JO. ALBERTI FABRICII ... BIBLIOTHECA GRAECA, SIVE NOTITIA SCRIPTORUM VETERUM...

Johann Albert Fabricius, Josè Maria Fonseca de Evora

Digitized by Google

MG 4016

Digitized by Google

A

Digitized by Google

Digitized by Google

VITTORIO EMANUELE II
BIBLIOTECA IN ROMA

Digitized by Google

ΜΑΤΑΙΟΤΗC ΜΑΤΑΙΟΤΗΤΩΝ
ΟΜΗΡΟC
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΜΑΤΑΙΟΤΗC
IO. ALBERTI
FABRICII
BIBLIOTHECA
GRÆCA.

JO. ALBERTI FABRICII,
SS. THEOL. D. ET PROF. PUBL.

BIBLIOTHECÆ GRÆCÆ

VOLUMEN NONUM,

SIVE

LIBRI V. PARS V. ET ULTIMA,

IN QUA

PRÆTER MULTOS ALIOS, TRADUNTUR SCRIPTORES, QUI VITAS SANCTORUM, MONACHORUMQUE COMPOSUERE; ET DE THEODORIS, ANASTASIIS, JOANNE PHILOPONO, PHOTIO, SCRIPTISQUE CENSURÆ EJUS SUBJECTIS, AC DE SVIDA PLENIUS DISSERITUR.

ACCEDUNT NONNULLA HACTENUS INEDITA, UT XENOCRATIS DE ALIMENTO EX AQUATILIBUS, LONGE QUAM GESNERUS EUM OLIM VULGAVERAT, PLENIOR: HIMERII ORATIO QUA ATHENIS JULIANUM IMP. EXCEPIT: SPECIMEN LEXICI PHOTII: NEC NON MAXIMI SOPHISTÆ DE OBJECTIONIBUS INSOLUBILIBUS ELUDENDIS, ET TROILI PROLEGOMENA RHETORICA.

VITT. EMANUELE BIBLIOTECA IN ROMA

HAMBURGI,

SUMTU CHRISTIANI LIEBEZEIT, ET THEODORI CHRISTOPHORI FELGINER, A. M DCC XIX.

Digitized by Google

Digitized by Google

NOBILISSIMO, AMPLISSIMO
ATQUE CONSULTISSIMO

VIRO

CONRADO WIDOW,

J. U. L.

ET REIP. HAMBURGENSIS
SENATORI,

S. D.

JO. ALBERTUS FABRICIUS.

JUcundiſſima res mihi contingeret, VIR AMPLISSIME, ſi ex tenui arca mea liceret mihi aliquid depromere, quod Tibi mu-

)(2 nus

Digitized by Google

nus non ingratum dignumque perſona Tua offerre poſſem. Multum enim jam pridem debere me agnoſco ſingulari Tuæ in me benevolentiæ, a tam longo tempore, tot rebus, tam conſtanter mihi teſtatæ, qua benigne & humanisſime conſentiens ſtudiis meis

Fautor utroque meum laudaſti pollice ludum

necdum ceſſas amore me Tuo dignari, neque gratiam quam apud Te collegi, effundi aut labefactari pateris. Usque adeo etiam exſplendeſcit atque omnium oculis dilucet Virtus Tua, Prudentia ac doctrina locuples peregre ac domi parta, firmiſſimumque illud æqui ac recti ſtudium, rerum uſu & ſolida juris cognitione conjunctum, quod publico bono impendis quotidie, ut illud etiam alium quemlibet Patriæ amantem facile poſſit impellere in amorem ac venerationem Tui, licet nullo favoris atque amicitiæ beneficio cognitus illi fuis-

Digitized by Google

fuiſſes. Meum vero animum hæc ita ceperunt, ut ex quo tempore Divino nutu in ampliſſimum Ordinem cooptatus es, cauſſas viſus mihi ſim præclariſſimas nactus eſſe gaudendi, proſperaque ominandi noſtræ Reipublicæ, & gratulandi mihi, bonisque literis quas amas impenſe, & quorum ſtudiis dignum ut ponas pretium, eruditioni Tuæ debes. Jamdiu igitur cupiens aliquo publico documento meum Tibi declarare devotum animum, tenue hoc quod poſſum, & quod in promtu mihi eſt, offero munuſculum, præſentemque novam lucubrationem meam, prælis modo abſolutam, atque præclarorum aliquot ingeniorum, veteri memoria celeberrimorum notitiam & ſcripta complectentem, honoratiſſimo Nomini Tuo conſecro. Hoc itaque quod velim eſſe pignus perenne ac publicum mei in Te amoris meæque obſervantiæ, ut ſerena fronte a me ſuſcipias, etiam atque etiam

iam Te rogo, atque ſuſceptum a Te iri, de æquitate Tua & in me benevolentia prorſus mihi perſuadeo. Deus ter Opt. Max. Te, VIR AMPLISSIME, lætum ac valentem jubeat vivere diutiſſime in Patriæ & communis Salutis incrementum ac decus: omnibusque cumulatum bonis, & nova ſubinde ornamentorum acceſſione merita ac virtutes Tuas per lætiſſimam ſobolem in ſeram propagare poſteritatem. Scripſi Hamburgi III. Id. Sept. Anni Chriſtiani cIↃ IↃ ccxIx.

AD LECTO-

Digitized by Google

AD LECTOREM.

QUod nunc in conſpectum Tuum audet prodire Volumen Bibliothecæ Græcæ novum, non pauciores, quam ſuperiorum quodlibet, eximios ac præclaros Scriptores Tibi ſiſtit, & non minore quam illa digeſtum ſtudio, erroribus ſuis atque ignorationi ſcriptoris vel incogitantiæ, parem ab æquitate Tua expetit veniam, exſpectatque.

Aliquam tomi hujus partem à *Photio* impleri & *Svida*, nec miraberis nec indigne feres, cum bini hi ſcriptores ſint haud dubie, quibus minime contemnendam veteris hiſtoriæ Græcorum litterariæ portionem unice debemus. Itaque de his obiter & in transcurſu dicere, paullo pleniorem Græcorum ſcriptorum notitiam tradere aggreſſo, ineptum viſum merito fuit: cumque de multis apud Photium, de multis apud Svidam ſcriptoribus fiat mentio, de quibus altum apud alios ſilentium obſervatur; duxi operæ pretium, non modo de *Photio* & ejus ſcriptis paullo accuratius tradere, ſed & omnium in ejus Bibliotheca memoratorum ſcriptorum notitiam variis obſervationibus illuſtratam adjungere. Similiter qvæcunqve *Svidas* per magnum ſuum Lexicon de Scriptoribus exponit, certe præclara, ego noviſſimam eruditiſſimi Kuſteri ſecutus editionem, illa cuncta in unum congeſſi faſcem, ac meis qvibusdam obſervationibus adſperſis, emendatius etiam hinc inde aliqva tradidi vel, accurati-

us tranſtuli. Ut vero, qvod in aliis conſvevi facere, etiam in hujus Voluminis fronte, eorum qvæ in illo Tibi offeruntur, indice conſignato, laborem opus ipſum perluſtrandi atqve evolvendi ſublevem, en Tibi capitum ſingulorum elenchum:

CAPUT XXXII. PALLADII Galatæ, Epiſcopi Helenopolitani ætas p. 2. Ejus Hiſtoria Lauſiaca p. 4. editiones. p. 5. Auctor Dialogi de vita S. Chryſoſtomi, diverſus ab illo Palladio. p. 6. Dialogi illius editiones. p. 9. Liber de gentibus Indiæ & Bragmanibus. p. 10. Palladii alii, ultra qvinqvaginta. ibid.

De Diſputatione GREGENTII Archiepiſcopi cum Herbano Judæo, qvam Palladio Alexandrino Caſpar Barthius tribuit. p. 14. Exordium ineditum ex Codice Slavonico in Bibl. Regîa Berolinenſi. p. 15. Leges ac ſtatuta Abramii Regis, Gregentio ſcriptore, MSS. p. 16.

De HERACLIDIS Cyprii paradiſo. p. 16. Heraclidæ varii, plus qvàm qvinqvaginta p. 17.

De Prato ſive novo paradiſo JOANNIS MOSCHI Evcratæ p. 21. qvod opus ab aliis SOPHRONIO tributum p. 28.

Anonymi ἀνδρῶν ἁγίων βίος. p. 25. Varia γεροντικὰ, πατερικὰ, Patrum vitæ & Apophthegmata p. 25. Novus Paradiſus JOANNIS GEOMETRÆ, p. 26. MAXIMI MARGUNII p. 27. AGAPII ibid.

HERIBERTI ROSWEIDI Vitæ Patrum p. 27. Ejus faſti ſive Catalogus Sanctorum, & promiſſum vaſtum de Sanctis opus. p. 29.

Hiſtoria Chriſtiana Veterum Patrum, editore LAURENTIO de la BARRE. p. 30.

Scripto-

)( )(

Scriptores de vitis Patrum ac Monachorum dubii, MSti, vel deperditi, Græci Latiniqve p. 32.

Scripta de Sanctis, nec non Menologia, Menæa &c. Eccleſiarum Orientalium. p. 33.

Scripta de ſanctis, nec non Calendaria, Martyrologia &c. Eccleſiarum Occidentalium. p. 35.

Recentiorum collectiones de Sanctis p. 40. Hagiologia & Martyrologia qvædam ſpecialia p. 42. Calendaria Eccleſiaſtica, Martyrologia & Vitæ Sanctorum, lingvis vernaculis. p. 45. Martyrologia Proteſtantium. p. 47.

Vitæ, Martyria & Encomia Sanctorum Græce ſcripta ordine Sanctorum Alphabetico, & additis verbis Græcis qvibus ſingula incipiunt, & his qvas SIMEONIS METAPHRASTÆ viri docti eſſe exiſtimant, appoſitus aſteriſcus. p. 48-152. Index emendatior pluribus locis, & altero tanto auctior qvam exſtat Volum. VI. p. 510.

CAPUT XXXIII. THEODORI MOPSVESTENI ætas & vita. p. 153. de ejus ſcriptis p. 157. de fratre Theodori POLYCHRONIO, hujusqve ſcriptis p. 165. De Theodoris variis qvi Græce ſcripſerunt, pluribus qvam centum. pag. 167.

Index Scriptorum & hæreticorum qvorum mentio apud Leontium Byz. libro de Sectis, p. 167. & in libris Leontii adverſus Neſtorium & Eutychen. p. 172.

De THEODORO ABUCARA ejusqve ſcriptis p. 176.

De THEODORO BALSAMONE p. 184. alii Balſamones. ibid.

De THEODORO GAZA. p. 192.

THEODORI MELITENIOTÆ proœmium in Aſtronomiam Græce & Latine cum Iſ. Bullialdi verſione integrum exhibetur p. 199-213.

De THEODORO METOCHITA. p. 214. alii Metochitæ. ibid. Tituli capitum CXX. in Miſcellanis ineditis Theodori Metochitæ, Græce & Latine p. 218-228.

De THEODORO RAITHUENSI. p. 232.

De THEODORO STUDITA. p. 234. Index eorum ad qvos editæ & ineditæ Theodori hujus Epiſtolæ. p. 238. De ſcriptis ejus editis p. 236. 243. & ineditis p. 246.

CAPUT XXXIV. Scriptores Sæculi V. de qvibus alibi dictum. p. 251. De PHILONE Carpaſio p. 252. ISIDORO Peluſiota. p. 253. De Iſidoris aliis circiter qvadraginta p. 256.

De ANTIOCHO Ptolemaidis Epiſcopo p. 259. & de ANTIOCHO Monacho ejusqve ſcriptis. p. 260. Ejus elenchus hæreſium, variis locis emendatior. p. 263. De aliis Antiochis. p. 265.

De SEVERIANO Gabalorum Epiſcopo p. 267. Alii Severiani p. 269.

De THEODOTO Ancyrano. p. 269. alii Theodoti p. 272.

De ANTIPATRO Boſtrenſi p. 274. Antipatri alii p. 275. De CANDIDO Iſauro & aliis Candidis p. 276. De SIMEONE STYLITE p. 277. alii duo juniores p. 279.

De JOHANNE Hieroſolymitano. p. 280.

De NESTORIO hæretico, ejusqve ſcriptis p. 283. 303. ſeq. 321. De Neſtorii hæreſi ſcriptores veteres Græci p. 286. Latini p. 287. & recentiores p. 289.

Index

Digitized by Google

Index ſcriptorum & Epiſtolarum in Actis Concilii Epheſini A. C. 431. & Chalcedonenſis A. 451. celebrati, nec non in Codice Encylico & in Synodico Caſinenſi adverſus Tragœdiam Irenæi Tyrii Neſtoriani. p. 292.

De EUTYCHE p. 310. 299. & DIOSCORO. p. 311. 297.

CAPUT XXXV. De ANASTASIO Sinaita, diverſo ab Epiſcopis duobus Antiochenis hujus nominis p. 312. ejus Hodegus p. 313. Index Scriptorum & hæreticorum qvorum in hodego mentio p. 314. Anaſtaſii qvæſtiones & reſponſiones. p. 324. Index ſcriptorum & hæreticorum qvi in qvæſtionibus illis memorantur. p. 325. Anagogicarum contemplationum in Hexaëmeron libri XII. & Scriptores in illis laudati p. 325. Alia Anaſtaſii Sinaitæ ſcripta p. 330. Scripta Anaſtaſii Antiocheni Epiſcopi edita p. 332. inedita & deperdita p. 334. Alii Anaſtaſii ultra qvadraginta pag. 336.

CAPUT XXXVI. De SEVERO Antiocheno p. 343. 322. Severi alii p. 349. De OLYMPIODORO p. 351. Olympiodori alii ibid. Index ſcriptorum in Olympiodori Commentariis ad Meteorologica laudatorum. p. 352. De ZACHARIA Scholaſtico p. 355. Zachariæ qvidam alii p. 357.

CAPUT XXXVII. De JOANNE PHILOPONO Grammatico p. 358. alii Johannes Grammatici. p. 360. Scripta Joannis Philoponi edita. p. 360. inedita vel deperdita p. 366. Index ſcriptorum laudatorum à Philopono in Hexaëmeron p. 361. in libris contra Proclum de mundi æternitate. p. 602. in commentariis ad Ariſtotelis libros. pag. 605.

CAPUT XXXVIII. De PHOTIO Patriarcha CPol. p. 369.
Synodi in cauſſa Photiana celebratæ p. 370. Scriptores de cauſſa Photiana, Photio infeſti p. 372. & Photio æqviores. ibid. Photii alii circiter XX. p. 373. Photii Bibliotheca p. 374. editiones p. 379. Verſiones affectæ aut ineditæ, vel editiones promiſſæ p. 380. Index ſcriptorum, de qvibus Photius diſſerit, ordine codicum Bibliothecæ expoſitus, & variis illuſtratus obſervationibus p. 384-508. Index Alphabeticus ſcriptorum de qvibus vel ex inſtituto diſſerit, vel qvorum obiter in Bibliotheca Photii mentio. p. 509. De Photii Epiſtolis pag. 519. Index eorum ad qvos Photius ſcripſit. p. 552. libri contra Manichæos p. 555. Index ſcriptorum contra Manichæos & Manichæorum qvorum Photius meminit p. 557. Nomocanon. p. 558. De aliis editis Photii ſcriptis p. 560. nec non de Amphilochiis, aliisqve ſcriptis ineditis p. 561. ſeq. Specimen Lexici inediti duplicis Photiani. p. 567. Scripta Photii deperdita p. 569. Ejus lucubrationes adverſus Latinos ſuppreſſæ & exuſtæ flammis ibid.

Loca emendanda in *S. Hippolyto* περὶ τοῦ παντὸς (T. 1. edit. novæ p. 220.) p. 389.

Scriptorum adverſus *Maſſalianos* indiculus p. 391. & *Maſſalianorum* pag. 392.

Præfatio *Timæi* Sophiſtæ ad librum ſuum de vocibus apud Platonem. pag. 419.

Index ſcriptorum in MOERIDIS Atticiſta allegatorum. pag. 420.

Index ſcriptorum è qvibus Sopater eclogas ſuas collegit pag. 424.

HIMERII Sophiſtæ Oratio ad Julianum Imp. dicta in Panathenæis, & nunc primum Græce edita. p. 426.

Index

Index ſcriptorum in EUSTRATII libro de vita functorum ſtatu memoratorum. p. 432.

Index ſcriptorum laudatorum à Ptolemæo Hephæſtione. pag. 441.

Index ſcriptorum ex qvibus ORIBASUS Medicus libros ſuos compoſuit. p. 452.

XENOCRATES de alimento ex aqvatilibus, Græce & Latine (cujus partem vix tertiam olim Geſnerus vulgavit) p. 454.

Index Scriptorum qvorum ex Ephraimo Antiocheno Photius meminit. p. 479.

Index ſcriptorum qvorum apud Eulogium mentio. p. 482. vel apud Steph. Gobarum p. 486. eorum item è qvibus collectæ Anonymi χρήσεις Patrum, Photio laudatæ. p. 485.

Index ſcriptorum laudatorum in Procli Chreſtomathia. p. 490. atqve in exerptis è Damaſcio de vita Iſidori. p. 491. & ex Helladio Beſantinoo. p. 504.

CAPUT XXXIX. MAXIMI Sophiſtæ, qvi Juliani Imp. temporibus clarus fuit, de objectionibus inſolubilibus ab Oratore declinandis & eludendis, p. 570-586. Græce & Latine.

TROILI Sophiſtæ (huic enim ex Codice MS. tribuuntur à Gerhardo Langbænio in notis ad Longinum p. 17. edit. Jac. Tollii) Prolegomena Rhetorica, ſine nomine Autoris nuper edita ab eruditiſſimo Montfaucono, Græce & Latine. p. 586-599.

De Artium & Diſciplinarum inventoribus, ex Codice Coislinianо. p. 599.

CAPUT

Digitized by Google

CAPUT. XL. Lexica Græca & Concordantiæ, de qvibus alibi dictum p. 620. 621. De SVIDÆ nomine & ætate. p. 622 Svidas alius antiqvior. p. 626. De ſcriptoribus è qvibus Lexicon ſuum Svidas congeſſit. p. 627. & ſpeciatim de Scholiis ad Ariſtophanem. p. 628. De iis qvæ in Svidæ labore eruditi reprehendunt merito ac deſiderant. p. 629. Ordo litterarum in Svidæ Lexico diverſus a recepto communiter uſu. p. 633. De Svidæ editionibus p. 633. ſeq. An Robertus Lincolnienſis Svidam verterit Latine. p. 635. De Svidæ editionibus affectis ac promiſſis. p. 636. Nævi editionis ab Æmilio Porto curatæ. p. 637. ſq. Codices Svidæ MSS. p. 644. De noviſſima Clariſſ. Kuſteri editione p. 645. ſeq. ſcripta poſt illam edita, Svidæ illuſtrando. p. 646. Vitæ Imperatorum è Svida collectæ p. 624. Proverbiorum Centuriæ p. 635. *& in addendis.* Svidæ Epitome MS. à Thoma Cretenſi compoſita. p. 649. Etymologicon Svidæ ineditum p. 650. Index ſcriptorum, qvi Svidæ præmitti ſolet, variis obſervationibus illuſtratus, in qvibus de Lexicorum ſcriptoribus, *Eudemo*, *Helladio* Alex. *Eugenio* aliisqve. p. 651. Index Scriptorum qvorum Svidas notitiam tradit, & de qvibus diſſerit per ordinem litterarum. p. 653-819. Index Scriptorum à Svida laudatorum, ex Kuſterirna editione, cum nonnullis acceſſionibus. p. 819.

Monitus ſit Lector, Indicem locorum, à Viris doctis in Svida, ubi nomina ſcriptorum ille præterit, inveſtigatorum, nec non tractationem de Etymologico magno atque aliis Lexicis, una cum capitibus adhuc reliquis, ob nundinas imminentes rejecta fuiſſe in Appendicem hujus Voluminis noni, quæ proxime, ut ſperamus, lucem videbit.

BIBLI-

BIBLIOTHECÆ GRÆCÆ

VOLUMEN NONUM.

LIBRI V. PARS QVINTA ET ULTIMA.

CAPUT XXXII.

DE PALLADIO Epiſcopo, HERACLIDE, Jo. Moſcho Eucrate, & aliis qui Vitas, Doctrinam & Apophthegmata Patrum, Monachorum & Eremitarum ſcripto conſignarunt.

Palladii Galatæ Epiſcopi Helenopolitani ætas. 1. Hiſtoria Lauſiaca, ſive Vitæ Monachorum, ad Lauſum præfectum. 2. Ejus editiones. 3. auctor Dialogi de vita Chryſoſtomi, diverſus ab illo Palladio. 4. Dialogi editiones. 5. Liber Palladii de Gentibus Indiæ & Bragmanibus. 6. Alii Palladii ultra quinquaginta. 7. De Diſputatione Gregentii Archiepiſcopi cum Herbano Judæo, quam Palladio Alexandrino Caſp. Barthius tribuit. 8. Heraclidis Cyprii Paradiſus. 9. Heraclidæ varii, plures quam quinquaginta. 10. Ejus λειμωνάριον ſive pratum. 11. Sophronio Hieroſol. à quibuſdam tributum. 12. Anonymi μοναχικῶν, γεροντι-

κῶν & πατερικῶν. ſive de Vitis ac Dictis Eremitarũ & Monachorum ſcriptores. 13. 14. Græca Vita Patrum, S. Hieronymo præter rem tributa. id. Jo. Geometræ Paradiſus, & Maximi Margunii νεὸν λειμωνάριον. 15. Heriberti Roſweidi Vitæ Patrum. 16. Laurentii de la Barre Veterum Patrum Hiſtoria Chriſtiana. 17. Timotheus Alex. & alii ſcriptores de vitis Monachorum deperditi. 18. Catalogus ſcriptorum, hiſtorias Sanctorum, illuſtrantium. 19. Supplementum Indicis Vitarum quem dedi Volumine ſexto p. 510. ſq. in Simeone Metaphraſte. 20.

I.

PALLADIUS Galata a) frater Briſſonis Epiſcopi, natus eſt A. C. 367. b) & monaſticam vitam amplexus anno ætatis vigeſimo, (Chriſti 388) ſecundo Theodoſii Magni Conſulatu: d) Alexandriæ primum, deinde in *Scetenſi* Nitriæ Monaſterio & hinc in eremi ſolitudine, ex qua Alexandriam deinde poſt novennium iterum eſt reverſus. Præter Dorotheum aliosque, *Evagrium* Ponticum e) A. 399. defunctum, Magiſtrum habuit, unde ipſe etiam viſus eſt Origenis f) erroribus

a) Palladius ipſe in Hiſt. Lauſiaca c. 43. edit. Hervet. quærenti Ioanni Lycopolitano: *cujas nam es & cur veniſti? conjicio enim te eſſe ex conventu Evagrii*, reſpondet *ſe eſſe hoſpitem ex Galatia, ex Evagrii ſodalitate.* Hæc in Græca editione Meurſii p. 98. uti alia plura, non leguntur. In alterius Palladii dialogo de vita Chryſoſtomi, p. 195. Βρίσσων δὲ ὁ ἀδελφὸς παλλαδίου ἀποστὰς ἑκουσίως τῆς ἑαυτοῦ ἐκκλησίας ἐν τῷ ἀγριδίῳ αὐτοῦ διάγει ταῖς χερσὶν ἑαυτοῦ τὴν γῆν μεταλλεύων. Hujus Briſonis cum Palladio inter S. Chryſoſtomi diſcipulos Epiſcopos Cedrenus meminit.

b) Vide Uſſerium Antiquitatt. Britannic. c. 16. Tillemontium T. XI. memor. Hiſt. Eccleſ. p. 500. ſeq. Antonium Pagi ad A. 388. Roſvveidum in vitis Patrum p. 523. ſeq.

c) Palladius ipſe in præfat. p. 4. edit. Meurſii: τριακοστὸν καὶ τρίτον ἔτος ἄγοντί μοι ἐν τῇ τῶν ἀδελφῶν πολιτείᾳ δῆθεν καὶ τῷ μονήρει βίῳ, εἴκοσι δὲ τῆς ἐπισκοπῆς, πεντήκοντα δὲ καὶ τρία τῆς πάσης ζωῆς μου &c.

d) Palladius cap. I. p. 10. edit. Meurſii: πρῶτον τοίνυν πατήσας ἐγὼ τὴν Ἀλεξανδρέων πόλιν ἐν τῇ δευτέρᾳ ὑπατίᾳ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως. De vita Palladii Monaſtica prolixe Tillemontius T. XI. p. 501. ſeq.

e) Palladius c. 43. *confeſſus ſum me eſſe ex ſodalitate Evagrii.* Socrates de Palladio IV. 21. Εὐαγρίου μὲν ἦν μαθητής. Sic & Nicephorus XI. 46. De Evagrio hoc, qui cum Origene in quinta Synodo condemnatus eſt A. 553. dixi Volumine octavo ſuperiore cap. XXIV. p. 364. ſeq.

f) Epiphanius in extremo Epiſtolæ ad Io. Hieroſolymitanum (inter Hieronymianas 60. novæ edit. 110. p. 829. T. IV.) *Palladium vero Galatam, qui quondam nobis charus fuit, & nunc miſericordia DEI indiget, cave, quia Origenis hæreſin*

Digitized by Google

erroribus favere, licet ejus rei veſtigia g) in ſcriptis Palladii, quæ exſtant, expreſſa nulla appareant, niſi quod Evagrium & alios quosdam amicos ſuos laudat. Annos natus tres & triginta, à Ioanne Chryſoſtomo, quem & ipſum Magiſtrum habuit * & cujus amiciſſimus fuit (A.C.400.) ordinatus in Bithynia h) Epiſcopus Helenopolitanus, i) atque inde in eadem Bithynia ſive potius vicina Galatia Aſponitanus k) diem obiit ante habitum A. C. 431. Concilium Epheſinum, quippe cui ſucceſſor Palladii Euſebius Aſponitanus l) interfuit.

A 2 II.

prædicat & docet, ne forte aliquos de populo tibi credito ad perverſitatem ſui inducat erroris. Hieron. prologo dialogi adverſus Pelagianos: *Palladius ſervilis nequitiæ, eandem* (Origenis) *hæreſin inſtaurare conatus eſt, & novam translationis Hebraicæ mihi calumniam ſtruere.* Non aſſentior Tillemontio qui de alio Palladio Epiphanium & Hieronymum loqui ſibi perſvaſit. Nam Palladium Helenopolitanum cum Heraclide fuiſſe Origenianiſmi ſuſpectos, confirmat etiam Photius Cod. 59. Et acriter perſtringit Allatius p. 131. diſſ. 2. de libris Eccleſ. Græcorum. Vide & Baron. ad A. C. 388. n. 7. Dulcinum in Hiſtoria Origeniſmi, Gallice edita, libro IV. Eundem Palladium ſub Calphurnii nomine perſtringi ab eodem Hieron. contra Rufin. non ſatis certum eſſe opinor. Paulam Romanam ab Hieronymo à vitæ monaſticæ inſtituto detractam ſcribit Palladius c. 125.

g) Confer Roſvveidum prolegom. XV. ad Vitas Patrum. * Ita Cedrenus & alii. De amicitia Chryſoſtomi cum Palladio, Palladius ipſe c 43. Lauſiacæ auctor & dialogi de vita Chryſoſtomi & Chryſoſtomus Epiſt. ad Palladium dubitare lectorem non ſinent.

h) Palladius c. 43. Hiſt. Lauſ. p. 101. edit. Meurſii. ἀπὸ τῆς παλαιστίνης πάλιν κατέλαβον τὴν Βιθυνίαν, καὶ ἐν ταύτῃ οὐκ οἶδα πῶς εἴπω, εἴτε ἐξ ἀνθρωπίνης σπουδῆς, εἴτε καὶ ἐξ εὐδοκίας τοῦ κρείττονος, μόνος ὁ θεὸς ἂν εἰδείη, κατηξιώθην τῆς ὑπὲρ ἐμὲ χειροτονίας.

i) Helenopolis ab Helena Conſtantini M. matre nomen tulit, civitas Bithyniæ, antea dicta Drepanum teſte Nicephoro VII. 49. in qua Epiſcopus ordinatus Palladius. Unde παλλάδιος ὁ ἑλενουπόλεως vocatur in Codicibus MSS. Hiſtoriæ Lauſiacæ, & dialogi de vita S. Chryſoſtomi, nec non in dialogo ipſo 131. & apud Photium Cod. 59. atque paſſim alibi.

k) Socrates VII. 36. ubi exempla præſulum ab uno Epiſcopatu in alterum translatorum congerit: Παλλάδιος ἀπὸ Ἑλενοπόλεως μετηνέχθη εἰς Ἄσπουνα. Idem ex Socrate legas in Hiſt. tripartita XII. 8. & apud Nicephorum XIV. 39. Etiam in quibusdam MSS. Codicibus dialogi de vita Chryſoſtomi Palladium vocari Ἐπίσκοπον Ἀσπόνων teſtatur nota Codicis Florentini, ſexcentorum annorum, quam Bigotius inſpexit, ἐν ἄλλοις γράφεται Ἀσπόνων. Qui Cappadociæ Epiſcopum vocant Palladium, pro Aſponenſi Aſunenſem ei poſſunt videri tribuiſſe Epiſcopatum in Cappadocia ſecunda. Vide Tillemont. T. XI. p. 523. Sed verius eſt Palladium pariter & Heraclidem in quibusdam Codicibus, ut in Roſvveidi Vitis p. 536. Cappadociæ Epiſcopos appellari per confuſionem atque errorem, cum Palladius ex Helenopolitano Aſponenſis, Heraclides vero Epheſi epiſcopus fuerit.

l) Labbei Concil. T. 3. p. 481. 540. 692.

Digitized by Google

II. Hic Palladius circa A. C. 420. ætatis LIII. Epiſcopatus XX. ſcripſit ſtylo ſimplici & inaffectato librum de vita Monachorum illius ætatis & ſanctimoniæ ſtudioſarum mulierum m) ad Lauſum Præfectum, n) unde Hiſtoria Lauſiaca, & *Λαυσαϊκὸν* o) appellari conſvevit, opus quod nemo

m) Palladius ipſe præfat. ad Lauſum: *Cum triceſimum & tertium annum agerem in converſatione cum fratribus & vita ſolitaria, vigeſimum autem Epiſcopatus, totius autem vitæ meæ quinquageſimum tertium,* ἀναγκαῖον ἡγησάμην ποθοῦντι σοι τὰ τῶν ἁγίων πατέρων κατορθώματα ὠφελείας χάριν πνευματικῆς ἐν γραφῇ διηγήσασθαί σοι ἀῤῥένων τε καὶ θηλειῶν, *neceſſarium exiſtimavi ſpiritalis utilitatis gratia tibi cupienti in ſcriptis narrare quæ à ſanctis Patribus recte & ex virtute geſta ſunt. tam maſculis quàm fœminis,* ὧντε αὐτὸς ἑώρακα καὶ περὶ ὧν ἀκήκοα παρὰ πιστοτάτων ψυχῶν, οἷς συνετράφην ἐν τῇ κατ᾽ Αἴγυπτον ἐρήμῳ καὶ Λιβύῃ καὶ θηβαΐδι καὶ Συήνῃ, ὑφ᾽ ὧν καὶ οἱ λεγόμενοι Ταβεννησιῶται, ἔπειτα Μεσοποταμίᾳ, Παλαιστίνῃ τε Συρίᾳ καὶ τοῖς μέρεσι τῆς δύσεως, Ῥώμῃ τε καὶ Καμπανίᾳ καὶ τοῖς περὶ ταύτας μέρεσιν, ἀκριβέστατα ἀπ᾽ ἀρχῆς ἐκθέσθαι σοι ἐν διηγήματος εἴδει ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, ὅπως σεμνὸν καὶ ψυχωφελὲς ὑπομνηστικὸν ἔχων ἀδιάλειπτον φάρμακον ἀληθείας, *quos & ipſe vidi & de quibus audivi ab animis fideliſſimis cum quibus verſatus ſum in Ægypti ſolitudine & in Libya & Thebaide & Syene ſub quibus ſunt etiam qui dicuntur Tabenneſiotæ; deinde in Meſopotamia, Palæſtina, & Syria & in partibus Occidentis & Roma & in Campania & in iis quæ ſunt circa eas partibus: ut tibi ab initio accuratiſſime in hoc libro exponam inſtar narrationis, ut habeas honeſtum & animæ utile monimentum, perpetuum medicamentum veritatis* &c. Socrates IV. 23. p. 238. Πεποίηται Παλλαδίῳ τῷ μοναχῷ ἴδιον μονόβιβλον ὃς Εὐαγρίου μὲν ἦν μαθητὴς, πάντα δὲ ἀκριβῶς περὶ αὐτῶν (μοναχῶν) διεξῆλθεν, ἐν ᾧ καὶ γυναικῶν ἐφάμιλλον τοῖς προειρημένοις ἀνδράσιν ἐπανελομένων βίον μνήμην πεποίηται. Idem ex Socrate, habet Tripartita VIII. 1. & Nicephorus XI. 44.

n) Lauſus Præfectus cubiculi (πραιπόσιτος τοῦ κοιτῶνος) Imp. Theodoſii junioris ad quem Palladii Epiſtola huic operi præfigitur. Itaque apud Nicephorum VIII. 41. ubi inter libros plures de Monachorum vita ab ipſo commendatur μάλιστα ἡ Λαύσῳ πραιποσίτῳ ἐγράφη, hoc verti debet *maxime qui ad Lauſum præpoſitum ſcriptus eſt*, non ut Io. Langus, eruditus interpres, *quæ de iis Lauſus Præpoſitus conſcripſit.* De hoc Lauſo conſulendi Cangius in CPoli Chriſtiana libro II. p. 132. & Anſelmus Bandurius ad Antiquitates CPolitanas p. 477. 486. Ad hunc ut credibile eſt Lauſum binas Firmi Epiſcopi Epiſtolas vulgavit clariſſimus Muratorius in Analectis Græcis p. 290. & 301.

o) Λαυσαϊκὸν vocatur in pluribus Triodii locis, quæ vide apud Meurſium, Cangi-

Digitized by Google

nemo leget ſine ſumma admiratone ſtudii incredibilis quo viri illi & fœminæ tam enixe conati ſunt auſteritate vitæ cœlibis ac ſolitariæ, cultu duriſſimo, inedia ac jejuniis vix humanis, & abſtinentia ab omnibus commodis vitæ, aſſequi ſanctimoniam. Quanquam hanc in longe aliis rebus conſiſtere, aliis peti alique, neque in ſolitudines eſſe relegandam & cum conjugio & ſocietate hominum atque ſobrio uſu rerum humarum neutiquam pugnare, tum ſacræ litteræ tum ratio ſana & ſanctorum hominum non ſolitariorum conjugunque exempla & Monachorum atq; Eremitarum peccata teſtantur. Non modo Palladius ipſe poſt illud tempus capita nonnulla videtur addidiſſe, p) ſed etiam ab aliorum manibus varia ſive addita ex Heraclide aliisque & interpolata, ſive detracta credibile eſt: unde tanta in Codicibus MSS. varietas, etiam in editionibus, quas auctiores alias aliis, diverſoque capitum ordine & numero mox memorabo. Idque tanto minus mirabitur, qui cogitaverit freqventiſſime tritam deſcriptamque olim hanc hiſtoriam, atque in Græcis Eccleſiis etiam publice lectitatam, pridem ut ex Triodio notarunt Meurſius, Cangiusque.

III. *Editiones Hiſtoriæ Lauſiacæ, & Codices MSS.*

Latinæ ex quadruplici verſione, valdeque inter ſe differentes editiones exſtant complures.

Prima, veteri incerto interprete, librum ſecundum occupat inter *Vitas Patrum* ab *Heriberto Roſweydo* vulgatas, illuſtratasque, ac *capitibus XXXIII.* abſolvitur. Rufinum eſſe interpretem contendit Rosweydus in prolegomeno IV. cap. 10. p. 14. ſeq. Sed Palladii certe librum ſcriptum A. 420. vetere Rufinus A. 410. defunctus non potuit, licet is tranſtulit vitas Patrum, quarum aliquæ ſunt Palladianis deinceps permixtæ tum in Græcis tum in latinis Codicibus. Idem Roſweydus editiones viginti verſionis iſtius enumerat prolegomeno XVII. p. 31. quæ ipſius ἔκδοσιν á tempore natæ typographiæ variis in locis anteceſſere. Roſweydi vitæ Patrum viderunt lucem Antwerpiæ apud Plantin. A. 1615. fol. & Lugd. 1617. atque iterum Antwerpiæ 1628. fol. apud Plantinum.

umque in gloſſar. Lauſiacam Hiſtoriam vocant editiones, Græci Codices τὴν πρὸς Λαῦσον ἱςορίαν. Sic Ioannes Antiochenus à Cotelerio editus T. 1. monument. p. 167. ἡ ἐστὶν Παλλαδίȣ πρὸς Λαῦσον. Lauſaicum ſolet etiam vocare Salmaſius, ut in comment. ad inſcriptionem Herodis Attici p. 14. 65. &c. Idem in libro de lingua Helleniſtica p. 107. plebeja dictione uſum Palladium notat.

p) Vide Tillemontium T. XI. memor. p. 523. ſeq. 640. ſeq.

Secunda, incerto veteri interprete, *capitibus XX.* Hæc in vitis Patrum, quæ triplici vice ſine typographi, loci & anni nota in folio prodierunt tempore naſcentis typographiæ, primum edita, deinde recuſa eſt in *Theodorici Loher à Stratis* prototypo Veteris Eccleſiæ, Colon. 1547. fol. Denique in appendice ad vitas Patrum *Roſweydi* p. 749. Cujus conſulenda prolegomena p. 31. ſeq.

Tertia incerto itidem veteri interprete, *capitibus LVIII.* Pariſ. 1504. apud Ioannem Parvum, edente *Jacobo Fabro* Stapulenſi, ſub titulo: *Heraclidis Paradiſus.* Hinc in vitis, *Aloyſii Lipomanni* auſpicio editis, tomo tertio, Venet. 1554. 4. quæ editio per *Franciſcum Torres* collata cum MS. Palladii Codice, quem ſereniſſ. Reip. Venetæ Cardinalis Beſſario donavit. Extat etiam in appendice vitarum *Roſweydi* p. 705.

Quarta longe locupletior, *Gentiano Herveto* interprete, *capitibus CLI.* Pariſ. 1555. 4. & 1570. Eadem recuſa cuam ſcholiis *Laurentii Barrenſis* in ejus Hiſtoria Chriſtiana veterum Patrum Pariſ. 1583. fol. pag. 55. b. nec non in Bibliothecis Patrum, Margarino de la Bigne curante Pariſ. 1589. & 1610. Tomo VII. & in vitis Patrum *Roſweydi* libro octavo, cum Roſweydi notis. Capita hujus editionis cum capitibus Græcæ Meurſianæ ſi quis conferre velit, uti poterit hâc tabulâ in qua numeri Romani Græcam, minores Latinam exprimunt. I. II. prooem. III. 1. IV. 2. V. 3. 4. VI. 5. VII. VIII. IX. 6. X. 7. XI. 8. XII. 9. XIII. 10. XIV. 11. XV. 12. XVI. 13. XVII. 14. XVIII. 15. 16. XIX. 17. XX. 18. XXI. 19. XXII. 20. XXIII. 21. XXIV. 22. XXV. 23. XXVI. 26. XXVII. 27. XXVIII. 28. XXIX. 29. XXX. 30. XXXI. 31. XXXII. 32. XXXIII. 33. XXXIV. 34. XXXV. 35. XXXVI. 36. XXXVII. 37. XXXVIII. 38. XXXIX. 41. XL. 42. XLI. 43. XLII. 77. XLIII. XLIV. 83. XLV. 84. XLVI. 85. XLVII. 87. XLVIII. 88. XLIX. 101. L. 125. LI. 126. LII. 127. LIII. 128. LIV. 129. LV. 130. LVI. 131. LVII. LVIII. 132. LIX. 133. LX. 134. LXI. 102. LXII. 104. LXIII. 103. LXIV. 113. LXV. 117. LXVI. 118. LXVII. 89. LXVIII. 90. LXIX. 91. 92. 93. 94. 95. LXX. 106. LXXI. 109. LXXII. 110. LXXIII. 111. LXXIV. 112. LXXV. 105. LXXVI. 135. LXXVII. 142. 143. LXXVIII. 144. LXXIX. 145. LXXX. 146. LXXXI. LXXXII. 96. LXXXIII. 97. LXXXIV. 98. LXXXV. 99. LXXXVI. 100. LXXXVII. 137. LXXXVIII. 138. LXXXIX. 139. XC. 119. XCI. 121. XCII. 122. XCIII. 123. 124. XCIV. 136. XCV. 147. XCVI. 148. XCVII. 149. XCVIII. 114. XCIX. 135. C. 115. CI. 140. CII. 141. CIII. 131.

Hraca

Digitized by Google

Græca editio exſtat unica, ab Herveti verſione non parum diſtans, *capitibus CIII*, quam ex Codice Bibl. Palatinæ curavit *Ioannes Meurſius*, qui ad libri calcem notas eruditas addidit, teſtatus etiam ſe nonnulla ſupleviſſe ex Codice Bibl. Regiæ Pariſ. cum Lutetiæ verſaretur. Meurſii editio vidit lucem Lugd. Bat. 1616. 4.

Græco Latinam Græcâ Meurſiana pleniorem ex MSS. Regiis, cum verſione Herveti, capitibus CLI. primus dedit *Fronto Ducæus* in auctario Bibliothecæ Patrum Tomo II. p. 893 - 1053. Pariſ. 1624. fol. recuſam in Bibliotheca Patrum Pariſ. 1644. 1654. Tomo XIII. cum ejusdem Ducæi notis ad Voluminis calcem. Nonnulla deinde capita auctiora, vel Herveto etiam, Ducæoque * præterita, ex duobus Codicibus Colbertinis cum verſione ſua vulgavit *Io. Baptiſta Cotelerius* T. 3. monument. Eccleſiæ Græcæ p. 117. - 120. & p. 158 - 170. Pariſ. 1686. 4. Ac credibile eſt plura adhuc ſupplementa poſſe addi, ſi quis MStos Codices conſulat, ut Cæſareos de quibus Lambecius lib. 1. p. 144. & lib. VIII. p. 312. ſeq. 397. vel Voſſianum, ſiquidem Gaveus notat in Iſaaci Voſſii Bibliotheca, quæ in publicam Leidenſem pervenit, Codicem Lauſiacæ, *editis duplo auctiorem* extitiſſe. Nam & Meurſius teſtatus fuit ſibi eſſe in manibus ejusdem Palladii διήγησιν περὶ τῶν κατ' Ἄιγυπτον διαλαμψάντων πατέρων. *Id quoque opus*, inquit, *ſi placere hanc Hiſtoriæ Lauſiacæ editionem intellexero, communicabo.* Nunquam hoc fecit Meurſius, attamen διήγησιν illam majore ſaltim ex parte ex tribus Codicibus Regiis & uno Colbertino habemus luce & verſione donatam ab eodem Cotelerio T. 3. monument. p. 171 - 184. non ſub Palladii nomine quidem, ſed ſine nomine auctoris, hoc titulo: ἡ κατ' Ἄιγυπτον τῶν μοναχῶν ἱστορία, ἤτοι παράδεισος. Videntur autem ſub Palladii nomine lecta olim plura, nam quod idem Cotelerius T. 1. monimentor. p. 546. ſeq. inter Apophthegmata Patrum affert fabuloſum Macarii cum arido defuncti hominis cranio colloqvium, illud Palladio teſte citato laudat Io. Damaſcenus, ſive quisquis auctor Orationis de iis qui in fide dormierunt T. 1. p. 585. λέγω δὴ τὴν Παλλαδίου πρὸς Λαῦσον ἱστορικὴν βίβλον ἐν ᾗ τὰ κατὰ τὸν μέγαν καὶ θαυματουργὸν Μακάριον παναληθῶς γέγραπται θαύματα, πῶς τὸ ξηρὸν κράνιον πυθόμενος &c. Idem colloquium memoratur libro tertio & ſexto vitar. Patrum p. 401. & 499. edit. Roſweydi: & in Mich. Glycæ

* In Græcis Ducæi deſiderantur caput 150. 116. & pars capitis 46. & 9.

Digitized by Google

Glycæ Epiſtola 26. & in Synaxario Græcorum 19. Januar. nec non à Nicephoro Blemida in diatriba qualem eſſe deceat Imperatorem, & Ioanne Hagioëlita in Encomio Macarii Ægyptii. Vide Allatium diſſ. 2. de libris Eccleſiaſticis Græcorum p. 117. - 123.

IV. Solet à multis q) longo jam tempore Palladio huic tribui *Dialogus de vita S. Chryſoſtomi*, qui cum Theodoro Diacono Romano habitus Romæ fingitur circa A. C. 408. non diu poſt Chryſoſtomi mortem Διάλογος ἱστορικὸς περὶ βίου καὶ πολιτείας τοῦ Ἰωάννου Ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου. Sed aſſentior viris doctis, r) qui alium eſſe auctorem & Epiſcopum cum Theodoro colloquentem à Palladio ſtatuunt. Nam de Palladio Helenopolitano Epiſcopo tanquam diverſo ſermo eſt p. 26. παραδεξαμένου δὲ μηνὸς ἡμερῶν ἐπέστη Παλλάδιος ὁ Ἐπίσκοπος Ἑλενουπόλεως δίχα γραμμάτων ὡς ἔλεγεν καὶ αὐτὸς πεφευγέναι τὴν τῶν ἀρχόντων μανίαν. Et p. 192. ἐν τισὶν οἱ Ἐπίσκοποι οἱ μετὰ τῶν ἡμετέρων ἀποσταλέντες Εὐλύσιος καὶ Παλλάδιος &c. Quin imo illo tempore in vicinia Blemmyum Æthiopum in opido Syene cuſtodiebatur: Παλλάδιον δὲ Βλεμμύων ἢ Αἰθιόπων ἐκ γειτόνων φρουρεῖσθαι Συήνη καλούμενον τὸ χωρίον. p. 194. & p. 198. Παλλαδίου δὲ καὶ τὸν παῖδα ἀφείλαντο βιασάμενοι αὐτὸν καὶ γραμματεῖον ἐκδέσθαι. Omitto quod Epiſcopus ille jam ſenio & canis venerandus in dialogo inducitur p. 36. & 38. & qui tunc demum Romam viderit p. 7. cum Palladius Helenopolitanus jam diu ante profectus Romam fuerit reſtituendi Chryſoſtomi cauſa circa A. 405. & anno 408. nondum eſſet quadragenarius. Nonnulla etiam aliter narrari ab hiſtoriæ Lauſiacæ ſcriptore, aliter in hoc dialogo, notavit Valeſius ad Sozomeni VIII. 12. p. 164.

V. Edi-

q) Ita Theodorus Trimithuntis in Cypro Epiſcopus, in Homilia de vita & exilio S. Chryſoſtomi, nec non Codices MSS. Dialogi, & Ambroſius Camaldulenſis, interpres. Atque auctorem vocatum Palladium, Georgius quoque Alexandrinus in ejusdem Chryſoſtomi vita, Photio Cod. 96. lecta teſtatur.

r) Auctorem Dialogi à Palladio Lauſiacæ ſcriptore recte diſtingvunt Baronius ad A. 388. n. 110. Emericus Bigotius in præfat ad Dialogum, & Tillemontius T. XI. memor. p. 643. ſeq. qui ſtylum quoque diverſum cauſſatur, & licet utrumque ſcriptum non adeo puro Græciſmo ſe commendet, tamen Lauſiacam longe ſimpliciore & nativo ſermone exaratam, dialogum affectato magis & male diſerto. *Le dialogue eſt plus affecté & d' un homme qui avoit quelque teinture d' une mechante rhetorique.* His accedit Ludovicus Dulcinus S. I. in Hiſtoria Origeniſmi Gallice vulgata Pariſ. 1700. 12. libro quarto. Etiam Palladium Biographum à Palladio Helenopoleos Epiſcopo diſtinguit Nicolaus Comnenus Papadopoli Cretenſis in prænotionibus Myſtagogicis ex jure Canonico editis Patavii 1697. fol.

Digitized by Google

V. *Editiones Dialogi de Vita S. Chryſoſtomi.*

Latinæ ex *Ambroſii* Camaldulenſis verſione, Eugenio IV. dicata, & diu poſt à Nicolao Erythræo edita Venet. 1532. 8. & T. 2. Vitarum Aloyſii Lipomanni ibid. 1553. 4. & in Latinis Chryſoſtomi Operum editionibus.

Græco latina ex Mediceo (eodem quo Ambroſius uſus fuit) Codice ſexcentorum annorum, cum nova verſione doctiſſimi Viri *Emerici Bigotii*, nec non Homilia S. Chryſoſtomi in laudem Diodori Tarſenſis, ac præterea Actis Tarachi, Probi & Andronici, Paſſione Bonifacii Romani, Evagrio de octo Cogitationibus & Nilo de octo vitiis. Pariſ. 1680. 4. Caſimirus Oudinus in ſupplemento de ſcriptoribus Eccleſ. p. 67. *Omiſit præfationem huic operi à Palladio præfixam Emericus Bigot ob rationes quas Critici idoneas non cenſent, ideoque malæ fidei apud multos accuſatur, quod ingenuo homine literatoque eſt indignum.* Temere hoc ab Oudino in virum præſtantiſſimum dicitur, cum præfatio quam Ambroſius Camaldulenſis dialogo Palladii præfixit, Latine in Bigotii editione legatur, Græca vero negat ille ſe in Codice MS. reperiſſe. *Verum quisquis,* inquit, *rem accurate perpenderit, facile mecum exiſtimabit, Ambroſium iſta de ſuo addidiſſe, ut ad Dialogum qui nimis abrupto exordio procedebat viam aperiret: idemque præſtitiſſe in ſerie dialogi, ſicubi nimis biulca videbatur oratio.* En tibi totam præfationem ex Bigotiana, ne quid dubites, editione: *Cum veniſſet aliquando Romam Palladius Helenopolitanæ Eccleſiæ venerandus Antiſtes, Ioannis ſanctiſſimi viri, Conſtantinopolitani Epiſcopi, jam vita functi, diſcipulus, ſusceptusque fuiſſet cum honorifice à Pontifice Romanæ ſedis Zoſimo beatiſſimo, tum à Clero univerſo devotiſſime. Inter ceteros quibus familiarius uſus eſt, Theodorus fuit Eccleſiæ Romanæ Diaconus. Is enim ſancti viri doctrina caſta & vitæ ſanctitate delectatus, frequens illi aderat, immo quoad licebat, nunquam à latere ipſius diſcedebat. Quadam autem die dum eſſent ambo ſimul, otiumque à curis omnibus mortalibus agerent, orta ex more collatione ſpirituali, hoc ſermoni initium dedit Epiſcopus.* Auctor præfationis hujus male Zoſimum appellat, qui ab Anno demum 417. Epiſcopatum Romanum tenuit, at dialogus ille multis annis prius habitus refertur Theophilo adhuc ſuperſtite, Innocentius itaque pro Zoſimo nominandus erat. Deinde quam de Palladio Helenopolitano res ſit minime explorata, ex iis quæ paullo ante dicta ſunt apparet. Hinc auctorem præfationis minime eſſe Palla-

Digitized by Google

dium ſed recentiorem Græculum aliquem notavit Uſſerius Antiquitatt. Eccleſ. Britannic. cap. 16. p. 806. At Bigotius haud abſurde ſuſpicatus eſt ab ipſo interprete Ambroſio verſioni ſuæ fuiſſe præmiſſam.

VI. In Codicibus pluribus MSS. Palladio etiam tribuitur & in Colbertino Hiſtoriæ Lauſiacæ ſubjicitur liber *de gentibus Indiæ & Bragmanibus* περὶ τῶν τῆς Ἰνδίας ἐθνῶν καὶ τῶν Βραγμάνων, quem ſine nomine auctoris primum Græce edidit & Latinam verſionem adjunxit illi vir ſummus *Joachimus Camerarius* in libro Gnomologico ſine temporis nota edito Lipſiæ, 8. Hinc centum circiter annis interjectis *Eduardus Biſſæus* Eques auratus & titulo Clarencii Rex Armorum, eundem velut ante ineditum Palladii nomine præfixo ex Bibliotheca Regis Angliæ vulgavit cum nova ſua verſione, & S. Ambroſii atque Anonymi veteris Latini ſcriptis ejuſdem argumenti Lond. 1668. 4. Cæterum Camerarii verſionem Biſſæana & elegantia & diligentia præferendam judicat Rev. noſter Io. Chriſtoph. Wolfius, notis ad Caſauboniana p. 219. Lambecius lib. V. de Bibl. Vindob. p. 84. hoc ſcriptum de Brachmanibus parum probabili conjectura tribuit Palladio Methonæo Sophiſtæ, quem incertum eſt fuiſſe Chriſti ſacris addictum, at Scriptorem de Brachmanibus Chriſtianum fuiſſe apparet.

VII. Palladii alii ultra quinquaginta.

Palladius *Abbas* de quo Io. Moſchus in prato c. 69. 71. ſeq. æqualis ſui etiam meminit c. 176.

Palladius Ἀμασείας *Amaſeæ* Helleſponti Epiſcopus, qui Concilio Epheſino A. C. 431. interfuit. Vide Labbei Concil. T. III. p. 464. 492. 536.

Palladius *Alexandrinus*, cui Barthius tribuit diſputationem Gregentii cum Herbano Judæo, de qua infra.

Palladius *Andri*, in Cycladibus Inſulis, Epiſcopus interfuit Concilio CPol. A. 460.

Palladius *Antiochenus* ab A. 488. ad 498. Epiſcopus, Petri Fullonis ſucceſſor, Eutychianus.

Palladius *Archiater*, cujus meminit Ruricius lib. 2. Epiſt. 34. apud H. Caniſium T. V. Antiquar. Lect. p. 508.

Palladius *Arianus*, una cum Secundiano A. C. 381. damnatus in Concilio Aquilejenſi. Vide T. 1. Concilior. Harduini p. 826. ſeq.

M. Aure-

M. Aurelius Palladius, cujus mentio in veteri inſcriptione apud Gruterum p. CCCII. 2. Omitto alios in priſcis ſaxis obvios & præter nomen nihil ſcitu dignum tradentes.

Palladius *Autiſiodorenſis* Epiſcopus in Gallia, qui interfuit Concilio Remenſi A. C. 630. & Cabilonenſi A. 650.

Palladius *Bacanarienſis* in Mauritania Cæſarienſi Epiſcopus, qui interfuit conventui Africano A. C. 484. Regis Hunerici ſexto.

Palladii duo, *Burgenſes* Epiſcopi A. 380. & 448. de quibus Tillemontius T. XVI. memor. p. 751.

Palladius *Cæſareæ* Capadociæ qui interfuit Concilio CPol. A. 394.

Palladius *Candybenſis* in Lycia Epiſcopus qui ſubſcripſit Synodo Rom. A.C. 503.

Palladius *Capidalenſis* in Pamphylia Epiſcopus, qui interfuit Concilio Chalcedonenſi A. 451.

Palladius *Chorepiſcopus* qui interfuit Concilio Nicæno A. C. 325.

Palladius *Corydalorum* in Lycia Epiſcopus qui Chalcedonenſi interfuit Concilio A. C. 451.

Palladius quam loquentem ſecum inducit *S. Cyrillus* Alex. in libris de adoratione & cultu ſpiritali. Idem fortaſſe cum Palladio Amaſeæ Epiſcopo.

Palladius *Cæſar*, Maximi Imp. filius, Idacio memoratur in Chron.

Palladius *Curſor* Theodoſii junioris, cujus meminit Socrates lib. VII. c. 19.

Palladius *Dienſis* in Macedonia Epiſc. interfuit Concilio Sardicenſi A. C. 347.

Domitii Palladii, Sorani Poëmata edita Venet. 1498. 4. per Io. Baptiſtam Seſſam Mediolanenſem.

Palladius *Epiſcopus* ad quem S. Chryſoſtomi Epiſt. 113. Idem ut videtur (ab Helenopolitano Epiſcopo diverſus) auctor dialogi, de vita ejusdem Chryſoſtomi, de quo ſupra dictum.

Palladius cujus *Epiſtolam* ad Deſiderium Epiſcopum Cadurcenum edidit Henr. Caniſius Tomo V. Antiquæ Lect.

Palladius *Fuſcus* ſeu *Niger* Patavinus circa A. 1470. clarus de quo Voſſius Hiſt. Latin. p. 601. & Bernardinus Scardeonius de claris Patavinis.

Palladius *Galata* quem S. Epiphanius Epiſtola ad Ioannem Hieroſol. (A. 396. inter Hieronymianas 61.) monet fugiendum eſſe, quod Origenis hæ-

reſin doceat. Idem quem perſtringit Hieronymus proœmio Dialogor. in Pelagianos. Hunc à Lauſiacæ auctore diverſum eſſe contendit Tillemontius T. XII. p. 173. T. XI. p. 528. quod mihi haud videtur.

Palladius inter *Germinii* ſemiariani Adverſarios. Ad hunc Palladium aliosque Epiſcopos Epiſtola in Hilarii fragmentis lib. 1. p. 41. & apud Baron. ad A. C. 366. n. 27.

Palladius quem *Hibernorum* Epiſcopum vocat Tillemontius T. XI. p. 646. T. VI. p. 751. &c. hoc eſt Scotorum, de quo infra.

Palladius *Iatroſopiſta* Alexandrinus, Galeno quem laudat junior. Hujus commentarius (non integer ut videtur) in librum Hippocratis de fracturis extat Græce & Latine in editionibus Hippocratis utraque Foëſiana p. 917-932. & Charteriana Tomo XII. cum verſione *Jacobi Santalbini*, Metenſis Medici. Ejusdem Synopſin de febribus Latine vertit & utraque lingua vulgavit *Io. Charterius* Pariſ. 1646. 4. Et Scholia in ſextum Epidemiorum Hippocratis Tomo IX. Operum Hippoc. & Galeni Pariſ. 1679. fol. cum verſione *Junii Pauli Craſſi* qui è MS. Io. Sambuci quod ab Hieron. Mercuriali accepit, vulgavit Latine Baſil. 1581. 4. una cum Aretæo *, Rufo & Theophilo protoſpathario. Scholia Palladii in librum Hippocratis de victu in morbis acutis, MSta exſtare Venetiis teſtatur Santalbinus, eadem nempe cum Palladii de cibo & potu quod in Bibl. Regis Chriſtianiſſimi exſtare teſtatur Labbeus p. 126. Bibl. novæ MSS.

Palladius *Iconienſis* in Lycaonia Epiſc. memoratus in Epiſtola Leonis I. Imp. ad Anatolium CPol.

Palladius *Idicrenſis* in Numidia Epiſcopus qui interfuit conventui Africano A. C. 484.

Palladius *Magiſtrianus* qui CPoli litteras Imperatoris Theodoſii jun. A. 431. Epheſum pertulit. Vide Acta Synodi Epheſinæ tom. 3. c. 17. ſeq.

Palladius *Meliténes* Epiſcopus in Armenia ſecunda, interfuit Concilio CPol. A. 553.

Palladius Palladii F. Μεθωναῖος ex *Methone* (incertum an Thraciæ an Magneſiæ in Macedonia) Sophiſta quem Conſtantini Imperatoris ætate claruiſſe Svidas refert, teſtatus eum ſcripſiſſe περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις ἑορτῶν, *de Romanorum feſtis*, tum διαλέξεις, *diſputationes*, & λόγους διαφόρους ὀλυμπιακὸν, πανηγυρικὸν, δικανικόν.

Palla-

* De Aretæo & Ruſo dictum lib. IV. c. 3. de Theophilo infra libro VI.

Palladius Præfectus Ægypti A. C. 374. Theodorit. IV. 22. Hiſt. Eccleſ.

Palladius *Presbyter* ad quem ſcripſit S. Athanaſius, (defunctus A. C. 373.) T. I. edit. Lipſ. p. 952. ſeq. & S. Baſilius Epiſt. 184.

Palladius *Presbyter* qui ſubſcripſit libello in Concilio CPol. A. C. 536. T. V. Labbei p. 250.

Palladius *Rhetor* Latinus, cujus declamationem memorat Symmachus lib. I. Epiſt. 9. Ad eundem ſcribit lib. IX. Epiſt. I. & fratrem ſuum appellat, ſpectatum bonis omnibus facundiæ atque eruditionis: lib. I. Epiſt. 88. Ejusdem pompam cum acrimonia Quintiliani celebrat Sidonius Apollinaris Lib. V. Epiſt. 10. De eodem Symmachus III. 50. *Si quid præterea ſcitu opus eſt, meus Palladius indicabit, quem ego non minus doleo abductum à juventute Romana, quàm gratulor in ſpem ſui honoris accitum.* Io. Sarisberienſis lib. 3. Metalogici c. 10. *Eſt autem, ut ait Palladius, magna pars prudentiæ, ejus cum quo agitur æſtimare perſonam.*

Palladius Sophiſta ſive *Rhetor* Alexandrinus, cujus *μελέτας* memorat Photius Cod. 132.

Palladius Rutilius Taurus Æmilianus, rei *ruſticæ* ſcriptor celebris, de quo dixi lib. III. Bibl. Latinæ cap. 4.

Palladius *Salpinas* in Italia Epiſcopus, qui interfuit Concilio Romano A. C. 465.

Palladius *Santtonicæ* Eccleſiæ in Gallia Epiſcopus, qui Concilio Pariſienſi interfuit A. 573.

Palladius à Cæleſtino Papa miſſus in Scotiam, idemque primus *Scotorum* Epiſcopus, A. 431. Vide Uſſerii Antiquitates Britannicas c. 16. Antonium Pagi ad A. C. 429. n. 11. ſeq. & 431. n. 51. Scripta quæ ipſi à Io. Baleo tribuuntur, commentitia ſunt, neque exſtant usquam, neque ulli veterum memorantur.

Palladius (Συέδρων πολιτευόμενος) *Svedrorum* in Pamphylia Magiſtratus, cujus Epiſtola præmiſſa Ancorato S. Epiphanii.

Palladius *Sulmontinus* in Italia Epiſcopus, qui interfuit Synodo Romanæ A. 499.

Palladius *Tulonenſis* in Gallia Epiſcopus, qui ſubſcripſit Concilio Aurelianenſi A. 549. Incertum an idem qui Matiſconenſi A. 585.

Palladius *Tigabitanus* in Africa Epiſcopus, cujus meminit S. Auguſtinus de geſtis A. C. 418. cum Emerito Cæſareenſi Donatiſtarum Epiſcopo T. IX. edit. Amſt. p. 425. Idem fortaſſe Palladius quem honorabilem filium ſuum appellat Epiſtola 94. (novæ edit. 178.)

VIII. De diſputatione GREGENTII Archiepiſcopi cum Herbano Iudæo, quam PALLADIO Alexandrino Caſpar Barthius tribuit.

Caſpar Barthius tum alibi, tum lib. V. Adverſarior. cap. 3. (ubi plura illius illuſtrat loca) *Palladium* Alexandrinum appellat auctorem Actorum diſputationis, quam per dies quinque coram Abramio Rege * Homeritanum Chriſtiano & Epiſcopis, pluribusque Judæis & tota Civitate in Metropoli Homeritidis Taphar ſive Saphar, in Arabia Felici circa A. C. 540. cum Herbano Judæo, quem *νομοδιδάσκαλον* Codices quidam appellant, *Gregentius* Taphrenſis ArchiEpiſcopus, qui diem obiit A. C. 552. (Juſtiniani 26.) 19. Decembr. poſt Abramium eodem A. 552. (regni 30) defunctum, cum jam rex Homeritarum eſſet Serdidus ** Abramii filius. Non dubium eſt Barthio fundum fuiſſe ſententiæ ſuæ quod p. 184. edit. Gulonianæ (Ducæanæ p. 264.) in illa diſputatione legitur: *Ταῦτα τὰ ῥήματα καὶ ἑτέροις δηλωθήσονται· ἑώρα γὰρ Παλλάδιον τὸν σχολαστικὸν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὃν ἀπὸ Ἀλεξανδρείας ἤγαγε, τὰ ῥήματα ἑκατέρων σημειούμενον. Hæc verba etiam aliis ſignificabuntur: Videbat enim Palladium Scholaſticum Archiepiſcopi, quem ab Alexandria adduxerat, verba utriusque notantem.* Ad hunc locum Gulonius interpres notavit in margine: *Hinc conjicere licet Palladium authorem eſſe ſive ſcriptorem hujus diſputationis.* Sane veriſimilius hoc eſſe non diffiteor, quam quod Lambecio lib. V. p. 131. auctor videtur *Nonnoſus* Juſtiniani Imp. ad Homeritas Legatus, cui etiam VIII. p. 387. Martyrium Arethæ & ſociorum adſcribit. Dixi de illo Nonnoſo Volumine VI. hujus Bibliothecæ p. 279. Cæterum hanc diſputationem ab Ægidio Noallio Regis Chriſtianiſſimi Legato ex Oriente allatam Latine vertit *Nic. Gulonius* Græcarum litterarum Regius Profeſſor & utraque lingua vulgavit Pariſ. 1586. 8. unde Græce & Latine recuſa eſt in Auctario Græco latino Bibl. Patrum Ducæano Pariſ. 1624. Tomo I. &

* *παρόντος τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως καὶ τινων ἐπισκόπων καὶ τοῦ πλήθους τῶν ἰουδαίων καὶ πάσης πόλεως.* p. 38. edit. Gulonii.

** Id. p. 203. ſeq.

& in Bibliotheca Patrum Pariſ. 1654. Tomo XI. p. 194. ut Latinas editiones in Bibliothecis Patrum ſæpius repetitas prætercam. In his editionibus omnibus quemadmodum etiam in Codice Cæſareo, de quo Lambecius lib. V. p. 131. & Seguieriano de quo Clariſſ. Monfauconus in Bibl. Coisliniana p. 304. à principio quædam deſunt, ut ex abrupto exordio ſtatim cuivis patet. Non autem æque notum, in Bibl. Regia Berolinenſi exſtare MStum Codicem Slavonicum quadringentorum annorum, multis foliis ab initio auctiorem, cujus prima verba Latine converſa mecum communicavit eruditiſſimus Bibliothecæ illius præfectus M. V. la Croſe.

Menſis Decembris XIX. Vita & converſatio Beati Patris noſtri Gregorii (ita ſemper pro Gregentio appellat, ut in Menæis Græcorum dicitur Γρηγεντίου) *Epiſcopi Taphronis Civitatis Homeritarum, & narratio miraculorum ab eo geſtorum, ſcripta ab Epiſcopo Civitatis Negran.* (Hinc patet nec Palladium nec Nonnoſum auctorem eſſe, ſed Epiſcopum Negranis in Homeritarum regione, quæ martyrum Civitas appellatur in Actis Paſſionis S. Arethæ & ſociorum CCCXL. qui A. C. 522. 24. Octobr. ſub Dunam Hebræo Homeritarum tyranno paſſi traduntur) *Benedic Pater. Oppidum quoddam eſt haud magni nominis in finibus Avariæ & Aſiæ, nomine Lopliane. In eo habitabant admirabilis Gregorii parentes Agapius & Theotecna, ex Chriſti præſcripto, matrimonio conjuncti &c.*

Codex Cæſareus ita incipit: ἀρχὴ τῆς διαλέξεως τῶν ἰουδαίων μετὰ τοῦ ἁγίου Γρηγεντίου. Τούτων οὕτως γεγονότων καὶ οὕτω παρακολουθησάντων, καὶ τοῦ Βασιλέως ἐπὶ τούτοις αἰνοῦντος τὸν Κύριον, καὶ τῶν Μεγιστάνων αὐτοῦ ἀδικεῖν τὸ οἱονοῦν μὴ τολμόντων, καὶ πάντων χαρᾷ εὐφραινομένων, παρεγένοντο καὶ Ἰουδαῖοι καθὰ καὶ ἐκελεύθη αὐτοῖς, ἀναλωθείσης αὐτοῖς ἤδη τῆς προθεσμίας τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν. Παρεγένοντο δὲ τοῦ διαλεχθῆναι ἕνεκα, καὶ τοῦ Βασιλέως ὑπομνησθέντος ἑτοιμασιάς ἐν τῷ θολωτῷ γεγονυίας (minus bene in editis: τῆς δοκιμασίας ἐν τῷ θρελλέτῳ γεγονυίας, confer Lambec. V. p. 129.) αὐλὴ δὲ τοῦτο μεγίστη καὶ πρώτη τῶν βασιλειῶν περίεσι. Ἐκεῖσε τοιγαροῦν ἑτοιμασίας γεγονυίας, καὶ ἁπάσης τῆς τάξεως ἀθροισθείσης, παρούσης καὶ τῆς ἱερᾶς Συγκλήτου, παρεγένετο καὶ ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῷ ἁγιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ &c. Hinc patet nec illum eſſe integrum ſed prima mutilum parte, licet editis aliquando integriorem melioremque: atque ita accipiendus Rev. Wolfius noſter in Bibl. Hebraica p. 352. De diſputatione hac & fructu converſionis Iudæorum eundem ut narrant inſecuto, vide Antonii Davroultii Catechiſmum Hiſto-

Digitized by Google

Hiſtorialem c. I. tit. 4. & Joſephi Caroli Imbonati Bibl. Latino Hebr. p. 38. ſeq.

Gregentii Archiepiſcopi ſcriptum quo leges ac ſtatuta Regis ſui Abramii nomine complexus fuit, exſtat Græce MS. in Bibl. Cæſarea, titulis XXIII. diſtributum & adhuc ineditum. *Νομοθεσία τοῦ ἁγίου Γρηγεντίου ὡς ἐκ προσώπου τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Ἀβραμίου.* Titulus I. *περὶ φόνου, καὶ μιάσματος καὶ ἀρσενοκοιτίας.* II. *περὶ γοητείας καὶ ψευδομαρτυρίας καὶ κλεψίας.* III. *περὶ πορνείας.* IV. *περὶ μοιχείας.* V. *περὶ πλουσίων ἐπιθυμούντων.* VI. *περὶ ἐλευθέρων εἰς δουλίαν παραπιπτόντων.* VII. *περὶ τοῦ ζευγνῦναι τὰ τέκνα οἱ γονεῖς πρὸς γάμον ἀπὸ ἐτῶν δέκα ἢ δώδεκα.* VIII. *περὶ μαστρωπῶν* &c. Vide Lambecium lib. V. de Bibl. Vindob. p. 131. ſeq.

IX. HERACLIDES Cyprius, in Scetenſi eremo ſectator Evagrii Pontici, hinc A. C. 399. à Chryſoſtomo * CPoli ordinatus Diaconus, a) & poſt triennium A. C. 402. ſucceſſor datus Antonio Epheſi Epiſcopo, b) atque deinde anni ſpatio vix interjecto ob Origeniſmi dicam in Synodo ad Quercum depoſitus c) ac carceris ſordes Nicomediæ ſubire coactus eſt, in quibus Palladio ac Chryſoſtomo (& ipſo exule) ejus miſerante vices d) adhuc hæſit A. C. 408. e) Eodem Palladio teſte fuit *ἐγκυκλίων ἡγμένος μαθημάτων, καὶ τῶν θείων γραφῶν ἐντὸς γενόμενος*, *encycliis diſciplinis optime inſtitutus, & Divinarum Scripturarum peritus.*

Petrus Natalis, in Equilia ſive Æquilia Veneta inſula, Anaſſi fluminis oſtio objecta Epiſcopus qui A. C. 1470. ſcripſit & A. 1482. Catalogum Sanctorum abſolvit (non 1370. & 1382. ut excuſum in Actis Sanctor. T. 4. Maji p. 304. & T. 6. p. 51.) minore etiam fide digums, judice Bollando, f) quam Legendæ aureæ ſive Hiſtoriæ Lombardicæ ſcriptor

*) Georgius Alex. in vita Chryſoſtomi, Socrates &c.

a) Ita Socrates VI. 11. Sozom. VIII. 6. & Palladius p. 139. dialogi de vita Chryſoſt. *διακονήσαντα ἔτη τρία*, licet Archidiaconum vocat Nicephorus XIII. 9.

b) Niceph. XIII. 9. Epheſi Epiſcopùm fuiſſe etiam Socrates & alii conſentiunt, igitur viderint qui non de alio cogitant, cum Bithyniæ vel Cappadociæ Epiſcopum appellant, apud Roſvveydum prolegom. de vitis Patrum p. 7. & 8.

c) Socrates VI. 17. Sozom. VIII. 19. Tripartita X. 14. Nicephorus XIII. 17. Photius Cod. 59.

d) Palladius de vita Chryſoſt. p. 139. Chryſoſtomus Epiſt. 14. ad Olympiadem non longe à fine.

e) Tillemont. T. XI. memor. p. 166.

f) Bollandus præfat. Actis Sanctor. T. 1. Januar. præmiſſa p. 19.

Digitized by Google

ſcriptor Jacobus de Viragine, quem *ferrei* hominem *oris & plumbei cordis animi certe parum ſeveri ac prudentis*, appellat Melchior Canus. g) Ille inquam Petrus Natalis lib. XII. Catalogi Sanctorum, Vincentiæ primum A. 1493. editi cap. 87. Heraclidem Sanctis adſcribit propter *Paradiſum* compoſitum, quem laudat etiam Petro Natali antiquior Vincentius Bellovacenſis libro XVII. Speculi Hiſtorialis c. 64. Nec propter aliam cauſam Sophronii ſive Moſchi potius vitæ Eremitarum, de quibus mox dicturus ſum, venire videntur nomine *Paradiſi novi* apud Photium Cod. 198. & Nicephorum VIII. 41. quam quod tum exſtiterit Paradiſus quidam vetuſtior; Heraclidis ſcilicet ingenio conſitus. Ac citatur Paradiſus à Moſcho (incertum tamen an ille Heraclidis) cap. 212. *καὶ ἀναγινωσκόντων ἡμῶν εἰς τὸ παραδείσιν τὰ ἀποφθέγματα τῶν ἁγίων πατέρων.* Atque in Codicibus quibusdam MSS. Latinis & in editione à Jacobo Fabro Stapulenſi curata Pariſ. 1504. fol. pars Hiſtoriæ, qualis in aliis exſtat editionibus Lauſiacæ Palladianæ, fertur ſub titulo *Paradiſi Heraclidis*. h) Sed exſtant quoque ſub Paradiſi nomine in Codicibus Græcis aliæ aliorum Vitæ & à *Rufino* verſæ Latine, de quibus videndus Cotelerius T. 3. monimentor. p. 564. ſeq. qui prologum & capita quædam, ea ſcilicet quæ in Hiſtoriæ Lauſiacæ editionibus deſiderabantur, publicavit p. 171-184. Illud certe valde veriſimiliter à viris doctis traditur, Hiſtoriam Lauſiacam, qualis ab Meurſio Græce, & pluribus etiam aucta capitibus ab Herveto Latine vulgata eſt, non videri totam unius ſcriptoris, ſed ex Heraclidis Paradiſo & *Λαυσιακῷ* Palladii, & aliis fortaſſe *Πατερικῶν* ſcriptoribus collectam, contextamque.

X. Heraclidæ varii, plus quàm quinquaginta.

Heraclides *Ægypti* Epiſcopi duo, qui interfuere concilio Tyrio A. C. 335. Incertum unus ne ex his quem videas memorari in Concilio Sardicenſi A. 347.

Heraclides *Ænius* Thrax, qui cum fratre Pythone, Cotyn Thraciæ Tyrannum interfecit, Platonis diſcipulus. Laërt. III. 46. Ariſtoteles V. 10. Politic. Philoſtratus de vita Apollonii VII. 2. p. 280. & ad hunc notæ eruditiſſimi Olearii, *ὁ μακαρίτης.*

Heraclides *Agathoclis* filius. Polyæn. V. 3. 4.

C Hera-

g) Lib. XI. locor. commun. c. 6. p. 540. Opp. h) Vide ſupra §. 3.

i) Voſſ. Hiſt. Græc. lib. 2. c. 19. Cave Hiſtor. lit. ad A. 401.

Heraclides *Alexandrinus* ſive Callatianus, cognomento Lembus. Laërt. V. 64. Infra, in *Lembus*.

Heraclides *Alexandrinus* Grammaticus ab Euſtathio laudatus & fortaſſe ab Ammonio de different. vocum atque Etymologici magni auctore in δῆλος. vide Ionſium p. 173. Incertum idem ne Heraclides Alexandrinus cujus Περσικὰ ἰδιώματα memorantur Laërtio V. 64.

Heraclides *Architectus*, infra in Tarentino.

Heraclides ἀστρολογουμένων ſcriptor. Laërt. V. 64.

Heraclides *Atheniensis*, infra in Hierophanta.

Heraclides *Azotenſis* in Palæſtina Epiſcopus qui interfuit Concilio Chalcedonenſi A. C. 451.

Heraclides *Bargyleites*, Dialecticus qui contra Epicurum ſcripſit teſte Laërtio V. 64.

Heraclides *Byzantius* Antiochi Regis ad L. Scipionem legatus, de quo Livius XXXVII. 34. ſeq.

Heraclides *Callatianus* ſive Alexandrinus, cognomento Lembus. Laërt V. 64. Infra in *Lembo*.

Heraclides *Clazomenius* Rhapſodus. Plato, Ione extremo.

Heraclides Clazomenius, Dux Athenienſium Æliano XIV. 5. Var. Hiſt. memoratus.

Heraclides *Comicus*. Zenobius Centur. VI. proverb. 34. Athenæus.

Heraclides *Cretenſis* περὶ τῶν ἐν ἐλλάδι πόλεων citatur ab Apollonio Hiſt. mirabil. c. 19. Sed Κρητικὸν pro Κρητικῷ legit præſtantiſſ. Olearius p. 612. ad Philoſtratum.

Heraclides *Cumanus* Rhetor cujus Τέχνας Laërtius V. 64. memorat.

Heraclides *Cumanus*, cujus παρασκευαστικὸν ſive de epulonum apparatu laudat Athenæus. τὰ Περσικὰ præter Athenæum memorat Laërtius V. 64. teſtatus quinque libris conſtitiſſe.

Heraclides *Cumanus* alter, Rhetor cujus τέχνας idem Laërtius loco laudato celebrat.

Heraclides *Demetrii* F. diſcipulus Lyconis Peripatetici. Laërt. V. 71.

Heraclides *Dialecticus*. ſupra in Bargyleite.

Heraclides *Epheſius* Epiſcopus à Chryſoſtomo ordinatus accuſatusque in Synodo ad Quercum A. 403. Is ipſe de quo ſupra §. IX. dictum.

Heracli-

Digitized by Google

Heraclides quem λιγυρὸν ſive ſvavem (non *Ligurem* ut Meurſius diſſ. de Heraclidis T. 10. Theſauri Gronov. p. 616.) *Epigrammatum* Poëtam laudat Laërtius V. 64. Perpauca hodie Heraclidis Sinopenſis Epigrammata in Anthologia ſuperſunt libro 3. tit. 2. 3. & 22.

Heraclides *Erythræus*, Chryſermi diſcipulus, medicus Herophileus, qui Strabonis ætate vixit, Apollonii Muris συσχολαςής. Librum ſeptimum de Herophili ſecta laudat Galenus de arte Medica c. 1. qui omnia Hippocratis Scripta ab eo illuſtrata alibi teſtatur.

Heraclides *Euphronis* F. infra in Pontico.

Heraclides *Grammaticus*. vide in Alexandrino, Heracleote, Mileſio & Mopſeate.

Heraclides *Heracleotes* Ponticus. infra in Pontico.

Heraclides alter ejus civis, qui πυῤῥίχας & φλυαρίας ſcripſit teſte Laërtio V. 63. Artemidor. IV. 65. Svid. in λέσχαι & Ἡρακλείδ. ubi teſtatur λέσχας illas tribus libris genere Sapphico ac Phalæcio varias difficiles pertractaſſe quæſtiones: Heraclidem vero hunc multa alia ſcripſiſſe Epica poëmata, & Didymi Alexandrini fuiſſe auditorem, adverſarium Apri ex Ariſtarchi ſchola Grammatici, & ludum litterarium habuiſſe Romæ Claudii ac Neronis temporibus.

Heraclides *Heracleenſis* (τῆς ἄνω Ἡρακλείας in Arcadia) Epiſcopus qui Conciliis Epheſinis interfuit A. C. 431. 449. & Chalcedonenſi A. 451.

Heraclides *Herophileus* Medicus: ſupra in Erythræo.

Heraclides ex *Hiceſii* ſchola Medicus, ἰατρὸς τῶν ἀπὸ Ἱκεσίου· Laërt. V. 64.

Heraclides *Hierophanta* Athenienſis, cujus mentio apud Philoſtratum lib. 2. de vitis Sophiſt. p. 601. in vita Apollonii Athenienſis.

Heraclides *Hippocratis* Pater. Vide Stephanum Byz. in Κῶς, Svidam in Ἱπποκρ. Tzetzam Chiliad. VIII. verſ. 946.

Heraclides *Lembus* dictus à λεμβευτικῷ quem ſcripſerat λόγῳ, ut docet Laërtius V. 64. Ejus διαδοχὴν ſive Epitomen operis Sotionis de ſucceſſione Philoſophorum ſex libris compoſitam, & Epitomen vitarum Satyri intercidiſſe dolendum eſt. De aliis ejus ſcriptis Meurſius diſſ. de Heraclidis T. X. theſauri Gronov. p. 613. ſeq. Hujus eſſe librum de incredibilibus, qui ſub Heracliti extat nomine, ſuſpicabatur V. C. Tho. Gale. Plura de hoc Heraclide Voſſius in Hiſt. Græcis & Ionſius lib. 2. c. 11. qui non multo poſt Archimedem vixiſſe notat.

Heraclides Ligur nullus, vide ſupra in *Epigrammatum* ſcriptore.

Digitized by Google

Heraclides *Lycius* Adriani, Chreſti & Ariſtoclis auditor Sophiſta qui ſcripſit πόνε ἐγκώμιον *laudes laboris* teſte Philoſtrato lib, 2. Sophiſt. p. 618. De ejus Niceta emendato ſive κεκαθαρμένῳ ex eodem Philoſtrato etiam Svidas in Ἡρακλείδης.

Heraclides *Macedo*, pictor. Plin. XXXV. 2.

Heraclides *Magneſius* cujus Μιθριδατικὰ memorat Laërtius V. 64.

Heraclides *Mileſius* Grammaticus Euſtathio laudatus. vide Ionſium lib. 2. c. 11. p. 173.

Heraclides *Mopſcates* Cilix citatus ab Athenæo VI. p. 234. Meminit & Stephanus Byz. in Μόψε ἑςία, qui Grammaticum appellat.

Heraclides *Nyſſenus* Epiſcopus circa A. C. 440. cujus Epiſtolas duas adverſus Meſſalianos memorat Photius cod. 52,

Heraclides *Odeſſita* Ponticus Thrax Hiſtoriographus. Steph. in Ὀδησσός.

Heraclides *Oxyrinchites*, idem cum Lembo. vide Svidam.

Heraclides *Phocaënſis*, ſculptor. Laërt. V. 64.

Heraclides *pictor.* Supra, in Macedone.

Heraclides qui paræneſes carmine ſcripſit, unde ποιητικὸς Laërtio V. 64.

Heraclides Heracleotes *Ponticus* Euphronis F. & Platonis atque Ariſtotelis diſcipulus de quo ad Laërtium III. 68. ſeq. viri docti, Svid. in Ἡρακλείδης, Meurſius ad Chalcidium p. 10. ſeq. & in diſſ. de Heraclide T. X. theſauri Gronov. p. 607. ſeq. Voſſius de Hiſt. Græcis p. 45. ſeq. & Ionſius lib. 1. c. 17. de ſcriptoribus Hiſt. Philoſoph. Ejus opus περὶ δικαιοσύνης citatur etiam ab Eratoſthene c. 29. Cataſteriſm. Virum μυθώδη & πλασματίαν vocat Plutarchus Camillo p. 140. ubi ejus σύγγραμμα περὶ ψυχῆς, atque libro de audiendis poëmatibus Ἄβαριν illius memorans, ὀ γὰρ μόνον, inquit, τὰ Αἰσώπεια μυθάρια καὶ τὰς ποιητικὰς ὑποθέσεις καὶ τὸν Ἄβαριν Ἡρακλείδε, καὶ τὸν Λύκωνα τὸν Ἀρίστωνος διερχόμενοι, ἀλλὰ καὶ τὰ περὶ τῶν ψυχῶν δόγματα μεμιγμένα μυθολογίᾳ μεθ' ἡδονῆς ἐνθεσιῶσι.

Heraclides *Ponticus* alter, itemque tertius, de quibus ſupra in Heracleote & Odeſſita.

Heraclides *pugil.* Plutarch. ſympoſ. p. 314. Ælian. XII. 26. Var.

Heraclides *Rhetor*, ſupra in Cumano.

Heraclides *Sarapionis* F. idem cum Lembo de quo ſupra.

Hera-

Heraclides *ſculptor*, ſupra in Phocaënſi.

Heraclides *Sinopenſis* ſupra in Epigrammatum ſcriptore.

Heraclides *Soranus*, Etymologicum Magnum in Δημώ.

Heraclides *Syracuſanus* cujus ὀψαρτυτικὸν ſive de re culinaria ſæpe laudat Athenæus. Neſcio idem ne cujus librum περὶ θεσμῶν citat idem XIV. p. 647.

Heraclides *Tarentinus* homo malus qui Philippum Macedonem ex moderato Rege acerbum & immanem reddidit teſte Polybio Excerpt. libri XIII. Idem cujus mentio apud Æſchinem Orat. contra Cteſiphontem. Livium XXXI. 10. & XXXII. 5.

Heraclides *Tarentinus* Architectus qui in Philippi Regis, Perſei patris gratiam Rhodiorum claſſem accendit. Polyænus V. 17. 2.

Heraclides *Tarentinus* Medicus Empiricus Laërt. V. 64. Manteæ Herophilei diſcipulus de quo infra libro VI. Vide ſis interim Meurſium diſſ. de Heraclidis T. X. theſauri Gronov. p. 614. ſeq. Menagium ad Laërtium p. 227. ſeq. Jonſium lib. 2. c. 11. p. 172. Harduinum ad Plin. &c.

Heraclides *Tarſenſis*, Stoicus, Antipatri diſcipulus in patria. Laërt. VII. 121. Svid. in ἀμπλάκημα.

Heraclides *Terinæus*, Etymolog. Magnum in Τέρινα.

Heraclides *Thyatirenus*, tragœdus. Artimedor. IV. 35.

Heraclides *Thynitos* Ægypti Epiſc. qui Concilio Epheſino A. C. 431. interfuit.

Heraclides Epiſcopus *Tituenſis* in Pamphylia, qui interfuit Concilio CPol. A. 381.

Omitto dicere de Heraclidis, Herculis poſteris eorumque inter Græcos gloria & rebus geſtis, de quibus juvabit conſulere Meurſium de regno Laconico cap. 7. (T. V. theſauri Gronov.) & Bacheti Meziriaci animadverſiones recuſas non ita pridem in Belgio, quibus Epiſtolas Ovidii erudite illuſtravit.

XI. IOANNES MOSCHUS a) Cognomento Εὐκρατᾶς, b)

a) Ἰωάννης μὲν ὄνομα αὐτῷ, ἐξ ἐπικλήσεως δὲ ἐλέγετο ὁ τοῦ Μόσχου. Photius Cod. 199. Sic. Ioannes *Moſchi* dicendus eſſet, ſed Ioannes Moſchus dicitur ut Apollonius Molo, Athenodorus Sandon, Apion Pliſtonices, Herodes Atticus pro Attici, Pliſtonicæ, Sandonis, Molonis. Vide Valeſium ad Ammian. XIV. 8. Non igitur credibile eſt quod Roſvveidus prolegom. 12. in Vitas Patrum, Moſchum à natione ita dictum ſuſpicatur. Ioannis nomen ſolum ſcriptor ipſe exprimit c. 77. *Dixit mihi Sophronius: vere, Abba Ioannes, hodie nihil ultra ſtudeamus. Hæc ergo ſcripſimus ut & vos pariter ædificemini.*

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Digitized by Google

b) (Unde corruptum *Everatæ* vel *Evirati* nomen concinnavere alii) monaſticam vitam in cœnobio S. Theodoſii c) Hieroſolymis & in deſerto ad Jordanem & in nova S. Sabæ laura coluit, Κανονάρχου ſive præcentoris etiam officio functus, ut ipſe teſtatur cap. 50. Hic poſt viſitata temporibus Tiberii & Mauritii Imperatorum d) per longinquam peregrinationem quam plurima Syriæ & Ægypti atque Occidentis etiam Monaſteria, animum ad ſcribendum appulit, notiſſimumque illum librum de vitis Monachorum illius ætatis usque ad Heraclii * tempora, fabuloſis non deſtitutum narrationibus compoſuit ad *Sophronium* Sophiſtam, diſcipulum e) & itinerum comitem, (deinde Patriarcham Hieroſolymitanum) quem ἱερὸν καὶ πιστὸν τέκνον appellat in præfat. & fratrem c. 92. & 135. atque Abbatem fratrem c. 102. meminitque iterum c. 21. 69. 110. 111. 113. 157. 162 & 77. ubi Stephanum Sophiſtam cum illo frequentaſſe ſe teſtatur. Paſſim invehitur in hæreſin Severi Acephali, neque abnuit ſe profeciſſe ex aliorum ſcriptis quæ ante illud tempus de Monachorum vita & geſtis exſtabant. Sic capite 55. laudat βιβλίον γεροντικόν. Et cap. 112. Καὶ ἀναγινωσκόντων ἡμῶν εἰς τὸ παραδείσιν τὰ ἀποφθέγματα τῶν ἁγίων πατέρων. Diem obiiſſe ſupremum A. C. 620. à Ioanne Bollando annotatum reperi.

Titulus libri: *Pratum, viridarium, novus paradiſus*, λειμὼν ſeu λειμωνάριον & νέος παράδεισος ſive νέον παραδείσιον. f) In editis Codicibus abſolvitur capitibus CCXIX. cum Photius CCCIV. διηγήμασι conſtantem legerit. Sed idem teſtatur ſua jam ætate fuiſſe Codices alios

b) Apud Cotelerium T. 2. Monument. p. 341. Ἰωάννου τοῦ Εὐκρατᾶ βίβλος ἡ ἐπιγεγραμμένη λειμών. Confer Cotelerii notas p. 655. & T. 1. p. 795.

c) Photius Cod. 199. d) Vide Moſchum in prato c. 112. 127. 155. Photium ibid.

* Photius Cod. 198.

e) Photius: τὸ παρὸν σύνταγμα γράφει καὶ προσφωνεῖ Σωφρονίῳ ἢ Σωφρονᾷ τῷ οἰκείῳ μαθητῇ καὶ ἐγχειρίζει αὐτῷ τοῦτο τὴν τοῦ βίου μέλλουσαν ἐφίστασθαι πρὸς τὰ ἀμείνονα προτεθεαμένος μεταβολήν. Ioannes Antiochenus à Cotelerio editus T. I. monument. p. 167. ἡ τοῦ ὁσίου Ἰωάννου πρὸς τὸν μαθητὴν Σωφρόνιον, ἤτοι ὁ νέος παράδεισος. Neuter Sophronium illum monet fuiſſe eundem cum Patriarcha Hieroſol. Nihilominus eundem eſſe non dubitarunt Patres ſecundæ Nicænæ Synodi, Io. Damaſcenus & Nicephorus, ſed qui Sophronio ipſi λειμωνάριον perperam velut auctori tribuunt, ut mox infra dicetur.

f) Cotelerius T. 1. monument. p. 748. Lambecius. VIII. p. 399.

Digitized by Google

os aliis auctiores, g) & in nonnullis *διηγήματα* ſive narrationum capita CCCXLII. In margine Codicis MS. Margunii vocatur *πατερικόν*. Vide Roſweidum p. 20. prolegomenon ad Vitas Patrum.

Prodiit primum typis exſcriptus *Italice*, neſcio quo interprete, cujus editionis Lipomannus facit mentionem.

Deinde *Latine* ex *Ambroſii* Camaldulenſis interpretatione, in tomo ſeptimo *Aloyſii Lipomanni*, Venet. 1558. 4. Et inde recuſus ſeorſim Coloniæ 1583. & plus ſimplici vice in Bibliothecis Patrum. Idem libri decimi locum occupat. in vitis Patrum Heriberti Roſweidi, qui etiam notas breves addidit. Antwerp. 1615 Lugd. 1617. Antwerp. 1628. fol.

Græce & Latine denique lucem vidit in Auctario Bibl. Patrum Ducæano Pariſ. 1624. Tomo II. p. 1057. & in Bibliotheca Patrum Pariſ. A. 1644. 1654. Tomo XIII. Sed Græca plurimis capitibus h) trunca, ex MSS. Codicibus uno Bibl. Regiæ, 2466. & tribus Colbertinis ſupplevit *Io. Baptiſta Cotelerius*, ſupplementaque illa Græce & Latine vulgavit Pariſ. 1681. 4. Tomo II. monumentor. Eccleſiæ Græcæ p. 341--456.

Paſcha-

g) Phot. *καὶ τὰ διηγήματα δὲ οὐχὶ τὸν ἴσον ἀριθμὸν ἐν πᾶσιν εὑρήσεις τοῖς βιβλίοις διασεσωσμένα. ἀλλ᾽ ἔν τισι καὶ εἰς δύο καὶ τεσσαράκοντα καὶ τριακοσίοις διηπλωμένα. Τοῦτο μὲν ἐνίων κεφαλαίων ἐπὶ διαιρέσει τοῦ ἀριθμοῦ συναυξαμένου, τοῦτο δὲ καὶ διηγημάτων ἐστὶν ὧν παρενθήκη.* Mentio hujus operis etiam in quæſtionibus Anaſtaſii qv. 60. p. 398. ubi locus affertur *ἐκ τοῦ λειμωναρίου.* Præterea in vita Gregorii M. ſcripta à Ioanne Diacono circa A. 872. & apud Surium 12. Martii obvia, lib. 2. cap. 45. *Nihilominus ex libro qui à Græcis λειμὼν dicitur, à Latinis vero intelligitur* Campus *vel* Pratum, *præceptor meus inter alia toto orbe diffamata jam miracula interpretatus eſt mihi ſcribens : Enarravit nobis presbyter nomine Petrus, de S. Gregorio &c.* ex Moſchi cap. 192. Et lib. 4. cap. 63. *Sed ne ſolis verbis tanti præſulis humilitas inculcari credatur, ſupereſt ut Græcorum relationibus ad me nuper interpretatis eadem patris humilitas vivis operibus demonſtretur. In quibus videlicet ita refertur : Enarravit nobis Abbas Ioannes Perſa* &c. ex Moſchi cap. 151.

h) Deſunt capita 5. 7. 9. 16. 17. 20. 21. 22. 23. 24. 26. 28. usque ad 42. 44. 51. 59. 61. 62. 74. 75. 76. 82. 83. 84. 86. 87. 90. 91. 92. 93. 94. 96. 100. 102. 103. 104. 106. 109. 110. 111. 115. 117. 120. 121. 122. 124. 126. 128. 130. 131. 132. 137. 138. 139. 140. 144. 146 147. 148. 151. 152. 153. 154. 157. 168. 169. 170. 171. 172. 178. 179. 180. 191. 202. usque ad 206. 208. 209. 211. usque ad 219. & pars capitum 8. 18. 57. 69. 105. 127. 156. 163. 197.

Digitized by Google

Paſchaſius Auriacus (d'Orange) Ordinis Minorum Lector in Conventu Inſulenſi non Latine vertit Moſchi pratum, (ut Poſſevinus T. 2. apparatus S. p. 426. tradit) ſed *Gallice*, quæ ejus verſio prodiit Lovanii A. 1599. Vide Sweertii Athenas Belgicas p. 592.

XII. Poſtquam Palladii Lauſiacam celebraſſet Nicephorus VIII. 41. Hiſt. ſubjungit: Πολλὴν δὲ καὶ Σωφρόνιος ὁ Ἱεροσολύμων καὶ ἀγαθὴν ἱστορίαν περὶ τούτων (μοναχῶν) ἡμῖν καταλέλοιπεν, λειμῶνα καὶ νέον παράδεισον τὴν συγγραφὴν ὀνομάσας. *Locupletem quoque & utilem de eis* (Monachis) *hiſtoriam* SOPHRONIUS Hieroſolymitanus *nobis reliquit*, *Prati & novi Paradiſi titulo*, *ſcripto ei indito.* Intelligit itaque Sophronium, qui in Patriarchatu Hieroſolymitano ſucceſſit A. C. 629. Modeſto, & A. 638. diem obiit, de cujus vita conſulendus Papebrochius in Actis Sanctor. ad XI. Martii T. 2. p. 65. ſeq. ut dixi Volumine ſuperiore octavo p. 199. ſeq. cum illius ſcripta perſequerer. Ioannes Damaſcenus lib. I. pro imaginibus p. 328. affert locum ἐκ τοῦ λειμωναρίου τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, eundemque repetit lib. 2. p. 344. & lib. 3. p. 352. In Synodo ſecunda Nicæna A. C. 787. celebrata Actione IV. T. 3. Concil. edit Binianæ afferur idem locus τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου ἐκ τοῦ λειμωναρίου. Et alii tres, actione V. p. 614. ſeq. ἐκ τοῦ λειμωναρίου. Cum eadem iisdem verbis in prato Ioannis Moſchi legantur, ſatis apparet Sophronium Patriarcham Hieroſol. eundem eſſe cum Sophronio Ioannis Moſchi diſcipulo, cui pratum ille ſuum inſcripſit: deinde illam de Monachis hiſtoriam, quam Io. Moſchus ſcripſerat, tributam fuiſſe ab aliquibus Sophronio i) tanquam auctori, non modo quoniam Io. Moſchi magiſtri ſui itinerum operisque ſocius exſtitit, ſed inſuper quia Sophronius hoc opus publicum fecit, ut ex prologo Græco qui operi præfixus eſt notavit Michaël le Quien ad Damaſcen. T. 1. p. 328.

XIII. Anonymi ἀνδρῶν ἁγίων βίβλος, De Vita ac virtute ſanctorum, liber lectus olim Photio Cod. 198. digeſtus fuit in capita XXII. & ſub ſingulis, totidem veluti titulis virtutum, varias narrationes ex magno λειμωναρίῳ ſive viridario ſanctorum excerptas exhibuit. Capitis ultimi loco fuere ſententiæ *Heſychii* Presbyteri Hieroſolymitani, quales ad Theodulum exſtant ducentæ, cum Io. Pici verſione editæ Pariſ. 1563. 8. & in auctario Ducæano Bibliothecæ Patrum Pariſ. 1624.

T. I.

i) Confer Rob. Coci cenſuram ſcriptorum p. 423. ſeq. & Aloyſii Lipomanni præf. ad Moſchum.

Digitized by Google

T. I. p. 985. nec non in Bibliotheca Patrum edit. Morellianæ Pariſ. 1654. Tomo XI. Priora capita ſedecim exſtant Latine interprete *Pelagio* Diacono Romano, in vitis Patrum Herib. Roſweidi, libro quinto. Capita XVII. XVIII. XIX. XX. ex *Ioannis* Subdiaconi Romani interpretatione in iisdem vitis librum ſextum occupant. Pelagio & Ioanni verſionem illam Roſweidus vindicavit ex Sigeberti cap. 115. ſeq. de ſcript. Eccleſ. Neque repugno ſi quis Pelagium hunc putet eſſe eum qui Epiſcopus Romanus fuit ab A. 556. ad 561.: Johannem vero qui tertius illo nomine ejusdem Eccleſiæ ſedem tenuit ab A. 561. ad 574. Caput XXI. videtur eſſe quod in iisdem vitis Patrum apud Roſweidum libro ſeptimo cap. 44. ex Paſchaſii Diaconi Romani verſione inſcribitur *de meditationibus duodecim anachoretarum*, & Roſweidus ex Codice Bibl. Auguſtanæ, cujus apographum ab Hoeſchelio acceperat, in notis p. 521. ſeq. Græce ſubjunxit, hoc titulo: διήγησις ιβ πατέρων ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνελθέντων περὶ τῶν οἰκείων κατορθωμάτων. Photius appellat διαλέξεις γερόντων περὶ λογισμῶν πρὸς ἀλλήλους. Fronto Ducæus in limine notarum ad Lauſiacam Palladii teſtatur in antiquo membranaceo libro Mediceo & in altero chartaceo Regis Franciſci I. præmiſſo Lauſiacæ Hiſtoriæ textui centum & trium capitum à Meurſio editæ annexum alium librum in triginta diviſum capita titulo præfixo, in priori quidem iſto: Τοῦτο τὸ βιβλίον λέγεται παράδεισος. Βίος τοῦ Ἀββᾶ Ἰωάννου τοῦ Θηβαίου τοῦ ἐν Λυκῷ &c. In poſteriori vero, iſto: ἡ κατὰ Αἴγυπτον τῶν μοναχῶν ἱστορία, εὐλογητὸς ὁ Θεός, & ſubjectam præfationem, cujus interpretatio Latina librum ſecundum de vitis Patrum Rufino attributum antecedit: *Benedictus DEUS, qui vult omnes homines ſalvos fieri.* Sed triginta illa capita Latinæ editioni Lauſiacæ ab Herveto curatæ inſerta, & in Græco-Latino Ducæi Palladio utraque lingua repræſentata ſunt.

XIV. Non dubium eſt multa ejusmodi olim extitiſſe volumina quæ jam ſub μοναχικῶν, jam ſub γεροντικῶν, jam ſub πατερικῶν titulo memorari video, ſæpius deſcripta & frequentibus Monaſteriorum uſibus trita, in quibus ad menſam illa legi & ἀναγνώσεις ἐκ τοῦ πατερικοῦ uſurpari conſueverunt, ut vel ex Typico Sabæ cap. 8. notum & jam obſervavit præſtantiſſimus Cangius. Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν ὅλον τὸν χρόνον Πατερικὰ ἀναγινώσκονται· Multa horum periiſſe accidit non ſolum negligentia hominum, temporisque longitudine, ſed etiam injuria, ut de Conſtantino Copronymo narrant Theophanes & Cedrenus, omnes ejusmodi libros flammis ab ipſo datos, fortaſſe quod nonnulla etiam in ipſum

Digitized by Google

ſum & factionem ejus jactata Patrum dicta continerent. *ὅσα δὲ εὗρεν Μοναχικὰ καὶ πατερικὰ βιβλία, πυρὶ κατέκαυσε.* Tulerunt tamen nonnulla ætatem, exſtantque tam in Codicibus MSS. quam in libris editis. Huc enim pertinent præter *βίβλους τῶν πατέρων* quas jam memoravi, ampla & inſignis collectio quam *Apophthegmata Patrum* inſcripſit Græceque è Codice Regio 2466. edidit cum Latina verſione ſua *Io. Baptiſta Cotelerius* T. I. Eccleſiæ Græcæ moniment. p. 338-712. Pariſ. 1677. 4. Lectu minime indignam hanc de *ἀσκήσει* dictiſque & factis Patrum *ἐκλογὴν* profiteor, licet frigida nonnulla in illis & abſona poterunt lectoribus ſanis merito videri. Sed alia in iisdem cogitata ſunt egregie, veriſſimeque pronunciata, ſuſcepta pie, facta prudenter. Breviorem ejusmodi de ſententiis Patrum eremitarum *συναγωγὴν* ex *γεροντικῷ* aliquo excerptam habes Latine in *S. Petri Cœleſtini* Papæ *quinti* Opuſculo quinto, Tomo V. Bibliothecæ patrum edit. Lugd. p. 802-813. In Bibliotheca Seguieriana quæ hodie Coisliniana eſt, plura ejusmodi *γεροντικὰ* patrum ſententias complectentia (quale laudatur à Io. Moſcho c. 55. & 212.) exſtant manu exarata Græce, ut conſtat ex Catalogo ejus Codicum Græcorum Montfauconiano p. 200. 294. ſeq. &c. Ne de vitis Patrum in illa Bibl. dicam, præter rem tributis *S. Hieronymo* * nec diverſis ab iis quas ſub Palladii nomine habemus. Vide eundem Catalogum p. 138. 139.

XV. IO. GEOMETRA, quem ante annos ſexcentos vel ſeptingentos vixiſſe opinabatur Franciſcus Combefiſius in notitia ſcriptorum Tomo primo Bibliothecæ Concionatoriæ præmiſſa, *Παράδεισον νέον novum Paradiſum* inſcripſit undecentum tetraſticha ſua, quibus dicta & facta celebrat SS. Aſcetarum *Achillæ*, *Agathonis*, *Apollinis*, *Antonii*, *Arſenii*, *Aſionis*, *Beſſarionis*, *Carinonis*, *Eſaiæ*, *Eutropii*, *Helladii*, *Heliodori* (ab *Iſidori*) *Lucii*, *Matois*, *Miltiadis*, *Pioris*, *Pittaci*, *Pityrionis*, *Simonis*, *Siſois*, *Theonis & Zenonis.* Primum tetraſtichon cum Fed. Morelli metaphraſi adſcribam:

Ἀνθεμόεις Παράδεισος ὁ τῶν ἁγίων Χορός ἐστιν
Ὀδμῆς ἡδείης πείρατα πιμπλάμενος.
Πᾶς ἂν ὃς παθέεσσιν ἐπεπλήγει φίλον ἦτορ,
Δεῦρ' ἴτω ἀμβροσίης ἄνθεα δρεψόμενος.

Sancto-

* Confer quæ de aliis vitis Patrum S. Hieronymo tributis in Codice Colbertino, & partem Græce verſis ex iis quæ de Hilarione, Malcho, Paulo Eremita Hieronymus Latine ſcripſerat, dixi Volumine VIII. p. 176. Nec non de Ioannis Caſſiani Collationibus Patrum, (cujus Epitomen Græcam legiſſe ſe Photius Cod. 197. teſtatur) Volumine VII. p. 552

Sanctorum cœtus vere eſt Paradiſus amœnus
Unde animis afflat ſuavis & almus odor.
Ergo cui affectu ſunt pectora læſa profano
Huc veniat, florem carpat & ambroſium.

Græce ſeparatim & ſeparatim Latine vulgavit Morellus Pariſ. 1595. 8. Græce & Latine cum aliis quibusdam Geometræ hymnis recuſus eſt hic novus Paradiſus in auctario Ducæano Tomo 2. Pariſ. 1624. & in Tomo XIV. Bibliothecæ Patrum edit Pariſ. 1644. 1654. fol. De aliis ejus ſcriptis dixi Volumine ſeptimo p. 715. ſeq.

MAXIMUS MARGUNIUS Cytherorum Epiſcopus, variis ſcriptis editis ſub decimi ſexti ſeptimique ſæculi confinia clarus *novum* & ipſe *pratum* de ſanctorum vitis dictisque lingva Græcobarbara condidit *νέον λειμωνάριον* quod Venetiis ut puto editum necdum vidi. Citatur à Nic. Comneno Papadopoli in prænotionibus Myſtagogicis p. 37. qui p. 14. 25. & alibi etiam notas ejus in Simeonis Metaphraſtæ vitas ſanctorum commemorat. Ceterum eſt mihi ad manus liber alius ejusdem Margunii excuſus Venetiis apud Antonium Pinellum & emendatus à Theophylacto Hierodiacono Tzanphurnaro, A. 1630. 4. hoc titulo: *Βίοι ἁγίων ἐκ τῆς ἑλληνικῆς γλώττης ἤτοι ἐκ τῶν συναξαρίων μεταφρασθέντες παρὰ Μαξίμου ταπεινοῦ Ἐπισκόπου Κυθήρων εἰς κοινὴν ὠφέλειαν.* Volumen eſt foliorum 344. ordine menſium ſuccincte perſequens memorias Sanctorum vitasque, quæ ſingulis diebus in Eccleſiæ Græcæ Menologiis ac Menæis recoluntur. Huic annexus eſt alius liber neſcio à quo collectus atque Græca lingua vulgari expoſitus, at ab eodem Theophylacto emendatus, excuſusque apud eundem Pinellum Venet. 1628. 4. in qua narrationes prolixiores XIX. de vitis Sanctorum ſub nomine totidem Homiliarum continentur. Titulus eſt: *βιβλίον ὀνομαζόμενον νέος θησαυρός.* pagg. 380.

AGAPII Cretenſis *νέος παράδεισος ἤγουν βίοι διαφόρων ἁγίων* lucem viderunt Venetiis A. 1641. 4.

XVI. Quas ſæpius hactenus memoravi HERIBERTI ROSWEYDI * Ultrajectini S. I. VITAS PATRUM A. 1615. fol. Plantinianis typis

* Obiit Roſvveidus Antvverpiæ 1629. 5. Octobr. Cum præter haſce Vitas Patrum etiam Vitas Sanctorum Sanctarumque & Eremitarum Ægypti ac Palæſtinæ edidiſſet, inſtituiſſetque Acta Sanctorum integre vulgare pluribus Voluminibus, quod conſilium poſt ejus obitum deinde Io. Bollandus ejusque ſocii ita perfecere, ut per annos fere octoginta, ſex priorum anni menſium acta voluminibus XXV. in fol. tradita expoſuerint.

pis primum Antwerp. vulgatas, atque poſt editionem Lugdunenſem A. 1617. Antwerpiæ Belgice eodem anno, & A. 1628. Latine auctius recuſas: eas hoc loco breviter, ordine tamen deſcribere placet, ut idea præclari operis & imago diſtinctior Lectori objiciatur. Totum opus in libros decem diſtingitur.

Libro I. Vita *S. Pauli* eremitæ, auctore Hieronymo. *S. Antonii* Abbatis ab Athanaſio ſcripta, Evagrio presb. Antiocheno interprete. *SS. Hilarionis* & *Malchi* monachorum auctore Hieronymo. *S. Onuphrii* eremitæ, auctore Paphnutio, interprete Anonymo. *S. Pachomii*, Abbatis Tabennenſis, auctore Græco incerto, Dionyſio Exiguo interprete. *S. Abrahæ* eremitæ auctore S. Ephræm Syro archidiacono, interprete Anonymo. *S. Baſilii* magni, auctore Amphilochio, interprete Urſo Archidiacono Rom. *S. Ephram*, Syri, Diaconi Edeſſeni auctore Græco incerto, Gerh. Voſſio interprete. *S. Simeonis* Stylitæ, auctore Antonio ejus diſcipulo. *S. Ioannis Eleemoſynarii*, auctore Leontio Neapoleos Cypri Epiſcopo, interprete Anaſtaſio Bibliothecario. *SS. Epicteti* presb. & *Aſtionis* monachi, auctore incerto. *S. Macarii* Romani auctoribus Theophilo, Sergio & Hygino. *B. Poſthumii* Patris quinque millium monachorum, & *S. Frontonii*, incerto auctore. *SS. Barlaam & Joſaphat*, auctore Io. Damaſceno, ex verſione Jac. Billii.

Virginum item *SS. Eugeniæ*, *Euphraſiæ* & *Euphroſynæ*, auctoribus incertis. *Mariæ* meretricis, neptis Abrahæ eremitæ, auctore S. Ephræm Syro, anonymo interprete. *Thaiſis* meretricis, auctore incerto. *Pelagiæ* meretricis, auctore Jacobo Diacono, interprete Euſtochio. *Mariæ* Ægytiacæ, meretricis auctore Sophronio Hieroſol. Epiſcopo, interprete Paulo Diacono ſanctæ Neapoleos Eccleſiæ. *S. Marinæ* virginis, auctore incerto. *B. Fabiolæ*, *S. Paulæ* Romanæ & *S. Marcellæ* viduæ, auctore Hieronymo presbytero.

Libro II. Narrationes de Ioanne & aliis XXXII. Monachis Ægypti (quibus omnibus fere gemina apud Palladium & Heraclidem occurrunt) *Rufino* Aquilejenſi interprete, cui ex Hieronymi & MStorum Codicum teſtimonio hunc librum Roſweidus tribuit.

Libro III. quem itidem Rufino ex conjectura Roſweidus tribuit, de dictis & factis Monachorum Ægypti, capita 220.

Libro IV. Ex Severi Sulpitii Dialogis & Io. Caſſiani Inſtitutis & Collationibus excerpta.

Libro V.

Libro V. Anonymi Græci, quem olim Cod. CXCVIII. legit Photius, libelli XVIII. Aſcetici de dictis & factis Monachorum Ægypti, interprete *Pelagio*, Diacono Rom. Confer quæ ſupra §. XIII. p. 24. ſeq.

Libro VI. Simile ſcriptum Græci Anonymi in quatuor libellos diſtributum & lectum olim Sigeberto Gemblacenſi c. 117. de Script. Eccleſ. interprete *Ioanne* ſubdiacono Rom.

Libro VII. Simile Anonymi ſcriptum de dictis & factis Patrum Monachorum, ſub certos titulos digeſtis: interprete *Paſchaſio* Romano Diacono.

Libro VIII. *Palladii* Helenopolitani Epiſcopi Hiſtoria Lauſiaca, ex interpretatione *Gentiani Herveti*.

Libro IX. *Theodoreti* φιλόθεος ἱςορία ſive religioſa Hiſtoria de vitis Patrum eremitarum, ex ejusdem Herveti verſione.

Libro X. *Io. Moſchi* pratum, ex Ambroſii Camaldulenſis verſione. De Palladii & Moſchi ſcriptis dictum ſupro hoc capite: De Theodoreti Philotheo, in volumine ſeptimo hujus Bibl. p. 434. ſeq.

Appendicis loco ſubjicitur *Heraclidis* paradiſus & *Palladii* Lauſiaca incerto ſed veteri Interprete, nec non *Ægyptiorum Patrum ſententiæ* auctore Græco incerto, ex verſione *Martini* Epiſcopi Dumienſis. Toti volumini prolegomena copioſa de ſcriptoribus & interpretibus, ſingulis etiam libris prolixæ de Hieronymo, Rufino, Palladio &c. præfationes præmittuntur, illuſtrandoque operi præter notas eruditas paſſim adjectas, additum ad calcem *Onomaſticon* rerum & verborum difficilium, quæ in univerſis hisce Patrum vitis occurrunt. p. 776-813.

Idem Roſweidus ante faſtos ſuos ſive Catalogum Sanctorum, quorum vitæ in Belgicis Bibliothecis Manuſcriptæ, Antwerp. 1607. 8. promiſit opus ingens Tomorum XVIII. de vitis Sanctorum undique conquiſitis & ad MSS. Codices accurate editis & emendatis: I. de vita CHriſti & feſtis ejus. II. de vita B. Mariæ & feſtis ejus. III. de Sanctorum feſtis diebus publice ſolennibus. IV. -- XV. de Sanctis menſe Januario Februario cæterisque menſibus per totum annum. XVI. Martyrologia Variorum. XVII. illuſtrationum in vitas Sanctorum, libros octo. 1. de auctoribus vitarum Sanctorum. 2. de Sanctorum tormentis. 3. de imaginibus Sanctorum. 4. de ritibus Eccleſiæ quorum hic mentio. 5. de ritibus profanis. 6. de tempore ſeu Chronologia. 7. de locis ſeu Choro-

graphia. 8. De verbis obſcuris ordine Alphabetico. XVIII. denique Indicum tredecim 1. Nominum Sanctorum ordine Alphabetico. 2. Sanctorum omnium cum notatione patriæ, ſtatus, laureolæ, temporis, loci, auctoris, vitæ. 3. Index per ſtatus Sanctorum, ut religioſus, virgo, vidua, conjux &c. 4. Index per officia SS. ut Apoſtolus, Epiſcopus &c. 5. Topologicus per provincias è quibus Sancti, Italiæ, Franciæ &c. 6. locorum ubi coluntur Sancti ut Patroni. 7. Index Sanctorum pro curationibus certorum morborum. 8. Index Sanctorum qui patroni certorum opificiorum. 9. nominum propriorum, hominum, locorum, urbium. 10. Index locorum S. Scripturæ quæ in vitis explicantur. 11. Index Controverſiarum. 12. Catechiſticus. & 13. denique rerum & verborum.

Hanc ſciagraphiam cum conſpexiſſet Bellarminus Cardinalis, rogaſſe fertur * qua ætate is eſſet qui hæc tanta promitteret? atque ubi didicit quadraginta jam annos natum eſſe, quæſivit porro, illi ne ſit exploratum victurum ſe adhuc ducentos annos, tantum enim temporis requiri ad illa pro dignitate digerenda & elaboranda. Et ſane centum amplius ab eo tempore anni elapſi ſunt, quo ſpatio vix vitas Sanctorum de primoribus ſex anni menſibus à pluribus Roſweidi ſociis & conſilii ſectatoribus recenſitas editasque habemus.

XVII. Memoranda etiam hoc loco eſt *Hiſtoria Chriſtiana Veterum Patrum* ſpiſſo Volumine in fol. quam ante Roſweidum Pariſiis 1583. edidit *Renatus Laurentius de la Barre*, Nobilis Normannus, idem qui Tertullianum à ſe illuſtratum ibid. 1580. fol. in lucem emiſerat. In hac Hiſtoria continentur, perinde ut in Roſweidi vitis Patrum, Latine omnia non Græce:

1. Liber ſuppoſititius de vita, miraculis & aſſumtione B. Ioannis Apoſtoli ſub falſo nomine *Prochori* Diaconi, CHriſti diſcipuli. Idem Latine legitur in omnibus Bibliothecæ Patrum editionibus: Græce nec dum lucem integer vidit, nam pars tantum exſtat Græce cum Seb. Caſtalionis verſione in editione tertia Catecheſcos B. Lutheri utraque lingva editæ à Mich. Neandro Baſil. 1567. 8. p. 526. & in poſteriore Orthodoxographorum editione Baſil. 1569. fol. T. 1. p. 85. Προχόρου τοῦ ἐπὶ τοῖς χρείαις τῶν ἑπτὰ καταςαθέντος ἀνεψιοῦ Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος περὶ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου καὶ εὐαγγελιςοῦ ἱςορία. Exſtat Græce MS. in Bibl. Cæſarea, ſed ſine nomine auctoris, ut teſtatur Lambecius, lib. IV. p. 129. ſq:

De

* B. Tho. Ittigius de Bibliothecis Patrum p. 756.

De Prochoro videndus Godfridus Henſchenius in Actis Sanctor. IX. April. T. I. p. 818. 910. De narratione illa Auctores Diarii Theologici, Unſchuldige Nachrichten von alten und neuen Theologiſchen Sachen A. 1710. p. 665. & quæ pridem notavi in Codice Apocrypho Novi Teſt. p. 816. ſeq. Plenam fabulis ridiculis & vix ante trecentos annos confictam explodit poſt tot alios Tillemontius in Iohannis Evangeliſtæ vita T. I. memor. Hiſt. Eccleſ. p. 355.

2. Hiſtoria certaminis Apoſtolici ſub falſo *Abdiæ* Babyloniæ Epiſcopi nomine libris XII. ex editione Wolfgangi Lazii, ** adſperſis in margine hinc inde brevibus notis.

3. Vitæ SS. *Matthiæ* Apoſtoli, *Marci* Evangeliſtæ, *Clementis* Rom. *Cypriani* Epiſcopi Carthag. & *Apollinaris* diſcipuli Petri, quales idem Lazius ediderat.

4. Libri duo *de Paſſione Apoſtolorum Petri & Pauli* ad Eccleſias Orientales, ſuppoſiti *Lino* Pontifici Romano, & primum editi Paris 1512. fol. à Jac. Fabro ad calcem Epiſtolarum Pauli Apoſt. & deinde in Bibliothecis Patrum nec non in Actis Sanctorum 29. Junii, Tomo V.

5. *Palladii* Lauſiaca Hiſtoria ex verſione Gentiani Herveti.

6. *Theodoreti* Θεοφιλὴς ſive religioſa hiſtoria ex ejusdem Herveti verſione.

7. *Theodori* Studitæ ſermo funebris A. C. 916. dictus in S. Platonem, Guil. Sirleto interprete ut exſtat Tomo VII. Lipomanni, & apud Surium ad 16. Septembr. Idem Græce & Latine ex Henſchenii verſione occurrit in Actis Sanctor. T. I. Maji p. 366. & Græce in appendice ejus Tomi p. XLVI.

8. *Ege-*

** Wolfg. Lazius Baſil. 1552. fol. vulgavit Abdiam quem pro genuino habuit decem diviſum libris, eique præmiſit Carmen heroicum de paſſione D. N. JEſu CHriſti, velut incerto veteri autore ſcriptum ad Donatum Epiſcopum, ſed cujus auctorem conſtat eſſe Hieronymum Paduanum. Abdiæ ſubjunxit Lazius Vitam *S. Matthiæ* incerto auctore, verſam ut ait ex Hebræo. p. 118. Hiſtoriam *Marci* Evangeliſtæ ex veteri deſcriptam Codice p. 128. Vitam *Clementis* Romani, p. 131. *S. Cypriani* p. 137. *S. Apollinaris* Martyris p. 139. Vitas XII. *Apoſtolorum* ſcriptas à Ioachimo Perionio p. 148. & Severi Sulpitii de vita *S. Martini* Turonenſis libros III. Vitam *S. Nicolai* Myrenſis Epiſcopi ex Simone Metaphraſte verſam Latine à Leonardo Juſtiniano Patricio Veneto: & vitam *S. Antonii* quam ſcripſit S. Athanaſius, ex verſione Evagrii presbyteri. Denique volumen claudunt Baptiſtæ Mantuani carmina de S. Matthia Apoſtolo, Marco Evangeliſta, Clemente Rom. SS. Cypriano, Nicolao, Antonio & Martino Turonenſi.

Digitized by Google

8. *Egeſippi* libri V. de exitio urbis Hieroſolymæ, ſubjuncta tabula concordantiarum cum libris Joſephi de bello Judaico, ex quibus tranſlati videntur.

9. *Pauli Oroſii* hiſtoriarum adverſus Paganos libri VII.

10. *Gregorii Turonici* Hiſtoriæ Francorum libri X. cum appendice ſive libro XI. alterius ſcriptoris, & ejusdem Gregorii de Gloria Martyrum libris II. & de gloria Confeſſorum lib. I.

11. Venerabilis *Bedæ* Eccleſiaſtica Hiſtoria gentis Anglorum, libris V. ejusque epitome, eodem Beda auctore, cum auctario alterius ſcriptoris ab A. 735. ad 766.

12. *Sigeberti* Gemblacenſis Chronicon ab A. C. 381. usque ad A. 1113. cum continuatione *Roberti de Monte* A. 1186. defuncti, unde continuatio quæ inde producitur usque ad A. 1210. non poteſt agnoſcere auctorem eundem Robertum, ſed ab aliquo Monacho Gemmeticenſi adjecta eſt, ut pulchre monuit Conradus Ianningus in diſſertatione inſerta Tomo VII. Act. Sanctorum Junii.

13. *Adonis* ArchiEpiſcopi Viennenſis Chronicon ab Orbe condito usque ad A. C. 879.

14. Martyrologium *Uſuardi* cum additionibus ex martyrologiis Romanæ Eccleſiæ & aliarum, & annotatione eorum qui de ſanctis illis meminerunt.

XVIII. SCRIPTORES de Vitis Patrum ac Monachorum: dubii, MSti, vel deperditi, Græci Latinique.

Ab *Evagrio* Antiocheno Epiſcopo, vitas SS. Patrum ſcriptis primo commendatas ait Trithemius de ſcript. Eccleſ. c. 85. quo loco Evagrium Monachum cum Epiſcopo confundit, & ex eo quod Epiſcopus vitam S. Antonii ab Athanaſio ſcriptam vertit Latine, anſam petiit tradendi quod primus ille vitas Patrum ſcripſerit.

Evagrio Pontico, Monacho, S. Macarii diſcipulo Vitas Patrum tribuerunt Geſnerus & alii recentiores. At Gennadius c. XI. de ſcript. Eccleſ. teſtatur Evagrii hujus velut continentiſſimi & eruditiſſimi Viri mentionem facere *librum qui attitulatur Vita Patrum*; ſed ipſum vitas Patrum ſcripſiſſe ignoravit.

Petro,

Digitized by Google

Petronii Bononienſis Epiſc. *vitas Patrum Monachorum Ægypti* memorat Gennadius c. 41. de Scriptor. Eccleſ. ubi vide notas Miræi, & vitam Petronii hujus apud Surium 4. Octobr.

Poſtumianus Monachus, Severo Sulpicio in vita S. Martini memoratus, cui vitæ aliquæ (haud diverſæ ab editis apud Roſweidum libro ſecundo) tribuuntur in quibusdam MSS. teſte eodem Roſweido.

Timothei Epiſcopi Alex. vitas probatorum Monachorum, *βίους δοκίμων μοναχῶν* laudat Sozomenus VI. 29. & ex eo Nicephorus XI. 34. Hiſt. Eccleſ.

Valerii Aſturicenſis presbyteri (circa A. C. 902.) Vitas Patrum Orientalium juſto volumine Gothicis literis exaratas evolviſſe ſe in Bibl. Eccleſiæ Toletanæ pridem teſtatus eſt Chriſtophorus de Caſtro apud Roſweidum in prolegom. p. 15.

XIX. Scripta de Sanctis, nec non Menologia, Menæa &c. Eccleſiarum Orientalium.

Euſebii liber de Martyribus Palæſtinæ, libro ejus Hiſt. octavo ſubjunctus legitur: & Græce ac Latine exſtat etiam in V. C. Theodorici Ruinarti Actis ſelectis Martyrum, ut dixi T. VI. hujus Bibl. p. 91. De ejusdem Euſebii *συναγωγῇ τῶν ἀρχαίων μαρτυρίων* ſive collectione deperdita Veterum Martyriorum, præter ea quæ ibidem p. 101. monui, tria jam habeo quæ addam. Primo deceptos fuiſſe eos qui opus hoc integrum Græce extitiſſe affirmarunt in Bibliotheca Scorialenſi. Vide Florentinii admonitiones prævias ad Martyrologium Hieronymi p. 12. Deinde de librorum numero, quibus opus illud conſtitit, rem non eſſe adeo exploratam. Nam duobus librorum decadibus Euſebium narrationes de Martyribus eſſe complexum, traditur in Actis S. Sylveſtri apud Lambecium T. VIII. p. 321. ſeq. *ὁ ἡμέτερος ἱστοριογράφος Εὐσέβιος ἡνίκα τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἔγραφεν ἱστορίαν, παραλέλοιπεν ἐκεῖνα ὧν μνήμην ἐποιήσατο ἐν ἑτέροις αὐτοῦ πονήμασι. Καὶ γὰρ ἐν εἴκοσι λόγοις, τουτέστι ἐν δύο δεκάσι σχεδὸν τῶν ἐν ἁπάσαις ἐπαρχίαις μαρτύρων, ἐπισκόπων, ὁμολογητῶν καὶ ἁγίων γυναικῶν καὶ παρθένων παρεσκεύασε τὰ πάθη φέρεσθαι·* Idem librorum viginti numerus confirmatur in prologo ad Martyrologium Uſuardi, ubi legas Conſtantinum Magnum ab Euſebio rogatum ut Acta Martyrum ex archivis Judicum in diverſis Imperii Rom. locis exſcribi

& ad ſe dirigi juberet, idque ab Imperatore factum atque inde Euſebium omnium Martyrum martyria libris viginti complexum fuiſſe. At in Actis ejusdem Sylveſtri, qualia Græce & Latine edidit Combefiſius in triumphis Martyrum ſelectis, Pariſ. 1659. 8. non viginti ſed undecim libros memorari video. p. 258. Ἐυσέβιος ὁ Παμφίλε τὴν Ἐκκλησιαστικὴν συγγράφων ἱστορίαν παραλέλοιπεν ἑκατέρε ταῦτα εἰπεῖν ἅπερ ἐν ἄλλοις συντάγμασιν ἔφρασεν· Ἐπέθηκεν γὰρ ἐν ἕνδεκα λόγοις τὰ παθήματα σχεδὸν τῶν ἐν ἁπάσαις ἐπαρχίαις ἀθλησάντων μαρτύρων καὶ Ἐπισκόπων καὶ ὁμολογητῶν. Ού μὴν ἀλλὰ καὶ γυναικῶν καὶ παρθένων ὅσαι ἀνδρείῳ φρονήματι διὰ τὸν Δεσπότην ἀγωνίσαντο Χριστὸν, ἀνεγράψατο. Euſebium *in libro de quinque nullibus coronatorum* laudat Iohannes de Hamburgo, Carthuſienſis prope Pragam Monachus in Epiſtola A. C. 1404. ſcripta ad Henricum Olemannum, Canonicum Northunenſem edita à B. Dorsheo in parallelis Monaſtico Academicis p. 176. Denique non omittendum quod A. 1716. inventus ut ajunt in Syria, Romamque allatus eſt Codex qui fertur A. C. 473. ſcriptus eſſe Syriace, & complecti Hiſtoriam Martyrum Occidentis ab Euſebio compoſitam. Hunc una cum aliis monumentis Syriacis à Joſepho Aſſemanno Maronita ſimiliter Romam apportatis * Latine vertendum & auſpiciis Pontificis Max. Clementis XI. Latine vertendum lucique donandum publicæ libenter evolvent Antiquitatis Eccleſiaſticæ ſtudioſi: licet ſi Græce alicubi Euſebianum opus ſe offerret, non dulcius modò ſed & ſecurius ex ipſo fonte hauriretur.

Theodoriti Hiſtoria religioſa. de qua T. VII. hujus Bibl. p. 434. ſeq.

Menea Græcorum de quibus dixi ad Allatium de libris Eccleſiaſticis Græcorum p. 57. editionis à me curatæ T. V. hujus Bibl. In Eccleſiæ CPolitanæ uſus eſſe compoſita notat Tillemontius T. 7. memor. Eccleſ. p. 13.

Meno-

* Inter cætera ſunt, S. Athanaſii liber de incarnatione ſcriptus Syriace. A. C. 564. S. Jacobi Niſibeni Homiliæ. S. Jacobi Saragenſis Epiſcopi homiliæ 76. S. Iſaaci Syri ſermones. S. Ephrem Syri exegeſes in Vet. Teſt. libros. Dionyſii Barſalibari, Epiſcopi Aonidenſis Commentarii in IV. Evangeliſtas. Chronicon Edeſſenum à Chriſto nato ad A. 523. Dionyſii Syror. Jacobitarum Patriarchæ Chronicon ab Orbe condito ad A. C. 773. Alexandrinorum Patriarcharum Hiſtoria ad anum æræ Diocletian. 1094. (CHriſti 1378.) Nomocanon Eccleſiæ Antiochenæ. Geographica totius Ægypti deſcriptio, item arbores, metalla, animalia, monetæ, opera publica, regimen, Epochæ &c. Gelali hiſtoria Calipharum à Mahomete ad annnm Hegiræ 903. (CHriſti 1497.) Abdarrameni Hiſtoria Ægypti. Hieroſolymitana Hiſtoria ad annum Hegiræ 900. (CHriſti 1493.) Achmetis Caraphi objectioues LXX. contra Evangelium &c.

Menologia varia Græcorum, de quibus ad eundem Allatium p. 61. ſeq.

Menologium ex Bibliotheca Frid. Lindenbrogii deſcriptum, quod olim fuerit in uſu Eccleſiæ CPolitanæ, laudat Papebrochius Act. Sanctor. T. 2. April. p. 67.

Anthologium Græcorum e Menæis decerptum & à Clemente VIII. approbatum editumque Romæ 1598. 4. cum præfat. Antonii Arcudii. De aliis Anthologii editionibus dictum ad Allatium p. 66. ſeq.

Matthæi Raderi S. I. Viridarium Sanctorum ex Menæis Græcorum collectum, annotationibus & ſimilibus Hiſtoriis illuſtratum. Pars I. Auguſtæ Vindel. 1604. 8. & Pars II. & III. de ſimplici obedientia & contemptu ſui, & illuſtria Sanctorum exempla. ibid. 1614. 8. Hæc veluti in guſtum Raderus, qui Menæa integra Latine vertere, & utraque lingua edere habuit in animo. Confer quæ de inedito illo Raderi opere Papebrochius in Actis Sanctor. ad T. 2. April. p. 609. Etiam Menologium *Maximi Margunii*, excerptum è Menæis, & ab Antonio Pinello lingua Græca vulgari editum Venet. 1529. 4. Latine vertere coepit idem Raderus Bollando teſte præfat. ad T. I. Januar. p. LV.

Græcorum & *Syrorum Calendaria* à Gilb. Genebrardo præmiſſa Commentariis in Pſalmos.

Ruthenorum Calendarium ab Antonio Poſſevino editum in apparatu Sacro, T. 2. in voce, *Rutheni*.

Menologium Ruthenicum quod Amſtelodami à Laurentio vander Hem accepit Papebrochius, & cum Menologio Græco metrico præmiſit Tomo I. Act. Sanctorum Maji.

Menologium Slavo Ruſſicum editum Moſcuæ A. 1679.

Calendarium Æthiopicum, in Iobi Ludolfi commentario Hiſt. Æthiopicæ.

Calendarium Hieroſolymitanum in Lucæ Waddingi Annalibus Minorum, T. 3. ad A. C. 1342. n. 49.

Coptici Calendarii ſpecimen apud Bollandum p. LVI. præfat. &c.

Scripta de Sanctis, nec non Calendaria, Martyrologia Eccleſiarum Occidentalium.

Vetuſtiſſimum *S. Hieronymi* Martyrologium, editum primum à *Luca Dacherio* T. IV. ſpicilegii Pariſ. 1661. 4. & ſub titulo veteris Eccleſiæ

Digitized by Google

Occidentalis Martyrologii cum ampliſſimo Commentario & eruditis exercitationibus à *Franciſco Maria Florentinio*, Lucæ 1668. fol. In Dacherii editione, Sancti Hieronymo poſteriores alio charactere literarum expreſſi ſunt.

Prudentius periſtephanon ſive de Coronis & Paſſionibus Martyrum liber, hymnis XIV. conſtans. *Librum Coronarum* vocat *Gregorius Turonenſis* cujus libri II. de gloria Martyrum & Confeſſorum liber I. itidem huc pertinent. Et *Ioannis Caſſani*, Gregorio antiquioris, collationes Patrum &c.

Martyrologium Romanum parvum, cum Adone vulgatum ab *Heriberto Rosweido* Antwerp. 1613. fol. dicatumque Paulo V. & deinde inſertum Bibliothecæ Patrum T. XVI. edit. Lugd. quod non poſſe pro genuino illo ac ſincero Romano veteri haberi probant Valeſius Exerc. de hoc Martyrologio, ad Euſebii calcem, Andreas Sanſſæus de Myſticis, Galliæ ſcriptoribus p. 981. ſeq. Florentinius prolegom. ad Martyrolog. Hieron. p. 17. ſeq. Satis antiquum tamen oſtendit Io. Baptiſta Solerius cap. 2. prolegom. ad Uſuardum.

Kalendarium Eccleſiæ Carthag. apud Mabillon. T. 3. Analect. p. 398.

Kalendarium Polemei Silvii ad Eucherium Epiſcopum (A. C. 448.) è quo excerpta dederat Bollandus præf. ad T. I. Act. Sanctor. Januar. XLIV. integrum una cum Kalendario Ethnico Fulvii Dionyſii Phlocali exhibet Io. Baptiſta Solerius T. VII. Act. Sanctorum Meij.

Kalendarium à Dacherio editum T. X. ſpicilegii. & *Kalendarium* ſive *Lectionarius* in libro Sacramentorum Gregorii M. &c.

Kalendarium Romanum nongentis annis antiquius, quod ex MS. Monaſterii S. Genovefæ Pariſ. prodiit cum notis *Ioannis Frontonis*. Pariſ. 1652. 8. Calendariorum uſum in Eccleſia Martyrologiis antiquiorem eſſe notat Antonius Pagi in Critica Baroniana ad A. C. 64. n. 6.

Kalendarium Mutinenſe editum à V. C. Benedicto Bacchino ad calcem libri Pontificalis Aguelli, Mutinæ 1708. 4.

Beda (A. 730.) Martyrologium genuinum cum *Flori* Diaconi Lugd. (circa A. 830.) additamentis, diſtincto literarum charactere excuſis ab Henſchenio publicatum in Actis Sanctor. ante T. 2. Martii. Nam quod ſub Bedæ nomine prodiit Antwerp. apud Plantin. 1564. 12. atque inter Bedæ opera Tomo III. multis modis ex Adone & aliis interpolatum eſſe conſtat. Vide Bollandi prolegom. ad Acta Sanctor. Januarii p. XL. ſeq.

Wan-

Digitized by Google

Wandelberti Monachi Prumienſis Benedictini (circa A. 842.) Martyrologium metricum verſibus Hexametris, quod poſt priores minus integras editiones, quæ inter Bedæ opera & cum Io. Molani Uſuardo lucem viderunt, vulgavit Lucas Dacherius Tom. V. ſpicilegii Paris 1661. 4.

Rabani Mauri (circa A. 845.) Martyrologium ab Henr. Caniſio editum T. VI. Antiquar. Lectionum. Ingolſtad. 1604. 4.

Notkeri cognomento Balbuli, monachi S. Galli Martyrologium, editum ab eodem Caniſio tomo eodem.

Adonis ab A. 859. Archi-Epiſcopi Viennenſis Martyrologium ex quatuor Codicibus recenſitum à *Jacobo Moſandro*, in tomo ſeptimo Vit. Sanctor. Laurentii Surii, Colon. 1581. fol. & ab *Heriberto Roſweydo* emendatum Antwerp. 1613. fol. atque in Bibliotheca Patrum Lugd. 1679. Tomo XVI. ex Roſweidi edit. recuſum.

Uſuardi Monachi S. Germani de Pratis Martyrologium ad Carolum Calcum circa A. 875. quod noviſſime ex ipſo, ut non dubitant, Uſuardi quod ſervant avtographo vulgaverunt Benedictini Pariſ. 1718. 4. poſt editiones minus ſinceras Lubecenſes A. 1475. 4. ſub titulo *rudimenti novitiorum* & 1490. 4. ſub tit. *doctrinale clericorum.* Belgicam ſub tit. Jacobi de Voragine 1480. Colonienſes 1490. 4. & cum Greveni auctario 1515. 1521. Venetam ſub tit. Romani Martyrologii, editore Bellino à Padua, Auguſtiniano 1498. Patavinam, eodem Bellino editore 1500. Pariſienſem 1521. Venetas alias 1509. 1517. 1549. curante Alex. Peregrino presb. Brixienſi. Pariſienſem Ioannis Munerati 1536. Et quas cum notis edidere *Io. Molanus* Lovanii 1568. 7. Antwerp. 1583. 8. *Laurentius de la Barre* in hiſtoria Chriſtiana veterum Patrum, Pariſ. 1583. fol. & nuper *Jo. Baptiſta Solerius* S. I. Antwerp. 1714. fol. maximo ſtudio in hoc verſatus. Romanam pariter & Gallicam, multasque alias Eccleſias per longum tempus uſas hoc Uſuardi martyrologio, monet Io. Launoius in præf. ad judicium de controverſia ſuper exſcribendo Pariſienſis Eccleſiæ Martyrologio. Pariſ. 1671. 8. qui p. 8. etiam Rothomagenſem editionem Uſuardi A. 1507. factam memorat.

Martyrologium ſecundum morem Romanæ & univerſalis Eccleſiæ editum à *Franciſco Maurolyco*, Abbate Meſſanenſi. Venet. 1568. 1570. 12.

Martyrologium Romanæ Eccleſiæ, cum notis *Petri Galeſinii*, protonotarii Apoſtolici vulgatum Venet. 1578. 4.

Martyrologium Romanum, Rom. 1584. 8. quam editionem prioribus præfert & ſecutum ſe eſſe Baronius teſtatur, recuſam Antwerp. 1586. 8.

Martyrologium *Romanum* ad novam Kalendarii rationem & Eccleſiaſticæ Hiſtoriæ veritatem reſtitutum, Gregorii XIII. juſſu editum, & Sixto V. dicatum, cum notationibus *Cæſaris Baronii*. Rom. 1586. 1630. fol. Venet. 1587. fol. 1602. 4. Colon. 1603. 4. Antw. 1613. &c. Et cum Geographicis tabulis & notis per *Auguſtinum Lubinum* Pariſ. 1661. 4. *Philippi Ferrarii* nova topographia in Martyrologium Romanum. Venet. 1609. 4. Ejusdem Catalogus Sanctorum qui in Martyrologio Romano non ſunt. ibid. 1625. 4. *Lucæ Holſtenii* animadverſiones ad Baronii Martyrologium prodiere Pariſ. 1664. 8. Non pauca adverſus veterum mertyrologiorum fidem à Galeſinio inſerta eſſe & Baronio notat Io. Launojus indiſcuſſione reſponſionis de duobus Dionyſiis cap. 7.

Martyrologium Romanum Urbani VIII. auctoritate recognitum. Rom. 1632. 8.

Martyrologium *Eccleſiæ Germanicæ* pervetuſtum quod per DCC. annos delituit, editum & commentario illuſtratum à *Matthia Friderico Beckio*. Auguſtæ Vindel. 1687. 4.

Martyrologium *Gellonenſe* Tomo XIII. Spicilegii Dacheriani.

Martyrologia quinque vel ſex quæ vulgavit Io. Baptiſta Solerius Tom. VII. Act. Sanctor. Junii. Antwerpiæ 1717. fol.

Vincentius Bellovacenſis, non Epiſcopus ſed Lector regius Bellovaci in domo S. Ludovici A.C. 1264. defunctus, in ſpeculo ſuo Hiſtoriali quod in A.C. 1244. deſinit, & in libros XXXI. eſt diviſum, fuſe etiam perſequitur Vitas Sanctorum. Prodiit Norimberg. 1473. Mogunt. 1474. fol. & inter opera Vincentiti Baſil. 1481. Venet. 1484. & 1591. & ex emendatione Benedictinorum Collegii Vedaſtini, Duaci 1624. fol. Gallice etiam interprete Ioanne de Vignay, Paris 1521. fol. Vide de eo Bollandum præf. ad T. 1. Januarii p. 19. Natalem Alex. T. VII. Hiſt. Eccleſ. p. 138. edit. in fol. & Jac. Echardum in diſſ. de ſcriptis Vincentii Bellovacenſis, Paris 1708. 8. Memorias literarias Trevoltinas illius anni p. 1479. ſeq.

Jaco-

Digitized by Google

Jacobi de *Viragine* ſive vico virginis, Ligurum civitate, Ord. Prædicator. Epiſcopi Genuenſis, Hiſtoria Lombardica ſive legenda aurea de vitis Sanctorum, ſcripta circa A. C. 1290. & licet plena fabulis, lecta avidiſſime & excuſa ſæpius, Norimb. 1478. 1493. Daventriæ 1479. Colon. 1483. Venet 1483. Lovan. 1485. Baſil. 1486. Argentinæ 1486. 1496. Lugd. 1510. Argentin. 1518. & ex Claudii Rotæ recenſione Lugd. 1519. & 1531. fol. Quæ ſequuntur poſt caput CLXXVII. addita ſunt ab Antonio Libero Suſatenſi. Fuit etiam qui Legendam iſtam abbreviatam ederet Venet. 1487. fol. & qui Gallice verteret, Ioannes de Vignay. Paris 1546. fol.

Ioannis Tinmuthenſis Hiſtoria aurea A. 1360. ſcripta 3 grandibus voluminibus MS. in Bibl. Lambethana, & Sanctilogium Britanniæ MS. cum ſupplemento in Bibl. Collegii Corporis CHriſti apud Cantabrigienſes, & in Cottoniana. Ex hoc Sanctilogio multa ad verbum repetiiſſe *Ioannem Capgravium*, notat Caveus ad A. 1366. Pronior tamen ad fabulas lectori commendandas oſtenditur à Wilhelmo Nicholſono in Bibliotheca ſcriptorum Angliæ p. 98. Omitto alia inedita opera de ſanctis quæ à Bollando memorantur, *Petri Calonis*, *Bernardi Guidonis* Epiſcopi Lodevenſis, *Ruggerique* & *Arvodulphi* Monachorum Fuldenſium, & *Ioannis Gilemanni* atque *Antonii Gentii*.

Petri de Natalibus Veneti Catalogus Sanctorum diviſus in XII. libros & abſolutus A. 1382. (de quo ſupra p. 16. memini) prodiit primum Vicentiæ 1493. fol. cum nonnullis ſanctorum geſtis ab *Antonio Verle*, nobili Vicentino ſubjectis: Hinc Argentinæ 1562. Lugd. 1508. & ex emendatione *Alberti Caſtellani* Veneti, qui & ipſe vitas plures addidit, Venet. 1516. 4. Denique Lugd. 1543. fol. Diligentiſſime de hoc Petro Natali diſſerit Apoſtolus Zenus V. C. in Diario Veneto, Giornale d' Italia T. XVI. p. 449--468.

Rudolphi de Rivo Decani Tungrenſis, qui A. C. 1403. 3. Nov. obiit, Calendarius Eccleſiaſticus generalis, quem ad calcem Uſuardi vulgavit Io. Molanus, Lovan. 1568. 8.

Antoninus Florentinus, Ord. Præd. Archiepiſcopus Neapolitanus A. 1459. defunctus in ſumma Hiſtoriali ſive Chronico quod ab orbe condito ad ſua tempora perduxit, multa etiam paſſim de Sanctis & eorum geſtis prolixe commemoravit. Prodiit tribus voluminibus in folio Venet. 1482. Norimberg. 1484. Baſil. 1491. & denique Lugduni 1583. ex recenſione Petri Maturi S. I. qui notas etiam addidit.

De

Digitized by Google

De Antonino hoc adeundus Papebrochius ad 2. Maj. T. 1. p. 311. ad 338, & de ſcriptis ejus p. 322. ſeq. Vide ſis etiam ad T. 7. p. 553. 681. ſeq.

Index SS. Martyrum quorum corpora S. Gregorii M. temporibus Romæ quieſcebant, editus ab eruditiſſ. Muratorio T. 2. anecdotor. Latin. p. 191.

Necrologium S. Dionyſii, vulgatum à Mich. Felibienio, Monacho Benedictino in Hiſtoria Abbatiæ Regalis S. Dionyſii edita Gallice Paris. 1706. fol. Plura ejusmodi inedita necrologia memorat Labbeus in Bibl. nova MStorum p. 33.

Recentiorum collectiones de Sanctis.

Benini Mombritii Mediolanenſis Legendarium ſive Acta Sanctorum 2. Volum. fol. Mediolan. 1474. raro obvium opus.

Anonymi qui circa A. C. 480. vixiſſe perhibetur, ſub titulis digeſtum *magnum ſpeculum exemplorum* editum Daventriæ 1481. Colon. 1485. Argentinæ 1487. & 1497. Hagenoæ 1519. & à Ioanne Majore S. I. recenſitum ac locupletatum, Duaci 1607. Antwerpiæ eodem anno, & Colon. 1611. 8.

Vitæ Patrum, Hominum lumen, cœli Via. 1507. fol. Eædem vitæ ſæpius recuſæ, variis locis & denique emendatius editæ ab Heriberto Roſweido, de quo ſupra p. 27. ſeq.

Viola Sanctorum, Hagenoæ 1508.

Hieronymi de Villavitis, Canonici regularis, *Panis quotidianus*. ibid. 1509.

Jac. Fabri agones Martyrum primi menſis. Pariſ. 1525. & Rom. 1559. fol. editi, rariusque & ipſi obvii.

Georgii Wicelii Hagiologium ſive Hiſtoria de Sanctis DEI. Mogunt. 1541. fol.

Vitæ Patrum in uſum Miniſtrorum Verbi, quoad ejus fieri potuit repurgatæ per *Georgium Majorem* cum præfatione D. Martini Lutheri. Witeberg. 1544. 8. & 1559. & 1578. & Germanice interprete Sebaſtiano Schwan, Paſtore Ratzeburgenſi Lubec. 1654. 4.

Theodori Lober à Stratis Prototypon veteris Eccleſiæ. Colon. 1547. fol.

Aloyſii Lipomanni, Veronenſis Epiſcopi, Vitæ Sanctorum tomis octo Rom. 1551-1560. in 4. de quibus dixi Volumine VII. hujus Bibl. p. 732.

Laurentii Surii Carthuſiani, Vitæ Sanctorum Orientis & Occidentis collectæ undique & per anni ſeriem digeſtæ ſex Voluminibus in fol. Colon. 1569. & Venetiis 1581. atque iterum Coloniæ 1581. adjuncto ſeptimo tomo ſupplementi per *Jacobum Moſandrum*. Et denique

Digitized by Google

que novis acceſſionibus locupletatum ibid. 1618. fol. ſex Voluminibus. Quod paſſim ipſe velut in laudem * profitetur Surius ſtylum ſe Actorum veterum elegantiæ cauſa mutaſſe vel contraxiſſe, eâ re exiguam gratiam tulit ab iis qui antiqua monimenta malunt ſincera & integra evolvere. Cæterum ex Surio hauſerunt Franciſcus Haræus, Fr. Zacharias Lippeolus, Cornelius Graſſius aliique plures qui poſt illum vitas Sanctorum Latine, Italice, Hiſpanice, Germanice prodiderunt.

Heriberti Roſweidi Ultrajectini S. I. Faſti ſive Catalogus Alphabeticus Sanctorum quorum Vitæ in Belgicis Bibliothecis Manuſcriptæ: Antwerp. 1707. 8. Ejusdem Vitæ Sanctorum ibid. 1619. fol. & auctiores, 1629. fol. duobus tomis. Vitæ ſanctarum Virginum quæ in ſæculo vixerunt, cum tractatu de ſtatu Virginitatis. ibid. 1626. & 1642. 8. Silva eremitarum Ægypti ac Palæſtinæ. 1619. 4. De ejusdem Roſweidi Vitis Patrum abunde dictum ſupra. p. 27. ſeq.

Acta Sanctorum ex Roſweidi conſilio, induſtria incredibili, maximoque labore collecta, recenſita, editaque & ad extremum menſis Junii perducta à Jeſuitis Antwerpienſibus *Io. Bollando*, *Godfrido Henſchenio*, *Daniele Papebrochio*, *Franciſco Baërtio*, *Conrado Janningo*, *Nic. Rayæo* & *Io. Baptiſta Solerio*, tomis ſatis ſpiſſis XXV. in fol. quorum primus lucem vidit Antwerpiæ 1643. poſtremus 1717. Bollandus operi immortuus eſt A. 1665. 12. Sept. ætat. 71. Henſchenius A. 1681. ætat. 81. Papebrochius A. 1714. 28. Jun. ætat. 87. ** Januarius menſis duobus tomis abſolvitur, Februarius tribus, Martius tribus, Aprilis totidem, Majus ſeptenis, Junius ſeptenis. Cenſura inquiſitionis Toletanæ adverſus Acta Sanctorum pridem, deferentibus, ut eſt credibile, Carmelitis vibrata, ante aliquot jam annos revocata eſt. Qui autem elaborandi reſtant ſex menſes poſteriores, vix videtur ſpes illos intra breve adeo tempus lucem viſuros eſſe, ſi verum eſt quod audivi laborem omnem colligendi Acta ejusmodi viros jam memoratos & excerpendi ſtudium ad primores ſex menſes, velut ulterius vita & induſtria non profecturâ, circumſcripſiſſe.

Theodorici Ruinarti Monachi Benedictini Acta Martyrum ſincera & ſelecta cum notis. Pariſ. 1689. 4. & auctiore editione Amſtelod. 1713.

F fol.

* Confer Dallæum c. 4. de uſu Patrum p. 82. *Certe veri ſtudioſis non admodum placet viri induſtria, ac quod ſtylo ſuo pleraſque vitas componendo maluit elegantiora quam veriora dare*, inquit Combefiſius T. 1. Bibl. Concionatoriæ p. 23.

** Vide Bollandi vitam ante T. 1. Martii, Henſchenii ante T. VII. Maij, Papebrochii ante T. VI. Junii.

fol. & Gallice à Droueto de Maupertuy. Pariſ. 1708. 8. duobus Volum.

Ambroſii Novidii Fracci, Faſtorum ſacrorum libri XII. ad Paulum III. Pontificem. Antwerp. 1559. 8.

Petri Iuſti Santel, S.I. Annus ſacer Poëticus. Lugd. 1679. 12.

Claudii Caſtellani (Chaſtelain) Canonici Eccleſiæ Pariſienſis Hagionoomaſticum ſive Vocabularium Hagiologicum, hoc eſt Index locupletiſſimus Sanctorum quorum nomina vulgari uſu corrupta feruntur, addita notatione temporis quo floruerunt, & diei quo memoria eorum in Eccleſia recolitur, præfixus exſtat Ægidii Menagii Originibus linguæ Gallicæ Pariſ. 1694. fol. longeque plenior & accuratior eſt ſimilibus indicibus quos dedere Claudius Robertus in Gallia Chriſtiana, & in anno ſuo ſancto Gallice edito Philippus Labbeus S. I.

Tiofridi opus de Epitaphiis Sanctornm.

Simonis de Peyronet Catalogus Sanctorum & Sanctarum cum notis, liber poſtumus editus Toloſæ 1706. 4. Nonnulla omiſſa ab eo & male poſita Sanctorum nomina notantur in Memoriis literariis Trevoltinis illius anni p. 1581. ſeq.

Calendaria quæ extatant in Miſſalibus antiquis, ut Alberti Krantzii ſecundum ritum laudabilis Eccleſiæ Hamburgenſis: Argentor. 1509. fol. & in miſſali ſecundum ritum Eccleſiæ Bremenſis ibid. 1511. &c.

Specimen Calendarii Eccleſiaſtici, continens feſta, Sanctorumque nomina per totum annum cum brevi commemoratione qui qualesque fuerint & quare memoria eorum Calendario ſit illata. Holmiæ 1708. 4.

Omitto Sermones de ſanctis, ut ſunt Parati, Norimb. 1500. fol. &c.

Io. Oſorii Luſitani, Colon. 1602. 8.

Henrici Engelgrave Cœleſte Pantheon, ſive cœlum novum in Feſta & geſta Sanctorum Colon. 1659. 8. Lucis Evangelicæ pars III. &c.

Hagiologia & Martyrologia quædam ſpecialia.

Fœminarum.

Iacobi Bergomenſis de Sanctis & profanis mulieribus & virginibus. Pariſ. 1521. fol. *Heriberti Roſweidi* Vitæ ſanctarum Virginum Antw. 1626. 1642. 8.

Arturi du Monſtier, Rothomagenſis ſacrum Gynæceum, Pariſ. 1657. fol.

Franciſci Laberii magnum Menologium Virginum &c.

Gentium.

De ſanctis *Anglo ſax.* Georgius Hickeſius in diſſ. Epiſtolari f. 115. ſeq.

Angli-

Digitized by Google

Anglicanum Martyrologium *Ioannis Wilſoni*, A. 1608. & recognitum A. 1640. *Morlaix* vitæ Sanctorum Britonum in Gallia.

Io. Molani indiculus & natales ſanctorum *Belgii* cum *Arnoldi Rayſſii* auctario. Ejusd. Rayſſii hierogazophylacium Belgicum, ſive de Sanctorum reliquiis. Sacrarium & Calendarium ditionis *Leodienſis*, A. 1618. editum. *Namurcenſis* A. 1619. *Auberti Miræi* faſti Belgici & Burgundici. &c.

Martyrologium *Gallicanum*, *Andreæ de Sauſſay*. Paris 1637. fol. 2. Vol. De ſanctis *Lugdunenſibus*, *Theophylus Raynaudus* Tomo VIII. Opp. *Iacobi Branche* de vitis Sanctorum *Aruernorum* & *Velaunorum*, &c.

Thomæ Meſſinghami florilegium Inſulæ Sanctorum, ſeu Vitæ & Acta Sanctorum *Hiberniæ*. Paris 1624. fol. *Henrici Fits Simon* S. I. Catalogus præcipuorum Sanctorum *Hiberniæ*.

Chriſtophori Broweri, S. J. ſidera illuſtrium & Sanctorum Virorum qui *Germaniam* præſertim magnam olim geſtis rebus ornarunt. Mogunt. 1616. 4. *Jac. Gretſeri* divi *Bambergenſes*. Ingolſt. 1611. 4.

Martyrologium *Hiſpanicum*, *Io. Tamaji Salazar* Lugd. 1651. fol. VI. tomis. *Antonii Vincentii Domenecci* Ord. præd. Hiſtoria Sanctorum *Cataloniæ*. Barcinone 1602.

Philippi Ferrarii Catalogus Sanctorum *Italiæ*. Mediolan. 1613. 4. *Ludovici Jacobilli* vitæ Sanctorum *Umbriæ*, Fulginii editæ Italicè 1626. 4. Martyrologium *Brescianum* quod contra Papebrochii objectiones propylæo T. 2. Aprilis p. XL. ſeq. defendit Honorius Stella. Vide Diarium eruditorum Parmenſe, Italice editum A. 1687. p. 83. ſeq. Acta Erud. T. 3. ſupplem. p. 114. Cæſaris Francioti de Sanctis *Lucenſibus*. Martyrologium *Mediolanenſe* Pauli Boſcæ &c.

Georgii Cardoſi Hagiologium *Luſitanum*: & Martyrologium Luſitanum collectum ab aliquot Jeſuitis Conimbricæ.

Jacobus à Pinto, S. I. libro III. de CHriſto crucifixo tit. 4. loco 12. interſerit digreſſionem de Martyribus *Sardiniæ*, & præcipue *Turritanis*.

Davidis Camerarii liber de *Scotorum* pietate A. 1631. *Adami Regii* Calendarium Scoticum.

Octavii Cajetani S. J. idea operis de Vitis *Siculorum* Sanctorum. Panormi. 1617. *Franciſci Carreræ* Pantheon Siculum ſive Sanctorum Siculorum elogia. Genuæ 1679. 4. Facit et huc Rocchi Pirri Sicilia ſacra, Panormi 1644. fol. ubi inter Epiſcopos, Sanctorum etiam plurium vitæ traduntur, ut in Ferdinandi Ughelli

Italia ſacra * Rom. 1644. fol. VIII. Volum. Ioannis Cheun Gallia Chriſtiana, Paris 1621. 4. Claudii Roberti Gallia Chriſtiana, ibid. 1621. fol. Scævolæ & Ludovici Sammarthanorum fratrum Gallia Chriſtiana, Pariſ. 1656. fol. II. Volum. Matthæi Raderi Bavaria ſancta, Monach. 1615. fol. III. Volum. & Bavaria pia, ibid. 1618. fol. Arturi du Monſtier Neuſtria pia, Rothomag. 1663. fol. Henr. Warthoni Anglia ſacra, Lond. 1691. fol. II. Vol. Georgii Bartholdi Pontani Bohemia pia. Francof. 1608. fol. &c.

Ordinum Monach.

Arnoldus Wion in ligno Vitæ, edito Venet. 1595. 4. & Germanice verſo à Carolo Stengelio Auguſtæ Vindel. 1607. 4. Martyrologium *Benedictinum* exhibet libro tertio: cui addere juvat Martyrologium Ordinis S. Benedicti ab Hugone Menardo illuſtratum Pariſ. 1629. 8. Gabr. Bucelini Menologium Benedictinum &c. Acta Sanctorum Ordinis Benedictini a ſexto ſæculo ad duodecimum continuata à Io. Mabillonio, nec non ejuſdem Annales quorum tomus quintus ſive ultimus deſinit in A. 1116. continuandi à præclaro viro Bernardo Pez. Jacobæ Boëttæ Blemuriæ annus Benedictinus, cujus meminit illuſtris Huetius libro de vita ſua p. 190.

Martyrologium *Canonicorum* Regularium Conſtantini Ghinii, 1621.

Marci Antonii Alegre Paradiſus *Carmelitici* decoris, Lugd. 1639. fol.

Martyrologium *Ciſtercienſe* Chryſoſtomi Henriquez, Antw. 1630. fol. de quo Bollandus præf. ad Acta Sanctor. Januarii c. 4. §. 9. & præf. ad Acta Febr. c. 6.

Andreas Quercetanus (du Cheſne) in Bibliotheca Cluniacenſi ſive vitis miraculis & ſcriptis Patrum *Cluniacenſium*. Paris. 1614. fol.

Martyrologium *Franciſcanum* per Arturum de Monſtier. Paris 1638. fol. Lucas Wadingus &c.

Martyrologium Ord. *Prædicatorum* Venet. 1582. & per Seraphinum Siccum Papienſem 1616. Colon. 1620. Et Rom. 1637. 4. à Nic. Rodulpho.

Calendarium *Præmonſtratenſe*, per Io. Chryſoſtomum van der Sterre. &c.

Calen-

* Ughelli opus & Sammarthanorum, longe locupletius jam emitti in lucem cœpit utrumque: illud curante Nicolao Coleti, Venetiis: hoc Lutetiæ, Studio Dionyſii Sammarthani Monachi Benedictini è congregatione S. Mauri.

Digitized by Google

Calendaria Eccleſiaſtica, Martyrologia, Vitæ Sanctorum Linguis vernaculis.

I. *Germanice.*

Paſſionale durch Stephan Arndes, Lubec. 1492. fol.

Petri Caniſii, Predigern zu Augſpurg, der Kirchen Calender / darinn angezeigt werden die Chriſtlichen Feſte und Heiligen GOttes. A. 1562. 4. Editio deinde auctior ex Galeſinio & aliis prodiit 1599.

Andreæ Hondorfs Pfarrherrn zu Dröyßig Calendarium Sanctorum & Hiſtoriarum, Germanice editum Lipſ. A. 1573. fol.

Caſp. Goldworms Kirchen-Calender, Francof. 1574.

D. Hieronymi Wellers Hiſtorien etlicher Märtyrer / Magdeburg 1580. 8. & in beati Viri Operibus Germanicis junctim editis curante C.V. Chriſtophoro Friderico Læmmelio, Lipſ. 1702. fol. T. 2. p. 106. ſeq. & cum præfatione Hermanni Auguſti Francke, Hall. 1697. & 1700. 8.

Fr. Zachariæ Lippeloo Vitæ Sanctorum ſive res geſtæ Martyrum Confeſſorum atque Sanctarum Virginum Colon. 1596. 8. quatuor Volum.

Martyrologium Romanum Germanice ab Henr. Adriani, A. 1600. & Andrea Boyo, S.I. 1642.

Henr. Fabricii & D. Valentini Leuchtii Auszug bewehrter Hiſtorien der fürnehmſten Heiligen GOttes durch die zwölff Monath des gantzen Jahrs / aus den VI. Tomis Surii. Coln. 1625. fol.

Leben der Väter aus D. Georgii Majoris collection verdeutſchet durch M. Sebaſt. Schwan. Lubec. 1654. 4.

Gottfrid Arnolds erſtes Martyrthum / cum Epiſtolis S. Clementis & Barnabæ Germanice redditis. 1694. 12. Ejusd. Leben der Altväter Hall. 1701. 4. und mit der Vorrede Herrn D. Io. Daniel Herenſchmid, ibid. 1718. 4.

Adami Walaſſeri Martyrologium Germanice editum, quod memorat Jo. Molanus. &c.

Italice.

Conſtantii Felicii Medici Calendarium Hiſtoricum, Urbini 1577.

Martyrologio Romano, Rom. 1636. 4.

Flos Sanctorum ex Hiſpanico Alphonſi de Villegas. Venet. 1592. fol.

Hiſtoria delle ſante vergini Romane di Antonio Gallonio. Rom. 1600. 4.

Hiſpanice.

Martyrologium Romanum à Dionyſio Vasqvez. Valliſoleti 1586. 4.

Flos Sanctorum, Hiſtoria general de la vida y hechos de JEſu CHriſto y de todos los Santos de qve reza la Igleſia Catolica, Toleti 1591. fol. qvinque Voluminibus auctore *Alphonſo de Villegas* qui vitas Sanctorum illo ordine exponit qvo fit eorum mentio in Breviario Romano. Recuſum opus hoc ſæpius Hiſpanice ut Barcinone 1608. & Compluti nec non Cæſarauguſtæ 1616.

Luſitanice.

O Martyrologio Romano, traduzido pelo Padre Alvaro Lobo. Coimbra 1591.

Gallice.

Les veritables Actes des Martyrs, Acta ſincera & ſelecta ex Theod. Ruinarti collectione verſa Gallice à *Droueto de Maupertuy*. Pariſ. 1708. 8. duobus Volum.

Martirologe Romain, nouvelle verſion avec des notes par le *P. Mothier*. Paris. 1705. poſt aliam verſionem A. 1624. editam & Balduini *Willoti* alteram 1641. tertiamque *Philippi Labbei*, Pariſ. 1643. 4.

Martyrologe univerſel, contenant le texte du Martyrologe Romain traduit en François, & deux additions à chaqve jour, l' une des Saints de France, l' autre des Saints des autres nations, avec un catalogve des Saints, dont on ne trouve point le jour. Paris 1709. 4. (par Mr. l' Abbé *Chatelin* Chanoine honoraire de Nôtre Dame de Paris.) duobus Volum.

Les vies des Saints Peres des deſerts & de qvelqves Saintes, par *Arnald d' Andilly* Paris 1662. Bruxell. 1694. 4.

les vies des Saints par *Mr. de Foſſé.*

les Vies des Saints Peres des deſerts de l' Orient & Occident, par *Mr. de Villefore.* Paris 1708. 12. 2. Volum.

Nouvelle vie des Saints pour tous les jours de l' année, composée ſur les memoires les plus fidelles & les plus veritables de chaqve ſiecle, par Mr. *l' Abbé de Commanville*, à Rouen 1701. 12. quatuor Volum.

Digitized by Google

les Vies des Saints par Mr. *Adrian Baillet*, Paris 1701. fol, tribus Vol. & duodecim Vol. in 8.

La Vie des Saints de Bretagne par Fr. Albert le Grand, à Nantes 1637. 4.

Les vies des Saincts de Champagne recueillies par des gverrois de Jeſus. à Troyes 1637. 4.

Hiſtoire des Saincts de la haute Auvergne, par Dominiqve de Jeſus, Charme dechausſé. Paris 1635. 8.

le Martyrologe des Chevaliers de S. Jean de Hieruſalem, dits de Malthe, contenant leurs eloges, armes, blaſons & descendents des maiſons illuſtres de l' Europe. par *Matth. de Gousſancourt.* Paris 1643. 1654. fol.

Hiſtoire des Martyrs de Japon, par Nicolas Trigault. Paris 1624. 4.

Anglice.

Flowers of the Saints, (Florarium Sanctorum) by Jerome Porter. &c.

Martyrologia Proteſtantium.

Actiones & monimenta Martyrum qui á Wiclefo & Huſſo ad noſtram hanc ætatem in Germania, Gallia, Anglia, Flandria, Italia & ipſa demum Hiſpania veritatem Evangelicam ſanguine ſuo conſtanter obſignaverunt. Genevæ apud Io. Criſpinum 1560. 4. Hanoviæ &c. In hoc libro p. 165. b. de Fanino Faventino Ferrariæ A. 1569. paſſo nonnulla referuntur, quæ ad Vaninum atheum male tranſtulit Grammondus tantum non ad verbum, ut notatum C. V. Petro Friderico Arpe.

Ioan Foxe book of Martyrs &c. Lond. 1583. fol. 2. Vol. & cum auctario 1632. 1641. tribus Volum.

Märtyr-Buch / denckwürdige Reden und Thaten vieler Heiligen Märtyrer in zehen Büchern. Herborn 1595. 4. ex Gallico cum præfatione Chriſtophori Rabi, typographi Herbornenſis.

Hiſtorie des Martyrs. Genev. 1597. 1608. 1619. fol.

David Rungii Verfolgung in Steyermarck / Kärndten und Krain. Witeb. 1601. 4.

Pauli Crocii Märtyr-Buch / poſt editionem 1606. ſæpius deinde recuſum prodiit noviſſime Bremæ 1681. fol.

Firy

Firy tryall of thoſe Saints who ſuffered Martyrdome in Qveen Maries day's, as a counterpoyze to I. W. Prieſt his † English Martyrology. Lond. 1612. 4.

I. Henricus Hottingerus T. IX. Hiſt. Eccleſ. p. 276--296. & 380. ſeq.

Le ſtage de' Reformati innocenti, overo diſcorſi XV. di Martiri, da Greogorio Leti. Villafranca 1672. 4.

Georgii Lani narratio Hiſtorica de perſecutione Hungarica. Lipſ. 1676. 4. & Belgice 1677. 8. *kort en vaarartig verhaal van de vervolginge der Evangeliſche Leeraaren in Hungarien.*

T. I. V. Bragbt's blœdige tooneel of Martelaers, Amſt. 1685. fol. 2. Volum.

Liſte de ceux qui ont été perſecutez en France, dans le IV. Tom. de l' Hiſtoite de l' edit. de Nantes p. 1020. ſqq. Par Mr. Elie Benoiſt. à Delft 1695. 4.

D. Henr. Muhlius de Martyribus Eccleſiæ Evangelicæ, Kil. 1715. 4. inter ejus diſſ. Hiſtorico Theolog.

Denique Martyrologium ampliſſimum diligenti ſtudio & magno apparatu ab aliquot jam annis molitur Londini Clariſſimus Vir *Thomas Brayus*, cujus Sylloge Epiſtolarum hac de re prodiit 1714. fol. Videantur Acta Erud. A. 1715. p. 389. Maſſoni Hiſt. Criticam Reip. litterariæ T. V. p. 184. ſeq. Neue Bücher-Saal XIX. p. 523.

XX. Vitæ, Martyria & Encomia Sanctorum Græcè Scripta. a)

Addita Græca verba qvibus ſingula incipiunt, & his quas SIMEONIS METAPHRSTÆ b) *eſſe viri docti exiſtimant, appoſitus aſteriſcus.*

* *Abdiæ* Prophetæ. Ἰδυμαῖοι πρόγονον ἔχοντες τὸν Ἡσαῦ.

Abercii

† Similis liber editus Antvverp. 1592. 4. *Theatrum crudelitatum hæreticorum.*

a) Hunc Catalogum jam dedi Volumine VI. hujus Bibl. p. 510. cum de *Simeonis Metaphraſtæ* Scriptis differerem. Sed quia jam exhibere poſſum emendatiorem pluribus locis, & altero tanto auctiorem, exiſtimavi rectius me facere, ſi hoc loco darem integrum locupletiorem, quam ſi ſupplemento ſolo hic tecum communicato imponerem Lectori neceſſitatem duobus diverſis locis non ſine magno tædio & temporis diſpendio Vitas Sanctorum inquirendi.

b) Illis quæ de *Simeone Metaphraſte* ejusque opera in interpolandis Sanctorum Vitis, dicto loco jam attuli, præter Franciſcum Scorſum in prolegomeno II. ad Theophanis

Digitized by Google

Abercii Epiſcopi Hierapolitani, Μάρκου Ἀντωνίνου καὶ Λουκίου Βήρου. Latine apud Lipomanuum Tomo VI. & apud Surium 22. Octobr. Græcè MS. Lambec. VIII. p. 253. 259. 262. Bibl. Coislin. p. 211. Exiguæ eſſe fidei docet Tillemontius T. 2. memor. Hiſt. Eccleſ. p. 299. 621. edit. Pariſ.

* οὐκ ἀγώνων ἐνστάσεις μόνον μαρτυρικῶν. MS. Bibl. Coislinianæ in catalogo eruditiſſ. Montfauconi p. 185.

Abibi Martyrium ſcriptum à Theophilo quodam, qui ſynchronum ſe ac præſentem profitetur. Ἔτους εἰκοστοῦ ἑξακοσιοστοῦ τῆς βασιλείας τοῦ τῶν Μακεδόνων βασιλέως ἐν ὑπατείᾳ Λικινίου καὶ Κωνσταντίνου. MS. Lambec. VIII. p. 276.

* Guriæ, Samonæ & Abibi. infra, in Guria.

De Abrahami Patriarchæ aſſumtione, Apocrypha narratio. Ἐγένετο ἡνίκα ἔφθασεν ἡ φωνὴ τοῦ Ἀβραάμ &c. MS. Lambec. VIII. p. 374.

In Abrahamum. Εἴδετε πολιὰν σφριγῶσαν Joh. Chryſoſtomi T. V. Savil. p. 653. & T. 2. edit. novæ Montfauconianæ p. 741.

Πολλοὺς οἶμαι τῶν πρώην καταλιπόντων. Ejusdem T. V. Savil. p. 89. & MS. Bibl. Coislin. p. 132. 212.

In Abrahamum, Iſaacum & Jacobum. Ἀποικίζει ὁ θεὸς τὸν δίκαιον Ἀβραάμ. Ephraim Syri. p. 415. edit. Græcæ Oxon. & MS. Lambec. VIII. p. 382.

* Abramii Confeſſoris & Mariæ neptis ejus. Ἀνδρῶν φιλαρέτων βίος. Græce MS. Lambec. VIII. p. 255. 260. 266. & Bibl. Coisliniana. p. 211.

G

Ceramei Homilias, §. V. & Honorati de S. Maria, Carmelitæ librum qui inſcribitur reflexions ſur les regles & ſur l' uſage de la Critique, Paris 1713. 4. Tom. I. diſſ. 2. p. 203. ſeq. addenda hæc Georgii Choerobosci, quem hinc Simeone poſteriorem eſſe conſtat, in libello de figuris poëticis, Oratoriis & Theologicis, Latine & Græce vulgato per Fed. Morellum Pariſ. 1615. 12. p. 30. ubi de Metaphraſi; ὡς ὁ Μεταφράστης ἡμῖν δείκνυσιν ἐν τοῖς τῶν μαρτύρων καὶ ἁγίων αὐτοῦ μεταφράσεσι· Τούτων γὰρ οἱ βίοι καὶ τὰ μαρτύρια πρὸς τὸ ἰδιωτικώτερον ἐξ ἀρχῆς συγγραφέντα, παρ' ὧν δῆτα καὶ συνεγράφησαν, ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸ ἐντεχνέν τε καὶ πάνυ ὡραῖον μετεφράσθησαν. Theophani Cerameo, quem ſæculo undecimo vixiſſe conſtat, Simeon (circa decimi clarus initia) homilia XXV. p. 164. audit ὁ γλυκὺς μεταφράσεων συγγραφεύς. Laudat & Hippolytus Thebanus in Chron. ἐγὼ δὲ, inquit, πείθομαι τοῖς λόγοις τοῦ Κυρίου Συμεών. &c.

p. 211. Latine apud Lipomannum T. VI. ad 29. Octobr. & Surium 16. Mart.

Ἀδελφοί μου βούλομαι. Ephraim Syri p. 220. edit. Oxon. Græcæ Ephraimi Operum: & Græce atque Latine apud Henſchenium ad 16. Mart. T. 2. p. 741. 436.

ὁ περιβόητος ἐν ἁγίοις πατράσι πατήρ. MS. Bibl. Coislinian. p. 185.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Ἀβράμιος. MS. ibid. De hoc Abraamio Tillemontius T. VII. memor. Eccleſ. p. 586. ſeq.

Acacii Melitenes Epiſcopi. Οὗτος τοίνυν ὁ ἅγιος. MS. Cod. Barocc. 148. in Bibl. Bodlej.

* Acacii Centurionis. τρίτον τοῦτο τὸ μισοκάλου. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. T. 2. ad Maji X. p. 762. & Latine p. 293. atque apud Surium 8. Maj.

In ἀκαθίστου feſtum, Sabbato V. jejunior. ἐν τοῖς χρόνοις Ἡρακλείου Græce & Lat. T. 2. auctarii novi Gombefiſ. p. 805. Ἀκάθιστος κανὼν dicitur hymnus à ſtantibus concinendus in honorem S. Mariæ Virginis, quæ CPolin, ut ajunt, ab obſidione Perſarum ac Barbarorum tutam conſervavit. Vide Cangium.

Acepſimæ Epiſcopi, Joſephi Presb. & Aithalæ Diaconi A. C. 445. c)

* Ἐλύττα κατὰ Χριστιανῶν Σαβώριος ὁ Περσῶν βασιλεύς. Latine apud Surium 22. April. Græce è MS. Mediceo & Latine Herveto interprete in Actis Sanctor. T. 3. ad 22. April

Ἐν ἔτει τριακοστῷ ἑβδόμῳ τοῦ διωγμοῦ ἡμῶν πρόσταγμα σκληρὸν ἐξῆλθεν. Auctor incertus, Metaphraſte antiquior, MS. Lambec. T. VIII. p. 265. ſeq. in Menæo ad 3. Nov.

Acyndini Martyris, Pegaſii & Anempodiſti. κατὰ τοὺς καιροὺς βασιλεύοντος κατὰ συγχώρησιν τοῦ Χριστοῦ, Σαβωρίου τινὸς τῶν Περσῶν. Auctor Martyrio illi præſentem ſe ſcribit adfuiſſe. Vide Allatium de Simeonibus p. 98. Lambec. T. VIII. p. 264.

* Acyndini, Pegaſii, Anempodiſti, Aphthonii & Elpidiphori. Εἰ καὶ πρῶτοι Πέρσαι Χριστὸν ἐκ παρθένου γενόμενον προσεκύνησαν. Latine apud Surium 2. Nov.

Adami & Evæ. Μετὰ τὸ ἐξελθεῖν τὸν Ἀδὰμ ἀπὸ τοῦ παραδείσου. MS. Lambec.

c) Vide Tillemont. T. VII. memor. p. 236.

bec. V. p. 28. VIII. p. 354. auctor Apocryphæ διηγήσεως falſo fertur Moyſes.

Adriani Nicomedienſis & Nataliæ uxoris ejus ſub Maximiano, 26. Auguſt. ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀδριανὸς καὶ Ναταλία ἡ σύμβιος αὐτοῦ. Lambec. VIII. p. 214.

Adriani, filii Probi Imp. ſub Licinio 27. Aug. οὗτος ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀδριανός. id. p. 215.

Adriani & XXIII. Sociorum, Nicomediæ. Ἐγένετο ἐν τῇ δευτέρᾳ περιόδῳ τοῦ Τυράννου Μαξιμιανοῦ. In Codice MS. noni ſæculi. Vide Bandurii notas ad Antiquitates CPol. p. 648. Aliud eorundem Martyrium Latine apud Surium 8. Sept. incipit. *In diebus illis cum tyrannus Maximianus.*

Æcatharinæ. Vide in Catharina.

Africani. Vide infra Terentii.

* Agapes. Vide infra in Sophia.

* Agapes, Chioniæ & Irenes Martyrum Theſſalonicenſium. *Quanto ex adventu & præſentia Domini & Salvatoris noſtri JEſu Chriſti major gratia.* Latine apud Surium, 1. April.

* Agapii. Vide infra in Euſtathio.

* Agathæ. Βασιλεύοντος ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ Δεκίου. Latine, Gentiano Herveto interprete apud Surium 5. Febr. & ex verſione Jo. Davidis Henxtovii cum Godfr. Henſchenii notis, in Actis Sanctor. T. 1. Februarii. Græce habuit Roſweidus. Apud Lambecium VIII. p. 81. MS. incipit: Βασιλεύοντος Δεκίου τοῦ παρανόμου καίσαρος.

In S. Agathæ feſtum ejusque diſcipulas. οὐ τὰ σπουδαῖα μόνον αἱρεῖται. Auctor Mich. Pſellus. De aliis Actorum laudumque S. Agathæ ſcriptoribus vide Henſchenium 5. Febr. & Hanckium de ſcriptoribus Hiſt. Byz. p. 453. Combefiſii Bibl. Concionatoriam T. VI. p. 126. ſq.

Agathonici & Sociorum, tempore Valeriani, (al. Maximiani) 22. Auguſt. ὁ ἅγιος μάρτυς τοῦ χριστοῦ Ἀγαθόνικος. MS. Lambec. VIII. p. 205.

Ἐν ἀρχῇ διδάσκων τοὺς. Auctor incertus, Metaphraſte antiquior MS. in Codice noni ſæculi in Sanctos quorum memoria menſe Auguſto colitur. Vide Bandurii Imperium Orientale p. 648.

Λαμπρὰ μὲν τὰ τῆς ὑποθέσεως διηγήματα. Lambec. VIII. p. 206.

Digitized by Google

Agathopodis. infra in Papylo.

Aithalæ Diaconi. Vide ſupra in Acepſima.

Alexandri, auctoris Acœmetarum. Bollandus ad 15. Jan. Tillemont T. 12. p. 490. ſqq. adde T. 14. p. 504.

Metrophanis & Alexandri CPol. vide Photium, Cod. 256. infra, in Metrophane.

Alexandri & Antoninæ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις γινομένου διωγμοῦ. Auctor incertus. Græcè è MS. Vaticano in Actis Sanctor. ad 3. Maji T. 1. pag. 744. & Latine p. 381. atque apud Surium 3. Maji.

Alexandri Romani. Ἐπὶ τῶν καιρῶν Μαξιμιανοῦ. Græce è MS. Palatino in Actis Sanctor. 3. Maji in appendice pag. 15. & Latine p. 194. atque apud Surium 13. Maj. Auctor incertus. De alio Alexandro Romano Surius 26. Nov. ex Adone.

Alexii. Ἔδει μὲν, ὦ ἱερωτάτη καὶ θεοσύλλεκτος ἄθροισις. Auctor incertus.

* Ἐγένετο ἀνὴρ ἐν τῇ πόλει ὀνόματι Εὐφημιανὸς Ἐπίσκοπος, Μαρκιανοῦ καὶ Ἀρκαδίου. MS. Lambec. VI. p. 305. VIII. p. 354. 380. 395. Græcè & Cod. Barocc. 146. 147. Latine apud Surium 17. Jul.

Alphii, Philadelphi & Qvirini, ſub Imp. Valeriano. Ἡ μὲν τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ προαιώνιος. MS. Lambec. VIII. p. 100. Græce in Actis Sanctor. T. 2. ad X. Maji. pag. 772. & Latine, Silveſtro Ligone, Leontino interprete pag. 506.

* Alypii Stylitæ ſive Κιονίτου ſub Heraclio Imp. ex Adrianopoli Paphlagoniæ. Καλοὶ μὲν καὶ οἱ τῶν μαρτύρων ἄθλοι. MS. Lambec. VIII. p. 283. ſq.

Si multi ſæpe qui vitam ſcripſerunt. Latine apud Surium 26. Nov. & Lipomannum T. V. auctor diſcipulum & σύγχρονον ſe profitetur.

* Ambroſii Epiſcopi Mediolanenſis. Οὐαλεντινιανὸς μετὰ τὴν τελευτὴν Ἰοβινιανοῦ. Hoc initium in codice mutilo qualem inſpexit Allatius, & ſervat Bibl. Coisliniana p. 212. Nam integer incipit: Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις Ἀμβρόσιος ἀνὴρ ἦν ἀξιέπαινος ἐν τῇ τῆς Ῥώμης συγκλήτῳ. Vide Lambecium VIII. p. 308. 309. & 227.

Amphilochii. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις βασιλεύοντος τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ μεγάλου Θεοδοσίου. Auctor incertus.

* Amphilochii ejusdem, Epiſcopi Iconienſis. Καὶ τί τῶν καλῶν ἐστί τις;

Aliud

Digitized by Google

Aliud : ἦν τις ἀνὴρ μοναχὸς ὀνόματι Ἀμφιλόχιος. Auctor incertus. Hanc ex Regio Cod. 92. Græce & Latine cum notis dedit ſub Metaphraſtæ nomine Combefiſius in Amphilochio ſuo p. 228. Latine Lipomannus T. V. & Surius 23. Nov. ſed majore verborum fluxu.

Ananiæ Apoſtoli & Martyris. Ἀνέτειλε μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν ἴδιον Πατέρα. Auctor ſe appellat Barſaphtham. Ita enim in extremo legitur. Ἐγὼ δὲ ΒαρσαφθᾶςΒ ἔγραψα τὰ ὑπομνήματα αὐτοῦ. Vide Allatium de Simeonibus p. 82. MS. in Bibl. Coisliniana p. 195.

* De eodem Anania. Λουκιανοῦ δυσσεβοῦς κατὰ τὰ τῆς ἑώας μέρη ἐν Βηθαγαβῇ τῆς ἱεραπόλεως. Latine apud Lipomannum T. 6. & apud Surium ad 1. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 246. 261. (ubi icon Sancti) & 380. 257. MS. Bibl. Coislin. p. 210. incipit: Λουκιανὸς ὁ δυσσεβὴς τὰ τῆς ἑω.

* Anaſtaſiæ Romanæ viduæ. Ἀναστασία γυναικῶν ἡ καλλίστη. Græce MS. in Bibl. Coislin. p. 213. Latine apud Surium 25. Decemb. & apud Lipomannum T. V. confer Svidam in χρυσόγονος.

Aliud : Δεδοξασμένα ἐλαλήθησαν. Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Latine in auctario noviſſ. Combefiſiano T. 1. pag. 462. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 431.

Aliud : κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ. Auctor incertus.

* Anaſtaſiæ Romanæ ſenioris Virginis, Διττὰς ἡμῖν Ἀναστασίας. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 28 Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 255 260. 262. Bibl. Coislin. p. 211.

Encomium in Anaſtaſium Martyrem, ſcriptum fuiſſe à Georgio Piſide, legas apud Svidam in Γεώργιος etſi MS. Svidas Pariſ. non habet εἰς τὸν μάρτυρα Ἀναστάσιον, ſed εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον.

* Anaſtaſii Perſæ. Τῆς μεγάλης πόλεως ὑπὸ τοῦ Περσῶν βασιλέως ἁλούσης. Latine apud Surium 22. Januar.

Aliud : Θαυμάτων διήγησιν προβάλλεσθαι σήμερον. Memoratur hæc narratio de Anaſtaſii miraculis in Synodo VII. notante Allatio. de auctore vide Baronium ad A. C. 627. num. 1.

Anchæ. Vide infra in Elevtherio.

Anatolii, Euſtachii & Theopiſti. ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος ὁ μέγας καὶ θαυμαστός. Auctor incertus.

* In Andream *πρωτόκλητον* Apoſtolum a) 30. Nov. *ἄρτι τοῦ παιδὸς Ζαχαρίου.* MS. Lambec. VIII. p. 285.

Aliud: *ἐπειδήπερ πολλοὶ ἀνεγράψαντο βίους.* Vita S. Andreæ Apoſtoli, auctore Epiphanio Monacho & presbytero. Vide ſi placet Tillemontium T. 1. memor. p. 341. qui Acta fabuloſa eſſe probat p. 620. ſq. edit. Pariſ.

Ζωγράφοι μὲν καὶ λογογράφοι. Auctor Arſenius ArchiEpiſcopus Corcyrenſis.

Ὁρῶν λαμπρὰν ταύτην ἀγέλην. Græce & Lat. T. 3. Athanaſii edit. Montfauconianæ p. 466.

Ἰσχυρὸν τῆς Ἀποστολικῆς ἁλιείας τὸ δίκτυον. Procli Patriarchæ CPol. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefiſ. p. 460. & in Procli Orationibus Romæ editis. At ſub Chryſoſtomi nomine apud Surium ad 30. Nov. & Lipomannum tomo VII.

Σάλπιγξ ἡμᾶς ἀποστολικὴ πρὸς πανήγυριν ἤθροισε. Heſychii Presb. Hieroſol. Meminit Photius Cod. 269.

ἅπερ ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ἐθεασάμεθα πάντες. Incerti. MS. in Bibl. Coiſlin. p. 195.

Πᾶσι μὲν τοῖς τοῦ θεοῦ λόγου φίλοις. Nicetæ Paphlagonis, Latine p. 387. T. 27. Bibl. Patrum Lugd. Græce MS. Bibl. Coiſlin. p. 212. Græce & Lat. in auctario noviſſimo Combefiſii T. 1. p. 335.

* Andreæ in Criſi, Cretenſis ſub Conſtantino Copronymo Iconomacho paſſi. *Πολλὴ κατὰ τῶν τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων.* Græce MS. Lambec. VIII. p. 251. 259. 262. Bibl. Coiſlin. p. 211. Latine apud Lipomann. T. 6. ad 19. Octobr. & Surium 17. Octobr.

Μέγα μὲν ὡς ἀληθῶς καὶ παντὸς ἄλλου. MS. in Bibl. Coiſliniana p. 185.

Andreæ Ducis & militum 2593. Martyrium. 19. Auguſt. *Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς τοῦ ἀσεβεστάτου Μαξιμιανοῦ βασιλείας.* MS. Lambec. VIII. p. 201. ſq. Auctor incertus Metaphraſte antiquior. Vide Bandurium p. 647. Latine apud Surium, 19. Auguſti. Epitome incipit: *ὁ ἅγιος Μεγαλομάρτυς Ἀνδρέας.* Lambec. VIII. p. 201.

An-

a) Alios S. Andreæ Apoſtoli Encomiaſtas retuli in Codice Apocrypho Novi Teſt. p. 757. ſeq. Vide etiam Combefiſii Bibl. Concionatoriam T. VI. pag. 1. - 60. Paſſio quæ à presbyteris & Diaconis Achajæ ſcripta fertur, exſtat latine apud Surium 30. Nov. & Lipomannum. Incipit: *Paſſionem S. Apoſtoli Andreæ, quam oculis noſtris vidimus.*

Digitized by Google

Andreæ Scythæ (Sec. IX.) σαλȣ̃. b) Βίον τινὸς ἐναρέτȣ ἀνδρός. Auctor Nicephorus CPol. Exſtat Græce & Latine cum Janningi verſione in Actis Sanctorum T. 6. Maji. MS. Lambec, VIII. p. 377. ſeq.

Alius *Andreas de Chio* cujus martyrium A. C. 1565. peractum deſcripſit Gregorius Trapezuntius apud Surium 29. Maji. alis *Andreas Calybites.* Hiſt. Miſcell. XXII. 30.

* Andronici & conjugis Athanaſiæ. ἐν ταῖς ἡμέραις θεοδοσίȣ τȣ̃ μεγάλȣ. MS. Græcè Lambec, VIII. p. 93, IV. p. 184. 268. Latine apud Surium 27. Febr.

* Andronici: Vide infra in Probo.

* Anecti Corinthii, infra in Codrato.

Anempodiſti Martyris. Vide ſupra, in Acyndino.

Aniceti. Vide Photii.

In Angelos Seraphim. μόλις ποτὲ τὸ κατὰ. Io. Chryſoſtomi T. V. Savil. p. 155. MS. Bibl. Coislin. p. 212.

In Angelorum Congregationem. (6. Sept.) καὶ τȣ̃το τῆς ἄκρας ἀγαθότητ☉ γνώρισμα. Joannis Euchaitenſium Epiſcopi.

Ἀγγέλȣς ἐγκωμιάζειν χρή. Io. Chryſoſtomi. T. V. Savil. p. 997.

Ὀυκ εἰκῇ τȣ̀ς Ἀγγέλȣς ἐγκωμάζομϑν. Incerti. Lambec. VIII. p. 257.

In Annam S. Mariæ Genitricem. Infra, in Joachim.

In conceptionem S. Annæ. Ὀυδὲν ἡδύτερον ἢ περιχαρέστερον. Georgii Nicomedienſis. Andreæ Cretenſi tribuitur in Codice Bibl. Coislin. p. 195.

In Annam Prophetiſſam. Infra in Simeon.

* Anthimi Epiſcopi Nicomedienſis. τίς ȣ̓κ οἶδε τ̃ Νικομήδȣς. Græce MS. Lambec. VIII. p. 235. atque editum T. 3. Act. Sanctor. XXVIII. Aprilis p. LX. è MS. Regis Galliæ. Et Latine pag. 483. & apud Lipomann. T. 6. ad 3. Sept. & Surium 27. April.

Anthuſæ. Ἦν τις ἐπίσκοπος ἅγιος. MS. in Codice noni ſæculi. Vide infra in Athanaſio.

Antipæ, Pergami Epiſcopi. Διωγμȣ̃ κινηθέντ☉ ὑπὸ Δομετιανȣ̃. Græce e MS. Vaticano T. 2. Act. Sanctor. Aprilis pag. 965. & Latine p. 4. atque apud Surium 11. April. qui Metaphraſtæ tribuit.

Antonii

b) Confer Rev. Urbani Godofredi Siberi diſſ. de moris & ſalis propter CHriſtum ad 1. Cor. III. 18. Lipſ. 1718. 4. §. 36.

Digitized by Google

Antonii Monachi Vita. *ἀγαθὴν ἅμιλλαν ἀνεςήσασθε.* Auctor S. Athanaſius. Vide Tillemont. T. 7. memor. p. 101. ſeq. & quæ dixi lib. V. hujus Bibl. cap. 2. p. 302. ſeq. Aliam ejus vitam MS. Græce ſcriptam à Beliſario Donato citat Cangius appendice ad gloſſarium Græcum.

Antonii junioris, Monachi S. Sabæ deinde Eremitæ, tempore Taraſii Patriarchæ CPol. 3. Id. Nov. Ἀντώνιος ὁ μέγας ὁ τῆς ἐρήμου. MS. Lambec. VIII. p. 302. qui auctorem σύγχρονον aſſe contendit ex verbis ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀντώνιος, ſed quæ etiam de antiquioribus ſolent uſurpari.

Antonii Cauleæ Patriarchæ CPol. Ἐι δὲ καὶ θνητὴν φύσιν ὁ χρόνος. Auctor Niceph. Gregoras.

Alia quæ Latine apud Surium & Bollandum 12. Febr. *fieri ergo non poterat*, Græce MS. Lambec. VIII. p. 83 ſq. auctor Nicephorus Philoſophus & Rhetor, Gregorâ longe antiquior & circa A. C. 900. clarus. Incipit: οὐκ ἦν ἀρα τῶν προλαβόντων καλῶν.

Anyſiæ Theſſalonicenſis. Οὐδὲν ἀρετῆς τιμιώτερον. Philothei Patriarchæ CPol.

* *Tempore Tyranni Maximiani puella quadam*, Latine apud Lipomann. T. 5. Surium 30. Dec.

* Aphthonii. ſupra in Acyndino.

* Apollinariæ. Latine apud Surium 4. Januar. ſub Metaphraſtæ nomine. Ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ εὐσεβεστάτου Ἀνθεμίου Cod. 148. Barocc.

* Apollonii. Infra, Thyrſi.

In SS. Apoſtolos. ἐδόκει μοι λέγειν τι περὶ τῶν Ἀποςόλων. Maximi Planudæ.
Τί καλὴ Ἐκκλησίας ἡ τάξις. Nicetæ Rhetoris.
Ἐικότως καὶ σήμερον. Io. Chryſoſtomi, T. V. Savil. p. 995. Latine apud Surium 30. Jul.
Τί λαμπρὰ καὶ διαυγής. Nicetæ Epiſcopi Paphlagoniæ.

Aquilinæ. Τῆς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οὐρανόθεν. Auctor incertus. Latine dedere Lipomannus T. 7. & Surius 13. Junii. Græce è MS. Vaticano cum verſione Sirleti T. 2. Act. Sanctor. Junii p. 673.

* Arcadii. Vide in Xenophonte. Alius Arcadius Martyr de quo Zenonis Veronenſis ſermo àpud Surium 12. Jan.

In Archangelos & Angelos. τὸν μὲν λόγον ἡ προθυμία κινεῖ. Mich. Syncelli. Græce & Lat. in T. 1. Auctarii novi Combefiſ. p. 1525.

In

Digitized by Google

In miracula Michaëlis Archangeli. Σκοπὸς μὲν καὶ τέλ☉. Mich. Pſelli.

In SS. Archangelos ταξιάρχας, Michaëlem, Raphaëlem & Gabrielem. Ἀγγελικῆς πανηγύρεως. Auctor Procopius Diaconus & Chartophylax. Aliud: τὸ ϛόμα μου ἤνοιξα καὶ εἵλκυσα πνεῦμα. MS. in Bibl. Coiſlin. p. 212. Michaëlis Monachi, ſyncelli magnæ Eccleſiæ.

Ἀρχαγγέλου πανήγυρις καὶ τῶν πιϛῶν ἅπας. Auctoris incerti.

Μιχαὴλ ἐπαινῶν, τὸν Γαβριὴλ ἐπαινέσομαι. Nicetæ. Edidit Græce & Latine Petrus Poſſinus S. I. Toloſæ 1637. 8.

Ἤδη μοι τῷ πρὸς τὰς οὐρανίας δυνάμεις φίλτρῳ. Macarii Chryſocephali.

In Archangelum Michaëlem. (8. Nov.) Μιχαὴλ ὁ τῶν Ἀρχαγγέλων ἀρχιϛράτηγ☉. Chryſippi, presbyteri Hieroſol. & Chartophylacis S. Reſurrectionis.

Μεγάλαι καὶ πολλαὶ καὶ ποικίλαι τῆς ἀσωμάτου. Pantaleonis diaconi & Chartophylacis magnæ Eccleſiæ. MS. in Bibl. Coislin: p. 211. ſq.

Ὁ τῶν ἁγίων πνευμάτων Κύρι☉. Ejusdem Pantaleonis c)

Ὁ τῶν ἀΰλων πνευμάτων Κύρι☉. Ejusdem. Latine apud Surium 29. Sept.

Ὁ χρεωϛῶν πάντοτε. Germani Patriarchæ CPol.

In Archangelum Michaëlem & novem angelorum ordines. Ἀρίϛη μὲν καὶ ἡ τῶν ὁρωμένων εὐπρέπεια. Macarii Chryſocephali.

* De Archangeli Michaëlis miraculo in urbe Chonis patrato. καὶ τὸ περὶ τῶν ἄλλων ἁγίων διεξιέναι. Latine apud Surium 29. Sept. & Lipomann. T. 6. ad 5. Sept. MS. Græce Lambec. VIII. p. 236. 287. ſq.

Ἡ ἀρχὴ τῶν ἰαμάτων καὶ δωρεῶν. Archippi Eremitæ ac paramonarii. MS. Lambec. IV. p. 129. VIII. p. 379.

Θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε. Siſinnii ArchiEp CPol..

Plura in SS. Archangelos, Angelosque Combefiſius in Bibl. Concionatoria T. VIII. p. 195. ſeq.

Miracula Michaëlis, Gabrielis & Raphaëlis. Μεγάλαι τε καὶ πολλαὶ καὶ ποικίλαι. Pantaleonis Diaconi & Chartophylacis. Citat Meurſius in gloſſario. Latine apud Surium 29. Sept.

c) Hanc Homiliam cum verſione & notis, atque prolegom. de ſcriptis Pantaleonis edere promiſit V. C. Henr. Leonbardus Schurzfleiſchius. N. Bücherſaal XVIII. p. 452.

Πολλαὶ καὶ μεγάλαι τῆς ἀσωμάτου. Michaëlis Synadorum Epiſcopi.

Revelatio S. Archippi προσμοναρίου S. Michaëlis ἡ ἀρχὴ τῶν ἰαμάτων καὶ δωρεῶν MS. Bibl. Coiſlin. p. 195.

* Areſtæ. Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ. Latine apud Surium 9. Nov. & apud Lipomann. ac Græcè MS. Lambec. T. 8. p. 267. ſed Ὀρέστης ibi vocatur hic martyr, (non Ἀρέστης) Tyanæ in Cappadocia paſſus.

* Arethæ & ſociorum. Ἔτος μὲν ἤδη πέμπτον ἐνειστήκει τῷ εὐσεβεῖ Ἰουστίνῳ. Græce MS. Lambec. V. p. 130. 132. ſeq. VIII. p. 254. 260. 262. Bibl. Coiſlin. p. 185. 211. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 24. Octob.

Aliud auctore incerto. (Nonnoſo fortaſſe.) Ἔτους πέμπτου τῆς βασιλείας Ἰουστίνου. MS. Lambec. VIII. p. 387.

Arſenii Anachoretæ, defuncti circa A. C. 445. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς ὁ Θεὸς ἀγαθός. Auctor incertus. Julium Metaphraſten in Arſenii vita citat Meurſius d) in gloſſar. Neſcio ſitne eadem quam Latine dat Lipomannus T. 6. ad 8. Maj. & Surius ad 19. Julii. Incipit : *Non ſolum res geſtæ virorum bonorum.* Vide Tillemont T. 14. memor. p. 676. ſqq.

* Artemii. Μετὰ τὴν τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν εἰς οὐρανὸν ἀνάληψιν. Latine apud Lipomann. T. 6. & Surium ad 20. Octobr. Græcè MS. Lambec. VIII. p. 252. 259. 262. Bibl. Coiſlin. p. 211.

Artemii ejusdem , Martyris. Τὰ τοῦ μεγάλου καὶ ἐνδόξου μάρτυρος. Auctor Joannes Monachus , è Philoſtorgio & aliis. Artemii Martyris qui tempore Juliani ab Alexandrinis occiſus eſt, acta minime contemnenda eſſe notavit Valeſius ad Sozomeni IV. 30. Vide & Tillemont T. 7. memor. p. 730. 731.

Athanaſiæ ſupra, Andronici.

* Athanaſiæ Æginenſis. *Apoſtoli Pauli preceptum eſt.* Latinè apud Surium 14. Auguſt.

* Athanaſii Alex. Πολλοὶ μὲν τῶν ἁγίων. Græce & Lat. in edit. Operum Magni Athanaſii.

Ἀθανάσιον ἐπαινῶν ἀρετὴν ἐπαινέσομαι. Greg. Nazianzeni Orat. XXI. *Aliud incerto auctore :* ἄλλοι μὲν μακαρίων ἀνδρῶν. Latine apud Surium 2. Maji , & Græce ac Lat. ad calcem Opp. Athanaſii.

Plura

d) Julius Metaphraſtes laudatur à Meurſio in πάπας & σπαθάριος.

Plura in S. Athanaſium Combefiſius T.6. Bibl. Concionatoriæ T. VI. p. 500-530. Vide & Photium Cod. 258. & ſupra in Anaſtaſio. Et quæ Tomo V. hujus Bibl. p. 297.

Athanaſii Patriarchæ CPol. Vide Allat. de conſenſu pag. 759. & ad Acropolitam p. 231.

Athanaſii Athoniti ſive in monte Atho. Ἦτος ὁ περιφανὴς τῆς οἰκουμένης ἀστήρ. Bibl. Coisliniana p. 274.

Athanaſii Epiſcopi Tarſenſis 24. Auguſt. qui S. Anthuſam & ſervos ejus Neophytum & Chareſimum baptizavit Valeriani Imp. temporibus. Ἦν τις ἐπίσκοπος ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. MS. Lambec. VIII. p. 209. Auctor incertus, Metaphraſte antiqvior, in codice noni ſæculi. Vide Bandurium p. 648.

* Athenogenis. *Tempore Diocletiani Imp.* Latine in T. VI. Lipomanni & apud Surium ad 17. Jul.

Avtonomi Epiſcopi. Τῆς ἴσης ἀτοπίας νομίζω. Inter Metaphraſtæ genuinas recenſetur ab Allatio pag. 129. de Simeonum ſcriptis. & à Lipomanno latine edita T. 6. & Surio ad 12. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 239. Sed multo antiqvioris eſſe auctoris demonſtrat idem Allatius p. 42. & 111.

Auxentii. Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν τῆς πρὸς τὸ ἀγαθὸν τοῦ παλαιοῦ πτώματος. Auctor Mich. Pſellus. Vide & infra, in Euſtratio.

Auxentii presbyteri & Abbatis Bithyni A. 470. Τῶν ἀρχαιοτέρων πατέρων. Græce MS. Lambec. VIII. p. 84. ſeq. Latine apud Sur. & Bollandum 14. Febr. Vide & Tillemont T. 16. p. 58. ſq. 738. ſq.

Auxibii Epiſcopi Soliorum in Cypro, quem Marci Evangeliſtæ ajunt fuiſſe diſcipulum. Βούλομαι διηγήσασθαι ὑμῖν. MS. Græce Lambec. VIII. p. 87. Vide Surium & Bollandum 19. Febr. ubi Latine.

* Babylæ Epiſcopi Antiocheni de quo Philoſtorgius VII. 8. & Svidas in Βαβ. Νουμεριανοῦ τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα. Græce MS. Lambec. VIII. p. 235. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 4. Sept.

Ἐγὼ μὲν ἐβουλόμην. Jo. Chryſoſtomus. T. V. Savil. p. 438.

Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. idem Chryſoſt. ibid. p. 442. Nonnulla è Chryſoſtomo etiam Latine Surius ad 24. Januar.

* Bacchii. infra, Sergii.

Bacchii junioris ſub Conſtantino & Irene, Agarenico mucrone ſublati.

Digitized by Google

ἐι τῶν ἱππικῶν ἀγώνων. Græce & Lat. cum Combefiſii verſione ac notis, in ejus lecta Triade Martyrum CHriſti, Pariſ. 1666. 8. p. 61.

Bademi Archimandritæ in Perſide circa A. C. 376. ἐν τῷ καιρῷ τῆς πλειώσεως τῶν τεσσαράκοντα. Græcè è MS. Bibl. Cryptæ ferratæ in Actis Sanctor. T. 1. April. IX. p.LXXXV. Latine p. 825.

Brachiſii, infra in Jona.

* Barbaræ. Μαξιμιανὸς ὁ βασιλεὺς πολλὴν περὶ τῶν εἰδώλων πλάνην. Latine apud Surium 4. Dec. & Lipomannum.

Ἐπειδὴ ἡ τῆς μάρτυρος πανσεβάσμιος μνήμη. Auctor Georgius Grammaticus.

Ἐπειδὴ μάρτυρος σήμερον ἐπέστη πανήγυρις. Auctor Arſenius Corcyrenſis.

Ἔστι μὲν τοῖς οὐκ ἀξίοις ἐπισφαλές. Auctor Georgius Grammaticus.

Μαξιμιανῷ τῷ δυσσεβεῖ βασιλεῖ πολλὴν περὶ τὴν τῶν εἰδώλων. MS. in Bibl. Coislin. p. 212.

Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους βασιλεύοντος Μαξιμιανοῦ. Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. p. 302.

Ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις βασιλεύοντος Μαξιμιανοῦ. MS. Lambec. VIII. p. 382.

Ὑπέρκειται μὲν ὁμολογουμένως. Auctor Joannes Damaſcenus Presbyter. T. 2. edit. V. C. Mich. le Quien p. 895. Græce & Lat. è MS. Reg. Idem dederat Latine in Bibl. Concionatoria Combefiſius ad IV. Decembris.

Confer quæ in S. Barbaram exhibet idem Combefiſius T. VI. Bibl. Concionatoriæ p. 71. ſeq. & ex Damaſceno atque Arſenio à Petro Galeſinio collecta Surius 4. Dec.

Baripſabæ, qvem ajunt ſangvinem è latere CHriſti effuſum cucurbita excepiſſe. Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα. Auctor incertus.

Barlaami, Cæſareæ in Cappadocia. XVI. Nov. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν πολλῶν συναρπαζομένων. MS. Lambec. VIII. p. 277.

In S. Barlaamum, πρότερον μὲν τῶν ἁγίων οἱ θάνατοι κοπετοῖς ἐκοσμοῦντο καὶ δάκρυσι. MS. Lambec. VIII. p. 277. Bibl. Coislin. p. 211. auctor S. Baſilius Cæſarenſis, in cujus operibus exſtat Græce & Latine T. 1. p. 512. Latine apud Surium 19. Nov. Meminit Svidas in Βασίλειος.

Συνεκάλεσεν ἡμᾶς. Jo Chryſoſtomi. T. V. Savil. p. 493. & in edit. nova Montfauconiana T. 2. p. 681. Hiſto-

Digitized by Google

Hiſtoria de S. Barlaamo Eremita & Joaſapho Rege Indiæ. ὅσοι πνεύματι Θεοῦ ἄγονται. Auctor fertur Jo. Damaſcenus, inter cujus opera Latine ſæpius prodiit. Ex Billii verſione apud Surium T. 7. ad 27. Novembr. De MSS. Græcis Vindobonenſibus vide Lambecium VIII. p. 289. ſeq. 293. 294. Mich. le Qvien V. C. illam in primis duobus Damaſceni operum tomis qui hactenus exſtant, omiſit. Vide quæ dixi Volumine VIII. hujus Bibl. p. 817. ſeq.

Barnabæ Apoſtoli. Μεγίστην λόγων ὑπόθεσιν προέθετο. Auctor Alexander Monachus. Latine apud Surium 11. Jun. Confer Combeſiſii Bibliothecam Concionatoriam T. VII. pag. 1. ſeq. Papebrochium T. 2. Act. Sanctor. ad XI. Junii, & qvæ pridem notavi in Codice Apocrypho Novi Teſt. p. 781. ſeq. ubi & de aliis Barnabæ Actis Apocryphis, à Johanne Marco ut ajunt ſcriptis, & à Beda Latine verſis. vide & Tillemont T. 1. p. 434. ſqq. edit. Pariſ.

Bartholomæi Apoſtoli. Θερμὸς ὁ πόθος, ἀλλ' ἀδρανὴς ὁ νοῦς. Nicetæ Rhetoris. Græce & Latine edidit Combeſiſius in Auctario noviſſ. T. 1. pag. 392. Vide & ejus Bibl. concionator. T. 7. pag. 749. ſeq. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 406.

Theodori Studitæ ſermo de S. Bartholomæo Latine, fortaſſe ab Anaſtaſio Bibliothecario. *T. 3. ſpicilegii Dacheriani.*

Ὁ τὸν παρόντα συγκεκροτηκὼς σύλλογον. Latine apud Surium 21. Auguſt. Joſephi humilis & minimi (Bryennii.)

Ὡς θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, de translatione reliquiarum S. Bartholomæi Apoſtoli, incerto Auctore ex Græcorum Menæis Græce & Latine edita narratio à Combeſiſio, in Auctario laudato pag. 399. Latine T. 27. Bibl. Patrum p. 409. Conſulendus quoque de Bartholomæo Tillemontius T. 1. memor. p. 381. ſeq. & 649. ubi de Hiſtoria Martyrii quam laudat Gregorius Turonenſis lib. 1. c. 34. de miraculis Martyrum.

Baſilei Epiſcopi Amaſiæ. Ἐγένετο μετὰ τὸ πατάξαι Κύριον. Latine apud Surium 26. Aprilis ſub nomine Johannis presbyteri Nicomediæ. Laudat aliam διήγησιν Euſtratius CPol. presb. in libro contra Pſychopannychitas. c. 20. confer Tillemont T. V. memor p. 515. 785. ſqq.

* Baſilei ejusdem, Martyris Nicomedienſis circa A. C. 322. οἱ τὸ ἐπίγειον κράτος λαχόντες. Græcè è MS. Cardinalis Sfortiæ, in Actis Sanctor. T. 3. April. pag. LVI. Latine pag. 416.

H 3 Baſilis-

Baſiliſſæ Martyris. Infra in Juliano.

Baſilii presbyteri Ancyrani. Ἦν ὅτ⊙ ὁ Βασίλει⊙ κατηχῶν πάντα ἄνθρωπον περὶ τῆς ἀληθείας τῆς εἰς Χριςόν. Auctor incertus. Græcè è MS. Vaticano in calce T. 3. Act. Sanctor. ad 22. Martii, & Latine p. 380. Vide Tillemont. T. 7. memor. p. 728. ſeq.

In Baſilium Magnum, Cæſareenſem. Ἀγαπητοὶ, οὐκ ἦν ἀπεικὸς εὐγνώμονας. auctor fertur S. Amphilochius, Iconienſis Epiſcopus. Exſtat ex veteri b) interpolatâ apud Surium 1. Jan. & ex Cardinalis Diaconi *Urſi* verſione, in vitis Patrum Roſweidi. Latine ex Combefiſii verſione cum notis Franciſci Bäertii T. 2. Act. Sanctor. Junii p. 936. ſeq. Græce & Latine in Amphilochio Combefiſii p. 155-225. integrius MS. Lambec. VIII. p. 366. vide eundem p. 382.

Ἔμελλεν ἄρα πολλὰς ἡμῖν ὑποθέσεις. Auctor Greg. Nazianzenus Orat. XX.

Καλὴν ἐπέθηκεν ὁ Θεὸς τὴν τάξιν, Auctor Greg. Nyſſenus T. 2. pag. 911.

Simeonis Metaphraſtæ in eundem Baſilium habuit Græce Roſweidus.

Κλίνατέ μοι ὗς ἀδελφοὶ, καὶ διηγήσομαι. Ephræmi Syri. Exſtat Græce in editione Ephraimi Oxonienſi p. 399. Latine vertit Gerhardus Voſſius. Græce & Latine in Cotelerii monumentis Eccleſiæ Græcæ T. 3. p. 54.

In tres Hierarchas Baſilium, Naz. & Chryſoſtomum. ὥπερ ἄλλο τι τοῖς λόγυ θεραπευταῖς, Matthæi Camariotæ.

Πάλιν ἰωάννης ὁ τὴν γλῶτ]αν χρυσὗς. Joannis, Metropolitæ Evchaitorum.

Τρεῖς με πρὸς τριώνυμον παροτρύνυσι κίνησιν. Ejusdem.

Τὗς διδασκάλυς ἡμῶν ἐπαινέσωμεν. Philothei Patriarchæ CPol. Græce cum verſione Jacobi Pontani, ad calcem Dioptræ Philippi ſolitarii, Ingolſtad. 1604. 4. p. 359.

Vide & infra, in *JEſu Circumciſionem*, & Bibliothecam Concionatoriam Combefiſii T. VII. p. 9. ſeq. & quæ jam notata ſunt à me Volum VII. hujus Bibl. p. 558 & 505. & VIII. p. 61. ſeq.

Baſilii junioris Aſcetæ. Τῆς ἀκαταλήπτυ Θεῦ περὶ τὸ βρέτειον γένος ὑπεραγάθυ φιλανθρωπίας. MS. Lambec. VIII. p. 359. Auctor Gregorius Baſilii diſcipulus. Seculo IX. ſub Leone Philoſ.

Ὁ θειότατος καὶ προφητικώτατ⊙ Δαβίδ. Græce & Lat. in Actis Sanctor. T. 3. ad 26. April. auctor idem Gregorius qui bis vitam

b) *Evtimii*, cujus meminit Æneas Pariſienſis contra Græcos qv. 2.

tam Magiſtri ſui ſcripſit. Poſterior elaboratio MS. adhuc delite-ſcit, Prior edita eſt.

Baſſæ. Vide infra in Euſtathio.

In S. Baſſum Martyrem. ἴδει μὲν ἡμᾶς τοσαύτης λόγων πηγῆς. Io. Chryſoſtomi. e) T. V. edit. Ducæi p.879.& T. II. edit. novæ p. 724.

In Bernicen & Prosdocen Martyres virgines. ὄυπω εἴκοσι ἡμέρας ἔχομεν. Io. Chryſoſtomi T.V.Savil. p. 473. & T. 2. edit. novæ p.634. Πρώην ὑμῖν ἀγαπητοί. Ejusd. T. II. edit. novæ p. 646.

In Bethlehemiticos pueros, Τίς Θεὸς πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Cyri Germani.

Πάλιν ὁ τάλας ἐγώ. Johannis presbyteri & Monachi Euboeæ. Edidit ſine auctoris nomine Heidelbergæ Georgius Remus. confer Cotelerium in Epiſt. Ignatii ad Philippenſes T. 2. Patrum Apoſtol. p.121. In MS. Bibl. Coislinianæ p. 213. incipit: πάλιν ὁ γέρων ἐγὼ πρὸς τὸ τῶν λόγων ἄγομαι.

De miraculo ad Blachernas facto. Οὐ πολιτικὸν τοῦ πολλοῦ ζητήματος. Michaëlis Pſelli. Confer Cangium ad Alexiadem Annæ Comnenæ p. 389.

*Blaſii Epiſcopi Sebaſteni. Βλάσιος ὁ μάρτυς ἄξιος τοῦ τοιοῦδε τέλους. Aliud: Βλάσιον τὸν μέγαν ἐν ἱεράρχαις καὶ μάρτυσι. Auctor Theodorus, Cizyci Metropolita.

Ἡνίκα ὁ καιρὸς τῶν εἰδώλων. MS. Lambec. VIII. p. 83.380. 229.230. qui Simeoni Metaphraſtæ tribuit. Latine apud Surium 3. Febr. ſub Metaphraſtæ nomine.

* Bonifacii Martyris Romani. Καὶ τῶν ἄλλων μὲν τῶν Χριστοῦ μαρτύρων ἆθλα. Latine apud Surium V. Junii. Græce MS. in Bibl. Coiſlin. p. 213. Editum in Appendice T.3. Act. Sanctor. ad 14. Maj. pag. 21. & Latine pag. 280. cum notis. Græce & Latine etiam Paſſio S. Bonifacii vulgata à Bigotio ad calcem Palladii de vita Chryſoſtomi. Latina incipit: *Temporibus Diocletiani quater.* Græca: ἦν τις ἐν τῇ Ῥώμῃ γυνὴ μεγάλη ὀνόματι Ἀγλαΐς. Pariſ. 1680. 4.

Aliud: Φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός. Auctor incertus.

*S. Cæciliæ, Valeriani, Tiburtii & Maximi. *Servatoris noſtri & DEI deſcenſus.* Latine apud Surium 22. Nov. & Lipomannum T. 5.

Adverſus Calendarum ſuperſtitionem. Δύο κατὰ ταυτὸν ἑορταί. Aſterii Amaſeni. Græce & Lat. T. 2. auctar. Ducæani p. 589. cum verſione

e) Combefiſius hanc homiliam ut ineditam vulgavit A. 1656.

ſione Philippi Rubenii Antw. 1615. 4. & T. 1. auctarii novi Combefiſ. p. 66.

* Calliceladæ. Logothetam a) in Martyrio τῦ Καλλικελάδυ laudat Svidas in ἐξαπάτη.

Callinici Patriarchæ CPol. 24. Auguſt. Ὅυτος ὁ μακάριος Καλλίνικος. MS. Lambec. VIII. p. 210.

* Callinici Cilicis. *Cum ſimulacrorum invaleſceret inſania.* Latine apud Surium & Lipomannum ad 29. Jul. T. 6. Vide & infra in Thyrſo.

Calliopii. Θεοκλεία τις γυνὴ εὐσεβής. Græcé è MS. Vaticano poſt T. I. Act. Sanctor. Aprilis p. LXXXIII. & Latine p. 660. Exſtat quoque Latine ſub Metaphraſtis nomine apud Surium ad 7. April.

* Calliſtrati & ſociorum. Τὴν τῦ Χριςῦ ποίμνην ὁσημέραι πληθύνεσθαι. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 27. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 245.

Calliſtrati Martyrium. Καλλίςρατος λέγει, μάθετε. MS. Bibl. Coiſlin. p. 414.

Capitolinæ & Erotidis 27. Octobr. πολλῶν καὶ μεγάλων καὶ καλλινίκων μαρτύρων. MS. in Bibl. Coisliniana p. 185. Codice XI. ſæculi.

* Carpi & Papyli, paſſorum ſub Decio. Μεμνῆσθαι τῶν ὑπὲρ Χριςῦ παθόντων. Græce in Actis Sanctor. T. 2. Aprilis 13. p. 962. & Latine, Papebrochio interprete p. 120. Latine etiam apud Lipomannum T. 6. ad 13. Octobr. & Surium 13. April. MS. in Bibl. Coiſlin. p. 210. Vide & infra in Papylo.

Caſſiodoræ Martyris. Vide infra, in Senatore.

* Caſtalli, infra in Sebaſtiani.

* Caſtoris, infra in Sebaſtiani.

* Catharinæ. Βασιλεύοντος τῦ ἀσεβεςάτυ Μαξεντίυ. Latine apud Lipomannum T. V. & Surium ad 25. Nov. Græce MS. Lambec. VIII. p. 226. 282. 340.

Aliud Martyrium S. Æcaterinæ. τῆς βασιλείας καὶ ῥήτορος. Ἔτυς λέ βασιλεύοντος τῦ ἀσεβῦς καὶ παρανόμυ βασιλέως Μαξεντίυ. Auctor Athanaſius ταχυγράφος, qvi ſe Catharinæ famulum fuiſſe profitetur. MS. Lambec. VIII. p. 388.

Aliud: Τῦ παρανόμυ καὶ ἀσεβεςάτυ Μαξεντίυ τυραννῦντος τὴν βασιλείαν. Auctor incertus.

* Celſi,

a) Solenne eſt Svidæ, Simeonem Metaphraſtam ſub Logothetæ nomine allegare.

Digitized by Google

* Celſi. Vide infra, Nazarii.

Ceryci & Julittæ Martyrum.

Ἡγεμονεύοντ© Ἀλεξάνδρυ ἐν πόλει Ἰκονίῳ. MS. in Bibl. Coisliniana p. 196.

Ἐπείπερ τῷ καλῷ σπέρματι ἄνωθεν. Auctor Theodorus Epiſcopus.

Πευσαμένης τῆς σῆς τιμιότητ©. Theodoro Iconii Epiſcopo Auctore Græce & Lat. cum notis Combefiſii in triumphis ſelectis Martyrum p. 231. Pariſ. 1660. 8.

Ὥσπερ οὐκ ἔστι συνεχόμενον τῷ Κυρίῳ ἰυδαῖον. Auctor Nicetas Rhetor. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 15. Julii. Surium 16. Junii.

Charalampii, Antiochiæ in Piſidia Martyris ſub Septimio Severo. Βασιλεύοντ© τ̃ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ. Auctor Anonymus. MS. Lambec. VIII. p. 83. Latine ap. Bollandum 10. Febr. Jo. Davide Heuxtovio interprete.

Chariſſimi (Χαρησίμυ) & Neophyti filiorum ſive ſervorum S. Anthuſæ. Κατὰ τὴν πλείωσιν τ̃. Auctor incertus Metaphraſte antiqvior. Vide Bandurium pag. 648.

* Charitinæ. Ἐκράτει ποτὲ τὰ τῆς ἀσεβείας. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 5. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 223. 248. 257. 262. Bibl. Coislin. p. 210.

* Charitonis Confeſſoris, Iconienſis Lycaonii, ſub Aureliano Imp. Πολλοὶ τῆς διδασκαλίας τῶν ἐυ καὶ ὡς Θεῷ φίλον. MS. Græce T. VIII. Lambec. p. 245. Latine apud Surium 28. Sept. & Lipomann. T. 6. Vide & infra, Juſtini.

Chioniæ. ſupra in Agape.

CHRISTI, vide infra, JESU.

Chryſanthi & Dariæ. Τὴν ἱστορίαν τῆς ἀθλήσεως τῶν προγεγονότων. Auctor Varinus & Armenius coævus. Vide Allatium pag. 110. de Simeonibus. Græce MS. Bibl. Coislin. p. 185. Latine apud Surium 25. Octobr.

Jo. Chryſoſtomi Vita. Πάντες οἱ παλαιοὶ ἱστοριογράφοι. Auctor Georgius ArchiEpiſcopus Alex. Græce T. 8. Savil. p. 157. - 265. Et cum Godfr. Tilemanni verſione A. 1559. edita, Græce & Latine in Chryſoſtomi editionibus. MS. Lambec. VIII. p. 272. Meminit Photius Cod. 96.

Alia, antiqviore ſcriptore, Palladio Helenopolitano. Τῶν τ̃ Θεῦ δωρημάτων.

Digitized by Google

μάτων. Græce & Latine edidit Emericus Bigotius. Pariſ. 1680. 4. Latine Ambroſius Camaldulenſis Venet. 1533. 8. Vide quæ ſupra, hoc Volumine p. 8. ſeq.

In Jo. Chryſoſtomum: *ἀγαπητοὶ, ἀψευδὴς ὁ Θεός.* Theodori Epiſcopi Trimithuntis. MS. in Bibl. Coiſlin. p. 195.

Certe gratias DEO fratres. Procli CPol. Latine inter ejus opuſcula pag. 164. edit. Elmenhorſtianæ: & in Combefiſii Auctario novo T. I. p. 466. & in Proelo Vinc. Riccardi.

Catalogum Viginti ſcriptorum ex quibus Chryſoſtomi vitam tradidit Anonymus, vide apud Savilium T. 8. edit. Chryſoſt. p. 293. Lambecium VIII. p. 299. ſq.

Thedoriti *λόγυς* quinque in Chryſoſtomum refert Photius Cod. 273. Confer Jo. Garnerii auctarium Theodoriti p. 30. ſeq.

Epitome vitæ: *Hic Sanctus erat quidem genere Antiochenus.* Latine apud Surium 27. Januar. *τὸ μὲν γένος Ἀντιοχεὺς ἦν ὁ ἅγιος.* MS. Bibl. Coiſlinian. p. 196.

Ἀγαθὸν ὡς ὄντως καὶ δίκαιον. Auctoris incerti qui poſt Conſtantinum Porphyrog. ſcripſit. E MS. Græco Mich. Sophiani (de quo Lambecius VIII. p. 301.) edidit. Savilius T. 8. p. 293-371.

Ἀρετὴν ἀνδρὸς ἐπαινεῖν κελευόμενον. Leonis Imp. Latine ex Herveti verſione apud Lipomannum T. 5. ad 13. Nov. & apud Surium 27. Jan. Græce T. 8. Savilii p. 267-290.

Ἔδει μὲν, ἔδει ὦ Ἰωάννη πάγχρυσε τοὺς τῶν σῶν ἐγκωμίων. Jo. Damaſceni. è MS. Telleriano Græce & Lat. T. 2. edit. Mich. le Quien p. 886.

* Vita & res geſtæ Joannis Chryſoſtomi. *Καὶ πάντων μὲν τῶν κατὰ Θεὸν πολιτευσαμένων ὁ βίος τοῖς εὐσεβέσιν ὠφελιμώτατος.* Latine Herveto interprete apud Lipomannum T. 5. ad 13. Nov. & Surium 27. Jan. Græce in Chryſoſtomo Savilii T. 8. p. 373. 428. è duobus MSS. Bibl. Regis Galliæ. De MS. Vindobonenſi vide Lambecium T. VIII. p. 297. ſq.

* De transportatione reliqviarum S. Joannis Chryſoſtomi. *ἀλλὰ πῶς ἄν τις ἡμᾶς ἀπαλλάξει αἰτίας καὶ μώμων.*

Aliud auctore Conſtantino Porphyrog. *Τί τερπνότερον τοῦ νῦν ὁρωμένου θεάματος;*

Aliud

Aliud Auctore incerto: ἥκει ἡμῖν ἡ λαμπρά.

In reſtitutionem reliqviarum ejusdem. ἥκυσαι πάντως ἡμῖν, ὦ φιλόχρι-στος πανήγυρις. Coſmæ Veſtitoris. Plura huc ſpectantia notavi Volum. VII. hujus Bibl. p. 555. ſeq.

* Claudii. infra in Sebaſtiano.

S. Clementis Papæ. Τρίτος ἀπὸ Πέτρυ τῦ κορυφαίυ. Auctor fere σύγχρονος, ſi credimus Allatio pag. 112. de Simeon. Cotelerius Græce & Latine edidit in Patribus Apoſtolicis hoc initio: Τρίτον τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας προέστη. è MS. Bibl. Regiæ.

* *Trajani Imperatoris tempore.* Latine Lipomannus. T. 5. & Surius ad 23. Nov.

In S. Clementem. Ἀθλητικὺς ἀγῶνας εὐφημεῖν θέλων. Auctor Leo Imp.

De miraculis S. Clementis. Ἐξελθόντος Φιλίππυ τῦ Ἀποστόλυ τῆς Γαλιλαίας· Auctor Ephræmius Cherſonis.

De miraculo S. Clementis in puerum. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτῦ. & aliud: Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτῦ. Auctor idem. Latine apud Surium 23. Nov. Hoc poſterius è MS. Reg. deſcripſit & Gr. Lat. cum notis edidit in Patribus Apoſtolicis laudatus Cotelerius.

* Clementis Ancyrani Martyrium. Μετὰ διακοσιοστὸν καὶ πεντηκοστὸν ἔτος τῆς τῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ ἀναλήψεως. Latine apud Surium & cum notis apud Bollandum ad 23. Janur. T. 2.

Clementis Ancyrani & Agathangeli. ἦτος ὁ μακάριος Κλήμης ἦν ἐκ πόλεως. MS. Bibl Coislin p. 414.

Clementis Bulgarorum Epiſcopi. citat Allatius p. 259. contra Creyghtonum, ſeq.

Codrati Corinthii Martyris. Ἐμοὶ δὲ τὸν τῦ μεγάλυ μάρτυρος Κοδράτυ. Auctor Nicephorus Gregoras.

* Codrati, Cypriani, Dionyſii, Anecti, Pauli & Creſcentis Corinthiorum Martyrum. *Omnes quidem ſanctorum celebritates.* Latine apud Surium 10. Martii.

In Cœcum à nativitate. Τοῖς φιλῦσι τὸν Κύριον, ἑορτῆς ὐ λείπει καιρός. Leontii Presbyteri CPol.

Ηκύσαμεν ἀρτίως τῦ υἱῦ τῆς βροντῆς. Aſterii Amaſeni. Græce & Lat. T. 1. Auctarii novi Combefiſ. p. 106.

Πυλυσπύδαςόν ἐςι πᾶσιν ἀνθρώποις. Athanaſii Alex. T. 3. Opp. edit. novæ p. 427. cum verſione Holſtenii.

In S. Cœnam Domini. τί περπνότερον ἢ τί ἡδύτερον τοῖς φιλοθέοις. Theophili ArchiEpiſcopi Alex. Confer, *in ſanctam Quintam.*

Cononis. Ἔτι κρατήσαντος τὸ βασίλειον Αὐρηλιανοῦ. Græce & Latine in Actis Sanctor. T. 7. ad 29. Maji p. 5.

In Conſtantinum Magnum. Τὸ μὲν κεφάλαιον τῆς ἐνταῦθα σπυδῆς. Nicephori Gregoræ. MS. Lambec. VIII. p. 65.

In Conſtantinum M. & CCCXVIII. Patres Nicænos. Ἐννεκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας. Anonymi Bibl. Coiſlinian. p. 182.

Πείθεσθαι τοῖς ἡγυμένοις, ἐκ τῆς Ἀποςολικῆς ἐπιτραπεὶς παραινέσεως, ὦ Θεόφιλε. Gregorii Presbyteri Cæſareæ Cappadociæ. Vide infra, in Nicænos Patres.

* Cornelii Centurionis. Μετὰ τὴν σωτήριον ἐπὶ γῆς τοῦ Λόγου ἐπιδημίαν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 13. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 240.

* Coſmæ Martyris. Vide mox in Coſma & Damiano.

Coſmæ Melodi. Τιμᾶν ἐςὶν ἄξιον τοὺς ἐφευρηκότας τὰ κάλλιςα, Auctor incertus.

* Coſmæ & Damiani SS. Anargyrorum in Aſia. Ἄρτι τῆς εὐσεβείας. Cal. Novembr. (*Rom.* Cal. Julii. *Arab.* 17. Octobr.)

* Τῇ θαυμαςῇ δυάδι τῶν σοφῶν ἀναργύρων. *Aſ.*

Ἀςέρες μὲν αἰσθητοὶ τῷ ςερεώματι προδεικνύμενοι. Auctor Petrus Epiſcopus Argivorum. *Aſ.*

Μετὰ τὴν κατὰ σάρκα τοῦ Δεσπότου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριςοῦ ἐπὶ γῆν ἔλλαμψιν. Auctor incertus. editus Gr. Lat. à Wagnereccio p. 230. *Rom.*

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων. Auctor Nicetas Philoſophus, ſervus JEſu CHriſti. id. p. 26. *Aſ.*

Πάρεςιν ἡμῖν ἑορτὴ σήμερον ὥσπερ ἀςὴρ ἐπιτολή. Auctor incertus. id. p. 66. *Aſ.*

Χάρις καὶ δωρεὰ ἰαμάτων. Auct. Metaphraſte antiquior. id. p. 61. *Aſ.*

Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν δυσσεβῶν. id. p. 278. *Arab.*

Τὰς μεγάλας τῶν μεγάλων. id. p. 518. *Arab.*

Τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριςοῦ βασιλεύοντος, πᾶσα πλάνη καὶ δαιμονικὴ λατρεία ἐλύθη. *Aſ.* Auctor itidem incertus. MS. Lambec. VIII. p. 381. 394. Coiſlin. p. 195. & Cod. Barocc. 148.

Τὴν

Τὴν σὴν, ὦ τῶν καλῶν ἐραστὰ, θαυμάζειν. Auctor Georgius Metropolita Nicomed. Græce & Lat. T. 1. auctarii novi Combeſiſ. p. 1191. & Wagnerecc. p. 170. *Aſ.*

Ἡ στεπτὴ καὶ μεγαλόδωρος τῶν ἁγίων αὕτη σκηνή. Auctor incertus. id. p. 302. *Arab.*

Decet ut omnium ſanctorum. Latine apud Surium 27. Sept. *Aſ.* Confer Lambecium T. VIII. p. 263. ſeq. & quæ in hos Sanctos Combefiſius Bibl. Concionator. T. VIII. pag. 187. ſeq. necnon Syntagma Hiſtoricum veterum Græciæ monimentorum de SS. anargyris Coſma & Damiano, ab Allatio Roma transmiſſum, cum verſione Sim. Wagnereccii & Reinholdi Dehnii, notisque. Vindobonæ 1660. 4. De cætero parum videtur credibile quod in Menæis 27. Octobr. traditur, tria fuiſſe paria Martyrum hiſce nominbus, unum Arabum, alterum in Aſia, tertium Romæ. Diſtinxi tamen his notis: *Aſ. Rom. Arab.*

* Creſcentis Corinthii. ſupra in Codrato.

In Crucem JESU Salvatoris noſtri. Vide infra, JESU.

* Decem Martyrum Sanctorum in Creta Inſula. Ἄλλος μὲν ἄλλο τι τῆς θρυλλουμένης διεξιέτω Κρήτης. Latine apud Surium 23. Dec. & Lipomannum.

* Cypriani Corinthii. Vide ſupra in Codrato.

Cypriani Carthagin. Μικροῦ Κυπριανὸς διέφυγεν. Greg. Nazianzenus Orat. XVIII.

* Cypriani Antiocheni & Juſtinæ. 2. Octobr. Πολλὰ καὶ μεγάλα μετὰ τὴν Ἀντιόχου θαυμάζειν παρακαλοῦσιν. Latine apud Lipomannum. T. 6. ad 2. Octob. & Surium 26. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 247. 257. 262. Bibl. Coiſlin. p. 210.

Aliud de iisdem, incerto auctore: Ὅσοι τοῖς τοῦ Χριστοῦ μυστηρίοις προκόπτετε, τοῖς ἐμοῖς δάκρυσιν ἐπιβλέψατε.

* Cyriaci anachoretæ, Lauræ S. Sabæ A. C. 557. defuncti. Τοὺς εὐλογοῦντας σε. Græce MS. Lambec. VIII. p. 245. Latine apud Lipomann. T. 6. & Surium 29. Sept. Græce ex tribus MSS. Colbertinis in Analectis Græcis per Monachos Benedictionos Pariſ. poſt Monumenta Cotelerii editis pag. 100-127. cum verſione Antonii Pouget, Monachi Benedictini. Pariſ. 1692. 4.

Cyriaci ejusdem. Τοῦ ἀναχωρητοῦ, τοῦ πάντων ἀναχωρητῶν ἀρίστου Κυριακοῦ. Auctor incertus.

Digitized by Google

Cyriacæ. Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. MS. Bibl. Coislin. pag. 196.

Cyrilli Martyris, Cretenſium Epiſcopi. Ὡς ἂν μὴ τὸν λόγον ἀνήρμοστον πρὸς τὴν διήγησιν ἐσόμενον. Auctor incertus qvi Cretenſem ſe innuit.

Cyri & Joannis Anargyrorum & Thavmaturgorum Martyrum. ἄλλος μὲν ἄλλως τοὺς ἁγίους τιμήτωσαν. Auctor Sophronius Monachus Sophiſta Monaſterii S. Theodoſii in eremo prope Sanctam Civitatem, poſtea ArchiEpiſcopus Hieroſol. Præmittitur προθεωρία cujus initium: ὀφθαλμῶν ἀῤῥωστίας. Hujus, ut notat Allatius, mentio in ſeptima Synodo, Actione IV. Citatur ab eodem Allatio contra Creyghtonum p. 517. ſeq.

* *Cyrus ille clara ſtella Martyrum.* Latine apud Surium 31. Januar.

Dadæ. infra in Maximo.

Dalmatii Monachi, (3. Aug.) qvi Theodoſio Imperante & Concilii Epheſini (cujus ad eum Epiſtolæ exſtant,) tempore claruit Vita Græce è noni ſæculi Codice a) MS. Bibliothecæ S. Germani à Pratis, cum latina verſione Anſelmi Bandurii, in ejus notis ad Imperium Orientale pag. 697.-710. Incipit: Οὗτος ὁ ὅσιος Δαλμάτιος ἦν ζῶν εὐσεβῶς.

Alia cujus meminit Lambecius VIII. p. 102. Οὗτος ὁ ὅσιος Δαλμάτιος Σχολάριος ὑπῆρχεν στρατευόμενος ἐν τῇ δευτέρᾳ σχολῇ.

* Damiani Martyris. Vide ſupra, Coſmæ.

In Danielem & Suſannam. Ἀεὶ τοῦ πνεύματος ἡ χάρις. Aſterii Amaſeæ Epiſcopi. Græce & Lat. T. 1. auctarii novi Combefiſ. p. 95.

* In Danielem Prophetam & tres pueros. Ἄρτι Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων. Latine apud Surium ad 21. Jul. Græce MS. Bibl. Coislin. p. 212.

Πρόφασις καιρῷ πάρεστιν, ἀγαπητοί. Cyrilli Alex. MS. in Bibl. Coislin. p. 195.

Aliud Ephraimo Syro auctore: Διασκεψώμεθα τὰ κατὰ τὴν. Exſtat Græce in edit. Oxonienſi Ephraimi p. 420.

Aliud

a) De illo Codice eximio qui memorias Sanctorum & aliarum rerum memorabilium menſis Auguſti complectitur, vide Bandurium p. 647.

Digitized by Google

Aliud auctore incerto : Βούλομαι τοίνυν, ἀγαπητοὶ, ὑφήγησιν ἀγαθήν.

* Danielis Stylitæ vita. ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀριστέων. Græce MS. Bibl. Coislinian. p. 212. Latine apud Surium ad XI. Decembr. & Lipomannum. Vide Tillemont T.16.memor. p. 439. ſeq. 779.

Πρόγε πάντων, ἀγαπητοὶ, δίκαιόν ἐστιν ἡμᾶς δοξάζειν. MS. Lambec. VIII. p. 309. ſq. Auctor σύγχρονον ſe profitetur.

Dariæ Martyris. Vide ſupra, Chryſanthi.

In Davidem Θεοπάτορα, Heſychii Hieroſol. ſermo memoratur apud Photium Cod. 275.

In Dedicationem templi : Ἐγκαινίων πανήγυρις, ἀδελφοί. Leonis Imp.
οἶδα ὅτι ἀγαπητὸν ὑμῖν ὦ λαὸς Θεοῦ. Ejusdem

In Defunctos in Domino. Οὐδὲν ἀληθῶς. Andreæ Cretenſis.
Τί τοῦτο σήμερον, ἀγαπητοί; Anaſtaſii Sinaitæ

Plura Combefiſius in Bibl. Concionatoria T. 8. p. 401-469.

Demetrii μυροβλύτου Martyris. Ὅτε Μαξιμῖνος ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ Θεσσαλονικέων. Auctor incertus. Vide Photium Cod. 255. Latine, Anaſtaſio Bibl. interprete, in Mabillonii Analect. T. I. p. 66.

Δημήτριος ἡμῖν τοῦ τε συλλόγου. Auctor Philotheus Patriarcha CPol.

Δημήτριος τὸ γλυκὺ πρᾶγμα. Auctor Demetrius Chryſoloras.

Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου, ὁ Θεός. Gregorii Palamæ. MS. in Bibl. Coisliniana p. 153.

Εἰς τὸ τῶν θαυμάτων πέλαγος καθεῖναι. de miraculis Demetrii Martyris Nicetas Archi Ep. Theſſalonicenſis. Cod. 131. Barocc.

*Εἶχε μὲν τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα Μαξιμιανὸς ὁ Ἑρκούλιος. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 26.. Octobr. & Surium 8. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 225.254. 380.260.262.Bibl. Coislinian. pag. 211. Cod. Barocc. 147.148.

Ἔφη ὁ σωτήριος λόγος. Auctor Leo Imperator.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. idem. MS. Bibl. Coislinian. p. 185.

Καιρὸς δὴ λοιπὸν καὶ κεφαλαιωδεστάτου. Miraculum S. Demetrii in liberata ab obſidione Barbarorum Theſſalonica, ſcriptum tempore Mauricii Imp. Vide Allatium de Simeonibus p. 97.

Aliud de revelata à Demetrio poſt id tempus exciſione Theſſalonicæ, quod

Digitized by Google

quod prodiit inter ſcriptores poſt Theophanem, ut dixi Volumine VI. pag. 351.

Μαξιμιανὸς ὁ καὶ ἑρκύλιος ὑποτάξας Γοτθοὺς MS. Bibl. Coisl. p. 185. 195.

Μαριανός τις ἀνὴρ τῶν ἐν γένει. Narratio miraculorum S. Demetrii MS. ibid. p. 185.

Μαρτύρων ἔπαινος, ἔπαινος ὑπάρχει Θεοῦ. Encomium S. Demetrii, MS. ibid.

Ο λόγος τῷ μυροῤῥόῳ Δημητρίῳ τὰ θαύματα. Auctor Jo. Stavracius Chartophylax Theſſalonicenſis. MS. Bibl. Coislin. p. 211.

Ὅτι Μαξιμιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ. Martyrium S. Demetrii MS. in Bibl. Coisliniana p. 185.

Οὐδὲν οὕτω παρασκευάζει χαίρειν. Auctor Leo Imperator.

Παντὸς ἔργου τι καὶ λόγου καὶ διανοίας ἡγεῖσθαι Θεός. Auctor Johannes Theſſalonicenſis Epiſcopus.

Πάρεστιν ἡ μνήμη Δημητρίου τοῦ Μάρτυρος. Auctor Gregorius Diaconus & Referendarius.

Πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων. Auctor Nicolaus Cabaſilas.

Didymi. infra, Theodoræ.

Diodori Tarſenſis. *Ο σοφὸς οὗτος καὶ γενναῖος διδάσκαλος.* Auctor Jo. Chryſoſtomus. Græce & Latine edidit Emericus Bigotius ad calcem Palladii de vita Chryſoſtomi. Pariſ. 1680. 4. pag. 229.

Diomedis, Medici ſub Diocletiano & Maximiano paſſi Niceæ. *Ὅσον μὲν ἔχει θαύματος.* 16. Auguſti. Auctor Metaphraſte antiquior. MS. in Codice noni ſæculi. Vide Bandurium p. 648. ad Antiqvit. CPol.

Χθὲς ἡμᾶς ἡ πανήγυρις. Auctor Anonymus. MS. Lambec. VIII. p. 199.

Ο ἅγιος μάρτυς Διομήδης. MS. Lambec. VIII. p. 199. ſq.

Ἐμοὶ δὲ ἀποχρήσει Διομήδην τὸν μέγαν. Maximi Planudæ. Lambec. IV. p. 57.

Dionyſii Areopagitæ. *Ἡ μὲν πρόθεσις τοῦ λόγου δικαία.* Gregorii ſive Georgii Cyprii, Patriarchæ CPol. MS. in Bibl. Vaticana & Vallicellana. & Regis Gall.

Οὐρανίαν ὄντως καὶ θείαν ἰδεῖν. Michaëlis Syngeli presbyteri Hieroſol. Exſtat Græce & Latine cum verſione Baſilii Millanii à Lans-

Digitized by Google

Lanſſelio caſtigata in editione Dionyſii Corderiana T. 2. p. 207-242. Græce prodierat ſeparatim Pariſ. 1547. 4. apud Rob. Stephanum. Citat Svidas in Διονύσιος.

Μετὰ τὴν μακαρίαν καὶ ἐνδοξοτάτην. Methodii, ſive ut alii Metrodori. Græce & Latine cum Petri Lanſſelii verſione, ibid. p. 242-252. Conferenda etiam vita quam latine dat Surius ad 9. Octobr. quæ incipit: *Poſt beatum ac ſalutiferum Domini noſtri JEſu CHriſti.*

* Πάλαι μὲν ἐν τόποις ἦν τὰ τῆς πίστεως. MS. Gr. Lambec. VIII. p. 222. ſq. 247. 257. 262. Bibl. Coislin. p. 210. Latine apud Lipomann. T. 6. ad 3. Octobr. & Surium 9. Octobr. ſed Græce & Latine cum Balth. Corderii verſione ibid. p. 190-200. Citant vitam Dionyſii à Metaphraſte ſcriptam Græci in Concilio Florentino & ſcriptis pro eo editis, & Conſtantinus Meliteniotes de Spiritus S. proceſſione Orat. 2. Vide Hanckium p. 456. de ſcriptoribus Hiſt. Byz. Alia in Dionyſium Combefiſius T. 8. Bibl. Concionatoriæ pag. 263. ſeq.

Dominatæ Martyris. Vide infra, in Senatore.

Domitii. πολλὰ τὰ τοῦ βίου τερπνά. MS. in Codice noni ſæculi. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. p. 647.

Domnæ. Vide infra, Indi.

Donati Epiſcopi Rom. & ſociorum Martyrum. μεγάλη τῶν ἁγίων ἡ δόξα, Σαλονιανὲ, Θεοφιλέστατε ἀδελφέ. Græce è MS. Florentino cum verſione Dan. Cardoni S. I. in Actis Sanctor. ad Maji XXII. Tom. 5. p. 144.

Dorothei Abbatis & Doſithei ejus diſcipuli Vita, auctore incerto: ὁ μακάριος οὗτος Ἀββᾶς Δωρόθεος μονήρη βίον τῷ Θεῷ ἀσπασάμενος.

Dorothei junioris. Οὐ παλαιοῖς ἄρα μόνον, ἀλλὰ καὶ καινοῖς διηγήμασιν ἔδει κοσμηθῆναι τὸν Πόντον. Auctor Joannes Evchaitenſium Metropolita.

* Dor[illegible]edontis. Vide infra in Trophimo.

Doſæ presb. & Jæ virginis in Perſide ſub Rege Sapore, 4. Aug. ἐν τῷ πεντηκοστῷ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Σαβωρίου. MS. Lambec. VIII. p. 103.

Doſithei. Vide paullo ante, Dorothei.

Dreſtæ Martyrium à præſente, ſi auctori credis, ſcriptum. Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. Lege, Oreſtæ.

In ſanctum Droſidem, Martyrem. Οἱ φιλόπονοι τῶν ποιμένων. Jo. Chryſoſtomi T. V. Ducæi p. 885. & T. II. edit. novæ p. 688.

Dulæ ſancti Martyris. Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅτε Σατανᾶς ὑπὸ τῶν ἀξίων αὐτοῦ εὐωχεῖτο. Auctor incertus. Latine apud Surium 15. Jun.

Elevtherii Senatoris ſub Maximiano. 4. Aug. Ἡ τῶν μαρτυρικῶν ἀγώνων δόξα. MS. Lambec. VIII. p. 103.

* Elevtherii & Evanthiæ matris Martyrium. Αἰλίου Ἀδριανοῦ Ῥωμαίων μὲν βασιλεύοντος. Latine apud Surium 18. April. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. Aprilis T. 2. pag. 986. Exſtat & Græce MS. in Bibl. Coisliniana p. 212.

Aliud, *auctore incerto* Martyrium Elevtherii Epiſcopi & Anchæ matris ejus. Ἀδριανοῦ βασιλεύοντος ἔτους εἰκοστοῦ πρώτου.

Eliæ Prophetæ. Καὶ νῦν ἄρα τῶν πρὸς ἡμᾶς ὑπόθεσιν. Auctor Leo Imperator.

Πρότερον μὲν τῶν ἰουδαίων. Jo. Chryſoſtomi. T. V. Savil. p. 672.

* *Aliquando quidem duodecim tribus Iſraël.* Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 20. Julii.

Ἤδη μὲν. Marci Hieromonachi, Cod. 145. Barocc.

In Eliam & viduam. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς Jo. Chryſoſt. T. V. Savil. p. 646.

In Eliam & Jezabelem. οἱ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος κήρυκες. Jo. Chryſoſtomi. MS. p. 196. Bibl. Coislin.

Eliæ junioris, Heliopolitæ Agarenico mucrone Damaſci ſublati. οὗτος ὁ ἅγιος νεομάρτυς. Prodiit Græce & Lat. in lecta triade Martyrum CHriſti p. 155. Pariſ. 1666. 8. cum verſione & notis Combefiſii.

In Eliſeum & mulierem Sunamitidem. *Ex prophetarum numero alii.* apud Surium 14. Jun.

Ephraim Syri elogium, Κινεῖ με πρὸς τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν. Auctor Gregorius Nyſſenus, inter cujus ſcripta plus ſimplici vice Græce & Latine prodiit. T. 2. p. 1027.

* Ejusdem vita à Metaphraſte ſcripta. Latine apud Surium 1. Febr. & in latinis Ephraimi editionibus. *Ephraim ille admirabilis.*

* Epi-

Digitized by Google

* Epimachi. Ἄρτι μὲν ἡ τῆς ἀσεβείας ἀχλύς. Græce MS. Lambec. T. 8. p. 256. 260. 262. Bibl. Coislin. p. 211. Latine apud Surium 31. Octobr. & Lipomannum.
  Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἐπίμαχος οὗτος ἦν ἀνήρ. MS. Bibl. Coislinian. p. 186.

Epiphanii Epiſcopi Cypri. Ἐπιφάνιος γένος μὲν ἦν. Auctor profitetur ſe Johannem Epiphanii diſcipulum. Habetur Latine apud Lipomannum T. 6. ad 15. Maji. Surium 12. Maji. Græce & Latine T. 2. Operum Epiphanii p. 318. edit. Petavianæ.

Ejusdem Epiphanii. Δόξα τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ ζῆν Θεῷ. Auctor traditur Polybius Epiſcopus Rhinocurorum. Exſtat Græce & Latine ibidem pag. 353. - 379.

* Epiſtemes Martyris. Vide infra, Galactionis.

Erotidis. ſupra, Capitolinæ.

* Evanthiæ. Vide Eleutherii.

Eudociæ Samaritanæ. Κατὰ τοὺς χρόνους Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως γέγονέ τις κόρη. Auctor incertus. Græce è MS. Vaticano prodiit in Actis Sanctor. ad Calendas Martii T. 1. p. 875. & Latine Petro Poſſino interprete p. 10.

* Eudocimi. Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 29. Julii.

* Eudoxii, Romuli, Zenonis & Macarii. Τραϊανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς βασιλέως. MS. Græce. Lambec. VIII. p. 237. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium V. Sept.

* Evelaſii. Vide Fauſtæ.

Eugenii & Macarii fratrum 22. Febr. Πολλὰ μὲν ἀδελφοὶ καὶ παράδοξα. MS. Lambec. VIII. p. 87.

* Eugenii & Mariæ ejus filiæ quæ Marini nomine pro Monacho vixit. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦν τις ἀνὴρ ἐν τῇ Βιθυνίᾳ. 8. Febr. MS. Lambec. VI. p. 305. VIII. p. 82. Latine apud Surium 8. Febr.

* Eugeniæ Romanæ virginis & ejus parentum. Κομμόδου μετὰ Μάρκον τὸν αὐτοῦ πατέρα τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρον ἔχοντος. Græce MS. in Bibl. Coislin. p. 213. Latine apud Surium, 25. Dec. & T. V. Lipomanni. Græce etiam habuit Roſweidus. Vide Gudii Epiſtolas p. 278.

* Eugraphii. vide infra, Menæ.

* Eulampii & Eulampiæ. Ἄρτι τῆς θεογνωσίας. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium, 10. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 224. 249. 258. 262. Bibl. Coislin. p. 210.

Ἔτους ἑβδόμου τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἡγεμονεύοντος Μαξίμου. Auctor incertus.

Euphemiæ Virginis Martyrium. 16. Sept. Ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει ἦν ἀθροισμὸς τῶν χριστιανῶν. Πρίσκος ὁ ἀνθύπατος. Auctor incertus.

Ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως. MS. Lambec. VIII. p. 212.

* Διοκλητιανοῦ τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος Πρίσκου τε περὶ τὴν Ἀσίαν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 16. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 240. 289.

Ἔκφρασιν τῆς Μάρτυρος Εὐφημίας à S. Aſterio ſcriptam teſtatur Photius in Amphilochianis, cujus locum edidit Combeſiſius T. 1. Auctarii novi p. 281. & Montfauconus p. 346. Bibl. Coislinianæ. Ἔκφρασιν ipſam exhibet Combeſiſius p. 207. Incipit: πρώην μὲν ὦ ἄνδρες Δημοσθένην ἔχων ἐν χερσὶ τὸν δεινόν.

In Euphemiæ reliquiarum inventionem. Ἥκω τὸ ἐπίταγμα φέρων. Auctor Conſtantinus Epiſcopus Tii in Ponto. Latine apud Lipomannum T. 6. & apud Surium. ad XI. Julii.

Euphraſiæ virginis. *Imperii habenas moderante Theodoſio.* Latine apud Surium 13. Mart.

Euphroſyni coqui martyrium. Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις. Cod. 147. Barocc.

Euphroſynes Virginis & ſub ficto Smaragdi nomine Monachi, patrisque ejus Paphnutii. Ἐγένετο ἐν τῇ Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλει ἀνὴρ ἔνδοξος ὀνόματι Παφνούτιος. MS. Lambec. IV. p. 200. ſeq. VIII. p. 365. Cod. 148. Barocc.

* Euphroſynes Alexandrinæ. Ἄρτι τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα Θεοδοσίου τοῦ παιδός. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 25. Sept. Surium ad 1. Januar. & Bollandum ad XI. Febr. cum notis. Græce MS. Lambec. VIII. p. 244.

Alia ejusdem vita auctore incerto: Ἀγαπητοί, ἐγένετο ἐν τοῖς ἔτεσιν ἡμῶν.

Alia, itidem incerto auctore: Ἐγένετό τις ἀνὴρ ἐν τῇ Ἀλεξανδρέων.

* Eupli Martyris. Κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. Græce

Digitized by Google

ce & Latine in Cotelerii monumentis Eccleſiæ Gr. T. 1. pag. 194. ſeq. Latine apud Surium 12. Auguſt. *Diocletiano octies & Maximiano ſepties Coſſ.* apud Baronium ad A.C. 303. n. 146. ſeq.

Aliud ejusdem Martyrium. Τοῖς Κυρίοις ἡμῶν Διοκλητιανῷ τὸ ἔνατον. Græce & Latine ibid. pag. 192. ſeq.

Epitome ejus Martyrii, ὁ ἅγιος μάρτυς Εὔπλους ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως ἐκ τῆς πόλεως Κατάνης, διάκονος. Lambec. VIII. p. 126.

Eupraxiæ Virginis. Ἦν τις ἀνήρ. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. ad 28. Martii T. 2. p. 727. Latine p. 265. incipit: *In diebus Theodoſii Imperatoris piiſſimi.*

Euſebiæ Martyris Evchaitenſis. Περὶ ταύτης γε μέντοι, περὶ ταύτης τῆς φιλομάρτυρος ἔγνωμεν οὐδέν τι σαφές. Auctor Joannes Evchaitenſium in Helenoponto Metropolita.

* Euſebiæ quæ deinde Xenem ſe vocavit. Ὁ καινὸς καὶ ξένος τῆς θαυμασίας ξένης βίος. Latine apud Surium 25. Januar.

Euſignii, Antiocheni. Ἰουλιανὸς, ὁ βασιλεὺς ἀρνησάμενος τὸν χριστόν. 5. Aug. MS. in Codice noni ſæculi. Vide Bandurium ad Antiqvitates CPol. p. 647.

Ἐπὶ τῆς ὑπατείας Ἀρβητίωνος. MS. Lambec. VIII. p. 103. ſeq. Auctor Euſtochius Diaconus. id. p. 113.

* Euſtathii ςρατηλάτου Placiti antea dicti & uxoris ejus Theopiſtes & filiorum Agapii & Theopiſti. Τραϊανοῦ τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 20. Sept. & Surium Novembr. 2. Græce MS. Lambec. VIII. p. 241. Cæterum diverſum ab hoc notabis qvod Bandurius teſtatur ſe in Codice noni ſæculi reperiſſe ad 21. Auguſt. Baſſæ & filiorum ejus Theogonii, (al. θεογνίου vel θεόγνιδος) Agapii & Piſti, qvod incipit: βασιλεύοντος Μαξιμιανοῦ ἦν χρησμὸς ἄθεσμος.

Laudationem eorundem Nicetâ Paphlagone auctore edidit Græce & Latine cum notis Combefiſius in illuſtrium CHriſti Martyrum lectis triumphis p. 45. Τὸν ἀοίδιμον ἐν ἀθλοφόροις εὐςάθιον. Pariſ. 1660. 8.

Ἐν ταῖς ἡμέραις βασιλείας Τραϊανοῦ. Lambec. IV. p. 130.

Ἡ ἁγία μάρτυς Βάσσα ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλέως. Lambec. VIII. p. 203.

Alia Euſtathii & filiorum vita ſcriptore qui ſe coævum illorum profitetur. Πρόκειται μὲν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐπὶ φύσεως. Vide Allatium

Digitized by Google

p. 108. de Simeonibus. MS. Lambec. IV. p. 130. V. p. 25. VIII. p. 242. 243. 363. Cod. Barocc. 148. Bibl. Coislin. p. 212. Græce & Latine in iisdem lectis Combefiſii Martyrum triumphis p. 1.

In Euſtathium Antiochenum. Σοφός τις ἀνὴρ καὶ φιλοσοφεῖν εἰδώς. Jo. Chryſoſtomi. T. V. Savil. p. 628. & T. II. edit. novæ Eruditiſſ. Montfauconi p. 603.

Alius Euſtathius Martyr ſub Conſtantino Copronyno in Carrhis Meſopotamiæ, filius Mariani Patricii. Hiſtoria Miſcell. XXI. 39.

Euſtratii & Sociorum Auxentii, Eugenii, Mardarii & Oreſtæ. Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. Græce MS. Lambec. VIII. p. 227. 312. 394. Bibl. Coisliniana p. 565. Latine apud Surium 13. Dec. & apud Lipomannum. Cæterum Allatius Martyrium hoc & initium illius memorans pag. 83. libri de Simeonibus, notat auctorem illius non eſſe Simeonem Metaphraſtem, cui illud p. 125. tribuit, ſed Euſebii Monachi Sebaſteni, qvi in extremo horum Actorum ſibi illa à juvene qvodam extorta eſſe ſcribit.

* Euthymii Abbatis. Defuncti 20. Januar. A. C. 473. Καὶ παντὸς μὲν ἄλλου. Latine apud Surium 20. Januar. Græce & Latine in Cotelerii monumentis Eccleſ. Græcæ T. 2. pag. 200-340.

Ejusdem vita ſcripta à Cyrillo Scythopolitano. Τῷ τιμιωτάτῳ καὶ ἀληθῶς ἐναρέτῳ πατρὶ πνευματικῷ Ἀββᾷ. Epiſtola incipit: Πίστις προηγείσθω περὶ Εὐθυμίου. Vita ipſa: Ὁ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ. Græce & Latine in Analectis Græcis per Monachos Benedictinos poſt Cotelerii monumenta editis p. 1-99. è Codice Bibl. Colbertinæ, Pariſ. 1692. 4. Compendium Latine apud Bollandum 20. Jan. Confer quæ de Εὐθυμιακῇ ἱστορίᾳ Mich. le Qvien ad Damaſcen. T. 2. p. 879. ubi ex libro ejus tertio quædam afferuntur. Nec non Tillemontium T. XVI. memor. p. 76. ſeq. Lambecium quidem ſi audias, liber primus complectebatur vitam ipſius Euthymii, ſecundus vitam S. Sabæ, & tertius S. Johannis Silentiarii. vide Lambecium VIII. p. 306. 173. Sed negant id viri doctiſſimi Cotelerius & le Qvien.

Euthymii Epiſcopi Madytenſis in Thracia, Thavmaturgi. Ἐπιτιμᾷν δικαίως ἡμῖν οἶμαι. Auctor Gregorius Cyprius.

Eutychii Patriarchæ CPol. Θερμὸς ὁ ζῆλος εἰς τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν. Auctor Euſtathius a) Presbyter. Latine apud Surium 6. April.

Stru-

a) al. Euſtratius.

Stratonis, Philippi & Eutychiani 18. Auguſt. Ουτοι δὲ ἅγιοι ἐν Νικομηδείᾳ ὑπῆρχον. MS. Lambec. VIII. p. 200.

* Fauſtæ, Evelaſii (Εὐηλασίου) & Maximini Martyrum Cyzic. ſub Maximiano. Κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς ἦν ἡ ἁγία μάρτυς τοῦ Χριστοῦ. MS. Lambec. VIII. p. 81. Latine apud Surium 6. Febr.

Febroniæ Martyris. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως Ἄνθιμον τὸν ἔπαρχον. Acta hæc ſcripſit (Θωμαΐς) Thomais Febroniæ famula, ſi veram nobis fabulam narrat. Græce MS. Lambec. VIII. p. 286. Latine apud Surium 15. Jun.

Aliud ejus Martyrium, Auctore incerto: Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως Ἄνθιμος ἔπαρχος.

Flori. Vide infra, Lauri.

Gabrielis Archangeli. Vide Archangeli.

* Galactionis Martyris & Epiſtemes. Τῆς πρὸς τῷ Λιβάνῳ ὄρει Φοινίκης. Latine apud Surium, 5. Nov. & Lipomannum.

Alia vita eorundem Sanctorum ſcripta ab Eutolmio eorum famulo. Διήγησιν ξένην καὶ παράδοξον.

* Georgii Martyris Cappadocis. Ἄρτι τοῦ τῆς εἰδωλομανίας. Græce in Actis Sanctor. T. 3. April. appendice p. XV.

Aliud ejus Martyrium. Διοκλητιανὸς ὁ Ῥωμαίων. Hoc à Georgii famulo ſcriptum Allatius pag. 85. de Simeonibus, ex verbis qvibusdam actorum colligit, cum pag. 125. Martyrium eodem initio adſcripto retuliſſet inter Acta Metaphraſtæ genuina, ſub cujus nomine edidit etiam Latine Surius ad 23. April. & ante eum Lipomannus. Græce è MS. Mediceo legitur in Actis Sanctor. ad calcem Tomi III. pag. IX. & Latine Franciſco. Zino interprete ad 23. April. pag. 117. cum notis. Lacunas è MS. Vindob. ſupplet Lambecius VIII. p. 348.

Aliud ſi ſubſcriptioni fides compoſitum à famulo Paſicrate Martyrium S Georgii: ἡ μὲν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ προαιώνιος βασιλεία. Vide Allatium de Simeonibus p. 95. MS. Cod. Barocc. 147. Latine apud Surium 23. April. é Lipomanno.

In Georgium Martyrem Oratio. ἔθος μὲν τῶν λόγοις ἀγωνιζομένων. Græce è MS. Vaticano in calce Tomi 3. Act. Sanctor. Aprilis p. XXV. & Latine pag. 123. Auctor Gregorius Cyprius Patriarcha CPol. MS. Lambec. VIII. p. 71. 372.

Alia

Digitized by Google

Alia in eundem. Ἀεὶ μὲν λαμπρὰ καὶ πανεύφημα. Auctor Andreas Cretenſis. Exſtat Græce & Latine ſed extrema parte mutila in Combefiſii Andrea Cretenſi pag. 175 188. & in Actis Sanctor. T. 3. ad 23. April. è MS. Vaticano p. XX. Latine apud Lipomannum & Surium, 23. April. Confer Allatium de Georgiis pag. 304.

Προτρέπουσί με πρὸς εὐφημίαν τὴν γλῶσσαν. Auctor Theodorus Quæſtor.

Συγκαλεῖ πάλιν ἡμᾶς, ὦ φιλόχριστοι, ὁ φιλόστοργος. Arcadius Epiſcopus Cypri. MS. in Bibl. Coislin. p. 211.

Narratio miraculi S. Georgii, à præſente & vidente, ſi auctori fides, ſcripta de puero in captivitatem abducto & liberato cum copiarum præfectus eſſet Leo Phocas. Οἱ τῶν αὐτοῦ δωρεῶν ἀξιωθῆναι: Græcè è MSS. Vaticanis & Ambroſiano, in calce T. 3. Act. Sanctor. ad 23. April. pag. XXXV. MS. Lambec. VIII. p. 361.

Narratio de alio miraculo ejusdem Georgii. Ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις τοῦ μεγάλου καὶ εὐσεβεστάτου βασιλέως ἡμῶν Θεοδοσίου. Græce è MS. Ambroſiano, ibid. pag. XXXIX. De MS. Vindobonenſi pleniore vide Lambecinm VIII. p. 355.

Aliud miraculum de imagine ejusdem Georgii. ibid. p. XLV.

De viſione Saraceni cujusdam in Georgii templo. Ὁ στρατηγὸς Νικόλαος. Græce & Latine ex Fr. Iſidori editione, ibid. pag. XLII.

In memoriam magni τροπαιοφόρου (h. e. Georgii) tertia Paſchatos die celebratum. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. Auctor Joannes Evchaitenſium Metropolita.

Ἡ μὲν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ προαιώνιος. Incerti. MS. Bibl. Coislin. p. 196.

Ὡς ἀτυχὴς καὶ πάντα μακάριος. Auctor idem Metropolita. Conferenda etiam quæ de Georgio Martyre exhibet Combefiſius T. VI. Bibliothecæ Concionatoriæ p. 437. ſeq.

Georgii Cyprii Patriarchæ CPol. vita ab ipſomet ſcripta, citatur ab Allatio p. 613. contra Creyghtonum.

Vita Georgii Cyprii qui fuit in Choziba. Γεώργιος τῷ μὲν γένει Κύπριος ὑπῆρχε. MS. Bibl. Coislin. p. 416.

Georgii Limniotæ Monachi ſub Leone Iſauro, 24. Auguſt. Οὗτος ὁ ὅσιος

ὅσιος Γεώργιος. breve Martyrium ab auctore ſuppare ſcriptum quod integnum Græce dat Lambecius VIII. p. 213.

In Germanum Patriarcham CPol. Ἐγκαινίζεται μὲν ἡ σκηνή. Auctor Alanus. MS. Cod. Barocc. 131.

Germani Hegumeni Monaſterii Coſinitres in confiniis Thraciæ. Μέγιστον εἰς παράκλησιν βίος ὁσίων. Græce è MS. Florentino in Actis Sanctor ad XII. Maji ad calcem Tomi 3. p. 7. & Latine ex verſione Dan. Cardoni S. I. p. 162.

* Gervaſii. Vide infra, Nazarii.

Glyceriæ, ſub M. Antonino. Ἔτους πρώτου τοῦ βασιλεύοντος Ἀντωνίνου. Græce è MS. Palatino in Actis Sanctorum ad 13. Maji, in calce T. 3. pag. 12. & Latine p. 189. Latine etiam apud Surium 10. Maj. Exigua fide digna. Vide Tillemont. T. 2. memor. p. 311. 623.

Gordii Martyris. Νόμος ἐστὶ φύσεως. Latine apud Surium 3. Januar. Auctor Baſilius Cæſarienſis. Græce & Lat. inter ejus Opera T. 1. p. 515. Meminit Svidas, in Βασίλειος.

Gregorii Agrigentini. Σοφὸν καὶ ἀκατάληπτον χρῆμα. 23. Nov. Auctor Marcus Monachus & Hegumenus S. Sabæ.

Φοβερὸν καὶ ἀκατάληπτον θαῦμα. Auctor Leontius Presbyter & Hegumenus Monaſterii S. Sabæ Romanæ urbis.

* Κάλλιστόν τι χρῆμα ἡ ἀρετὴ καὶ δόξαν ὅσην. citat Allatius p. 538. ſq. de conſenſu. Latine apud Surium 23. Nov. & Lipomannum Tomo V.

Οὗτος ὁ μακάριος καὶ μέγας Γρηγόριος. MS. Lambec. VIII. p. 281. ſeq.

* Gregorii magnæ Armeniæ, & ſociorum. Τῆς τῶν Περσῶν ἀρχῆς εἰς Πάρθους διαλυθείσης. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 30. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 246.

Gregorii Decapolitæ. Ἅπαν μὲν τῶν πάντων οὐδὲν οὕτω πέφυκε. Auctore incerto. MS. Bibl. Cotsliniana p. 211. in Codice Gr. de geſtis Sanctorum Novembris.

Gregorii Dialogi vita refertur à Photio Cod. 252.

Gregorii Thavmaturgi. XVI. Nov. Μὴ θαυμάσῃς ὁ ἐμὸς Μυσηγέτης Auctor Mich. Pſellus ad Protoſyncellum.

Ὁ μὲν σκοπὸς εἷς ἐστιν. Auctor Gregorius Nyſſenus. MS. Lambec.

bec. VIII. p. 278. 281. Latine apud Surium 3. Jul. Prodiit Græce & Lat. ſæpius inter opera Nyſſeni & Thavmaturgi.

Ἱερὰ καὶ ὑπέρλαμπρος. Græce in Actis Sanctor. ad IX. Maji, T. 2. pag. 766. & Latine pag. 448.

Gregorii Theologi, a) Nazianzeni. Ὅσα μὲν τῷ παρόντι λόγῳ. Auctor Theodorus Metochita, generalis Logotheta.

Συγκαλεῖ μὲν ἡμᾶς, ὦ ἄνδρες, Γρηγόριος ὁ πάνυ. Auctor Gregorius Presbyter, Nazianzeni, ut in MS. Codice notatur, diſcipulus. Latine ex Billii verſ. apud Surium 9. Maj. Græce cum Billii verſione præmittitur Græcolatinis Nazianzeni editionibus. Primus verterat ſed fere Barbare, poſt annum CHriſti 900. Anaſtaſius quidam.

Aliam à Niceta Paphlagone ſcriptam addet Franciſcus Louvard ſive quisquis è docto Monachorum Benedictinorum cœtu novam Nazianzeni editionem eſt adornaturus.

* Guriæ, Samonæ & Abibi, & de eorum miraculo in puellam Euphemiam. Ἔτος μὲν ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος ἀρχῆς ἑξακοσιοστὸς ἦν. Latine apud Surium 1. Nov. & apud Lipomannum.

Qomodo veſter animus ſe habet, ſacer grex. Auctor Arethas ArchiEpiſc Cæſarienſis. Latine apud Surium 15. Nov. & in T. 3. Lipomanni Τοιοῦτος μὲν δὴ καὶ ὁ μάρτυς. Cod. Barocc. 147.

Ἔτους ἑξακοσιοστοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ τῶν Μακεδόνων, ἐννάτῳ δὲ Διοκλητιανοῦ. MS. Lambec. VIII. p. 275.

* Aliud eorundem Martyrium. Ὁ τοῦ θεοῦ λόγος ἀΐδιος συνὼν τῷ Πατρί.

Miracula Confeſſorum Samonæ & Guriæ, auctore incerto qui ſe non diu poſt ſcripſiſſe profitetur. Νῦν καιρὸς εὔκαιρος μετὰ τοῦ πνευματοφόρου Δαυίδ. MS. Lambec. VIII. p. 276. ſeq. 281. Bibl. Coiſlin. p. 195.

Hæmorrhouſæ Encomium ab S. Aſterio ſcriptum memorat Nicephorus CPol. in antirrheticis, apud Combefiſ. T. 1. auctarii novi p. 277. 278.

Heliconidis circa A. C. 244. Λουκιανὸς καὶ Παῦλος πᾶσι τοῖς κατ' Ἀσίαν καὶ Φρυγίαν. Græce è MS. Florentino cum Dan. Cardoni verſione in Actis Sanctor. ad XXVIII. Maji. T. 6. pag. 738. Acta fabuloſa.

Her-

a) Confer quæ exhibet Combefiſius T. 6. Bibl. Concionatoriæ p. 595 - 632.

Digitized by Google

Hermiæ ſub M. Aurelio. Bollandus ad 31. Maj. adde Tillemont. T. 2. p. 316. & 625.

Hermæ, Serapionis & Polyæni. 19. Auguſt. ἦτοι οἱ ἅγιοι μάρτυρες γεγόνασιν ἐν Ῥώμῃ. MS. Lambec. VIII. p. 201.

* Hermogenis. Vide infra, Menæ.

* Hermyli & Stratonici. *Impio imperante Licinio.* Latine apud Surium 13. Jan.

* Hieronis & ſociorum qui in Melitene Martyrium paſſi ſunt. Ἱέρωνι τῷ γενναίῳ πατρὶς μὲν ἡ δευτέρα τῶν Καππαδόκων, πόλις δὲ Τύανα. Latine apud Surium 7. Novembr. & Lipomannum.

Hilarionis. Τοῦ μακαριωτάτου καὶ φίλου θεοῦ Ἱλαρίωνος. Auctor incertus. Vide Tillemont T. 7. memor. p. 564. ſqq. 572.

Ἱλαρίωνος τοῦ θαυμασίου ὁ βίος ὑπόθεσις. MS. in Bibl. Coisliniian. p. 185.

* Ἐν Παλαιστίνῃ πόλις ἐστὶν οὐκ ἔλαττον ἢ πέντε καὶ τεσσαράκοντα σταδίους ἀπέχουσα Γάζης. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 21. Octobr. Græce MS. Bibl. Coislin. p. 211. Lambec. VIII. p. 252. 259. 262.

Hippolyti. Vide infra, Laurentii.

Hoſii Epiſcopi Cordubenſis 27. Aug. Οὗτος ὁ Ὅσιος Ἐπίσκοπος Κουδρούβης. Lambec. VIII. p. 217.

Hyacinthi Amaſtrenſis Martyris Agarenico mucrone ſublati. Ἔπρεπεν ἄρα πολλῶν καὶ τιμίων λίθων. Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Lat. cum verſione Franciſci Combefiſii & notis, in CHriſti Martyrum lecta Triade p. 1. Pariſ. 1666. 8.

Hypatii Epiſcopi Gangrenſis in Paphlagonia. 14. Nov. Ὁ πᾶσι τοῖς πέρασι τῆς γῆς γινωσκόμενος ἐκ τῶν ἄθλων καὶ τῶν θαυμάτων γενναῖος πρόμαχος τῆς εὐσεβείας Καλλίνικος. MS. Lambec. VIII. pag. 275.

Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους βασιλεύοντος θελκιανοῦ ἐν τῷ Βυζαντίῳ. id. p. 377.

Ὀκνεῖν μὲν ἔδει προσβαίνειν τοῖς ὑπὲρ δύναμιν. MS. in Bibl. Coisliniana p. 185.

Ὡς γλυκεῖα τῆς παρούσης ἡμέρας ἡ χάρις. MS. ibid.

Jæ. vide ſupra, Doſæ.

Jacobi Alphæi, Minoris Ἀδελφοθέου Apoſtoli: & Epiſcopi Hieroſol.

(à quo perperam nonnulli diſtinguunt , ut Combefiſius ad Hippolytum de XII. Apoſtolis) χθὲς καὶ πρώην ὁ μακαριώτατος. Auctor Nicetas Paphlago. Exſtat Græce & Latine in auctario noviſſimo Combefiſii T. 1. pag. 372. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 400.

* Οὐχ οὕτω ἡδύ τι τῷ φιλαρέτῳ. Græce MS. Lambec. VIII. p. 253. 259. ſeq. 262. Bibl. Coislin. p. 211. Græce & Latine Combefiſ. p.519.& in Actis Sanctor. Calendis Maji T. 1. p. 735 - 738. Græce ex Codice Regis Gall. & pag. 18 - 34. Latine. Latine etiam apud Lipomannum T. 6. ad 23. Octobr. & Surium 1. Maj.

Heſychii Hieroſol. in Jacobum memorat Photius Cod. 275.

Jacobi Majoris Zebedæi filii , Apoſtoli. Πρώην μὲν ἡμᾶς. Auctor Nicetas Paphlago. Exſtat Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd p. 391. Græce & Latine in Auctario noviſſimo Combefiſii T. 1. pag. 347. Vide etiam ejusdem Bibl. Concionatoriam T. 7. pag. 396. ſeq. Tillemont T. 1. p. 347. ſeq. & de Jacobo Minore p. 405. ſeq.

Γλυκὴ μὲν αἴσθησις ἥδεται. Auctor Leo Centuripinus.

Jacobi Monachi Eremitæ. Πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ψυχωφελῶν εὐεργεσιῶν τοῖς φιλοθέοις. Auctor incertus. Latine apud Surium 28. Jan. ſub Metaphraſtæ nomine.

* Jacobi Perſæ. Ἀρκαδίου τὰ Ῥωμαίων διέποντος σκῆπτρα. MS. Lambec. VIII. p. 284.

Ἐν τῷ καιρῷ τοῦ διωγμοῦ τοῦ κατὰ τῶν χριστιανῶν. Auctor incertus.

Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἦν ὁ μακάριος Ἰάκωβος οἰκῶν ἐν Βηλαβῆ τῇ πόλει. Auctor itidem incertus.

Jacobus Martyr cognominatus interciſus. Latine apud Surium 27. Nov. auctor incertus. Confer Nicephorum XIV. 20.

Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως καὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὁνωρίου τῶν υἱῶν αὐτοῦ. Itidem incertus Auctor.

Τῆς τῶν Ῥωμαίων καταυγασθείσης. Auctor incertus.

Jattesii , qui & Sozon dictus eſt , Martyrium. Μαξιμιανοῦ ἡγεμονεύοντος τῆς Κιλικίας. Auctor incertus.

In Jejuniorum principium. Εὐλογητὸς ὁ Θεός. Leonis Imp.

Ἰδοὺ ἡμῖν ἡ καλὴ τοῦ χρόνου ἐπέστη περίοδος. Ejusd.

Ὡς ἡδύ τι καὶ θεῖον. Ejusdem.

Πα ρ᾽ ὃ

Παρακαλῶτε, φησὶν, ἱερεῖς τὸν λαόν μου. Baſilii Cæſareenſis. MS. Lambec. IV. p. 95. VIII. p. 231. Græce & Lat. T. 1. Opp. Baſilii p. 333.

Πρέπουσαν τῆς τῶν νηστειῶν ἀρχῆς. Anaſtaſii Simaitæ. Græce & Lat. T. 1. Auctarii novi Combefiſ. p. 907.

In Jejuniorum tertiam Dominicam. Vide mox, in JESU Crucis venerationem. Μεγάλη μὲν ἡ παροῦσα ἡμέρα καὶ περιφ. Macarii Chryſocephali. MS. in Bibl. Coisliniana p. 181.

Πάλαι μὲν οὖν ἡ τοῦ Μωυσέως ῥάβδος Jo. Xiphilini. Exſtat Græce & Latine in Tomo 2. Gretſeri de Cruce pag. 330.

In Jejunii ultimam & magnam hebdomadem. Διηνύσαμεν λοιπὸν τῆς νηστείας τὸν πλοῦν. Jo. Chryſoſtomi T. V. Savil. p. 540.

I. In JESU CHRISTI Nativitatem.

Ἀ πάλαι Πατριάρχαι μὲν ὤδινον. Joannis Chryſoſtomi. Edidit. Græce & Lat. Petrus Pantinus. Antwerp. 1601. 8. Hinc in editionibus Chryſoſtomi Græca Savil. & Græcolatinis, & nova Monfauconiana T. 2. pag. 354.

Ἄῤῥητα τῆς τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίας ὑπὲρ ἡμῶν. Iſidori ArchiEpiſcopi Theſſalonicenſis.

Εἰς βάθος οἰκτιρμῶν ἐμπεσών, Baſilii Cæſareenſis.

Ἡ πηγὴ τῶν Εὐαγγελικῶν διδαγμάτων. Jo. Chryſoſtomi. inter ſpuria T. 2. edit. novæ p. 809.

Θεοῦ ἐν σαρκὶ δοξάζομεν γέννησιν. Leonis Imp.

Θεῖος Ἀπόστολος πολὲ γράφων. Joannis ArchiEpiſcopi Nicæni Epiſtola ad Zachariam Catholicum Armeniæ. Græce & Lat. T. 2. Auctarii Novi Combefiſ. p. 298.

Καλὴ μὲν ἡ τῶν ψαλμῶν λύρα θεόπνευστος ἡ τοῦ Πνεύματος. Procli Patriarchæ CPol. in ejus Orationibus Græce & Latine à Riccardo editis, etiam Combefiſii Auctar. novo T. 1. p. 314.

Λαμπρὰ καὶ παράδοξος τῆς παρούσης ἑορτῆς ἡ ὑπόθεσις. Ejusdem. Prodiit Græce inter Procli opuſcula p. 148. edente Ger. Elmenhorſtio & additæ p. 180. Meurſii emendationes. Deinde Græce & Latine in editionibus Riccardi & Combefiſii p. 331.

Μυστήριον ξένον βλέπω. Athanaſii Alex. T. 3. Opp. pag. 410. cum Montfauconi verſione. Et in Chryſoſtomo Ducæi T. 6. p. 413.

Digitized by Google

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἐπιλάμψοι μοι τὸ πολυπόθητον φῶς. Heliæ Monachi.

Ὁ μὲν πνευματικός. Amphilochii, Græce & Lat. in Amphilochio Combefiſii p. 1.

Ὄντως ἐπεφάνη ἡμῖν ἡ τοῦ Χριστοῦ χάρις. Chryſoſtomi. T. V. Savil. pag. 851.

Ὁπόταν ἐκ χειμῶνος. Chryſoſt. T. 7. Savilianæ edit. p. 400.

Ὁ τῆς δικαιοσύνης ἥλιος. id. VII. 367.

Ὁπόταν τὸ ἔαρ ἐπέλθῃ τὰ τῶν σωμάτων στοιχεῖα. Joannis Epiſcopi Euboeæ.

Ὁ τοῦ θεοῦ προαιώνιος καὶ ἀπερίληπτος καὶ παντοκράτωρ λόγος. Gregorii Palamæ, Epiſcopi Theſſalonicenſis.

Οὐδ' ἂν ἐν ἥττῳ γένοιτο χεῖρον. Manuelis Palæologi.

Παραγενομένης τῆς τοῦ Χριστοῦ ἑορτῆς. Euſebii Alex.

Παρθενικὴ πανήγυρις σήμερον. Procli Patriarchæ CPol. inter ejus opuſcula à Gev. Elmenhorſtio edita. Lugd. B. 1617. 8. pag. 53. cum verſione Theodori Peltani. Prodierat ante Romæ: atque iterum deinde in Riccardi & Combefiſii Proclo præla ſubiit.

Πολλαὶ καὶ διάφοροι πανηγύρεις. Procli Patriarchæ CPol. Inter ejus Oratt. Græce Lat. editas à Vinc. Riccardo, & T. 1. Auctarii Novi Combefiſ. p. 327.

Πολλοῖς καὶ διαφόροις ὅπλοις. Timothei presb. Antiocheni.

Τοῦ κατελθεῖν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Euſebii Alexandrini.

Χριστοῦ γέννησις ἡ μὲν οἰκεία a) Baſilii M. T. 1. p. 584.

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Gregorii Naz. Orat. XXXVIII.

II. In JESU Circumciſionem.

In Circumciſionem & Simeonem. Οὐ μόνον φορεῖ σάρκα. Dubium an Chryſoſtomi cui in quibusdam Codd. tribuitur. Vide Lambecium VIII. p. 52. ſeq. & eruditiſſ. Montfauconi edit. novam Chryſoſtomi T. 2. pag. 812.

In

a) Utraqve Baſilii & Nazianzeni Homilia ſæpius Græce & Latine in Baſilii & Nazianzeni Operibus prodiit. Utraqve etiam Græce & Latine præmiſſa eſt pluribus aliis Latinorum Patrum in feſtum Nativitatis Homiliis junctim peculiari volumine editis à B. Chriſtiano Daumio, Cygneæ 1670. 8. Confer Combefiſium T. 1. Bibl. Concionatoriæ Patrum.

Digitized by Google

In Circumciſionem & S. Baſilium. Σκιὰν μὲν τῶν μελλόντων. Amphilochii. Græce & Latine in Amphilochio Combefiſii. p. 10. Latine apud Surium 1. Januar. ſub Metaphraſtæ nomine.

In Circumciſionem : Πάντα τὰ ὑπὲρ ἡμῶν θεανδρικῶς. Andreæ Cretenſis. Græce & Lat. in Combefiſii edit. p. 28.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι. Manuelis Calecæ.

III. In JESU Præſentationem in Templo, Hypapantem ſive occurſum Domini, & de Anna ac Simeone.

Ἡ μὲν ἑορτὴ λέγεται καθαρσίων. Heſychii presbyteri Hieroſol.

Ἰδοὺ πάλιν ἑτέρα πανήγυρις. Germani Patriarchæ CPol. MS. Lambec. VIII. p. 52. & 387.

Μόνος ἐν ἀνθρώποις τέλειος ἄνθρωπος. Heſychii, ſive ut alii, Timothei presbyteri Hieroſol.

Οὐ μόνον φορεῖ σάρκα ὁ Κύριος ἡμῶν. Chryſoſtomi. Lambec. IV. pag. 111. VIII. p. 73. inter ſpuria Chryſoſt. T. 2. edit. novæ p. 812.

Οὐχ οὕτω τῶν οὐρανῶν οἱ φωστῆρες ὡς τάς. Jo. Chryſoſtomi. Bibl. Coislin. p. 181.

Ὁ τῇ φρονήσει τῶν οὐρανίων μετέωρος. Nyſſeni Gr. Lat. T. 2. p. 876. Latine apud Surium 2. Febr.

Πάλαι ἱκανῶς. Methodii, Patarenſis Epiſcopi.

Πάλαι Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις. Anaſtaſii Antiocheni.

Πάλιν τοῖς εὐσεβέσι πανήγυρις. Jo. Zonaræ.

Πολλὴ μὲν λίαν ἡ σύνοδος. Cyrilli Alex. Bibl. Coisliniana p. 388.

Πολλοὶ τῶν μεγάλων ἀνθρώπων τὴν παρθενίαν θαυμάζουσι. Amphilochii Epiſcopi Iconienſis. Latine apud Lipomannum T. 7. & Surium 2. Febr. & Græce cum verſione Laur. Sifanii in T. 2. auctarii Ducæani Bibl. Patrum & cum nova verſione in Amphilochio Combefiſii p. 23.

Προφητικῶς ἡμᾶς καὶ τήμερον. Ejusdem Amphilochii. Græce & Lat. ibid. p. 36.

Τὰ τῆς παρούσης ἱερᾶς πανηγύρεως. Athanaſii Alex. Græce & Lat. in Auctario novo Combefiſ. T. 1. p. 498. & T. 3. Athanaſ. p. 416. Sub Georgii Nicomedienſis nomine MS. in Bibl. Coisliniana p. 388.

Φαιδρὰ τῆς ἑορτῆς τὰ προπύλαια καὶ φαιδρά. Macarii Chryſocephali, Philadelphienſis. MS. in Bibl. Coislin. p. 181.

φέρε

Digitized by Google

Φέρε ἀγαπητὲ τὸν τελευταῖον δίκαιον. Timothei presbyteri Hieroſol. MS. Lambec. VIII. p. 74. Græce & Latine cum Laur. Sifani verſione T. 2. auctarii Ducæani Bibl. Patrum p. 844. ex edit. Colon. 1568. fol. ad calcem Theophylacti in Acta.

Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών. Cyrilli Hieroſol. (in aliis Cyrilli Alex. vide Lambec. IV. p. 134. VIII. p. 174.) Latine apud Surium 2. Febr. Græce & Lat. cum ejusdem Sifani verſione in auctario Ducæano T. 2. p. 849. & in Cyrillo Hieroſol. edit. Thomæ Milles p. 318.

Χριστοῦ ἑορτὴν τιμῶμεν. Leonis Imp. Græce & Lat. in Auctarii novo Combefiſ. T. 1. p. 1639.

IV. In JESU Baptiſmum, Ἐπιφάνια, τὰ ἅγια Φῶτα.

Ἀγαπητοὶ, ἑορτάσαι θέλω, καὶ πανηγυρίσαι βούλομαι. Jo. Chryſoſtomi. memorat Gerh. Voſſius p. 115. ad Thaumaturg.

Ἄνδρες φιλόξενοι καὶ φιλόχριστοι καὶ φιλάδελφοι. Gregorii Neocæſareenſis. p. 101. edit. Gerh. Voſſii

Ἐπειδὴ χθὲς τῆς Γενέσεως κυρίου. Auctor Euſebius Alex.

Ἡ πηγὴ τῶν εὐαγγελικῶν διδαγμάτων. Jo. Chryſoſtomi. T. VII. Savil. p. 350. MS. Lambec. VIII. 383. inter ſpuria T. 2. edit. novæ p. 809.

Νῦν ἡμέρα, φωτοχυσίας καὶ σωτηρίας. Iſidori ArchiEpiſcopi Theſſalonicenſis.

Νῦν γνωρίζω τὴν ἐμὴν ἀγέλην. Gregorii Nyſſeni.

Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμός. Gregorii Naz. Oratio XXXIX.

Πάντα μὲν καλὰ καὶ καλὰ λίαν. S. Hippolyti Epiſcopi, T. I. Opp. p. 261. cum mea verſione.

Πρώην μὲν ἐκ παρθενικῶν λαγόνων. Leonis Imp.

Χριστὸς τῷ κόσμῳ ἐπεφάνη. Procli CPolitani. Græce & Latine in ejus Oratt. à Riccardo editis & T. 1. auctarii novi Combefiſiani. pag. 380.

V. In JESU Transfigurationem.

Αὐγὸς μὲν ἑωθινοῦ φωτὸς προηγούμενον. Pantaleonis Diaconi CPol. Græce & Lat. in Combefiſii Auctario novo T. 1. p. 1767.

Δεῦτε πανηγυρίσωμεν σήμερον. Jo. Damaſceni, licet Codices quidam Joanni Antiocheno tribuant. Vide editiones Damaſceni Billianas Græcolatinas & noviſſimam V. C. Michaëlis le Quien T. 2.

Digitized by Google

T. 2. p.791. ubi legitur Græce & Latine. Etiam Græce MS. ſub Damaſceni nomine in Bibl. Coisliniana p.182.

Δεῦτε φίλοι καὶ σήμερον. ab Allatio tribuitur Proclo Patriarchæ CPol. & inter Procli opuſcula prodiit Græce & Lat. edita à Gev. Elmenhorſtio Lugd. Bat. 1617. 8. p. 81. & in Riccardi editione Romana, & T. 1. Auctar. Novi Combefiſ. p. 390. Sed. in Codice noni ſæculi cujus pag. 647. meminit Bandurius, & in MS. Cæſareo de quo Lambec. VIII. p. 53. refertur ad Chryſoſtomum, T. 7. Savil. p. 332.

Ἐκ τῆς χώρας θέρους χαρμονή. Ephraimi Syri. Exſtat Latine T. 6. Lipomanni p. 164. & apud Surium ad 6. Auguſti. & Græcè in edit. Ephraimi Oxonienſi p. 247. Latine vertit Gerh. Voſſius.

Ἐπαινοῦμεν καὶ ἡμεῖς καὶ θαυμάζομεν. Gregorii Palamæ. Græce & Lat. T. 2. auctar. noviſſ. Combefiſ. p. 106. & Latine T. 26. Bibl. Patrum Lugd. p. 209.

Ἐπειδὴ πολλὰ περὶ κινδύνων διελέχθη. Io. Chryſoſtomi. Lambec. VIII. p. 116.

Ἐπειδὴ φαιδρὰ καὶ θεία πανήγυρις. Leonis Imp.

Ἠκούσας δεξίως ἀγαπητὲ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ λέγοντος. Jo. Chryſoſtomi. T. 7. Savil. p. 339. Lambec. IV. p. 134. VIII. p. 117.

Ἥλιος ἄρτι κατὰ γῆν ἐπαφιεὶς τὰς ἀκτῖνας. *Sol in terram modo emittens radios.* Baſilii Seleucienſis. Latine in Tomo VI. Lipomanni p. 157. & apud Surium ad 6. Auguſti. Græce MS. Lambec. VIII. pag. 116. Græce & Lat. in Baſilii Seleucienſis Operibus, Orat. XL.

Ἥλιος ἀνίσχων τὰς οἰκείας ἀκτῖνας. Chryſoſt. T. 7. Savil. p. 345.

Ἡσαΐας ὁ προφήτης περὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Gregorii Palamæ. Græce & Lat. T. 2. auctarii noviſſ. Combefiſ. p. 112. & Latine T. 26. Bibl. Patrum Lugd. p. 211.

Θεὸς Κύριος ἐπ' ὄρους ἐπέφανεν. Macarii Chryſocephali. MS. in Bibl. Coisliniana. p. 181.

Οἱ μὲν εὖ εἰδότες ἀθλεῖν. Cyrilli Alex. Latine apud Surium ad 6. Auguſti, & Lipomannum T. 6. pag. 166. b. Sub Pantaleonis Diaconi CPol. nomine edit. Græce & Latine Combefiſius T. 1. Auctar. novi p. 1759.

Digitized by Google

ὅσοι τῇ κενώσει τοῦ λόγου. Andreæ Cretenſis. Latine apud Lipomannum T. 6. p. 159. & apud Surium ad 6. Auguſti. Et Græce ac Lat. in Andrea Cretenſi Combefiſii p. 38.

ὁ φιλάνθρωπος Ἰησοῦς. Anaſtaſii ArchiEp. Antiocheni. E MS. Regio Pariſ. Græce cum verſione ſua edidit Combefiſius T. 1. Auctarii novi p. 866. Mutilam in fine ſupplet Lambecius VIII. p. 117. è MS. Cæſareo.

Πᾶσα μὲν σωτήριος ἑορτή. Leonis Imp.

Τίς ἄν με πρὸς ὕψος τῶν Ἰησοῦ μυστηρίων ἄγοι; Leonis Imp.

Ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος. Anaſtaſii Monachi Sinaitæ.

Videnda etiam quæ de hoc argumento exhibet Combefiſius T. 7. Bibl. Concionatoriæ pag. 583 - 626.

VI. In JESU Proditionem.

Δεῦρο λοιπὸν υἱέ μου. Euſebii Alexandrini.

Ὥσπερ κανόνων παρατεθέντος. Leontii Presbyteri CPol.

VII. In JESU Paſſionem.

Ἄκουε οὐρανὲ, καὶ ὁ τῶν ἀγγέλων ἅπας κύκλος. Nic. Cabaſilæ.

Ἥκει δὲ λοιπὸν πρὸς αὐτὴν τὴν ἀκμὴν τῶν ἄθλων ὁ λόγος. Joannis Geometræ.

Loqui timeo & narrationem plenam horroris. Ephraimi Syri. Latine apud Surium T. VII. ad 25. Martii

Μέγα μὲν οὐρανὸς δημιούργημα. Athanaſii Alex. T. 3. Opp. p. 447. & apud Gretſerum de Cruce T. 2. p. 400.

Μεγάλα τῆς προσευχῆς τὰ χαρίσματα. Leontii presbyteri CPol.

Σήμερον ὁ Κύριος ἡμῶν. Gregorii Mytilenæi. edidit Græce & Lat. poſt opus de Cruce, Gretſerus.

Συμφυὴς τῷ κόσμῳ καὶ σύγχρονος. Joſephi Bryennii.

Τὸν τοῦ σταυροῦ λόγον ὁ μὲν θεῖος Ἀπόστολος. Mich. Pſelli.

Φοβερὰ τῆς σημερινῆς παρατάξεως τὰ μυστήρια. Procli Patriarchæ CPol. inter ejus Orationes à Riccardo Romæ, & in Auctario novo Combefiſ. p. 411. Gr. & Lat.

VIII. In Crucem JESU.

Ἑορτὴν ἄγομεν σήμερον καὶ πανήγυριν. Ejuſdem Chryſoſtomi. id. p. 438. & Chryſoſt. Savilii T. 5. p. 567.

Ἐπι-

Ἐπεδήμησεν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Methodii Epiſcopi. Gretſer. T. 2. de Cruce p. 500.
Καλῶς ἡμῖν καὶ σοφῶς. Chryſoſt. Savilii T. 5. p. 898.
Μέγα μὲν οὐρανὸς δημιούργημα. Athanaſii Alexandrini. Gretſer. a) p. 420.
Πᾶσα ἑορτὴ καὶ πρᾶξις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ephræmi Syri. Græce & Latine in Gretſeri T. 2. de Cruce p. 472.
πεπλήρωται ἡμῖν λοιπόν. Sub nomine Chryſoſtomi edidit Hœſchelius. A. 1587. & Gretſer. pag. 460. & T. 5. Saviliusp. 906. Sed eſt potius Jo. Damaſceni. T. 2. Opp. edit. Michaëlis le Quien pag. 810. Exſtat & latine in Bibl. Concionatoria Combefiſ. & inter ſpuria Chryſoſt. T. 2. novæ edit. p. 816.
πολλάκις ἐζήτησα πρὸς ἐμαυτόν Jo. Chryſoſtomi. Gretſer. p. 428. & T. 5. Savil. p. 563. T. 2. edit. novæ p. 397.
πολλοῖς καὶ διαφόροις ὅπλοις ὁ γεγυμνασμένος. Timothei presb. Antiocheni, apud Gretſer. p. 408.
Σταυροῦ ἑορτὴ πρόκειται σήμερον. Joſephi ArchiEpiſcopi Theſſalonicenſis. Chryſoſt. T. 5. Savil. p. 819.
Τί εἴπω, ἢ τί λαλήσω; Chryſoſtomi. Gretſer. p. 492. & T. 7. Savil. pag. 502. & inter ſpuria T. 2. edit. novæ p. 820.
Τοῦτο ἐστιν ἀδελφοὶ τὸ σημεῖον. Ejusdem Chryſoſtomi. Gretſer. p. 482. & T. 7. Savil. p. 864. Lambec. IV. p. 106. VIII. p. 232.

In Crucis b) venerationem.

Ἀγαλλιάσεως καὶ εὐφροσύνης ἡμέρα. Theodori Studitæ. Græce & Latine apud Gretſerum T. 2. de Cruce pag. 287.
Ἆσμα κοινὸν ᾄσωμεν λαοί. Incerti. Gretſer. p. 190.
Ἥκει ἡμῖν ἐνιαύσιος ἡμέρα. Jo. Chryſoſtomi. id. p. 270. & T. 5. Savil. p. 877.
Ἤρετό με τις πρόβλημα. Jo. Zonaræ.
Ἰδοὺ ἡ κλίνη Σολομῶν. Germani Patriarchæ CPol. id. pag. 294. Græce & Latine.
Καὶ οἱ ἰατροὶ μὲν. Sophronii Patriarchæ Hieroſol. Gretſer. p. 283. ſed Latine tantum.
πρὸ τοῦ σωτηρίου σταυροῦ. Incerti. apud Gretſer. p. 376.
προτυπῶν καὶ προδιαγράφων ὁ μακάριος Μωυσῆς. Philothei Patriarchæ CPol. Græce & Latine apud Gretſer. p. 360. ſed in Codice

M 2

a) Jac. Gretſeri S. I. opus de Cruce prodiit Ingolſtad. 1600. 4. & 1616. fol.

b) *Vide Jejuniorum Dominicam tertiam ſive* μεσονηστιμον, & Combefiſium T. 2. Bibl. Concionatoriæ.

Digitized by Google

dice Bibl. Coislinianæ p. 402. legitur inter Homilias Joannis Calecæ ArchiEp. CPol.

Σταυρȣ̃ πρόκειται σήμερον ἑορτή. Joſephi ArchiEp. Theſſalonicenſis. MS. in Bibl. Coislin. p. 401.

Τί δαὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῷ προκειμένῳ σιγήσομεν θαύματι. Theophylacti Bulgar. ArchiEpiſcopi. Gretſer. p. 384.

Φωτίζȣ, Φωτίζȣ Ἱερȣσαλήμ. Germani Patriarchæ CPol. Græce & Latine apud Gretſerum pag. 308.

In Crucis c) exaltationem 14. Sept. Δειμαμένη τινὰ ἡ μακαριωτάτη Ἑλένη ναὸν. Narratio Anonymi MS. Lambec. VIII. p. 361.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ȣ̓δεὶς ἀναβέβηκε. Jo. Calecæ, Patriarchæ CPol.

Ἐμοὶ μὲν τὸ χαριέστατον ἁπάντων καὶ μάλιστα. Macarii Chryſocephali, ArchiEpiſcopi Philadelphienſis. Græce & Latine apud Gretſerum T. 2. de Cruce p. 210. MS. in Bibl. Coisliniana p. 181.

Ἐπειδὴ τῆς πρώτης καὶ θείας. Philothei Patriarchæ CPol. Gretſ. pag. 174.

Κινήσωμεν ἀγαπητοὶ σήμερον. Andreæ Cretenſis. Gretſer. p. 108. & in Andrea Cretenſi Combefiſii p. 103. Hanc ſecundam partem eſſe orationis quæ incipit σαυρȣ̃ πανήγυριν ἄγομεν, obſervat Lambecius VIII. p. 288. & 380.

Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τȣ̃ Κυρίȣ ἡμῶν Ἰησȣ̃ ΧΡιστȣ̃. Calliſti Patriarchæ CPol. edidit Gretſerus Græce & lat. 4.

Ὁρῶ σήμερον τȣ̃ μεγάλȣ τȣ̃δε ναȣ̃. Theophanis Ceramei. idem Gretſerus T. 2. de Cruce p. 132. & inter Homilias à Franciſco Scorſo utraque Lingva editas, quarta.

Πάλιν ἑορτῆς μυστήριον. Germani Patriarchæ CPol. Gretſer. p. 156.

Πάλιν ὑψȣ̃ται σαυρός. Pantaleonis Presbyteri Byz. id. pag. 150. Chryſoſt. edit. Savilii T. 7. p. 661.

Πᾶσα μὲν ἡ ἀπὸ τῶν χειρόνων. Chryſoſt. T. V. Savil. p. 823.

Πρότερον ἐν ἱερᾷ διαγόντων ἀνθρώπων ἀγαλλιάσει. Leonis Imp. Gretſer. pag. 142.

Πρὸ τȣ̃ σωτηρίȣ σαυρȣ̃. Incerti. Gretſer. p. 184.

Σταυρȣ̃ πανήγυριν ἄγομεν. Andreæ Cretenſis. id. Græce & Latine pag.

c) Confer quæ congeſſit Combefiſ. Tom. 8. pag. 125. ſeq. Bibl. Concionatoriæ.

Digitized by Google

pag. 94. & Latine ſub Metaphraſtæ nomine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 14. Sept. Græce & Lat. etiam in Andrea Cretenſi Combefiſii p. 96.

Σταυροῦ πανήγυρις καὶ τίς οὐ σκιρτήσειεν; Sophronii Patriarchæ Hieroſol. Gretſer. p. 89.

Σταυροῦ πρόκειται σήμερον ἑορτή. Joſephi Patriarchæ Theſſalonicenſis. id. pag. 116.

Τὸν σταυρὸν τιμῶν, ὁμολογουμένως σταυρωθέντα τιμῶ. Nicetæ Paphlagonis. Græce & Latine in auctario noviſſimo Combefiſiano T. 1. p. 440. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 424.

Τὸν τοῦ σταυροῦ λόγον. Mich. Pſelli. MS. Cod. Barocc. 131.

Φέρε σήμερον, ὦ θεοφιλέστατον ἄθροισμα. Theophanis Cerامei, Tauromeniæ Epiſcopi. Græce & Latine apud Gretſerum T. 2. de Cruce p. 124. & inter Homilias Theophanis à Franciſco Scorſo Pariſ. 1644. fol. editas, tertia.

In Crucis d) inventionem.

Ἐν ἔτει ἑβδόμῳ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου. Incerti, apud Gretſerum Græce p. 540. Integriorem Codicem MS. memorat Lambecius VIII. p. 381. & 393. quinque foliis in folio. In Codice Bibl. Coislinianæ p. 402. Menandro Protectori tribuitur.

Ἔτους διακοσιοστοῦ τοῦ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ ζήτησις καὶ ἀνεύρεσις γέγονε. Auctoris incerti.

Ἔτους διακοσιοστοῦ τριακοστοῦ τρίτου. Incerti. Græce apud Gretſerum p. 541-546.

Ἔτος ἠνύετο τριακοσιοστὸν τρίτον τοῦ πάθους. Incerti apud Gretſerum. p. 526. Græce & Latine.

Τὴν κέλευσιν τῆς ἡμετέρας ὁσιότητος δεξάμενος. Alexandri Monachi. Edidit Gretſerus T. 2. de Cruce p. 1.

IX. In JESU Sepulturam.

Ἃ μὲν ἄν τις εἰκάσῃ τεκμήριον. Maximi Planudæ. Græcè MS. Lambec. VIII. p. 70. Latine Joach. Axonio, Graviano interprete, T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 486.

d) Combefiſ. T. 6. pag. 530. ſeq.

Ἀναβάλλεταί μὲν ὁ Ἰησοῦς. Theodori, Alaniæ Epiſcopi.

Ἐπαινετὸς καὶ οὗτος τῆς Ἐκκλησίας ὁ νόμος. Gregorii Epiſcopi Antioch. MS. Græce Bibl. Coislinian. p. 182. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefiſ. p. 827.

Σάββατον μέν ἐστι σήμερον. Germani Patriarchæ CPol. T. 1. Auctarii novi Combefiſ. p. 1469. Græce & Lat.

Τί τοῦτο σήμερον, σιγὴ πολλὴ ἐν τῇ γῇ. Epiphanii Cyprii. T. 2. p. 159. Confer, Sabbato magno.

Ὦ φρικτοῦ μυστηρίου πάσῃ τῇ κτίσει. Leonis Imp. Græce & Lat. in Auctario novo Combefiſ. T. 1. p. 1675.

X. In JESU reſurrectionem.

Ἀναστάσεως ἡμέρα. Greg. Nazianzeni Orat. XLI.

Ἀνάστασις τοῦ ἐμοῦ Ἰησοῦ καὶ Θεοῦ. Leonis Imp. Græce & Lat. in Auctario novo Combefiſ. T. 1. p. 1691.

Ἀνέστη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ὁ Κύριος. Euſebii Alex.

Ἀπεθέμεθα τῆς νηστείας τὸ φορτίον. Jo. Chryſoſtom. T. 5. Savil. pag. 581. & T. 2. edit. novæ p. 437.

Εἰ ταῖς Ἀγγέλων εὐνῇ. Athanaſii Alex. Græce & Lat. in Combefiſii Auctario Nov. T. 1. p. 531. & in Athanaſio Montfauconi T. 3. p. 455.

Εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος. Jo. Chryſoſtomi. T. V. Savil. p. 916. MS. Lambec. VIII. p. 364

Εἴ τις Πατριαρχῶν εὐλογία. Nyſſeni T. 2. p. 814.

Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι. Nazianzen. Orat. XLII.

Εὔκαιρον καὶ παναρμόνιον. Leontii presbyteri CPol.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, εὐφημήσωμεν. Nyſſeni T. 2. pag. 869.

Ἡ μὲν ἀληθινὴ τοῦ σαββάτου κατάπαυσις. Id. pag. 866.

Καθὼς ἐνεχώρει διεσαφήσαμεν. Joannis Theſſalonicenſis de conſonantia Evangeliſtarum. Græce & Lat. T. 1. auctarii Novi Combefiſ. p. 791.

Λαμπρὰ μὲν ἡ τοῦ Πάσχα πανήγυρις. Procli Patriarchæ CPol. Græce & Latine inter ejus Orationes à Riccardo Romæ, & Combefiſio T. 1. Auctarii novi editas p. 427.

Μεγά-

Μεγάλη τῆς ἡμέρας ἡ δύναμις. Macarii Chryſocephali.

Νικάτω καὶ λόγων ἄρουραν. Procli CPolitani Patriarchæ, poſt Riccardum edidit Combefiſ. p. 422.

Οἱ μὲν ἄλλοι Εὐαγγελισαὶ. Ejusdem. Riccardus & p. 431. Combefiſ.

Οἱ πένητες τῶν ἀνθρώπων φιλέορτοι. Nyſſeni. Bibl. Coisliniana p. 182.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. Joannis Metropolitæ Evchaitorum.

Πάντες μὲν, ἀγαπητοί. Heſychii presb. Hieroſol. T. 1. Auctarii novi Combefiſ. p. 743. Græce & Lat. & in Nyſſeni Operibus T. 2. pag. 832.

Περὶ δογμάτων ὑμῖν ἔμπροσθεν. Chryſoſt. T. 2. edit. novæ p. 422.

Σύμβολα τῆς δεσποτικῆς Ἀναστάσεως. Leontii presb. CPol.

Σφόδρα μοι καὶ νῦν. Chryſoſt. T. VII. Savil. p. 500.

Τῆς παρούσης ἡμέρας τὰ εὐαγγέλια. Macarii Chryſocephali.

Φαιδρὰ τοιγαροῦν τοῦ τριημέρου τάφου τὰ ἄνθη. Procli Patriarchæ CPol. Edidit Riccardus & p. 416. Combefiſ.

Χαρᾶς ὑπόθεσις ἡ παροῦσα ὑπόθεσις. Macarii Chryſocephali.

Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν. Athanaſii Alex. T. 1. Auctarii novi Combefi. id. p. 539. & T. 3. Athanaſii edit. Montfauconi p. 458.

Etiam Nili λόγους β' ἐς Πάσχα, memorat Photius Cod. 276.

XI. In JESU aſſumtionem, quæ Cappadocibus ἡ ἐπισωζομένη. a)

Αἱ χάριτες μὲν ἐπὶ τῶν πρότερον χρόνων. Auctor Nicolaus Cabaſilas.

Ἐπειδὴ χάριτι τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Auctor Euſebius Alexandrinus.

Εὐλογητὸς ὁ θεός. Εὔκαιρον σήμερον. Jo. Chryſoſtomi, T. VI. Ducæi p. 378.

Ἡ μὲν τῆς ἀναστάσεως μνήμη. Athanaſii Alex. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefiſ. p. 554. & T. 3. Athanaſii edit. Montfauconianæ p. 551 Alii tribuunt Baſilio Seleucienſi, Cæſarienſi Codex Bibl. Coislinianæ p. 182.

Καὶ ὅτε τοῦ σταυροῦ μνείαν. Jo. Chryſoſtomi T. V. Savil. p. 595. & edit. novæ Montfauconianæ T. II. p. 447.

Τῇ μὲν ἀναστάσει τὸ θνητὸν κατεπόθη. Leonis Imp. Græce & Lat. in Combefiſii Auctario novo T. 1. p. 1711.

Τρία

a) Vide Cangii gloſſar. & Montfauconi Bibl. Coislin. p. 182.

Digitized by Google

Τρία παράδοξα θαύματα. Jo. Chryſoſtomi. T. VI. Ducæi p. 375.

Φαιδρὰ μὲν πᾶσα ἑορτή. Jo. Chryſoſtomi. T. V. Savil. p. 970.

Φαιδρόν μοι τὸ τῆς ἐκκλησίας θέατρον. Chryſoſtomi. T. 7. Savil. pag. 426.

Φέρε μοι νῦν τοὺς ἱερατικούς. Diadochi Epiſcopi Photices Epiri.

Ὡς γλυκὺς συνέμπορος. Greg. Nyſſeni T. 2. p. 873.

Nili λόγους τρεῖς εἰς τὴν ἀνάληψιν, memorat Photius Cod. 276.

XII. In JESU adventum ſecundum.

Ἀδελφοί μου φιλόχριστοι, ἀκούσατε. Ephraimi Syri. Exſtat Græce in edit. Oxon. p. 247.

Ἀγαπητοὶ, μηδὲν προτιμησώμεθα. Ejusdem. ibid. p. 455.

Ἐνόμιζον μεγάλα τινὰ καὶ ὑπερφυῆ. Jo. Chryſoſtomi T. V. Savil. pag. 782.

Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου. Euſebii Alexandrini.

Πῶς ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος. Ephraimi Syri, edit. Græcæ Oxon. p. 359.

Plura Combefiſius Tomo I. Bibliothecæ Patrum Concionatoriæ, ſed ut in opere illo ſolet, Latine tantum.

XIII. In JESU imaginem.

In CHriſti imaginem ad Abgarum miſſam, Οὐκ ἄρα μόνος ἀκατάληπτος ἦν. Conſtantini Porphyrogeniti. Vide Volum. VI. hujus Bibl. p. 490. Latine exſtat in Tomo ſexto Lipomanni pag. 190. ſeq. atqve inde apud Surium ad 16. Auguſti. Græce & Latine in Combefiſii faſciculo rerum CPol.

Παράδοξος ἡ πανήγυρις. Gregorii Archidiaconi & Referendarii Magnæ Eccleſiæ. Vide Allatium de Simeonibus p. 105.

De miraculo imaginis CHriſti in puteo ad magnam Eccleſiam CPol.

Δεσποτικῶν καὶ παραδόξων θαυμάτων. MS. Lambec. VIII. p. 350. Auctor incertus.

Οὐδὲν οὕτως εὐφραίνειν οἶδεν. Auctor incertus. Græce & Lat. T. 2. auctarii Novi Combefiſ. p. 647.

In Imaginem in Chalcopratis. Δεσποτικῶν θαυμάτων ἀνάμνησις πάρεστι σήμερον. Auctor incertus. Græce & Lat. T. 2. Auctarii novi Combefiſ. p. 611.

Ima-

Digitized by Google

Imaginis CHriſti Berytenſis A. C. 765. Ἄρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς. Athanaſii T. 3. Opp. p. 344. junioris.

In Imaginem translatam à Germano Patriarcha CPol. Τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Γερμανοῦ. MS. Coislin. p. 414.

*Ignatii τοῦ θεοφόρου Antiocheni. Ἄρτι Τραϊανοῦ τὰ τῆς Ῥωμαίων βασιλείας. Latine apud Surium & cum notis apud Bollandum 1. Febr. Græce MS. in Bibl. Coislin. p. 213. Græce & Latine in Patribus Apoſtolicis Cotelerii. Vide & Combefiſii Bibl. Concionatoriam T. VI. pag. 168. ſeq.

Οἱ πολυτελεῖς καὶ φιλότιμοι. Jo. Chryſoſtomi. T. V. Savil. p. 498. & T. II. edit. novæ Montfauconianæ p. 592.

Antiquiora Acta incipiunt Ἄρτι διαδεξαμένου. Hæc Latine edidit in Ignatiana appendice Uſſerius. Græce & Latine Ruinartus ac deinde alii ut dixi lib. 3. cap. 1. pag. 42.

Ignatii CPol. Patriarchæ vita ſcripta à Niceta Paphlagone. Πάντων μὲν ἁγίων τοὺς βίους. Ex Matthæi Raderi edit. Ingolſtad. 1614. 4. Extat Græce & Lat. T. 3. Concilior. Binii edit. 1618. parte 2. p. 692-724. T. VIII. Labbei p. 1180. T. V. Harduin. p. 943.

Ejusdem Encomium à Michaële Monacho presb. & Syncello. ὁ νέος οὗτος καὶ μέγας θεοφόρος ἰγνάτιος. Id. Bin. p. 725. Lab. p. 1259. Harduin. pag. 1010.

In Imaginum reſtitutionem Dominica ὀρθοδοξίας. Τίς ὁ ἦχος τῶν ἑορταζόντων; Macarii Chryſocephali. MS. in Bibl. Coislin. p. 181.

Τοῦ βασιλέως θεοφίλου. Auctor incertus. Græce, & Lat. T. 2. Auctarii Novi Combefiſ. p. 716. MS. Lambec. IV. p. 171. VIII. pag. 349. ſeq.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε. Germani Patriarchæ CPol. Græce & Latine in Tomo 2. Gretſeri, de Cruce p. 549.

*Indæ, Domnæ & viginti millium Martyrum Nicomediæ. Ἄρτι Μαξιμιανοῦ δεύτερον ἔτος ἄγοντος ἐν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ. Latine apud Surium, 26. Dec. & T. V. Lipomanni. Græce MS. in Bibl. Coisliniana p. 213.

Innocentium Martyrum Bethleemiticorum. Πάλιν ὁ τάλας ἐγὼ τὸν νοῦν. Auctor Joannes Monachus & presbyter Euboeæ.

Πάλιν ὁ γέρων ἐγὼ πρὸς τὸν λόγον ἄγομαι. Baſilii Seleucienſis. Latine apud Surium 28. Dec. Lipomannum T. V. Græce & Lat. XXXVII. inter Homilias Baſilii Seleuc.

N Τίς

Digitized by Google

Τίς θεὸς πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν. Cyri Germani CPol.

In Incorporeos. (Angelos) Καὶ πάλιν τῷ θείῳ Δαβὶδ πατρὶ ἡμῶν. Georgii Hagiopolitæ.

Joachim & Annæ, parentum S. Mariæ. Ἡ χθὲς θεοτόκου γενεθλιακὴ πανήγυρις Auctor Coſmas Veſtitor.

Joannæ in puteo. Ἦν τις γυνή. Cod. 148. Barocc. Infra, Joannis.

Joannicii. Τὰ ψυχωφελῆ καὶ θεάρεστα τῶν ἁγίων πατέρων ἀνδραγαθήματα. MS. Lambec. T. 8. p. 266. Auctor Sabas Monachus. Ex Vita Joannicii MS. loca multa Græce producit Cangius in appendice Gloſſarii Græci & notis ad Zonaram.

* Τὴν πρὸς ἀρετὴν ὁδὸν φέρουσαν τραχεῖαν εἶναι: Latine apud Surium 4. Nov. & Lipomannum.

* In Joannem b) Apoſtolum & Evangeliſtam. ὅτι μὴ πολὺ τῶν Ἀγγέλων ἀφέστηκεν ἄνθρωπος. Latine apud Surium 27. Dec. Græce vero MS. Lambec. VIII. p. 244. & Latine ad calcem Oecumenii in Epiſtolas, & Arethæ in Apocalypſin. Pariſ. 1631. fol. Græcè ad calcem commentariorum Oecumenii excuſorum Veronæ 1532. fol.

Ἀποστολικὴν ἐπιδημίαν εὐφημῆσαι. Auctor Macarius Chryſocephalus, ArchiEpiſcopus Philadelphienſis. MS. in Bibl. Coislin. p. 181.

Ἀπόστολος ὁ τὴν φαιδρὰν ταύτην συγκροτήσας πανήγυριν. Auctor Procopius Chartophylax.

Βασιλεύοντος τῶν ἰουδαίων Ἀγρίππου. Narratio Apocrypha MS. Lambec. VIII. p. 375. Neſſel. V. p. 175. n. 4.

Ἐζήτησαν οὖν οἱ παρόντες τὴν αἰτίαν. Narratio Apocrypha Græcobarbara incerti de actis & viſionibus quas vidit Joannes Apoſtolus cum primum CHriſtus Petro & Apoſtolo apparuit. MS. Lambec. VIII. p. 361. Neſſel. V. p. 127. n. 8.

Εὐαγγελιστῇ θεολόγῳ προσήκει ἂν αἶνος. Auctor Nicephorus Blemmidas.

Ὁ τὸν μέγαν τῆς βροντῆς γόνον προτρεπόμενος. Inter incerta ab Allatio rejicitur pag. 123. de Simeonibus: ſed Auctor eſt Nicetas Paphlago. Exſtat Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 393. Græce & Latine in Combefiſii Auctario noviſſ. T. 1. p. 354.

Πάλιν ὁ ἡμέτερος Ἰωάννης Chryſoſt. T. 7. Savil. p. 344.

Σαλπίσατε, φησὶν, ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγος. Prochori Diaconi Apo-

b) Vide Tillemont. T. 1. memor. p. 358. 370. ſeq.

Apocrypha de Joanne Evangeliſta narratio, cujus pars Græce & Latine prodiit in Orthodoxographis A. 1569. integrior longe in Bibliothecis Patrum Latine. T. 2. edit. Lugd. p. 46-67.

Joannis Baptiſtæ c) & Prodromi ſive Præcurſoris.

Ἀλλ' ἔμοιγε τοῖς σοῖς ἐπιβαλεῖν ἐγκωμίοις. Auctor Theodulus Abbas.

Ἀρχὴ τῷ κόσμῳ χαρᾶς τὰ πρὸς τὸν Ζαχαρίαν. Georgii Nicomedienſis. MS. Lambec. VIII. p. 222.

Δίδου ἡμῖν ἡ φωνὴ τοῦ λόγου φωνήν. Auctor Sophronius, Archiepiſcopus Hieroſol.

Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν οὐδεὶς Ἰωάννου μείζων. Auctor Antipater Epiſcopus Boſtrenſis. Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 24. Junii.

Ἦχος σάλπιγγος, λύρα πνευματική. Auctor Chryſippus Presbyter Hieroſol.

Λύει κἀμοὶ τὴν γλῶσσαν ὁ Βαπτιστής. Auctor incertus. T. 1. Auctarii novi Combefiſ. p. 1371. Græce & Lat.

Hiſtoria Apocrypha de Johanne Baptiſta. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις γεννηθέντος τοῦ Ἰωάννου. MS. Bibl. Coiſlinianæ p. 413.

Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ πανήγυριν ἄγομεν. Jo. Chryſoſtom. T. 2. edit. novæ inter ſpuria p. 805. Primum ediderat Hoeſchelius 1587. 8.

Οἱ ἀνθηρότατοι λειμῶνες. Joanne Chryſoſtomo, ut fert inſcriptio, auctore edidit Græce & Lat. Pantinus Antw. 1601 8.

* *Joannem Baptiſtam magnum illud decus orbis terrarum, laudare deſiderare quidem licet omnibus, ut pro dignitate autem laudet,* Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 29. Auguſti.

Heſychii presb. Hieroſol. in conceptionem Prodromi. MS. in Bibl. Coislin. p. 196. initio mutila.

In Johannis Baptiſtæ conceptionem. Μωϋσῆς ὁ μέγας ὁ τοῦ θεοῦ. Jo. Chryſoſtomi. T. V. Savil. p. 831. & inter ſpuria T. 2. edit. novæ p. 793.

Πολλοὶ μὲν ἤδη πολλάκις. Auctor Leontius Presb. CPolitanus.

Vita & obitus Joannis Baptiſtæ. 29. Auguſt. Πληρωθέντων ἐτῶν πεντακισχιλίων. Lambec. VIII. p. 219.

Τὴν τῆς πανηγύρεως χάριν. Pantaleonis Diaconi CPol. T. 2. auctarii

N 2 Ducea-

c) Confer quæ exhibet Combefiſius T. 7. Bibl. Concionatoriæ pag. 52. ſeq. & 90. ſeq. & quæ de Johannis Baptiſtæ capite & ejus reliquiis Tillemont. T. 1. memor. p. 108. ſeq. 519. ſeq.

Digitized by Google

Ducæani p.442. Græce & Lat. & T. 12. Bibl. Patrum Pariſ. 1644 1654. p. 686.

In Joannis Baptiſtæ natalem.

Ἀηδόνι τινὶ πολυφώνῳ. Auctor Theodorus Studita. Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 24. Iunii.

Ἀρχὴ τῶ κόσμῳ. Auctor Leo Imperator.

Εἰ μὲν ὁ τοῦ λόγου κήρυξ καὶ πρόδρομος. Auctor Theodorus Daphnopates, licet in Codice Vaticano 1074, ut Allatius notat, refertur ad Theodoritum Cyri Epiſcopum, atque in auctario operum Theodoriti Garneriano prodiit Græce & Lat.

Εὔκαιρος ἡμέρα ἑορτῆς. Chryſoſtomi T. 7. Savil. p. 389. Latine apud Surium 24. Junii.

Benedictus Deus. Ecce enim rebus ipſis oſtenſa ſunt ſalutationes Johannis. Jo. Chryſoſtomi. Latine apud Surium 24. Maji.

Ἰωάννῃ τῇ φωνῇ τοῦ λόγου τοὺς λόγους. Auctor Macarius Chryſocephalus. MS. in Bibl. Coislinian. p. 181.

Χώραν μὲν ἀποχερσωθεῖσαν. Athanaſii Alex. T. 3. Opp. p. 387. cum Montfauconi verſione.

In Joannis decollationem 29. Auguſt. *Ὥσπερ τις ἀνὴρ φιλέρημος.* Anatolii Epiſcopi Theſſalonicenſis, notante Allatio. At Chryſoſtomo d) T. 7. Savil. p. 549. tribuitur & in Codice noni ſæculi, de quo Bandurius p. 649. ad Antiquitates CPol. Chryſoſtomi ſermonem de hoc argumento memorat Photius Cod. 274.

Ἔτι μου τῇ μνήμῃ τὰ Βαπτιστοῦ κρατεῖ. Ejusdem Anatolii.

Ἔτους τεσσαρακοστοῦ δευτέρου τῆς βασιλείας Αὐγούστου. Auctor ſe profitetur Euripum, Johannis Baptiſtæ diſcipulum. Confer Tillemont. T. 1. memor. p. 518. edit. Pariſ.

Iterum furit Herodias. Joannis Chryſoſtomi. Latine apud Surium 29. Auguſti, & in T. 6. Lipomanni pag. 203. b. *Πάλιν Ἡρωδιὰς μαίνεται* T. 7. Savil. p. 745.

Λύει κἀμοὶ τὴν γλῶσσαν ὁ Βαπτιστής. Mich. Pſelli. MS. Lambec. VIII. p. 218. ſq. V. p. 18.

Ὁ λόγος τῆς ἀληθείας φέρει μέν τινα καὶ τοῖς καταγγ. Jo. Chryſoſtomi ex commentar. in Matthæum. Bibl. Coislinian. p. 183.

Πάλιν ἡμᾶς ἡ μεγαλόφωνος φωνή. Anatolii Theſſalonic.

Πάλιν

d) Sub Chryſoſtomi nomine primus edidit Hœſchelius A. 1587. 8.

Πάλιν Ἰωάννης ὁ μέγας ὁ πρόδρομος. Macarii Chryſocephali. MS. in Bibl. Coislinian. p. 181.

Ἤδη καὶ γῆρας ὡς τὰ πολλά, AndreæCretenſis. MS. Græce Lamb. VIII. p. 218. Latine in T. 6. Lipomanni p. 205. b. & apud Surium 29. Auguſti, at Græce & Lat. in Auctario novo Combefiſ. T. 1. p. 1327.

Τὴν τῆς Ἡρωδιάδος ὄρχησιν. Baſilii Seleucienſis p. 160. edit. Commelin. MS. Lambec. VIII. p. 219.

Τίς δώσει Δαβίδι προφητικῇ διεξομαῦθαι. Leonis Imp. Alia collegit Combefiſius T. 7. Bibl. Concionatoriæ p. 780-818.

Heſychii Sophiſtæ Byz. in Joannem Baptiſtam ſermo deſideratur in Codice Coislin. p. 183.

In Johannis deſcenſum ad Inferos. a) Ἀναγκαῖον ἐστὶ πάλιν σήμερον. Auctor Euſebius Alexandrinus.

In capitis Johannis inventionem in urbe Emeſena b) A. C. 453. 24. Febr. Μοναχοὶ δύο ἐκ τῆς ἑώας. Marcelli Archimandritæ. MS. Lambec. VIII. p. 89. Latine vertit Dionyſius Exiguus.

* De tribus inventoribus capitis S. Joannis Bæptiſtæ. Πάλιν ἡμῖν ὁ θεῖος ὑφέστηκε πρόεδρος.

In Johannis manum allatam Antiochiã. Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἡμῖν ὁ ἱερὸς τοῦ Χριστοῦ ἐπεδήμησε πρόδρομος. Theodori Daphnopatæ. Latine ſine auctoris nomine apud Lipomannum T. 6. p. 211. & Surium 29. Auguſti.

Johannis Acatii, (qui male Aratzius apud Allatium p. 123. de Simeonum ſcriptis) Οὗτος ὁ Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὡρμᾶτο μὲν ἀπὸ τῆς Κωνσταντίνου. Auctor incertus. Allegatur ab Allatio ad Acropolitam p. 201. 202.

Alia ejusdem vita, Τοὺς δοξάζοντάς με δοξάσω. Auctor incertus.

Joannis Calybetæ ſub Theodoſio juniore. Βίον καλὸν, ἀδελφοί μου, βούλομαι διηγήσασθαι. Auctor incertus qui ſe Synchronum profitetur. In alio Codice incipit: Βίον καὶ ἅγιον καὶ ἀμόλυντον καὶ ἐνάρετον ἀνδρὸς δικαίου βούλομαι διηγήσασθαι. MS. Lambec. VIII. p. 228. 395. Latine apud Surium 15. Januar. ſub Metaphraſtæ nomine. Βίον καλὸν καὶ ἐνάρετον καὶ ἄμωμον. MS. in Bibl. Coislin. p. 196.

a) Titulus ſermonis eſt: περὶ τῆς παρουσίας Ἰωάννου εἰς τὸν ᾅδην. Crediderunt enim aliqui Johannem CHriſti præcurſorem fuiſſe etiam apud inferos. Vide Allatium de libris Eccleſ. Græcor. pag. 303. ſeq.

b) Vide Sozom. VIII. 21.

Res eſt ſane tyrannica parentum amor Latine ex Græco Codice Vaticano apud Bollandum. 15. Jan. confer Tillemont T. 16. p. 57. ſeq.

Joannis Chryſoſtomi. Vide ſupra, Chryſoſtomi.

Joannis Climaci. Vide paullo poſt Joannis Sinaitæ.

Joannis Damaſceni. Τοῖς τετηρηκόσι τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἀῤῥύπωτον. Auctor Joannes Patriarcha Hieroſol. Græce & Latine in nova Damaſceni editione & apud Henſchenium 6. Maji. Græce MS. Bibl. Coislin. p. 212. Latine ex Billii verſione apud Surium 6. Maji.
Τῷ Ἰωάννῃ τὸν λόγον τῷ ἐκ Δαμασκοῦ τὰ ἐγκώμια. Auctor Conſtantinus Acropolita Logotheta. Apud Henſchenium T. 2. Maji p. 731.

* Joannis Eleemonis, Patriarchæ Alex. Τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀναγράπτους τίθεσθαι πράξεις. Bibl. Coisliniana p. 584. Latine Gentiano Herveto interprete apud Surium & cum notis apud Bollandum ad 23. Januar. Græce MS. Lambec. VIII. p. 337.

Ex vita ejus ſcripta à Leontio Neapoleos Cypri Epiſcopo narratio de Petro publicano. Lambec. IV. p. 104. & VIII. p. 231. ſq.

Ejusdem Vita Paralipomena à Leontio Epiſcopo Neapolitano Cypriorum Inſulæ. ὁ μὲν σκοπὸς εἷς ἐστιν ἡμῶν. MS. Lambec. VIII. p. 271. Latina Anaſtaſii Bibliothecarii verſio in Roſweidi Vitis Patrum & apud Bollandum T. 2. Januar.

Joannis Eleemonis Vita auctore incerto: Οἱ τοὺς ἀγαθοὺς καὶ σπουδαίους ἄνδρας ἐγκωμιάζοντες. Allatio de Simeonibus pag. 123. hic Johannes per errorem calami dicitur Imperator.

Joannis Eleemoſynarii vitam à Metaphraſte ſcriptam Græce habuit Roſweidus. Vide Gudii Epiſtolas pag. 278. Citatur etiam ab Allatio de purgatorio p. 73.

Johannis Gothi Epiſcopi vita. Οὗτος ὁ ὅσιος πατὴρ Ἰωάννης Ἐπίσκοπος ἦν Γοτθίας. Auctor incertus.

Joannis Epiſcopi & Heſychaſtæ Abbatis Lauræ S. Sabæ vita auctore incerto: Πρῶτον, τίθημι τῷ λόγῳ τὸν Ἀββᾶν Ἰωάννην. Latine in T. 6. Lippomanni, ad 13. Maji. & apud Surium 13. Maj. ſub nomine Cyrilli Scythopolitani.

Joannis Martyris. Vide ſupra, Cyri.

Johannis Monachi qui ſe in puteum injecerat. Ἦν τις γυνὴ φιλόχριστος ὀνόματι Ἰουλία. Auctor incertus. Exſtat Græce è MS. Vaticano

ad

Digitized by Google

ad calcem T. 3. Act. Sanctor. ad 30. Martii pag. 43. & Latine p. 832. ex verſione Sirleti.

De Johanne Moſcho narratio, præmiſſa ejus prato ſpirituali à neſcio quo. Συνεγράφη ἡ βίβλος αὕτη. T. 2. auctarii Ducæi p. 1053.

* Joannis propter CHriſtum pauperis. Τυραννικόν τι χρῆμα τεκόντων ϛοργή. Supra, Joannis Calybetæ.

Joannis Scholaſtici, Abbatis, *Sinaitæ* qui vulgo Climacus: Τὸ μὲν τίς ἡ ἐνεγκαμένη τὸν γενναῖον. Auctor Daniel Monachus Ruthenus. Latine apud Lipomannum T. 2. p. 401. & Surium 30. Mart. Græce & Lat. ante Jo. Climacum Matthæi Raderi. Pariſ. 1631. fol.

Brevis de Joanne Climaco narratio Anonymi. Ἐλθόντος ποτὲ τοῦ Ἀββᾶ. Græce & Lat. in Climaco Raderi.

Epitome vitæ ejus in Menæis 30. Mart. Ἔτος ἑκκαίδεκα χρόνων ὑπάρχων. ibid.

Joannis Theologi. Vide ſupra, Joannis Apoſtoli.

* Joannis, Xenophontis F. Infra, in Xenophonte.

* Joannitii. Vide ſupra, Joannicii.

Jobi. Ἄγε δὴ καὶ σήμερον φίλε γνησιώτερον τοῦ γενναιοτάτου Ἰώβ. Auctor Leontius presbyter CPol.

Εὔκαιρον ἐν τῷ παρόντι τὸν ἀήττητον Ἰώβ. Auctor idem Leontius.

Ὥσπερ οἱ κατὰ γῆν βασιλεύοντες. Baſilii Seleucienſis.

Jo. Chryſoſtomi ſermones IV. in Jobum.

Ἥκεν ἡμῖν ἐνιαυτός. T. V. Savil. p. 877.

Τὰ μεγάλα τῶν πραγμάτων. id. p. 953.

Φέρε καὶ ἡμεῖς ἀψώμεθα. id. p. 956.

Πανταχοῦ μὲν καὶ ἐπὶ πάντων. id. p. 963.

Ejuſdem de patientia Jobi, βούλεσθε προσθῶμεν. T. VI. Ducæi p. 710.

In Jonam Danielem & tres priores. Φαιδρὰ σήμερον ἡμῖν ἡ πανήγυρις. Jo. Chryſoſtomi. T. VI. Savil. p. 824. & T. 2. edit. novæ Montfauconianæ p. 309.

Jonæ & Barachiſii Martyrum. *Saborius Perſarum Rex XVIII. anno regni ſui.* Latine apud Surium 29. Mart. Auctor Eſaias Adami F. auditor & ſpectator.

In Joſephum Patriarcham. Ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ. Ephraimi Syri. Exſtat Græce in Ephræmi editione Oxon. p. 234. Latine vertit Gerhardus Voſſius,

Digitized by Google

Voſſius, & Ambroſius Camaldulenſis, ex cujus verſione legitur apud Surium XI. Dec.

In Joſephum & deſcriptionem Mariæ. *Ὥσπερ οἱ τὸν χρυσίτην.* Athanaſii Alex. T. 3. Opp. p. 404. cum verſione Holſtenii. Et Latine T. 7. Lipomanni & apud Surium 25. Dec. De hoc Joſepho Tillemont T. 1. p. 83. memor. H. E.

Joſephi Hymnographi. *Καὶ ἅπας μὲν βίος τῶν ἐναρέτων.* Auctor Joannes Diaconus magnæ Eccleſiæ & Rhetor.

Irenæi, Sirmii Epiſc. ſub Diocletiano. *Ὅταν τρόποις ἀγαθοῖς* Lambec. VIII. p. 206. Auctor incertus, Metaphraſte antiquior, MS. in Codice noni ſæculi ſanctos Auguſti menſis complexo, cujus meminit Bandurius p. 648. ad Antiquitates CPol.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς. Epitome quam Græce exhibet Lambecius VIII. p. 208. ſq. ubi etiam brevis laus Irenæi Lugdunenſis.

Irenes Martyrium, V. Maj. *Κατὰ τοὺς προλαβόντας χρόνους ὑπῆρχεν βασιλεὺς ὀνόματι Λικίνιος* MS. Lambec. VIII. pag. 286. Vide & ſupra, in Agape.

Iſaaci Confeſſoris Abbatis CPol. *Μετὰ τὴν προσκύνησιν τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ σταυροῦ.* Græce cum Dan. Cardoni verſione in Actis Sanctor. ad XXX. Maji T. 7. p. 247. Eadem ni fallor quam veluti ineditam è MS. Colbert. allegat Bandurius p. 690.

Iſaccius qui & Theophanes. infra in Theophane.

Iſidoræ *σαλῆς*, Tabenneſiotidis in Thebaide. *Ἐν τούτῳ τῷ μοναστηρίῳ.* Auctor Ephraim Syrus. Exſtat in editione Oxon. pag. 419.

Iſidori Martyris Alex. *Ἰσίδωρον τὸν γενναῖον λόγος ἐγκωμιάσαι.* Auctor Nicolaus Pepagomenus.

Κατὰ τὴν τιμίαν καὶ ἔνθεον διδασκαλίαν. MS. Lambec. VIII. p. 81. Latine ad Surium 5. Febr. ubi Metaphraſtæ tribuitur.

Ἔτους πρώτου τῆς βασιλείας Φλαβίου Δεκίου. Græce è MS. Vaticano in calce T. 3. Maji pag. 72. & Latine Dan. Cardono interprete pag. 449.

Iſmaëlis, Sabelis & Manuelis Martyrum. *Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβεστάτου Ἰουλιανοῦ.* Auctor coævum ſe profitetur.

* *Perſecutores quidem alii & tyranni.* Latine in Tom. 6. Lipomanni & apud Surium ad 17. Junii.

Ju-

Judæ Thaddæi Apoſtoli. ὁ μὲν μακάριος Ἰακώβ. Auctor Nicetas Paphlago. Exſtat Græce & Latine in Combefiſii Auctario noviſſ. T. 1. p. 415. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 415.

* Julianæ in urbe Nicomediæ Martyrium. Καὶ ἡ καλλίστη τῶν πόλεων ἡ Νικομήδους φημὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς ἄρξαντος. Latine apud Surium 16. Febr. Græce MS. in Bibl. Coiſlin. p. 213.

Julianæ & Pauli, Ptolemaide. Ἀυρηλιανὸς ὁ βασιλεὺς δόγμα ἔθετο. Auctor Metaphraſte antiqvior. MS. in Codice noni ſæculi, teſte Bandurio. Latine apud Surium 17. Auguſti.

In Julianum Martyrem. Εἰ ἐν τῇ γῇ τοιαῦται. Jo. Chryſoſtomi. T. V. Savil. p. 621. & T. 2. edit. novæ p. 671.

Juliani Martyris & Baſiliſſæ & ſociorum. Ταῦτα δὴ τὰ πάθη τῶν μαρτύρων. Auctor qvisqvis eſt coævum ſe profitetur. Vide Allatium de Simeonibus p. 110. Latine apud Surium 9. Januar. & plus dimidia parte integrior quidem quam dederat Lipomannus Tomo VII. mutilo uſus Codice.

In Julittam Martyrem. Ἡ μὲν ὑπόθεσις τῆς ἐκκλησίας. Baſilii M. Homilia inter ejus Opera T. 1. p. 367. Græce & Lat. Meminit Svidas in Βασίλ. Vide & ſupra, Ceryci.

* Juſtinæ. Vide ſupra, Cypriani.

Juſtini Martyris. *Quo tempore nefarii ſuperſtitionis idolorum propugnatores.* Vide quæ ſupra lib. V. c. 1. p. 52.

Juſtini ejusdem, Charitonis & ſociorum. Ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἀνόμων ὑπερμάχων εἰδωλολατρείας. Auctor incertus. Latine apud Surium 12. Jun.

In Juventinum & Maximinum Martyres. Ὁ μακάριος Βαβύλας. Joannis Chryſoſtomi Græce T. V. Savil. p. 533. & Græce ac Lat. T. 1. Ducæi p. 481. T. 2. Montfaucon. p. 578. Latine apud Surium 25. Januar.

Latomi Eulogii. Γέγονεν κατὰ τὴν Θηβαΐδα. Auctor Metaphraſte antiquior. Vide Bandurium p. 649. ad Antiquitates CPol.

In S. Laurentium. Οἱ σώφρονες τῶν ἐραστῶν. Demetrii Cydonii. Cod. Baroccian. 90.

Laurentii Diaconi, Xyſti Papæ & Hippolyti Tribuni. Τὰς μεγάλας τῶν μαρτύρων. MS. in eodem Codice noni ſæculi. 8. Auguſt. & in Cæſareo de quo Lambecius VIII. p. 124.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι γεγόνασιν ἐπὶ Δεκίου τοῦ βασιλέως. MS. Lambec. VIII. p. 121.

Lauri & Flori in Urbe Ulpiana Dardaniæ, ſub Hadriano. 18. Auguſt. Καλῶς διδάσκει ἡμᾶς. MS. in eodem Codice noni ſæculi apud Bandurium. Auctor igitur Metaphraſte Antiquior.

Οἱ ἅγιοι Χριϛȣ̃ λαῦρος καὶ Φλῶρος. MS. Lambec. VIII. p. 200.

Lazari in Monte Galeſino. Ὁ τῶν κατὰ Θεὸν πολιτευμάτων. Auctor Gregorius Cyprius Patriarcha CPol. Vide Allatium de Georgiis p. 425.

In Lazarum quatriduanum. Δεῖπνον ἡμῖν πολυτελὲς Λάζαρος αὖθις. Heſychii presb. Hieroſolymitani. MS. Lambec. VIII. p. 352.

Λάζαρος τὸν παρόντα συγκεκροτηκὼς σύλλογον. Andreæ Cretenſis. Græce & Lat. in Combefiſii edit. p. 56.

Οὐδὲν, ὡς ἔοικε, τῆς ἀγάπης ἐϛὶν ἰσχυρότερον. Leontii Epiſcopi Arabiſſi. Meminit. Photius Cod. 272.

Φέρε πάλιν εἰς μέσον τὸν Εὐαγγελιϛὴν Ἰωάννην. Amphilochii Epiſcopi Iconienſis. Græce & Lat. in editione Combefiſ. p. 57.

Φιλῶ τὸ τῆς Ἐκκλησίας χωρίον. Heſychii Presbyteri Hieroſol.

In divitem & Lazarum. Οὐ τοῖς ἀποφατικοῖς καὶ δογματικοῖς. Aſterii Amaſeni, Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefiſ. p. 1. & T. 2. auctar. Ducæani p. 563. cum Phil. Rubenii verſione, qui ediderat Antwerpiæ. 1615. 4.

Plures Chryſoſtomi homiliæ. Οὐ τὰ τυχόντα ὑμᾶς ὤνησεν. MS. Lambec. IV. p. 121. VIII. p. 324. Savil. T. V. p. 242. & T. I. edit. nov. p. 736.

Τῆς τοῦ Λαζάρου παραβολῆς τὸ τέλος. MS. id. & T. I. edit. nov. p. 751.

Μέγιϛόν ἐϛι διδασκάλιον id. IV. p. 104. 128. VIII. p. 232. T. V. Savil. p. 728.

Leonis & Paregorii, Pataris in Lycia Martyrum. Ποικίλαι μὲν τοῦ διαβόλου αἱ μηχαναί. Auctor incertus Græce MS. Lambec. VIII. p. 86. & Latine apud Sur. & Bollandum 18. Febr.

Leontii & ſociorum. *Quo tempore Veſpaſianus.* Latine apud Surium 18. Junii è Sim. Metaphraſte.

*Leucii, Vide infra, Thyrſi.

Longini Centurionis. Οἱ τῆς ἀθλήσεως νικηταὶ, οὐράνιοι οἱ πολῖται, οἱ τοῦ Χριϛȣ̃ ϛρατιῶται. Auctor horum Actorum præſentem ſe & videntem Martyrio Longini interfuiſſe profitetur. Sed illa ut fabulis refertiſſima Bollandus deſcribere noluit, qui de aliis Longini Actis ab Heſychio Presb. Hieroſol. compoſitis videndus T. 2. Martii p. 382. ad diem XV. cui adde Tillemontium ad Vitam JESU CHriſti, nota 38. T. 1. memor. p. 477. ſeq. edit. Pariſ.

*Ejuſdem Martyrium. Τοῦ θεοῦ λόγου διὰ τὴν ἐκ παρακοῆς. Græce MS. Lam-

Digitized by Google

Lambec. VIII. p. 224. 251. 259. 262. Bibl. Coisliniana p. 211. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 16. Octobr. & Surium 15. Martii.

* Lucæ Evangeliſtæ. Εἰ καὶ δικαίαν μνήμην. Græce MS. Lambec. VIII. p. 224. 252. 259. 262. Bibl. Coislin. p. 211. Græce & Latine in Combefiſii Auctario noviſſimo T. 1. pag. 513. & ad calcem Arethæ in Apocalypſin Oecumenianis Commentariis ſubjuncti T. 2. p. 853. Pariſ. 1631. fol. Græce ad calcem commentar. Oecumenii p. 1009. Veronæ 1532. fol. Latine apud Lipomannum T. 1. & Surium 18. Octobr.

Μεγάλη τῆς ἀποστολικῆς εὐκλείας ἡ δύναμις. MS. Bibl. Coislinian. pag. 185.

Ὦ λαμπρότης, ὢ ἄπιστις, ὢ σήμερον. MS. ibid.

Οἱ ἅγιοι τοῦ Θεοῦ Ἀπόστολοι καὶ Εὐαγγελισταὶ Auctor incertus. Vide etiam quæ in Lucam Combefiſius T. 8. Bibl. Concionatoriæ pag. 276. ſeq.

Οἱ μὲν ἅγιοι τοῦ θεοῦ μάρτυρες. MS. Bibl. Coislinianæ p. 195.

Πράξεων καὶ λογων ἅμιλλαν ὁρῶ. MS. ibid.

Lucæ junioris. Anachoretæ. Ὁ καλὸς τὰ πάντα καὶ μέγας Λουκᾶς. Auctore incerto. Græce & Lat. T. 2. Auctarii novi Combefiſ. pag. 970. confer Dallæum VII. 12. de cultibus religioſis Latinorum.

* Luciani. Σαμόσατα πόλις τῆς Συρίας ἐστίν. Citat Svidas in νοθεύει, Logothetam laudans. Græce MS. Lambec. VIII. p. 225. 251. 258. 262. Bibl. Coislin. p. 211. Prodiit Latine apud Lipomannum T. 6. 15. Oct. & apud Surium 7. Ianuar. & cum notis apud Bollandum ad 7. Jan.

Ὅπερ χθὲς ἐδεδοίκειν. Jo. Chryſoſtomi. T. 2. edit. novæ p. 524.

Lucii. Ὁ ἅγιος μάρτυς Λούκιος γέγονεν ἀπὸ Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην. 22. Auguſt. MS. Lambec. VIII. p. 206.

Lucilliani Hieromartyris. Πάλαι μὲν ἐγκωμιάζειν. Auctor Photius ſcevophylax SS. Apoſtolorum & Logotheta. Græce Lat. cum Conr. Janningi verſione T. 1. Act. Sanctor. Junii p. 276.-286.

Ejusdem & Sociorum. Βασιλεύοντος Αὐρηλιανοῦ ἦν ἀθροισμὸς μέγας τῶν Χριστιανῶν ἐν τῇ Νικομηδέων πόλει. Auctor incertus. Hoc Martyrium conſequi ſe non potuiſſe dolet Papebrochius quem vide T. 1. Actor. Junii p. 276.

* Macarii. Vide ſupra, Eudoxii.

Digitized by Google

Macarii Ægyptii. Μικρὸ Μακάριος διέφυγεν ὁ Αἰγύπτιος. Auctor Johannes Hagiopolita ſive Hieroſol.

Macarii Eremitæ. Παρακαλοῦμεν οἱ ταπεινοί. Cod. Barocc. 147.

Macariorum duorum Ægyptii & Alexandrini Marcique Monachi, auctore Palladio Epiſcopo Cappadociæ. *Illa quæ de prædicabilibus & beatis referuntur viris.* Latine apud Surium 2. Jan. ex Palladii Hiſt. Lauſiaca.

Macarii Patriarchæ Antiocheni vita ſcripta A. C. 1067. *Gemma regalis quam artificis manus.* Auctor Anonymus. Latine apud Surium 10. April.

In Maccabæos. 1. Auguſt.

Ἅπαντας μὲν οὖν ἐγκωμιάσαι. Jo. Chryſoſtomi T. 2. Edit. novæ p. 628.

Ἐν τοῖς Μακκαβαϊκοῖς βίβλοις ἀναγ. Gregorii Naz.

Καὶ τοῖς μάρτυσιν ὁρῶν τὴν τῶν ἔργων εὐφημίαν. Chryſoſt. T. 2. edit. nov. pag. 631.

Τί δαὶ οἱ Μακκαβαῖοι; Gregorii Nazianzeni Orat. XXII. Latine apud Surium 1. Auguſt.

Φιλοσοφώτατον λόγον ἐπιδείκνυσθαι μέλλων. Flav. Joſephi.

Ὡς φαιδρὰ καὶ περιχαρής. Jo. Chryſoſtomi. MS. Lambec. VIII. p. 100. Latine apud Surium 1. Auguſt. Græce & Lat. T. 2. nov. p. 622.

Ex Chryſoſtomi homilia diverſa ab iis quæ exſtant locum producit Damaſcenus 2. de imaginibus T. 1. p. 384.

Macrinæ ſororis ſuæ vitam ſcripſit Gregorius Nyſſenus. Τὸ μὲν εἶδος τοῦ βιβλίου. Latine ex Zini verſione apud Surium 19. Julii. Græce & Latine inter Nyſſeni opera in appendice.

Mamantis Martyris. 2. Sept.

Ἐγκαίνια τιμᾶσθε. Greg. Nazianzeni Orat. XLIII.

Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους ἦν τις ἀνὴρ ἐν τῇ Παφλαγόνων χώρᾳ. Auctor incertus.

Μάμας ὁ μέγας οὗτος τοῦ Χριστοῦ μάρτυς καὶ περιβόητος. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 2. Sept. & Surium 17. Auguſti. Græcè MS. Lambec. VIII. p. 234.

Οὐκ ἀγνοῶ τὸ μέγεθος. Auctor Baſilius Magnus T. 1. Opp. p. 595.

Τοὺς τῶν μαρτύρων πόνους. Lambec. VIII. p. 221.

Manuelis Martyris. Vide Iſmaëlis.

Marcelli Epiſcopi Apameæ Syriæ. 14. Auguſt. Νενόμισται πολλάκις καὶ τοῖς

ἀπὸ

ἀπὸ γῆς. MS. Lambec. VIII. p. 128. Auctor Metaphraſte antiqvior. Vide Bandurium ad Antiqvitates CPol. p. 647.

* Marcelli Archimandritæ Monaſterii Acoemetarum. Ἔννοιά μοι πολλάκις γέγονε, τί δήποτε μύριοι ποιηταὶ οἱ μὲν πολέμους καὶ ἔχθρας. Græce in MS. Bibl. Coislinianæ p. 213. Latine apud Surium 29. Dec. Lipomannum T. V. Logothetam h. e. Simeonem Metaphraſten in Marcelli vita laudat Svidas in ἀλκαία. Vide de hoc Marcello Tillemontium T. 16. memor. p. 51. ſeq.

Papæ Marcelli. *Tempore illo quo Maximianus rediit de partibus Africæ.* Latine apud Surium 16. Jan. ubi tribuitur Notariis Eccleſiæ Romanæ.

* Marcellini & Marci. Vide infra in Sebaſtiano.

Marci Evangeliſtæ a) Ὥσπερ οὐχ ὅμοιαι τῶν σωμάτων πάντων. Auctor Nicetas Rhetor Paphlago. Exſtat Græce & Latine in Combefiſii Auctario Noviſſ. T. 1. p. 429. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. pag. 419.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ προαιώνιος τοῦ Πατρὸς λόγος. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. T. 3. April. pag. XLVI.

Πάλιν Ἀποστολικὴ κατεστράπτει πανήγυρις. Auctor Procopius Diaconus & Chartophylax. Latine in Bibl. Concionatoria Combefiſii T. VI. & apud Surium 25. April. & Græce è MS. Vaticano cum Latina verſione Jo. Franciſci Albani, Urbinatis in Actis Sanctor. T. 3. Aprilis p. XLVIII. & Latine p. 350. Græce & Latine ante catenam in Marcum editam à Poſſino Rom. 1673. fol.

Tempore illo, cum Apoſtoli per omnem orbem. Latine apud Surium 25. April. ſub Metaphraſtæ nomine.

Marci Monachi. ſupra in Macariis duobus.

Marci Athenienſis, qui in eremo Thraciæ ſe exercuit: Διηγήσατό τις Ἀββᾶς Σεραπίων, ὑπάρχων ἐν τῇ ἐσωτέρᾳ ἐρήμῳ. Auctor incertus. Exſtat Græce è MS. Divionenſi ad calcem T. 3. Act. Sanctor. ad 29. Martii pag. 40 & Latine p. 779.

* Martyrium SS. Marciani & Martyrii, Notariorum, ſub Conſtantio. Ἐπεχωρίαζε μὲν καὶ πρότερον ἤδη τὸ τῶν Ἀρειανῶν δόγμα τῇ Ῥωμαί-

a) Longe plura de Marco Henſchenius, ad V. Aprilis, Combefiſius in Bibl. Concionatoria Tom. VI. pag. 448. ſeq. & D. Jo. Georgius Dorſcheus noſter in ſceletomania Pontificia.

Digitized by Google

ων ἐπικρατεία. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 25. Octobr. Græce MS. Bibl. Coiſlin. p. 211. Lambec. VIII. p. 254. 260. 261. & in God. Colbert. 1081. Reg. 2459. vide Bandurium ad Antiquitates CPol. pag. 628. 633. 634. 636. De iisdem Martyribus Sozomenus IV. 2.

Ἀγώνων ἱερῶν ἀθληταὶ καὶ λαμπρᾶς. MS. in Bibl. Coisliniana. pag. 185.

Marciani. Vide infra, Nicandri.

Marciani Ægyptii & Sociorum Martyrum. Καλῶς ἦν ἀγαπητοὶ καὶ ὁ χορὸς ὁ ἐν Αἰγύπτῳ μαρτυρήσας Θεῷ. Auctor incertus.

Marciani Martyris, Epiſcopi Syracuſani. Φέρε τοίνυν ὦ ἠγαπημένε. Auctore incerto circa A. C. 700. ſcriptum elogium exſtat Græce cum Sirmondi verſione in Actis Sanctor. ad 14. Junii Tom. 2. pag. 788.

* Marciani Presb. & Oeconomi Eccleſiæ CPol. *Sunt quidem multa quoque alia qua hanc regiam exornant.* Latine apud Surium X. Januar. Confer Tillemont. T. 16. p. 161. ſeq. Bollandum ad X. Januar. p. 609.

B. Mariæ Virginis vita ſcripta ab Epiphanio Monacho & Presbytero. Περὶ τῆς κυρίως καὶ ἀληθῶς θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Non admodum probat qvæ de B. Virgine ſcripſerint incerta fide Jacobus Hebræus, Aphrodiſianus Perſa, aut de ejus dormitione Joannes Theſſalonicenſis & alius Joannes qvi Theologum ſe venditavit. Andream vero Hieroſolymitanum, Cretenſem Epiſcopum pro Vita, laudationem edidiſſe. Vide Allatium de Simeonibus pag. 106. ſeq.

B. Mariæ Virginis a) laudatio.

Θεοῦ τοῦ παντοδυνάμου πλούσιον ἡμῖν λόγον χορηγοῦντος. Auctor Joſephus Bryennius.

Κλέπτει τοὺς πόνους τῶν ἐμπόρων. Auctor Proclus Patriarcha CPol. Græce & Lat. in ejus Oratt. à Riccardo editis & T. 1. Auctarii novi Combefiſ. p. 346.

Παρ-

a) Confer Hippolyti Marraccii Bibliothecam Marianam Rom. 1648. 8. & Marialia ab eodem (ſed Latine tantum) edita cum notis, ibid. 1650. & 1651. 8. in quibus Homiliæ S. Germani, Patriarchæ CPol. Leonis Imp. Iſidori ArchiEpiſcopi Theſſalonic. & Joſephi Hymnographi.

Digitized by Google

Παρθενικὴ πανήγυρις. Auctor Proclus CPol. edidit poſt laudatum Riccardum, Combefiſ. p. 301. T. 1. auctar. novi.

Πᾶσαι μὲν αἱ μαρτυρίαι καὶ πανηγύρεις. Idem Proclus. Edidit poſt Riccardum, Combefis p. 339.

Πᾶσα μὲν εὐγνώμων γλῶσσα. Heſychii presb. Hieroſol. edidit Ducæus T. 2. auctar. p. 421. & T. 12. Bibl. Patrum A. 1644. 1654. pag. 665.

Πᾶσα μὲν μνήμη δικαίων. Heſychii ejusdem Hieroſol. edidit Ducæus T. 2. auctar. p. 417. cum Jo. Pici verſione recuſam T. 12. Bibl. Patrum Pariſ. 1644. 1654. p. 661.

Τὰς ἐκλαμπούσας μαρμαρυγάς. Epiphanius Epiſcopus Cypri, Græce & Lat. T. 2. Opp p. 291. & Latine ex Io. Pici verſione apud Surium 8. Decembr.

Τὰς ἀειθαλῆ ῥάβδον Ἰεσσαί. Chryſippi presb. Hieroſol. Exſtat Græce & Lat. in auctario Ducæano T. 2. p. 424. & T. 12. Bibl. Patrum Pariſ. 1644. 1654. p. 668.

In Conceptionem S. Deiparæ Virginis 8. Dec.

Ἡδεῖα μὲν ἡ τῆς παρούσης εὐφροσύνης προσηγορία. Georgii Nicomedienſis.

Ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος. Ioannis Monachi & Presbyteri Euboeæ, clari circa A. C. 744. Vide Allatium de Io. Damaſceni ſcriptis §. 68.

Οὐρανὸς καὶ γῆ ταῖς τῆς χάριτος μαρμαρυγαῖς ὑπερφαιδρύνεται σήμερον. Georgii Nicomedienſis vel Iacobi Monachi ex monaſterio Coccinobaphi.

Leonis Sapientis Orationem ſervatam in Bibl. Sfortiana memorat Baronius.

Plura Combefiſius in Bibliotheca Concionatoria T. IV. p. 90. ſeq.

In B. Mariæ Nativitatem 8. Sept. : *vide ſupra, in Joachimo & Anna* &c.

Ἀγαλλιάσεως ἡμέρα. Auctor Nicetas Paphlago. Exſtat Græce & Latine in Auctario Noviſſ. Combefiſiano T. 1. p. 437. & Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 422.

Ἀκούω Μωυσέα τὸν μέγαν τὸ ξένον ἐκεῖνο θαῦμα τοῦ βάτου. MS. Lambec. VIII. p. 64. Auctor Nicephorus Gregoras.

Ἄλλοι μὲν ἄλλας ἑορτῶν ὑποθέσεις. Andreæ Cretenſis. MS. Bibl. Coisliniana p. 388.

Λέγει

Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν ἑορτῶν ἡ παροῦσα πανήγυρις. Andreæ Cretenſis. Græcè & Lat. in Auctario novo Combefiſ. T. 1. pag. 1289. & in ejus Andrea Cret. p. 1.

Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου. Auctor Leo Imp. Græce & Lat. in Auctario novo Combefiſ. T. 1. p. 1605.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη. Joh. Damaſceni. Græce & Lat. A. 1577. edidit Jac. Billius & emendatius Mich. le Qvien T. 2. Opp. Damaſceni pag. 841. Latine etiam Combefiſius. Notæ Petri Pantini exſtant ad calcem concionum Græcorum Patrum Antw. 1601. 8. pag. 380.

* *Oportebat revera Virginem, ſicut ipſa DEI ad homines venturi.* Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 15. Auguſti.

Εἰ μετρεῖται γῆ σπιθαμῇ, Georgii Nicomedienſis. Sive potius Andreæ Cretenſis, ſub cujus nomine Græce & Lat. edidit Combefiſius T. 1. Auctarii novi p. 1305. Jlli tribuitur in MS. Lambec. IV. p. 88. VIII. pag. 379. 380. Bibl. Coisliniana p. 388. At ſub Germani CPol. nomine cum verſione Andreæ Schotti prodiit T. 2. auctar. Ducæi p. 450. & T. 12. Bibl. Patrum Pariſ. 1644. 1654. p. 694.

Ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν δώδεκα φυλῶν. Protevangelium tributum Jacobo Apoſtolo, qvod poſt Neandrum edidi Græce & Latine, notisqve illuſtravi in Codice Apocrypho Novi Teſtamenti. MS. Lambec. VIII. p. 52. 376. 379. 386.

Καὶ πρῶτα μὲν τὸν Θεόν. Nicolai Cabaſilæ.

Λαμπρὰ μὲν καὶ ἐπιφανής. Georgii Metropolitæ T. 2. Auctar. novi Combefiſ. p. 995.

Λαμπρῶς πανηγυρίζει ἡ κτίσις σήμερον. Theodori junioris Homologetæ, Monachi Studitæ. Sub Damaſceni nomine cum verſione Allatii edidit V. C. Mich. le Qvien T. 2. p. 849. Eidem tribuitur in Bibl. Coisliniana p. 388.

Μωυσῆς ἐκεῖνος, ὢ θάλασσα. Iſidori Theſſalonicenſis.

Οὐδὲν ἥδιτερον ἢ χαριέστερον. Georgii Metropolitæ Nicomed. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefiſ. p. 1015.

Οὐρανὸν ἡ γῆ ταῖς τῆς χάριτος μαρμαρυγαῖς. Ejusdem. ibid. p. 1043.

Πάλιν ἑορτὴ, καὶ πάλιν πανήγυρις. Andreæ Cretenſis. Bibl. Coislin. pag. 388.

Παρθενικὴ πανήγυρις σήμερον. Procli CPol. Bibl. Coislin. p. 388.

Πασα

Πᾶσα μὲν ἑορτὴ καὶ πᾶσα πανήγυρις. Photii Patriarchæ CPol. Græce & Lat. in Auctario novo Combefiſ. T. 1. p. 1583.

Συγκαλεῖ πάντας ἡμᾶς εἰς τὴν οἰκείαν ἑςίασιν. Jacobi Monachi ex Monaſterio Coccinobaphi. Græce & Lat. ibid. p. 1247. Plura collegit Combefiſius T. 8. Bibl. Concionatoriæ p. 1-124.

Τὰς ἐκλαμπούσας τῆς θεοτόκου ἀκτῖνας. Epiphanii Cyprii. Bibl. Coislin. p. 388. confer T. 2. Epiphan. p. 291.

Φαιδρὸς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ χάρ. Cyrilli Alex. MS. Bibl. Coislin. p. 388.

In præſentationem ſivè εἰς τὰ εἰσόδια in ingreſſum in templum, quando B. Maria triennis templo reddita eſt. 21. Nov.

Αἱ τῶν θείων πανηγύρεων ἐλλάμψεις. Bibl. Coisliniana p. 388.

Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἑτέρα ἑορτή. Germani Patriarchæ CPol. MS. Lambec. IV. p. 129. VIII. p. 52. & Græce ac Latine inter Homilias veterum Patrum à Petro Pantino Antwerp. 1601. 8. p. 386. & T. 2. auctarii Ducæani p. 445. & T. 12. Bibl. Patrum A. 1644. 1654. p. 689. Et ex Combefiſii recognitione in ejus auctario novo T. 1. p. 1411. Et Latine ex verſione Herveti apud Surium 21. Nov. & Lipomannum. In MS. Codd. Bibl. Coislinianæ pag. 195. & 385. incipit: Ἰδοὺ πάλιν ἑτέρα πανήγυρις καὶ φαιδρά.

Καλὰς ἡμῖν ὑποθέσεων ἀρχάς. Georgii Chartophylacis. Græce & Lat. T. 1. Auctarii novi Combefiſ. p. 1091. ſub nomine Georgii Metropolitæ & ArchiEp. Nicomedienſis. ita & Latine Surius ad 21. Nov. & Lipomannus & in MS. Græco Bibl. Coislin. p. 212. 388.

Πολλοὶ πολλάκις τὴν πεῖραν τῶν πολυτίμοις. Jacobi Monachi ex Monaſterio Coccinobaphi.

Τίς αὕτη ἡ ἀνατέλλουσα ὡς κρίνον; Leonis Imp. Græce & Lat. in Auctario novo Combefiſ. T. 1. p. 1619.

Φαιδρὰ καὶ παράδοξος ἡ παροῦσα πανήγυρις. MS. Bibl. Coislin. pag. 212. Taraſii Patriarchæ CPol.

Φαιδρὸν τὸ τῆς παρούσης ἑορτῆς τὸ σύνθημα. Georgii Monachi & Chartophylacis Magnæ Eccleſiæ CPol. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefiſ. p. 1070.

In deſcriptionem ſive cenſum S. Mariæ.

Ὥσπερ οἱ τὴν χρυσίτην γῆν. Athanaſii Alex. *inter ſpuria edidit Clariſſ. Montfauconus* T. 3. p. 404. Vide & Supra, in Joſepho.

P In

In Joſephi dubitationem & cum Maria colloqvium. Καλὸς μὲν ὁ τῆς εὐπειθίας νόμος. Georgii Nicomedienſis.

In Salutationem a) ab Angelo factam.

Ἀρχὴ μὲν τῶν ὄντων Θεός. Mich. Pſelli.

Βασιλικῶν μυστηρίων ἑορτὴν ἑορτάσομεν σήμερον. Jo. Chryſoſtomi. MS. memorat Gerh. Voſſius p.62. ad Thaumaturgum, atque ſe vidiſſe etiam ejusdem argumenti Orationes ſive homilias unam ineditam Chryſoſtomi, tres Abſolonis Abbatis, ſingulasque Theodori Studitæ, Amphilochii Iconienſis, Heſychii presb.

Εἴ ποτε δεῖ χαίρειν ἄνθρωπον καὶ σκιρτᾶν. Nic. Cabaſilæ.

Εἰς δόξαν τῆς παντάγίου Τριάδος. Joſephi Bryennii.

Ἐμοὶ δὲ τῶν ζωγράφων ἐκείνους. Nicephori Gregoræ: MS. Lambec. VIII. p.64.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Αὐγούστου. Anonymi. MS. in Bibl. Coiſlin. p.181.

Ἑορτὰς μὲν ἁπάσας καὶ ὑμνῳδίας. Gregorii Epiſcopi Neocæſarienſis. p. 66. edit. Gerh. Voſſii.

Ἐπέστη σήμερον ἡ πάντων χαρά. Andreæ Cretenſis. Martino Hoppero interprete Latine apud Surium 25. Mart. Græce & Lat. in Orthodoxographis & in edit. Combefiſ. p.11.

Ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι. Germani ArchiEpiſcopi CPol.

Εὐαγγέλια, ἀδελφοὶ, Εὐαγγέλια. Sophronii Hieroſol. MS. Bibl. Coiſlinian. p.389.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί. Iſidori ArchiEpiſcopi Theſſalonicenſis.

Ἡ βασίλισσα τῶν Ἀγγέλων. Joſephi Bryennii.

Θεὸς ὁ τὰ πάντα πρὶν γενέσεως. Ejusdem.

Μεγάλας τῶν ἐγκωμίων. Baſilii Seleucienſis, inter cujus ſermones ſæpius prodiit Græce & Latine. Emendatior T. 1. Auctarii novi Combefiſ. p.570.

Νῦν ἡ τῆς βασιλίδος βασιλική. Joannis Damaſceni. Græce & Lat. T. 2. edit. Mich. le Quien p.835.

Jam tempus eſt, fratres Dilectiſſimi. Joh. Damaſceni. Latine ex Arabico T. 2. edit. Michaëlis le Quien p. 833.

Ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος. Joannis Monachi & presb. Euboeæ circa A. C. 744. clarus. MS. Lambec. V. p.22. ſq. VIII. p.386.

Ὢαι

a) Confer Combefiſii Bibl. Concionatoriam Patrum T. VI. p. 313. ſeq.

Digitized by Google

Ὅσαι τῶν πόλεων βούλονται. Demetrii Cydonii. Cod. Barocc. 90.
Ὅταν εὕρωσιν οἱ φιλοπόται εἶναι δαψιλείαν. Gregorii Nyſſeni.
Ὁ τῶν παρθενικῶν λαγόνων. Leonis Imp. Græce & Lat. in Combefiſii Auctario novo T. 1. p. 1632.
Οὐ πολὺς ὁ ἐν μέσῳ χρόνος. Joannis Geometræ.
Πάλιν χαρᾶς Εὐαγγέλια. Gregorii Epiſcopi Neocæſarienſis, cui tribuit Gerardus Voſſius p. 90. ſive Joannis Chryſoſtomi, ſub cujus nomine exſtat MS. Bibl. Coiſlinian. p. 389. & 181. Lambec. VIII. p. 384. & 51. Græce inter ſuppoſititia T. 7. Savil. p. 537. poſt Hœſchelii editionem: Latine apud Lipomann. & Surium 25. Mart. Græce & Lat. T. 1. Auctarii novi Combefiſ. p. 602. & T. 2. edit. novæ Chryſoſtomi Montfauconianæ inter ſpuria T. 2. p. 797.
Σήμερον ἀγγελικῆ παραλλάξῃ. Bibl. Coisliniana pag. 389. Gregorii Thavmaturgi. vide Gerh. Voſſii edit. p. 50.
Σήμερον ἡμῖν ὦ ἄριστοι παῖδες. Anaſtaſii Antiocheni ArchiEpiſcopi. T. 1. Auctarii novi Combefis. p. 850.
Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγελία. Andreæ Cretenſis. T. 1. Auctarii novi Combefiſ. p. 1363. Græce & Lat.
Τῇ προλέγρᾳ Κυριακῇ. Chryſoſtomi T. 7. Savil. p. 515.
Τῆς παρούσης τιμίας καὶ βασιλικῆς συνάξεως. Germani Patriarchæ CPol. in auctario novo Combefiſ. T. 1. p. 1424. Græce & Lat. Leontio CPol. tribuitur in MS. Bibl. Coiſlin. p. 196.
Τί πάλιν ἐπὶ γῆς ὁ μέγας βούλεται Γαβριὴλ ἡμῖν. Anaſtaſii Antiocheni Græce & Lat. T. 1. Auctarii novi Combefis. pag. 862.
Τοὺς θείους ἱεροκήρυκας. Athanaſii Alex. T. 3. Opp. p. 393.
Χαίρετε τοῦτό μοι τὸ βραχὺ καὶ μέγα ἔπος. Jo. Geometræ, MS. in Bibl. Coisliniana p. 181.
Χαίρω σήμερον τὴν ἐμὴν πανηγυρίζων χαράν. Jacobi Monachi ex Monaſterio Coccinobaphi.

In S. Mariæ purificationem. Vide ſupra præſentationem JESU, & Bibl. Concionatoriam Combefiſii T. VI. p. 173. ſeq.
Modeſti Hieroſol. in ὑπαπαντὴν memorat Photius Cod. 276.

In Viſitationem Mariæ videnda quæ collegit idem Combefiſius T. VIII. pag. 308-320.

In aſſiſtentiam B. Mariæ ad Crucem & ſepulchrum: Ἡ τόδε τὸ πᾶν ἀρρήτοις λόγοις ἁρμονίας ἁρμοσαμένη. Joſephi Bryennii.

Πρὸς ὑψηλοτάτην πτερωτὴν ἡμῖν ὁ λόγος. Georgii Nicomedienſis. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefiſ. p. 1136.

Stans apud Crucem puriſſima Virgo. Ephræmi Syri. Latine apud Surium T. 7. ad 25. Mart.

Gratulatoria ad B. Mariam de Filii reſurrectione. Φωνὴ ἀγαλλιάσεως προοιμιαζέτω σήμερον. Auctor Georgius Nicomedienſis. Græce & Lat. T. 1. Auctarii novi Combefiſ. p. 1175.

Χαίρετε. Τοῦτο μοι τὸ βραχὺ καὶ μέγα τοῦ λόγου προοίμιον. Auctor Joannes Geometra.

Antiquiſſimum eorum cujus in *dormitionem* ſive *aſſumtionem* S. Mariæ Homiliæ exſtant, fuiſſe Modeſtum Patriarcham Hieroſol. Photio Cod. 276. memoratum, & poſt ſeptimi ſæculi initia clarum, notat Mich. le Quien ad Damaſceni T. 2. p. 857. ubi teſtatur ſe illam Modeſti Homiliam deſcripſiſſe è MS. Codice Segvieriano. Citat iterum p. 820. Incipit: ἄφατος ἡ πανίερος γνῶσις τῶν σεπτῶν. Bibl. Coisliniana p. 389.

De Juvenalis Hieroſolymitani oratione vide Nicephorum XV. 14. Hiſt.

VII. Ἔθος ἐστὶ τοῖς ἐρωτικοῖς. MS. Lambec. VIII. p. 132. Joannis Damaſceni. Latine edidit Combefiſius è verſione Allatii. Græce & Lat. T. 2. edit. Mich. le Quien p. 882.

Εἰ δὲ οὐρανοῦ κάλλους καὶ αὐγὴν ἡλίου. Iſidori ArchiEpiſcopi Theſſalonicenſis.

Ἐπὶ τὴν μητέρα τοῦ λόγου μετὰ τὸν λόγον ὁ λόγος. Joannis Metropolitæ Evchaitorium.

VI. Ἔστιν μὲν ἀνθρώπων οὐδείς. Jo. Damaſceni. Latine in T. 6. Lipomanni pag. 186. & apud Surium 15. Auguſt. Græce & Lat. Tom. 2. edit. Mich. le Quien p. 868. MS. Lambec. VIII. p. 132. Verterunt Raph. Volaterranus, Jac. Billius, Franciſcus Combefiſius.

Θαῤῥεῖν μὲν τὸν λόγον ἐπ' ὀλίγον. Joannis Geometræ, qui etiam ex Apocryphis collegiſſe quædam ſe haud diffitetur.

Μητρὸς Θεοῦ ἑορτὴν τιμῶμεν. Leonis Imp. Græce & Lat. T. 1. auctar. Bibl. Patrum nov. p. 1733. Alia collegit Combefiſius T. 7. Bibl. Concionatoriæ p. 643. ſeq.

IV. Καλεῖ πάλιν ἡμᾶς τὸ συνεχές. Andreæ Cretenſis. MS. Lambec.

Digitized by Google

bec. VIII. p. 130. Latine in T. 6. Lipomanni pag. 182. b. & apud Surium 15. Auguſt. Græce & Lat. in Andrea Cretenſi Combefiſii p. 143.

V. Μνήμη δικαίων μετ ἐγκωμίων. MS. Lambec. VIII. p. 131. Joannis Damaſceni. inter ejus opera Gr. Lat. T. 2. edit. Mich. le Quien p. 857. Latine verterunt Raph. Volaterranus, Jac. Billius, Combefiſius.

II. Μυστήριον ἡ παροῦσα πανήγυρις. Andreæ Cretenſis. MS. Lambec. VIII. p. 129. Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 15. Auguſti. Græce & Lat. in Combefiſii Andrea Cretenſi p. 131.

* Οἱ κατὰ καιρὸν Πεντηκοστῆς. SimeonisMetaphraſtæ.

Οἱ τὴν ἐν πνεύματι Θεωρίαν τῷ αὔλῳ. Andreæ Cretenſis. MS. Bibl. Coislinian. p. 389.

VIII. Ὅσοι τὸ σεπτὸν οὗτο. Andreæ Cretenſis. MS. Lambec. VIII. p. 130. Græce & Lat. in Combefiſii Andrea Cretenſi p. 115. Homilias quibus numeros Romanos præfixos vides, illas eo ordine in Codice MS. noni ſæculi reperit Bandurius, quem vide p. 647. ſeq. ad Antiquitates CPol.

III. Ὁ χρεωστῶν πάντοτε τὸν ἴδιον. Germani CPol. Græce & Latine T. 1. auctarii novi Combefiſ. p. 1446. MS. Lambec. VIII. p. 53. & 130. ubi lacunam ſupplet.

Παυσάσθωσαν τῶν αἱρετικῶν οἱ ἀμαθεῖς. Germani Patriarchæ CPol. Græce & Lat. T. 1. auctarii novi: & cum Andreæ Schotti verſione T. 12. Bibl. PP. Pariſ. 1644. 1654. p. 703. & T. 2. auctar. Ducæi p. 459. MS. Lambec. VIII. p. 130.

Περὶ τῆς ἐν χρόνῳ μὲν γενομένης ἀκεραίας διαλύσεως, αἰωνίου δὲ εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως. Auctor incertus.

I. Τῆς ἁγίας ἐνδόξου Θεοτόκου. Narratio Apocrypha S. Johanni Apoſtolo tributa, de qua dixi in Codice Apocrypho Novi Teſt. Multa etiam de eadem Lambecius in itinere Cellenſi, quod prælo ſubjici iterum A. 1710. curavi, & lib. VIII. de Bibl. Cæſarea p. 132-198. In MS. Bibl. Coislinianæ p. 196. incipit: Τῇ θαυμαστῇ καὶ ὑπερενδόξῳ καὶ ὄντως μεγ.

Φήμη καλὴ καὶ ἀγαθὴ λιπαίνει κατὰ τὸ γεγραμμένον ὀστᾶ. Ejusdem Germani. MS. Lambec. VIII. p. 131. Edidit Græce & Lat. Combefiſius ad calcem Theodoti Ancyrani, Pariſ. 1675. 8.

Digitized by Google

Ὦ Θεῦ μῆτερ, καλὸν γὰρ οἶμαι. Manuelis Palæologi.

In B. Mariæ ingreſſum in Sancta Sanctorum. Ἐπὶ τῶν μειζόνων ἢ κατὰ ἀνθρωπίνην δύναμιν. Gregorii Palamæ, ArchiEpiſcopi Theſſalonicenſis. MS. Bibl. Coislinianæ p. 153.

Εἰ ἐκ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται. Ejudem Palamæ. id.

Θυμηδίας μὲν πᾶσα θειοτάτη πανήγυρις. Germani Patriarchæ CPol.

Ὁ χρεωστῶν πάντοτε τὸν ἴδιον εὐεργέτην ἀνυμνεῖ. Ejusdem.

Τῇ θαυμαστῇ καὶ ὑπερενδόξῳ παναγίᾳ. Joannis, Theſſalonicenſis Epiſcopi.

Τῇ προτέρᾳ Κυριακῇ τὴν ὀρθόδοξον ταύτην ἐκκλησίαν. Joannis Diſcipuli.

In templum S. Mariæ ad perennem fontem & de Miraculis ibi factis. Εἶτα πηγῆς μὲν ἡδύ. Nicephori Calliſti.

In templi S. Mariæ dedicationem, & reliquiarum venerationem, Zonæ & faſciarum. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. Auctor Germanus, Patriarcha CPol. Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 31. Auguſti. Græce & Lat. Combefiſius in Manipulo rerum CPol. p. 232.

In venerationem ejus & encænia novi loculi in Chalcopratis. b) Πρόκειται σήμερον ἡμῖν εἰς προσκύνησιν. Euthymii Monachi. Latine apud Lipomannum T. 6. p. 217. & Surium 31. Auguſt.

In Zonam B. Mariæ. Τίς ὁ φαιδρὸς σύλλογος οὗτος; Germani Patriarchæ CPol. Græce & Lat. T. 2. Auctarii novi Combefiſ. p. 789. qui Andreæ Cretenſi malit tribuere.

In depoſitionem pretioſæ veſtis S. Deiparæ in Blachernis. Θεῖα τινὰ καὶ μεγάλα μυστήρια. Georgii Metropolitæ Nicomedienſis. Græce & Lat. T. 2. Auctarii novi Combefiſ. p. 751. A Poſſevino tribuitur Theodoro Presbytero & Syncello Magnæ Eccleſiæ.

Narratio de miraculoſa reſtitutione ectypæ imaginis Deiparæ Mariæ Romanæ quam ex archetypo picto ut ajunt à S. Luca Germanus Patriarcha fieri curaverat. Καὶ πάντα μὲν ὁ χρόνος Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. p. 325. ſeq.

Miracula Deiparæ in Choziba. Ἀλλ' ἐπὶ τὰ θαύματα τῆς ἐνδόξου. MS. Bibl. Coislin. p. 416.

Mariæ

b) De templo CPol. in Chalcopratis vide Tillemont T. 15. p. 182. & Cangii CPolin Chriſtianam.

Mariæ Ægyptiacæ & Zoſimæ. Μυϛήελον βασιλέως κρύπ]ειν καλόν. Bibl. Coisliniana p. 126. 196. 401. Lambec. VIII. p. 231. Græcè è MS. Mediceo & Bavar. in calce Actorum Sanct. T. 1. Aprilis pag. XIII. & Latine pag. 76. Allatius Auctorem hujus vitæ ait eſſe Sophronium Patriarcham Hieroſolymitanum, ſub cujus nomine bis in Bibl. Coisliniana exſtat & allegatur etiam in gloſſario Græcobarbaro Meurſii. & Latine ex verſione Pauli Diaconi Neapolitani apud Surium ad 9. April. Id vero negat Papebrochius, qui Mariam illam ad A. C. 421. revocat. Oratio Manuelis Palæologi Imp. quæ poſt vitam Mariæ hujus ſubjici conſvevit, incipit: Ὁ λόγος οὗτος ὁ τῆς ὁσίας ἡμῖν τὸν βίον ἄριστα διαζωγραφήσας. Vitam Mariæ Ægyptiacæ à Metaphraſte ſcriptam Græce habuit Rosweidus. Vide Gudii Epiſtolas p. 278.

In S. Mariam Ægyptiacam. Ἀποστολικῆς ἐνθέου γραφῆς πέρας φθάνει. Maximi Holoboli Syncelli. MS. Bibl. Coislinian. p. 245.

Mariæ Antiochenæ & Anthemii. Τὸ γεγονὸς πρᾶγμα κατὰ τὴν μεγάλην Ἀντιοχείαν. Græce & Latine, interprete Antonio Franciſco Deſtiene S. I. in Actis Sanctor. ad 29. Maji T. 7. p. 50.

Mariæ junioris ſub Baſilio Macedone. Ἐπὶ μὲν τῶν ἔξωθεν ἀγώνων. Auctor ſcripſit, cum Romanus eſſet Imperator & Euthymius Patriarcha CPol.

* Mariæ Eugenii filiæ quæ Marini ſub nomine Monachum ſimulavit. Supra, in Eugenio.

* Marinæ ſive Margaretæ Martyris: *Nihil æque lætificat & exhilarat animam bonam.* Latine in Tom. 6. Lipomanni & apud Surium. ad 17. Julii. Vide de hac ſi lubet Tillemontium T. 16. p. 167.

Τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Auctor incertus. MS. in Bibl. Coislin. p. 196.

Ἐμοὶ δὲ καὶ οὐρανὸς εἶναι δοκεῖ τὸ τῆς Ἐκκλησίας στερέωμα. Auctor Theodorus Metochita, magnus Logotheta.

Καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἄρα, ἧς ὁ Χριστὸς κεφαλή. Auctor Gregorius Cyprius Patriarcha CPol. MS. in Bibl. Vindobonenſi. Lambec. VIII. pag. 71.

Marini vita per Theotimum. Τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν. Cod. Barocc. 148.

Marini

Digitized by Google

Marini Senis Anazarbei Cilicis ſub Diocletiano. 8. Auguſt. Ὁ ἅγιος μάρτυς Μαρῖνος ὁ γέρων. MS. Lambec. VIII. p. 121.

Marthæ Hegumenæ Monaſterii Deiparæ in Monembaſio. ἐπὶ τῶν ἡμετέρων προγόνων ἐν τῷ κάτω μοναστηρίῳ. auctor Paulus Epiſcopus Monembaſiæ. MS. in Bibl. Coiſliniana p. 586.

Martini Epiſcopi Franciæ. Κατὰ τοὺς καιροὺς Γρατιανοῦ καὶ Οὐαλεντινιανοῦ τῶν αὐτοκρατόρων συνέβη συναθροισθῆναι. 10. Nov. Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. p. 268.

Martiniani Monachi & Eremitæ in Palæſtina ſub Arcadio & Honorio de quo Tillemontius T. 12. pag. 37. ſeq. Ἔγγιστα τῆς πόλεως Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης. Auctor σύγχρονον ſe Martiniani profitetur. MS. Græce Lambec. VIII. p. 84. & Cod. Barocc. 147. Latine apud Surium & Bollandum 13. Febr.

* Ὃν τρόπον αἱ τῶν προλαβόντων νόσων σωματικῶν. Sim. Metaphraſtæ.

In omnes SS. Martyres.

Αἱ μὲν Χριστοῦ πανηγύρεις ὅσαι τὸ φῶς. Auctor Conſtantinus Diaconus magnæ Eccleſiæ CPol. & Chartophylax, diverſus, ut notat Allatius, à Conſtantino Acropolita & Tio. Meminit Septima Synodus Actione V.

Αἱ τῶν μαρτύρων ἑορταί. Jo. Chryſoſtomi. T. 2. edit. novæ p. 667.

Inſipiens, rudis, imperitus pictor. Ephraimi Syri. Latine apud Surium 1. Nov. Ambroſio Camaldulenſi interprete.

Ἐξ οὗ τὴν ἱερὰν πανήγυριν. Jo. Chryſoſtomi. T. 2. edit. novæ p. 711.

Ἔστιν ὡς ἔοικε καὶ παρὰ τῶν σφόδρα δυσμενῶν. Aſterii Epiſcopi Amaſeæ. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefiſ. p. 182. Loca duo è MS. Vindob. emendat Lambecius VIII. p. 373.

Πάλιν μαρτύρων μνήμη. Jo. Chryſoſtomi. T. V. Savil. p. 984.

Φαιδρὰ καὶ ἐπέραστος ὑπάρχει. Ephraimi Syri. Exſtat Græce in editione Oxon. pag. 411.

* In Decem Martyres Cretenſes ſub Decio.

Ἄλλος μὲν ἄλλο τι τῆς θρυλλουμένης διεξιέτω Κρήτης. Latine apud Surium 23. Dec. & Lipomann. Græce MS. Bibl. Coiſlin. p. 213.

In Decem Martyres ſub Leone Iſauro, Gregorium protoſpatharium, Julianum, Marcianum, Joannem, Jacobum Alexium, Demetrium, Leontium, Photium, Petrum & Mariam Patriciam, propter imaginem CHriſti CPoli in porta ænea. Τοῦ τῆς πανυμνήτου

καὶ

Digitized by Google

καὶ παντουργοῦ ζωαρχικῆς Τριάδος, ἑνὸς Χριστοῦ. 8. Auguſti. MS. Lambec. VIII. pag. 118.

XL. Martyrum Sebastenorum.

Εἰκόνα μαρτυρικὴν διαγράψαι βούλομαι. Ephraimi Syri.

Εἶχε μὲν τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα Λικίνιος. Latine apud Surium 9. Martii.

Joannis Chryſoſtomi ſermonem memorat Photius Cod. 274.

Κατὰ τοὺς καιροὺς Λικινίου. Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. p. 348. IV. p. 74. & 101. Bibl. Coisliniana p. 196.

Μαρτύρων μνήμης τίς ἂν γένοιτο κόρος. Baſilii M. inter ejus Opera T. 1. p. 526. Græce & Lat. Meminit Svid. in Βασίλειος. Latino apud Surium 9. Marti. Græce cum Gerh. Voſſii verſione & notis ad calcem Gregorii Thavmaturgi Mogunt. 1604. p. 75.

Οἱ μὲν ὁπλῖται Ῥωμαίων κατὰ νόμον. Gregorii Nyſſeni. T. 2. p. 931.

Eorum teſtamentum Græce MS. Lambec. IV. p. 97. Latine V. p. 410. De reliquiis inventis Sozomenus IX. 2.

In XLII. Martyres Amorienſes. Ἐπὶ τὰ μαρτυρικὰ ἔπαθλα. Sophronii ArchiEpiſcopi Hieroſol.

Φαιδρὰ μὲν τῆς παρούσης ἑορτῆς. Evodii.

In Martyres Ægyptios. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὅτι καὶ ἐξ Αἰγύπτου μάρτυρες. Jo. Chryſoſtomi. T. V. Savil. p. 519. & T. 2. edit. novæ pag. 699.

De Martyribus XLIV. quos Saraceni interfecerunt in Laura S. Sabæ. ἄξιόν ἐστι τοὺς μηδέπω τῆς τῶν ἁμαρτημάτων. MS. in Bibl. Coislin. p. 416. Edidit Gombefiſius. Græci eorum memoriam celebrant XV. Maj. Vide Epiſtolam ad Euſtathium Antiochi homiliis præmiſſam in Tomo I. auctarii Ducæani p. 1021-1024.

De Martyribus Lugdunenſibus A.C. 117. Epiſtola Eccleſiæ Lugd. & Viennenſis apud Euſebium V. 1. ſeq. Hiſt. Οἱ ἐν Βιέννῃ καὶ Λουγδούνῳ τῆς Γαλλίας παροικοῦντες δοῦλοι Χριστοῦ. Latine apud Surium 2. Junii. & in Ruinarti Actis Selectis Martyrum p. 62.

Plures in SS. Martyrum Confeſſorumque plurium memoriam homilias exhibet Combefiſius T. 8. Bibl. Concionatoriæ pag. 618. ſeq. ſed ut in eo Opere ſemper facit, Latine tantum.

* Vita Matronæ Martyris Chienſis. Τοὺς σώφρονας τὸν βίον καὶ φιλαρέτους. Latine apud Surium, 8. Nov. & Lipomannum, Græce habuit Roſweidus.

Q Ejus-

Digitized by Google

Ejusdem Encomium. Οὐ ξένα τῆς παρούσης ἡμῖν πανηγύρεως. Auctor Nilus, Metropolita Rhodi.

Matthæi Apoſtoli & Evangeliſtæ. Ματθαίου δὲ μνήμης τί ἂν γένοιτο χαριέστερον. XVI. Nov. Auctor Nicetas Paphlago. Exſtat Latine ex Combefiſii verſione T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 410. Græce & Latine in auctario noviſſimo Combefiſii T. 1. pag. 401. Vide etiam ejus Bibl. Concionatoriam T. VIII. pag. 161-186. & Tillemont. T. 1. memor. p. 386. ſq.

Ἔδει μὲν ἡμᾶς μηδὲ δεῖσθαι. Jo. Chryſoſtomi Homilia 1. in Matthæum. MS. Lambec. VIII. p. 281.

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦν ἐν τῷ ὄρει κατὰ μόνας ἡσυχάζων. MS. Lambec. VIII. p. 278.

Ejusdem Apoſtoli Acta, incerto auctore: Ματθαῖος Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς ἦν μὲν ἐκ πόλεως Ἱερουσαλήμ.

* Ἤδη μὲν τὴν παρὰ τοῦ πλάσαντος ἡμᾶς δοθεῖσαν φυλάττοντες ἐντολήν. Latine apud Surium 21. Sept.

Matthiæ Apoſtoli. 9. Auguſt. Πῶς δαὶ ἄρα τὸν ἱερὸν Ματθίαν. Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Latine in auctario Combefiſiano noviſſ. T. 1. p. 422. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 417. Vide & ejusdem Combefiſii Bibl. Concionatoriam T. VI. pag. 282. ſeq. Lambec. VIII. p. 124. Tillemont T. 1. p. 431. ſeq. & 685.

* Mauricii & LXX. cum eo militum, Apameæ in Syria. Μαρτύριον μνήμη φιλοθείας καθέστηκεν ἔνδειξις. MS. Lambec. VIII. pag. 87. Latine apud Surium 18. Jul. Vide Bollandum ad 21. Febr.

In Maximum preſbyterum. Ὅτι μὲν ἀπελείφθην μὲν ὑμῶν τὴν παρελθοῦσαν. Jo. Chryſoſtomi T. VIII. Savil. p. 80.

Maximi Homologetæ A. C. 662. defuncti vita citatur ab Allatio de purgatorio pag. 730. XIII. Auguſti. Incipit: Καὶ πάλαι (leg. πάντων) μὲν τῶν κατὰ Θεὸν πολιτευσαμένων ὁ βίος λυσιτελὴς καὶ ὠφέλιμος. Auctor incertus. Lacinias produxerat Baronius è MS. Vaticanis & verſione Petri Morini. Auctor Anaſtaſius Apocriſiarius Maximi diſcipulus. Prodiit Græce & Latine in Tomo I. Operum S. Maximi ex edit. Combefiſii, qui Latine vertit. p. 1--28. Pariſ. 1675. fol.

Acta & collationes ſive relatio motionis factæ inter S. Maximum & ſocium ejus atque Principes in ſecretario. Incipit: Τῇ ἡμέρᾳ ᾗ προσώ-

ως.

Digitized by Google

ἀϛμόσθησαν. ante T. 1. Operum S. Maximi p. 29--86. Græce & Lat. niſi quod nonnulla tantum Latine ex Anaſtaſii Bibl. verſione.

Officium SS. Maximi a) & Anaſtaſii ex Menæis XIII. Auguſt. p. 87-106.

Epitome certaminis. ὁ ὅσιος καὶ τελσμακάριστος Πατὴρ ἡμῶν Μάξιμος. MS. Lambec. VIII. p. 127.

Maximi, Dadæ & Quintiliani. Βασιλευόντων τῶν ἀσεβεστάτων Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. Latine apud Surium 28. April. ſub Metaphraſtæ nomine. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. T. 2. Aprilis p. 974. & Latine Papebrochio interprete p. 126.

Maximi. Vide ſupra in Cæcilia.

Maximini, Vide ſupra in Juventino.

* Maximini. Vide Fauſtæ.

Melanes ſive Melaniæ Romanæ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ διεγείρας τὴν σὴν τιμίαν κεφαλὴν, ἱερεῦ ὅσιε. Auctor coævum illi ſe profitetur.

* Ἦν ἄρα καὶ τοῦτο τῆς μεγίστης πάλαι καὶ περιφανεστάτης. Latine apud Surium, 31. Januar. Græce habuit Roſweidus. Exſtat & MS. in Bibl. Coisliniana p. 213.

Melchiſedeci. Ἐν τῷ καιρῷ. Auctor fertur Athanaſius Alex. T. 3. Opp. p. 239. videatur Codex Apocryphus V. T. p. 311. ſeq.

De Melchiſedeco & Lotho. Οὗτος ὁ Μελχισεδὲκ λέγεται ἀπάτωρ. MS. Lambec. VIII. p. 262. Neſſel. V. p. 128.

Meletii Ducis & CCLII. Martyrum acta fabuloſa. Κατ' ἐκεῖνον καιρὸν διώκωντο οἱ χριστιανοὶ ὑπὸ Βασιλέως Ἀντωνίνου. Græce è MS. Florentino cum verſione Dan. Cardoni S. I. in Actis Sanctor. ad 24. Maji T. 5. p. 436.

Meletii Epiſcopi Antiocheni. A. C. 381. defuncti 12. Febr. Ηὔξησεν ἡμῖν τὸν ἀριθμὸν τῶν Ἀποστόλων. Licet in quibusdam Codd. Baſilio tribuitur, Auctor Gregorius Nyſſenus. T. 2. Opp. p. 1019.

Πανταχοῦ τῆς τιμίας καὶ ἱερᾶς ταύτης ἀγέλης. Auctor Jo. Chryſoſtomus. Latine apud Surium 12. Februar. Græce & Lat. T. 2. edit. novæ p. 367. citatur à Damaſceno 2. de imag. & in Synodo 2. Nic. act. 4.

Memnonis, infra in Severo.

* Menæ, Hermogenis & Eugraphii Martyrium in Ægypto, Imperante Maximino. Μετὰ τὴν ἐπὶ γῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ παρουσίαν. Latine apud Surium ad X. Decembr, & apud Lipomannum: & Græce MS. Lambec. VIII. p. 227. Bibl. Coislin. p. 212.

Q 2 Τῆς

a) Confer Volum. VIII. hujus Bibl. p. 729. ſeq.

τῆς τοῦ Χριστοῦ χάριτος αὐξανομένης. MS. Lambec. VIII. p. 309. ſub Athanaſii nomine. Bibl. Coisliniana p. 565.

Menæ ſive Mennæ Patriarchæ CPol. ſub Juſtiniano 27. Auguſt. *ὄντος ὁ ἀοίδιμος Μηνᾶς.* MS. Lambec. VIII. p. 216.

* Menæ Martyris Ægyptii in urbe Cotyæi. *Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ.* Latine apud Surium, XI. Nov. & Lipomannum.

Ἐγένετο κατὰ τὴν πληθὺν τῶν ἀσεβεστάτου. Auctor Timotheus, ArchiEpiſcopus Alex. Cod. Barocc. 147. Latine apud Surium 10. Nov.

Ἔτους δευτέρου τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ ἔτους πρώτου Γαΐου Οὐαλερίου Μαξιμιανοῦ. Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. pag. 269. Cod. Barocc. 147.

* Menodoræ. Vide infra, Metrodoræ.

Mercurii Martyris Cæſareæ Cappadociæ. *Καὶ κυβερνήτης μὲν πρὸς ἄνεμον.* Auctor Nicephorus Gregoras.

Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ βασιλεύοντος Δεκίου καὶ Βαλεριανοῦ. Auctor incertus. Latine ſub Metaphraſtæ nomine apud Lipomannum Tomo V. & Surium ad 24. Nov.

Methodii Patriarchæ CPol. Vita & res geſtæ. *ἱεράρχην καὶ ἀσκητὴν ἅμα καὶ Χριστοῦ μάρτυρα.* Auctor incertus.

* Metrodoræ, Nymphodoræ & Menodoræ. *Οὐδὲ γυναιξὶν οὐδὲ κόραις τὸ τῆς μαρτυρίας ἀποκέκλεισται στάδιον.* Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 10. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 238.

Metrophanis & Alexandri Epiſcoporum Byz. *Ἐννεακαιδεκάτῳ ἔτει τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας.* Scriptor coævum ſe profitetur. Confer Photium Cod. 256. ſed & Tillemontium T. 7. memor. p. 657.

Michaëlis Archangeli, vide ſupra, Archangeli.

De Apocalypſi Archangeli Michaëlis. *Τῶν θαυμάτων καὶ δωρεῶν.* Auctor Archippus Proſmonarius.

Michaëlis Cerularii elogium ſcripſit Mich. Pſellus, cujus editionem promiſit Combefiſius T. 1. auctar. noviſſ. p. 13.

Michaëlis Syngelli. *Νόμος οὗτος ἤνθησε πάλαι παρ' Ἕλλησι.* Auctor Nicephorus Gregoras.

Monachorum cædes in Sina & Raithu. *Ἀπώμοσα ἐγὼ κατὰ τὴν ἔφοδον τῶν βαρβάρων.* Nili Monachi narratio edita Latine apud Surium & Bollandum 14. Januar. Græce & Latine à Petro Poſſino. Pariſ. 1639.

1639. 4. Vide quæ ad Allatium de Nilis p. 26. ſeq. editionis à me curatæ.

Alia narratio ejusdem argumenti. Ἐγένετό μοί ποτε καθεζομένῳ. Auctor Ammonius Monachus. Græce & Latine cum notis in Combefiſii triumphis ſelectis Martyrum p. 88--132. Pariſ. 1660. 8. adde Tillemont T. 7. memor. p. 574. & 782.

Vita Moyſis, ſervi DEI, libris tribus. Μωϋσέως τοῦ κατὰ μέν τινας. Auctor Philo Judæus Græce & Lat. inter Philonis opera. Latine ex Zini verſione apud Surium 4. Sept.

Οἷόν τι πάσχουσιν οἱ τῶν ἱππικῶν. Auctor Gregorius Nyſſenus T. I. p. 167 - 256.

In Moyſis ſerpentem. Χθὲς ἡμῖν ὁ λόγος πρός γε τὴν αἱρετικὴν πάλην. Severiani Gabalenſis.

Moyſis Æthiopis ex latrone anachoretæ. Οὗτος ὁ μακάριος Μωυσῆς τῷ μὲν γένει ἦν Αἰθίοψ. 28. Auguſt. MS. Lambec. VIII. p. 218. ex Palladii Hiſtoria Lauſiaca.

In mulierem peccatricem. Ἱκανῶς ἡμᾶς πρώην. Amphilochii. Græce & Lat. in edit. Combefiſiana p. 64.

In mulieres ungventiferas. Vide in JEſu ſepulturam. Sermonem Modeſti Hieroſol. memorat Photius Cod. 276.

Myronis ſub Decio, Presbyteri Achajæ. 17. Aug. Ἔτους τρίτου ἀνθυπατεύοντος Ἀντιπάτρου. Auctor Metaphraſte antiqvior. Vide Bandurium ad Antiqvitates CPol. pag. 647.

Ὁ ἅγιος μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Μύρων. MS. Lambec. VIII. p. 200.

Myronis Rhauciæ in Creta Epiſcopi. 9. Auguſti Ὁ ἅγιος καὶ θαυματουργὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ ἱεράρχης Μύρων. MS. Lambec. VIII. p. 122. & 200.

Myronis Epheſi Metropolitæ. Καθάπερ ἐπὶ τῶν διὰ χρείας ἑκάστοτε. Auctor Neophytus Hieromonachus. Lambec. V. p. 198.

* Nazarii, Gervaſii, Protaſii & Celſi. Νέρων ὁ αὖθις (ἄρτι) τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα διέπων. Latine apud Lipomannum Tom. 6. ad 14. Octobr. Surium 19. Junii. Græce MS. Lambec. VIII. p. 250. 258. 262. Bibl. Coislin. p. 211.

Neophyti Martyris. Κατὰ τοὺς καιροὺς τῆς παρανόμου αὐτοκρατορίας τῶν τυραννικῶν βασιλέων Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. MS. Lambec. VIII. p. 338. Auctores ſe coævos & à Neophyto ab Ethniciſmo converſos profitentur.

Digitized by Google

Νεόφυτός τις δοῦλος Θεοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ γένους χριστιανῶν ὑπῆρχεν. Auctor coævum ſe profitetur.

Aliud. Παραδόξων πραγμάτων δυσπαράδεκτος ἡ διήγησις. Auctor Conſtantinus Acropolita, magnus Logotheta.

Nerei & Achillei. *Niſi ſtudia Catholicorum.* Velut è Græco verſa ab Anonymo exhibet Surius 12. Maj.

In Nicænos c) Patres. Πεπεῖσθαι τοῖς ἡγουμένοις ἐκ τῆς Ἀποστολικῆς ἐπιτραπεὶς παραινέσεως, ὦ Θεόφιλε. Auctor Gregorius Cæſareæ Cappadociæ presbyter. Exſtat Latine in Tom. 6. Lipomanni & apud Surium ad 10. Julii. Græce & Latine in Auctario novo Combefiſ. T. 2. p. 547.

In Nicænum Symbolum. Τὸ μὲν ἐν τῇ πίστει στέῤῥόν τε καὶ βέβαιον. Theodoti Epiſcopi Ancyrani circa A. C. 430. quem Latine poſt Holſtenium (cujus editio Græcolatina poſtuma lucem vidit Rom. 1669. 8.) vertit & notis illuſtratum utraque lingva edidit Combefiſius. Pariſ. 1675. 8.

Nicandri & Marciani. Ἧκον ἐπὶ τὰ νικητήρια. Auctor incertus.

Nicephori Martyris Antiocheni A. C. 260. Ἦν τις πρεσβύτερος ὀνόματι Σαπρίκιος. Græce & Latine in Actis ſelectis Martyrum Theodorici Ruinarti pag. 239-245. editionis Wetſtenianiæ Amſt. Quod Simeoni Metaphraſti tribuit Lambecius VIII. p. 82. 380. incipit: Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦν τις πρεσβύτερος. Latine apud Surium 9. Febr. Gallice in Honorati à S. Maria reflex. ſur les regles & l' uſage de la Critique T. 1. diſſ. 2. p. 225. ſqq.

Nicephori Patriarchæ CPol. vitam ſcriptam ab Ignatio diacono memorat Svidas in Ἰγνάτιος. prodiit Græce ad 13. Mart. T. 2. Act. Sanctor. p. 704. Latine p. 294.

Plurima profecto diverſis occaſionibus atque temporibus. Oratio Theophanis presb. & præpoſiti in ejus exilium & translationem reliquiarum. Latine apud Surium 13. Mart.

Nicetæ filii Imp. Maximiani. 15. Sept. Ἐγένετο ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις. MS. Lambec. VIII. p. 221.

Nicæ-

c) Vide & ſupra in Conſtantino. Et quæ in Tomo ſexto Aloyſii Lipomanni p. 118. b. & apud Surium 10. Jul. Latine legitur Oratio de iis quæ Nicææ geſta ſunt. Incipit: *Nono decimo anno Imperii Diocletiani.*

Digitized by Google

Nicetæ Cæſareenſis Bithyni Confeſſoris, ſub Conſtantino Copronymo. Πρόκειται ἡμῖν μεγίϛης ὠφελείας ὑπόθεσις. Auctor Theoſterictus Monachus, Nicetæ diſcipulus. Latine apud Surium 3. Apr.

* Nicetæ Gothi. Νικητικὸς ἀγῶνας τοῦ μάρτυρος Νικήτα. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 15. Sept. & Surium 15. Sept. Græce MS. Lambec. VIII p. 240. 289. 380. IV. p. 62.

Nicolai. Ἐν τοῖς καιροῖς Κωνϛαντίνου τοῦ βασιλέως ἀκαταςασία ἐγένετο ἐν τῇ Φρυγίᾳ. Auctor incertus.

Nicolai. Ἐπειδήπερ χαίρει Θεός. Auctor Leo Imp.

* Nicolai Myroblyti, Thavmaturgi Myrenſis in Lycia Epiſcopi. 16. Dec. Σοφόν τι χρῆμα ζωγράφου χείρ. MS. Bibl. Coislin. p. 212. Lambec. VIII. p. 288.

Leonis Imp. Oratio Gr. L. prodiit Toloſæ 1644. 4.

In eundem. Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ. Andreæ Cretenſis inter cujus orationes Græce & Latine edidit Combefiſius pag. 188-196.

Εὐλογητὸς εἶ κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριϛέ. MS. Lambec. VIII. p. 376. Auctor incertus.

Ὁ μὲν θεοπάτωρ Δαυίδ. Nicetæ Rhetoris Paphlagonis.

Ὄρθρος ἡμῖν φαεινότατος, Michaëlis Archimandritæ. MS. ſine nomine ſcriptoris Lambec. VIII. p. 308. Plura Combefiſius in Bibl. Concionatoria T. VI. p. 68. ſeq. Vide & Tillemont. T. 6. memor. p. 688. 823. ſeq. mentio hujus Nicolai in Hiſtoria Miſcella XXIV. 8.

Narratio miraculi à Nic. Myrenſi editi, 6. Dec. quo tres Stratopedarchæ Conſtantini M. Nepotianus, Urſus & Erpylio ſ. Erpelio ab injuſto ſupplicio liberati ſunt. Ἐν τοῖς καιροῖς Κωνϛαντίνου. MS. Lambec. IV. p. 122. VIII. p. 308. 376.

Nicolai Myrenſis vita è Metaphraſte & aliis collecta à Leonardo Juſtiniano, T. 1. Lipomanni & apud Surium 6. Dec. incipit: *Pataram ſcriptores tradunt.* Edita ab Aldo Venet 1502. 4. cum Juvenco, Aratore & aliis.

Translatio ex Myra Lyciæ ad Apuliæ opidum Barum jubente Urſone ArchiEp. A. C. 1088. Surius ad 9. Maji. *Univerſis CHriſti Eccleſiis.*

Nicolai Studitæ. Οἱ τοὺς Ὀλυμπίους ἀγῶνας. Auctor Monachus Studita, ſed à Nicolai & Photii ætate remotior, Græce & Lat. in T. 2. Auctarii novi Combefiſ. p. 890.

Nico-

Niconis Epiſcopi & XCIX. cum eo Martyrum ſub Decio, in Sicilia Qvintiano Præfecto. Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους ἡγεμονεύοντος Κυντιανοῦ τοῦ ἀσεβεστάτου. Auctor Chæremonius Syracuſanus, Niconis Diſcipulus. Exſtat Græce è MSS. Vaticano & Ambroſiano in calce T. 3. Act. Sanctor. ad 23. Martii pag. 18. & Latine cum notis pag. 444.

Niconis Thavmaturgi, cognomento pœnitentiam agite. Εἰ καὶ τόπῳ ἢ χρόνῳ, γνώμῃ δὲ μᾶλλον στεῤῥῷ. Auctor incertus.

* Nicoſtrati. Vide infra in Sebaſtiano.

Nili Roſſanenſis Calabri. Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Prodiit cum verſione Jo. Matthæi Caryophili Rom. 1624. 4. Auctor contubernalis & diſcipulus.

Nili Monachi, πολλοῖς μὲν MS. in Codice Barocciano 65. Auctor Petrus Lambardus.

Niphontis Armenopuli. Μυστήριον μὲν βασιλέως κρύπτειν καλόν. MS. Bibl. Coislinian. p. 416.

* Nymphodoræ. Vide ſupra, Metrodoræ.

In Oeconomum iniquitatis. Πολλάκις ὑμῖν εἶπον διαλεγόμενος. Aſterii Amaſeni. Græce & Lat. T. I. Auctarii Novi Combefiſ. pag. 22.

Oneſimi, Paulo Apoſtolo diſcipuli, Χαίρε καὶ γένος ἱκετικοί. MS. Græce Lambec. VIII. p. 85. & Latine apud Surium 16. Febr. acta incertæ fidei. Vide Tillemont T. 1. memor. p. 607. edit. Pariſ.

Onuphrii & aliorum Eremitarum. Ἐν μιᾷ μὲν ἡμερῶν σπουδὴν ἐποιησάμην ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος Παφνούτιος. Auctor fertur Paphnutius Anachoreta. Exſtat Latine in T. 6. Lipomanni, ad 1. Junii. & apud Surium 11. Junii. Græce MS. Lambec. VIII. p. 359. Aliam vitam Onuphrii à Metaphraſte ſcriptam Græce habuit Roſweidus. Vide Gudii Epiſtolas p. 278.

Oreſtæ Martyris. ſupra, Dreſtæ & Areſtæ, & Euſtratii.

In Origenem. Καλόν τι χρῆμα ἡ σιωπή. Gregorii Thavmaturgi pag. 169. edit. Gerh. Voſſii.

Dominica ὀρθοδοξίας. Vide ſupra, Imaginum reſtitutio.

Pachomii. Ὁ λόγος ταῦτα πάντα κτήσαντος Θεοῦ ἀλήθεια. Græce è MSS. Florentino, Vaticano & Ambroſiano, in Actis Sanctor. appendice ad T. 3. Maji pag. 25. * & Latine Dan. Cardono S. I. interprete pag. 295. ad 14. Maji. Laudat Allatius de purgatorio p. 929. ſeq. confer Tillemont. T. VII. memor. pag. 167. ſqq. 469. ſqq. 674. ſqq. 692.

Alia

Digitized by Google

Alia ejus vita, juniore auctore: Ἀυταρκῶς μὲν τὰ γραφέντα περὶ τοῦ ἁγίου. Græce in eadem appendice p. 51. * & Latine pag. 334.

Alia, incerto auctore memorata apud Allatium: ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἡ πηγὴ τῆς σοφίας. Latine in Tom. 6. Lipomanni & apud Surium ad 14. Maji.

In Palmarum Dominicam.

Βασιλικὴν οἱ πιστοὶ σήμερον. Eulogii Archi-Epiſcopi Alex. (licet Codices quidam ut Bibl. Coislin. p. 402. Alex. Cyrillo tribuant) Græce & Lat. in Auctario novo Combefiſ. T. 1. p. 651.

Ἐκ θαυμάτων ἐπὶ θαύματα. Jo. Chryſoſtomi. Savil. T. 5. p. 882. vide & Lambec. IV. p. 128. VIII. p. 353.

Ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ. Jo. Chryſoſtomi. T. 2. Savil. p. 830.

Ἐπ' ἐνεστε καὶ ἄλλο τέ ποτε βασιλέως γλῶσσα τὴν παροῦσαν πανήγυριν. Leonis Imp. Græce & Lat. T. 1. Bib. Patrum Auctar. novi Combefiſ. p. 1657.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός. Methodii. Græce & Lat. in Combefiſii Methodio p. 430.

Ἤδη τῆς δεσποτικῆς πανηγύρεως παρακύπτει τὰ χαρίσματα. Leontii Neapolitani, in aliis CPolitani presb.

Ἤδη τῆς πνευματικῆς ἀκολουθίας προλάμπει. Jo. Chryſoſtomi. MS. p. 197. Bibl. Coislin. T. VII. Savil. p. 334.

Ὁ μὲν νοῦς τῶν προκειμένων. Georgii Nicomedienſis. Cod. Barocc. 40.

Σπουδαιότερος ὦ φίλοι καιρός. Procli Patriarchæ CPol. inter ejus Orationes à Vinc. Riccardo editas Romæ, & in Combefiſii Auctario novo T. 1. p. 399.

Τοὺς τῆς εὐσεβείας καθήκει μύστας μὴ τὴν χάριν μόνον ἀσπάζεσθαι. Leontii presbyteri CPol.

Φρικτὸν ἀγαπητοὶ μυστήριον σήμερον. Athanaſii Alex. In nova Collectione Patrum Montfauconiana Pariſ. 1706. fol. T. 2. p. 63.

Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών, κήρυττε. Macarii Chryſocephali. MS. in Bibl. Coisliniana p. 181.

Χαῖρε σφόδρα κεχαριτωμένη θύγατερ Σιών. Epiphanii Archi Epiſcopi.

Χθὲς ἡμῖν τὴν καινὴν ἀνάστασιν Λάζαρος. Joſephi ArchiEpiſco Theſſal.

Digitized by Google

χθὲς ἡμᾶς μῦ τοῦ δεσπότου Λάζαρος. Andreæ Cretenſis. Græce & Lat. p. 75. in Combefiſii edit.

Ὥσπερ ἡ ἀμέτρητος ἄβυσσος. Titi Boſtrenſis. Græce & Lat. T. 2. Auctarii novi Combefiſ. p. 638.

Pamphili Cæſar, Valentis, Pauli, Seleuci, Porphyrii, Theoduli, Juliani & ſociorum. Καιρὸς δὴ καλεῖ πρὸς ἅπασι τὸ μέγα καὶ περιβόητον, Auctor Sim. Metaphraſtes ex Euſebio. MS. Lambec. VIII. p. 85. Græce, & apud Surium 1. Junii Latine. Græce & Lat. T. 1. Act. Sanctor. Junii p. 64-74. Vide Volum VI. hujus Bibl. p. 101.

Pancratii Martyris qui Petri Apoſtoli ut ajunt diſcipulus, Tauromenii in Sicilia Epiſcopus fuit. Ἐγένετο μῦ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν Κύριον. Auctor fabuloſus Evagrius Monachus laudatus Theophani Cerameo homil. 57. qui ſe Pancratii diſcipulum & comitem profitetur. Græce MS. Lambec. VIII. p. 94. Latine vertit Sirmondus, ſed non prodiit.

Pantaleonis Martyris elogium à Niceta ſcriptum Græce & Latine edidit cum notis Fed. Morellus Pariſ. 1608. 8.

* Panteleemonis. Βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβεστάτου καὶ παρανόμου.

Θαυμαστὸς ὁ a) Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. Auctor Nicetas Rhetor.

Τῆς εἰδωλικῆς ἄλυσ κατὰ πάσης διασκεδασθείσης τῆς οἰκουμένης. Auctor incertus. Exſtat Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 27. Julii.

Paphnutii, ſupra, Euphroſynes.

* Paphnutii Anachoretæ & DXLVI. Martyrum. *Fuit imperatore Diocletiano Arianus quidampræſes.* Latine apud Surium 28. April.

Papyli Diaconi, Carpi Epiſcopi Thyatirenſis & Agathopodis Martyrium. Ἐπὶ βασιλείας Δεκίου. Auctor incertus.

* Μεμνῆσθαι τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ παθόντων MS. Lambec. VIII. p. 249. 258. 262. ſupra in Carpo.

In parabolam de eo qui in latrones incidit. Ἠκούσαμεν ἀδελφοὶ ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ. Leontii Hieroſolymitani.

Paraſceves Virginis Martyrium. 14. Octobr. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις τοῦ ἑλληνισμοῦ. MS. Lambec. VIII. p. 363. Neſſel. V. p. 128.

Ἡ ἀρχὴ τῶν ἰαμάτων Χριστοῦ. MS. Bibl. Coiſlin. p. 169.

Pare-

a) In Indice ad Allatium non Pantaleemonis ſed Pantaleonis hoc eſſe elogium innuitur. Ita & latina Martyrologia Pantaleonem nominant pro Panteleemone.

Paregoridis, vide ſupra, Leonis.

Parthenii Epiſcopi Lampſaceni ſub Conſtantino M. clari Vita. πόθῳ καὶ ἀγάπῃ κινέμενος ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς Κρισπῖνος. Auctor Parthenii diſcipulum ſe profitetur, nomine Criſpinum. MS. Lambec. VIII. p. 82. Latine apud Surium & Bollandum 7. Febr.

Patapii Thebani Ægyptii, Abbatis Eremitæ. ὡς λαμπρὰν καὶ πνευματικήν. & alia oratio qvæ incipit Πάντα πιστεύειν ἄξιον. Utraque auctore Andrea Cretenſi, inter cujus orationes Græce & Latine editæ à Combefiſio. p. 196. & 216.

* Vita ejusdem. Οὐ πολλοὺς Αἴγυπτος ἐπ' ἂν δὲ τέκῃ. Latine apud Surium 8. Decembr. & apud Lipomannum. Græce MS. in Bibl. Coisliniana p. 212.

In SS. Patres & Prophetas. Ἡ ποδηγοῦσα πίστις εἰς τὴν ὁδόν. Athanaſii Alex. Græce Lat. cum Holſtenii verſ. T. 3. Athanaſ. p. 450.

Patricii Epiſcopi Pruſæi. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡγεμονεύοντος Ἰουλίου τοῦ ἀνθυπάτου. Græce in Actis Sanctor. ad calcem T. 3. Aprilis pag. LXV. & Latine ad 28. April. pag. 576. ex verſione Jo. Ravenſteinii, S. I.

In Paulum Apoſtolum Jo. Chryſoſtomi ſeptem homiliæ de laudibus Pauli quas vertit Anianus.

1. Οὐκ ἄν τις ἁμάρτοι. T. VIII. Savil. p. 33. T. II. edit. nov. p. 477.
2. Τί ποτέ ἐστιν ἄνθρωπος. ibid. p. 37. & 482.
3. Ὁ μακάριος Παῦλος τῆς ἀνθρωπίνης. id. 40. 486.
4. Ὁ μακάριος Παῦλος ὁ τήμερον. id. p. 42. 490.
5. Ποῦ νῦν εἰσιν οἱ τὸν θάνατον αἰτιώμενοι. id. p. 49. 500.
6. Βούλεσθε τήμερον, ἀγαπητοί. id. p. 53. 506.
7. Ὅταν οἱ τὰ σημεῖα βαστάζοντες. id. p. 57. 512.

Τοὺς τῶν ἁγίων βίους T. 7. Savil. p. 839.

Ἅπας μὲν ἐγκωμίων λόγος. Auctor Theodorus Daphnopates, qui è Chryſoſtomo collegiſſe ſe quæ de Paulo ſcripſit non diffitetur. Latine apud Surium 29. Junii. Ex Chryſoſtomo in Paulum confer quæ Photius Cod. 270.

Οὐδεὶς ἀσθενεῖ Παύλου ἀθλοῦντος. Auctor Proclus CPol. Græce & Lat. in Proclo Vinc. Riccardi, & T. 1. Auctarii novi Combefiſ. p. 454.

Παῦλος ὁ Ἀπόστολος Ἑβραῖος μὲν ἦν τὸ γένος. Auctor Theodorus Scutariota.

Τῆς μὲν ἐπιγραφῆς τῶν Ἀποστολικῶν πράξεων. Auctor Theodorus Magiſter, (an Daphnopates?) qvi è Chryſoſtomo pleraqve col-

collegiſſe ſe ſcribit. Græce T. 7. Savil. p. 829. Videnda etiam quæ in Paulum Apoſtolum congeſſit Combefiſius T. VII. Bibl. Concionatoriæ.

Pauli Corinthii, ſupra in Codrato.

Pauli Homologetæ ſive Confeſſoris, Patriarchæ CPol. *Κωνςαντῖνος τὴν ῥωμαϊκὴν ἀρχὴν, εἶτα τῆς ἀνατολῆς ἐγκεχείριστο σκῆπτρα.* Auctor incertus. Allegat Allatius contra Creyghtonum pag. 336. & Cangius ad Zonaram pag. 72. Vide Photium Cod. 257.

* *Ἡνίκα Κωνςαντῖνος ὁ τοῦ μεγάλου Κωνςαντίνου τρίτος υἱός.* Græcè habuit Roſweidus. Latine apud Surium 7. Junii.

Pauli & Julianæ, Ptolemaide. *Aurelianus Imperator per totum orbem terrarum contra Chriſtianos edictum propoſuit.* Latine apud Surium 17. Auguſti. Vide ſupra in Juliana.

Pauli Latrenſis. *Μάτην οἱ πολλοὶ τὸν χρόνον αἴτιον ἀξιοῦσιν εἶναι.* Auctor Nicephorus Blemmidas. MS. in Bibl. Coisliniana p. 213. De monaſterio S. Pauli Latris, Montfauconus lib. 2. Palæograph.

Ἔμοι γε λίαν ἡδὺ καὶ τὸ περὶ λόγους πονεῖν. Auctor incertus. citat Allatius p. 420 contra Creyghtonum.

Pauli Thebani, primi Eremitæ. *Inter multos ſæpe dubitatum eſt.* Græca verſio incipit: *Ἐν πολλοῖς πολλάκις κίνησις.* Latine apud Surium, & Bollandum ad X. Januar. Auctor Hieronymus Monachus.

Alia Pauli Thebani vita è Græco Bavarico Codice verſa Latine exhibetur in Actis Sanctor. ad X. Januar. incipit: *Vixit Beatus Paulus Decii & Valeriani &c.* Auctor ſibi à S. Antonio quædam narrata memorat. De hoc Paulo Tillemont T. VII. memor. pag. 144. ſeq.

Vitam Pauli Thebani à Metaphraſte ſcriptam Græce habuit Roſweidus. Vide Gudii Epiſtolas p. 278.

Καὶ ζωγράφοις μὲν ἀρχετύπων ἐκεῖνα πρὸς μίμησιν. MS. Lambec. VIII. p. 340. ſeq. ubi prologus & cap. 1. Auctor non diu poſt vixiſſe ſe teſtatur.

Pegaſii Martyris. Vide ſupra, in Acyndino.

* Pelagiæ Virginis Antiochenæ ſub Diocletiano paſſæ. *Γυναικείαν ἀρετὴν τῆς τῶν ἀνδρῶν.* Gr. MS. Lambec. VIII. pag. 223. 249. 258. 262. Bibl. Coiſlinan. p. 210. Latine apud Lipomannum (Surius enim omiſit) Tom. 6. ad 8. Octobr. Jacobum Diaconum in vita MS. S. Pelagiæ laudat Meurſius in gloſſario Græcobarbaro. Ex illo

Digitized by Google

illo Latine quædam affert Surius ad 8. Octobr. Diaconum Helio-poleos appellans. Vide & Tillemont. Tomo. XII. memor. pag. 377. ſeq.

In Pelagiam Martyrem. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, καὶ γυναῖκες θανάτου λοιπὸν καταπαίζουσι. Jo. Chryſoſtomi. Latine apud Surium 9. Junii. ubi etiam alter Chryſoſtomi ſermo. *Majore quidem theatro ſancta Virgo.* T. 2. edit. Montfauconi p 591. & prior Gr. Lat. p. 585.

Pelagiæ Tarſenſis, *incerto Auctore* : Τοῦ πρώτου διωγμοῦ ἀνανεωθέντος παρὰ τοῦ Διοκλητιανοῦ. Græcè è MS. Palatino, in Actis Sanctor. ad 4. Maji T. 1. pag. 747. & Latine pag. 747. atque apud Surium 4. Maji.

In Pentecoſtes Feſtum.

Ἐπείπερ καὶ νῦν θεία ἐπέστη πανήγυρις. Leonis Imp. Græce & Lat. in Combefiſii Auctar. novo p. 1719. T. 1.

Ἤδη δὲ τῆς ἑορτῆς μεσούσης ἀνέβη. Jo. Chryſoſtomi ex commentar. in Johannem.

Μεγάλα ἀγαπητοὶ καὶ πάντα λογισμόν. Chryſoſtomi T. V. Savil. pag. 610. T. 2. edit. nov. p. 468.

Οἱ μὴ τοὺς γυναίους ἀγωνιστάς. Demetrii Cydonii.

Nullum eſt tam clarum celebritatis argumentum. Greg. Nyſſeni T. 1. p. 976.

Οὐρανὸς ἡμῖν γέγονε σήμερον ἡ γῆ. Jo. Chryſoſtomi. T. V. Savil. p. 976.

Πάλιν ἑορτὴ καὶ πάλιν πανήγυρις. id. T. V. Savil. p. 602. & T. 2. edit. nov. pag. 457.

Πᾶσαν ἑορτῆς ὑπόθεσιν φαιδροτέραν ὁ Δαυίδ. MS. Bibl. Coislinian. p. 182.

Πᾶσα μὲν ἡμέρα. Chryſoſtomi. T. VII. Savil. p. 582.

Περὶ τῆς ἑορτῆς βραχέα φιλοσοφήσομεν. Greg. Naz. Orat. XLIV.

Πυκνὰ μὲν ἡμῖν ἀλλ᾽ ἐπωφελῆ. Baſilii Epiſcopi Seleucienſis.

Σήμερον ἀγαπητοὶ ἐπεφοίτησε. Procli CPol. Græce & Lat. inter orationes ejus Romæ à Vinc. Riccardo editas & T. 1. auctarii novi Combefiſ. p. 439.

Τὴν μὲν οὖν χθὲς ἐποίει πανήγυριν ἐπιδημῶν Παράκλητος. Leonis Imp. Plura Combefiſius T. IV. Bibl. Patrum Concionatoriæ.

Id mediam Pentecoſten. Πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ Δεσπότου. Leontii Epiſcopi Neapoleos Cypri. Græce & Lat. in Auctario novo Combefiſ. T. 1. pag. 702.

ὥσπερ ἡ φαεσφόρος σελήνη. Chryſoſtomi T. 7. Savil. p. 272.
ὅπου δ' ἂν ὁ δεσπότης. Chryſoſt. T. 7. Savil. p. 372.

τοῖς φιλοῦσι τὸν Κύριον, ἑορτῆς οὐ λείπει καιρός. Leontii ArchiEpiſcopi Neapolitani, licet in Codice Vaticano 564. male refertur ad Leontium presbyterum CPol. ut notat Allatius p. 112. de Simeonibus. CPolitano tribuit etiam Combefiſius qui Græce & Lat. edidit T. 1. Auctarii Novi p. 719.

Geſta in Perſide. βασιλεύοντος Ἀρηνάτου τῆς Περσικῆς χώρας γέγονε φιλονεικία. Auctor Anaſtaſius Epiſcopus Theopolitanus ſive Antiochenus. Quanqvam tempore Anaſtaſii nullum fuiſſe regem Perſarum Arenatum, ſed Choſroën per annos XLVIII. ac deinde Hormiſdam per annos XV. notat Henſchenius T. 2. April. pag. 854.

* In Petrum & Paulum Apoſtolos. *Petrum & Paulum diſcipulos Domini laudare quidem eſt laudabile.* Latine in Tom. 6. Lipomanni, & apud Surium ad 29. Junii.

ἐγένετο μετὰ τὸ ἐξελθεῖν τὸν ἅγιον Παῦλον. MS. Lambec. VIII. p. 376. Bibl. Coiſlin. p. 196. Cod. Barocc. 147. Auctor incertus.

* *Non eos ſolum, qui fuere ab initio Patres artium.* ibid.

Καλὸν μὲν τὸ ῥόδον τῆς ἐαρινῆς. Auctor Heſychius Presbyter Hieroſol. *Poſt multimoda & multifaria vitæ.* libri II. de paſſione Petri & Pauli ſub nomine Lini Epiſcopi Rom. è Græco ut feruntur Latine T. 2. Bibliothecæ Patrum edit. Lugd. pag. 67-73.

Πᾶσαι μὲν αἱ συνήθεις. Aſterii Amaſeæ Epiſcopi. Græce & Lat. T. 1. Auctarii novi Combefiſ. p. 122.

Ἐδόκει μοι λέγειν τι περὶ τῶν Ἀποστόλων. Maximi Planudæ. Lambec. IV. pag. 54. VIII. pag. 71. licet ſub Nyſſeni nomine Gretſerus edidit.

οὐρανοῦ καὶ γῆς ἅμιλλαν. Jo. Chryſoſtomi, Græce T. V. Savil. p. 992. Latine apud Surium 29. Junii.

Χαίρετε Χριστοῦ βασιλεῖς ἅγιοι ἀπόστολοι. Ephraim Syri. MS. Bibl. Coiſlin. p. 414.

τίς ὁ τερπνὸς οὗτος ἦχος; Auctor Nicetas Paphlago. Extat Græce & Latine in Combefiſii Auctario noviſſ. p. 327. T. 1. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 384.

Πάλιν

Digitized by Google

Πάλιν ἡμῖν δυὰς ἀδιάλειπτος. Auctor Sophronius ArchiEpiſcopus Hieroſol.

In Petrum Apoſtolum & Eliam Prophetam. *Pauci hodierno die noſtræ concioni.* Jo. Chryſoſtomi. Latine apud Surium 1. Auguſt. T. 2, edit. novæ Chryſoſt. inter dubia p. 730.

De Petro Apoſtolo Narrationem MS. initio mutilam memorat Lambec. VIII. p. 351. Vide & Tillemont T. 1. memor. p. 189. ſqq. ac Bibliothecam Concionatoriam Combefiſii T. VII. p. 156. 190. 308. 411.

In venerationem Catenæ S. Petri. Ὅσοι τῷ τοῦ κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων θείῳ ἔρωτι γενόμενοι. Auctoris incerti. Latine ſub Chryſoſtomi nomine apud Surium 1. Auguſt.

*Petri ArchiEpiſcopi Alexandrini. Εἶχε μὲν ἡ ἐπιφανὴς Νικομήδεια. Græce & Lat. cum notis Combefiſii, in triumphis ſelectis Martyrum p. 189. Pariſ. 1660. 8. Vide Valeſ. ad Euſeb. VII. 32. in addendis. *Ad corroboranda corda credentium.* Latine ex Anaſtaſii Bibl. verſione apud Surium 25. Nov.

Petri Aulani. *In illo tempore Petrus qui & Balſamus.* Latine ex Anaſtaſii Bibliothecarii verſione apud Surium 3. Januar.

Phanurii Martyris miracula ab Auctore qui Sec. VIII. vixit deſcripta. Οὗτος ὁ μέγας τῆς ἀληθείας μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Φανούριος. Græce & Latine in Actis Sanctorum ad 27. Maji T. 6. p. 693.

Pherbutæ Virginis. Τῷ καιρῷ τῶν διωγμῶν. Græce è MS. Regis Galliæ in Actis Sanctorum ad calcem T. 3. Aprilis & Latine ad 22. April. pag. 21.

Phileæ. infra, Philoromi.

* Philemonis. Vide infra, Thyrſi.

Philemonis, Apollonii, Ariani. Ἐν ἔτει τρίτῳ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Græce è MS. Regis Galliæ in Actis Sanctor. ad 8. Martii T. 1. pag. 895. & Latine p. 752.

Philetæri & Eubioti ſub eodem Diocletiano Martyrium paſſorum. Πολλὰ καὶ μεγάλα κακὰ πανταχοῦ Græce é MS. Regis Galliæ, in Actis Sanctor. ad 19. Maji T. 4. pag. 313. cum latina Dan. Cardoni verſione.

*Philippi a) Apoſtoli. Ὁ τοῦ Θεοῦ Θεὸς λόγος ἀϊδίως συνὼν τῷ Πατρί. Latine apud Surium 1. Maji. Ἀπο-

a) Confer quæ exhibet Combefiſius Bibl. Concionatoriæ T. 6. p. 464. ſeq. Vide & Tillemont. T. 1. p. 379. ſq. & 647. ubi de Actis Philippi Apocryphis.

Digitized by Google

Ἀποστολικῶς μνησθῆναι ἠξιώθη χάριτος. MS. in Bibl. Coiſlinian. pag. 195.

Aliud: Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης. Auctor Nicetas Paphlago. Exſtat Græce & Latine in Auctario noviſſimo Combefiſii T. 1. p. 379. qui etiam p. 387. narrationem de Philippi miraculis ex Græcorum Menæis adjunxit. Incipit: Οὗτος ὁ φαεινότατος ἀστήρ. Latine utraque in Bibl. Patrum Lugd. T. 27. p. 402. 405.

Πᾶσα μὲν μαρτύρων Χριστοῦ πανήγυρις. Auctor Michaël Monachus.

Martyrium & Acta Philippi Apoſtoli, 14. Nov. incerto Auctore: Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως παρειληφότος τὴν Ῥωμαίων ἀρχήν. MS. Lambec. VIII. p. 275.

Philippi Nicomedienſis. ſupra in Eutychiano.

Philippi presbyteri vita ab Euſebio Monacho deſcripta. Κατὰ τοὺς καιροὺς Ἀρκαδίου τοῦ βασιλέως. Græce in addendis ad Tom. 3. Act. Sanctor. Maji pag. 1. & Latine ex Jac. Sirmondi verſione ad 12. Maji p. 28.

In Philogonium ex cauſarum patrono Epiſcopum Antiochenum. Ἐγὼ μὲν καὶ τήμερον παρεσκευαζόμην. Jo. Chryſoſtomi. T. V. Savil. pag. 505. & edit. novæ T. 1. pag. 492. MS. Bibl. Coiſlin. p. 213. Lambec. IV. pag. 114. V. pag. 19. VIII. pag. 228. Latine apud Surium 20. Dec. Vide & Tillemont. T. 6. memor. p. 201.

Philothei & Eubiothi. Vide Philetæri.

Phocæ Martyris. Ἐπειδήπερ πολλάκις. Auctor præſentem ſe fuiſſe profitetur.

Λαμπρὰ γέγονεν ἡμῖν. Jo. Chryſoſtomi. T. 2. edit. nov. p. 704.

Καλὴ καὶ συμφέρουσα τοῖς ἀσκουμένοις. Aſterii Amaſeni Græce & Lat. inter Aſterii Homilias à Combefiſio editas pag. 170. T. 1. Auctarii Novi. Idem ſermo in aliis Cod. incipit à verbis p. 171. Ἱερὸς μὲν καὶ θεσπέσιος ἅπας ὁ τῶν ἁγίων μαρτύρων κατάλογος. Gr. MS. Lambec. VIII. pag. 243. Latine in Lipomanni Tom. 6. & apud Surium ad 22. Sept. vide ſupra Volum. VIII. p. 609.

Ἐν τοῖς καιροῖς τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου ἔτους ἐν τῇ εὐκαταστασίᾳ τῶν εὐσεβῶν καιρῶν. Auctor incertus.

Photii, (al. Photini) Aniceti & ſociorum. 12. Auguſt. Ἔτους δευτέρου Διοκλητιανοῦ. Auctor Metaphraſte antiquior. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. pag. 647.

Διοκλη·

Digitized by Google

Διοκλητιανȣ̃ τȣ̃ βασιλέως ἐν Νικομηδείᾳ. Lambec. VIII. pag. 127.

Pionii, Patricius Pruſenſis Epiſcopus Glycæ pag. 17. laudatus. *Apoſtolus monet ut Sanctorum memoriam celebremus.* Latine apud Surium è Metaphraſte 1. Febr. vide quæ ſupra lib. V. cap. 1. p. 51.

Platonis Hegumeni Studitæ. ῥήτορσι μὲν καὶ σοφιςαῖς. Auctor Theodorus Studites, qui Platonem illum ſpiritalem ſuum parentem appellat. Græce & Lat. in Actis Sanctor. 4. April. Latine apud Lipomann. T. 7. & Surium 16. Dec.

* Platonis Martyrium. XVIII. Nov. Ὀυ ξένα Γαλατῶν τα παρόντα, ȣ̓δὲ ὁμολογητȣ̃ τῆς ἀληθείας ἀλλότρια. Latine apud Surium 22. Jul. Græce MS. Lambec. VIII. p. 278. ſeq. 281.

Pœmenis Abbatis in Thebaide 27. Auguſt. ὁ ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Ποιμὴν Αἰγύπτιος ἦν τῷ γένει. Lambec. VIII. p. 217. ſeq. de illo Pœmene Tillemont T. 15. p. 147. ſqq.

Polyæni. ſupra in Herma.

Polycarpi Smyrnenſis Epiſcopi. 26. Jan. Ἡ ἐκκλησία τȣ̃ Θεȣ̃ ἡ παροικȣ̃σα Σμύρναν. MS. memorat Lambecius VIII. pag. 88. Epiſtola Eccleſiæ Smyrnenſis apud Euſeb. IV. 15. Hiſt. & in Ruinarti Actis Martyrum pag. 28. ſqq.

Superiora repetam dicendo, ſub Pionii nomine edita à Bollando 26. Jan. Latine, & recuſa in Tentzelii diſſ. ſelectis part. 1. pag. 76. ſqq. Vide Tillemont T. 2. pag. 341. ſeq. & quæ ſupra lib. V. capite 1. pag. 50.

* Polyeycti militis. A. C. 254. Εἴπερ τις ἄλλη καλλίςη τῶν διηγήσεων. MS. Lambec. IV. pag. 62. VIII. pag. 336. Latine apud Surium ad IX. Januarii.

Polyxenæ Martyris. Vide in Xanthippe.

Pontiani martyris Spoletini ſub M. Aurelio. Latine apud Bollandum 14. Jan. adde Tillemont T. 2. p. 628.

Porphyrii qui paſſus eſt martyrium Cæſareæ Cappadociæ. Βασιλεύοντος τȣ̃ παρανόμȣ καὶ ἀσεβεςάτȣ Αὐρηλιανȣ̃. Auctor incertus. Julium Metaphraſtem in Porphyrii vita citat Meurſius, gloſſar. in ῥȣβαίκȣβος.

Porphyrii Gazæ Epiſcopi circa A. 421. Τῶν ἁγίων ἀνδρῶν τȣ̀ς ἄθλȣς. Auctor

S Marcus

Marcus Diaconus Porphyrii diſcipulus. Latine apud Surium & Bollandum 26. Febr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 93.

In Priſcillam & Aquilam. Ἄρα ἐπαιδεύθητε μηδὲν εἶναι νομίζειν. Jo. Chryſoſtomi T. V. Savil. p. 321.

Probi (male Prothi apud Lipomannum) Tarachi (male *Jaradi* apud Allatium p. 125. de Simeonibus & Caveum ad A. 901.) & Andronici Martyrum Tarſi Ciliciæ A. C. 287. Ἐν ὑπατείᾳ Διοκλητιανοῦ σεβαστοῦ τὸ πρῶτον. Scripta feruntur hæc Acta á Marcione ſive Marcio, Felice & Barnaba ſive Barba aliisque præſentibus & videntibus quæ Pamphilo, Marcianus, Lyſius, Agathocles, Parmeno, Diodorus ſive Dioclerus, Felix, Gemellus, Athenion, Tarachus & Oroſius redemerunt à quodam ſpiculatore nomine Sebaſto. Hæc acta Græce cum veteri Latina verſione quam Roſweidus primum Antwerp. 1607. 8. ediderat, vulgavit Emericus Bigotius ad calcem Palladii de vita Chryſoſtomi Pariſ. 1680. 4. p. 245-309. & poſt eum Theodoricus Ruinartus in Actis ſelectis Martyrum p. 423. ſeq.

* Eorundem trium Martyrum acta à Simeone Metaphraſte deſcripta incipiunt: Διοκλητιανὸς ὁ Ῥωμαίων αὐτοκράτωρ ἀναξίως. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 11. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 249. 258. 262. Bibl. Coiſlin. p. 210.

Procopii Martyris. Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους ἐβασίλευε Διοκλητιανὸς ὁ τύραννος. Auctor incertus. Meminit ſeptima Synodus Actione IV. ut Allatio jam notatum.

Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ. MS. in Bibl. Coiſlin. p. 196.

Προκοπίῳ τὴν θυσίαν ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν ταῦρον αὐτὸν ἰδών. Auctor Heſychius Presbyter Hieroſol.

Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τὴν αὐτοκράτορα Ῥωμαίοις διεπόντων ἀρχήν. Auctor incertus. Exſtat Latine in T. 6. Lipomanni, 8. Iulii. & apud Surium 8. Jul. ſub Metaphraſtæ nomine.

Τέρπει μὲν καὶ λειμὼν πολυανθής. Auctor incertus.

Τῶν ἁγίων προπατόρων. a) (Dominica ante Nativitatis CHriſti feſtum.) ἀποικίζει ὁ Θεὸς τὸν δίκαιον Ἀβραάμ. MS. Bibl. Coiſlin. p. 195.

* Protaſii. Vide ſupra, Nazarii.

In

a) Vide Cangii gloſſar. in προπάτορες, & Continuatorem Theophanis Byz. p. 245.

In purpuram Sacerdotibus redditam. Οἱ σφόδρα τῶν ἐρωμένων αὐτοῖς ἐφιέμενοι. Jacobi Monachi ex Monaſterio Coccinobaphi.
In ſacram Qvintam. Ἐπέστη τῶν ἱερῶν μυστηρίων ἡ πανήγυρις. Procli Patriarchæ CPol. Inter ejus Orationes Græce & Lat. à Riccardo editas & in Combefiſii Auctario novo T. 1. p. 406.
Τοῦ Σωτῆρος τὰ πάθη πένθος τῶν Ἰουδαίων. Athanaſii Alex. T. 3. p. 444. cum Holſtenii verſione.
Quintiliani, ſupra in Maximo.
Quizici. Supra in Ceryco.
Rebeccæ Martyris. Vide in Xanthippe.
In Romanum Martyrem. Πάλιν μαρτύρων μνήμη. Jo. Chryſoſtomi. T. 2. edit. novæ p. 611. Latine apud Surium 18. Nov. & apud Lipomannum é Metaphraſte.
Παλαίστραι τῶν σώμασιν. Ejusdem, T. 2. edit. novæ p. 617.
* [illegible]omuli. Vide ſupra, Eudoxi.
Sa[illegible]tarum Patrum viginti, à Saracenis interfectorum A. C. 788. in [illegible]ura S. Sabæ. Ἄξιον ἐστι τοὺς μηδέπως τῆς τῶν ἁμαρτημάτων ἰλύος. Auctor Stephanus Monachus Sabaita, qui coævum ſe & juſſu Abbatis Baſilii ſcripſiſſe profitetur. Acta hæc exſtant apud Henſchenium Græce è MS. Petri Segvierii ad calcem T. 3. ad 20. Martii p. 2. & Latine p. 176. ſq. cum notis.
Sabæ Gothi A. C. 372. Ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἡ παροικοῦσα ἐν Γοτθίᾳ. Græcè è MS. Vaticano in Actis Sanctor. T. 2. Aprilis p. 966. & Latine pag. 87. Exſtat & Latine apud Surium 12. April. & Metaphraſtæ tribuitur.
Sabæ Hagiopolitæ ſive Hieroſolymitani Abbatis & Confeſſoris A. C. 531. defuncti vita à Cyrillo Scythopolitano circa A. C. 553. monacho Monaſterii S. Euthymii ad Georgium a) Abbatem Lauræ Novæ deſcripta. Εὐλογητὸς ὁ Θεός. Græce & Latine in Cotelerii monumentis Eccleſiæ Græcæ, T. 3. p. 220 -- 376. Latine apud Bollandum 20. Januar.
* οὐδὲν οὕτω νικῆσαι ψυχὴν εἰς ἀρετῆς ἐπιθυμίαν. MS. Bibl. Coislin. p. 212. Lambec. VIII. p. 302. ſeq. & Latine T. 5. Lipomanni, & apud Surium ad 5. Decembr.
* Sabbatii. Vide infra in Trophimo.

a) Diverſus hic à Georgio Lauræ ejusdem præpoſito ab Origeniſtis intruſo, Lambec. VIII. pag. 306.

Digitized by Google

Sabbato magno. *Ἐπιτάφιον ἑορτὴν τοῦ Σωτῆρος.* Amphilochii Iconienſis Epiſcopi. Græce & Lat. in editione Combefiſiana p. 86. cum verſione Petri Pantini, qui prior ediderat.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου. Jo. Damaſceni. Gr. Lat. edidit Petrus Pantinus. Antwerp. 1601. 8. inde prodiit in editt. Damaſceni A. 1603. 1609. & in noviſſima Mich. le Quien T. 2. p. 815. Pariſ. 1712. fol. Latine vero in Bibl. Concionatoria Combefiſ.

Ὦ φρικτοῦ μυστηρίου πάσῃ τῇ κτίσει. Leonis Imp.

Sabellii Martyris. Vide in Iſmaële.

* Sabini martyrium. *Imperante Diocletiano edictum.* Latine apud Surium 13. Martii.

Sadoth Epiſcopi & CXXVIII. ejus ſociorum in Perſia, Latine apud Surium 20. Febr. *μετὰ τὸ πλειωθῆναι.* MS. Lambec. VIII. p. 87.

* Samonæ. Vide ſupra, Guriæ.

* Sampſonis *ξενοδόχου.* *Partim quidem magno Sampſoni.* Latine apud Lipomannum T. 6. & apud Surium ad 27. Junii. de hoc Sampſone Bandurius p. 609. 610.

Samuelis Prophetæ. *Οὗτος ὁ μακάριος Σαμουήλ.* MS. Lambec. VIII. p. 202.

In Sanctorum omnium Dominicam: *καὶ τὸ λόγοις μὲν ἄλλως τὰ τῶν ἁγίων ἑκάστου διεξιέναι.* Philothei Patriarchæ CPol.

Πρότερον ἡ τοῦ παναγίου Πνεύματος ἐπανηγυρίζετο πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημία. Leonis Imp. Plura Combefiſius T. 8. Bibl. Concionatoriæ p. 312 - 400.

In Sancta Sanctorum. *Καθάπερ τῇ ἱερᾷ τραπέζῃ.* Iſidori Theſſalonicenſis Archi Epiſcopi.

* Sebaſtiani & ſociorum, Zoës, Tranquillini, Nicoſtrati, Claudii, Caſtoris, Tiburtii, Caſtalli, (Caſtuli) Marcellini & Marci. *Πολλῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς κατὰ Χριστὸν καὶ τῶν ἐκείνου μανέντων θεραπευτῶν Διοκλητιανός.* MS. in Bibl. Coiſlin. p. 213.

Senatoris, Viatoris, Caſſiodoræ & matris ejus Dominatæ Martyrum. *Ἐν τοῖς καιροῖς Ἀντωνίνου τοῦ βασιλέως.* Auctor ſe profitetur Florentium, Martyrum famulum.

Septem dormientium b) Epheſi. *Βασιλεύοντος Δεκίου.* MS. Lambec. VIII. p. 375. Vide Photium Cod. 253. Latine apud Surium 27. Jul.

Sera-

b) De his *Scorſus* p. 448. ad Theophanem Cerameum.

Serapionis. ſupra in Herma.

* Sergii & Bacchi Martyrum. Μαξιμιανȣ̃ βασιλεύοντος τȣ̃ τυράννȣ. Græce MS. Lambec. VIII. p. 248. 258. 262. Bibl. Coislinian. p. 210. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 7. Octobr.

* Severiani militis. 9. Nov. vel Sept. Λικινίȣ τȣ̃ δυσσεβȣ̃ς βασιλεύοντος, Λυσίας τὸ τηνικαῦτα δȣ̃ξ ὤν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 9. Sept. Græce MS. Lambec. T. 8. p. 267. 238.

Severi & Memnonis. ὁ ἅγιος Σεβῆρος ἦν ἀπὸ Σίδης. MS. Lambec. VIII. pag. 210.

Silveſtri Epiſcopi Rom. Οἱ μὲν σεπτοὶ καὶ θεόπται Ἀπόστολοι. Auctor Joannes Zonaras, licet ſub Simeonis Metaphraſtæ nomine exſtat Latine apud Lipomannum T. 5. & Surium 31. Dec.

Εὐσέβιος ὁ Παμφίλȣ τὴν ἐκκλησιαστικὴν συγγράφων. Græce ex MSS. Mediceo & Mazarino cum verſione & notis edidit Combefiſius Pariſ. 1659. 8. in lectis CHriſti Martyrum triumphis.

ὁ ἡμέτερος ἱστοριογράφος Εὐσέβιος ἡνίκα τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἔγραφεν ἱστορίαν. Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. p. 321. quem vide ſis etiam V. p. 408. Florentinium ad Martyrologium Hieronymi p. 67. 315. Schelſtrateni Antiquit. illuſtrat. p. 477. D. Dorshei tunicam CHriſti inconſutilem n. 40-59. ſupra Volum. VI. p. 103.

Simeonis Juſti θεοδόχȣ. τὴν πρὸς τȣ̀ς ἀγαθȣ̀ς τῶν ὁμοδȣ́λων. Auctor Simeon qui ſe ταπεινὸν ſive humilem a) appellat.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ ȣ̓ρανοί. Leontio Neapoleos Cypri Epiſcopo auctore. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefiſ. p. 682.

S 3 Simeo-

a) Combefiſius T. 1. Bibliothecæ Concionatoriæ hunc putat diverſum á Metaphraſte, illum nimirum qvem Græci νέον Θεολόγον vocant, qviqve Abbas fuit S. Mamantis ad Xylocercum ſeu in Xerocerco ut mavult Allatius, cujus Orationes XXXIII. de fide & moribus Chriſtianis atqve Monaſticis Latinas fecit Jacobus Pontanus S. J. exſtantqve Græce in Codice MSto Cardinalis Mazarini. & in Bibl. Coisliniana p. 406. una cum aliis viginti, id p. 407. & libro Moralium atque Catecheſi ad eos qui mundo nuper renunciarunt: nec non capitibus 32. id. p. 410. ſq. Male Gretſerus c. 19. libri de imaginibus non manufactis eum cum Simeone Metaphraſte confundit, cujus & ætas diverſa, & Monachatus prorſus ignotus ſit. Nec refert τȣ̃ νέȣ Θεολόγȣ nuncupatio, qva etiam inſignitus Simeon Metaphraſtes. In ea qvippe liberales Græci paullo recentiores. Sic namqve etiam Heſychium nominatum ex Regio Codice tractatu de Dominica reſurrectione Combefiſius repræſentavit.

Digitized by Google

Simeonis Metaphraſtæ. *Τὸν μέγαν ἐν βίῳ καὶ λόγῳ Συμεών.* Auctor Mich. Pſellus. Græce cum verſione ſua edidit Allatius ad calcem libri de Simeonibus p. 221-235. addita ejusdem *ἀκολȣθίᾳ,* ſive officio ſancto, memoriæ ejusdem Simeonis conſecrato pag. 236-244. Latine apud Surium 27. Novembr. & Lipomannum.

Simeonis *σαλȣ̃. Οἱ τὸ διδασκαλικὸν πρὸς ἄλλȣς σπεύδοντες.* Auctor Leontius Neapolitanus Cyprius. Exſtat Latine T. 6. Lipomanni ad 1. Julii. & apud Surium, 1. Julii. ſed Græce MS. memorat Lambecius VIII. pag. 99.

Simeonis Theologi, Abbatis S. Mamantis in Xerocerco vita ſcripta à Niceta Stethato, cujus epitomen vide in Combeſiſii notis ad Calecam T. 2. Auctarii noviſſ. p. 119. ſeq. usque ad 129. Nicetam illum Simeonis fuiſſe diſcipulum notat p. 133. Vita Simeonis junioris qui tempore Baſilii & Conſtantini Prophyrogenitorum ſcripſit, incipit: *Χρῆμα θερμὸν ἀρετὴ καὶ δεινὸν μὲν ἐμφυσῆσαι.* MS. Bibl. Coislinian. pag. 410.

* Simeonis Stylitæ. b) 1. Septembr. Locum Græce producit Allatius pag. 47. de Simeonibus. Habuit etiam Græcè Roſweidus. Meminit Nicephorus XIV. 51. Hiſt. Prodiit Latine ex Guil. Gratii verſione cum Jo. Bollandi notis in Actis Sanctor. ad V. Januar. Uſus fuit Gratius MS. Regis Galliæ. Aliud ſed mutilum Lambecius VIII. pag. 384.

Ejusdem vita ſcripta ab Antonio Monacho: *ξένον καὶ παράδοξον μυστήριον ἐγένετο.*

Eadem ſcripta à Theodoreto Epiſcopo Cyri: c. 26. Philothei. *Συμεώνην τὸν πάνυ, τὸ μέγα θαῦμα τῆς οἰκȣμένης.* Mentio in ſeptima Synodo, actione IV. ut Allatio jam notatum. Latine apud Surium V. Januar. & in Actis Sanctor. ad V. Januarii: Sed in his ex nova verſione Gvil. Gratii Brugenſis S. I. MS. Græce Lambec. VIII. p. 233. 221.

Simonis Zelotæ, Apoſtoli. *Τί φαιδρὰ σήμερον ἡ ἡμέρα.* Auctor Nicetas Paphlago. Exſtat Græce & Latine in Combeſiſii Auctario noviſſ. T. 1. pag. 408. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 412. Adde quæ in Simeonem & Judam Apoſtolos idem Combeſiſius

b) Simeon Stylita Senior A. C. 460. defunctus centenario major (cui diſcipulus Daniel Styleta) colitur à Græcis 1. Sept. & Latinis 5. Januar.
Junior ſub Juſtino Imp. clarus 24. Maj. 3. Sept. Scorſus p. 448. ad
tertius 26. Jul. Theophanem Cerameum.

fiſius Tomo 8. Bibl. Concionatoria pag. 290. ſeq. Tillemont T. 1. p. 423. ſqq. 426. ſqq.

Sinaitarum Monachorum. *Cum poſt incurſionem Barbarorum.* auctor Nilus Monachus. Latine apud Surium 14. Jan. De aliis Latinis & Græco Latinis editionibus vide quæ dixi ad Allatium de Nilis p. 26. ſq. Supra in Monachorum.

Siræ virginis in Perſia A. C. 558. Auctore coævo. Πολλαὶ τῆς σωτηρίας ἀφορμαί. Græce è MS. Florentino cum verſione Conradi Janningi in Actis Sanctor. ad 18. Maji, T. 4. p. 172-183.

Smaragdi. ſupra, Euphroſynes.

* Martyrium S. Sophiæ Italæ & illius filiarum Piſteos, Elpidis & Agapes. Μετὰ τὸ διαγγελθῆναι πανταχοῦ τὸ σωτήριον κήρυγμα. Græce MS. Lambec. VIII. p. 241. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 17. Sept. & Surium 1. Auguſti.

Sophronii Hieroſolymorum Antiſtitis. Οἱ τοῖς θείοις καὶ μακαρίοις πατράσι. Auctor Johannes Zonaras.

* Soſontis ſive Sozontis Martyrium: Μαξιμιανοῦ τῆς βασιλείας (Κιλικίας legit interpres Latinus. ita & MS. Cæſareum) ἡγεμονεύοντος. MS. Græce, Lambec. VIII. p. 237. ſeq. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 7. Sept. Vide ſupra in Jatteſio.

Spiridonis ArchiEpiſcopi Trimithuntis in Cypro. 14. Dec. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος. MS. Lambec. VIII. p. 310. Auctor Theodorus Paphi Epiſcopus 14. Dec. qui meminit alterius vitæ Spiridonis ſcriptæ Jambis & Triphyllio Epiſcopo tributæ de qua Svidas in Τριφύλλιος. Tillemont. T. 7. 242. & Rev. Urbanus Godfridus Siberus in diatriba de hoc Spyridione, edita Lipſ. 1718. 4.

* Vita Spiridonis ejusdem Thavmaturgi, Trimithuntis in Cypro Epiſcopi, Conſtantino imperante clari: Μέγιστον εἰς ψυχῆς ὠφέλειαν. Latine apud Surium 12. Dec. & apud Lipomannum. Gæce MS. Bibl. Coiſlinian. p. 20.

Martyrium S. Stephani. Ἐγένετο κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον μετὰ ἐπ]αετοῦς χρόνου. Auctor incertus.

Stephani Protomartyris elogium. Ὡς ἱερὸς, ἀληθῶς καὶ καλός. Sub Procli Cpol. nomine Vinc. Riccardus, ſub Aſterii Amaſeni rectius Combefiſius edidit T. 1. Auctarii novi p. 283. ex teſtimonio Photii Cod. 271.

Oi

Οἱ μὲν ἔξωθεν Chryſoſt. T. VII. Savil. p. 581.

Πολλὰ καὶ θαυμαστά. id.

Σεμνύνει μὲν τοὺς εὐδοκίμους. id. p. 579.

Νόμος ἄνωθεν ἀθλητικός. Auctor Leo Imp.

Στέψωμεν ἄνθεσιν ἐγκωμίων Στέφανον. Jo. Chryſoſtomi T. 5. Savil. p. 864.

Πάντες μὲν οἱ τῶν μαρτύρων. id. p. 871.

Ὥσπερ ὁ ἥλιος πανταχοῦ μὲν. Auctor Manuel Caleca.

Ο μὲν αἰσθητὸς ἥλιος ὑπὲρ γῆς ἀνατέλλων. Auctor Proclus CPol. T. 1. Auctarii novi Combefiſ. p. 443. Græce & Lat. & in Proclo Vinc. Riccardi.

Ὡς καλὴ τῶν ἀγαθῶν ἡ ἀκολουθία. Latine ex Zini verſione apud Surium 26. Dec. Auctor Gregorius Nyſſenus. T. 2. Opp. p. 786.

Narratio deportationis reliqviarum Stephani Protomartyris. Ἐγένετο μετὰ τὸ εἰσκομισθῆναι. Auctor profitetur ſe vixiſſe ætate Cyrilli Hieroſol. & Euſebii CPolitani Epiſcopi.

Alia narratio de ἀποκαλύψει ſive detectione earundem reliqviarum, Luciano Presbytero Hieroſol. auctore : Τοῖς κατὰ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἁγιωτάτοις. Latine apud Baron. ad A. 415. & Surium 2. Auguſti & in appendice ad Auguſtinum T. VII. Opp. edit. Benedictin. ubi & alia, & T. X. Lovan. Vide Gennadium de S. E. c. 46. & 47. atque ibi Miræum. Etiam Combefiſii Bibl. Concionatoriam T. 7. pag. 573. ſeq.

In easdem Protomartyris reliquias. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Σωτὴρ πάντων. Nicetæ Rhetoris. Exſtat Latine T. 6. Lipomanni ad XI. Auguſti.

Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ πατὴρ (σωτὴρ MS. Lambec. VIII. p. 101.) πάντων τῶν ἐλπιζομένων. Mich. Pſelli.

Stephani Papæ & ſociorum. Κατὰ τοὺς καιροὺς Οὐαλεριανοῦ. MS. in Codice noni ſæculi. Vide Bandurium p. 646. 647. ad Antiqvitates CPol. Latine apud Surium 2. Auguſti.

Epitome. Οὗτος ὁ ἅγιος καὶ ἔνδοξος τοῦ Χριστοῦ ἱερομάρτυς. MS. Lambec. VIII. p. 228.

Stephani junioris c) Martyris. ſub Conſtantino Copronymo A. C. 767. 28. Novembr. ἀγαθὸν καὶ δίκαιον καὶ πᾶσι τοῖς εὐσεβοῦσιν. Auctor Stephanus quidam Byzantinus, Martyre non multo junior. Vide Allatium de Simeonibus pag. 81. & adverſus Creyghtonum pag. 336.

Θεῖον

c) De hoc Hiſtoria Miſcella XXII. 39.

Digitized by Google

* Θεῖον τι χρῆμα ἡ ἀρετὴ καὶ πολλῶν ἀξία. MS. Lambec. VIII. p. 226. 285. locum allegat Allatius p. 336. contra Creyghtonum Latine apud Surium 28. Novembr. & Billio interprete inter Damaſceni opera cujus eſſe non poſſe Billius docet.

Stephanidis. Vide, Victoris.

Stratonici. ſupra in Hermylo.

Stratonis. in Eutychiano.

De Suſanna. ἄυτη μὲν ἐν ἡ ἱστορία. Hippolyti Epiſcopi Romæ. Græce & Lat. in Auctario noviſſ. Combefiſ. T. 1. p. 51. atque S. Hippolyti operibus T. 1. p. 273.

Vide & ſupra in Danielem & Suſannam. Ἤκουσεν ὑμῖν ἐυγνώμονες. Chryſoſtomi T. 5. Savil. p. 703.

Suſannæ a) Martyrium, filiæ Artemii ſacerdotis idolorum. Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας Μαξίμου ἦν τις ἱερεὺς τῶν ἑλλήνων. Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. p. 376. Cod. Barocc. 148.

Syncleticæ. Ἔδει πάντας ἀνθρώπους τῶν καλῶν μὴ ἀμυήτους ὑπάρχειν. Auctor Polycarpus Aſceta vel Arſenius Pegadenſis cui tribuitur etiam in MS. Coisliniano p. 200. Græce cum verſione ſua, ſine nomine auctoris edidit Cotelerius Tom. 1. monument. Eccleſiæ Græcæ p. 201-277. teſtatus pag. 754. in codice Vaticano tribui S. Athanaſio. Latine ex Dav. Colvilli verſione edidit Bollandus T. 1. Act. Sanctor. ad V. Januar. Græce & Latine etiam Montfauconus T. 3. Athanaſii p. 681.

* Tarachi Martyris. Vide ſupra, Probi.

Taraſii Patriarchæ CPol. A. 806. Μέλλων ἀπείρῳ μεγέθει. Auctor Ignatius Diaconus, Svidæ etiam laudatus. Latine apud Surium & Bollandum 25. Febr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 92.

In Templi conſecrationem. Οἶδα ὅτι ἀγαπητὸν ἡμῖν. Leonis Imp.

Terentii, Africani, & aliorum. Ex Latina Franciſci Zini verſione apud Lipomannum, Surium 10. April. qui Metaphraſtæ tribuit; & in Actis Sanctor. T. 1. p. 861. Incipit: *Decius Romanorum Imperator.*

Thaddæi Apoſtoli. ὁ μακάριος Λεββαῖος ὁ καὶ θαδδαῖος. 21. Auguſt. MS. Lambec. VIII. p. 202.

Taiſiæ ſive Thaiſiæ meretricis converſio. Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί. MS. Lambec. VIII. p. 348. Auctor incertus.

a) alia Suſanna Galinii filia ſub Dioclet. & Maximiano, de qua Surius ad XI. Auguſt.

Digitized by Google

Thalelæi Medici. Ἐν ὑπατείᾳ τοῦ Νουμεριανοῦ. Græce è MS. Danielis Florentino, cum verſione Papebrochii, ad XX. Maji T.5. p.180.* & alia acta minus fide digna è MS. Vaticano Græce cum verſione Dan. Cardoni pag. 183. * Incipiunt: Κατὰ τοὺς καιροὺς Νουμεριανοῦ.

* Theclæ Martyris. 24. Sept. Ἄρτι τοῦ μεγάλου τῆς ἀληθείας Εὐαγγελιστοῦ τε καὶ κήρυκος Græce & Latine edidit Petrus Pantinus. Antwerp. 1608. 4. Citat Svidas in ἄβαζε, ἀναίμονες, ὑπαγορεῦσαι. Græce MS. Lambec. VIII. p. 243.

Ἱστορία μὲν τὸ πονηθὲν τουτὶ σύγγραμμα. Auctor Baſilius Seleucienſis. Exſtat Græce & Latine editum à Petro Pantino. ibid. Idem Baſilius, à qvo geſta Theclæ etiam metro ſcripta teſtatus eſt Photius Cod. 168.

Ἀναβαίνοντος Παύλου εἰς Ἰκόνιον. Antiqviora Theclæ acta neſcio quo auctore ſcripta & lecta Tertulliano, quæ primus Græce & Latine edidit Jo. Erneſtus Grabe in ſpicilegio Patrum Tom. I. p. 95. Oxon. 1698. 8. recuſ. A. 1714. 8. Locum ab illo omiſſum vulgavit Thomas Hearne in appendice ad Jo. Lelandi collectanea T. VI. p. 68. 69. Oxon. 1715 8.

Καλῶς ἡμῖν ἡ τοῦ πνεύματος χάρις. Johannes Chryſoſtomus. T. 2. novæ edit. p. 749. inter ſpuria.

Ἐπαινετὸς ὁ τῆς ἐκκλησίας θεσμός. Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Latine in Auctario noviſſimo Combefiſii T. I. p. 445. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 426.

* Theoctiſtes Lesbiæ Vita, prima ex illis qvas Simeon Metaphraſtes ſcripſit. Εἰκόνες καὶ πάλαι καὶ ἀνδριάντες. Loca Græce profert Allatius de Simeonum ſcriptis pag. 49. ſeq. Latina quæ exſtat apud Surium 10. Nov. & Lipomannum, incipit: *Laudare quidem ea quæ ſunt bona.*

Theodoræ pœnitentis Alexandrinæ. a) Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις Ζήνωνος τοῦ βασιλέως καὶ Γρηγορίου ἐπάρχου ὄντων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Auctor incertus.

* Ζήνων ἤδη τὴν αὐτοκράτορα Ῥωμαίοις διεῖπεν ἀρχήν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium XI. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 239. 320. ſeq.

Theo-

a) Aliam Theodoram Antiochenam celebrat S. Ambroſius lib. 2. de virginibus. Alia Theodora Alexandrina de qua Surius ad V. Aprilis. De illa Theodora pœnitente vide Tillemont. T. 16. memor. p. 165. ſeq.

Digitized by Google

Theodoræ Theſſalonicenſis. Ἐμοὶ δὲ πολλῶν τὰ σὰ θαυμαζόντων. Au-
ctor Nicolaus Cabaſilas.

Ἐπὶ βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. ad XXVIII. Aprilis T. 3. in appendice pag. LXIII. & Latine p. 573.

* Theodoræ & Didymi Martyris. *Diocletiano & Maximiano Imperatoribus, præſide Alexandrinæ civitatis Euſtrathio.* Latine apud Surium V. April.

* Theodori Grapti & Theophanis ejus fratris. Τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ τὴν ἄθλησιν ἑλομένων. Latine apud Surium 26. Dec. & Lipomannum T. V. Græce vero etiam cum Combefiſii verſione & notis in ejus manipulo rerum CPol. p. 191. Pariſ. 1664. 4. MS. in Bibl. Coislinian. p. 213.

In Theodorum lapſum. Εἰ καὶ δάκρυα καὶ στεναγμοὺς. Jo. Chryſoſtomi. T. I. edit. novæ p. 35.

Τίς δώσει τῇ κεφαλῇ μου ὕδωρ. Ejusdem. p. 1.

Theodori Martyris. Ἀλλ' οὐ πένθιμος ἡμῖν ὁ καιρός. Auctor Joannes Evchaitorum Metropolita.

Theodori τοῦ πρώτου (ejusdem cum priore) Παρ' ἡμῖν δ' οὖν οὐ σπάνια τὰ καλά. Auctor idem.

Theodori Militum præfecti. Sive Theodori Tyronis, Martyris, Heracleæ ſub Imp. Licinio, primo Sabbato jejunii. Ἡμεῖς ὁ τοῦ Χριστοῦ λαός. Gregorii Nyſſeni. T. 2. p. 1002. MS. Lambec. IV. p. 26. 114. VIII. pag. 86. Latine ex Zini verſione apud Surium IX. Nov. Heracleæ ſub Imp. Licinio.

Ὥσπερ φαίνει ὁ ἥλιος τοῖς ὁρῶσιν, οὕτω ὁ περὶ τῶν μακάρων λόγος τοῖς ἀκούουσι. Latine apud Surium 7. Febr. Auctor profitetur ſe præſentem Martyrio illi adfuiſſe, nomenque adſcribit ὁ ταχυγράφος Οὐάρος (alii Codices Αὐγαρος) Νοτάριος καὶ ἀποκωδικέλλων. Vide Allatium de Simeonibus p. 115. MS. Lambec. VIII. p. 81. 376. IV. p. 124. ſq. Cod. Barocc. 147.

Μαξιμιανὸς καὶ Μαξιμῖνος βασιλεῖς ἐξαπέστειλαν διατάγματα. Auctor illo tempore vixiſſe ſe profitetur. Vide Allatium pag. 99. de Simeonibus. MS. Lambec. VIII. p. 86. 384. IV. p. 64. ſeq. 96. ſq. Cod. Barocc. 147.

* Μαξιμιανῷ καὶ Μαξιμίνῳ τοῖς βασιλεῦσι. Latine apud Surium IX. Novembris, & Lipomannum.

Μαρτυρικὴ πανήγυρις σήμερον. Joannis Metropolitæ Evchaitenſium.

Σὺ μὲν ὦ ἀγαθὲ, τοῦ ὑπεραγάθου δοῦλε Θεοῦ. Auctor b) Conſtantinus Acropolita.

Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου Κύριε. Inter Chryſoſtomi homilias prodiit Pariſ. 1554. 8. Sed Auctor Nectarius Archi Epiſcopus CPol. Latine apud Lipomannum T. 5. & Surium 9. Novembr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 231. 349. & 86. & IV. p. 97. 124. ſeq. Bibl. Coislin. p. 401.

De miraculo circa Theodori Tyronis matrem captivatam à Dracone. Ὅσοι μὲν εἰς τὸν φιλάνθρωπον Θεόν. MS. Lambecius VIII. p. 376.

Miraculum martyris Theodori, Ἦν τις ἀνὴρ πίστιν πολλὴν ἔχων. MS. Bibl. Coislinian. p. 196.

Theodori Studitæ. Πολλοὶ μὲν τῶν ἁγίων κατὰ διαφόρους χώρας. Auctor ſynchronus Michaël Monachus. MS. Græce in Bibl. Vaticana unde habuit quæ Latine Baronius ad A. 795. usque ad 826.

Ἕως μὲν τοῦ παρόντος, ἀδελφοί μου. Auctor Naucratius Confeſſor. Græce & Lat. T. 2. Auctarii Novi Combefiſ. p. 855.

Theodori Syciotæ, Archimandritæ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Auctor incertus. Citatur hæc vita in Septima Synodo Actione IV. ut notat Allatius. Latine exſtat apud Surium 22. April. ſub nomine Georgii presbyteri & ejusdem manſionis præfecti ac diſcipuli.

Theodoſiæ Martyris. Γυναῖκα μὲν ἀνδρείαν ποῦ τις ἄν. Auctor Conſtantinus Acropolita & magnus Logotheta. MS. Lambec. IV. p. 63. VIII. p. 372.

Theodoſii Archimandritæ eremi prope Hieroſolymam. Ἡ τρισυπόστατος καὶ ἀδιαίρετος μία οὐσία. Auctor Theodorus Epiſcopus Petrarum.

* *Inter tempora ver quidem eſt jucundiſſimum.* Latine apud Surium XI. Januarii.

Θεοδόσιος ὁ ἀξιομακάριστος. Auctor Cyrillus Monachus & Presbyter Scythopolitanus.

Theodotæ & liberorum ejus. ἔστην οἱ Νικαεῖς εἰς τὴν. Auctor incertus ante Metaphraſten. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. pag. 648.

The-

b) Hic Conſtantinus etiam dictus novus Metaphraſtes. Vide Volum. VI. hujus Bibl. p. 449.

Digitized by Google

Theodoti Ancyrani Martyris. ἔδει μὲν ἡμᾶς πρὸς πεῖραν πολλῶν ἐκκλησιῶν. Auctor Nilus in Martyrio comes. Latine ex Sirleti verſione edidit Lipomannus Tomo VII. & Surius 18. Maji. Græce è Codice MS. Vaticano cum Papebrochii verſione & notis exſtat in Actis Sanctor. ad 18. Maji T. 4. p. 147-165.

Theodoti ſive Theoduli Lectoris & Agathopodis Theſſalonicenſis, Sæculo IV. Ἀεὶ μὲν ἐπανθοῦσαν. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. appendice ad T. 1. Aprilis p. XLII. & Latine p. 320. Latine ſub Metaphraſtis nomine apud Surium ad diem quartum Aprilis.

Theoduli Stylitæ. Ἐν ταῖς ἡμέραις Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. Græce è MS. Florentino cum verſione Dan. Cardoni S. I. in Actis Sanctor. ad XX. Maji, Tomo 6. p. 756.

* Theophanis Grapti. Vide ſupra, Theodori Grapti.

* Theophanis Sigriani ſive Siagreni circa A. C. 818. Ὥσπερ λειμὼν εὐανθής. Græce & Latine cum notis in Actis Sanctor. ad 12. Martii Tom. 2.

* Theophanis qui & Iſaacius dictus eſt. *Quæ mercatoribus mundi pelagus & longinqua maria.* Latine apud Surium 12. Martii.

Theophanus ſive Theophanonis Imperatricis. Πολλοὶ μὲν πολλάκις τῶν ἀρετῇ καὶ συνέσει. Auctor Nicephorus Gregoras. Citatur à Meurſio in gloſſario Græcobarbaro in πατρίκιος.

Theophili Adanenſis Oeconomi pœnitentia & converſio A. C. 835. ſcripta ab Eutychiano ejus famulo & Clerico Adanenſi. Ἐγένετο κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον. MS. Lambec. VIII. p. 75. Latine apud Surium 4. Febr. & ex Pauli Diaconi Neapolitani verſione & Marbodi Epiſcopi Redonenſis Metaphraſi metrica apud Bollandum 4. Febr. quam habes etiam in Marbodi operibus Pariſ. 1708. fol. cum Hildeberto editis p. 1507.

* Theopiſtes & Theopiſti. Vide ſupra, Euſtathii.

Therapontis Presbyteri. Πολλοί μοι τῶν λόγων ἡ πανήγυρις. Græce è MS. Florentino cum verſione Dan. Cardoni in Actis Sanctor.

In Thomam Apoſtolum. c) Ἐπαινητὸς ὁ ὑπὲρ τῶν ἁγίων πόθος. Auctor Nicetas Paphlago. Exſtat Latine p. 397. Bibl. Patrum Lugd. T. 27. Græce & Latine in auctario noviſſimo Combefiſii T. 1. p. 364.

Εὐλογητὸς ὁ θεός. Jo. Chryſoſtomi T. V. Savil. p. 837.

Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν τήν. Baſilii Seleuc.

T 3 O

c) De S. Thoma Apoſtolo Tillemont T. 1. p. 394. ſqq.

ὁ μὲν παλαιὸς ἀνθρώπων βίος. Auctor Baſilius Seleucienſis.

Ἐγένετο μετὰ τὸ ἀναστῆναι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, συνήθροισε. Auctor incertus.

Τῷ μὲν νόμῳ τῆς ἐκκλησίας. Jo. Chryſoſtomi. T. V. Savil. p. 486. Citatur in Synodo VI. actione 10.

Ἥκω τὸ περιληφθὲν ὄφλημα. Chryſoſt. T. VII. Savil. p. 575.

* Πάλαι μὲν τὰς κατὰ γῆν διατριβὰς ἀνύοντες οἱ Ἀπόστολοι. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 6. Octobr. & Surium 20. Dec. Græce MS. Lambec. VIII. p. 248. 381. 257. 262. Bibl. Coiſlin. p. 210. reſpicit Theophanes Cerameus homil. XXV. 164.

Heſychii Preſb. in Thomam encomium memorat Photius Cod. 269.

Periodi Apocryhæ Apoſtolo S. Thomæ tributæ. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦμεν πάντες οἱ Ἀπόστολοι ἐν Ἱεροσολύμοις. Exhis nonnulla Græce & Latine dedi in Codice Apocrypho Novi Teſt. p. 719. ſeq.

Plura in Thomam Apoſtolum vide Tom. VI. Bibl. Concionatoriæ Combefiſianæ p. 96. ſeq.

* Thyrſi, Leucii, (Lucii) Philemonis, Callinici & Apollonii Martyrum in Bithynia ſub Decio Imp. Τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κοινωνίας σαρκός. Græce MS. Bibl. Coiſlin. p. 212. Latine apud Surium 14. Dec. & Lipomannum. Meminit Svidas, Logothetam laudans in καταπέλτης.

* Tiburtii. Vide ſupra in Sebaſtiano, & Cæcilia.

* Timothei Apoſtoli Vita. Τιμόθεον τὸν μέγαν ἤνεγκε μὲν ἡ Λυκαόνων. Latine apud Surium 22. & Bollandum 24. Januar. T. 2.

Martyrium Timothei Apoſtoli Auctore Polycrate, (ad calcem Codicis Canonum Eccleſiæ Rom. cum notis Petri Pithoei, Pariſ. 1687. fol. p. 366.) Incipit latina verſio : *Multi multas hiſtorias & vitas.* Vide Photium Cod. 254. & quæ ſcripſi in Codice Apocrypho N. T. p. 812. ſeq.

* Martyrium ejuſdem Timothei. Ἴσμεν πολλὰς ἱστορίας τε καὶ βίους. Vide Photium Cod. 254.

In eundem ſermo. Τί δὲ Τιμόθεος; τοῦτον γὰρ μετὰ τοὺς Ἀποστόλους. Nicetæ Rhetoris & Philoſophi.

Timothei Lectoris & Mauræ A. C. 286. Ἐν τῷ καιρῷ τοῦ διωγμοῦ. Græcè è MS. Palatino in Actis Sanctor Tom. 1. Maji pag. 741. & Latine pag. 375.

Titi

Digitized by Google

Titi Apoſtoli. 4. Januar. vel 25. Auguſti. Ἀποστολικῶν ἐγκωμίων ἐφάπτεσθαι. MS. Lambec. VIII. p. 214. Auctor Andreas Cretenſis, inter cujus Orationes Græce & Latine edidit Combefiſius. p. 155. Pariſ. 1644. fol.

Epitome vitæ Titi à Zena νομικῷ, diſcipulo ejus ut ajunt ſcriptæ. Τίτος ὁ ἁγιώτατος ἐκ Μίνωος τοῦ βασιλέως Κρήτης κατῆγε τὸ γένος. MS. Lambec. VIII. p. 213. ſeq.

Titionis Claudiopolitani. 24. Auguſt. ſub Diocletiano. Ὁ ἅγιος μάρτυς Τιτίων ἦν ἐκ τοῦ Μαντινείου. MS. Lambec. VIII. p. 212.

* Tranqvillini. Vide ſupra in Sebaſtiano.

In tres pueros. Καινὸν ὡς ἀληθῶς. Jo. Chryſoſtomi. T. V. Savil. p. 698.

* Trophimi, Sabbatii & Dorymedontis. Πρέσβυ τοῦ δυσσεβοῦς τὸ βασίλειον σκῆπτρον τῶν Ῥωμαίων διέποντος. Latine apud Lipomannum T 6. & Surium 19. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 241.

Tryphonis Campſadenſis Martyris, ſub Decio. Κρίνα ἐξ ἀγροῦ καὶ ῥεύματα ἐκ πηγῆς. Auctor Theodorus Laſcaris Ducas.

* Τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος. MS. Lambec. VIII. p. 72. Latine apud Surium 2. Febr.

Ὁ βίος τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μάρτυρος. Auctor Anonymus. MS. Lambec. VIII. p. 72.

Μάρτυρος παραγίγονε μνήμη. Auctor Leo Imp.

De Tzangarienſibus duobus clericis narratio. Δύο κληρικῶν. Cod. 146. Barocc.

* Valeriani. vide Cæciliæ.

* Vari & ſociorum Martyrium. Μαξιμιανοῦ τοῦ τυράννου τὸ δυσσεβὲς ἀνὰ πᾶσαν σχεδὸν τὴν οἰκουμένην ἐκδόντος διάταγμα. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 19. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 252. 259. 262. Bibl. Coiſlin. p. 211.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Μαξιμιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς. MS. Bibl. Coiſlinian pag. 185.

Viatoris Βιάτωρος Martyris. Vide ſupra in Senatoris.

Victoris & Stephanidis. XI. Nov. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐν αἷς ἐδιώκοντο οἱ Χριστιανοὶ ὑπὸ τοῦ τότε βασιλέως τῶν Ῥωμαίων Ἀντωνίνου ἐθνικοῦ τυγχάνοντος, καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ τότε δουκός. MS. Lambec. VIII. pag. 269. Latine ſub Metaphraſtæ nomine apud Surium 14. Maji.

Vin-

Digitized by Google

Vincentii ArchiDiaconi Cæſarauguſtani. XI. Nov. Ἱκανὸν καὶ τοῦτο δοκιμῆς τῷ ἁγιωτάτῳ μάρτυρι Βικεντίῳ. MS. Lambec. VIII. p. 270. Latine apud Surium 22. Jan. ſub Metaphraſtæ nomine.

Urſicii ſive Urſicini XI. Auguſt. Μαξιμῖνος μετὰ Μαξιμιανόν. Auctor incertus ante Metaphraſten. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. p. 648. Lambecium VIII. p. 125.

Xanthippes Martyris, Polyxenæ & Rebeccæ. Τοῦ μακαρίου Παύλου ὄντος ἐν τῇ Ῥώμῃ διὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου. Auctor fertur Oneſimus Pauli Apoſtoli diſcipulus.

* Xenes. Vide ſupra, Euſebiæ.

Xenophontis. Ἡ περὶ τῶν μακαρίων ἀνδρῶν βίων ἀναγραφή. Auctor incertus.

* Xenophontis & filiorum ejus, Arcadii & Joannis. Ξενοφῶν ὁ θαυμάσιος ἔφυ μέν.

Alia vita S. Xenophontis & ſociorum, Auctore incerto: Διηγήσατό τις γέρων μέγας, ἤτοι Ξενοφῶν τις συγκλητικὸς ὑπὲρ πᾶσαν εὐπρέπειαν ὑπάρχων.

Xyſti. Vide ſupra, Laurentii.

In Zacchæum: Οἱ τῶν καλῶν ἐρῶντες. Jo. Chryſoſtomi. T. VII. Savil. p. 403.

Zachariæ Pontificis & Prophetæ, qui pater Johannis Baptiſtæ 5. Sept. Μύστα τῶν ἀῤῥήτων ἱερουργημάτων Ζαχαρία. Auctor Coſmas Veſtitor. Ὡς χρυσοῦν θυμιατήριον. Anonymi. MS. Lambec. VIII. p. 236.

* Zenobii & Zenobiæ ejus ſororis. Αἰγαὶ πόλις ἐπὶ κόλπῳ μὲν τῷ Ἰονίῳ κειμένη. Græce MS. Lambec. VIII. p. 256. 260. 262. Bibl. Coislinian. p. 211. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium, 30. Octobris.

Πόλις διάκειται ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Κιλίκων. MS. Bibl. Coislinian. pag. 185.

* Zenonis. Vide ſupra, Eudoxi.

Zoës. Αὕτη ἡ μακαρία μάρτυς. Græcè è MS. Vaticano in Actis Sanctor. ad 2. Maji. T. 1. p. 739. & Latine p. 178.

* Vide & ſupra in Sebaſtiano.

Zoſimi Martyrium. Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους ἐπὶ αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ ἦν πολλὴ μανία. Auctor incertus. Latine apud Surium 19. Junii.

Ἐπιβάντος Δομετιανοῦ τοῦ Κόμητος. MS. Cod. Barocc. 148.

CAP.

CAPUT XXXIII.

De THEODORO Mopſveſteno, ejusqve fratre Polychronio: & de aliis Theodoris, centum amplius, qvi Græce ſcripſerunt.

Theodori Mopſveſteni ætas & vita. 1. de ejus ſcriptis. 2. De Polychronio. 3. De aliis Theodoris qui Græce ſcripſerunt ordine Alphabetico: ubi ſpeciatim uberius de ſcriptis Theodori Abucaræ, Theodori Balſamonis, Theodori Grapti, atque integrum inſertum Theodori Meliteniotæ Proœmium Aſtronomiæ Græce & Latine. Nec non dictum de ſcriptis Theodori Metochitæ, Theodori Raithuenſis, Theodori Studitæ &c.

I.

THEODORUS *Mopſveſtenus*, cujus perpauca licet (quod erunt qui doleant) hodie ſuperſunt, plurima tamen olim extitere ſcripta ac monumenta, præcipue quibus ſacras litteras fuit interpretatus, promeretur ut à nobis neutiquam indictus prætermittatur. Hic parentibus illuſtribus & opulentis natus Antiochiæ, a) frater *Polychronii* b) Apameenſis poſtea Epiſcopi: *Joannis Chryſoſtomi* amicus, cum ipſo & *Maximo*, c) Epiſcopo poſtea Seleucienſi, frequentavit in patria *Libanium* Rhetorices Magiſtrum, & poſtea Philoſophiæ ſub *Andragatho*, d) operam dedit. Cumque familiaris ſui Chryſoſtomi exemplo Monaſticam vitam amplexus fuiſſet admodum juvenis, etiam in illa confirmatus & à conſilio quod habuerat uxorem *Hermionem* ducendi revocatus eſt per eundem Chryſoſtomum circa A. C. 369. Epiſtolis ad Theodorum ἀσκητὴν ἐκπεσόντα ſcriptis fortaſſe compluribus, quarum duæ inſignes adhuc exſtant, * atque in luculenta quam nuper dare

U cœpit

a) Tillemont. T. XII. memor. Eccleſ. p. 433. ſeq. H. Noris lib. I. hiſtor. Pelagian. cap. 9.
b) Theodoret. V. 40. Hiſt. c) Sozom. VIII. 2. Socrates VI. 3.
d) Tillemont. p. 434. hoc colligens ex eodem Sozomeno.

* Nec plures lectæ ſunt a priſcis ſcriptoribus, è quibus Leontius Hieroſol. libro III. contra Neſtor. & Eutychen p. 696. F. de Theodoro; *hunc enim ajunt eſſe illum quem magnus Joannes utpote ex propoſito monaſtici inſtituti lapſum, & qui promiſſionem abjuraverat, duobus funibus fortibus & prælongis, lapſum in profundum intemperantiæ extrahere ſtuduit.*

cœpit eruditiſſ. Montfauconus, e) Chryſoſtomi nova operum editione, tomo primo ducunt familiam. Poſtea cum Chryſoſtomo ſacris litteris aſſidue operatus eſt, profecitque in ἀσκήσει egregie, Magiſtris cum eo communibus *Flaviano* Antiocheno, ** *Diodoro Tarſenſi* & *Craterio* uſus. f) Presbyterum *Antiochenæ* Eccleſiæ vocat Gennadius cap. 12, de Script. Eccleſ. & Sacras literas in Antiochena Eccleſia explanaſſe Leontius Hieroſol. teſtatur. Heſychius vero Hieroſol. in Eccleſiaſtica Hiſtoria g) Theodorum ait *Clericatui Antiocheno à prima ætate connumeratum*, poſtea ad ſæculares reverſum libidines, hinc iterum *in clericatu eſſe cœpiſſe, & Antiochia relicta in Tarſum traſmigraſſe, ex qua in Mopſveſtiam tranſierit.* Meletius qui Theodoro in Epiſcopatu Mopſveſteno ſucceſſit, Epiſtolâ ad Titum vicarium Dionyſii magiſtri militiæ per orientem, h) de Antiochena loquens Eccleſia, *cujus* inquit, *Theodorus exſtitit doctor commiſſus.* Facundus lib. X. cap. 1. *Beatus quippe Joannes Antiochenus & orientale Concilium dicunt, quod in expoſitionibus quas in omnibus Eccleſiis orientalibus faciebat* (Theodorus) *& quibus in regia Civitate* (CPoli***) *valde eſſe comprobatus apparet, in conſpectu Sacerdotum & Imperatorum & populorum rectus inventus eſt.* Photius Cod. IV. Θεοδώρου Ἀντιοχέως libros pro Baſilio contra Eunomium commemorans, ſubjungit: ὁ δὲ μόψου ἑςίας γεγονὼς Ἐπίσκοπος οὗτός ἐςιν οἶμαι. Similiter Cod. XXXVIII. Et Cod. CLXXVII. Θεοδώρου Ἀντιοχέως, ὁ Μοψουεςίας δέ ἐςιν, ὡς ἀπό τινων ἐπιςολῶν ἐμάθομεν. Igitur nec Theodorum Antiochenum, cujus toties in Catenis mentio occurrit, à Mopſveſteno diſtingvere auſim, licet id facere videam Combefiſium in Bibliotheca Concionatoria. In Tarſenſi Epiſcopatu quo minus Diodoro ſuccederet, prohibitus à Theophilo Alex. †) ſaltim in Epiſcopatu *Mopſveſtiæ* i) Civi-

e) Pariſ. 1718. Confutat etiam Montfauconus Tillemontii ſententiam, qui alteram parænesim Chryſoſtomi ad Theodorum lapſum non ad Mopſveſtenum, ſed ad alterum ætate provectiorem Theodorum ſcriptam eſſe opinabatur. Cæterum quæ fertur ſub Theodori lapſi nomine reſponſio ad Chryſoſtomum atque incipit: πάντοτε ἐν ὀν εὐδίοις λιμέσιν, tanquam Theodoro Mopſveſteno ſuppoſita & otioſi Græculi commentum inter ſpuria ab eodem laudato Montfaucono T. 1. p. 801. relata eſt.

** Facundus Theodorum amantiſſimum magni Flaviani diſcipulum vocat II. 2. VIII. 3. &c.

f) Sozom. VIII. 2. Socrates VI. 3.

g) Citatur in Actis Concilii quinti CPol. A. C. 553. habiti collatione V. T. 3. edit. Harduini p. 103. ſeq.

h) Apud Baluzium in nova collectione Concilior. p. 875.

*** auditus à magno Theodoſio. Vide Facundum lib. 2. cap. 2.

† Leontius Hieroſol. lib. 3. contra Neſtor. p. 696. T. IX. Bibl. Patrum edit. Lugd.

i) Μόψου Ἑςία, *Mopſi focus* ſive *Lares*, Mopſveſtia Ciceroni III. 8. *Epiſt.* eadem Pli-

Digitized by Google

Civitatis in Cilicia ſecunda ſucceſſit Theodorus *Olympio* circa A. C. 394. k) atque Concilio CPol. illo anno celebrato, aliisque poſtea pluribus interfuit, donec A. 429. defunctus ſucceſſorem habuit illum quem jam memorabam *Meletium.* l) Epiſcopatum ipſe geſſiſſe cognoſcitur per annos XXXVI. ſcriptisque & voce præclarum in Eccleſia nomen ſibi paraſſe per annos fere quinquaginta, Arianorum & Apollinariſtarum ſive Synuſiaſtarum m) aliorumque hæreticorum ſtrenuus debellator, ita tamen ut ipſe Neſtorii n) & Pelagii hæreſi o) aliquando viſus ſit accedere, ſed quas maculas ſtatim retractatione publica p) iterum eluit, atque non modo vivus manſit in communione Eccleſiæ, in pacis ejus & honore defunctus: * ſed etiam diu poſt obitum cum è ſacris diptychis ejus nomen eradi q) & à Patribus Concilii quinti A. 553. r) Propter Neſtorianos ad eum pro-

U 2 vocan-

nio V. 27. *Mopſos*, ad Pyramum fluvium. Nomen habet à Mopſo vate, Apollinis filio, perinde ut *Mopſopia* quæ deinde Pamphylia, & *Mopſucrene* ſive Mopſi fontes. Mopſum divinis honoribus mactatum à Cilicibus auctor Tertullianus c. 46. de anima.

K) Olympius ille interfuit Concilio CPol. A 381. De anno Epiſcopatus ſuſcepti ad Theodoro vide Pagium ad A. 423. n. 16. De anno obitus Rigberium ſive Gerberonium ad Mar. Mercator. p. 214. 215.

l) Hujus Meletii aliquot exſtant Epiſtolæ in collectione illa ſive Synodico Caſſinenſi quod illuſtrandis Epheſini Concilii Actis poſt Chriſtianum Lupum edidere Baluzius in nova collectione Concilior. & Garnerius in auctario ad Opera Theodoreti.

m) Theodoretus lib. V. Hiſt. cap. 40. Facundus VIII. 4. Jo. Chriſtophorus Meiſnerus, Schmidebergenſis diſſ. de Theodoro Mopſveſteno §. 9. Witeberg. 1714.

n) Sirmondus ad Facundi lib. IX. cap. I. Petavius lib. 1. de incarnatione cap. 11. Tillemont. T. XIV. p. 627. ſeq. T. XII. p. 451. ſeq. Jo. Garnerius ad Marium Mercatorem T. 1. p. 95. ſeq. 366. T. 2. p. 321. Acta Synod. V. collatione IV. Vigilius Papa in conſtituto A. C. 554. ſcripto, apud Baluzium in nova collectione Concilior. p. 1579.

o) H. Noris lib. 1. Hiſt. Pelag. c. 9. Garnerius T. 2. p. 250. ſeq. 319. &c. D. Thomas Ittigius appendice diſſ. de hæreſiarchis, p. 473. ſeq. Samuel Baſnage T. 3. Annal. ad A. 428. 7. Rigberius ad Marium Mercatorem p. 103. 221. ſeq.

p) Tillemont T. XII. memor. p. 439. ſeq. * Facundus X. 1.

q) Vide Acta Synodi V. Collatione V. & VIII. Henrici Noris diſſ. de quinta Synodo cap. 5. Sam. Baſnage ad A. 550. 7.

r) Inter celebrata illa *tria capitula* de quibus in Synodo quinta diſceptatum, primum erat de condemnatione Theodori Mopſveſteni. Itaque collatione *quarta* illius Synodi colliguntur ex Theodori libris quæ à doctrina Eccleſiaſtica abhorrent: collatione *quintâ*, ſiniſtra Rabulæ Edeſſeni, Cyrilli Alex. Procli CPol. & aliorum de illo judicia afferuntur, & denique Collatione *octava* Theodorus ſcriptaque ejus damnantur, quod facit etiam Vigilius Papa in conſtituto cap. 27. De Baſilii diaconi CPol.

Digitized by Google

vocantes ipſum & ſcripta ejus condemnari contingeret, reperti paullo ante illud tempus ſunt, qui cauſam ejus tanquam innocentis agerent acerrime, s) atque magnis potius mactandum encomiis quam immiti anathemate feriendum cenſerent. A Syris qui plurima ejus in ſuam linguam translata habent, *mare ſapientiæ* t) dicitur, & quoniam alienior ab allegoriis, diligentius litteram ſacræ Scripturæ inquirit, *interpres κατ᾽ ἐξοχήν.* u) A Neſtorianis autem x) feria VI. hebdomadis V. poſt Epiphania, in feſto commemorationis Doctorum Græcorum, recolitur memoria Diodori Tarſenſis, Theodori Mopſveſteni & Neſtorii. Et jam olim Diodori Tarſenſis ac Theodori Mopſveſteni volumina contra Eunomium & Apollinarem à Neſtorianis translata in *Syrorum* linguam * & *Armeniorum* atque *Perſarum*, teſtis Liberatus capite X. breviarii. Et Leontius lib. 3. contra Neſtor. & Eutychem p. 697. c. 22. T. IX. Bibl. Patrum edit. Lugd *Libros tuos* (Theodore) *ii, qui tuæ ſectæ ſunt, in ſermonem Chaldaicum & Armenicum verterunt, qui hæreſin Ariana pejorem ac magis impiam gentibus tradiderunt.* Inter diſcipulos

libello quo diſputavit *Theodori libros vitandos ſicut Arii & Eunomii blaſphemias,* vide Liberatum c. 10. breviarii. Scripta Theodori non ipſum Theodorum anathemati ſubjiciendum maluit Cyrillus Alex. Epiſt. ad Proclum CPol. p. 200. T. V. Opp. parte 2. Prolixus etiam in Theodoro reprehendendo Leontius Hieroſol. libro 3. contra Neſtor. & Eutychen.: uti in eo defendendo Facundus.

r) Vide Vigilii Papæ conſtitutum apud Baluz. p. 1578. & Liberatum c. 10. breviarii.

s) Conſule *Theodoritum* libro & capite ultimo Hiſtoriæ. & Epiſtola 16. *Joannis Antiocheni* Epiſtolæ tres pro Theodoro Mopſveſteno memorantur apud Liberatum p. 49. edit. Garnerianæ. De *Andreæ Samoſateni* contra Rabulam Edeſſenum defenſione pro Theodoro, Synodicon Caſſinenſe cap. 43. cui adde Pagium ad A. C. 435. n. 18. ſeq. Sed præ cæteris prolixus in Theodori innocentia vindicanda & meritis ejus & laudibus extollendis eſt *Facundus* in duodecim libris pro defenſione trium Capitulorum Concilii Chalcedonenſis, & in libro contra Mucianum Scholaſticum & alios Necrodioctas ſive mortuorum perſecutores. Facundi ſcripta notis bene illuſtrata exſtant in tomo ſecundo operum Jacobi Sirmondi, Pariſ. 1696. fol. Ex elogiis Theodoro tributis juvat adſcribere hæc Johannis Antiocheni (non Cyrilli ut Pagius ad A. 423. n. 17.) in Epiſtola ad Proclum CPol. ſcripta & relata à Facundo II. 2. *Sed & qui bene de vita profectus eſt B. Theodorus, & quinque & quadraginta annis clare in doctrina præfulſit, & omnem hæreſin expugnavit, nullam alicubi detractionem ab Orthodoxis in vita ſuſcipiens, poſt longi temporis hinc diſceſſum & poſt multa certamina, & poſt decem millia libros adverſus hæreſes conſcriptos, & poſteaquam in conſpectu ſacerdotum & Imperatorum & populorum probatus eſt, periclitatur quæ hæreticorum ſunt ſuſtinere, & illis proximus prædicari.*

t) Jo: Morinus de ſacris Ordinationibus p. 501.

u) Euſebius Renaudot, T. 2. liturgiar. Oriental. p. 622.

x) Id. p. 639.

* Arabicam quoque, ex Syriaca, id. p. 622.

Digitized by Google

los y) illius celebres idem *Neſtorius* CPol. *Ioannes* Antiochenus, *Andreas* Samoſatenſis, *Maris* Perſa, *Theodoretus* Cyrenſis, *Rufinus* Syrus Palæſtinæ provinciæ presbyter z) *Barſumas* Perſa. a)

II. *Theodori Mopſveſteni ſcripta.*

Innumeros ei libros tribuit Facundus X. 4. & II. 2. affert verba modo commemorata Joannis Antiocheni, quibus ait eum *decem millia libros* b) *adverſus hæreſes* conſcripſiſſe: ſive decem millia per hyperbolem dixit de plurimis, unde apud auctorem appendicis ad Iſidorum & Ildefonſum de Script. Eccleſ. cap. 4. legas, *ut prædicaretur, ſi referre fas eſt, mille voluminum ſummam in Græco conſcripſiſſe adverſus omnium hæreticorum errores*: ſive numerum ςίχων non voluminum habebat in mente atque decem millia computavit, quæ Gennadio ſunt quindecim millia, cum libro de viris illuſtribus c. 12. narrat Theodorum Antiochenæ Eccleſiæ presbyterum virum ſcientia cautum & lingva diſertum ſcripſiſſe *adverſum Apollinariſtas & Eunomianos de incarnatione Domini libros XV. ad quindecim millia verſuum continentes*. Non enim de Theodoro Raithuenſi, qui diu poſt Gennadium vixit, ſed de Theodoro Mopſveſteno hæc eſſe intelligenda pulchre obſervavit Jo. Garnerius ad Marium Mercatorem T. 2. p. 260. ex Facundi X. 1. qui ex alio Theodori ſcripto cui titulum dedit *de Apollinario & ejus hæreſi*, hæc verba affert: *Ante triginta jam hos annos* (circa A. C. 385.) *de Incarnatione Domini Codicem conſcripſimus uſque ad quindecim millia verſuum pertingentem, in quo Arii & Eunomii de hac re delicta, nec non etiam Apollinarii vanam præſumtionem per totum illud opus examinavimus*. Ex hoc opere fragmenta colligere licet ex eodem Facundo, ex Leontio Hieroſol. contra Neſtor. & Eutychem, ex Actis Synodi quintæ & ex Mario Mercatore qui libros quos Theodorus inſcripſerat

y) Garnerius ad Marium Mercatorem T. 2. p. 319. De Neſtorio ſpeciatim confer H. Noris hiſtoriam Pelagianam lib. 2. cap. 4. & Petavium lib. 1. de incarnat. c. 7. De Mari Perſa Lud. Doucinum Hiſtoria Neſtorianiſmi Gallice edit p. 275. &c.

z) Garnerius T. I. ad Mercatorem p. 286. 366. &c.

a) Leontius lib. 3. in Eutychem cap. 21.

b) Hæc Jo. Antiocheni verba perſtringens Pelagius II. Papa Epiſt. 5. ad Eliam & Epiſcopos Iſtriæ T. 3. Concilior. edit. Harduini p. 410. ubi ex Theodori ſcriptis quædam hæreticis ſuffragantia excerpſerat, *Ecce*, inquit, *quales plus quam decem millia libros Theodorus ſcripſiſſe perhibetur. Penſate quæſo; ſi non tanto acriora tormenta promeruit, quanto pluriora conſcripſit.*

Digitized by Google

περὶ ἐνανθρωπήσεως τοῦ μονογενοῦς, non dubitat vocare T. 2. p. 259. *adverſus Dominum JEſum CHriſtum & ejus incarnationem.* Ab hoc opere diverſus, ut videtur fuit Codex quem *Myſticum* appellavit, ex cujus libro XIII. quædam affert Facundus III. 2. ubi Paulus Samoſatenus, *angelus Diaboli* dictus eſt à Theodoro. Nam & Facundus ſcriptum ſatis innuit diverſum, dum titulo diſtinguit, & Heſychius Hieroſol. citatus in Synodo V. collatione V. innuit *ſenectute jam cana debilitatum* Theodorum *myſticos* illos compoſuiſſe *ſermones* quos *adverſus Domini DEI apparitionem* appellat: at libros de incarnatione florenti ætate adhuc presbyter ſcripſerat, unde à Garnerii ſententia, qui pro eodem opere habet, recte recedit Tillemontius T. XII. memor. p. 446. Neque *libros Contra Eunomium pro S. Baſilio* (ſive XXV. ut apud Photium Cod. 4. ſive XXVIII. ut Cod. 177. legitur) eosdem cum libris contra Apollinarium habuerim: licet ita ſuſpicari placuit Eruditiſſimo Caveo, ſed inſcriptione & numero librorum non minus quam argumento duxerim fuiſſe diverſos.

Βιβλιδάριον ſive parvum volumen in *tres libellos* diſtinctum *de Magia Perſarum* & quantum illi præſtet Chriſtiana pietas, ad Maſtubium ex Armenia Chorepiſcopum, memorat Photius Cod. 81. *Deliramenta contra Maguſæos* vocat Leontius omnia Theodori deprimens p. 698. D. Meminit iterum p. 699. G. Hebed Jeſu vocat *duos tomos adverſus magiam.*

Non amplius quam decem & octo annos natus *interpretationes in S. Scripturæ libros* ſcribere cœpiſſe ab eodem Leontio Theodorus proditur, licet illi pro ſuo in illum odio non interpretatus ſacros libros ſed in eos inſolenter *debacchatus* fuerit viſus. *Hunc ajunt non amplius quam decem & octo annos natum in Scripturas debacchatum eſſe, non enim niſi debacchationes ſcripturarum, interpretationes quas in eas compoſuit, appellare poſſum.* Leontius lib. 3. contra Neſtor. & Eutychen p. 696. F. Eodem loco in ejus Commentariis reprehendit, *quod labores ſanctorum Doctorum qui in eis laborarant, nunquam irridere & illudere deſiit.* Deinde quod *auſus eſt contra gloriam Spiritus S. cum omnes quidem Scripturas altas, quas ſancti afflatu ejus tradiderunt; humiliter & demiſſe interpretans* (qui litteralem ſenſum ſcilicet loco myſtici eruere volebat) *tum vero à numero ſacrarum Scripturarum divinè præſcripto & indicato eas ſeparans.* Speciatim arguit librum Jobi & Epiſtolam Jacobi & alias deinceps aliorum Catholicas (ſecundam & tertiam Joannis, & Epiſtolam Judæ) ab illo rejecta. *Magnum DEI ſervum* Job, *columnam fortitudinis animatam & ſpirantem, duobus fere millibus verſuum perſcriptam convitioſe arguebat, & Scripturam Spiritus S. de eo abro-*

Digitized by Google

abrogabat, *quam Jacobus frater Domini in Epiſtola ſua Catholica confirmans ajebat* (V. 11.) Patientiam Job audiviſtis, & finem Domini vidiſtis. *Non enim aliunde neque patientiam audivimus*, *neque finem ejus ſpectavimus*, *niſi ex Scriptura de eo. Ob quam cauſam*, *ut arbitror*, *ipſam Epiſtolam* Jacobi, *& alias deinceps aliorum* Catholicas *abrogat & antiquat*: *Non enim ſatis illi fuit bellum contra veterem Scripturam ſuſcipere ad imitationem impietatis Marcionis*, *ſed oportuit etiam contra Scripturam novam pugnare*, *ut pugna ejus contra Spiritum Sanctum clarior & illuſtrior eſſet.* Plura deinde ſubjungit neutiquam minus gravia: *Inſcriptiones Hymnorum & Pſalmorum & Canticorum penitus ejecit*, *& omnes* Pſalmos *Judaice ad Zorobabelem & Ezechiam retulit*, *tribus tantum ad Dominum rejectis. Immo & ſanctorum ſanctiſſimum* Canticum Canticorum *ab omnibus divinarum rerum peritis & ab omnibus Chriſtianis laudatum*, *omnibus Eccleſiis cuncti orbis notum & à Judæis inimicis Crucis CHriſti in admiratione habitum*, *libidinoſe pro ſua & mente & lingua meretricia interpretans*, *ſua ſupra modum incredibili audacia ex libris ſacris abſcidit. Et quid non erat acturus*, *qui in eo agebat impietatis inventor & pater?* Duos *igitur* libros Paralipomenon, *primum & ſecundum ſimiliter*, *malum malo addens*, *& inſuper* Eſdram *repudiavit.*

In Hexaëmeron ſive ἑρμηνείαν τῆς κτίσεως, commentarium ſeptem τόμοις diſtributum memorat Photius Cod. 38. Ex quo aliqua in ſuos in Hexaëm. commentarios transtulit, ſed & Theodorum paſſim oppugnat *Joannes Philoponus*, ut ſtatim lib. 1. cap. 8. & 11. ſeq. Etiam in collatione IV. Concilii V. A. 553. habiti plura afferuntur loca Latine ex Theodori libro quarto & quinto *commenti de creatura.* Tom. 3. Concil. p. 85. ſeq. edit. Harduini.

Theodori Mopſveſteni fragmenta plurima occurrere in Catena Patrum Græcorum ad Pentatenchum Latine verſa à Franciſco Zephyro, ſcribit præſtantiſſimus Caveus. Sed Theodori Heracleenſis aliqua, plura etiam Theodoreti,* Theodori vero Mopſveſteni ſive Antiocheni nulla ibi reperire potui. Theodori tamen Mopſveſteni nomen occurrit inter eos ex quibus collectæ Catenæ quæ exſtant in Bibl. Coiſlin. MStæ *in Leviticum*: nec non *in Joſuam, Judicum, Ruth & quatuor Regum* libros. Et in Catena Patrum *in Geneſin* quam Latine vulgavit Aloyſius Lipomannus. Hebedjeſu in Catalogo librorum Chaldæorum p. 20. notat Theodorum commentatorem ſcripſiſſe commentarium in *librum Geneſios* tribus tomis ad magnum Alphæam, ingenti concinnatum methodo & labore. *Davidem* quinque libris explicaſſe ad Cerdonem ** & fratrem ejus.

Duo-

*) Theodoro Mopſveſteno aſſentivi more ſuo Theodoretum, notavit Petavius dogm. Theol. de Angelis p. 69.

** Confirmat Facundus IX. 1.

Digitized by Google

Duodecim Prophetas expoſuiſſe duobus tomis ad Turim. In *Samuelem* uno commentatum eſſe tomo ad Mamrinum. In *Jobum* duobus tomis ad Cyrillum Alexandrinum. *Eccleſiaſten* uno libro expoſuiſſe, deprecante Porphyrio. In *Iſaiam*, *Ezechielem*, *Jeremiam* & *Danielem* ſingulos ſingulis tomis commentatum eſſe atque per hos finem impoſuiſſe ſuis lucubrationibus in Vetus Teſtamentum. *Matthæum* uno tomo explicaviſſe ad Julium, *Lucam* & *Joannem* duobus tomis ad Euſebium. In *Acta Apoſtolorum* ad Baſilium uno commentatum eſſe tomo. *Epiſtolam* quoque *ad Romanos* explicaſſe ad Euſebium: & *Duas Epiſtolas ad Corinthios* duobus tomis elucidaſſe deprecante Diodoro. Ad *Galatas*, *Epheſ. Philipp.* & *Coloſſ.* Petro: ad *Titum*, *Philemonem* & *Hebræos* Cyrino cuidam dedicaſſe, tomis quinque.

Fragmenta Theodori reprobantis librum *Job*, & docentis quod pagana ſapientem ille habeat auctorem, exſtant in collatione IV. Concilii V. T. 3. Harduin. p. 86. ſeq. In Catena ad Jobum edita nullam Theodori mentionem reperi.

Ex Commentariis ejus *in Pſalmos* fragmenta plurima in Catenis à Dan. Barbaro & Balthaſare Corderio editis. Nonnulla etiam apud Facundum IX. 1. & in Actis Concilii V. collatione IV. & V. atque in Vigilii Papæ conſtituto, cap. 20. ſqq. apud Baron. ad A. C. 553. num. 97. ſeq. Quando porro Theodoritus præf. in Pſalmos ait *quosdam Prophetiam ita hiſtoriis adaptaſſe, ut Judæis potius interpretatio ſuffragaretur quàm fidei alumnis*, videtur Theodorum perſtringere, de quo Heſychius presbyter Hieroſol. in Hiſtoria Eccleſ. a) *Prima autem elementa ſuæ doctrinæ ex Judaico vaniloquio incipiens codicem in Prophetiam Pſalmorum conſcripſit, omnes de Domino prædicationes abnegantem. Culpatus vero & periclitatus, contraria ſibi dixit, non ex voluntate ſed compulſus omnium querimoniis, & codicem ipſum delere pollicitus, latenter conſervabat Judaicæ impietatis viaticum. Igni enim ſua commentaria ſimulans tradere, malitioſe abſcondere illecebram conabatur.* Eum itaque licet aliquando ſecutus eſt idem quem dixi Theodoritus, *deſerit tamen ut plurimum* (Jo. Garnerii verba ſunt in auctario Operum Theodoriti p. 184.) *idque juſtis de cauſis. Nam primo multa in Pſalmis*

a) In Actis Synodi V. Collatione V. T. 3. edit. Harduin. p. 104.

Digitized by Google

Pſalmis de CHriſto dicta detorquet alio : deinde adoleſcens duodeviginti annorum Davidem interpretatus eſt , cum plus haberet audaciæ quam eruditionis. Poſtea ejusmodi expoſitione invidiam multorum ſibi conflavit quaſi Judæis faveret : denique ipſe ſuum juvenile opus non admodum probabat, ut infectum mallet. Ingenue tamen fatendum quod res eſt , ea nonnunquam in Catenis legi ex Theodoro in Pſalmos , quæ oſtendant ab ipſo litteralem ſenſum feliciter expoſitum fuiſſe , ut mirabile ſit in adoleſcente tantam Scripturæ intelligentiam exiſtere potuiſſe. Ideoque dolent viri docti b) quod eruditi hujus Scriptoris, qui ſub egregio Magiſtro , Diodoro Tarſenſi una cum S. Chryſoſtomo condiſcipulo ſenſum literalem S. Scripturæ adeo ſtudioſe ſcrutari didicit, nihilamplius ex commentariis illis ad nos pervenit quam quæ à Catenarum collectoribus ſunt excerpta ac ſervata. Quod autem non evacuaverit omnes in CHriſtum factas Prophetias, nec Judaicæ impietati aut Manichæorum errori voluerit ſuffragari, qui Judæos etiam diſerte in Commentario ad Pſalmos oppugnavit, docere inſtituit Facundus loco citáto. Apud V. Cl. Tho. Galeum fuit MS. argumentum prolixum Theodori Mopſveſt. in Pſalmum XLV. in quo teſte Caveo breviter percurrit Hiſtoriam Judæorum à tempore captivitatis usque ad Antiochum & Oniæ fugam in Ægyptum. Idem Caveus ex Catena MS. in Pſalmos, in qua ſæpe idem Theodorus vocatur ad partes, notat illum *valde diligentem fuiſſe in conferendis veteribus verſionibus & exemplaribus, utilemque valde fuiſſe ejus operam.* Locum ex commentario in Pſalmum octavum affert Leontius lib. 3. contra Neſtor. p. 704.

Ex commentario in *Canticum Canticorum* fragmenta leguntur in Collatione IV. qvintæ Synodi T. 3. p. 88. ſeq. edit. Harduini, ex quibus confirmatur quod præter Leontium, cujus verba ſuperius adduxi, Pelagius II. Papa ſive qui illius nomine Epiſtolam tertiam ad Eliam & Epiſcopos Iſtriæ ſcripſit Gregorius Magnus, *cum Theodorus*, inquit, *Canticum Canticorum vellet exponere, Salomonem per hunc librum Æthiopiſſæ Reginæ blanditum eſſe profeſſus eſt, quod Theodoritus reprehendens , nomen quidem Theodori*

X ſup.

b) Rich. Simon lib. 3. Hiſt. Criticæ Novi Teſt. cap. 31. p. 446. *il eſt facheux que nous n'ayons rien aujourdhuy des Commentaires de ce ſavant homme , qui avoit etudié ſous un ſi bon maitre avec S. Chryſoſtome le ſens literal de l' Ecriture , que ce que nous en ont laiſſé les Compilateurs des Chaines Grecques dans leurs recueils.* Vide ſis etiam Villalpandum ad Ezechielem , T. 1. p. 3. ſeq. & Rich Simonem lib 1. Hiſt. Criticæ Novi Teſt. c. 22. p. 270. ſeq. & reponſe à la defenſe des ſentimens de quelques Theolog. de Hollande p. 56.

Digitized by Google

ſuppreſſit, ſed tamen vaſaniam patefecit. Et Georgius Pachymeres ad Dionyſii Areopag. Epiſtolam IX. p. 169. ait Mopſveſtenum *ἀφρόνως τὸ ᾆσμα διαβεβληκέναι imprudenter Canticum calumniatum eſſe.*

In duodecim Prophetas commentarius Theodori Antiocheni integer foliorum 223. ſervatur Græce MS. in Bibl. Cæſarea teſte Lambecio T. 4. p. 160. Θεοδώρου Ἀντιοχέως ἑρμηνεία εἰς τοὺς Προφήτας. Ἑρμηνεία Ὠσηὲ Προφήτου. Εἰς ἔλεγχον τῶν ἀβασανίστως ἐπιβάλλειν ταῖς προφητικαῖς ἐπιχειρούντων φωναῖς, καὶ μὴν καὶ πρὸς κατασκευὴν τῶν ἑξῆς ἀρξώμεθα τῆς τῶν προφητικῶν σαφηνείας Θεοῦ διδόντος, ἀπὸ τοῦ Ὠσηὲ τὴν ἀρχὴν ποιησάμενοι, ὃν καὶ πρῶτον εἶναι τῷ χρόνῳ συμβέβηκε τῶν λοιπῶν προφητῶν. Τοῦ γὰρ μακαρίου Δαυὶδ &c. In Malachiam deſinit his verbis: *ὡς ἂν μὴ μένοντες ἐπὶ τῆς ἀσεβείας φοβερᾶς αὐτοῦ τῆς παρουσίας πειραθῶσιν ἐπὶ ἀφανισμῷ παντελεῖ τῶν μοχθηρῶν γινομένης.* Habuit eundem in ſua gaza etiam Rev. Abbas Geraſinus Blachus, & Venetiis vidiſſe ſe teſtatur illuſtris vir Scipio Maffei in Epiſtola ad eruditiſſimum Blanchinum. Exſtat etiam in Bibl. Medicea atque jam ante aliquot annos editionem ejus ſperare juſſit Anſelmus Bandurius Magliabecahi ſucceſſor digniſſimus. Vide Diarium Italicum celeberrimi Montfauconi pag. 39. ſeq. & 46.

In Matthæum liber *quartus* citatur in collat. quarta Synodi quintæ p. 84. edit. Harduin. Alia ex eodem opere fragmenta p. 79. 82. 85. & in Vigilii Conſtituto apud Baron. ad A. 553. & apud Facundum III. 4. & IX. 2. Plura etiam in Catenis ad Matthæum ineditis, etiam in editis, Poſſiniana præcipue, in qua etiam Theodorus Antiochenus Epiſtola ad Anaſtaſium Conſulem citatur ad Matthæi XV. 28.

In Marcum Catena Poſſiniana Theodorum Mopſveſtenum laudat p. 62. 91. & 279. fortaſſe ex iis quæ ad Matthæum ſcripſerat aliqua excerpens.

In Lucam, Catena Corderiana ad cap. XI. ſect. 60. Acta Synodi quintæ collat. IV. p. 77. edit. Harduin. & eundem locum notans Vigilius in Conſtituto apud Baron. ad A. C. 553.

In Joannem plurima exſtant Theodori fragmenta in Catena Corderiana, quorum nonnulla etiam examinat Rich. Simon lib. 3. Hiſt. Criticæ Novi Teſt. c. 31. p. 446. ſeq. Nonnulla etiam ex libro *ſexto* & *ſeptimo* afferuntur in actis quintæ Synodi p. 75. 76. 81. & à Vigilio: Vide etiam Facundum IX. 3.

De miraculis CHRISTI, *εἰς τὰ θαύματα λόγοι* quorum ſecundus citatur à S. Maximo T. 2. Opp. p. 91. & in Concilio Lateranenſi A. 649. actione V. T. 3. edit. Harduin. p. 895.

In

Digitized by Google

In Acta Apoſtolorum ex libro primo Commentarior. Theodori locus affertur in Actis Synodi V. p. 76. & apud Vigilium. In Catenis ineditis ad Acta & Epiſtolas Catholicas inter eos è quibus collectæ illæ ſunt Theodori Ancyrani, Theodori Heracleotæ & Theodori presbyteri ac Monachi nomen reperio, non Theodori Antiocheni ſive Mopſveſteni.

In *Epiſtolas Pauli*, Catenæ ineditæ Patrum Græcorum, nomen Theodori Mopſveſteni laudant. Vide eruditiſſ. Montfauconi Catalogum Bibl. Coislin. p. 273. 274. Atque nominatim ex Commentario in Epiſtolam *ad Romanos* quædam afferuntur à Facundo III. 6. & Vigilio: in *I. ad Corinthios*, & *I. ad Timotheum* ab eodem Vigilio: In Epiſtolam *ad Hebræos*, in Vigilii conſtituto & in Actis Synodi V. p. 81. & 83. T. 3. Concilior. edit. Harduini. Quod vero Epiſtolas Pauli omnes fuſe explicatas à Theodoro ſcripſerit Theodoritus, in ejus præfatione commentarii in Epiſtolam Apoſtoli, quam laudat eruditiſſimus Caveus, non reperio, licet Rich. Simoni c) aſſentior, qui Theodori Commentarios ab eo conſultos perinde ut Chryſoſtomi non dubitat. Memorat etiam Leontius libro 3. contra Neſtor. ejus interpretationem in Epiſt. *ad Galatas*, loco illo quo in alia etiam Theodori ſcripta invehitur p. 699. *Si quis vero non adhibuerit fidem & ei vacat & eſt animus, quærat quæ vane elaboravit in Geneſim, & in librum contra Job, & pravam interpretationem in Epiſtolam ad Hebræos, & in Epiſtolam ad Corinthios & ad Galatas & quæ contra Maguſæos ſcripſit & præmeditationem excæcantem in ſacros Pſalmos & quæ pro Eunomio contra Baſilium ſcripſit, ſic ego voco totam ejus apologiam omni accuſatione plenam. Item enarrationes turbidas & blaſphemas in Evangelium Matthæi, Joannis & Lucæ & ipſorum ſanctorum Apoſtolorum & Evangeliſtarum ſuperbas quas auſus eſt reprehenſiones & alia ejus opera, ne ſingula enumerem.*

Ex *interpretatione Symboli (Nicæni) CCCXVIII. ſanctorum Patrum* locus affertur in Actis Synodi V. collat. IV. p. 81. & in Vigilii conſtituto. Leontius vero arguit eum fidem Synodi Nicænæ non ſolum mutilaſſe, ſed omnem penitus deſtruxiſſe & aliam præter illam tradidiſſe pag. 697. B.

Ad Baptizandos liber, è quo plura fragmenta in Actis Synodi V. collat. IV. p. 82. ſeq. Vide etiam Facundum IX. 3. qui *ad baptizatos* vocat, & Garnerium ad Marium Mercatorem T. 2. p. 261.

X 2 *Sym-*

c) Lib. 3. Hiſt. Crit. N. T. c. 22. p. 314.

Symbolum ſive *expoſitio fidei*, exſtat in Actione ſexta Concilii Epheſini T. 1. edit. Harduin. p. 1515. & Actione 1. Concilii Chalced. T. 2. pag. 247. & collatione qvarta Synodi V. T. 3. p. 89. & cum Marii Mercatoris verſione T. 2. edit. Garnerianæ p. 251. adde 284. & T. 1. p. 95. Theodori eſſe, negavit Facundus III. 2. & Neſtorio tribuit Manuel Caleca lib. 2. contra Græcos, Bellarminus III. 5. de CHriſto & Petavius lib. X. de incarnat. c. 9. §. 4. Sed Theodorum auctorem faciunt præter Marium Mercatorem Leontius l. c. & Juſtinianus Imp. libro pro Acephalis apud Facundum III. 5. Confer Garnerium T. 2. p. 256. ſeq. & Leonem Allatium in Vindiciis Synodi Epheſinæ & S. Cyrilli c. 17. p. 66. ſqq.

Tomi V. contra allegoricos ab Ebed Jeſu Metropolita Sobenſi in Catalogo librorum Chaldæorum memorantur, atque ad eosdem reſpicere videtur Liberatus quando c. 24. breviarii ait Theodorum *multa opuſcula* edidiſſe *contra Origenem*, exoſumque inde & accuſabilem habitum ab Origeniſtis. Vide Tho. Itigii appendicem diſſ. de hæreſiarchis p. 471. *Librum ad Cerdonem de allegoria & hiſtoria contra Origenem*, vocat Facundus III. 6. in odium inde Origenianorum incurriſſe ſimiliter teſtatus. Nec dubium eſt Theodorum in commentariis etiam ſuis ad libros ſacros, ſenſui litterali adeo ſtudioſe adhærentem, Origenis allegoricas explicationes paſſim repudiaſſe ac rejeciſſe.

Miſſa ſive *Liturgia* ex Syriaco verſa Latine exhibetur ab Euſebio Renaudoto T. 2. collectionis Liturgiarum Orientalium * p. 616 - 621. Etiam Leontius Theodorum reprehendit eo nomine lib. 3. contra Neſtor. & Eutychen p. 697. C. quod *aliam Miſſam effutivit præter illam quæ à Patribus tradita eſt Eccleſiis, neque reveritus illam Apoſtolorum, nec illam magni Baſilii, in eodem Spiritu conſcriptam.* Sed ſi non aliam vidit Liturgiam Theodori Leontius, quam qualem Renaudotus edidit, certe falſum eſt, quod illi impingit, *blaſphemiis non precationibus myſterium ſacræ Eucharistiæ oppleviſſe.* Hunc puto eſſe *librum de Sacramentis*, ab Hebed Jeſu memoratum.

Cætera quorum Hebed Jeſu meminit, ſunt, *tomus de ſacerdotio*, *duo de Spiritu S. unus ad monachos*, *unus de obſcura locutione*, *unus de perfectione regiminis:* alius *de aſſumente & aſſumto*, item *liber margaritarum* qui continet ejus *Epiſtolas*, demum *tractatus de latione Legis*, quo finem ſuis lucubrationibus impoſuit. Ἐκ τῆς πρὸς Δόμνον Ἐπιστολῆς nonnulla affert Anaſtaſius in ecloge χρήσεων δογματικῶν, & ex illa Sirmondus ad Facundi IX. 3. Ex Epiſtola ad Artemium presbyterum Alexandrinum Facundus III. 5.

Super-

* Prodiit Pariſ. 1716. 4.

Reſtat ut pauca dicam de opere in *quinque libros* diſtributo, quo *Hieronymum* (illum enim ſub nomine Ἀϱὰμ d) velut Syrum Orientalem ex Occidente licet oriundum, at in Syria adverſus Pelagianos commentatum perſtringit) *Auguſtinum* aliosque peccati originalis defenſores Theodorus e) oppugnavit. *Πρὸς τοὺς λέγοντας φύσει καὶ οὐ γνώμῃ πταίειν τοὺς ἀνθρώπους. adverſus eos qui natura non voluntate peccare homines affirmant.* De hoc opere videndus Photius Cod. 177. cujus verba magnus Salmaſius p. 177. libri de Helleniſtica perperam ita accepit, ac ſi Theodorus Mopſveſtenus aliam verſionem Bibliorum Græcam poſt veteres interpretes molitus fuiſſet. Sed de Hieronymo ibi ſermo, cujus verſionem Bibliorum Latinam Theodorus apud Photium perſtringit. Fragmenta ex hoc opere occurrunt apud Marium Mercatorem T. 1. p. 97. ſq. T. 2. p. 257. Hebed Jeſu *duos libros* memorat: *adverſus eos qui aſſerunt peccatum ſitum eſſe in natura*.

III. Theodori Mopſveſteni Frater POLYCHRONIUS, Antiochiæ natus atque Aſcetæ Cyrenſis, S. Zebini diſcipulus æmulusque f) Eccleſiam dehinc Apameenſem in Syria Epiſcopus g) egregie adminiſtravit, emendatæ vitæ ſplendorem cum doctrinæ gratia & ſermonis venuſtate conjungens. Defunctus eſt ante Concilium Epheſinum A. C. 431. habitum, cui ſucceſſor Polychronii Alexander Epiſcopus Apameenſis ſubſcripſit. Non plane certum videtur hunc eſſe Polychronium cujus commentarii *in Jobum* multa ac præclara fragmenta ſervata exſtant in Catena Patrum Græcorum in Jobum Græce & Latine vulgata à Patricio Junio Lond. 1637. fol. Meminit & Codex Græcus MS. de quo Lambecius III. pag. 188. Polychronii in illud Jobi XXXVIII. 7. *ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα, ᾔνεσάν με μεγάλῃ φωνῇ πάντες ἄγγελοί μου.*

In Proverbia paſſim Polychronii expoſitiones occurrunt in Catena Patrum Græcorum ad Proverbiorum librum, quæ Latine ex Theodori Peltani verſione prodiit Antwerp. 1614. 8.

d) Vide H. Noris lib. 1. hiſt. Pelagian. cap. 9. Tillemont. T. XII. p. 443. ſeq. Garnerium ad Marium Mercatorem T. 1. p. 99. Guil. Caveum in hiſtoria literaria Script. Eccleſ. ubi de Theodoro. Tho. Ittigium appendice de hæreſiarch p. 469. 476. ſeq. & Rich. Simonem lib. 3 Hiſt. Critic. Novi Teſt. p. 444. ſeq.

e) Θεοδώρου Ἀντιοχέως, ὁ Μοψουεστίας δέ ἐστιν ὡς ἀπό τινων Ἐπιστολῶν ἐμάθομεν. Phot. Cod. 177.

f) Theodoritus Hiſt. religioſ. cap. 24.

g) Theodorit. Hiſt. Eccleſ. lib. V. cap. ult. Nicephorus XIV. 30.

In Eccleſiaſtem Polychronius Diaconus Græcè MS. in Bibl. Bavarica teſte Joanne Meurſio. Fuit etiam in Eſcurialenſi, teſte Labbeo p. 177. & 385. Bibl. novæ MSS. Exſtant & Polychronii fragmenta quædam in Catena ad Eccleſiaſtem Græca inedita quam Oxoniæ Bibliotheca ſervat Bodlejana.

In Canticum Canticorum cum Euſebii & Pſelli expoſitionibus Polychronianam Græce edidit Jo. Meurſius Lugd. Bat. 1617. 4. Inſcribitur: Ἐξήγησις διαφόρων εἰς τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων ὑπὸ Πολυχρονίου.

De Polychronii Ἐξηγήσει in *Jeremiam*, *Ezechielem* & *Danielem* non repetam quæ dixi Volumine VII. hujus Bibl. p. 753. ubi etiam de Polychronio *presbytero CPol.* apud Sozom. IX. 2. Polychronio *Hieroſol. Epiſcopo* cujus meminit Petrus Damiani Opuſc. VI. cap. 17. T. 3. p. 46. & de Polychronio *Monothelita* &c. Hiſce ex Actis Conciliorum addi poſſunt Polychronius Epiſcopus *Antipatridis* in Palæſtina qui Synodo Chalcedonenſi A. 451. interfuit, Polychronius *Areopolitanus* itidem Palæſtinæ Epiſcopus qui A. 536. ſubſcripſit Epiſtolæ miſſæ ad Joannem CPol. Polychronius *Dablis* Epiſcopus in Hellade, qui interfuit Concilio Rom. A. C. 503. Polychronius *Epiphanienſis* in Cilicia, qui Concilio Chalcedonenſi ſubſcripſit A. 451. Polychronius *Heracliæ* Cariæ qui interfuit Concilio Epheſino A. 431. Polychronius Epiſcopus *Pruſæ* in Bithynia qui interfuit ſextæ Synodo A. C. 681. Polychronis denique presbyter ac prior monaſterii *Æthrii* qui ſubſcripſit Concilio ſub Mena A. 536.

IV. THEODORI VARII

Scriptis Græis clari, plures quàm centum, quibus alii etiam nonnulli in veterum ſcriptis memorati adjiciuntur, aſteriſco diſtincti.

Theodorus *Abbas*, ex cujus ore Leontius Byz. teſtatur ſe excepiſſe quæ libro de ſectis tradidit, is enim inſcribitur σχόλια ἀπὸ φωνῆς Θεοδώρου c) τοῦ θεοφιλεστάτου Ἀββᾶ, καὶ σοφωτάτου φιλοσόφου, τήντε θείων καὶ

c) Ejusmodi σχόλια de hæreſi Arii, ex ore hujus Theodori, MSta Græce extant in Codice Bibl. Vindob. de quo Lambecius III. p. 63. Sed explicatio τῶν θείων καὶ δεσποτικῶν κανόνων ſive ſacrorum hymnorum, cujus pars in iſthoc Codice occurrit, non auctorem agnoſcit eundem Theodorum, ut ſcripſit Clariſſimus Caveus, ſed longe juniorem Cyrum Theodorum Prodromum, qui circa duodecimi ſæculi initia floruit, de cujus ſcriptis dixi Volum. VI. hujus Bibl. p. 815. ſeq. Diverſus ab utroque Theodorus

Digitized by Google

καὶ ἐξωτικὴν φιλοσοφήσαντας γραφήν. *ſcholia ex ore Theodori, religioſiſſimi Abbatis, doctiſſimique Philoſophi, Divinis pariter externiſque litteris eruditi excepta.* De Leontio ipſo qui poſt A. C. 610. ſcripſit, ejusque lucubrationibus dixi Volum. VII. hujus Bibl. p. 451. hoc loco itaque juvat tantum cum lectore communicare indicem ſcriptorum in illo de ſectis libro lectu haud indigno memoratorum.

Index Scriptorum & Hæreticorum

Quorum apud Leontium Byz. libro de Sectis mentio.

ad paginas edit. Græcolatinæ Baſil. 1578. 8.

Acephali qui cum Patriarcha ſuo Petro Moggo Alex. non communicabant. pag. 468. 508.

Agnoëtæ ab ignoratione dicti quam Chriſto tribuerunt 474. 544.

Alexander Alexandrinus. 436.

Alexander CPolitanus. 436.

Ambroſius Mediolanenſis. 438.

Amphilochius Iconienſis. 438. 448.

Anaſtaſius Imp. ex illis qui οἱ διακρινόμενοι dicti. 468.

Anatolius Patriarcha CPol. 480. 482.

Antiochus Ptolemaidis Phœniciæ. 438.

Apollinaris presbyter. 444 446. ſeq. 448. 454. 456. 524.

Apollinaris Epiſcopus Alex. 474.

Arius 396. 438. ſeq 444. presbyter Alex. 442.

Ariani. 448. 454. illis Origenem præiviſſe. 548.

Ariſtoteles. 476. 498 502.

Aſclepiades fidei definitionem prælegit in Synodo Chalcedonenſi. 480.

Athanaſius Alex. 436. libro contra Apollinarem. 540. locus ἐκ τοῦ περὶ σαρκώσεως λόγου. 530 ubi negatur eſſe Athanaſii, quia ſermo ille tantum duorum ſit foliorum, δύο φύλλων. nam ſcripta Athanaſii omnia prolixa eſſe. δῆλον πᾶσιν ὅτι πάντα τὰ συγγράμματα τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου πάνυ μεγάλα εἰσί. 530.

Athanaſius junior, Epiſcopus Alex. 468.

Atticus CPol. 438.

Augu-

ὁ κανόνων ποιητὴς apud Codinum in Originibus CPol. num. 104. intelligitur enim Theodorus Studita de quo infra, & cujus Theodori Monachi Canonem ſive hymnum catanycticum ad Chriſtum memorat MS. Lambecius V. p. 268.

Auguſtinus Hipponenſis. 438.
Baſilius Cæſareenſis Epiſcopus. 438. 448.
Clemens Epiſcopus Romæ. 430.
Cyrus presbyter Timothei Apollinariſtæ 534.
Cyrillus Alexandrinus. 438. 448. 450. 452. ſq. 482. 496. 520. 522. 524. 540. 545. tres ad Neſtorium Epiſtolæ & XII. capitula tertiæ addita 452. Theodoritus contra illa XII. capitula 454. 484. Cyrillus cum Jo. Antiocheno reconciliatur. 456. & cum Theodoreto, á quo non poſtulavit librum contra XII. capitula anathemati ſubjici. 484. ad Proclum CPol. ſcripſit, Theodorum Mopſveſtenum non eſſe anathemati ſubjiciendum. 486. Secunda ad Succenſum Epiſtola. 522. Commentarius in Zachariam 536. ab Orientalibus pro Apollinariſta habitus cum is non eſſet. 526. Cyrilli liber contra Theodorum Mopſv. à Dioſcoro interpolatus. 530. ſeq. Dialogus quo unum eſſe CHriſtum probat. 540.
οἱ Διακρινόμενοι. 460. 476. ſeq. 482. 488. 490. ex illis Anaſtaſius Imp. 468. objectiones ſuas Neſtorianis ſuffurantur. 502.
Diodorus Tarſenſis. 448. ejus commentarii in S. Scripturam 450.
Dionyſius Areopagita. 430.
Dioſcorus Alex. 456. 460. 462. 464. 466. 478. 480. ſucceſſor Cyrilli ejus ſcripta interpolavit. 530. ſeq.
Dioſcorus junior. 468.
Domnus Antiochenus Epiſc. 456.
ἐκκλησιαςικὰ βιβλία pro libris Canonicis S. Scripturæ. 402.
Epiphanius Cypri Epiſcopus. 400. 438.
Erechthius inter Patres ab Apollinariſtis citatus. 534.
Eſdras poſt captivitatem libros ſacros è memoria reſtituit. 428.
Eulogius Epiſcopus Alex. 474.
Euſebius Dorylæorum Epiſc. 458.
Euſebius Pamphili. 430.
Euſtathius Antiochenus. 436.
Eutyches. 398. 400. 478. 482. 484. 508. 520. presbyter & archimandrita. 456. ſeq.
Flavianus CPol. 438. 456. 458. 460. 462. 478. Epiſtola ad Leonem Rom. 460.
Gajanus ex Archidiacono Epiſcopus Alex. 472. οἱ ἀπὸ Γαϊανοῦ pro iis qui Chalcedonenſem Synodum rejiciunt. 504. 506. 508. & corpus CHri-

CHriſti poſt unionem ſtatuunt incorruptibile. γαϊανῖται. 538. 544.
Gelaſius Cæſareæ Palæſtinæ. 438.
Gregorius (Naz.) 400. 438. 446. 448. 502. 540.
Gregorius Nyſſenus. 438. 446. 449. ἐν τῇ πρὸς Ἀπολινάριον πραγματείᾳ. 528. Oratio in funere Gregorii Thavmaturgi. id.
Gregorius Thavmaturgus. 430. dubium an ejus ἡ κατὰ μέρος πίστις. 528. ſola illius fides quam in viſione vidit, à Nyſſeno memoratur. 530.
Hæreſes LXXXIV. 400.
Hebræorum δόγματα. 410. ſeq.
Hilarius Pictavienſis. 436.
Hippolytus Epiſcopus Romæ. 430.
Hiſtorici libri Vet. Teſt. XII. 402.
οἱ ἔξωθεν ἱστοροῦντες. 422.
οἱ ἔξω. 554.
Ibæ Epiſtola ad Marin Perſam. 484. recepta cum Ibas Neſtorium damnaſſet. 486. licet Theodorum Mopſveſtenum laudet. id. à Juſtiniano anathemati ſubjectus. 488.
Ignatius ὁ θεοφόρος. 430.
Johannes Ægeates, presbyter Neſtorianus. 534. 536.
Johannes Alex. tres hoc nomine 466. 468. 474.
Joannes Antiochenus Epiſcopus. 450. 452.
Epiſtola contra Neſtorium ſcripta ante Synodum Epheſinam. 454.
Epiſtola ad Cyrillum reconciliatoria. 456.
Joannes (Chryſoſtomus) CPol. 438. 448.
Jobi liber (primus è quatuor Paræneticis) hunc quidam exiſtimarunt Ἰωσήπου (Joſephi Patriarchæ) εἶναι σύγγραμμα. 408.
Irenæus. 430.
Julianus Halicarnaſſeus. 470.
Julius Romæ Epiſcopus. 436. Epiſtola ad Dionyſium Corinthi Epiſcopum Julio ſuppoſita cum ſit Apollinarii. 526. ſeq. Julii nihil fertur, ſed ſeptem Epiſtolæ ſub ejus nomine Apollinarium habent auctorem. 526. Julii nomine actis Synodi Epheſinæ à Cyrillo inſerta Epiſtola quæ Timotheum Apollinariſtam auctorem habet. 528.
Juſtinianus Imp. συνοδίτης. 470. ut τοὺς διακρινομένους ad Synodum Chalcedonenſem reduceret, Theodoretum & Ibam anathemati ſubjecit. 488.
Juſtinus Philoſophus & Martyr. 430.

Digitized by Google

Juvenalis Hieroſol. Epiſcopus Synodo Epheſinæ λῃςρικῇ & deinde Chalcedonenſi interfuit. 488.
Leo Rom. 456. 462. 480. ejus Epiſtola ſive tomus ad Flavianum. 460.
Macedonius Epiſcopus CPol. 444. ſeq. 448.
Manichæorum ſecta. 432. ſeq.
Methodius Patarenſis Epiſcopus. 430.
Μοντανῶν ſecta. 430.
Narſes à Juſtiniano Imp. miſſus Alexandriam. 472.
Nectarius CPol. 438.
Neſtorius 398. 400. 448. CPol. Epiſcopus 450. ſeq. 490. 520. 535.
Neſtorianis objectiones ſuas ſuffurantur οἱ διακρινόμενοι. 502.
Origenes. 546. ſeq. locus ex Epiſtola ejus de Filio DEI, minore quam Pater. 548. opinio de præexiſtentia animarum & ſalute ac reſtitutione dæmonum confutatur. 548. ſeq.
Paulus Alexandrinus Epiſc. 474.
Paulus Emeſenus Epiſc. 456.
Pauli Samoſateni ſecta. 434. ſeq.
Petrus Alex. Epiſcopus & martyr. 430.
Petrus (Moggus) Epiſcopus Alex. 466. 468.
Petrus fullo, Epiſcopus Antioch. 466.
Philippi Evangelium à Manichæis jactatum. 432.
Philoponus princeps Tritheitarum. 474. 476.
Platonici, brutorum animas præexiſtere docent. 552.
Proclus CPol. 438. ad eum Cyrilli Epiſtola. 486.
Sabellius. 396. 398. 436.
Samaritanorum dogmata. 418. 422. ſeq. ubi eos confundere cum Sadducæis videtur.
Septuaginta hebdomades Danielis ab anno XXIV. Artaxerxis Longimani computandæ. 412.
Severianus Gabalorum Epiſcopus. 438.
Severus Antiochenus Epiſc. 468. 470. 472.
Οἱ ἀπὸ Σεβήρȣ. 506.
Sylveſter Epiſcopus Rom. 436.
Συνοδῖται qui Synodum probant Chalcedonenſem. 470. 474. 510.
Synodus *Nicæna* CCCXVIII. Patrum. 442. illi interfuere VII. ἀρειανίσαντες qui etiam poſtea in ſententia ſua perſeverarunt. 488. *Chalcedonenſis* 430. 436. 456. mandante Marciano Patrum DCXXX. 462. 478. 480.

Digitized by Google

480. Synoditæ qui illam Synodum recipiunt. 470. 474. Διακρινόμενοι qui dubitant eam recipere. 460. 476. ſeq. ejus verba defenduntur. 534. ſeq. Cyrillianam dixit Johannes Ægeates. 536.
CPolitana Patrum CL. 448.
Epheſina. 452. cum Orientalibus diſſenſio. ibid. ſeq. de Epiſtola quæ ſub Julii Rom. nomine legitur ἐν τοῖς πραχθεῖσιν ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ τοῦ μακαρίου Κυρίλλου. 528.
Epheſina ſecunda λῃστρικὴ in cauſa Eutychis. 460. 478.
Theodoreti Hiſtoria. 430. Ejus contra XII. capitula. 454. 484. Theodoreti & Neſtorii nomine confictæ Epiſtolæ, quibus ſe invicem recipiunt. 454.
Theodoretus in libro de ſectis Neſtorium deteſtatur. 456. non prius à Synodo Chalced. receptus quam Neſtorium anathemate percuſſiſſet. 484. cogente Cyrillo 486.
Theodoretum anathemati ſubjicit Juſtinianus Imp. 488.
Theodorus Mopſveſtenus. 448. ejus commentarii in S. Scripturam. 450. laudatur in Ibæ Epiſtola ad Marim Perſam. 484. Cyrillus noluit eum anathemati ſubjici quia ab Orientalibus omnibus pro magno Doctore habitus. 486. Pro Theodoro contra Cyrillum ſcripſit Theodoretus. 532.
Theodoſii Imp. Epiſtola ad Cyrillum. 456. Idem Imp. Concilium ſecundum Epheſinum indixit. 460. ad Valentinianum ſcripſit pro Dioſcoro. 462.
Theodoſius λογογράφος tempore Juſtiniani Imp. factus Epiſc. Alex. 472. depoſitus. ibid. Agnoëtatum adverſarius. 474.
Theodoſiani. 506. 508. 510. 512. 544.
Theophilus Alexandrinus. 438.
Thomæ Evangelium à Manichæis jactatum. 432.
Timotheus (Ælurus Monophyſita) ſcripſit contra Synodum Chalced. 534.
Timothei Apollinariſtæ eſt Epiſtola quæ ſub Julii Rom. nomine legitur in Actis Synodi Epheſinæ. 528.
Timothei duo Epiſcopi Alex. eodem tempore. 464. Timotheus tertius. 468. 470.
Tritheitæ. 474.
Valentiniani Imp. Epiſtola ad Theodoſium. 462.
Zenonis Imp. henoticum. 466.
Zoilus Epiſcopus Alex. 474.

Digitized by Google

Index Scriptorum & Hæreticorum, in libris Leontii adverſus Neſtorium & Eutychen,

ad paginas T. IX. Bibliothecæ Patrum edit. Lugd. 1677. fol.

Agapius Apollinariſta. 709. H.

Ambroſius Mediol. de fide ad Gratianum lib. III. 683. H. 694. G. lib. IX. contra Apollinarium 684. A. 694. F. lib. ad Sabinum Epiſcopum. 684. A. in Symbolum. 684. B.

Amphilochius Epiſcopus Iconii, lib. contra Arianos. 684. C. Epiſtola ad Seleucum. 684. C.

Antiochus Epiſc. Ptolemaidis à Cyrillo Alex. allegatus. 685. A.

Aphthartodocetæ oppugnantur p. 688. ſq.

Apollinarii ſermo cujus init. *Bonum fidei ſervemus.* 711. H. *Non voluptas veſcendi carne apud DEum* p. 710. F. *Laudamus decenter Dom. noſtrum JEſum CHriſtum.* 710. G. *Caro & qvod præeſt carni una perſona.* 710. D. Laudatio Mariæ & de incarnatione. 710 E. De fide. 712. C. Dialogus qvi incipit: DEum vel Hominem dicis CHriſtum. 711. H. liber in traditionem renunciationis & fidei. p. 712. F. Epiſtola ad Serapionem. p. 708. A. 710. A. ad Epiſcopos Diocæſareæ. p. 712. A. ad Dionyſium p. 708. B. 710. F. liber ad Flavianum 711. B. Oratio diſputatoria. 711. G. Syllogiſmi. p. 708. E. 710. H. 711. A. libro I. contra Diodorum 711. C. libro II. 711. E.

Apollinarii ſcripta doloſe interpretantes. 709. D. E. Vide infra in Timotheo.

Apollinariſtæ ſub falſis celebrium Doctorum nominibus ſcripta jactantes p. 707. G. 712. G. inter ſe non conſentiunt. 712. G. H. Apollinaris hæreſis. 699. C. D.

Miſſa Apoſtolorum. 697. C.

Arius. 675. G. 699. C.

Ariani 714. C. contra eos promittere opus videtur Leontius p. 717. F.

Magnus Athanaſius. 689. G. clariſſimum lumen. 696. B. Epiſt. ad Epictetum p. 707. H. 709. G. 694. B. Athanaſius citatur 714. G. defendit Dionyſium. 715. H. liber de Trinitate. 682. F. lib. contra Apollinarium. 682. G. citatur libro II. 693. H. de incarnatione 694. A. lib. contra Idola. 694. C.

Athanaſii nomine venditatæ Apollinarii de incarnatione orationes ſive expoſitiones. 707. G. Athanaſii ad Apollinarium Epiſtolæ. 712. B.

Augu-

Auguſtinus Epiſc. Hipponenſis Epiſt. ad Voluſianum. 684. E.
Barſumas Theodori Mopſveſteni diſcipulus. 697. D.
Magnus Baſilius. 691. A. 696. G. 698. H. Epiſtola ad Amphilochium 681. D. ad Sozopolitanos. 694. D. ad Terentium p. 708. C. 681. C. ad Diodorum Tarſenſem ſcripſit & qvædem ejus de SS. Trinitate approbavit 698. F. Epiſtola Synodica cui ſubſcripſit Euſtathius Armenius 681. E. contra Eunomium lib. I. & III. 682. H. Orat. de actione gratiarum 694. C.
Cappadociæ duo magna lumina (Baſilius & Nyſſenus) 696. B.
Cataphronius Apollinariſta p. 708. H.
Cathari. 687. G.
Cyriaci Epiſcopi Paphi & Confeſſoris, qvi Concilio Nicæno interfuit, homilia in Theophania. 682. E.
Cyprius ſenex. 698. C.
Cyrillus Hieroſol. Epiſcopus qvarta Catecheſi. 684. H.
Cyrillus (Alex.) 714. G. 715. G. H. 716. A. F. 677. H. 685. A. D. 698. H. 699. E. in Synodo ſua 681. F. 683. H. Epheſina. 683. F. Epiſt. ad Monachos. 682. F. ad Valerianum. 687. A. ad Orientales. 687. A. primus tomus de Trinitate. 685. E. lib. ad Acacium. 685. F. ſecundo tomo contra Neſtorium 685. F. tertio 686. C. Epiſt. ad Succenſum. 685. G. 695. C. dialogi de Trinitate qvod unus eſt CHriſtus. 685. H. interpretatio Epiſtolæ ad Hebræos. 685. H. 686. D. 695. C. ex ſecundo tomo in Hebr. 686. G. Synodica Epiſtola ad Neſtorium. 706. D. Scholia 686. A. 687. A. Scholia per capita. 686. H. de Paulo Emeſeno teſtimonia 686. B. Apologeticus ad Alexandrinos. 686. F. in Ioannem Evangeliſtam lib. primo. 686. G. in Leviticum. 686. C. primo libro de adoratione in Spiritu, tomo II. 686. D. ſecundo libro tomo IX. 686. E. in Eſaiam. 695. A. theſaurus. 695. B. in illud: omnia mihi tradita ſunt à Patre meo. 686. E. in Matthæum 695. B.
Dialectici 716. H.
Diodorus. 708. H. 698. E. F. H. ſupra in Baſilio.
Diodoro Tarſenſi in Epiſcopatu Ciliciæ ſuccedere voluit Theodorus Mopſveſt. ſed prohibitus eſt à Theophilo Alex. 696. F.
Dionyſius (Alexandrinus) ab Athanaſio defenſus. 715. H.
Magnus Dionyſius (Areopag.) 677. G. 680. E. ætatis Apoſtolorum, libro de Divinis nominibus 693. G.
Enantiodocetæ. 675. F. 717. A.

Digitized by Google

Encratetæ. 687. G.
S. Ephræm homilia in margaritam. 684. G. 706. C. contra Marcionem. id. de Charitate 695. A.
Eunomii impietas. 697. D.
Eutyches 715. H. oppugnatur 675. ſeq.
Flavianus Epiſcopus Antiochiæ in aſſumtionem. 684. H. homilia in Evangel. Ioannis. 685. A.
Gelaſius Epiſc. Cæſareæ Palæſtinæ & Confeſſor qvi Patrum CL Synodo CPol. (A. 381.) interfuit, in interpretatione Symboli 684. D. ſq.
Gregorii Nyſſeni lib. II. & IV. contra Eunomium. 683. C. D. 694. F. contra Apollinarium 683. D. Catecheticus. 706. B. Gregorii duo. 698. H.
Gregorii Theologi (Naz.) Epiſtola ad Nectarium 712. H. divinus Gregorius 714. D. 717. G. 718. A. magnus 714. F. 676. H. 677. H. ἐκ τοῦ συνταχτικοῦ. 681. F. Epiſtola ad Cledonium. 681. F. ſecunda. 683. B. Apologeticus 683. A. orat. in Natalem Domini. 683. A. 694. E. Orat. II. de Filio. 683. A. in novam Dominicam. 694 E. in Lumina. 695. D.
Gregorio Thavmaturgo ſuppoſita Apollinarii ἡ κατὰ μέρος πίστις. p. 707. G. Origenem laudavit ſingulari Oratione. 698. G.
Hilarius Pictav. qvi Synodo Nicænæ interfuit, lib. VII. & IX. de fide, 683. F. G.
Hippolytus Epiſcopus & Martyr in benedictionibus Balaam. 682. D.
Homonius Epiſcopus Apollinariſta. 709. H. 710. A.
Joannes Epiſcopus CPol. magnus Eccleſiæ oculus 696. B. (Chryſoſtomus) in Joannem Evangeliſt. 694. H. in Epiſtolam ad Philippenſes. 684. F. in Epiſtolam ad Timotheum. 684. G. in aſſumptionem. 684. G. in illud: glorifica me Pater apud temetipſum. 694. G. duæ Epiſtolæ ad Theodorum lapſum. 696. E.
Jobius Epiſcopus Apollinariſta. 708. G. H.
Irenæus. 682. D.
Iſidori Epiſt. ad Theonem 681. H. ad Theodoſium Diaconum. 685. B. ad Timotheum lectorem. 685. C. ad Cyrillum Epiſc. Alex. ibid. ad Leandrum. ibid. Iſidori Eremitæ ad Archibium presbyterum contra Neſtorium. 706. D.
Julianus (Acephalus) 678. D.
Julii Epiſcopi Rom. locus à Cyrillo allegatus in Synodo Epheſina. 683. F.
Julii Romani nomine venditatæ Apollinarii Epiſtolæ 707. G.

Juſti-

Digitized by Google

Juſtinus Philoſophus & Martyr libro III. de Trinitate. 682. A, B, C, Orat. contra gentes. 693. G.

Leo contra Eutychen. 699. C.

Macedonius 699. C.

Manichæi. 687. G. 699. H. eorum electi & indifferentes. 696. D. ſententia de tenebris ſubſtantialibus. 697. F.

Marcellus hæreticus. 699. B.

Marcion 699. G. multa in Scripturis rejiciens p. 715. G. ſpeciatim bellum ei contra Veteris Teſt. libros 696. H.

Neſtorius. 680. A. 687. G. 698. E. 699. B. 715. H. 716. G. 718. E. idololatria humanitatis CHriſti ei objicitur. 675. F. anathemate percuſſus. 699. D.

Contra Neſtorium & Eutychen libros ſuos citat Leontius in limine libri contra ſolutiones Severi 713. B. eosdem intelligit contra *enantiadocetas* hoc eſt adverſarios ſuos, pugnantes inter ſe, contrariæ fictionis aſſertores diſſeruiſſe teſtatus. 717. A. confer 675. F. Idem Neſtorio & Eutychi circa incarnationem qvod circa SS. Trinitatem Sabellio & Eutychi contigit. 675. G. Neſtorium ſimulate anathematizantes & valere jubentes. 696. D.

Neſtoriani diviſionis patroni. 676. E. 677. A.

Origenes laudatus à Gregorio Thavmaturgo. 698. G.

Paregorius Apollinariſta. 708. H.

Paulus Emeſenus Epiſc. homiliam habuit in Eccleſia Alex. ſedente Cyrillo & laudante. 686. A. homilia ſecunda. 686. B.

Paulus Samoſatenus. 698. E. 699. B.

Petri Alex. Epiſc. & martyris homilia de adventu Salvatoris. 682. E.

Philomarianitæ qvi panes offerunt in nomine Mariæ. 696. F.

Photinus hæreticus. 699. B.

Polemius Apollinariſta. 708. H. 709. B. G.

Proclus CPol. in illud, *Puer natus eſt nobis* 681. H. 685. A. in Nativitatem CHriſti 685. B. Epiſtola ad Armenios. 699. E.

Rabula Edeſſenus. 699. D.

Sabellius. 675. G.

Severum Acephalum oppugnat Leontius 713. ſeq. 687. D. E. longiores libros adverſus eum promittit. 687. F.

Synodorum judicium, ſolutio dubiorum. 716. A.

Synodus

Digitized by Google

Synodus Nicæna. vide Cyriac. & Hilar.
Ad Synodum Chalcedonenſem fraudulenter provocantes hæretici. 696. A. omnium priorum Synodorum ſigillum & obſignatio. 699. C.
In Theodorum Mopſveſtenum invectiva 696. E. ſeq. librum Job & Epiſt. Jacobi repudiat. 696. H. 699. G. Pſalmos Judaice interpretatur, 697. A. Inſcriptiones Pſalmorum rejicit. ibid. Paralipomenon libros & Esdram reſpuit. 697. A. Symbolum Nicænum corrumpit, novum condit. 697. B. Miſſa ejus. 697. C. pravæ opiniones. 697. E. ſeq. deliramenta contra Maguſæos. 698. D. 699. G. Commentarii in varios S. Scripturæ libros. 699. G.
Theodori Mopſveſt. ſcripta Chaldaice & Armenice verſa. 697. E. Ex ejus de incarnatione lib. VII. 700. A. VIII. 701. D. X. 701. H. XII. 702. B. XIII. 702. G. XIV. 703. B. XV. 703. C. III. contra Apollinarium 703. G. IV. 703. D. F. H.
Theologi Pſalmorum inſcript. & verba myſtice de CHriſto interpretantes. 691. A.
Theophilus Alex. ſupra, in Diodoro.
Timotheus diſcipulus Polemii. 708. H. 709. B. G. Apollinariſta, Epiſcopus Beryti ad *Homonium* Epiſcopum Apollinariſtam 709. H. ejus tomus ex variis libris Apollinarii. ibid. Eccleſiaſtica Hiſtoria, in commendationem Apollinarii ſcripta. 698. G.
Valentini Apollinariſtæ Apologia p. 707. H. 708. H. ſeq. 712. G.
Valentinus antiqvior hæreticus. 699. G.
Uranius Apollinariſta. 708. H.

THEODORUS *ABUCARA*, h. e. *pater* ſive Epiſcopus *Caræ* a) (incertum an *Caræ* in Palæſtina b) an vero Καῤῥῶν ſive Charan c) in

a) Cotelerius ad homil. V. Clementin. T. 1. Patrum Apoſtol. p. 662. *Videtur dictus* Ἀβουκαρᾶ *nomine Arabico, quod ſignificat* Patrem, *hoc eſt Epiſcopum urbis Caræ.*

b) *Guilelmus Tyrius narrat urbem, quæ Cara vocaretur, exſtitiſſe in Palæſtina trans Jordanem, quæ Metropolitæ Rabbatha ſubjecta eſſet. Quidni hujus civitatis præſul Theodorus noſter fuerit, qui ut ex capite IV. operum ipſius diſcimus, ab Epiſtolis Arabicis fuit Thomæ Patriarchæ Hieroſolymitano, ut Epiſtolam ejus ad Armenios Arabice ſcriberet, uti Græce Michaël, Patriarchæ hujus Presbyter & Syncellus.* Hæc V. C. Michaël le Quien ad Damaſcenum T. I. p. 391. cui in eo non audeo aſſentiri quod Theodorum facit ab Epiſtolis Thomæ, qui Patriarchatum haud obtinuit ante A. C. 802. Atque ex inſcriptione Opuſculi quarti Abucaræ potius ſuſpiceris illud ſcriptum jam ante aliquod temporis fuiſſe compoſitum ab Theodoro, lingva Arabica, deinde vero ob ſolidam ſuccinctamque perſpicuitatem juſſu Thomæ fuiſſe Græce verſum à Michaële Syncello, & ad Armenios transmiſſum.

Digitized by Google

c) in Meſopotamia) Johannis Damaſceni circa A. C. 756. defuncti d) diſcipulus: Theologiæ ac Philoſophiæ * Arabicæque peritus lingvæ, & Scriptis adverſus Judæos, Muhumedanos, Neſtorianos & Jacobitas Severianos & Origeniſtas clarus fuit circa A. C. 770. adeoque à Theodoro Cariæ e) in Thracia & Laodiceæ poſtea Epiſcopo, Photii amico primum f) deinde deſertore & in Synodo octava A. C. 869. Ignatii ſecuto partes, haud dubie diſtinguendus, perinde ut à Theodoro Rhaituenſi, g) qui circa A. 660. claruit, & à Theodoro Hagiopolitano ſive Antiocheno h) ſub cujus nomine opuſcula quædam Abucaræ Caniſius publicavit.

c) Hoc placuit Cotelerio, & ante Cotelerium Turriano, atque longe præferendum illorum ſententiæ qui Theodorum noſtrum cum Cariæ Epiſcopo confundunt. De hac Charan ſive Carris Meſopotamiæ, erudite B. Tho. Ittigius diſſ. ad Theodori Abucaræ opuſculum XVII. §. V. & VI.

d) De Damaſceno dictum ſuperiore volumine VIII. p. 772. ſeq. Abucara autem in titulo opuſculi XVIII. profitetur ſe illud accepiſſe διὰ Φωνῆς Ἰωάννȣ Δαμασκηνȣ̃. Neque hoc ſolum ſed alia quoque ut XXXV. & XXXVII. quemadmodum palam eſt illa conferenti cum Damaſceni ſcriptis, & diſceptatione cum Saraceno T. I. edit. clariſſimi Lequinii p. 467. ſeq.

* Inſcriptio opuſculi XXVII. Θεοδώρȣ Φιλοσόφȣ Ἐπισκόπȣ Καρῶν &c. Opuſculi XXXIV. τȣ̃ Θεολόγȣ περὶ χρόνȣ, τȣ̃ αὐτȣ̃ Ἀβȣκαρᾶ.

e) Cum hoc Theodoro noſtrum confundere primum docuit Gretſerus ad opuſcula Abucaræ à ſe edita, quem ſecuti ſunt Ducæus in Auctario Bibl. Patrum, Lambec. V. p. 77. & 358. Neſſelius part. I. p. 254. IV. p. 153. VI. p. 113. Caveus in Hiſtoria literaria ſcriptorum Eccleſiaſt. ad A. 867. Hendreichius in Pandectis Brandenburg. pag. 24. aliiqve.

f) Vide Nicetam in vita Ignatii T. V. Concil. edit. Harduini p 980. ſeq. & Concilium A. 869. CPoli celebratum Actione II. p. 1035. & IV. p. 1050.

g) Cum hoc confunditur ab Antonio Poſſevino in apparatu ſacro, ubi de Theodoro Abucara dicere cum cœpiſſet, *vide autem* inquit, *in verbo Theodorus in Cænobio Raithu, eſt enim idem.* Dubius etiam hærebat Gretſerus in nota ad Opuſculum XXVI. quod in altero Codice Bavarico tribuitur Theodoro Raithuenſi. Hæc ſententia etiam placuit viro docto de quo Andreas Arnoldus præf. ad S. Athanaſii ſyntagma Doctrinæ: *Redit in memoriam virum doctum in Anglia ad ſaculum ſeptimum retuliſſe Abucaram &c.*

h) Ut Theodorus Hagiopolitanus non diverſus eſt ab Antiocheno (Antiochia enim paſſim ἁγιόπολις vel Θεόπολις) ita Antiochenus idem cum Mopſveſteno, de quo ſupra abunde dictum. Quæ vero ſub Theodori Hagiopolitani nomine Latine exhibuit Henricus Caniſius T. IV. Antiquæ Lect. part. I. p. 281. ſqq. tria opuſcula, à Turriano è Græcis translata atque ſub eodem nomine recuſa in Bibliothecis Patrum,

Digitized by Google

Edita Theodori Abucaræ opuſcula.

Majores numeri præmiſſi Gretſerianam, minores editionem Genebrardi reſpiciunt.

15. I. ὅτι πέντε ἐχθροὺς ἔχομεν ἐξ ὧν ἡμᾶς ὁ Σωτὴρ ἐλυτρώσατο. *Dialogus de quinque inimicis*, morte, Diabolo, meledicto Legis, peccato & inferno *à quibus nos CHRISTUS liberavit.* Edit. Ingolſtad. p. 376. Vertit præter Genebrardum Franciſcus Turrianus. Incipit: πέντε θανατηφόρους ἐχθροὺς ἔχομεν.

II. Διάκρισίς τε καὶ διασάφησις τῶν περὶ ἃς οἱ φιλόσοφοι καταγίνονται φωνῶν, καὶ ἔλεγχος τῆς τῶν Ἀκεφάλων, Σευηριανῶν ἤτοι Ιακωβιτῶν ψυχοφθόρου αἱρέσεως. *Explanatio vocum * quibus Philoſophi utuntur, & confutatio hæreſis Acephalorum, Severianorum, id eſt Jacobitarum.* p. 386. Incipit: Τοῖς τῶν ἀληθινῶν δογμάτων ἐρασταῖς τε καὶ προασπισταῖς. Vertit Turrianus.

1. III. Διάλογος γενόμενος πρὸς τὸν τοῦ δρόμου Ἐμέσης (λογοθέτην) αἰτησάμενον ἀποδοθῆναι αὐτῷ ἀπολογισμοῦ ὅτι ἐστὶ Θεός. *Dialogus cum præfecto curſus publici Emeſeno qui petierat ut ratiocinatione demonſtraret DEum eſſe* p. 414. Incipit: ἀπόδος, ὦ οὗτος, ἀπόδειξιν. Veterunt Genebrardus & Turrianus. De MS. Cæſareo vide Lambecium V. p. 78.

IV. Ἐπιστολὴ περιέχουσα τὴν ὀρθὴν καὶ ἀμώμητον πίστιν. *Epiſtola continens* de CHriſto *fidem orthodoxam* Chalcedonenſis Concilii, *miſſa à* B. Thoma *Patriarcha Hieroſolymitano ad hæreticos in Armenia, Arabice vero dictata* (ἀπαγορευθεῖσα Ἀραβιστὶ) *à Theodoro Abucara, & in græcum ſermonem tranſlata à Michaële Presbytero & Syncello Eccleſiæ Hieroſolymitanæ.* p. 428. Incipit: Χριστὸς

Pariſ. 1654. Tomo IV. & Colon. 1622. in ſupplemento, ſive Tomo XV. illa inter Theodori Abucaræ ſcripta num. XXVII. XXVIII. XXIX. fide MSS. Codicum edere non dubitarunt Gretſerus ac Ducæus, primum *de Nomine DEI*, alterum *de DEO & Deitate*, & tertium *contra Neſtorianos.* Fefellit memoria Jo. Mollerum V. C. qui in homonymoſcopia p. 521. illa tria opuſcula ſub Theodori Raithuenſis nomine à Caniſio publicata fuiſſe affirmat.

* Diſtinguit Theodorus inter vocabula Philoſophice accepta & Logice. φιλοσοφικὰ ὀνόματα appellat quæ rem ipſam denotant, ut ſunt, Petrus, homo, animal; λογικὰ quæ conceptionem Logicam, ut individuum, perſona, ſpecies, genus, natura &c. Sic. Opuſc. XXVIII. p. 514. diſtinguit inter κατηγορούμενα οὐσιωδῶς & ἐπουσιωδῶς.

Digitized by Google

χριστὸς ὁ Κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν. De MS. Cæſareo vide Lambecium V. p. 13. Vertit Turrianus.

V. Reſponſio brevis ad quæſtionem, διὰ τί λεγομεν ὅτι &c. *Quare ſicut dicimus humanitas CHriſti eſt ipſa humanitas Petri & Pauli, & uniuscujusque hominis, non ſic dicimus, corpus CHriſti quod ſuminus & participamus, idem eſt Petri & Pauli & cujusvis corpus?* p. 451. Etiam hoc memorat MS. Lambec. V. p. 78. Vertit Turrianus.

VI. Παράδειγμα *Exemplum quo oſtenditur quomodo macula peccati Adami, & per incarnationem Salvatoris noſtri, expiatio ad univerſum genus humanum pervaſerit.* Vertit Turrianus. p. 452. Incipit: φασὶν οἱ γεηπόνοι, ſive ut in MS. Cæſareo apud Lambecium: οἱ γεωργικοί.

4. VII. Περὶ τῆς πάλης τοῦ Χριστοῦ μετὰ διαβόλου. Dialogus *De luctatione CHriſti cum diabolo.* Incipit p. 452. χριστὸς Θεὸς ὢν καὶ πρὸς τὸν διάβολον παλαίσας. Verterunt Turrianus & Genebrardus. MS. Græce Lambec. V. p. 78.

3. VIII. Ἐρώτησις Ἀράβων πρὸς χριστιανόν. *Interrogatio Arabum contra Chriſtianum.* p. 458. Incipit. Εἰπέ μοι, χριστὸς Θεός σου ἐστίν. Vertit Turrianus, itemque Genebrardus.

7. IX. Ἐρώτησις Ἀγαρηνοῦ πρὸς τὸν αὐτόν: *Quæſtio, ab Agareno, eidem Chriſtiano propoſita.* p. 460. Incipit: Εἰπέ μοι οἱ Ἰουδαῖοι τὸν χριστόν. Verterunt Turrianus & Genebrardus.

8. X. Πρὸς Ἰουδαῖον, *adverſus Judæum diſſertatio.* p. 462. Incipit: ὁ Ἰουδαῖος, ἐγώ σοι, φησίν. Vertit præter Genebrardum Turrianus.

9. XI. Πρὸς Νεστοριανόν. *adverſus Neſtorianum*, de eo, Math. XXVIII. 18. *Data eſt mihi omnis poteſtas.* p. 466. Vertit Turrianus & Genebrardus.

XII. Ἐρώτησις πρὸς Νεστοριανόν, Interrogatio contra Neſtorianum. p. 468. incipit: Τίς τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον. Vertit Turrianus

11. XIII. Ἐρώτησις Interrogatio altera adverſus Neſtorianum. Incipit: Τέσσαρα εἰσιν τὰ τοῦ Χριστοῦ. Verterunt Turrianus, & Genebrardus.

12. XIV. Διάλογος πρὸς Νεστοριανόν. *Dialogus cum Neſtoriano.* Incipit: Διὰ τί θεοτόκον τὴν Μαρίαν ὀνομάζετε; Vertit Turrianus. p. 470. itemque Genebrardus.

XV. Πρὸς Νεστοριανόν. *Ad Neſtorianum.* p. 472. Incipit: Διὰ τί λέγεται ὁ χριστὸς Χριστός; Vertit Turrianus.

2. XVI. Ἐρώτησις ἀπίστου. *Quæſtio ab infideli Abucaræ propoſita.* p. 474.

Digitized by Google

p. 474. Incipit: οὐχί, φησι. ἐν πᾶσι καὶ πανταχοῦ τὸν θεὸν εἶναι λέγεται. Vertit Turrianus, & Genebrardus.

XVII. Ἠρωτήθη παρὰ πιστοῦ, ** πῶς τοῦ Χριστοῦ τρανῶς ἀποφηναμένου &c. *Quæſtio à fideli propoſita, quomodo cum CHriſtus clare pronunciet* (Joh. III. 5.) qui non eſt natus ex aqua & Spiritu S. non intrabit in regnum cœlorum: *fieri poteſt, ut qui ante adventum ejus fuerunt juſti, non baptizati in id ingrediantur?* Vertit Turrianus. Incipit: Ὁ χριστὸς ὑπὲρ ἐκείνων ἐβαπτίσθη. p. 476. Abucara reſpondet CHriſtum pro illis baptizatum eſſe, & aquam è latere CHriſti fluentem eos ſanctificaſſe. Quam ipſius reſponſionem ſingulari diatriba ad examen revocavit B.D. Thomas Ittigius *de baptiſmo fidelium ante CHriſti adventum defunctorum per aquam quæ ex ejus latere fluxit. Lipſiæ 1698. 4.* atque in Enneade ejus diſſertationum ibid. 1701. 8.

XVIII. Ἐκ τῶν πρὸς τοὺς Σαρρακηνοὺς ἀντιῤῥήσεων, διὰ φωνῆς Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ. *Ex concertationibus cum Sarracenis, ex ore Johannis Damaſceni.* Hoc opuſculum Græce & Latine primus edidit Michaël le Quien Pariſ. 1712. T. 1. Operum Jo. Damaſceni p. 471. Nam Gretſerus tantum ediderat p. 478. ex verſione Turriani, cum Græcum in Codicibus Bavaricis non reperiſſet. Incipit: Εἰπέ μοι ὦ Ἐπίσκοπε.

XIX. Ὅτι ὁ Μωάμεθ οὐκ ἔστι ἐκ τοῦ Θεοῦ. *Mahometem non eſſe ex DEO.* p. 480. Incipit: Ἔθος τοῖς τῶν Σαρρακηνῶν ὑποκριταῖς. Vertit Jacobus Gretſerus.

XX. Ὅτι ὁ Μωάμεθ ἐχθρὸς ἦν τοῦ Θεοῦ καὶ ὑπὸ δαίμονος ἠνοχλεῖτο. *Quod Mahometus fuerit hoſtis DEI & à Dæmone obſeſſus*, p. 482. Incipit: εἰ πάσης τῆς ὑπ' οὐρανὸν κτίσεως. Vertit Gretſerus.

XXI. Ἐρώτησις ὅτι καὶ ἐκ τῶν ἐλαττόνων κηρύγματος βεβαιοῦται τὸ Χριστιανῶν δόγμα. *Dogma ad confirmationem Chriſtianiſmi ex vocibus humilibus & abjectis prædicationis Evengelii.* p. 484. Vertit Turrianus. Incipit: Τῶν ἐλλογίμων Σαρρακηνῶν.

XXII. Τὸν εὐλογημένον ἄρτον εἶναι σῶμα Χριστοῦ. Dialogus cum Sarraceno, oſtendens *Panem myſtica benedictione fieri corpus CHriſti.* p. 490. Vertit Turrianus. Incipit: Διὰ τί, Ἐπίσκοπε, ἐμπαίζετε ὑμεῖς.

10. XXIII. Ὅτι ὁ Χριστὸς γεγονὼς ἄνθρωπος, Θεὸς ἀληθινός ἐστιν. *Quod CHriſtus homo factus ſit ſimul verus DEus.* p. 491. Vertit Genebrardus. Incipit: Ὁ Χριστὸς εἶπεν ὅτι οὐ δύναται ὁ υἱός.

XXIV.

** Ita Codex Bavaricus, Gretſero teſte, Al. παρ' ἀπίστου.

XXIV. Περὶ μονογαμίας. *De una uxore ducenda.* p.491. Incipit: Πόθεν ὑμῖν ὦ Ἐπίσκοπε φάνεϛαι ἡ μονογαμία. Vertit Turrianus.

5. XXV. Ἀπόδειξις ὅτι ἔχει ὁ Θεὸς υἱὸν ὁμούσιον, συνάναρχόν τε καὶ συναΐδιον. *Demonſtratio quod DEus habeat Filium conſubſtantialem, ut ipſe carentem principio & coæternum.* Hoc opuſculum primus Græce & Latine edidit Jo. Baptiſta Cotelerius ad lib. V. Conſtitutionum Apoſtol. cap.7. T. 1. Patrum Apoſtol. p.307. Nam Gretſerus tantum Latine p.497. ex Turriani verſione dederat. Incipit: Τῶν Ἀγαρηνῶν τὸ φρόνημα. Vertit etiam Genebrardus.

XXVI. Διάλεξις ἀποδεικνῦσα ὅτι ὁ Πατὴρ ἀεὶ γεννᾷ, ὁ δὲ Υἱὸς ἀεὶ γεννᾶται. *Dialogus demonſtrans quod Pater ſemper generat, Filius autem ſemper generatur.* p.500. In altero Codice Bavarico perperam tribuitur Theodoro presbytero τῆς Ῥαϊθȣ̃. Incipit: πότερόν σοι δοκεῖ; Vertit Turrianus.

XXVII. Περὶ Θεȣ̃ ὀνομάτων. *De nominibus DEI.* p.502. cum Turriani verſione, quam perinde ut duorum quæ ſequuntur opuſculorum vulgaverat H. Caniſius Tomo IV. Antiquæ Lect. retuleratque ad Theodorum Hagiopolitanum. Incipit: τὸ Θεὸς ὄνομα ἀπὸ τινὸς ἐνεργείας εἴρηται;

XXVIII. Διάλεξις αἱρετικȣ̃ πρὸς ὀρθόδοξον περὶ Θεȣ̃ καὶ θεότητος. *Dialogus hæretici & Orthodoxi de DEo & Deitate.* p.506. Incipit: Πότερόν σοι δοκεῖ; ταυτόν ἐϛι Θεός. Vertit Turrianus, ſed ita ut poſtremam partem, quam ex Codice Bavarico addidit vertitque Gretſerus, ignoraret.

XXIX. Διάλεξις πρὸς Νεϛοριανόν. *Cum Neſtoriano diſputatio.* p.514. Incipit: ἰδȣ̀ πάρεϛιν ἀγών. Vertit Turrianus.

XXX. Διάλεξις πρὸς Ἰακωβίτην. *Diſputatio cum Jacobita* p.518. Incipit: Πότερόν σοι δοκεῖ, ὁ Χριϛὸς Θεός. Vertit Turrianus.

14. XXXI. Ἐρώτησις Ὠριγενιαϛῶν πρὸς πιϛόν. p.520. *Quæſtio quam Origeniſta Fideli proponit.* Vertit Genebrardus. Incipit: Ποία δικαιοσύνη, δέκα ἢ πεντήκοντα χρόνους ἁμαρτήσαντός τινος.

6. XXXII. Contra Sarracenos Theopaſchitas p.522 ex Genebrardi verſione, Græca enim Gretſerus non reperit. Incipit: *Alio in conventu Sarracenus.*

13. XXXIII. Διάλογος πρὸς Νεϛοριανόν. p.524. *Dialogus cum Neſtoriano.* Incipit: Εἰπέ μοι, τὸ Χριϛὸς ὄνομα. Vertit Genebrardus.

XXXIV. Περὶ χρόνȣ. *Tempus an ſit in tempore?* p.524. Incipit: ὁ χρόνος ἐν χρόνῳ ἢ ȣ̓κ ἐν χρόνῳ. Vertit Jacobus Gretſerus.

Digitized by Google

XXXV. ἐρώτησις, *Diſceptatio* cum Sarraceno *de auctore boni & mali.* p. 526. Incipit: Τίνα λέγεις αἴτιον καλῦ τε καὶ κακῦ; Vertit Gretſerus.

XXXVI. ἐρώτησις, *Verbum DEI num creatum an increatum?* p. 532. Incipit: Τὰ λόγια Κυρίου κτιστά εἰσιν ἢ ἄκτιστα. Vertit Gretſerus. Idem in controverſiam vocatum noſtra ætate. Vide Rev. *Georgii Nitſchii* Beantwortung der Frage/ ob die Heilige Schrifft GOtt ſelbſt ſey. Gothæ 1714. 4.

XXXVII. ἐρώτησις, *quæſtio duplex*, una *de Maria θεοτόκῳ, vivatne an mortua ſit*: altera *num DEus etiamnum creet?* p. 534 Incipit: ἣν λέγετε θεοτόκον, ἀπέθανεν ἢ ζῇ; Vertit Gretſerus.

XXXVIII. ἐρώτησις, *uter major, ſanctificans* (Johannes baptiſta) *an ſanctificatus?* p. 534. τίς ἐστι παρὰ σοι μείζων. Vertit Gretſerus.

XXXIX. Πρός τινα ἐρωτήσαντα αὐτόν. *Ad aliquem qui percontatus fuerat de diſtinctione mundorum & immundorum eſculentorum, quatenus illa in Novo Teſtamento obſervaretur?* Incipit: Εἰ ἀποχὴν καὶ μετάληψιν ἀκαθάρτων, Vertit Gretſerus. Subjicitur p. 538. ſcholion *Arethæ* de eodem argumento, ἄλλως, Ἀρέθα. notatque Gretſerus ſe in altero Bavarico Codice aliquoties diſſertatiunculis Abucaræ hoc pacto ſubnotata quædam repeririſſe. Et adſcripſiſſe quoque ad oram ſuæ verſionis, aliquot hujusmodi ſcholia Arethæ Epiſcopi Turrianum, illius ut videtur Arethæ ſeculo decimo clari, de quo dixi Volumine VII. p. 791. ſeq.

XL. ἐκ τῦ αὐτῦ Θεοδώρου Ἐπισκόπου Καρῶν περὶ τῦ Ἀδάμ. Φωτίου. *Photii excerptum ex eodem Theodoro Epiſcopo Carrarum, de Adami corpore an paſſibili?* p. 541. Incipit: χρὴ εἰδέναι. Vertit Gretſerus.

XLI. Τί ἐστι θάνατος; καὶ πῶς θανατῦται ὁ θάνατος; (δοξάζει γὰρ καὶ τῦτο ἡ ἐκκλησία) καὶ ἰδὲ ἀποθνήσκομεν. *Quid ſit mors, & quomodo mors morti dedatur (nam & hoc docet Eccleſia) &, ecce morimur.* p. 540. Incipit: θάνατος ὔτε ὐσία ἐστίν. Vertit Gretſerus.

XLII. Σύντομος διδασκαλία περὶ θείων ὀνομάτων, τῶν τε κοινῶν Τριάδος, καὶ τῶν ἰδικῶν ἑκάστου τῆς Τριάδος. *Brevis doctrina de Divinis nominibus, tam communibus ſanctiſſimæ Trinitatis, quàm propriis cujusque Perſonæ.* p. 542-547. Incipit: ἐστι ὀνόματα κοινὰ διὰ τῆς ἁγίας Τριάδος διήκοντα. Vertit Gretſerus.

Hæc opuſcula XLII. ad calcem Hodegi Anaſtaſiani utraque lingva primus Ingolſtadii edidit *Jacobus Gretſerus* S. I. 1606. 4. unde recuſa ſunt Latine quidem in Bibliotheca Patrum edit. Colonienſis A. 1618. Tomo IX. & Lugdunenſis A. 1677. Tomo XVI. Græce & Latine vero in auctario Ducæano Pariſ. 1624. Tomo I. & in Bibliotheca Patrum Pariſ. 1644. & 1654. Tomo XI. Ex illis XLII. opuſculis *Gilbertus Genebrar-*

Digitized by Google

bardus Latine verterat hæc quindecim, quæ cum Gretſeriana editione ſic licebit conferre:

Genebr. I. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15.
Gretſer. III. XVI. VIII. VII. XXV. XXXII. IX. X. XI. XXIII. XIII. XIV. XXXIII. XXXI. I.

Exſtant ex Genebrardi verſione in Bibliotheca Patrum Pariſienſi A. 1575. Tomo V. & A. 1579. Tomo IV. Etiam tria ex his opuſculis Latine, *Franciſco Turriano* interprete, in lucem emiſerat H. Caniſius Tomo IV. Antiquæ Lectionis, nimirum XXVII. XXVIII. & XXIX. Ingolſtad. 1603. 4. recuſa in Bibliothecæ Patrum Colonienſis ſupplemento ſive Tomo XV. A. 1622. vulgato, & in Pariſienſi A. 1654. Tomo IV. His denique accedit

XLIII. Περὶ ἑνώσεως καὶ σαρκώσεως, καὶ ὅτι ἡ μὲν ὑπόστασις ἐσαρκώθη, ἡ δὲ Φύσις τῆς Θεότητος ἡνώθη τῇ ἀνθρωπίνῃ Φύσει ἐν ὑποστάσει τοῦ Θεοῦ λόγου. *De unione & incarnatione, quodque Perſona fuerit incarnata, Divina autem Natura Humanæ unita in Perſona DEI Verbi.* Hoc opuſculum ex MS. Bodlejano primus edidit Latinamque verſionem adjunxit *Andreas Arnoldus* Norimbergenſis, Paris. 1685. 8. ad calcem Syntagmatis doctrinæ ad clericos & Laicos ſub S. Athanaſii nomine, & Valentiniani ac Marciani Impp. Epiſtolarum binarum ad Leonem M. Incipit: ἡ μὲν σάρκωσίς ἐστιν ἐνανθρώπησις. Idem Opuſculum MS. in Bibl. Cæſarea memoratur à Lambecio V. p. 78.

* Theodorus *Ægyptius* Epiſcopus, Martyr ſub Diocletiano. Euſebius VIII. 13. p. 308.

Theodorus *Alanienſis* ſive Alaniæ Epiſcopus, cujus ſermo in CHriſti ſepulturam, qvi incipit: ἀναβάλλεται μὲν ὁ Ἰησοῦς. Allatio memoratur, libro de Simeonibus. p. 82.

Theodorus *Alexandrinus* Monachus poſt ſæculi ſexti clarus initia (non demum A. 601. ut clariſſ. Caveo viſum) & Severianorum addictus partibus, cujus ἔλεγχον ſive confutationem Themiſtii Agnoëtarum Patroni, & adverſus ejus reſponſionem Vindicias tribus libris ſcriptas memorat Photius Cod. 108. De hoc Theodoro Alexandrino Facundus II. 3. Alius Theodorus Alexandrinus Epiſcopus cui A. 610. Joannes Eleemoſynarius ſucceſſit.

Theodorus *Anagnoſtes* ſive Lector, ſcriptor Hiſtoriæ Eccleſ. de qvo dixi Volumine VI. p. 128. ſeq.

Theodorus Anagnoſtes JCtus, cujus Græcam Synopſin Canonum citat Nic. Comnenus Papadopoli prænot. Myſtagog. p. 398. &c.

* Theo-

Digitized by Google

*Theodorus *Amathuntis* Cypri Epiſcopus, apud Baron. ad A. C. 614. n. 15. Vide, *Trimithuntis*.

*Theodorus *Antecessor*, in Pandectarum proœmio laudatus inter cæteros JCtos. De hoc Corippus: *hinc Theodorus adeſt patria gravitate Magiſter.*

Theodorus *Antidenſis* ſive Antidorum Epiſcopus, cujus expoſitionem Græcam Miſſæ laudat Allatius de purgator. p. 108. & contra Creyghtorum p. 159. & contra Hottingerum p. 11. 87. ſq. 120, 132. & de conſenſu p. 1185. Ejusdem ad Baſilium Phytiæ Epiſcopum p. 1142.

Theodorus *Antiochenus*, idem cum Mopſveſteno, de qvo ſupra.

Theodorus *Antiochenus Epiſcopus*, vide in *Hagiopolitano*.

*Theodorus M. Antonii liberorum pædagogus perfidus. Plutarch. in Antonii vita p. 953.

Theodorus *Aſinaus* è Porphyrii ſchola, teſte Photio, Cod. 242. p. 563. Platonicus Nemeſio c. 2. ubi citatur ejus liber ὅτι ἡ ψυχὴ πάντα τὰ εἴδη. Hunc Proclus laudat paſſim Commentariis in Platonis Timæum & alibi. Vide ſupra T. VIII. p. 551.

*Theodorus *Athenienſis* pictor, de qvo Laërtius II. 104. meminit ex Menodoto.

Theodorus *Athenienſis* Epiſcopus, qvi poſt Marcum Epheſium primus claſſicum in Florentinam Synodum cecinit.

Theodorus ἄθεος aliis θεός, Ariſtippi μητροδιδάκτου & Anniceridis, Dionyſiiqve Dialectici diſcipulus, ut narrat Laërtius: Zenonis qvoqve Citiei, Bryſonis & Pyrrhonis teſte Svida in θεόδ. Philoſophus cujus ſectatores θεοδώρειοι, Vide Laërtium II. 86. 97. ſeq. IV. 23. VI. 97. & de ſcripto περὶ θεῶν qvod ad hunc Theodorum referebatur, id II. 97. & qvæ notavi ad Sextum Empiricum lib. IX. ſect. 51. Qvidam nihil à Theodoro ſcriptum affirmarunt, ut patet ex Laërtii I. 19. At Svidæ ſi credimus, ἔγραψε πολλά, *multa ſcripſit*.

THEODORUS BALSAMON (à Georgio a) & Michaële b) Balſamone

a) *Georgii* Balſamonis Græci qvi in Cardinalis Salviati familia vixit, Carmina & ſoluta oratione qvædam exſtare ſcripſit Lilius Gyraldus de Poëtis ſui temporis, dialogo II. Salviatus ille obiit Ravennæ A. 1553. Ex ſcriptis hujus Balſamonis nec ego qvicqvam vidi, nec à Gyraldo, aut diatriba de Georgiis p. 383. ab Allatio qvicqvam commemoratur.

b) *Michaël* Balſamo magnæ Eccleſiæ CPol. Chartophylax & Archidiaconus, Synodo Florentinæ A. C. 1438. ſubſcripſit ſed invitus ut ipſe poſtea profeſſus eſt in *anaphora cleri CPolitani* qvam reverſus CPolim compoſuit & ex qva loca affert Allatius de conſenſu utriusqve Eccleſiæ III. 2. & 3. Inter alia p. 922. legas Balſamonem hunc conqverentem minas contra

Digitized by Google

mone diſtingvendus) in Eccleſia patria CPolitana varias dignitates c) obiit, Patriarchatus qvoqve Antiocheni titulo atqve inſigniis decoratus, licet Antiochia in Latinorum fuiſſet poteſtate jam ab A. 1100. d.) Etiam ſpes illi ab Imp. Iſaacio Angelo Comneno e) facta eſt, qvod A. C. 1191. Nicetæ Muntani in Patriarchatu CPolitano eſſet ſucceſſurus, modo ipſe utpote legum & canonum peritiſſimus * demonſtraret translationem Epiſcoporum de ſede una in aliam iisdem neutiqvam repugnare. Qvod cum demonſtraſſet, translationisqve jus Imperatoriis etiam litteris confirmatum eſſet, non tamen Antiochenus Balſamon ſed Doſitheus Hieroſolymitanus translatus ad Conſtantinopolitanam ſedem, & ad Patriarchatum hunc evectus fuit. f) Maxima tamen haud dubie Theodori Balſamonis eſt gloria, qvod conſiliis & ſcriptis promeruit, ut unus omnium ſua ætate juris omnis, Eccleſiaſtici maxime conſultiſſimus haberetur, *ἀνὴρ ὑπὲρ τοὺς τότε πάντας νομοτριβής*, g) ſive ut Joannis Citri Epiſcopi h) verbis dicam, *τρίβων ἐς ἀκριβὲς τῶν νομικῶν καὶ κανονικῶν νομοθεσμάτων, καὶ παρὰ πᾶσιν ἐν τούτοις περιᾳδόμενος, accurate percallens leges civiles & canonicas conſtitutiones, & hoc nomine omnium ore decantatiſſimus.* Philotheo Patriarchæ CPol. in refutatione ſcriptorum ab Harmenopulo anathematiſmorum ** *σοφὸς νομοφύλαξ ὁ ἐν νόμοις τε καὶ κανόσι πολυμαθέστατος καὶ σοφώτατος, eruditus nomophylax & in legibus ac canonibus ſumme inſtructiſſimus & ſapientiſſimus.*

A a   Vixiſſe

Græcos præſentes jactatas Pontificis, *ἀπειλὴν μονονουχὶ διαῤῥήδην βοῶσαν*, *aut una cum Papa ſentirent, ſicque largiſſimis donis, gratiis ac dignitatibus cumulati in Patriam redirent: aut fame & ſiti confecti exſiccatique poſtmodum occulta neci addicerentur.* *πενίῃ καὶ δίψῃ πρότερον ταριχευθέντας ὕστερον ἀφανεῖ θανάτῳ παραπεμφθῆναι ἡμᾶς.* Alius qvoqve fuit Balſamon Theſſalonicenſis, clarus circa A. 1350. cujus Epiſtolam ad Nicephorum Gregoram edidit Græce & Latine Jo. Boicinus V. Cl. ante T. 1. Hiſt. Byz. Gregoræ Pariſ. 1702. fol.

c) Diaconi magnæ Eccleſiæ CPol. Nomophylacis, Chartophylacis ſive ſigilli Patriarchalis & archivi cuſtodis, & præpoſiti ædis S. Mariæ ad Blachernas. Vide Gvil. Beveregium prolegom. ad Tom. I. Synodi:i.

d) Baron. ad A. 1100. num. 9.

e) Nicetas Choniates in Iſaacio Angelo lib. 2. c. 4. p. 440. * *ὡς νόμους καὶ κανόνας ἀκριβωσάμενος.* id.

f) *Καὶ ὁ μὲν Ἀντιοχείας πάλιν Ἀντιοχείας ἐώμενος, καὶ ὁ Δοσίθεος ἀπὸ τῶν Ἱεροσολύμων θώκου εἰς τὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀγόμενος.* id.

g) Nicetas l. c.

h) Reſponſis ad interrogationes Conſtantini Cabaſilæ Dyrrhachii Archiep. qvas Balſamone jam defuncto ſcripſit, libro V. juris Græco Rom. p. 333. Qvanqvam non in omnibus tuto ſeqvendas Balſamonis ſententias libere ibidem Joannes profitetur. ** id. lib. IV. p. 288.

Digitized by Google

Vixiſſe adhuc, & ad Marci Patriarchæ Alexandrini qvæſtiones i) reſpondiſſe traditur A. C. 1203. paullo ante ſcilicet qvàm CPolis à Latinis caperetur: ſed Allatius k) qvidem numerum illum non dubitat corruptum eſſe, ut ſane eſt neceſſe, cum Georgius cujus Patriarchæ tempore Marcus Alex. Balſamonem conſuluiſſe eodem loco traditur, jam diem obierit A. 1198. l) Idem Allatius non uno in loco m) in Balſamonem ut Latinæ Eccleſiæ infamatorem & ſchiſmatis Græcorum defenſorem fervidum acriter ut ſolet, Baronii exemplo invehitur.

Septuaginta circiter annis poſt *Jo. Zonaram* Canonibus Eccleſiaſticis illuſtrandis animum appulit Balſamon, qvi paſſim libenter ejus verbis & ſententiis n) utitur, & ſemel laudat etiam de nomine, in ſcholiis ad Epiſtolam Canonicam S. Athanaſii T. 2. Synodici Beveregiani p. 37. ὑπερφυέστατος ἐκεῖνος Ζωναρᾶς σοφῶς καὶ ὑπερδεξίως καὶ ὡς οὐκ ἄν τις κρειττόνως ἡρμήνευσε. Unde falluntur qvi cum Natali Alexandro o) Balſamonem ante Zonaræ tempora floruiſſe, veriſimilius putant: atqve ſi ætatis rationem qvæ ipſi probe erat cognita habere voluiſſet Eruditiſſ. Beveregius, Zonaræ ſcholiis Balſamoniana, ut fit in MS. Baſil. non hæc illis in præclaro illo ſuo Synodico præmiſiſſet. Sed auctoritati & eruditioni Balſamonis primum locum concedere maluit. Itaqve idem Balſamoni & Zonaræ ſcholiis ſubjecit ſcholia *Alexii Ariſteni*, magni Oeconomi, licet & ille (poſt Zonaram qvidem ſed) ante Balſamonem ſcripſerit, & ab eo laudetur ad Can. VI. Apoſtolicum & ad Trullanum XXXVII.

Theodori Balſamonis Scripta.

I. *Scholia in Canones* Conciliorum Patrumqve, & hiſce præmiſſum *Photii* Patriarchæ *Nomocanonem*, ſive Legum Imperatoriarum & Eccleſiaſticorum Canonum Concordiam. Hoc præcipuum opus, juſſu Imperatoris

i) lib. V. juris Græco Rom. p. 362.

k) lib. 2. de conſenſu utriusqve Eccleſiæ cap. 13. §. 4. Idem monuit Beveregius in prolegom. ad T. 1. magni Synodici pag. XI.

l) Vide Volum. VI. hujus Bibl. p. 736.

m) de conſenſu utriusqve Eccleſ. p. 703. & de interſtitiis ordinum apud Græcos p. 128. ſeq.

n) *Corrector & plagiarius Zonaræ* dicitur Balſamon à Nortono Knatchbull in notis ad Actor. XIV. 23. Confer W. E. Tentzelii diſſ. de duplici baptiſmo Conſtantini Magni §. 16.

o) Natalis Alex. Hiſt. Eccleſ. Sec. XI. & XII p. 517. T. VI. edit. in fol. *Balſamonem ex Zonara mutuatum, falſo conjicere videntur eruditi viri: immo potius hunc ex Balſamone hauſiſſe duxerim, quem ante ipſum floruiſſe veriſimilius eſt.*

toris Manuelis Comneni, qvi A. 1180. obiit, & Patriarchæ CPol. Michaëlis Anchiali A. 1177. defuncti ſuſceptum à Balſamone adhuc Diacono, qvod Patriarcha jam Antiochenus ad umbilicum perduxit & Georgio Xiphilino (ab A. 1192.) Patriarchæ CPol. dedicavit. Totum primus Latine ex Jo. Tilii Codice verſum edidit *Gentianus Hervetus* Pariſ. 1561. fol. Græce & Latine cum Herveti verſione Fronto Ducæus ibid. 1620. fol. Integriore Codice in *Nomocanone* uſus eſt *Henricus Agylæus*, cum cujus verſione (eam A. 1561. fol. Baſileæ excuderat Oporinus) emendata hinc inde ac ſuppleta Nomocanonem Photii, Balſamonis ſcholiis illuſtratum Græce ex Cod. Bibl. Palatinæ vulgavit *Henricus Juſtellus* Pariſ. 1615. 4. atqve ſecundis curis collata editione Anni 1620. & Mazariniano Codice, nec non Photii præfatione ex MS. Bibl. Bodlej. præmiſſa, Pariſ. 1661. fol. in Bibliothecæ Canonicæ Tomo ſecundo p. 785. Scholia vero *in Canones* Conciliorum ac Patrum longe integriora ex Codicibus Bodlejano, Ætonenſi & Baſileenſi Amerbachiano habemus Græce & Latine vulgata in laudato *Gvil. Beveregii* Synodico Oxon. 1672. fol. duobus Volum. una cum ſcholiis Jo. Zonaræ & Alexii Ariſteni in eosdem canones & Matthæi Blaſtaris ſyntagmate Canonum Legum, Alphabetico. De Codice inſigni Cæſareo hujus operis vide Lambecium VI. p. 51. ſeq.

II. *Τῶν ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων συλλογή.* *Conſtitutionum* Imperatoriarum *de rebus Eccleſiaſticis libri III.* 1.) ex Codice, 2) ex Digeſtis & Inſtitutt. atqve 3) ex Novellis. Sub *Paratitlorum* nomine edidit *Jo. Leunclavius* Latine Francof. A. 1593. 8. Sed Græce cum Leunclavii verſione & duobus notatorum libris, *Caroli* qve *Annibalis Fabrotti*, qvi verſionem cum Græcis MSS. contulit, notis prodierunt in H. Juſtelli Bibl. Canonica T. 2. p. 1223. Pariſ. 1661. fol. Vide & Fabrottum ad Conſtantinum Manaſſem p. 193. ubi de Codice MS.

III. Reſponſa varia & Imperatoria edicta cauſſas Eccleſiaſticas ſpectantia, qvæ exſtat in libro ſecundo Juris Græco Romani à Marqv. Frehero Græce & Lat. editi Francof. 1596. fol. ubi Balſamonis nomen occurrit:

1) *Περὶ τοῦ ἐφειμένον εἶναι τῷ Βασιλεῖ, ἀνάγειν τὰς ἐπισκοπὰς εἰς μητροπόλεις.* p) *Qvod Imperatori permiſſum ſit Epiſcopatus in metropoles erigere.* p. 130.

2. *Περὶ γάμου θείας καὶ ἀνεψιᾶς μετὰ θείου καὶ ἀνεψιοῦ.* q) *De nuptiis amitæ & fratris filiæ legitime cum filio fratris & patruo ineundis* p. 138.

 3. Περὶ

p) Cum verſione Latina *Enimundi Bonefidii* exſtat in ejus Jure Orientali lib. 1. Gr. p. 64. Lat. p. 46. Pariſ. 1573. apud Henr. Stephanum, 8.

q) id. Gr. p. 40. Lat. p. 29.

3. Περὶ τῶν ψηφισθέντων εἰς τὰς ἀνατολικὰς ἐκκλησίας. r) *De electis ad orientales Eccleſias* p. 138.

4. Περὶ δικαστηρίου τῶν κληρικῶν s) *de foro clericorum.* p. 139.

5. Περὶ τοῦ πατριαρχικοῦ δικαίου ἐπὶ τὰ μοναστήρια. t) *De jure Patriarchico in Monaſteria.* p. 140.

6. Περὶ διδασκάλων. u) *De Doctoribus* p. 143.

7. Περὶ δικαιωμάτων τῶν ἁπανταχοῦ ἐκκλησιῶν ἐπὶ τῇ κατοχῇ τῶν ἀκινήτων. x) *De inſtrumentis omnium quæ ubique Eccleſiarum ob poſſeſſionem immobilium.* p. 149.

8. Περὶ ἡμερῶν ἀπράκτων y) *de feriis* p. 160.

IV. *Reſponſa ad quæſtiones LXIV. canonicas*, ſive de jure Eccleſiaſtico, propoſitas à *Marco* Alexandrino Patriarcha. Prodierunt in jure Orientali cum verſione *Enimundi Bonefidii* edito A. 1573. 8. apud Henricum Stephanum, libro tertio, Græce p. 237-300. & Latine p. 263-309. Et in Jure Græco Romano *Marquardi Freheri* libro quinto p. 362-394. (Francof. 1596. fol.) ubi p. 388. lacuna ſupplenda κυρίου Νικολάου, ut ex Balſamonis Canonum collectione obſervavit Cotelerius T. 1. ad Patres Apoſtolicos p. 326.

V. Μελέται ἤτοι ἀποκρίσεις *Meditationes ſive Reſponſa* 1) χάριν τῶν Πατριαρχικῶν προνομιῶν· *de Patriarcharum Privilegiis.* T. VII. juris Græco Rom. p. 442.

2) Χάριν τῶν δύο ὀφφικίων, τοῦ τε χαρτοφύλακος καὶ τοῦ πρωτεκδίκου, *de duobus officiis, Chartularii ac Primi Defenſoris.* p. 453.

3) Χάριν τοῦ λαληθέντος συνοδικῶς ζητήματος, περὶ τοῦ εἰ χρὴ τὸν αὐτὸν καὶ ἕνα δυσὶ δισεξαδέλφαις συνάπτεσθαι, *de diſceptata in Synodo quæſtione, num unus & idem duabus ſobrinis jungi debeat* p. 463.

4) Ἐπιστολὴ χάριν τῶν διδομένων θυμιαμάτων παρὰ τοῦ Πατριάρχου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κατηχήσεως. *Epiſtola de incenſis quæ à Patriarcha dari ſolent eo die quo Catecheſis habetur.* p. 470.

5) Μελέτη χάριν τῆς εἰς τοὺς θείους ναοὺς τῶν μοναστηρίων γινομένης μετακλήσεως διὰ σημαντηρίων τριῶν. *Meditatum de convocatione quæ fit ad ſacras Monaſteriorum ædes per tria ſigna.* p. 476.

6) Ἐπιστολὴ χάριν τῶν ὀφειλουσῶν τελεῖσθαι νηστειῶν ἑκάστου ἔτους, πεμφθεῖσα πρὸς τοὺς Ἀντιοχεῖς. *Epiſtola de jejuniis quæ peragi debent per ſingulos annos, miſſa ad Antiochenſes*, & primum Græce ac Latine edita à Jo. Baptiſta Cotelerio T. 2. monument. Eccleſiæ Græcæ p. 492-514. Pariſ. 1681. 4. *Tomum Synodicum*

r) Gr. Bonefidius p. 62. Lat. p. 45. s) id. Gr. p. 75. Lat. p. 54. t) id. Gr. p. 71. Lat. p. 51.
u) id. Gr. p. 61. Lat. p. 44. x) id. Gr. p. 109. Lat. p. 79. y) id. Gr. p. 80. Lat. p. 58.

dicum appellat Balſamon ad interrogata Marci Alex. qvæſt. 55. & paucis mutatis etiam ad *Theodoſium Sarpejotem*, Monachum in valle S. Auxentii miſſum à ſe teſtatur in *reſponſo Synodi CPol. ſub Nicolao Patriarcha ad qvæſtionem 3. Monachorum qvorundam*, cujus partem Latine tantum ad Herveto editam Græce è MSS. Regis Chriſtianiſſ. dedit idem Cotelerius in notis ad Conſtitutiones Apoſtol. lib. V. cap. 20.

7) Ἐπιστολὴ χάριν τῶν ῥασοφόρων *Epiſtola de raſophoris* * ſive Monachis ad *Theodoſium* Monachum καθηγητὴν τῶν κατὰ Παπικίου μοναστηρίων præpoſitum Papicii Monaſteriorum. Edita ad eodem Cotelerio T. 3. monument. p. 473-494. Pariſ. 1686. 4.

Nicolaus Comnenus Papadopoli in prænotionibus Myſtagogicis p. 3. citat. Athenagoræ teſtimonium ex Balſamonis *reſponſ. ad Epiſc. Cypri*, qvo monet Ordinationis negotium negotiorum omnium in Eccleſia maximum ac diviniſſimum ab ipſis fuiſſe habitum Apoſtolis.

Theodorus *Byzantius* λογοδαίδαλος ſive Rhetor, cujus apud Platonem & alios multos mentio. ὁ ἀπὸ λόγων πολιτικῶν. Laërt. II. 104. ἔτι ἐν ταῖς τέχναις ἀκριβὴς ὢν ἐξέτασιν ἱκανὴν ἐν τοῖς ἐναγωνίοις δεδωκὼς λόγοις judice Dionyſio Halic. ubi de Iſæo. Ejus contra Thraſybulum & Andocidem Svidas commemorat.

Alius Theodorus *Byzantius* Rhetor, idem Diaconus & ſectâ Monothelita, cujus dubitationes confutantur à S. Maximo Confeſſore T. 2. Opp. p. 116. ſeq.

* Theodorus *Campedonenſis*, monachus S. Galli qvi Latine vitam S. Magni Præceptoris ſui ſcripſit, editam ab Henr. Caniſio T. V. Lect. Antiqv. p. 911. & Goldaſto T. 1. rerum Alemann. Vide Sandii notas ad Voſſium de Hiſtoricis Latinis.

* Theodorus *Cancellarius* apud S. Maximum Confeſſorem T. 2. p. 259.

* Theodorus *Cantuarienſis* Archiepiſcopus A. C. 690. defunctus, cujus *Pœnitentiale* cum notis Jacobi Petiti prodiit Pariſ. 1679. 4. duobus Vol. Non integrum tamen ſed ex prolixiore opere tantum excerpta edidiſſe notat Caveus in Hiſt. litteraria. Integrum MS. in Vaticana

A a 3 Bibl.

* ῥασοφόροι etiam ῥασενδύται, raſo ſive viliore panno induti. Vide Cangii gloſſar. & Cotelerium III. monument. p. 659.

Digitized by Google

Bibl. evolvit Baronius, a) & in Angliæ Bibliothecis Spelmannus, qvi ſummaria Capitum LXXVIII. edidit Conciliorum Angliæ Tomo 1. *Capitula CXX.* de variis ritibus Eccleſiæ Græcæ & Latinæ, in qvorum calce legas: *expliciunt judicia Theodori Græci & Epiſcopi Saxonum*, edita à Luca Dacherio T. XI. Spicilegii, & in Tomis Concilior. editionis Labbeanæ T. VI. p. 1875. atqve Harduinianæ T. 3. p. 1771. Brevis *Epiſtola ad Æthelredum* Merciorum Regem apud Wilhelmum Malmesbur. lib. 3. de geſtis Pontificum Anglor. & in T. 6. Concil. edit. Labbean. p. 1383. & Harduin. T. 3. p. 1821.

Theodorus *Chius* Stoicus. Laërt. II. 104.

Theodorus *Colophonius* cujus poëma ἀλῆτις citatur à Polluce IV. 55. Theodori ſive Philonis ἡ τοῦ νεὼ ποίησις. id. X. 188.

Theodorus κρίθινος, iconomachus, condemnatus in Synodo octava Actione VIII. A. C. 869. vide infra, in *Galata*.

Theodorus *Comicus*. Heſychius in πελεθόβαψ. θεόδωρος ὁ κωμικὸς ὁ ὑποκριτὴς οὕτως ἐπεκαλεῖτο. τινὲς δὲ ποιητὴν αὐτόν φασιν γεγονέναι.

Theodorus *Conſtantini* Porphyrogeniti pædagogus, ſub decimi ſæculi clarus initia, cui Lambecius IV. p. 11. ſeqq. tribuendas eſſe obſervat qvæ in Bibl. Vindobonenſi MStæ exſtant, haſce Orationes qvinqve:

1. Πρὸς τὸν μέγαν οἰκονόμον τὸν τοῦ Πατριάρχου ἀδελφόν. Incipit: μικρόν μοι πρός σε τὸν μέγαν, τὸ τοῦ λόγου δῶρον τοῦ θεοῦ ἄνθρωπε.

2. Πρὸς τοὺς αὐτοῦ μαθητὰς ἀτακτήσαντας. Incipit: ποῦ ποτέ εἰσιν οἱ τὸ ἀνεπηρέαστον ἡμῖν ὀνειδίζοντες.

3. Ὑπὲρ Εὐνούχων. Pro evnuchis in gratiam fratris, evnuchi. Incipit: εὕρηκά σοι τῆς εὐνουχίας συνήγορον ἄμισθον. Præmiſſa duplici προθεωρίᾳ.

4. Πρὸς τὸν Πορφυρογέννητον Κωνσταντῖνον. Incipit: Δῶρόν τι καὶ ἐγώ, βασιλεῦ, τοῦτο δίδωμι.

5. Πρὸς τοὺς μαθητάς. Incipit: ἔδει μέν με λέγειν ὦ παῖδες.

Theodori *CPolitani* Patriarchæ tres: unus è presbytero, A. C. 676-678. & 683-686. alter Spatharocandidati F. 811. & tertius Theodorus Copas Irenicus, A. 1215.

Theo-

a) ad A. LI. n. 24. & alibi. Hadr. Baillet jugemens des Savans T. 2. part. 2. p. 568. *Le preſent que Mr. Petit a fait au public, ſeroit plus complet, s' il nous avoit donné ſur quelque Manuſcrit qui euſt eſté entier, tel qu' eſt celuy de la Bibliotheque du Vatican, qui a eſté lu & loué par Baronius, & deux autres qui ſont en Angleterre, dont parle Spelmann.*

Digitized by Google

Theodorus *Cronus* dicitur qvibusdam, qvi rectius Diodorus. Vide qvæ lib. 3. cap. 31. ubi de variis Diodoris.

Theodoris *Curopalata*, Smyrnæus. infra in Smyrnæo.

Theodorus *Cutula* Theſſalonicenſis, æqvalis Nicephori Gregoræ defuncti A. 1359. ad qvem Epiſtolas ſcripſit, ex qvibus eſt qvam Græce & Lat. dat V. Cl. Joannes Boivinus ante Tomum I. Hiſtoriæ Byz. à Gregora ſcriptæ Pariſ. 1702. fol.

Theodorus *Cynulcus* ſive Cynicus, qvem Athenæus loqventem inducit in Dipnoſophiſt.

Theodorus *Cynopolita* Ægyptius Rhetor, cujus Ethopœiam ſub Severi Alex. nomine editam habemus. vide qvæ dixi lib. IV. c. 30. p. 412.

Theodorus *Cypri* Epiſcopus citatur in Catena MS. Patrum Græc. ad Matth. X. Vide infra, *Trimithuntis*.

Theodorus *Cyrenæus* Geometra qvem audivit Plato. Laërt. II. 103. III. 6.

Alius Theodorus Cyrenaicus qvi Atheis vulgo ad ſcribitur de qvo ſupra, in atheo. Videndus etiam Allatius ad Socratis Epiſtolas p. 226. ſeq. Hic eſt qvem conqveſtum narrat Plutarchus, dicta ſua qvæ dextra porrigeret, ab auditoribus ſuis ſiniſtra ...pi. p. 468. de animi tranqvillitate.

Theodorus *Cyzicenus*, ſive Cyzici Metropolita, cujus ſermo in S. Blaſium incipit: Βλάσιον τὸν μέγαν ἐν ἱεράρχαις. Allatius de Simeonibus p. 84.

Theodorus *Daphnopates* ſive *Daphnopata* in Hiſtoria Byz. citatur à Jo. Scylitze & Cedreno. Ei vitam Theodori Studitæ tribuunt qvidam Codices, qvæ edita eſt velut auctore Michaële Monacho.

Theodorus *Diaconus* Byz. vide in Byzantio.

Theodorus *Diaconus* Alex. qvi in Concilio Chalcedonenſi A. C. 451. libellum obtulit adverſus Dioſcorum Epiſcopum Alex. in Actione tertia jam dicti concilii T. IV. edit. Labbei p. 395. & Harduin. T. 2. p. 321.

Theodorus *Diaconus* Rom. cujus mentio apud Palladium in S. Chryſoſtomi Vita.

Theodorus Archidiac. *Edeſſenus* ſub Sæculi XII. initia clarus, cujus *capitula CII.* Græce & Latine in theſauro ſuo aſcetico vulgavit Petrus Poſſinus Pariſ. 1684. 4. Qvinqvaginta tantum Latine ante lucem viderant in Bibliothecis Patrum.

* Theodorus *Epheſius* pictor, cujus Laërtius II. 104. meminit ex Theophanis libro de pictura.

Theodorus *Epigrammatum* Poëta. Laërt. II. 104. Theodori Epigrammata duo in Anthologia.

* Theo-

* Theodorus *Erechthienſis*, pater Iſocratis Rhetoris teſte Plutarcho & Photio, apud qvos Ἐρεχθιέως pro ὀρχηστέως legendum ex Stephano in Ἐρεχθία notat Menagius p. 119. ad Laërt.

Theodorus *Gadarenus* Rhetor, cujus auditor Rhodi fuit Tiberius Imp. vide ſupra lib. IV. c. 32. p. 488. citatur à Qvintiliano, Theone in progymnaſm. Longino, Fortunatiano aliisqve. Vide Grangæum ad Juvenal. VII. 177. Caſaubonum ad Sveton. Tiber. c. 57. Ab hoc fuit etiam Theodorea ſecta, Straboni & aliis memorata. Scripta ejus apud Svidam: libri tres περὶ τῶν ἐν φωναῖς ζητουμένων. Περὶ ἱστορίας ά. Περὶ θέσεως ά. Περὶ διαλέκτων ὁμοιότητος καὶ ἀποδείξεως β΄. Περὶ πολιτείας β΄. Περὶ κοίλης Συρίας ά. Περὶ ῥήτορος δυνάμεως ά.

Theodorus *Gaſta* iconomachus, qvi cum Theodoro Crithino ſubjicitur anathemati in Concilio CPol. A. 869.

Theodorus *Galata* cujus teſtimonium contra imagines affert & oppugnat Nicephorus CPol. in antirrheticis MSS. Hic eſt Theodorus qvi à qvibuſdam dictus a) *crithinus* ſive *bordeaceus*, per contemtum, ut Dinarchum appellabant Demoſthenem κρίθινον, teſte Hermogene.

THEODORUS GAZA *Theſſalonicæ honeſto loco natus, Amurathe Græciam omnem victricibus armis qvatiente in Italiam* aa) *venit, acumine fertilitateqve ingenii nemini ſecundus, qvum Græcos omnes lingva peritia eruditoqve judicio ſuperaret.* Victorino *autem* Feltrenſe b) *magiſtro uſus, usqve adeo copioſe & diligenter Latinas litteras didicit, ut longe omnium Latiniſſime ſcriberet, nec plane dignoſci poſſet, an exactius & certius ab eo Latina Græce, an ipſa Græca Latine verterentur.* Hiſtorias *enim* Ariſtotelis de Animalibus c) & Theophraſti de Plantis *ita Latinas fecit, ut Romana Lingva facultatem, qvum nova vocabula ſollerter effingeret, audaci ſed generoſa translatione locupletavit. Tanta porro felicitate librum* Marci Tullii de ſenectute *Græcum reddiderit, ut peritiſſimi præter adæqvatos ſenſus ipſam qvoqve Ciceronis eloqventiæ Majeſtatem ſcite & graviter repræſentantem admirentur. Tranſtulit etiam* Problemata Ariſtotelis & Hippocratis Aphoriſmos,

a) Vide Acta Concilii CPol. A. C. 869. habiti T. V. edit. Harduini p. 878. 881. 915.

aa) Circa A. 1430. Vide Rev. Chriſtiani Frid. Boerneri diſſ. 2. de exulibus Græciæ iisdemqve litterarum in Italia inſtauratoribus Lipſ. 1705. 4.

b) Hujus Victorini Feltrenſis non memini me ſcriptum aliqvod typis editum videre. Atqve in monumentis illorum temporum altum de eo ſilentium.

c) Ipſe qvidem Gaza profitetur libros ſe illos *non minus eleganter Latine expreſſiſſe qvàm Ariſtoteles Græce ſcripſit.* Cæterum Gvil. Rondeletio judice (p. 124. libri de inſectis & Zoophytis c. 18.) dum Latinam lingvam locupletiorem reddere ſtudet, & Græca maxime ſugiens

riſmos, *ut præſtantiſſimis auctoribus ad perſpicuam fidem, nec obſcure ad ſalutem humani generis ſua dignitas redderetur. His vigiliis ſacerdotium in magna Græcia, commendante Beſſarione* d) *promeruit, qvod certe ſatis eſſet moderato frugiqve homini & adverſus omnis luxuriæ voluptates invicto, niſi neglecta ratione totius redditus rapacibus Græculis & Brutiis rei familiaris curam demandaſſet. Noviſſime qvum nobiliſſimas lucubrationes in membranis accurate perſcriptas Xyſto* e) *Pontifici detuliſſet, nec pecunia vel ipſius librarii præmio digna redderetur,* f) *indignatus ſubagreſte judicium,* Effugere hinc lubet, *inqvit,* poſtqvam optimæ ſegetes in olfactu præpingvibus aſinis ſordeſcunt: *atqve ita in Brutios* g) *ad Sacerdotii ſacram ſedem contendit. Nec multo poſt plane ſenex fato functus eſt, nec iniqva qui-*

Bb *dem*

Latinis omnia exprimere voluit, aliqvando tenebras rebus ipſis offundit, ita ut de ipſis difficile ancepsqve judicium reliqverit. Alia in eo reprehendit Jul. Cæſar Scaliger ad Ariſtotelem de Plantis lib. 2. p. 411. cujus locum dedi lib. III. cap. XI. p. 313.

d) Lepidus error Jo. Chriſtophori Rudigeri, qvi ſub Adolphi Clarmundi nomine vitas clarorum Virorum Germanice edidit parte IV. p. 56. in Gazæ vita: So wohl der Patriarch zu Conſtantinopel Beſſarion, als auch der Cardinal Nicænus waren ſeine bekandten und guten Freunde/ durch deren recommendation er in magna Græcia ein ſacerdotium bekommen. Beſſario in Epitaphio ſuo audit Epiſcopus Tuſculanus S. R. E. Cardinalis Nicænus, Patriarcha CPolitanus. Adeoqve Cardinalis Nicænus neutiqvam diverſus à Beſſarione qvi titulum Patriarchæ CPol. & Archiep. Nicæni tenebat, rem aliis reliqverat. Clarmundum deceperunt Boiſſardi verba male intellecta lib. 1. imaginum p. 141. *Beſſarioni Patriarchæ CPol. & Cardinali Nicæno familiaris fuit & amicus.*

e) Sixto IV. A. 1476. cum ante id tempus Nicolao V. A. 1455. defuncto opus idem, interpretationem ſuam librorum Ariſtotelis de animalibus, ipſius ſuſceptam juſſu deſtinaſſet & Epiſtola præfixa conſecraſſet.

f) Qvinqvaginta aureos tuliſſe narrat Jo. Pierius Valerianus lib. 2. de infelicitate litteratorum p. 159. *cum ſe totum inauratum iri* à Pontifice *ſperaſſet. Studiis* itaqve *indignatus ſuis qvod tam parca ſibi laborum & vigiliarum ſuarum merces tributa eſſet, nummos eos primum in Tiberim abjecit, mox ipſe hujus indignitate rei exulceratus, inſolabili contabuit ægritudine.* Tho. de Pinedo ad Stephanum Byz. p. 306. *Theſſalonica, hodie vulgo Italis* Golfo di Salonichi *fuit patria Theodori Gazæ, Græcis & Latinis litteris eruditiſſimi, qui libros Ariſtotelis de hiſtoria animalium Latii jure donatos Sixto ſummo Pontifici dedicavit, ac ei auro & holoſerico pulcre ornatos obtulit, qvos cum Pontifex vidiſſet, interrogavit qvanti conſtaret ornatus ille? Gaza qvadraginta coronatis conſtare dixit: quos ei Sixtus reddi juſſit, ac præterea nihil, cum vir ille in tanta paupertate vixiſſet, ut niſi eum Dux Ferrarienſis ad ſe vocaſſet, fame ipſi moriendum fuiſſet.* Hæc iisdem verbis Leonhardus Cozzandus lib. 1. de magiſterio antiqvorum Philoſophorum p. 119.

g) Romæ mortuum eſſe ſcribit Matthæus Palmerius in Chron. & in iconibus Boiſſardus: ſed in Calabriam ſeceſſiſſe atqve ibi obiiſſe præ moerore tradit etiam Joſ. Scaliger in ſecundis Scaligeranis. Iſaac Bullart, Academ. des ſciences T. 1. p. 274. Et Iovio qvam Palmerio

Digitized by Google

dem ſorte, qvum in Græcia natus & educatus in Italia, tanqvam de utraqve lingva bene meritus in magna Græcia tumularetur. Hæc de Gaza Paulus Jovius in Elogiis. Annum qvo obiit, ex Matthæi Palmerii aliorumqve Chronicis conſtat fuiſſe 1478.

Theodori Gazæ ſcripta Græca.

1. *Grammaticæ Græcæ* * *libri IV.* Venet. 1495. fol. *Græce* una cum Apollonio Dyſcolo & aliis Grammaticis (de qvibus dixi Volum. VII. hujus Bibl. p. 13.) & Florentiæ 1515. 8. in ædibus Philippi Iuntæ una cum Georgio Lecapeno de conſtructione verborum, & 1526. 8. Item Venetiis 1525. 8. cum aliis Grammaticis (de qvibus Volum. VII. p. 15.) & Pariſ. 1529. 8. 1540. 8. Baſil. 1549. 8.

Latine Liber primus & ſecundus Eraſmo interprete Colon. 1525. 8.

Græce & Latine libri IV. cum interpretatione Latina ab Eraſmo, Conr. Heresbachio, Jac. Tuſano & Cornel. Croco, Baſil. 1522. 4. 1529. 4. 1540. 8. & Liber IV. cum verſione & explanationibus Eliæ Andreæ Pariſ. 1551. 4.

2. *Liber de Menſibus Atticis, Græce* cum Grammatica editus Venet. 1495. fol. Florent. 1515. 8. 1526. 8. Venet. 1525. 8. Baſil. 1540. 4. Paris. 1550. 8.

Græce & Latine cum verſione Joannis Perelli Baſil. apud Rob. Winterum, 1536. 8. & in Uranologio Petaviano Pariſ. 1630. fol. Amſt. 1703. fol.

Latine Perello interprete Pariſ. 1535. 8. atqve in theſauro antiqvitatum Græcarum Jacobi Gronovii Amſt. 1699. fol. Tomo IX. Vide ſi placet qvæ de hoc argumento & Gazæ ſententia notavi in Menologio ſive libello de menſibus centum circiter populorum edito Hamburgi 1712. 8. pag. 52. ſeq.

3. *Epiſtola* ad Franciſcum Philelfum *de Origine Turcarum*, cum Leonis Allatii verſione in ejus συμμίκτοις T. 2. p. 382-392. Colon. 1653. 8. Verterat etiam Seb. Caſtalio Baſil. 1556. qvam editionem in Catalogo memoratam Bodlejano non vidi. Plures Gazæ Epiſtolas atqve in his unam vel alteram ad Demetrium Sguropulum memorat Allatius contra Creyghton. p. 18.

Græce

maluit aſſentiri Lambecius VI. p. 278. Apud eundem Gazæ imagini ære deſcriptæ ſubjectum legitur hoc diſtichon:

Altrix Roma, parens cui Græcia, Græcia magna
Fit tumulus, lingva gaza utrimqve vocor.

* Simlerus ſcribit Sambucum Gazæ Grammaticam aliam ab edita habuiſſe. Videtur Gaza citari in ſcholiis Græcis ad Euripidis Oreſtem v. 1525.

Græcè verſa è Latinis.

4. *Ciceronis liber de Senectute*, in editione Ciceronis Aldina 1523. 8. edente Jo. Baptiſta Egnatio, & in editione Sturmiana Argentoratenſi, aliisqve. Sed & ſeparatim Græce & Latine Ingolſtadii 1596. 8.

5. *Ciceronis de Somnio Scipionis*, in iisdem operum M. Tullii editionibus. Et ſeparatim Baſil. 1528. 4.

E Græcis verſa Latine.

6. *Ariſtotelis libri IX. Hiſtoriæ animalium. De partibus animalium libri IV. & de generatione animalium libri V.* Venet. 1476. fol. atqve Baſil. 1533. fol. & in Græcolatinis, ac qvibusdam Latinis operum Ariſtotelis editionibus.

7. *Ariſtotelis problemata.* Venet. 1493. fol. Baſil. 1537. fol. & in Latinis qvibusdam & in Græco latinis Philoſophi editionibus.

8. *Theophraſti Hiſtoriæ plantarum libri X.* Venet 1504. fol. Baſil. 1533. fol. & Pariſ. 1529. 8. apud Wechelum, & in Græcolatina Theophraſti operum editione Lugd. Bat. 1613. fol. & in Theophraſti Hiſtoria plantarum vulgata Græce & Lat. cum commentariis Jo. Bodæi à Stapel. Amſt. 1644. fol. Ambo Heinſius & Bodæus Gazæ verſionem ad Græca ſubinde caſtigarunt. Nam Gazam dum Plinii veſtigiis preſſius inſiſtit etiam errores ejus qvandoqve ſecutum potius qvam Theophraſti fidem, notatum Jo. Matthiolo lib. IV. Epiſtol. Medicinar. f. 147.

9. *Alexandri* (dubium an Aphrodiſei) *problematum libri II.* Venet. 1501. fol. ac deinde ſæpius, Vide Volum. IV. hujus Bibl. cap. 25. p. 74.

10. *Æliani liber de inſtruendis aciebus.* Latine Colon. 1524. 8. Pariſ. 1532. & ſæpius cum ſcriptoribus rei militaris Latinis Vegetio, Frontino &c. & in Græcolatina libri hujus editione Franc. Robortelli, qvi & ipſe verſionem ſuam adjunxit, Venet. 1552. 4. & in operibus Æliani, utraqve lingva editis à Conrado Geſnero, Tiguri 1556. fol.

11. *Jo. Chryſoſtomi Homiliæ V. de incomprehenſibili DEI natura,* leguntur in Latinis mellitiſſimi Doctoris editionibus, & in Græcolatina Ducæi T. 1. p. 291. Nam eruditiſſ. Montfauconus in ſua edit. T. 1. p. 444. ut περιφραστικῶς adornatam & verbis ac qvandoqve ſententiis redundantem omiſit novamqve verſionem adornavit.

Inedita.

12. *Dionyſii Halicarnaſſei* de compoſitione orationis & elocutione, qvomodo fiant epithalamia, epitaphia & panegyrica, Gazam Latine vertiſſe teſtatur Volaterranus lib. XV. commentar. Urban. f. 157. & ex eo

Geſnerus: Sed neminem vidi qvi illam interpretationem editam memoraſſet. Uti nec verſionem *Aphoriſmorum Hippocratis*, laudatam Paulo Jovio in elog. Vel qvod refert Labbeus in Bibl. nova MSS. p. 115. *Theodori Gazæ in illud*, omnia a natura fieri, *in Codice Regio* 56. *cum prolegomenis Rhetoricæ.*

13. *Mauritii libri de re militari.* De his Gaza præf. ad Alphonſum Regem, præmiſſa homiliis Chryſoſtomi jam memoratis: *Qvam ob rem poſt Mauritii illos de re militari libros qvos anno ſuperiori obtuli tibi, ut judici peritiſſimo eorum qvæ Imperator ille & geſſit & ſcripſit, has qvinqve Orationes Joannis Chryſoſtomi converti &c.*

Theodorus *Geometra*, & aliarum Mathematicarum diſciplinarum peritus, qvem loqventem inducit Plato in Theæteto. Vide ſupra in Theodoro Cyrenæo.

Theodorus *Grammaticus* cujus Ἀττικαὶ γλῶσσαι citantur ab Athenæo.

Theodorus *Graptus*, a) Theophanis Grapti frater, qvorum cum aliis γεγραπτοῖς διςμυρίοις à Græca Eccleſia 27. Dec. qvotannis celebratur memoria, ſcripſit *Epiſtolam ad Jo. Cyzicenum Epiſc.* qvam dat Allatius contra Creyghtonum p. 709-715. Occurrit & in Theodori hujus vita (de qva dixi ſupra p. 147.) p. 204. Nam qvæ ſub ejus nomine de *Imaginum cultu* exſtat diſputatio in Combefiſii Originibus CPol. p. 159-182. revera Nicephorum CPol. auctorem habet. Vide V. Cl. Jo. Boivinii notas ad Niceph. Gregoram p. 793. ſeq. & 796. Ex *oratione* Theodori *de dormientibus* nonnulla affert Allatius de purgatorio p. 211. ſervata à Gregorio Hieromonacho in Synopſi dogmatum. *Vita S. Nicephori CPol.* à Theodoro compoſita MS. in Bibl. Regis Chriſtianiſſimi teſte Montfaucono palæographiæ Græcæ p. 72.

Theodorus primùm dictus qvi deinde notus ſub nomine *Gregorii* Thavmaturgi, de qvo dixi lib. V. cap. 1. §. 28. p. 247.

Theodorus *Higiopolites*, idem cum Antiocheno qvi poſtea fuit Epiſcopus Mopſveſtiæ de qvo ſupra. Sed fuit etiam alius qvidam Theodorus Antiochenus Archiepiſcopus, ex cujus Synodico pro cultu imaginum qvædam

a) *Grapti*, γραπτοῦ ſive *inſcripti* nomen tulit Theodorus ac ſimiliter ejus frater Theophanes, qvoniam Theophilus Imperator (qvi A. C. 841. obiit) ipſorum frontibus, qvod pro imaginum cultu cum tanta animorum contentione pugnaverant, juſſit punctim cæſa cute ad carnem & inſperſo atramento, inſcribi jambos ignominioſos *Chriſtoduli*, qvi tum alibi tum in Combefiſii faſciculo rerum CPol. p. 206. leguntur. Vide Cangii gloſſar. in γραπτοί, & Nic. Rayæum diſſ. præliminar. ad Acta Sanctor. T. 2. Junii p. XXI.

qvædam affert Theodorus Studita antirrhetico ſecundo T. V. Opp. Sermondi p. 124.

Theodorus *Heracleenſis* in Thracia Epiſcopus qvi Synodo Antiochenæ A. 341. interfuit, & de cujus ſcriptis dixi ſupra T. VIII. p. 412.

Theodorus *Hermopolites*, Græcus JCtus, cujus ſcholia in Leges laudat Nic. Comnenus Papadopoli prænot. Myſtagog. p. 402.

Theodorus *Hexapterygus*, mathematicus de qvo Georgius Acropolita c. 32. Hiſtor. Byz.

Theodorus *Hierapolites*, qvi περὶ ἀγώνων ſcripſerat (teſte Athenæo) *de certaminibus* Gymnicis an Muſicis? vide Jonſium lib. 1. cap. 16.

Theodorus *Hieroſolymitanus* Patriarcha, cujus Synodica exhibetur in Actis Synodi ſecundæ Nicænæ T. 3. edit. Binianæ Concil. p. 532.

Theodorus *Iconienſis* Epiſcopus, cujus Epiſtola de Martyrio SS. Cyrici ejusqve matris Julittæ Græce & Lat. cum notis publicata à Combefiſio in lectis triumphis Martyrum CHRISTI, Paris 1660. 8. p. 231-241.

Theodorus Iconomachus. Vide ſupra, in *Galata*, & *Gaſtus*.

Theodorus *Ilienſis* ἐν β′ τρωϊκῶν. Svid. in παλαίφατος Ἀβυδηνές.

Theodorus *Imperator*, vide infra, *Laſcaris*.

* Theodorus *Lalius* Epiſcopus Feltrenſis ſive Tarviſinus, defunctus Romæ A. 1464. cujus *replicam* ſeu *confutationem appellationis Gregorii de Heimburg à Pii II. bulla contra ſe emiſſa ad Concilium generale* exhibet Goldaſtus in Monarchia Imperii T. 2. p. 1595. Francof. 1614. fol. Appellatio illa Heimburgii una cum Theodori replica, illiqve oppoſita apologia habentur inter Gregorii de Heimburg ſcripta junctim edita Francof. 1608. 4.

Theodorus *Lector* CPoli, Juſtino & Juſtiniano imperantibus clarus, de cujus ſcriptis dixi volumine VI. hujus Bibl. p. 128. ſeq.

Theodorus lapſus, ad qvem Jo. Chryſoſtomus ſcripſit, idem cum Theodoro Mopſveſteno.

Theodorus *Laſcaris* Imperator ab A. C. 1205. ad 1222. Orationes ejus duas, laudes Patris Joannis Ducæ & Nicææ urbis complexas promiſit Joannes Boivin V. C. Orationem in S. Tryphonem Martyrem memorat Allatius qvæ incipit: χρεῖα ἐξ ἀγρῶ καὶ ῥεύματα ἐκ πηγῆς.

*Theodorus *Laſcaris*, Imperator junior ab A. 1255-1259.

Theodorus *Logotheta*. Vide infra in Metochita & Muzalone.

* *Fl. Mallius* ſive *Manlius* Theodorus doctus & Chriſtianus Vir, cui S. Auguſtinus dedicavit librum de vita beata, & cujus conſulatum A. C. 399.

 diſerto

Digitized by Google

diſerto carmine celebravit Poëta Claudianus. Illius Theodori vitam ab Alberto Rubenio ſcriptam edidit Jo. Georgius Grævius Ultrajecti 1694. 12. Ejusdem librum Latine ſcriptum & adhuc ineditum *de rerum natura* memorat Salmaſius præf. ad Ampelium, atqve edere voluit Mauſſacus. Huic Mallio Gevartius præter rem tribuebat Aſtronomicon libros Manilii Poëtæ, de qvo dixi in Bibl. Latina.

Theodorus *Mathematicus*, vide in Solenſi, in Aſinæo & Cyrenæo.

Theodorus *Mazarenſis* presbyter in Sicilia ad qvem ſcribit S. Maximus Confeſſor T. 2. p. 134. Sive hic ſive alter ille Rhaitu, fuit Theodorus presbyter, cujus librum pro γνησιότητι ſcriptorum qvæ ſub Dionyſii Areopagitæ nomine feruntur, memorat Photius Cod. 1.

Theodorus *Mechanicus* cui Proclus inſcripſit librum de providentia & fato, qvem dedi Volum. VIII. p. 465.

Theodorus *Mechanicus* junior ſub Juſtiniano cui librum ſuum de ſphæra dicavit Leontius (de qvo dixi lib. III. 18. 4.)

Theodorus *Medicus*, Athenæi Pnevmatici diſcipulus. Laërt. II. 104. idem forſan cujus aliqvot locis meminit Aëtius.

Theodorus Medicus junior, ad qvem Libanii & Chryſoſtomi Epiſtolæ.

Theodorus Medicus ad qvem ſcribit Syneſius Epiſt. 115. & fortaſſe 7.

Theodorus Moſchion ſive Muſcienus Medicus qvi citatur ab Alexandro Tralliano p. 81. De hoc infra in Medicis libro VI.

* Theodorus Priſcianus, cujus Medica ſcripta Latina exſtant, Gratiano & Valentiniano II. imperitantibus clarus de qvo dixi in Bibl. Latina IV. 12.

Theodorus a) *Meliteniota*, magnus Sacellarius magnæ Eccleſiæ CPol. ſcripſit tribiblon Aſtronomicam Syntaxin adhuc ineditam, cujus procœmium & caput primum ex Bibl. Iſ. Voſſii edidit ac latine vertit Iſ. Bullialdus ad calcem Ptolemæi de judicandi facultate & animi principatu, Pariſ. 1663. 4. Illud cum breve ſit raroqve obvium, lectu dignum tamen, & de Ptolemæo ſingularia qvædam doceat, hoc loco integrum ſubjicere volui.

ΘΕΟΔΩ-

a) Suſpicor Theodorum hunc ætate non multum diſtare à *Conſtantino Meliteniota* Joannis Becci ſive Vecci Patriarchæ CPolitani λατινόφρονος Archidiacono, qvi cum præſule ſuo poſt A. 1284. exul obiit. De illo vide Allatium de conſenſu utriusqve Eccleſiæ p. 773. ſeq. Ejus de unione Latinorum & Græcorum, & de proceſſione Spiritus S. librum Græce & Latine dedit idem Allatius in Græcia Orthodoxa T. 2. p. 642. & 765-921. Rom. 1659. 4. Vide & Allatim de Nilis p. 26. de purgatorio p. 626. 684. &c.

Digitized by Google

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΜΕΛΙΤΗΝΙΩΤΟΥ, ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΝ.

ΘΕΟΣ ἡγείσθω παντὸς ἔργου τε καὶ λόγου, φησί τις τῶν παλαιῶν σοφῶν, κἀγὼ μετ' αὐτὸν νυνὶ, τῆς παρούσης συντάξεως, καὶ συνεξαγαγέτω μοι θεία τῶν λόγων ἄνωθεν ἐπίπνοια, χεῖρα προτείνων τε καὶ ἐπιρρωννὺς ἐν παντὶ τῷ παραστάντι Θεός. Θεὸς οὖν θεῖον τῷ ὄντι δῶρον, καὶ οἷον οὔθ' ἧκεν, οὔθ' ἥξει πρὸς αὐτὸν τοῖς καθ' ἡμᾶς, κατεπέμφθη φιλοσοφία, ἐνέργεια νοῦ μακαρία γε οὖσα καὶ ἀσχολία, τὰς περὶ σῶμα πάσας ὅσον οὐδ' ἐς εἰπεῖν λόγῳ λαμπρῶς ὑπεραίρουσα. Τῶν μὲν ἐρχομένων χαμαὶ καθάπαξ ἀπανιστᾶσα, τῶν ὁρομένων δ' ὑπεράνω τιθεῖσα, καὶ κοινωνοὺς τῶν ὀλύμπου πραγμάτων τοὺς αὐτῆς τροφίμους ποιοῦσα περὶ γῆν στρεφομένους ἔτι, καὶ τὸ δὴ μέγιστον εἰς μίμησιν ἥκοντας, ὅσον ἐφικτὸν, τοῦ Θεοῦ. Ἣν ὑμνοῦσι μὲν οἵ τε τρόφιμοι ταύτης, καὶ ὅσοιπερ ἀπὸ τῆς συννάου ταύτῃ ποιητικῆς. ὑμνοῦσι δὲ λογοποιοί τε, καὶ οἷς τὸ τὴν γλῶτταν ἑλληνίζειν σπουδὴ, πλὴν εἰ μή που τις μανίαν ἀπαραγόρητον μαίνεται, οὕτω μέγα καὶ θεῖον τι χρῆμα,

THEODORI MELITENIOTÆ,

& Magni Sacellarii magnæ Eccleſiæ

PROOEMIUM IN ASTRONOMIAM.

Iſaaco Bullialdo interprete.

A veterum ſapientum qvodam dictum, *Omnis operis & ſermonis dux ſit Deus*; qvem ego imitatus dico, hujus, qvam aggredior, conſtructionis, cœleſtibus deſuper ſermonibus inſpiratis dux ſit, operantemqve comitetur & adiuvet, qvi manum ſuam auxiliatricem & confortantem in omnibus adverſis porrigit Deus. Deus, inqvam, qvi donum revera divinum, qvale nunqvam largitus ipſe eſt, aut largietur, Philoſophiam noſtris hominibus dedit: qvæ beata mentis operatio cum ſit ac qvies, omnes corporeas actiones & operationes ſplendore ſuo, præterqvam qvod dici qveat, ſuperat & vincit. ſupra qvidem terreſtria erigendo, ſupraqve viſibilia collocando alumnos ſuos, terram adhuc incolentes rerum cœleſtium participes reddit, & ad Deum, qvantum aſſeqvi id licet, imitandum promovet. Qvam cum ipſius alumnis qvotqvot Poëticam, cum ea templum commune habentem, colunt, hymnis celebrant. Oratores, qviqve Græcè loqvi ambiunt, niſi inſania incurabili agantur vexenturqve, laudes ejus

Digitized by Google

σοφία. καὶ οὕτως ὑπερφυῶς ἐννοῆσαι, ὡς μηδὲ ἔχειν εἰπεῖν μήτε τι τῶν παρ' ἡμῖν ἕτερον πάμπληθες ὑπερέχειν τῶν ἄλλων, οὐκοῦν οὐδὲ γέγονεν, οὐδ' ἄλλῳ τῳ μηδενὶ τὸ πρόσρημα τοῦτ' ἐπενεγκεῖν, * οὔτ' ἄλλου μᾶλλον σοφίας ἀνθρώπῳ προσήκειν. Οὐκοῦν οὐδ' ἔστιν ἄλλως, μὴ σοφίας ὑπούσης, τῷ ὄντι καταφανῆναι κάλλιστον καὶ ἄνθρωπον ἀληθῶς λόγῳ τι χρώμενον, καὶ τούτῳ τῶν λοιπῶν μετεχόντων τοῦ ζῆν διαφέροντα.

II. Τῆς τοίνυν σεμνοτάτης φιλοσοφίας τὰ περὶ τὸν οὐρανὸν θεωρήματα τοῦ θεολογικοῦ δίχα πάντων ὑπερανιδρυμένου, τὸ κράτιστον καὶ κεφάλαιον· καὶ πάρεστι τὸ τῆς ὑπερνεφοῦς ἀστρονομίας ὑπερβάλλον ὁρᾷν. ἣ τῶν ἄλλων οὖσα καθάπαξ ἐπίπροσθεν, ὕλην μὲν ὑποβέβληται κατὰ τὸν εἰπόντα τὸ μακάριον οὐρανοῦ σῶμα, παρέχει δὲ τήν τε αἰτίαν τῇ λοιπῇ μαθηματικῇ θεωρίᾳ, καὶ ὅλως τὴν γένεσιν, ἀριθμόν τε ἤδη κόσμῳ γινῶσα τὸν σύστοιχον, καὶ ἁρμονικοὺς λόγους καὶ μουσικήν. Τά τε τῶν γραμμῶν οὐσιοῦσα πάθη, καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, δημα-

* οὐδὲν ἄλλο.

ejus canunt & prædicant,adeo magna divinaqve res eſt ſapientia. Tamqve eximiè ac excelsè de ea ſentiendum, ut aliud qvicqvam eorum, qvæ apud nos mortales valdè multa ſunt, cæteris præſtare qviſqvam dicere neqveat. Neqve contigit, ut ullus alia de re qvalibet hoc elogium protulerit, *nullam* ſcilicet *homini rem magis qvam ſapientiam convenire.* Nullo itaqve alio modo, qvàm ſi ſapientia ſubſit, hominem pulcherrimum, & ratione vera utentem, ob eamqve cæteris animantibus viventibus præſtantiorem excellentioremqve oſtendere poſſibile eſt.

II. Philophiæ igitur ſummo cultu ac veneratione proſeqvendæ Theoremata, qvæ ad rerum cœleſtium contemplationem pertinent, Theologiæ ſcientia ſupra cæteras ſeorſimqve ab iis ſedes ſublimiores interim occupante, præcipua inter alia ſunt; principatumqve obtinent; inqve illis nubes, & cuncta meteora ſuperantis Aſtronomiæ excellentiam ſpeculari licet. Qvæ cum cæteras omnes ſcientias antecellat, materiam qvidem, ſeu objectum in qvo verſatur, cœli corpus, beatum cuidam dictum, proponit; ipſaqve cauſa eſt & omnino genitrix contemplationum, qvæ in cæteris Matheſeos partibus ſunt; cum & numerum ejuſdem cum mundo ordinis & naturæ, rationes Harmonicas

Digitized by Google

γωγοὺς οὐρανίους καὶ σοφιστὰς ἐν αἰθέρι τοὺς ἀνθρώπους ποιοῦσα· Μὴ * κατ᾽ ἐπιψαύειν γαίης ποσὶ δοκοῦντας, ὅταν ἄστρων κατὰ νοῦν ἀμφιδρόμους ἰχνεύωσι ἕλικας;

III. Εἴπω τὸ μεῖζον καὶ τελειότερον, οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Καὶ ὅτε ἐγεννήθησαν ἄστρα, φησὶ πρὸς Ἰὼβ ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν, ᾔνησάν με φωνῇ μεγάλῃ πάντες ἄγγελοί μου καὶ ὕμνησαν· Τί τ᾽ ἄλλα; Ἀβραὰμ ὁ μακάριος τῶν Ἀσσυρίων ἐκφὺς τῇ πολυθέῳ καθάπαξ ἐνεχόμενος πλάνῃ, πρῶτος, εἴη δὲ εἰπεῖν καὶ μόνος, τὸν τῶν ὅλων ἔγνω ποιητὴν καὶ Θεὸν πολυΐστωρ ὢν καὶ πανσυνετός, φησί τις ἀνὴρ ἱερός, ἀποπροσποιούμενος μὲν τὸ τῶν Ἀσσυρίων ἐγχείρημα, τὴν δὲ τῆς ἀληθείας κατάληψιν ἀρκεῖν ἡγούμενος ἑαυτῷ πρὸς πᾶσαν εὐετηρίαν, ἐπεὶ καὶ μόνην οἶδεν εὐδαιμονίαν ** φιλοσοφία τὴν τῆς ψυχῆς εὐεξίαν· καὶ μέντοι καὶ τὴν ἀληθῆ περὶ Θεοῦ κτησάμενος γνῶσιν, τοῖς κατ᾽ οὐρανὸν θεάμασι τὸν ἡγεμόνα νοῦν ἀκριβῶς ἐπιστήσας·

monicas & Muſicam producat generetqve; linearumqve proprietates & affectiones ſtabiliat, atqve, ut ita dicam, Oratores cœleſtes & Sophiſtas æthereos homines reddat; qvi, cùm circumvertentes ſe aſtrorum revolutiones mente inveſtigarint, pedibus terram calcare amplius ſe non putant.

III. Qvod maximum verò perfectiſſimumqve eſt dicam, Cœli enarrant gloriam Dei, & opus manuum ejus annunciat firmamentum; qvo autem momento aſtra creata ſunt, qvi eorum multitudines numerat, & omnibus iis nomina vocat, Deus ad Jobum dicit, magna voce omnes Angeli mei laudaverunt me hymniſqve celebrarunt. Qvid plura? *Abraham* ille beatus in Aſſyria natus, Deorúmqve plurimorum falſo cultu & errore implicitus, primus, liceat etiam dicere ſolus, univerſorum creatorem & Deum agnovit; cum ipſe multiſcius, utqve vir qvidam ſacer ait, omnium intelligens eſſet; abdicatoqve Aſſyriorum inſtituto, ad felicitatis abundantiam copiamqve rerum omnium, veritatis comprehenſionem ſibi ſufficere exiſtimavit; ſolam ſiqvidem unicamqve beatitudinem Philoſophiam, qvi animæ bonus rectuſqve habitus eſt, ipſe noverat. Veram ſiqvidem de Deo ſcientiam & cognitionem fuit adſeqvutus, ubi mentis, qvæ pars in

* ποτ᾽ ** φιλοσοφίαν † Pſalm XIX. 1. Job. XXXVIII. 7.

κράτιστος ὢν τὰ τοιαῦτα, καὶ ξύμπασαν ἀστρονομίαν ἔχων τὴν ἐπιστήμην.

IV. Ἔχω καὶ τόδε προσθῆναι, καὶ ὄντως ἐπὶ καιρόν· Πολιτεύεται μὲν γὰρ τῇ καθ' ἡμᾶς φύσει δι' ἡμᾶς ὁ Σωτήρ· μυρίων δὲ ὅσων θαυμάτων χρηστάμενος ἐπιδείξεσι, τέλος ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐπιθεμένου τούτῳ φθόνου κακῶς, ἑκὼν ἐπὶ τὸν σταυρὸν ἀνάγεται, καὶ πάσχει σαρκί· Τότε τοίνυν πρός γε τοῖς ἄλλοις παραδόξως γεγενημένοις καὶ σκότος ἡλίου καταχεόμενον ἦν τοῖς ἠκριβωκόσι ἀκριβῶς τὰ οὐράνια, πάντων μάλιστα παρέχον μανθάνειν Θεὸν εἶναι τὸν ξύλῳ μετεωρισθέντα τῆς καταδίκης· τὴν μὲν γὰρ ἑκάστοτε γιγνομένην ἐκλειπτικὴν φαντασίαν τοῦ τῆς ἡμέρας ὀφθαλμοῦ λαμπροτάτου, ἐκ τῶν περὶ τὴν συνοδικὴν συζυγίαν τῆς σελήνης ἐπιπροσθήσεων ἔστιν ὁρᾶν τῷ τῆς φύσεως ἀποτελουμένην ὅρῳ, καὶ μόνης κεκτημένην χρόνον οὐδέποτε. ἔτι γε μὴν καὶ τὸ πρῶτον ἔκλειπον μέρος, τοῦτ' αὐτὸ καὶ πρώτως ἀναπληρούμενον, ὥσπερ αὐτὸ τελευταίως ἐπισκοτούμενον, ἀνακαθαιρόμενον ὕστατον· ἀλλὰ καὶ ἄλλο τ' ἄλλοις ἀνθρώπων ἐπὶ διαφόρων μερῶν φανταζόμενον τῆς γῆς. Τὴν δὲ ἐν τῷ Σωτῆρος πάθει γεγενημένην, ἔν τε πανσελήνῳ τηνικάδε νομικοῦ θυομένου φάσκα, * τελε-

* Πάσχα

homine principalis eſt, accurata diligentiqve applicatione theorematibus cœleſtibus perfectiſſimè perceptis univerſæ Aſtronomiæ peritiam acqviſivit.

IV. Hoc etiam addere, idqve opportunè, poſſum. Salvator eqvidem naturam noſtram propter nos induit; infinitis verò editis miraculis, Judæorum ipſi inſidiantium malitia & invidia tandem comprehenſus in crucem volens ſponteqve ſua agitur, & in carne patitur. Præter cætera autem qvæ inopinato inſolitoqve more contigerunt, tenebras Soli ſuperfundi, iis etiam, qvi rerum cœleſtium apprime periti erant, diſcernentibus, accidit; qvod omnium maxime ad illum, qvi in ligno condemnationis ſublatus erat, cognoſcendum, qvod Deus ipſe eſſet, cauſas præbuit. Solis enim, qvi diei oculus eſt ſplendidiſſimus, eclipſim per Lunæ in Synodicis conjunctionibus interpoſitionem juxta naturæ leges factam, at ſine mora in tenebris ſemper, cernere qvandoqve datur; qvæ inſuper prior deficit pars, prima qvoqve lumini reſtituitur; viciſſimqve qvæ ultimo obſcuratur loco, poſtrema etiam emergit: atqve etiam diverſis in terræ climatibus, aliis aliiſqve hominibus varia & inæqvali magnitudine eclipſis apparet. Qvæ verò ſub paſſionis tempus, qvando Legale Paſcha mactabatur, in plenilunio Luna Soli ex diametro oppo-

Digitized by Google

σθῆναι σὺν θαύματι τῆς σελήνης οὔσης ἐκ διαμέτρου, κἀκεῖθεν δραμούσης ἀχρόνως πρὸς σύνοδον· καὶ αὖθις αὖ τῆς προτέρας τυχούσης ἐκτόπως στάσεως, καὶ τοῖς ὅλοις ἐπὶ τρισὶν ὅλαις ὥραις οὕτω διαμεῖναι μετὰ τὸν τοῦ πρώτου ἐκλείποντος χρόνον, τοῦ δ' αὖ ὕστερον πρώτου· πρὸς δὲ καὶ ζόφον πᾶσαν κατὰ ταὐτὸν τὴν ὑφ' ἡλίου ἀνίσχοντος ἄχρι καὶ δυομένου μεγάλως ἐκπλήττοντα, καὶ τὸ θεῖον δεικνύντα τῆς τοῦ σταυρωθέντος ἰσχύος, μόνος ἂν εἰδείη σαφῶς ὅ γ' εἰς τοὔσχατον ἀστρονομίας ἰών· ἔνθεν τοι καὶ γνοίη μάλα ἀκριβῶς, εἰ μὴ συντίθοιτο ἐθελοκακεῖν, χρώμενος * ὡς περὶ παιδοτρίβῃ, τῇ τῶν οὐρανίων ἐπιστημονικῇ θεωρίᾳ, τἀληθὲς ἤδη προαγγελλούσῃ μὴ ψιλὸν ἄνθρωπον εἶναι, θεάνθρωπον δὲ ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον. Εἰ δὴ καὶ τὸ νυκτερινὸν τότε σκότος ἐν μεσημβρίᾳ, μὴ συμβὰν, ἧπερ δοκεῖ τῇ τέχνῃ, φύσεως πάντως ἀκολουθίᾳ, Θεοῦ δὲ θαυμασίως προστάγματι.

V. Ὥστε ἔξεστι μὴν ὄντως ὡς θεσπέσιόν τι χρῆμα καὶ κάλλιστον, τὴν ἐν ἀνθρώποις τιμιωτάτην καὶ θειοτάτην τῆς λοιπῆς θεωρίας ἔχουσα τάξιν, τὴν ὑπέρσεμνον ἀστρονομίαν καὶ ἄνω βαίνουσαν προσειπεῖν, ἀλλὰ καὶ τρόπον κήρυκος σεβασμιωτάτου παρ' ἡμᾶς ἥκειν πρὸς τοῦ Θεοῦ, πᾶσι, δεικνῦσαν τοῖς καλῶς ξυνορῶσι τὸ

* ὡσπερεί.

oppoſita, & illinc ad conjunctionem inceſſanter currente, incidit, conjuncta miraculo fuit viſa. Statum rurſus, qvi in principio fuit, hæc eclipſis mirabiliter retinuit; ita ut ab initio & poſt ſolidas per tres horas deficiens & obſcuratus totus Sol permanſerit. Tenebras porro, qvæ terrarum orbem ab Oriente ad occaſum protenſum terruerunt, qvæqve virium ac potentiæ crucifixi magnitudinem oſtendêre, ſolus inconſuetas fuiſſe noverit, qvi ad Aſtronomiæ intimos penitiſſimoſqve receſſus penetrarit. Ex qvibus, niſi data opera malignus eſſe qvis velit, cœleſtium contemplatione ſcientifica, qvæ non hominem ſimplicem, ſed Deum hominem in ligno pendentem declarat & prædicat; tanqvam præceptore uſus veritatem hanc certè admodum cognoverit. Tenebræ ſiqvidem nocturnæ, qvæ meridiano tempore contigerunt, ſecundum Aſtronomicæ artis dogmata naturæ leges non ſecutæ, ſed jubente ac præcipiente Deo ſunt portentoſè obortæ.

V. Tanqvam ergo rem aliqvam revera admirabilem ac pulcherrimam, qvæ inter homines ſcientiaſqve cæteras locum maximè ſublimem & divinis proximum occupat, Aſtronomiam ſupra modum venerandam, adqve ſuperiora ſcandentem appellare, qvinetiam præconis vices adorandi obeuntem à

δέον, καὶ λαμπρῶς ἀπαγγέλλουσαν ὑπὲρ ἀνθρώπων αὐτὸν γινόμενον ἄνθρωπον Θεὸν αὖθις μένοντα, καὶ τῷ τῆς σαρκὸς προσλήμματι πᾶσαν ἐπὶ σταυροῦ τὴν φύσιν ἀνανεούμενον. Ἀστρονομίαν καὶ γὰρ πρὸς Θεοῦ δι' ἀγγέλου παλαιὸς λόγος καὶ ἀληθῶς ἔχων δεδόσθαι τοῖς ἐκ τοῦ Σὴθ, δῆλον δή.

Deo ad nos profectam dicere poſſumus, omnibus rectè conſiderantibus qvod oportet monſtrantem, ac clarè annuntiantem, ipſum pro hominibus hominem factum, Deumqve rurſus manentem carnis etiam adſumptione omnem in cruce naturam renovare. Aſtronomiam enimverò vetus veraqve narratio eſt à Deo per Angelum *Sethi* poſteris traditam eſſe qvod pro comperto qvidem habeatur.

VI. Τὸ μὲν οὖν τοὺς γινομένους ἑκάστοτε σχηματισμοὺς τῶν κινήσεων ἡλίου τε καὶ σελήνης, καὶ τῶν λοιπῶν ἀστέρων πρός τε ἀλλήλους καὶ τὴν γῆν θεωρεῖν, τό, τε δι' ἀστρονομίας προγνωστικὸν, τοῦτο δὴ * ταῖς ἀληθείαις εἰδέναι τέλος· Περὶ ὧν ἡ σπουδὴ τῷ Πτολεμαίῳ ἐν τοῖς τρισὶ πρὸς τοῖς δέκα βιβλίοις τῆς μεγάλης συντάξεως, καὶ γνῶσιν ἡγεῖσθαι ταῦτα διὰ φιλοσοφίας ἐπιστημονικὴν περί τινων ὑπὸ Θεοῦ παρηγμένων φύσεων ὅπῃ τε ἔχει, καὶ ὅπως ταῦτα φέρεται, θείκοις πειθαρχοῦντα πάντως ὅροις τε καὶ προστάγμασι, μέγα δέδεικται πολλαχόθεν, καὶ ὡς ἀληθῶς ὑπερμέγα τε καὶ ὑπερσπούδαστον.

VI. Occurrentium igitur ſubinde motus Solis & Lunæ cæterarumqve ſtellarum inter ſe & ad terram configurationes, contemplari &, qvæ per Aſtronomiam habetur, prænotionem; qvi veritatum noſcendarum finis eſt, in qvibus aſſeqvendis tredecim Magnæ conſtructionis libris compoſitis operam ſuam *Ptolemæus* locavit; eaqve ſcientificam Philoſophiæ regulis exiſtimare de qvorumdam à Deo productorum naturis notionem, qvomodo ipſa ſe habeant, & qva ratione divinis præceptis & decretis prorſus obſeqvendo ferantur, magna & ardua multis argumentis demonſtrata res eſt, utqve verum dicam, ſupra modum magna & ſummo cultu veneranda.

VII. Τό γε μὲν τὰς δραστικὰς τούτων ποιότητας, καὶ τὴν φυσικὴν τῶν συσχηματισμῶν αὐτῶν ἰδιοτροπίαν, αἰτίαν τῶν περὶ ἡμᾶς συμπτωμάτων τίθεσθαι, καταψευδομένους

VII. Qvalitates autem ipſorum activas, & naturalem configurationum peculiarem modum, cauſam eorum, qvæ hominibus accidunt, cœleſtibus corporibus falſa tribuendo

* τὰς ἀληθείας.

Digitized by Google

τῶν οὐρανίων, κἀκ τῆς τούτων κινήσεως τὰς γενέσεις πλέκειν, καὶ τὰ ξυμβαίνοντα, κἀντεῦθεν δοκεῖν τὴν τῶν μελλόντων ἔχειν εἰδέναι πρόγνωσιν, ὃ δὴ τῆς ἀστρολογικῆς, τῆς δ' αὐτῆς καὶ μαθηματικῆς λαχούσης ἐξαιρέτως κεκλῆσθαι, πολυασχόλου ματαιότητός ἐστι, τῇ τῶν ἄστρων κινήσει τὰ ἡμέτερα συμφερούσης· Τοῦτο τοίνυν πρὸς τὸ μηδὲν ὑγιὲς κεκτῆσθαι καὶ ἀληθείας ἐχόμενον, καὶ πρὸς πλάνην φέρει καὶ βυθὸν ἀπωλείας τοῖς εὐσεβεῖν ἐθέλουσι πάνυ τοι λυμαινόμενον. Ταῦτ' ἄρα καὶ νόμοι θεῖοι, καὶ θεσπεσίων καὶ θεοπρεπῶν θεσπίσματα διδασκάλων σύν γε τοῖς τὴν μαγικὴν κακοτεχνίαν, καὶ Θεοῦ πόρρω βάλλουσαν, κακῶς καὶ ἀθέως * ἐξησκημένην, καὶ μαθηματικούς, εἴτουν Ἀστρολόγους ὡς εἰκὸς ἀποτροπιάζονται· ἅτε δὴ πρὸς τὰ ἄνω κεχηνότας γε μάτην, καὶ τῇ τούτων κινήσει τὴν ἡμετέραν προσαρτῶντας ζωήν, θεομαχοῦντας ἀντικρύς, καὶ βαίνοντας ὄντως ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα, ἐπὶ κακῷ δήπου τῆς σφῶν αὐτῶν κεφαλῆς, ἐν ἴσῳ δ' εἰπεῖν καὶ ψυχῆς.

VIII. Ἀλλ' ἐκείνους μὲν οὕτω πάντας δὲ ἀξίως τῆς ἡμετέρας ἐξωθοῦσιν αὐλῆς οἱ καλῶς αὐτῆς προϊστάμενοι. ἐγὼ δὲ τούτοις ἔσα καὶ

* ἐξησκημένοις

do ſtatuere; exqve illorum motu genethliaca themata contexere; & accidentia deducere, indeqve prænotionem futurorum haberi poſſe, qvod ad Aſtrologiam, Mathematicæ ſingulari eximioqve nomine inſignitam, pertinet, exiſtimare, otioſæ ſtultitiæ ad aſtrorum motus, tanqvam ad cauſas, humanas actiones referentis opus eſt. Illius igitur artis, qvæ ad qvicqvam boni ſaniqve nihil confert, qvæqve nullam cum veritate affinitatem habet, cognitio in errorem, corruptionis perditioniſqve abyſſum, piè agere volentibus valde pernicioſum, abducit. Talia igitur, unà cum Magiæ pravam artem, qvæ hominem à Deo longè projicit, improbe & ſpreto Numine exercentibus, Mathematiciſqve, videlicet Aſtrologis, & leges divinæ, & magiſtrorum Dei cultorum, divinoqve ſpiritu afflatorum oracula jure merito averſantur abominanturqve. Illi qvippe ad corpora ſuperiora oſcitante ore fruſtra reſpicientes, ab eorum motu vitam noſtram pendere, Deum adverſo vultu impugnando, poſitoſqve terminos tranſiliendo, ſtatuunt; unde tandem in caput ſuum perniciem animamqve pariter ſuam accerſunt.

VIII. Sic itaqve omnes illos ex noſtris caulis, qvi rectè illis præſunt paſtores, merito expellunt. Horum etiam ego, utpote filius Patrum nutricio-

ταῖς πατράσι ἑπόμενος τοῖς ἱεροῖς τροφεῦσι καὶ παιδευταῖς. καὶ παρ' οὐδὲν μὲν ἄγων, καὶ διαπτύων δυοῖν τῶν τῆς ἀστραθεάμονος σοφίας εἰδῶν τὸ δεύτερον, ὡς ἐπίβουλόν τε καὶ σφαλερὸν, καθὸ τὰς τῶν ἐμπεριεχομένων μεταβολὰς διὰ τῶν τῶν ἀστέρων συσχηματισμῶν ἀποτελουμένας οἱ περὶ ταῦτα κομψοὶ τηνάλως φασὶν ἐπισκέπτεσθαι, καὶ λίαν ἐπικινδύνως. τὸ πρότερον δὲ τῇ τάξει τε καὶ δυνάμει, καὶ φέρεται γὰρ τὰ πρῶτα κατὰ τῶν ἄλλων, πρὸς μεγίστην ὄνησιν φέρον, καὶ περὶ τὰς τῶν ἀστέρων μόνον κινήσεις ἔχον ἐν λόγῳ τιθέμενος, ἔδοξα πρὸς εὔχρηστον τῆς θεωρίας ὑπομνηματισμὸν ἐμαυτοῦ τε χάριν καὶ τῶν γε προτρεψάντων ἐκ παλαιοτάτων συνήθων, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ βίβλῳ τοῦ παρόντος συντάγματος, ὡς ἐν κεφαλαίοις, ψηφοφοριῶν εἰσαγωγὴν προεκθέσθαι, καὶ ὑποτυπώσασθαι, πρός τε τὴν δευτέραν καὶ τὴν τρίτην μάλα συντείνουσαν· ἧς πέρι πλεῖστα συγγράμματα διεξοδικώτερον εἴργασται τῷ φιλοσόφῳ Συριανῷ, Θέωνί τε καὶ Πάππῳ τοῖς μαθηματικοῖς, καὶ Ἰωάννῃ Γραμματικῷ τῷ τῆς Ἀλεξάνδρου πολίτῃ· Ἔστι δὲ ἃ ταύτης καὶ παρ' ἡμῶν προσεξεύρηται. Κατὰ δὲ τὴν δευτέραν τὰς τῆς μεγάλης συντάξεως ψηφοφορίας τῶν τε πλανωμένων

triciorum & pædagogorum veſtigiis inſiſtendo; duarum, qvæ circa aſtra verſantur, ſcientiarum alteram nullo in pretio habeo, utqve deceptricem ac fallacem intutamqve averſor: qvatenus qvæ in mundo mutationes accidunt, ab aſtrorum poſitu & configuratione immitti aſſerunt, qvi eam præcipuè jactant, ac maximo cum periculo profitentur. Ordine verò & facultate primam, primas enim partes hæc adverſus alias ſibi vindicat, utiliſſimam ac maximè conducibilem, in aſtrorum motibus rimandis ſolummodo verſantem plurimi faciens, in *primo* hujus operis *libro*, ut Theoriæ explicationem & in illam commentarium, tam mei, qvam hortatorum mihi ab antiqvo familiarium cauſa faciliorem exhiberem, calculi abſolvendi iſagogen præmittere, & compendioſe declarare decrevi, qvæ ad ea, qvæ ſecundo ac tertio libro continentur, percipienda valde conducat. Qvo de calculo in diffuſioribus amplioribusqve commentariis Philoſophus *Syrianus*, *Theon* & *Pappus*, & *Johannes Grammaticus* civis Alexandrin⁹ tractarunt; cui calculi ſubducendi methodo à nobis reperta qvædam adjecta ſunt. In *ſecundo* verò *libro* calculi in Planetis ac fixis inſtituendi Magnæ conſtructionis modum planiori methodo tractare exempliſqve faciliorem reddere; ſimulqve numerandi rationes

tiones

Digitized by Google

καὶ ἀπλανῶν, μεθοδικώτερον ἐφοδεῦσαι καὶ ὑποδείγμασιν εὐχερῶς ἐργάσασθαι, ἀναγράψασθαι ἅμα καὶ τὰς τῶν προχείρων κανόνων ψηφοφορίας ὡς ἐν ὑποδείγμασι, καὶ δεῖξαι τὴν ἀμφοτέρων ἐν ἅπασι συμφωνίαν. Εἶτα καὶ τὴν τρίτην τὰς τῶν Περσικῶν προχείρων κανόνων ψηφοφορίας περιέχουσαν συμπεράναι τῆς παρούσης συντάξεως, ἥπερ ἀστρονομικὴ τρίβιβλος τοὔνομα. Τοῖς μὲν ἄλλοις πάντως ἀχρεία καὶ παρορᾶσθαι δικαία. Ἀλλὰ τοῖς γε πρὸς τὸν λόγον κεκινηκῶσιν ἡμᾶς ἑταίροις χρήσιμος, καὶ τῆς τοιαύτης θεωρίας ὑπόμνησις, καὶ μοί τε τῷ γεννησαμένῳ Θεοδώρῳ τῷ Μελιτηνιώτῃ, ἐκφύντι μὲν ἤδη τῆς Κωνσταντίνου καὶ νέας Ῥώμης, τελοῦντι δὲ εἰς τὴν ἐν Χριστῷ διακονίαν, * κἀκ τῆς ἀξίας συγκλήτου τῆς ἱερᾶς μεγάλῳ Σακελλαρίῳ καὶ διδασκάλῳ τῶν διδασκάλων τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, καὶ Ἀρχιδιακόνῳ τοῦ εὐαγοῦς βασιλικοῦ κλήρου. Καὶ δὴ τῆς ἀστρονομικῆς τριβίβλου ταύτης ἡ πρώτη, ἡ ψηφοφοριῶν εἰσαγωγὴ περιέχει ταυτί.

tiones in canonibus manualibus exhibitas per exemplorum modum in eo deſcribere, amborumq; in omnibus conſenſum oſtendere ſtatui. Hujus verò noſtræ conſtructionis *libro tertio*, *Perſicarum Tabularum* manualium numeros & calculum includemus, opusqve noſtrum *Aſtronomicam Tribiblum* appellabimus; cæteris qvidem aliis inutilis erit & jure deſpectui prorſus habenda. In hanc tamen theoriam commentarius non ſolum ſociis amiciſqve, qvi ad ſcribendum hortatores impulſoresqve fuere, utilis erit; ſed & mihi ejus authori *Theodoro Meliteniotæ*, qvi Conſtantinopoli, ſeu novæ Romæ olim natus, ſũ inter miniſtrantes in Chriſto relatus, & Senatorii ordinis ſacri honoribus adeptis Sacellarius magnus factus; & ſanctiſſimæ Magnæ Dei Eccleſiæ Doctor Doctorum, ac ſancti Imperatorii Cleri Archidiaconus. Hujus itaqve Aſtronomicæ Tribibli primus Liber, qvi & ad computationes introductio eſt, hæcce continet:

Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαιον α΄.

Τί ἐστιν ἀστρονομία, καὶ παρά τινων εὑρεθεῖσα τὸ ἐξ ἀρχῆς ἦλθεν εἰς Ἕλληνας ὕστερον. Τίς τε ὁ σκοπὸς τῆς μαθηματικῆς καὶ μεγάλης συντάξεως.

EJUSDEM CAPUT I.

Qvid ſit Aſtronomia, & à qvibus primum inventa ad Græcos poſtea devenit. Qvis etiam Mathematicæ & magnæ conſtructionis ſit ſcopus.

IX. Ἀστρονομία ἐστὶ τέχνη περὶ τὰ οὐράνια σώματα καταγινομένη, τέλος

IX. Aſtronomia ars eſt, qvæ circa cœleſtia corpora occupatur & verſatur

ἔχουσα τὸ γνῶναι τὰς κινήσεις αὐτῶν. Ἔτι δ' ἀστρονομία ἐστὶ γνῶσις ποσοῦ συνεχοῦς ἀεικινήτου. Σφαιρικὴ δὲ καὶ ἀστρονομία καλεῖται, παρονομασθεῖσα ἔκ τε τῆς πρώτης καὶ τιμιωτέρας σφαιρικῆς θεωρίας, τῆς περὶ τῆς πάντα περιεχούσης οὐρανίου σφαίρας, καὶ ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ ἀστέρων θεῖον τῷ ὄντι καὶ κάλλιστον οὖσα μάθημα. ἅτε δὴ καὶ περὶ τὰ θεῖα καταγινομένη καὶ τὰ οὐράνια. καὶ μόνη, καθά φησι Πτολεμαῖος ἐν τῷ τοῦ πρώτου πρώτῳ τῆς μεγάλης συντάξεως, περὶ τὴν τῶν ἀεὶ καὶ ὡσαύτως ἐχόντων ἐπίσκεψιν ἀναστρεφομένη, διὰ τοῦτο οὖσα δυνατὴ καὶ αὐτὴ περὶ τὴν οἰκείαν κατάληψιν, οὔτε ἄδηλον οὔτε ἄτακτον οὖσαν, ἀεὶ καὶ ὡσαύτως ἔχειν, ὅπερ ἐστὶν ἴδιον ἐπιστήμης. Εὕρηταί γε μὲν τὸ τοιοῦτον ὑπέρσεμνον ὄντως μάθημα παρὰ τῶν τοῦ Σὴθ ἑνὸς τῶν υἱῶν Ἀδὰμ ἀπογόνων· ὡς ὅ, τε παλαιὸς ἐκ πατρῶν λόγος ἔχει, καὶ ἀληθῶς ἔχει. Καὶ μέν τοι καὶ Ἰώσηπος φιλαλήθης ἀνὴρ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν ἀρχαιολογίᾳ συγγράφεται.

X. Μιμηταὶ γὰρ οὗτοι τοῦ ἑαυτῶν γεγονότες γεννήτορος, σοφίαν μὲν τὴν περὶ τὰ οὐράνια καὶ τὴν τούτων διακόσμησιν ἐπενόησαν, πρῶτοι γραμμάτων ἐφευρόντες τύπους καὶ τὰ σημεῖα τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰς τροπὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ,

verſatur, cujus finis eſt eorum motus cognoſcere. Aſtronomia etiam continuæ qvantitatis ſemper motæ cognitio eſt. Aſtronomia qvoqve Sphærica vocatur à prima, eaqve digniore, Sphærica doctrina denominata, qvæ ſphæram cœleſtem omnia ambitu ſuo complectentem contemplatur; A ſtellis qvoqve in ea exiſtentibus *(Græco nomine)* appellata, divina revera & pulcherrima eſt diſciplina. De divinis qvippe cœleſtibuſqve rebus cogitando, circa contemplationem eorum, qvæ eodem ſemper ſe modo habent, ut libri 1. magnæ conſtructionis cap. 1. *Ptolemæus* aſſerit, ſola etiam verſatur; qva de cauſa in proprii objecti comprehenſione, qvæ nec obſcura nec confuſa eſt, tantum pollet, ut ſibi ſemper ſimilis & immutabilis permaneat, qvod ſcientiæ proprium eſt. A *Sethi* qvidem Adami liberorum unius poſteris hæc eſt omni veneratione major inventa diſciplina; qvod qvidem veterum patrum monumenta veritati conſona docent: idqve *Joſephus* veritatis ſtudioſus profecto & amans antiqvitatum Judaicarum lib. 1. ſcripſit.

X. Enimverò cum hi ſui parentis imitatores eſſent, de cœleſtibus eorumqve ordine & ornatu philoſophari cogitarunt: primiqve literarum typos, cœli ſigna, anni partium converſiones & ſeptimanas invenerunt, fixiſqve ſtellis ac Planetis nomina

Digitized by Google

καὶ τὰς ἑβδομάδας, καὶ τοῖς ἀπλανέσι τῶν ἀστέρων ἐπιθέντες ὀνόματα καὶ τοῖς πλανωμένοις. ὑπὲρ δὲ τοῦ μὴ διαφυγεῖν τοὺς ἀνθρώπους τὰ εὑρημένα, μηδὲ πρὶν εἰς γνῶσιν ἐλθεῖν φθαρῆναι, προειρηκότος Ἀδὰμ ἀφανισμὸν ἔσεσθαι τῶν ὅλων, τὸν μὲν κατ' ἰσχὺν πυρὸς· τὸν δὲ ἕτερον κατὰ βίαν καὶ πλῆθος ὕδατος, στήλας ποιησάμενοι δύο· τὴν μὲν ἐκ πλίνθου· τὴν ἑτέραν ἐκ λίθου, ἀμφοτέραις τὰ εὑρημένα προσέγραψαν, ἵνα τῆς πλινθίνης ὑπὸ τῆς ἐπομβρίας ἀφανισθείσης, ἡ λιθίνη μείνασα ἅπαντα δοίη μαθεῖν τοῖς ἀνθρώποις τὰ ἐγγεγραμμένα· δηλοῦσα καὶ πλινθίνην ὑπ' αὐτῶν ἀνατεθῆναι· ἣν δὴ καὶ μένειν κατὰ τὴν Συρίδα γῆν ἄχρις ἐκείνου φησὶ, λέγω δὴ τὴν λιθίνην· τῆς δὲ γῆς ἐπομβρίᾳ κατακλυσθείσης, καὶ μόνου Νοὲ περισωθέντος, ἀρχηγοῦ τε καταστάντος δευτέρου κόσμου· καὶ δὴ τῶν ἀπ' ἐκείνου, διὰ τὴν ἣν ἐπενόησαν τόλμαν οἰκοδομούντων τὸν πύργον, συγχυθέντων τὴν γλῶτταν, ἅ τε δὴ κακῶς καὶ ἀθέως ὁμοφωνούντων, μόνος Ἀρφαξὰδ τὴν οἰκείαν διατηρήσας, Χαλδαίων πρόγονος. οἱ δὲ φύσεως ἀγαθῆς γεγονότες, καὶ τὰ ἐπὶ λιθίνης στήλης εὑρόντες ἐγγεγραμμένα, τὴν τῶν οὐρανίων συνεγράψαντο ἐπιστήμην. τοσοῦτον θαυμασθέντες παρὰ πᾶσιν ἐπὶ σοφίᾳ, ὥστε καὶ τοὺς αὐτῶν φιλοσόφους περὶ ἀστρονομίαν

mina impoſuere. Ne verò illa inventa hominibus perirent, & anteqvam forent cognita evaneſcerent, cum univerſi deletionem ruinamqve duplicem, vi ignis alteram, alteram infinita aqvarum copia futuram prædixiſſet Adamus, columnis duabus exſtructis erectiſqve, una qvidem lateritia, lapidea altera, inventa ſua utriqve inſcripſerunt; ut, ſi lateritia ab ingentibus profuſiſqve imbribus corrumperetur, lapidea ſupereſſet, ex qva poſſent homines cuncta inſcripta addiſcere, atqve lateritiam ab ipſis qvoqve fuiſſe erectam & conſecratam: qvam etiam, lapideam dico, ad illa uſqve tempora in Syria ſtare ac permanere ait. At cum diluvio terra cooperta fuiſſet, ac ſolus Noë, ſecundi mundi Princeps factus, ſervatus fuiſſet, ejuſqve poſteri audacia, qvam animo præſumpſerant, turrim ædificaſſent, ipſorumqve lingvæ confuſæ perturbatæqve fuiſſent, qvod iniqve ſpretoqve Deo in ipſum conjuraſſent, propriam nativamqve *Arphaxadus* retinuit, & Chaldæorum nationis parens authorqve fuit. Hi verò indolem bonam ingeniumqve nacti, qvæ lapideæ columnæ inſcripta erant, inventis, cœleſtium ſcientiam conſcripſere. Qvorum tam eximia fuit ſapientia, ut eos omnes homines ſint admirati, adeo ut ipſorum Philoſophi in rebus Aſtronomicis ut plurimum occupati, ex-

Digitized by Google

τὸ πλέον ἔχοντας, καὶ γενεθλιαλογεῖν ἤδη προσποιουμένους, Χαλδαίους προσαγορεύεσθαι.

XI. Στράβων γεωγραφῶν φησί, τῷ κοινῷ τοῦ γένους ὀνόματι κατ᾽ ἐξοχὴν ὀνομαζομένους οἰκοῦντας μὲν τῆς Βαβυλωνίας χώραν αὐτοῖς εἰς κατοικίαν ἀφωρισμένην πλησιάζουσαν τοῖς τε Ἄραψι, καὶ τῇ κατὰ Πέρσας λεγομένῃ θαλάσσῃ· Εἰς πλείω δὲ γένη διῃρημένους· καὶ τοὺς μὴν Ορχηνοὺς, τοὺς δὲ καλουμένους Βορσιππινοὺς καὶ ἄλλους ἄλλως, ὡσὰν καθ᾽ αἱρέσεις ἄλλα καὶ ἄλλα περὶ τῶν αὐτῶν ἔχοντας δόγματα. ἐν οἷς ἄλλοι τε πλεῖστοι γεγόνασιν ἀξιόλογοι ἄνδρες, καὶ μάλιστα Ζωροάστρης καὶ μετ᾽ ἐκεῖνον Ὀτάνης· ὅ, τε Κιδηνᾶς καὶ Ναβουριανός, καὶ σὺν αὐτοῖς ὁ Σουδῖνος· ἀλλὰ καὶ Σέλευκος ἀπὸ Σελευκίας Χαλδαῖος καὶ οὗτός ἐστιν· ἐκ τούτων τὸ παλαιὸν ὁ μέγας γενόμενος Ἀβραὰμ, καὶ πρῶτος Θεὸν τῶν ὅλων δημιουργὸν ἐγνωκώς· τοῖς τε τῆς γῆς καὶ θαλάσσης παθήμασι, καὶ * τῆς περὶ τὸν Ἥλιον καὶ Σελήνην, καὶ πᾶσι τοῖς κατ᾽ οὐρανὸν συμβαίνουσι λογισάμενος· καὶ τούτῳ δὴ προσδραμὼν ἑτοίμως καλοῦντι, καὶ εἰς Αἴγυπτον ἀκολουθήσας κατάγοντι κἀκεῖ τοῖς λογιωτάτοις Αἰγυπτίων διαφόροις ἔθεσιν ἀρεσκομένοις, καὶ τὰ παρ᾽ ἀλλήλοις ἐκφαυλίζουσι νόμιμα καὶ διὰ τοῦτο δυσμενῶς πρὸς ἀλλήλους ἔχουσι, συντυχὼν ἑκάστοις

* τοῖς

qve figuris natalitiis cœliqve thematibus prædicendi artem profeſſi, Chaldæi ſint etiam appellati.

XI. Strabo in libris ſuis Geographicis ſcribit, communi gentis nomine per excellentiam appellari incolas Babylonicæ Arabibus & mari Perſico vicinæ regionis, qvæ ipſis in plures claſſes diviſis ad habitandum fuit attributa & ſepoſita; eorumqve alios Orchenos, alios Borſippenos, alios diverſis nominibus vocatos fuiſſe; qvatenus variis ſectis addicti de rebus iiſdem diverſimodè ſentiebant. In qvibus plurimi alii celebres & laude digni floruerunt viri qvorum præcipuus *Zoroaſter*, & qvi illum ſeqvutus eſt *Otanes* claruere; *Cidenas* deinceps & *Naburianus*, qvibus *Sudinus* accenſetur; verum etiam *Seleucus* Seleucia oriundus eſt qvoqve Chaldæus. Ex ea gente magnus *Abraham* olim ortus Deum univerſi creatorem, ex variis, qvæ in terra & mari cernuntur affectionibus& proprietatibus, exqve omnibus, qvæ circa Solem & Lunam & cœlum accidunt, ratiocinando primus cognovit, ad qvem, cum vocaret ipſum, celeri curſu acceſſit, & in Ægyptum deducentem ſeqvutus eſt. Ubi cum Ægyptiorum, qvi conſuetudinibus diverſis ſtudentes, invicemqve alii aliorum leges deſpectui habentes, mutuis inter ſe odiis & inimicitiis certabant, fuiſſet ſapientiſſimis

αὐτῶν διαπτύων μὲν οὓς ἐποιοῦντο λόγους περὶ τῶν ἰδίων κενούς, καὶ μηδὲν ἔχοντας ἀληθὲς ἀποφαίνων· θαυμασθεὶς δὲ παρ' αὐτῶν ἐν ταῖς συνουσίαις ὡς συνετώτατος καὶ δεινὸς ἀνὴρ οὐ νοῆσαι μόνον ἀλλὰ καὶ πεῖσαι, λέγων περὶ ὧν ἂν ἐπιχειρήσειε διδάσκειν, τήν τε ἀριθμητικὴν αὐτοῖς χαρίζεται. καὶ περὶ ἀστρονομίας παραδίδωσιν.

XII. οὗτοι δὲ γνωριμώτατοι διὰ σοφίαν ἐν πᾶσι γενόμενοι, καὶ τὸν Ἑρμῆν, ὃν δὴ καὶ τρισμέγιστον ὠνομάσθαι φησὶ, ἄνδρα τὸν ἐν αὐτοῖς ἄκρον ἐν μαθηματικῇ, πολλούς τε σὺν ἐκείνῳ καὶ ἄλλους Αἰγύπτου παῖδας, τοὺς κεκλημένους παρ' ἐκείνοις προφήτας ἔσχον· οὐκ ἀθαύμαστον παρὰ πᾶσιν ἐπὶ παιδείᾳ λαχόντας ὄνομα, οἱ τὸ πρῶτον Ἀβραὰμ τῷ προπάτορι καὶ Χαλδαίῳ τῷ ὄντι σοφῷ μαθητεύσαντες. πρὸ γὰρ τῆς αὐτοῦ παρουσίας εἰς Αἴγυπτον τούτων ἀμαθῶς εἶχον φησὶ, * ἐκ Χαλδαίων ταῦτ' ἐφοίτησαν εἰς Αἴγυπτον, ὅθεν ἦλθε καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας. Πυθαγόρας γὰρ ὁ Μνησάρχου ὁ Σάμιος· καὶ Φερεκύδης ὁ Σύρος, καὶ Ἀναξαγόρας ὁ Ἡγεσιβούλου ὁ Κλαζομένιος· ἔτι τε Θάλης ὁ Μιλήσιος, καὶ Σόλων ὁ τῶν Ἀθήνησι νόμων εὑρετής, καὶ μὴν καὶ Πλάτων ὁ τοῦ Ἀρίστωνος, ἄχρι τῆς Αἰγύπτου φιλομαθίας χάριν παρελθόντες, καὶ παρ' αὐτῶν δι-

* καὶ ἐκ

mis congreſſus; averſatuſqve, qvos de propriis unuſqviſqve ſuis opinionibus fecerunt, ſermones, nihil veri in ſe habere eos oſtendit. In colloqviis itaqve virum admirati, utpote prudentiſſimum, & intelligendi facultate non ſolum, ſed etiam perſuadendi vi, qvandocumqve verbo docere inciperet, pollentem, Arithmeticam & Aſtronomiam ab ipſo benigne tradente acceperunt.

XII. Hi verò apud omnes gentes cum ob ſapientiam celebritate nominis inclaruiſſent, *Hermetem*, qvem ter maximum appellari dicit, virum inter ipſos ſummum Mathematicum, multoſqve ſimul alios Ægypti indigenas, prophetas dictos apud ſe habuerunt. Neqve mirum famam eruditionis conſeqvutos eſſe, qvi Patriarchæ *Abraha* Chaldæi revera ſapientis diſcipuli primo fuerant, ab eoqve edocti. Anteqvam enim in Ægyptum fuiſſet ipſe profectus, Mathematicas diſciplinas, *Joſepho* teſte, neſciebat gens illa; qvæ ex Chaldæa in Ægyptum delatæ, ad Græcos poſtea pervenerunt. *Pythagoras* ſiqvidem Samius Mneſarchi F. *Pherecydes* Syrus, *Anaxagoras* Clazomenius Hegeſibuli F. *Thales* præterea Mileſius, *Solon* qvoqve, qvi Athenienſibus leges condidit & ſcripſit, qvinetiam *Plato* Ariſtonis F. addiſcendi cupiditate ducti ad Ægyptios abierunt, & ab ipſis in ſcientiis Mathematicis erudi-

δαχθέντες τὴν μαθηματικὴν τοῖς ἄλλοις παραδεδώκεσαν ἐπιστήμην. Καὶ δὴ πολλοὶ μὲν ἐν Ἕλλησι καὶ ἄλλοι γεγόνασι τὴν τοιαύτην εἰς ἄκρον ἐξησκήσαντες θεωρίαν, καὶ Χαλδαίους πολλῷ τῷ μέσῳ καὶ Αἰγυπτίους ὑπερβάλλοντες· καὶ μάλιστα πάντων ὁ πάντων μάλιστα φιλόπονός τε καὶ φιλαλήθης ἀνὴρ Ἵππαρχος, ὥς φησι Πτολεμαῖος. Καὶ μέντοι Πάππος τε καὶ Θέων οἱ Πτολεμαϊκοὶ * φάναι διάδοχοι.

XIII. Ὁ δὲ δὴ Κλαύδιος οὑτοσὶ Πτολεμαῖος, καὶ Πτολεμαΐδος μὲν ἐκφὺς τῆς ἐν Θηβαΐδι καλουμένης Ἑρμείου, Αἰλίῳ δὲ ** Ἀντωνίῳ βασιλεῖ Ῥωμαίων σύγχρονος γεγονὼς κατὰ πάντων τὰ πρῶτα φέρεται, πάσης μὲν, ὡς αὐτὸς γράφων ἐν πρώτοις παραδηλοῖ, μαθηματικῆς ἐπιμεληθεὶς θεωρίας. ἐξαιρέτως δὲ καὶ τῆς περὶ τὰ θεῖα κατανοουμένης, καὶ τὰ οὐράνια. καὶ ταύτην ἐντελσὶ καὶ δέκα τοῖς τῆς μαθηματικῆς καὶ μεγάλης συντάξεως κάλλιστά τε καὶ ὑψηλότατα παραδιδοὺς βίβλοις, καὶ μὴν μετὰ τοσῆσδε τῶν ὀνομάτων εὐγλωσσίας καὶ χάριτος καὶ ῥυθμοῦ καὶ τόνου, ὡς ὑπερβάλλειν σχεδὸν τοὺς ὁρμωμένους ἐντεῦθεν καὶ γλώττης μόνης ἀττικιζούσης δοκεῖν φροντίζειν· ἣ δὴ καὶ μεγάλη καλεῖσθαι μόνη τῶν ἁπασῶν ἐκληρώσατο, διά τε τὴν σεμνότητα καὶ τ' ἀξίωμα τῶν ὑψηλῶν καὶ μεγάλων λόγων τῶν ἐν αὐτῇ, περὶ τὴν κατ' οὐρανὸν θεωρίαν ἔχουσαν τὸν σκοπόν.

ti, aliis poſtea eas tradiderunt. Multi præterea alii Græci in ejuſmodi theoretica ſcientia ſummè exercitati claruerunt, & longo intervallo poſt ſe relictos Chaldæos & Ægyptios ſuperarunt. Præcipuus verò omnium tum veritatis amantiſſimus *Hipparchus* à Ptolemæo laudatus. *Pappus* eqvidem & *Theon* Ptolemæi ſucceſſores clari fuere.

XIII. *Claudius* verò hic *Ptolemæus* in Thebaïdis urbe Ptolemaïde Hermii appellata natus, Ælio Antonino Romano Imperatori coævus, primas in omnibus partes obtinet: cum, ut ipſe in primis libris oſtendit, in omnibus Mathematicæ partibus addiſcendis, ea præcipuè qvæ res divinas cœleſteſqve contemplatur, ſedulus ac diligens fuerit. Qvam tredecim Mathematicæ & Magnæ conſtructionis libris accuratiſſimè, & demonſtrationibus maximè ſublimibus, tanta cum nominum aptitudine, ornatu, gratia, rythmo ac tono tradidit, ut etiam illos ſuperet, qvi hiſce ducti & impulſi ſolius Attici leporis curam habere, eumqve ſectari videntur. Qvæ etiam propter majeſtatem dignitatemqve ſublimium & grandium, qvi ea comprehenduntur, qviqve cœleſtium rerum contemplationem ſcopum habent, ſermonum *Magnæ* nomen inter omnes una ſortita eſt.

XIV.

* Bullialdus leg. Φανοὶ

** Ἀντωνίνῳ

XIV. Περιέχει μὲν γὰρ ἐν μὲν τοῖς πρώτοις δυσὶ βιβλίοις τήν τε καθόλου τῆς γῆς ὅλης σχέσιν πρὸς ὅλον τὸν οὐρανόν. καὶ τὸν λόγον τὸν περὶ τῆς τοῦ λοξοῦ κύκλου θέσεως, καὶ * τὸν τόπον τῆς καθ᾽ ἡμᾶς οἰκουμένης. ἔτι τε τῆς πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν καθέκαστον ὁρίζοντα παρὰ τὰς ἐγκλίσεις γινομένης ἐν ταῖς τάξεσι διαφορᾶς. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ βιβλίῳ τὴν ἡλιακὴν κίνησιν· ἐν δὲ τῷ τετάρτῳ καὶ πέμπτῳ τὴν σεληνιακήν. ἐν δὲ τῷ ἕκτῳ τὰ ταύταις ἐπισυμβαίνοντα· Συνοδικάς τε φημὶ καὶ πανσεληνιακὰς συζυγίας, καὶ τοὺς ἄλλους οὓς πρὸς τὸν ἥλιον ἡ σελήνη ποιεῖται σχηματισμούς. ἔτι γε μὲν καὶ τὰς ἐκλειπτικὰς φαντασίας καὶ τὰ παθήματα· ἐν δὲ τῷ ἑβδόμῳ καὶ ὀγδόῳ τὰ περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν καλουμένων σφαίρας. ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς πέντε βιβλίοις τὰ περὶ τῶν πέντε πλανητῶν προσαγορευομένων. ἕκαστα δὲ τούτων, ὥς φησιν ἐν τῷ τοῦ πρώτου δευτέρῳ, δείκνυσιν ὁ σοφὸς Πτολεμαῖος, ἀρχαῖς μὲν καὶ ὥσπερ θεμελίοις εἰς τὴν ἀνεύρεσιν χρώμενος τοῖς ἐναργέσι φαινομένοις, καὶ ταῖς ἀδιστάκτοις τῶν τε πρὸ ἐκείνου καὶ τῶν κατ᾽ ἐκεῖνον τηρήσεων. Τὰς δὲ ἐφεξῆς τῶν καταλήψεων ἐφαρμόζων διὰ τῶν ἐν ταῖς γραμμικαῖς ἐφόδοις ἀποδείξεων.

* τῶν τόπων

XIV. Primis autem duobus libris, totius orbis terrarum ad univerſum cœlum habitudinem univerſalem; rationem porro poſitionis obliqvi circuli zodiaci, locorumqve & ſituum terræ noſtræ habitabilis; differentiam præterea in ordinandis illis per ſingulos horizontes ex inclinationibus variis ortam explicat & oſtendit. Tertio libro Solis motum, ut & qvarto & qvinto Lunarem expendit & determinat. Sexto qvæ utriſqve ſimul contingunt, Synodicas nempe ſyzygias & plenilunia; aliaſqve Solis & Lunæ ad invicem habitudines & configurationes à ſe obſervatas. Eclipſes præterea, eaſqve concomitantia accidentia & circumſtantias declarat. Septimo & octavo qvæ ad ſphæram fixarum pertinet ſtellarum exeqvitur. Poſtremis tandem qvinqve libris, qvinqve Planetarum appellatorum motus examinat & contemplatur. Unumqvodqve verò eorum, ut cap. 2. libri 1. ipſe ſcribit doctus Ptolemæus, manifeſtis clariſqve phænomenis, certiſqve & nulli dubio obnoxiis, qvæ ab anterioribus priſciſqve Aſtronomis, qvæqve ſua ætate factæ fuerant, obſervationibus, pro principiis ac veluti fundamentis adhibitis, oſtendit. Qvæ verò ex illis colliguntur & comprehenduntur, linearibus demonſtrationibus aptè accommodata explanat.

THEO-

THEODORUS METOCHITA cum paullo antiqviore Georgio Metochita a) non confundendus, ſub Andronico Palæologo ſeniore ampliſſima magni Logothetæ dignitate functus eſt ab A. C. 1314. & filiam ſuam Irenem b) Joanni Palæologo panhyperſebaſto, Conſtantini Palæologi, qvi Andronici Imp. frater erat, filio nuptui collocavit: Poſtea cum Andronicus junior, ſenioris ex Michaële filio nepos avum imperio exſpoliaſſet A. 1327. Theodorus qvoqve dignitate imminutus & exul, mox liberatus iterum exilio, CPoli in monaſterio Choræ qvod ipſe inſtauravit vixit atqve extinctus eſt A. C. 1332. die decimo tertio Martii, poſt Andronicum ſeniorem cui fidelis & amicus fuerat, defunctum trigeſimo c). Nicephorus Gregoras qvi virtutem illius atqve eruditionem Patroni ac Doctoris ſui encomiis mactat in Hiſtoriarum opere, lib. VII. VIII. IX. X. & funebri illum oratione decoravit, hoc qvoqve ei poſuit epitaphium: d)

Ὃς πάρος ἐν σοφίῃ μέγα κῦδος ἔην γε θνητῶν
Βαιὸς ὧδι λάας τοῦγε κέκευθε νέκυν.
Δῆμος σεπτῶν μυστάων ὀλολύξατε πᾶσαι,
Ὤλετο κεῖνος ἀνὴρ, ὤλετο πανσοφίη.

Magno

a) Hic Georgius Metochites Jo. Vecci Archidiaconus, λατινόφρων & ideo cum eodem Becco atqve Joanne Meliteniota ejectus in exilium circa A. C. 1283. ab Andronico Palæologo. De eo Pachymeres & è recentioribus Allatius de Georgiis p. 346. qvem vide ſis etiam de conſenſu p. 769. ſeq. p. 773. & adverſus Creyghtonum p. 617. 625. & Michaëlem Nau in Eccleſiæ Romanæ Græcæqve vera effigie p. 82. qvi Theodorum Metochitam Georgii filium fuiſſe ſcribit. Confundit utrumqve Voſſius de Hiſt. Græcis II. 29. de Hiſt. Græc. Meurſium præf. ad Metochitam ſecutus. Ex Georgii Metochitæ ſcriptis pro Latinis adverſus Græcos partem Allatius vulgavit, ut *refutationem trium capitum Maximi Planudis*, in Græcia Orthodoxa T. 2. p. 922-958. *Refutationem Manuelis Cretenſis, Nepotis*, id. p. 959-1074. Ex Oratione *de unione Eccleſiarum*, fragmentum p. 429. contra Hottinger. Ex Oratione *de diſſidio Eccleſiarum* id. p. 458. 462. Ex *libro IV. de proceſſione Spiritus S.* Combefis. T. 2. auctarii novi Bibl. Patrum p. 1018-1026. (ubi de S. Maximi loco Epiſt. ad Marinum Cypri presb. diſputatur.) Ex *libro V.* Allatius libro de purgatorio p. 668-677. & contra Hottinger. p. 511. De illis qvinqve libris ſive Orationibus Allatius de Conſenſu p. 771. Citantur etiam plura à Nic. Comneno in Myſtagogicis prænotionibus ut *explicatio regularum S. Nicephori* CPol. Patriarchæ p. 20. *Oratio de ſacris myſteriis* p. 396. *Ecthesis Hiſtoriarum & Orationes contra Georgium Cyprium*. p. 410. Argumentum Trium Orationum contra Cyprium exponit Allatius de Conſenſu p. 772.

b) Joannes Cantacuzenus lib. 1. cap. 43. Nicephorus Gregoras lib. 7. cap. 11.

c) Nicephorus Gregoras lib. X. cap. 2. ubi etiam Monodia ejus in Metochitam inſerta legitur qvam cum Hieron. Wolfii verſione Meurſius Metochitæ ſuo præfixit.

d) Jo. Boivin ad Gregoram p. 773. & Bandurius Antiqvitat. CPol. lib. VII. p. 180.

Digitized by Google

Magno hominum decori cujus ſapientia nuper
Certe erat, huncce levis jam lapis ecce tegit.
Muſarum veneranda cohors, complangite cuncta,
Ille vir interiit! Panſophia ipſa jacet!

Laudibus illis præter Gregoram & Jo. Cantacuzenum fidem facit etiam Thomas Magiſter in προσφωνητικῷ ad Metochitam, & in Epiſtola ad eum ſcripta, ubi vocat μουσῶν ἑλικῶνα, λόγων ἑστίαν, φιλοσοφίας τέμενος, ῥητορικῆς ὄφελος, καὶ συμπάσης ἄλλης λογικῆς ἐπιστήμης, εἰ δεῖ συντόμως εἰπεῖν, πρυτανεῖον. *Heliconem Muſarum, Veſtam politiorum literarum, Philoſophiæ templum* (al. μένος *robur ac ſpiritum*) *Artis oratoriæ columem, & ceteræ liberalis doctrinæ univerſæ, ut verbo dicam, publicum prytaneum.* p. 204. Inter alia etiam exqviſitam Aſtronomiæ peritiam in illo celebrat, qvam diſciplinam ex eo hauſiſſe ſe profitetur Gregoras VIII. 7. & ex tenuibus qvæ à Bryennio edoctus fuerat principiis ad ſummum faſtigium produxiſſe Metochitam ſcribit Jo. Cantacuzenus lib. 1. c. 11. p. 37. Illa vero Thomæ Magiſtri Epiſtola una cum προσφωνητικῷ Græce & Latine vulgata eſt à Laurentio Normanno V. C. inter alias ejus orationes & Epiſtolas Upſal. 1693. 4. p. 178. & 202. Hunc Metochitam falſo tradi à Margunio in Eccleſiaſtico dogmate ſenſiſſe cum Latinis, obſervat Nicolaus Comnenus Papadopoli in prænotionibus Myſtagogicis p. 9. & fuſius, in teſtimonio Græciæ.

Quanquam in ſumma dignitate conſtitutus multos annos negotia publica curanda habuit, curavitque ex Andronici Imp. voto diligentiſſime, tamen multa & præclara ſcripſit, ſemper lucubrationes interponens diurnis Reip. curis: e) Ex his multa penitus interciderunt, pauciſſima viderunt lucem, pleraque adhuc latent inedita in Bibliothecis,

e) Gregoras lib. VII. cap. 11. Hiſtoriæ de Metochita: βιβλιοθήκη γὰρ ἦν ἔμψυχος οὗτος καὶ τῶν ζητουμένων πρόχειρος εὐπορία -- ἔξεστι δὲ καὶ πᾶσι τοῖς βουλομένοις τεκμηριοῦσθαι τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἐν τοῖς λόγοις δύναμιν ἐξ ὧν συνετετάχει πολλῶν τε καὶ πολλῆς καὶ ποικίλης γεμόντων τῆς ὠφελείας βιβλίων &c. *Erat enim viva Bibliotheca, & eorum quæ ſcire velles, parata copia -- verum qua dicendi facultate præditus fuerit, cui libet æſtimare promtum eſt ex plurimis libris quos multæ & variæ frugis plenos compoſuit. Jam quod in eo viro maxime mireris, cum tanta moleſtiæ premerent, tantus negotiorum publicorum æſtus incumberet, cum curæ aliæ aliæ animum ejus veluti inundarent, nihil unquam fuit quod eum à lectione & ſcriptione revocaret. Sed ea dexteritate in utrisque verſabatur, ut à mane usque ad veſperam in pa-*

Digitized by Google

cis, ſive carmine ſive proſa: in quibus verſus duriores, f) & proſam aſperam g) aureſqve radentem notavit paullo delicatius lectorum judicium.

Edita Theodori Metochitæ Scripta.

Παράφρασις *Paraphraſis in* Ariſtotelis *libros VIII. Phyſicorum, libros III. de anima, libros IV. de cœlo, libros II. de ortu & interitu,* cæteraqve qvæ parvorum naturalium nomine veniunt, *librum de memoria & reminiſcentia, de ſomno & vigilia, de inſomniis, de divinatione per ſomnum, de motu animalium, de brevitate & longitudine vitæ, de ſenectute & juventute, vitâ & morte: & Librorum IV. meteorologicon.* Hæc Paraphraſis Græce necdum lucem vidit, Latine autem verſam à *Gentiano Herveto* Aurelio, Simon Schardius primùm excudi curavit Baſileæ 1559. 4. apud Nicolaum Brylingium cum præfatione Philippi Bechii Medici. Deinde recuſa Latine eſt Ravennæ 1614. 4. Nam Pariſiis primùm vulgatam fuiſſe, neſcio unde accepit Labbeus * qvi nec annum nec formam dicere potuit, & à ſe primum in lucem editam Brylingius in fronte ſui libri diſerte profitetur.

Hiſtoriam Romanam à Julio Cæſare ad Conſtantinum Magnum, qvam ab Andrea Schotto acceperat ſub Theodori Metochitæ nomine, Græce addita verſione ſua & brevibus ad calcem libri notis vulgavit *Joannes Meurſius* Lugd. Bat. 1618. 4. Sed ab eodem Labbeo ** & Theop. Raynando † atqve Vincentio Richardo †† obſervatum fuit illam non eſſe Metochitæ, ſed librum tertium Annalium Michaëlis Glycæ à pag. 204. edit. regiæ usqve ad 245. ubi Galerii Maximiani infelix obitus deſcribitur.

Scripta

latio Remp. adminiſtraret, & uni huic rei ita ſedulo ita acri ſtudio vacaret, quaſi à litteris prorſus alienus eſſet. Sero inde digreſſus, adeo totus in litteris erat, ὥσπερ ἂν εἰ σχολαστικός τις ἦν, *quaſi ſcholaſticus eſſet, neque cum Rep. negotii quicquam haberet.*

f) Io. Boivin ad Gregoram p. 773.

g) Gregoras lib. VII. c. 11. p. 168.

* Labbeus in conſpectu Platonis & Ariſtotelis interpretum, p. 15.

** Labbeus ad Glycæ annales Pariſ. 1660. fol. p. 364.

† Raynaudus de bonis & malis libris Lugd. 1653. 4. p. 156.

†† Richardus ad Matthæum Cantacuzen. in Canticum Canticorum. Rom. 1624. fol. p. 130.

Digitized by Google

Scripta Theodori Metochitæ inedita.

I. Περὶ νεωτερικῆς κακοηθείας. *De mala recentiorum conſuetudine.* De hoc libro adſcribam teſtimonium Græci hominis doctiſſimi Nicolai Comneni Papadopoli pag. 9. prænotionum Myſtagog. *Inter plurima monumenta tum ſapientiæ tum eruditionis, queis vir hic plane doctus Græciam noſtram jam pene ad extremam paupertatem Scientiarum redactam auxit atque ditavit, potiſſime laudandus eſt aureus libellus περὶ νεωτερικῆς κακοηθείας, quem noſtra ætate Latinum fecit Arcudius. Ibi enim ita de ſacris inſtitutis recentiorum more corruptis facundiſſime queritur, ut trecenta vulnera* h) *Eccleſiæ à corruptoribus illata demonſtret.* Loca paſſim ex hoc libro idem Comnenus utraque lingva affert ut p. 403. & alibi, ſed integrum vel Græce prodiiſſe vel verſionem Petri Arcudii vidiſſe lucem, mihi hactenus incompertum.

II. *Hiſtoriæ ſacræ libros duos*, & *Conſtantinopolitanæ unum* habuit Joannes Meurſius & publici juris facturum ſe promiſit in præf. ad ſuum Metochitam. Videntur autem hi tres fuiſſe ex illis λόγοις Theodori Metochitæ *decem & octo* de variis materiis, ſed præcipue ad Hiſtoriam de vitis Sanctorum & ad Hiſtoriam Imperii CPol. & ipſius urbis CPol. pertinentibus, qvi ſervantur in Bibl. Cæſarea, ipſo illius ævo (ut teſtatur Lambecius VII. pag. 154.) pereleganter exarata in membrana, & ex quibus loca affert Reinoldus Dehnius S. I. in notis ad Martyria Coſmæ & Damiani pag. XVIII. ex oratione de laudibus Nicææ urbis; & altera de Marina Martyre: & pag. XLVIII. ex oratione de Greg. Nazianzeni laudibus. Promittit eodem loco Lambecius ſe accuratius illos λόγους deſcripturum libro octavo, ſed aliorum Codicum copia & multitudine prohibitus id præſtare non potuit.

III. *Capita Philoſophica & Hiſtorica Miſcellanea CXX.* MSS. Græce in Bibl. Cæſarea teſte Lambecio VII. pag. 149. ſeq. & inter Codices MStos Bibl. Auguſtæ Vindelicor. memorantur ab Hœſchelio pag. 52. & B. D. Reiſero noſtro pag. 74. & inter Codices Bibl. Coiſlinianæ p. 221. ſeq. ab Eruditiſſ. Montfaucono: lectuque digniſſima judicantur à Tho. Reineſio in Epiſtolis ad Neſteros pag. 19. qui Neſteri codice uſus narrat illa continere *Philoſophica è Phyſicis, Ethicis & Politicis deſumta plurima, hiſtorica nonnulla. Num. CXI. Hiſtoriarum cognitionem cuivis litterato maxime neceſſariam & rem in communi vita utiliſſimam eſſe docet. Criticen exercet cum*

h) poſtremum eſt de garrulitate.

de Xenophonte cap. XIX. De Platone & Ariſtotele cap. XII. II. V. X. XXI. XXV. & alibi: de Plutarcho c. LXXI. de Philone cap. XV. de Joſepho cap. XIV. de Dione Pruſaenſi cap. XVIII: de Syneſio cap. XVII. differit. Ad Oratoriam pertinent Θρῆνοι, *quos adpellat, ſuper ſtatu Imp. Romani infelice c. XXXVII. - - XL. ſuper humanæ vitæ miſeriis c. XXVII. & inſtabilitate fortunæ c. CXVII. de qua ipſe optime dicere potuit, qui de ſummo honorum faſtigio (erat enim magnus Logotheta, ab Imperatore ſecundus) in extremam egeſtatem decidit - - vir plane ſummus & major ſæculo ſuo.* Ut ad opus integrum vel excerpta ex eo in lucem proferenda lectorum ſi poſſim aliquem excitem, adſcribam titulos capitum integros, (quos Græce tantummodo Lambecius dedit,) cum Latina verſione.

Πίναξ τῆς παρούσης βίβλου τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου μεγάλου λογοθέτου κυρίου ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΜΕΤΟΧΙΤΟΥ.

Κεφάλαιον ά. Προοίμιον, ἐν ᾧ καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν νῦν λέγειν.

β'. Περὶ μνήμης, καὶ ὅτι ἀναγκαῖον.

γ'. Περὶ τῆς ἀσαφείας τῶν Ἀριστοτέλους συνταγμάτων.

δ. Ὅτι πάντες ἥττηνται δοξοσοφίας.

ε. Περὶ Ἀριστοτέλους δοξοσοφίας καὶ περὶ τῶν Μαθηματικῶν.

ς'. Ὅτι πολὺ πάντες ἥδονται οἷς ἂν συνεθισθῶσιν.

ζ'. Περὶ τῆς εἰς τὸν Πυθαγόραν πάντων τῶν σοφῶν εὐλαβείας, καὶ περὶ τοῦ μαθηματικοῦ.

ή. Ὅτι πᾶσι σύνηθες τοῖς σοφοῖς εἰρωνεία καὶ τὸ χαριεντίζεσθαι, καὶ Πλάτωνι μάλιστα καὶ Σωκράτει

Index præſentis libri à ſapientiſſimo & eruditiſſimo compoſiti magno Logotheta Domino THEODORO METOCHITA.

CAp. 1. Procœmium, ubi etiam de eo, quod nunc non licet loqui quæ ſentias. *confer c. 9.*

2. De memoria & quam neceſſaria illa ſit.

3. De ſcriptorum Ariſtotelis obſcuritate.

4. Quod omnes gloriæ ſtudio ducuntur.

5. De Ariſtotelis gloriæ ſtudio & de Mathematicis.

6. Quod omnes multum delectantur iis quibus adſveverunt. *Confer c. 32.*

7. De veneratione qua omnes ſapientes Pythagoram proſecuti ſunt, & de Mathematica ejus peritia.

8. Quod omnibus Sapientibus in more poſitum ironia & facetiis uti, Platoni maxime ac Socrati.

9. Quod

Digitized by Google

θʹ. Ὅτι οὐκ ἔστιν, ὡς νοεῖ τις, λέγειν.	9. Quod loqui quæ ſentias non licet.
ιʹ. Ὅτι ἀνευλαβῶς ἅπαντες οἱ σοφοὶ πρὸς τοὺς πρὸ αὐτῶν ἐχρήσαντο, ἐν ᾧ καὶ περὶ Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους.	10. Quod omnes ſapientes ſine verecundia auctoritatem priorum neglexerint, ubi & de Platone atque Ariſtotele.
ιαʹ Περὶ Ἀριστοτέλους, καὶ τῆς εἰς τὸ φυσικὸν καὶ λογικὸν εὐδοκιμήσεως τοῦ ἀνδρός.	11. De Ariſtotele, & laude Viri in naturali atque rationali diſciplina.
ιβʹ. Ἔτι περὶ τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ περὶ τοῦ φυσικοῦ κατ' αὐτὸν καὶ λογικοῦ.	12. Adhuc de Ariſtotele ejusque Phyſica ac Logica.
ιγʹ. Περὶ Πλάτωνος καὶ τοῦ μαθηματικοῦ τῆς σοφίας, καὶ μάλιστα περὶ τοῦ ἁρμονικοῦ.	13. De Platone & Mathematica Philoſophiæ parte & maxime de Harmonica.
ιδʹ. Ὅτι οὐκ ἐξ ἀρχῆς τέλειον κατέστη τὸ τῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης.	14. Quod non ab initio ſtatim perfecta fuit Mathematica Scientia.
ιεʹ. Περὶ Ἰωσήπου.	15. De Joſepho.
ιϛʹ. Περὶ Φίλωνος.	16. De Philone.
ιζʹ. Ὅτι πάντες, ὅσοι ἐν Αἰγύπτῳ ἐπαιδεύθησαν, τραχύτερον τῷ λέγειν χρῶνται.	17. Quod omnes qui in Ægypto inſtituti fuere, aſperiore dicendi genere uſi ſunt.
ιηʹ. Περὶ Συνεσίου.	18. De Syneſio.
ιθʹ. Περὶ Δίωνος.	19. De Dione.
κʹ. Περὶ Ξενοφῶντος.	20. De Xenophonte.
καʹ. Περὶ τῶν Ἀριστοτελικῶν βιβλίων τῶν μετὰ τὰ φυσικά, καὶ περὶ τοῦ βιβλίου Ἑρμογένους τοῦ περὶ μεθόδου δεινότητος.	21. De libris Metaphyſicorum Ariſtotelis, & Hermogenis libro de vi dicendi comparanda.
κβʹ. Περὶ τοῦ ἐν τῇ μαθηματικῇ ἐπιστήμῃ ἀστασιάστου.	22. De certo & ſtabili in ſcientia Mathematica.
κγʹ Περὶ τοῦ ἐν τῇ φυσικῇ θεωρίᾳ ἀβεβαίου.	23. De incerto in Phyſica ſpeculatione.
κδʹ. Ὅτι διὰ τὸν πρὸς ῥητορικὴν πόλεμον ἀεὶ διαλόγοις ὁ Πλάτων χρῆται.	24. Quod Plato dialogis ſemper utitur propter bellum quod Rhetoricæ indixit.
κεʹ. Ὅτι διὰ τὴν πρὸς Πλάτωνα μά-	25. Quod Ariſtoteles ſingulare ſtu-

Digitized by Google

χην σπουδάζειν ἠξίωσεν Ἀριστοτέλης περὶ τὴν Ῥητορικήν.

dium impendit Rhetoricæ, ut Platoni adverſaretur.

κϛ'. Ὅτι τῷ ἁπλῷ καὶ ἀτημελήτῳ τῆς φωνῆς φιλοσοφία οἰκείως ἔχει.

26. Quod Philoſophiæ congruens vel maxime eſt dictio ſimplex & incurioſa.

κζ'. Θρῆνοι ἐπὶ τῷ τῶν ἀνθρώπων βίῳ.

27. Deplorationes vitæ humanæ.

κη. Περὶ τοῦ ῥητοῦ τοῦ λέγοντος, οὐκ ἔστιν εὑρεῖν βίον ἄλυπον ἐν οὐδενὶ, καὶ περὶ τῶν κατὰ βίον μεταβολῶν, καὶ περὶ τῶν κατ' αὐτὸν τὸν συγγράφοντα.

28. De dicto quod ait: *vitam luctus expertem nusquam reperias.* Et de vitæ mutationibus, & illis quæ ſcriptori ipſi acciderunt.

κθ'. Περὶ τοῦ εὐμεταβλήτου πάντων τῶν κατ' ἀνθρώπους.

29. Quod omnia humana facile alterationi obnoxia ſint.

λ'. Περὶ τῆς κατ' ἀνθρώπους ἀμαθίας τῶν βελτίστων.

30. De ignoratione rerum optimarum quæ eſt in hominibus.

λά. Ὅτι οὐκ ἔστι τοῖς ἐν τῷ σώματι τελεία κατάληψις περὶ τῶν ὄντων, καὶ ὑπόδειγμα πρὸς τοῦτο ἀπὸ τῶν τῇ μέθῃ μὴ τελείως καταβαπτισθέντων.

31. Quod animæ, dum in corporibus verſantur, non perfecte poſſunt res percipere, idque declaratum à ſimilitudine hominum ebrietate non funditus demerſorum.

λβ'. Ὅτι ἡδὺ κατ' ἀνθρώπους ᾧ τις ἂν χρόνιος συνεθισθείη.

32. Quod ſvave ſit hominibus cuicunque aliquis per aliquod tempus adſvevit.

λγ'. Ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀηδῶς σύνεισι τῷ κατ' ἔθος μακρὸν ὄντων βίῳ.

33. Quod multos homines tædium vitæ generis cujuscunque poſt longum uſum capit.

λδ'. Ὅτι τινὲς τῶν φαύλων καὶ ἀνοήτων οὐδὲν ἧττον ἢ κατὰ τοὺς πεπαιδευμένους ἥδιστα βιοῦσι, μεγάλα περὶ ἑαυτῶν οἰόμενοι.

34. Quod nonnulli ineptorum & ſtultorum non minus quam ſapientes vivunt ſvaviter, magna ſibi de ſeipſis imaginantes.

λέ. Ὅτι πολλοὶ διὰ φιλαυτίαν ἐπὶ μικροῖς οἷς ἔχουσιν, ἀπειροκάλως ἐπιδείκνυνται.

35. Quod multi ex falſo ſui amore, in parvis quæ habent inepte ſe jactant.

λϛ'. Ὅτι καὶ ἐν μικροῖς τινες ἀγαθοῖς εὐγνώμονές εἰσι, καὶ περὶ τοῦ βασιλέως ἐνταῦθα.

36. Quod in parvis etiam bonis quidam recte ſe gerunt; Et de præſenti Imperatore.

37.

Digitized by Google

λζ'. Θρῆνοι ἐπὶ τῇ τῶν Ῥωμαϊκῶν πραγμάτων ἐλαττώσει καὶ μεταβολῇ τῆς μεγάλης ἐκείνης εὐδαιμονίας.

37. Leſſus ſuper rerum Romanarum imminutione & mutatione magnæ illius felicitatis.

λη'. Θρῆνοι τῶν κατὰ τὴν ἔσω τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς κακῶς πραξάντων.

38. Comploratio de rebus in Orientali Romanorum imperio infeliciter geſtis.

λθ'. Θρῆνοι ἔτι περὶ τῶν αὐτῶν, καὶ ὅτι οὐκ ἔνι παραβάλλειν τὰ ἐκεῖ πάντα τοῖς ἀλλαχοῦ Ῥωμαϊκοῖς.

39. Leſſus alius ejuſdem argumenti, & quod omnia illa (Orientalis Imperii) non poſſint priſtinis Romanis conferri aut æquiparavi.

μ'. Θρῆνοι ἔτι περὶ τῶν αὐτῶν καὶ ὅτι καὶ τὰ τῶν μοναχῶν ἐκεῖσε βέλτιον εἶχεν ἢ ἀλλοθίπη.

40. Leſſus alius ejuſdem argumenti, & quod Monachorum quoque res ibi melius ſe habuere quam aliis in locis.

μα'. Ὅτι ἔθος ἀνθρώποις τὰ παρελθόντα τοῦ βίου ποθεῖν, κἀκείνων ἥδιστα μεμνῆσθαι.

41. In more eſſe mortalibus præterita vitæ deſiderare, illorumque libentiſſime meminiſſe.

μβ'. Ὅτι σφόδρα ἡδὺ τοῖς ἀνθρώποις ἡ ἐποπτεία τῆς κτίσεως.

42. Quod valde jucunda eſt hominibus rerum creatarum conſideratio.

μγ'. Ὅτι ἥδιστον ἡ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν κατ' οὐρανὸν ἐποπτεία.

43. Quod jucundiſſima contemplatio ſit cœli rerumque cœleſtium.

μδ'. Ὅτι ἥδιστον θέαμα ἡ θάλασσα.

44. Quod jucundiſſimum ſit ſpectaculum mare.

με'. Ὅτι εἰκάζειν ἂν εἴη τοὺς ἐν τῷ ἱλαρῷ συνόντας σεμνότητι τοῦ τῆς θαλάττης ἐν γαλήνῃ θεάματι.

45. Quod honeſta hilarite vitæ utentes conferre licet ſpectaculo tranquilli maris.

μς'. Ὅτι πολλοῖς τῶν ἀνθρώπων ποθεινὸν τὸ ἄπραγμον τοῦ βίου.

46. Multis hominibus deſiderabilem videri vitam non negotioſam ac deſidem.

μζ'. Ὅτι πλείοσι περισπούδαστον ἡ περὶ τὸ πράττειν ἀσχολία.

47. Quod plures procul deſidia dant operam negotiis.

μη'. Ὅτι πλεῖστα δυσχερῆ καὶ ἀνιαρὰ τοῖς μετὰ τοῦ πολλὰ πράττειν βιοῦσι, κἂν εἰ δοκῶσιν εὖ πράττειν.

48. Quod plurima moleſta obveniunt & graviſſima iis qui vitam multis negotiis implicatam ducunt, etiamſi bene rem gerere videantur.

μθʹ. Ὅτι ἔνιοι διὰ μικρογνωμοσύνην τινὰ καὶ οὐ λογισμῶν κρίσιν ἀποτρέπονται τὰ πράγματα, καὶ οὕτω πάντως οὐδ᾽ ἐπαίνου τινὸς ἄξιον.

49. Quod aliqui ex animi abjecti vitio, non judicio mentis negotia refugiunt, idque omnino neutiquam dignum laude eſſe.

νʹ. Ὅτι ἔστιν ὁμοίως ἥδεσθαι καὶ δοκεῖν εὐπραγεῖν καὶ ἐν μεγίσταις ὑποθέσεσι καὶ ἐν ἥττοσι, καὶ διαφόροις πολιτεύμασι εὐπράττοντας.

50. Quod ſimiliter homines poſſunt læti eſſe ac felices ſibi videri in maximis rebus & parvis, variisque vitæ civilis generibus, ſi bene ac feliciter rem gerant.

ναʹ. Ὅτι μέγας ἐπιτειχισμὸς τῇ ψυχῇ πρὸς τὴν οἰκείαν νοερὰν ἐνέργειαν τὸ σῶμα καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ.

51. Magnum eſſe munimentum animæ ad intellectuales operationes corpus & quæ ad illud pertinent.

νβʹ. Περὶ τῆς ἐν ἀνθρώποις πᾶσι φιλαυτίας, καὶ ὅπως ἐπείγονται πάντως τι πλέον δοκεῖν ἢ εἰσιν.

52. De falſo amore ſui qui eſt in omnibus hominibus, & quomodo omnes adduci ſe patiuntur ut majoris ſibi videantur eſſe quam vere ſint.

νγʹ. Ὅτι ἀπορεῖν ἔστιν ὅπως οἱ μὲν τῶν ἀνθρώπων εὖ ξυνέλαχον ἐξ ἀρχῆς τοῦ βίου εἰς τέλος, οἱ δὲ τοὐναντίον.

53. Quod non ſatis conſtat quare aliqui homines vitam commodam ſortiti ſunt ab initio ad finem usque, alii contraria omnia.

νδʹ. Ὅτι πολὺ τὸ ἐναντιολογεῖν ἀνθρώποις οὐ μόνον πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἑαυτούς.

54. Quod in multis adverſantur homines non modo aliis hominibus ſed etiam ſibimet ipſis.

νεʹ. Ὅτι οὐκ ἔστι παρ᾽ ἀνθρώποις ἀπλανὴς σχεδὸν κρίσις οὐδ᾽ ἀπαθής.

55. Quod nullum propemodum eſt in homine certum ac ſine affectibus judicium.

νϛʹ. Ὅτι ἔστιν ἀεὶ ὅπως ποτέ τις πράττοι παρασκευῇ γνώμης εὐλόγως ἀνταινιτοῦν ἑαυτὸν ταῖς μεγάλαις εὐπραγίαις.

56. Quod ſemper eſt aliquid, etiamſi maxima quis fortunæ felicitate utatur, ſi modo mentis judicium ſanum adhibuerit, quod æquabilitatem animi in eo poſſit conſervare.

νζʹ. Ὅτι ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων πλάττονται φιλόσοφον πρόσχημα καὶ παραφρόνησιν * τῶν τυχηρῶν καὶ

57. Quod nonnulli ſimulant ſpeciem Philoſophi & contemtum bonorum fortunæ, rebusque ſecun-

dis

* ita lege pro περιφρόνησιν.

Digitized by Google

τῶν κατὰ τὸν βίον εὐπραγούντων, ἀτυχοῦντες αὐτοί τινος εὐπραγίας καὶ βασκαίνοντες.

dis in vita affluentium, cum ipſi illis invident atque aliqua felicitatis parte exciderunt.

νη΄. Πότερον ἄμεινον ἀνθρώπῳ τὸ γενέσθαι ἢ τὸ μὴ γενέσθαι, καὶ ὅτι ἄμεινον τὸ γενέσθαι.

58. Meliusne ſit homini eſſe quàm non eſſe? & quod præſtet eſſe.

νθ΄. Ὅτι πολὺ παρ' ἀνθρώποις τὸ περιαυτολογεῖν.

59. Quod frequens ſit apud homines ut libenter de ſe & rebus ſuis loquantur.

ξ΄. Ὅτι ἄπορον, εἰ ἔστι τις ἀνθρώποις καθάπαξ γαλήνη κατὰ τοὺς λογισμούς.

60. Dubium eſſe an unquam ſerenitas mentis plena hominibus obtingat.

ξα΄. Ὅτι οὐκ ἔξω λόγου παντάπασι δόξειεν ἂν, εἶναι τὰ τῶν Ἐφεκτικῶν ἐναντιουμένων πρὸς πᾶσαν κατάληψιν, καὶ ὅτι καὶ Πλάτων καὶ Σωκράτης ἀρχὰς εἰς τοῦτ' ἔδωκαν.

61. Quod non usquequaque videatur à ratione alienum admittendas Scepticorum objectiones quas omni perceptioni opponunt, & quod Plato ac Socrates principia ad hoc ſuppeditaverunt.

ξβ΄. Περὶ τῶν ἐμπιπτόντων πράγμασι, τῶν μὲν διὰ φιλόπραγμον ἦθος φαῦλον, τῶν δὲ διὰ ἀμαθίαν καὶ ἀπρονόητον τὴν τύχην.

62. De iis quæ negotiis ſe objiciunt ſive propter vitioſum morem hominum alienis ſe admiſcentium, ſive ob illorum inſcitiam, ſive inopinatam fortunam.

ξγ΄. Περὶ τῶν ἐλπίδων, καὶ ὅτι τρόπον μέν τινα βιωφελέστατον ἀνθρώποις τὸ κατ' αὐτὰς χρῆμα, τρόπον δέ τιν' αὖθις καθάπαξ νεμεσητὸν καὶ κατεγνωσμένον.

63. De ſpe, & quod jam ſit res hominibus utiliſſima, jam iterum noxia & rejicienda.

ξδ΄. Ὅτι ἥδιστον ἀνθρώποις ἐν τοῖς οἰκείοις καὶ συνήθει διαγωγῇ ὁτιοῦν πράττειν εὖ καὶ τιμᾶσθαι.

64. Quod jucundiſſimum ſit homini in ſuis negotiis & conſveto vitæ genere, qvalecunque etiam illud ſit, bene & cum honore rem gerere.

ξε΄. Ὅτι πολλάκις ἔνιοι συμπίπτουσι τοῖς ἑαυτῶν δόγμασι καὶ κρίσεσι, καὶ ὄλλυνται δίκης σφετέρας.

65. Sæpenumero aliquos adverſari ſuis ipſorum opinionibus ac judiciis, & propria jura intervertere.

ξς΄. Ὅτι τινὲς εἰσὶ ταχεῖς πιστεύειν

66. Quod aliqui facile credant providen-

τῇ προνοίᾳ διὰ τὰ φαινόμενα κατὰ λόγον ἀπαντᾶν τοῖς χρηστοῖς τε καὶ πονηροῖς ἐκ τοῦ προχείρου, καὶ αὖθις ἀπιστεῖν τῇ προνοίᾳ διὰ τἀναντία τούτοις.

ξζ'. Ὅτι θαυμασίως πολλάκις εἴωθε ταῖς μεγίσταις πράξεσι καὶ εὐτυχίαις τάχιστα ἀκολουθεῖν δυσπραγήματα χαλεπὰ καὶ μηδὲν ἧττον ἀνυπονόητα.

ξη'. Ὅτι οὐκ ἔστιν ὅλως ἐν ἀνθρώποις ὁμοφροσύνη.

ξθ'. Ὅτι πολὺ νοσοῦσι ταῖς προσπαθείαις ἄνθρωποι, καὶ οὐκ ὀρθῶς ὁρῶσιν.

ο'. Ὅτι χρήσιμα τὰ ἐκ τοῦ μαθηματικοῦ καὶ γεωμετρικοῦ τῆς φιλοσοφίας εἴδους διά τε τἄλλα πλεῖστα τῷ βίῳ καὶ διὰ τὰ τῶν μηχανικῶν ἔργα.

οα'. περὶ Πλουτάρχου.

οβ'. θεωρία εἰς τὸ ἔπος, τὸ, λάθε βιώσας.

ογ'. εἰ προσίσταται τῷ Χριστιανικῶς ζῆν τὸ μετὰ πολλῶν ζῆν καὶ ἐν πολλοῖς πράγμασι ζῆν.

οδ'. Ὅτι τὸ μὴ μετὰ πολλῶν βιοῦν πραγμάτων εὐκολίαν φέρει εἰς τὴν τήρησιν τῶν τῆς Χριστιανικῆς εὐσεβείας νομίμων.

οε'. Ὅτι καὶ τοῖς ἐγκοινοπολιτευομένοις ἔξεστι καλῶς βιοῦν τῇ ἀρετῇ καὶ τοῖς τῆς θεοσεβείας νομίμοις.

videntiam cum vident in præſenti bonis & malis ita fieri ut merentur: Alii viciſſim non credant ob hisce contraria.

67. Quod ſæpius ſolent poſt maximas res geſtas & fortunam pulcherrimam mira mutatione celeriter ſequi infortunia graviſſima & non minus inſperata.

68. Quod omnino non eſt inter homines animorum & opinionum concordia.

69. Quod plurimum laborant homines affectibus, nec ſatis recte vident.

70. Quod ex Mathematica & Geometrica parte Philoſophiæ utilitates plurimæ redundent in vitam humanam, tam aliæ tam quæ in operibus mechanicis conſpiciuntur.

71. De Plutarcho.

72. Diſputatio de dicto: *qui bene latuit bene vixit:*

73. Num Chriſtianæ vitæ repugnet vivere inter multos & multis implicatum negotiis.

74. Quod non multis impeditum vivere negotiis, faciliorem reddat Chriſtianæ pietatis præceptorum obſervationem.

75. Quod etiam Remp. gerentibus & negotia vitæ curantibus integrum eſt probam vitam ducere Virtutemque ac Pietatis colere præcepta.

76.

Digitized by Google

οϛ'. εἰ γαμητέον ἐςὶν, ἢ μὴ, τοῖς ἐπιμέλειαν ἔχουσι καὶ φροντίδα τῆς κατ' ἀρετὴν ζωῆς.

76. Num conjugium ineundum ſit, nec ne, iis quibus curæ cordique eſt ſecundum virtutis præſcriptum vivere.

οζ'. Ὅτι παντὶ τρόπῳ τῷ πολιτικῷ ἀντιποιητέον τῆς εἰρήνης.

77. Quod omni modo pax ſectanda ſit viro Remp gerenti.

οη'. Ὅτι καὶ πρὸς τὸ πολεμεῖν παρασκευαςέον τῷ πολιτικῷ.

78. Quod idem etiam ad bellum inſtructus eſſe debeat.

οθ'. Ὅτι μὴ διὰ τὰς ἀτυχίας καὶ τὸ κακῶς πολλάκις πράττειν ἀποτρεπτέον τοῦ πράττειν.

79. Propter ſiniſtræ caſus fortunæ, & quia ſæpius infeliciter res geſta eſt, à re gerenda deterreri nos non oportere.

π'. Ὅτι τῶν φιλοσόφων οἱ πλεῖους ἢ πάντες σχεδὸν περὶ τὸ λέγειν διέτριψαν μόνον, μὴ χρήσιμοι γενόμενοι ταῖς περὶ τὸ πολιτικὸν θεωρίαις.

80. Quod plerique Philoſophorum & tantum non omnes in præceptis modo tradendis hæſerunt, nec fui uſum præbuere in gerenda Rep.

πα'. Ὅτι πάντες σχεδὸν τῶν ἐν Ἕλλησι φιλοσοφησάντων τοῦ πολιτεύεσθαι καὶ τὰ κοινὰ πράττειν ἀπέςησαν.

81. Quod omnes ferme Græcorum Philoſophi à gerenda Republica & civilibus negotiis abſtinuerunt.

πβ'. Ὅτι ἐπιμελητέον βασιλεῖ μάλιςα περὶ τὸ πορίζεσθαι χρηματισμοὺς τῇ ἀρχῇ.

82. Principi maxime eſſe curandum, ut illi ſuppetant ſumtus ad Imperium gerendum neceſſarii.

πγ'. Ὅτι μὴ καθάπαξ ἑαυτὸν δοτέον τῇ περὶ τὸ χρηματίζεσθαι ἐπιμελείᾳ τὸν βασιλέα καὶ πάντα τρόπον σπουδαςέον εἰς τοῦτο.

83. Non tamen uni huic curæ dare ſe debere Principem ut pecunias corroget, neque omni modo in hoc ſolum elaborandum.

πδ'. Ὅτι ἐπιμελητέον ἀνεμεσήτως περιουσίας καὶ πλούτου τῷ πολιτικῷ.

84. Quod viro Remp. gerenti cura impendenda ſit comparandis citra reprehenſionem opibus atque divitiis.

πε'. Ὅτι οὐ καθάπαξ παντὶ τρόπῳ προσέχειν ἄξιον τὸν νοῦν τῷ πλουτεῖν.

85. Indignum eſſe à Viro Remp-gerente animum ad hoc applicari penitus & unicè, ut diteſcat.

πϛ'. Ὅτι πάντες ἄνθρωποι σχεδὸν φιλοπλουτίας ἥττηνται.

86. Quod omnes propemodum homines divitiarum amore ducantur.

Digitized by Google

πζ'. Θεωρία ἐξ ὑποδείγματος περὶ τῆς κατὰ τὰ ἀνθρώπινα ἀστασίας.

87. Conſideratio, ab exemplo repetita, de inconſtantia rerum humanarum.

πη'. Θεωρία ἐξ ὑποδείγματος περὶ τῆς τοῦ λογικοῦ χρήσεως.

88. Conſideratio ab exemplo, de uſu facultatis rationabilis.

πθ'. Θεωρία ἐξ ὑποδείγματος περὶ τῶν αἰσθήσεων καὶ τῆς κυριότητος τοῦ νοός.

89. Conſideratio ab exemplo, de ſenſibus & mentis in illos dominio.

ϟ'. Θεωρία ἐξ ὑποδειγμάτων περὶ τῆς κατὰ νοῦν ζωῆς.

90. Conſideratio ab exemplo de vita ſecundum mentem.

ϟα'. Θεωρία ἐξ ὑποδείγματος περὶ τῆς κατὰ τὴν ὕλην τῇ γεννητῇ φύσει ἐναντιπραγίας.

91. Conſideratio ab exemplo, de contraria genitæ naturæ in materia operatione.

ϟβ'. Ὅτι διὰ τὸ ἀπρόσκοπον τῆς Χριστοῦ πίστεως ἔοικεν ᾠκονομῆσθαι τὸ τῆς μοναρχίας κράτος Αὐγούστῳ τε τῷ Καίσαρι καὶ τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ.

92. Auguſto Cæſari & magno ConſtantinoMonarchiam & Imperium traditum eſſe divinitus, ut CHriſti fides ſine offenſione poſſet propagari. *Confer infra cap.* 109.

ϟγ'. Ἐπισημασία ὅπως ἡμῖν ἐν μνήμῃ καὶ λόγῳ τὰ περὶ τῶν Ἑλλήνων πάντα καὶ μέγιστα καὶ ὅσα βραχέος ἄξια λόγου.

93. Annotatio, ut memoriæ & animo ſe offerunt res Græcorum omnes maximæ & minoris momenti.

ϟδ'. Ὅτι χρήσιμον τοῖς πεπαιδευμένοις ἡ ἀποχώρησις καὶ ἀποστροφὴ τῶν πραγμάτων, ἐξ ὑποδείγματος.

94. Quod utile ſit bene inſtitutis, negotiorum ſe molibus ſubducere ac ſubtrahere, exemplo monſtratum.

ϟε'. Θεωρία ἐξ ὑποδειγμάτων περὶ τοῦ νοὸς καὶ τῆς τῶν αἰσθήσεων χρήσεως.

95. Conſideratio ab exemplis repetita, de mente & ſenſuum uſu.

ϟϛ'. Περὶ δημοκρατίας.

96. De Democratia.

ϟζ'. Περὶ ἀριστοκρατίας.

97. De Ariſtocratia.

ϟη'. Περὶ βασιλείας.

98. De Regno.

ϟθ'. Περὶ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας.

99. De Republica Athenienſium.

ρ'. Περὶ τῆς Λακεδαιμονίων πολιτείας.

100. De Lacedæmoniorum Republica.

ρα'. Ὅπως οὐ μόνον Ἕλληνες ἀλλὰ καὶ πολλὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν κοινοπολιτείαις ἐχρήσαντο.

101. Quod non modo apud Græcos ſed & multas alias Gentes fuerint æqui juris Reſpublicæ.

Digitized by Google

ρβ'. Ὅτι τὸ ἐξ ἀρχῆς ἅπαντα σχεδὸν τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἔθνη οὐ κοινοπολιτείαις, ἀλλ' ὑπὸ δεσποτῶν ἤγοντο.

102. Quod ab initio usque omnes ferme Gentes in Aſia non habuerint Reſpublicas, ſed Dominis paruerint.

ργ'. Ὅτι τὸ ἐξ ἀρχῆς Κυρήνη Ἑλληνὶς ἐν Λιβύῃ.

103. Quod urbs Græca Cyrene in Libya ab initio (Regem habuerit.)

ρδ'. Περὶ Καρχηδόνος καὶ τῆς κατ' αὐτὴν πολιτείας.

104. De Carthagine & Rep. Carthaginienſi.

ρε'. Περὶ Καρχηδόνος ἔτι, καὶ ὅπως διὰ τὰ μέγιστα εὐπραγῆσαι καθάπαξ ἐντεῦθεν ἡ πόλις αὐτὴ ὤλετο.

105. De Carthagine iterum, & quomodo per maximas res ſecundas urbs illa ſimul ſemelque periit.

ρς'. Περὶ τῆς Ῥώμης, καὶ ὅπως ἐκ μικρῶν ἀρχῶν τοσοῦτο κράτος καὶ μέγεθος ἀρχῆς κατ' αὐτὴν συνέστη.

106. De Roma, & ut ex parvis initiis in tantam potentiam & Imperii magnitudinem evaſerit.

ρζ'. Περὶ Νουμᾶ Πομπηλίου δευτέρου βασιλέως τῆς Ῥώμης, καὶ ὅπως τηνικαῦτα κατὰ καιρὸν βασιλεύειν ᾑρέθη.

107. De Numa Pompilio, ſecundo Rege Romæ, & quod ex temporis illius uſu electus tunc Rex fuerit.

ρη'. Ὅπως Ῥωμαῖοι ἐκ μικρῶν τὴν ἀρχὴν πραγμάτων μετὰ τὰ πρὸς Πύρρον καὶ Καρχηδονίους ἑξῆς παλμα εἰς μέγα προῆλθον ἀρχῆς κράτος καὶ φρόνημα σχεδὸν παγκόσμιον.

108. Quomodo Romani ex parvis initio rebus deinde poſt bella cum Pyrrho & Carthaginienſibus geſta maximum conſecuti ſint Imperium potentiamque maximam, ut totius fere orbis terrarum principatum jam conciperent animo.

ρθ'. Ὅτι ἡ Ῥωμαϊκὴ μεγίστη μοναρχία ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ἔοικεν ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας γενέσθαι εἰς εὐδρομίαν τοῦ σωτηριώδους χριστιανικοῦ δόγματος.

109. Quod maxima Romana Monarchia in Orbe videatur conſtituta Divinæ Providentiæ conſilio, ut ſalutare Chriſtianum dogma tanto faciliores progreſſus haberet.

ρι'. Περὶ Σκυθῶν.

110. De Scythis.

ρια'. Ὅτι χρήσιμον τοῖς περὶ λόγους σπουδάζουσιν ἡ περὶ τὸ ἱστορικὸν ἐπιμέλεια.

111. Quod eloquentiæ ſtudioſis utile ſit Hiſtoriarum ſtudium.

ριβ'. Περὶ τοῦ ἀνιδρύτου καὶ μὴ διαρκοῦς εἰς τέλος τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἐξ ὑποδειγμάτων.

112. De rebus humanis neutiquam firmis neque in perpetuum conſtantibus, documentum ab exemplo.

Digitized by Google

ριγ΄. Περὶ Ἑλλήνων, καὶ ὅτι οὐκ ὄγκῳ πράξεων ἢ τύχης περιφανεῖς ἦσαν τὸ ἐξ ἀρχῆς, ἀλλ' ἀστειότητι φύσεως καὶ ἤθους καὶ γνώμης εὐγενείᾳ.

113. De Græcis, & quod initio non magnitudine rerum geſtarum aut fortunæ celebres exſtiterunt, ſed elegantia ingenii morumque & animorum nobilitate.

ριδ΄. Ὅπως κατὰ καιρὸν Ἐπαμεινώνδας καὶ Πελοπίδας ἀρίστω ἄνδρε καὶ στρατηγὼ, κατὰ ταυτὸν γεγόνασιν τῇ πατρίδι.

114. Quod oportune eodem tempore Patriæ ſuæ exorti fuerint duces virique duo fortiſſimi Epaminondas & Pelopidas.

ριε΄. Ἔλεγχος εἰς τὸ ἀνίδρυτον καὶ εὐμετάβλητον τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ ὅτι, εἰ δή τι ἄλλο, καὶ τὰ κατὰ τὸν Ἀλκιβιάδου βίοτον τοῦτο παρίστησιν, ὡσαύτως καὶ τὰ κατὰ τὸν Πολιορκητὴν ἐπικληθέντα Δημήτριον, ἔτι δὲ καὶ τὸν Εὐμενῆ.

115. Documentum inconſtantiæ & viciſſitudinis rerum humanarum, ſi quod aliud, ſuppeditari in vita Alcibiadis, ſimiliter in vita Demetrii cognomento Poliorcetæ & Eumenis.

ρις΄. Εἰς τὸ ἄστατον τῆς τύχης, ἐξ ὑποδείγματος.

116. In fortunæ inſtabilitatem, ab exemplo.

ριζ΄. Θεωρία ἐξ ὑποδειγμάτων, ὅπως τινὲς ἀπὸ μεγάλων πράξεων καὶ μεγάλης τύχης ἀλλάττουσιν εἰς ἀπραξίαν ἢ τὸ πράττειν ταπεινῶς.

117. Conſideratio ab exemplis repetita, quomodo aliqui à magnis rebus geſtis magnaque fortuna pervenerunt ad vitam plane deſidem vel humilia negotia.

ριη΄. Ὅτι τῶν ἐπιμελῶς κτηθέντων ἀποβολὴ οὐ καταλαίπωρος, οὐδ' ἐρραστωνευμένη.

118. Quod bonorum quæ cum cura comparavimus jactura nec miſera nec ignaviæ ſemper tribuenda ſit.

ριθ΄. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν ἀνθρώποις ἐξ ἀρχῆς εἰς τέλος τοῦ βίου ἄκρατος ἀνιαροῦ τινος εὐδαιμονία, καὶ ὅτι δεῖ τὰς τῶν μεγάλων εὐτυχιῶν ὑποβλέπεσθαι μεταβολάς.

119. Quod non contingit hominibus ab exordio ad finem usque Vitæ ſincera ſine omni luctu felicitas, & quod magnarum rerum ſecundarum viciſſitudines ac mutationes oportet ſuſpicari.

ρκ΄. Ὅπως πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀνεπιστήμονές * εἰσιν ὡς ἀληθῶς τῆς τοῦ βίου χρήσεως, ἐξ ὑποδειγμάτων.

120. Quod multi hominum veri vitæ uſus ignari & imperiti ſint, exemplorum documentis demonſtratum.

IV.

* ita leg. pro ἀνεπιστήμονες.

Digitized by Google

IV. Ineditæ etiam dicuntur exſtare Theodori Metochitæ γνωμικὰς σημειώσεις ac V. Mathematica & VI. Commentarii in *Ptolemæi* magnam Syntaxim, qvæ aſſervari in Hiſpania commemorantur: VII. Paraphraſis in *Ariſtotelis* libros de partibus animalium, MS. in Italiæ Bibliothecis, ut ex Geſnero notavit Meurſius.

Theodorus *Mileſius*, Stoicus. Laërt. II. 104.

Theodorus *Modenus* cujus Epiſtolas qvasdam Græcè MStas in Bibl. Cæſarea memorat Neſſelius parte IV. p. 118.

Theodorus *Monachus* ſubinde allegatur in Catena Græcorum Patrum ad Matthæum T. 1. p. 35. 63. 215.

Theodorus *Monachus* ad qvem ſcribunt S. Nilus & Iſidorus Peluſiota. Alius S. Antonii diſcipulus Athanaſio memoratus. Alius S. Pachomii ſucceſſor de cujus ſcriptis dixi Volumine VIII. p. 412. Alius ad qvem S. Maximus T. 2. p. 151. infra, in Rhaythuenſi.

Theodorus *Monachus* alius de qvo ſupra in Edeſſeno. Cæterum ſcholion ſive hypomneſticon de Epiſtola præſagiente tempus obitus S. Maximi & Anaſtaſii, qvod auctores habet Theodorum & Theodoſium monachos orientales B. Maximi familiares, non à Combefiſio in Actis S. Maximi p. LXXX. editum fuit Græce & Latine ut tradit ad A. 668. præſtantiſſ. Caveus, ſed Latine tantummodo, perinde ut à Sirmondo inter Anaſtaſii Collectanea p. 251. Pariſ. 1620. 8. & in Sirmondi Operibus 1696. fol. T. 3. p. 601. In illo p. 608. legas hæc verba: Data vero eſt nobis vere minimis, Theodoſio ſcilicet &„ Theodoro, germanis & ſine dolo fratribus humilibus & peccatoribus„ Monachis per Gregorium Monachum & Abbatem Monaſterii S.„ Joannis Baptiſtæ regionis Albanorum, qvod appellatur Batararu„ menſis Auguſti die XX. Indictionis XI. qvæ præteriit nos qvi revertebamur à regione ſæpe dicta Lazorum. „

Theodorus *Monachus* cujus Canon ſive hymnus catanycticus inter alia cantica Eccleſiaſtica Græce MS. exſtat in Bibl. Cæſarea teſte Lambecio V. p. 268. non diverſus à Theodoro Studita, de qvo infra, hoc capite.

Theodorus *Monothelita*. Vide in Byzantio & Pharanita.

Theodorus *Mopſveſtenus*, de qvo ſupra.

Theodorus *Moſchion* ſive *Muſcienus*. Vide ſupra in Medico.

Theodorus *Muzalo*, poſt Georgium Acropolitam magnus Logotheta ſub Mich. & Andronico Palæologis, cujus Epiſtolæ qvædam ad Gregorium Cyprium Patriarcham CPol. MStæ exſtant in Bibl. Cæſarea.

Digitized by Google

ριγ´. Περὶ Ἑλλήνων, καὶ ὅτι οὐκ ὄγκῳ πράξεων ἢ τύχης περιφανεῖς ἦσαν τὸ ἐξ ἀρχῆς, ἀλλ᾽ ἀστειότητι φύσεως καὶ ἤθους καὶ γνώμης εὐγενείᾳ.

113. De Græcis, & quod initio non magnitudine rerum geſtarum aut fortunæ celebres exſtiterunt, ſed elegantia ingenii morumque & animorum nobilitate.

ριδ´. Ὅπως κατὰ καιρὸν Ἐπαμεινώνδας καὶ Πελοπίδας ἀρίστω ἄνδρε καὶ στρατηγὼ, κατὰ ταυτὸν γεγόνασιν τῇ πατρίδι.

114. Quod oportune eodem tempore Patriæ ſuæ exorti fuerint duces virique duo fortiſſimi Epaminondas & Pelopidas.

ριε. Ἔλεγχος εἰς τὸ ἀνίδρυτον καὶ εὐμετάβλητον τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ ὅτι, εἰ δή τι ἄλλο, καὶ τὰ κατὰ τὸν Ἀλκιβιάδου βίοτον τοῦτο παρίστησιν, ὡσαύτως καὶ τὰ κατὰ τὸν Πολιορκητὴν ἐπικληθέντα Δημήτριον, ἔτι δὲ καὶ τὸν Εὐμενῆ.

115. Documentum inconſtantiæ & viciſſitudinis rerum humanarum, ſi quod aliud, ſuppeditari in vita Alcibiadis, ſimiliter in vita Demetrii cognomento Poliorcetæ & Eumenis.

ριϛ´. Εἰς τὸ ἄστατον τῆς τύχης, ἐξ ὑποδείγματος.

116. In fortunæ inſtabilitatem, ab exemplo.

ριζ´. Θεωρία ἐξ ὑποδειγμάτων, ὅπως τινὲς ἀπὸ μεγάλων πράξεων καὶ μεγάλης τύχης ἀλλάττουσιν εἰς ἀπραξίαν ἢ τὸ πράττειν ταπεινῶς.

117. Conſideratio ab exemplis repetita, quomodo aliqui à magnis rebus geſtis magnaque fortuna pervenerunt ad vitam plane deſidem vel humilia negotia.

ριη´. Ὅτι τῶν ἐπιμελῶς κτηθέντων ἀποβολὴ οὐ καταλαίπωρος οὐδ᾽ ἐρρᾳστωνευμένη.

118. Quod bonorum quæ cum cura comparavimus jactura nec miſera nec ignaviæ ſemper tribuenda ſit.

ριθ´. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν ἀνθρώποις ἐξ ἀρχῆς εἰς τέλος τοῦ βίου ἄκρατος ἀνιαροῦ τινος εὐδαιμονία, καὶ ὅτι δεῖ τὰς τῶν μεγάλων εὐτυχιῶν ὑποβλέπεσθαι μεταβολάς.

119. Quod non contingit hominibus ab exordio ad finem usque Vitæ ſincera ſine omni luctu felicitas, & quod magnarum rerum ſecundarum viciſſitudines ac mutationes oportet ſuſpicari.

ρκ´. Ὅπως πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀνεπιστήμονές * εἰσιν ὡς ἀληθῶς τῆς τοῦ βίου χρήσεως, ἐξ ὑποδειγμάτων.

120. Quod multi hominum veri vitæ uſus ignari & imperiti ſint, exemplorum documentis demonſtratum.

IV.

* ita leg. pro ἐνεπιστήμονες.

IV. Ineditæ etiam dicuntur exſtare Theodori Metochitæ *γνωμικῇ σημειώσεις* ac V. Mathematica & VI. Commentarii in *Ptolemæi* magnam Syntaxim, qvæ aſſervari in Hiſpania commemorantur: VII. Paraphraſis in *Ariſtotelis* libros de partibus animalium, MS. in Italiæ Bibliothecis, ut ex Geſnero notavit Meurſius.

Theodorus *Mileſius*, Stoicus. Laërt. II. 104.

Theodorus *Modenus* cujus Epiſtolas qvasdam Græcè MStas in Bibl. Cæſarea memorat Neſſelius parte IV. p. 118.

Theodorus *Monachus* ſubinde allegatur in Catena Græcorum Patrum ad Matthæum T. 1. p. 35. 63. 215.

Theodorus *Monachus* ad qvem ſcribunt S. Nilus & Iſidorus Peluſiota. Alius S. Antonii diſcipulus Athanaſio memoratus. Alius S. Pachomii ſucceſſor de cujus ſcriptis dixi Volumine VIII. p. 412. Alius ad qvem S. Maximus T. 2. p. 151. infra, in Rhaythuenſi.

Theodorus *Monachus* alius de qvo ſupra in Edeſſeno. Cæterum ſcholion ſive hypomneſticon de Epiſtola præſagiente tempus obitus S. Maximi & Anaſtaſii, qvod auctores habet Theodorum & Theodoſium monachos orientales B. Maximi familiares, non à Combefiſio in Actis S. Maximi p. LXXX. editum fuit Græce & Latine ut tradit ad A. 668. præſtantiſſ. Caveus, ſed Latine tantummodo, perinde ut à Sirmondo inter Anaſtaſii Collectanea p. 251. Pariſ. 1620. 8. & in Sirmondi Operibus 1696. fol. T. 3. p. 601. In illo p. 608. legas hæc verba: Data vero eſt nobis vere minimis, Theodoſio ſcilicet &„ Theodoro, germanis & ſine dolo fratribus humilibus & peccatoribus„ Monachis per Gregorium Monachum & Abbatem Monaſterii S.„ Joannis Baptiſtæ regionis Albanorum, qvod appellatur Batararu„ menſis Auguſti die XX. Indictionis XI. qvæ præteriit nos qvi rever-„ tebamur à regione ſæpe dicta Lazorum. „

Theodorus *Monachus* cujus Canon ſive hymnus catanycticus inter alia cantica Eccleſiaſtica Græce MS. exſtat in Bibl. Cæſarea teſte Lambecio V. p. 268. non diverſus à Theodoro Studita, de qvo infra, hoc capite.

Theodorus *Monothelita*. Vide in Byzantio & Pharanita.

Theodorus *Mopſveſtenus*, de qvo ſupra.

Theodorus *Moſchion* ſive *Muſcienus*. Vide ſupra in Medico.

Theodorus *Muzalo*, poſt Georgium Acropolitam magnus Logotheta ſub Mich. & Audronico Palæologis, cujus Epiſtolæ qvædam ad Gregorium Cyprium Patriarcham CPol. MStæ exſtant in Bibl. Cæſarea.

Digitized by Google

Theodorus *notarius* Romanus, νοτάριος ῥεγιωνάριος τῆς Ἀποστολικῆς καθέδρας in Concilio Lateranenſi A. C. 649.

Theodorus *pædagogus* Conſtantini Porphyrogeniti. ſupra in Theodoro *Conſtantini*.

Theodorus ὁ Παναγιος ἐν τῷ πρώτῳ περὶ κηρύκων γένυς. de familia Attica qvæ à Ceryce * Mercurii F. genus ducebat. Etymolog. Magnum in ἡμεροκαλλές.

Theodorus I. *Papa* Theodori Epiſcopi Hieroſol. filius ab A. 642. 3. Nov. ad 20. April. 649. cujus Latinè exſtant nonnulla in cauſa Pyrrhi Monothelitæ, inter Anaſtaſii Rom. collectanea à Sirmondo edita Pariſ. 1620. 8. in Conciliis Labbei T. V. p. 1777. & Harduini T. 3. p. 614. & T. 3. Opp. Sirmondi p. 493. Vide & Eutychii Annales T. 2. p. 336.

* Theodorus II. *Papa* ab A. 898. 12. Febr. ad 3. Mart. ejusdem anni.

Theodorus *Paphenſis* ſive Paphi in Cypro Epiſcopus, qvi ſcripſit vitam S. Spyridonis. Vide ſupra, p. 143.

* Theodorus pathicus. Heſychius: Θεοδώρυς ἔλεγον οἱ κωμικοὶ τὺς ἐνεργυπρώκτυς ἀπὸ θεοδώρυ τινὸς ὐκ ἐυ τῆς ἑαυτῦ ὥρας προεστηκαμένυ.

Theodori *Pediaſimi* Encomium in Joſephum Hymnographum, Deſcriptio Eccleſiæ Serrarum (σέῤῥων) & deſcriptio Martyrum Theodororum, MS. in Bibl. Cæſarea.

S. Theodorus *Pentapolitanus* Epiſcopus, citatus à S. Damaſceno de imaginibus T. I. edit. Leqvinianæ p. 382. ſq.

Theodorus *Petrenſis* ſive Petrarum Galileæ Epiſcopus, cujus Canonicon ſive ſcriptum qvo Canonibus Synodicis lucem attulit, citat Nic. Comnenus Papadopoli p. 398. prænot. Myſtagog. Vitam Theodoſii Archimandritæ Palæſtini qvæ incipit: ἡ τελουπόσατος καὶ ἀδιαίρετος μία ὐσία, Allatius de libris Eccleſ. Græcor. p. 24. & de Simeonibus p. 7. & 95.

Theodorus *Pharanites* Epiſcopus Monothelita cujus περὶ ὐσίας καὶ φύσεως, ὑποστάσεώς τε καὶ προσώπυ memoratur apud S. Maximum Confeſſorem T. 2. p. 71. Sergii Arſenoitarum in Ægypto Epiſcopi ad eum literæ. id. p. 183. λόγος πρὸς Σέργιον, & alius εἰς τὰς ἑρμηνείας τῶν πατερικῶν χρήσεων. ex qvibus fragmenta in Concilio Lateranenſi A. 649. T. VI. Labbei p. 163. ſeq. & T. 3. Harduin. p. 766. ſeq. Alia ex Epiſtola dogmatica ad Paulum hæreticum cujus initium: ὅταν μὲν τὸν κύριον, in Actione X. Concil. CPol. A. 680. T. VI. Labbei p. 840. & T. 3.

* vide Voſſium de Hiſt. Græcis, lib. III. p. 418.

Digitized by Google

T. 3. Harduin. p. 1246. ubi ſuſcipit henoticam Zenonis & anathematizat Synodum Chalcedonenſem, & tomum Leonis Papæ.

Theodorus *Phoceus* qvem de tholo qvi fuit in Delphis ſcripſiſſe teſtatur Vitruvius lib. VII. cap. 1.

Theodorus *Phonaſcus*, cujus φωνασκικὸν βιβλίον memorat Laërtius II. 103.

*Theodorus *Pictor*, cujus ex Ptolemone meminit Laërtius II. 104. Alii tres de qvibus ſupra, in Epheſio & Athenienſi & mox in Samio.

Theodorus Platonicus Galen. T. 3. edit. Græcolat. Pariſ. p. 232. Vide in Solenſi. Alius ſupra, in Aſinæo.

Theodorus poëta qvem Svidas ait ſcripſiſſe Διάφορα δι' ἐπῶν, καὶ εἰς Κλεοπάτραν δι' ἐπῶν.

*Theodorus malus Poëta qvem perſtringit Martialis XI. 94.

Theodori *Potacii* Monodia in Imp. Andronicum Palæologum, MS. in Bibl. Cæſarea.

*Theodorus *præfectus* Auguſtalis ad qvem ſcribit Iſidorus Peluſiota.

Theodorus *Presbyter*, Aſceta, de qvo dixi volumine VIII. p. 412. Idem fortaſſe ad qvem ſcribit S. Nilus.

Theodorus *Presbyter ἐν Μαζαρίῳ* Siciliæ, ad qvem ſcribit S. Maximus T. 2. p. 134. Alius Theodorus presbyter & Abbas, Martini I. Papæ apocriſiarius. Baron. ad A. 649. n. 65.

Theodorus *Priſcianus*, ſupra in Medico.

Theodorus Prodromus cujus ἐξήγησιν *Canonum Conciliorum* (adhuc, qvod ſciam, ineditam) paſſim citat Nic. Comnenus Papadopoli in prænotionibus Myſtagogicis, eum ante nongentos annos ſcripſiſſe opinatur p. 409. adeoqve diu ante Balſamonem, Zonaram, Ariſtenum: Hunc antiqviſſimum Canonum interpretem vocat p. 28. & p. 345. laudans ejus teſtimonium vocat *virum Juris conſultiſſimum, ſapientiſſimum, qvo Magiſtro Nicetas Paphlago* a) *gloriatur, cujus dicta ſummis laudibus effert Nicephorus Blemmydes* b) *cujus ſententias omnium probatiſſimas palàm affirmat cum Balſamone* c) *Ariſtenus*, d) *Blaſtarius*, e) *Harmenopulus*, f) *cæteriqve omnes qvi Canones interpretati ſunt noſtros, qvem Theologum maximum, & ſimpliciter κατ' ἐξοχὴν Magiſtrum ipſe appellat Margunius* g).

Theo-

a) in explicat. Pſalmi IV. in fine. b) in explic. Pſalmi 2. c) in Epiſt. ad Epiſcopos Cypri. d) In proœmio nomocanonis ad Manuelem Imp. e) in compendio Syntagmatis, elementi γ'. f) in ectheſi Canonum 20, hoc eſt Nicænorum. g) in proœmio notarum ad Canones & alibi ſæpe.

Theodorus Prodromus junior, circa duodecimi ſæculi clarus initia, de cujus ſcriptis editis & ineditis dixi Volum. VI. hujus Bibl. p. 815. ſeq.

* Theodorus protoſecretarius prætorii præfecti CPol. cujus mentio in hypomneſtico de obitu S. Maximi & Anaſtaſii T. 3. Opp. Sirmondi p. 602.

Theodorus ψάλτης apud Ælian. VII. 40. de animal.

Theodorus *protoſpatharius* in Actione IX. Concilii VIII. A. C. 869.

Theodorus *Ptochoprodromus* idem cum Prodromo juniore.

Theodorus *Quæſtor* cujus orationem in S. Georgium Martyrem Allatius memorat. Incipit: προτρέπουσί μου πρὸς εὐφημίαν τὴν γλῶσσαν.

THEODORUS *Rhaithuenſis*, ὁ τοῦ Ῥαϊθοῦ a) in Laura ſive monaſterio *Rhaithu* ad Elim ſive LXX fontes in Palæſtina medio ſeculo ſeptimo b) Presbyter, cujus Svidas meminit in Μάνης, compoſuit libellum, ſive ut Allatius c) appellat, Orationem dogmaticam, qvæ inſcribitur προπαρασκευὴ εἰς καὶ γυμνασία τῷ βουλομένῳ μαθεῖν τίς ὁ τρόπος τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως καὶ οἰκονομίας, καθ' ὃν πέπρακται καὶ τίνα τὰ πρὸς τοὺς ταύτην μὴ ὀρθῶς νοοῦντας λεγόμενα παρὰ τῶν τῆς ἐκκλησίας τροφίμων. *Præparatio & meditatio in ejus gratiam qui diſcere cupit qvomodo facta ſit incarnatio Divina, & qvæ ab Eccleſia alumnis contra eos qui non recte de ea ſenſerunt dicta ſint.* In hac diſerte rejicit falſas opiniones Manetis, Pauli Samoſateni, Apolinarii, Theodori Mopſveſteni, Neſtorii, Eutychis, illisqve Eccleſiæ opponit definitionem, qvam ubi porro explicat, Severi Antiocheni etiam & Juliani Halicarnaſſei Eutychianas explodit. Combefiſio idem hic viſus eſt Theodorus Monachus ad cujus qvæſtiones reſpondet S. Maximus confeſſor T. 2. Opp. p. 151. Et apud Baronium ad A. C. 657. in indice operum S. Maximi diſerte memoratur Epiſtola ſcripta *Theodoro presbytero Lauræ Raithu de Eſſentia & Natura*, etſi in Combefiſii editione hoc non reperio. Incertum idemne Theodorus presbyter de cujus ſcripto, qvo Dionyſio Areopagitæ vindicare ſcripta qvæ ſub ejus nomine ambulant voluit, ὅτι γνησία ἡ τοῦ ἁγίου Διονυσίου βίβλος, videndus Photius Cod. 1.

Editio-

a) Ῥαϊθῷ in Codice Leidenſi S Climaci. Alibi Ῥαϊθοῦ, ut etiam in narratione de Monachis Sinaitis in Combefiſii lectis triumphis CHriſti martyrum p. 88. Perperam vero qvi presbyterum Rhætum ſive Rhætenſem appellant, velut ex Rætia Germaniæ. De Johanne & Daniele Rhaithuenſi dictum Volum. VIII. p. 616. 617.

b) non circa A. 460. ut Bellarminus. c) Allatius de proceſſione Spiritus S. p. 251. 502. &c.

Digitized by Google

Editiones libelli Theodori Raithuenſis, de incarnatione Verbi.

Latina ex *Godfridi Tilmanni* verſione, ſub titulo: Iſagoge in V. libros Anaſtaſii Antiocheni, ſive exercitatio ſeu corollarium de incarnatione Domini. Pariſ. 1556. 8. & in Bibliotheca Patrum Pariſ. 1589. Tomo I. & 1609. nec non Colon. 1618 T. V. & Lugd. 1677. T. VIII. p. 334.

Græco Latina, cum *Theodori Bezæ* verſione Genev. 1576 & 1580. 4. & inter Bezæ opera Theologica junctim edita ibid. 1582. fol. T. 3. p. 390-398.

Cum *Rob. Balforei* Scoti verſione & caſtigationibus è MS. Codice Petri Stellæ, ad calcem Gelaſii Cyziceni Hiſtoriæ Concilii Nicæni Pariſ. 1599. 8. ſed in editione Gelaſii Commeliniana Theodorus eſt omiſſus. Notandum porro in Balforei editione primum Græce lucem vidiſſe extremam partem à Beza omiſſam, qvæ clauſulæ loco male aſſuta legitur Gregorii Nyſſeni magnæ Orationi Catecheticæ, ut jam notavi Volum. VIII. p. 153. Eandem agnoſcunt cæteri duo interpretes Tilemannus ac Turrianus.

Cum verſione *Franciſci Turriani* S. I. in auctario Bibl. Patrum Ducæano Pariſ. 1624. fol. T. I. p. 319. & in Bibliotheca Patrum Pariſ. A. 1644. & 1654. Tomo XI.

Theodorus *Rhetor* cujus meminit Ariſtoteles in Epitome Rhetorum apud Laërtium II. 104. De aliis Theodoris Rhetoribus ſupra in Byzantio, Cynopolita, & Gadareno qvi *Rhodius* dici maluit, qvod Tiberium Imp. Rhodi docuiſſet.

Theodorus Rhodiorum ſtrategus ἐν τοῖς ὑπομνήμασι. Svid. in τακτικῷ δόγματι.

Theodorus ὁ τὰ περὶ Ῥωμαίων πεπραγματευμένος. Laërt. II. 104.

Theodorus *Sabbaita*, cujus capita aſcetica centum, MSS. in Bibl. Coisliana.

* Theodorus *Samius* Nicoſthenis diſcipulus, pictor. Plin. XXXV. 11.

Theodorus *Samius* architectus, qvi ſvaſit carbones fundamentis Epheſii templi ſubſterni, teſte Laërtio II. 103. de illo Rhœci an Teleclis filio plura Menagius ad laudatum Laërtii locum. Videndum, idemne Theodorus cujus volumen de æde Dianæ, qvæ erat Epheſi, laudat Vitruvius lib. VII. cap. 1.

Theodorus *Samoſatenus* ſubdiaconus, cujus mentio in S. Baſilii Epiſt. 280. incertum idemne Theodorus ad qvem Epiſtola 328.

Theodorus *Samothrax* ex qvo Ptolemæus Hephæſtion libro VII. apud Phot.

Digitized by Google

cod. 190. narrat Jovem natum, ſeptem continuos dies riſiſſe, indeqve ſeptenarium numerum pro perfecto æſtimatum.

Theodorus ὁ Σανταβαρηνὸς dictus à Niceta in Vita Ignatii patriarchæ CPol. T. V, Concil. edit. Harduinianæ p. 1005. Photii amicus & ab eo in exilio ordinatus metropolita Patrarum. Ab aliis dictus ἀφαντοπόλεως Epiſcopus, civitatis qvæ nusqvam exiſteret. Neqve enim ad Patrarum ſedem occupandam, celebris in Achaja Civitatis Theodorus ille tunc admittebatur.

Theodorus *Scholaſticus,* ad qvem Iſidori Peluſiotæ Epiſtolæ.

Theodorus *Scythopolitanus* Epiſcopus, cujus libellum oblatum Imperatori Juſtiniano & SS. Patriarchis Eutychio, Apollinario, Domnino & Euſtachio Græce & Latine vulgavit eruditiſſimus Montfauconus in Catalogo Bibl. Segvierianæ ſive Coislinianæ. p. 94-96. Pariſ. 1715. fol.

Theodorus *Sebaſtenus* citatur à Joanne Scylitze & Georgio Cedreno in Hiſt. Byz.

Theodorus *Sidæ* Epiſcopus in Hiſtoria Byz. citatur ab eodem Scylitze & Cedreno.

Theodorus *Smyrnæus,* Curopalata & ὕπατος φιλοσόφων, cujus excerpta pro Græcorum doctrina contra Latinos, & ἐπιτομὴ τῶν ὅσα περὶ φύσεως καὶ τῶν φυσικῶν ἀρχῶν τοῖς παλαιοῖς διείληπται, MS. in Bibl. Cæſarea.

Theodorus *Solenſis,* ἐξηγούμενος τὰ μαθηματικὰ τοῦ Πλάτωνος. Plutarch. de oraculorum defectu p. 427.

Theodori *Stoici :* Chius, Mileſius & tertius ſine patriæ notatione, apud Laërtium II. 104.

•Theodorus *Stratelates* ſive militũ præfectus martyr ſub Licinio. Supra p. 147.

THEODORUS *Studites,* Studii, ſive monaſterii à Studio a) qvodam Romano CPoli conditi Abbas, natus in eadem urbe eſt A. C. 759. & in avunculi ſui *Platonis* adhuc ſuperſtitis b) locum archimandrita primum Saccudienſis monaſterii in ſuburbano patrio factus A. 794. Hinc Taraſio patriarcha non auſo Imperatori Conſtantino VI. reſiſtere, qvum repudiata Conjuge ſua Maria Theodoten ille duxiſſet, Theodorus & Conſtantinum & Taraſium communione Chriſtianorum indignos eſſe palam pronunciavit, atqve inde Theſſalonicam exul abire juſſus A. 796. ſed mox anno proximo poſt Conſtantini mortem magno cum honore revocatus ab Irene & Abbas Studio præfectus fuit. Poſt id tempus graviſſime ferens

a) Vide Michaëlem Monachum in Theodori Studitæ vita p. 22. ſeq.

b) Plato Theoctiſtæ, Theodori matris frater diem obiit A. 812. ætatis 97.

Digitized by Google

ferens Nicephorum è Laico Patriarcha CPol. A. 806. factum & Joſephum Oeconomum reſtitutum, novam à Patriarcha ſeceſſionem fecit : unde Synodo adverſus ipſum coacta A. 809. c) iterato exilio afficitur, reſtitutus poſt biennium à Michaële Rancabe A. 811. Deniqve Leonis Armeni edicto adverſus imaginum cultum publicato A. 814. ad certamen pro imaginibus accenditur, qvod maxima animi contentione acerrime geſſit, omnem ingenii & doctrinæ vim in hoc profundens, nec dubitans pro hac cauſa novas exilii varii ac longioris, carceriſqve duriſſimi ærumnas per plures annos tolerare, donec à Michaële Balbo reſtitutus eſt A. 821. Hinc cum Thomæ rebelli adverſus Michaëlem favere viſus eſſet, urbe iterum exceſſit A. 823. & in vicina Acritæ promontorio peninſula S. Tryphonis obiit A. 826. d) XI. Novembr. qvo die Græci memoriam ejus celebrant. Succeſſorem habuit in Abbatia Studii, *Naucratium*, cujus Epiſtola Encyclica de Theodori obitu Græce & Latine * edita eſt à Combefiſio T. I. auctarii novi Bibl. Patrum p. 855-882. additis etiam notis. Græcis *νέος ὁμολογητής*, Labbeo præter rem Martyr : à Creyghtono e) male etiam cum Theodoro Grapto confunditur. Ex Vita ejus à *Johanne* vel alio qvodam Græce ſcripta locum affert Allatius de interſtitiis ordinum apud Græcos p. 181. & de libris Eccleſ. Græcor. p. 138. atqve alibi. Ea ipſa porro eſt qvam Latine verſam à *Jac. Sirmondo* habuit *Baronius*, ac pleraqve ex eadem adduxit Tomo nono Annalium : integram vero Græce & Latine ex Codice Bibl. Collegii Jeſuitarum Pariſ. ſub *Michaëlis* Monachi nomine edidit *Jacobus de la Baune* S. I. in tomo qvinto operum Sirmondi Pariſ. 1596. fol. pag. 1-88. teſtatus in alio Codice *Theodoro* Daphnopatæ tribui. Idem vir doctiſſimus monet de Theodori rebus præterea in Sanctorum Actis conſulendas vitam S. *Platonis* 4. April. S. *Nicolai Studitæ* 4. Febr. S. *Nicephori* Patriarchæ CPol. 13. Mart. *Nicetæ* Hegumeni Medicienſis auctore Theoſtericto ejus diſcipulo 3. April. S. *Taraſii* Patriarchæ 25. Febr. & S. *Theophanis* Sygrienſis Abbatis 12. Mart. Idem de ſcriptis Theodori editis atqve ineditis non indiligenter egit, cujus obſervationibus meas adjunxi.

c) Vide Chronicam ſynopſin S. Theodori Studitæ Actorum, ſcriptis illius Tomo V. Operum Sirmondi præmiſſam à Jacobo de la Baune S. I.

d) Vide Pagium ad A. 826. n. 17. & T. 5. Opp. Sirmondi p. 88.

* Latine exſtat etiam in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. T. XIV. p. 903.

e) Vide Allatium adverſus Creyghtonum p. 707.

Digitized by Google

Scripta Theodori Studitæ edita.

In eodem Tomo qvinto Operum Sirmondi, luculentis typis atqve emendate excuſa, atqve locuplete inſtructa indice exhibentur Græce & Latine hæc Theodori Studitæ ſcripta:

1. *Oratio pro ſacris Imaginibus*, habita coram Leone Armeno, qvam auctor vitæ Theodori integram exhibet p. 42 - 46. cum verſione *Sirmondi*.

2. Διαθήκη, *Teſtamentum.* p. 80 - 88. cum verſione ejusdem *Sirmondi* qvam ediderat *Baronius* ad A. 826. n. 51. ſeq. Exſtat etiam ex verſione *Joannis Livineji*, (qvi Sirleti Card. codice uſus fuerat,) una cum Theodori ſermonibus Catecheticis Latine verſis Antwerp. 1602. 8. & in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. 1677. T. XIV. p. 895. Edidit præterea Latine *Chriſt. Woldenbergius* una cum libro ſuo de teſtamentis veterum, Roſtoch. 1651. 4. Græce etiam *Jacobus Tollius* in inſignibus Itineris Italici, Trajecti ad Rhen. 1696. 4. ex Codice Lipſienſis Bibl. Paulinæ, qvam præfectus ejus digniſſimus Joachimus Fellerus ὁ μακαρίτης cum ipſo communicaverat. Sed Latinam verſionem qvam addidit p. 179. male tribuit Sirmondo, nihil illa putidius eſſe, nihil puerilius p. 191. profeſſus: nam Livineji eſſe, non Sirmondi, qvi conferet reperiet.

3. Βίβλος δογματικὴ ἐν ᾗ στῤῥοὶ λόγοι καὶ ἀντιῤῥητικοί. *Liber dogmaticus continens diſputationes tres refutatorias adverſus Iconomachos, pro cultu Imaginum.* p. 89. 106. 132 - - - 168. Memorat auctor Vitæ p. 28. Primum & ſecundum vertit *Sirmondus*, tertium *Jacobus de la Baune*.

4. Ἔλεγχος καὶ ἀνατροπὴ τῶν ἀσεβῶν ποιημάτων, *Refutatio & ſubverſio carminum acroſtichon Jambicorum compoſitorum ab Iconomachis Joanne, Ignatio, Sergio & Stephano*, qvæ ipſa præmittuntur partim, partim ſubjiciuntur p. 169 - 199. Vertit *Jacobus de la Baune*.

5. Προβλήματά τινα πρὸς εἰκονομάχους. Problemata qvædam adverſus Iconomachos p. 200 - 205. Vertit idem *Baunius*.

6. Κατὰ εἰκονομάχων κεφάλαια ἑπτά. Capita ſeptem contra Iconomachos. p. 206 - 215. Eodem *Baunio* interprete.

7. Ἐπιστολὴ πρὸς Πλάτωνα περὶ τῆς προσκυνήσεως τῶν σεπτῶν εἰκόνων· *Epiſtola ad Platonem Archimandritam de cultu ſacrarum imaginum* p. 215 - 220. Interprete eodem Baunio.

8. *Epi-*

Digitized by Google

8. *Epiſtolarum libri duo*, qvorum prior LVII. poſterior CCXIX. *complectitur. p. 221. 370-753. Ex his ſparſim qvaſdam exhibuerat Baronius à *Sirmondo* Latine verſas, Libri *prioris* qvidē XXXVIII. & LIII. ad A. 787. n. 58. 59. IV. & V. ad A. 795. I. II. III. ad A. 796. VII. ad 801. XVI. XXVI. XXX. ad 806. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVIII. XXXI. ad A. 808. XXXII. usqve ad XXXVI. nec non XXXVIII. XXXIX. XLIII. XLVIII. LI. LIII. ad A. 809. & LVI. ad A. 811. Libri *poſterioris* vero CXXVII. ad A. 787. n. 63. I. II. V. VIII. XVIII. ad A. 814. IX. X. ad A. 815. IV. XI. XXI. XXII. XXIII. XXV. XXVI. XXXI. XXXII. XXXIV. XL. XLI. XLV. L. LV. LIX. LXX. LXXXVII. CLXXXI. ad A. 816. XII. XIV. XV. XVI. XVII. ad A. 817. XIII. XXX. XXXV. XXXVII. XLIV. LV. LVIII. LXI. LXVI. LXVIII. XCIV. C. ad A. 818. XXXVIII. LXII. LXIII. ad A. 819. LXXI. ad A. 820. LXXIII. LXXIV. LXXIX. LXXX. LXXXVI. XC. XCII. CVI. CXXI. ad A. 821. CXXVII. CXXIX. CXCIX. CCIV. ad A. 823. CXVI. CXXXVIII. CLXVII. ad A. 825. Qvas non ex Sirmondi verſione apud Baronium reperit, illarum interpretationem ipſemet adjunxit editor *Jacobus de la Baune*. Libri ſecundi Epiſtolam CCXV. reſponſiones ad XVII. interrogata complexam ad Methodium Monachum, ſub *Nicephori CPol.* nomine vulgavit Græce & Latine Cotelerius T. 2. monument. Eccleſiæ Græcæ p. 453. Sed Theodoro etiam tribuitur in Codice Bibl. Coislinianæ, de qvo illuſtris Montfauconus p. 325.

9. ἰάμβοι εἰς διαφόρους ὑποθέσεις. p. 753-776. Carmina brevia & Epigrammata jambica varii argumenti CXXIII. Sirmondo magnam partem Interprete. Horum prima XXIX. videntur in vita Theodori Studitæ p. 25. ſignari περιαγγελίαι ἔγγραφοι διὰ στίχων ἰάμβων. Ultimo loco alterius neſcio cujus auctoris in Theodorum Epigramma Græcum ſubjicitur verſibus Hexametris, in qvo inter alia laudatur qvod Studitas Monachos docuit ſacros hymnos concinere ὑμνοπόλων θεότευκτον ἀγήνορα ὦρσεν ἀοιδήν. Ex carmine CXV. conſtat Theodorum anteqvam Monachus fieri eligeret uxorem fuiſſe *Annam*, qvæ cum marito deinde in voluntarium cœlibatum conſenſit, & liberos ex illo ſuſceptos monaſticæ vitæ mancipavit.

* Multa in his Epiſtolis emendari & lacunas ſuppleri poſſe è Codice MS. Bibl. Segvierianæ ſive Coislinianæ, CCLXXII. inſuper ineditas exhibente, notat Eruditiſſ. Montfauconus p. 144. Qvanqvam vero titulus illius Codicis tantum promittit Epiſtolas à Theodoro ſcriptas tempore primi & ſecundi exilii τῆς πρώτης καὶ δευτέρας ἐξορίας: tamen in eo reperiuntur etiam qvæ in alio Codice inſcribuntur ἐξορίας τρίτης tertii exilii, apud eundem Montfaucon. p. 314. ſeq.

Digitized by Google

Index eorum ad qvos
ſcriptæ ſunt
THEODORI STUDITÆ EPISTOLÆ.

numeri minores, denotant paginas editarum : majores numerum ineditarum Epiſtolarum in Codice MS. Bibl. Coislianæ DXLVIII. Epiſtolas complectante.

A.

Ἀνεπίγραφος. CCC. CCCCVII.
Abolio & Joanni monachis, 704.
Abrahamio Hoſpitalario, 537.
Agathoni ceteriſqve filiis, 588.
Albenecæ Protoſpathariæ, 472.
Alexandriæ Papæ, 399.
Amico, τῷ φίλῳ ὁ φίλος. CCCLIX.
Amonæ filio. CCCCXLI. DXIX.
Ammoni filio, 523.
Anaſtaſio Epiſcopo Cnoſſiæ, 249.
Anaſtaſio Protoſpathario, 479.
Anatolio filio CCCLXIII. CCCCXCI.
& Sabbatio filiis. CCLXXXI.
Annæ monachæ, 331. CCXCVI. CCCCLXXIV.
Annæ Præpoſitæ, 337. 364. CCCCXCIII
incluſæ ob CHriſtum. CCLXXXV.
Annæ patriciæ & moniali. CCCLXXXIX.
Anthimo filio, 544.
Antho filio. DVIII. CCCCLVIII.
Antiocho ſilentiario. CCCCXLVIII.
Antiſarchenſis populi communi, 265.
Antonio Dyrrachii, 631.
Antonio Epiſcopo, 725.
Antonio Præpoſito S. Petri, &c. 366. CCCXCVIII.
Aphrodiſio filio CCCCXL. DXVII.
Arcadio monacho, 464. CCCXCIX.
Archimandritæ Gotthiæ, 651.
Arſenio filio, 317.
Arſenio monacho CCCCLXVII *infra in Iſaaco*
Athanaſio filio, 337. 453. 520. CCLXXIX. CCCXIV. CCCXCI. DVII.
Athanaſio Præpoſito. CCCCXXIII. CCCCXCVII.
Auxentio Præpoſito, 683. CCCLXVIII.

B.

Baſiano filio CCCXXV. CCCXCVI. CCCCXXIX.
Baſilio Præpoſito & Archimandritæ Romæ, 307. CCCCLXIII.
Baſilio CHriſti confeſſori, 517.
Baſilio filio ſpirituali, 535.
Baſilio monacho, 286. 697. CCCCXCVIII. DXXXII.
Baſilio Patricio, 476.
Baſilio Præpoſito, 427. 463. 533. 602. 603.
Beſſarioni filio CCCXXVIII. CCCCXXVII. CCCCXLIV.
Bryenæ Stratego, 669.

C.

Calæ ſorori. infra, Irenæ.
Calliſto filio. CCCCXII. D.

Digitized by Google

Ad Canonicas, 482. CCCXLI. DXLVI.
Ad Canonicas Principenſes, 574.
Caſſiæ DXLI. Candidatiſſæ, 721. CCCCXIII.
Κηροπράτῃ, cerario. CCXCIII.
S. Charitonis Lauræ Moderatori, 408.
Cizarenſium fraternitati, 584.
Cledonio ſive Clydonio filio. CCCLXXXIV. DI. CCCCLVI.
Comiti. CCCC.
Ad Cyzicenos, 600.
Confeſſoribus patribus & fratribus, 489. 510. 517.
Conſtantino DXI. curatori CCCCXXV.
Conſtantino Laico CCCCLXXXIII. DXL.
Conſtantino Præpoſito DXXXIV.

D.

Demetrio Conſuli, 612. 745.
Demochari Logothetæ generali, 516.
Demochari uxori, 550.
Diogeni a ſecretis, 658.
Dionyſio monacho, 727.
Diſcipulis ſuis, 552. 573. 585. 610.
Domitiano filio CCCLXXVIII.
Dorotheo filio, 703. CCCXXIV. CCCLXXXV. CCCCXXXI. DXXIV.
alteri Dorotheo filio. CCCCXXXII.

E.

Eliæ filio, 549.
Eliæ presbytero, 681.
Ephraim & Agathoni, &c. 588.
Ephræm filio. CCCLXXIII. DXVI.
Epiphanio filio 437 DXLVII. ſeq.
Epiphanio præpoſito CCCLXXIV.
Epiſcopis exulibus, 522.
Epiſcopis exulibus in Cherſone, 531.
Evareſto filio, 540.
Evchariſto filio CCCXCIII. DIX.
Eudociæ Candidatiſſæ, 701.
Eudocimo Spathario, 672. 685. 696.
Eudoconi ſacræ virgini, 532.
Evodio CCCCXLVI. & Joanni filiis. CCCCXXX. CCCCXC. DXXXVIII.
Euphemiæ incluſæ, 498.
Euphemio Sardenſi, 730.
Irenæ & Euphroſynæ monialibus, 543.
Euphroſynæ Præpoſitæ, 554. 558. 563. 571. 590. 615. 671. 701.
Euprepiano filio DIV. & iis qvi cum eo ſunt, 309.
Silvano & Euprepiano filiis, 329.
Euſchemoni Lampſaceno CCLXXXIX.
Euſebio filio CCCCIX.
Euſtratio archiatro. CCCCLVI.
Euſtratio Præpoſito, 546.
Euthymio Sardenſi. CCLXXIV. CCCXII.
Euthymio & reliqvis fratribus. CCCLXXIX.
Euthymio filio. CCCCX. CCCCXXXVIII. DXV.

F.

Fraternitati Cizarenſium, 584.
Fraternitati Pelecetes, 609.
Fraternitatibus diſperſis, 446. 451. 466.
Fratribus abſentibus, 380. 420. 446. 451. 468. diſperſis, 585.
Fratribus qvi cum Patricio filio ſunt, 628. in Saccudione, 294. Studianis, 480. in urbe degentibus, 547.

Gelaſio

G.

Gelaſio diſcipulo, 245.
Gennadio filio. CCCLXXX. CCCCLIV. CCCCXCIX.
Georgio Xenodocho CCCII.
Georgio ἰϑαγῇ. CCCCLII.
Gordinenſis monaſterii Præpoſitæ, 532.
Grammaticis duobus fratrib9. CCXCI.
Gregoræ laico, 477. CCLXXXIV. CCCLXXXVIII. CCCCLXXVIII.
Gregorio clerico CCCLXII.
Gregorio, Ezechieli, &c. in Græcia, 535.
Gregorio CCCCXLXIX. filio, 637. 653. CCCXXII. CCCCLXI.
Gregorio Conſuli, 666.
Gregorio Præpoſito, 542.

H.

Hegeſimo filio CCCLXXI. DXXIII.
Heſychio Protonotario, 664.
Hieroſolymorum Patriarchæ, 401.
Hilarioni Archimandritæ. CCXC.
Hilarioni filio. CCCCV.
Hypacoë moniali, 722. 735.
Hypatio CCXCIX. filio, 538. CCCCXXVIII.
Hypatiſſæ CCCXLIII. CCCCXXI.
Hyperechio filio CCCCXXXIX. DXVIII.

I.

Jacobo filio. CCCLXXXVI. DIII.
Jacobo monacho, 565.
Iconomachicæ Synodo, 370.
Ignatio Epiſcopo Mileti CCLXXV. CCCCLIX.
Ignatio filio, 423. CCCXXX. CCCXXXI. CCCLXXXII. CCCCXVIII. CCCCLXXXVIII. CCCCLXXV.
Ignatio Præpoſito, 257.
Ignorum Præpoſitæ, 587.
Incluſæ, 461.
Joanni, Michaeli, &c. 517.
Joanni Abbati Chalces
Joanni Chalcedonenſi CCCCXXXVII. CCCCXCII.
Joanni clerico, 743.
Joanni Epiſcopo Sardenſi CCCLVI.
Joanni Epiſcopo Monembaſiæ & Methodio præpoſito. CCCCLXIV.
Joanni eremitæ, 560.
Joanni filio, 379. CCCCXV. CCCCXLV. ſupra in Evodio.
Joanni Grammatico, 659. 697. 732.
Joanni Logothetæ, 513.
Joanni monacho, 704. orientis CCCXXXVIII.
Joanni præpoſito CCCXCIV. CCCCLX. CCCCXCIV. CCCCLXXXI. CCCCXCVI. præpoſito Chalcedon. in exilium miſſo. CCLXXVI.
Joanni Sardenſi, 548.
Joanni Spathario, 261. 633.
Joſepho Præpoſito Cerameorum, 728. CCLXXXIII.
Joſepho fratri & Archiepiſcopo Theſſalon. 315. 333. 387. 431. CCLXII. CCLXXIII. CCCXI. CCCXCII. CCCCXVI. DXXVII. CCCCLVII.
Irenæ & Calæ ſororibus. CCCLX. CCCXVII. CCCCVIII.
Irenæ Auguſtæ, 239.
Irenæ & Euphroſynæ monialib9, 543.
Irenæ Patriciæ, 365. 497. 668. 694. CCLXXVII. CCCLV. DXLIII. domo ob fidem ejectæ CCLXXXVII.

Irenæ

Irenæ Præpoſitæ, 718.
Iſaac & Arſenio Monachis ccccLXV.
Iſidoro Byzantio. cccI.
Iſidoro Laico. ccccxxxv.
Juliano Veſtitori, 557.

L.

Laurentio filio, 621. cccLXVII.
Laurentio, Simeoni, &c. filiis ſpiritualibus, 528.
Leoni DX. amico. ccxcvIII.
Leoni ἀρωματοπράτῃ aromatario ccxcIV.
Leoni Orphanotropho, 291.
Leoni Papæ Romæ, 300. 302.
Leoni Patricio ccLXXXVI. ccccLXXVII. & Sacellario, 478. 580. 688.
Letoio filio. cccxxvII. cccLIII. ſeq. DXXVIII. DXLVIII.
Logothetiſſæ. cccxL.
Luciano filio, 472. lapſo. ccccL.
Lycaſto Conſuli, 614.

M.

Macario Præpoſito, 414. DXLII. DXXXIII. ccccxxII. cccLVIII.
Mariæ moniali, 428. 474. DVI.
Mariæ Auguſtæ 678. ccccxIX. ccccLXXXIX.
Mariæ Spathariæ, 717.
Mariæ virgini ſacræ; 579.
Mariano Spathario, 561.
Megaloni & Mariæ monialibus. 428.
Meletio filio. ccccxIV. DII.
Methodio monacho, 737.
Methodio præpoſito. ccccLXIV.
Michaëli Imperatori, 505. 521.
Michaëli & Theophilo Impp. 705.
Michaëli Synadenſi DXXXV.
Michaëli, ſupra, Joanni.
Michaëli Syncello Hagiopolitano, 733.
Monaſticam vitam agentibus, 373.
Monachis Myelenſibus, 551.
Monachis Photinidii, 576.
Moniali, 475.
Monialibus, 412. 481.
Moſcho Laico. ccLXXXVIII.
Myroni. ccccLI.

N.

Naucratio filio, 323. 337. *ibid.* 347. 352. 356. 376. 388. 391. 435. 438. 456. 483. 486. 490. 495. 500. 504. ccciII. -- cccx. cccxv. -- cccxxI. cccxxxII -- cccxxxvII. cccxLIX - cccLII. cccLXXV. ccccI. ccccxvII. ccccLXIX - ccccLXXII. ccccLXXIX. DXXX.
Nicææ Præpoſitæ, 529.
Nicephoro Imperatori, 260.
Nicephoro Patriarchæ, 279. 292. 411. 512.
Nicephoro Præpoſito, 233.
Nicetæ Curatori, 534.
Nicetæ Locum-tenenti, 566.
Nicetæ Mandatori cccxxxIX.
Nicetæ monacho, 663.
Nicetæ Patricio, 284.
Nicetæ Præpoſito, & MdÞ. 511. 623. ccccxcv. ccccLXVI. ccccxLVII.
Nicetæ Spathario, 639. 686.
Nicolao Chartulario, 298. 688.
Nicolao diſcipulo, 246.
Nicolao filio, 502.

Nicolao mancipi ccccxxxiv. ccccLxxxii.
Nilo filio. ccccvi.

O.

Oeconomo ccccLxxxvi. τῆς συμβόλȣ. dxxvi.
Olbiano Patricio, 724.

P.

Panagri Præpoſito cccLxix.
Pantoleonti Logothetæ, 514. 690.
Pardo ἰϑαγῆ.* ccccLiii.
Parthenio filio. cccLxx. dxxii.
Paſarioni filio cccLxvi.
Paſchali Papæ Romæ, 395. 397.
Patriarchæ Hieroſolymorum, 402. 567. infra, Thomæ.
Patribus ſpiritualibus, exulibus, 468.
Patribus ac fratribus Chriſti confeſſoribus, 489. 510. 517.
Patricio cccxiii.
Fratribus qui cum Patricio filio ſunt, 628.
Patriciæ. cccciii. alii ccccIV.
Paulo filio dxliv.
Fraternitati Pelecetes, 609.
Petro filio. ccccii. dxxv.
Petro Nicææ, 424. 540. 577. 714. cc xxxii. cccLvii.
Philippo diacono, 359.
Philippo Monacho. ccccxiv.
Philoni filio, infra, Tito.
Philotheo Poſſeſſori, 667. 693. 716.
Photinidii monachis, 576.
Pinuſio & Mari filiis, 266.
Platoni patri ſpirituali, 221. 224. 228. 368.
Politiano domeſtico ccxcv.
Præpoſito, 374. 421. 465. 602. panagri cccLxix.
Præpoſitæ. cccxLii.* cccxvii. ccccxxxvi.
Presbytero dxii. qvi ſubſcripſerat, 378.
Ad Principenſes Canonicas, 574.
Procopio monacho, 595.
Proterio filio ccccLxxxiii. ccccLxxxiv.
Protoſpathariæ. ccccLxii.

S.

Ad Lauram S. Sabæ, 405.
Sabbatio filio. ſupra, Anatolio.
Sergio Hypato τȣ̃ Ἀσεκρῆ * & fratris filio 336. cccxLiv. ſeq. cccLxi. ccccLxviii.
Sergio notario cccLxxxiii.
Sergio Præpoſito, 675.
Severiano filio ſpirituali, 617.
Silvano ccccLxxiii. dxxxvii. & Euprepiano filiis, 319.
Simeoni filio, 462. cccLxiv. dxxi. dxiv. ccccxLii. dxxxix.
Simeoni monacho, 267. 269. 274. 430.
Simeoni Præpoſito, 242. 282.
Siſoe Epiſcopo ccccxxvi.
Spathariæ Flaviani, 688. cccxc. ccccxx. dv.
Stauracio Spathario, 263.
Stephano conſobrino. ccxcii.
Stephano filio, 676. cccLxxii. dxx.
Stephano Lectori, 360.
Stephano Magiſtro, 509.
Stephano Præpoſito, 599.
Stephano a ſecretis, 235. 507.

Thad-

* Vide Cangii appendic. ad Gloſſarium Græc. p. 7.

T.

Thaddæo filio & confeſſori CCCLXXXI. CCCXXVI.
Thalelæo filio, 433. 459.
Theoctiſtæ matri ſuæ. 237.
Theoctiſto eremitæ, 597. 655.
Theoctiſto filio CCCXXIII.
Theoctiſto Magiſtro, 276.
Theodoro diacono, 661.
Theodoro Hoſpitalario, 569.
Theodoro monacho, 518. 619. 641.
Theodoro Patricio, 605. 648.
Theodoro ſpathario. CCCXLVIII.
Theodoro Stratego, (MS. Theodoto) 594.
Theodoſiæ Auguſtæ & Baſilio ejus filio, 719.
Theodulo Cionitæ, 259.
Theodulo filio CCCLXXXVII. DXXIX. DXIII.
Theophani monacho, 691.
Theophani præpoſito τῦ Ἀγρῦ. CCCCXI & confeſſori. CCCCLXXVI.
Michaëli & Theophilo Impp. 705.
Theophilo Epheſi, 458. 499. 625.
Theophilo filio CCCLXV.
Theophilo Præpoſito, 320. 525.
Theophylacto Nicomediæ, 375. 425.
Theophylacto presbytero CCCCXLIII.
Thomæ Chartulario, 636.
Thomæ Diſypato, 253.
Thomæ Patriarchæ Hieroſolymorum, 567.
Thomaidi virgini ſacræ, 744.
Timotheo filio, 426. CCLXXX. CCCXCV. DXXXI. CCCCLXXXVII.
Tithoe filio. DXXXVI. CCCLXXVI.
Tito & Philoni filiis CCCCXXXIII.
Turmarchiſſæ Græciæ, 607.

Z.

Zachariæ ὑπάτῳ. CCLXXVIII. CCXCVII. CCCCLXXXV.

Scripta edita Theodori Studitæ, qvæ cum operibus Sirmondi non prodiere.

10. *Δογματικὴ περὶ τιμῆς καὶ προσκυνήσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων. Oratio dogmatica de honore atqve adoratione ſanctarum Imaginum.* Græce cum Jo. Damaſceni Orationibus de imaginibus Rom. 1553. 8. & Latine *Godſrido Tilmanno* interprete Antwerp. 1556. 12. Atqve utraqve Lingva inter Damaſceni opera Baſil. 1575. fol. p. 674. Et Latine iterum in Bibliotheca Patrum Pariſ. 1589. & 1644. 1654. Tomo III. altero interprete, ibiqve notatur, illius Orationis locum citari à Gennadio, qvi antea Georgius Scholarius, in expoſitione qvinqve capitum Synodi Florentinæ contra Græcos cap. 5. ſect. 12.

11. *Ἐπιτάφιος εἰς Πλάτωνα τὸν ἑαυτοῦ πνευματικὸν πατέρα. Oratio funebris in S. Platonem Patrem ſuum ſpiritalem.* Hanc à Gvil. *Sirleto*, poſtea Cardinale redditum Latine vulgarunt *Aloyſius Lipomannus* tom. VII. de vitis

Sanctorum Patrum p. 275. & ex Lipomanno *Laur. Surius* ad XVI. Decembr. nec non alter *Laurentius, de la Barre* in Hiſtoria Chriſtiana Patrum p. 118. Paris. 1583. fol. Deniqve Græce ex Bibl. Regis Chriſtianiſſimi & Vaticana dedere *Henſchenius* & *Papebrochius* ad calcem Act. Sanctor. T. 1. April. p. XLVI. & Latine ex nova interpretatione p. 366.

12. Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ ἐν τῇ μεσονηστίμῳ. *Oratio in adorationem pretioſæ & vivificæ Crucis in media Quadrageſima.* Prodiit Græce cum *Jacobi Gretſeri* verſione, in hujus opere de Cruce T. 2. p. 287. Ingolſtad. 1600. 4. (edit. in fol. p. 1405.) Incipit: ἀγαλλιάσεως καὶ εὐφροσύνης ἡμέρα. Latine T. XIV. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 900.

13. Κανὼν εἰς τὴν σταυροπροσκύνησιν. *Canon* ſive *Hymnus in adorationem Crucis*, ſub Theodori Studitæ nomine editus Græce & Latine ab eodem *Gretſero* T. 3. p. 487.

14. Κανὼν ψαλλόμενος εἰς τὴν ἀναστήλωσιν τῶν ἁγίων εἰκόνων, ποίημα τοῦ ἁγίου πατρὸς Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου. *Canon* ſive *hymnus* Odis octo conſtans *qvi canitur in erectione ſanctarum Imaginum, opus S. P. Theodori Studitæ.* Exſtat Græce & Latine, *Federico Metio* interprete apud *Baronium* ad A. 842. Et Latine in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. T. XIV. p. 898. Sed monet doctiſſimus Cardinalis, Theodori noſtri non eſſe hymnum hunc, utpote qvem non ante reſtitutas imagines ſacras ad redditam Eccleſiæ pacem, proindeqve pluribus poſt Theodori mortem annis ſcriptum fuiſſe apparet. Itaqve Combefiſius putat junioris eſſe Theodori, qvi poſt Naucratium Studio præfuit.

15. Ἡ μικρὰ λεγομένη Κατήχησις, *Catecheſis qvæ dicitur parva*, CXXXIV. ſermonibus brevibus & extemporalibus diſtincta. Memoratur in Theodori Studitæ vita p. 27. & Græce MS. exſtat in variis Bibliothecis, Cæſarea Lambec. VIII. p. 295. Bodlejana Oxonienſi, Segvieriana ſive Coislinniana & Lipſienſi Paulina. Fuit etiam apud Raphaëlem Trichetum du Freſne. Latine prodiit ex *Joannis Livineji* Canonici Antwerpienſis verſione, Antwerp. 1602. 8. & in Bibliothecis Patrum edit. Colon. Tomo IX. & Pariſ. 1644. 1654. Tomo II. atqve Lugd. T. XIV. Hujus κατηχήσεως lectio Monachis commendatur in Triodio & Menæis Græcorum & in Typico Irenes Auguſtæ in Analectis Græcis Monachor. Benedictin. p. 210.

16. Ἐγκώμιον περὶ τοῦ ἁγίου Βαρθολομαίου, *Encomium S. Bartholomæi Apoſtoli*, qvod Græce exſtat MS. in Codice Colbertino 340. Latine ex veteri *Anaſtaſii* verſione edidit Lucas Dacherius Tomo tertio ſpicilegii Pariſ. 1659. 4. & Franciſcus Combefiſius in Bibliotheca Concionatoria T. VII. p. 749. Pariſ. 1662. fol.

18.

Digitized by Google

18. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον. *Encomium S. Apoſtoli & Evangeliſtæ Joannis Theologi.* Latine à ſe verſum vulgavit idem Combefiſius in jam laudata Bibliotheca.

19. *Sermo brevis in Dominicam qvartam Quadrageſimæ* ſive *Jejunii.* Latine ex *Joannis Livineji* verſione prodiit ſæpius cum Theodori Studitæ Catecheſi, de qva jam dixi. Incipit: *Fratres, Patresqve; S. Spiritus nos benignitas.* Livinejus in Codice MS. hunc ſermonem reperit notatum numero octavum & ſexageſimum.

20. *Capitula qvatuor de vita aſcetica*, qvæ Græce & Latine vulgata ſunt à *Petro Poſſino* S. I. in theſauro Aſcetico Pariſ. 1684. 4. Capita qvinqve MSta in Bibl. Cæſarea memorat Lambecius IV. p. 146.

21. Ἐγκώμιον εἰς τὴν τρίτην εὕρεσιν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου προδρόμου. *Encomium in tertiam inventionem venerandi capitis * ſancti præcurſoris Joannis Baptiſtæ.* Cum verſione *Franciſci Combefiſii* edidit *Carolus du Freſne*, ſive *Cangius*, in libro cui titulus: *traité Hiſtoriqve du chef de S. Baptiſte.* Paris 1666. 4.

22. Τροπάρια, κανόνες &c. *Troparia, Canones* ſive *hymni* &c. Complura generis hujus, Studitæ inſcripta nomine, in Octoëcho, Menæis & aliis Græcorum libris Græce edita ſunt. Itaqve noſtrum intellige; Theodorum Monachum, cujus Canon catanycticus ſive hymnus de nocte decantandus ad CHriſtum Servatorem memoratur MS. apud Lambecium V. p. 268. Ποιητὰς τῶν κανόνων Theodorum Studitam & Joſephum (Epiſcopum Theſſalonicenſem) ejus fratrem laudat Codinus Origg. CPol. c. 104. p. 50. Nicephorus Calliſtus in Synaxario: Πρῶτος δὲ πάντων &c. *Primus autem omnium illud, tres odas inqvam, in typum, ut arbitror, ſanctæ & vivificæ Trinitatis excogitavit magnus Poëta Coſmas in magna ſanctæqve Paſſionis Domini & Dei & Servatoris noſtri JEſu CHriſti hebdomade - - ex qvo & reliqvi Patres & inter eos præcipue* Theodorus & *Joſephus Studitæ eum æmulati, in aliis ſanctæ magnæ Quadrageſimæ hebdomadibus componentes, proprio Studiorum monaſterio tradiderunt, odas iſtas magis ac magis producentes ac concinnantes.* Clari etiam apud Græcos hymnorum & cantionum auctores Theodorus Ducas Laſcaris Imperator, cujus κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον deſcribitur in Paracletico p. 181. Theodorus item Cœtonita, Theodorus Santabarenus &c. ne dicam de Theodoro Prodromo, qvi hymnos Coſmæ &

* De inventione capitis S. Joannis Baptiſtæ confer Cangii CPolin Chriſtianam lib. IV. p. 101. Eliæ du Pin Bibl. ſcriptor. Eccleſ. T. XVIII. p. 142. edit. Amſt. & memorias Trevultianas A. 1708. p. 418. ſeq.

Digitized by Google

& Damaſceni commentario illuſtravit. Sed de Theodori Studitæ ſcriptis dicere pergamus, cui nonnulli viri docti tribuunt etiam vitam *Theophanis* Confeſſoris, qvam Latine ediderunt Lipomannus, Surius, Henſchenius ad 12. Martii, & Combefiſius è Barberino codice deſcriptum Græce cum Latina verſione præmiſit Chronico Theophanis edito Pariſ. 1655. fol. Tribuitur illi etiam in Codicibus qvibusdam *Oratio in natalem S. Deiparæ*, qvæ incipit: λαμπρῶς πανηγυρίζει ἡ κτίσις σήμερον. Sed plurium Codicum auctoritate aſſeritur Joanni Damaſceno, inter cujus opera prodiit Græce & Latine cum verſione Allatii T. 2. edit. novæ p. 849.

Scripta Theodori Studitæ inedita,

qvæ à Jacobo Baunio in elencho operum ejus commemorantur.

23. Ἡ μεγάλη καλουμένη κατηχητικὴ &c. *Magna catecheſis * tribus membris ſeu partibus comprehenſa: liber complectens catecheſes collectas ex omnibus catecheſibus ſancti Patris noſtri confeſſoris Theodori Studitæ, quæ & recitari debent diebus Dominicis, qvarta & ſexta feria, & in majoribus feſtis totius anni, ſicut & compoſitæ ſunt.* meminit auctor vitæ p. 27. d. Extat hæc in Regio Græco codice Pariſ. 2340. Ibi autem poſt illas catecheſes, ita legitur: Θεοῦ τὸ δῶρον ἡ γραφὴ δὲ Ἀρσενίου· ἐτελειώθη μηνὶ Ἰουνίῳ, δωδεκάτῃ, Ἰνδικτ. ιδ. ἔτους ϛχμδ΄. βασιλεύοντος Ἰωάννου τοῦ Πορφυρογεννήτου. *Donum Dei iſtud ſcripſit Arſenii manus, abſolutum menſe Junio, die duodecima, Indictione* XIV. *anni* VIMDC. XXXXIV. *regnante Joanne Porphyrogenneta:* qvi annus incidit, ex ſupputatione Græcorum, in annum Chriſti MCXXXVI. qvo Calo-Joannes Alexii Comneni F. Iſaaci N. decimum nonum Imperii annum agebat.

24. Πανηγυρικὴ βίβλος &c. *Panegyricum volumen in dies feſtos Domini, necnon Deiparæ, & S. Joannis Baptiſtæ.* ita Auctor Vitæ p. 27. e. Huc referri poſſunt fortaſſe, I. Λόγος κατηχητικὸς τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τοῦ πάσχα. *Sermo catecheticus magna Dominica die Paſcha:* qvi extat in Vaticano Græco codice 1587. unde ab Arcudio deſcriptum habuimus. II. Ἐγκώ-

* Fuit etiam in Bibl. Scorialenſi, in Mediceam autem venit ex Geraſini Blachi apparatu librario de qvo Combefiſius in Bibl. Concionator. *Rev. Abbas Geraſinus Blachus duplo fere plures* (qvam ediderat Livenejus) *ſermones Theodori Catecheticos extare ad me ſcribebat, in quibus majores illos fuiſſe nullus dubito. At ſpretum noſtris tantum ἕρμαιον, hoc ſolum arente munificentia Gallica, ſic aliàs effuſa: Magno interim Duce totam Viri Græcorum ſupellectilem ſibi addicente.* In Bibl. Coisliniana ſive Segvieriana ſermones Catechetici qvi Theodoro Studitæ tribuuntur exſtant ad CLXX. Vide Eruditiſſ. Montfauconi Catalogum illius Bibl. p. 376. 386. ſeq.

Digitized by Google

Ἐγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ἁγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου. *Encomium in dormitionem ſanctæ dominæ noſtræ Deiparæ :* qvod extat in Vaticano Græco codice 1671. unde Arcudii manu pariter deſcriptum vidimus. III. Λόγος εἰς τὸ γενέσιον τοῦ ἁγίου προφήτου, προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. *Sermo in Natalem ſancti prophetæ, præcurſoris & Baptiſtæ Joannis.* Extat in Sfortiano codice 86. unde ab Arcudio tranſcriptus. Eumdem ſermonem Sirmondi qvoqve manu Græce deſcriptum habemus. IV. Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀποτομὴν τῆς ἱερᾶς κεφαλῆς τοῦ μεγάλου Βαπτιστοῦ &c. *Encomium in Decollationem magni Baptiſtæ ac præcurſoris CHriſti :* qvod extat in Vaticano Græco codice 1671. unde deſcriptum ab Arcudio. Sirmondi etiam manu exaratum habemus. V. *De Inventione capitis S. Joannis Baptiſtæ,* in codd. Regiis 66. & 1045. VI. Ἐγκώμιον εἰς τὴν τρίτην εὕρεσιν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου προδρόμου *Encomium in tertiam inventionem venerandi capitis ſancti Præcurſoris :* qvod extat in Regio codice 273. & in Sirmondi apographo. Editum eſt, ut dixi, Græce & Latine, Franciſco Combefiſio interprete, in libro Gallico V. CL. Du-Cangii, de S. Joannis Baptiſtæ capite. VII. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν θεολόγον. *Encomium in S. Apoſtolum & Evangeliſtam Joannem Theologum :* extat in Regio codice 273. unde a Sirmondo deſcriptum habemus. VIII. *De Veneratione crucis.* in codd. Regiis. 143. & 276.

25. Ὁ περὶ τὴν μητέρα ἐπιτάφιος. *Theoctiſtæ matris laudatio funebris.* In Vita Theodori pag. 4. b. Extat in Metaphraſtæ codice MS. Colbertino 450. in menſe Decembri.

26. Ἐπιτίμια κοινὰ τῆς ὅλης ἀδελφότητος. *Pœnitentiæ communes univerſæ fraternitati.* meminit Auctor vitæ p. 25. c. Extant autem in Vaticano Græco codice 430. tum in apographis Sirmondi & Arcudii.

27. Σχόλιον εἰς τὰ μερικὰ ἀσκητικὰ τοῦ μεγάλου Βασιλείου. *Scholium in particularia aſcetica magni Baſilii.* Græce deſcriptum habemus manu Sirmondi. Deſcripſit etiam Arcudius ex Vaticano Græco codice 431.

28. Ἐκ τοῦ ὅρου * περὶ τῆς ἑβδομάδος τῆς τυροφάγου. *Ex Regula de hebdomade Tyrophagii.* Græce deſcripſit Sirmondus ex Canonario Bibliothecæ Cardinalis Columnæ.

29. Σύντομος διδασκαλία τοῦ Στουδίτου Θεοδώρου. *Brevis inſtitutio Theo-*

dori

* Apud Lambecium VIII. p. 451. Ἐκ τῶν ὅρων τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου καὶ ὁμολογητοῦ, τοῦ Στουδίτου, περὶ τῆς ἑβδομάδος τῆς τυροφάγου, ὅτι ἐν ταύτῃ οἱ μὴ μετέχοντες τυροῦ, ἀναθέματι καθυποβάλλονται.

Digitized by Google

dori Studitæ. Extat in Græco libro MS. 32. Collegii Jeſuitarum Pariſienſis, cui titulus: Διδασκαλία πάνυ ὠφέλιμος ἐκτεθεῖσα παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων. *Inſtitutio valde utilis expoſita a SS. Patribus.*

30. Ὑποτύπωσις τῆς καταστάσεως τῆς μονῆς τῶν Στουδίου. *Conſtitutiones monaſterii Studitarum.* Græcum viri docti apographum habemus.

31. Πραγματεία περὶ τῆς καθόλου οἰκονομίας. *Opus de Diſpenſatione in univerſum.* Contra Mœchianos * haud dubie. Meminit ipſe Theodorus Lib. I. Epiſt. XLIX. pag. 349.

32. Τετράδες ſive Σύνταγμα, μηδὲν ἐξ ἑαυτοῦ &c. *Qvaterniones* ſive *Syntagma* (adverſus Mœchianos) in qvo nullam prorſus ſententiam propriam, ſed duntaxat divinorum Patrum documenta & præcepta profert contexitqve Theodorus, ſicut ipſe ait Lib. I. Epiſt. XLIII. pag. 333.

33. Τετράδια. &c. *Quaterniones, in qvibus impia Iconomachorum dogmata exponuntur confutanturqve:* miſſi a Theodoro ad Patriarchas Alexandrinum, Antiochenum & Hieroſolymitanum, atqve ad varia monaſteria: ſicut liqvet ex Theodori Lib. II. Epiſt. XIV. pag. 401. d. 404. e. 407. d. 411. b.

34. Στηλιτευτικὸς &c. *Invectiva adverſus Iconomachos.* Meminit hujus operis ſui Theodorus ipſe initio Antirrhetici primi, pag. 89. b.

35. Βιβλιδάκιον καὶ τετράδες δεκατέσσαρες, ἐφ᾽ οἷς εἰσι λόγοι καὶ βίοι τῶν ἀδελφῶν, ἐμμέτροις στίχοις. *Libellus & qvaterniones qvatuordecim, qvibus continentur Sermones & Vita Fratrum, verſibus metricis.* Memorat Theodorus Lib. II. Epiſt. LXI. pag. 484. d.

36. Τριῴδια τῇ ἁγίᾳ τεσσαρακοστῇ &c. *Triodia in ſanctam Qvadrageſimam.* Mentio fit in vita. pag. 69. a.

37. Βίβλος διὰ στίχων ἰάμβων, τὴν τε πλάσιν τοῦ γενάρχου &c. *Liber verſibus jambicis, de primi hominis creatione & lapſu, deqve Caino, Enocho, Noemo &c. & de univerſa Iconomachorum hæreſi.* Auctor Vitæ, pag. 28. a.

38. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, περὶ τῆς τῶν ἐν βρώμασι ποσότητος καὶ ποιότητος. *S. Patris noſtri Theodori Studitæ de quantitate & qvalitate ciborum.* in Cod. XLVI. Græc. Hiſt. Eccl. Mſs. Bibliothecæ Cæſareæ Vindobonenſis. Vide Lambecium lib. VIII. p. 456.

39. *Hymnus de vita & ſolitudine S. Joannis Baptiſtæ.* meminit Michael in Theodori vita pag. 28. a.

40. *Peri-*

* Mœchianos appellat Theodorus eos qvi adulterio copulatas Conſtantini VI. Imperatoris nuptias diſpenſatione factas legitimas affirmabant.

Digitized by Google

40. *Perikopa quædam breviores:* una, *De pœnis quibus parentes multandi ſunt, ſi infans intra ſeptimum, aut ſi intra quadrageſimum diem, mortuus ſit abſqve baptiſmo.* In Canonario Collegii Jeſuitarum Pariſienſis. Aliæ duæ, in veteri collectione Græci cujuſdam *de Proceſſione Spiritus ſancti contra Latinos,* qvæ in cod. Reg. inſcribitur *Confeſſio de Trinitate.* Hæc duo fragmenta Græce Sirmondus deſcripſit ex codice Vallicellano.

His addi poteſt doctiſſ. Baunio præterita

41. *Oratio de vita & laudibus magni Arſenii*, ex qva locum affert Allatius libro de purgatorio p. 733.

Theodorus *Syceota* ſive Syceonis archimandrita, cujus vita citatur in actis Synodi ſecundæ Nicænæ p. 574. T. 3. Concil. edit. Binianæ. Vide ſupra, p. 148.

*Theodorus Laicus, *Synnadæ* in Phrygia concionatus, ut narrat Euſebius VI. 19. Hiſt.

Theodorus *Syracuſanus*, ſcriptor τακτικῶν. Laërt. II. 104. Incertum an idem de qvo Livius XXIV. 5. & Valerius Max. III. 3. *in Theodoro, viro graviſſimo, Hieronymus Tyrannus fruſtra tortorum manus fatigavit.*

Theodorus *Syracuſius* cognomine κρίθινος, in Actis Synodi ſecundæ Nicænæ T. 3. edit. Binianæ p. 693.

De Theodoro *Tabennenſi* monacho & Abbate in Ægypto, Tillemontius T. 7. memor. Eccleſ. p. 469-499. Idem de pluribus Theodoris ſolitariis videndus T. 12. p. 364. 369. 370.

Theodorus *Tarſenſis* Epiſcopus, freqventius Diodorus, de cujus ſcriptis ſupra Volum. VIII. p. 358. ſeq.

* Theodorus *Thebanus*, ἀνδριαντοποιός ſculptor apud Laërtium II. 104.

Theodorus ποιητὴς τραγῳδίας apud Laërtium II. 104. τραγῳδὸς Pauſan. p. 90. edit. Lipſienſis. Idem τραγῳδιῶν ὑποκριτής apud Ariſtotelem VII. ult. Politicor. & Plutarchum. Vide Perizonium ad Ælian. XIV. Var. Hiſtor.

* Theodorus *Tribunus* ad qvem ſcribit S. Nilus.

* Theodorus *Trichinas* ab aſpero cilicio qvo tegebatur appellatus idemqve thavmaturgus, de qvo martyrologia & menologia 20. April.

Theodorus *Trimithuntis* Cypri Epiſcopus, cujus Homilia in laudem Jo. Chryſoſtomi memoratur ab Allatio, qvæ incipit: ἀγαπητοὶ, ἀψευδὴς Θεός.

Theodorus *Tripolites* Sphæricorum ſcriptor vocatur à Menagio p. 119. ad Laërt. qvi aliis rectius Theodoſius.

* Theodorus *Tyanenſis* in Cappadocia metropolitanus ad qvem videntur datæ Nazianzeni Epiſtolæ. Vide Tillemontium memor. T. XII. p. 437.

* Theodorus *Tyro* Martyr ſub Licinio. Vide ſupra p. 147. ſeq.

* Theodorus *Vicarius* ad qvem Epiſtola Theodoreti qvadrageſima.

His porro accedunt Theodori *incerti*, ut qvem περὶ νομοποιῶν, de Terpandro & aliorum nomorum Muſicorum ſcriptoribus: & alius qvem περὶ ποιητῶν ſcripſiſſe teſtatur Laërtius II. 104. alius deniqve qvem ἐν τῷ περὶ αἱρέσεων laudat II. 65.

Theodorus ἐν τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ citatur à ſcholiaſte Ariſtoph. in Nubes v. 397. & ἐν εἰκοστῷ ἐνάτῳ à Scholiaſte Apollonii lib. IV. v. 264. fortaſſe Theodorus Samothrax intelligitur.

Theodorus citatus ab Euſtathio ad Odyſſeæ θ', p. 1602. 23.

Theodorus laudatus à Stobæo p. 149. & 403. florileg. & p. 429. *pro Elpidiphoriana.*

Theodorum ἐν ταῖς μεταμορφώσεσιν allegat Plutarchus in parallelis minoribus p. 311.

Deniqve Theodoros vocant nonnulli, qvi aliis rectius ſunt *Diodori*, vel *Theodoſii*, ut ſupra in Crono & Tripolite jam monui: vel *Theodoti*, ut Theodotus Ancyranus Gennadio, Honorio & Poſſevino eſt Theodorus: vel deniqve *Theoduli*, ut Theodulum presbyterum in Cœleſyria (cujus *de conſonantia S. Scripturæ* Gennadius c. 91. de S. E. memorat) Honorius Auguſtod. lib. 2. c. 90. vocat Theodorum, Trithemius autem confundit cum longe juniore Theodulo de cujus *Ecloga* verſibus ſcripta Latinis Hexametris Sigebertus c. 134. ut ad Trithemii cap. 185. annotavi. At Poſſevinus duos ex uno illo Gennadii facit Theodoros presbyteros. Cæterum Catena *in Epiſt. ad Romanos* qvæ Latine ex *Jo. Loniceri* verſione exſtat in Orthodoxographis utrisqve & in Patrum Bibliothecis ſub Theoduli nomine, & Græce in Codice Bibl. Coislinianæ p. 267. neutiqvam diverſa eſt ab illa qvam ſub *Oecumenii* titulo Græce & Latine habemus.

CAPUT

CAPUT XXXIV.

De PHILONE Carpaſio, ISIDORO Peluſiota, Neſtorio, Eutyche & aliis Sæculi V. Scriptoribus atqve Hæreticis.

Scriptores Sæculi V. de qvibus jam dictum in hac Bibl. 1. De Philone Carpathio. 2. de Iſidoro Peluſiota, variisqve Iſidoris. 3. de Antiocho Ptolemadis Epiſcopo, variisqve Antiochis. 4. De Severiano Gabalenſi & Severianis aliis. 5. De Theodoto Ancyrano, variisqve Theodotis. 6. De Antipatro Boſtrenſi, Candido Iſauro &c. 7. De Simeone ſtelite. 8. De Joanne Hieroſolymitano. 9. De Neſtorio ejusqve ſectatoribus & oppugnatoribus. 10. De Eutyche. 11. Index ſcriptorum & Epiſtolarum qvæ in Actis Concilii Ephеſini & Chalcedonenſi atqve in Synodico adverſus tragædiam Irenæi occurrunt. 12.

I.

CUm de qvam plurimis ſcriptoribus Græcis, qvi ſæculum à nato CHriſto qvintum ingenio & doctrina ſua illuſtrarunt, in hac Bibliotheca alibi dixerim, de *Adriano* qvidem hoc ipſo Volumine IX. p. 381. de *Andrea* Cæſarienſi VII. p. 791. *Aniano* Chronologo VI. p. 135. *Aſterio* Amaſeno VIII. p. 607. *Baſilio* Cilice VI. p. 114. & Seleucienſi VIII. p. 130. *Jo. Caſſiani* Græca Epitome, VII. p. 551. *Cyrillo* Alexandrino VIII. p. 553. *Diadocho* VIII. p. 348. *Eudocia* I. p. 357. *Euſtathio* Epiphanienſi VIII. p. 189. *Euthalio* Sulcenſi id. p. 367. *Eutherio* Tyanenſi VII. p. 446. *Firmo* VII. p. 442. *Gelaſio* Cyziceno VIII. p. 371. *Gregentio* IX. p. 14. *Heliodoris* Emeſeno & Antiocheno VI. p. 784. 798. *Heraclide* IX. p. 16. *Joanne* Ægeate VI. p. 113. *Malcho* Philadelphienſi VI. p. 236. *Marco* Aſceta VIII. p. 349. De *Nilo*, ad Allatii librum de Nilis, Volumine V. hujus Bibl. De *Palladio* IX. p. 1. *Panodoro* Chronologo VI. p. 135. *Philippo* Sidete VI. p. 112. *Philoſtorgio* VI. p. 114. *Polybio* S. Epiphanii diſcipulo VII. p. 415. *Polychronio* VII. p. 753. & IX. p. 165. *Proclo* CPol. VIII. p. 600. *Socrate* & *Sozomeno* VI. p. 117. 121. *Syneſio* VIII. p. 221. *Theodoreto* VII. p. 430. *Theodoro* Mopſveſteno IX. p. 153. *Victore* Antiocheno VII. p. 769. & *Zoſimo* Hiſtorico VI. p. 605. Lubet jam præſenti capite ſuccincte complecti eos, qvi ad idem ſæculum qvintum pertinent, ſed indicti hactenus à me præteriti fuere.

 II. PHI-

II. PHILONIS *Carpathii* his verbis mentio fit apud Svidam : Φίλων Καρπάθιος. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων. *Philo Carpathius ; Scripſit commentarium in Canticum Canticorum.* Qvi autem S. Epiphanii diſcipulus, circa qvinti ſæculi initia floruit Philo, non *Carpathi* in Cycladibus ſed *Carpaſii* ſive *Carpaſiæ* a) Cypri civitatis ab eodem ordinatus Epiſcopus fuit. Polybius Rhinocurorum Ægypti Epiſcopus in vita S. Epiphanii c. 49. b) Ἦν δέ τις κληρικὸς ἀπὸ Ῥητόρων, τοὔνομα Φίλων, ἀνὴρ ὅσιος. Χρεία δὲ ἦν ἐπὶ τῆς πόλεως τοῦ Καρπασίου καθίσαι Ἐπίσκοπον ἐπὶ τοῦ θρόνου. Ἦν δὲ οὗτος Διάκονος. Τοῦτον οὖν ἀπὸ ἀποκαλύψεως Θεοῦ χειροτονεῖ ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς πόλεως καὶ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Καρπασίου. *Erat qvidam ex Oratoribus clericus,* Philo *nomine, vir ſanctus. Opus autem erat, in civitate Carpaſii in ſede collocare Epiſcopum. Eratqve is Diaconus. Hunc ergo ex DEI revelatione Epiſcopum ordinat Epiphanius in ſede civitatis & Eccleſiæ Carpaſii.* Sub ejus nomine fertur *Commentarius in Canticum Canticorum*, ad Euſtathium presbyterum & Euſebium Diaconum, qvi Latine duntaxat lucem hactenus vidit è latina verſione *Stephani Salutati* ſive *Salviati*, Piſcienſis, Pariſ. 1537. 8. apud Robertum Stephanum, atqve inde inſertus eſt Bibliothecis Patrum Pariſienſibus, Colonienſi ac deniqve Tomo V. edit. Lugdunenſis. Recte monent viri docti hunc Philonis fœtum, ſi genuinum, ex parte ſaltim minus ſincerum, valdeqve interpolatum à Salviato fuiſſe editum, qvia multa illi inſerta ex commentario Gregorii I. nec ſatis cum cæteris cohærentia, ut jam Bellarmino obſervatum. Genuinum Philonis Commentarium Græce è Codice Bigotiano editurum pridem in ſe recepit vir doctiſſimus Anſelmus Bandurius Monachus Benedictinus & poſt Magliabecium hodie præfectus digniſſimus theſauri librarii Medicei. Fragmenta complura Philonis hujus occurrunt in expoſitione Cantici Canticorum qvam Euſebii Cæſar. nomine (cum longe junioris c) ſcriptoris ſit) Græce edidit Joannes Meurſius Lugd. Bat. 1617. 4. Nusqvam autem Philo Carpathius ſed tantum Philo ibi appellatur. Fragmentum Philonis in illud Matth. V. 13. *Vos eſtis ſal terræ* è Catena MS. Mazariniana dedit Combefiſius in Bibl. Concionatoria. Citatur etiam Philo Epiſcopus aliqvoties in Catena Patrum ad Pentateuchum, Latine verſa à Franciſco Zephyro p. 77. 82. b. 83. Hæc de ſcripto-

a) Καρπασία Stephano & aliis, Plinio *Carpaſium*, in Notitia Græca Epiſcopatuum Κάρπασος. Vide Meurſium in Cypro p. 28. Harduinum ad Plin. V. ſect. 35. T. 1. p. 614. & Holſtenium ad Stephanum Byz. p. 162. Olympius, Carpaſiæ Epiſcopus Philonis ſucceſſor interſuit conciliabulo Epheſino A. C. 431.

b) T. 2. Operum Epiphanii p. 360.

c) Vide Volum. VI. hujus Bibl. p. 95. & VII. p. 753.

ſcriptore iſthoc paullo explicatius præſenti loco tradere volui, licet illius jam meminerim lib. IV. cap. 4. cum Philones varios recenſerem.

III. Præclariſſimis Eccleſiæ luminibus & utilioribus ſcriptoribus merito accenſendus venit ISIDORUS *Peluſiota*, Monachorum in Peluſio Ægypti monte degentium Abbas d) conſtantiæ, ſanctimoniæ & doctrinæ laude pariter conſpicuus, & non modo tempore e) Concilii Epheſini A. 431. celebrati adhuc ſuperſtes, ſed circa A. 449. demum * vel 450. provecta ætate, cum Ægyptum jam Entychis turbaſſet hæreſis, defunctus: de cujus vita & laudibus agunt Græci in Menæis 4. Febr. Acta Sanctorum T. 1. Febr. p. 468. ſeq. & cujus induſtriæ non habeo qvod addam, Tillemontius T. XV. memor. p. 97. ſeq. *Jo. Chryſoſtomi* Doctoris ſui A. 407. defuncti ut ſtrenuus adverſus Cyrillum Alex. alioſqve defenſor extitit & lib. 2. Epiſt. 42. laudator, ita dicta ejus & ſententias libenter ſuas ipſum facere & paſſim imitari notavit Conradus Rittershuſius tam in notis ad Iſidorum, qvam in ſacrarum lectionum libris, IV. 16. ſeqq. V. 13. VI. 13. VII. 7. De eo Svidas: ἰσίδωρος πρεσβύτης ὁ Πηλουσιώτης, ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος, φιλόσοφός τε καὶ ῥήτωρ. Ἐπιστολὰς ἑρμηνεύσας τὴν θείαν γραφὴν ,γ γέγραφε, καὶ ἑτέρας ζ, καὶ ἄλλα τινά. *Iſidorus presbyter, Peluſiota, vir erudiriſſimus, Philoſophus & Orator. Scripſit Epiſtolas ter mille qvibus ſacram Scripturam interpretatur, & alias ſepties mille, nec non alia quadam.* Sic habere codices emendatos teſtatur Sirmondus f) ad Facundi II. 4. cui pulchre convenit qvod in Menologiis & apud Nicephorum X. 54. legas Iſidorum multa ſcripſiſſe ὠφελείας ἁπάσης ἔμπλεω, *omnigena utilitatis plena*, μάλιστα δ' ἐπιστολὰς χάριτος παντοίας μεστὰς, θείας τε ἅμα καὶ ἀνθρωπίνης ὡσεὶ χιλιάδας δέκα, δι' ὧν πᾶσαν τὴν γραφὴν σαφηνίζει, καὶ σύμπαν ἦθος παιδεύει, διδασκαλικώτερον ποιούμενος τὴν ὑφήγησιν. *potiſſimum autem Epiſtolarum omnis generis divina ſimul & humana gratia refertarum prope millia decem, in qvibus Scripturam omnem clarius exponit, & hominum mores inſtituit, qvippe qvi dicendi genere ad docendum accommodato in eis utatur.* Facundus vero bis mille tantum habuiſſe in ſuo Codice ſe innuit lib. 2. cap. 4. *Nam vir etiam ſanctiſſimus & magna in Eccleſia gloria Iſidorus presbyter Ægyptius Peluſiota, qvem duo millia Epiſtolarum ad ædificationem Eccleſiæ multi ſcripſiſſe noverunt, qvi etiam pro vitæ ac ſapientia ſuæ meritis ut pater ab ipſo Cyrillo & honoratus eſt & vocatus, ſic ei ſcribit* g) &c.

d) ἰσίδωρος ὁ τοῦ Πηλουσίου ὄρους καθηγησάμενος. Niceph. XIV. 53.

e) Concilii Epheſini tempore ſcriptæ ſunt lib. 1. Epiſt. 310. ad Cyrillum Alex. & 311. ad Theodoſium.

* Tillemont. T. 15. memor. p. 116. ſeq.

f) T. 2. Opp. Sirmondi p. 458.

g) Facundus deinde producit Latine qvæ inter Iſidori Epiſtolas exſtant lib. I. 370. & 310.

Annotatqve Sirmondus Facundo fuiſſe ejusmodi Codicem, qvalem vetus interpres Epiſtolarum Iſidori ineditus commemorat his verbis: *Has omnes B. Iſidori presbyteri & Abbatis Peluſiotæ recenſui & tranſtuli ex Epiſtolis ejus duobus millibus qvæ ſunt per qvingentas diſtributæ in Acœmetenſis monaſterii* (CPoli) *codicibus vetuſtiſſimis qvatuor.* Similem Codicem Epiſtolarum Iſidori bis millenarum χιλιάδων δύο Græcum in Bibl. Cæſarea Vindobonenſi exſtare teſtatur Lambecius T. I. p. 149. Neqve dubito aſſentiri præclaro Tillemontio, h) qvi in illa Monachorum Acœmetarum collectione non alias extitiſſe Epiſtolas putat, qvam qvas libris qvinqve digeſtas & utraqve lingva editas habemus, in illis etiam primus liber qvingentis abſolvitur, & univerſæ ſunt bis millenæ ac duodecim. Hæ duodecim autem plures numerantur, qvia interdum una in duas diſcerpta eſt ut lib. I. 271. 272. qvæ iterum repetita 303. nec non lib. IV. Epiſt. 206. 207. Nonnullæ etiam poſitæ bis ut lib. I. 29. & IV. 188. Idem Lambecius T. V. p. 245. Codicem alium Epiſtolarum mille Iſidori de interpretatione S. Scripturæ commemorat, earundem cum editis. Sed aliam collectionem Epiſtolarum MCXLVIII. Venetiis in Bibliotheca S. Marci vidiſſe ſe refert Sixtus Senenſis libro IV. Bibl. Sanctæ, qvem eundem Codicem ſæculo decimo qvarto exaratum memorans eruditiſſ. Montfauconus in Diario Italico p. 42. teſtatur continere Epiſtolas MCC ad interpretationem S. Scripturæ facientes & digeſtas eſſe ſecundum ordinem librorum Veteris & Novi Teſt. qvorum loca interpretatur. Addit Cardinalem Barbadicum morte præventum edendi hujus Codicis provinciam alii reliqviſſe, qvam à viro aliqvo docto occupari tanto magis videtur exoptandum, qvo magis eſt credibile plures in hoc Codice latere Epiſtolas Iſidori adhuc ineditas, cum primæ etiam initium à Sixto Senenſi proditum ἐπειδὴ κυκλικὸν δεῖ χρόνου τὸ σχῆμα, nulli ex editis congruat, ut doctiſſimo Caveo in Hiſtoria literaria ſcriptorum Eccleſ. jam notatum. Aliam collectionem Epiſtolarum Iſidori MDC in Codice Bibliothecæ Cryptoferratæ A. C. 986. ſcripto, idem Montfauconus reperit, ut p. 336. narrat. Iſidori Epiſtolas plures laudat Leontius Byz. ut ſupra p. 174. annotavi. In illis unam ad Theonem qvam in editis diu incaſſum qværas. Michael qvoqve Glycas Epiſtola LXXXIV. ad Joannicium i) citat Iſidorum Peluſ. οὕτως ἐν Ἐπιστολαῖς λέγοντα *qvi ad hunc modum in Epiſtolis loqvutus ſit*: ὥσπερ τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου ὑποπεσὸν τοῖς ὀδοῦσι τοῦ ᾅδου, φθορὰν μὲν τηνικαῦτα ἐδέξατο, διαφθορὰν δὲ οὐκ εἶδεν, οὕτω καὶ νῦν αὐτὸ τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου τοῖς ὀδοῦσιν ὑποπίπτον τοῖς ἡμετέροις.

h) T. XV. memor. p. 847.

i) Mich. le Qvien ad Damaſcenum p. 664.

Digitized by Google

ροις, φθορὰν μὲν ὁμοίως ὑφίσαται, διαφθορὰν δὲ οὐκ ἔγνω, ἀλλ' εὐθέως ἀφθαρτιζόμενον τῇ τῆς ψυχῆς οὐσίᾳ δίδοται μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς αἰῶνα συμπαραμένει ταῖς τῶν δικαίων ψυχαῖς. *Quemadmodum Domini corpus, cum in inferi dentes cecidiſſet, corruptionem qvidem admiſit, non tamen omnigenam vidit: ſic & in præſenti ipſummet corpus Domini dum dentibus noſtris ſubjicitur, pari modo atqve corpora noſtra corruptionem ſubit, ſed non abſolutam. Qvin potius depoſita ſtatim corruptela, animæ ſubſtantiæ traditur: ſed & non ſolum traditur, verum perpetuo perſtat cum animis juſtorum.* Freqventer etiam loca ex Iſidori Epiſtolis afferuntur in Catenis ad libros S. Scripturæ non editis modo ſed & illis qvæ ineditæ in Cæſarea, Bodlejana Coisliniana & aliis Bibliothecis adſervantur, nec non in Niconis aliorumqve Græcorum ſcriptorum Collectaneis & inter Apophthegmata Patrum apud Coteler. T. I. monument. p. 488. Epiſtolarum editarum Iſidori præſtantiſſima editio eſt Græcolatina Pariſienſis A. 1638. fol. qvinqve digeſta libris, qvorum *primus* Epiſtolas 500, *ſecundus* 380, *tertius* 413 complectitur. Hos tres Græce vulgarunt cum *Jacobi Billii* verſione & ſacrarum obſervationum libris duobus Pariſ. 1585. fol. Billii verſio recuſa in Bibliotheca Patrum edit. Colon. Tom. V. parte 2. *Qvartus* liber habet Epiſtolas 230. cum tribus prioribus editus primùm à *Conrado Rittershuſio*, qvi verſionem qvarto huic libro, & univerſis qvatuor, notas, indices, ſingularumqve Epiſtolarum argumenta adjunxit. *Qvintum* librum Epiſtolas 570. complexum debemus *Andreæ Schotto* S. I. qvi eum ex MSS. Bibl. Vaticanæ *Græce* cum notis edidit Antwerp. 1623. 8. argumentaqve Epiſtolarum addidit & Latine à ſe verſum vulgavit Rom. 1624. 8. Græce etiam & Latine ut Rittershuſianæ editioni adjungi poſſet recuſum Francof. 1629. fol. Hinc ut dixi Pariſienſis librorum qvinqve *Græcolatina* ἔκδοσις vidit lucem A. 1630. fol. qvæ Rittershuſii & Schotti notas ad voluminis calcem ſubjectas, & argumenta operi præmiſſa exhibet. Libri qvinqve etiam ex Billii, Rittershuſii & Schotti verſione una cum argumentis recuſi ſunt in Tom. VII. Bibliothecæ Patrum Lugd. 1677. ſed notæ prætermiſſæ. Aliqvot locis Epiſtolarum Iſidori, libri primi maxime lucem affert Bonaventura Vulcanius notis ad Cyrillum Alex. adverſus Anthropomorphitas editum Lugd. Bat. 1605. 4. teſtatus Billium doctiſſimum virum extremam verſioni ſuæ manum non adhibuiſſe, & poſtumum ipſius fœtum adeo male habitum à lucripeta typographo in lucem extruſum eſſe. Longe plura autem adhuc emendanda ſuperſunt in libri qvinti verſione, in qvo Schottus interpres paſſim a ſententia Iſidori recedit & aberrat. Cæterum ſi nova adornanda harum Epiſtolarum editio fuerit,

non

non parum nitoris & ornamenti ad eam accedet ex labore *Franciſci Arcudii* Græci Calabri, poſtea Epiſcopi Nuſcani, qvi ab Emin. *Franciſci* Cardinalis *Barberini* liberalitate ad hoc invitatus univerſos qvinqve libros cum MSS. contulit, ſex antiqvis Codicibus uſus: duobus Vaticanis, totidem Altaëmſibus, qvinto Sfortiano & ſexto Barberino. Collationes illas Iſidorianas à Carolo Morono, præfecto Bibliothecæ Barberinæ ſecum communicatas è marginibus Pariſienſis editionis, qvibus illas Arcudius adſcripſerat, enotavit, & ſingulari volumine edidit *Petrus Poſſinus* S. I. Rom. 1670. 8. Excerpta inſignia ex Iſidori Epiſtolis exhibet Lud. Elias du Pin Tomo IV. Bibliothecæ ſcriptor. Eccleſ. Indicem eorum ad qvos Iſidorus ſcripſit, dedi Volumine V. ad calcem libri Allatiani de Nilis. Ex ſcriptis Iſidori deperditis fuit ὁ πρὸς Ἕλληνας λόγος *liber adverſus Græcos* ſive *Gentiles*, cujus meminit libro 2. Epiſt. 137. & 228. priore loco teſtatus in illo ſe ſolviſſe qvæſtionem, cur bonis viris mala fiant: in altero divinandi artem apud illos jactatam confutaſſe. Unde veriſimile eſt diverſum ab hoc ſcripto, non ut doctiſſimo du Pinio videbatur unum idemqve fuiſſe λόγον, ſive, ut ipſe ait, potius appellandum λογίδιον, lib. 3. Epiſt. 233. commemoratum περὶ τοῦ μὴ εἶναι εἱμαρμένην. *qvod fatum non ſit.* Qvæ vero Evagrius lib. 1. cap. 15. memorat ſcripta *ad Cyrillum* Alex. non alia qvam Epiſtolas ejus qvas ſcripſit Cyrillo, interpretor, à Facundo etiam II. 4. & Nicephoro XIV. 53. laudatas. Neqve aliud qvicqvam ex illis inferre vult Evagrius, qvam Iſidorum & Cyrillum uno tempore vixiſſe. γέγραπται δὲ πρὸς Κύριλλον τὸν ἀοίδιμον, ἐξ ὧν μάλιστα δείκνυται τοῦ θεσπεσίου συνακμάσαι τοῖς χρόνοις. Illud vero Evagrii de Iſidoro οὗ κλέος εὐρὺ κατὰ τὴν ποίησιν, cum Joanne Lango non accipiendum de poëtica illius laude, ac ſi poëmata compoſuiſſet Iſidorus: ſed ut à Billio jam annotatum, verba οὗ κλέος εὐρὺ *cujus decus ingens*, ex Homeri poëſi mutuatus Evagrius eſt ad Iſidori virtutem celebrandam.

Iſidori alii.

S. Iſidorus *Agricola*, qvem patronum colunt Hiſpani Madritenſes, & cujus encomium ſcripſit Antonius Sanderus, editum Antwerp. 1623. 8.

Iſidorus *Ægeates* cujus Epigramma legitur in Anthologia p. 327. edit. Wechel.

Iſidorus monachus & presbyter *Alexandrinus* A. C. 404. de qvo Bollandus XV. Januar. qvi alios etiam Iſidoros Ægyptios ſanctitate conſpicuos commemorat T. 1. p. 83. 84. & 1015. Tillemont. T. VIII. memor. p. 787. ſeq.

Iſido-

Iſidorus *Anazarbi* Epiſcopus, qvi Synodo Trullanæ interfuit A. C. 706.
Iſidorus *Aſturicenſis* qvi ſubſcripſit Concilio Bracarenſi A. 675.
Iſidorus *Balneoregienſis* in Italia, interfuit Concilio Romano A. 1059.
Iſidorus *Baſilidis* hæretici filius, de cujus libro περὶ προσφυοῦς ψυχῆς, Salmaſius p. 166. ad Simplicium. De aliis hujus Gnoſtici ſcriptis dixi lib. V. cap. 1. p. 200.
Iſidorus *Buchiras*, infra in CPolitano.
Iſidorus *Cæſarauguſtanus* à Joſepho Pellizerio confictus. Vide infra in Hiſpalenſi juniore.
Iſidorus *Characenus*, de cujus ſtathmis Parthicis dixi lib. IV. cap. 2. p. 34. ſeq.
Iſidorus *Chronographus* nugivendulus qvem citat Damaſcenus Orat. 3. de imaginibus.
Iſidoros *Cordubenſes* Epiſcopos duos, unum ad A. C. 384. auctorem Chronici, & commentarii in Lucam: alterum ad A. 423. & 430. qvi allegoriarum librum ad Oroſium ſcripſerit, comminiſcitur pſeudo Dexter in Chronico. Sed allegoriarum liber Iſidori Hiſpalenſis eſt, & per commentarium in libros Regum qvem Iſidoro Cordubenſi tribuit Sigebertus duodecimi ſæculi ſcriptor c. 51. de Script. Eccleſ. videtur qvæſtiones ejusdem Iſidori Hiſpal. in libros Regum intellexiſſe, ita ut ne unum qvidem nedum duos illos Iſidoros Cordubenſes extitiſſe unqvam putet Nic. Antonius lib. 3. Bibl. Vet. Hiſpanæ c. 2. p. 188. ſeq. & lib. 6. c. 4. p. 330.
Iſidorus Buchiras, *CPolitanus* Patriarcha ab A. 1341. qvo Synodo * interfuit Palamicæ, ad 1349. Alius, Iſidorus Hieromonachus A. 1460. Alius titulo tantum Patriarchæ uſus circa A. 1473.
Iſidorus *Cynicus*, Sveton. Nerone c. 39.
Iſidorus *Cyrrhenſis* ſubſcripſit Concilio CPol. A. 381. Hic ipſe eſt cui A. 423. ſucceſſit Theodoretus. Vide Tillemont. T. XV. p. 217. ſeq.
Iſidorus *Edeſſenus* interfuit Synodo Trullanæ A. C. 706.
Iſidorus *Gazæus*, Procli & Marini diſcipulus, Platonicus cujus vitam ſcripſit Damaſcius apud Photium Cod. CCXLII. De eodem Svidas in Συριανὸς, Ἰσίδωρος, Μαρῖνος, Σαραπίων &c.
Iſidorus *Gnoſticus* hæreticus. Supra in Baſilid.
Iſidorus *Gordoſervorum* in Bithynia Epiſcopus qvi interfuit Synodo Trullanæ A. 706.
Iſidorus *Hiſpalenſis* Epiſcopus ab A. C. 595. ad 636. cujus vitam ſcripſit

* Vide Harduini Concilia T. VII. p. 1640. & Jo. Boivinum in Nicephori Gregoræ vita.

Digitized by Google

Lucas Tudenſis apud Henſchenium ad 3. Aprilis, T. 1. p. 327. ſeq. Vide & p. 900. ſeq. & Jo. Mabillonium in Seculo ſecundo Benedictin. De hujus Iſidori vita & ſcriptis accurate Nicolaus Antonius in Bibl. vetere Hiſpana lib. V. cap. 3. ſeqq.

Iſidorus *Hiſpalenſis* junior, qvi ſimul Cæſarauguſtanus Epiſcopus fuerit, confictus à Joſepho Pellizerio, Chronicon & hiſtoriam Alanorum illi tribuente, qvam Iſidoro illi veteri unicoqve qvam Eccleſia Hiſpalenſis novit, vindicat Nic. Antonius lib. V. cap. 4. & lib. VI. cap. 3.

Iſidorus *de Iſolanis* Ord. Prædicator. auctor vitæ S. Veronicæ, editæ Mediolani A. 1518. & recuſæ in actis Sanctor. 13. Januar. T. 1. p. 887. ſeq. De aliis ejus ſcriptis conſules Poſſevinum.

Iſidorus *Kiovienſis* & totius Ruſſiæ Epiſcopus qvi vicem Patriarchæ Antiocheni geſſit in Synodo Ferrarienſi & Florentina A. 1438. & 1439. de qvo Allatius contra Creyghtonum p. 266. ſeq. & Henricus Warthon appendice ad Hiſt. literariam Cavei ad A. 1438. Ejus *Epiſtola lugubris de capta à Turcis CPoli*, A. 1453. ſcripta & inter Epiſtolas Turcicas ab Nicolao Reuſnero edita Francof. 1598 4. lib. IV. p. 104.

Iſidorus *Mercator*, Eulogii Cordubenſis frater, circa A. C. 830. cui collectionem Epiſtolarum decretalium Epiſcopis Romanis primorum ſæculorum ſuppoſitarum (Iſidoro Hiſpalenſi à nonnullis falſo adſcriptam) tribuit David Blondellus in Pſeudo Iſidoro ſive cenſura jam dictarum Epiſtolarum Genev. 1628. 4. De eadem collectione videndus Petrus de Marca lib. VII. Concordiæ Sacerdotii & Imperii cap. 20. & lib. III. cap. 5. Idem obſervat eam allegari in Synodo Rhemenſi A. 992. Iſidorum Setubenſem ſive Setubitanum Epiſcopum ejus auctorem facit Chronicon Juliani Toletani & Luitprandi ad A. C. 681.

Iſidori duo *Mileſii*, architecti ſub Juſtiniano Imp. laudati Procopio de ædificiis Juſtiniani lib. 1. cap. 1. & lib. 2. c. 2. & 3.

Iſidorus *Pacenſis* in Luſitania (Pacis Juliæ, hodie * *Beja*,) Epiſcopus cujus continuatio Chronici Iſidori Hiſpalenſis ab A. C. 610. ad 754. prodiit curante Prudentio Sandovalio Pampilonenſi Epiſcopo una cum Chronicis Idatii, Sebaſtiani, Sampiri & Pelagii: Pampelonæ 1615. 1634. fol. Epitoma Imperatorum, vel Arabum Ephemeridis una cum Hiſpaniæ Chronico. Vide Nic. Antonii Bibl. Hiſpanam veterem lib. VI. cap. 3. & novam T. 2. p. 206. & Cardinalem d' Agvirre qvi accura-

* non *Badajoz*, ut in Catalogo Bibl. Barberinæ p. 578.

Digitized by Google

accuratiorem editionem promiſit è Codicibus MSS. notit. Concil. Hiſpaniæ p. 163.

Iſidorus *Peccator*, ſupra, in Mercatore.

Iſidorus *Pergamenus* Rhetor, cujus mentio apud Laërtium in Zenone VII. 34.

Iſidorus *præfectus* Orientis A. C. 416. de qvo Jac. Godofredus in proſopographia Codicis Theodoſiani.

Iſidorus *Rhodius* Epiſcopus, ſubſcripſit Synodo CPol. A. 681.

Iſidorus *Ruthenus* ſupra in Kiovienſi.

Iſidorus *Samius* Epiſcopus, interfuit Synodo Trullanæ A. 706.

Iſidorus *Scetenſis* in Ægypto Monachus. Supra in Alexandrino.

Iſidorus *Setabienſis* ſive *Setabitanus* qvi Synodis Toletanis interfuit A. C. 681. & 688.

Iſidorus *Scholaſticus*, cujus Epigramma legitur in Anthologia p. 553. edit. Wechel.

Iſidorus *Sethroiti* in Ægypto Epiſcopus qvi ſubſcripſit Concilio Chalcedonenſi A. C. 451.

Iſidorus *ſtatuarius* cujus Herculem laudat Plinius XXXIV. 8.

Iſidorus *Theſſalonicenſis* Metropolita circa A. 1401. clarus, qvi celebratur in Triodio Græcorum Dominica Orthodoxiæ ſive 1. Qvadrageſimæ; & in Synodico Theſſalonicenſi apud Allatium p. 187. libri de Simeonibus. Ejus *homilias qvatuor in Deiparam* vulgavit ſed Latine tantum cum notis *Hippolytus Maraccius* in Mariali S. Iſidori, Rom. 1651. 8. Unam ex illis *in feſtum præſentationis* (Allatio p. 97. de Simeonibus, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων) itidem Latine Combefiſius in Bibl. Concionatoria, notans paullo verboſiorem eſſe. Cæteras tres, 1. *in annunciationem*, 2. *nativitatem* & 3. *dormitionem S. Mariæ* memorat idem Allatius de Simeon. p. 94. 100. & 87. apud qvem etiam aliarum ineditarum mentio ut p. 83. Εἰς τὴν σωτήριον κατὰ σάρκα καὶ θείαν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ, & p. 100. Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν φώτων. *Commentarios in Evangelium Lucæ* in Bibl. Vaticana MSS. exſtare pridem tradidit Sixtus Senenſis lib. IV. Bibl. ſanctæ.

Iſidorus *Zoarenus* in Palæſtina Epiſcopus, qvi ſubſcripſit Concilio CPol. ſub Mena A. C. 536.

IV. ANTIOCHUS Syrus, Ptolemaidis in Palæſtina Epiſcopus ob eloqventiam Chryſoſtomus k) appellatus, ſed præcipuis Joannis Chryſoſtomi

k) Sozom. VIII, 10. Niceph. XIII. 9.

Digitized by Google

ſoſtomi inimicis accenſitus à Palladio, l) interfuit Synodo ad Qvercum A. C. 403. contra Jo. Chryſoſtomum congregatæ de qva Photius Cod. 59. & Jus Græco Romanum lib. IX. p. 554. Obiit adhuc ſub Arcadio hoc eſt non poſt A. 408. Scripſit, ut ait Gennadius c. 20. de Scriptoribus Eccleſ. *adverſus avaritiam* unum & longum volumen, & *in curatione cæci* qvi à Salvatore illuminatus eſt, homiliam compunctione timoris DEI & humilitatis plenam. Ex his, & ex aliis qvos habuit plures ſermonibus nihil ad nos pervenit. Apud Theodoritum dialogo II. p. 200. & in Concilio Chalcedonenſi part. 3. cap. 1. (T. 2. Harduin. p. 651.) citatur hoc ejus dictum: *μὴ συγχέῃς τὰς φύσεις, καὶ οὐχὶ ναρκήσεις περὶ τὴν οἰκονομίαν. Non confundas* (in CHriſto) *Naturas, & non attonitus hærebis circa diſpenſationem.* Expoſitionem *in Pſalmum XLI.* qvæ inter Joannis Chryſoſtomi opera legitur, huic Antiocho, vel alicui ſeqvioris ævi tribuendam ſuſpicatur Thomas Bruno in diſſ. de Therapevtis Philonis p. 201. In Catena ad Matthæum T. 1. p. 239. affertur locus Antiochi de reſurrectionis veritate per Moyſis & Eliæ apparitionem confirmata. Et in catena ad Johannem p. 444. de latere CHriſti lancea perfoſſo, ut gladius diſtrictus paradiſi aditu nos prohibens removeretur. Alia loca Gelaſius ſervavit libro de duabus Naturis citans ſermones *in Nativitatem* CHriſti & *in Paſcha*: alia Ephræm apud Photium Cod. 288. alia Leontius contra Neſtorium & Eutychen: alia deniqve Cyrillus Alex. libro ad Reginas T. 6. p. 49. & inſerto parti 1. Actorum Concilii Epheſini T. 3. Labbei p. 118.

Ab hoc Antiocho diſtingvendus ANTIOCHUS *τῷ μὲν γένει Γαλάτης ἀπὸ κώμης λεγομένης Μεδοσαγᾶ, διακειμένης ἐν τοῖς μέρεσι τῆς αὐτῆς πόλεως Ἀγκύρας ὡς ἀπὸ σημείων εἴκοσι* * *gente Galata, ex vico Medoſaga, viceſimo ab Ancyra civitate lapide*: MONACHUS Lauræ ſive Monaſterii S. Sabæ qvod ſtadiis octoginta verſus meridiem ab Hieroſolymis diſtabat, qvi ſcripſit non diu poſt cladem urbi illatam, & *ἐμπρησμὸν τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν τοῦ ἁγίου σταυροῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μετάστασιν ἐν Περσίδι* m) *conflagrationem ſanctæ urbis Hieroſolymæ & crucis ſanctæ CHriſti DEI noſtri tranſlationem in Perſidem* A. C. 614. n) Rege Perſarum Choſroë belligerante adverſus Heraclium Imp. De eadem calamitate meminit in exomologeſi his verbis p. 1248. Ἠλθοσαν ἔθνη εἰς

l) Palladius de vita Jo. Chryſoſtomi p. 49. adde Socratem VI. 11. & Hiſt. tripartitam X. 10.

* Lambec. III. p. 140. ex nota Codicis MS. Cæſarei.

m) Antiochus capite CVII. Idem *χαλδαϊκὸν χειμῶνα* tempeſtatem Chaldaicam adhuc vigentem commemorat in præfat. & *παρουσίας τῶν χαλδαίων* capite XVIII.

n) Vide Baronium & Pagium ad illum annum.

Digitized by Google

εἰς τὴν κληρονομίαν σου καὶ ἐμίαναν &c. *Venerunt gentes in hereditatem tuam & polluerunt templum tuum, in qvo myſterium perfectum eſt diſpenſationis unigeniti tui, & ſanctuarium tuum igni ſuccenderunt : qvia & Hieruſalem poſuerunt in pomorum cuſtodiam. Morticinia ſervorum tuorum in medio juxta ac in circumitu Hieruſalem paſſim disjecta ſunt, nec erat qvi ſepeliret. Fortitudinem noſtram ornamentum ac decus, ſalutis inqvam noſtræ ſpem, nempe crucem CHriſti, tradidiſti fidei adverſariis,* & p. 1250. ἡ πόλις τοῦ ἁγίου σου ἐγενήθη ἔρημος &c. *Civitas Sancti tui in ſolitudinem redacta eſt, & gloria Sion incendio conflagravit, ſimulqve monumenta gloriæ noſtræ univerſa conciderunt.* Hujus Antiochi extat opus digniſſimum lectione & refertum monitis ſaluberrimis qvod inſcribitur: Πανδέκτης τῆς ἁγίας γραφῆς, *Pandectes S. Scripturæ* diſtinctus *capitibus* ſive ut Latinus interpres contra Auctoris mentem appellat, *homiliis* CXXX. o) Antiochus ipſe in Epiſtola præmiſſa operi ad *Euſtathium* Abbatem monaſterii Atalinæ, civitatis Ancyræ Galatiæ teſtatur epitomen ſe hanc divinarum Scripturarum concinnaſſe *digeſtam* εἰς ἑκατὸν τριάκοντα κεφάλαια ἡνωμένα τε καὶ διακεκριμένα ἀπ' ἀλλήλων ὡς μὴ σύγχυσιν καὶ φυρμὸν ὑπομεῖναι τὸν ἀναγινώσκοντα, *in capita centum & triginta, coherentia inter ſe & diſtincta ne lectori confuſionem afferant.* Alludens ad dictum Bartholomæi p) Apoſtoli, qvi Theologiam ἡνωμένην τε καὶ διακεκριμένην eſſe pronunciavit, cujus dicti etiam mentionem facit Antiochus capite 1. p. 1029. auctore non nominato, qvem nominatim appellat Dionyſius ſub Areopagitæ ambulans nomine lib. de myſtica Theolog. capite 1. Idem Antiochus in clauſula libri qvam Græce edidit Lambecius III. p. 139. Τὸ χρέος τῆς παρ' ὑμῶν ἐπιταγῆς ἀποπληρῶσαι, τίμιε πάτερ Εὐστάθιε, τὸν πανδέκτην τῆς θεοπνεύστου γραφῆς ἔστειλα τῇ ὑμετέρᾳ θεοφιλίᾳ περιστήσας εἰς σωτήρια κεφάλαια, ὃν δεχόμενος, ἀδιαλείπτως πρέσβευε πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν ὑπὲρ τῆς ἐμῆς ἐλεεινότητος, ἵνα εὕρω ἔλεον ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ φιλανθρώπου Θεοῦ. *Ut debitum qvod juſſum tuum mihi impoſuit implerem, honorande Pater Euſtathie, hunc pandectem inſpiratæ divinitus Scripturæ miſi veſtræ DEum amanti dignitati, ſalutaribus eum capitibus comprehendens. Eum igitur a me qvaſo accipe, & indeſinenter pro me miſero apud DEum hominum amatorem intercede, ut in adventu boni hominumqve amatoris DEI miſericordiam inveniam.* Capita ſingula materiam aliqvam moralem pertractant, ita ut totum opus pulchrum ſyſtema Theologiæ moralis abſolvat contextum ex meris dictis ſacrorum ſcriptorum & vetu-

o) male 190. in Eliæ du Pinii Bibl. ſcriptor. Eccleſ. T. VI. p. 13 male etiam *centum quinquaginta* in Latina verſione præfationis ad Pandectem.

p) vide Codicem Apocryphum Novi Teſt. p. 341. *

ſtorum Eccleſiæ doctorum Hermæ aliorumqve, licet hi de nomine vix usqvam laudentur. Prodiit primum cum ſubjuncta *Exomologeſi* Latine ex *Godfridi Tilmanni* Carthuſiani Monachi interpretatione Pariſ. 1543. 8. atqve inde in Bibliothecis Patrum, Pariſ. 1579. Tomo II. & Colon. 1618. Tomo VII. & Lugd. 1677. Tomo XII. At Græce primus dedit *Fronto Ducæus* addita Tilmanni verſione in Tomo 1. q) Auctarii Bibl. Patrum Pariſ. 1624. unde utraqve lingva recuſus Antiochi Pandectes eſt in Bibliotheca Patrum Morelliana Pariſ. 1644. 1654. Tomo XII. Qvam vero inter Conciones Græcorum Patrum Antwerp. 1601. 8. cum verſione ſua p. 148-167. Petrus Pantinus vulgavit homiliam S. Antiochi ad Euſtathium περὶ λογισμῶν *de cogitationibus*, & in Colonienſi ac Lugdunenſi Bibl. Patrum editioni Pandecti Antiochi ex Pantini editione ſubjicitur, nihil aliud eſt qvam ejusdem Pandectis caput LXXXI. Ex capite CXXX. adſcribam elenchum hæreſium, qvas rejicere ſe ac deteſtari Antiochus profitetur.

Οὕτως καὶ ἡμεῖς, ἤτοι ἡ καθολικὴ ἐκκλησία, πιστεύομεν, ὡς καὶ οἱ μεγάλοι φωστῆρες, καὶ διδάσκαλοι τῆς ἀληθείας, Ἀθανάσιος, Βασίλειος, Γρηγόριος, Ἰωάννης, καὶ Κύριλλος, ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως· καὶ τοὺς μὴ οὕτως φρονοῦντας ἀποστρεφόμεθα καὶ ἀναθεματίζομεν, μετὰ τῶν ὑπογεγραμμένων αἱρέσεων, τῶν μετὰ τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, κατὰ διαφόρους καιροὺς παραφυέντων· ὧν τὰ ὀνόματά ἐστιν ταῦτα· Σιμωνιανοὶ, Μενανδριανοὶ, Σατορνιανοὶ, r) Βασιλιδιανοὶ, Νικολαῗται, Γνωστικοὶ, Καρποκρατιανοὶ, Κηρινθιανοὶ, Ναζωραῖοι, Ἀβιωναῖοι, s) Οὐαλεντιανοὶ, Σεκουνδιανοὶ, Πολεμαῖοι, t) Μαρκώσιοι, Κολορβάσιοι, Ἡρακλεωνῖται, Ὀφῖται, Καϊανοὶ, Σαθιανοὶ, u) Ἀρχοντικοὶ, Κερδονιανοὶ, Μαρκιωνισταὶ, Λουκιανισταὶ, Ἀπελιανοὶ, Σευηριανοὶ, Τατιανοὶ,

Sic nos ſive Catholica Eccleſia credimus, qvemadmodum & magna illa Eccleſiæ luminaria ac doctores veritatis, Athanaſius, Baſilius, Gregorius, Joannes, Cyrillus magnæ Alexandrinorum civitatis Epiſcopus. Qvare illos qvi præter horum dogmata ſenſerunt, averſamur, repudiamus, & execramur, cum ſubſcriptis hæreſibus qvæ ſuccedaneis temporibus adnatæ ſunt poſt Domini adventum. Ejusmodi hæreticorum nomina ſunt hæc 1. Simoniani. 2. Menandriani. 3. Saturniliani. 4. Baſilidiani. 5. Nicolaitæ. 6. Gnoſtici. 7. Carpocratiani. 8. Nazaræi. 9. Hebionæi. 10. Valentiniani. 11. Secundiani. 12. Ptolemæi. 13. Marcoſii. 14. Colorbaſiani. 15. Heracleonitæ. 16. Ophitæ. 17. Caiani. 18. Sethiani.

q) male T. II., in Hendreichii pandect. Brandenb. p. 208.

r) Σατυρνιλιανοὶ ut apud Epiphan. & Damaſcen.

s) Ἐβιωναῖοι, Οὐαλεντινιανοί. t) Πτολεμαῖοι. u) Σηθιανοί.

Digitized by Google

Εγκρατιςαὶ, κατὰ φρυγαςῶν, x) καὶ Μοντανιςῶν, καὶ Ασκοδρουγιτῶν, Πεπουζιανοὶ, ἢ Πρισκιλλιανοὶ, οἱ Κεκεντιλιανοὶ, y) οἷς συνάπτονται Αρτοτυρῖται, Τεσσαρεσκαιδεκατῖται, Αλογοι, Αδαμιανοὶ, Σαμψαῖοι, οἱ καὶ Ελκεσαῖοι, καὶ Θεοδοτιανοὶ, Μελχετεδεκιανοὶ, Σαρδισιανοὶ, z) Νοητιανοὶ, Οὐαλήσιοι, Καθαροὶ οἱ καὶ Ανάβιτοι, a) Αγγελικοὶ, Αποςολικοὶ, οἱ καὶ Αποτακτικοὶ. Σαβελλιανοὶ, Ωριγενιανοὶ, οἱ καὶ Αἰσχροποιοὶ, Ωριγενιανοὶ ἄλλοι τε, καὶ Αδαμαντιανοὶ, Παῦλος Σαμοσατέως, b) Μανιχαῖοι, Ερακεῖται, c) Μελιτιανοὶ, Αρξανοὶ, οἱ καὶ Αρξομανῖται, Αυδιανοὶ, Φωτινιανοὶ, Μαρκελλιανοὶ, Εἰμιάρξοι, d) Πνευματομάχοι, Αεριανοὶ, Αετιανοὶ, οἱ καὶ Ανομοῖ, Εὐνομιανοὶ, Εὐδοξιανοὶ, Διμοιρῖται, οἱ καὶ Απολιναρῖται, Αντιδικομαριανῖται, οἱ εἰς ὄνομα τῆς αὐτῆς Μαρίας κορυλλίδας ποιοῦντες· Μασαλιανοὶ, οἱ καὶ Εὐχῖται. ἕως τῶν ὧδε ὁ ἅγιος Επιφάνιος ἐξέθετο. μετὰ δὲ τούτους γεγόνασιν, Εὐάγριος, καὶ Δίδυμος, τὰ Ωριγένους φρονοῦντες πρὸς ὕπαρξιν, * καὶ ἀποκατάστασιν, Θεόδωρος ὁ Μομψουεςίας, καὶ Διόδωρος, καὶ ὁ Νεςόριος ἐνὶ φρονήματι δύο υἱοὺς λέγοντες. τούτοις συμφωνεῖ Μαρὶς ὁ Πέρσης· καὶ ἡ λεγομένη Ηβα e) ἐπιςολή. μετὰ τούτους

Sethiani. 19. Archontici. 20. Cerdoniani. 21. Marcioniſtæ. 22. Lucianiſtæ. 23. Apelliani. 24. Severiani. 25. Tatiani. 26. Encratitæ. 27. Cataphrygaſtæ & Montaniſtæ, Aſcodrugitæ. 28. Pepuſiani. 29. Priſcilliani, Qvintilliani, qvos conſeqvuntur Artotyritæ. 30. Teſſares-kai-decatitæ. 31. Alogi. 32. Adamiani. 33. Sampſæi, qvi & Elceſæi. 34. Theodotiani. 35. Melchiſedechiani. 36. Bardeſiani. 37. Noëtiani. 38. Valeſii. 39. Kathari, qvi & Anabiti. 40. Angelici. 41. Apoſtolici, qvi & Apotactiotæ. 42. Sabelliani. 43. Origenarii: qvi & Æſchropœi. 44. Origeniani alii qvi & Adamantii. 45. Paulus Samoſatenſis. 46. Manichæi. 47. Hieracitæ. 48. Meletiani. 49. Ariani, qvi & Ariomanitæ. 50. Audiani. 51. Photiniani. 52. Marcelliani. 53. Semiariani. 54. Pneumatomachi. 55. Aëriani. 56. Aëtiani, qvi & Anomœi, & Eunomiani, & Eudoxiani. 57. Dimœritæ, qvi & Apollinaritæ. 58. Antidicomarianitæ: Iſti faciunt ad invidiam nominis, inter placentulas qvas vocant, collyridas Mariæ. 59. Meſſaliani. 60. Euchitæ. Huc uſqve Sanctus Epiphanius expoſuit. Poſthæc hæreſeôn portenta fuerunt hi, Evagrius & Didymus qvi ſecundùm dogmata Origenis, puta præexiſten-

x) lege οἱ Καταφρυγαςῶν. y) Κυντιλλιανοί. z) Βαρδησιανοί
a) Ναβαλιοι Novatiani. vide Coteler. 1. monument. p. 776.
b) Παυλιανιςαὶ ἀπὸ Παύλου τοῦ Σαμοσατέως.
c) Ιερακῖται, Μελιτιανοί. d) Ημιάρειοι. * προϋπαρξιν. e) Ἴβα.

Digitized by Google

Εὐτυχὴς, φαντασίαν, καὶ δόκησιν, καὶ σύγχυσιν φρονῶν· ᾧ τινι ἕπεται Διόσκορος, Θεοδόσιος, Γαϊνὸς, Τιμόθεος ὁ Ελυρος *, Πετρος, ὁ τὸ, ὁ ϛαυρωθεὶς, εἰς τρισάγιον ἐπινοήσας, Πέτρος ὁ Μουγγὸς, Σεβῆρος ὁ Ακέφαλος, Σωτήριχος, ἐκ Σαμαρείας Καππαδοκίας, Φιλόξενος ἱερᾶς πόλεως, Ἀμφιλόχιος ὁ Πισίδης, Ιάκωβος ὁ Σῦρος, καὶ Ιουλιανός. καὶ εἴ τις κατ' αὐτοὺς τοιοῦτος.

* Αἴλυρος.

exiſtentiam atqve reſtitutionem ſenſerunt. Theodorus Mopſveſtenus, Diodorus & Neſtorius qvi ſuo ſenſu duos aſtruunt eſſe filios. His concinit Mares vir Perſa, & Epiſtola qvæ dicitur, Iba. Secundum hos, Eutyches imaginationem, opinionem & confuſionem ſentiens: qvem qvidem ſeqvuntur Dioſcorus, Theodoſius, Cajanus, Timotheus qvi & Ælurus, Petrus qvi & illud commentus eſt: nempe, ut triſhagio hymno accederet qvartus ϛαυρωθεὶς id eſt, crucifixus. Petrus Mungus, Severus ille Acephalus, Soterichus ex Cæſarea Cappodociæ, Philoxenus Hierapolitanus, Amphilochius Piſidiæ, Jacobus Syrus, & Julianus: & ſi qvis ſecundum hos talis fuerit.

Si qvis novam editionem hujus pandectis curare velit, operæ pretium fuerit conferre Codices MStos ut Cæſareum de qvo Lambecius III. p. 138. ſeq. & Coiſlinianos qvorum meminit Montfauconus p. 189. 190. (ubi etiam prologum ab alio auctore præmiſſum exhibet Græce & Latine) & p. 297. &c. Lambecius in Cæſareo illo Codice etiam reperit Pandecti præfixam *βίον σύντομον Εὐφροσύνȣ μαγείρȣ narrationem compendiariam vitæ S. Euphroſyni, coqvi cœnobialis*, incertum qvo auctore, & necdum editam, & aliam *περὶ Εὐχαρίϛȣ κοσμικȣ̃ de Eucbariſto*, Ægyptiaci cujusdam vici accola, qvam Latine dedit Herib. Roſweidus in libro ſexto de Vitis Patrum p. 496. *Duo qvidam Patrum rogabant DEum ut oſtenderet eis* &c. qvem totum ſextum librum Antiocho noſtro velut auctori Lambecius tribuendum incerta conjectura conjicit.

Alius ab his Antiochus ad qvem varia opuſcula feruntur ſub S. *Athanaſii* nomine, ut qvæſtiones ad Antiochum qvas Athanaſio qvi ab A. 1301. ad 1313. Patriarcha Alex. fuit, ſcriptas affirmabat Oudinus in triade diſſertationum diſſ. II. p. 83. ſeq. 97. 100. & diſſ. III. p. 50. ſeq. in eo haud dubie falſus, cum qvæſtiones ad Antiochum à Mich. Glyca qvi ante A. 1150. ſcripſit,

Digitized by Google

pſit, p. 91. & 97. Annalium memorentur. Διδασκαλία ad Antiochum edita primum Græce & Latine ab Eruditiſſ. Montfaucono T. 3. Opp. Athanaſii p. 252. & ſcriptum *de pœnis inferni* p. 264. inſcribitur πρὸς Ἀντίοχον δοῦκα.

Alii Antiochi.

Antiochus *Ægaus* ſive *Ægeates*. infra, in Sophiſta.

Antiochus *Alexandrinus* cujus περὶ τῶν ἐν τῇ μέσῃ Κωμῳδίᾳ κωμῳδουμένων ποιητῶν laudat Athenæus XIII. p. 482. idem fortaſſe auctor libri περὶ τῶν κατὰ πόλιν μυθικῶν, cujus librum ſecundum laudat Ptolemæus Hephæſt. apud Photium Cod. 190.

Antiochus *Arca*, Ἀρκαίων in Phœnicia Epiſcopus interfuit Concilio Chalcedonenſi A. 451. Interdum vitioſe Alcenenſis pro Arcenſi ſcribitur ut Harduino notatum.

Antiochus *Aſcalonita* cognomento *cygnus*, qvem ſecum habuit Lucullus, audivere Cicero, Varro, M. Brutus: qvintæ auctorem Academiæ in qvam Stoicorum placita tranſtulit teſte Sexto Empirico lib. 1. Pyrrhon. c. 33. unde Stoicis à qvibusdam accenſetur, ab aliis rectius Academicis. De illo dixi lib. 3. cap. 3. & 15. & ad Empiricum qvi etiam laudat ejus libros τῶν Κανονικῶν.

Antiochus *Aſtrologus* cui Iſagogen in Ptolemæi tetrabiblum Græce & Lat. cum Hieronymi Wolfii verſione Baſil. 1559. fol. ſub Porphyrii nomine editam tribuit Thomas Gale p. 304. ad Jamblichum de myſteriis Ægyptiorum, allegans MS. illius iſagoges Codicem, *e qvo corruptiſſima*, inqvit, *multa in editis emendare licet*. In illa iſagoge p. 194. Antiochus de nomine laudatur. Antiochi apoteleſmatica ſive theſaurus apoteleſmatum MS. in variis Bibliothecis. Vide Lambecium VII. p. 257. Labbeum Bibl. non MSS. p. 121, 385. &c.

Antiochus *Aureliopolitanus* in Lydia Epiſcopus qvi cum Antiocho Epiſcopo *Capitoliados* Palæſtinæ & Antiocho *Memphite* interfuit Concilio Nicæno A. C. 325.

Antiochus *Boſtrenſis* in conciliabulo Epheſino A. 431.

Antiochus *Cilix*, infra, in Sophiſta.

Antiochus *Cynicus*. infra, in Sophiſta.

Antiochi neſcio cujus *Epigrammata* Græca unum in Sophiſtam oſtentatorem lib. 1. Anthologiæ p. 186. alterum in hominem animo & corpore turpiſſimum lib. 2. p. 244. & tertium ibidem, in Galatia nihil non exitioſum hominibus naſci.

Digitized by Google

Antiochus *Hiſtoricus.* Vide in Sophiſta & Syracuſano.

Antiochus *Laodicenus,* Scepticus qvi Zeuxidem audivit. Laërt. IX. 106. 116.

Antiochus *Macræ* in Lydia Epiſcopus qvi interfuit Synodo Photii A. 879.

Antiochi *Medici* diætam qva octogeſimum ætatis annum integris ſenſibus viribusqve ſuperavit, laudat Galenus libro V. ὑγιεινῶν T. 4. edit. Baſil. p. 269. ſeq. Citatur Antiochus ſæpius ab Aëtio, Ægineta & eodem Galeno.

Antiochus *Memphites* Epiſcopus interfuit Concilio Nicæno A. C. 325.

Antiochus Pacius *Ophthalmicus* Galeno memoratus.

Antiochus *Rheſanas* in Meſopotamia Epiſcopus qvi interfuit Concilio Nicæno A. C. 325. & Antiocheno A. 341.

Antiochus *Samoſatenus* qvi interfuit Concilio CPol. A. 381.

Antiochus *Scepticus.* ſupra in Laodiceno.

Ad Antiochum *Scholaſticum* exſtant Iſidori Peluſiotæ Epiſtolæ.

Antiochi *Sophiſtæ* βιβλίον, ἀγορᾷ ἐπιγραφόμενον citatur à Phrynicho p. 32. Ejusdem ut videtur Antiochi mentio apud Pollucem VI. 99. & in Græcis ad Hermogenem ſcholiis p. 13. De hoc Ægeate Cilice Sophiſta & *Cynico* videndi Philoſtratus lib. 2. de Sophiſt. p. 568. ſeq. qvi præter declamationes alia ejus φροντίσματα & (qvam laudat in primis) *Hiſtoriam* commemorat, tum Dio Caſſius lib. LXXVII. p. 878. & ex eo Svidas in Ἀντίοχος αὐτόμολος.

Antiochus *Syracuſanus* Xenophanis F. ſcriptor πάνυ ἀρχαῖος & Timæo antiqvior qvi rerum Sicularum hiſtoriam libris IX. à Cocalo ad Olympiadem LXXXIX. & σύγγραμμα περὶ Ἰταλίας compoſuit. De eo Voſſius lib. IV. Hiſt. Græc. p. 456. ſeq. Ejus nonus hiſtoriarum citatur etiam à Clemente Alex. p. 22. protreptici, & Theodorito in curatione Græcar. affect. p. 115. In Bibl. Græca doctiſſimi Meurſii Antiochus Xenophanis à Syracuſano male diſtingvitur, qvod ipſe haud dubie ſi librum vivus potuiſſet edere, emendaſſet.

Antiochi *Syriæ Reges* fuere duodecim, de qvibus Jo. Vaillantius in Seleucidarum Imperio ex numiſmatibus illuſtrato, ut Uſſerium aliosqve Annalium V. T. ſcriptores & interpretes librorum Maccabaicorum prætereeam. I. *Soter,* Seleuci F. ante CHriſtum natum ab A. 283. ad 262. II. Θεὸς ab A. 262. ad 247. Magnus qvi etiam *Philometor* Seleuci ſecundi frater ab A. 224. ad 187. IV. *Epiphanes* ab A. 176. ad 164. V. *Eupator* ab A. 164. ad 162. VI. *Balæ* F. ab A. 145. ad 143. VII. Antiochus *Sidetes* ab A. 138. ad 131. VIII. *Grypus* ab A. 123. ad 97.

IX.

IX. *Cyzicenus* ab A. 114. ad 97. X. *Pius* A. 95. XI. Seleuci ſexti frater A. 94. XII. *Dionyſius* A. 87. ſeq. ante CHriſtum natum. Ex his tertius, cujus theriacam laudant ex Eudemo Galenus lib. 2. de antidotis c. 14. Plinius lib. XX. cap. ult. & Plinius Valerianus de re Medica IV. 18.

Antiochiani Corinthi Hieronicæ Apollinis τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ καὶ Μεσοποταμίᾳ καὶ ἐν Μηδίᾳ Ρωμαίοις πραχθέντων ἀφήγησιν narrationem de rebus ipſius ætate in Armenia, Meſopotamia & Media à Romanis geſtarum ut ineptam perſtringit Lucianus libro de ſcribenda hiſtoria T. 2. p. 623. ſeq. edit. Amſt.

V. SEVERIANUS Gabalorum in Syria Epiſcopus, Johannis Chryſoſtomi amicus primùm, mox æmulus & inimicus, r) qvo ipſo non levem maculam adſperſit nomini ſuo, laudisqve haud parum amiſit, licet ob eloqventiam & ipſe à qvibusdam Chryſoſtomus s) appelletur. Obiit Theodoſii junioris, qvem ſacro baptiſmo tinxerat, temporibus, t) adeoqve poſt A. C. 408.

Hujus Severiani Homilias XIV. *in Geneſin* MStas ſe habere teſtatus eſt Alexander Braſſicanus præf. in Salvianum. Ex illis *ſermones VI.* Εἰς κοσμοποιΐαν de Mundi creatione Græce edidit *Henricus Savilis* inter S. Chryſoſtomi ſcripta T. VII. p. 587. Græce & Latine *Franciſcus Combefis* in auctario noviſſimo Bibl. Patrum T. I. p. 211. Pariſ. 1672. fol. Ex his deſumta fragmenta obſervat Caveus qvæ in Catena Patrum in Pentateuchum, à Franciſco Zephyro vulgata latine, ad Hiſtoriam creationis adducuntur. Nam cætera pleraq; ad reliqvos Moyſis libros Severi potius ſunt qvam Severiani.

Homilias LXXXVIII. Severiani in homiliario qvodam MS. Bibl. Ambroſianæ exſtare teſtatur Mabillonius T. I. Muſei Italici p. 13. alias etiam in Codice Bibl. Caſinenſis de qvo idem p. 124. Apud Oecumenium in I. ad Corinth. VI. p. 416. edit. Veronenſ. citatur ὁ ἐν ἁγίοις Σευηριανὸς τεύχει ιζ. λόγῳ γ. κεφαλαίῳ ιθ. Idem in cap. VII. p. 423. ὁ Σευηριανὸς ἔστιξεν οὕτως.

Εἰς τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν, *in ſerpentem æneum*, homilia incipit: Ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος, ἀδελφοί, & Græce edita inter tributas Chryſoſtomo T. VII. Savil. p. 448.

r) Socrates VI. 11. & 24. Sozom. VIII. 10. Niceph. XIII. 9. Palladius in vita Chryſoſt. E recentioribus Tillemont. T. XI. memor. p 171. ſeq. Godfridus Hermantius in Jo. Chryſoſtomi Vita &c.

s) Rich. Montacutius T. 1 Orig. Eccleſiaſt. p. 112.

t) Gennadius c. 21. de ſcript. Eccleſ. in Codice vetuſtiſſimo Corbejenſi: *Severianus Gabalitana Eccleſiæ Epiſcopus - - moritur minore Theodoſio, filio ſuo in baptiſmate, imperante.*

p. 448. Oratio ſecunda è decem qvas Chryſoſtomi nomine in lucem dederat Card. Sirletus. Sed Severiano aſſerunt Jo. Damaſcenus, Hadrianus Papa cum Synodo Pariſienſi, ut notatum Sirmondo ad Ennodium Ticinenſem p. 88.

Εἰς τὰς σφραγίδας τῶν βιβλίων de ſigillis librorum homilia qvæ incipit: *μέγα τῆς ψυχῆς ἐφόδιον*, & legitur T. VI. Ducæi p. 138. cum verſione Jo. Jac. Beureri, & Græce T. V. Savil. p. 689. Severiano vindicatur Theodoreti & Hadriani Papæ auctoritate.

Sermo *de pace*, in Eccleſia CPol. habitus A. 401. cum à Jo. Chryſoſtomo ſuſceptus eſt, tantum Latine exſtat T. VII. Savil. p. 948. Incipit: *In adventu Domini & Salvatoris noſtri.*

Εἰς τὴν ἐνανθρώπησιν, In incarnationem CHriſti Homilia qvæ incipit: *ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ*, edita Græce T. VII. Savil. p. 307. videtur Severianum auctorem habere & ſub ejus nomine Latine exhibetur à Combefiſio in Bibl. Concionatoria. Severiano etiam tribuunt viri docti homiliam *de Nativitate CHriſti* qvæ occurrit Græce T. V. edit. Savil. p. 846. & incipit: *μυστήριον ξένον καὶ παράδοξον.* In neutra harum leguntur qvæ ex Severiani homilia in Nativitatem affert Theodoritus dialogo ſecundo.

De Cruce Homiliam & in illud, *tu es qvi venturus es* vulgavit Græce Savilius inter dubia Chryſoſtomi T. V. p. 898. Incipit: *Καλῶς ἡμῖν καὶ σοφῶς.* Eam MS. Mazariniano uſus idem Combefiſius ex Damaſceni auctoritate Severiano vindicavit & Latine à ſe verſam edidit T. 1. Bibl. Concionatoriæ p. 36. qvi utraqve etiam lingva vulgavit Pariſ. 1656. 4. cum aliis qvibusdam Chryſoſtomi. Idem teſtatus eſt homiliam *in dedicationem Crucis* ex qva fragmentum produxit Gretſerus, integrum extitiſſe in Bibl. Scorialenſi. Qvartum Severiani *λόγον εἰς τὸν σταυρὸν* citat Damaſcenus 3. de imagg. T. 1. p. 385. & *εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ σταυροῦ* p. 327. 343. 365.

Ex ſtyli ſimilitudine Homilias longe plures Severiano ſed non ſatis tuta conjectura tribuunt viri docti, ut videre licet apud Eliam du Pin T. 3. Bibl. Eccleſ. & Tillemontium T. XI. memor. p. 587. ſeq. Illam vero *de morte innocentum* homiliam qvæ incipit: *Zelus qvo tendat, qvo proſiliat livor*, & inter ſermones Petri Chryſologi legitur CLII. atqve inter Patrum homilias ab Alcuino collectas, neutiqvam Severiani eſſe ſed Latini ſcriptoris, ex ipſo filo orationis arguit Combefiſius, qvi tamen homiliam *de SS. Trinitate* qvæ incipit: *οἱ κατὰ τῆς ἁγίας* & inter ſuppoſitas Chryſoſtomo extat T. 1. edit. novæ p. 831. (Savil. T. VI. p. 955. & Ducæi VI. p. 160.) nec non alias plures tomo ſexto Ducæi obvias, Severiano potius qvàm Joanni Hieroſolymitano tribuendas contendit.

Seve-

Digitized by Google

Severiani *κατὰ τῶν αἱρετικῶν* citat Damaſcenus in parallelis ſacris T. 2. p. 385. ſeq. 789. *Contra Novatum* Gelaſius lib. de duabus CHriſti naturis. At Gennadius c. 21. de ſcript. Eccleſ. *Legi*, inqvit, *ejus* expoſitionem in Epiſtolam ad Galatas, *&* de baptiſmo & epiphaniæ ſolennitate libellum *gratiſſimum*. Citatur etiam Severianus apud Oecumenium in caput 1. Epiſt. ad Galatas. Et in Anaſtaſii Sinaitæ hodego cap. 16. p. 302. affertur, locus Severiani in Coloſſ. II. 2. Alia ex Catenis in V. T. libros fragmenta illius Græce & Latine dedit Combefius Auctar. noviſſ. p. 291-297. poteratqve longe plura afferre niſi jure metuiſſet pleraqve qvæ in Catenis ſub Σεβηρ. Ἀντιοχ. nomine exſtant, ut in illa ad Jobum, Severi potius eſſe qvam Severiani.

Severiani alii.

Severianus in Africa Epiſcopus & confeſſor ſub Genſerico. Vide Proſperi Chronicon p. 746. Aëtio II. & Sigisvulto COSS. (A. C. 437.) Alius Severianus in Africa Epiſcopus qvi interfuit Concilio Sardicenſi A. 347. Nec non Ceramuſſenſis itidem Africa, qvi interfuit Collationi Carthag. A 411.

Severianus Aphrodiſiadis in Caria Epiſcopus, qvi interfuit Concilio CPol. A. 553.

Severianus Arethuſius in Syria Epiſcopus qvi ſubſcripſit Epiſtolæ miſſæ ad Concilium CPol. ſub Mena A. 536.

Severianus eruditione & Critica laude inſignis, cujus è Damaſcio meminit Svidas in Νόμ☉.

Severianus Gabalenſis in Gallia Epiſcopus qvem ajunt fuiſſe ante medium Sæculi III. & celebrari in qvibusdam Martyrologiis 25. Januar. Ei ſunt qvi tribuunt ſermonem *de paralytico*, qvi eſt inter Petri Chryſologi ſermones qvinqvageſimus. Incipit: *CHriſtum in humanis artibus*. Alius Severianus in Gallia Epiſcopus ſubſcripſit Concilio Regienſi A. 439.

Severianus Pelagianus Epiſcopus cujus filius Agricola in Angliam hæreſin illam intulit, ut narrat Proſper ad A. 429. Florentio & Dionyſio COSS.

VI. THEODOTUS in Gennadii & Honorii Codicibus atqve inde apud Poſſevinum male *Theodorus*, Sophronio Hieroſol. Patriarchæ apud Photium Cod. 231. ὁ ἐν ἁγίοις Θεόδοτ☉, ubi Photius addit, ne de alio Theodoto accipias, Ἀγκύρας ὅτ☉ ἐπεστάτησε, *Ancyra* (Galatiæ urbe) *ille præfuit*. S. Cyrilli Alex. συναγωνιστὴς dicitur in Actis ſeptimæ ſynodi Act.

Digitized by Google

VI. Certe inter fortes Neſtorii adverſarios ſtrenue decertavit A. 431. in Synodo Epheſina, in cujus Actis parte IV. habentur Græce & Latine hæ tres ejus homiliæ:

I. *In die Nativitatis CHriſti*, Incipit: λαμπρὰ καὶ παράδοξος. T. 3. Labbei p. 988. & T. 1. Harduin. p. 1644.

II. *In Natalem Salvatoris.* Incipit: λαμπρὰ τῆς παρούσης ἑορτῆς. T. 3. Labbei p. 1008. & T. 1. Harduin. p. 1654. memoratur in Actis Synodi ſeptimæ actione 6.

III. *Contra Neſtorium*, in die S. Joannis Evangeliſtæ. Incipit: ὅπερ ἐςὶ τοῖς σώμασι ἡμῶν ἰατρός. T. 3. Labbei p. 1024. & T. 1. Harduin. p. 1665. Huic homiliæ qvadrat qvod Gennadius c. 55. de Script. Eccleſ. ait Theodotum cum adhuc Epheſi verſaretur ſcripſiſſe adverſus Neſtorium *librum redargutionis & refutationis dialectica qvidem arte ordinatum ſed auctoritate ſacrarum ſcripturarum detextum. Multis enim adſertionibus uſus eſt anteqvam Scripturarum teſtimonia poneret.* Præterea ex illius ſcriptis exſtant:

IV. Εἰς τὸ Σύμβολον τῶν ἁγίων ἐν Νικαίᾳ πατέρων τῶν τιη. *Expoſitio Symboli ſanctorum CCCXVIII. Patrum Concilii Nicani.* Hic titulus eſt in Codice MS. ex qvo primum Latina verſione donatum à *Luca Holſtenio*, utraqve lingva vulgavit & Clementi IX. Pontifici Max. dicavit *Franciſcus* Cardinalis *Barberinus.* Rom. 1669. 8. *Franciſcus* vero *Combefis*, qvi cum nova verſione & notis ſuis, ſubjuncta S. Germani Patriarchæ CPol. homilia in Mariæ dormitionem, iterum edidit Pariſ. 1675. 8. maluit inſcribere *librum adverſus Neſtorium* ſive *Neſtorii ex Scriptura & fide Concilii Nicani confutationem.* Scriptus eſt ad Lauſum ut ſuſpicor qvi ipſi p. 90. φίλη κεφαλή. Ex hoc libro locus qvi exſtat p. 11. edit. Rom. citatur in Catena MS. Bibl. Barberinæ ad Actor. III. 15. Etiam in Actis Synodi VII. actione 6. inter Theodoti hujus ſcripta memoratur ἑρμηνεία εἰς τὸ σύμβολον τῶν ἐν Νικαίᾳ ἁγίων πατέρων.

V. Εἰς ἁγίαν Θεοτόκον καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα. *In S. Deiparam & Simeonem.* Incipit: προφητικὸς ἡμᾶς καὶ τήμερον. Edita ab eodem Combefiſio Græce & Lat. inter S. Amphilochii Iconienſis opera p. 36. At neqve hujus eſt, neq; ut Sirmondo & Labbeo viſum Amphilochii Sidetæ, ſed ut ex Nicephori CPol. antirrheticis adhuc ineditis viri docti obſervavere, Theodoti Ancyrani, ſub cujus nomine eandem Latine ad MS. Mazarinianum recenſitam exhibet idem Combefiſius in Bibl. Concionatoria.

Digitized by Google

Scripta Theodoti deperdita vel certe inedita.

VI. *De Spiritus S. Deitate libri III.* Theodotus ipſe in Symbolum Nicænum pag. ult. *ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὡς ἐν παρέργῳ νῦν εἰρήσθω περὶ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, ἐντελέστερον ἡμῶν περὶ τῆς θεϊκῆς δεσποτείας αὐτοῦ διηλεγμένων ἐν τρισὶν ἑτέροις βιβλίοις, οἷς ἐντυχὼν ξυνδοξαζόμενον Πατρὶ καὶ Υἱῷ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον παρὰ τῆς θείας διδαχθήσῃ γραφῆς. Verum illud obiter nunc dictum ſit de Spiritu S. de cujus divina Majeſtate plenius in aliis tribus libris diſputavimus: quos ſi legeris, Spiritum S. pari bonore cum Patre & Filio conglorificatum in ſacris litteris, diſces.*

VII. *Οἱ πρὸς Λαῦσον λόγοι κατὰ Νεστορίου, ἐν τόμοις ἕξ. Contra Neſtorium libri ſex* ad Lauſum. memorantur in Actis ſeptimæ Synodi actione VI. Tomo IV. edit. Harduin. p. 405.

VIII. *Λόγοι* ſive *Homiliæ* ſex in iisdē Actis ſeptimæ Synodi, ſive ſecundæ Nicænæ A. C. 787. celebratæ memorantur, 1) *εἰς τὰ Φῶτα in ſacra lumina.* Hanc una cum aliis tribus ineditis habuit ex membranis antiqvis & probatis deſcriptum Combefiſius, ut ipſe in notis ad Theodotum p. 77. teſtatur.

2) Εἰς τὸν Ἡλίαν καὶ τὴν χήραν, *in Eliam & viduam.*

3) Εἰς τὸν ἅγιον Πέτρον καὶ Ἰωάννην. *In S. Petrum & Joannem.*

4) Εἰς τὸν χωλὸν τὸν καθήμενον πρὸς τὴν ὡραίαν πύλην. *In claudum ſedentem ad ſpecioſam portam.*

5) Εἰς τοὺς τὰ τάλαντα λαβόντας, *in eos qui talenta acceperant.*

6) Εἰς τοὺς δύο τυφλούς. *in duos cæcos.*

Iconoclaſtæ adverſus Iconomachos hoc Theodoti Ancyrani laudabant teſtimonium: *τὰς τῶν ἁγίων ἰδέας οὐκ ἐν εἰκόσιν ἐξ ὑλικῶν χρωμάτων ἀναμορφοῦν παρειλήφαμεν, ἀλλὰ τὰς τούτων ἀρετὰς διὰ τῶν ἐν γραφαῖς περὶ αὐτῶν δηλουμένων οἷον τινας ἐμψύχους εἰκόνας ἀναμάττεσθαι δεδιδάγμεθα, ἐκ τούτου πρὸς τὸν ὅμοιον αὐτοῖς διεγειρόμενοι ζῆλον. Ἐπεὶ εἰπάτωσαν οἱ τὰς τοιάσδε ἀναστηλοῦντες μορφὰς, ποίας ἐκ τούτων ἄρα καταπολαύοιεν ὠφελείας, ἢ ἐν ποίᾳ διὰ τῆς τούτων ἀναμνήσεως ἀνάγονται πνευματικῇ θεωρίᾳ, ἀλλ' εὔδηλον ὡς ματαία ἡ τοιαύτη ἐπίνοια καὶ διαβολικῆς μεθοδείας εὕρημα.* Poſtrema verba etiam eſſe Theodoti, non ut Dallæus II. 5. de imaginibus p. 227. ſuſpicabatur, Patrum CPolitanorum, patet ex Nicephori CPol. antirrheticis & Theodori Studitæ Epiſtola II. 36. ad Naucratium T. 5. Opp. Sirmondi p. 442. ubi ad eundem Theodoti locum conantur reſpondere, non ut Synodi ſeptimæ patres, negare illum eſſe Theodoti.

Alii

Alii Theodoti.

Theodotus *Alabandenſis* in Caria Epiſcopus qvi cum Theodoto Claudiopolitano A. 451. interfuit Concilio Chalcedonenſi.

Theodotus ab A. C. 421. *Antiochenus* Epiſcopus, qvem Apollinariſtas non paucos ad Eccleſiam reduxiſſe teſtatur Theodoritus V. 38. Hiſt. De illo videndus Henricus Noris in Hiſtoria Pelag. lib. 2. cap. 4.

Theodotus *Caſſiteras*, Flavianus Meliſſenus, Patriarcha CPol. ab A. 815. ad 821.

Theodotus *Chius*, Rhetor qvi Ptolemæum ultimum Ægypti Regem docuit, eiqve fuit auctor ut Pompejum nec reciperet apud ſe nec dimitteret ſed interficeret, caputqve Pompeji Cæſari hoc averſanti obtulit ipſe poſtea interfectus juſſu Bruti. Vide Plutarchum Pompejo p. 660. Cæſare p. 730. & Bruto p. 999.

Theodotus *Claudiopolitanus* in Ponto Epiſcopus: ſupra in Alabandenſi.

Theodotus *Coriarius* patria Byzantinus, auctor Theodotianorum, qvi ſæculo ſecundo hæreſin ſuam ſparſit, de qva appendix Tertulliani de præſcriptione adverſus hæret. cap. ult. Hippolytus contra Noëtum, Euſebius V. 28. Hiſt. Hieronymus contra Helvid. Epiphanius & Damaſcenus hæreſius 54. Philaſtrius c. 50. Auguſtin⁹ & auctor prædeſtinati c. 33. &c. E recentioribus Jo. Pearſonius Vindic. Ignatii parte 2. p. 23. Sirmondus T. 2. Opp. p. 474. ſeq. D. Mich. Waltherus diſſ. *JEſus ante Mariam*, §. 10. ſeq. & Thom. Ittigius ὁ μακαρίτης de hæreſiarchis Apoſtolicæ & Apoſtolis proximæ ætatis p. 259. ſeq.

Theodotus *Euroeæ* in Epiro Epiſcopus qvi interfuit Concilio CPolitano ſub Mena A. 536.

Theodotus *Gordenorum* Epiſcopus in Lydia qvi ſubſcripſit Synodico Sardenſis Concilii miſſo ad Leonem Imp. poſt A. 451.

Theodotus *Grammaticus* citatur in Etymologico magno, voce ἐρίγανον.

Theodotus *Hierapolitanus* in Syria Epiſcopus qvi interfuit Concilio CPol. A. 381.

Theodotus *Medicus* Athenienſis cujus apud Ariſtidem Rhetorem mentio T. 1. p. 485. 502. 525. &c.

Theodotus *Montaniſta* apud Euſebium V. 3. & 16. Hiſt. Pacianum Epiſt. 1.

Theodotus *Philoſophus*, cujus qvartus adverſus Epicurum liber citatur à Laërtio X. 5. Alius Philoſophus hoc nomine cujus vitam tribus libris ſcripſit Tribonianus Sidetes, Triboniani JCti Juſtiniano imperitante æqvalis, de qvo Svidas in τριβ.

Theo-

Digitized by Google

Theodotus *Phœnicius* Hiſtoricus, cujus ſcripta in Græcam lingvam tranſtulit *Lætus* ſcriptor Φοινικικῶν teſte Tatiano p. 171. Clemente Alex. I. Strom. p. 326. & Euſebio X. 11. præparat. Evangel. etſi in Tatiani codicibus pro Læto eſt χαῖτος, in Euſebii Ἄιτιος. Hujus Theodoti mentionem facit Joſephus 1. contra Apionem p. 1051.

Theodotus pictor, de qvo Nævius apud Feſtum in *penum*.

Theodotus *poëta* Græcus qvem ἐν τῷ περὶ Ἰουδαίων laudat Euſebius IX. 22. præparat. & ex eo novem Hexametros affert de urbe Sicima, qvi emendatius leguntur apud Grotium ad Johann. IV. 5.

Alius Theodotus *poëta* de qvo vetus interpres ad Ovidii Ibin v. 467. *Theodotus poëta fuit, qvi cum liberius in Mneſarchum Regem ſcripſiſſet, ab eo crudeliter in Apollinis æde cæſus eſt. Alii dicunt Tyrrhenos, cum cepiſſent Liparium caſtrum, fortiſſimum illorum de caſtro, Phœbo mactaſſe, unde Gallus:*

Theudotus in belli Phœbo datur hoſtia, qvamvis
Neqvaqvam ſit homo victima grata Dei.

Verba Ovidii ſunt:

Victima vel Phœbo ſacras macteris ad aras
Qvem tulit à ſævo Theudotus hoſte necem.

ubi Domitius Calderinus annotat ſe reperiſſe Theodotum Bactrianorum regem ab Arſace Rege Parthorum fuiſſe mactatum. Sed Juſtinus XLI. 4. Theodotum illum (qvi Straboni Διόδοτος lib. XI. p. 515.) mortuum ſcribit, ab Arſace fuiſſe mactatum non ſcribit.

Theodotus *Palæenſium* Cypri Epiſcopus, interfuit Synodo Nicænæ ſecundæ A. 787.

Theodotus *Pythagoreus*, qvi ne conſcios conjurationis proderet, lingvam dentibus demorſam in tyranni faciem inſpuit, ut ex Timothei Pergameni libro de Philoſophorum fortitudine narrant Clemens Alex. IV. Strom. p. 496. & Theodoritus VIII. de curat. Græcar. affect. p. 120.

Theodotus *Seleucienſis* in Iſauria Epiſcopus, interfuit Concilio CPol. A.C. 553.

Theodotus *Sidonius* (Straboni XVI. p. 757. Διόδοτος) frater Boëthi Peripatetici Philoſophi, Philoſophus & ipſe.

Theodotus *Sophiſta* qvi Lolliani & Herodis Attici pridem auditor deinde æmulus, primus Athenis docuit ſtipendio ab Imperatore Marco Antonino accepto decem mille drachmarum, ab eodem celebratus ἀγωνιστὴς τῶν πολιτικῶν λόγων καὶ ῥητορικῆς ὄφελος. Vide Philoſtratum lib. 2. de Sophiſt. c. 2. p. 566. ſeq.

Digitized by Google

Theodotus *Tarentinus*, inter Pythagoricos memoratur à Jamblicho.

Theodotus *Trapezita*, auctor Melchiſedecianorum de qvo B. Doctor meus Thom. Ittigius diſſ. de hæreſiarchis p. 261. Huic utpote Valentini ſectæ faventi non Coriario ejus æqvali tribuendas eſſe *eclogas* qvæ ad calcem operum Clementis Alex. leguntur, & cum Combefiſii verſione à me exhibitæ ſunt lib. V. hujus Bibl. cap. 1. ſententia eſt clariſſimi Turneminii, in memoriis Trivultianis A. 1717. p. 389. ſeq.

Theodotæ Athenienſis, cum Socrate colloqvium refert Xenophon 3. ἀπομνημονευμ. p. 782. ſeq. Alia ni fallor de qva Soranus Epiſtola ad Cleopatram: *Dabo tibi commentarios Theodotæ & aliorum de vitiis & de curatione mulierum* &c.

VII. ANTIPATER Boſtrenſem in Arabia Eccleſiam rexit ſtatim poſt Conſtantinum Epiſcopum qvi Concilio Chalcedonenſi A. 451. interfuit, ſiqvidem paucis poſt Concilium annis ad Antipatrum jam Epiſcopum literas dedit Leo Imperator T. 2. Concilior. Harduini p. 690. Ad eundem ſcripſiſſe S. Euthymius traditur ab auctore vitæ Euthymii in T. 2. p. 281. monument. Cotelerii, cujus adde ſis notas p. 636. ſeq. & Acta Sanctor. Junii T. 2. p. 685.

1. Præcipuum ac celeberrimum ejus opus fuit ἀντίρρησις *contra Pamphili Apologiam pro Origene.* Incepit à verbis: ἐγὼ μὲν ἀρχῆθεν ἐνόμιζον γεγραφηκέναι, ut notatur in Actis Synodi Nicænæ ſecundæ A. 787. celebratæ, Actione V. Tom. VII. Labbei p. 367. (Harduin. T. 4. p. 304.) ubi fragmenta qvædam è libro primo exſtant. Longe plura & ampliora ἐκ τῆς κατὰ τῶν βλασφημιῶν Ὠριγένους πραγματείας κεφαλ. ιέ, ις', ſervavit Jo. Damaſcenus in parallelis ſacris T. 2. edit. novæ p. 764. ad 772. Vide etiam Cyrillum Scythopolitanum in vita S. Sabæ, T. 3. monument. Cotelerii p. 362. ubi narrat Gelaſium præpoſitum ut ſuccreſcenti Origenianiſmo occurreret, Antipatri opus in Eccleſia publice legendum ordinaſſe. Τὸ σύγγραμμα τοῦ ἐν ἁγίοις Ἐπισκόπου Βόστρων Ἀντιπάτρου, τὸ κατὰ τῶν Ὠριγένους δογμάτων ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγινώσκεσθαι παρεσκεύασεν. Mentio iterum p. 364.

2. Εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν καὶ εἰς τὴν σιγὴν Ζαχαρίου, καὶ εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Homilia *in S. Johannem Baptiſtam, ſilentium Zachariæ & ſalutationem ſanctiſſimæ Deiparæ.* Incipit: Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν. MS. in Bibl. Cæſarea. Lambec. V. p. 18. Vidit etiam in Italiæ Bibliothecis Allatius qvi ejus meminit p. 89. libri de Simeonibus. Habuit

&

& Tho. Galeus. Si recte memini, (neqve enim liber jam ad manus,) Latine eam dedit Combefiſius in Bibl. Concionatoria.

3. Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια. MS. apud eundem Galeum.

4. Εἰς τὴν αἱμόῤῥουν, *in mulierem ſangvinis profluvio laborantem.* Incipit: Ὅτι μὲν πρώτη ἡ Ἰουδαίων κλῆσις. Locus ex illa affertur in Actis Synodi Nicænæ ſecundæ actione IV. Tom. VII. Labbei p. 208. (Harduin. T. 4. p. 169.)

Citatur qvoqve Antipater ab Andrea Cæſarienſi in Apocalypſin ſerm. 22. p. 124. Maximo ad cap. 7. Dionyſii de Eccleſ. Hierarchia &c. Sunt etiam qvi ejus Homiliam in annunciationem B. Virginis & in Nativitatem CHriſti commemorant.

Antipatri alii.

Antipater *Acanthius*, Grammaticus ut videtur, qvem citat Ptolemæus Hephæſtion lib. 1. apud Photium Cod. 190.

Antipater Mathematicus ſive *Aſtrologus* Vitruvio IX, 7. memoratus.

L. *Cælius* Antipater Romanam hiſtoriam ſcripſit ad L. Ælium Stilonem Varronis Magiſtrum in compendium miſſam à M. Bruto. De illa Voſſius lib. 1. de Hiſt. latinis cap. 8. Pauca qvædam ejus λείψανα in fragmentis veterum Hiſtoricum Latinor.

Antipater *Cauni* in Lycia Epiſcopus interfuit Concilio Chalcedonenſi A. 451. alius ut videtur Antipater Caunenus in Concilio Rom. A. 503

Antipater ſive Antipas *Aſcalonita* pater Herodis Magni Judæorum Regis, de qvo multa Flav. Joſephus.

Gallus Antipater qvi ſcripſit vitam Aureoli Tyranni. Vide Trebellium Pollionem in Claudii vita c. 5. qvi eum ob adulationem *amiliam bonorum & hiſtoricorum dehoneſtamentum* appellat.

Antipater *Grammaticus*. Schol. Ariſtoph. ad aves. Vide Jonſium lib. 1. c. 13.

Antipater *Hierapolitanus* audivit Sophiſtas Adrianum & Pollucem, Zenonemqve Athenienſem. Imp. Severi ab Epiſtolis fuit in qvibus ſcribendis excelluiſſe eum Philoſtratus teſtatur, qvi narrat etiam æmulum fuiſſe & inimicum Heraclidis Lydii, & liberos Imperatoris inſtituendos ipſi datos fuiſſe, lib. 2. de Sophiſt. p. 606. ſeq. Idem Philoſtratus hæc de ejus ſcriptis: Ὀλυμπιακοὺς τι ἡμῖν διήει καὶ Παναθηναϊκοὺς λόγους. Καὶ ἐς ἱστορίαν ἔλαβε τὰ Σεβήρου τοῦ βασιλέως ἔργα. In numo Fulviæ Plautillæ Auguſtæ, qvæ uxor Caracallæ fuit, ex altera

 parte

parte legas ἐπὶ ςρατηγῦ Ἀντιπάτρυ Ἱεραπολιτῶν. Vide Harduini numos urbium illuſtratos p. 212.

Antipater *Jolai*, Rex Macedoniæ, de cujus ſcriptis dixi inter Ariſtotelis diſcipulos lib. 3. cap. 11.

Antipater *Macedo* junior, cujus Epigrammata leguntur in Anthologia.

Antipater *Medicus* inter methodicos memoratus Galeno lib. 1. methodi medendi c. 7. citatur & alibi ab eodem Galeno, Cœlio Aureliano, Aëtio &c.

Antipater ὀνειροκριτικῶν ſcriptor laudatur ab Artemidoro IV. 67.

Antipater *Paliurenſis* de qvo Meurſius in Bibl. Græca, non diverſus eſt ab Antipatri Jolai, Rege Macedoniæ. Paliura Antipatri patria, Macedoniæ civitas.

Antipater Plutarchi æqvalis ab eo memoratus in Convivalibus qvæſtionib⁹.

Antipatri *Præſidis* τῦ ἡγεμόνος Epiſtola ad S. Baſilium & Baſilii ad Antipatrum 203. ſeq.

Antipater libro tertio περὶ Ῥόδυ, citatur à Stephano Byz. in Ἀρμενία. Confer. Voſſium de Hiſtoricis Græcis lib. 3. p. 324.

Antipater *Rhoſi* in Cilicia Epiſcopus, qvi Concilio Antiocheno interfuit. A. C. 363.

De Antipatris Stoicis *Sidonio*, *Tarſenſi*, & *Tyriis* duobus dixi lib. 3. cap. 15. Antipatri ἑταῖρον Soſigenem memorat Alexander Aphrodiſeus libro de mixtione p. 142.

Antipater *Theſſalonicenſis* cujus, qvemadmodum Sidonii Epigrammata exſtant in Anthologia. Citat & Etymolog. magnum in καυσία, Stobæus &c.

Antipater *Trapezuntius* qvi ſubſcripſit relationi in Synodo CPol. ſub Mena A. C. 518.

CANDIDI Iſauri, Chriſtiani ſcriptoris & Concilio Chalcedonenſi faventis *libros tres Hiſtoriarum* ab tempore Leonis in Imperatorem evecti A. C 457. usqve ad Zenonem A. 491. defunctum, deſideramus præter excerpta ſervata à Photio Cod. 79. qvæ tomo primo Scriptorum Hiſtoriæ Byz. poſt excerpta de legationibus cum notis ſuis dedit Philippus Labbeus, Pariſ. 1648. fol. Vide ſi placet qvæ de hoc Candido notavi Volumine VI. p. 239.

Alius Candidus qvi temporibus Impp. Commodi & Severi clarus ſcripſerat in Hexaëmeron, teſte Euſebio V. 27. Hiſt. Ejusdem meminit Hieronymus de Script. Eccleſ. c. 48.

Candidus

Digitized by Google

Candidus Valentinianus, Origenis æqvalis, cujus meminit idem Hieronymus libro ſecundo adverſus Rufinum.

Candidus Arianus qvi poſt medium ſæculi qvarti vixit, & Latine ſcripſit *libellum de generatione divina* ad Marium Victorinum, qvi addita Victorini confutatione lucem vidit ad calcem commentariorum Bernhardi Ziegleri in Geneſin Baſil. 1548. fol. & cum reliqviis Victorini editis junctim ab Andrea Rivino Lipſ. 1652. 8. Fragmentum Epiſtolæ Candidi ad Victorinum una cum Victorini reſponſione exſtat apud Jo. Mabillonium Tomo IV. Analect. p. 155. Alia Candidi Epiſtola, qva Victorino ſcribendorum librorum qvatuor contra Arianos anſa data fuit, legitur in hæreſiologia Jo. Heroldi p. 171.

Candidus Fuldenſis, qvi præter Chronicon Fuldenſe ſcripſit vitas Bungolfi & Ægilis Abbatum Fuldenſium, ex qvibus hæc edita eſt à Chriſtophoro Browero in ſideribus illuſtrium & ſanctorum virorum Germaniæ, Mogunt. 1616. 4. & à Jo. Mabillonio Sæcul. Benedictino qvarto part. I. p. 226. Vide Voſſium de Hiſt. Lat. Claruit hic Candidus circa A.C. 810.

VII. SIMEON a) Stylites ſive anachoreta columnaris & cionita dictus à *κίονι, ϛύλῳ* ſive columna, in Syria prope Antiochiam, in qvam aſcendit A. C. 419. & in ea vixit usqve ad A. 460. b) longævitate c) non minus qvam ſingulari ſanctimoniæ laude inſignis: cujus memoriam celebrant Græci I. Septembr. d) & de cujus vita & rebus conſulere juvabit Jo. Bollandum in Actis Sanctor. ad V. Januarii, Tomo I. p. 261. ſeqq. qvi p. 264. Latinam exhibet verſionem vitæ ab *Antonio* Monacho, Simeonis diſcipulo ſcriptæ, (qvæ etiam occurrit in Herib. Roſweidi vitis Patrum lib. I. p. 131.)

a) Simeonem Stylitem cum Simone Petro Apoſtolo inſcite confundit blaſphemus liber תלדות ישו p. 23. edit. Wagenſeilianæ.

b) Jo. Garnerius auctario Opp. Theodoriti p. 197. ſeq.

c) Franciſcus Baco Verulamius in hiſtoria vitæ & mortis: *Vita religioſa & in ſacris occupata videtur ad longævitatem facere. Sunt in hoc genere vitæ otium, admiratio & contemplatio rerum divinarum, gaudia non ſenſualia, ſpes nobiles, metus ſalubres, mœrores dulces, denique renovationes continuæ per pœnitentias & expiationes: quæ omnia ad diuturnitatem vitæ potenter faciunt. Quibus ſi accedat diæta illa auſtera quæ maſſam corporis induret, ſpiritus humiliet, nihil mirum ſi ſequatur longævitas inſignis, qualis fuit Pauli Eremitæ, Simeonis Stylitæ & complurium aliorum monachorum ex eremo & anachoretarum.*

d) Vide Lambecium VIII. p. 220. & 232.

nec non p. 274-285. aliam Nicephoro XIV. 51. laudatam auctore *Simeone Metaphraſte* itidem Latine ex verſione *Gvil. Gratii* Brugenſis S. I. qvæ Græce exſtat MS. in Bibl. Cæſarea, teſte Lambecio VIII. p. 233. De eodem Stylite Theodoritus in Philotheo c. 26. Evagrius lib. 1. c. 13. ſeq. Theodorus Lector, auctores vitæ, S. Euthymii, S. Theodoſii, S. Auxentii, S. Danielis Stylitæ &c. è recentioribus Tillemontius T. XV. memor. p. 347-391. Leo Allatius libro de Simeonibus p. 10. ſeqq. D. Theoph. Spizelius in veteri Academia JEſu CHriſti p. 121. Jo. Henricus Urſinus T. 2. Analector. p. 177. &c.

Multa, inqvit Allatius, hunc virum ſcripſiſſe certum eſt. Nonnullæ ejus pro Concilio Chalcedonenſi, aliiſqve negotiis Eccleſiaſticis Epiſtolæ à Scriptoribus memorantur. 1) *Prima* ſit ea, qvam ad Imperatorem Theodoſium ob Judæis Synagogas à Chriſtianis antea ablatas, & tunc redditas, adeò acriter ſcripſit, ut Theodoſius & mandata revocaverit, & auctorem conſilii de reſtituendis Synagogis magiſtratu abdicaverit. Meminit Evagrius Hiſtor. lib. 1. cap. 13. & Nicephorus Calliſtus lib. 14. cap. 51. 2) *Secunda* pro Synodo Chalcedonenſi ad Leonem Imperatorem. Evagr. lib. 2. c. 10. & Nicephor. Hiſtor. lib. 15. cap. 19. 3) *Tertia*, pro eadem Synodo ad Baſilium Epiſcopum Antiochenum, qvæ integra apud Evagrium & Niceph. exſtat. 4) *Qvarta* ad Eudociam Imperatricem in eodem argumento. Nicephor. lib. 15. cap. 13. qva vel ſolâ Eudocia ab Eutychiano errore ad rectam fidem reducitur. 5) Profeſſio Catholicæ Fidei (niſi eadem ſit cum Epiſtola 2. ut bene conjicit doctiſſ. Caveus,) Meminit Eulogius Alexandrinus Epiſcopus apud Photium. Cod. 230. Ἀλλὰ καὶ τοὺς ὅσοι ἐν τῷ μοναδικῷ διέλαμπον βίῳ τὸ φρόνημα αὐτῶν ἐγγράφως ἀνομολογῆσαι ὁ Λέων διετάξατο, ὃ καὶ προθύμως πεπράχασι τῶν ἀρχιερέων τὸν ἀριθμοῦ εἰς χ´ ἐπὶ χιλίοις συγκεφαλαιωθέντος μηδενὸς ἑτερογνωμονήσαντος. μεθ᾽ ὧν καὶ ὁ μέγας Συμεὼν, ὁ ἐν τῷ στύλῳ τὸν ἀγγελικὸν ἐκεῖνον βίον διαγωνισάμενος. *Nec non iis, qvi in religioſa, & monaſtica vita celebres habebantur, præcepit Leo, uti ſententiam ſuam ſcripto profiterentur, qvod Epiſcopi numero mille ſexcenti promptè ſane executi ſunt, nemine, qvi aliter ſentiret, deprehenſo: à qvibus ſtetit & Simeon, qvi in columna cælitum vitam æmulabatur.*

Præter hæc Allatio memorata, exſtat Latina verſio brevis ſermonis *de morte aſſidue cogitanda* qvæ incipit: *Animadvertite, fratres mei.* T. VII. Bibliothecæ Patrum edit. Lugd. p. 1228. Eadem occurrit & in aliis Bibl. Patrum editionibus, ut Colonienſi Tom. V. parte 2. & Pariſienſi A. 1589. 1644. 1654. Tomo II. & in appendice ad edit. 1675.

Fuit

Digitized by Google

Fuit & *Simeon Stylites Junior* Thavmaſtorites, qvi vixit ab Anno qvarto Juſtini ſenioris (CHriſti 521.) ad annum decimum qvintum Mauritii (CHriſti 596.) per annos 75. de qvo Conradus Janningus in Actis Sanctor. ad 24. Maj. Tomo V. p. 307. ſq. ubi exhibetur Græce cum Janningi verſione vita hujus Simeonis laudata Nicephoro Calliſto XVIII. 24. & ſcripta à *Nicephoro* Magiſtro ſive Rhetore Antiocheno, cognomite Οὐρανῷ, deſcripta vero ex MS. Bibl. Vallicellanæ. Compoſuit & vitam hujus Simeonius *Arcadius* qvidam Cypri Archiepiſcopus, qvæ intercidit. Vide Tomum V. Maji p. 306. In eodem p. 403 - 431. habes etiam Græce è MS. Florentino cum Janningi verſione vitam coævo auctore ſcriptam B. *Marthæ*, qvæ hujus Simeonis mater fuit. In ea p. 426. ſeq. occurrit Simeonis *Epiſtola ad Stavrophylacem.* Memoratur & ᾠδὴ *pro terra motu ſiſtendo* p. 348. ne de aliis *precum formulis* dicam p. 423. *Epiſtola ad Juſtinum Juniorem.* p. 378. Moriturus commendat *Canonem* ſuum ſive *regulam.* p. 401. De *Epiſtola ad Evagrium* vide p. 396. ſeq. & Evagrium VI. 23. Hiſt. De *Epiſtola ad Juſtinianum* contra Neſtorianos & Eutychianos, atqve alia pro imaginibus, Allatium libro de Simeonum ſcriptis p. 18. ſeq. ubi etiam de *tropariis* ejus ſive *hymnis & precibus.*

Simeon deniqve *Stylites* tertius, presbyter & Archimandrita, cujus memoriam Græci recolunt die 26. Jul. de qvo Allatius laudati libri p. 22. Omitto alios Stylitas veterum celebratos ſcriptis, ut *Theodotum Stylitem* de qvo Acta Sanctor. ad 28. Maji T. VI. p. 755. ſeq. *Joannem Stilitem* de qvo vita Simeonis Stylitæ junioris T. V. Maji p. 311. *Nicetam Stylitem*, de qvo Ephemerides Moſcorum, iconibus illuſtratæ 24. Maj. ante Acta Sanctor. T. 3. Maji p. 28. *Danielem Stylitem* de qvo ſupra p. 71. Lambecius VIII. p. 233. & Nic. Comnenus Papadopoli prænot. Myſtagog. p. 60. b. & *Petrum Stylitem* à Conſtantino Copronymo male habitum de qvo Theophanes & Cedrenus ad A. C. 770. De horum Stylitarum ἀσκήσει qvædam non protrita Jacobus Gretſerus libro primo rerum variarum. Columnam ipſam in qva Simeon Senior tot annos exegit, his verbis deſcribit Johannes Phocas in Allatii συμμίκτοις p. 5. Χερσὶ λαξευτῶν &c. *Lapicidarum opera, ſummitate montis admirandi* (inter urbem Antiochiam & mare) *alte excavata, monaſterium ex uno conflatum compaginatumqve lapide extruxit: in media Monaſterii* Ἧς μέσον αὐτοφυῆ λαξεύσας κίονα ἐν αὐτῷ τὰς βάσεις ἔθετο *inter exciſos lapides ſua ſponte nata columnâ gradus fixit*, ſuper petram, *ut ſacro eloqvio traditur*, pedibus firmatis, *verſus exorientem ſolem templum pulcherrimum DEO erexit, in qvod diſcipulos convocabat: atqve ita ſub dio*

ipſe

ipſe commorans, illi tota nocte in templo ſtantes, ut decebat ſanctos, debitum DEO cultum offerebant.

IX. JOHANNES Hieroſolymitanus, S. Cyrilli in Epiſcopatu Hieroſolymitano ſucceſſor a) ab A. C. 386. usqve ad A. 416. qvo diem obiit. Hic pro Origenis cauſa, cujus mortui famæ patrocinari ſtudebat, graviſſimas cum Epiphanio & Hieronymo inimicitias ſuſcepit, & modo Ario, modo Pelagio b) favere fuit viſus obtrectatoribus ſtudii ſui: adverſus qvos teſte Gennadio cap. 30. de Script. Eccleſ. ſcripſit *librum* c) *quo oſtendit Origenis ſe ingenium, non fidem ſecutum.* Sed illo pridem deperdito, ecce tibi hominem lepidum, Petrum Waſtelium, Aloſtanum Carmelitam, qvi ſub nomine *Joannis Nepotis Sylvani, Hieroſol. Epiſcopi XLIV.* qvem Carmelitam fuiſſe pejerat, Carmelitis ſuis gratificaturus promit veluti verſum è Græco magnum volumen, alio non ſane minore vindiciarum comitatum, Bruxellis 1643. fol. in qvo hæc Joannis ſcripta venditantur, qvæ illius eſſe nemo veterum ſcripſit, nullus fide dignus Codex MS. docuit:

I. *Liber de inſtitutione primorum Monachorum* in Lege veteri exortorum & in nova perſeverantium ad *Caprafium* Monachum, interprete *Aymerico* Patriarcha Antiocheno. T. 1. p. 1 - 32. Idem hoc eſt cum illo qvod Trithemius vocat volumen inſigne *de principio & profectu Ordinis Carmelitici*, tribuitq; Johanni Patriarchæ Hieroſol. & Carmelitæ, qvi vixerit circa A. C. 770. Habetur etiam in Bibliothecis Patrum Pariſ. 1589. & 1644. 1654. Tomo IX. & Colonienſi T. IV. & Lugd. T. V. nec non in Operibus Thomæ à Jeſu, Carmelitæ Colon. 1684. fol. T. 1. p. 416. Prolixam pro illo libro Apologiam, Baronio & Bignæo oppoſitam, poſt Petrum Waſtelium d) T. 2. p. 1 - 210. ſcripſit M. Antonius Alegre in paradiſo Carmelitici decoris

a) Vide Epiſcoporum Hieroſolymitanorum ſeriem in Riccioli T. 3. Chronologiæ reformatæ p. 19. & in Actis Sanctor. T. 3. Maji, & T. 7. p. 969. ſeq.

b) Vide Oroſii librum de arbitrii libertate, qvem Petrus Waſtelius in vindiciis ſive Tomo II. Operum Joannis Hieroſol. p. 568. ait rectius inſcribendum: *adverſus Joannem Epiſcopum Hieroſol. affirmantem ſenſu Catholico dici, qvod cum adjutorio & gratia DEI poſſit homo eſſe ſine peccato*, & Oroſio prorſus abjudicat Neſtorianiqve eſſe hominis contendit. Sane Pelagium oppugnaſſe Joannes Hieroſol. diſerte traditur ab Auguſtino Epiſt. 186. edit. novæ (vet. 106.) cap. X. & ab Arianiſmo ipſe eum abſolvit Hieronymus (deniqve Joanni reconciliatus) Epiſt. 61.

c) Ad Theophilum Alex. vide Waſtelii vindicias Joannis Hieroſol. p. 530. ſeq. & qvi de Joannis illius vita accurate agit, Tillemontium T. 12. memor. Eccleſ. p. 186. & 177. De Hieronymi ſcripto contra Joannem p. 197.

d) Waſtelii Apologeticus pro Joannis Hieroſol. Monachiſmo in Carmelo, & pro libro de inſtitutione primorum Monachorum prodierat ſeparatim Bruxell. 1641. 8.

ris p. 576. ſqq. Lugd. 1639. fol. & Daniel à Virgine Maria in Vinea Carmeli p. 671 - 685. Antwerp. 1662. 4. At non Johannis Hieroſol. ſed Latini & longe recentioris eſſe ſcriptoris, præter Carmelitas vix qvisqvam eruditorum dubitat. Vide Papebrochium ad T. 1. April. p. 780. ſeq. & tractatu præliminar. ad T. 3. Maji p. XX. ſeq. & Conradi Janningi Apologiam pro Papebrochio contra Sebaſtianum à S. Paulo, præmiſſam Actis Sanctor. T. 1. Junii §. 49. ſeq. p. XL.

II. *In Strategemata Beati Job*, ſive in prima tria capita libri Jobi, commentariorum *libri III.* T. 1. p. 33 - 106. Non diverſi ſunt à libris tribus in Jobum qvi inter *Origenis* ſcripta ſæpius Latine prodierunt, qvos neqve Origenis neqve Ioannis Hieroſolymitani, ſed Latini ſcriptoris eſſe exiſtimavit præter Eraſmum, Rob. Cocum & Albertinum Iſ. Caſaubonus in Caſaubonianis p. 143. Vide tamen qvæ Huetius p. 273. Origenianor. ubi conjicit auctorem eſſe Arianum aliqvem ex iis qvi Luciani martyris diſcipulos ſe ferebant.

III. *In S. Matthæum* ab initio Evangelii ad cap. XIII. 14. & à capite XIX. ad finem capitis XXV. commentarius. T. 1. p. 107 - 324. Opus imperfectum in Matthæum, inter *S. Chryſoſtomi* ſcripta toties editum, de qvo dixi Volum. VII. hujus Bibl. p. 646. Illud ut Joanni Hieroſolymitano vindicet multa ſed non ſatis clare aut ſolide diſputat Waſtelius T. 2. p. 212 - 342.

IV. Fragmenta *ex commentario ad prima capita undecim S. Marci*, à B. Thoma Aqvinate ſub S. Chryſoſtomi nomine laudata (in Catena aurea ad Evangeliſtas.) T. 1. p. 325 - 339. Hæc qvoqve ſola pæne conjectura ductus Hieroſolymitano ſuo tribuit Waſtelius, qvem primum Joannis Chryſoſtomi breviatorem fuiſſe hariolatur T. 2. p. 373.

V. *Fragmenta ex commentario in Lucam*, qvæ ſub ejusdem Chryſoſtomi titulo extant partim in ejus operibus, partim in Catena Græca Corderiana LX. Patrum, & S. Thoma Aqvinate (in continuo Evangelico ſive Catena aurea qvam vocant, ſuper eundem Lucam.) T. 1. p. 340 - 380.

VI. *Homiliæ LXII.* fere omnes inter Chryſoſtomi Opera ſæpius editæ. 1. *in Joſephum de caſtitate*, ex Frontonis Ducæi verſione p. 381. Græce prima verba ſiqvis reqvirat, nam Waſtelius ut dixi omnia latine tantum dedit hæc ſunt: οἱ ἐκ πελάγυς μεγάλα. Chryſoſt. T. VI. Ducæi p. 115.

2 - 6. *in Jobum*, ex verſione Lælii Tifernatis. p. 383. Ἧκεν ἡμῖν ἐνιαύσιος. T. VI. Ducæi p. 67.

7. fragmentum *proœmii in Pſalmos*, interprete Gentiano Herveto. p. 399.

8 - 10. *In Pſalmum* II. III. XIV. interprete eodem Herveto, p. 400. 402. 405.

Digitized by Google

11. 12. *In Pſalm.* L. ex veteri interpretatione. p. 409. 416.
13. *in Pſalm.* XCV. ex verſione Eraſmi. p. 423.
14. 15. 16. *in Pſal.* C. Godfrido Tilmanno & CXVIII. ac CXIX. Herveto interprete. p. 428. Hæc Chryſoſtomi in Pſalmos Græce & Latine leguntur tomo Ducæi tertio.
17. *de tribus pueris & fornace Babylonica*, ex verſione Ducæi. p. 444. καιρὸν ὡς ἀληθῶς. Chryſoſt. T. VI. Ducæi. p. 126.
18. *de Suſanna*, interprete eodem Ducæo. p. 447. Ἥκομεν ὑμῖν ἐγγνώμενες. Chryſoſt. T. VI. Ducæi p. 120.
19. *in decollationem S. Joannis Baptiſtæ*, ex veteri verſione p. 450.
20. *de vitandis ſcandalis.* T. 1. p. 453.
21. *de divite & paupere & de eleemoſyna facienda.* p. 454.
22 - 34. *In Marcum* homiliæ qvatuordecim, ſub Jo. Chryſoſtomi nomine incerto interprete pridem vulgatæ à Godfrido Tilmanno. p. 455. Has in Latinis Chryſoſtomi editionibus licet reperire.
35. 36. 37. 38. *in Lucam* homiliæ qvatuor. p. 475. itidem in Latinis Chryſoſtomi editionibus obviæ.
39. 40. *in Johannem* duæ, incerto interprete. p. 486.
41. tertia in Johannem, interprete Ducæo. p. 489.
42. *In laudem Crucis*, ex verſione Godfridi Tilmanni. p. 496. τί εἴπω; ἢ τί λαλήσω. T. VI. Ducæi p. 241.
43. *de Euchariſtia* in encæniis, incerto interprete p. 496.
44. *In aſcenſionem CHriſti*, interprete Gerh. Voſſio p. 498. Φαιδρόν μοι τὸ τῆς ἐκκλησίας. T. VI. Ducæi p. 383.
45. *de Pentecoſte* p. 499. οὐρανὸς ἡμῖν γέγονε σήμερον ἡ γῆ. T. VI. Ducæi p. 192.
46. 47. *de Spiritu S.* incerto interprete. p. 502. & 506. χθὲς ἡμῖν, ὦ φιλόχριστοι T. VI. Ducæi p. 173.
48. *de CHriſti divinitate & Eccleſia.* p. 514.
49. *de fide & lege naturæ* p. 516. πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος. T. VI. Ducæi p. 149.
50. *In præcurſorem Domini.* p. 522. ex Petri Pantini verſione. οἱ ἀνθηρότατοι λειμῶνες. T. VI. Ducæi p. 261.
51. *De Eccleſia ſive turture.* p. 524. Ἡ τρυγὼν ἡ φιλέρημος. T. VI. Ducæi p. 104.
52. *In principes Apoſtolorum Petrum & Paulum*, interprete Gerhardo Voſſio. p. 526. Οὐρανὸς καὶ γῆς. T. VI. Ducæi p. 264.

53. In

53. *In S. Thomam Apoſtolum*, interprete Ducæo. p. 528. τῷ μὲν νόμῳ τῆς ἐκκλησίας. T. VI. Ducæi p. 271.

54. *in ſanctos XII. Apoſtolos*, ex verſione Gerh. Voſſii. p. 529. Εἰκότως καὶ σήμερον. T. VI. Ducæi p. 268.

55. *in S. protomartyrem Stephanum*, ex verſione Ducæi. p. 530. ςέψωμεν ἄνθεσιν. T. VI. Ducæi p. 274.

56. 57. 58. *de pœnitentia*, interprete Lælio Tifernate. p. 535. 538. 542.

59. *de David*, eodem interprete. p. 549.

60. *de perſecutione* qvam paſſus erat Epiſcopus à Novatianis. Incerto interprete p. 551. πολὺς ὁ χειμών. T. VI. p. 248.

61. *de vanitate hujus ſæculi.* Joachimo Perionio interprete. p. 552. περιτρέπεται καὶ κόλπος. T. VI. Ducæi p. 98.

62. *In cæcum à CHriſto ſanatum*, interprete Ducæo. p. 557. πολλαὶ καὶ διάφοροι. T. VI. Ducæi p. 482.

63. *de pſeudoprophetis & falſis doctoribus*, ex verſione Gerh. Voſſii. p. 563. ὀδυνηρὸς ὁ λόγος. T. VII. Savil. p. 211. & VI. Ducæi p. 396.

X. NESTORIUS Germanicienſis Syrus, Diodoro Tarſenſi & Theodoro Mopſveſteno uſus Magiſtris eſt, de qvorum ſcriptis dixi Volum. VIII. p. 358. & IX. p. 157. ſeq. Ex presbytero hinc Antiocheno factus A. C. 428. Siſinnii ſucceſſor Epiſcopus CPolitanus, nec diu poſt maximis in Eccleſia motibus imprudenti pertinacia ſua, & eloqventiæ ſuæ præfidens, materiam præbuit, ac qvi reſtiterat magno Zelo Arianis, Qvartadecimanis, Macedonianis & Manichæis, ipſe hæreſeos reus actus in Synodo Epheſina atqve exauctoratus eſt A. C. 431. ſucceſſore dato Maximiano: obiitqve in exilio non ante A. 439.

Scripta ejus celebri edicto * Theodoſii junioris cremari flammis juſſa, & ſervari prohibita ſunt, unde non mirum, licet *infinitos tractatus diverſarum hypotheſeon*, hoc eſt ut ego interpretor ſermones ſive homilias com-

* In Actis Concilii Epheſini T. 3. edit. Labbei p. 1209. (T. I. Harduin. p. 1716.) Καὶ μηδένα τολμᾷν τὰς αὐτοῦ Νεςορίου τοῦ ἀθεμίτου τε καὶ ἱεροσύλου ἀσεβεῖς βίβλους &c. *Decernimus præterea ne qvis impios nefarii ſacrilegique Neſtorii libros, qvos de ſacra orthodoxorum religione & adverſus dogmata Epiſcoporum, qvi in ſacra Epheſina Synodo convenerunt, edidit, habeat, aut legat aut transſcribat* : ἃς δεῖ σπουδῇ πάσῃ ζητήσαντας δημοσίᾳ ἐμπίμπρασθαι· *quos etiam omni ſtudio ac diligentia undecunque conquiſitos publice concremari volumus.* Plures ejuſmodi ſanctiones Imperatorum, præſidumqve in Provinciis adverſus Neſtorii & Neſtorianorum ſcripta congeſſit Jacobus Gretſerus lib. 1. de jure prohibendi libros malos cap. 9.

compoſuerit teſte Gennadio c. 53. de S. E. nihil fere qvicqvam ejus ætatem tuliſſe, præter pauca illa qvæ ſcriptis adverſariorum & Conciliorum Actis inſerta ad nos pervenere. Illæ ſive *Epiſtolæ ſive Homiliæ* maximam partem infra in Indice, qvem ſub extremum hujus capitis exhibeo, ſcriptorum in Actis Concilii Epheſini & Chalcedonenſis occurrentium à me commemorabuntur. Ex Catena inedita ad Pſalm. XXXIV. hunc nuper locum non contemnendum produxit Vir illuſtris Scipio Maffeus, ** qvem cum verſione mea adſcribam : Νεστορίου. Τὸ καταεύχεσθαι τῶν ἐχθρῶν δι' ἓξ αἰτίας φασὶ - - - - - - - ἀναβελτιωθῆναι τοὺς ἐχθροὺς βουλόμενον· τύπτε γὰρ ἀδόκιμον χρυσίον καὶ καθαρισθήσεται. δεύτερον, ἵνα ὧδε μαστιζόμενοι καὶ πολεμούμενοι κουφότερον πειραθῶσι τῆς αἰωνίου. Τρίτον ἵνα ταῖς τούτων μάστιξι ἄλλους εὑρεθῇ σωφρονίζων. Πανοῦργος γὰρ ἰδὼν ἄφρονα μαστιζόμενον, κραταιῶς αὐτὸς παιδεύεται. Τέταρτον, τὸν βίον λοιμοῦ καὶ νόσου ἀπαλλάττων, Πέμπτον ἵνα μὴ καὶ ἄλλοι αὐτῶν μαθητευτῶσι, τὰς ἐπενεχθείσας πληγὰς φοβηθέντες· ἕκτον ἵνα μὴ εἴπωσί τινες, ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς τοῦ Δαβίδ, μὴ αὐτὸν ἐκδικεῖ καὶ σώζει ; οὐκ ἔστι γὰρ σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. Πολεμηθῆναι δὲ τοὺς πολεμοῦντας εὔχεται οὐχ ὡς μισάνθρωπος, ἀλλ' ὡς μισοπόνηρος. *NESTORII. Imprecationes adverſus inimicos ajunt fieri à Davide ob ſex cauſas. Prima, qvo meliores illi reddantur. Nam & aurum impurum percutiendo purgatur. 2) ut in hac vita puniti & afflicti, leniora æterna experiantur. 3) ut horum caſtigatione alios erudire ſibi contingat. Nam prudens ſi viderit ſtultum puniri, inſigne exinde capit documentum ſibi. 4) ut vitam hanc malis & calamitatibus liberet. 5) ne alii malos imitentur, ſed pœnas illis inflictas timeant. 6) ne ſint qvi dicant : ubi eſt DEus Davidis, numqvid illum vindicat ſervatqve? non eſt illi ſalus in DEO ſuo. Optat vero adverſariis ſuis adverſa evenire, non tanqvam inimicus hominum ſed malitiæ.*

Neſtorii liber περὶ ἐνανθρωπήσεως, *de incarnatione Domini,* qvem ſexaginta duobus divinæ Scripturæ teſtimoniis pravo ſenſu ſuo conſtructum Gennadius teſtatus eſt cap. 53. de Scriptoribus Eccleſ. Garnerio † videtur idem eſſe qvem oppugnat Cyrillus Alex. in libris contradictionum T. VII. Opp. varia ex illis loca ad verbum repetens, qvæ etiam exſtant in Actis Synodi Epheſinæ. Teſtatur autem in præfat. libri primi Cyrillus in Volumen illum Neſtorii multos fuiſſe congeſtos ſermones, per elementa litterarum ordine diſpoſitos. Neſtorii libros duos ab Heſychio Hieroſol. flammis traditos memorat Jo. Moſchus in prato cap. 46.

Symbolum non Neſtorii ipſius ſed Theodori potius eſt Mopſveſteni. Vide qvæ ſupra p. 164.

Hh

** Giornale de letterati d' Italia T. 26. p. 64.

† Garnerius ad Marium Mercatorem T. 2. p. 322.

In Ebed Jeſu Catalogo librorum Chaldæorum n. 29. *Neſtorius compoſuit plures libros, qvi autem remanſerunt ex illis, ſunt iſti : Liber tragœdiæ*, liber Heraclidis & epiſtola ad Coſmam qvi tranſlati ſunt tempore Pauli : Ejus prolixa Liturgia qvam traduxerunt Thomas & Maraba, & liber unus Epiſtolarum, item ille alter variarum interpretationum ac ſermonum.* Ex his *Liturgia* illa Syriace adhuc exſtat edita una cum aliorum aliis tredecim in Miſſali Chaldaico ad uſum Eccleſiæ Maronitarum excuſo Rom. 1592. Loca ex illa afferuntur à Rich. Simone in notis ad Gabrielem Philadelphienſem. Latine verſam ex Syriaco dedit vir præclariſſimus Euſebius Renaudotus in Tomo I. collectionis Liturgiarum Orientalium Pariſ. 1716. 4. qvi etiam eruditam de Liturgiis Neſtorianorum diſſertationem ſubnexuit. Vide & Bibliothecum ſelectam Rich. Simonis editam Gallice T. 2. p. 284. ſeq. & Io. Bonam lib. 1. rer. liturgic. cap. 9.

Joannes Garnerius T. 2. ad Marium Mercatorem p. 324. notat duos ſermones qvos Combefiſius T. 1. auctarii novi Bibl. Patrum *S. Athanaſio* adjudicat, *de reſurrectione & unum de aſcenſione CHriſti*, charactere Neſtorii ſe prodere, florido nempe ac interdum poëtico; metaphoris efferente ſeſe & apoſtrophis qvaſi animato : Scripturæ teſtimoniis iisqve literali ſenſu acceptis, niſi qvando ad hæreſin detorqventur, ſubinde diſtincto. *Habent*, inqvit, *hunc ipſum characterem ſermones alii, opinione forſan plures, ſive qvi* Aſterio, Amphilochio, Baſilioqve Seleuciæ *tribuuntur, ſive qvi rejecti inter ſpuria* Chryſoſtomi, *nullum præferunt parentis nomen ; ſive tandem qvi genuinos inter Chryſoſtomi tractatus fraude facta ipſis qvoqve doctis operum Chryſoſtomi cenſoribus, latent. Neqve vero id mirum, cum Neſtorius Chryſoſtomi ſtylum imitari ſummo ſtudio conatus ſit, eaqve ſe imitatione commendabiliorem populo fecerit.* Per-qvam tamen lubricum eſt, ſine MStorum codicum vel dignorum teſtium fide homilias, vel ſcripta qvævis alia, certis auctoribus ex ſola qvam tibi perſvaſeris characteris nota aſſignare.

Sermo in illud Matth. IV. 6. *ſi filius DEI es, dejice teipſum*, qvi incipit: ἥλιος μὲν ὑπὲρ γῆς περιλάμψας, inter Chryſoſtomi dubia Græce editus à Savilio T. VII. p. 301. *Neſtorio* vindicatur ex teſtimonio Marii Mercatoris, inter cujus opera poſt partem ex Latina Mercatoris interpretatione, integrum Græce cum nova verſione vulgavit Garnerius T. 1. p. 85. Nonnulla ejus loca illuſtrat Combefiſius notis ad S. Maximum T. 2. p. 485. ſeq. Idem *Aſterii* eſſe conjicens vulgaverat Latine in Bibliotheca Concionatoria ad Dominicam I. Qvadrageſimæ. Codices qvidam *Ephraimo* Syro tribuunt. Vide Tillemont. T. VIII. memor. p. 758.

* Irenæi Neſtoriani.

Digitized by Google

De Neſtorio, ejusqve hæreſi ſcriptores veteres Græci.

Acta Synodi *Epheſinæ* præcipue, in qva primùm damnatus Neſtorius A. 431. tum etiam *Chalcedonenſis.* A. 451. & CPol. A. 553. & ſub Mena A. 536. &c. Codex Encyclicus, Synodicon Caſinenſe &c.

Cyrilli Alex. ſcripta varia tomo præſertim ſexto & ſeptimo de qvibus Volum. VIII. hujus Bibl. cap. 27. p. 567. ſeq.

Theodoritus libro IV. hæreticar. fab. cap. 12. & Epiſtola ad Sporacium contra Neſtorium, aliaqve ſcripta * qvibus etiam Cyrillum oppugnavit, Oppugnatus contrà non modo à Cyrillo ſed & à *Rabula* Edeſſeno: ut pro Theodoreto viciſſim ſcripſit *Andreas* Samoſatenus. Sed Rabulæ & Andreæ lucubrationes, qvemadmodum & qvæ contra Neſtorianos & Eutychianos Syro ſermone ſcripſerat *Iſaac* Antiochenus & *Samuel* Edeſſenus presbyteri, memorata Gennadio c. 66. & 81. de ſcript. Eccleſ. pridem interciderunt.

Proclus CPol. de cujus ſcriptis dixi Volum. VIII. cap. 28. p. 601. ſeq.

Theodotus Ancyranus de cujus ſcriptis dictum ſupra, p. 270. ſeq.

Evagrius, *Theodorus Lector*, &c. in Hiſt. Eccleſ.

Theodorus Raithuenſis libro de incarnatione CHriſti, de qvo ſupra p. 232.

Anaſtaſius Antiochenus in Hodego, de qvo dicturus ſum capite 35.

Johannis Maxentii circa A. C. 520. clari capitula ſive anathematiſmi contra Neſtorianos, dialogi contra eosdem, aliaqve ſcripta, qvorum Latina tantum verſio tulit ætatem, edita in Orthodoxographis Baſil. 1555. & 1569. fol. & in Joſiæ Simleri ſcriptis veterum Latinis de una perſona & duabus naturis Domini Tigur. 1571. fol. & in Bibliothecis Patrum Pariſ. 1575. Tom. V. & 1589. Tom. IV. & 1644. 1654. Tomo III. & Colon. 1618. Tomo VI. & Lugd. 1672. Tom. IX. Hunc cum Joanne Scythopolitano pleriqve eundem faciunt. Ejus ſtylum laudat Photius Cod. 95. pro Synodo Chalcedonenſi bene ſcripſiſſe teſtatus Cod. 231.

Leontius Byz. libro de ſectis, qvi Græce & Latine exſtat, & *Leontius* Hieroſol. libris adverſus Neſtorium & Eutychen, qvorum Latinam tantum verſionem editam habemus, Græca in variis Bibliothecis occurrunt MSta,

* vide Volum. VII. hujus Bibl. cap. 11. p. 438. ſeq. Neſtorio præluſerant Theodorus Mopſveſt. & Diodorus Tarſenſis. Eidem favere videbantur præter Theodoritum Jo. Antiochenus, Andreas Samoſatenſis, Eutherius Tyanenſis, Ibas Edeſſenus &c. Neſtoriani poſtea dicti Tetraditæ, Timotheani à Timotheo Æluro; & Feliciana hæreſis (à Felice Urgellenſi, Sec. VIII.)

Digitized by Google

MSta, ut dixi Volum. VII. p. 453. Indicem ſcriptorum in utroqve opere laudatorum habes ſupra p. 167. & 172.

Juſtiniani Imp. adverſus tria capitula edictum A. 545. & Epiſtola ad Synodum CPol. A. 553. Concil. Labei T. V. p. 454. & 684. & Harduini T. 3. p. 268. 321.

Jo. Damaſcenus hæreſi 81. & libro contra Neſtorianos. T. I. Opp. p. 555. edit. novæ.

Euthymii Zigabeni, ſub ſæculi duodecimi initia clari panoplia part. 2. tit. 14. edit. Latinæ, (Græcæ κεφάλ. ιε.) Vide Volum. VII. p. 463.

Nicetæ Choniatæ theſaurus orthodoxæ fidei tomo octavo, adhuc inedito.

Nicephorus Calliſtus Hiſt. Eccleſ. lib. 14. ſeq.

Ex ſcriptoribus Arabibus *Eutychius* Tomo ſecundo Annalium, qvi ſingularem librum ſuum contra Neſtorianos memorat p. 79.

Latini.

Marii Mercatoris opuſcula, illuſtrata à Rigberio ſive Gabr. Gerberonio, Bruxell. 1673. 12. & T. 27. Bibl. Patrum Lugd. Et à Steph. Baluzio Pariſ. 1684. 8. & copioſiſſime à Jo. Garnerio, ibid. 1673. fol.

Leonis ab A. 440. ad 461. Papæ Rom. Epiſtolæ ad Flavianum CPol. ad Leonem Imp. &c. qvæ Latine ſæpius editæ (inter Leonis opera ac poſtremum curante Paſchaſio Quesnello, Pariſ. 1675. 4. & Lugd. 1700. fol.) occurrunt etiam cum Græca verſione in Actis Concilii Epheſini & Chalcedonenſis.

Auctor prædeſtinati, hæreſi 89.

Auctor appendicis ad *Augustinum* de hæreſibus c. 90. de *Timotheanis*, à Timotheo Æluro.

Johannis Caſſiani de incarnatione CHriſti libri VII. contra Neſtorium, ad Leonem Epiſc. Rom. eo hortante ſcripti circa A. 430. qvod opus multis adhuc locis medicam manum deſiderare monuit Voſſius Epiſt. 404.

Proſperi Aqvitani Elegia, qvam inſcripſit epitaphium Neſtorianæ & Pelagianæ hæreſeos; exſtat in nova editione operum Proſperi, Pariſ. 1711. fol. p. 198.

Vincentius Lerinenſis in Commonitorio.

Capreoli Epiſcopi Carthag. Epiſtola ad Conſtantium & Vitalem Hiſpanos edita à Sirmondo T. I. Var. Opuſc. Pariſ. 1630. 8. & T. I. Opp. Sirmondi p. 361.

Fauſti

Fauſti Rejenſis Epiſtola ad Gratum Diaconum ſcripta ante A. C. 449. & edita primum à Petro Pithoeo A. 1586. & recuſa cum aliis Fauſti in Tomo VIII. Bibl. Patrum Lugd. Vide Tillemontium T. XVI. memor. p. 412.

Gelaſii Papæ Rom. ab A. C. 492. ad 496. de duabus in CHriſto naturis adverſus Eutychen & Neſtorium μονόβιβλον Photio laudatum qvi ejus Græcam verſionem legiſſe ſe innuit Cod. 102. *Præclarum volumen* vocat Gennadius c. 94. de S. E. Latine exſtat diviſus in capita XXIX. & in eo adducuntur teſtimonia Doctorum Eccleſiæ *Ignatii* ex Epiſt. ad Epheſios, *Euſtathii* Antiocheni confeſſoris contra Arianos, *Hippolyti* Epiſc. & Martyris in memoria hæreſium, *Athanaſii* e libris contra Arianos & Epiſt. ad Epictetum, & ex libris adverſus hæreticos. *Euſebii* Epiſcopi Palæſtinenſis cognomento Pamphili in expoſitione Pſalmi XVII. *Gregorii Naz.* in natalem Domini & Epiſt. ad Cledonium & ad Nectarium. *Baſilii* Cæſar. ex lib. contra Eunomium & de gratiarum actione. *Gregorii* Nyſſeni contra Eunomium, *Amphilochii* Iconii Epiſc. ex libro ubi exponit, Pater meus major eſt me. *Antiochi* Epiſcopi Ptolemaidis, *Severiani* Epiſc. Gabalorum contra Novatum, *Ambroſii* Epiſcopi Mediol. *Joannis* Epiſcopi CPol. in Evangelium ſecundum Joannem, & in Crucem: & *Damaſi* Epiſcopi Rom. contra Arianos. Prodiit in Jo. Sichardi antidoto adverſus hæreſes, Baſil. 1528. fol. & in Jo. Heroldi hæreſiologia, ibid. 1556. fol. & in Joſiæ Simleri ſcriptis veteribus Latinis de una perſona & duabus naturis Domini & Servatoris noſtri JEſu CHriſti, Tiguri 1571. fol. nec non in Bibliothecis Patrum, Pariſ. A. 1589. & 1644. 1654. Tomo IV. & Colon. A. 1618. T. V. parte 3. & Lugd. A. 1672. Tomo VIII.

Vigilii Tapſitani in Africa Epiſcopi qvi circa A. C. 484. * claruit, adverſus Neſtorium & Eutychen libri V. prodiere primum Tiguri 1539. 8. Deinde in hæreſiologia Heroldi, & in Joſiæ Simleri collectione jam laudata, nec non in Bibliothecis Patrum Pariſ. & Colon. Hinc cura Georgii Caſſandri Colon. 1575. 8. & inter Caſſandri opera junctim edita Pariſ. 1616. fol. p. 514. ſubjunctis Variis Lectionibus ex codice veteri Petri Pithoei. Deniqve ex Petri Franciſci Chifletii recenſione, una cum aliis Vigilii ſcriptis, Divione 1664. 4. & Tomo VIII. Bibl. Patrum edit. Lugdun.

Fulgentius Ruſpenſis in Africa Epiſcopus A. C. 533. defunctus in libris tribus ad Traſimundum Vandalorum Regem, qvos cum aliis Fulgentii ſcriptis

* Vide Tillemont. T. XVI. memor. p. 614. ſeq. & Sirmondi Opera T. 3. p. 1015.

Digitized by Google

ſcriptis poſt Jo. Molanum, Jac. Sirmondum & Theophilum Raynaudum recenſuit vir doctus cui præclaram editionem Pariſ. 1684. 4. debemus. Vide Acta Erud. A. 1685. p. 543. ſeq.

Boëthii liber de duabus Naturis & una perſona CHriſti adverſus Eutychen & Neſtoriū, compoſitus occaſione Epiſtolæ qvam Epiſcopi Orientales A. C. 512. ſcripſerunt ad Symmachum Epiſcopum Romæ de Eutychianis motibus, & dicatus Johanni qvi deinde Epiſcopus Romanus primus hoc nomine & martyr. Laudat hunc librum Hincmarus Remenſis T. 1. p. 521. & una cum aliis qvibusdam Boëthii ſcriptis edidit Renatus Vallinus Lugd. Bat. 1656. 8. recuſum ad calcem Conſolationis Philoſophiæ variorum notis illuſtratæ ibid. 1671. 8.

Facundus Epiſcopus Hermianenſis Provinciæ Africanæ in libris XII. qvos circa A. 547. ſcripſit pro defenſione trium Capitulorum Concilii Chalcedonenſis ad Juſtinianum Imp. cum notis editos à Sirmondo Paris. 1629. 8. & recuſos in ejus operibus Tomo II. Pariſ. 1696. fol. atqve ibidem Philippo Priorio curante ad calcem Optati, 1675. fol. & in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. Tomo 10.

Liberati Archi-Diaconi Carthaginienſis, & trium Capitulorum promachi *breviariūm* ſive circa A. C. 553. ſcripto conſignata Hiſtoria certaminis Neſtoriani & Eutychiani, qvam notis illuſtratam edidit Jo. Garnerius Pariſ. 1675. 8. In utraqve editione Conciliorum Petri Crabbe, Colon. 1538. T. 2. p. LXII. b. ad LXVI. & Colon. 1551. T. 2. p. 121-128. ſubjiciuntur Liberato appendicis loco qvædam Epiſtolæ & loca veterum, qvæ à Garnerio & in aliis Conciliorum editionibus ſunt omiſſa. Qvæ non alibi in actis Concilior. Epheſini & Chalcedonenſis reperi, illa infra in indice ſcriptorum, qvem in illa acta compoſui, ſuis locis à me annotantur.

De Neſtorio ejusqve hæreſi ſcriptores recentiores.

Epheſinam Synodum improbantes.

Godfridus Arnoldus in Hiſtoria hæreſium, Germanice vulgata & Belgice.

Auctor libri Arauſione A. 1645. editi *de ſuppoſito*, in qvo Neſtorium contra Epheſinam Synodum & Cyrillum Alex. defendit, eſt *David de Rodon*, licet alii ſcriptum illud tribuerunt Ægidio Gaillardo.

Petrus Balius, tomo tertio dictionarii Hiſtorici in *Neſtorius* & *Rodon*.

Digitized by Google

Elias Saurin in libro contra Petrum Jurieum edito Trajecti ad Rhen. 1697. 8.
Juſtification de la doctrine du Sieur Elie Saurin parte 2. capite 13. ſeq.

Epheſinam Synodum probantes.

Natalis Alexander Seculo V. diſſ. 23. vide etiam p. 63. ſeq. 219. ſeq. edit. in folio. Paris. 1699.

Baronius & cæteri Annalium & Hiſtoriæ Eccleſ. ſcriptores Sæculo V.

Guil. Beveregius ad Synodicum p. 103. ſeq. 216. &c.

Georgii Calixti diſſertatio de hæreſi Neſtoriana, eiqve oppoſito Concilio Epheſino Helmſtad. 1640. 4.

Abraham Calovii Exercitatio de Neſtorianiſmo antiqvo & novo. Witeb. 1681. 4. reſpondente *Simone Frid. Wolfbarto* qvi ejusdem Exercitationis defenſionem A. 1683. edidit adverſus *Jo. Simonis* diſſ. de hæreſi Neſtoriana vulgata Francofurti ad Viadrum 1683. 4.

Centuriæ Magdeburgenſes Centur. V. capite V. & IX.

Hiſtoire du Neſtorianiſme en VI. livres, avec des remarqves ſur les Autheurs anciens & modernes qui en ont traité, par le P. *Louis Doucin*, S. I. à Roterdam 1698. & à Utrecht 1716. 4. pag. 558. Ludolphi Neocori Bibl. novorum libror. A. 1698. p. 129. Acta Erud. A. 1699. p. 166.

Jo. Fabricius Theologus tunc Altdorfinus hodie Helmſtadienſis celeberrimus in ſcylla Theologica capite XII.

Jo. Forbeſius Inſtruct. Hiſtorico Theol. lib. 2. cap. 6.

Jo. Simonis Franci de Neſtorio diſputationes III. Witeberg. 1670. 4.

Wolfgang. Franzii Oratio de initiis & progreſſu certaminum Neſtorianorum & Eutychianorum Witeb. 1605. 4.

Jo. Garnerius ad Marium Mercatorem Tomo ſecundo, Pariſ. 1673. fol. & ad Liberatum, ibid. 1675. 8. nec non in auctario ad opera Theodoreti. Pariſ. 1684. fol.

Jo. Frid. Kœnigii Hiſtoria Neſtorianiſmi. Gryphiswald. 1653. 4. Stralſund. 1655. 4.

Chriſtiani Kortholti diſſ. de Neſtorianiſmo, præſide D. *Caſpare Mauritio* noſtro τῷ μακαρίτῃ habita Roſtochii 1662.

Jo. Chriſtiani Letſchii hiſtoria Neſtorianiſmi. Witeb. 1688.

Samuel Mareſius in ſenione diſſertationum Theologicarum, auctorem libri de ſuppoſito oppugnans: qvod factum etiam à *Georgio Stannario* Theologo Marpurgenſi in faſciculo diſſ. p. 156. ſqq.

Henricus Noris in Hiſtoria Pelagiana libro II. atqve in diſſ. de uno è Trinitate, carne paſſo, & apologia Monachorum Scythiæ ab Anonymi ſcrupulis vindicata.

Digitized by Google

Jo. Pearſonius ad Symbolum Apoſtolicum p. 291. edit. Latinæ.
Dionyſius Petavius libro I. dogmat. Theol. de incarnatione Verbi cap. 7. ſeqq. & III. 3. ſeqq. IV. 3. 11. V. 7. 10. 14. ſeqq. ad 19. & XV. 3. p. 524. ſeq. & libro VI. qvo auctorem libri de ſuppoſito peculiariter confutat.
Lud. Elias du Pin Tomo IV. Bibliothecæ ſcriptorum Eccleſ.
Petrus Prætorius in brevi hiſtoria certaminum Neſtorio atqve Eutyche ducibus myſterium Incarnationis Filii DEI oppugnantium.
D. Frid. Rappolti opera Theolog. p. 1289. ſeq.
Juſtus Weſſelus Rumpæus in diſſ. de DEO bimeſtri contra Neſtorium ejusqve aſſeclas. Gryphiswald. 1704. 4.
Caſp. Sagittarius introductione in Hiſt. Eccleſ. T. 1. p. 1086-1097. T. 2. p. 693.
D. Jo. Adami Scherzeri parallelismus Calvino Neſtorianus Lipſ. 1679. 4. *Frid. Petri* Neſtorianiſmus Calvinianorum. Francof. 1612 4. &c.
Jo. Schræderus de Neſtorianiſmo & Eutychianiſmo Witeb. 1594. Francof. 1603. Gieſſ. 1612. 8. contra *Joſephum Grabium*, cum præfat. D. *Ægidii Hunnii*, cujus etiam videnda præfatio in Epiſtolam ad Epheſios.
Theophilus Spizelius in veteri Academia JEſu CHriſti p. 182. ſqq. & alii vitam S. Cyrilli Alex. tradentes.
Tillemontius Tomo XIV. memor. Hiſtoriæ Eccleſ.

Neſtoriani adhuc plurimi hodie ſunt qvi Neſtorii colunt memoriam, licet hæreſeos ipſi impactæ minus fortaſſe rei, Chriſtiani in oriente cis & ultra Euphratem, in Perſia, India, Tartaria: de qvibus conſulere juvabit Abrahamum Bzovium ad A. C. 1330. n. 21. ſqq. 52. ſeqq. Fauſtum Naironum * in Evoplia fidei Catholicæ Romanæ Hiſtorico dogmatica, Rom. 1694. 8. Aub. Miræum ad Gennadii de ſcriptoribus Eccleſ. cap. 53. ex Leonardo Abele: Rich. Simonem in Hiſtoria Critica fidei & rituum Oriental. Gallicè edita capite VII. Joannem Morinum præf. ad ritum Ordinationis Neſtorianorum in Opere de ſacris Eccleſiæ Ordinationibus p. 364. ſqq. (434. ſqq.) Euſebium Renaudotum in Collectione Liturgiarum Orientalium & in tomo qvarto operis qvod inſcribitur *la perpetuité de la foi de l' Egliſe Catholiqve touchant l' Evchariſtie*, ** excuſo Pariſ. 1711. 4.

 XI.

* Acta Eruditor. T. 2. ſupplement. p. 554.
** Memoir. de Trevoux, 1712. p. 746. ſqq.

XI. Index Scriptorum & Epiſtolarum,

In Actis Concilii Epheſini A. 431. & Chalcedonenſis A. 451. celebrati, nec non in Codice Encyclico* & in Synodico Caſinenſi adverſus tragœdiam Irenæi Tyrii Neſtoriani.

E. paginas Tomi I. at C. paginas Tomi II. Conciliorum Harduini denotat, S. paginas collectionis Concilior. Baluzianæ.

Abbibi Epiſc. Dolichii ad Alexandrum, Theodoretum, Marcum, Davidem, Acilinum. *Pervenit ad me.* S. pag. 837.

Acacii Berrhoënſis propoſitiones de pace facienda. E. p. 1634. S. 756. Epiſtola ad Alexandrum Hierapolitanum. *Sicut pridem.* S. 746. *Rediit ab Alexandria.* S. 757. Confeſſio fidei. *Credo in unum DEum.* S. 930.

Acacii Melitenes Epiſcopi Homilia Epheſi habita. ὁρῶντι μοι ἀγαπητεί. E. 1640. Epiſtola ad Cyrillum Alex. *Qvoniam didici.* S. 785. 918.

Ægyptiorum Epiſcoporum ad Impp. Valentinianum & Marcianum. *τὴν ἐξ ἀρχῆς παραδοθεῖσαν.* C. 416. ad Leonem Imp. *à ſuperna gratia.* C. 691. ad Anatolium CPol. *Sicut paterni pontificatus.* C. 696. ad Leonem Imp. pro Timotheo Æluro. *Scriptum eſt, omni poſcenti.* C. 700.

Agapiti, Epiſcopi Rhodi ad Leonem Imp. *Deſuper regna ſceptri.* C. 736.

Alexandri, Andreæ & Theodoreti ad Helladium Tarſi Epiſc. *Scientes qvantam curam.* E. 1635. S. 756. Vide infra, Orientalium.

Alexandri Apameenſis Epiſc. ad Alexandrum Hierapol. *Volebam tua colloqvi ſanctitati.* S. 834. Alexandri ad Joannem Antioch. *Sapientiſſimo Salomoni.* S. 838.

Alexandri, Theodoreti, Heliadæ, Abbibi, Maræ, Davidis & Acilini provinciæ Euphrateſiæ Epiſcoporum ad Epiſcopos Syriæ, Ciliciæ & Cappadociæ. *Prophetæ qvidem Jeremias.* S. 831. Ad Auguſtas. *DEus pietate ornavit veſtrum Imperium.* S. 837.

Alexandri Hierapol. ad Acacium Berrhoënſem. *Arbitror Dominum CHriſtum.* S. 762. ad Andream Samoſatenſem. *Credat mihi religioſitas tua.* S. 764. *Legens qvæ nuper.* S. 768. *Venit finis.* S. 799. *De hoc Eccleſiaſtico.*

* De hoc Codice dixi Volum. VII. p. 416. & de Synodico p. 442. Acta Concilii Epheſini habentur in Tomo I. Concil. Harduini: & Chalcedonenſis Tomo II. Codex Encyclicus incipit in eodem Tomo p. 689. Synodicon Caſinenſe in collectione Baluziana.

ſtico. S. 808. *Gratias qvidem tuæ admonitioni.* S. 809. ad Acilinum Barbaliſſi Epiſc. *Ut eadem ſcribam.* S. 854. ad Dionyſium magiſtrum militiæ. *Benevolentia qvidem.* S. 880. ad Helladium Tarſenſem. *Judicium qvidem.* S. 863. *In præſenti confuſione.* S. 771. ad Joannem Germaniciæ. *Et olim veſtro congregato conventu in Zeugmate.* S. 810. ad Magiſtrianum. *Epiſtolam mihi.* S. 830. ad Meletium Epiſc. *Qvin Cilices.* S. 855. *Si eſſet mihi deſiderium.* S. 878. ad Theodoretum. *Vix tandem qvæ parturiebant.* S. 800. *Memor ſum qvia.* 804. *Et tua religioſitas.* S. 806. *Tua qvidem ſanctitas.* S. 848. *Non ignorat ſanctitas tua.* S. 850. *Dum ſæpe tua.* S. 852. *Arbitror qvod.* S. 865. *Ab initio ego.* S. 867.

Alypii ad Cyrillum Alex. *μακάριος ἄνθρωπος.* E. 1613.

Ambroſii Mediol. *ἐκ τῆς ἑρμηνείας περὶ πίστεως πρὸς Γρατιανόν.* E. 1405. C. 302. 652. *ἐκ τοῦ δευτέρου περὶ πίστεως.* E. 1405. C. 243. 302. ſeq. *ἐκ τοῦ λόγου περὶ ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου κατὰ Ἀπολλιναριστῶν.* C. 304.

Amphilochii Epiſcopi Iconienſis fragmenta duo. E. 1409. C. 245. *ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.* C. 652.

Anaſtaſii Papæ Rom. ad Urſinum fragmenta tria in appendice ad Liberati breviarium T. 2. Concilior. Petri Crabbe p. 124. ſeq. edit. Colon. 1551. fol.

Anatolii CPol. ad Leonem Imp. *Orationi ſiqvidem noſtræ.* C. 703.

Anazarbenſis Synodi (A. C. 431.) interlocutum. E. 1581. S. 814.

Andreæ Samoſatenſis ad Alexandrum Hierapolitanum, de Rabbula Edeſſeno. *Hi qvi pro recta fide laborant.* E. 1634. S. 748. *Relegens ea qvæ Cyrillus.* S. 765. *Multi & per literas.* S. 796. *Gratias egi DEO.* S. 805. *Ad hæc tuæ ſanctitati reſcribo.* S. 807. *Multum contriſtor.* S. 809. *Eorum qvæ ad me Dominus meus ſanctiſſimus Theodoretus.* S. 767. *Præcolligit qvidem ſanctitas tua.* S. 784. ad Theodoretum. *Alexandrini literas legi.* S. 767. *Qva hora ſuſcepi ſanctitatis tuæ literas.* S. 768. Ad Oeconomos Epiſcopi Alexandri. *Audio qvod valde iraſcatur.* S. 810.

Antiochi Epiſcopi Ptolemaidis dictum C. 652.

Antiocheni Concilii Canon. C. 426. 434.

Aphthonii presbyteri ſermo memoratur. S. 740.

Archimandritarum ad Marcianum Imp. *Ἀεὶ τὸ Ῥωμαίων βασίλειον.* C. 424. *ἡ φιλόχριστος ὑμῶν.* C. 429. ad Synodum Chalcedonenſem. *κατὰ τὴν πρώτην κλῆσιν.* C. 426.

Armeniæ primæ Epiſcoporum ad Leonem Imp. *DEus verus Dominus noſter JEſus CHriſtus.* C. 741.

Digitized by Google

Armeniæ ſecundæ : *DEus qui glorificantes ſe glorificat.* C. 743.

S. Athanaſii ἐκ τοῦ κατὰ Ἀρειανῶν βιβλίου E. 1401. C. 241. ἐκ τῆς πρὸς Ἐπίκτητον Ἐπιστολῆς. E. 1401. C. 242. ἐκ τοῦ κατὰ αἱρέσεων λόγου C. 652.

Athanaſii presbyteri Alex. libellus contra Dioſcorum. ὁ τῆς ἁγίας καὶ μακαρίας μνήμης Κύριλλος. C. 332.

Attici Epiſcopi CPol. fragmenta E. 1408. 1409. C. 245. ἐκ τῆς πρὸς Εὐψύχιον Ἐπιστολῆς. C. 653.

Auguſtini ἐκ τῆς Ἐπιστολῆς πρὸς Βολυσιανόν. C. 304. ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ κατὰ τὸν ἅγιον Ἰωάννην. ibid. ἐκ τοῦ λόγου τοῦ περὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς πίστεως. C. 305.

Baſilii Cæſareenſis fragmentum (ex lib. de Spiritu S.) E. 1408. C. 244. ex lib. contra Eunomium. C. 652.

Baſilii diaconi, Thalaſſii & aliorum Monachorum ſupplicatio ad Impp. Theodoſium & Valentinianum. Ἡ φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ. E. 1336.

Baſſiani Epiſcopi ad Valentinianum & Marcianum Impp. πᾶσα ἡ σωτηρία. C. 548.

Berytenſis Synodus habita in cauſa Ibæ Epiſcopi Edeſſeni. C. 511.

Cæleſtini Epiſcopi Rom. ad Neſtorium. ἐφ' ἡμέρας τινάς. E. 1300. Ad Joannem Antiochenum Εὐχόμεθα μέν. E. 1324. Ad clerum & populum CPol. πρὸς τούτους μοι διαλεχθησομένῳ. E. 1312. Ad Cyrillum Alex. τῇ ἡμετέρᾳ συγνότητι. E. 1321. *Intelligo ſententiam ſapientiſſimi Salomonis.* E. 1474. Ad Maximianum CPol. *Exultatio matris eſt congregatio filiorum.* E. 1677. Ad Synodum Epheſinam. Τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐμφανίζει. E. 1468. *Tandem malorum fine gaudendum eſt.* E. 1671. Ad Theodoſium Imp. *Sufficiat licet quod.* E. 1473. *Cauſis ſuis divinam Providentiam.* E. 1674.

Commonitorium, *cum DEO noſtro ſicut credimus.* E. 1347. Defenſio fidei, *Invicta pariter veritate defendimus.* (in appendice ad Liberati breviarium T. 2. Concilior. Petri Crabbe, p. 123. Colon. 1551.)

Flav. Candidiani Comitis domeſticorum conteſtatio ad Cyrillum Alex. E. 1351. S. 701. alia poſt Synodum Epheſinam. E. 1448. S. 702. Edictum E. 1448. S. 703.

Cappadociæ primæ Epiſcoporum ad Leonem Imp. *Maximus omnium Dominus.* C. 747.

Cappadociæ ſecundæ. *Intentio pia & ſtudium.* C. 749.

Capreoli Epiſcopi Epiſtola ad Synodum Epheſinam. ηὐχόμην εὐλαβέστατοι ἀδελφοί. E. 1420.

Caroſi

Caroſi & Dorothei libellus ſupplex ad Marcianum Imp. memoratur C. 431.

Chalcedonenſis Synodi ad Dioſcorum Alex. *πρώην ἔδοξε τοῖς κρατοῦσι τῶν ὅλων.* C. 317. *τὰ παρὰ τῆς σῆς εὐσεβείας.* C. 340. Ad Charmoſynum presb. & Euthalium archidiaconum. *γινωσκέτω ὑμῶν ἡ εὐλάβεια.* C. 378. Ad Valentinianum & Marcianum Impp. *Magnæ ægritudines & medicamine forti.* C. 379. Ad Pulcheriam Auguſtam. *Multa Tibi dona præſtentur.* C. 380. Decretum contra Neſtorium & Eutychen. C. 453. 455. Canones tres. C. 490. Canones triginta. C. 602. ſeq. Allocutio ad Marcianum Imp. C. 644. Relatio ad Leonem Epiſc. Rom. *ἐπλήσθη χαρᾶς.* C. 656.

Chariſii presb. & œconomi Philadelphiæ ad Synodum Epheſinam. *εὐχὴ μὲν ἅπασι.* E. 1513. C. 246.

Ciliciæ primæ Epiſcoporum ad Leonem Imp. *Cognoſcentes ſanctionem veſtram.* C. 724.

Claudiani presb. CPol. *Præſumentes de ſanctitate tua.* S. 907.

CPolitanæ Synodi A. 381. Symbolum. C. 287. 453. Synodicum. *τάδε ὥρισαν οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει.* C. 638.

CPolitani cleri ad Synodum Epheſinam. *ἀεὶ καὶ ἐκ νέας ἡλικίας.* E. 1589. *ἤδη μὲν ἡμᾶς μή.* E. 1604. Pro Synodo obteſtatio & ſupplex libellus. *Εἰδότες τὴν ἡμετέραν.* E. 1608. Epiſcoporum CPoli verſantium commonitorium contra Neſtorium. *συναχθεῖσα ἡ ἁγία σύνοδος.* E. 1585. Epiſtola Synodalis CPoli miſſa poſt depoſitum Neſtorium. *εἰδότες τὴν τῶν ἀποσχισάντων.* E. 1670.

CPolitanæ Synodi Epiſtola ad Eutychen. *καὶ νῦν δευτέρα σε κλήσει ταύτῃ.* C. 144. *οὐκ ἀγνοεῖς.* C. 148.

Corinthi metropolis Epiſcoporũ ad Leonem Imp. *In omnibus quidem.* C. 760.

Cretæ Epiſcoporum ad Leonem Imp. *Tempus nobis eſt.* C. 767.

Cypriani Epiſcopi & Martyris fragmentum *ἐκ τοῦ περὶ ἐλεημοσύνης λόγου.* E. 1404. C. 243.

Cyrilli facta probare noluerunt Abbibus Dolichii, Alexander Hierap. Anaſtaſius Tenedi, Aquilinus Barbaliſſi Euphrateſiæ, Baſilius Lariſſæ Theſſal. Dorotheus Marcianopolitanus Mœſiæ Metropolitanus, Eudocius Mœſiæ, Eutherius Tyanenſis, Julianus Metropolitanus Sardicenſis, Maximinus Demetriadis Theſſaliæ, Meletius Mopſveſtenus, Pauſanias Hypatæ, Theoſebius Chii, Valeanius Mœſiæ, & Zenobius Zephyrii in Cilicia. S. 885. ſeq.

Cyrilli

Cyrilli Alex. Homilia in die Joannis Evangeliſtæ, *τῆς μὲν τῶν ἁγίων ἐκκλησίας.* E. 1664. Homilia habita die menſis Pharmuthi XXVIII. (Idibus Maj.) *Eos qui pietate firmi ſunt.* E. 1689. De Paulo Emeſeno: *ὁ μακάριος προφήτης Ἡσαΐας.* E. 1700. Ex ſermone de fide. *Ego contemperatum non recipio.* S. 927. Ex interpretatione Epiſtolæ ad Hebræos. *Sed non in nobis.* S. 928.

ἀπὸ τῶν σχολίων περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ μονογενοῦς. C. 305.

Commonitorium Poſidonio datum, *ἡ Νεστορίου πίστις.* E. 1310.

Conteſtatio, *ὁρκίζω τὸν λαμβάνοντα.* E. 1272.

Epiſtola ad Acacium Berrhoënſem. *Decentem ſe etiam nunc curam.* S. 758. ad clerum & populum CPol. *ὀψὲ μὲν μόλις.* E. 1296. *ἐταράχθη λίαν.* E. 1593. ad Acacium Melitenſem. *Reverentiſſimus & religioſiſſ.* S. 911. *Latere tuam.* S. 917. ad Ariſtolaum tribunum. *Dominus meus religioſiſſimus Epiſcopus* (Tyri) *Beronicianus.* S. 889. *Piarum ſanctionum..* S. 915. Ad Comarium & Potamionem Epiſcopos, Dalmatium Archimandritam, Timotheum & Eulogium presbyteros, *προσδοκῶμεν ἐλθόντα.* E. 1433. Ad Domnum Antiochenum, *συναλγεῖν ἡμᾶς.* C. 576. ad Donatum Nicopolitanum Epiſc. *Convenit & omnino.* S. 909. Ad Epheſini Concilii legatos CPolin miſſos. *Satisfactum nobis eſt iterum.* E. 1671. Ad Joannem Antiochenum. *εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί.* E. 1701. C. 120. *Pacem quidem.* S. 890. *Literas à tua perfectione.* S. 914. *Ego quidem abſterſiſſe.* S. 916. ad Lamponem presb. & clericos. *Degente me in Ælia.* S. 913. ad Maximum, Joannem, Thalaſſium presbyteros & archimandritas. *Egregius quidem Zelus.* S. 914. ad Moſœum Antaradi Epiſc. *Ego quidem ſemper.* S. 917. Ad Monachos CPol. *τῆς θεοσεβείας ὑμῶν.* E. 1297. Ad Neſtorium. *καταφλυαροῦσι μέν.* E. 1273. C. 116. *τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν λέγοντος.* E. 1284. S. 679. Ex Epiſtolis ad Neſtorium, Joannem Antiochenum & Succeſſum Diocæſareenſem. C. 653. ex Epiſtola II. ad Succeſſum Diocæſarienſem in Iſauria Epiſcopum. S. 786. Epiſtola prima ad Succeſſum: *Perlegi quidem.* S. 918. ſecunda: *Claram quidem.* S. 923. ad Rabulam Edeſſenum. *Piiſſimo & amatore CHriſti.* S. 812. Ad Theopemptum, Danielem & Potamonem. *πολλαὶ καθ' ἡμῶν γεγόνασι.* E. 1601. ad Theognoſtum & Charmoſynum Presbyteros & Leontium Diaconum. *De omnibus rebus.* S. 792. Ad Imperatorem Theodoſ. *Æternam vitam.* S. 894.

Cyrilli & Memnonis ad Synodum Epheſinam. *εὐσεβὲς θέσπισμα ἐν τῷδε.* E. 1485.

Cyrilli

Cyrilli Cœlenſis Epiſc. Vide infra, Euprepii.
Cyzicenæ Synodi Epiſcoporum ad Leonem Imp. *Qvantum ad fidem tuam.* C. 739.
Dalmatii Epiſtola ad Synodum Epheſinam. τὴν ἐπιστολὴν τὴν πεμφθεῖσάν μοι. E. 1445. S. 653. Apologia. E. 1588.
Damaſcio tribuno & notario prætorianorum datum commonitorium: Εἰδότες τὴν πρόθεσιν. C. 510.
Dardaniæ Epiſcoporum ad Leonem Imp. *Et agnovimus & invenimus.* C. 759.
Dionyſii magiſtri militiæ per orientem, reſcriptum ad Comitem & vicarium Titum. S. 844. ad Epiſcopos. S. 845. ad judicem ſecundæ Ciliciæ. S 879. ad Alex. Hierapolitanum. *Divina & immortalis.* S. 880.
Fl. Dionyſii Procoſ. mandata Synodo Epheſinæ oblata. E. 1618.
Dioſcori Alex. vocatio prima in Synodum Chalcedonenſem C. 313. ſecunda C. 317. tertia C. 340. damnatio C. 378.
Pro Domno Antiocheno. C. 544. ſeq.
Dorothei metropolitæ Mœſiæ ad Joannem Antiochenum Patriarcham: *Benedictus DEus.* S. 781. ad populum CPol. *revertente reverentiſſimo Martino.* S. 750. *Qvi naufragaverunt à pia fide.* S 816. ad Alexandrum Euphrateſiæ Epiſc. & Theodoretum. *Paſſionem qva.* S. 840.
Edeſſenorum presbyterorum ad Photium Tyri, Euſtathium Beryti & Uranium: ἡμεῖς μὲν ηὐξάμεθα. C. 516. περὶ πολλῶν καὶ διαφόρων. C. 532.
Elpidio comiti ſacri Conſiſtorii datum Commonitorium. τῆς μὲν ἤδη γενομένης. C. 76.
Epheſinæ Synodi Canones, ſex vel ſeptem, contra Orientales. S. 929. ſeq. E. 1621. paraphraſis eorum Arabica. E. 1629. ſententia depoſitionis in Neſtorium lata. E. 1421. 1433. definitio poſt relationem Chariſii presb. E. 1525. decretum de Epiſcopis Cypri. E. 1620. contra Meſſalianitas. E. 1627. Epiſtola ad Cæleſtium Epiſcopum Rom. Τῆς μὲν σῆς ὁσιότητος. E. 1504. Subſcriptiones antea ineditæ. S. 651. ſeq. Ad clerum populumqve CPol. οὐδεὶς τολμήσας. E. 1444. ἐπὶ τὸ πολυστέναϰτον ἤλθομεν μήνυμα. E. 1484. Ad clerum CPol. τοῖς ἐν τοσαύτῃ τεκμηρίᾳ. E. 1600. ad Epiſcopos CPoli verſantes. τοὺς οὕτω διακειμένους. E. 1605. Mandatum ad eosdem: ἐπιτραπέντες περὶ τῶν εὐσεβεστάτων. E. 1609. Epiſtola ad Dalmatium: ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος. E. 1448. S. 653. ad Eucharium: γινωσκέτω ἡ ἡμετέρα εὐλάβεια. E. 1433. Ad Synodum in Pamphylia de Euſtathio ipſorum metropolita.

polita. *μετὰ βουλῆς πάντα ποίει.* E. 1625. Commonitorium : *Necamur æſtibus.* E. 1601. Epiſtola tractoria, *Nobis ſecundum pias literas congregatis.* E. 1623. Relatio ad Impp. Theodoſium & Valentinianum : *ἐκ προγόνων τὴν ἀληθῆ πίστιν.* E. 1440. Alia miſſa per Eutychen Diaconum. *τὴν περὶ τὴν εὐσέβειαν ὑμῶν φροντίδα.* E. 1481. alia per Palladium Magiſtrianum. *Τὸ μὲν ὑμέτερον κράτος τὴν εὐσέβειαν.* E. 1581. Alia : *ἡ μὲν Φιλόχειρος.* E. 1592. *Τὸ μὲν ὑμέτερον κράτος οὐ περιεῖδε.* E. 1597. *Πάντα μὲν τὰ τῆς ὑμετέρας.* E. 1612. *Τὸ μὲν προστεταγμένα τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ.* E. 1501.

Epheſini Conciliabuli Orientalium Epiſcoporum. S. 703. ſeq. ſententia depoſitionis in Cyrillum Alex. & Memnonem Epheſinum. E. 1434. Epiſtola ad eosdem. *δεινὸν μὲν ὡς ἀληθῶς τὸ πλημμελεῖν.* E. 1458. Ad Imp. Theodoſium. *τοῖς εὐσεβέσιν ὑμῶν κελευσθέντες γράμμασιν.* E. 1458. *Conſeqventer qvis eos.* E. 1557. S. 710. Ad eundem petitio ſive conteſtatio I. *Orandum erat ne.* E. 1563. S. 730. II. *Sæpenumero pietatem veſtram.* E. 1565. S. 733. III. *Non hunc eventum ſortituram.* E. 1565. S. 736. Relatio ad Imp. *θρήνων ὡς ἀληθῶς.* E. 1534. Ad Reginas. *ἕτερα γνωρίζειν.* E. 1464. Ad Theodoſium & Valentinianum. *Edocti ex ſanctiſſimorum.* E. 1579. S. 726. Epiſtola ad Acacium. *Et olim qvidem perdocuimus.* E. 1560. S. 714. Ad clerum & populum Antiochenum. *Nobiſcum DEus.* E. 1559. S. 713. Ad clerum CPol. *ἔγνω που πάντως.* E. 1460. Ad Senatum CPol. *λίαν ἀλγοῦμεν.* ibid. ad populum CPol. *νόμος ἐστὶν ἄγραφος.* E. 1461. Ad fratres CPoli verſantes. *Qvoniam didicimus.* E. 1577. S. 724. Ad ſuos in Epheſo. *Poſtqvam in Chalcedonem.* E. 1568. S. 722. *Precibus ſanctitatis veſtræ.* E. 1572. S. 723. *Qvinto acceſſus nobis contigit.* E. 1579. S. 729. Ad Hierapolitanos Euphrateſiæ. *Qvoniam conſeqvens videtur exiſtere.* E. 1532. S. 704. Ad Rufum Epiſcopum. *λίαν βεβλάφθαι.* E. 1572. Mandatum Epiſcopis Orientalibus datum. *Ἐπειδὴ τῆς ἐκκλησιαστικῆς.* E. 1561. S. 720.

Epiphanii Archidiaconi & ſyncelli Cyrilli Alex. ad Maximianum CPoli qvem patrem patrum & Archiepiſcopum appellat. *Qvæ nobis ſæpius.* S. 907.

Epiri veteris Epiſcoporum ad Leonem Imp. *Nos eqvidem humillimi.* C. 764.

Epiri novæ. *Relegentes ea qvæ.* C. 766.

Liciniæ Eudoxiæ ad Theodoſium jun. Imperatorem. *πᾶσιν ἔγνωσται τὴν σήν.* C. 37.

Eunomii

Eunomii Nicomedienſis ad Valentinianum & Marcianum Impp. *Θεὸς τὸ βασιλεύειν*. C. 564.

Euprepii Epiſcopi Byzes & Arcadiopolis, & Cyrilli Cœlenſis Epiſcopi libellus ſupplex Synodo Epheſinæ oblatus. *Vetus mos viget*. E. 1628.

Europæ Epiſcoporum ad Leonem Imp. *Pietatis veſtræ & Chriſtianitatis*. C. 705.

Euſebii Dorylæi in Phrygia Salutari Epiſcopi ad Impp. Valentinianum & Marcianum. *σκοπὸς τῷ ὑμετέρῳ κράτει*. C. 69. Ad Flavianum CPol. *ηὐχόμην μὲν μὴ οὕτω περιπλῆξαι ἀλῶναι*. C. 109. Libellus Synodo Chalcedonenſi oblatus. *τὸ φιλόθεον καὶ μισοπόνηρον ἦθος*. C. 312.

Euſtathii Berytenſis. Vide infra, Photii Tyrii.

Eutherii Tyanenſis & Helladii Tarſenſis ad Epiſcopum Rom. Xyſtum. *Multa providentia humani generis*. E. 1635. S. 817.

Eutherii Tyanenſis ad Joannem Antiochenum. *Magnos patres atque doctores*. S. 775. ad Helladium Tarſenſem. *Quantum nos vulneraverunt*. S. 778. ad Alexandrum Hierap. & Theodoretum. *Divinum ſanctitatis veſtræ*. S. 817. ad Alexandrum Hierap. contra pacem inter Cyrillum & Joannem Antioch. *Movet me ad ſcribendum conſuete à Deopaſſianis*. S. 898 - 907.

Eutychis archimandritæ expoſitio fidei. *εὐχαριστῶ τῷ παναγίῳ Θεῷ*. C. 98. & 101 - 105. Epiſtola ad Impp. Theodoſium & Valentinianum. *πάντων μοι μετὰ τὸν Θεόν*. C. 177. ad eosdem ſupplicatio. *ἡ ὑμετέρα εὐσέβεια*. C. 212. ad Leonem Rom. *De mea in Dominum & Deum omnium CHriſtum ſpe*. S. 932. *Teſtor vos coram DEO*. S. 934.

Monachorum ſub Eutyche ad Synodum Epheſin. *τὰς ἐπαγγελμένας παρά*. C. 233. De Eutychis ſententia, Epiſtola Anonymi ad ſenem quendam. *Miſit mihi nobilitas tua exemplum libelli de nova fidei expoſitione Eutychetis*. S. 936 - 940.

Felicis Epiſcopi Rom. & Martyris fragmentum ex Epiſtola ad Maximum Epiſcopum & clerum Alex. E. 1404. C. 242.

Flaviani Antiocheni *ἐκ τοῦ εἰς τὰ Θεοφάνεια*. C. 652.

Flaviani CPol. ad Leonem Epiſc. Rom. *Εὐσεβείας καὶ τὸ ὀρθοτομεῖσθαι*. C. 4. *οὐδὲν ἵστησιν ἄρα τὴν τοῦ διαβόλου*. C. 8. Fides ad Theodoſium Imp. *οὐδὲν οὕτω πρέπει*. C. 8.

Galatiæ primæ Epiſcoporum ad Leonem Imp. *Quis ſermo ſufficiat ad laudem Domini CHriſti* C. 761

Gallæ Placidiæ ad Theodoſium jun. *ὁπηνίκα ἐν αὐτῇ τῇ εἰσόδῳ*. C. p 36.

Digitized by Google

ad Æliam Pulcheriam. C. p. 37. *Ut Romam freqventibus concurſionibus.* Græcam verſionem edidit Cotelerius monument. T. 1. p. 62.

Gelaſii Papæ Epiſtola ad Epiſcopos per Dardaniam conſtitutos. *His ita incitati.* (In appendice Liberati T. 2. Concilior. Petri Crabbe p. 125. Colon. 1551.)

Gregorii Naz. fragmentum [ex Epiſt. 1. ad Cledonium.] E. 1406. C. 244. 652. ex homilia de Epiphania C. 302. *ἐκ τοῦ περὶ υἱοῦ, δευτέρου λόγου.* C. 652. ad Theodorum Mopſveſtenum Epiſtolæ 1) *tempus mihi eſt,* 2) *dilectionis indiciis,* 3) *qvi aſſumſit David famulum,* 4) *habuit qviddam & apud nos livor* (in appendice ad Liberati breviarium in T. 2. Concilior. Petri Crabbe, Colon. 1551. p. 122.)

Gregorii Nyſſeni fragmentum (ex Orat. 1. de beatitud.) E. 1407. C. 245.

Helenoponti provinciæ Epiſcoporum ad Leonem Imp. *Digna ſanctiones actuum veſtrorum.* C. 755.

Helladii, Matroniani, Cyrilli, Zenobii ad Alexandrum, Theodoretum, Heliadem, Abbibum, Maram, Davidem, Acilinum. *Dolenda & intolerabilia.* S. 833.

Helladii, Cyrilli, Valentini, Minodori, Tariani Epiſcoporum Ciliciæ primæ ad Theodoſium & Valentinianum Imp. *Scienter o amici DEI.* S. 887.

Helladii Tarſenſis ad Alexandrum Hierapol. *Convenientia qvidem.* S. 862. *In omnibus gratias agimus.* S. 814. *Per omnes literas.* S. 770. *Qvoniam qvidem Synodus.* E. 1582. S. 815. Synodica ad Theodoſium & Valentinianum Imp. *Scientes o amici DEi.* E. 1721. Ad Meletium Epiſc. *Sunt vero.* S. 845. ad Neſtorium. *Etſi ab initio.* S. 888.

Hermogenis, Meletii, Heſychii, Heliodori ad Alexandrum, Theodoretum, Heliadem, Abbibum, Maram, Davidem, Acilinum. *Nos qvidem ex qvo.* S. 833.

Heſychii Caſtabalenſis Epiſc. ad Meletium Mopſveſtenū. *Sicut illic de.* S. 856.

Hilarii Epiſcopi ex libro IX. de fide. C. 300. ſq.

Hilarii Diaconi ad Pulcheriam Auguſtam. *Studium mihi fuiſſe.* C. p. 34. Græcam verſionem dedit Cotelerius 1. Monument. p. 60.

Hypatiæ Alexandrinæ ad Cyrillum Alex. *Legens hiſtorias temporum.* S. 926.

Ex Ibæ Edeſſeni Epiſcopi Epiſtola ad Marini Perſam. C. 528. ſeq. Epiſtola illa negata Ibæ eſſe. S. 860. damnata in qvinta Synodo A. 536. Vide Facundum.

Joannis Antiocheni Epiſc. ad Cyrillum Alex. *οὐδὲ ἐμὲ μετρίως.* E. 1348. *πρώην ἐκ θεσπίσματος τῶν εὐσεβεστάτων.* E. 1692. alia *ἀκέφαλος:*

Nunc

Nunc autem iidem ipſi velut ex ſomno. E. 1714. *Ipſe Salvator & Dominus noſter.* S. 782. Ad præfectum & Magiſtrum. εἰς ἔσχατον κακόν. E. 1544.

ad Præpoſitum & Scholaſticum. οὐδὲν ἀπονοίας. E. 1544. ad præfectum Antiochum. *Inſatiabile qviddam neqvitia eſt.* E. 1632. S. 740.

ad Firmum Cæſareæ Epiſc. *Affectus qvidem qvi ſecundum DEum eſt.* E. 1347. S. 691.

ad Neſtorium. τὸν ἐμαυτοῦ σκοπόν. E. 1328. Ad Proclum CPol. *Et prius & nunc.* S. 892.

Ad Theodoretum. *Qvis loqvetur potentias.* S. 793. *Qvoniam qvæ inter nos.* S. 826. Ad Taurum patricium. *Literas magnificentiæ.* S. 827. Hypomneſticum ad clerum Hierapol. *Audivi ſupplicationem veſtram.* S. 883. Relatio ad Imp. per Palladium Magiſtrianum. Τοῦτο, εὐσεβεῖς βασιλεῖς, τοῦτο. E. 1540. alia: ἡ διαλάμπουσα ὑμῶν εὐσέβεια. E. 1545. alia Comiti Irenæo exhibita. μόγις μοι νῦν ἐγένετο. E. 1548. Epiſtola ad Sixtum Rom. Cyrillum Alex. & Maximianum CPol. καὶ σπουδὴ καὶ σκοπὸς πᾶσι. E. 1688. ad Orientales Epiſcopos. *Obtinuit pietas.* S. 686. ad Imp. Theodoſium. *Scientes qvia veſtrum pietate ornetur Imperium.* E. 1633. S. 741. ad Theodoſium & Valentinianum. *Gratiis veſtra pietatis.* S. 876. *Opportunum nunc.* S. 797. ad Oſroënæ provinciæ Epiſcopos. *A multis & dignis fide.* S. 749. ad Helladium Tarſi Epiſc. *condelector tuæ religioſitati.* S. 752. ad clerum & populum Tarſenſem. *Fama qvadam novelli facti.* S. 753. ad Alexandrum Hierapol. *Qvi me vocavit ad CPolin.* S. 753. *Literas tuæ religioſitatis.* S. 779. *Arbitratus ſumme.* S. 780. *Placuit piiſſimo.* S. 830. homilia Chalcedone dicta. E. 1571. S. 740. *Sancta lex eſt ut qvæ.* Synodicum decretum contra Rabbulam Edeſſenum. E. 1633. Vide & ſupra, Epheſinum Conciliabulum.

Joannis CPolitani (Chryſoſtomi) ἐκ τῆς ὁμιλίας περὶ τῆς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου. C. 304. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. C. 652. ἐκ τῆς ἑρμηνείας τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου. C. 653. ad Theodorum Mopſveſtenum. *Si eſſet qvidem venire poſſibile* (in appendice ad Liberati breviarium, T. 2. Concilior. Petri Crabbe, Colon. 1551. p. 121.)

Joannis Comitis Sacrenſis ad Imperatores. *Cum ſciam conducibile pietati.* E. 1555. S. 708.

Irenæi Comitis Epiſtola ad Orientales. μόγις μοι νῦν ἐγένετο. E. 1548. S. 716. idem Irenæus poſt Cyrum & Beronicianum Tyri Epiſcopus, contra

 qvem

qvem Theodoſii jun. & præfectorum Orientis edicta. E. 1720. Neſtorii ſeqvaciſſimus, hoſtiliter ſe habet ad ea qvæ in Epiſtola Ibæ ad Marim. S. 821. 860. Sacra de ejus exilio. *Damnato principe portentoſa.* S. 884. (A. 448. vide ibid. & 890.)

Iſauriæ Epiſcoporum ad Leonem Imp. *Qvem alterum decebat.* C. 720.

Iſchyrionis Diaconi Alex. libellus contra Dioſcorum. Νῦν ὅτι φωνῆς ἐλευθέρας. C. 325.

Iſidori Peluſiotæ ad Cyrillum Alex. *Terrent me divinarum ſcripturarum exempla.* S. 692. alia: *Compaſſio qvidem non acute videt.* S. 693. alia: *Multa eqvidem teſtimonia.* ibid. alia: *Oportet te, admirabilis.* ibid. Sunt in Iſidori editis Epiſtolis lib. 1. Epiſt. 370. 310. 323. 324. additqve auctor Synodici ſe eas *excerpſiſſe & tranſtuliſſe ex epiſtolis ejus 2000: qvæ ſint per qvingentas diſtributa in Acæmetenſis monaſterii Codicibus vetuſtiſſ. qvatuor.* Vide ſupra, p. 254.

Juliani Coënſis ad Leonem Imp. *Ego, Domine, CHriſto.* C. 738.

Julii Epiſcopi Rom. fragmentum ἐκ τῆς πρὸς Δόκιμον ἐπιστολῆς. E. 1401. C. 242. ad Dionyſium Epiſc. *Miror audiens.* S. 935.

Juvenalis Epiſcopi Hieroſol. ad presbyteros, archimandritas & monachos Palæſtinæ. *Cum ſummus & primus Apoſtolorum Petrus.* C. 689.

Leonis Rom. ad Epheſinam Synodum. ἡ τοῦ ἡμερωτάτου βασιλέως. C. p. 20.
Ad Fauſtum presbyterum. κεχαρισμένον ἐστίν. C. p. 21.
Ad Fauſtum Marcianum (al. Martinum vel Marcellium.) & reliqvos Archimandritas ἐπειδὴ διὰ τὴν αἰτίαν. C. p. 16.
ad Eutychen. εἰς γνῶσιν ἡμετέραν. C. p. 1.
ad Flavianum CPol. ὁπότε ὁ χριστιανικώτατος. C. p. 1. alia Synodica ad eundem: ἀναγνόντες τὰ γράμματα. C. 290. clero CPol. *In notitiam noſtram.* C. p. 30. Græcam verſionem dedit Cotelerius T. I. monument. p. 57. alia: *Licet de his qvæ in concilio.* C. p. 31.
ad Julianum Coënſem Epiſc. εἰ καὶ διὰ τῶν ἡμετέρωνγε. C. p. 12.
ad Synodum Chalcedonenſem. ἐμοὶ μὲν ἦν εὐκταῖον. C. p. 48. *Omnem qvidem fraternitatem veſtram noſſe non ambigo.* C. 687.
ad Pulcheriam Auguſtam. ὅσην πεπαίδευσιν. C. p. 17. alia: *Si Epiſtola qvæ pro fide.* C. p. 29. Græcam verſionem edidit Cotelerius T. I. monument. p. 54.
ad Theodoſium jun. Imp ὅσῳ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. C. p. 16. alia Synodi Rom. nomine. τοῖς γράμμασι τῆς ὑμετέρας φιλανθρωπίας. C. p. 24. alia: ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς. C. p. 28. ad Leonem Imp. *Litteras clementiæ tuæ.* C. 701.

Leonis Imp. ad Anatolium CPol. *Votum qvidem meæ pietatis fuit.* C. 689.

Libiani Euphrateſiæ judicis ad Vicarium Titum. S. 882. Relatio poſt Alex. Hierapolitani obitum. S. 882.

Luciani Epiſcopi Byzenſis ad Leonem Imp. *Datis mihi piis.* C. 707.

Marciani Imp. ad Leonem Rom. περὶ τῆς σπουδῆς καὶ τῆς εὐχῆς τῆς ὑμετέρας. C. p. 41. allocutio ad Synodum Chalcedonenſem. ἐν προοιμίοις τῆς ἡμετέρας βασιλείας. C. 463. edictum pro confirmatione Synodi Chalced. τὴν εὐαγῆ τῆς καθολικῆς. C. 661. ad Monachos Alexandrinos. τὸ μηδὲν μηδαμῶς ἁμαρτεῖν. C. 664. pro Juvenali ad Macarium Epiſcopum & Sinaitas monachos. παρ' ἐκείνου πεμφθείς. C. 665. ad archimandritas. ἐντυχὸν τὸ ἡμέτερον κράτος. C. 668. ad Synodum in Palæſtina congregatam. τὸ περὶ τὴν πίστιν θερμόν. C. 684. Vide infra, Valentiniani.

Maximini; Anazarbi Epiſc. ſecundæ Ciliciæ ad Alexandrum Hierapol. *Qvoniam nihil eorum.* E. 1580. S. 814. *Suſcipientes tua ſanctitatis.* S. 858. *Literas ſuſcepi.* S. 770. *Valde confuſus ſum.* S. 812.

Maximi Apollinariſtæ mentio. S. 891. idem de qvo S. 911.

Meletii Mopſveſteni Epiſc. ad Alexandrum Epiſc. *Et cui prius qvàm tua.* S. 877. *Clare DEus tua.* S. 855. *Revera niſi Dominus Sabaoth.* S. 862. *Gratias Domino DEo.* S. 870. ad Alexandrum Hierap. contra Paulum Emeſenum. *Non delectabamur qvidem.* S. 798. Ad Alexandrum, Theodoretum, Abbibum, Heliadem, Marim, Davidem & Acilium. *Dignum & gratum eſt.* S. 822. ad Helladium. *Gratias qvidem tua.* S. 846. Ad Maximinum Anazarbi Epiſc. *Anteqvam triſtia dicam.* S. 828. anagnoſticum ad eundem. *Hi qvidem qvi ſcripſerunt.* S. 856. Ad Neoterium Comitem. *Ignorare videtur admirabilitas tua.* S. 842. ad Titum Comitem Domeſticorum. *Qvoniam qvidem.* S. 872.

Memnonis Epheſii, vide ſupra in Cyrillo. Epiſtola ad clerum CPol. οἶδα διὰ τὴν ἀληθῆ. E. 1596.

Meſopotamiæ Epiſcoporum ad Leonem Imp. *Omnium CHriſtus atqve Salvator.* C. 715.

Mœſiæ ſecundæ Epiſcoporum ad Leonem Imp. *Tranqvilliſſime Principum.* C. 710.

Myrenſis Synodi ad Leonem Imp. *Litteras tranqvillitatis veſtra.* C. 733.

Neſtorii anathematiſmi XII. Cyrillianis oppoſiti. E. 1297. adde Marium Mercatorem Garnerii T. 2. p. 116. ſeq.

Ex

Digitized by Google

Neſtorii ex Epiſtola ad Alexandrum Hierapolitanum fragmenta in Actis Synodi V. CPoli A. 553. habitæ.

Epiſtola ad Antiochum præfectum prætorianorum. *Suſcepimus tuæ magnitudinis literas.* E. 1631. S. 721.

ad Cæleſtium Romanum. *Fraternas nobis invicem debemus collocutiones.* E. 1307. & in Mercatore Garnerii T. 1. p. 66. *Sæpe ſcripſi beatitudini tuæ propter Julianum, Orontium* &c. E. 1309. & in Garnerii Mercatore T. 1. p. 69. *Didici honeſtiſſimum Cyrillum.* in Garnerii Mercatore T. 2. p. 80.

ad Cæleſtium Pelagianum presb. *Noli ægre ferre.* In Mercatore Garnerii T. 1. p. 71.

ad Cyrillum Alex. ὐδὲν ἐπιεικείας χριςιανικῆς βιαιότερον (inter Cyrilli Epiſtolas tertia T. VI. p. 21. & in Garnerii Mercatore T. 2. p. 44.) τὰς μὲν καθ᾽ ἡμῶν ὕβρεις. E. 1277. (inter Cyrilli Epiſtolas qvinta T. VI. p. 25. & in Garnerii Mercatore T. 2. p. 57.)

ad Joannem Antiochenum. *Omnem rem facilius.* E. 1331. S. 688.

ad Scholaſticum, Evnuchum Theodoſii Imp. *Admiror amatricem DEI.* E. 1552. S. 706. Alias tres Neſtorii Epiſtolas habuit Evagrius & ex illis qvædam affert lib. 1. cap. 7. Confer Garnerium ad Mercatorem T. 2. p. 324. ſeq.

Sermo, *Cum diverſis diverſa expediant.* E. 1333. S. 689.

Apud Marium Mercatorem hi ſermones Neſtorii occurrunt Latine:

I. *Doctrina pietatis eſt ſenſatorum* T. 2. edit. Garnerianæ p. 5.

II. *Non clamoribus probo erga me ſtudium noſtrum.* p. 8. ὐ ταῖς κραυγαῖς κρίνω. Græce apud Cyrillum.

III. *Ampliorem in CHriſtum injuriam.* id. p. 11. πλείονα τὴν εἰς αὐτὸν κατασκευάζοντες ὕβριν. Græce apud Cyrillum.

IV. *Amatores CHriſti populos.* id. p. 26. contra Proclum CPol. de cujus ſermone dixi Volumine VIII. hujus Bibl. p. 601.

V. *Sæpe illos rogavi.* id. p. 29. ἠρώτησα πολλάκις αὐτὺς. Græce apud Cyrillum.

VI. *Apoſtoli nomen in CHriſto audientes.* id. p. 31. Ἀποςόλυ γὰρ ἀκὔοντες. Græce apud Cyrillum.

VII. *Contumelias qvidem in me hæreticorum.* id. p. 34. Fragmenta Græce apud Cyrillum.

VIII. *Libenter hic ab illis hæreticis.* id. p. 65. Ἡδέως ἂν ἐνταῦθα. Græce apud Cyrillum.

IX. *Audite dictis intenti.* id. p. 66. Ἀκὔσατε τοίνυν προσέχοντες. Græce in Actis Concil. Epheſin. E. 1417.

X.

X. *Communes ſunt Trinitatis operationes.* id. p. 67. Κοιναὶ γὰρ αἱ τῆς Τριάδος ἐνέργειαι. E. 1416.
XI. *Magnum ſane tanti doni ſacramentum.* id. p. 68. μέγα τοῦ δώρου τὸ μυστήριον.
XII. *Dulcem nobis præcedens doctor menſam charitatis appoſuit.* id. p. 85.
XIII. *Aliis in terris ſita eſt aliarum utilitas rerum.* id. p. 93.
Adverſus Pelagium & Cæleſtium: I. *Multis & freqventer angorum imbribus.* T. I. edit. Garnerianæ p. 76.
II. *Et auditorum me qvi exſpectant doctrinam.* id. p. 80.
III. *Sol qvidem terras altior factus.* id. p 80. Ἥλιος μὲν ὑπὲρ γῆς ὑψωθεὶς ... Græce inter dubia Chryſoſtomi T. VII. Savil. p. 301.
IV. *In alium ſermonem lingva perurgente.* id. p. 84.
Neſtorii fragmenta XXI. τετράδια εἰς δόγμα. E. 1409 -- 1420. C. 250 - 254. Confer Garnerii Mercatorem T. 2. p. 103. ſeq. 110. ſeq. & Cyrillum in libris ἀντιῤῥήσεων contra Neſtorium T. VI. Opp.
Relatio de Synodo Epheſina ad Imperatores, Εἰς τὴν ἐφεσίων πόλιν συγκληθέντες. E. 1437. S. 699.
Ex Neſtorii libro, de hiſtoria (eorum qvæ ſibi contigerunt) ubi negat ſua eſſe qvæ ab Epheſinis & Cyrillo velut ex ſcriptis ejus objecta fuerant. S. 694. ſeq. *Hæ qvidem contra Ægyptiacum* (Cyrillum.) adde S. 774.
Sententia depoſitionis in Neſtorium lata à Synodo Epheſina. E. 1421. 1433. Decretum Imperatorum de ejus exilio. E. 1668. 1669. contra Neſtorii aſſeclas & de ſcriptis ejus comburendis & abolendis. E. 1716. Præfectorum edictum de non legendis Neſtorii libris. E. 1717. alia Theodoſii & præfectorum contra Porphyrium, Neſtorium & Irenæum Tyri Epiſcopum. E. 1720. C. 673.
Neſtorianum Symbolum. (Theodori Mopſveſt.) E. 1516. C. 247.
Nicænum Symbolum. S. 893. E. 1512. C. 240. 286. 453. 645. definitiones de incarnatione Verbi contra Paulum Samoſatenum. E. 1639. Canon qvartus. C. 441. 567. ſextus. C. 638. Pro Nicæno canone citatur Sardicenſis. C. p. 26.
Ad Nicænam Synodum qvæ Chalcedonem deinde translata eſt, Epiſtola Valentiniani & Marciani Impp. C. p. 47.
Orientalium Epiſcoporum Tranqvillini, Alexandri, Helladii &c. vide S. 885. ſeq. conteſtatio ad Cyrillum Alex. & Juvenalem Hieroſol. *Nota qvidem rectæ glorificationis.* S. 696. Interlocutum ad Epiſcopos Epheſi congregatos ex Bithynia, Piſidia &c. *Propter has qvæ nuper emerſerunt Eccleſiaſticas qvæſtiones.* S. 718.

Orientalis Concilii ad Proclum CPol. pro Theodoro Mopſveſt. & Diodoro Tarſenſi Epiſcopis. *Siquidem ſobrie.* S. 892. ad Imp. Theodoſium pro iisdem. S. 897.

Oſroënæ provinciæ Epiſcoporum ad Leonem Imp. *Non eſt mirabile.* C. 714.

Pamphyliæ regionis Epiſcoporum ad Leonem Imp. *Decet quidem DEum omnis humana laus.* C. 731.

Paphlagoniæ regionis. *Erexiſtis equidem.* C. 757.

Parthenii presb. & archimandritæ ad Alexandrum Epiſc. *Scripſit mihi ſanctitas tua.* S. 853.

Pauli Emeſeni libellus Cyrillo Alex. oblatus. οἱ εὐλαβέςατοι καὶ καλλίνικοι. E. 1689. homilia dicta Alexandriæ. εὐλογητὸς ὁ Θεός. E. 1693. S. 661. alia : εὔκαιρον σήμερον. ibid. alia : πρώην πρὸς τὴν ὑμετέραν. E. 1696. Epiſtola ad Anatolium Conſulê. *Clare ſciens quod magnificentia veſtra.* S. 811.

Petri Epiſcopi & Martyris fragmentum ἐκ τῦ περὶ Θεότητος βιβλίε. E. 1400. C. 241.

Petri Ravennatis ad Eutychen archimandritem. συγγνῶς ἀνέγνων τὰς συγνάς σε ἐπιςολάς. C. p. 21. S. 721.

Phœniciæ maritimæ Epiſcoporum ad Leonem Imp. *Glorificat quidem.* C. 717.

Phœniciæ ſecundæ. *Vere cor Regis in manu DEI.* C. 719.

Photii Tyriorum Epiſcopi ad Marcianum Imp. πάντες ἴσοι τῶν κατὰ γνώμην. C. 436. Ejusdem & Euſtathii Berytenſis judicatum pro Iba. μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλαΰιε Ζήνωνος καὶ Ποςεμιανε. C. 504. hic Photius videtur reſpici S. 884.

Ponti provinciæ Epiſcoporum ad Leonem Imp. *Vos equidem invictiſſimos.* C. 751.

Præfectorum ad Neſtorium. *Ea quæ per Synodi viſa ſunt geri.* E. 1631. S. 721. Præfectorum Fl. Anthemii Iſidori, Flesbaſſi (Flavii Baſſi) & Fl. Simplicii Rhegini de non legendis Neſtorii libris. E. 1717. contra Porphyrium, Neſtorium & Irenæum Tyri. E. 1720.

Procli CPol. ad Armenios. ἐ μετρίως, ἀδελφοί. E. 1724. ad Domnum Antiochen. τὸ φιλάλληλον. C. 576. ἐξ ὁμιλίας τῆς εἰς τό. παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν. C. 653.

Initium Synodicæ de Proclo factæ. *Non minus quàm quandolibet.* S. 851.

Pulcheriæ ad Hilarium Diaconum. σπεδὴν μοι γεγενῆσθαι. Coteler. 1. monument. p. 60. Ad Leonem Rom. τὰ γράμματα τῆς σῆς μακαριότητος. C. p. 44. ad Baſſam præfectam monaſterii in Ælia, τὴν τῆς ἡμετέρας

γαλη-

γαληνότητος. C. p. 680. ad archimandritas & monachos in Ælia. αἱ μὲν δεήσεις. C. p. 681.

Quæſtoris ad Helladium Tarſi Epiſc. *Omnem bonorum affluentiam.* S. 829.

S. Quintiani, Epiſcopi Eſculani ad Petrum Antiochenum fides. *Omnis itaque qui dicit.* in appendice Liberati T. 2. Concilior. Petri Crabbe, Colon. 1551. p. 127.

Rabbulæ Edeſſeni Epiſcopi pars Epiſtolæ ſcripta ad Ægyptium (Cyrillum Alex.) *Epiſcopus enim quidam provinciæ Cilicum.* S. 896.

Rhegini, Cypri Epiſcopi homilia. ἐμοὶ μὲν ἐδόκει σιγᾶν. E. 1444. Rhegini, Zenonis & Evagrii, Epiſcoporum Cypri libellus Synodo Epheſinæ oblatus. E. 1617.

Sabiniani Epiſcopi ſupplicatio ad Imp. Valentinianum & Marcianum C. 572. & ad Concilium Chalced. C. 573.

Sardianæ Synodi in Lydia Epiſcoporum ad Leonem Imp. *Primitus veſtræ pietatis.* C. 729.

Sebaſtiani Epiſcopi ad Leonem Imp. *Tuum quidem, piiſſime Imperator.* C. 708.

Sixti Rom. ad Cyrillum Alex. *Magna ſumus lætitia alacritatis impleti.* E. 1707. alia: ἥσθην ἐπὶ τοῖς δηλωθεῖσί μοι. E. 1708. S. 657. χαίρειν ὁμολογοῦντες. E. 1709. S. 657. ad Joannem Antiochenum: *Si Eccleſiaſtici corporis gloriam.* E. 1711.

Sophronii Chriſtiani libellus contra Dioſcorum, ad Leonem Patriarcham Romæ & Concilium Chalcedon. εὐχῆς ἔργον μοι γεγένηται. C. 336.

Syriæ primæ Epiſcoporum ad Leonem Imp. *Omnibus equidem, ſicut lux.* C. 711.

Syriæ ſecundæ. *Oſtendit, piiſime principum.* C. 713.

Thalaſſii, vide ſupra Baſilii.

Theodori diaconi Alex. libellus contra Dioſcorum, Chalcedonenſi Synodo exhibitus. τὰ παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου Διοσκόρου. C. 322.

Theodori Mopſveſteni Symbolum. E. 1516. C. 247.

Theodoreti ſcripta igni tradenda. C. 674.

Epiſtola ad Acacium Berrhoënſem, *Ego quidem non ſolum vocatus.* S. 766. ad Alex. Hierapolitanum, *Nullum humanitatis.* E. 1568. S. 728. *Scit ſanctitas tua.* S. 806. *Puto plus omnibus noſſe.* S. 769. *Tuæ factus ſum ſanctitati.* S. 775. *Culpavi & ipſe.* S. 804. *Multos per hos dies ſuſtinui.* S. 847. *Legens tuæ ſanctitatis Epiſtolam.* S. 849. *Præſtitit gratia DEI.* S. 852. *Ego etiam ſi me tua.* S. 865. *Seu ſuſcipiat.* S. 867.

Ad Cyrillum Adanenſem. *Tempus pugnæ & tempus pacis.* S. 859.

Digitized by Google

Theodoreti Hypomneſticum ad Alexandrum Metropolitanum Euphrateſiæ provinciæ. *Venientibus qvibusdam.* S. 749. *Murmurando nos aliqvi pulſant.* S. 784.

ad Andream Samoſatenſem. *Ab Epheſo ſcribens.* S. 715. *Mirandiſſimus Ariſtolaus.* S. 766.

ad Candidianum. *Propter multa.* S. 747. ad *Helladium* Tarſenſem. *Taciturnitatem præſenti tempore.* S. 772. *Qvando præcipue.* S. 813. *Et literas qvas.* S. 859. ad Himerium Nicomedienſem. *Et cui decet ut ſuperet omnibus bonis.* S. 773. ad Joannem Antiochenum. *Optima magiſtrorum militia.* S. 794. ὁ πάντα σοφῶς πρυτανεύων Θεός. S. 662. 801. Ad Meletium Neocæſar. *Memor ſum.* S. 830. Ad Mocimum Hierapol. Eccleſ. Oeconomum. *Qvi facit omnia.* S. 861. ad Theoſebium Epiſcopum. *Ex qvo qvidem.* S. 795. ad Magiſtrum militum. *Qvanticunqve divina.* S. 834. *Non per neglectum.* 871. Ad Neſtorium. *Qvod habitare in villa non metuam.* S. 822. *Vel ſi veram qvis putet vel ſi fictam Ægyptii* (Cyrilli) *pœnitentiam.* S. 823. *Peſſime qvidem ægrotavi.* S. 868. ad populum CPol. *Qvale qviddam patiuntur & faciunt.* S. 742. *Qvi nautica arti.* S. 841. *Qvantum nos anxios facit error eorum.* S. 751. Ad Dorotheum Mœſiæ Metropolitam. *Audientes veſtram.* S. 840. pars ſermonis Chalcedone habiti. *CHriſtus nobis dux ſit ſermonis.* E. 1569. S. 737.

De S. Trinitate. *Salus autem eſt ſcientia.* (in appendice ad Liberati breviarium T. 2. Concilior. Petri Crabbe, Colon. 1551. p. 125.) Contra Sabellium. *Arguitur itaqve inſenſatus Sabellius.* (ibid.) De Epiſtolis ſub Theodoreti nomine laudatis ambigit auctor Synodici, num ejus ſint. S. 860. 884. 869. 849. 801. 888. 805. &c.

Theodoſii Imp. ad Acacium Berrhoënſem, Hypomneſticum. *Hoc fuit à principio.* S. 754.

ad Eudoxiam ἀεὶ μὲν ἐν τῆς σῆς ποθεινότητ@. C. 41.

Lex pro Eutyche, contra Flavianum & ſocios, qvam à Chryſaphio ſeductus tulit. C. 674.

Sacra à Joanne Antiochiæ impetrata. *Eccleſiarum pacem.* S. 842. de exilio Irenæi. *Damnato principe portentoſa cultura.* S. 884.

ad Placidiam. ἐκ τῶν γραμμάτων τῆς σῆς ἡμερότητ@ ἡ ἡμετέρα ἔγνω αἰωνιότης. C. 40.

ad Valentinianum. Καὶ ἐν τῇ Ῥώμῃ παραγεγενῆσθαι. C. 40.

Theodoſii & Valentiniani Impp. ad Acacium Berrhoënſem, οὐδὲν παντελῶς ἡμῖν. E. 1688.

ad

ad Barſumam Archimandritam. οὐκ ἔλαθε τὴν ἡμετέραν εὐσέβειαν. C. 76.
Sacra ad Cæleſtium, Rufum &c. ὅσον περὶ τὴν εὐσέβειαν. E. 1553.
Commonitorium Elpidio Comiti ſacri Conſiſtorii datum. τῆς μὲν ἤδη γενομένης. C. 76.
ad Cyrillum Alex. μέλει πλεῖστον θεοσεβείας ἡμῖν. E. 1341. ἤρτηται τῆς εἰς Θεὸν εὐσεβείας. E. 1344.
ad Dioſcorum. ἅπασι δῆλον καθέστηκεν. C. 72. ἦλθεν εἰς ἀκοάς. C. 76. πρώην μὲν Θεοδώρητον. C. 80.
ad Synodum Epheſinam. πάντων μὲν τῶν κοινῇ. E. 1345. ἐβουλόμεθα μὲν ἔξω ταραχῆς. C. 77. Ἡμεῖς τὴν τῶν Ἐκκλησιῶν εἰρήνην. E. 1616. S. 733. 655. *Intentionem qvidem noſtram.* E. 1551. S. 727. Per Palladium Magiſtrianum : *Magnificentiſſimi Candidiani.* E. 1538. Ad Palladium præfectum Prætorii. μεγίστας τῷ παντοκράτορι Θεῷ. C. 676.
ad Joannem Antiochenum de pace Eccleſiarum. σκοπὸς ἡμῖν τῆς εἰρήνης. E. 1684.
ad Joannem & Synodum Antiochenam. *Peturbationem & tumultum.* S. 928.
decretum de Neſtorii exilio E. 1668. 1669. contra Neſtorii aſſeclas, & de ejus ſcriptis comburendis abolendisqve E. 1716. contra Porphyrium, Neſtorianos, & Irenæum Tyri Epiſcopum. E. 1720. S. 886.
ad Proclum Aſiæ Pro COS. 77.
ad Simeonem Stylitem (al. ad Acacium Berrh.) ὅλον τὸν τῆς σῆς εὐσεβείας βίον. E. 1685. S. 755.
ad præfectos Valentinianum, Tatianum, Vincomalum. οὐδέποτε δόξα. C. 676.
Edictum qvo prohibentur diſputationes de fide coram vulgo. μόλις ποτὲ τὸ διά. C. 660.

Theodoti Ancyrani homilia in feſto Nativitatis CHriſti. λαμπρὰ καὶ παράδοξος. E. 1644. alia λαμπρὰ τῆς παρούσης ἑορτῆς. E. 1654. alia in die Joannis Evangeliſtæ, ὅπερ ἐστὶ τοῖς σώμασιν. E. 1665. pars Epiſtolæ ad S. Vitalem Monachum in Cappadocia. *Etſi enim Cilicum.* S. 896.

Theophili Epiſcopi Alex. fragmenta ἐκ τῆς πέμπτης, ἐκ τῆς ἕκτης ἑορταστικῆς ἐπιστολῆς. E. 1404. C. 243.

Theotimi Epiſcopi Scythiæ ad Leonem Imp. *Decet tuam pietatem* C. 709.

Titi Comitis domeſticorum ad Meletium Mopſveſtenum. *Multa & diverſa.* S. 872. ad Alexandrum. *Quemadmodum ſanctitatem tuam.* S. 879. ad Libianum Euphrateſiæ judicem. S. 881.

Tranqvillini, Alexandri, Helladii & aliorum Epiſcoporum conteſtatio ad Cyrillum Alex. E. 1349.

Valentini Epiſcopi Philippopolis ad Leonem Imp. *Cum & ante imperium.* C. 707.

Valentiniani ad Theodoſium de Concilio celebrando. παραγενομένου μου ἐν τῇ πόλει Ῥώμῃ. C. p. 36.

Valentiniani & Marciani ad Leonem Rom. εἰς τοῦτο τὸ μέγιστον βασίλειον. C. p. 41. Ad omnes Epiſcopos: τῶν πραγμάτων ἁπάντων. C. p. 45. ad Anatolium CPol. ibid. ad Nicænam Synodum qvæ translata deinde Chalcedonem eſt: *Studii noſtri eſt.* C. p. 47. ut Chalcedonem ſe conferat. σπεύδοντας ἡμᾶς. C. p. 50. alia: ἤδη μὲν καὶ δι' ἑτέρων. C. p. 52. alia Βασσιανὸς, ὁ εὐλαβέστατος. C. 546.

Valentiniani & Valentis ad Nicænos. εἰ καὶ ἡ σπουδή. C. 568.

Valentiniani ad Nicomedienſes: ἡ περὶ τὰ πριβιλήγια. C. 569.

Varadati Monachi ad Leonem Imp. *Terribiles literas Imperii veſtri ſuſcipiens.* C. 768.

Zenobii, Zephyrienſis in prima Cilicia Epiſcopi ad Alexandrum Hierapolitanum. *Perſonali qvidem præſentia.* S. 876.

XII. Ex EUTYCHIS a) Presbyteri & Archimandritæ CPolitani ſcriptis, nihil ad nos pervenit præter ea qvæ in indice præcedente p. 299. à me memorata, in Actis Concilii Epheſini & Chalcedonenſis & in Synodico Caſinenſi leguntur. Ipſe qvidem Eutyches jam ſenex, dum Neſtorio nimis fervide adverſatur, Cyrilli Alex. dictis b) præcipue incautius abreptus, *de imperitia magis* ut ait S. Leo, *qvam de verſutia* in contrariam incidit hæreſim, qvæ damnata eſt c) in Concilio CPol. A. 449. & Chalcedonenſi A. C.

a) Hic Eutyches hæreticus (licet Cyrillo etiam ipſe notus atqve amatus) non confundendus cum Eutyche Diacono, qvo uſus Cyrillus Alex. in Concilio Epheſino. Vide Tillemont. T. XV. memor. p. 487. Fuit & Eutyches Grammaticus, diſcipulus Priſciani, de qvo dixi in Bibl. Latina. Alius Eutyches Philoſophus memoratur Marco Antonino X. 31. Alius Mileтopolitarum ſtrategus Eutyches Alexandri F. in numo Commodi & in veteri lucerna apud Clariſſ. Bellorium in notis ad numiſmata apibus inſignita.

b) Cyrillum Eutychi errandi occaſionem præbuiſſe notat Petavius dogmat. Theolog. de incarnat. p. 73. edit. Pariſ. & lib. IV. cap. 6. qvi Cyrilli dicta exponit IV. 7. ſeq.

c) Vide Natalem Alex. Sec. V. p. 74. ſeq. edit. in fol.

Digitized by Google

A. C. 451. De eadem, illorum Acta Conciliorum, & pleriqve ſcriptores ſupra in Neſtorio à me laudati conſuli poterunt, & præter eos Leonis Magni ſcripta ac Petri Chryſologi ad Eutychen Epiſtola, Ruſticus diaconus diſputatione adverſus Acephalos inter alia adverſus hæreſes veterum ſcripta & in Bibliothecis Patrum ſæpius edita: Euſtathius Berytenſis qvi Concilio Chalcedonenſi interfuit, in Apologia pro tomo Leonis Rom. adverſus Timotheum Ælurum, ex qvo breve fragmentum dat Poſſevinus Tomo 1. Apparatus ſacri, & Henric. Caniſius Tom. IV. Lect. Antiqv. Joannes Scythopolita contra ἀποσχιστὰς ſive Eutychianiſtas apud Photium Cod. 95. Euſebius Theſſalonicenſis Epiſcopus adverſus Andream incluſum, id. Cod. 162. Joannes Damaſcenus libro de Triſagio & in inſtitutione adverſus Acephalos, & de natura compoſita adverſus eosdem, & de duabus in CHriſto voluntatibus & operationibus: S. Maximus & Theodorus Abucara in variis ſcriptis: Auctor breviculi hiſtoriæ Eutychianiſtarum apud Sirmondum T. 1. Var. Opuſc. E recentioribus D. *Jo. Hulſemanni* Exercitatio ad Concilium Chalcedonenſe Lipſ. 1651. 4. *Theophili Alethuſii* ſive qvi ſub eo latet nomine D. *Matthiæ Zimmermanni* Superintendentis Miſenenſis hiſtoria Eutychiana, Lipſ. 1659. 4. qvâ inter alia calumniam Eutychianæ hæreſeos ab Eccleſia noſtra Lutherana removet, qvod facit etiam B. D. *Abraham Calovius* in diſſ. de Eutychianiſmo Lutheranis impacto Witteb. 1680. 4. *Joach. Meiſteri* Oratio de Eutyche & ejus erroris ſectatoribus, Gorlic. 1583. 4. &c.

Eutychi ſuffragatus DIOSCORUS, à qvo *Dioſcoriani* ac *Dioſcoritæ* dicti & *Ægyptii*. Hic in Epiſcopatu Alexandrino A. 444. ſucceſſit Cyrillo, depoſitus poſtea in Concilio Chalced. A. 451. præcipue qvod excommunicationem adverſus Leonem Papam Rom. dictare præſumſerat. Vide Sirmondum ad Facundi V, 3. & ſcripta in Concilio Chalced. adverſus Dioſcorum exhibita à Sophronio, Theodoro & Athanaſio presb. Alex.

Ad Eutychianam qvoqve hæreſim poſtea prolapſi Anthimus CPol. *Severus* Antiochenus, à qvo *Severiani*, ſive *Severitæ* & *Corrupticolæ*: & *Theodoſius* Alex. à qvo *Theodoſiani*, aliis nominibus etiam Διακρινόμενοι ſive *haſitantes* item *Acephali*, *Monophyſitæ*, *Schematici*. Nec ab his alieni qvi dicuntur *Jacobitæ*, *Julianiſtæ* à Juliano Halicarnaſſenſi, *Cajanitæ* à Cajo ſive Cajano, *Semidalitæ*, *Phantaſiaſtæ*, *Aphthartodocetæ*, *Angelitæ*, *Contobabolitæ*, * *Nagrinitæ*, *Tetraditæ*, *Agnoëtæ*, *Damianiſtæ*, *Petritæ*, *Cononitæ*, *Monothelitæ* &c.

* Apud Niceph. XVIII, 49. Κοντοβαβδῖται.

CAPUT

CAPUT XXXV.

De ANASTASIO Sinaita & aliis Anaſtaſiis.

Anaſtaſius monachus Sinaita, à duobus Epiſcopis Antiochenis Anaſtaſiis diſtingvendus. 1. *ejus hodegus.* 2. *Index ſcriptorum & hæreticorum in hodego memoratorum.* 3. *qvæſtiones & alia ſcripta.* 4. *Index ſcriptorum laudatorum in qvæſtionibus.* 5. *Scripta Anaſtaſii prioris Antiocheni edita,* 6. *inedita & deperdita.* 7. *alii Anaſtaſii.* 8.

I.

ANASTASIUS presbyter & Monachus Palæſtinus in monte *Sina*, a) apud Nicephorum b) & in Martyrolog. Rom. 21. April. atqve alios inde recentiores qvam plurimos idem habetur cum Anaſtaſio, qvi poſt Domninum ab A. 561. *Epiſcopus* Theopolitanus ſive *Antiochenus* fuit, & Juſtiniani Imp. edicto c) pro Aphthartodocetarum Juliani Halicarnaſſei & Cajani ſententia edito, qvi CHriſti corpus ante reſurrectionem incorruptibile fuiſſe ſtatuebant, conſtanter reſtitit, ac poſtea à Juſtino juniore d) A. 570. affectus XXIII. annorum exilio, reſtitutus demum anno undecimo Mauritii e) poſt Gregorii Antiocheni mortem A. C. 593. f) & diem obiit A. 599. altero Anaſtaſio in Epiſcopatū ſuccedente, g) qvi à Judæis poſtea in tumultu interfectus & exuſtus fuit A. 609. h) de qvo Martyrologia 21. Dec. Sed rectius ab utroqve horum diſtingvitur Anaſta-

a) Anaſtaſ. hodego p. 78. *Ἀναστασίου ἐλαχίστου πρεσβυτέρου τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ.* p. 72. *Ἀναστασίου ἐλαχίστου μοναχοῦ.* & p. 202. *Ἐγὼ Ἀναστάσιος μοναχὸς ἁγίου ὄρους Σινᾶ ὁμολογῶ* &c. Nicephorus XVIII. 44. *Τούτῳ δὴ τῷ Ἀναστασίῳ διὰ τὸ ἐν Σινᾷ φιλοσοφῆσαι, καὶ Σιναΐτης ἐστὶν ἐπώνυμον.*

b) Nicephorus XVII. 29. *καὶ τῇ Θεουπολιτῶν μετὰ Δομνῖνον Ἀναστασίου τοῦ ἐκ Σιναίου χειροτονηθέντος.* adde XVIII. 44.

c) Evagrius IV. 40. Niceph. XVII. 30. d) Evagrius V. 5. Niceph. XVII. 36.

e) Evagrius VI. 24. Niceph. XVIII. 26. & 44.

f) Lambecius VII. p. 169. g) Nicephorus XVIII. 44. & 56.

h) priorem Anaſtaſium Epiſcopum exuſtum à Judæis ſcribit Nicephorus XVIII. 44. qvod refellit Baronius ad Martyrolog. Rom. 21. April. & ad A. 599. n. 10. & A. 609. n. 3.

Digitized by Google

Anaſtaſius Sinaita, ὁ Μωσῆς νέος * à Græcis recentioribus dictus, qvi aliqvo tempore poſt ſcripſiſſe ſe Hodegum clare indicat, ubi p. 198. refert narrata ſibi ab Alexandrinis qvæ geſta ſint poſt tempora beati Eulogii Papæ Alexandrini, qvi A. C. 608. i) obiit. Deinde p. 296. teſtatur Patriarcham Alexandrinum Theodoſianorum eo, qvo ſcribebat, tempore fuiſſe Johannem, qvem conſtat Patriarchatum illum tenuiſſe ab A. 677. ad 686. k) Itaqve recte diverſum faciunt Sinaitam ab Antiocheno utroq; David Blondellus libro de Euchariſtia veteris Eccleſiæ, qvi Rothomagi Claudio Sarravio curante A. 1640. lucem vidit: Edmundus Aubertinus de ſacramento Euchariſtiæ p. 893. & 930. Jo. Dallæus lib. 1. de ſcriptis Dionyſii c. 33. p. 188. Allatius lib. de Simeonibus, Henſchenius ad 21. April. T. 2. p. 852. Matthæus Larroqvanus Hiſt. de l' Evchariſtie part. 2. c. 11. p. 531. Antonius Arnaldus lib. 1. de transſubſtantiatione à Græcis ſæculi VII. VIII. IX. & X. credita contra Jo. Claudium cap. 7. p. 282. (Perpetuité de la foy T. IV.) Rich. Simon lib. 2. Bibl. ſelectæ Gallice editæ cap. 2. & Jo. Baptiſta Solerius in appendice de inſtitutis Copto Jacobiticis, poſt tractatum de Patriarchis Alexandrinis, T. V. Junii. ut Antonium Pagi, aliosqve jam prætercam.

II. *Anaſtaſii Sinaitæ ſcripta.*

ὁδηγὸς *Dux viæ* adverſus Acephalos, Severianos & Theodoſianos unam in CHriſto naturam tantum admittentes, qvos omni genere argumentorum & ſacræ Scripturæ ac veterum Patrum teſtimoniis oppugnat, & objectiones ipſorum l) diſſolvit, cum illis coràm in Syria & Ægypto, præſertim Alexandriæ teſtatus ſe plus ſimplici vice diſceptaſſe. Patrum dicta pleraqve è memoria adſcripſiſſe ſe, ſcriptis eorum in eremo deſtitutum, non diffitetur. m) Primus hunc librum ex Codice Auguſtano edidit, latina verſione donavit & Marco Velſero, cujus beneficio Codicem MS. utendum acceperat, Græce & Latine vulgatam conſecravit *Jacobus Gretſerus* S. I. Ingolſtadii 1606. 4. Latine recuſus eſt in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. 1677. Tomo IX. p. 810. At Græce ab primæ tempore editionis nunqvam iterum prodiit, unde operæ pretium eſſet novam illius ἔκδοσιν

 concin-

* Richard. Simon T. 2. Bibl. choiſie p. 27.

i) Vide Baron. ad A. 608. n. 9.

k) Euſeb. Renaudot hiſtoria Patriarcharum Alex. p. 177.

l) Anaſtaſ. hodego p. 96. 152. 156. &c.

m) Id. p. 166. ἰςέον ὅτι ἐν ἐρήμῳ καθήμενοι ἡμεῖς καὶ ἀπορῦντες τῶν διδασκαλικῶν βίβλων, ἀπὸ ςήθυς τὰς χρήσεις ἐγράψαμεν.

concinnari ab aliqvo erudito Viro, qvi opus novo ſtudio recenſeret ad Codices MSS. qvi mirum inter ſe diverſi exſtant in variis Bibliothecis, ut Cæſarea * & Regis Chriſtianiſſimi, Colbertina aliisqve. Nam Gretſerus unico uſus Codice nec ſemper ſenſum eſt aſſecutus, & in Græcis multa emendanda reliqvit meliusqve digerenda, qva de re nemo dubitabit qvi Richardi Simonis novam Bibliothecam ſelectam Gallice editam Tomo 2. cap. 2. legerit. Idem narrat ſe ad MStos qvosdam libros, Gretſeri editionem contuliſſe, multaqve in illa emendaſſe, & ſtudio ſuo recenſitam in lucem iterum dare voluiſſe. Sed huic ejus propoſito fata interceſſerunt. Qvanqvam autem aliena qvædam huic libro aſſuta non negaverim, ut *ἔκθεσιν περὶ πίστεως*, qvæ p. 10. legitur, & in duobus Hodegi MStis, ut Regio uno Pariſ. & Colbertino non exſtat, in aliis Codd. exſtat ſub nomine Jo. Damaſceni, qvemadmodum & definitiones p. 22. ſeq. & 48. obvias: (Vide Mich. le Qvien ad Damaſcenum T. 1. p. 661. 662.) Tamen præfationem & ſcholia non Collectori neſcio cui cum Simone, ſed Anaſtaſio ipſi libenter tribuerim.

* Vide Lambecium III. p. 64. & 164. IV. p. 204. Aubertinum & Rich. Simonem locis citatis.

INDEX SCRIPTORUM

& Hæreticorum qvorum mentio in Anaſtaſii Hodego.

Ad paginas editionis Ingolſtadienſis.

Acephali. 128. 220. 226. 230. 300. 314. 318. 358. 366.

Acoluthus Judæus Antinopolitanus; cum qvo diſceptationem ſuam memorat Anaſtaſius (ſive Ammonius Alex. potius) 286.

τῶν θ' ὁλανέμων καὶ Αἰγυπτιακῶν χωρῶν. ita legendum p. 118. pro *τῶν θελονάνων.*

πᾶσα δὲ ἡ Αἰγυπτίων, καὶ Ἀλεξανδρέων μάλιστα συνήθεια, φυσικὰ τἀληθῆ τῶν πραγμάτων ὀνομάζει. 134. *Ἀλεξανδρέων ἰδιωτικὴ διάλεκτος.* 168.

Ἀφρων, καὶ Ῥωμαίων καὶ δυτικῶν γλῶσσαι κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους οὔπω δογματικῶν λέξεων καὶ βάθους πεῖραν ἔχουσα. 210.

Ambroſius. 78. 92. 106. 110. 148. 150. 158. *πρὸς Γρατιανὸν τὸν βασιλέα.* 148. locus à Severianis corruptus. 200.

Ammonium presb. Alex. contra (Julianum) Halicarnaſſeum. 10. 266. 278. (ubi vocat *τὸν περὶ πάντα πολυπειρότατον τῶν ἐξηγητῶν.*) 280. Hujus Ammonii etiam mentio apud Anaſtaſium in Hexaëmeron.

Amphi-

Amphilochius 78. 106. 196. πρὸς Σέλευκον τὸν ὑιὸν Τραϊνȣ̃. 148. ἔγγονον Τ[illegible]ιανȣ̃ 162. ἐκ τȣ̃ λόγȣ εἰς τὸ, ὅτι ὁ πατήρ μȣ μείζων μȣ ἐςίν. 164.
Andreas (Samoſatenus) Neſtorianus contra Cyrillum Alex. 342. 344.
Antiochi Epiſcopi Ptolemaidis dictum, μὴ συγχύσῃς τὰς φύσεις, καὶ ȣ̓ ναρκήσεις περὶ τὴν οἰκονομίαν. 166.
Apollinaris. 82.
Ἀποςατῶν τῆς Ἐκκλησίας (ita Severianos vocat) objectiones contra libros Moſis. 334.
Νόμ☉ γάρ ἐςιν ἐξ Ἀποςολικῶν κανόνων, ὁ ἐπιτρέπων τῆς τῶν πλειόνων μαρτυριῶν ἢ χρήσεων εἶναι τὴν ψῆφον ἐπὶ παντὶ ζητήματι καὶ δόγματι συντείνοντι εἰς Χριςόν. 272. 366.
Aqvila, teſtimonia de CHriſto, perverſa interpretatione corrupit. 92. ejus δευτέρωσις, verſionis LXX. Interpretum ἀναίρεσις. 94. 192. ubi Severum νέον Ἀκύλαν appellat.
Πρὸς Ἄραβας μέλλοντες διαλέγεσθαι. 8. Arabum, Judæorum & Ethnicorum doctoribus obſecutus Severus. 112. infra, Sarraceni.
Ariſtoteles. 30. 96. 98. 138. ȣ̓κ Ἀριςοτελικῶς ἀλλὰ Θεολογικῶς. 116. ȣ̓κ Ἀριςοτελικῶς καὶ ἑλληνικῶς. 138. 150. ταύταις ταῖς δυσσεβείαις περιπίπτȣσιν οἱ αἱρετικοὶ ἐκ τȣ̃ Ἀριςοτελικῶς αὐτȣ̀ς νοεῖν τὴν φύσιν καὶ τὴν ὑπόςασιν. 308. Ariſtotelis Categoriæ. 90.
Arius. 12. 82. 84. 86. 96. 102. 134. 136. 138. 140. 144. 148. 150. 306. 330. ubi ejus interpretatio primorum verborum Evangelii Johannis: ὅτι καλῶς εἶπεν ὁ Ἰωάννης, ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγ☉, τȣτ᾽ ἔςι τὸ ῥῆμα τȣ̃ Θεȣ̃. ȣ̓ γὰρ εἶπεν, ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Υἱός, ἀλλ᾽ ὁ λόγ☉ ὁ προφορικὸς τȣ̃ Θεȣ̃.
Ariani. 90. 92. 94. 108. 258. Ἀρειανικῶς. 342. Severus εἰς Ἀρειανὸν τῆς τριθεΐας βάραθρον præcipitatus. 358.
ȣ̓δαμȣ̃ σήμερον Ἀρειανῶν, ἢ Μακεδονιανῶν ἢ Εὐνομιανῶν μνήμη ἐν τῷ κόσμῳ. 82.
Ἀρμασῖται, περὶ θεανδρικῆς ἐνεργείας. 252. putem legendum Ὁμασῖται, qvia p. 250. dixerat ὁμαδικῶς (utraqve natura) τȣτ᾽ ἐςι θεανδρικῶς.
Artemon. 108. 326. primus CHriſtum in duos diviſit, ducentis ante Synodum Nicænam annis. 322. ejus hæreſis renovata à Paulo Samoſateno. 324.
Athanaſius. 78. 92. 94. 108. 150. 176. 212. 230. 234. 352. ἀνὴρ ὑπερφυῶς τὰ θεῖα ἐμβαθύνας. 162. υἱὸς εἰρήνης Θεȣ̃, γράφων πρὸς τȣ̀ς Ἄφρȣς. 212. ejus certamina. 106. ἐν τοῖς κατὰ Ἀρειανῶν. 184. ἐν τῷ περὶ ἐνανθρωπήσεως. 184. πρὸς Ἰȣβενιανὸν τὸν βασιλέα, 230.

Digitized by Google

Athanaſius notarius. 96. Babylone rogatus à Cyrillo. 156. ubi male interpres putat Athanaſium illum dici *ἐν Βαβυλῶνι* Babylonium, qvaſi confuſaneum, qvod duas in CHriſto confudiſſet naturas.

Atticus. *186.

Auguſtalis qvidam Severianus Alexandriæ poſt tempora Eulogii Patriarchæ aluit XIV. calligraphos, qvi falſarent ſcripta Patrum dogmatica, præcipue Cyrilli Alex. 198. *διηγοῦντο ἡμῖν οἱ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὅτι μετὰ τοὺς χρόνους τοῦ μακαρίου Εὐλογίου τοῦ Πάπα γέγονέν τις Αὐγουστάλιος ἐνταῦθα Σευηριανὸς, καὶ ἐπὶ ἱκανοὺς χρόνους ἔσχε ιδʹ. καλλιγράφους σύμφρονας αὐτοῦ. κατ' ἐπιτροπὴν αὐτοῦ καθεζομένους καὶ φαλσεύοντας τὰς βίβλους τῶν δογμάτων τῶν πατέρων καὶ μάλιστα τὰς τοῦ ἁγίου κυρίλλου.* Alterius Auguſtalis mentio 200.

Auguſtinus Martyr. legendum Juſtinus 106.

Barſanuphius. 98. 104.

Baſilius 40. 78. 94. 108. 186. *ὁ τῆς οὐρανίου βασιλείας καὶ συνώνυμος καὶ συμμέτοχος* 330. *ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἑξαημέρου.* 340.
ἐν τῷ περὶ νηστείας. 184. *ἐν τῇ πρὸς Ὀλύμπιον Σχολαστικὸν ἐπιστολῇ Ἀρειανὸν ὑπάρχοντα.* 326. 328.
ad Amphilochium. 20. 148. Baſilii *πολιτεία ἣν κακοδαίμονες ἔφριξαν.* 106.

ὁ Βαταναιώτης ὁ νεαρός 266. velut alter Porphyrius, ab Anaſtaſio perſtringitur Julianus Halicarnaſſeus.

ἐν τῷ σημειογραφείῳ τοῦ Καισαρίου. in ſcrinio notarii, Cæſarii Alexandriæ. 204.

Cajanitæ *Γαϊνῖται.* 253. 348. 350. 354. 76. 150. 152. 154. 168. 200. 216. 292. 342.

Cajus. 210. 218. Cajanus. 98. 104. 226. 260. à Severo, qvod ille corpus CHriſti corruptibile ante reſurrectionem fuiſſet confeſſus, ſeceſſionem fecit 346. adde ſeq. ubi Cajanitæ & Catholici diſceptatio Alexandriæ habita.

Cerinthus. 82.

Chalcedonenſis Synodus. 8. 78. 88. 90. 98. 102. 122. 150. 156. 168. 170. 176. 178. 182. 188. 190. 194. 204. 284. 322. 346. *οἱ χαλκηδονῖται.* 200. *Ἡ ἀσέβεια χαλκηδόνος.* 212. vide Joannes Cæſarcenſis, & Timotheus.

De CHriſto jactata *παιδικὰ θαύματα*, rejiciuntur. 260.

Clemens (Alex.) 78. *τὸ τοῦ Χριστοῦ κλῆμα.* 106. *ὅροι Ἐκκλησιαστικῶν δογμάτων.* 22.

CPolitani cleri διαμαρτυρία in Synodo Epheſina propoſita, qva probatur eandem Pauli Samoſateni & Neſtorii eſſe hæreſin. 324. incipit : ὁρκίζω τὸν λαμβάνοντα.

CPolitana Synodus Oecumenica II. 78. 86.
alia τοπικὴ contra Eutychen. 88. alia contra Origenem, Oecumenica V. 88.

Crucifixi imago p. 216. aliam è MS. Anaſtaſii Codice dat Lambecius III. p. 164. ubi qvatuor clavis affixus Servator conſpicitur, addita adjuratione: ἐξορκίζομεν εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν μεταγράφοντα τὸ βιβλίον, ἵνα τὸν αὐτὸν τύπον ποιήσῃ τῆς σταυρώσεως.

Cynopolitanus Epiſcopus. 202.

Cyrillus Hieroſolym. 196.

Cyrillus Alex. 40. 76. 78. 88. 92. 94. 102. 104. 108. 112. 148. 168. 170. 174. 176. 186. 188. 192. 204. 206. 212. 230. 284. 322. 365. ὁ Θεορήτωρ. 190. ὁ Θεόσοφος. 210. 250. 344. 358. εὖ σοι γένοιτο φωστὴρ καὶ πυρσὲ καὶ στύλε τῆς ἀληθείας Κύριλλε. 188. σφραγὶς τῶν πατέρων. 106. Ἡ τοῦ Θεολόγου Κυρίλλου γλῶσσα. 164. 178. ὁ φωστὴρ καὶ τοῦ χοροῦ τῶν πατέρων ὁ ἀοίδιμος. 134. 184. 346. ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ πρὸς Ἑβραίους. 188. ἐν ἕκτῳ τόμῳ τῆς αὐτῆς ἑρμηνείας. 188. ἐν πρώτῳ λόγῳ τῷ εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα. 196.

Cyrilli dicta freqventer laudant & objectant Eutychianiſtæ, Theodoſiani, Cajanitæ. 342. Andreas Neſtorianus ipſi objicit ἐκ προοιμίων τὸ τέταρτον κεφάλαιον. 342. ἐν τῷ τρίτῳ κεφαλαίῳ τῶν δώδεκα. 344. ἐν τοῖς πρὸς Ἑρμείαν. 148. 344. ἐν τοῖς ἐπιγεγραμμένοις σχολίοις. 344. ibidem mentio Apologiæ Cyrilli contra Theodoretum pro XII. anathematiſmis.
ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ τοῦ συμβόλου. 110. homilia εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί 112. ἐν τῷ θησαυρῷ. 118. ἐκ τῶν σχολίων. 156. 178.
ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῶν ἀνατολικῶν πρὸς Εὐλόγιον ἐν Κωνσταντινουπόλει ὄντα. 118. 148. 166. 184. πρὸς Εὐλόγιον τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ τοποποιόν. 234. πρὸς τοὺς ἀνατολικούς. 146. 148. 154. ὁ Θεόφρων Κύριλλος ἐν ταῖς ἀπολογίαις τῶν δώδεκα ἀναθεματισμῶν. 134. 170. ἐκ τῆς πρὸς Σούκκενσον ἐπιστολῆς. 156. 178. 184. 188. 196. 198. 200. 206. πρὸς Βασιλίδας. 158. 188. κατὰ Νεστορίου. 158. 216. εἰς τὸ, λύσατε τὸν ναόν. 164. 188. εἰς τὸ, ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν. 166. ἐν τῷ τετάρτῳ ἀναθεματισμῷ τῶν δώδεκα (ita legendum pro δέκα) 172.

Cyrilli ſcripta corrupta ab hæreticis. 152. Supra, in Auguſtali. ἡ χρῆσις διεστραμμένη ἐν πάσαις ταῖς βίβλοις Ἀλεξανδρείας. 156. Cyrillum ſemper in ore habent Severiani. 192.

Τὸ δεκακέρατον τοῦ ἀντιχρίστου. 364. ſunt Eutyches, Dioſcorus, Petrus Fullo, Timotheus Ælurus, Theodoſius, Julianus Halicarnaſſ. Gajanus, Barſanuphius, Jacobus & Severus, vide infra, in Severo.

Didymus. 88.

Diodorus, 12. 108. 324. 326. Tarſenſis. 84.

Dionyſius Areopagita ὁ θεῖος Διονύσιος. 36. 54. 248. Παύλου γινόμενος μαθητής. 242. ὁ ἅγιος Διονύσιος. 304. ὁ Ἀποστολικός. 106. 340. Διονύσιος ὁ Παύλου φοιτητὴς ἐν τῇ πρὸς Γαΐαιον ἐπιστολῇ 182. πρὸς Γάϊον ἐπιστέλλων. 240. ὁ Ἀποστολικὸς πατὴρ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης. 240. Ἐν θεολογικαῖς αὐτοῦ στοιχειώσεσι εἰς ἐξ Ἱεροθέου τοῦ ἁγιωτάτου. 240. Ἐν κεφαλαίῳ ἐπιγεγραμμένῳ περὶ μεγάλου καὶ σμικροῦ. 338. locus ab hæretico Manichæo interpolatus. 340. ἐκ τῶν κεφαλαίων τῶν περὶ ἡνωμένης καὶ διακεκριμένης θεολογίας. 360. 362. 364.

Dionyſius Alexandrinus, * Scholiis ad Dionyſium Areopag. ὁ μέγας Διονύσιος ὁ Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπος ὁ ἀπὸ ῥητόρων, ἐν τοῖς σχολίοις οἷς πεποίηκεν εἰς τὸν μακάριον συνώνυμον αὐτοῦ Διονύσιον. 340.

Dioſcorus Alex. 88. 90. 94. 98. 104. 114. 144. 152. 210. 226. 292. 346. 364. Epiſcopatu dejectus. 192. Διοσκορῖται. 348.

Οἱ δυτικοί. 212.

Epheſina Synodus Oecumenica. CC. Patrum. 164. 78. 84. 88. 108. 148. 170. 172. 324. 364. contra Neſtorium. 110. 158. διὰ τοῦ πανσόφου Κυρίλλου. 364. ὁ θεοφάντωρ Κύριλλος ἐν Ἐφέσῳ κατὰ Νεστορίου τοῦ ἀσεβοῦς. 148. 322.

Synodus λῃστρική. 88.

Ephraim. 78. 106. 186. ὁ θεοφόρος Ἐφραὶμ εἰς τὸν λόγον τοῦ μαργαρίτου. 163. 196.

Epiphanius. 78. 106. ὁ θεόσοφος. 236.

Evagrius 88.

Evangelium διαδοθὲν καὶ γραφὲν ἐν τοῖς γράμμασι τῶν ἑβδομήκοντα δύο γλωσσῶν καὶ ἐθνῶν, conſignatum LXXII. linguarum & gentium litteris, neque detractione neque additione à ſceleratis corrumpi potuit. 338.

Ἐξ Εὐαγγελικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἀλλ' οὐχ ἑλληνικῆς παραδόσεως. 126.

Eulogius Papa (Alexandrinus) 198. Εἰς τὸν τόμον Λέοντος. 212.

Eunomius. 82. contra Eunomium Gregorius Nyſſ. 160. 184.

Euſebii hiſtoria Eccleſiaſtica. 108.

Euſtathius. 78. 94. 106.

Eutyches archimandrita CPol. 88. 90. 98. 104. 114. 196. 226. 364. Εὐτύχης. 292. Εὐτυχιανισταί. 342.

Οἱ

* Fugit hic locus B. Dorſcheum in Indice iniquitatis p. 52.

Digitized by Google

οἱ ἔξω. 52. ἡ ἔξω φιλοσοφία. 340.

Flavianus CPol. Epiſcopus. 88. 198. à Dioſcoro interfectus. Sub ejus nomine Anaſtaſius Sinaita τόμον δογματικὸν ad Leonem Papam Romæ compoſuit 192, cujus tomi facit etiam mentionem 2. & ex eo quædam affert 194.

Georgius presbyter, λογογράφος Eccleſiæ Severianorum, ὁ λεγόμενος κλειδοποιός. 204. Alexandriæ.

Gregorius. 70. 78. 92. 94. 150. 228. 254. 340. ἐν τῷ λόγῳ τῶν θεοφανίων. 118. 184. 196. 340. ὁ θεολόγος Γρηγόριος. 160. 216. 234. 298. εἰς τὸν ἐπιτάφιον τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου. 212.

Gregorius Nyſſenus. 42. 340. 354. Γρηγορίου καὶ Γρηγορίου (Naz. & Nyſſen.) 78. οὐ Γρηγορίους ἐτίμησεν οὓς ᾐσχύνθησαν Ἕλληνες. 106. σύγχρονοι τῶν μακαρίων Γρηγορίων. 108. τοῦ ἡδυτάτου φωστῆρος Γρηγορίου ἐκ τῶν κατ' εὐνομίου. 160. 196. 240. εἰς τὸ, μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες 160. ὁ Νυσσεύς. 184. ὁ θεόσοφος Νυσσαεύς. 234. 236. 238. Origeniſtæ pro ſua ſententia adduxere ejus dicta ἐκ τοῦ περὶ ἀρετῆς, καὶ τοῦ εἰς τὴν γένναν, καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς, καὶ εἰς τὰ ᾄσματα, καὶ εἰς ἑτέρους λόγους. 340.

Gregorius ὁ θαυματοποιός. 106.

Gregorius ὁ νυστάζων, ὁ Συραιγύπτιος τὸν νοῦν. 168. πρὸς Ἰωάννην καὶ Γρηγόριον τὸν νυστάζοντα. ita legendum 180. ut 186. 192. 198.

Hippolyti Epiſc. Rom. locus ἐκ τοῦ περὶ ἀναστάσεως καὶ ἀφθαρσίας λόγου. 356.

Ὁμηρικοὶ ὅροι. 98. Ὁμηρικῶς. 116.

Ὁ τοῦ θεοῦ ἀδελφὸς Ἰάκωβος ἐν τῇ καθολικῇ αὐτοῦ Ἐπιστολῇ. 116.

Jacobus à quo Jacobitæ. 86. 95. 98. 104. 124. 364. Jacobitæ. 252. in una CHriſti natura duas agnoſcunt ἰδιότητας, Divinam & Humanam. 348.

Jeremiæ Prophetæ variis conſultis exemplaribus, οὐχ εὗρον ὅλως ἐν αὐτοῖς τὰ τριάκοντα ἀργύρια τῆς τιμῆς τοῦ Χριστοῦ, οὔτε τὴν πρᾶσιν τοῦ ἀγροῦ τοῦ κεραμέως. 214.

Ignatii Epiſc. Antiocheni dictum. 216. 222.

Johannis Cæſareenſis Grammatici Apologia pro Synodo Chalcedonenſi contra Timotheum. 90. 96.

Joannes Monachus 174. 178. 180. 186. 188. 192. 198. ὁ λεγόμενος τοῦ Ζυγᾶ. 168. 176. μέγας ὥσπερ τις πρόμαχος τῶν Δαναῶν, ὁ τοῦ ὀκτωκαιδεκάτου. 168. ex decimooctavo Alexandriæ vico. 346. Ex Johannis Theodoſianorum Alexandriæ Epiſcopi Epiſtola ſexta Heortaſtica. 296. Epiſtolæ duæ heortaſticæ. 298.

Johannes (Chryſoſt.) 78. 92. 94. 106

Digitized by Google

Joannes Chryſoſt. *ἐν τῷ λόγῳ τῷ εἰς τὴν ἀνάληψιν*. 160. 182. 186. *ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον*. 160. *ὁ Χρυσόστομος Ἰωάννης ἐν τῇ εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον ἑρμηνείᾳ*. 263.

Irenæus. 78. *ὁ Ἀποστολικὸς σχεδὸν συνόμιλος*. 182. *ὁ τῶν αἱρέσεων πέλυξ*. 106. *ἐκ λόγου τοῦ κατὰ Οὐαλεντίνων*. 166.

Iſidorus *ὁ βιβλοφύλαξ τοῦ πατριαρχείου* Alexandriæ. 200.

Iſidorus 78. 187. Peluſiota. 148. à Cyrillo Alex. pro Patre celebratus. ibid. *ὁ τῶν Πηλουσιωτῶν καταχοσμήσας Ἰσίδωρος ἐκκλησίαν ἐπιστέλλει διδάσκων ὡς πατὴρ υἱὸν τὸν πάνσοφον Κύριλλον*. 162.

Julianus (Halicarnaſſenſis) 98. 104. 210. 292. *ὁ Βατανεότης ὁ νεαρός*. 266. contra eum ſcripſit Ammonius Alex. 10. 266. 278. 280. *Ἰουλιανισταί*. 348.

Julius (Epiſc. Rom.) 78. 216.

Juſtinus Martyr. 106. *ἤρκησεν ἂν Ἰουστῖνος ὁ τῷ οἰκείῳ αἵματι τοῦ μαρτυρίου ἐγγράψας Χριστοῦ τὰς φύσεις*. ita legendum pro *ἤρκησεν Αὐγουστῖνος*.

Leonis Papæ Rom. *Τόμος*. 90. 176. 192. 194. *Εὐλόγιος εἰς τὸν τόμον Λέοντος*. 212.

Lucæ ex Evangelio XXII. 44. aliqui *ἐπεχείρησαν παρεπάραι τοὺς θρόμβους τοῦ αἵματος τοῦ ἱδρῶτος Χριστοῦ*, locum de grumis ſangvinis & ſudoris delere tentarunt, ſed incaſſum. 338. (Armenios hoc nomine accuſat Iſaacus Catholicus de duabus Naturis capite V. p. 337, 341. T. 2. auctarii novi Combefiſ.)

Macedonius p. 82. Archiepiſc. CPol. p. 86. Macedoniani. 82.

Manes 290. 292. Manichæorum *ἀρχηγός*. 82. 94. 226. *οἰκονομικῶς* dixit pro *φαντασικῶς*. 244. Manetis *βίβλων* mentio. 292.

Manichæi. 90. 258. 294. 356. non totam S. Scripturam recipiunt. 114. *Μανιχαίων μῦθοι*. 208. carnis modo umbram ac ſpeciem à CHriſto ſuſceptam. 232. *Μανιχαϊκῶς*. 292. Manetis novi diſcipuli Theodoſiani. 296. Manichæus quidam ſcripta Dionyſii Areopag. interpolaſſe arguitur, ut probaret Angelos animam & aquas increata eſſe. 340.

Marcion. 82. 226. 236. à Melitone oppugnatus. 258. 260. Ponticus. 260.

Maron Neſtorianus, *Μάρων ὁ μιαρὸς, Νέστορος ἀπόγονος, συντάττων κατὰ τῶν ὁμολογούντων Θεὸν τὸν Χριστόν*. 284. Edeſſenus, *γράφων κατὰ Σευήρου*. 346.

Melitonis *Ἐπισκόπου Σάρδεων, ἐκ τοῦ λόγου τοῦ εἰς τὸ πάθος*. 216. *ὁ θεῖος καὶ πάνσοφος ἐν διδασκάλοις Μελίτων ἐν τῷ περὶ σαρκώσεως Χριστοῦ λόγῳ τρίτῳ*. 258. *κατὰ Μαρκίωνος συντάττων ὁ θεόσοφος Μελίτων*. 258. 260. ubi fragmentum inſigne, in quo CHriſtum agnoſcit *Θεὸν ἀληθῆ προαιώνιον*.

Mna-

Mnaſon vir Apoſtolicus & Philonis Judæi adverſus eum ἀντίῤῥησις, infra, in Philone.
Monophyſitæ. 8. 16. 90. 308. 320. 360.
vinum ἄκρατον in S. cœna adhibent. 10.
Montanus ὁ ἀπ' Ἀρδαβαῦ τῆς κώμης. 82.
Contra Moſis libros, objectiones Severianorum. 334.
Ναγρανῖται. 348.
Nephalius, infra in Severo.
Neſtorius. 16. 76. 100. 102. 104. 106. 108. 110. 114. 122. 132. 136. 138. 150. 176. 190. 192. 206. 210. 306. 314. 316. 320. 322. 324. 326. 328.
CPol. Epiſc. 88. 94. ὁ χαλδαῖος χοῖρος ὁ Ἀσσύριος Νεστόριος. 84. ὁ ἰουδαιόφρων. 84. ejus καθηγητὴς ſive Magiſter, Theodorus Antiochenus. 324.
Anaſtaſii Sinaitæ opus contra Neſtorium memoratur. 84.
Neſtorii & Pauli Samoſateni dogmata inter ſe convenire. 108. 324. ſeq. ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους παρέλαβε λέγειν τὰς φύσεις ὑποστάσεις. 150. 308.
ὁ τοῦ Νεστορίου τὴν καθαίρεσιν ποιήσας Κύριλλος. 170.
Aut Patres fatendum eſt fuiſſe Neſtorianos, aut Chalcedonenſis Synodus probanda. 168. 182. 323. Severiani pro Neſtorianis habent eos qui duas in CHriſto naturas admittunt. 176.
Neſtoris ἀπόγονος ſive Neſtorii diſcipulus Maro Edeſſenus. 284.
Nicæna Synodus CCCXVIII. Patrum. 78. 86. 108. 140. 144. 150. 164. 174. 342. 364.
Nicolaus hæreticus. 82.
Novatus. 82.
Olympius Scholaſticus Arianus ad quem ſcripſit Baſilius. 326.
Origenes. 88. CHriſtum ψιλὸν ἄνθρωπον docuiſſe arguitur ab Anaſtaſio 322. Ὠριγενιασταί. 340.
Patrum dicta διαστρέφοντες καὶ παρερμηνεύσαντες. 332. furantes δύο λεξείδια ἢ τρία χρηστείδια καὶ κλεψύδρια πατρικὰ συλλήσαντες. 74. 348. ὁ χορὸς τῶν ἀοιδίμων πατέρων. 312. οἱ μακάριοι, οἱ ἅγιοι πατέρες 350. 358. 314. 322. 308. &c. Patrum ſcripta dogmatica, hæreticorum corruptionibus obnoxia. 338.
Paulus Apoſtolus, ὁ θεῖος ῥήτωρ τῆς οἰκουμένης Παῦλος τὴν πρὸς Ῥωμαίους φέρων ἐπιστολήν. 120.
Paulus Emeſenus. 111. ἐκ τοῦ προσφωνητικοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ τοῦ ἁγίου Κυρίλλου. 196.

Digitized by Google

Paulus Samoſatenus, 8. 108. 222. 278. 280. 326. octoginta annis ante Synodum Nicænam, Artemonis hæreſim renovavit, 324. eadem hæreſis Neſtorii. 108 324. ſeq. Paulianiſtæ adverſus Severianum concertatio. 312.

Petrus Fullo. 98. 104. additamentum ad triſagium. 216. 220. 224.

Petrus Martyr & Epiſcopus (Alex.) 86. 134.

Philo Judæus. *ἰδοὺ οἰκειοῦμαι καὶ ἀναλαμβάνω πρόσωπον* (*Παύλου*) *τοῦ Σαμοσατέως ἢ μᾶλλον ἀπίστου Ἰουδαίου Φίλωνος τοῦ φιλοσόφου. Καὶ οὗτος γὰρ πρὸς Μνάσωνα τὸν Ἀποστολικὸν μαθητὴν, ἀντίῤῥησιν τότε περὶ τῆς Χριστοῦ ποιούμενος θεότητος, δικρῶτα* (bicipitem, duos admittentem Deos) *τὸν Μνάσωνα λέγων.* 180. 284.

Photinus. 86.

Plato. 20.

Proclus (CPol.) 78. 92. 106. 108. 148. 186. 196. *Εἰς τὸ, παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν.* 110. *ἐν τῷ λόγῳ τῷ εἰς τὴν Θεοτόκον.* 160.

Cyrilli Alex. *σύγχρονος*, ab eodem laudatus. 110. locus ejus corruptus à Cajanitis. 200.

οὐκ ἐν πειθοῖς Πυθαγορικῆς σοφίας λόγοις. 138.

Καινοὶ ῥήτορες. 150. Severus. *οἱ δυστυχεῖς ῥήτορες.* 298.

Sabellius Libycus. 86. 98. 136. 138. 140. 144. 150. 300. 304. 306.

Salomo *ὁ πάνσοφος ἐν τῇ παρ' αὐτοῦ συντεθείσῃ Σοφίᾳ.* 118.

Σαρρακηνοῖς μαθητεύσαντος Severiani. 180.

Semidalitæ. 154.

Severiani Gabalorum Epiſcopi (in Coloſſ. II. 9.) 302.

Severus. 30. 90. 94. 96. 98. 102. 110. 112. 126. 134. 136. 138. 140. 144. 146. 182. 186. 190 204. 210. 216. 226. 258. 260. 292. 298. 300. 312. 314. 318. 320. 322. 326. 328. 346. 359. 364. *ἔξαρχος τῆς δεκακεράτου ὀρχήστρας.* 104. 106. 122. 132. 142. 186. 210. 364. *ὁ σεμνὸς δέκαρχος.* 108. *νέος τις Ἀκύλας.* 192. Philoſophus. 108. 124.

Rhetor. 106. 110. 122. 150. Antiochia pulſus. 90. Alexandriæ verſatus cum Cajano *ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ Ἀλεξανδρείας.* 346. vide ſupra in Joanne Monacho. Contra Joannem Cæſareenſem ſcripſit. 92.

Et ad Nephalium. 92. 100. 322. 326. ejus *βίβλος φιλαληθής.* 94. 96.

Ej. ad Simplicium. 322. corpus CHriſti ante reſurrectionem corruptibile fuiſſe confeſſus eſt. 346. *οἱ ἀπὸ Σευήρου* 150. 152. 172. 180. *σευηροπαράδοτοι ἀρνήσεις τῶν ἁγίων Πατέρων.* 224. *οἱ Σευήρου.* 322. *Σευηριανοί.* 252. 304. 312. 314. 348. *οἱ Σευήρου σύμφρονες.* 308.

Seve-

Severianorum διάλεξις ἐν τῇ Φαυρικῇ τῇ δημοσίᾳ. in officina ſive fabrica publica. 168. σκηνῆς ἁπάσης καὶ ὀρχήσεως καὶ θυμελικῶν ἑταιρίδων καταγελαςώτερα τὰ καθ' ὑμᾶς. 174. κατὰ τὴν ἀνατολὴν οἱ νῦν τȣ̃ Χριςιανισμȣ̃ ἀποςάντες. 332.
Simon magus. 80.
Simplicius. ſupra in Severo.
Σοφός τις. 74. ejus dictum: πρῶτον καθαρτέον, καὶ τότε τῷ καθαρῷ προσομιλητέον. ibid.
Theodoretus. 134. ἐν ταῖς κατηγορίαις αἷς ἐποιήσατο κατὰ τῶν δώδεκα ἀναθεμάτων τȣ̃ ἁγίȣ Κυρίλλȣ. 170. 344.
Theodorus Antiochenus (idem cum Mopſveſteno) 84. 108. Neſtorii καθηγητής. 324. 326.
Theodoſius. 86. 94. 98. 104. 114. 144. 210. 216. 226. 346. 364.
Theodoſiani 76. 146. 150. 152. 154. 168. 192. 200. 202. 216. 342. 348. νέοι Μάνεντος μαθηταί 296. Theodoſianorum Alexandriæ Epiſcopus Joannes. 296. 298.
Theologus (Johannes Evangel.) 330.
Θεολογός τις. 74. ejus dictum: Ἡνίκα περὶ Θεȣ̃ λαλῶ, φρίττω καὶ ἀκοὴν καὶ διάνοιαν. ibid.
Οἱ κενοὶ Θεολόγοι. 46.
Theopaſchitæ. 202. 214.
Theophilus. 78.
Timotheus. 94. 98. 104. 232. 234. 258. 292. 318. 364. Alexandrinus, ſcripſit contra Leonem Papam & Synodum Chalced. 88. 252. γνησίως μαθητεύσας τοῖς Μανιχαίοις. 232. ἀρνȣ́μενος ὥσπερ Ἰȣδαῖοι τὴν θυσίαν. ibid.
Tragœdia Severianorum. 298.
Valentiniani. 90. Valens (pro Valentino) 26. 292. Valentinus primus negavit CHriſtum carnem noſtræ ſimilem aſſumſiſſe 290. Valentini βίβλων mentio 292.

2. Memorat Anaſtaſius in Hodego δογματκὸν τόμον p. 2. ſub Flaviani CPol. nomine à ſe editum p. 192. 194. nec non τόμον ἀπολογητικὸν ad populum p. 118. & σύνταγμα *adverſus Neſtorium*, hæreſim ejus fuſe & διὰ πλάτȣς oppugnans. Sed ex his omnibus nihil lucem vidit: neſcio an alicubi adhuc deliteſcant MSta, certe Poſſinus Henſchenio ſcripſit, ſolius Anaſtaſii Sinaitæ operum Catalogum in Bibl. Vaticana ſervatorum implere quatuor magnas paginas. Quanquam Antiocheni Anaſtaſii ſcripta cum ſcriptis Sinaitæ & aliorum fortaſſe Anaſtaſiorum communiter à librariis & Catalogorum auctoribus confunduntur.

Digitized by Google

3. Sub Anaſtaſii Sinaitæ & Patriarchæ Antiocheni nomine etiam Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις περὶ διαφόρων κεφαλαίων *Quæſtiones & reſponſiones CLIV. de variis argumentis* Græce & Latine ex tribus Codd. Vaticanis editæ ſunt ab eodem *Jacobo Gretſero*, Ingolſtad. 1617. 4. Latine recuſæ in Bibl. Patrum edit. Lugd. T. IX. p. 957. Sed Patriarcham Antiochenum à Sinaita Monacho, Hodegi auctore diverſum eſſe jam notavi, & ſub Sinaitæ nomine quæſtiones diſerte laudantur à Philippo ſolitario qui A. C. 1105. ſcripſit, in dioptra fidei Chriſtianæ ad Callinicum Monachum libro IV. p. 150. Producturus enim quæſtionem quæ in hiſce eſt numero XCV. *fidelem*, inquit, *& DEo afflatum teſtem dabo nomine Anaſtaſium, cognomento Sinaitem, docentem & ſcribentem clare ſuper his quæ interrogatus fuerat.* Viderit itaque *Gentianus Hervetus* qui XCIII. quæſtiones ex his Latine vertit, ediditque, in Bibliothecis Patrum ſæpe recuſas, ſub nomine Anaſtaſii Nicæni: haud dubie MStum Codicem ſuum ſecutus, cui præter Philippi teſtimonium tot alii refragantur, qui Anaſtaſio Sinaitæ has quæſtiones tribuunt, ut videre licet apud Lambecium III. p. 197. ubi memorat Codicem ex quo ſuppleri poſſunt quæſtiones ſex quæ poſt XLII. in Gretſeriana deſiderantur, & in Hervetiana Latine tantummodo exſtant: & in Montfauconi Bibl. Segvieriana ſive Coisliniana p. 188. & 189. ubi CLVI. quæſtiones numerantur & p. 193. ubi male *Athanaſii quæſtiones* excuſum pro *Anaſtaſii*: & p. 304. 305. ubi notatur Anaſtaſium Sinaitam in quæſtionibus illis citari, quod in editis non reperio. Memorat tamen quæſt. 95. ſe ſcripſiſſe librum ſingularem *de diverſis hominum inclinationibus, & DEum illarum, quatenus ad vitia vergunt, auctorem non eſſe.* Περὶ τούτου εἴρηται μὲν ἡμῖν ἐν ἰδίῳ ποιήματι ἐν ᾧ ἀρξάμενοι ἀπ᾽ αὐτῆς τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς τὰς χώρας μέχρι τῆς δύσεως, καὶ πάλιν ἀπ᾽ αὐτῆς διὰ κύκλῳ μέχρι τοῦ βορρᾶ καὶ καθεξῆς καὶ ἕως αὐτὴν τὴν ἀνατολήν, ἐδείξαμεν ὡς οὐκ οὐχ ὁ Θεός ἐστιν ὁ ποιῶν τόνδε τὸν ἄνθρωπον σώφρονα, ἕτερον δὲ πάλιν πόρνον &c. Collectæ ſunt hæ quæſtiones à Sinaita ex variis ſcriptoribus, quibus deinde à neſcio quo ex aliis * junioribus nonnulla volunt eſſe addita: quemadmodum plura etiam ſcriptorum variorum aliorum fragmenta illis ſubjiciuntur in Codice Barocciano & in uno Regis Chriſtianiſſimi, quæ in editis non Herveti modo ſed quoque Gretſeri deſiderantur. In quæſtione 117. numerum ἑπτακόσιοι χρόνοι corruptum arbitror pro ἑπτὰ καὶ εἴκοσι. Quæſtionem 42 ex Hippolyto in Canticum Canticor. & quæſtionem 52. ex Iſidoro Peluſ. petitam

* Ita præter alios Allat. de libris Eccleſ. Græcor. p. 274. Nullus tamen in editis quæſtionibus citatur junior Anno 680, quem Anaſtaſius Sinaita potuit attingere.

Digitized by Google

titam notat Lambecius III. p. 197. Qvæſtionem 153. ex Heſychio presbytero, obſervat præter Lambecium Cotelerius ad T. 3. monument. p. 531. & qvæſtionem 144. ex Irenæo. id. p. 542. Fragmenta qvæ in his Anaſtaſianis qvæſtionibus ſervata occurrunt, Euſebii, Hippolyti, Severi Antioch. Cyrilli Alex. Baſilii, Epiphanii, & Chryſoſtomi Græce ex Bibl. Medicea Reginæ Matris in uſum Academiæ Muſſipontanæ edita ſeparatim cum notis ſunt A. 1592. 4. *Nic. Alemanni* breves ſed eruditas notas ad qvædam Qvæſtionum loca exhibet Gretſerus in præfat. Gretſeri animadverſiones in Bibl. Patrum edit. Lugd. T. IX. mala confuſione non raro verbis Anaſtaſii permixtæ ſunt.

V. Index Scriptorum & Hæreticorum qvi in Anaſtaſii Sinaitæ qvæſtionibus memorantur.

Apollonius Tyaneus Magus qv. 20.
Apulejus Magus qv. 20.
Arabum fabula, dæmonem excidiſſe qvod noluerit adorare hominem qv. 126. Arabes ſolivagi. qv. 127.
Arianorum qvadrageſima. qv. 64.
Arſenius. qv. 60.
Aſtrologi. qv. 95.
Athanaſius qv. 62. ejus reſponſa qv. 8. qvæſtiones qv. 9.
Barſanuphiami. qv. 117.
Baſilius Magnus qv. 61. 66. 67. Aſcetica qv. 1. 6. 9. 14. 15. 37. 60. 63. 64. 147. in Eſaiam qv. 2. 53. regulæ Monaſticæ qv. 18. 25. Orat. contra ebrios qv. 3. Dialogicus. qv. 48. in illud, attende tibi ipſi qv. 4. de jejunio qv. 64. Epiſt. ad Cæſarium Patricium qv. 7. lib. de Spiritu S. qv. 128. 154. in I. Pſalmum qv. 8. in XXXIII. Pſalmum qv. 57. in principium Proverbior. qv. 9. 65. in divites qv. 11. 12. in Hexaëmeron qv. 11. Regulæ diffuſius explicatæ qv. 12. 17. in Evangelium ſecundum Lucam qv. 12. de virginitate qv. 66. ad Eubulum. qv. 154. ad Evagrium Monachum. qv. 154. de illo qvod DEus non ſit auctor malorum qv. 17. 18.
Cajanitæ qv. 117.
Chalcedonenſis Synodus. Vide Synodus.
Clementis Alex. Stromata qv. 14. ex primo ſermone de providentia & juſto judicio DEI. qv. 96.
Clemens Romanus Conſtitutt. Apoſtol. qv. 1. 6. 12. 14. 15. 16. 20. 22. 35. 46. 52. 60. 64. 65.

Digitized by Google

Cyrillus Alex. contra Julian. qv. 2. de adoratione in Spiritu qv. 20. 39. 57. commentar. in Jobum. qv. 30.

Cyrilli Hieroſol. ἐκ τῆς κατηχήσεως. qv. 1. Catechetica capita qv. 3.

Diadochi Aſcetica capita qv. 2. Aſcetici ſermones qv. 9. de perfectione ſpirituali qv. 21.

Dionyſius Alexandrinus contra Origenem. qv. 23.

Dionyſius Areopag. qv. 6. 21. 22. 100.

S. Ephræm de judicio. qv. 72.

Epiphanii Panarium qv. 22. 28. 57. 66. 153. Ancoratus qv. 23. 28. de XII. lapidibus qv. 40. ad Diodorum qv. 45. Eccleſia S. Epiphanii in Cypro. qv. 94.

Evchologium. qv. 141.

Euſebius Pamphili ad Marinum qv. 9. 148. 153. de priſca Hiſtoria qv. 41. 65.

Euſtathiani qv. 64.

Gregorius Nyſſenus in Orat. Dominicam qv. 1. 11. ad Olympium Monachum qv. 1. de iis qvi rapiuntur ante tempus qv. 16. de fato qv. 19.

Gregorius Theol. in novam Dominicam. qv. 4. in lumina qv. 6. in exæqvatorem qv. 11. contra Julianum qv. 12. 65. in plagam grandinis qv. 17. 65. de amore in pauperes qv. 18. 19.
in Baſilium qv. 66.
in Athanaſium qv. 63.
in Cæſarium fratrem ſuum. qv. 21. 73.

Heſychius presbyter. qv. 153. confer Lambecium III. p. 197. & Coteleriurn III. monument. p. 531.

Hippolytus in Canticum Canticor. qv. 41. & 42. (confer Lambecium III. p. 197.) in Danielem. qv. 48.

Joannes Chryſoſtomus, qv. 16. 66. *in Matthæum*, qv. 1. 3. 4. 10. 12. 13. 14. 17. 21. 22. 32. 61. 63. 64. 70. *de jejunio*, qv. 1. *in Job.* qv. 1. 3. 6. 12. 18. de gradibus aſcenſionum qv. 2. ſermo in Chananæam qv. 2. in parabolam ficus qv. 5. *ad Hebræos* qv. 3. 7. *in 1. ad Corinth.* qv. 6. 9. 10. 11. 56. *in Epheſ.* qv. 6. 7. 12. ad Stagirium. qv. 9. 18. 29. in Acta Apoſtolor. qv. 10. de reſurrectione qv. 11. in Epiſt. ad Roman. qv. 12.
in VI. Pſalmum. qv. 5. 8. 9.
in L. Pſ. qv. 6.
in Pſalmos graduum qv. 6. 9. 17.
in Pſ. CXLV. qv. 29.

Digitized by Google

in Herodiadem qv. 14. 59. in Epiſt. ad Philippenſ. qv. 14.
in terræ motum qv. 18. in 2. ad Timoth. qv. 18.
in indumentum ſacerdotis. qv. 40. in Saulem qv. 53.
in illud, qvi aſpexerit mulierem qv. 59.
Joannes Climacus. qv. 6. 8. 15.
Joſephus de Maccabæis qv. 8. Antiqvitatum Judaicarum poſtremum opus. qv. 146.
Irenæus adverſus hæreſes qv. 74. & 144. confer Coteler. III. monument. p. 542.
Iſidorus Peluſiota qv. 5. 65. 66. & 52. confer Lambecium III. p. 197. Aſcetica qv. 2. Epiſtolæ qv. 8. 16. 17. 154. ad Euſebium Epiſc. qv. 12.
Julianus Magus. qv. 20.
Julianus Apoſtata. qv. 125.
Lampetiani qv. 64.
Manethonis magica Opera qv. 20.
Manichæi qv. 96.
Manichæum dogma qv. 88.
Marcioniſtæ qv. 64.
Marcus Monachus qv. 1.
Maſſaliani qvi aliqvando apparuerunt in Paphlagonia. qv. 64.
Maximus Monachus qv. 154. ejus Capita qv. 8. 9. 18. Monaſtica qv. 1. Aſcetica qv. 3. 4. 5. 6. 65. Dubitationes qv. 6. diſp. cum Pyrrho qv. 8.
(Moſchi) Limonarium ſive pratum ſpirituale qv. 60.
Necromantici qv. 39.
Nemeſius Epiſc. Emeſenus de providentia qv. 18. de natura hominis. qv. 24.
Nicephorus Epiſcopus CPol. contra Iconomachos qv. 2. 57.
Nilus Monachus ad Agathium Monachum qv. 2. 11. 21. ad Evcarpium Monachum qv. 3.
Olympiodorus in Jobum qv. 16.
Origenes. qv. 23. 91. dialogus cum Megethio Marcioniſta qv. 48.
Palladii Hiſt. Lauſiaca qv. 2. Vita Chryſoſtomi qv. 11.
Patres qv. 8. &c.
Philoſophus qvidam (Democritus) qv. 127. externi Philoſophi qv. 154.
Scholaſticus probra in Platonem jaciens & à Platone per ſomnium monitus. qv. 111.
Samaritani. qv. 45.

Sardanapali Epitaphium qv. 8.

Serenus Monachus. qv. 8.

Severus Antiochenus qv. 152. adde Lambec. VIII. p. 389. ſq.

Severiani qv. 117.

Simon Magus qv. 20.

(Sophronii vel Moſchi) pratum ſpirituale, limonarium qv. 60.

Synodus VI. (Trullana) qv. 64. Chalcedonenſis, 117. Synodale capitulum ex Concilio Carthag. qv. 143.

Theodoreti curationes Gr. affect. qv. 8. 16. 46. 57. qvæſtiones. qv. 14. 20. 24. de providentia qv. 16. in Prophetas qv. 17. in illud Exodi, nomen meum non indicavi eis. qv. 40. in Hoſeam. qv. 60.

Triſagii hymnus. qv. 154.

Valens Palæſtinus qv. 2. ex Palladii Lauſiaca.

4. *Εἰς τὴν πνευματικὴν ἀναγωγὴν τῆς ἑξαημέρου κτίσεως, λόγοι ιβ. Anagogicarum contemplationum in Hexaëmeron libri XII.* ad Theophilū, qvem cariſſimum filium ſuum appellat. Ex hoc opere, qvod Sinaitæ diſerte tribuit & ſæpius laudat Annalium ſcriptor Michaël Glycas, ſolus liber ultimus Græce hactenus editus eſt Lond. 1682. 4. cum verſione & caſtigationibus *Andreæ Dacerii*, & præmiſſa editoris *Petri Allixii* expoſtulatione de ſuppreſſa incaſſum Jo. Chryſoſtomi ad Cæſarium Monachum Epiſtola a Theologis aliqvot Pariſienſibus. Priores undecim libri tantum Latine incerto interprete exſtant in Patrum Bibliothecæ Appendice Pariſ. 1579. & in aliis edit. Pariſ. ac Colon. & in noviſſima Lugdunenſi T. IX. p. 858. Græca paſſim aſſervantur in Bibliothecis ut in Regia Pariſ. in Bavarica, in Bibl. Collegii novi Oxon. aliisqve: & in qvibusdam Codicibus male referuntur ad Cyrillum Alex. ut in Cæſareo de qvo Lambecius IV. pag. 198. ſeq. Loca Græca ex illis produxere Ducæus notis ad Baſilium in Hexaëmeron, Allatius contra Hottingerum p. 158. ad Euſtathium Antiochen. p. 136. &c. aliiqve, noviſſime Viri Clariſſimi Montfauconus in Hexaplis Origenianis ad Geneſin, Michaël le Qvien ad Damaſcenum T. 1. p. 174. & Jo. Erneſtus Grabe in ſpicilegio Patrum, T. 2. p. 195. 243. qvi Græcos hoſce libros editurum etiam ſe recepit p. 245. ſed male hoc opus refert ad Anaſtaſium Patriarcham Antiochenum. Laudat Anaſtaſius Commentarios in Hexaëmeron, *Ambroſii*, *Ammonii* qvem probatiſſimum ἐξηγητὴν Eccleſiæ Alexandrinæ appellat, & laudaverat etiam in Hodego p. 278.

Digitized by Google

p. 278. *Baſilii*, CHriſti fluvii *Joannis Chryſoſtomi*, *Cyrilli* Alex. *Epiphanii*, *Euſebii* Emeſeni, p. 895. E. *Euſtathii* Antiocheni qvem doctorem Synodi Nicænæ & Martyrem appellat p. 903. H. (male *Epiſtethio* pro *Euſtathio* p. 860. F. in edit. Latina Lugd. T. IX. Bibl. Patrum) *Gregorii Nyſſeni* & *Juſtini* Martyris atqve Philoſophi. p. 887. D. 893. G. 895. A. *Severiani* Gabaleotæ (ita legendum p. 895. E. pro Severo,) *Theodori* vere mirabilis Antiocheni ibid. & p. 896. F. & *Theophili*. Præterea citat *Clementem* Stromateum p. 893. G. Dionyſium Apoſtolicum myſtam in ſua Theologia p. 891. A. *Gregorios* duos Cappadoces, (Nyſſenum & Theologum Nazianzenum) *Irenæum* Lugdunenſem, p. 910. B. *Olympiodorum* Diaconum Alexandrinum qvam urbem ſcriptis ſuis illuſtraſſe eum notat p. 884. H. *Pantænum* Alexandrinum, *Papiam* Hierapolitanum Joannis Evangeliſtæ diſcipulum, *Philonem* Philoſophum & tempore æqvalem Apoſtolis p. 893. G. 892. B. & *eum qvi Hexapla compoſuit*, (Origenem) ibid. & lib. XII. p. 7. *incurvum Origenem anagogiis & ſpiritualibus contemplationibus uſum inexplebiliter* reprehendit p. 895. D. ſeq. & jure Synodicâ damnatum ſententia ſtatuit. adde p. 901. E. 917. G. 920. E. H. *Theodoretum* Cyrenſem laudat p. 896. F. atqve ibidem infelicem pronunciat *Origenem* qvod cum multos & utiles labores emiſerit in Eccleſia, & omnem veterem & novam Scripturam ad verbum ſit interpretatus, poſtea tamen, ſicut etiam *Euſebius* Palæſtinæus, à veritate exciderit. De *Methodio* Origenem oppugnante vide p. 920. E. H. Per priſcum Judæum p. 894. E. Philonem videtur intelligere, eundemqve ſignificare p. 898. E. Memorat & Deum ab Orpheo dictum *μονάδα* p. 864. D. Freqventes cum Judæis diſceptationes extemporales ſibi interceſſiſſe refert lib. 6. p. 884. A. & *ſecundum ſuum adverſus Judæos librum* commemorat p. 884. F. Facit & mentionem variorum hæreticorum, qvos verbis Moſis de DEO & Paradiſo minus recte intellectis ait emerſiſſe lib. VII. p. 894. B. *Aliis quidem ſtatuentibus Deum habere formam corporis, Aliis autem ſerpenti magnas offerentibus gratiarum actiones, qvod per ejus conſilium & factam prævaricationem, ex muliere ſit generatum totum genus humanum, qvi qvidem merito etiam appellantur* Ophitæ, *id eſt Serpentini.* adde 910. B. 912. G. Manichæi *autem ſimul & viri & mulieres nudi congregantur in ſuis Eccleſiis ad imitationem Adami & Evæ. Alii autem ut increatam ignis adorarunt naturam, propterea qvod nulla inferatur ignis mentio in univerſa ſex dierum creatione. Alii aqvam coluerunt tanqvam increatam, qvoniam non ſcriptum eſt,* Et dixit DEUS fiat aqva. *Alii, ex qvibus ſunt* Perſæ, *cum ſororibus & matribus contraxerunt matrimonium, propterea qvod noſtri primi parentes conjungerantur cum ſuis matribus & ſororibus. Sunt etiam qvædam*

Tt *hæreſes*

hæreſes qvæ DEum accuſant, qvod non prohibuerit ne malignus Evam ſeduceret per ſerpentem. Alia autem rurſus hæreſis decrevit beſtiarum qvoqve animas eſſe ratione præditas, qvæ poſſunt orationem audire & excolere, cum audiiſſent DEum benedicentem volucribus & piſcibus, & execrantem ſerpentem, & adducentem ad Adamum beſtias & volucres & jumenta, ut ſciat qvidnam ea nominet. Manichæorum errorem, *mendacem DEum qvi locutus eſt Vetus Teſtamentum*, blaſphemantium, perſtringit p. 900. A. 902. H. 917. G. Simonis Magi lib. XII. p. 19. Hæreſin Encratitarum p. 917. G. Præterea p. 895. D. citatur Hebræorum liber non redactus in Canonem qvi dicitur *Teſtamentum protoplaſtorum*, in qva traditum fuit qvadrageſima die Adamum poſitum in Paradiſo, *ſicut etiam*, inqvit, *videtur cuidam hiſtorico Chronographo Pyrrhoni, & qvibusdam expoſitoribus.* Hujus Pyrrhonis Chronographi ex Anaſtaſio etiam mentionem facit Glycas p. 82. Annalium. Matthæi Evangelium ex ſermone Hebraico à Luca & Paulo in lingvam Græcam translatum ait Anaſtaſius p. 900. D. Aqvilæ interpretationem Geneſ. II. 18. Ποιήσομεν αὐτῷ βοηθὸν κατέναντι αὐτοῦ perſtringit p. 902. H. acerbius qvam ille qvidem promeruerat, ut ad illum Geneſeos locum notavit in Hexaplis ſuis eruditiſſimus Montfauconus. Iterum Symmachus & Aqvila advocantur p. 909. F. ad Geneſ. III. 1. & 5. p. 909. F. 913. E.

5. *In Pſalmum ſextum* Homiliæ duæ, lectu dignæ qvarum prior incipit: πρέπουσάν τις τῶν νηστειῶν ἀρχῆς. Poſterior: πρέπουσα διδασκαλία μετανοίας. Priorē cum verſione *Philippi Svevenzelii* S. I. vulgavit Henricus Caniſius T. 3. Lection. Antiqvar. p. 87-122. Utramqve *Franciſcus Combefiſius* in Tomo I. auctarii novi Pariſ. 1648. fol. p. 907. 943 - 976. qvi poſteriorem eruit è MS. Regis Chriſtianiſſimi, verſionemqve ſuam adjunxit. Anaſtaſii Sinaitæ liber in Pſalmum ſextum laudatur à Nicephoro XVIII. 44. ὁ εἰς τὸν ἕκτον ψαλμὸν λόγος ταῖς εἰσβάσεσι τῶν νηστειῶν ἐκδοθείς.

6. In Dominica qvinta jejuniorum, περὶ τῆς ἁγίας συνάξεως καὶ περὶ τοῦ μὴ κρίνειν καὶ μνησικακεῖν. *De ſacra Synaxi, & de non judicando, deque oblivione injuriarum.* Incipit: ἀεὶ μὲν ἡ τοῦ ἁγίου Πνεύματος χάρις. Ex Bavarico Codice cum verſione *Achillis Statii* Luſitani edidit Henricus Caniſius Antiqv. Lect. T. 3. p. 60 - 86. deinde recenſitum ad Regios Codices cum nova verſione ſuo *Franciſcus Combefiſius* auctar. nov. T. 1. p. 881. Combefiſii verſio recuſa T. IX. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 943. Fragmenta ex Statii verſione adhuc tum inedita produxerat Baronius ad A. 599. n. 9. ſeq. Portuegalenſes in perpetuitate fidei Catholicæ de transſubſtantiatione, hoc ſcriptum malunt tribuere juniori neſcio cui *Anaſtaſio Nicæno* qvod

ex

Digitized by Google

ex Joanne Climaco qvædam de judicio temerario repetit. Sed merito Combefiſius illa ratione parum paſſus eſt ſe moveri, ut non potius fidem haberet conſenſui Codicum MSS. illud Sinaitæ conſtanter tribuentium. Vide Lambecium IV. p. 135. 168. & Montfauconi Bibl. Coislinianam p. 419. Accedit qvod Anaſtaſium Sinaitam non eſt dubium poſt Jo. Climacum ſcripſiſſe.

7. Περὶ τοῦ κατ' εἰκόνα, *de homine ad imaginem DEI condito.* Græce & Latine prodiit ſub nomine Anaſtaſii presbyteri Sinaitæ, ad calcem Philocaliæ Origenis Græce & Latine, cura *Joannis Tarini.* Pariſ. 1618. 4. Idem ſermo etiam inter Gregorii Nyſſeni opera lucem vidit T. 1. Opp. Pariſ. A. 1615. p. 854-866. & A. 1638. T. 2. p. 22. cum *Frontonis Ducæi* verſione, cum qva lucem viderat Ingolſtad. 1596. Incipit: Οἱ τὴν ἑαυτῶν ἀπλανῶς τοῦ προσώπου. Sane auctorem Nyſſeno juniorem vix qvicqvam ſvadeat. Licet Anaſtaſio alii maluerunt tribuere. Vide Tillemontiũ T. IX. memor. p. 741. & 605. ubi hoc ſcriptum putat eſſe particulam majoris operis qvo difficilia S. Scripturæ loca auctor illuſtrabat, qvod mihi neutiqvam veriſimile videtur.

8. Εἰς μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος *In CHriſti transfigurationem* ſermo diverſus à duobus qvos de hoc argumento habemus Anaſtaſii Antiocheni. Incipit: ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος. Meminit Allatius lib. de Simeonibus p. 116. & citat Joannes Cypariſſiota.

9. Εἰς τοὺς κοιμηθέντας ἐν Κυρίῳ. *In eos qvi in Domino obdormiverunt.* Incipit: τί οὗτο σήμερον ἀγαπητοί. Meminit Allatius p. 111. libri laudati de Simeonibus & MS. in Bibl. Cæſarea Lambecius IV. p. 136.

10. *In novam Dominicam & Thomam* Apoſt. & *de S. Theodori Ducis* (de qvo Henſchenius ad VII. Febr.) imagine laudatur à Joh. Damaſceno de imaginibus.

11. Περὶ ἀναστάσεως *de reſurrectione* citantur à Mich. Glyca in Annalibus p. 86. 89. 94. 102. diverſa à ſermone de reſurrectione qvi exſtat Anaſtaſii Antiocheni.

12. *Capita Aſcetica* MSS. in Bibl. Coisliniana p. 574. Incip: Οὐαί σοι ψυχή.

13. *De anima,* Incipit: *ὅτι μὲν οὐ δεῖ τὰ σεσιωπημένα τῇ θείᾳ γραφῇ. id. p. 585. Etiam Anaſtaſio Sinaitæ tribuunt nonnulli ἐκλογὴν ſive ſcriptum diſtributum in capita XXXV. qvod Græce & Latine cum Philocalia Origenis edidit *Joannes Tarinus* Pariſ. 1618. 4. ſub titulo *incerti Philoſophi Chriſtiani Græci de anima celebriores opiniones.* Vide Caſparem Barthium ad Claudia-

* Eſt inter editas qvæſtiones LXXXIX.

num Mamertum p. 137. qvi idem ſcriptum Latine ex Tarini verſione Claudiano ſubjunxit p. 472 - 532. Incipit : Τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων ἄλλαι ἄλογοι, ἄλλαι λογικαί.

14. Sermonem *de diverſis modis Salutis & pœnitentiæ* ſervari MS. in Bibl. Vaticana, notavit ante Oudinum Poſſevinus in apparatu, ſed puto eum vidiſſe qvod habemus inter Anaſtaſii qvæſtiones qvæſtione CIV.

15. Περὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς αἱρέσεων καὶ τῶν Συνόδων γενομένων κατ' αὐτῶν, qvod MS. memorat Lambecius VIII. p. 443. non videtur diverſum ab iis qvæ edita leguntur capite IV. & V. Hodegi.

16. *Dæmonem excidiſſe, qvod noluerit adorare hominem.* Eſt inter editas qvæſtio CXXVI.

17. Labbeus Bibl. nova MSS. p. 82. memorat in Bibl. Regis Chriſtianiſſimi ſervari Anaſtaſii Sinaitæ *de fide redemtionis*, ad Eccleſiam qvæ eſt in Babylone, (exſtat p. 78. ſeq. Hodegi) nec non *in ſpiritum blaſphemiæ : & de vera adoratione & an qvotidie communicandum corpori CHriſti.* Et qvæſtiones duas 1. *ſi forte rerum potirentur Judæi, infideles, hæretici, an pro eis orandum in Eccleſia.* (hæc inter editas eſt qvæſtio CX.) 2. *de Judæis vita functis ante adventum CHriſti, an ſint anathematizandi.* (inter editas qvæſt. CXI.) Licet ſunt qvi has qvæſtiones habent pro duobus libris adverſus Judæos, tamen non dubito diverſum ab his fuiſſe opus qvod ſcripſiſſe ſe teſtatur Anaſtaſius Sinaita libro VI. in Hexaëmeron p. 884. F. allegans qvæ *ſecundo adverſus Judæos libro* ſcripſerat.

18. Video etiam ab aliis memorari ejus βίους πατέρων ἁγίων * *Vitas Patrum qvi in monaſteriis montis Sina & vicinis locis ſunt verſati :* nec non *Encomium Ægypti*, & *de opificio hominis libros duos. Contemplationem Myſticam paſſionum CHriſti.* & *in Pſalmum XIII.* & Qvæſtionem *adverſus eos qvi dicunt tres eſſentias in divinis.* Hæc qvalia ſint dicent qvibus ea vidiſſe licuerit.

VI. Anaſtaſii Antiocheni Epiſcopi ** A. 599. defuncti ſcripta edita.

1. Περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ὀρθῶν τῆς ἀληθείας δογμάτων λόγοι ε'. *de Orthodoxa fide ſermones V.*

α'. Περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος. *de S. Trinitate.* Incipit : τὸν περὶ τῆς ὑγιοῦς ἡμῶν πίστεως καὶ τῶν ἀληθῶν.

β'. Περὶ

* Διηγήσεις διάφοροι περὶ τῶν ἐν Σινᾷ ἁγίων πατέρων. MS. in codice Colbertino 4726. Cangius gloſſar. Græcobarb.

** de illo ſupra p. 312.

Digitized by Google

β'. Περὶ ἀπεριγράπτου. *de incircumſcripto.* πάντα τολμᾷ γλῶσσα δολία.

γ'. Περὶ θείας οἰκονομίας. *de Divina Incarnatione.* ἱκανῶς ἡμῖν τῶν περὶ θεολογίας.

δ'. Περὶ πάθους καὶ ἀπαθείας Χριστοῦ. *de paſſione & impaſſibilitate CHriſti.* δείξας ἑαυτὸν διὰ τῶν παρ' αὐτοῦ.

ε. Περὶ ἀναστάσεως, *de Reſurrectione.* Ἀλλὰ γὰρ οὐ περὶ τούτων μόνον.

Hi quinque ſermones Græcè MS. in Bibl. Cæſarea teſte Lambecio VII. p. 167. ſeq. Etiam in Vaticana, aliisque. Latinam *Franciſci Turriani* S. I. verſionem vulgavit Petrus Stevartius in ſuo auctario Lectionum Antiquarum Henr. Caniſii, Ingolſtad. 1616. 4. pag. 460-516. unde recuſa eſt in Tomo IX. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 923. Alia *Godfridi Tilmanni* interpretatio prodierat Pariſ. 1556. 8. atque inde in Bibliothecis Patrum Pariſienſibus.

2. Εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν *in Annuntiationem* B. Mariæ Virginis *ſermones II.* prior incipit: σήμερον ὑμῖν ὦ ἄριστοι παῖδες. Poſterior: Τί πάλιν ἐπὶ γῆς ὁ μέγας βούλεται Γαβριὴλ ἡμῖν. Græce vulgavit Johannes Meurſius in Variis divinis p. 19. & 33. Lugd. Bat. 1619. 4. Latine exſtant in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. Tomo. IX. pag. 939. 940. & in tomo ſexto Bibl. Concionatoriæ Combefiſii. Græce & Latine in Tomo primo Auctarii novi ejusdem Combefiſii p. 850. Pariſ. 1648. fol.

3. Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. *Sermo in transfigurationem Domini noſtri JEſu CHriſti.* Incipit: ὁ φιλάνθρωπος Ἰησοῦς. Latine in Tomo IX. Bibl. Patrum edit. Lugd. pag. 941. & in Bibliotheca Concionatoria Combefiſ. Tomo VII. Græce & Latine in Tomo primo auctarii novi Combefiſiani pag. 866. ſed extrema parte mutila pag. 881. quæ ſic ſuppleri debet, ἀναγκαίως οὖν ἐνετείλατο τοῖς μαθηταῖς σιωπῆσαι τὰ ὁραθέντα, μέχρις οὗ φθάσας αὐτὸς καταπαλαίσει τὸν θάνατον, ἵνα μὴ γένωνται ἐν ἔθει τοῦ ἀπιστεῖν τοῖς παρ' αὐτῶν λεγομένοις οἱ ἀκούοντες. Μετὰ γὰρ τὴν ἀνάστασιν τοῦ πρωτοτόκου σὺν παῤῥησίᾳ τὴν πάντων ἐδημοσίευον ἀνάστασιν, καὶ εἰς τὴν ἀπὸ τῶν παχυτέρων ἐπὶ τὰ πνευματικὰ σώματα μεταστοιχείωσιν, ἐντελλόμενοι ἅπασιν ὅτι ὥσπερ ὁ Χριστὸς ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, οὐκ ἔτι ἀποθνήσκει, καὶ θάνατος αὐτοῦ οὐ κυριεύει, οὕτως καὶ ἡμᾶς συμμόρφους ποιήσει τῆς δόξης αὐτοῦ, καὶ μετασχηματίσει τὰ σώματα ἡμῶν ἐπὶ τὸ πνευματικὸν καὶ ἄφθαρτον. Καὶ εἰ ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν, ἁρπαγησόμεθα

Digitized by Google

μεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τȣ͂ Κυρίȣ εἰς ἀέρα, καὶ ὕτως πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Lambec. VIII. p. 117.

4. Ἔκθεσις σύντομος τῆς ὀρθοδόξȣ πίστεως. * *Expoſitio compendiaria orthodoxæ fidei* per qvæſtiones & reſponſiones. Incipit: ποίας θρησκείας ὦ ἄνθρωπε; Χριστιανός εἰμι. Καὶ τί ἐστι Χριστιανός; ὁ κατὰ Θεὸν ζῶν Græce edidit verſionemqve Latinam addidit Theodorus Beza Genev. 1570. 8. una cum libris V. Athanaſii de Trinitate, Baſilio contra Eunomium & Phœbadio. Ex Anaſtaſii Antiocheni & Cyrilli Alex. ſcriptis ab aliqvo conflatam hanc ἔκθεσιν non dubitat Henſchenius T. 2. April. p. 854. Edita qvoqve ſeparatim curante Jo. Fuchtenio eſt Helmſtad. 1613. 8. & MS. memorat Lambecius VIII. p. 471.

5. Περὶ τῶν ἁγίων τριῶν τεσσαρακοστῶν *de ſanctis tribus qvadrageſimis.* Incipit: ἤδη μὲν ἡμᾶς. Græce & Latine edidit Cotelerius T. 3. monument. p. 425 - 431. Pariſ. 1686. 4. MSto Codice Regio uſus.

VII. Anaſtaſii Antiocheni ſcripta inedita vel deperdita.

6. *Relatio ad Juſtinianum Imp.* contra Aphthartodocetas. Evagr. IV. 40.
7. *Ad Monachos primæ & ſecundæ Syriæ*, de eodem argumento. id.
8. Λόγος συντακτήριος ſive *ſermo valedictorius ad Antiochenos* cum à Juſtiniano in exilium mittendus eſſet. id.
9. Alius εἰσιτήριος ſive *auſpicatorius* qvando ad eos anno XI. Mauricii, CHriſti 593. ab exilio rediit, qvam legiſſe ſe teſtatur Nicephorus XVIII. 44. Labbeus in Bibl. nova MSS. p. 82. teſtatur in Bibl. Regis Galliæ exſtaro MS. Anaſtaſii ſermonem cum ad ſuam rediret ſedem.
10. Alius εἰρηνικὸς *de pace*, habitus circa idem tempus feria qvarta ſanctæ hebdomadis & eidem memoratus Nicephoro: Hic adhuc ſervatur MS. in Bibl. Cæſarea teſte Lambecio VII. p. 168. qvi ad eam alludere putat Gregorium Magnum lib. IV. Epiſtola 37. Incipit: Εἰρήνην καὶ πάλιν εἰρήνην, καὶ τρίτον εἰρήνην.
11. *Epiſtola ad Scholaſticum* qva ad objectum ſibi dubium (ἀπορίαν) reſpondet, citatur in Actione qvarta Synodi ſeptimæ T. VII. Labbei p. 247. (Harduin. T. IV. p. 202.) Incipit: Εἰ τῷ μόνον ἐρωτήσαντι.

12. Περὶ

* Oudinus p. 151. de ſcript. Eccleſ. ſuſpicatur idem eſſe opuſculum Anaſtaſii qvod exſtat in Bibl. Florentina ſub titulo *de vera veritatis placito.*

Digitized by Google

12. Περὶ σαββάτȣ καὶ πρὸς Συμεὼν ἐπίσκοπον Βόςρης. *De Sabbato & ad Simeonem Epiſc. Boſtrenſem* citatur à Jo. Damaſceno Orat. 2. & 3. de imaginibus T. 1. edit. novæ p. 344. 386. & in Synodo Nicæna ſecunda Actione IV. T. VII. Labbei p. 249. (Harduin. T. IV. p. 203.) incipit : Εἰ πατέρας δεῖ κατὰ τὸ λόγιον.

13. *Adverſus Joannis Philoponi* διαιτητὴν ſive librum περὶ ἑνώσεως qvem *arbitrum* inſcripſerat, ex qvo Anaſtaſii opere fragmentum Latine ex Turriani verſione vulgavit Gretſerus præf. ad Hodegum. Laudat & S. Maximus T. 2. p. 124. 125. 126.

14. Εἰς ὑπαπαντήν, *In Viſitationem Mariæ*. Πάλαι Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις βαςάζει τὸν Συμεών. — Meminit Allatius libro de Simeonibus p. 104.

15. *Græca verſio Epiſtolarum Gregorii Magni*, qvem vide ſis lib. X. Epiſt. 22. & plures ad eundem Gregorium & alios *Epiſtolæ*.

16. *Pro Leonis* Magni, Epiſcopi Rom. *Epiſtolâ*, ὑπὲρ τῆς ἐπιςολῆς Λέοντος Πάπα τῆς Ἀποςολικῆς μνήμης. Citatur in Synodo Lateranenſi A. 649. actione V. Male ἐπισκοπῆς pro ἐπιςολῆς excuſum T. VI. Labbei p. 308. qvod apud Harduinum T. III. p. 885. emendatum.

17. Διήγησις περὶ τοῦ πάπα Ῥώμης Γρηγορίȣ τοῦ Διαλόγȣ καὶ θαυματȣργȣ. *Narratio de Papa Gregorio*. Incipit : Διηγήσατο ἡμῖν τις Πρεσβύτερος ὀνόματι Πέτρος. MS. Lambec. VIII. p. 425.

18. Ἀπόδειξις ὅτι μέγα καὶ ἀγγελικὸν τὸ ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα. *Demonſtratio hiſtorica, magnam & Angelicam eſſe ſummi Sacerdotis dignitatem, nec Sacerdotem judicari poſſe à Laico, ſed tantum à majori Sacerdote*. MS. Lambec. III. p. 196. IV. p. 65. & 169. VIII. p. 425. Bibl. Coisliniana p. 295. & Labbei Bibl. nova MSS. p. 82. Incipit : Ἐν ἐκκλησιαςικῇ ἱςορίᾳ Φίλωνος τοῦ φιλοσόφȣ εὗρον τι τοιȣτον. Philonis hujus mentio etiam apud Glycam in Annalibus, qvi ex ejus Hiſtoria Eccleſiaſtica profert nonnulla p. 282. ſeq.

19. *Sermones* varii, *in Dominicam Palmarum, in decollationem Johannis*, & *encomium S. Nicolai Epiſcopi*, MSS. in Bibl. Regis Chriſtianiſſimi, teſte Labbeo p. 82. Bibl. novæ MSS.

20. Ἐξήγησις περὶ τῶν ἐν Περσίδι πραχθέντων. Narratio de diſceptatione Chriſtianorum præſulum cum Ethnicis ſive Græcis & Judæis, judice Aphrodiſiano Regis Perſarum Archimagiro, cui etiam ſe Anaſtaſius interfuiſſe dicit, & qvidem ſolum ex Romani Imperii Epiſcopis. Incipit : Βασιλεύοντος Ἀρηνάτȣ τῆς Περσικῆς χώρας. Memorat Allatius p. 83. de Simeonibus, & Gretſerus reperit in eodem Codice Augu-

Auguſtano ex qvo Anaſtaſii Sinaitæ Hodegum edidit: exſtat etiam in Codice Regis Gall. 1370. teſte Labbeo, ſed Gretſerus hanc narrationem ait olere neſcio qvid fabularum, ut difficile creditu ſit ex Anaſtaſii Antiocheni officina prodiiſſe. Monuit etiam Henſchenius T. 2. April. p. 854. illius tempore nullum fuiſſe Regem Perſarum Arenatum ſed poſt Choſroën qvi annis duodeqvinqvaginta præfuit, Hormiſdam regnaſſe annis qvindecim.

21. Anaſtaſii, Damaſceni & aliorum *ἐρωτήσεις περὶ πίστεως.* MSS. Lambec. VIII. p. 356. Incipit: *τί πιστεύεις Χριστιανὲ καὶ πῶς;*

22. *κεφάλαια* ſive capita centum ad Sergium Scholaſticum citantur in Joannis Antiocheni eclogis aſceticis MSS. apud Lambecium V. p. 105.

23. Definitiones, *κεφάλαια ἐμφιλόσοφα ρνβ΄* CLXII. *ἅτινα ἐν τοῖς θείοις δόγμασι διαπαντὸς ἐμφέρεται.* MSS. in Bibl. Cæſarea. Incipit *ἐπειδήπερ χωρὶς ὀρθοδόξου.* Vide Neſſelium parte IV. p. 45. n. 14.

VIII. Alii Anaſtaſii, ultra qvinqvaginta.

Anaſtaſius Abbas Scythopoleos in ſecunda Palæſtina metropolis, de qvo Jo. Moſchus in prato cap. 50.

Anaſtaſius Abbas monaſterii S. Euthymii in Palæſtina, de qvo Jo. Damaſcenus* initio libelli de Triſagio T. 1. p. 481. & Baronius ad A. C. 749. Hujus eſſe videtur *liber contra Judæos* qvem Latine ex Turriani verſione edidit H. Caniſius T. 3. Antiqvar. Lect. p. 123 - 186. Ait ille ſcriptor annum octingenteſimum & amplius agi ex qvo Judæos diſperſit DEus, & Titum atqve Veſpaſianum ad vaſtandam urbem vocavit. Oracula CHriſti ante 800 annos prædicta compleri & perfici. Turrianus hunc citans lib. 1. de Eccleſia & ordinatione Miniſtrorum: *Athanaſius*, inqvit, *in ſermone de nativitate & eum ſecutus Anaſtaſius Abbas qvi poſtea fuit Patriarcha Antiochenus in libro contra Judæos.* Sed utroqve Patriarcha Antiocheno junior fuit, qvemadmodum & Anaſtaſio Sinaita, qvem & ipſum contra Judæos ſcripſiſſe notavi p. 329. & 332.

Anaſta-

* Verba Damaſceni ſunt: *γράμμασιν ἡμῖν κατεμήνυσεν ὁ Θεοσεβέστατος ἡμῶν ἀδελφὸς ὁ Ἀββᾶς Σέργιος ὁ ἀστὸς καὶ συνήθης καὶ φίλος διὰ τοῦ γνησίου ἀδελφοῦ τοῦ Ἀββᾶ Ἰὼβ, ὡς ὁ ἱερώτατος ἡμῶν πατὴρ ὁ Ἀββᾶς Ἀναστάσιος ὁ κλεινὸς τῆς εὐαγοῦς μονῆς Εὐθυμίου τοῦ μάκαρος καθηγεμὼν, χρήσεις τινὰς τῶν ἁγίων Πατέρων προκεκόμικε δῆθεν εἰς τὸν Υἱὸν μόνον ἀναφερούσας τὸν τρισάγιον ὕμνον.*

Anaſtaſius *Æſinus* ſive *Eſinas* in Marchia Anconitana Epiſcopus interfuit Concilio Rom. A. 853.

Anaſtaſius Epiſcopus *Ancyranus* in Galatia ſcripſit ad Leonem Imp. & interfuit Concilio CPol. A. 460.

Anaſtaſius *Apolloniadis* ſive Theotocianorum in Aſia minore Epiſcopus, qvi ſubſcripſit ſynodo CPol. A. 680.

Anaſtaſius *Aqvæ Nobenſis* in Numidia Epiſcopus interfuit Conventui Africano A. C. 484.

Anaſtaſius *Arachlenorum*, infra, Rachlenorum.

Anaſtaſius *Areopolitanus* in Palæſtina Epiſcopus, Epheſinæ interfuit Synodo celebratæ A. 449.

Anaſtaſius *Beneventanus* in regno Neapolitano Epiſcopus interfuit Concilio Arelatenſi A. 314.

Anaſtaſius *Bibliothecarius* Romanus, Abbas & presbyter, clarus temporibus Pontificum Nicolai I. (qvi ab A. 858. ad 867.) Hadriani II. (qvi fuit & A. C. 867. ad 872.) Joanne VIII. (qvi ab A. 872. ad 882.) & fortaſſe etiam ſeqvutorum. Multa ex Græcis Latio reddidit *rudiori plerumqve ſtylo & ſemibarbaro, qvanqvam* ut Combefiſius in Bibl. Concionatoria recte judicat, *nec ipſo inutili, pleriſqve in mediis illius ævi auctoribus Græcis nobis futuris perobſcuris niſi lucem ille ſcientia qvam ſermone peritior vel ita nobis reddens affudiſſet.* Præterea ſcripſiſſe ipſe traditur *vitas* qvorundam *Pontificum* usqve ad Nicolaum I. ut Moguntinæ editionis curatores annotant: additas veteri ut eſt credibile Pontificali, & deinde à Gvilelmo Bibliothecario aliisqve continuatis. Vide Lambecium de Bibl. Vindob. T. 2. p. 924. ſeq. Jo. Ciampinum examine libri Pontificalis & Frid. Spanhemium de Johanna Papiſſa cap. VII. §. 3. T. 2. Opp. p. 650. Prodiit Moguntiæ 1602. 4. & cum Hiſtoria Eccleſiaſtica Anaſtaſii Pariſ. 1649. fol. Antonii Dadini Alteſerræ notæ & obſervationes ad Anaſtaſium de Vitis Pontificum Pariſ. 1680. 4. Locum de Johanna Papiſſa in recentioribus duntaxat Anaſtaſii Codicibus reperiri & ex Martino Polono (qvi A. 1270. obiit) tantum non ad verbum inſertum viri docti annotant. Vide Launojum parte IV. Epiſt. 8. p. 355. edit. in fol. & Gvil. Benevenutum in diſſ. de nummo Johannis VIII. apud Jo. Clericum T. XXIII. Bibl. ſelectæ p. 59.

Ex Græcis verſa ab Anaſtaſio Bibliothecario.

Chronologia Nicephori CPolitani A. 828. defuncti, ab orbe condito ad ſuam usqve ætatem, in Bibliothecis Patrum ſæpius edita & ab Antonio

Contio illuſtrata ut dixi Volum. VI. p. 153. In hujus calce legitur *Stichometria* librorum ſacræ Scripturæ & Apocryphorum qvæ etiam occurrit in Operibus Petri Pithœi, Pariſ. 1609. 4.

Hiſtoria Eccleſiaſtica ex eodem *Nicephoro, Georgio Syncello & Theophane* Confeſſore contracta ad Joannem urbis Romæ Diaconum (qvi deinde A. 872. Papa Joannes VIII.) Cum notis Caroli Annibalis Fabrotti prodiit inter ſcriptores Hiſtoriæ Byzantinæ, Pariſ. 1649. fol.

Acta Synodi ſexta CPoli *in Trullo* habitæ A. 680. in Concilior. Tom. III. Binii, & VI. Labbei & III. Harduini. Auctorem veteris verſionis eſſe Anaſtaſium notavit Labbeus de S. E. T. 1. p. 63.

Acta Synodi ſeptima, ſive *Nicana ſecunda*, A. 787. celebratæ ad eundem Johannem, jam Pontificem. in Concilior. Tom. III. Binii & T. VII. Labbei, & Harduin. T. IV.

Acta Synodi octava A. 869. habitæ CPoli, cui ipſe interfuit, ad Hadrianum II. Pontificem. in iisdem Concilior. Tom. III. Binii & T. VIII. Labbei & Harduini T. V.

Collectanea ad controverſiam & Hiſtoriam Monothelitarum ſpectantia, qvæ prodierunt Jacobo Sirmondo curante in ejus variis Opuſculis T. 1. Pariſ. 1620. 8. deinde recuſa in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. T. XII. p. 831. & in Operibus Sirmondi T. 3. ex parte etiam ante Tomum primum Operum S. Maximi junctim editorum à Franc. Combefiſio.

S. Maximi & Joannis Scythopolitani ſcholia in Dionyſium, qvem Areopagitam appellant. Verſio Anaſtaſii necdum edita eſt qvod ſciam, ſed Epiſtolam A. 875. illi præfixam ad Carolum Calvum, vulgavit Jac. Uſſerius in Epiſtolis Hibernicis p. 45. qvi Joannis ſcholia alibi * obſervat illa ipſa eſſe qvæ Dionyſio Alex. ab qvibusdam tribuuntur, atqve in editis permixta legi cum ſcholiis S. Maximi.

Vita Dionyſii ejusdem, ſcripta à Methodio. Etiam hæc nusqvam vulgata mihi occurrit, ſed tantum Epiſtola qvam ad eundem Carolum Anaſtaſius præmiſerat, contra eorum ſententiam qvi Dionyſium primum Pariſiorum Epiſcopum ab Areopagita diſtingvunt. Hæc edita eſt à Surio ad VIII. Octobr. Petro Franciſco Chifletio in diſſ. de uno Dionyſio, aliisq;. Paſſio S. Dionyſii Areopagitæ per Anaſtaſium Bibliothecarium MS. fuit in Bibl. Caroli de Montchal, teſte Labbeo p. 207.

Encomium S. Bartholomæi Apoſtoli ſcriptum à Theodoro Studita, ex Anaſtaſii verſione dederunt Lucas Dacherius T. 3. ſpicilegii & Franciſcus Combefiſius in Bibl. Concionatoria Tomo VII.

Paſſio

* In Bibl. Theologica MS. Vide Caveum in Joanne Maxentio ad A. 520.

Digitized by Google

Paſſio S. Demetrii Martyris, incerto auctore, apud Jo. Mabillonium T. 1. Analect. p. 65.

Vita *Petri Alexandrini* & Paſſio *S. Acacii* ſociorumqve ejus, qvarum in vita Johannis VIII. à Papebrochio edita mentio, & Vita *Joannis Eleemoſynarii* ſcripta à Leontio qvam juſſu Nicolai Pontificis vertiſſe Anaſtaſium teſtatur Sigebertus c. 103. de Script. Eccleſ.

Epiſtola S. Cyrilli Alex. ad Gennadium, qvam ab Anaſtaſio verſam notat Hendreichius in pandectis Brandenburg. p. 163. ſicut & *narrationem miraculi Berytenſis* de imagine CHriſti à Judæis transfixa A. C. 765.

Hiſtoriam de Joſaphat & Barlaam qvæ ex Græco verſa legitur in ſcriptis Joannis Damaſceni, Anaſtaſio velut interpreti, incerta conjectura tribuit Caſpar Barthius notis ad Hermæ Paſtorem p. 910.

Alius Anaſtaſius Bibliothecarius, & Cardinalis S. Marcelli circa A. 848. ſed deinde qvod qvinqve annos ab Eccleſia ſua abfuiſſet, ſemel iterumqve exauctoratus condemnatusqve: ut ab altero Anaſtaſio in vitis Pontificum traditur, qvem cum hoc multi confundunt. De tertio Anaſtaſio Bibliothecario infra, in Cardinali.

Anaſtaſio Epiſcopi *Cæſareæ* Palæſtinæ, qvi ſub extremum ſæculi undecimi floruit, *περὶ τῆς νηστείας τῆς ὑπερενδόξου Θεοτόκου de jejunio Deiparæ* (MS. Lambec. VI. p. 60. & VIII. p. 450.) Græce & Lat. T. 3. monumentor. Cotelerii. p. 432 - 437. Ejusdem *de artziburio* * adverſus Armenios Græcè ad calcem Typici S. Sabæ. Ejusdem *περὶ τῶν ἑπτὰ ἑβδομάδων τῶν νηστειῶν*, MS. Lambec. VIII. p. 450.

Anaſtaſios *Cardinales* invenio ſeptem, in his duos præ ceteris memorandos, unum qvem eundem nonnulli faciunt cum Anaſtaſio Bibliothecario, de qvo ſupra dictum: & alterum Monachum ut ajunt *Caſſinenſem* & Bibliothecarium Stephani II. (aliis III. ut Clariſſimo Caveo in Hiſt. literaria) qvi fuit Papa ab A. 752. ad 757. Huic Anaſtaſio tribuunt hiſtoriam an fabulam de translatione partis reliqviarum S. Benedicti & ſororis ejus Scholaſticæ.

Anaſtaſius *Cnoſſiæ* Epiſcopus. Vide Gnoſſi.

Anaſtaſius *Comnenus* recentis ætatis Archimandrita, cujus mentio apud Allatium de purgatorio p. 865. ſeq. 881. 883.

Anaſtaſius ex Eccleſiæ CPol. Syncello in locum Germani Patriarcha CPolitanus ab A. 730. ad 754. Ejus Synodica ad Gregorium II. rejecta, & ipſe velut Iconoclaſta excommunicatus teſte Theophane, & in Hiſt.

* Ita Armenii appellant jejunium ſuum. Vide Cangii gloſſar. in Ἀρτζιβούριον.

Eccleſ. Anaſtaſio Bibliothecario. Confer Allatium de conſenſu II. 1. p. 475. Synodicum Pappi c. 138.

Anaſtaſius *Conſul* A. C. 517. diverſus fuit ab Imperatore, nec Imperator Anaſtaſius Conſulatum geſſit anteqvam Imperii faſces capeſſeret. Vide Pagium ad A. 517. num. 2.

Ad Anaſtaſium *Diaconum* qvemadmodum & Anaſtaſiam Diaconiſſam & ad Anaſtaſiam ὑπάτισσαν ſive Conſulis conjugem exſtant Severi Antiocheni Epiſtolæ MSS. in Bibl. Coisliniana. Vide ejus Catalogum p. 56.

Anaſtaſius *Eleutheropolitanus* in Palæſtina Epiſcopus ſubſcripſit Synodo Hieroſolymitanæ A. 536.

Anaſtaſius Epiſcopus in Palæſtina Gabenus interfuit eidem Synodo Hieroſolymitanæ A. 536. celebratæ.

Anaſtaſius Gnoſſi in Creta Epiſcopus interfuit Synodo Nicænæ ſecundæ A. 787. Ad hunc Theodori Studitæ Epiſtolæ.

Anaſtaſius *Hieroſolymitanus* interfuit Synodo CPol. in trullo habitæ A. C. 680. allegatur a Manuele Caleca de eſſentia & operatione T. 2. auctar. noviſſ. Combefiſ. p. 26. Κατὰ γὰρ τὸν θεῖον Ἀναςάσιον Ἱεροσολύμων, τελχῶς λέγεται ἡ ἐνέργεια. Combefiſius p. 131. mendum eſſe putat pro Σιναΐτῃ, ſive Sinaita, ſine gravi cauſa, ut exiſtimo.

Anaſtaſius *Iconoclaſta*, ſupra in CPolitano.

Flavius Valerius Anaſtaſius Dyrrhachenus, cognomento Dicorus *Imperator* Orientis ab 7. April. A. C. 491. ad 10. Jul. 518. de cujus laudibus Procopius c. 19. Anecdot. Hic Profeſſionem fidei miſit ad Conſtantinum Epiſcopum urbis Romæ per Scholaſticum Patritium exarchum. Vide Anaſtaſium Bibliothecarium in vita Conſtantini Papæ.

Flavius Artemius ſive Anaſtaſius II. *Imperator* Orientis à feſto Pentecoſtes A. 713. ad A. 715. qvo captus à Theodoſio III. Adramytteno Theſſalonicamqve relegatus, & deinde ab Imp. Leone III. capite minutus eſt. Vide Nicephori CPol. breviar.

Anaſtaſius *Jotapenſis* in Iſauria Epiſcopus interfuit Synodo Hieroſol. A. 536. & CPol. ſub Menna eodem anno celebratæ.

Anaſtaſius *Linoæ* in Bithynia & alter Anaſtaſius *Mæoniæ* in Lydia Epiſcopus interfuere Synodo CPol. A. 680.

Anaſtaſius *Martyr*, cujus Encomium ſcriptum à Georgio Piſide tradunt qvidam Svidæ Codices in Γεώργιος. Vide ſupra, p. 53. & Volum. VIII. p. 787. infra, in Perſa.

Anaſtaſii duo, S. *Maximi* Confeſſoris diſcipuli Lambec. VIII. p. 444. Horum alter Anaſtaſius Rom. Eccleſ. *Apocriſiarius* de obitu S. Maximi

ſcripſit

ſcripſit ad Theodoſium Gangrenſem presb. & vitam atqve Acta hujus Magiſtri ſui Maximi compoſuit. vide eundem Lambec. VIII. p. 127. Sirmond. T. 3. Opp. p. 573. 602. & in tomo primo Operum S. Maximi edit. Combefiſianæ, & qvæ notavi Volum. VIII. hujus Bibl. p. 729. nec non Baronium ad A. 656. ubi eadem Acta Maximi ab Anaſtaſio prodita exhibet Latine ex verſione Petri Morini, qvi ea tranſtulit ex tribus Codicibus Vaticanis. Anaſtaſii *Monachi* ad commune Monachorum collegium Calaritanum, legitur T. 1. Opp. S. Maximi p. XLIII.

Anaſtaſius *Monachus* circa A. 520. cujus mentio in appendice ad vitam S. Jo. Climaci.

Anaſtaſius *Narnienſis* in Umbria Epiſcopus interfuit Concilio Romano Lateranenſi A. 649.

Anaſtaſius Epiſcopus *Nicaenſium* metropolitanus ſubſcripſit A. 520. relationi Synodi CPol. de ordinatione Epiphanii Epiſcopi & Concilio interfuit ſub Menna habito CPoli A. 536. In Bibl. Coisliniana p. 389. exſtat MS. ὑπόθεσις καὶ ἑρμηνεία τοῦ ψαλτηρίου τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ψαλμῶν ἀπὸ φωνῆς Ἀναςασίου μητροπολίτου Νικαίας. Et p. 244. Catena MS. in Pſalmos collecta tum ex aliis tum ex Anaſtaſio Nicæno. Sub Anaſtaſii Nicæni nomine qvæſtiones varias & reſponſiones edidit Hervetus, qvæ in aliis Codicibus & in editione Gretſeri rectius referuntur ad Anaſtaſium Sinaitam. Sed de his ſupra p. 324.

Anaſtaſius *Nicopoleos* in Epiro Epiſcopus interfuit Synodo ſextæ ſive Trullanæ CPol. A. 680.

Anaſtaſius notarius *ρεγεωνάριος* Romanus in Synodo Lateranenſi A. 649.

S. Anaſtaſius *Perſa*, monachus in monaſterio S. Abbatis Anaſtaſii non procul Hieroſolymis, occiſus A. 628. de qvo Surius & Bollandus ad 22. Jan. Vide ſupra in Martyre.

Anaſtaſius *Polemonienſis* in Ponto Epiſcopus qvi interfuit Concilio CPol. A. 680.

Anaſtaſius *præfectus* magni montis Antonii, de qvo in vita S. Joannis Eleemoſynarii.

Anaſtaſius *presbyter* qvi Romæ cauſam Honorii Papæ ſciſcitatus eſt, de qvo S. Maximus Confeſſor T. 2. p. 132.

Anaſtaſius presbyter de qvo Jo. Moſchus in prato c. 48. 49.

Anaſtaſius presbyter tituli Anaſtaſiæ qvi interfuit Concilio Rom. A. 495. 499.

Anaſtaſius *prior* monaſterii Romanorum CPoli, ſubſcripſit Synodo ſub Menna A. 536.

Anaſtaſius *Protoſpatharius*, ad qvem Theodori Studitæ Epiſtola.
Anaſtaſius *Rachlenorum* ſive Arachlenorum in Phœnicia maritima Epiſcopus interfuit Concilio CPol. generali qvinto, A. 553.
Anaſtaſius I. Epiſcopus Romanus ab A. 398. ad 401. de qvo Henſchenius ad 27. April. T. 3. p. 491. ſqq. & Tillemontius T. XII. memor. Ex Epiſtolis tribus qvæ ſub ejus nomine in Conciliorum tomis leguntur genuina eſt illa *ad Joannem Hieroſol.* qvam habes etiam inter Hieronymi Epiſtolas & Jo. Garnerii notis illuſtratam T. I. Opp. Marii Mercatoris p. 109. ſeq. De ſuppoſitis ei Epiſtolis Blondellus in pſeudo Iſidoro p. 557. ſeq.
Anaſtaſius II. Epiſcopus Rom. ab A. 496. ad 498. cujus fragmenta Epiſtolæ ad Urſicinum dat Baluzius in nova collect. Concilior. p. 1457. & Harduinus T. 2. Concil. p. 951. apud qvem p. 947. etiam legitur Epiſtola Anaſtaſii Papæ *ad Anaſtaſium* Imp. Non alteram *ad Clodoveum* Francorum Regem qva ei Chriſtianam fidem exordio Pontificatus ſui ſuſceptam gratulatus eſt, omiſit. Eam dedere Dacherius T. V. ſpicileg. p. 582. & Labbeus T. IV. Concil. p. 1282. Carolus le Cointe T. I. Annal. Eccleſiaſt. Francor. &c. *Libros de Trinitate*, & alios qvos Platina è Gvilelmo Bibliothecario commemorat, nemo hactenus in lucem protulit.
Anaſtaſius III. Epiſcopus Rom. ab A. 912. ad 914. cujus Epitaphium habet Baronius ad A. 912. 1. *Vatis Anaſtaſii reqvieſcunt membra ſepulchro* &c.
Anaſtaſius IV. Epiſcopus Rom. A. 1153. & 1154. cujus Epiſtolæ IX. in Conciliis Labbei T. X. p. 1132. & decima ad Epiſcopos & abbates provinciæ Burdegalenſis (qvam Baluzius ad Marcam de concordia ſacerdotii & imperii vulgaverat) p. 1851. Eædem Epiſtolæ decem apud Harduinum T. VI. parte 2. p. 1323. qvi alias duas, alteram ad Archi-Epiſcopum Bracarenſem, & alteram ad Hyacinthum Cardinalem qværere juſſit apud Odoricum Raynaldum ad A. M CCXXXIX. n. 54. ſeq. ubi male in margine Raynaldi notatur Anaſtaſius II. pro IV.
Anaſtaſius *Senogallienſis* in Ducatu Urbinate Epiſcopus ſubſcripſit Pauli I. Papæ conſtituto A. 761.
Anaſtaſius *Tabienſis* ſive *Tavienſis*, Ταβίας in Galatia Epiſcopus, vicem gerens Metropolitani Dorothei Ancyræ, adſuit Concilio CPol. A. 553.
Anaſtaſius *Tenedi* inſulæ in Cycladibus Epiſcopus interfuit Concilio Epheſino A. 431. & Conciliabulo A. 449.
Anaſtaſius *Theotocianorum* Epiſcopus, ſupra, Apolloniadis.
Anaſtaſius *Tiberiopolitanus* in Phrygia Pacatiana Epiſcopus interfuit Synodo CPol. A. 680.

Anaſta-

Digitized by Google

Anaſtaſius *Tiburtinus* (Tivoli) in Campania Romana Epiſcopus interfuit Concilio Romano A. 595. & alius A. 721.

Anaſtaſius *Ticini* in ducatu Mediolanenſi Epiſcopus interfuit Romano Concilio celebrato A. 680.

Anaſtaſius *Triũ Tabernarũ* in Latio Epiſcopus interfuit Concilio Rom. A. 853.

Anaſtaſius *Tripoleos* in Lydia Epiſcopus interfuit Synodo generali ſeptimæ ſive Nicænæ ſecundæ A. 787.

Anaſtaſius *Tudenſis* in Gallæcia Hiſpaniæ provincia Epiſcopus Toletanæ interfuit Synodo A. 633.

Anaſtaſius *Tyrai* in Piſidia Epiſcopus interfuit Synodo Photianæ A. 879.

Anaſtaſius *Ungrorum* ſive Hungarorum Archiepiſcopus A. 1007. ſubſcripſit diplomati Johannis Papæ XVII. qvod in vita S. Henrici edidit Gretſerus & è Gretſero Harduinus T. VI. Concil. p. 770.

De S. Anaſtaſia utraqve Romana dixi ſupra p. 53. Et de Anaſtaſia Diaconiſſa & Anaſtaſia Conſulis conjuge p. 340. in Anaſtaſio Diacono.

CAP. XXXVI.

De SEVERO Antiocheno, OLYMPIODORO Alex. & Zacharia Scholaſtico.

Severus Antiochenus 1. *Ejus ſcripta.* 2. *alii Severi.* 3. *Olympiodorus Alex.* 4. *Olympiodori alii.* 5. *Index ſcriptorum in Olympiodori commentariis ad Meteora laudatorum.* 6. *Zacharias Scholaſticus.* 7.

I.

SEVERUS Sozopolitanus in Piſidia, ex cauſidico Berytenſi Monachus ac poſt Flavianum A. C. 513. Epiſcopus *Antiochenus*, ſed qvoniam Synodo Chalcedonenſi adverſabatur ob Eutychianam hæreſin depoſitus primo anno Juſtini Imp. (CHRISTI 519. Antiocheno 567.) ſucceſſorem nactus Paulum & hoc defuncto Euphraſium. Deinde edicto Juſtiniani iterum condemnatus, contra Aphthartodocetas ita depugnavit, ut caput daret contrariæ hæreſi qvæ ab ipſo dicta eſt Severianorum ſive corrupticolarum de qva videndus Damaſcenus c. 84. & è recentioribus Natalis Alex. Sec. VI. p. 400. & Garnerius ad Liberatũ p. 140. Vita Severi hujus qvam olim legit Evagrius III.

Digitized by Google

33. & Liberatus cap. 19. breviarii, intercidit. Interciderunt & Acta Synodi adverſus eum celebratæ CPoli A. 518. ſub Joanne Patriarcha, de qva mentio in Actione V. Concilii ſub Menna A. 536. Ex ſcriptis Severi ipſius qvæ olim extitere qvam plurima, ſola fere ad nos fragmenta pervenerunt.

II. Severi Antiocheni ſcripta.

Commentarii in Jobum, Matthæum, Lucam, Joannem, & alios *S. Scripturæ libros*, è qvibus plura fragmenta paſſim in Catenis Græcorum Patrum editis atqve ineditis leguntur jam ſub *Severi*, jam ſub *Antiocheni*, jam ut apud Thomam Aqvinatem ſub *Græci*, jam ſub *Severiani* nomine. Etiam in Catena Corderiana ad Lucæ VII. 38. pro *Servio* ex MS. Mazariniano *Severum* reponendum monet Combefiſius in Bibl. Concionatoria, in qva ex iisdem plura produxit Latine, nihil in illis hæretici obſervaſſe ſe teſtatus, qvoniam nimirum Catenarum collectores heterodoxa de induſtria omiſerunt, ut Catenæ in Joannem auctor feciſſe ſe diſertis verbis profeſſus fuit, qvam eandem cautionem etiam adhibuere in aliis, ut Apolinario, Theodoro Mopſveſteno, & Origene, Euſebio, Theodoro Heracleenſi, Diodoro Tarſenſi &c.

Severi Πῶς νοητέον τὴν τȣ̃ Κυρίȣ τριήμερον ταφήν. *de concordantia Evangeliſtarum circa ea qvæ in ſepulchro Domini contigerunt*, MS. in Bibl. Cæſarea teſte Lambecio III. p. 44. Integrum Græce & Latine ex Codice Bibl. Coislinianæ exhibet celeberrimus Montfauconus in Catalogo Codicum illius Bibl. p. 68 - 75. Confer Anaſtaſii Sinaitæ qvæſtionem 152.

Λόγοι ſive ſermones quam plurimi, ex quibus fragmenta in MSS. Bibl. Coislinianæ ἀπὸ λόγȣ ιδ. ιε. &c. usque ad ρξ ſive 160. Etiam in Catena Ghisleriana ad Jeremiam T. 1. p. 438. ἀπὸ λόγȣ ξβ΄. Vide Eruditiſſ. Montfauconi Bibl. Coislinianam, p. 53. & p. 61. ubi ἐκ τȣ̃ λόγȣ εἰς τὸ Φωτιστήριον, *in Baptiſmum*, εἰρημένȣ.

Ἐκ τῶν ἐνθρονιαστικῶν αὐτȣ̃ λόγων εἰς τὴν τῶν νηστειῶν τεσσαρακοστήν. *Ex ejus inauguralibus ſermonibus, in S. Quadrageſimam*, dictus in paraſceve eam præcedente, in Caſſiani Eccleſia. Incipit: Νόμος ἐστὶ καὶ ἐπὶ τῶν σωματικῶν παλαισμάτων. Fragmentum in Damaſceno V. C. Mich. Lequien T. 1. p. 504.

Ἐκ τȣ̃ λόγȣ εἰς τὸ τρισάγιον καὶ τὸν Εὐαγγελισμόν, fragmentum MS. apud eundem virum doctiſſimum.

Ἀπο-

Ἀπολογητικοὶ plures in Codicibus Coisliniinianis memorantur, niſi, ut eruditiſſ. Montfauconus veriſimiliter conjicit, pro ἀπολογητικοῦ κ'β legendum ἀπὸ λόγου κ'β. & ſic ρης'. ό. ρ'β. Apologeticum Severi etiam citari in Catena Regia Pariſ. ad Cantica S. Scripturæ, teſtatur Combefiſius.

Προσφωνητικὸς λεχθεὶς ἐν Δάφνῃ ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ἁγίας Εὐφημίας. citatur in Actis Synodi Lateranenſis A. 649. T. VI. Labbei p. 316.

Κατὰ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Γραμματικοῦ τοῦ Καισαρέως. *Contra Joannem Cæſareenſem, Grammaticum* citatur λόγος γ'. κεφάλ. ιζ. Hujus Joannis Apologia Synodi Chalcedonenſis contra Timotheum memoratur in Anaſtaſii Hodego p. 90. & 96. Severi contra Johannem, in Catena ad Cantica S. Scripturæ, & in Actis Synodi Lateranenſis A. 649. habitæ. *Joannis Scythopolitani* Epiſcopi ἐκ τοῦ λόγου, ἡ κατὰ Σεβήρου αἱρετικοῦ κεφ. γ'. citatur in Synodo Lateranenſi A. 649. T. VI. Labbei p. 308 *Nicias* Monachus contra Severum apud Photium Cod. 50. *Eulogius* Alex. contra Timotheum, Severum & Theodoſium. id. Cod. 225. ſeq.

Κατὰ κωδικίλλων Ἀλεξάνδρου συντάγματα. *Libri adverſus codicillos Alexandri.* citatur in Catena inedita Bibl. Coiſlinianæ ad Octateuchum.

Περὶ τῶν δύο φύσεων *de duabus naturis* liber octavus citatur in collectione teſtimoniorum ſub Joannis Damaſceni nomine.

Φιλαλήθης *contra Synodum Chalcedonenſem*, citatur ab Anaſtaſio in Hodego p. 94. 96.

Apologia τοῦ Φιλαλήθους. Vide Montfauconi Bibl. Coiſlinianam p. 54. & Labbei conſpectum Operum Jo. Damaſceni p. 54.

Ἀποκρίσεις πρὸς Εὐπράξιον κουβικουλάριον. *Ad Eupraxium Cubicularium reſponſiones.* Montfaucon. p. 68. & Lambec. III. p. 43.

Σύνταγμα κατὰ τῆς διαθήκης Λαμπετίου. *adverſus Lampetii Maſſaliani teſtamentum.* Photius Cod. 62.

Κατὰ τῶν προσθηκῶν Ἰουλιανοῦ σύγγραμμα, *ſcriptum adverſus Juliani* (Halicarnaſſei) *additamenta.* in Catena ad Jeremiam Ghiſleriana T. 2. p. 759. Plura etiam fragmenta in Codicibus Coiſlinianis ἐκ τῶν πρὸς Ἰουλιανὸν συγγραμμάτων.

Κατὰ Φιλικισσίμου *contra Feliciſſimum* citatur λόγος δ', κεφάλ. ζ.

Ὅτι ἀπαθὴς ὁ λόγος. MS. apud V. C. Michaëlem le Quien.

Ὑπακοὴ εἰς τοὺς μάρτυρας. *in martyres.* Vide Montfauconi Bibl. Coiſlin. p. 44. & 54.

Σύνταγμα εἰς τὸ, ἅγιος ὁ θεός. *in illud: Sanctus DEus.*

Digitized by Google

Διάλογος πρὸς Ἀναστάσιον. *Adverſus Anaſtaſium dialogus.*

Βίβλος τῶν ὑποσημειωθέντων ἰδιοχείρως διαφόρων κεφαλαίων. Ὑποσημείωσις δευτέρα, in Damaſceno novæ edit. T. 1. p. 505. Incipit: ὅτι δεῖ τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀδιαλείπτως νηστεύειν.

Epiſtolas Severi *Synodicas* quibus Chalcedonenſi Synodo anathema dixit, memorat Evagrius III. 33. 34 nec minus ἐνθρονιστικὰς ſive ſub auſpicium Epiſcopatus ſui ſcriptas, nec non reſcriptas ſingulis Patriarchis reſponſorias IV. 4. & Liberatus c. 19. breviarii. Quamplurium aliarum Epiſtolarum fragmenta in Codicibus MSS. Coislinianis, ut docet Eruditiſſ. Montfauconus p. 55. ſeq. & 44.

ad Ammonium. Ad Ammonium Presbyterum. Ad Ammonium Scholaſticum. Ad Ammonium & Petrum.

ad Anaſtaſiam ὑπάτισσαν Sive Conſulis uxorem. Ad Anaſtaſiam Diaconiſſam.

ad Anaſtaſium Conſulem (A. C. 517.) Ad Anaſtaſium Diaconum.

ad Andronicum Cœnobiarcham.

ad Photium & Andream.

ad Anthimum (CPol. Epiſcopum, hæreticum Monophyſitam) Synodica Epiſtola Incipit: τῶν πρὸς τὴν σὴν Θεοφιλίαν. Citatur in Actis Synodi Lateranenſis A. 649. Actione V. & in Synodo CPol. A. 680. Actione X. Hujus Anthimi ad Theodoſium, & Theodoſii ad Anthimum & Severum memorat Evagrius IV, 11.

Ad Cives Antiochenos. Evagr. IV. 4.

ad Antonium Epiſcopum.

ad Archimandritas.

ad Auxonem.

ad Bericianum, πρὸς Βερικιανόν.

ad Boſtrenos.

ad Cæſariam.

ad Cæſarium.

ad Comites, Vide Montfauconi Bibl. Coislinianam pag. 56. & 138.

ad Conſtantinum. Ad Conſtantinum Epiſcopum. Ad Conſtantinum ἀπὸ ὑπάτων, ſive exconſulem.

ad Didymum ἐρωτήσαντα εἰ χρὴ τῶν γεγηρακότων πρεσβυτέρων περικοπῆσαι τὰς σιτήσεις καὶ παρασχεθῆναι ἄλλοις τοῖς δυναμένοις ἀντ᾽ αὐτῶν λειτουργεῖν. *num oporteat presbyteris ſenibus annonas adimere & conferre aliis qui munia ſacra obire poſſunt.*

ad

ad Edeſſenos. πρὸς Αἰδεσηνούς. al. πρὸς Ἐδηνούς.

ad Eleuſinium citatur in Actis Synodi Lateranenſis A. 649. Meminit & Liberatus c. 19. breviarii.

Ad Epiſcopos. Ad Epiſcopos *ἑορταστική, δεικνῦσα ὅτι τύπος ἦν τῶν μελλόντων κατὰ ἑορτὴν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων γίνεσθαι, τὰ ὑπὸ τοῦ Δαβὶδ πεπραγμένα, Epiſtola feſtalis, oſtendens ea quæ à Davide geſta ſunt, figuram eſſe eorum quæ ſummi Sacerdotes in feſtis facturi erant.*

ad Euphemium Conſulem.

ad Eutychium Epiſcopum. Liberatus c. 19. breviarii.

ad Flavianum Epiſcopum. id.

ad Heraclianum.

ad Joannem Ducem (ἡγούμενον) Epiſtolæ III. Ad Joannem tribunum citatur in Catena ad Cantica S. Scripturæ. Ad Joannem militem.

ad Joannem Epiſcopum Alexandrinum, (hæreticum Monophyſitam.) Citatur in Concilio Lateranenſi A. 649. actione V. T. VI. Labbei pag. 319.

ad Iſidorum Comitem.

ad Julianum Epiſcopum (Boſtrenſem.)

ad Juſtinianum Imp. & Theodoram Auguſtam. Evagr. IV. 11. Nicephor. XVII. 8.

ad Leontium Chartularium.

ad Magnam citatur in Catena Regia Pariſ. ad Cantica S. Scripturæ & in Codicibus Coislinianis.

ad Marinum Epiſcopum. Ad Sergium & Marinum. πρὸς Σέργιον καὶ Μαρῖνον ἐπισκόπους in Catena Ghiſleriana ad Jeremiam T. 1. p. 414.

ad Maronem Epiſcopum. Ad Maronam Liberat. cap. 19. breviar.

ad Metram πρωτεύοντα.

ad Miſaëlem Diaconum. Ad Miſaëlem cubicularium.

ad Monachos. πρὸς μονάζοντας. in Catena ad Jeremiam T. 3. p. 20. 21. Ad Monachos qui in monaſterio Iſaaci. πρὸς τοὺς ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ἰσαάκου.

ad Nephalium. Anaſtaſius in Hodego p. 92. 100. 322. 326. De hoc Nephalio vide Evagrium III. 33.

ad Niciam Epiſcopum.

ad Oecumenium. Citatur in Actis Synodi Lateranenſis A. 649. T. VI. Labbei p. 316. Ad Oecumenium Comitem Epiſtola II. quæ incipit: ἔστι καὶ ἡμῖν ἐκ τῆς θεοπνεύστου γραφῆς. in Actis Synodi CPol. A. 680.

Digitized by Google

A. 680. Tomo VI. Labbei p. 834. Ad Oecumenium Scholaſticum Iſauriæ. Liberatus c. 19.

ad Orthodoxos Conſtantinopolitanos.

ad Paulum diaconum Perſam (hæreticum Neſtorianum) citatur in actis Synodi Lateranenſis A. 649. in quibus etiam ejusdem Pauli fragmenta. & in Actis Synodi CPol. A. 680. Incipit: τὸν μὲν Ἀπόςολον Παῦλον.

ad Ammonium & Petrum. Ad Petrum Monachum.

ad Phream & Eupraxium Cubicularium.

ad Photium. Ad Photium & Andream. Ad Photium πρωτεύοντα.

ad Probum.

ad Proſdocium Medicum.

ad Sergium, in Catena ad Jeremiam T. 2. p. 477. ad Sergium Patriarcham. ad Sergium Epiſcopum. ad Sergium & Marinum. ad Sergium Grammaticum tres Epiſtolæ. Ex una fragmentum in Actis Synodi Lateranenſ. A. 649.

ad Simplicium. Anaſtaſius in Hodego p. 322.

ad Solonem Epiſcopum, contra Evchitas. Incipit: ἦλθεν εἰς τὴν ἐμὴν μετεϱιότητα.

ad Soterichum Epiſcopum. Evagr. III. 44.

ad Theodorum Archiepiſcopum, in Catena ad Jeremiam T. 1. p. 83.

ad Theodoſium Alexandrinum. Citatur in Actis Synodi Lateranenſ. A. 649. & CPol. A. 680. meminit & Evagrius IV. 11.

ad Thomam Epiſcopum Germaniciæ. Vide Montfauconi Bibl. Coislin. p. 68.

ad Timotheum Archiepiſcopum Alexandrinum.

Si Abulpharajum audimus, Severus non longe afuit à Catholica Synodi Chalcedonenſis ſententia. Ita enim ille p. 148. Hiſtoriæ Dynaſtiar. *Hoc tempore* (Anaſtaſii Imp.) *innotuit* Severus *Patriarcha Antiochenus, qui libros multos compoſuit ad adſtruendum ſententiam de natura una è naturis duabus divina & humana ſine mixtione, confuſione aut corruptione; verum ita ut eo quo fuerant modo manerent, ſicut natura hominis duabus naturis animæ & corporis conſtat, & corpus duabus naturis materiæ & formæ, ita ut nec anima in corpus mutetur, nec materia in formam vel contra.*

Librum de ritibus Baptiſmi & ſacræ Synaxis apud Syros Chriſtianos receptis, è Syriaco Latine vertit & utraque lingua vulgavit *Guido Fabricius* Boderianus, Antwerp. 1572. 4. tributum D. *Severo, Alexandrino quondam*

dam Patriarchæ. Sed in Codice Guidonis Syriaco auctor tantum *Mar Severus Patriarcha* nuncupatur. Et *Male*, inquit Rich. Simon ad Gabrielem Philadelphienſem p. 290. *ritus ille in editis exemplaribus tribuitur Severo Patriarchæ Alexandrino. Codex MStus quem conſului, præfert nomen Severi Patriarchæ Antiocheni, & in multis ab edito diſcrepat, Aſſervatur in Bibliotheca C. V. Claudii Hardy.*

III. Severi alii.

Severus *Alexandrinus*, Jacobita, ſæculo decimo declinante Aſmonæorum Epiſcopus cujus meminit Elmacinus III. Hiſt. Saracen. p. 306. Ex ejus hiſtoria Patriarcharum Alexandrinorum Arabice ſcripta & adhuc inedita afferunt plura Abraham Ecchellenſis parte 1. Eutychii vindicati, Bartholomæus Herbelotus in Bibl. Orientali & Euſebius Renaudotus in Hiſtoria Patriarcharum Alexandrinorum. Scripſit & adverſus Eutychii, cujus æqvalis fuit, annales teſte eodem Ecchellenſi, qvi narrat opus illud Severi MS. exſtare in Vaticana Bibl.

Sub Severi Alexandrini Patriarchæ nomine Gvido Fabricius Boderianus Antwerp. 1572. 4. Syriace & Latine vulgavit librum de ritibus baptiſmi & ſacræ Synaxis apud Syros receptis: verum is, ut jam notavi, Antiochenum potius qvam Alexandrinum Epiſcopum habet auctorem.

Arrianus Severus JCtus, auctor librorum de interdictis.

Severus Cabulenſis in Thracia Epiſcopus Arianus, qvi ſubſcripſit decreto Synodi Sardicenſis Orientalium A. 347. Omitto alios Severos Epiſcopos qvorum in ſubſcriptionibus Conciliorum mentio occurrit.

Severus *prætor Aſiæ*, temporibus Imp. Antonini philoſophi, memoratus Ariſtidi Rhetori T. 1. p. 572. 600 &c.

Severus ad qvem duo Epiſtolarum volumina ſcripſerat Lactantius teſte Hieronymo c. LXXX. de Script. Eccleſ. & cap. CXI. *Aqvilius Severus* (alii legunt *Attilius) in Hiſpania, de genere illius Severi, ad qvem Lactantii duo Epiſtolarum ſcribuntur libri.*

Severus *Balearis* inſulæ (hodie Minorcæ) Epiſcopus, cujus Epiſtolam de Judæorum in illa inſula converſione & miraculis per S. Stephani protomartyris reliqvias factis vulgavit Baronius ad A. C. 418. n. 49. Vide Nic. Antonii Bibl. veterem Hiſpan. T. 1. p. 188.

Cæcilius Severus.

C. *Caſſius* Severus Parmenſis, cujus leguntur nonnulla in catalectis veterum Poëtarum.

Digitized by Google

Catilius Severus JCtus Hadriani Imp. temporibus

Gabriel Severus, Metropolita Philadelphienſis A. 1577. qvi diu Venetiis vixit & plura ſcripſit pro Græcorum ritu & doctrina, qvæ infra commemorandi dabitur locus.

Imperator L. Septimius Severus Pertinax ab A. C. 193. ad 211. & Alexander Severus ab A. 222. ad 235. & Severus Lucanus poſt Majorianum ab A. 461. ad 465. ne dicam de Severo Cæſare qvem Galerius contra Maxentium miſit A. 305. occiſo Ravennæ A. 307.

Severo *Malacitano* in Hiſpania Epiſcopo & A. 584. à Leuvigildo rege Ariano miſſo in exilium & defuncto A. 589. tribuunt nonnulli ſermonem LXXIV. & LXXV. Petri Chryſologi de reſurrectione. Nam qvæ memorat Iſidorus Hiſp. c. 30. de Scriptoribus Eccleſ. liber contra Vincentium Epiſc. Cæſarauguſtanum Arianum, nec non Annulus ſive libellus de virginitate ad ſororem, nusqvam edita ſunt, qvod ſciam.

Severus *Milevitanus* in Africa Epiſcopus cujus exſtat Epiſtola ad S. Auguſtinum.

Severus *presbyter* qvi interfuit Conciliis Rom. A. 495. & 499.

Severus Epiſcopus *Ravennæ*, de qvo Martyrologia & Sanctorum Vitæ 1. Febr. & Tillemontius T. VII. memor. p. 708. ſeq. Omitto alios Severos Martyres, ut Romanum de qvo ad 8. Novembr.

Severum virum eruditum ſibi familiarem laudat Martialis XI. 58.

A. Septimius Severus Lyricus poëta, Veſpaſiani clarus temporibus, qvem auctorem *Moreti*, inter Virgilii Catalecta ſæpius editi habent Joſeph. Scaliger, Caſpar Barthius, & qvi cum notis ad calcem Copæ edidit Jo. Weitzius Francof. 1642. 8.

Severus *Sanctus Endelechius* Aqvitanicus Orator & Poëta Chriſtianus, Romæ clarus circa A. C. 376. qvo tempore graſſabatur illa lues hominum pariter & boum cujus meminit S. Ambroſius X. in Lucam T. 1. p. 1506. & qvam Severus ſingulari carmine choriambico *de mortibus boum* deſcripſit, qvod poſt alias editiones, noviſſime Jac. Gronovio curante cum Jo. Weitzii & Wolffgangi Seberi notis editum eſt ſeparatim Lugd. Bat. 1715. 8.

Severus *Sophiſta* Romanus tempore Anthemii Imp. de qvo Damaſcius apud Photium Cod. 242. & Svidas in Σεβῆρος.

Severus *Sulpicius* inſignis ſcriptor, de qvo dixi in Bibliotheca Latina.

Valerius Severus JCtus temporibus Antonini Pii.

IV.

Digitized by Google

IV. OLYMPIODORUS Diaconus Alexandrinus laudatur ab Anaſtaſio Sinaita libro VII. in Hexaëmeron, ὁ πολὺς τὰ θεῖα Ὀλυμπιόδωρος, * *in rebus divinis præclarus Olympiodorus :* mox eidem dicitur φιλόσοφος ὁ τὴν Ἀλεξανδρέων τοῖς λόγοις καταφωτίσας, ὡς ταύτης διάκονος, *Philoſophus qvi Alexandriam ſuis illuſtravit libris, ut qvi eſſet ejus Diaconus.* ** In ejusdem Anaſtaſii qvæſtionibus, qvæſtione XVI. p. 186. affertur locus Ὀλυμπιοδώρου ἐκ τῶν εἰς Ἰώβ, ex Olympiodori *commentario in Jobum.* Hinc non infra ſæculi ſeptimi medium detrudendam Olympiodori ætatem recte colligas, cum Anaſtaſius Sinaita ſcripſerit circa A. 680, ut ſupra p. 313. & 324. annotavi. Hujus Commentarii in Jobum magna pars ſervata eſt in Catena Græcorum Patrum ad Jobum de qva non repetam qvæ dixi Volum. VII. p. 737. ſeq. Olympiodori ſcholia lectu digna *in Eccleſiaſtem* Latine ex verſione Latina *Zenobii Acciajoli* Florentini viderunt lucem Pariſ. 1511. 4. Baſil. 1536. 1551. 8. atqve in Orthodoxographis & in Bibliothecis Patrum. Eadem Græce & Latine primum edita ſunt in auctario Bibl. Patrum Ducæano Pariſ. 1624. fol. T. II. p. 602. & inde in Bibl. Patrum Morelliana Pariſ. 1644. 1654. Tomo XIII. *In librum Eſdræ* ſcripſiſſe ſe innuit p. 630. ὡς ἐν τῷ Ἔσδρᾳ ἐσημειωσάμεθα. Ex pluribus ſcriptoribus collecta eſſe, vel illud ἄλλως, ἄλλως ſubinde repetitum docet. Nominetenus tamen ſcriptor in illis nullus allegatur niſi *Symmachus* ad cap. 7. & 9. & in margine ad cap. 4. *Cyrillus*, qvod poſtremum ſuſpicor eſſe ab interprete. *In Jeremiæ Prophetiam & Threnos* qvam plurima etiam Olympiodori in Catena Patrum ad Jeremiam Ghisleriana habemus, de qva itidem dicere me memini Volumine VII. p. 760. ſeq.

V. Olympiodori alii.

Olympiodoro uſum ſe teſtatur Plinius indice libri XII. Hiſtoriæ Nat. Jonſius putat fuiſſe Medicum : Harduinus rerum Alexandri magni ſcriptorem.

Olympiodorum τὸν τῶν Ἀθηναίων προστατήσαντα citat Laërtius in Diogene Cynico VI. 23.

Olympiodorus Athenienſis inſignis ductor militum cujus meminit Plutarchus in Ariſtide p. 327. Inter Alexidis Comœdias fuit Olympiodorus laudata Laërtio III. 28.

Olympiodorus Theophraſti diſcipulus. Laërt. V. 57.

Olym-

* Græce produxit I. E. Grabe T. 2. ſpicilegii Patrum p. 245.

** Diaconus dicitur etiam in Catena Ghisleriana ad Jeremiam T. I. p. 277.

Digitized by Google

Olympiodorus Alexandrinus ſcriptor Chemicus, qvem cum Thebano Hiſtorico eundem pleriqve faciunt. Vide Lambecium VI. p. 181. ſeq. Chemicum ejus ſcriptũ integrum producere animus eſt infra libro VI.

Olympiodorus Alexandrinus Philoſophus Peripateticus qvem audivit Proclus teſte Marino in Procli vita cap. 9. Καὶ φοιτᾷ μὲν ἐπὶ λόγοις Ἀριστοτελικοῖς παρ' Ὀλυμπιόδωρον φιλόσοφον ὃ κλέος εὐρύ. Eodem loco Marinus & è Marino Svidas in Ὀλυμπιόδωρος filiæ meminit qvam Proclo nuptui collocare voluit Olympiodorus Pater. Obiit Proclus A. C. 485.

Olympiodorus junior itidem Alexandrinus, prioris fortaſſe nepos, cujus ſunt commentarii qvos habemus *in Ariſtotelis qvatuor libros Meteorologicon*, diſtributos in πράξεις ſive lectiones (νά) LI. editosqve Græce cum Fed. Turriſani præfatione ad Cardinalem Herculem Gonzagam, Venet. apud Aldi filios. 1551. fol. ante Jo. Philoponum in 1. Meteorologicon. Et Latine Jo. Baptiſta Camotio interprete Venet. 1551. 1567. fol. Cometæ ætate ſua conſpecti anno Diocletiani σπά. 281. (CHRISTI 565.) meminit lib. 1. p. 12. b. Alexandriæ ſuæ p. 37. b. ὥσπερ ἡ ἡμετέρα πόλις, ἡ Ἀλεξάνδρεια λέγω, κεκόσμηται. Cæterum in Latina verſione p. 10. poſt v. 25. ante verba *Ad hunc igitur modum*, deſideratur Græcæ editionis totum folium ſextum & multa alia turbata, ut praxis ſexta & ſeptima (qvæ incipit à verbis p. 22. b. *Poſtea qvam de rebus iis*) confuſæ in unum, pro octavâ ſeptima numerata. Πράξεις XI. XII. XIII. etiam in Græco deſunt. & cum πράξει XXII. numeri etiam in Græcis confuſi & omiſſi usqve ad XXXIII.

VI. Index ſcriptorum in Olympiodori Commentariis ad Meteorol. memoratorum.

Numeri, πράξεις ſive lectiones denotant.

Ægyptii obſervarunt Planetarum conjunctiones. 6.

Æſopi fabula deCharybdi, qvæ reducto ſpiritu ex mari fecerit eminere primùm montium juga, deinde inſulas. 18.

Alexander Aphrodiſeus. 1. 3. 4. 6. 7. 22. 34. 35. 38. 40. 41. ὁ ἐξηγητής. 39. 40. 46. narrat in Cyllene montem altiſſimum, in qvo litteræ inſcriptæ cineribus ſacrificiorum indeletæ manent. 3.

Ammonius 1. 7. 37. magnus Philoſophus. 6. 9. 18. 37. 38. 39. 46. 48.

Anaxagoras ſolem appellavit μύδρον ignitum. ab Athenienſibus multatus exilio, reſtitutus Oratione Periclis. 2. Cometam putavit congreſſum errantium ſiderum. 6. opinio de via lactea. 7. de grandine. 14.

Ὁ Ἀφρο-

Digitized by Google

ὁ Ἀφροδισιεύς. (Alexander) 40. 46.
Apollonius 16. vide infra in Democrito.
Apollonius Tyaneus, τί ποτέ δὴ λόγος, ἔφη, ὦ οὗτο ἥκει, τὸν δάκτυλον κατὰ λίθου προσαγαγών, καίτοι λίθου πρὸς τὴν ἀφὴν τοῦ δακτύλου ὑποχωρήσαντος. 46.
Arati Poëtæ Sphæra. 9.
Archimedes 34. ubi de ratione iridis.
Ariſtoteles Mathematicarum diſciplinarum & γραμμικῆς ἐπιστήμης ſive Geometriæ neutiqvam imperitus. 34. ἐν τῇ Φυσικῇ. 46. Phyſica ἀκρόασις. 1. de cœlo. 1. 2. 18. de generatione & corruptione. 1. 41. 46. 48. μονόβιβλος περὶ μετάλλων. 1. ἐν τῷ περὶ βροντῆς καὶ ἀστραπῆς λόγῳ. & ἐν τῷ περὶ ἴριδος λόγῳ 34. reſpiciuntur libri Meteorolog. Varia lectio in lib. Meteor. annotatam. 15.
Aſclepiodotus ὁ μέγας Ἀσκληπιόδοτος φιλόσοφος ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ γεγραμμένῳ εἰς Τίμαιον ὑπομνήματι. 49.
In Aſtronomica diſciplina demonſtratum eſt ſeptuagies centies ſolem terra, terram undeqvadragies lunâ eſſe majorem. 2. Apud veteres Aſtronomia & Aſtrologia promiſcuè uſurpatæ. ibid.
Callimachus in ἑκάλῃ. 6. ita legendum pro αἰκάλῃ.
Chaldæi. 1.
Anaxagoras Clazomenius & Democritus Abderites, Cometem congreſſum qvinqve planetarum eſſe exiſtimarunt. 6. De via lactea opinio. 8. Democritus. 21. Diocles. 3.
Dionyſius Geographus. 16.
Empedocles. 3. 15. 46. tanqvam Poëtæ eſt ignoſcendum, ut Phyſico non eſt condonandum qvod mare terræ ſudorem dixit. 22. ejus verſus. 51.
Euclidis κϛʹ θεώρημα τοῦ αʹ βιβλίου τῆς στοιχειώσεως. 35. ἐν τετάρτῳ θεωρήματι τοῦ ιαʹ βιβλίου. 36.
οἱ ἐξηγηταί. 39. (Alexander Aphrodiſ.)
Herodotus. 17.
Heraclitus. 18. 20. 21. 22.
Heſiodi ἔργα καὶ ἡμέραι in qvo libro præcepta ruſtica. 17. Heſiodus Theologus. 19.
Hippocrates Medicus. 6. 9. 22. 41. lib. περὶ φυσῶν de flatibus, 15. de morbis acutis. 41.
Hippocrates (non Cous ſed) Chius pridem mercator qvi paralogiſmum de qvadratura circuli reperit, dixit Cometem eſſe ſextum planetam, ἰσόδρο-

Digitized by Google

ἰσόδρομον Mercurii. 6. refellitur. ibid. lacteam viam ex repercuſſione ad ſolem fieri putavit. 8.

Hiſtorici qvidam narrant mare Hyrcanum olim & Caſpium inter ſe juncta. 9. Hiſtoriæ confirmant maxima flumina à montibus oriri. 16.

Homerus. 1. 15. Poëta 2. bis. 6. bis. 15. bis. 16. 17. bis. 20. bis. 33. 51.

Οἱ ὑδροφάνται loca aqvoſa exploraturi, vaſis vacui os pronum terræ infodiunt, ibiqve eſſe ſinunt: deinde defoſſum in lucem proferunt. Qvod ſi circa ima vaſis humeſcentem vaporem invenerint, ibi aqvas latere non dubitant. 15.

Ὁ παιανιεὺς (Demoſthenes) πᾶς ὁ λόγος, ἂν ἀπῇ τὰ ἔργα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενὸν κατὰ τὸν Παιανιέα. 46.

Οἱ παλαιοί. 2. Veteres diviſerunt terram in Aſiam & Europam. Ariſtoteles in tres, Aſiam, Africam & Europam. 16.

Magnus Philoſophus. Vide, Ammonius.

Phyſici 22. à Theologis diſtinguntur. 19.

Plato. 6. in 18. 21. 41. 46. Timæo 4. 5. 7. 10. 40. Phyſiologiam Aſtronomiæ appellat nomine. 2. in Phædone. 21. in Gorgia. 21. de Rep. 21. Platonica fabula moraliter & Phyſice expoſita. 21.

Poëta. vide ſupra Homer. iris ὑετομάντις παρὰ τοῖς ποιηταῖς. 37.

Porphyrius. 46.

Ptolemæus Aſtronomus. 9. 40. ejus Geographia reſpicitur. 16.

Proclus ὁ θεῖος πρόκλος ἐν τοῖς εἰς Τίμαιον ὑπομνήμασιν ἀνάγει τὰ μέταλλα εἰς τοὺς ἑπτὰ πλανωμένους. 40.

Pythagoræ de Cometa opinio. 6.

Pythagoricorum de via lactea. 8.

Theologi. 19.

Theophraſtus. 2. 6. 22. ἐν τοῖς οἰκείοις μετεώροις. 15. ἔγραψεν ἰδίᾳ περὶ ἑκάστου μετάλλου. 40. *Hactenus Index in Olympiodor. ad Meteora.*

Olympiodorus Platonis admirator ad qvem ſcribit Iſidorus Peluſiota II. 256. Epiſt.

Diverſus ut videtur ab his omnibus eſt Olympiodorus Platonicus, cujus exſtant commentaria in varios *Platonis* libros, ſed adhuc inedita omnia, *in Alcibiadem priorem*, *in Gorgiam*, *in Phædonem* & *Philebum*, qvæ omnia Græce ſuperſunt MSta vel in unica Bibl. Cæſarea. Pleraqve etiam ex legato Holſteniano in Bibl. publica hujus Urbis Hamburgenſis, ne de aliis Italiæ, Angliæ, Galliæ & Germaniæ etiam noſtræ dicam. Sola ex πράξει prima in Alcibiadem priorem excerpta lucem vidit

Digitized by Google

vidit *Vita Platonis*, qvæ (lecta pridem Beſſarioni lib. 1. contra calumniatorem Platonis c. 3.) cum *Jacobi Windeti* verſione & notis ſubjicitur notis virorum doctorum in Laërtium, Tomo ſecundo editionis Wetſtenianæ p. 582 - 588. ſed ibi male tribuitur Olympiodoro qvem Thebanum Photius appellat, qviqve Hiſtoriam ſuam Theodoro juniori inſcripſit, defuncto A. 450. Nam in hac Vita citatur Proclus, in commentariis vero ad Platonem ex qvibus ut dixi excerpta eſt iſta vita, etiam longe junior Damaſcius qvi Procli diſcipulos auſcultavit. Commentarii *in Phædonem* ἀπόγραφον Græcum nactus ſum è ſectione Bibliothecæ Gudianæ, in qvo ab Olympiodori diſcipulis ex ejus lectionibus adnotata ſunt qvæ Platoni à variis Philoſophis objectantur, cum ſingulorum reſolutione & ad ea reſponſione. Titulus eſt: περὶ τοῦ ἀπὸ τῶν ἐναντίων λόγου διάταξις τοῦ ἡμετέρου καθηγεμόνος Ὀλυμπιοδώρου. In illo præter Plotinum, Jamblichum, Syrianum, ſæpius etiam laudatur Proclus, & ὁ ἐξηγητής atqve Olympiodorus ipſe, ὁ ἡμέτερος καθηγεμών. Memorabilia in primis in hoc commentario qvæ afferuntur ἐκ τοῦ χαιρωνέως ſive ex Plutarcho, & Stratonis Lampſaceni dubia qvæ Platonicæ de reminiſcentia animarum ſententiæ, & aliis qvibusdam ejus dogmatibus oppoſuit. Olympiodorus in Phædonem Platonis citatur à Caſaubono contra Baron. & in notis ad Perſium atqve alibi.

Olympiodorus, Hippodromi Sophiſtæ pater, qvem alendis eqvis Theſſalos omnes anteiviſſe ſcribit Philoſtratus II. 27. de Sophiſtis.

Olympiodorus Ægyptius Thebanus, Ethnicus librorum XXII. Hiſtoriæ ad Theodoſium juniorem (ab A. C. 407. ad 425.) ſcriptor, qvorum argumenta refert Photius Cod. 80. ipſum enim opus intercidit. Hunc ipſum putabat Jonſius lib. 3. c. 18. de ſcriptoribus Hiſt. Philoſoph. eſſe Olympiodorum cui Hierocles librum de Providentia & fato dicaverat, judicemqve eum conſtituerat diſceptationis ſuæ, καὶ αὐτὸν ἔχοντα τοῦ φιλοσοφεῖν ἔρωτα, οὐ μὴν οὐδὲ τῆς πολιτικῆς σοφίας ἄπειρον. Idem Phot. Cod. 214.

Olympiodorus tibicen, Epaminondæ magiſter, teſte Ariſtoxeno apud Athenæum lib. IV.

VII. ZACHARIAS Scholaſticus, (non diverſus fortaſſis à Zacharia Rhetore, cujus *Hiſtoriam Eccleſiaſticam* ab auſpiciis Imperii Marciani usqve ad Anaſtaſium ſive ab A. C. 450. ad 491. ſed ἐμπαθῶς nec ſine partium

Digitized by Google

Neſtorianorum ſtudio ſcriptum memorant Evagrius atqve Nicephorus: †) Philoſophiæ operam dedit Alexandriæ, atqve deinde Beryti jus Civile excoluit, factus interjecto tempore Epiſcopus Mytilenes, Lesbi inſulæ metropolis, ſicut habetur in titulo libri ejus: *Ζαχαρίου σχολαστικοῦ χριστιανοῦ τοῦ γενομένου μετὰ ταῦτα Ἐπισκόπου Μυτιλήνης.* Non interfuit Concilio qvinto CPol. A. 553. ut poſt Caniſium, & Poſſevinum tradunt Aubertus Miræus in auctario de ſcriptoribus Eccleſ. p. 28. Oudinus p. 127. Tillemontius T. IV. memor. p. 408. Elias du Pin, aliiqve: nam in illo Concilio jam ſucceſſoris ejus Palladii, Epiſcopi Metropolitani mentio cujus vicem agebat Joannes Epiſcopus Cucuſenorum Civitatis. * Sed præſens adfuit in Concilio CPol. qvod celebratum eſt ſub Menna A. 536. in cujus Actis plus ſimplici vice hic Zacharias, metropolita Mytilenæus memoratur. Ex ejus ſcriptis ad nos pervenere:

1. *Ἀμμώνιος Ammonius* ſive Dialogus cum qvodam Ammonii Alexandrini Philoſophi diſcipulo, qvi ſtudii Legum cauſa Berytum ſe contulerat, & Ammonii ſententiam de mundi æternitate propugnabat. *Ὅτι οὐ συναΐδιος τῷ Θεῷ ὁ κόσμος, ἀλλὰ δημιούργημα αὐτοῦ τυγχάνει. Qvod mundus non ſit DEO coæternus, ſed ejus opificium.* In hoc dialogo exponit Zacharias qvæ de eodem argumento diſputaverat Alexandriæ cum *Ammonio* illo Procli diſcipulo, & *Geſſio* Jatroſophiſta ſive Medicæ artis doctore. ** Mentio etiam in hoc dialogo p. 333. *Euſtathii* Epiſcopi *Berytii*, qvi Synodo Epheſinæ A. 449. & Chalcedonenſi A. 451. interfuit. Pythagoram & Platonem p. 341. notat fabulam de metempſychoſi accepiſſe ab Ægyptiis. Mundum hunc viſibilem, poſt res inviſibiles *μετὰ τὴν τῶν ὄντων δημιουργίαν* productum contendit p. 362. Hujus Dialogi Latina verſio à *Gentiano Herveto* concinnata, mihiqve nunqvam viſa, traditur in Catalogo Bibl. Barberinæ vidiſſe lucem Venetiis A. 1556. Alia *Gilberto Genebrardo* auctore ſæpius prodiit in Bibliothecis Patrum, etiam in noviſſima Lugdunenſi T. IX. p. 759. Sed & idem libellus editus fuit Græce & Latine cum verſione & notis

† Evagrius II. 2. III. 5. 6. 7. 18. Niceph. XVI. 5. 6. 9 &c. Hujus Zachariæ Rhetoris hiſtoriam adhuc recentibus temporibus ſervatam CPoli ex Conſtani Varini & Joannis Suzi Catalogis librorum MSS. annotavit Antonius Verderius. Nemo tamen qvod ſciam fuit hactenus qvi eam viderit, nedum in lucem protulerit.

* Europe Savante A. 1718. Aout p. 233. 234.

** p. 339. τῶν φοιτητῶν (τοῦ Ἀμμωνίου) ὁ κορυφαιότατος Γέσσιος, ὃς νῦν αὐχεῖ τὴν Ἱπποκράτους τοῦ Κώου καὶ Γαληνοῦ τοῦ ἐκ Περγάμου σοφίαν, καὶ τῶν ἰατρικὴν φιλοσοφούντων διδάσκαλος παρὰ τὸν νεῖλον προκάθηται.

Digitized by Google

notis *Joannis Tarini* ad calcem Philocaliæ Origenis, Pariſ. 1619. 4. Cum ejuſdem Tarini (non Turriani, ut in Cavei Hiſt. litteraria ſcriptor. Eccleſ. excuſum) verſione notisqve & notis *Caſp. Barthii* Lipſiæ 1654. 4. poſt Æneæ Gazæi Theophraſtum, ſive dialogum de animarum immortalitate: Fallitur enim Geſnerus, Simlerusqve qvi Zachariæ Theophraſtum tribuunt. Exſtat præterea Zachariæ Ammonius Græce & Latine cum verſione Genebrardi & *Frontonis Ducæi* notis in Tomo priore auctarii Bibl. Patrum Pariſ. 1624. p. 331. & in Bibliotheca Patrum Morelliana A. 1644. 1654. Tomo XI. (notis Ducæi rejectis ad calcem Tomi XIII.)

2. *Diſputatio contra ea qvæ de duobus principiis à* Manichæo *qvodam ſcripta & projecta in viam publicam reperit, Juſtiniano Imperatore.* Scriptum breve unius paginæ, qvod exſtat Latine ex *Franciſci Turriani* verſione in Henrici Caniſii Antiqvis Lect. T. V. p. 143. Ingolſtad. 1604. 4. & in Bibliothecis Patrum Colon. 1618. T. VI. & Pariſ. 1644. 1654. T. IV. parte 2. & Lugd. T. IX. p. 794. Græce MS Romæ in Collegio Jeſuitarum.

3. Inter eos qvi *Ariſtotelem* commentariis illuſtrarunt, Zacharias refertur in Codice Bibl. Coislinianæ de qvo Clariſſ. Montfauconus p. 598.

Zachariæ qvidam alii.

Zacharias Hieroſolymitanus Patriarcha cujus *Epiſtola de abductione ſua in Perſidem* (A. C. 614.) Latine verſa exſtat in Bibliotheca Patrum T. XII. edit. Lugd. p. 984.

Zacharias Papa Romanus ab A. 741. ad 752. de qvo Acta Sanctorum XV. Martii, T. 2. p. 406. ſeq. Exſtat ejus *Græca verſio dialogorum Gregorii Magni*, in editione Operum Gregorii Rom. 1590. & (ſuppletis ex Caniſii Antiqvar. Lect. T. 3. p. 24. ſex & dimidio qvæ in priore deerant libri tertii capitibus) Pariſ. 1640. & in noviſſima, qvæ Benedictinorum cum lucem vidit, ibid. 1705. Tomo II. Aliorum Gregorii ſcriptorum verſiones Græcæ ab eadem Zacharia concinnatæ (qvas olim legit Photius Cod. 252.) interciderunt.

Zacharias Monachus Præmonſtratenſis * apud S. Martinum Laudunenſem & Chryſopolitanus Epiſcopus circa A. 1157. clarus Latine ſcripſit *Commentarium* non contemnendum *in Concordiam Evangelicam* ſive Monoteſſarum Græci ſcriptoris Ammonii Alex. libris IV. qvi ex veteri editione Colonienſi 1535. fol. recuſus exſtat in Bibliotheca Patrum Colon. Tomo XII. parte 1. & Lugd. T. XIX.

* Vide Alberici, monachi trium fontium Chronicon in illuſtris Leibnitii acceſſionibus Hiſtoricis editum ad A. 1157. cujus locum Caveus ante me obſervavit.

Digitized by Google

Zacharias Scordilius Μαραφαρᾶ, Cretenſis, Vicarius Patriarchæ CPol. cujus *περὶ τῶν τῆς συγγενείας βαθμῶν συνοπτικὴ συλλογὴ ἐκ διαφόρων*, *de gradibus cognationis ſynoptica collectio* lucem vidit Græce Venet. 1588. 8. Idem fortaſſe Zacharias ſacerdos Cretenſis cujus reſponſiones duodecim pro Græcis ad interrogationes Claudii Gviſii, Cardinalis Lotharingiæ exſtant Græce MS. in Bibl. Cæſarea. Vide Lambecium V. p. 239.

Zacharias Gerganus auctor *χριστιανικῆς κατηχήσεως* Romanis oppoſitæ & in decem libros diſtributæ, qvam oppugnandam in ſe ſuſcepit Jo. Matthæus Caryophilus, Archiepiſcopus Iconienſis. Hic Urbano VIII. inſcripſit & Græce ac Latine Rom. 1631. 4. edidit *ἔλεγχον τῆς ψευδοχριστιανικῆς κατηχήσεως Ζαχαρίου τοῦ Γεργανοῦ ἀπὸ τὴν Ἄρτην*, in qvo Zachariam ſexcentis onerat conviciis, & LXX. blaſphemiarum reum peragere nititur, qvod in qvibusdam D. Luthero noſtro accedere potius (hoc eſt ipſi p. 325. Λουθερολάτρης eſſe) qvam Pontificiis placitis aſſentiri maluit.

CAP. XXXVII.
De JOHANNE PHILOPONO Grammatico.

Joannis Philoponi ætas & vita. 1. alii Joannes Grammatici. 2. Ejus libri VII. in Hexaëmeron. 3. Index ſcriptorum in illis laudatorum, ibid. Diſputatio de paſchate. 4. Contra Proclum de æternitate Mundi. 5. in Porphyrii Iſagogen & ſcripta varia Ariſtotelis, commentarii. 6. Scripta alia edita. 7. inedita & deperdita. 8.

IOANNES Alexandrinus, Chriſtianus, à multitudine ſcriptorum miraqve contentione laboris in ſtudiis qvibus animus ejus inqvies paſcebatur, PHILOPONI nomen tulit, GRAMMATICUM ipſemet ſe fuit profeſſus a) fortaſſe qvoniam Gram-

a) Grammaticum paſſim vocat Simplicius in libros de Cœlo, & *τῆς γραμματικῆς βίβλοις προσκείμενον.* p. 12. & p. 17. *Εἰ γραμματικός ἐστιν ὥσπερ ἑαυτὸν ἐπιγράφει.* & p. 17. b. *ὁ γραμματικὸν ἑαυτὸν λέγων.* & p. 27. b. *ὁ γραμματικὸν ἑαυτὸν ἐπιγράφων.*

Digitized by Google

Grammaticam Alexandriæ publice docuit. In Philoſophia præceptorem habuit *Ammonium* Hermeæ, cujus pleraqve commentariis Philoponi permixta leguntur. * Ætatem qva ſcripſit ſatis perſpicue tradit Commentario in librum IV. Phyſicorum, ubi de tempore diſputare incipit S. 2. *Φαμὲν γὰρ ἐνεστηκέναι νῦν καὶ ἐνιαυτὸν, καὶ μῆνα καὶ ἡμέραν. Ἐνιαυτὸν Διοκλητιανοῦ ἔτος τλγ΄, μῆνα Παχὼν, ἡμέραν δεκάτην. dicimus præſentem jam eſſe annum, menſem & diem. Annum qvidem Diocletiani* 333. b) CHriſti 617.) *menſem Pachon* (Majum) *diem decimam.* Etiam libros in Hexaëmeron dedicavit Sergio qvi A. 610. Thomæ in Archiepiſcopatu CPol. ſucceſſit, defunctus A. 639. Cumqve A. 641. Amrus c) Saracenorum dux cepiſſet Alexandriam, Joannes Philoponus ab eo rogavit ut libros Philoſophicos qvi in Gazophylaciis ſive Bibliothecis regiis reperirentur, ſibi concederet, tulit vero reſponſum hoc injuſſu Caliphæ Omari fieri non poſſe. At Omanus ab Amro conſultus reſpondit: d) *Qvod ad libros qvorum mentionem feciſti: ſi in illis contineatur qvod cum libro Dei* (Alcorano) *conveniat, in libro Dei eſt qvod ſufficiat absqve illis: qvod ſi in illis fuerit, qvod libro Dei repugnet, neutiqvam eſt illis opus, jube igitur e medio tolli.* Juſſit ergo Amrus diſpergi eos per balnea Alexandriæ, qvibus calefaciendis per ſpatium ſemeſtre conſumti ſunt. Propter placita varia à Catholicis doctrinis abhorrentia male paſſim audit Philoponus, Chalcedonenſis ſynodi dogmatisqve de reſurrectione eorundem corporum oppugnator, e) auctorqve ſectæ Tritheïtarum, f) confutatus à Georgio Piſide, g) Nicia, h) aliisqve, & in Concilio CPol. A. 681. i) inter alios hæreticos condemnatus.

II. Alii

* Vide qvæ de hoc Ammonio dicta ſunt libro IV. cap. 26.

b) Petrus Petitus Miſcell. Obſervatt. III. 18. p. 191. male ponit annum Diocletiani 233, & CHriſti 576.

c) Vide Simonis Ockely librum Anglice editum: *conqueſt of Syria, Perſia and Ægypt by the Saracens*, Lond. 1708. 8.

d) Abulpharajus Hiſtoria Dynaſtiar. p. 114.

e) Phot. Bibl. cod. 21. 22. 23. 55. 75. &c.

f) Nicetas Byz. in Allatii Græcia Orthodoxa T. 1. p. 715.

g) vide Nicephorum XVIII. 48. & Nicetam lib. 10. theſauri Orthodoxæ fidei.

h) de hoc infra, p. 390. De Theodoſio contra Philoponum Photius Cod. 22.

i) Actione XI. T. 3. Harduin. p. 1288. *Ἰωάννης ὁ Γραμματικὸς ὁ τὴν ἐπωνυμίαν Φιλόπονος, μᾶλλον δὲ ματαιόπονος, Κόνων τε καὶ Εὐγένιος οἱ τρεῖς τῆς τριθεΐας τρεῖς κατάρατοι πρόμαχοι.*

II. Alii Joannes Grammatici.

Joannem Grammaticum à Philopono male diſtinguit V. C. Melchior Leydeckerus diſſ. 2. de Archæologia ſacra §. 11. p. 25. ad calcem Tomi I. de Rep. Hebræorum, notatus eo nomine in memoriis litterariis Trevoltianis A. 1708. p. 620. Fuit tamen præter Philoponum etiam Joannes Grammaticus, *Cæſareenſis* cujus Apologiam pro Synodo Chalcedonenſi contra Timotheum memorat Anaſtaſius in Hodego p. 90. & 96. & contra qvem ſcripſit Severus Antiochenus, ut p. 345. annotavi: nec non Joannes Grammaticus cujus manu deſcriptum A. C. 925. commentarium Hieroclis in carmina Pythagoræ ſervari in Bibl. Cæſarea teſtatur Lambecius VII. p. 132. Ne dicam de Joanne *Charace*, cujus de Græcis encliticis vocibus ſcriptum exſtat, de Joanne *Galeno* ſive *Pediaſimo*, de Joanne *Tzetza* &c.

Scripta Joannis Philoponi edita.

III. *Τῶν εἰς τὴν Μωϋσέως κοσμογονίαν ἐξηγητικῶν λόγοι ζ'.* *Commentariorum in Moſaicam Mundi creationem libri VII.* ad *Sergium* CPol. patriarcham qvem *τῶν ἐν ἀρχιερεῦσι Θεῷ τελούντων μέγιστον ἐγκαλλώπισμα* appellat, ejusqve hortatu ſuſcepiſſe ſe hoc opus teſtatur. Prodierunt Græce & Latine cum verſione *Balthaſaris Corderii* S. I. qvi Codicem Bibl. Cæſareæ à Seb. Tegnagelio nactus, illos vulgavit Viennæ Auſtriæ 1630. 4. Non ſatis diligenter ubiqve in Græcis deſcribendis verſatum eſſe editorem teſtatus eſt Lambecius, qvi ex eodem Codice novam hujus operis editionem daturum ſe promiſit cum notis in ſupplemento qvod meditabatur Bibliothecæ Patrum. Vide Lambecium lib. 1. p. 138. ſeq. & III. p. 75. Statim in procemio pro *οὐκ ἂν ἐκτῶς* qvod Corderius vertit *cum ab externis illis*, legendum *οὐκ ἀνεκτῶς, intolerabili more*: Ut alia doctiſſimo Cotelerio in notis ad monumenta Eccleſiæ Græcæ, aliisqve viris eruditis notata omittam. Inſigne hoc Philoponi opus eſt, Photio pridem lectum & laudatum Cod. 43. & 240. atqve ex ſolo hoc propemodum integram verſionē Aqvilæ, Symmachi & Theodotionis ad primum Geneſeos caput datur colligere, ut videre licet lib. 3. hujus Bibl. cap. 12. atqve in eruditiſſ. Montfauconi Hexaplis Origenianis, incredibili & ſolertiſſimo ſtudio ex omni antiqvitate editorum atqve ineditorum monumentorum erutis & concinnatis. Paſſim in his Philoponi libris laudatur Baſilius k) & adverſus Theodorum Mopſveſtenum defenditur, qvem lib. 1. c. 12. ait *πλεῖστα μυθολογεῖν ἐν τοῖς εἰς τὴν Γένε-*

σιν

σιν καὶ τοῖς ἄλλοις αὐτοῦ συγγράμμασι. Theodoretum Theodori argumentis libenter uti notat lib. 1. c. 14. & Theodori ὑπερασπιστὴν nuncupat lib. 1. c. 18. & lib. 2. c. 15. citaqve ibidem & lib. 1. c. 16. ejus ſolutiones εἰς τὰ τῆς παλαιᾶς γραφῆς ἀπορούμενα, qvæ adhuc ſuperſunt. De Moyſis fide & auctoritate inſignis locus lib. 2. cap. 13. Τὸ ἀξιόπιστον δὲ τοῦ προφήτου καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς τῶν Ἑλλήνων σοφοῖς καὶ τοῖς τιμωμένοις ὑπ' αὐτῶν χρηστηρίοις διωμολόγηται, καὶ γὰρ αὐτὸν τηλικούτων τεραστίων ἐργάτην ἐποίησεν ὁ Θεὸς, καὶ τῆς ἐποψίας ἠξίωσε τῆς αὐτοῦ, ὑποφήτην τε θείων νόμων γενέσθαι, καὶ τῆς τῶν μελλόντων προρρήσεως πληρωτήν τε τῶν ὑποσχέσεων καθέστησεν, ὧν τοῖς αὐτοῦ προπάτορσι περὶ τοῦ παντὸς ἔθνους καθεπηγγείλατο, διὰ τούτων πιστὸν τοῖς ἀνθρώποις συνέστησε, τῶν κατὰ θείαν ἐπίπνοιαν ὑπ' αὐτοῦ λεχθήσεσθαι μελλόντων περὶ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως. *Qvin & auctoritas fidesqve Prophetæ ab ipſis qvoqve Græcorum ſapientibus, celeberrimisqve illorum oraculis celebrata fuit. Etenim DEus ipſum tantorum prodigiorum patratorem reddidit, & ſui conſpectu dignatus eſt, nec non Legum Divinarum & prædicationis futurorum interpretem & executorem conſtituit promiſſionum quæ progenitoribus ejus de univerſa gente promiſſa fuerant, qvibus rebus etiam ſibi apud homines fidem conciliavit qvoad ea qvæ ex mente DEI de Mundi origine dicturus erat.* De Salomonis Eccleſiaſte lib. 3. c. 10. ἠθικώτερον τῷ Σολομῶντι τὸ βιβλίον ἢ φυσικῶς διεσκεύασται, *liber iſte magis ad morum qvam ad naturæ rerum vanitatem arguendam compoſitus eſt.* Plura in eandem ſententiam lib. 7. cap. 3. Aſpidis pro patrio Deo ab Ægyptiis cultæ mentio lib. 4. c. 1.

k) Baſilium laudat pag. 2. 6. 7. 14. 15. 24. 28. 29. 75. 108. 111. 154. 162. 170. 176. Theodorus Mopſveſtenus oppugnatur p. 15. 23. 24. 25. 26. 27. 28 29. 30. 31. 33. 35. 39. 40. 44. 45. 47. 50. 74. 77. 78. 80. 84. 85. 90. 91. 95. 113. 119. 213. 223 225. 226. 227. 229. 232. 233. 236. 237. 240. 241. 242. 243. Citantur præterea Anaxagoras. 72. Ariſtoteles 17. 55. 73. 106. 142. 145. 152. 153. 168. 177. 254. ὁ φυσικώτατος. 58. (Phyſici 72. 164. 253.) ἐν τῷ λάμβδα τῆς μετὰ τὰ φυσικὰ πραγματείας 102. 104. Athanaſius. 134. Democritus. 72. Dionyſius Areopagita ὁ μετὰ φιλοσοφίαν ἄκραν τῇ εὐσεβείᾳ τὸν Ἀθήνησι τῆς ἐκκλησίας θρόνον κοσμήσας. 134. Epiſtolâ ad Polycarpum Epiſc. 89. 117. Empedocles. 72. Euſebii Hiſt. Eccleſiaſtica. 89. SS. Gregorii (Nazianzenus & Nyſſenus) 134. Hipparchus Aſtronomus. 14. 102. Hippocrates 55. Joſephi ἀρχαιολογία. 89. Judæorum expoſitio. 214. Manichæi 61. 75. 276. Origenis & Baſilii diſputata adverſus Genethliacos. 177. 178. Oracula 71. 182 183. Pappus & Ptolemæus accuratiores Geographi. 153. Phlegon ἐν ταῖς Ὀλυμπιάσιν. 88. 89. 90. 117. 169. Pindarus. 184. Plato 5. 7. 71. 106. 107. 108. 122. 143. 172. 186. 249. 263. 282. Porphyrius libro ſecundo περὶ τῆς ἐκ λογίων φιλοσοφίας. 181. libro tertio. 182. 183. Ptolemæus 14. 102. 103. 104. 105. 153. 154. 155. Theodoretus 29. 32. 35. 39. 76.

IV. *Diſputatio de Paſchate*, ὅτι τῇ τρεισκαιδεκάτῃ τῆς σελήνης, πρὸ μιᾶς τοῦ νομικοῦ πάσχα τὸ μυστικὸν τοῦ Κυρίου γέγονε δεῖπνον, καὶ ὡς οὐ τὸν ἀμνὸν τότε μετὰ τῶν μαθητῶν ἔφαγεν ὁ Χριστός. *Decima tertia Lunæ, pridie Legalis Paſcha, myſticam Domini cœnam contigiſſe, neqve CHriſtum tunc cum diſcipulis agnum comediſſe.* Libris in Hexaëmeron Græce & Latine à Corderio ſubjectum legitur hoc ſcriptum p. 283 - 300. Incipit: Ἐζήτηται περὶ τοῦ δείπνου τοῦ δεσποτικοῦ πολλοῖς. Depromtum ex eodem Codice Græco Cæſareo. Vide Lambecium lib. I. p. 138. 143. & lib. 3. p. 75. Sub titulo *Joannis Damaſceni de azymis* exſtat in Codice MS. Bibl. Coislinianæ teſte Montfaucono p. 585.

V. Κατὰ Πρόκλου περὶ ἀιδιότητος κόσμου, λύσεις λόγων ιη. *Adverſus Procli Diadochi pro æternitate Mundi argumenta duodeviginti, ſolutiones*, initio l) & fine mutilæ, & Græce primùm editæ à *Victore Trincavello* Medico, Venetiis in ædibus Bartholomæi Ciſterzagenſis, 1535. fol. & Latine ex verſione eleganti *Joannis Mahotii* Argentenæi, qvi eam Franciſco à Turnone, Cardinali dedicavit. Lugd. 1557. fol. Etiam alteram Latinam verſionem *Caſparis Marcelli* Labbeus commemorat, vulgatam Venetiis 1551. fol. qvam non vidi, nec Mahotium ejus meminiſſe obſervavi. Non dubium eſt hoc opus intelligi à Svida in Πρόκλος, m) ubi ait Proclum fuiſſe alterum qvi poſt Porphyrium adverſus Chriſtianos bellum moverit, & Philoponum ejus XVIII. ἐπιχειρήματα egregie confutaſſe. Non æqve exploratum videtur, hoc opere contineri commemorata Simplicio n) Philoponi qvinqve πολύστιχα βιβλία contra æternitatem Mundi, & librum ſextum contra æternũ mundi motum. Nam neqve librorum numerus congruit, neqve adeo prolixum opus hoc contra Proclum eſt, ut βιβλία πολύστιχα dici mereantur. Et præter pauca ea qvæ adverſus Ariſtotelem diſputat Philoponus ad argumentum Procli XI. cap. 9. ſeq. diſerte etiam promiſit ſe Ariſtotelis de mundi æternitate ſententiam ſingulari opere oppugnaturum VII. 6. X. 5. XIII. 1. Qvod vero ait ſuo tempore accidiſſe, qvod anno Diocletiani 245. contigit, XVI. 4. καὶ νῦν γὰρ ἐφ' ἡμῶν κατὰ τὸ διακοσιοστὸν τεσσα-

l) initio deeſt libri primi caput 1. integrum & pars ſecundi capitis. Incipit Græca editio & Mahotii verſio à verbis: αἰωνίως ἂν εἰς ταυτὸν ἄγειν, adeoqve paullo locupletior eſt MSto Codice qvem evolvit Lambinus, qvi incipiebat à verbis: τῇ γὰρ πεπερασμένῃ δυνάμει.

m) Confer qvæ dixi Volum. VIII. cap. 26. p. 522. ſeq.

n) Vide ibid. p. 631. & 653. ſeq. ubi annotata reperies loca varia qvibus Philoponum acerrime Simplicius perſtringit, & oppugnat.

Digitized by Google

τεσσαρακοςὸν πέμπτον Διοκλητιανȣ̃ ἔτ⊕ ἐν τῷ αὐτῷ ζωδίῳ τȣ̃ Ταύρῳ γεγόνασιν οἱ ἑπτὰ πλανώμενοι, εἰ καὶ μὴ ἐν τῇ αὐτῇ μοίρᾳ ἅπαντες. id paullo laxius accipiendum, vertendumqve ſic: *nam & non longe à noſtris temporibus anno 245. Diocletiani, in uno eodemqve ſigno tauri, licet non in eodem gradu omnes ſeptem planetæ fuerunt.* Nam annus Diocletiani 245. reſpondet anno CHriſti 529. & ſupra demonſtratum eſt Philoponum centum annis poſt vixiſſe.

VII. Commentarii Jo. Philoponi in Ariſtotelis libros.

1. *Vita Ariſtotelis* qvæ Ammonii Hermeæ nomine Græce & Latine plus ſimplici vice edita exſtat, in Codice Cæſareo refertur ad Joannem Philoponum, præmittiturqve *Commentario in Categorias*, qvi ſimiliter in Codice Coisliniano de qvo Cl. Montfauconus p. 220. & in jam dicto Cæſareo MSto tribuitur non Ammonio, ſub cujus nomine lucem vidit; ſed Philopono, qvi illum ex lectionibus Ammonii collegerit ac digeſſerit. Titulus ibi eſt: Ἰωάννȣ Γραμματικȣ̃ Ἀλεξανδρέως τȣ̃ Φιλοπόνȣ ἐκ τῶν συνȣσιῶν Ἀμμωνίȣ τȣ̃ Ἑρμείȣ σχολικαὶ ἀποσημειώσεις εἰς τὰς Ἀριστοτέλȣς δέκα κατηγορίας. Vide Neſſelii Catalogum MSS. Bibl. Vindob. parte IV. p. 7. ſeq. qvi Philoponi obſervationes ab Ammonianis in illo Codice diſtinctas, qvæ in editis confuſim leguntur, exſtare notat. De Ammonii commentariis dixi lib. IV. c. 26. p. 163. ſqq. ubi etiam de illis qvæ *in prædicabilia* ſive *qvinqve Voces Porphyrii* exſtant, atqve ex ore Ammonii qvidem ſimiliter, ſed à Philopono digeſta monet Geſnerus in Bibl. & confirmat Codex Cæſareus de qvo Neſſelius parte IV. p. 79.

2. *In Analytica priora* σχολικαὶ ἀποσημειώσεις ἐκ τῶν συνȣσιῶν Ἀμμωνίȣ τȣ̃ Ἑρμείȣ, μετά τινων ἰδίων ἐπιστάσεων. *Commentaria annotationes ex ſcholis Ammonii Hermeæ cum qvibusdam propriis meditationibus*, adjuncti *Leonis Magentini* n) circa A. 1300. Metropolitæ Mytilenæi commentariis in eadem, & *Anonymi* o) libello de ſyllogiſmis prodierunt Græce Venetiis in ædibus Barthol. Zanetti Ciſterzagenſis 1536. fol. præmiſſa Victoris Trincavelli ad Herculem Gonzagam Epiſtola. Latinas verſiones tres Labbeus annotavit, unam *Gvil. Dorothei*, Venet. 1541. fol. alteram *Lucilli Philalthei*, ibid. 1544. 1548. 1553. 1555. & tertiam *Alexandri Juſtiniani*, Chii, Venet. apud Valgriſium 1560. fol.

n) De hoc dixi Volum. VI. p. 383. ſeq.
o) hanc ſynopſin dicatam Andreæ Wilckio, ſeparatim cum verſione & notis edidit Mich. Wolfius, Profeſſor in Academia Jenenſi, Jen. 1621. 8. Dederat etiam Latine Geſnerus Baſil. 1542. 8. & Balthaſar Baumbach, Neapoli 1605. 12.

Digitized by Google

3. *In Analytica poſteriora*, una cum *Anonymi* Græci p) in librum poſteriorem commentario, Venet. apud Aldum 1504. fol. & cum Variis Lect. aliorum Cod[illegible], additoqve *Euſtratii* q) Epiſcopi Nicæni commentario in eundem poſteriorem librum, Venet. in ædibus hæredum Aldi & Andreæ Aſulani ſoceri, 1534. fol. Labbeus etiam editionem Græcam A. 1554. memorat. Latine *Andrea Gratiolo* interprete, prodiit Venet. 1542. fol. Pariſ. 1543. fol. & Martiani Rotæ cura, Venet. 1559. 1568. fol.

4. *In qvatuor primores libros Phyſicorum, ſive auſcultationis Phyſicæ*, Græce cum præfatione Victoris Trincavelli ad Caſparem Contarenum Cardinalem. Venetiis in ædibus Barthol. Zanetti, 1535. fol. & Latine *Gvilelmo Dorotheo* interprete Venet. 1539. 1541. fol. & ex meliore *Jo. Baptiſtæ Raſarii* verſione ibid. 1558. 1569. 1581. fol. Etiam *qvatuor poſteriores Phyſicorum* libros à Philopono illuſtratos non eſt dubium, nam ipſe ſuas σχολὰς in librum octavum memorat t. 6. Atqve ſunt qvi illas in Bibl. Vaticana MStas exſtare teſtantur. Sed lucem hactenus non viderunt. In Coiſliniano Codice de qvo Eruditiſſ. Montfauconus p. 224. commentariis Philoponi in qvatuor priores Phyſicorum libros, ſubjiciuntur commentaria Simplicii in poſteriores qvatuor: non Philoponi, niſi in qvintum fortaſſe librum.

5. *In librum primum Meteororum*, libri III. Græce prodierunt ad calcem *Olympiodori* in meteora, (de qvo ſupra, p. 351.) Venetiis apud Aldi filios, expenſis nobilis viri Federici de Turriſanis, eorum avunculi, 1551. fol. & Latine interprete *Joanne Baptiſto Camotio*, Venet. 1551. & 1567. fol.

6. *In libros tres de anima*, Commentarii, ubi libri ſinguli in τμήματα, commentarii ipſi in θεωρίας ſive fuſiores diſputationes, & πράξεις ſive lectiones verba Philoſophi brevi explicatione illuſtrantes a Philopono diviſi fuerunt, ſed diſtinctionis hujus vix in libro tertio aliqva ſuperſunt veſtigia. Prodiit hoc opus eximium Græce cum Victoris Trincavelli Epiſtola ad Nicolaum Rodulphum Cardinalem, Venet. in ædibus Barthol. Zanetti 1553. fol. Latinæ verſiones à Labbeo laudantur duæ, una *Gentiani Herveti*, Lugd. 1544. 1558. & Venetiis 1554. 1568. fol. altera *Matthæi à Bove* Veronenſis, Venet. 1544. 1581. fol.

7. *In*

p) à pag. 102. ad 114. In ſuccincto hoc Anonymi commentario ſcriptores nullos memorari obſervo niſi p. 113. Theophraſti συναγωγὴν προβλημάτων & p. 112. b. Ariſtotelis πολλὰ τῶν προβλημάτων βιβλία.

q) de hoc Euſtratio, qvi circa A. C. 1117. claruit, dixi lib. III. c. 6. §. XXIX.

Digitized by Google

7. *In libros duos de generatione & interitu,* Græce cum præfatione Franciſci Aſulani ad Jac. Sadoletum Epiſcopum Carpentoractenſem, Venetiis in ædibus Aldi & Andreæ Aſulani ſoceri, 1527. fol. ante *Alexandrum Aphrodiſeum* r) in Meteorologica & de mixtione. Et Latine interprete *Hieronymo Bagolino* Venet. 1540. 1543. 1548. 1559. fol.

8. *In libros qvinqve de generatione animalium* ſcholia Philoponi (an s) *Michaëlis Epheſii)* prodierunt Græce cum *Nicolai Petri* Corcyræi Epiſtola Græca ad Andream Matthæum Aqvavivam, Ducem Adrienſem. Venetiis per Joannem Antonium & fratres de Sabio 1526. fol. Latina ejusdem Nicolai Petri interpretatio, addito Latino textu Ariſtotelis ex Theodori Gazæ verſione, ibid. anno eodem, menſe Octobri, per Joannem Antonium & Stephanum ac fratres de Sabio, fol. litteris Gothicis.

9. *In libros XIV. Metaphyſicorum* ſcholia Latine, *Franciſco Patricio* interprete, Ferrariæ * 1583. fol. nam Græce nunqvam prodierunt. Patricius autem qvi Codice Græco monaſterii Baſilianorum Monachorum qvod Flattri dicebatur, in inſula Cypro, uſus fuit, dubitavit an auctor Philoponus eſſet, qvoniam contra illius morem paullo ſuccinctiore commentandi ratione & à theorematibus ac digreſſionibus libero utitur. Ammonii tamen diſcipulum atqve adeo Philoponum facile agnoſcas. In Codice Cæſareo inſcribitur: ἐξήγησις τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ Ἀριστοτέλους ἀπὸ τοῦ Φιλοπόνου ἰωάννου. Vide Neſſelium parte IV. p. 107.

VIII. Alia Philoponi ſcripta edita.

Συναγωγὴ τῶν πρὸς διάφορον σημασίαν διαφόρως τονουμένων λέξεων collectio vocum qvæ pro diverſa ſignificatione accentum diverſum accipiunt, ordine litterarum digeſta. Sæpius prodiit Græcis ſubjecta Lexicis. Sed ſeparatim & qvintuplo à ſe auctam (ita tamen ut additamenta ſua à primi aucto-

 ris

r) de hoc dictum eſt lib. IV. cap. 25.

s) Conradus Geſnerus p. 424. Bibl. *Nicolaus Petrus Corcyraus Philopono hosce commentarios tribuit, à Sergio Stiſo praceptore ſuo in Meſappia ii ſe donatum ſcribens. Verum ego ab erudito qvodam viro in Italia accepi, eos neqvaqvam Philoponi eſſe ſed* Michaëlis Epheſii, *ſi bene memini, qvod etiam ipſe facile credo. Nam & multo breviores hi commentarii ſunt, & paraphraſticam brevitatem Michaëlis pra ſe ferunt, & non inſcribuntur ut reliqui commentarii Philoponi ex ſynuſiis Ammonii Hermea* &c.

* Non Venetiis, ut legas in Patinianis p. 46.

ris obſervatis diſtinxerit) uſibus ſtudioſorum Græcæ Lingvæ obtulit vir multis aliis majoribus nominibus de illa meritiſſimus *Eraſmus Schmidius* Witeb. 1615. 8. Titulus eſt: *Cyrilli, vel ut alii volunt Joannis Philoponi* (hujus eſſe non dubitabat H. Stephanus) *opuſculum utiliſſimum de differentiis vocum Græcarum qvoad tonum, ſpiritum, genus &c.* Acceſſit Schmidii diſſertatio de pronunciatione Græca antiqva.

Περὶ διαλέκτων *de qvinqve dialectis Græcæ lingvæ*, ἐκ τῶν ἰωάννου τοῦ γραμματικοῦ τεχνικῶν ſive ex *Arte Grammatica* Joannis Philoponi (an Joannis Characis? ut ſuſpicatur Geſnerus) prodiit Græce cum aliis Grammaticis ſcriptis in Varini Camertis theſauro, cornu copiæ & hortis Adonidis apud Aldum 1496. fol. & minoribus typis 1504. fol. nec non ad calcem Lexici Græcolatini Venet. 1523. fol. & deinde ſæpius: etiam Latinę in Appendice theſauri Græcæ Lingvæ qvem H. Stephano debemus, & ad calcem Lexici Joannis Scapulæ.

Scholia in Heſiodum qvæ ſe habere teſtatus eſt Jo. Alexander Braſſicanus præf. ad Salvianum, puto fuiſſe edita illa vel in Opera & dies qvæ Johannem Tzetzem auctorem habent, vel in Theogoniam ſed qvæ non Johannis Philoponi ſunt ſed Johannis Galeni ſive Pediaſimi. Vide ſi placet qvæ dixi lib. 2. hujus Bibl. c. 8. §. 16.

IX. Scripta Philoponi inedita vel deperdita.

In *Platonem* aliqva ſcripſiſſe colligas è Nicephori XVIII. 47. ubi cum Philoponum Platonis & Ariſtotelis Philoſophiæ peritiſſimum laudaſſet, ſubjungit, ΟΙΣ καὶ πλείω, μάλιστα δὲ τῶν Ἀριστοτέλους ἀπορρήτων λαμπροτάτας ἐξηγήσεις κατέλιπεν. Atqve in Codice Bibl. Coiſlinianæ cujus meminit Cl. Montfauconus p. 598. inter τοὺς Πλάτωνα ὑπομνηματίζοντας memoratur ἰωάννης ὁ Φιλόπονος, ὅστις καὶ κατὰ Πρισκιανοῦ t) ἠγωνίσατο, πολλάκις δὲ καὶ κατὰ Ἀριστοτέλους.

In Ptolemæi magnam Syntaxin. Meminit Theodorus Meliteniota, ſupra p. 206.

In Nicomachi Geraſeni Arithmeticam. Exſtat MS. in variis Bibliothecis, etiam in Johannea, hujus Urbis Hamb. ex legato viri ſummi, Lucæ Holſtenii. Vide qvæ dixi lib. IV. cap. 22. §. 3. Svidas etiam inter Philoponi ſcripta memorat συγγράμματα γραμματικὰ, φιλόσοφα, ἀριθμητικά.

De

t) contra Priſcianum Lydum Philoſophum de qvo lib. III. c. 9. §. 15.

Digitized by Google

De uſu aſtrolabii, MS. habuit Thomas Reineſius. Exſtat etiam in Bibl. Cæſarea, & (Geſnero teſte) in Italiæ Bibliothecis.

De orthographia liber & alius *περὶ λέξεως* MSS. in Bibl. Cæſarea. Vide Neſſelium parte IV. p. 130. & 141.

De Atticis particulis opuſculum Geſnerus memorat in Bibl.

Ἠητορικὰ συγγράμματα Svidas in *Ἰωάννης*.

Βιβλιδάριον, *libellus περὶ τῶν δογματισθέντων περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος* adverſus ea qvæ *de SS. Trinitate* docuit in ſermone Catechetico *Joannes Scholaſticus* Patriarcha CPol. (defunctus A. C. 577.) Vide Photium Cod. 75.

Contra Synodum Chalcedonenſem. Meminit Photius Cod. 55.

Περὶ *ἀναστάσεως de reſurrectione* opus in plures *τόμους* diſtinctum, qvorum numerus apud Photium Cod. 21. excidit. In illo ſententiam Origenis de corporibus reſuſcitatorum ſpiritalibus defenſitavit, ut conſtat ex illius verbis qvæ adducit Nicephorus XVIII. 47. Oppugnarunt Philoponum *Theodoſius* Monachus de qvo Photius Cod. 22. nec non *Conon*, *Eugenius*, *Themiſtius*, de qvibus Cod. 23.

Διαιτητὴς ſive *Arbiter* ſententiarum *περὶ ἑνώσεως*, *de unione naturarum in CHriſto*, compoſitus Sergio CPol. Patriarcha ſvadente, ſi credimus Nicephoro XVIII. 47. & hæreſi Monophyſitarum defendendæ deſtinatus. Fragmenta ex eo leguntur in Damaſceno de hæreſibus apud Coteler. T. 1. monumentor. p. 309. ubi legas *ἐκ τοῦ Διαλόγου τοῦ Διαιτητοῦ*. Sed in nova edit. Damaſceni T. 1. p. 101. V. C. Michaël le Qvien Poſſevinum ſecutus edidit: *ἐκ τοῦ δ΄ λόγου*, atqve ita etiam fuit in Codice deſideratiſſimi noſtri Godfr. Olearii, cujus mentio in Actis Erud. T. 2. ſupplem. p. 477. Certe dialogorum moris nullum in illis fragmentis ſatis licet longis veſtigium. *Κεφαλαίων* decem Nicephorus: ſeptem Photius Cod. 50. meminit, narrans *Niciam* Monachum ſcripſiſſe *κατὰ τῶν τοῦ Φιλοπόνου κεφαλαίων ζ΄ ὧν διεμνημόνευσεν ἐν τῷ καλουμένῳ αὐτοῦ λόγῳ διαιτητῆς*. *Anaſtaſii* Antiocheni *λόγον κατὰ τοῦ Διαιτητοῦ, μᾶλλον δὲ διαιρέτου*, laudat S. Maximus confeſſor T. 2. Opp. p. 124. Ex *Georgii Piſidæ* jambis adverſus Philoponum qvædam affert Nicephorus XVIII. 48. ubi etiam *Leontii* Monachi librum capitum triginta, Philopono oppoſitum celebrat.

Πρὸς Ἕλληνας *συγγράμματα* eidem Nicephoro c. 47. memorata haud diverſa puto à libris contra Ethnicorum Philoſophorum dogma *de Mundi æternitate*, de qvibus ſupra p. 360. & ab opere adverſus Jamblichum,

κατὰ

Digitized by Google

κατα τῆς σπουδῆς Ἰαμβλίχου ἣν ἐπέγραψε περὶ ἀγαλμάτων, *Imagines ſive idola numine caſſa eſſe*, contra *Jamblichum* Philoſophum. De hoc ſcripto Photius Cod. 215.

Adverſus hareſes. πρὸς λοιπὰς τῶν αἱρέσεων. Niceph. XVIII. 47.

Κατὰ Σεβήρου, *contra Severum* Antiochenum, Svid. in Ἰωάννης. Ex hoc opere puto eſſe κεφάλαια ιζ πρὸς τοὺς Ἀκεφάλους *Capita XVII. adverſus Acephalos*, MSS. in Bibl. Cæſarea teſte Lambecio IV. p. 215. Incipit: Εἰ ὁ λέγων τὸν Θεὸν μόνον, τὸν Χριστὸν, μανιχαΐζει, καὶ ὁ λέγων μόνον ἄνθρωπον τὸν Χριστὸν, παυλιανίζει, καὶ ὁ λέγων Θεὸν τέλειον τὸν Χριστὸν, ἄνθρωπον δὲ ἀτέλειον, ἀπολιναρίζει.

Διαίρεσις τῶν τριῶν ψυχικῶν δυνάμεων πρὸς τὰς τέσσαρας γενικωτάτας ἀρετὰς, πῶς ἐν ταῖς τρισὶν εἰσιν αἱ τέσσαρες. *quomodo virtutes quatuor cardinales ſint in tribus facultatibus animæ.* MS. ibid. p. 216. Incip. Φασί τινες, τί δήποτε.

Liber Philoponi de pulſibus, qvem Geſnerus in Bibl. commemorat & in Italiæ Bibliothecis MS. extare teſtatur, fuit etiam MS. apud Cl. V. Thomam Reineſium. Sed puto alium habuit auctorem Medicum hoc nomine, aut non diverſus fuit à libro de pulſibus qvem habemus ſub nomine *Philareti*, Latine editum ex verſione Albani Torini Vitodurenſis, ad calcem Aëtii Latine vulgati Baſil. 1533. 8. & inter Medicos principes H. Stephani 1567. fol. poſt Aëtium. Philoponum Medicum ex Paulo Ægineta memorat Andreas Tiraqvellus lib. de Nobilitate p. 389.

Indices ſcriptorum in Philopono contra Proclum & in Commentariis ad Ariſtotelem laudatorum dare animus eſt infra, capite XXXIX.

CAP.

CAP. XXXVIII.
De PHOTIO Patriarcha CPol.

Photii ætas & vita. 1. Synodi in cauſſa Photiana celebrata. 2. Scriptores de cauſſa Photiana Photio infeſti. 3. Photio æqviores. 4. Photii alii circiter viginti. 5. De Photii Bibliotheca. 6. Editiones Bibliothecæ Photianæ. 7. Verſiones affectæ aut ineditæ, vel editiones promiſſæ. 8. Index ſcriptorum de qvibus Photius diſſerit, variis illuſtratus obſervationibus. 9. Epiſtolæ Photii. 10. Index eorum ad qvos Photius ſcripſit. 11. Libri qvatuor contra Manichæos. 12. Nomocanon. 13. Alia ejus ſcripta edita. 14. Scripta adverſus Latinos. 15. Amphilochia. 16. alia Photii ſcripta inedita. 17. & deperdita. 18. Photii ſcripta per odium à Latinis exuſta, vel ſuppreſſa aut interpolata. 19.

I.

PHOTIUS Taraſii patricii, cui Bibliothecam inſcripſit, frater, ex nobiliſſima proſapia, Taraſium A. C. 806. defunctum Patriarcham habuit πατρόθειον, a) qvod propatruum interpretor. Omnibus ingenii dotibus illuſtris maximisqve negotiis aulicis primum ac civilibus, b) deinde ab A. C. 858. Eccleſiaſticis c) admotus, maxi-

a) Photius ipſe Epiſt. Encyclica p. 60. ubi male Montacutius πατρόθειον interpretatur *patrem*. Allatio p. 356. contra Creyghtonum πατρόθειος eſt ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος ſive patruus. Sed temporis ratio ſvadet potius intelligi τὸν τοῦ πατρὸς θεῖον, propatruum, qvem ab aliis proavunculum appellari video.

b) Functus eſt Photius munere protoſpatharii ſive præfecti ſatellitum Imperatoriorum & protoſecretarii ac Senatoris præcipui, & ab Michaële Imp. CPolitano miſſus legatus ad Aſſyrios. Vide Hanckium de Byz. rerum ſcriptor. p. 273. ſeq. & de legatione in Aſſyriam Photium ipſum præf. ad Bibliothec. Pro Πρωτοσπαθάριος apud Conſtantinum Porphyrogenitum de adminiſtrando Imperio c. 51. & alibi eſt $\overset{\vartheta}{\alpha}$, in Photii Epiſtolis ſubinde ſcribitur ασπαθάριος, qvod Meurſium Conſtantini & Montacutium Photii Epiſtolarum interpretem fugit, ſed ab eo tempore notatum à multis, ut Harduino in numis urbium illuſtratis p. 167. Cangio in gloſſar. in σπαθάριος.

c) In locum Ignatii, Bardâ Imperatoris avunculo & Curopalata, ſive aulæ Magiſtro potiſſimum impellente dejecti coactiqve ſe abdicare A. 858. creatus eſt Patriarcha Photius 25. Dec. ita non improbe inhians illi dignitati, ut in Epiſt. VI. ad Bardam p. 69. ſcribat ſe mortem potius præoptaſſe. διὰ τοῦτο γὰρ ἀγόμενος καὶ ἑλκόμενος &c. *eamque ob cauſam actus & attractus moleſte eam rem ferebam. Atque utinam me mors prius invaſiſſet, antequam hac violenta, intolerabili potius electione arriperer. Neqvaqvam tot & tantorum malorum fluctus animam meam quotidie* &c.

maximorum in Eccleſia motuum materia & occaſio fuit, qvos multis & magnis voluminibus ex diverſarum partium ſtudio, prout amor vel odium ſcribentibus ſvaſit, diverſimode narratos ac traditos non licet legere ſine indignatione, ſciſſasqve in hunc usqve diem exinde Eccleſias non ſine dolore intueri. Fabulam de ſpadone Photio, perſvaſam multis à Baronio atqve ut Canonibus adverſam docerent ejus ordinationem, identidem ingeſtam refellit Martinus Hankius qvi Photii vitam accurate & diligenter ſcripſit libro de Byzantinarum rerum ſcriptoribus Lipſ. 1677. 4. parte 1. cap. 18. §. 3. ſeq. & Frid. Spanhemius filius libro de Papa fœmina T. 2. Operum p. 627. 634. Antonius Pagi ad A. C. 868. num. VIII. Qvod ex Laico ordinatus ſit Epiſcopus ac Patriarcha, negari non poteſt, ſed hoc Taraſii, Nicephori, Nectarii, Georgii Cyprii, & Georgii Scholarii Patriarcharum CPol. Thalaſſii item Cæſareenſis, Cypriani Carthaginienſis, Ambroſii Mediolanenſis, Epiphanii Salaminiæ in Cypro & multorum aliorum exemplis defenditur. d) Patriarchali ſede bis pulſus eſt Photius, ſemel à Baſilio Macedone A. 867. 25. Sept. qvod ipſum ſuper interfecto Michaële Imp. graviter reprehenſum ſacris interdixiſſet e): atqve iterum à Leone ſapiente Baſilii F. A. 886. qvod jure an injuria inſidiarum conſcius argueretur cum Theodoro Santabareno, cui etiam effoſſi ſunt oculi. f) Ex priore illa depoſitione reſtitutus fuit juſſu ejusdem Baſilii omniumqve conſenſu g) cum Ignatius Photii deceſſor diem obiiſſet 23. Octobr. A. 877. Sed poſt alteram, obiit in exilio in monaſterio Armeniacorum Bordi dicto, h) circa A. 891. i) cum ipſi A. 886. ſucceſſor datus eſſet vix ſedecim natus annos Stephanus Porphyrogenitus Leonis Sapientis frater, de qvo Acta Sanctor. 17. Maj. T. IV. p. 36. ſeq.

II. Synodi in cauſſa Photiana celebratæ CPoli.

Pro Photio.

A. 861. contra Ignatium, duplici congreſſu Epiſcoporum 318. unde ἡ πρώτη καὶ δευτέρα λεγομένη in templo SS. Apoſtolorum celebrata.

Ejus

d) Vide Allatium de conſenſu Eccleſiæ Græcæ & Lat. p. 594. & libro de ætate & interſtitiis in collatione ordinum p. 165. ſeq. Nic. Comnenum prænotionibus Myſtagog. p. 130. ſeq.

e) Hanckius libro laudato §. CVII. ſeq. p. 336.

f) Idem §. CLXXVII. ſeq. p. 384.

g) Vide Harduini Concilia T. VI. p. 254.

h) Anſelmus Bandurius in ſerie Chronologica Antiqvitatibus CPol. præmiſſa p. XLVI. ex Zonaræ Annal. T. 3. p. 141.

i) Anton. Pagi ad A. C. 886. num. V.

Digitized by Google

Ejus Canones XVII. exſtant T. V. Harduin. p. 1195. Eosdem agnoſcunt & illuſtrant Jo. Zonaras, Theod. Balſamon & alii Græci Canonum interpretes. Acta periere. Latrocinalem vocat Nicolaus I. Papa, Stylianus Neocæſarienſis συνέδριον λῃστρικόν. Invehuntur in eam una cum aliis Ignatianæ partis Nicetas in Ignatii vita p. 966. ſeq. T. V. Concilior. edit. Harduini. Alii Græci amplectuntur.

Poſt hanc alia tria Photiana Concilia celebrata Allatius p. 278. contra Creyghtonum & libro de octava Synodo Photiana p. 8. notat: unum contra Nicolaum Papam, & alterum iterum contra Ignatium, tertium iterum contra Papam, de qvibus Synodis nihil præterea conſtat, qvemadmodum nec de illa qvam habuit Photius apud Blachernas ſub initium Patriarchatus ſui A. 859.

A. 879. Epiſcoporum 383. in æde S. Sophiæ poſt Ignatium A. 877. jam defunctum, præſentibus & Photium agnoſcentibus Ioannis VIII. Papæ legatis. Acta hujus Concilii, qvod octavi generalis nomine Græcis Photianarum partium, ut ſunt pleriqve, venit, diu delituere in Bibl. Vaticana & Columnarum, è qvibus excerpta qvædam Latine dedit Baronius ad A. 879, n. 63. ſeq. teſtatus ea integra ſe poſſidere ex verſione Friderici Metii: Atqve inde Binius T. 3. Conciliorum parte 2. p. 100. Labbeus T. IX. p. 324. Harduin. T. VI. p. 210. Confer Eliam du Pin T. 7. Bibl. Eccleſ. p. 99. ſeq. Alia ex Ioannis Becci ſive Vecci Patriarchæ CPol. λόγῳ de pace Eccleſiæ Beveregius T. 2. magni Synodici p. 273. Græce & Lat. Oxon. 1672. fol. Ex his & aliis qvæ evoluiſſe ſe teſtatur excerptis Actionum VII. numero diviſis hiſtoriam hujus concilii tradit Gvil. Caveus in parte altera Hiſt. literaria ſcriptorum Eccleſ. ad A. 879. Deniqve Acta integra Græce & Latine vulgavit ex Vaticano Codice Io. Harduinus T. VI. Concil. p. 214-343. Hujus acta ſervantur etiam in Bibl. Bavarica Radero teſte, atqve in Cæſarea, ut notat Neſſelius p. 154. una cum Epiſtola Joannis VIII. ad Photiū.

Contra Photium.

A. 869. pro Ignatio Epiſcoporum 102. præſide per vicarios ſuos Hadriano II. Papa. k) Acta hujus Synodi decem πράξεσι ſive Actionibus diviſa, qvæ Romanæ Eccleſiæ ſociis & Græcis qvibusdam λατινόφροσι Oecumenica octava Synodus eſt, ex Anaſtaſii Bibliothecarii paſſim locupletiore verſione, & Græce cum nova interpretatione Matthæi Raderi S. I. (qvi illa primum utraqve lingva edidit Ingolſtad. 1604. 4.) occurrunt in Conciliis Binii T. III. part. 1. & Labbei T. VIII. atqve Harduini T. V.

k) Confer Launojum VIII. 10. Epiſt. p. 734. ſeq. edit. Lond. Franciſcum Joverium in velitatione de octava Synodo.

Digitized by Google

III. Scriptores de cauſſa Photiana, Photio infeſti.

Nicolaus I. Hadrianus II. & alii Pontifices Photium damnantes. Vide Io. Veccum lib. 3. de proceſſ. Spiritus S. apud Allat. de purgatorio p. 829. ſeq.

Nicetas Paphlago in vita Ignatii Patriarchæ, & alia Styliani Mapæ, Neocæſar. Epiſcopi, Theognoſti Monachi & aliorum ſcripta cum Synodo Anni 869. edita, & Anaſtaſius Bibliothecarius Synodi illius interpres, tum præfat. ad Synodum tum in Vitis Pontificum.

Auctor libelli Synodici à Io. Pappo editi.

Auctor vitæ S. Nicolai Studitæ, in Actis Sanctor. T. 1. Februar. p. 548.

Cæſar Baronius & *Henr. Spondanus* ad A. 858. ſeq. *Antonius Pagi* in cenſura Baroniana.

Andreas Schottus præfat. ad Photii Bibliothecam.

Leo Allatius libro de Synodo octava Photiana Rom. 1662. 8. & contra Creygthonum Exerc. XVI. ſeq. p. 272. ſeq. & de conſenſu utriusqve Eccleſiæ lib. 2. cap. 4. 5. 6. 7. ac de libris Eccleſiaſticis Græcor. p. 147. ſeq.

Lud. Maimburgius in Hiſtoria ſchiſmatis Græcorum, edita Gallice Paris 1677. 4. Amſtelod. 1682. 12. Et è Maimburgio auctor ſupplementi ad Lexicon Hiſtoricum Morerianum.

Natalis Alexander Hiſtoriæ Eccleſ. Seculi IX. & X. diſſertatione IV. qvæ eſt de ſchiſmate Photiano.

Elias du Pin Tomo VII. Bibliothecæ Eccleſ. & alii ſcriptores Hiſtoriæ Eccleſ. Romanis ſacris addicti, ut *Nic. Vignier*, *Anton. Godeau*, *Claud. Fleury* &c.

IV. Photio æqviores.

Joannes VIII. Epiſtolâ ad Photium & alii in Synodo A. 879.

Joannes Zonaras Tomo III. Annal. Ioannes Scylitzes Curopalata, Cedrenus & alii Hiſtoriarum illius temporis ſcriptores Græci.

Magdeburgenſes Centuria IX. & alii Hiſtoriæ Eccleſ. ſcriptores è Proteſtantibus.

Richardus Montacutius notis ad Photii Epiſtolas editas Lond. 1651. fol.

Robertus Creyghton prolegom. ad Sylveſtri Sguropuli Hiſtoriam Synodi Florentinæ Hagæ 1660. fol.

Martinus Hanckius libro de Hiſt. Byz. ſcriptoribus part. 1. cap. 18. Lipſ. 1677. 4.

Guil.

Digitized by Google

Gvil. Cave in Hiſtoria litteraria ſcriptorum Eccleſ. ad A. C. 850. & in conſpectu ſæculi noni qvod ipſe appellat Photianum.

Phil. Mornæus in Myſterio iniqvitatis ſive Hiſtoria Papatus p. 165. ſq. 182. &c. *Jean le Sueur* Hiſt. del' Egliſe &c.

Humfredus Hody in libro Anglice edito de ſedibus vacantibus, *caſe of ſees vacant* capite XIV. p. 139 - 169.

V. Photii alii circiter viginti.

Photius *Babylonis* Epiſcopus qvi interfuit Concilio CPol. A. C. 460.

Photius *Beliſarii* ex Antonina privignus, memoratus Procopio in Hiſt. arcana p. 5. & lib. 1. de bello Gothico c. 5. aliisqve in locis.

Photius Epiſcopus *Clerorum* κλήρων in Phrygia Salutari, interfuit Synodo Photianæ A. 879.

Photius presbyter *CPol.* cum Neſtorio condemnatus A. C. 435. Vide Chriſtianum Lupum ad Epiſtolas à ſe editas p. 557. & Tillemontium T. 14. memor. p. 607. 787. ſeq.

Photius *Corinthi* Epiſcopus qvi interfuit Concilio CPol. ſub Menna A. C. 536. & in qvibusdam Codicibus appellatur Photinus.

Photius *Cypri*, in Synodo Sardicenſi A. 347.

Photius *Iborenſis* ſive Iberorum in Helleſponto, qvi interfuit ſynodo Trullanæ A. 687.

Photius Epiſcopus *Nacoliæ* in Phrygia Salutari, interfuit Concilio CPol. A. 869.

Photius navis præfectus ἀνὴρ πολεμιστὴς καὶ δεξιὸς tempore Baſilii Macedonis atqve adeo Photii Patriarchæ. Vide Cedrenum p. 478.

Photius *Nicææ* in Bithynia Epiſcopus qvi interfuit Concilio ſexto generali celebrato CPoli A. 680.

Photius *Nicopoleos* in Armenia Epiſcopus qvi Synodo Trullanæ A. 687. interfuit.

Photius interfector Phocæ Imperatoris A. C. 610. de qvo Nicephorus CPol. in breviario p. 4.

Photius πρωτεύων ad qvem Epiſtolæ Severi Antiocheni.

Photius *Ruſſiæ* Metropolita cujus meminit Sguropulus in Hiſtoria Synodi Florentinæ habitæ A. 1438. p. 14.

Photius *ſcevophylax* & Logotheta CPol. qvi ſcripſit vitam Lucilliani hieromartyris qvam cum Conradi Janningi verſione habes in Actis ſanctor.

Digitized by Google

ctor. T. 1. Junii p. 276 - 286. Laudavit Allatius p. 753. libri de purgatorio. Incipit : *πάλαι μὲν ἐγκωμιάζειν.*

Photius *Sebaſtopoleos* in Armenia prima Epiſcopus, qvi interfuit Synodo Trullanæ A. C. 687.

Photius *Sophiſta*, Magiſter Nicobuli, cujus mentio in Epiſtolis Gregorii Naz. 61. 91. & 118. Vide Tillemontii memorias Hiſt. Eccleſ. T. IX. p. 544.

Photius *Theodori* Studitæ, de qvo ſupra cap. 33. pater.

Photius *Tyrius* Metropolita qvi A. 449. Synodo Epheſinæ interfuit & cujus libellus ſupplex ad Marcianum Imp. exſtat in actis Concilii Chalced. A. 451. actione IV. T. 2. Binii p. 243. & T. 4. Labbei p. 541. & T. 2. Harduin. p. 435. Iterum mentio p. 503. & 531. Huic *συναγωγὴν καὶ ἔκθεσιν τῶν ἁγίων πασῶν συνόδων* tribuit Stephanus le Moyne notis ad Varia ſacra p. 783. Hic eſt Photius qvi Theodoſii junioris Imp. juſſu cum Euſtathio Beryti Epiſcopo cognovit de cauſſa Ibæ Epiſcopi, ſcriptaqve ab eo ad Marin Perſam Epiſtola, & eum abſolvit. Vide Vigilii Papæ conſtitutum A. C. 554. in Baluzii nova collectione Concil. p. 1554. ſeq.

Deniqve in Catena Corderiana ad Lucam pro *Phoſterio* Photio nomen reponendum haud dubitat Combefiſius in Bibl. Concionatoria. Sed iſte Photius haud alius à Patriarcha CPol. de cujus ſcriptis deinceps dicendum.

VI. Photii Bibliotheca.

Inſignis theſaurus non liber, qvi ab auctore inſcribitur *ἀπογραφὴ καὶ συναρίθμησις τῶν ἀνεγνωσμένων ἡμῖν βιβλίων, ὧν εἰς κεφαλαιώδη διάγνωσιν ὁ ἠγαπημένος ἡμῶν ἀδελφὸς Ταράσιος ἐξῃτήσατο, ἔστι δὲ ταῦτα εἴκοσι δεόντων ἐφ' ἑνὶ τριακόσια. Deſcriptio atqve enumeratio lectorum à nobis librorum, qvorum argumenta cognoſcere deſideravit dilectus frater noſter Taraſius, ſuntqve viginti & uno demtis trecenti.* Hoc opus Photius compoſuit anteqvam crearetur Patriarcha, cum obiret legationem in Aſſyriam, ut ipſe in Epiſtola ad Taraſium l) teſtatur. Dedit autem in illo ſpecimen pulcherrimum Hiſtoriæ librorum Criticæ, qvod mirum eſt per tot annorum centurias non plures imitatores habuiſſe, donec noſtra ætate jam à qvinqvaginta annis tanto illud cum fructu freqventatur per varias Europæ lingvas ab Ephemeridum literariarum & Actorum eruditorum clariſſimis ſcriptoribus, qvibus

l) Hæc in edit. Græca legitur ad calcem operis p. 892. in aliis rectius præmittitur.

Digitized by Google

qvibus omnibus præiviſſe Photius exemplo ſuo, m) & qvomodo cum laude in illo genere verſari deberent, præclare demonſtraſſe utiq; videtur. Certe ſive varietatem & copiam librorum ſpectes, omnis generis inſignes in hac Bibliotheca reperies, Theologos ac Doctores Eccleſiæ, Conciliorum acta & juris Eccleſiaſtici commentarios, Medicos, Philoſophos, Hiſtoricos, Oratores, Grammaticos, ſed poëma vix ullum præter unas ſacrorum librorum Metaphraſes ab Eudocia Auguſta Homericis verſibus concinnatas. Si diligentiam reqviras, experieris eum jam de ſcriptoribus ipſis jam de ſcriptis qvæ ſcitu digna ſunt annotare, argumentum & ordinem ac ſcopum libri cujusqve exponere plerumqve, perſpicue & accurate jam pluribus jam paucioribus verbis, & non raro ſelecta ex illis loca & qvæ in primis digna notatu viſa ipſi ſunt, excerpere. Si deniqve judicium reſpicias Critici, videbis eum cenſuram ferre de ſtylo ſcriptorum, de tractandi ratione, de doctrina ipſa, idqve ſinceritate & acumine tanto, tanta libertate etiam in antiqvioribus Eccleſiæ ſcriptoribus, ut hoc doctos qvosdam viros male habuerit, n) tam eruditam autem ferre cenſuram & acrem, ut facile appareat eum rerum de qvibus loqvitur peritiſſimum fuiſſe. Itaqve veritas ipſa inimico Photiani nominis Nicetæ Paphlagoni extorſit, ut in vita Ignatii o) ſcriberet Photium τῶν εὐγενῶν κατὰ σάρκα καὶ περιφανῶν σοφίᾳ τε κοσμικῇ καὶ συνέσει τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ στρεφομένων εὐδοκιμώτατον πάντων νομιζόμενον, γραμματικῆς μὲν γὰρ καὶ ποιήσεως ῥητορικῆς τε καὶ φιλοσοφίας, ναὶ δὴ καὶ ἰατρικῆς p) καὶ πάσης ὀλίγου δεῖν ἐπιστήμης τῶν θύραθεν τοσοῦτον αὐτῷ τὸ περιὸν ὡς μὴ μόνον σχεδὸν φάναι τῶν κατὰ τὴν αὐτοῦ γενεὰν πάντων διενεγκεῖν, ἤδη δὲ καὶ πρὸς τοὺς παλαιοὺς αὐτὸν διαμιλλᾶσθαι· πάντα γὰρ συνέτρεχεν ἐπ' αὐτῷ, ἡ ἐπιτηδειότης τῆς φύσεως, ἡ σπουδή, ὁ πλοῦτος, δι' ὃν καὶ βίβλος ἐπ' αὐτὸν ἔρρει πᾶσα. πλέον δὲ πάντων ὁ τῆς δόξης ἔρως, δι' ὃν αὐτῷ καὶ νύκτες ἄϋπνοι περὶ τὴν ἀνάγνωσιν ἐμμελῶς ἐσχολακότι. *Claris & illuſtribus oriundum natalibus rerumqve civilium & politicarum uſu prudentiaqve & ſcientia clariſſimum. Grammaticæ enim litteraturæ & carminis pangendi dicendiqve laude, qvin & Philoſophiæ & Medicinæ* p) *& omnium prope liberalium diſciplinarum ſtudio cogni-*

m) Confer Chriſtianum Junckerum τὸν μακαρίτην in ſchediaſmate Hiſtorico de Diariis eruditorum edito Lipſiæ 1692 12 p. 72. & Conſtantinum Wolſium in diſſ. de Photio Ephemeridum eruditorum inventore Witeb. 1688.

n) H. Dodvvellus diſſ. ad Irenæum p. 409. *Ita ſæpe ſeverus vetuſtiſſimorum Patrum cenſor eſt Photius, propterea à Bullo noſtro merito caſtigatus.*

o) in Conciliis Harduini T. V. p. 959.

p) De medica Photii peritia confer ipſius Epiſt. 169.

cognitioneqve tantopere florebat, ut ævi ſui facile princeps haberetur, imo & cum veteribus jam certare poſſet. Omnia qvippe in illo concurrerant, aptitudo qvædam & naturæ vis ac felicitas, ſtudium, opes, qvibus ſibi librorum maximam copiam q) *comparabat: & qvod præ cunctis, gloriæ laudisqve cupido, qva incenſus totas noctes, ut lectioni aſſidue vacaret, ducebat inſomnes.* Poſt hoc inimici hominis teſtimonium non opus eſt aliorum de Photio ejusqve βιβλιοπαντοσυλλέκτῳ Ἀνθολογίᾳ r) ſive Μυριοβίβλῳ elogia allegare, ut Dan. Heinſii prolegom. ad Ariſtarchum ſacrum, & aliorum qvæ apud Hanckium s) & Thomam Pope Blount t) collecta, & facile aliis augenda u) proſtant. Potius notare juvat qvæ in pulcherrimo hoc opere à viris doctis deſiderantur. *De Bibliotheca Photii miror,* inqvit Caſaubonus, x) *qvod vir tantus omnem adeo* τάξιν *inſuper habuerit, nam ut taceam, qvod auctores non diſtingvit ſed confundit in unum, ut non dicam artium & ſcientiarum auctores miſceri & Hiſtoricos diverſiſſimorum temporum, ut illud ſane qvam mirum ejusdem ſcriptoris ſcripta ejusdem ſæpe argumenti locis adeo diverſis commemorari, ut Arriani, Jo. Philoponi & aliorum. Qvid qvod ejusdem libri* y) *eadem excerpta vix pauciſſimis mutatis verbis proponit bis, ut p. 217. & 278. Apparet virum doctum, ut qvemcunqve librum ſors ei obtuliſſet, ſolitum devorare, ac ſtatim in codicem ſuorum excerptorum aliqvid ſibi ex eo annotaſſe.* Hoc mihi videtur veriſimilius, qvam qvod viro doctiſſimo Henrico Valeſio z) perſvaſum, Bibliothecam Photianam plurimis in locis inter-

q) Librorum uſum in exilio ademtum ſibi eſſe qveritur Epiſt. 97. ad Baſilium Macedonem.

r) Gregorius Patriarcha CPol. ad Imperatorem Trapezuntium in Allatii Græcia Orthodoxa T. I. p. 449. ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς βιβλιοπαντοσυλλέκτου ἀνθολογίας Φωτίου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὸ τοῦ Εὐλογίου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας προκείμενον λίαν ἁρμόζειν &c.

s) Hanckius de Byz. rerum ſcriptor. p. 393. ſeq.

t) Tho. Pope Blount in Cenſura ſcriptorum p. 351. ſeq. Eſſais de literature T. I. p. 94.

u) Caſaubonus in Caſaubonianis p. 12. *Solet Photius ita res excerpere, ut verborum elegantias aut proprietatem non negligat. Solet etiam, ubi rerum ſummam, qvas auctores tractarunt, expoſuit, de genere ſcribendi & charactere aliqvid notare. Atqve id maxime eum auctorem nobis commendare debet, eſt enim in ea parte eximius, ut non parum profecturus videatur qui ejus elogia comparârit cum ſimilibus judiciis Dionyſii Halicarnaſſei & aliorum.* Franciſcus Vavaſſor de ludicra dictione p. 143. *qva prudentia vir fuit Photius, quo acumine, quam ſincerus & elegans in omni judicio.*

x) Caſauboniana p. 11.

y) Dionyſii Ægei Δικτυακῶν Cod. 185. & 211. Sic Damaſcii Cod. 181. & 244.

z) Valeſius in calce notarum ad excerpta de legationibus: *Huic operi idem videtur contigiſſe qvod Bibliothecæ Photii, cui altera ejusdem argumenti adjecta eſt, ut patet ex indeqvo*

Digitized by Google

interpolatam nec unius eſſe auctoris, immo qvartam partem & amplius ab alio eſſe ſcriptore. (*) Qvanqvam verum eſt in MSS. Codicibus aliqvando reperiri excerpta ejuſcemodi ſine nomine Photii, ut conſtat ex Lambecii lib. VII. p. 141. & Valeſio aſſentiens Ludolphus Kuſterus ad Svidam in Ηγάιτκ⊙ cum notaſſet verba qvædam è Damaſcio adducta à Svida legi etiam apud Photium Cod. 242. ſed absqve ulla connexione cum iis qvæ ibi præcedunt, ut vel dicendum ſit incuria librariorum qvædam ibi omiſſa eſſe, vel excerptorem loci iſtius, qvisqvis ille ſit, officio ſuo negligenter functum eſſe, *ſunt enim*, inqvit, *non pauca in Collectaneis Photianis qvæ non crediderim ab ipſo Photio profecta eſſe ſed ab interpolatoribus ejus, qvi temere & absqve ullo judicio qvædam auctorum loca, mutilato prorſus ſenſu operi illi inſeruerunt. Neqve enim Bibliothecam Photii ab uno auctore compilatam eſſe, vel eo argumento ſatis probari poſſe puto, qvod non ſolum integra interdum opera bis in ea recenſeantur, ſed etiam in unius libri epitome eædem ſæpe ῥήσεις, eademqve auctorum loca diverſis in locis repetantur, id qvod pluribus exemplis hic probare poſſem, ſi id nunc agerem. Sed hac de re alibi forte plura.* Attamen hæc omnia potuerunt ab auctoris jam otioſi jam properantis & pluribus intenti diſtractione proficiſci, qvo etiam retulerim diverſum acumen qvod in hoc opere arguit Vignolius Marvillius T. 1. miſcellaneorum Hiſtorico Crit. p. 310. diverſumqve ſtylum. Potuit etiam fieri, ut qvæ Dupinii ſuſpicio eſt T. 7. Bibl. Eccleſ. p. 103. idem ſcriptor eundem librum jam perſtringat brevius, jam ex eo prolixiora annotet excerpta: jam accuratum ferat de ſingulis judicium, jam procedente opere levius cenſurâ defungatur. Joſephus Scaliger Epiſt. 401. ad Laur. Rhodomannum, *utinam*, inqvit, *tam diligens Photius in librorum Diodori deperditorum argumentis fuiſſet, qvàm in futilibus amatoriis libris Jamblichi & aliorum fuit.* Hinc Huetius demonſtrat. Evangel. propoſit. 3. p. 58. *jampridem* ait *doluiſſe viris eruditis, frivola qvædam diligenter excerpſiſſe aliqvando Photium ex futilibus ſcriptoribus, cum optimos auctores & perutiles ſatis leviter delibarit.* Caſaubono Exerc. 1. ad Baron. c. 3. p. 33. plane inter falſarios videtur nomen Photii deferendum propter verba Joſephi adducta contra Joſephi mentem. *Vides*, inqvit, *qvam mala fide & verba Joſephi & ſententiam Photius recitet. Atqve hoc non ſemel diligens lector in eo præſtantiſſimo ſcriptore, ſi attendat, obſervabit. Solet enim nonnunqvam pugnantes invicem ſententias diverſorum auctorum uni alicui tribuere, & integras narrationes*

 hoc

auctoribus qvi bis in illa Bibliotheca deſcripti reperiantur. Ejusdem Valeſii ſententiæ meminit Menagius in Hiſtoria mulierum Philoſopharum p. 74. & Colomeſius paralipomenis de ſcriptor. Eccleſ. p. 268. *) Colomeſius in opuſc. p. 97.

Digitized by Google

hoc pacto confundere. Iniqvius judicium eſt Scipionis Tettii in commentario de Apollodoris, qvi Photium trecentorum & viginti amplius * auctorum opera per infinita diffuſa volumina *peſſimo publico in arctum collegiſſe* arguit.

In qvibusdam Codicibus Photii Bibliotheca diſtingvitur in tomos duos, ita ut poſterior incipiat à Codice CCXXXII. ut Hœſchelius p. 967. annotavit. Ad calcem operis Photius fratri ſuo ait ſe de longe pluribus fortaſſe libris ſimiliter deinceps ad eum ſcripturum, ** ubi ex legatione domum fuerit reverſus. Verum neceſſariis negotiis impeditus facere id neutiqvam potuit. Cæterum longe copioſiora qvam exſtant in Bibliotheca Cod. 40. habemus Photii excerpta è *Philoſtorgio*, de qvibus dixi lib. V. cap. 4. p. 116. & *S. Athanaſii* elogium in fronte Græcolatinarum Doctoris illius editionum vulgatum primùm à Nannio ex Codice S. Athanaſii Baſileenſi Φωτίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνςαντινουπόλεως πρὸς τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Ταράσιον.

In verſione Schotti ad Bibliothecæ calcem, de numero librorum legas hæc ſane inter ſe pugnantia : *Producitur hoc opus ad trecentos & qvindecim auctores, probibiti tamen ſumus ad trecentos pervenire.* Εἰς τοσοῦτον οἶμαι συνάγεται πλῆθος τριακοσίους ἐν τῷ πεντεκαιδεκάτῳ μέρει προελθεῖν ἄχρι τῶν τριακοσίων κωλυόμενον. Ita legendus hic locus, & vertendus erat ſic: *Ita colligitur, opinor, numerus librorum trecenteſimus, parte tantummodo qvintadecima qvominus trecenti ſint deficiente.* Viginti, ſunt pars decima qvinta ex trecentis. Photii autem Bibliotheca libros habet CCLXXX hoc eſt trecentos minus viginti, (ſive) ut in Epiſtola ad Taraſium CCLXXIX. trecentos minus viginti & uno, ταύτῃ δέ δεῖ πεντεκαιδεκάτῳ μέρει τῶν τριακοσίων

* immo, *minus.*

** Σὺ δ᾽ ὦ τῶν ἐμοὶ κεκοινωνηκότων μητρικῶν ὠδίνων ἐρασμιώτατε, εἰ μὲν ταύτην τὴν πρεσβείαν διανυόντων τὸ κοινὸν καὶ ἀνθρώπινον καταλάβοι τέλος, ἔχοις τὴν αἴτησιν τῆς ἐλπίδος οὐ διαμαρτοῦσαν, φιλίας τε ἅμα καὶ παραμυθίας ὑπόθεσιν καὶ ἀνάμνησιν, καὶ δὴ καὶ ἀπαρχὴν καὶ τελευτὴν ἀφοσιουμένην τῶν σῶν κατὰ λογικὴν θεωρίαν αἰτήσεων τὴν ἐκπλήρωσιν. Εἰ δ᾽ ἐκεῖθεν ἡμᾶς ἀνασωσάμενον τὸ θεῖόν τι καὶ φιλάνθρωπον νεῦμα εἰς τὴν ἀλλήλων θέαν καὶ προτέραν ἀπόλαυσιν ἀποκαταστήσει, τάχα ἂν ἙΤΈΡΩΝ ἘΚΔΌΣΕΩΝ ΟὐΚ ἘΛΑΤΤΌΝΩΝ ἀρχὴ ταῦτα εἴη, παραπλησίῳ τύπῳ παρεχομένων σοι τὴν ὠφέλειαν. Primis verbis Photius Taraſium fratrem blando alloqvio, *omnium qvos eadem enixa eſt mater, dilectiſſimum* appellat: prorſus enim aliena à Photii ſenſu eſt Schotti interpretatio : *dilectiſſime omnium qvibuſcum fœtus meos communico.*

σίων ἐφ' ἑνὶ καὶ ἐ πλεῖον ἀπολείποντα. ea ſunt uno nec amplius ſupra decimam qvintam ſumma partem demto, volumina trecenta.

VII. Editiones Bibliothecæ Photianæ.

Græce primus ex MSS. a) vulgavit emendate & luculentis typis b) *David Hœſchelius* Auguſtæ Vindelicor. 1601. fol. additis ad calcem voluminis notis ſuis, qvibus & Joſephi Scaligeri caſtigationes & varia adſperſit ut ſolet veterum inedita ante ἀποσπασμάτια c) & ex Maximi Margunii Codice Photianarũ Epiſtolarum, præmiſit Græce Epiſtolas Photii ſelectas XXXV. & unam in notis p. 948.

Latine vertit & ſcholiis haud contemnendis paſſim illuſtravit vir magnis in litteras meritis *Andreas Schottus* S. I. Auguſtæ Vindel. 1606. fol. Schottum in interpretatione illa adjutum ajunt à Philippo Svevezelio d) Brugenſi S. I. cujus verſionem Anaſtaſii Sinaitæ in Pſalmum VI. vulgavit Caniſius T. III. Lectionum Antiqvarum. Cæterum licet cum Thoma Gatakero e) nolim negare Schottum eſſe qvi Photium fuit interpretatus, tamen negari neqvit *hunc virum profecto doctiſſimum non doctiſſime Photium* Bbb 2 *vertiſſe,*

a) Codices qvibus uſus Hoeſchelius, fuere 1) A. Schotti ex Codice Sirleti, collato cum MS. Vaticano qvi è Veneto Beſſarionis avtographo deſcriptus fuerat. 2) Bavaricus. 3) Maximi Margunii Cytherorum Epiſcopi. 4) Rob. Stephani apographum cum alio veteri Codice commiſſum qvod Iſ. Caſaubonus H. Stephani gener ſuppeditavit.

b) ad invidiam usqve elegantes vocat Lipſius Epiſt. ad Hoeſchelium, notis hujus inſerta p. 919.

c) Ἀποσπασμάτια præcipua ſunt p. 923. Ἰωσήπȣ ἐκ τȣ̃ πρὸς Ἕλληνας λόγȣ de qvo dixi lib. 4. c. 6. §. 8. Nota Grammatici Græci de Jamblicho Babylonicorum ſcriptore p. 937. de qvo lib. 5. cap. 6. p. 822. ſeq. Iſocratis Epiſtola ad Archidamum p. 942. de qva lib. 2. c. 10. § 7. Adjicienda ſcholiis Theodoreti in librum Judicum & Ruth. p. 952. ſeq. de qvibus libro V. c. 11. p. 432. Epiſtola Nazianzeni ad Theodorum Tyanenſem præfixa Philocaliæ Origenis p. 968.

d) Prolixam Schotto navaſſe operam Svevezelium in edenda Photii Bibliotheca teſtatur Alegambe Bibliotheca Jeſuitica p. 405.

e) Gatakerus Adverſar. Miſcell. p. 2. *Nam Photii interpres qvi profecto Andreas Schottus eſſe non poteſt.* Sed non magis forſan à Schotto Photium qvam à Morello Libanium verſum inficiari voluit, qvem Libanii interpretem negat p. 467. qvod nempe illa non ſemper digna illo viro ſit interpretatio. Certe non modo Schottus ſe Photii interpretem profeſſus eſt in litteris ad Voſſium cujus ſe avtographum ſervare affirmavit Colomeſius p. 52. Opuſc. *Salutat te tenebrio, qvi Photium dedit latine.* Sed etiam ipſe in præfat. qvanto labore ſibi conſtiterit illa interpretatio, exponit. Idem Gatakerus p. 463. *dilute nimis V. C. Andream Schottum.*

vertiſſe qvod Alexandri Mori judicium eſt præf. ad Euſebii Chron. atqve ut omittam qvod ex Jac. Gillotii ad Joſephum Scaligerum Epiſtola obſervat Colomeſius f), *paſſim fere ſe prodere vel Ignatianum vel Baronianum.* Idem Colomeſius: *Hanc Photii Bibliothecam perfunctorie admodum in Latinum ſermonem convertit vir alias doctiſſimus Andreas Schottus.* Freqventer inde reprehenditur verſio illa à viris doctis, Gatakero eodem pluribus locis, Reineſio in Var. Lect. Lambecio in commentar. de Bibl. Vindob. Jo. Pearſonio parte 2. Vindiciar. Ignatii p. 120. ſeq. 204. & prolegomenis ad Hieroclem, Joanne Oweno p. 216. Theologumenon, Edmundo Albertino de S. Evchariſtia p. 262. Cotelerio ad Patres Apoſtol. T. 1. p. 263. ubi Photii interpretem *plane talpam* appellat. Verſionem, etſi A. Schotti nomen præferat, pravam, fallacem & Schotti nomine prorſus indignam appellat Caveus. Vide etiam Theophili Spizelii templum honoris p. 332. & D. Eliæ Veielii τ͂ μακαρίτε commentarium de variis Oeconomiæ ſacræ, potiſſimum Eccleſiaſticæ generibus p. 19. ſeq. In ſola Epiſtola Photii ad Taraſium Bibliothecæ præmiſſa plures interpretis hallucinationes notat editio Amſtelodamenſis Memoriarum literariarum Trevoltin. A. 1701. p. 289. ſq.

Græco latinæ qvæ ex his duabus coaluere editiones, nec emendatiores ſunt nec qvicqvam novi ad illuſtrandum Photium afferunt, niſi qvod verſio Schotti e regione Græcis poſita, & notæ Hœſchelii Schottiqve adjectæ. Genev. 1613. fol. Rothomagi 1653. fol.

VIII. Verſiones affectæ aut ineditæ, vel editiones promiſſæ.

Andreas Schottus in præf. *Inaudieram pridem unum & item alterum in Iberia Græcarum literarum peritiſſimum Photii Bibliothecam è Græco in Latinum ſermonem commodo publico convertere cœpiſſe, ſed cœpiſſe tantum, ac vix dimidia operis parte ſuperſediſſe, ſive Græci exemplaris mendis deterritos, ſeu laboris fuga in tanta voluminis cum mole tum varietate, ſeu deniqve utraqve de cauſa ceſſiſſe. Romæ qvoqve tertium perfeciſſe qvidem narrabant, ſed ad edendum adduci non potuiſſe.*

Johannes Mariana S. I. Bibliothecam Photii in Epitomen redegit ſed nunqvam edidit, ut ex Philippo Alegambe notat Colomeſius, qvi etiam teſtatur verſiones alias ejuſdem Bibliothecæ adornaſſe *Fredericum Metium* Thermularum Epiſcopum & *Coſmam Fontejum*, ſimiliter nunqvam editas.

A. 1701.

f) Colomeſ. diſſ. de Photii ſcriptis ſub init.

A. 1701. novam editionem hujus operis promittebant Bibliopolæ Belgæ cum verſione *Claudii Capperonerii*, Doctoris Sorbonici & notis *Lud. Eliæ Dupinii*: qvo de inſtituto videre licet Memorias litterarias Trevoltinas editas Gallice Anni 1701. p. 288. ſeq. & Anni 1702. p. 474. edit. Amſtelod.

Deniqve optandum eſt ut doctiſſimus Vir *D. Chriſtianus Fridericus Boernerus*, qvi Græcas litteras nuper, ut hodie Theologiam, cum multa laude docebat in Academia Lipſienſi, promiſſo qvam primũ ſuo ſe exolvat & rempubl. litterariam beneficio maximo hocce, nova præclara Bibliothecæ Photianæ editione donet. De ejus inſtituto vide ſis memorias litterarias Michaelis de la Roche, Anglice editas Londini, *Memoirs of literature* T. I. (A. 1711.) p. 172.

IX. Index ſcriptorum, de qvibus Photius diſſerit, variis illuſtratus obſervationibus.

I. *Theodori* Presbyteri, ὅτι γνησία ἡ τοῦ ἁγίου Διονυσίου βίβλος, ſcriptum qvo genuina eſſe qvæ Dionyſio Areopagitæ tribuuntur ſcripta pugnavit & qvatuor præcipua qvæ illis poſſunt opponi argumenta diſſolvere eſt conatus. Theodorus hic mihi videtur fuiſſe ſive ille Rhaitu presbyter, ut Pearſonius conjiciebat in Vindiciis Ignatii parte 1. p. 18. ſive Mazarenſis presbyter in Sicilia ad qvorum utrumqve ſcribit S. Maximus Confeſſor T. 2. p. 151. 134. qvi Maximus Dionyſii ſcripta defendit etiam ipſe & ſcholiis inſuper, qvæ exſtant illuſtravit. At Theodori liber periit, cujus reſponſionibus non videtur adeo multum tribuiſſe Photius. Vide Joannem Dallæum lib. 1. de ſcriptis Dionyſio ſuppoſitis cap. 34.

II. ADRIANI *Iſagoge in Scripturam ſacram*, εἰσαγωγὴ τῆς γραφῆς, libellus utilis & lectu dignus de locutionibus ſacrorum ſcriptorum, qvem primus ex MS. Auguſtano Græce vulgavit *David Hoeſchelius*, Auguſtæ Vindel. 1602. 4. Deinde Joannes Pearſonius præfigi curavit tomo octavo Criticorum ſacrorũ ipſius auſpiciis excuſorum Lond. 1660. fol. atqve ab eo tempore Amſtelodami & Francofurti prælis iterum ſubjectorum. Latine vertit notisqve illuſtravit amicus noſter *Chriſtophorus Woltereck*, Glückſtadienſis, cujus lucubrationem iſtam MS. prelo paratam evolvi ante plures annos, atqve opto ut in lucem prodeat. Adrianum hunc laudat Caſſiodorus c. 10. Inſtitutionum Divinarum, ſuſpicorqve illum ipſum eſſe Adrianum Monachum ad qvem eſt S. Nili Epiſtola 60. libri 2. edit. Allatianæ,

ubi eum laudat à diligenti ſacrarum Scripturarum lectione. *Andronicum* vocat Turrianus, perperam, qvi Adrianus etiam appellatur in membranis Bibliothecæ Joanneæ Hamburgenſis in qvibus exſtat ante opuſcula duo Hieronymi Græci Theologi, qvæ exhibui ſuperiore volumine cap. 24. Hoc Adriani opuſculū latina verſione donatum edere voluit pridem Conradus Ritterſhuſius, uti Argumenta duodecim Prophetarum (Heſychio Hieroſol. auctore) qvæ cum Adriano Hoeſchelius Græce vulgaverat, utraqve lingva edidit ad calcem aſſis fatidici, ſive duodecim Prophetarum à Thuano & Ritterſhuſio metaphraſi Latina donatorum, Ambergæ 1614. 8. p. 290. ſeq.

III. *Nonnoſi* Chriſtiani ſcriptoris *Hiſtoria* legationum tum avi ſui Nonnoſi & patris Abrami tum maxime ſuarum qvas Juſtiniani Imp. nomine ad Æthiopum Auxumitarum Regem & alios Orientis populos obiit. Hoc opus præter pauca Photii ex illo excerpta jamdiu fuit perditum, nihilqve ejus ſcriptoris hodie exſtat, niſi vera ſit conjectura Lambecii qvi lib. V. p. 131. illi tribuit *Gregentii* diſputationem cum Herbano Judæo (de qvo dixi ſupra c. 32. p. 14. ſeq.) & lib. VIII. p. 387. Martyrium Arethæ & Sociorum qvorum memoriam recolit Eccleſia Græca 24. Octobr. Incipit: Ἔτους πέμπτου τῆς βασιλείας Ἰουστίνου.

IV. *Theodori* Antiocheni presbyteri, ejusdem Photio judice qvi poſtea Epiſcopus Mopſveſtenus fuit, *libri XXV. pro Baſilio* Cæſareenſi *adverſus Eunomium*. De hoc & aliis Theodori Mopſveſteni ſcriptis deperditis ſupra cap. 33.

V. *Sophronii* pro Baſilio *contra* eundem *Eunomium*, qvem licet longe breviorem Theodoro præferre Photius non dubitat. Caveus neſcio qvo argumento hunc Sophronium ad extrema ſæculi ſexti rejicit, cum mihi videatur haud diverſus eſſe a Sophronio amico S. Hieronymi. Qvisqvis porro fuit auctor, ſcriptum ſane ejus ætatem non tulit.

VI. GREGORII Nyſſeni opus *adverſus Eunomium* ſive libri duodecim qvi exſtant,

& VII. Ἑτέρα πραγματεία illius, eidem Eunomio oppoſita, ſive liber decimus tertius. Vide ſi lubet qvæ ſupra, Volum. VIII. cap. 20.

VIII. ORIGENIS *libri qvatuor* περὶ ἀρχῶν qvi Latine ſolùm ſuperſunt atqve inter Origenis & Hieronymi opera leguntur ex verſione Rufini. In illis è Platonis ſchola mutuatum pleraqve, vere notavit Marcellus Ancyranus apud Euſebium 1. contra Marcellum p. 23. De Origenis ſcriptis dixi lib. V. cap. 1. qvibus adde qvod ex Origenis libris περὶ ἀρχῶν

collecti

Digitized by Google

collecti libri duo de incarnatione Verbi ad Januarium, qvi exſtant in appendice ad Tomum VIII. Operum S. Auguſtini, edit. novæ Benedictinor. p. 48. ſeq. edit. Amſtelod.

IX. EUSEBII *Præparationis Evangelicæ* libri XV. qvi exſtant.

X. Ejusdem *Demonſtrationis Evangelicæ* libri XX, ex qvibus decem poſteriores interciderunt.

XI. *Eccleſiaſticæ Præparationis* libri (numerus excidit) in qvibus *Eclogæ*, ſive ſelecta loca ex ſcriptoribus Eccleſiaſticis. Hoc opus, qvod dolendum, nusqvam hodie reperitur.

XII. *Eccleſiaſticæ Demonſtrationis* libri. (numerus ſimiliter excidit.) Allegatur Euſebii ἐκκλησιαστικὴ ἀπόδειξις in jure Græco Romano lib. IV. p. 295. Opus ipſum deſideramus.

XIII. ἐλέγχου καὶ ἀπολογίας *Confutationis & Apologiæ* pro Chriſtiana religione adverſus Ethnicorum objectiones libri II. & alii ejusdem argumenti & propemodum iidem, priorum fortaſſe altera ἔκδοσις. De his aliisqve Euſebii ſcriptis deperditis, nec non etiam de iis qvæ habemus dixi volumine ſexto, lib. V. cap. 4.

XIV. *Apollinaris* Hierapolitani Epiſcopi, qvi Marci Antonini temporibus vixit, *liber adverſus Græcos* ſive *Gentes*, & *de pietate ac de veritate*. Laudant hæc etiam Euſebius IV. 27. Hieronymus c. 26. Catalogi & Nicephorus IV. 11. Teſtaturqve Photius alia præterea celebrari præclari hujus viri συγγράμματα ἀξιομνημόνευτα, in qvæ necdum ipſe inciderit. Sed ex univerſis inſignis hujus Viri ſcriptis, lector mecum dolebit, nihil qvicqvam ad nos perveniſſe.

XV. GELASII (Cæſareenſis in Bithynia Epiſcopi incertæ ætatis) πρακτικὸν ſive *Acta Concilii Nicæni* A. C. 325. habiti *libris III.* ſæpius & ſeparatim utraqve lingva & in Tomis Conciliorum edita, de qvibus dixi Volumine VIII. c. 24. p. 371. ſeq. Uberius de hoc opere Photius infra Cod. LXXXIX. Et de Synodo Nicæna alias referens narrationes Cod. LXXXVIII. & CCLVI.

XVI. ACTA SYNODI TERTIÆ ſive Epheſinæ A. 431. celebratæ tota fere conſtantia Epiſtolis Cyrilli ad Neſtorium mutuisqve Neſtorii, de qvibus etiam meminit Cod. CLXIX. Prodierunt Acta iſta Latine ex veteri verſione Pariſ. 1574. 8. edente Antonio Contio, atqve inde in Baluzii & Harduini Conciliis. Sed Græce primùm e Typographia Commeliana 1591. fol. & Theodori Peltani verſio 1604. fol. Deniqve utraqve lingva in editionibus Conciliorum Romana, Biniana A. 1618. Labbeana & Harduiniana.

XVII

XVII. ACTA SYNODI QVARTÆ ſive Chalcedonenſis adverſus Eutychen & Dioſcorum celebratæ A. 451. Similiter editæ ſunt Græce & Latine in Tomis Conciliorum & noviſſime Tomo ſecundo editionis Harduinianæ.

XVIII. ACTA SYNODI QVINTÆ de tribus capitulis celebratæ CPoli A. 553. Hæc Græce nondum viderunt lucem, Latine edita poſt Surium à Labbeo T. V. & Harduino T. III.

XIX. ACTA SEXTÆ SYNODI contra Monotheletas habitæ CPoli in trullo ſacri palatii A. 680. Acta Græce & Latine ſæpius edita in Conciliorum Tomis poſt Romanos & Binium à Labbeo T. VI. & ab Harduino T. V.

XX. ACTA SEPTIMÆ SYNODI ſive Nicænæ ſecundæ adverſus Iconoclaſtas celebratæ A. 787. Acta habemus Græce & Latine in edditione Romana Concilior. & apud Binium T. III. & Labbeum T. VII. Harduinum T. VI. Exhibetur etiam ab iisdem vetus eorundem Actorum Latina verſio, ab Anaſtaſio Sinaita concinnata. Et altera Gisberti Longolii edita primum Colon. 1540. & falſo pro antiqva habita à viris qvibusdam doctis, ut Harduino obſervatum.

XXI. *Johannis Philoponi* λόγος ſive liber *de reſurrectione* in plures diviſus τόμους qvorum numerus excidit, atqve opus ipſum hodie nusqvam exſtat. Qvod addit Photius eundem hac in lucubratione naſo ſuſpendiſſe adunco ſanctos Patres, ἐπιχλευάζων καὶ τοὺς μακαρίους καὶ ἁγίους πατέρας ἡμῶν, de Patribus Chalcedonenſis Synodi intellige, ut Photius ipſe Cod. XXIII. perſpicue docet. Vide & Cod. LV.

XXII. *Theodoſii* Monachi ἀνατροπὴ ſive *confutatio* argumentorum qvæ reſurrectioni corporum Philoponus oppoſuerat. Etiam hoc Theodoſii ſcriptum, iisdem ut videtur temporibus qvibus Philoponus ſub ſæculi ſeptimi initia clari, hodie deſideratur. Theodoſius incertum ſitne idem cujus infra Cod. XXIV. mentio.

XXIII. *Cononis, Eugenii & Themiſtii* de reſurrectione corporum adverſus eundem Philoponum, ſcripta ſimiliter deperdita. Cononem, Eugenium & Themiſtium Photius teſtatur in hoc cum Philopono conſenſiſſe, qvod & ipſi Synodum Chalcedonenſem repudiaverint. Themiſtium ſuſpicor illum Diaconum Alexandrinum qvi Agnoëtarum ſignifer memoratur infra Cod. CVIII. & de qvo dixi volumine ſuperiore VIII. cap. 18. p. 5. ſeq. De Conone & Eugenio Tritheitis mox plura Photius Cod. XXIV.

XXIV. *Acta* temporibus Juſtini Imp. circa A. C. 576. coram Joanne Schola-

Digitized by Google

Scholaſtico, Epiſcopo CPol. *inter Cononem & Eugenium* Tritheitas, Philoponum Tritheiſmi accuſatum anathemati ſubjicere recuſantes, *& Paulum atqve Stephanum* qvos & ipſos διακρινομένων hæreſi addictos, hoc eſt Chalcedonenſis Synodi adverſarios Photius teſtatur. Etiam hæc Acta interciderunt.

XXV. JO. CHRYSOSTOMI σχόλια * εἰς τὸν θάνατον, ** graves ſententiæ de morte CHRISI brevibus ſermonibus viginti duobus. Et ſermones ſimiles totidem *de CHRISTI aſſumtione* & ſeptendecim *de Pentecoſte.* Licet de tribus hiſce argumentis editæ exſtent nonnullæ Chryſoſtomi homiliæ, tamen pleroſqve ex illis ſermonibus Photio inſpectis perditos vel ineditos ſaltim adhuc eſſe exiſtimo.

XXVI. SYNESII Cyrenenſis de Providentia, de Regno & alia qvædam non nominata à Photio, ſed ut videtur haud diverſa ab illis qvæ hodie habemus & de qvibus dixi volumine ſuperiore VIII. capite 22.

XXVII. EUSEBII *Hiſtoria Eccleſiaſtica* libri X.

XXVIII. SOCRATIS *Hiſtoria Eccleſiaſtica* annorum centum & triginta, libris ſeptem.

XXIX. EVAGRII Scholaſtici *Hiſtoria Eccleſiaſtica* ab eo tempore ubi deſint Socrates & Theodoritus, ad duodecimum Mauritii annum, libri VI.

XXX. SOZOMENI Eccleſiaſtica Hiſtoria libris IX. qvam à Socrate diverſa tradere qvandoqve & dictionis illum elegantia vincere obſervat.

XXXI. THEODORITI Hiſtoria Eccleſiaſtica, qvem præ omnibus dictionem Hiſtorico dignam attuliſſe, & res ſecundæ Synodi diligentius cæteris narraſſe obſervat. De qvinqve hiſce ſcriptoribus H. E. notiſſimis ſæpiusqve editis dixi Volumine ſexto cap. 4.

XXXII. ATHANASII *Epiſtolæ* variæ, incertum an plures & diverſæ ab illis qvas hodie habemus, in qvibus exſtat qvoqve Apologia pro fuga, T. 1. edit. Montfauconianæ p. 320.

XXXIII. *Juſti* Tiberienſis Judæi, qvi tempore excidii Hieroſolymorum vixit, *Chronicon de Regibus Judæorum* ἰουδαίων βασιλέων τῶν ἐν ςέμμασιν, à Moyſe ad Regem ultimum Agrippam ſecundum. Hoc opus Juſti, perinde ut alterum Flavio Joſepho memoratum de bello Judaico, intercidit. Vide ſi placet qvæ notavi ad Hieronymum de ſcriptoribus Eccleſ. cap. 14.

* Vide qvæ de Scholiis S. Cyrilli Alex. de incarnatione unigeniti dixi volumine ſuperiore VIII. cap. 27. p. 565.

** Mox apud Photium ſeqvitur εἰς τὴν ἀνάληψιν Κυρίου, itaqve Schottus recte illud Κυρίου hoc etiam loco poſt θανάτου ſubintellexit.

XXXIV. (Julii) *Africani* ἱϛορικὸν ſive Chronicon libris qvinqve ab orbe condito usqve ad Macrinum Imp. qvi regnare cœpit A. C. 217. Etiam hoc opus, ex qvo multa in Chronico ſuo Euſebius, hodie deſideratur. Caput iſtud Photianæ Bibliothecæ primus vulgavit Garcias Loaiſa ad Chronicon Iſidori Hiſp. p. 260. Memorat Photius etiam *ceſtos* Africani, libris XIV. diſtinctos, qvorum fragmenta ampla habemus, & ſcriptum ad Origenem (qvod exſtat cum Origenis reſponſione integrum) *de Suſanna*, nec non aliud ad Ariſtidem *de concordia Matthæi & Lucæ circa genealogiam* CHRISTI, cujus argumentum ſervavit Euſebius lib. 1. Hiſt. Eccleſ. cap. 7. Vide qvæ de Africani ſcriptis ſupra lib. V. c. 1. p. 268. ſeq.

XXXV. *Philippi Sidetæ* (presbyteri) *Hiſtoria Chriſtiana*, χριϛιανικὴ ἱϛορία, ſive farrago potius variarum rerum ad Hiſtoriam pertinentium & non pertinentium, ab orbe condito ad ſuam ætatem: voluminoſum opus cujus XXIV tantum libros Photius vidit, qvorum ſinguli iterum λόγοις qvatuor & viginti diſtincti erant: Sed Socrates VII. 27. & ex eo Nicephorus XIV. 29. teſtatur à Philippo compoſitos fuiſſe libros XXXVI. Vixit Philippus iſte Siſinnii temporibus & Procli, Patriarcharum CPolitanorum qvorum ille fuit ab A. C. 425. ad 428. hic ab A. 434 ad 446. Hiſtoria Philippi exceptis pauciſſimis fragmentis intercidit, de qvibus dixi lib. V. cap. 4. p. 112. ſeq.

XXXVI. ANONYMI qvi Juſtino imperitante vixit χριϛιανῶν βίβλος, ἑρμηνεία εἰς τὴν ὀκτάτευχον, *Chriſtianorum liber* ſive *Octateuchi expoſitio*, ad Pamphilum. Hoc ipſum in libros XII. diſtinctum opus eſt qvod exſtat ſub *Coſmæ Indopleuſtæ* nomine editum non ita pridem Græce & Latine ab eruditiſſimo Montfaucono. Vide qvæ notavi lib. 3. cap. 25. ubi hoc caput Photii exhibui integrum cum verſione mea & notis.

XXXVII. *Anonymi* Dialogus περὶ πολιτικῆς inter Menan Patricium & Thomam Referendarium ſive Legatum de optimo ſtatu Reip. qvem δικαιαρχικὸν *principatum juris* appellat, & (qvi Polybio * etiam jampridem præſtantiſſimus omnium fuit viſus,) ex Monarchia, Ariſtocratia & Democratia mixtum eſſe contendit. Hic dialogus hodie non exſtat qvod ſciam.

XXXVIII. *Theodori* Antiocheni (ejusdem de qvo Cod. IV.) ἑρμηνεία τῆς κτίσεως, *interpretatio Hiſtoriæ creationis*, ἐν τόμοις ἑπτὰ ἡ ταύτη βίβλος ἐπεραίνετο, ita ſuſpicor legendum pro ἡ πρώτη βίβλος. Commentarius hic Theodori intercidit. Eum freqventer reprehendit Philoponus in opere de qvo infra, Cod. 43.

XXXIX.

* libro VI. Confer Machiavellum lib. 1. ad Livium c. 2.

Digitized by Google

XXXIX. EUSEBII *contra Hieroclem* ἀνασκευαστικὸν βιβλιδάριον πρὸς τοὺς ὑπὲρ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως Ἱεροκλέους λόγους, exſtat, ſæpiusqve lucem vidit ut dixi lib. V. cap. 4. p. 91.

XL. *Philoſtorgii* Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ libri XII. ipſi qvidem deperditi, ſed ex qvibus ampla excerpta Photio debemus, qvæ ſeparatim edita atqve à Jac. Godofredo & Henrico Valeſio illuſtrata habemus. Vide ſupra lib. V. cap. 4. p. 115. ſeq.

XLI. *Johannis Ægeatæ* presbyteri Entychiani ſive Διακρινομένου *Hiſtoria Eccleſiaſtica* ab depoſitione Neſtorii (A. C. 431.) usqve ad depoſitionem Petri Fullonis A. 483. *libri qvinqve*, pridem perditi, una cum aliis qvinqve libris poſterioribus qvos Photius vidiſſe ſe negat. Meminit Johannis hujus noſter iterum Cod. LV.

XLII. Ex *Baſilii Cilicis*, Neſtoriani *Hiſtoria Eccleſiaſtica* libris *ſecundus*, qvorum tres auctor ſcripſerat. Primum à Marciano Imp. (A. C. 450) ad Zenonem: Secundum ab obitu Simplicii Papæ (A. 483.) usqve ad A. 518. & Tertium ab initiis Juſtini Thracis. Dolendum eſt hoc opus intercidiſſe, qvoniam illi plura monumenta ad fidem faciendam & Epiſcoporum Epiſtolas Baſilius inſeruerat. De Baſilio hoc & Ioanne Ægeate dixi lib. V. cap. 4. p. 113. ſeq. Baſilii meminit Photius iterum Cod. XCV. & CVII.

XLIII. JOANNIS PHILOPONI ἑρμηνεία τῆς κτίσεως, ſive *in Hexaëmeron* opus præclarum, qvod in ſeptem diſtinctum libros exſtat cum verſione Balthaſaris Corderii S. I. Viennæ Auſtriæ 1630. 4. Sed diſtinctionis in libros Photius non meminit, tantum monet cum Baſilio Cæſarienſi Philoponum in multis eadem ſcribere & paſſim confutare Theodorum Mopſveſtenum, de cujus Opere ejusdem argumenti dictum Cod. XXXVIII. De Theodori & Philoponi ſcriptis ſupra hoc ipſo Volumine cap. 33. & 35.

XLIV. PHILOSTRATI, qvem Lemnium alii, Photius neſcio an memoriæ lapſu Tyrium appellat, de Vita Apollonii Tyanei libri VIII. qvi etiamnum exſtant, novis Godfridi Olearii noſtri, τοῦ μακαρίτου expoliti lucubrationibus ut dixi lib. V. cap. 24. Ex eodem Philoſtrati opere multa & prolixa excerpta dat Photius infra, Cod. CCXLI.

XLV. *Andronici ani* adverſus Eunomianos libri duo, pridem deperditi. Ad ſexti ſæculi extrema à præſtantiſſimo Caveo rejicitur hic ſcriptor, qvem putem qvinto ac fortaſſe qvarto jam floruiſſe, cum Eunomii hæreſis plus negotii adhuc Eccleſiæ CHRISTI faceſſeret.

XLVI. THEODORETI *libri XXVII.* de CHriſti natura & incarnatione adverſus varios errores. Ex his primi *ſex*, exceptis paucis fragmentis

 inter-

Digitized by Google

interciderunt, & non diverſi fuerunt ab illo pentalogio ἐνανθρωπήσεως qvod adverſus Concilium Epheſinum Theodoretus ſcripſerat, & cujus librum qvintum in duos diſtractum legit Photius, ut Jo. Garnerio in auctario Theodoreti probe obſervatum. Libri cæteri *à ſeptimo ad vigeſimum ſeptimum* ſæpius ſunt editi ſub *Athanaſii* nomine, * qvos Photii teſtimonio fretus Theodoreto tribuit Jo. Dallæus in diſp. de fidei ex Scripturis demonſtratione p. 48. & 146. Sed Garnerius ſeptimum qvidem & octavum Theodoriti eſſe non dubitat, at cæteros XVIII. (ad Marium Mercatorem provocans teſtem) *Eutherio* Neſtoriano, Epiſcopo Tyanenſi vindicat in auctario Theodoriti p. 254. 701. & ad Marium Mercatorem T. 2. p. 277. Edidit etiam ſub Eutherii nomine ad calcem ejusdem auctarii Græce & Latine. Combefiſius illos *S. Maximi* Confeſſoris eſſe ſuſpicatus eſt, parum certa conjectura. *Vigeſimus ſeptimus* liber Photio memoratus περὶ τοῦ κατὰ τὸν κοινὸν ἄνθρωπον ὑποδείγματος, *de exemplo qvod à communium hominum aliqvo* (ad CHriſtum) *petitur*, intercidit. Exſtant autem qvos in eodem τεύχει ſive volumine legit Photius *libri tres dialogorum* Theodoreti, qvi una cum *demonſtratione per ſyllogiſmos* ſæpius utraqve lingva prodiere ſeparatim atqve Tomo qvarto ejus operum, ſub titulo ἐρανιστὴς ἢ πολύμορφος.

XLVII. JOSEPHI Judæi τὰ κατὰ Ἰουδαίους πάθη de calamitatibus Judæorum libri VII. opus de bello Judaico ſæpius editum, de qvo dixi lib. IV. cap. 6. §. 2.

XLVIII. *Libelli* ſive λογίδια *duo de univerſo*, περὶ τοῦ παντὸς, ſive περὶ τῆς τοῦ παντὸς αἰτίας, *de cauſa univerſi*, aut περὶ τῆς τοῦ παντὸς οὐσίας *de univerſi eſſentia*, adverſus Platonem & Alcinoum Platonicum, auctore non *Joſepho*, licet ſub ejus nomine Photius reperit, ſed Chriſtiano ſcriptore, ſive is *Juſtinus* fuerit, ſive *Irenæus* qvibus in Codicibus qvibusdam fuere tributi, ſive potius Artemonis ac Montaniſtæ Procli adverſarius *Cajus* Presbyter Romanus, ſub extremum ſæculi ſecundi à nato CHriſto clarus, qvi in fine parvæ Labirynthi Origeni in qvibusdam Codd. male tributæ ſe auctorem libri de univerſi eſſentia eſſe diſerte teſtatus fuit. Ex his duobus libellis ἀποσπασμάτιον ſive fragmentum à Maximo Margunio acceptum Græce in notis ad Photium vulgavit Hœſchelius, qvod in MS. Codice inſcribebatur Ἰωσήπου ἐκ τοῦ πρὸς ἕλληνας λόγου τοῦ ἐπιγεγραμμένου κατὰ Πλάτωνα περὶ τῆς τοῦ παντὸς αἰτίας. Agnoſcit tamen ipſe Chriſtiano homini adſcribendum.

* Vide qvæ ſupra lib. V. cap. 2. p. 312. ubi de S. Athanaſii & cap. 11. p. 438. 440. 446. ubi de Theodoreti ſcriptis.

bendum. Atqve hoc idem fragmentum ſub *S. Hippolyti* nomine cum verſione vulgavit V. C. Stephanus le Moyne in Variis ſacris, Lugd. Bat. 1694. 4. Qvoniam nimirum in laterculo marmoreo Canoni paſchali adjuncto inter ſcripta Hippolyti diſerte memoratur: *περὶ τοῦ παντὸς πρὸς τὸν Πλάτωνα.* In parallelis Sacris Jo. Damaſceni T. 2. edit. novæ p. 755. locus inde allatus *Meletio* Antiocheno tribuitur: Sed p. 789. *Joſepho, ἐκ τοῦ λόγου τοῦ ἀναγεγραμμένου κατὰ Πλάτωνα.* Certum tamen eſt ſcriptorem fuiſſe Chriſtianum, adeoqve Hippolytus auctor etiam videtur Clariſſimo Damaſceni editori Leqvinio, qvi librarios nomen ἱππολ. cum ἰωσήπου per hallucinationem permutaſſe ſuſpicatur. Itaqve idem fragmentum etiam ego inter S. Hippolyti opera Hamburg 1716. fol. iterum Græce & Latine vulgavi T. 1. p. 220. Sed ab eo tempore obſervavi apud Damaſcenum nonnulla rectius legi, qvæ præſenti loco annotabo. Pag. 220. ſtatim initio pro *ὁ περὶ δαιμόνων τόπος*, rectius apud Damaſcenum p. 789. eſt *λόγος*. Ut infra, *οὗτος ὁ περὶ ᾅδου λόγος.* V. 2. *συνέχονται αἱ ψυχαί·* V. 10. *ἑκάστου πράξεις.* V. 11. *τὰς τῶν τόπων* pro *τρόπων.* V. 13. *λίμνης πυρὸς ἀσβέστου.* V. 14. *ἐσκευάσθαι.* V. 15. *παρὰ Θεοῦ.* V. 16. *προσενεχθῆ·* V. 34. *ἀγαθῶν θεωρίας.* V. 35. *καινῶν ὁρωμένων προσδοκίᾳ ἡδόμενοι.* Pag. 221. V. 10. *ἄγγελοι ἐπιγελῶντες διαπέμποντας ἐπονειδίζοντες.* V. 12. *Εἰς τὰ κατωτέρω μέρη ὠθοῦντες ὡς ἀγομένους.* V. 14. *ἐπαχύουσι.* V. 17. *ὑπερβαλλόντως ξανθὴν θέαν τοῦ πυρὸς ὁρῶντες καταπεπλήγασι.* V. 18. *ἤδη κολαζόμενοι. ἀλλὰ καὶ οὗτοι τὸν τῶν δικαίων χῶρον.* V. 24. *ἐν ᾧ αἱ ψυχαί.* V. 28. *οἱ ἀπιστοῦντε ἕλληνες.* Pag. 222. poſt verba, V. 5. *ὃν χριστὸν προσαγορεύομεν*, apud Damaſcenum additur: *Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα.* V. 10. *τὸ ἴδιον παρασκευάσας τὸ δίκαιον, οὐ τῇ κρίσει·* V. 12. *μίαν ἀποφθέγξονται αὐτοῦ φωνήν·* V. 15. *τοῖς μὲν εὐπράξασι καὶ δικαίως τὴν ἀΐδιον τῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυσιν παρασχόντος· τοῖς δὲ τῶν φαύλων ἐργάταις.* V. 20. *ἐκ σώματος ἀναβράσσειν.* Deniqve V. 27. pro *οὐχ ὕπνος* apud Damaſcenum p. 755. eſt *οὐ πόνος.* Nunc ad Photium revertamur.

XLIX. CYRILLI Alex. *κατὰ τῶν Νεστορίου βλασφημιῶν, ἐν λόγοις πέντε adverſus blaſphemias Neſtorii, libri V.* de qvibus prolixius Photius infra Cod. 169. Exſtant Græce & Latine poſt editionem Rom. 1608. fol. vulgati tomo ultimo editionis Græcolatinæ Pariſ. Vide qvæ dixi Volum. VIII. hujus Bibl. c. 27. p. 569. Notat Photius Cyrilli dictionem in hoc opere luculentiorem eſſe & magis perſpicuam qvàm in altero *de cultu in Spiritu*, & ſimilem ſolutæ qvodammodo ac neglectiori poëſi. *ὁ δὲ λόγος*

Digitized by Google

αὐτῷ πεποιημένος καὶ εἰς ἰδιάζουσαν ἰδέαν ἐκβεβιασμένος, καὶ οἷον λελυμένη καὶ τὸ μέτρον ὑπερορῶσα ποίησις.

L. *Nicia* Monachi ἀντίῤῥησις κατὰ τῶν τοῦ Φιλοπόνου κεφαλαίων ζ'. *contra ſeptem capita* in libro *Joannis Philoponi* qvem διαιτητὴν * ille inſcripſerat propoſita. Liber alius κατὰ τοῦ δυσσεβοῦς Σεβήρου *contra Severum* Eutychianum. Nec non κατὰ Ἑλλήνων λόγοι δύο, *libri duo contra Ethnicos.* Scripta Niciæ hujus interiere omnia, perinde ut Philoponi διαιτητής de qvo dixi ſupra in Philopono. Nicias iſte ſæculi ſeptimi ſcriptor longe diverſus à *Nicea* Epiſcopo Romacianæ ſive Aqvilegiæ civitatis, qvi & ipſe ſed Latine ſæculo qvinto ſcripſit *de Gentilitatis erroribus*, in libris ſex *inſtructionis competentium ad baptiſmum* itidem deperditis, de qvibus ex Gennadii c. 22. Honorius II. 22. & Trithemius c. 118. Libellus alius hujus Niceæ ſive Epiſtola *ad virginem lapſam* ſæpius editus ſub nominibus Ambroſii, Hieronymi, Auguſtini ut monuit Cotelerius ad Conſtitut. Apoſtol. II. 57. p. 265. In Ambroſii operibus incipit: *Audite me nunc qvi prope eſtis & qvi longe.* In Hieronymi inſcribitur *ad Suſannam lapſam objurgatio*, & præmittuntur aliqva: *Puto levius eſſe crimen ubi homo peccatum ſuum confitetur* &c.

LI. *Heſychii* Presbyteri CPol. εἰς τὸν χαλκοῦν ὄφιν, λόγοι δ'. *libri qvatuor de æneo ſerpente.* Idem hic videtur Heſychius CPol. presbyter à qvo Eunomium ob hæreſin delatum ſcribit Philoſtorgius VI. 1. Sed libri illi nusqvam hodie exſtant, qvod ſciam.

LII. *Acta Synodi Sidenſis* ſive Sidæ, Pamphiliæ metropili habitæ A. C. 383. contra Maſſalianos ſive Evchitas Adelphianos præſide *Amphilochio* Iconienſi una cum aliis Epiſcopis XXV. Hujus Synodi Acta perinde ut Amphilochii adverſus Maſſalianos ſcripta, qvos omnium optime confutaſſe ille à Theodorito IV. 11. de hæreticis fab. traditur, interciderunt. Maſſalianorum hæreſeos ab Amphilochio expulſæ meminit etiam Theodoribus lib. IV. cap. undecimo Hiſt. Eccleſ. Et Synodi adverſus Maſſalianos habitæ, pſeudo Synodus Palamitica A. 1350. in Conciliis Harduini T. XI. p. 327. Photius autem cum illis Actis Synodi Sidenſis legiſſe ſe etiam teſtatur *Epiſtolam Synodicam ad Flavianum Antiochenum*, additqve Synodos inſuper alias adverſus hæreticos illos celebratas: ut Antiochiæ à Flaviano (circa A. C. 390. ut notat Tillemontius T. VIII. p. 534.) præſentibus tribus Epiſcopis, *Bizo* Seleuciæ (cujus etiam in Synodo CPol. A. 394. mentio) *Marutha*

* Gvil. Caveus in Chartoplylace διαιτητὴν, Niciæ non Philopono tribuit. Sed hoc recte emendavit vir doctiſſimus in Hiſtoria literaria ſcriptorum Eccleſ.

Marutha Supharenorum & *Samo*, (qvod Epiſcopi nomen eſt, non ut Blondello viſum urbis) presbyteriſqve & diaconis circiter triginta. Sed cum longe plura adverſus Maſſalianos ſcripta eodem loco apud Photium commemorentur, juvabit illa ordine literarum digeſta, cum obſervationibus qvibusdam hic ſubjicere.

Alypii Cappadociæ Archiepiſcopi, Epiſtola ad Hormizen (Ὁρμίζην ἢ al. Ὁρμίζην) Comanenſem Ponti Epiſcopum.

Archelai Cæſareæ Cappadociæ Epiſcopi anathematiſmi XXIII. capitum Maſſalianorum. Confer, ſi placet anathematiſmos Maſſalianis oppoſitos in Jacobi Tollii inſignibus Itineris Italici p. 114. ſeq. Lambecium III. p. 171.

Attici CPolitani ad Epiſcopos Pamphyliæ & ad Amphilochium de ejiciendis Maſſalianis, ſive Maſſalianitis.

Epheſinæ Synodi œcumenicæ tertiæ decretum contra Maſſalianos & capita libri Maſſalianorum *Aſcetici*, ex qvo capita dogmatum excerpta apud Damaſcenum hæreſi LXXX. non diverſa ut opinor de qvibus Acta Eruditorum A. 1696. p. 299. & A. 1699. p. 157. Synodi Epheſinæ decretum hodie exſtat actione VII. actorum illius Concilii. Apud Photium autem pro ἀπογυμνώσασα αὐτὸν legendum αὐτῶν, ut in Codice Regio Pariſ. reperit Cotelerius T. 1. monument. p. 785.

Flaviani Antiocheni ad Oſrhoënos (τὰς ἐν Ὀσροηνῇ leg. pro τὰς ἐν ῥοίνῃ) & ad Letoium Armeniæ Epiſcopum de geſtis in Synodo Antiochena.

Gerontii presbyteri & Abbatis Monachorum Glitidenſium ad Alypium Cappadociæ Archiepiſcopum, contra Lampetium Maſſalianum.

Heraclidæ Nyſſeni Epiſcopi Epiſtolæ duæ contra Maſſalianos.

Johannis Antiocheni ad Neſtorium Epiſtola de Maſſalianis.

Letoii Armeniæ Epiſcopi Epiſtolæ ad Flavianum.

Ptolemæi Rhinocurorum in limite Ægypti & Palæſtinæ Epiſcopi ἀναφορὰ ſive relatio ad Timotheum Alexandrinum de Alpheo Maſſaliano, qvem ille presbyterum ordinaverat.

Severi Antiocheni (adhuc presbyteri) refutatio libri à Lampetio Maſſaliano ſcripti ſub titulo Διαθήκης.

Siſinnii CPolitani & *Theodoti* Antiocheni ad Verinianum (Βερινιανὸν, al. Καρινιανὸν) & Amphilochium Sidæ, cæterosqve Pamphyliæ Epiſcopos, ſcripta nomine Synodi ad ordinandum Siſinnium Attici ſucceſſorem CPoli ſub Theodoſio Imp. (A. C. 425.) Illi Synodo etiam *Neon* (Νέων) qvidam Epiſcopus interfuit: Sed tunc non amplius in vivis erat Amphilochius Iconien-

Digitized by Google

conienſis, ante annum 400 jam defunctus: fuit autem Amphilochius Sidæ Epiſcopus qvi Concilio Epheſino A. 431. interfuit & cujus meminit Photius etiam Cod. 230.

Maſſaliani * qvos idem Photius memorat ſunt *Adelphius*, *Agapius* auctor βιβλίȣ ἀσκητικȣ̃, *Alpheus* Rhinocurorum Epiſcopus, qvi in libro ſuo hæreſin qvidem non docuit, at Lampetium defendit, *Alpheus* alter presbyter, *Dadoës*: (Δαδοής, al. Δαδώης) *Euſtathius*, *Lampetius* auctor libri qvem inſcripſit Διαθήκην, *Sabbas* monachus ἀπόκοπος ſive eviratus, *Sabbas* alter, *Semeſones* Σημεσώνης, (rectius Συμεώνης, apud Lambec. III. p. 171. Συμεών.) His ex Theodoreto IV. 11. Hiſt. Eccl. & ex anathentiſmis adverſus Maſſalianos apud eundem Lambecium, & Tollium p. 114. inſignium Itineris Italici, addes *Hermam*, & ex iisdem anathematiſmis *Petrum*, Lycopetrum poſtea appellatum, & *Tychicum*. Præterea *Marcianum* Trapezitam à qvo Marcianiſtas dictos (non ut qvidam legunt Marcionitas) ſicut à Lampetio Lampetianos, notat Michael le Qvien ad Damaſcenum T. 1. p. 96.

LIII. *SYNODUS contra Pelagium & Celeſtium* celebrata Carthagine Kalendis Majis (A. C. 418.) in magna Eccleſia Fauſti, † Honorio Occidentis Imperii clavum tenente. Præſedit in ea Aurelius (Auguſtinus) Epiſcopus, & Donatianus Teleptenſis ** primæ ſedis Byzacenæ provinciæ, qvibus adfuerunt variis è Provinciis (Africæ & Hiſpaniæ) Epiſcopi CCXXIV. Canones IX. hujus Concilii exſtant Latine. Vide Appendicem ad

* Maſſaliani, à צלה *orare*, Græcis Εὐχῖται, Latinis *Pſalliani* de qvibus Epiphanius & Damaſcenus hæreſi ult. Auguſtinus hæreſi 57. & auctor prædeſtinati hæreſi 57. qvi ab *Ephraim* Syro oppugnatos ſcribit: & Theodoritus IV. 11. Hiſt. & hæret. fabul. IV. 11. Libellus Synodicus Pappi, cap. 71. Jo. Zonaras apud Cotelerium III. monument. p. 469. Nicetas IV. 36. theſauri Orthodoxæ fidei T. 25. Bibl. Patrum p. 138. ſeq. Euthymius panopliæ tit. 22. in eadem Bibl. Patrum T. 19. p. 217. ſeq. edit. Lugd. Harmenopulus de ſectis c. 18. E recentioribus conſulendi Jac. Tollius in inſignibus itineris Italici anathematiſmos Maſſalianis oppoſitos illuſtrans, Jo. Forbeſius lib. 2. Inſtruct. Hiſtorico Theol. cap. 8. præcipue Tillemontius T. VIII. memor. Hiſt. Eccleſ. p. 527-536. Cæterum fallitur auctor Græci ſcholii in Can. CXII. Africanum apud Bevereg. in notis p. 208. qvi Maſſalianos à Maſſalia neſcio qva regione dictos eſſe putat, & Donatiſtas cum illis confundit, ἐπεὶ καὶ ἡ Μασσαλία τῶν ἀνῆκε ἐπαρχιῶν τῆς Λιβύης πρὸς τοῖς μέρεσι τῆς Ῥώμης τῆς ἐπὶ θύμβρεως.

† *in ſecretario baſilica Fauſti*, ita legitur ante Canones hujus Concilii. Nam in Photio male editum: ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ Φαύςȣ Ὁνωρίȣ.

** Male in Photii Codicibus Ἀβρίλιος Ἐπίσκοπος καὶ Δονατιανὸς τȣ̃ τε πτεντερίȣ.

Digitized by Google

ad Tomum ſextum Operum S. Auguſtini p. 71. edit. Amſtelod. ubi plura ad hoc Concilium ſpectantia, erudite obſervata reperies, qvemadmodum & apud Paſchaſium Qveſnellum diſſ. XIII. ad Leonem Magnum. Memorat præterea Photius *Theodoſii* & *Honorii* Epiſtolam ad Aurelium a) Carthaginienſem Epiſcopum, contra Pelagium: & *Conſtantii* b) decretum ad Voluſianum S. Melaniæ patruum de Cæleſtio in exilium pellendo, nec non qvæ *Leo* c) & *Celeſtinus* d) Epiſcopi Romani & *Hieronymus* e) adverſus Pelagium ſcripſere.

LIV. Ἴσα πεπραγμένων, *Exemplum Actorum ab Occidentis Epiſcopis adverſus Neſtoriana dogmata.* Hic liber intercidit, licet exſtat (cujus ibidem meminit Photius) Epiſtola *CYRILLI* Alex. ad Theodoſium Imp. in qva Neſtorianam & Celeſtianã hæreſes ſcripſit inter ſe conſpirare. f) Qvod porro ait Photius Pelagianam & Celeſtianam hæreſin ejectam ab Orientis Epiſcopis temporibus Epiſcoporum *Theophili Alexandriæ & Innocentii urbis Romæ*, idem etiam legas in Timothei presbyteri libro de hæreticis ad Eccleſiam redeuntibus, ſed temporum rationibus congruentius eſſe obſervant Benedictini, g) ſi pro Theophilo Alexandrino, *Theodoti Antiocheni* nomen reponatur. Mox Photius mentionem facit *Synodi Palæſtinæ* celebratæ Dioſpoli de qva Baronius ad A. 415. & H. Noris lib. I. Hiſt. Pelagianæ cap. 8. Cæterum accuſatorum Pelagii nomina apud Photium Νέπορος & Λάζαρος, Epiſcopi Gallicani: ſed apud Auguſtinum in libro ad Aurelium Carthaginienſem de geſtis Pelagii, (illum ipſum ad qvem Photius provocat) cap. 16. & 35. *Heros & Lazarus.* Deinde *Prædeſtinatianos* à Photio perſtringi notavit Sirmondus, ſiniſtre ſentientes de S. Auguſtino: qvos *Cæleſtinus* Rom. Epiſtolâ ad Galliarum Epiſcopos repreſſit ſcripta poſt Auguſtini obitum A. 431. &

Ddd tum

a) datam A. 417. menſe Junio qvæ exſtat inter Epiſtolas Auguſtini edit. novæ 201.

b) promulgatum A. 421. exſtat in appendice ad Tom. X. Auguſtini p. 84. & apud Baron. ad A. C. 420. n. 2.

c) Leo Magnus in Epiſtola 6. & 7. edit. novæ Paſchaſii Qveſnelli (al. 86. & 85.)

d) Celeſtinus Papa in Epiſtola *ad Epiſcopos Galliæ*, qvæ exſtat Latine in Conciliis Labbei T. 2. p. 1611. & T. 1. Harduin. p. 1251. nec non in altera *ad Neſtorium* qvæ Græce & Lat. in Actis occurrit Concilii Epheſini.

e) Hieronymus libro *ad Cteſiphontem*, qvi itidem ætatem tulit, perinde ut ejus libri tres dialogorum adverſus Pelagium Photio non memorati.

f) T. VII. Opp. Cyrilli p. 252. adde Paſchas. Qveſnellum ad Leonem Magnum p. 264. edit primæ.

g) ad Auguſtin. T. X. appendice p. 43. edit. Amſt.

Digitized by Google

tum in tomis Concilior. tum in appendice ad Tomum X. Auguſtini Benedictinor. p. 88. edit. Amſt. editâ. Pro *Septimo* Epiſcopo, cujus Epiſtolam ad Leonem Rom. Photius porro commemorat, in Regio Codice Pariſ. legitur Σέπτειμος, ut ab iisdem Benedictinis eſt annotatum. Sed in Epiſtola 86. Leonis Magni (novæ edit. 6.) ad Aqvilejenſem Epiſcopum, *Septimius* ille appellatur, ubi Epiſtolæ ejus argumentum repetit. *Proſperi* adverſus Pelagianos ſcripta Photio laudata etiamnum ſuperſunt & noviſſime ſingulari expolita & illuſtrata ſtudio viderunt lucem Pariſ. 1711. fol. ſuperſunt etiam Acta *Ephesinæ Synodi* qvibus Pelagius cum Neſtorio condemnatus fuit A. 431. de qvo conferre juvabit Henricum Noriſium lib. 2. Hiſt. Pelag. cap. 9. Sed *Joannis Alexandrini* ad Gelaſium Rom. Apologia qva Pelagio, Celeſtio & Juliano (Eclanenſi) anathema dixit, intercidit.

LV. *Joannis Philoponi*, (qvi per ludibrium ματαιόπονος Photio) liber contra Synodum Chalcedonenſem, qvam Neſtorianæ hæreſi ſuffragari contendit, diſtinctus in τμήματα qvatuor: & alter liber *Joannis Ægeatæ* presbyteri eidem oppoſitus Synodo, qvi ambo nusqvam hodie exſtant. Mirum autem, Ægeatem hunc à Photio dici τὴν θρησκείαν Νεστοριανόν, ſi idem eſt de qvo ſupra Cod. XLI. nam illum fuiſſe Eutychianum conſtat. Itaqve olim ſuſpicatus ſum Photium calami lapſu Neſtorianum pro Eutychiano ſcripſiſſe: Sed cum Joannem Ægeatem Cilicem feciſſe cum Neſtorio conſtet etiam aliis veterum teſtimoniis qvæ produxere Mich. le Qvien diſſ. III. Damaſcenica p. 52. & Chriſtoph. Matthæus Pfaffius in diſſ. de Evangeliis ſub Anaſtaſio Imp. non corruptis, §. 7. omnino aſſentior iisdem viris eruditiſſimis exiſtimantibus Photium Cod. XLI. erraſſe cum Hiſtoriam Eccleſiaſticam hominis Eutychiani, (ſive Joannis Rhetoris ſive alterius) ex ſola conjectura Joanni Ægeatæ adſcripſit.

LVI. THEODORITI κατὰ τῶν αἱρέσεων *de hæreſibus* à Simone Mago in ſuam usqve ætatem *libri qvinqve*, ad Sporacium Domeſticorum Comitem qvi A. C. 453. Conſul fuit. Exſtant ſæpius editi Græce & Latine ut dixi Volum. VII. p. 436. ſeq.

LVII. APPIANI Ῥωμαϊκὴ ἱστορία *Hiſtoria Romana* τεύχη γ', λόγοι κδ', *partes tres, libri XXIV.* qvorum pars exſtat, pars deſideratur, ut accuratius expoſui lib. IV. cap. 12.

LVIII. *Arriani* Bithyni παρθικὰ, *Hiſtoria Parthorum libri XVII.* & τὰ πάτρια τῆς Βιθυνίας ſive Βιθυνιακὰ *de rebus Bithyniæ* (de qvibus infra, Cod. XCIII.) nec non τὰ κατὰ Ἀλανοὺς ſive Ἀλανικὴ *de rebus Alanorum.* Hæc opera

Digitized by Google

opera nondum viderunt lucem, licet inter MSta Scipionis Tettii memorantur à Labbeo p. 385. Bibl. novæ MSS. Parthicorum Arriani meminit etiam Jo. Malala p. 358. Chronographiæ, & Simplicius in Ariſtotelis Categorias p. 56. De Arriano ipſo qvem ξενοφῶντα νέον *juniorem Xenophontem* dictum eſſe teſtatur Photius, & de aliis ejus hoc loco memoratis ſcriptis τῶν διατριβῶν Ἐπικτήτου τοῦ διδασκάλου *Diſſertationum Epicteti, Præceptoris ſui, libris octo*, e qvibus ſoli qvatuor hodie ſuperſunt, & τῶν ὁμιλιῶν αὐτοῦ, *familiarium ejus ſermonum libris duodecim*, qvi omnes perierunt, dictum à me eſt lib. IV. cap. 8.

LIX. *Acta Synodi* ad Qvercum *adverſus Joannem Chryſoſtomum & Heraclidem* Epheſi atqve Palladium Helenopolis Epiſcopos A. 403. congregatæ, cui interfuere Theophilus Alex. Acacius Berrhoënſis, Antiochus Ptolemaidis, Severianus Gabalorum & Qvirinus Chalcedonenſis & Macarius Magnetum ſive Magneſiæ in Aſia Epiſcopus, præcipuus accuſator Heraclidæ, ut Joannes diaconus CPol. Chryſoſtomi. ἐν ὑπομνήμασι ἐπρήχθη δέκα καὶ τρισί. *tredecim actionibus* transacta fuit. Meminere hujus ſynodi Chryſoſtomus ipſe Epiſt. ad Cyriacum, Palladius in vita Chryſoſtomi, Socrates VI. 15. Sozom. VIII. 17. Vide & jus Græco Rom. lib. IX. p. 554. ſeq. Cæterum Actis illius deperditis, præcipuam ejus notitiam à Photio petere eſt neceſſe. Pro verbis ὑβρίζει τοὺς ἐπισκόπους καὶ ἐκπιγγάτους in jure Græco Rom. p. 556. legitur ἐπιγγάτους unde Cotelerius III. monument. p. 567. felici conjectura fecit ἐπιγνώτους *notos ac familiares*. De dicto Chryſoſtomi, qvod reprehenſum in eo inter alia Photius commemorat, ἐὰν πάλιν ἁμάρτῃς, πάλιν μετανόησον ſive ut alii efferunt, *millies peccaſti, millies pœnitentiam age*, καὶ ὁσάκις ἂν ἁμαρτάνῃς, ἐλθὲ πρός με, καὶ ἐγώ σε θεραπεύσω, *& qvoties peccaveris, veni ad me*, (CHriſtum Matth. XI. 28.) *ego te ſanabo*, meminit etiam Socrates VI. 21. & ſingulari ſcripto oppugnatum à Siſinnio Novatianorum Epiſcopo teſtatur, χιλιάκις μετανοήσας εἴσελθε. Apud Chryſoſtomum ipſum homilia 2. in Pſalmum 50. T. I. edit. Savil. p. 675. ita legitur: μή μοι λέγε προφάσεις, μή μοι ὄκνον. ἥμαρτες, μετανόησον. μυριάκις ἥμαρτες, μυριάκις μετανόησον. Singulari diatriba hoc dictum defendit & illuſtravit D. Elias Veielius ὁ μακαρίτης, edita Ulmæ 1701. 4.

LX. HERODOTI *libri novem Hiſtoriarum* adhuc ſuperſtites, de qvibus dictum ſupra, lib. II. cap. 20.

LXI. ÆSCHINIS *Orationes tres*, velut totidem Charites: & *Epiſtolæ novem* velut tot Muſæ. Orationes non plures nec pauciores hodie habemus ſed *Epiſtolas duodecim*. De illis dixi lib. 2. cap. 26. §. 9. De hiſce, ejusdem

Digitized by Google

libri 2. capite 10. §. 6. Meminit iterum harum Æſchinis lucubrationum Photius Cod. 264. & utroqve loco notat *qvartam orationem* qvæ inſcribebatur Δηλιακὸς νόμος & hodie non exſtat, fuiſſe Æſchini ſuppoſitam, Cæciliiqve judicio auctorem habere Æſchinem alium (Socraticum opinor) noſtri æqvalem. *Cæcilium* iſtum Rhetorem Calactianum Siculum intellige, de qvo viri docti ad cap. I. Longini περὶ ὕψους. Lyſimachidis librum Cæcilio huic oppoſitum περὶ τῶν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ῥητόρων laudat Ammonius Grammaticus in Θεωρός. *Dionyſium* ſophiſtam ſingulariter Æſchinis charactere fuiſſe delectatum, *Phrynichum* autem Æſchini Socratico * inter præcipuos Oratores Atticos locum tribuiſſe refert Photius. Sed cod. 264. præceptorem Æſchinis alterius vocat *Leodamantem* ex Cæcilio, (cui etiam ſuffragantur Plutarchi Codices) non ut hic *Antalcidam*, pro qvo *Alcidamantem* Eleatem habet Svidas in Αἰσχίνης.

LXII. *Praxagoræ* Athenienſis τῆς κατὰ τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον ἱστορίας βιβλία β΄, *libri duo de rebus Conſtantini Magni*, cui, Ethnicus licet, æqvius præbuit teſtimonium qvam hodie qvidam Chriſtiani, in criminationum muſtaceo qværentes ingenii lauream. Φησὶν οὖν ὁ Πραξαγόρας, καί τοι τὴν θρησκείαν Ἕλλην ὤν, ὅτι πάσῃ ἀρετῇ καὶ καλοκἀγαθίᾳ καὶ παντὶ εὐτυχήματι πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ βεβασιλευκότας ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀπεκρύψατο. Non modo hi duo libri ſed & alii totidē illius περὶ τῶν Ἀθήνησι βασιλευσάντων, *de iis qvi Athenis regnarunt*, aliiqve ſex εἰς τὸν τῶν Μακεδόνων βασιλέα Ἀλέξανδρον *de Alexandro Magno Rege Macedonum*, univerſi interciderunt. Scripſit dialecto Jonica, adeoqve ſuo etiam exemplo refellit eos, qvi longe antiqvioribus temporibus ceſſaſſe jam dialecti hujus uſum ſibi perſvaſere. Præcocibus ingeniis accenſetur merito hic Praxagoras à Bailleto, **nam illud de Athenarum rectoribus opus ſcripſit annos natus non plures qvam undeviginti, hiſtoriam Conſtantini anno ætatis ſecundo & viceſimo, Alexandri res trigeſimo primo. Hunc Praxagoram ætate anteceſſerunt Praxagoras Herodis Attici adverſarius, cujus mentio apud Philoſtratum II. Sophiſt. p. 559. edit. novæ: nec non Praxagoras Medicus antiqviſſimus, laudatus à Celſo, Plinio, Cœlio Aureliano, Athenæo, & Scholiaſte Nicandri, de cujus ſcriptis infra lib. VI.

LXIII. PROCOPII Cæſareenſis ἱστορικὸν de rebus Juſtiniano imperante adverſus Perſas, Vandalos (Βανδήλους) & Gothos, Beliſarii maxime ductu

* Æſchinis hujus Socratici dialogos tres poſt *Jo. Clericum* Amſt. 1711. 8. illuſtravit egregie *Petrus Horreus*, verſione, notis & indice Græco, Leovard. 1718. 8. qvam editionem commendatam ſibi habebunt Græcæ Lingvæ Studioſi.

** Baillet des Enfans devenus celebres par leurs études p. 20. ſeq.

ductu geſtis *libri octo*, etiamnum ſuperſtites, de qvorum argumento & editionibus dixi Volum. VI. p. 250. ſeq. In Photio autem, licet octo libros memorat, ex duobus tantummodo primoribus libris excerpta leguntur.

LXIV. *Theophanis* Byzantii ἱςορικῶν λόγοι δέκα *libri decem hiſtoriarum* à ſecundo Juſtini junioris anno (CHriſti 567.) ad annum ejus duodecimum (CHriſti 577.) Opus ipſum intercidit, nec excerpta Photii integra ſunt, teſtati Theophanem in primo libro etiam ſuæ de rebus Juſtiniani hiſtoriæ meminiſſe, & poſt decem illos libros itidem alios illis continuandis ſubjunxiſſe. Theophanes hic non diu poſt res qvas deſcribit vixiſſe videtur, certe diverſus eſt à Theophane Confeſſore auctore Chronici qvod in A. 813. deſinit, & de qvo dixi Volum. VI. p. 151. ſeq.

LXV. THEOPHYLACTI Ægyptii (Simocattæ) præfecti & tabularii, *Hiſtoriarum* de rebus Mauricii Imp. *libri VIII.* de qvorum editionibus dixi Volum. VI. p. 282 ſeq. ubi ſimul repreſſi Jacobi Pontani parum credibilem cenſuram, qvi putat Photium non ex ipſius Theophylacti lectione, ſed ex lemmatibus ab alio præmiſſis ſapuiſſe, cum Pontanus ipſe lemmata à Photio mutuatus ſit qvæ Theophylacto ſuo præmiſit, & Photio non ſit inſolitum argumenta ejuſmodi ex ſcriptis qvæ recenſet excerpere, certè qvæ in lemmatibus illis Pontanus reprehendit, tam à Photio qvàm ab alio neſcio qvo lemmatum ſcriptore proficiſci potuerunt.

LXVI. NICEPHORI Patriarchæ CPol. ἱςορικὸν σύντομον *breviarium Hiſtoricum* à Mauricii Imp. cæde (A. C. 602.) ad Leonis & Irenes nuptias (A. 770) qvod præter editiones Græcolatinas de qvibus dixi Volum. VI. p. 296. prodiit etiam Gallice Monterolio interprete Pariſ. 1618. 8. & ex verſione nova Moreti * ibid. 1684. 12. additis notis Hiſtoricis.

LXVII. *Sergii* Confeſſoris Hiſtoria de rebus in rep. & Eccleſia geſtis à Conſtantino Copronymo usqve (qvi ab A. 741. præfuit) inprimis durante imperio Michaëlis Rancabe, qvi imperitavit ab A. C. 821. ad 829. Hanc hiſtoriam jampridem deſideramus.

LXVIII. *Cephaleonis*, κεφαλαίων© σύντομον ἱςορικόν, *compendium hiſtoricum libris novem*, ad Herodoti exemplum, totidem Muſarum nomina gerentibus, dialecto iconica, à regno Nini & Semiramidis ad extrema Alexandri Magni usqve. Etiam hoc opus intercidit, qvod dolendum, cum fuerit compendium non Herodoti modi & Hellanici ac Cteſiæ, ſed aliorum ſcriptorum mille amplius, qvorum nomina auctor libris ſingulis præfixerat, qvod jactantiam ** in illo Photius interpretatur, idem factum à Pli-

Ddd 3 nio

* par le Sieur *Moret*, controlleur en la Generalité de Montauban.

** confer Ruperti Epiſt. ad Reineſ. p. 583. & Fabrettum de columna Trajana p. 4.

nio majore omnes laudamus. Svidas teſtatur Hadriani temporibus vixiſſe Cephalæonem in Sicilia, & præter hos novem libros παντοδαπῶν ἱστοριῶν ſcripſiſſe etiam μελέτας ῥητορικάς. Multum huic Cephalæoni tribuit Georgius Syncellus cui p. 167. dicitur ἐπίσημος εἰς οὐχ ὁ τυχὼν *inſignis ſcriptor nec de vulgo.* Sed diu ante Adriani tempora floruere Strabo & Dionyſius Halicarnaſſeus, à qvibus Κεφαλὼν ὁ Γεργήθιος laudatur, atqve à Dionyſio vocatur etiam συγγραφεὺς παλαιὸς πάνυ, ut unum ex duobus his ſit neceſſe, Svidam vel erraſſe cum Cephalonem hunc cum Cephalæone Muſarum ſcriptore confudit, qvæ Scaligeri eſt ſententia p. 415. ad Græca Euſebii Chron. & Voſſii II. 12. de Hiſt. Græcis, & lib. 3. p. 340. vel unum qvidem & eundem fuiſſe Cephalæonem Photii, Cephalionemqve Syncelli cum Troicorum ſcriptore Cephalone Hiſtorico Gergethio Strabonis, Dionyſii, Feſti in *Romam*, Parthenii, Stephani Byz. Etymologi, aliorumqve: at erraſſe Svidam in eo, qvod Hadriani temporibus illum vixiſſe tradidit, ut contendit Allatius libro de patria Homeri p. 17. ſeqq. Fortaſſe Hadriani tempore fuit Cephalæon Rhetor μελετῶν ῥητορικῶν ſcriptor, qvem cum Hiſtorico Svidas perperam permiſcuit. Qvæ in Euſebii Chron. p. 32. & apud Syncellum ex Cephalæone Hiſtorico afferuntur, videntur fuiſſe principiũ ejus libri primi, ſive Chiûs, ut Meurſius qvoq; in Bibl. Græca pulchre annotavit: Ἄρχομαι γράφειν ἀφ' ὧν ἄλλοι τε ἐμνημόνευσαν καὶ τὰ πρῶτα Ἑλλάνικός τε ὁ Λέσβιος καὶ Κτησίας ὁ Κνίδιος, ἔπειτα Ἡρόδοτος ὁ Ἁλικαρνασεύς. &c. Liber decimus Eclogarum Sopatri apud Photium infra Cod. 161. fuit ex τῆς Κεφαλίωνος Ἑστιῶς, (lib. VIII.) διαλαμβανούσης τὰ κατ' Ἀλέξανδρον.

LXIX. *Heſychii illuſtris* Mileſii ἱστορικὸν ὡς ἐν συνόψει κοσμικῆς ἱστορίας, *ſynopſis Hiſtoriæ Mundi* annorum 1901. à Belo Rege Aſſyriorum usque ad Anaſtaſium Imp. defunctum A. C. 518. diviſa in ſex partes ſive τμήματα. Et *Commentarius de rebus Juſtini ſenioris*, ἑτέρα βίβλος ἐν ᾗ περιέχετο τὰ Ἰουστίνῳ πραχθέντα. Utrumque opus intercidit, excepta parte illa prioris ex ſexto tmemate, quo πάτρια ſive origines & Antiquitates CPolis expoſuit. Vide quæ dixi Volum. VI. p. 240. ſeq.

LXX. DIODORI SICULI *Hiſtoriarum libri quadraginta*, ex quibus extant libri primores quinque & undecimus usque ad viceſimi finem. Ex cæteris fragmenta. Vide quæ notavi libro III. cap. 31.

LXXI. DIONIS Κασσιανοῦ Κοκκιανοῦ ἢ Κοκκήϊου *Romana Hiſtoria* ab Æneæ adventu in Italiam usque ad Alexandri Severi conſulatum tertium (A. C. 228.) *libri LXXX.*, è quibus ad libros LV. exceptis fragmentis qui-

quibuſdam & Joannis Xiphilini epitome, deſideramus. Vide ſupra, lib. IV. cap. 10.

LXXII. *Cteſiæ* Cindii *Perſicorum libri XXIII. & Indicorum liber* dialecto Ionica. Utrumque opus intercidit, quo majores gratias debemus Photio qui ampla ex illis excerpta ſervavit ſæpius una cum aliis Cteſiæ fragmentis Græce edita & Latine ad Herodoti calcem, etiam noviſſime in editione Herodoti quam curavit V. C. Jacobus Gronovius, Lugd. Bat. 1715. fol. Henr. Stephanus Photii excerpta ex Cteſiæ Perſicis Indicisqve primus Græce ſeparatim vulgaverat Paris. 1557. 8. Vide quæ ſupra, lib. II. cap. 25. §. 16.

LXXIII. HELIODORI Αἰθιοπικὰ, σύνταγμα δραματικὸν ſive *fabula de amoribus Theagenis & Chariclea*, libris decem, qui adhuc exſtant, ut dixi lib. V. cap. 6. Meminit hujus Heliodori Photius iterum Cod. LXXXVII. XCIV. & CLXVI.

LXXIV. a. THEMISTII λόγοι πολιτικοὶ, *Orationes civiles XXXVI.* quæ exceptis tribus exſtant, nec non ὑπομνήματα & μεταφράσεις in ſcripta Ariſtotelis, qvarum itidem pleræque ætatem tulere, & ἐξηγητικοὶ πόνοι εἰς τὰ πλατωνικά qui deſiderantur. Vide Volum. VIII. hujus Bibl. lib. V. cap. 18.

LXXIV. b. LESBONACTIS λόγοι πολιτικοὶ *Orationes civiles XVI.* è quibus tantum exſtant duæ, de quibus dixi lib. IV. c. 30. §. 14. & Photii etiam, quæ ex Orationibus illis excerpſerat, unà cum judicio quod de iis tulerat, perierunt.

LXXV. *Johannis Philoponi* βιβλιδάριον ſive *libellus* pro ſtabiliendo Tritheiſmo *contra* κατηχητικὸν λόγον *ArchiEp. CPol. Joannis Scholaſtici* A. C. 566. primo Juſtini junioris anno habitum. In hoc libello qui (perinde ut Joannis catecheticus ſermo) pridem intercidit, Philoponus præter ſubtiliores ex Philoſophia petitas rationes pro ſe allegaverat ſententias Gregorii Naz. Baſilii Magni, Athanaſii & Cyrilli Alex.

LXXVI. FL. JOSEPHI ἀρχαιολογίας ſive *de Antiquitate Judaica libri XX.* adhuc ſuperſtites, de quibus dixi lib. VI. c. 6. Ex eodem opere excerpta de Herode & Agrippa infra, Cod. CCXXXVIII.

LXXVII. *Eunapii* χρονικῆς ἱστορίας τῆς μετὰ Δέξιππον νέας ἐκδόσεως, *hiſtoria Chronica* à regno Claudii II. (in quo Dexippus deſiit) usque ad Honorii & Arcadii Imperium, *libri XIV.* novæ ἐκδόσεως ſive recenſitæ ab auctore editionis. Hujus Eunapii deſcriptorem Zoſimum notat Photius Cod. XCVIII. Opus ipſum, prioris & poſterioris ἐκδόσεως, quas utrasque evoluiſſe ſe Photius teſtatur, intercidit, exceptis fragmentis de legationibus. Vide quæ Volum. VI. p. 232. ſeq.

LXXVIII.

LXXVIII. *Malchi* Philadelphienſis Sophiſtæ Βυζαντιακὰ *de rebus Byzantinis* à morte Leonis Thracis Imp A. C. 474 ad Julium Nepotem A. 480. occiſum, *libri VII.* ſimiliter deperditi. Vide Volum. VI. p. 236.

LXXIX. *Candidi* Iſauri Hiſtoriarum libri III. ab initio Imperii Leonis A. 457. usque ad Zenonis Iſauri mortem A. 491. Itidem hodie deſiderantur. Vide ibid. p. 239.

LXXX. *Olympiodori* Thebani ὕλη ἱςορίας ſive ἱςορικοὶ λόγοι, *Hiſtoriarum libri XXII.* ab A. C. 407. ad 425. dicati Theodoſio juniori Imp. & pridem deperditi. Vide ibid. p. 237. ſeq. ubi inter alia notavi quod Photius Olympiodorum vocat ποιητὴν τὸ ἐπιτήδευμα, hoc non eſſe interpretandum *Poëtam*, ſed *operatorem Chymicum.* Mentionem facit etiam ex Olympiodoro Photius ἀγάλματος τετελεσμένου ſive *talismanis magici*, quod barbarorum tranſitum prohibuerit, atque iterum ἀνδριάντων ἀργυρῶν τετελεσμένων εἰς βαρβάρων ἀποκώλυσιν. Singulare itidem eſt quod περὶ τῆς τρίβωνος ἀξίας ſive de ritu pallii per ludicrum aliquod balneum concedi ſcholaſticis ſoliti refert, ubi memorat *Leontium* in ſophiſticum thronum Athenis evectum. Mentio ejusmodi λουτροῦ * apud Eunapium in Proæreſio p. 104. & 106. & Nazianzenum oratione XX. *Philtatium* præterea Grammaticum laudat Photius Olympiodori fratrem, qui artificium glutinandi libros egregie tenuit: & *Herodorum* auctorem hiſtoriæ de Orpheo & Muſæo. Olympiodorus acceſſit iis qui Homerum ex Thebaide Ægypti ortum ducere ſibi perſvaſere. Memorat & Prophetas barbarorum Blemmyum, & plura narrat de Libanio Mago ſive τελεςῇ qvem Placidiæ ſuaſu interfici juſſit hujus maritus Conſtantinus Valentiani III. Pater. De vægrandibus urbis Romæ palatiis pronunciatum: εἷς δόμος ἄςυ πέλει, πόλις ἄςεα μύρια κεύθει, geminum illi recentis Poëtæ in domum regiam Lupaream Pariſ.

Par urbi domus eſt, urbs orbi - - -

Mœnia urbis Romæ, eo tempore qvo Gothi eam primum oppugnarunt, ab *Ammone* Geometra inventa ſunt amplitudine miliarium XXI. Eodem loco λουομένων καθέδρας ſive ſellas MDC. ex marmore in lavantium gratiam Romæ in publicis balneis poſitas ex Olympiodoro refert Photius, cujus generis eſſe ſuperſtitem famoſam illam Romæ ſellam perforatam, non dubitat Clariſſ. Montfauconus p. 137. Itineris Italici. Hujus Olympiodori, qvemadmodum etiam trium ſuperiorum, Eunapii, Malchi, Candidiqve excerpta è Photio, Græce & Latine recenſuit Labbeus tomo

* Confer Meurſium de ludis Græcorum p. 22. ſq.

Digitized by Google

tomo I. ſcriptorum Hiſtoriæ Byz. Olympiodori qvædam illuſtrat Valeſius ad nonum Sozomeni librum, ubi inter alia notat Zoſimum (à qvo etiam lib. V. p. 579. nominetenus laudatur) plura ex eo repetiſſe. Olympiodori excerpta Photiana ſed minus integra prodierant, anteqvam Photii Bibliotheca lucem adſpiceret, in Frid. Syllurgii tomo tertio Rom. Hiſtoriæ ſcriptorum. Francof. apud Wechel. 1590. fol. p. 853 - 855.

LXXXI. *Theodori Mopſveſteni* βιβλιδάριον περὶ τῆς ἐν Περσίδι μαγικῆς *de Magia Perſarum libellus* pridem deperditus, de qvo ſupra, p. 158. Qvi autem apud Photium auctor Perſici dogmatis traditur Ζαραδης, hic Clementi Alex. eſt Ναζάρατος, Porphyrio Ζάβρατος, Plutarcho Ζαράτας, Theodoreto & Agathiæ Ζαράδης. Vide Cotelerium ad recognitiones Clementis IV. 27. Summum Perſarum Numen Ζαρουάμ, ejusqve filii duo Ὁρμίσδας bonus (Plutarcho in Alexandro p. 682. & in Artaxerxe p. 1026. & de Iſide & Oſiride p. 407. & Porphyrio p. 27. Vit. Pythag. Ὠρομάσδης ſive Ὠρομάζης. Agathiæ lib. 2. p. 59. Ὁρμισδάτης.) malusqve Photio Σατανᾶς, Plutarcho Ἀρειμάνιος, Heſychio Ἀριμάνης. Vide Hadr. Relandi diſſ. Miſcell. parte 2. p. 131. 207. Qvod vero Theodorum Photius ait τὴν τῶν ἁμαρτωλῶν ἀποκατάστασιν τερατεύεσθαι, huic geminum eſt qvod infra Cod. 177. traditur τὴν Ὠριγένους κατάγε τὸ τέλος ἀποφωνεῖν τῆς κολάσεως. Et eodem ſpectat qvod Leontius ſcribit Theodorum Mopſveſtenum *tollere metum futurorum.* lib. 2. adverſus Eutychen & Neſtorium.

LXXXII. *Dexippi,* τὰ μετὰ Ἀλέξανδρον, *de rebus poſt Alexandrum* Magnum *geſtis libri IV.* Ejusdem σύντομον ἱστορικὸν *Compendium hiſtoricum usqve ad Claudium II. Imp.* præcipuas res regnaqve præcipua perſtringens, & τὰ Σκυθικὰ, *de rebus Romanos inter & Scythas geſtis.* Hujus Dexippi, qvem ἄλλον τινὰ μετὰ σαφηνείας Θουκυδίδην, *alterum ſed perſpicuum magis Toucydidem* Photius appellat, ſcripta iſta omnia interciderunt, paucis tantummodo fragmentis de legationibus, ex Scythicorum ejus, ut videtur opere ſervatis. Vide Volum. VI. p. 231. In multis cum Arriano hiſtorico conſpiraſſe, Photio notatum.

LXXXIII. DIONYSII Halicarnaſſei, Alexandri F. ἱστορικῶν λόγων *hiſtoria Romana* ab Æneæ in Italiam adventu usqve ad Olympiadis CXXVIII. 3. *libri XX.* ex qvibus exſtant priores XI. deſinentes in Olymp. LXXXIV. 3. (Urbis CCCXII.) Vide qvæ dicta lib. 3. hujus Bibl. cap. 32.

LXXXIV. *Dionyſii* ejusdem σύνοψις ſuperiorum viginti librorum, qvinqve libris contracta, & jampridem deperdita.

LXXXV. *Heracliani* Epiſc. Chalcedonenſis ad Achillium *contra Manichaeos libri XX.* ſimiliter deperditi, perinde ut quæ apud Photium ibidem

Eee memo-

LXXVIII. *Malchi* Philadelphienſis Sophiſtæ Βυζαντιακὰ *de rebus Byzantinis* à morte Leonis Thracis Imp A. C. 474. ad Julium Nepotem A. 480. occiſum, *libri VII.* ſimiliter deperditi. Vide Volum. VI. p. 236.

LXXIX. *Candidi* Iſauri Hiſtoriarum libri III. ab initio Imperii Leonis A. 457. usque ad Zenonis Iſauri mortem A. 491. Itidem hodie deſiderantur. Vide ibid. p. 239.

LXXX. *Olympiodori* Thebani ὕλη ἱςορίας ſive ἱςορικοὶ λόγοι, *Hiſtoriarum libri XXII.* ab A. C. 407. ad 425. dicati Theodoſio juniori Imp.& pridem deperditi. Vide ibid. p. 237. ſeq. ubi inter alia notavi quod Photius Olympiodorum vocat ποιητὴν τὸ ἐπιτήδευμα, hoc non eſſe interpretandum *Poëtam*, ſed *operatorem Chymicum*. Mentionem facit etiam ex Olympiodoro Photius ἀγάλματος τετελεσμένου ſive *talismanis magici*, quod barbarorum tranſitum prohibuerit, atque iterum ἀνδριάντων ἀργυρῶν τετελεσμένων εἰς βαρβάρων ἀποκώλυσιν. Singulare itidem eſt quod περὶ τῆς τρίβωνος ἀξίας ſive de ritu pallii per ludicrum aliquod balneum concedi ſcholaſticis ſoliti refert, ubi memorat *Leontium* in ſophiſticum thronum Athenis evectum. Mentio ejusmodi λουτροῦ * apud Eunapium in Proæreſio p. 104. & 106. & Nazianzenum oratione XX. *Philtatium* præterea Grammaticum laudat Photius Olympiodori fratrem, qui artificium glutinandi libros egregie tenuit: & *Herodorum* auctorem hiſtoriæ de Orpheo & Muſæo. Olympiodorus acceſſit iis qui Homerum ex Thebaide Ægypti ortum ducere ſibi perſvaſere. Memorat & Prophetas barbarorum Blemmyum, & plura narrat de Libanio Mago ſive τελεςῇ qvem Placidiæ ſuaſu interfici juſſit hujus maritus Conſtantinus Valentiani III. Pater. De vægrandibus urbis Romæ palatiis pronunciatum: εἷς δόμος ἄςυ πέλει, πόλις ἄςεα μυρία κεύθει, geminum illi recentis Poëtæ in domum regiam Lupaream Pariſ.

Par urbi domus eſt, urbs orbi - - -

Mœnia urbis Romæ, eo tempore qvo Gothi eam primum oppugnarunt, ab *Ammone* Geometra inventa ſunt amplitudine miliarium XXI. Eodem loco λουομένων καθέδρας ſive ſellas MDC. ex marmore in lavantium gratiam Romæ in publicis balneis poſitas ex Olympiodoro refert Photius, cujus generis eſſe ſuperſtitem famoſam illam Romæ ſellam perforatam, non dubitat Clariſſ. Montfauconus p. 137. Itineris Italici. Hujus Olympiodori, qvemadmodum etiam trium ſuperiorum, Eunapii, Malchi, Candidiqve excerpta è Photio, Græce & Latine recenſuit Labbeus

tomo

* Confer Meurſium de ludis Græcorum p. 22. ſq.

tomo I. ſcriptorum Hiſtoriæ Byz. Olympiodori qvædam illuſtrat Valeſius ad nonum Sozomeni librum, ubi inter alia notat Zoſimum (à qvo etiam lib. V. p. 579. nominetenus laudatur) plura ex eo repetiſſe. Olympiodori excerpta Photiana ſed minus integra prodierant, anteqvam Photii Bibliotheca lucem adſpiceret, in Frid. Syllurgii tomo tertio Rom. Hiſtoriæ ſcriptorum. Francof. apud Wechel. 1590. fol. p. 853 - 855.

LXXXI. *Theodori Mopſveſteni* βιβλιδάριον περὶ τῆς ἐν Περσίδι μαγικῆς *de Magia Perſarum libellus* pridem deperditus, de qvo ſupra, p. 158. Qvi autem apud Photium auctor Perſici dogmatis traditur Ζαρ̣άδης, hic Clementi Alex. eſt Ναζάρατος, Porphyrio ζάβρατος, Plutarcho Ζαράτας, Theodoreto & Agathiæ Ζαράδης. Vide Cotelerium ad recognitiones Clementis IV. 27. Summum Perſarum Numen Ζαρουάμ, ejusqve filii duo Ὀρμίσδας bonus (Plutarcho in Alexandro p. 682. & in Artaxerxe p. 1026. & de Iſide & Oſiride p. 407. & Porphyrio p. 27. Vit. Pythag. Ὠρομάσδης ſive Ὠρομάζης. Agathiæ lib. 2. p. 59. Ὀρμισδάτης.) malusqve Photio Σατανᾶς, Plutarcho Ἀρειμάνιος, Heſychio Ἀρειμάνης. Vide Hadr. Relandi diſſ. Miſcell. parte 2. p. 131. 207. Qvod vero Theodorum Photius ait τὴν τῶν ἁμαρτωλῶν ἀποκατάστασιν τερατεύεσθαι, huic geminum eſt qvod infra Cod. 177. traditur τὴν Ὠριγένους κατάγει τὸ τέλος ἀποφωνεῖν τῆς κολάσεως. Et eodem ſpectat qvod Leontius ſcribit Theodorum Mopſveſtenum *tollere metum futurorum.* lib. 2. adverſus Eutychen & Neſtorium.

LXXXII. *Dexippi*, τὰ μετὰ Ἀλέξανδρον, *de rebus poſt Alexandrum* Magnum *geſtis libri IV.* Ejusdem σύντομον ἱστορικὸν *Compendium hiſtoricum usqve ad Claudium II. Imp.* præcipuas res regnaqve præcipua perſtringens, & τὰ Σκυθικὰ, *de rebus Romanos inter & Scythas geſtis.* Hujus Dexippi, qvem ἄλλον τινὰ μετὰ σαφηνείας Θουκυδίδην, *alterum ſed perſpicuum magis Thucydidem* Photius appellat, ſcripta iſta omnia interciderunt, paucis tantummodo fragmentis de legationibus, ex Scythicorum ejus, ut videtur opere ſervatis. Vide Volum. VI. p. 231. In multis cum Arriano hiſtorico conſpiraſſe, Photio notatum.

LXXXIII. DIONYSII Halicarnaſſei, Alexandri F. ἱστορικῶν λόγων *hiſtoria Romana* ab Æneæ in Italiam adventu usqve ad Olympiadis CXXVIII. 3. *libri XX.* ex qvibus exſtant priores XI. deſinentes in Olymp. LXXXIV. 3. (Urbis CCCXII.) Vide qvæ dicta lib. 3. hujus Bibl. cap. 32.

LXXXIV. *Dionyſii* ejusdem σύνοψις ſuperiorum viginti librorum, qvinqve libris contracta, & jampridem deperdita.

LXXXV. *Heracliani* Epiſc. Chalcedonenſis ad Achillium *contra Manichaeos libri XX.* ſimiliter deperditi, perinde ut quæ apud Photium ibidem

Eee memo-

Digitized by Google

memorantur Manichæorum *vivum Evangelium* & γιγάντειος βίβλος, nec non *Addæ μόδιες* aliaqve illius ſcripta. Et quæ adverſus Manichæos compoſuere *Hegemonius*, *Georgius* Laodicenus, & libris XXV. contra Evangelium vivum & Addæ modium depugnans *Diodorus* (Tarſenſis.) Nam ARCHELAI, & TITI Boſtrenſis ac SERAPIONIS Thmuitani adverſus Manichæos ſcripta habemus. Vide quæ dixi lib. V. p. 262. & 292. Titum Addæ potiſſimum ſcriptis ſuas oppoſuiſſe lucubrations à Photio diſcimus.

LXXXVI. Jo. CHRYSOSTOMI Epiſtolæ ad Olympiadem XVII. & ad Innocentium Rom. aliæque quæ omnes exſtant. Vide ſupra, Volum. VII. pag. 633. ſeq.

LXXXVII. ACHILLIS TATII Alexandrini fabula *de amoribus Leucippes & Clitophontis, libris VIII.* qui tulere ætatem & de quorum editionibus dixi Volum. VI. p. 812. Si Achilles Firmico laudatus, eſt Achilles Tatius auctor libri περὶ σφαίρας ſive iſagoges in Aratum, qvam habemus, & hic idem cum ſcriptore ἐρωτικῶν, neceſſe ſit eum ante Heliodorum ſcripſiſſe, & ante Heliodorum nominatur à Photio Cod. XCIV. & CLXVI. qui αἰσχρολογίαν & obſcoenas narrationes in Tatio ubique deteſtatur, unde non crededideri͏m Photii eſſe decaſtichon jambicum, quod ex inedita Anthologia, Tatii amoribus præmittitur, illosque caſtis lectoribus commendat. Jampridem etiam mihi viſum eſt abſurdum & incredibile, libro VIII. Tatii p. 493. per ἱερέα, εἰπεῖν οὐκ ἀδύνατον, μάλιστα δὲ τὴν Ἀριστοφάνους ἐζηλωκότα κωμῳδίαν, Chryſoſtomum intelligi, licet Chryſoſtomum Ariſtophanis ſtudioſum & eloquentiſſimum fuiſſe, inter omnes conſtat.

LXXXVIII. Τὰ κατὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ σύνοδον πραχθέντα, *Anonymi Acta Synodi Nicæna*, tomis tribus, inedita hactenus, diverſaque ab illis quæ ſub Gelaſii nomine habemus & de quibus mox Codice LXXXIX. licet in quibusdam Codicibus (talis fortaſſe fuit, de quo ſupra Cod. XV.) ipſa quoque *Gelaſii Cæſareenſis* nomen prætuliſſe Photius teſtatur, memorans præterea illius *librum contra Anomœos* ſive *Eunomianos* de quo infra Cod. CII. itidem deperditum. Conferenda etiam Acta Synodi Niçænæ de quibus infra Cod. CCLVI.

LXXXIX. GELASII Cæſareenſis ἱστορίας ἐκκλησιαστικῆς *Hiſtoria Eccleſiaſtica de geſtis in Synodo Nicæna* ac deinceps usque ad Conſtantini M. mortem, *libri III.* Exſtant ſub Gelaſii Cyziceni nomine, niſi quod tertius liber haud integer ad nos pervenit. Vide quæ notavi Volum. VIII p. 371.

371. ſeq. ubi etiam de *Rufini* Hiſt. Eccleſ. quam Græce è Latino vertiſſe à Photio dicuntur Gelaſius Cæſarienſis & Cyrillus Hieroſol. ambo prius mortui quam Hiſtoria à Rufino ſcriberetur.

XC. LIBANII Rhetoris ſcripta, τεύχεσι ſive Voluminibus duobus, cujus ait γυμναςικὺς & πλασματικὺς λόγυς ſive declamationes præſtare ejus ſeriis & civilibus orationibus. Laudat & ejus Epiſtolas & παντοδαπὰ συγγράμματα, teſtatus eum eſſe κανόνα & σάθμην λόγυ Ἀττικὺ, *regulam & amuſſim Attici ſtyli.* Libanii hujus ſcripta pleraque ad nos pervenere, de quibus dixi Volum. VII. (lib. V. cap. 10.) Alius Libanius ὁ τελεςής, Magus de quo Olympiodorus apud Photium Cod. LXXX. p. 112. Alius Libanius Palæopoleos in Pamphylia Epiſcopus, qui interfuit Concilio Epheſino A. C. 431. & Libanius Paralai Epiſcopus in Lycaonia, qui ſubſcripſit Concilio Chalcedonenſi A. 451. & alius Concilio Rom. A. 503. alius denique Libanius Silvanectenſis in Gallia Concilio Aurelianenſi A 511. &c.

XCI. ARRIANI τὰ κατ' Ἀλέξανδρον, *de rebus Alexandri M. libri VII.* ſæpius Græce & Latine editi, de quibus dixi lib. IV. c. 8. p. 272. ſeq. ibique dictis hæc addo. Prima illorum Græca editio curata eſt à *Victore Trincavello* Venet. 1535. 8. Latinam *Petri Pauli Vergerii* verſionem ſervari MS. in Bibl. Vaticana, didici ex Diario Veneto, Giornale de' letterati d'Italia T. X. p. 422. *Barthol. Facii* verſio elegans Alphonſo II. Regi Neapolitano oblata, vidit etiam lucem Bernæ A. 1554. 7. Licet vero locis innumeris *Vulcanius* melius, tamen etiam Facium nonnulla rectius Vulcanio expreſſiſſe monuit *Jacobus Gronovius*, qui Vulcanii interpretationem hinc inde in ſua editione emendavit. Poſt Gronovium vidi hos Arriani libros recenſitos novo ac diligenti ſtudio, diviſos in minores ſectiones, notisque eruditis & locupletiſſimo indice Græcarum vocum phraſiumque inſtructos à Rev. Viro *Georgio Raphelio*, Eccleſiæ Luneburgenſis Paſtore, quos in uſus ſtudioſorum Græcæ lingvæ edi atque in lucem proferri quam primum, erit utique pretium operæ. Hujus Eruditiſſimi Viri annotationes Philologicæ in Novum Teſt. quibus dictionem ſcriptorum ſacrorum ex Polybio & Arriano illuſtrat, prodierunt Hamburg. 1715. 8. Similes ex Xenophonte obſervationes ad Novum Teſt. vulgaverat ibid. 1719. 8. Teſtatur Photius libris Arriani de Alexandro ſubjunctam ſe reperiſſe τὴν ἰνδικὴν *librum de rebus geſtis ab Alexandro in India*, qui & ipſe exſtat; non ut illi Attica ſed Ionica dialecto exaratus. Hunc *Germanice* à ſe translatum vulgavit idem Raphelius Hamb. 1709. 8. Incidi etiam in verſionem *Italicam* Jo. Baptiſtæ Ramuſii, editam Venetiis A. 1558.

Digitized by Google

XCII. Ejuſdem *Arriani τὰ μετ' Ἀλέξανδρον, de rebus poſt Alexandrum geſtis* libri X. è quibus excerpta Photii tanto jucundius leguntur, quod opus ipſum hodie non extet, certe editum non ſit. Dexippum in opere ejuſdem argumenti Arriano σύμφωνον κατα τὸ πλεῖςον monuerat Photius ſupra Cod. LXXXIII. Meminit iterum Cod. XCIII.

XCIII. Ejuſdem Arriani Βιθυνικά *de rebus Bithynicis* ab origine gentis usque ad ultimi regis Nicomedis exitum qui moriens regnum ſuum Populo Rom. legavit, *libri VIII.* Supra Photius Cod. LVIII. hoc opus vocat τὰ πάτρια τῆς Βιθυνίας. Nusquam autem exſtat hodie, non magis quam quorum ipſe in illo fecit mentionem, Arriani τὰ κατὰ Τιμολέοντα τὸν Κορίνθιον *de rebus à Timoleonte Corinthio* in Sicilia adverſus Dionyſium *geſtis*, vel τὰ κατὰ Δίωνα Συρακούσιον. *de rebus geſtis Dionis Syracuſii* adverſus eundem Dionyſium ſecundum, Dionyſii F. tyrannum.

XCIV. *Jamblichi*, qui Commodi ætate vixit & Jamblichum Philoſophum ætate anteceſſit, δραματικὸν hactenus ineditum ſi non plane deperditum *de amoribus Sinonidis* virginis & *Rhodani* ſive *Rhodanæ*. Aliis hoc opus venit nomine ἱςοριῶν Βαβυλωνιακῶν. Photius excerpta dat ex libris XVI. cum Svidæ codices numerent libros XXXIX qui videtur etiam aliqua ex hoc opere producere in ζηλοτυπία, ἤδη &c. Vide ſi placet quæ notavi Volum. VI. p. 812. ſeq. Mauſſacum præter rem reprehendit Tho. Crenius parte VII. animadverſion. p. 43. quod Babylonica Iamblichi vocavit Mileſiaca. Notum enim eſt omnes fabulas ejusmodi eroticas, Mileſias, & ſermones Mileſios appellari, exemplo Ariſtidis Μιλησιακῶν quæ Latine vertit Siſena. Vide quæ viri docti ad Apulejum. Sic Βαβυλωνιακὰ fabulam ſuam amatoriam Iamblichi exemplo inſcripſit Xenophon Antiochenus, de quo Svidas.

XCV. *Joannis Scythopolitæ* Scholaſtici κατὰ τῶν ἀποσχιςῶν τῆς ἐκκλησίας *contra deſertores Ecleſiæ*, Eutychis & Dioſcori aſſeclas, Opus diviſum in tomos duodecim & Juliano neſcio quo Epiſcopo ſvadente ſuſceptum oppoſitumque anonymo Eutychiano libri adverſus Neſtorium auctori, quem Photius *Baſilium* Presb. Cilicem fuiſſe exiſtimat, de cujus libro adverſus Joannem Scythopolitam infra Cod. CVII. Hodie utriusq; ſcripta deſiderantur.

XCVI. GEORGII Epiſcopi *Alexandrini liber de vita S. Jo Chryſoſtomi* ex Palladio, Socrate, (Cyrillo Alex Theodoreto, Moſcho) pluribusque aliis collectus. Poſt annum CHriſti ſexcenteſimum ſcripſiſſe viri docti colligunt. Vide Allatium de Georgiis p. 316 Exſtat adhuc, Græce editus & Latine ut dixi Volum. VII. p. 556. Poſtquam plura ex illo excerpſiſſet

ſiſſet Photius, ſubjungit: ἐκ ὀλίγα φαίνεται παρεξηγορῶν, * quod cum Lambecio VIII. p. 273 ſeq. vertendum: *non pauca videtur tradere obiter, & præter inſtitutum ſuum*, non ut Schottus reddit: *præter hiſtoriæ fidem.* Quanquam multa etiam præter hiſtoriæ fidem ſcripta ab hoc Georgio, demonſtravit David Blondellus in libro Gallice edito de primatu in Eccleſia p. 1230-1244 qui etiam eodem loco perſequitur errores & fabulas quas de vita Chryſoſtomi ſcribentes tradidere Anonymus Græcus p. 1244-1247 Socrates p. 1247, ſeq. Sozomenus & Moſchus p. 1248. ſeq. Nicephorus Patriarcha & Zonaras p. 1250. Cedrenus & Glycas p. 1251. Nicephorus Calliſtus pag. 1252. ſeq. atque auctor Epitomes à Lipomanno editæ, p. 1253. quibus denique Blondellus vitam Chryſoſtomi accuratius à ſe digeſtam ac contractam ſubjungit p. 1254-1268.

XCVII. *Phlegontis* Tralliani Ὀλυμπιονικῶν καὶ χρονικῶν συναγωγή à prima Olympiade ad ætatem Hadriani, qui imperare cœpit Olymp. CCXXIV. 1. defunctus CCXXIX. 1. Photius tantum quinque libros legit hujus operis, è quibus quintus deſinebat in Olympiade CXCVII. Vehementer dolendum eſt hoc opus ad nos non perveniſſe. licet enim nimiam & minutam in eo diligentiam reprehendit Photius, quæ etiam in cauſa fortaſſe fuit ut à paucioribus lectitaretur, atque adeo deſcriberetur: tamen vel ex paucis quæ illius ſuperſunt fragmentis facile apparet quam multa in veteri hiſtoria & ad temporum rationes conſtituendam nos fuiſſet docturus, quæ hodie nos fugiunt. Cæterum non repetam hoc loco quæ de iſto & aliis Phlegontis ſive quæ exſtant ſive quæ intercidere ſcriptis notavi lib. IV. cap. 13. Tantum addam hæc Hieronymi in Geneſ. X. *Legamus Varronis de antiquitatibus libros & Siſinnii Capitonis, & Græcum Phlegonta, cæterosque eruditiſſimos viros, & videbimus pene omnes inſulas & totius orbis littora terrasque mari vicinas Græcis accolis occupatas.*

XCVIII. ZOSIMI Comitis ἱςορικὸν, ſive *Hiſtoriarum libri VI.* ſæpius excuſi Græce & Latine de qvibus dixi Volum. VI. p. 607. ſeq. atqve editionibus p. 611. memoratis addo qvod illos ex Leunclavii verſione, præmiſſa ejusdem Apologia Latine recuſos reperi in tomo tertio Hiſtorici operis qvod XII Voluminibus in folio dedit Jo. Philippus Vorburgius, Francof. 1650. De Zoſimo ipſo autem in gratiam eorum, qvi, ubi de Conſtantini M. rebus agitur, illius unius teſtimonium ſexcentis Chriſtianis libenter præferunt, adſcribo hanc cenſuram doctiſſimi Viri Richardi Bentleii, ** in

* Cicero ad Atticum VI. 1. *Hæc te volui παρεξηγορῆσαι, ſumus enim ambo belle curioſi.*

** Remarks upon a late diſcourſe of freethinking part. 2. p. 21. *Zoſimus a poor ſuperſtitious creature* &c.

in parte 2. obſervationum ad Antonii Collini librum de libertate cogitandi p. 21. *Zoſimus miſellus & ſuperſtitioni penitus obnoxius ſcriptor, atque adeo auctor parum idoneus ad qvem noſter licenter cogitandi ſignifer provocet. Hic brevem ſuam hiſtoriam non minus Ethnica fraude & hypocriſi qvam malitia adverſus Chriſtianos refertam dedit. Hic lectores ſuos paſcit Palmyrenis & Sibyllinis oraculis: miraculisqve Veneris ſolennibus aurum & argentum facientis aqvis innatare: præſagiis & ſomniis anilibus, fulminibusqve ac terræ motibus velut totidem prodigiis: cadavere hominis mortui inter medium exercitum evaneſcente, ominibus & præſagiis aruſpicum per pecudum exta: apparitione Palladis, capite Gorgoneo, ſpectro Achillis, idolis ligneis omnem ignis vim eludentibus & divina vindicta per ornatum collo ſimulacri Rheæ detractum ſollicitatâ. Hic deniqve eſt qvi Romam ab Alarico captam omiſſioni paganorum ſacrificiorum imputat, & Romani inclinationem Imperii à neglectis per Conſtantinum ludis ſæcularibus ſuſpendit.*

XCIX. HERODIANI ἱστορικοὶ λόγοι ή *Hiſtoriarum libri VIII.* qvi itidem exſtant, de qvibus dixi Volum. VII. p. 11. ſqq. & nunc juvat addere qvod tabulam chronologicam accuratam annorum ſexaginta, qvos inſignis ille ſcriptor perſeqvitur, ab A. C. 180. ad 239. exhibet Vir doctiſſ. *Joannes Vignolius* in diſſ. 2. Apologetica de anno primo Alexandri Severi Aug. capite 10. (Vide Opera S. Hippolyti T. 1. edit. à me curatæ p. 203.) Verſionem Herodiani *Politianus* in Epiſtola ad Andream Magnanimum lucubrationi illi præfixa teſtatur dictatam à ſe pauculis diebus ſic deambulante. Innocentii VIII. Epiſtolæ binæ qvibus & Politiano, & patrono ejus Laurentio Medici gratias pro Herodiano tam pulchre Latinis dato auribus, agit, leguntur inter Politiani Epiſtolas VIII. 2. 3. Novam *Germanicam* verſionem ejusdem ſcriptoris perſpicuam & elegantem nuper è Græco dedit vir doctus neſcio qvis excuſam Halæ Sax. 1719. 8. cum præfatione Menantis, ſive qvi ſub illo latet nomine D. Chriſtiani Frid. Hunoldi. Nec minus elegans de Græco *Gallica* L. Mongaulti, (ejusdem à qvo Epiſtolas Ciceronis erudite in Gallicum ſermonem verſas habemus) poſt priorem Anni 1700. editionem recuſa eſt Pariſ. 1712. 8. At interpres Germanicus in Bibliotheca noviſſima obſervationum & recenſionum qvæ Halæ Saxonum Latine in 4. edi A. 1718. cœpit, ſect. IV. p. 156. ſeq. nonnullos in Politiani interpretatione velut corporis pulcherrimi nævos, nimiamqve omittendi licentiam reprehendere non dubitat. Caſtigaverat etiam ſimili nomine Politianum *H. Stephanus*. Nihilominus *Jo. Henr. Baclerus* A. 1644. 8. maluit Herodianum dare cum Politiani verſione ſincera, rejectis H. Stephani interpolationibus. *Cujus*, inqvit, *cenſura qvam non ſit æqva & erudita,*

non

Digitized by Google

non uno ſpecimine oſtendimus ſuo loco. Tan. Fabri Epiſtola ad Jo. Frid. Gronovium, qvâ plura Herodiani loca illuſtrantur, & qvæ in poſterioribus Argentoratenſibus editionibus 1662. 1672. 1694. 8. cum *Balth. Scheidii* locupletiſſimo Græco indice adjuncta legitur, eſt inter Epiſtolas *Tan. Fabri* junctim editas Salmurii A. 1674. 4. Tomo I. Epiſtola 75. In editionibus Græcolatinis Oxonienſibus A. 1678. 1704. 8. itidem Latina Politiani hinc inde ad Græcum recognita deprehenduntur, adjunctis brevibus notis. Sine notis Græce & Latine vidit etiam lucem Herodianus Ingolſtad. 1608. 8. Ab hoc ſcriptore (qvem accuratioris curæ & exqviſitæ artis nomine Curtio in Latinis Bœclerus comparabat, Wagenſeilius Salluſtio) diverſus eſt Herodianus cujus mentionem facit Photius Cod. LXV. p. 46. ex libro ſeptimo Theophylacti Simocattæ: alius item ad qvem Rhetoris Libanii Epiſtolæ.

C. *Adriani* Imperatoris μελέται διάφοροι, *Declamationes variæ*, pridem deperditæ, una cum multis aliis quæ utraque lingva Græca & Latina, proſa & verſu ſcripſiſſe hunc Imperatorem teſtatur Dio lib. 69. Excerpt. Peireſc. p. 713. Svid. in Ἀδρ. Nempe cum Rhetoribus perinde ut cum Philoſophis ac Poëtis, libris vel carminibus vel declamationibus invicem editis certaſſe Adrianum innuit Philoſtratus in vitis Sophiſtar. ubi de Favorino, Spartianus in vita Hadriani c. 15. atque idem Dio qui eum Sophiſtis Favorino Gallo & Dionyſio Mileſio invidiſſe ſcribit. Spartianus: *Et quamvis eſſet oratione & verſu promtiſſimus, & in omnibus artibus peritiſſimus, tamen profeſſores omnium artium ſemper ut doctior riſit, contemſit, obtrivit.* De Adriani Imp. ἀποφάσεσι ſive reſponſionibus Epiſtolisque editis Græce cum verſione antiqua Doſithei Magiſtri, dixi Volum. VII p. 59. Ab eo tempore vidi easdem cum Goldaſti notis nitide recuſas in nobiliſſimi atque eruditiſſimi viri Antonii Schultingii Jurisprudentia veteri antejuſtineanea Lugd. Bat. 1717. 4. p. 855. ſeq. Fuit etiam Adrianus Tyrius Rhetor, Herodis Attici diſcipulus, ex cujus declamationibus excerpta habemus Græce & Latine vulgata ab Allatio. De illis dixi lib. IV. cap. 30. p. 409. ſeq.

CI. *Victorini Lampadii* Antiocheni λόγοι ὑπατικοὶ καὶ βασιλικοί. *Orationes variæ* Conſulares & ad Imperatorem Zenonem habitæ, jampridem deperditæ. Zeno Imperator fuit ab A. C. 474. ad 491.

CII. *Gelaſii* Cæſareenſis μονόβιβλος κατὰ Ἀνομοίων, *liber adverſus Anomæos* ſive Eunomianos, cujus etiam ſupra Cod. LXXXVIII. mentio, & *Diodori* Tarſenſis περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος διάφορα ἐπιχειρήματα. *De Spiritu S. varia argumenta.* Utrumque opus hodie deſideramus. De Gelaſii ſcriptis dixi Volum. VIII. p. 370. & de Diodori p. 358.

CIII.

CIII. PHILONIS Judæi *νόμων ἱερῶν ἀλληγορία, Legum ſacrarum allegoria* & *περὶ βίου πολιτικοῦ de vita Viri civilis* (Joſephi Patriarchæ.)

CIV. EJUSDEM *τῶν παρὰ ἰουδαίοις φιλοσοφησάντων, τήν τε θεωρητικὴν καὶ τὴν πρακτικὴν φιλοσοφίαν βίου.* De Therapevtis & Eſſenis ſive *de practica & Theoretica Philoſophia apud Judæos cultoribus.*

CV. EJUSDEM *Γάιος ψεγόμενος Caji Imp. vituperatio* & *Φλάκκος ἢ Φλάκκων ψεγόμενος, vituperatio Flacci*, Ægypto præfecti ſub Cajo Imp. Omnia iſta Philonis ſcripta hactenus memorata adhuc ſuperſunt, quemadmodum & alia quorum meminit Photius *πολλὰ καὶ ποικίλα συντάγματα, περιέχοντα καὶ τῆς παλαιᾶς ὑπομνήματα, τὰ πλεῖστα πρὸς ἀλληγορίαν τοῦ γράμματος ἐκβιαζόμενα.* De his omnibus dixi lib. IV. cap. 4. ubi etiam de eo, utrum CHriſto aliquando, ut ait Photius, nomen Philo dederit, quod neutiquam veriſimile mihi videtur.

CVI. *Theognoſti* Alexandrini, & ſacrorum librorum interpretis, *τοῦ μακαρίου Θεογνώστου Ἀλεξανδρέως καὶ ἐξηγητοῦ, ὑποτυπώσεις Hypotypoſeon* ſive Theologicarum inſtitutionum *libri VII.* pridem deperditi, in quibus cum Origene in pleriſque ſenſiſſe & ex libris ejus *περὶ ἀρχῶν* non pauca mutuatum eſſe Photius innuit, quem tamen præ nimio in Origenem odio etiam Theognoſto præbuiſſe ſe iniquiorem cenſura ſua (licet quodammodo emollita) docet G. Bullus in defenſione fidei Nicænæ ſect. 2. c. 10. §. 7. ſeq. Certe ab Arii (quem ætate etiam præceſſit) ſententia fuiſſe alienum teſtis locuples S. Athanaſius qvi ex ſecundo *ὑποτυπώσεων* Theognoſti (quem *ἄνδρα λόγιον* appellat) hæc producit verba lib. de decretis Synodi Nicænæ T. 1. p. 274. *οὐκ ἔξωθέν τίς ἐστιν ἐφευρεθεῖσα ἡ τοῦ υἱοῦ οὐσία, οὐδὲ ἐκ μὴ ὄντων ἐπεισήχθη, Non forinſecus Filii ſubſtantia conſtat, neque ex non entibus producitur, ἀλλὰ ἐκ τῆς τοῦ Πατρὸς οὐσίας ἔφυ ὡς τοῦ φωτὸς ἀπαύγασμα, ὡς ὕδατος ἀτμίς. ſed ex Patris ſubſtantia ita progenitus eſt, ut à luce jubar, ut ex aqua vapor.* Ab eodem Athanaſio in illud: quicunque dixerit verbum contra Filium hominis T. 1. p. 971. laudantur *παλαιοὶ ἄνδρες, Ὠριγένης ὁ πολυμαθὴς καὶ φιλόπονος, καὶ Θεόγνωστος ὁ θαυμάσιος καὶ σπουδαῖος.* A Philippo Sidete Theognoſtus inter Catechetas & præfectos ſcholæ Alexandrinæ celebratur poſt Pierium * qvi Dionyſio Alex. ut Dionyſius Heraclæ, Heraclas Origeni ſucceſſit. Vide Dodwellum ad Irenæum p.488. & 511. Quod autem Euſebium arguit Baronius ad A. 109. num. 59. ideo Theognoſti non feciſſe mentionem, atque ideo eum dolo malo involuiſſe ſilentio, quod *τοῦ ὁμοουσίου* aſſertor fuiſſet, prorſus eſt ab omni veriſimilitudine alienum, hæc enim ratio ſi valeat, omittendi

* De hoc Pierio Pamphili martyris præceptore Photius infra, Cod. CXVIII. CXIX.

Digitized by Google

tendi ei fuiſſent tot alii, quinimo Patrum omnium vetuſtiſſimorum nomina oblivione prætereunda. Hypotypoſeon libros ante Theognoſtum ſcripſerat Clemens Alex. de quibus Photius infra Cod. CIX. CXI. Quod autem de Theognoſti dictione judicium ferens ait eum, *καλλολεξία ὡς ἐν ἀττικῷ καὶ συνήθει χρώμενον λόγῳ*, Salmaſius pro *ἐν ἀττικῷ* recte monuit legendum *ἀναττίκῳ* lib. de lingva Helleniſtica p. 35. quod doctiſſimo viro Andreæ Schotto jam ſuboluit.

CVII. *Baſilii Cilicis*, Neſtoriani qvi Anaſtaſio imperante Diodori Tarſ. & Theodori Mopſveſteni propugnator: & Flaviano Antiochiæ Epiſcopo presbyter Antiochenus fuit, *contra Joannem Scythopolitanum* (de quo Cod. XCV.) libri XVI. dialogorum more ſcripti inter Lampadium, qui Baſilii partes tuetur, & Marinum, Taraſiumque, ac dicati cuidam Leontio. Inerciderunt perinde ut ejusdem Baſilii Hiſtoſtoria Eccleſiaſtica de qua Cod. XLII. & liber contra Archelaum presbyterum Colonienſem de quo Svid. in Ἀρχέλαος & Βασίλειος. Idem Svidas teſtatur hunc Baſilium factum eſſe Irenopoleos in Cilicia Epiſcopum.

CVIII. *Theodori* Alexandrini monachi Severiani & Theopaſchitæ ἔλεγχος *κατὰ Θεμιστίου*. *adverſus Themiſtium* Agnoëtarum ſigniferum. Καλωνύμου (al. Μεγαλωνύμου) τοῦ καὶ Θεμιστίου ἀπολογία ὑπὲρ τοῦ ἐν ἁγίοις Θεοφοβίου. *Themiſtii Apologia pro S. Theophobio.* Ejusdem *κατὰ Θεοδώρου μονόβιβλος*. *adverſus Theodorum liber ſingularis. Theodori adverſus Themiſtium libri III.* Hæc ſcripta omnia Photio olim lecta interciderunt. Fuit Themiſtius ille Diaconus Alex. ſub initia ſexti à CHriſto nato ſæculi, de quo non repetam dicta Volum. VIII. p. 5. ſeq.

CIX. *Clementis Alex. ὑποτυπώσεις*, opus deperditum, de quo dixi lib. V. cap. 1. p. 111. ſeq. Fragmenta illius à ſe collecta dare voluit Tomo tertio quem parabat Spicilegii Patrum doctiſſimus vir *Jo. Erneſtus Grabe*, ſingulorumque exponere argumenta librorum, & demonſtrare quod Stromatum libris veluti continuandis ab Clemente ſubjuncti fuerint. Interpolatos etiam fuiſſe ab hæreticis, ſive potius Hæreticorum fuiſſe à Clemente enarrata, non ipſius Clementis dogmata quæ Photius in ejus hypotypoſibus reprehendit, ſiquidem Clemens lib. IV. ſtrom. p. 475. opus illud promittens ait ſe auſpicium facturum ab enarratione opinionum pradoxarum quas ſparſerint hæretici in Geneſeos librum. Confer Grabii librum Anglice editum, *Some inſtances*, p. 13. ſeq. Balthaſar Germonium de hæreticis Codicum Eccleſiaſticorum corruptoribus p. 263. ſeq. Jo. Clericum Epiſt. Critic. I. & Bibl. veteri & recenti, Gallice vul-

Digitized by Google

gata T. 6. p. 245. ſeq. & Wilhelmi Cavei Epiſtolam Apologeticam adverſus Clericum editam Londini 1700. 8. p. 44. ſeq. In his Hypotypoſibus *Pantænum* præceptorem ſuum profeſſus eſt Clemens, ut præter Photium teſtatur Philippus Sidetes in fragmento quod edidit Dodwellus ad Irenæum p. 488.

CX. & CXI. Ejusdem CLEMENTIS στρωματέυς libris VII. in aliis VIII. atqve octavi loco jam ille qvi in editis exſtat & incipit : Ἀλλ' ὐδὲ οἱ παλαίτατοι τῶν φιλοσόφων, jam alius τίς ὁ σωζόμενος πλούσιος *qvis dives ſalvetur*, cujus initium : οἱ μὲν τοὺς ἐγκωμιαστικοὺς λόγους. Ejusdem Clementis παιδαγωγός. De hiſce ſcriptis qvæ exſtant adhuc omnia, dixi lib. V. cap. 1. p. 104. ſeq. Sed memorantur etiam Photio ſcripta Clementis deperdita περὶ νηστείας, περὶ κακολογίας, & περὶ κανόνων ἐκκλησιαστικῶν κατὰ τῶν ἀκολουθούντων τῇ τῶν ἰουδαίων πλάνῃ ad Alexandrum Hieroſol. Epiſcopum. Noviſſime præclaram Operum Clementis Alex. editionem verſione plurimis caſtigata locis, locis S. Scripturæ annotatis diligenter & eruditis animadverſionibus inſtructam vulgavit illuſtris Oxonienſium Epiſcopus *Joannes Potterus* Oxon. 1715. fol. Nonnulla fragmenta ipſi præterita dedi Græce & Latine tomo poſteriori operum S. Hippolyti. Hamb. 1718. fol.

CXII. & CXIII. Clementis Romani διαταγαὶ τῶν Ἀποστόλων, *Conſtitutiones Apoſtolicæ*, qvæ Græce etiamnum exſtant, & ἀναγνωρισμός, *Recognitiones*, qvas tantum Latine habemus ex Rufini verſione. De utriusqve operis editionibus dixi lib. V. cap. 1. p. 33. ſeq. Epiſtola præmiſſa utraqve & *Clementis ad Jacobum* fratrem CHriſti, & ad eundem *Petri* Apoſtoli, edita eſt à Cotelerio Græce & Latine ante Clementina ſive homilias XIX. Clementi tributas. In recognitionum autem opere obviæ qvas Photius memorat αἱ λεγόμεναι τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου πράξεις, & αἱ πρὸς Σίμωνα τὸν μάγον διαλέξεις. Vide Grabium T. 1. ſpicilegii Patrum p. 276. ſeq. & Cotelerium T. 1. Patrum Apoſtol. Meminit etiam Photius & hoc loco & infra Cod. CXXVI. *Epiſtolarum ad Corinthios* qvæ itidem exſtant: tum prioris illius qvæ ſola ex omnibus Clementis Rom. ſcriptis genuina habetur, tum poſterioris, qvam perinde ut *Petri & Appionis* πολύστιχον διάλογον rejectitiam eſſe ipſe Photius innuit. Hunc dialogum in recognitionum opere non contineri, ſed diverſum ab illo opus eſſe, idqve deperditum recte Grabius annotavit, qvem vide ſis p. 271. ſeq.

CXIV. *Lucii Charini* Manichæi αἱ λεγόμεναι τῶν Ἀποστόλων περίοδοι, Apocryphæ *periodi Apoſtolorum* Petri, Joannis, Andreæ, Thomæ, Pauli, de qvibus pridem deperditis dixi in Codice Apocrypho Novi Teſtamenti.

CXV.

Digitized by Google

CXV. *Anonymi liber contra Judæos & Quartadecimanos* de Paſchate, qvod CHriſtus feria qvinta illud non obierit, neqve præverterit, ſed propriam myſticam celebraverit cœnam. Alius item *Metrodori* de computo XXVIII. enneadecaeteridum per annos 533. à tempore Diocletiani Imp. ad Paſchatis rationes deſignandas. Neutrum ſcriptum hodie extat.

CXVI. *Anonymi* περὶ τῆς ἁγίας τοῦ πάσχα ἑορτῆς λόγος τρίτος ἐν τόμοις ὀκτώ. *De ſacro paſchate* liber tertius in octo ſectiones diviſus, ad Theodorum. In ſectione qvarta Metrodorum (de qvo Codice ſuperiore) oppugnatum Photius teſtatur. Etiam hic ſcriptor (cujus neqve tertius neqve priores duo de iſto argumento hodie exſtant) contendit CHriſtum proxime ante paſſionem ſuam Paſcha Judaicum non celebraſſe, qvam ſententiam negat Photius temere amplectendã eſſe, qvoniam Chryſoſtomus & Eccleſia aliter ſentiat. Καὶ σκοπεῖν χρή· ὁ γὰρ Χρυσόστομος καὶ ἡ Ἐκκλησία τότε φησὶν αὐτὸν ἀποτελέσαι τὸ νομικὸν, πρὸ τοῦ μυστικοῦ δείπνου.

CXVII. *Anonymi Apologia pro Origene ejusqve dogmatibus*, βιβλίον ὑπὲρ Ὠριγένους καὶ τῶν αὐτοῦ δογμάτων ἐν τόμοις πέντε, *libris V.* Teſtes pro Origene laudavit hic ſcriptor, cujus opus hodie deſideramus; Dionyſium & Demetrium Alexandrinos Epiſcopos & Clementem presbyterum Alexandr. præcipue vero, (de qvibus mox Cod. CXVIII.) Pamphilum Martyrem & Euſebium.

CXVIII. PAMPHILI Martyris & EUSEBII Cæſareenſis *Apologiæ pro Origene libri ſex*, qvorum qvinqve ſcriptos ab utrisqve Pamphilo in carcere detento & Euſebio, ſextũ poſt Pamphili martyrium, à ſolo Euſebio * ſuppletũ Photius teſtatur. ὑπὲρ Ὠριγένους, τόμοι δὲ τὸ βιβλίον ἕξ, ὧν οἱ μὲν πέντε Παμφίλῳ τῷ δεσμωτήριον οἰκοῦντι, συμπαρόντος καὶ Εὐσεβίου ἐξεπονήθησαν, ὁ δὲ ἕκτος, ἐπεὶ ὁ μάρτυς ξίφει τοῦ ζῆν ἀπαχθεὶς ἀνέλυσε πρὸς ὃν ἐπόθει θεὸν Εὐσεβίῳ λοιπὸν ἀπαρτίζεται. Et aliqvibus interjectis: τὴν δὲ ὑπὲρ Ὠριγένους ἀπολογίαν, ὁ Πάμφιλος σὺν Εὐσεβίῳ καθειργμένος τῷ οἰκήματι συνεγράψατο. Addit opus ab iisdem tranſmiſſum ad Confeſſores pro CHriſti nomine ad metalla damnatos horumqve præcipuum Patermuthium. Ex illis ſex libris ſolus primus exſtat Latine è *Rufini* verſione, ** cæteri perierunt, ut dixi Volum. VI. p. 102. Meminit hujus operis Auctor Synodici adverſus tragœdiam Irenæi c. 198. (in Clariſſ. Baluzii Concil. p. 895.) *Euſebius in opere Apologetico pro Origene & dogmatibus ejus, id eſt pro præexiſtentia & reſtitutione compoſito, qvod Martyris* (Pamphili) *& ipſius Euſebii nomini-*

* circa A. 308. vel 309. ut eſt credibile.

** De hac verſione Tillemont, T. XII. memor. p. 205. ſeq. ut de opere ipſo T. III.

Digitized by Google

nominibus prænotatur, multis valde præcedentium Patrum teſtimoniis uſus eſt pro prædictis erroribus. Nec tamen idcirco ab Eccleſia DEI vel Origenes abſolvitur, qvaſi non fuerit novitatis inventor, ſed illi pariter addicuntur. Malim tamen Photio & pluribus aliis veteribus, argumentisqve à Tillemontio T. 3. memor. productis habere fidē, qvam cum Balthaſare Germonio Hieronymi bilem citra examen admittente in libro de hæreticis Codicum Eccleſiaſticorum corruptoribus p. 305. ſeq. ſtatuere in hoc opere nullas Pamphili fuiſſe partes, ſed meram illam Rufini fraudem, qvi libros Euſebii pro Martyris lucubratione venditare voluerit. Certe græcos etiam Codices Pamphili nomen prætuliſſe ex græcorum ſcriptorum teſtimoniis liqvet. Teſtatur autem Photius plures etiam alios magnæ auctoritatis in Eccleſia viros illa ætate apologias pro Origene compoſuiſſe. Καὶ ἄλλοι δὲ πλεῖστοι κατ' ἐκεῖνο καιροῦ καὶ ἀξιολογώτατοι ἀπολογίας ὑπὲρ αὐτοῦ συνετάξαντο. Idem narrat Pamphili præceptorem fuiſſe *Pierium* presb. & ſcholæ Alex. præfectum, poſtea una cum fratre Iſidoro coronatum martyrio, qvorum memoriæ templa & oratoria dedicata ſunt, ut Pierii templum Alexandriæ memorat Epiphanius hæreſi LXIX. 2. Pamphilū deniq; narrat Photius plures Origenis in ſacras litteras commentarios πολλὰ τῶν ἐξηγήσεων εἰς τὴν θείαν γραφὴν ſua manu deſcripſiſſe, qvod confirmant Euſebius VI. 36. Hiſt. & Hieronymus c. 75. de S. E. ad qvem notavi, in Bibl. Coisliniana etiamnum exſtare apographum Codicis Epiſtolarum Pauli, qvi manu S. Pamphili martyris exaratus fuit.

CXIX. *Pierii* presbyteri Alex. (de qvo ſuperiore Codice dictum) λόγοι δώδεκα, *Libri duodecim* de variis argumentis theologicis, ἐξηγήσεις καὶ διαλέξεις vocat Euſebius VII. 32. Hiſt. ex qvibus duarum tantum inſcriptiones affert Photius: εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν, & εἰς τὸ πάσχα καὶ τὸν Ὠσηέ. De hoc poſtremo S. Hieronymus præf. in Oſeam: *Pierii legi tractatum longiſſimum, qvem in exordio hujus prophetæ, die vigiliarum Dominicæ paſſionis extemporali & diſerto ſermone profudit.* Et c. 76. de ſcript. Eccleſ. ubi Origenem juniorem appellatum illum eſſe teſtatur: *Hujus eſt longiſſimus tractatus de propheta Oſee, qvem in vigilia Paſchæ habitum ipſe ſermo demonſtrat.* Non dubito etiam ex his duodecim λόγοις Pierii, Photio lectis, fuiſſe tractatum *in 1. ad Corinthios*, ex qvo idem Hieronymus Epiſt. ad Pammachium: *Origenes, Dionyſius, Pierius, Euſebius Cæſarienſis, Didymus, Apolinaris latiſſime hanc Epiſtolam interpretati ſunt, qvorum Pierius, qvum ſenſum Apoſtoli ventilaret atqve ediſſereret, & propoſuiſſet illud exponere,* Volo autem omnes eſſe ſicut meipſum 1. Cor. VII. 7. *adjecit*: ταῦτα λέγων Παῦλος ἀντικρὺς ἀγαμίαν κηρύσσει. Hujus Pierii

ſcripta,

Digitized by Google

ſcripta, qvem eruditiſſimis Eccleſiæ Doctoribus jungit Hieronymus Epiſtolâ ad Magnum Oratorem, nihil hodie exſtat. Palladius in Lauſiaca c. 12. narrat Ammonium plura potuiſſe citare memoriter ex ſcriptis Origenis, Didymi, Stephani ac Pierii.

CXX. IRENÆI Epiſcopi Lugdunenſis *ἐλέγχε καὶ ἀνατροπῆς τῆς ψευδωνύμε γνώσεως*, *Redargutio atqve everſio falſo jactata* (rerum Divinarum) *cognitionis*, ſive *contra hæreſes libri V.* adhuc ſuperſtites ex veteri Latina verſione cum Græcis qvibusdam fragmentis, qvæ poſt Franciſcum Fevardentium & induſtriam ſingularem Jo. Erneſti Grabe, conqviſita ſunt noviſſime à Renato Maſſveto monacho Benedictino, cui præclaram hujus ſcriptoris editionem debemus vulgatam Pariſ. 1710. fol. Ipſe Maſſvetus aliis pluribus egregiis lucubrationibus rem locupletaturus Eccleſiaſticam diſceſſit ex hac vita A. 1716. menſe Januario. De aliis Irenæi editionibus dixi lib. V. c. 1. p. 67. ſeq.

CXXI. *HIPPOLYTI*, qvi Irenæum modo memoratum habuit Magiſtrū, *βιβλιδάριον, σύνταγμα κατὰ αἱρέσεων λβ'.* libellus complexus digeſtum adverſus hæreſes XXXII. à Doſitheanis usqve ad Noëtum ſive Noëtianos. Hoc opus intercidit ſolo capite poſtremo *contra Noëtum* excepto, qvod Græce & Latine vulgavi in tomo poſteriore operum Hippolyti, Hamburg. 1718. fol. Profeſſus fuit Hippolytus hoc opuſculo ſe in compendium miſiſſe qvæ ex ore Irenæi adverſus hæreſes diſputantis acceperat. *ταύτας δέ φησιν (αἱρέσεις) ἐλέγχοις ὑποβληθῆναι ὁμιλῦντος Εἰρηναίε, ὧν σύνοψιν ὁ Ἱππόλυτος ποιέμενος τόδε τὸ βιβλίον φησὶ συντεταχέναι.* De aliis Hippolyti ſcriptis dixi lib. V. cap. 1. p. 203. & in jam memorata editione illius operum. Apud Photium autem, niſi ipſe male intellexerit verba Euſebii VI. 23. Hiſt. ante verba: *λέγεται δὲ καὶ ὅτος προσομιλῶν τῷ λαῷ κατὰ μίμησιν Ὠριγένες*, neceſſe eſt qvædam excidiſſe de *Ambroſio* Alexandrino cui conveniunt illa omnia qvæ deinceps ſeqvuntur, & qvod notarios ſeptem Origeni aluerit & ejus fuerit *ἐργοδιώκτης*, & plura ipſe in literas miſerit, qvæ tamen omnia pridem interciderunt. Vide ſi placet qvæ notavi ad Hieronymum de Script. Eccleſ. cap. 61.

CXXII. CXXIII. CXXIV. EPIPHANII *τὰ πανάρια, ἐν τεύχεσι μὲν τρισὶ, τόμοις δὲ ἑπτὰ*, *Panaria contra hæreſes LXXX. in tribus voluminibus, libris ſeptem.* Ejusdem *Ἀγκυρωτὸς*, *Ancoratus*, ſive *ancora Fidei*, * velut ſynopſis operis

* Epiphanius ipſe hæreſi LXIX. 27. *γεγράφαμεν περὶ πίστεως, ᾧ λόγῳ ἐπεθέμεθα ὄνομα ἀγκυρωτὸν, καὶ γὰρ ἐκ πάσης γραφῆς συνάγοντας*

operis ſuperioris, ſed prius ſcripta, & catholicæ Chriſtianorum doctrinæ epitomen è ſacris litteris collectam exhibens: & Opus tertium cujus titulus excidit, qvi ſi non alius eſt à libro *de menſuris & ponderibus*, ut Hœſchelio videtur, nihil Epiphanii Photio lectum eſt qvod hodie non habeamus. De illis ſcriptis eorumqve editionibus dixi Volum. VII. (lib. V. c. 11.)

CXXV. JUSTINI Martyris ſcripta varia, 1) *Apologia* ad Antoninum Pium ejusqve filios & Senatum Rom. 2) *Apologia altera* ad Antonini Pii διαδόχους (M. Antoninum & L. Verum) 3) ſcriptum tertium adverſus Ethnicos in qvo περὶ φύσεως δαιμόνων *de natura dæmonum* Juſtinus diſputaverat. 4) ἔλεγχος πρὸς Ἕλληνας. 5) περὶ Θεοῦ μοναρχίας, de uno ſummo DEO. 6) κατὰ ἰουδαίων colloqvium cum Tryphone) 7) contra dogmata qvædam Ariſtotelis *κατὰ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως, ἤτοι κατὰ εἴδους καὶ ὕλης στερήσεως ἐπιχειρηματικοὶ καὶ βίαιοι καὶ χειρώδεις λόγοι, καὶ κατὰ τοῦ πέμπτου σώματος, ὁμοίως καὶ κατὰ τῆς ἀϊδίου κινήσεως ἣν Ἀριστοτέλης δεινότητι λογισμῶν ἐναπέτεκεν.* 8) Solutiones ſuccinctæ Ethnicorum qvorundam dubiorum ἀποριῶν κατὰ τῆς εὐσεβείας, κεφαλαιώδης ἐπίλυσις. Hæc ſcripta Juſtini omnia adhuc exſtant, ſæpiusqve lucem viderunt, niſi qvod tertium non pervenit ad nos integrum, utpote in qvo illa de dæmonibus diſputatio deſideratur. Cætera deperdita Juſtini ſcripta, qvæ Photius memorat ſunt 9) ὁ ψάλτης, 10) λόγοι κατὰ Μαρκίωνος, & 11) *ἡ κατὰ πασῶν αἱρέσεων πραγματεία.* De ſingulis tam editis qvam illis qvæ interciderunt dixi lib. V. cap. 1. p. 53. ſeq. Hodie novam præſtantiſſimi Doctoris ſcriptorum ἔκδοσιν parant Pariſiis *Prudentius Maranus* Benedictinus, & Cantabrigiæ *Styanus Thirlby.* Vidi etiam paratos ad prælum eruditos commentarios qvibus Juſtinum illuſtravit egregie, cum Oxonii verſaretur *Joannes Adolfus Hofmannus*, Germanus Plœnenſis, qvibus inter alia ex Hebræorum ſcriptis oſtendit Juſtinum dialogo cum Tryphone κυρίας Judæorum δόξας illi opponendo, Judæum oppugnare.

CXXVI. CLEMENTIS Romani *Epiſtolæ duæ* ad Corinthios, & eodem Volumine, POLYCARPI Epiſtola ad Philippenſes, qvas univerſas hodie, licet alicubi mancas habemus, ut dixi lib. IV. c. V. §. 14. & lib. V. cap. 1. p. 48. ſeq. Clementis Epiſtolarum mentionem fecerat Photius etiam Cod.

ἄγκυραν ὥσπερ τὴν ἁγίαν πατέρων πίστιν. Idem LXXIV. 1. τὰ ἤδη μοι εἰρημένα ἐν τῷ μεγάλῳ λόγῳ τῷ περὶ πίστεως γραφέντι εἰς τὰ μέρη τῶν Παμφυλίων.

Digitized by Google

Cod. CXIII. & poſteriorem tanqvam ſpuriam rejici monuerat. Noviſſime Polycarpi Epiſtola cum Ignatii ſeptem Epiſtolis, qvas collectas ſuæqve ſubjectas ad Philippenſes * olim miſit, Græce & Latine emendate vulgata eſt Oxonii 1708. 8. à C. Aldrichio, Ignatianis novo & accuratiſſimo ſtudio Eruditiſſimi viri *Antonii Mariæ Salvini* in illuſtris H. Neutoni gratiam ad Codicem Mediceum recenſitis. Photius tamen Ignatii Epiſtolas in eodem cum Polycarpiana volumine neutiqvam reperit.

CXXVII. EUSEBII Pamphili *ἡ εἰς Κωνσταντῖνον τὸν μέγαν βασιλέα ἐγκωμιαστικὴ τετράβιβλος libri IV. de Conſtantini Magni laudibus*, editi ſæpius ad calcem Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ, ut dixi Volum. VI. p. 100. Photius Euſebio vertit vitio qvod de hæreſi Arii, ejusqve oppugnatoribus Euſtathio Antiocheno & Athanaſio Alex. & de decreto Synodi Nicænæ, atqve aliis Epiſcoporum ſuper dogmate contentionibus rem omnem ſilentio involverit, vel leviter tranſierit, perinde ac ſi in Imperatoris vita atqve encomio neceſſe ſit iſta omnia legi.

CXXVIII. LUCIANI *ὑπὲρ Φαλάριδος pro Phalaride*, & *νεκρικοὶ καὶ ἑταιρικοὶ διάλογοι διάφοροι, dialogi mortuorum, meretriciiqve & alia varii argumenti ſcripta, ἕτεροι διαφόρων ὑποθέσεων λόγοι.* Hæc omnia hodie manibus ſtudioſorum teruntur, ut dixi lib. IV. cap. 16. Scepticum fuiſſe Lucianum Photio aſſentitur Morhofius *ὁ μακαρίτης* lib. 1. Polyhiſtoris cap. VI. p. 28. ſed deriſor licet, atqve Poëtæ Horatii exemplo nullius addictus jurare in verba Magiſtri ubiqve apparet, tamen Eclectici potius in ejus ſcriptis invenio veſtigia, qvàm Pyrrhonii Philoſophi. Neqve ſcepticum fuiſſe probant hi verſus, dubito an ipſius Luciani,

Λουκιανὸς τάδ᾽ ἔγραψε, παλαιά τε μωρά τε εἰδώς
Μωρὰ γὰρ ἀνθρώποις καὶ τὰ δοκοῦντα σοφά·
Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι διακριδὸν † ἐστι νόημα
Ἀλλ᾽ ὃ σὺ θαυμάσῃς, τοῦθ᾽ ἑτέροισι γέλως.

Hæc ſcripſit Syrus ille, antiqvaqve ſtultaqve doctus,
Stulta etenim ſunt huic, qvæ ſapere ille putat.
Communis ſtat nulla homini ſententia certa:
Qvod tu miraris, rideat alter idem.

Gemnium

* Photius è Polycarpo: *λέγει δὲ καὶ τὰς Ἐπιστολὰς αὐτοῖς (τοῖς Φιλιππησίοις) Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου ἀπεσταλκέναι, καὶ αἰτεῖται ἀναδιδαχθῆναι παρ᾽ αὐτῶν, εἴ τι περὶ ἐκείνου διακούσαιεν.*

† Menagius legit *διακριτόν.*

Geminum illud Plinii IX. 17. Epiſt. *Qvam multos putas eſſe, qvos aqve ea qvibus ego & tu capimur & ducimur, partim ut inepta, partim ut moleſtiſſima offendant -- Demus igitur alienis oblectationibus veniam, ut noſtris impetremus.*

CXXIX. *Lucii* Patrenſis * μεταμορφώσεως λόγοι pridem deperditi, è quibus Lucianus Lucium ſuum, ſive obſcœnam in aſinum metamorphoſin expreſſit, ut ipſe non diffitetur T. 2. edit. Amſt. p. 115. ubi ita auctorem primum ſcripti illius, qvem ſecutus ipſe eſt, prodit: Πατὴρ μὲν ἐςί μοι Λύκιος, τῷ δὲ ἀδελφῷ τῷ ἐμῷ Γάϊος, ἄμφω δὲ τὰ λοιπὰ δύο ὀνόματα κοινὰ ἔχομεν. Κἀγὼ μὲν ἱςοριῶν καὶ ἄλλων εἰμὶ συγγραφεύς. ὁ δὲ, ποιητὴς ἐλεγείων ἐςὶ καὶ μάντις ἀγαθός. Πατρὶς δὲ ἡμῖν Πάτραι τῆς Ἀχαΐας. Vide & p. 86. Freqvens qvoqve Lucii nomen in Mileſiis Apuleji, quæ & ipſæ ex eo expreſſæ, & fortaſſe Lucii prænomen inde Apulejo inditum. Lucii illius jocos quosdam & ſalſe ad Herodem Atticum atque Antoninum Imp. dicta refert Philoſtratus in Herodis Attici vita lib. 2. de Sophiſt. c. 1. n. 9. Idem fortaſſe Lucius Ariſtidæ Rhetoris amicus, cujus meminit in Orationibus ſacris T. 1. p. 641. 642. Lucii hujus & Luciani iterum mentio inter ſcriptores eroticos apud Photium Cod. CLXVI.

CXXX. *Damaſcii* (Ethnici philoſophi, quem patria Damaſcenum vocat Cod. CLXXXI. & regnante in Italia Theodorico ſcripſiſſe docet Cod. CCXLII. p. 553) *libri IV.* quorum 1) περὶ παραδόξων ποιημάτων, *de admirandis operibus capita CCCLIII.* 2) παραδόξων δαιμονίων διηγημάτων *admirandarum narrationum de dæmonibus capita LII.* 3) περὶ τῶν μετὰ θάνατον ἐπιφαινομένων ψυχῶν, παραδόξων διηγημάτων, *de animarum apparitionibus poſt obitum, admirandarum narrationum capita CV.* Libri quarti titulus in Photio non exſtat, quemadmodum totum Damaſcii opus jam diu periit, quod ſi exſtaret non leve fortaſſe credulitatis ſuperſtitionisque ethnicæ documentum haberemus. Alios παραδόξων ſcriptores vide ſi placet ſupra lib. 1. cap. 22. §. 4. lib. 3. cap. 6. §. 21. b. & cap. 27. §. 8. & lib. 4. cap. 13. §. 2. & apud Jonſium lib. 2. de ſcriptoribus Hiſt. Philoſoph. c. 12.

CXXXI. *Amyntiani* εἰς Ἀλέξανδρον, *de rebus Alexandri M.* ad Marcum Antoninum Imp. Ejusdem βίοι παράλληλοι, *vitæ parallelæ, Dionyſii* tyranni & *Domitiani* Imp. libris duobus: *Philippi* Macedonis & *Auguſti* Imp. itidem libris II. & liber de *Olympiade* Alexandri M. matre. Hæc ſcripta omnia Amyntiani, de qvibus admodum ſiniſtre Photius, interciderunt.

CXXXII. CXXXIII. CXXXIV. CXXXV. *Palladii, Aphthonii, Euſebii* & *Maximi* Sophiſtarum μελέται διάφοροι, *variæ declamationes,* inter qvos

* Vide ſupra Volum. IV. p. 499. & Volum. VI. p. 828.

Digitized by Google

qvos Palladio palmam eloqventiæ Photius tribuit. *Maximum* eundem eſſe non dubito Magiſtrum Imp. Juliani, Sophiſtam Byz. cujus * περὶ ἀλύτων ἀντιθέσεων Svidæ memoratum ſcriptum breve edidit Carolus Stephanus Græce ad calcem Dionyſii Halicarnaſſei Epiſtolæ ad Pompejum, Paris 1554. 8. quod donatum mihi ab eruditiſſimo Viro M. V. la Croſe, non dubito infra cap. 39. cum mea verſione tecum communicare. *Euſebium* ſuſpicor Rhetorem illum Alexandrinum de quo Eunapius; *Palladium* vero Methonæum Sophiſtam Conſtantini Imp. clarum ætate, cujus διαλέξεις & λόγους varios Svidas laudat. De *Aphthonio* Antiocheno cujus progymnaſmata ſunt in omnium manibus, dixi lib. IV. cap. 31.

CXXXVI. CYRILLI Alex. οἱ Θησαυροὶ, theſauri de SS. Trinitate contra Arium & Eunomium. Exſtant tomo qvinto ejus operum, diſtributi in λόγους triginta qvinque, ut notavi Volum. VIII. p. 562. ſeq. Apud Photium nulla numeri aut diſtinctionis in λόγους mentio, qvi opus hoc ἐπιχειρηματικὸν βιβλίον appellat.

CXXXVII. EUNOMII Hæretici βιβλιδάριον, quod *Baſilius* Magnus ægre tandem nactus, libris V. adverſus Eunomium ſcriptis confutavit. Hoc Eunomii ſcriptum primus Græce & Latine edidi Volum. VIII. p. 262-305. qvemadmodum minorem illius ἔκθεσιν (à Valeſio jam & Baluzio publicatam) p. 253-260. Hæc poſterior, qvam Eunomius libris tribus adverſus Baſilium (de quibus mox) inſeruerat, refellitur à *Greg. Nyſſeno* in libris, de quibus dixi VIII. p. 151. & 160. qvemadmodum de Baſilii p. 78. ſeq.

CXXXVIII. *Eunomii* ejusdem *libri III. adverſus Baſilium*, qvi hodie non exſtant: ſicut nec quæ Eunomio oppoſuere *Theodorus* (Mopſveſtenus) & *Sophronius* (Hieroſol.) Photio memorati tum hoc loco, tum ſupra Cod. IV. & V. Exſtat vero *Gregorii* Nyſſeni opus adverſus Eunomium (de qvo Cod. VI.)

CXXXIX. *Athanaſii* Magni *in Eccleſiaſtem* & *Cantica canticorum* commentarii, qui hodie deſiderantur, ſed ſuperſunt ejus *Epiſtolæ* & *apologia de fuga* (confer Cod. XXXII.) quibus nihil elegantius inter Athanaſii ſcripta ſe vidiſſe Photius teſtatur. εἰς μέν τοι τὴν χάριν καὶ τὸ κάλλος τῶν ἐπιστολῶν αἷς τὴν ἀπολογίαν αὐτῷ τῆς φυγῆς καὶ τὰ περὶ αὐτὴν ἐξεργάζεται, ἄλλο τι, ὅσα ἐμὲ τῶν αὐτοῦ εἰδέναι, οὐδὲν ἀναφέρεται.

Ggg CXL.

* Antequam illud vidiſſem, Aſtrologici argumenti eſſe malè ſuſpicabar, quale eſt Poëma Maximi περὶ καταρχῶν eidem Svidæ memoratum, quod edidi Volum. VIII. p. 415. Itaque emendandum qvod ſcripſi VIII. p. 769.

Digitized by Google

CXL. Ejuſdem ATHANASII *libri quinque adverſus Arium*, ἢ κατὰ Ἀρείυ καὶ τῶν αὐτῦ δογμάτων πεντάβιβλος, Exſtant T. I. operum Athanaſii edit. novæ eruditiſſ. Montfauconi p. 405. ſeq. adverſus Arianos libri quatuor, nam qvinti loco Photius habuit Epiſtolam contra Arianos Encyclicam ad Epiſcopos Ægypti & Libyæ, qvæ occurrit in eodem T. 1. p. 270. Vide ſi placet qvæ à me notata ſunt lib. V. cap. 2. Photius notat Baſilium & Gregorium Nazianzenum ex Athanaſio velut ex uberrimo fonte derivaſſe partem argumentorum quibus illorum ſcripta adverſus Arium exundant.

CXLI. CXLII. CXLIII. & CXLIV. BASILII Magni *in Hexaëmeron*, 2) ἠθικοὶ λόγοι ſive *Homiliæ de moribus*, 3) *Epiſtolæ* tum canonicæ, tum aliæ plurimæ ad diverſos, τὸ ἄλλο πλῆθος ἃς διαφόροις ἐπέςειλεν & 4) *Aſcetica*. Hæc omnia Baſilii ſcripta ætatem tulere, ſæpius edita ut dixi Volum. VIII. (lib. V. cap. 19.)

CXLV. *Helladii* (ejuſdem de qvo infra, Cod. CLVIII. & CCLXXIX.) *Lexicon* vocabulorum phraſiumque Græcarum (non poëticarum ut *Diogeniani*, ſed qvarum in proſa maxime uſus) copioſiſſimum & πολυςιχώτατον, ſeptem τεύχεσιν ſive voluminibus.

CXLVI. *Anonymi Lexicon* καθαρᾶς ἰδέας, *puri ac terſi ſermonis*, itidem copioſum ac prolixum.

CXLVII. *Anonymi Lexicon* σεμνῆς ἰδέας, ſtyli gravis ac ponderoſi.

CXLVIII. *Anonymi Lexicon* ἰδίως λόγυ πολιτικῦ *orationis propriè civilis*.

CXLIX. *Pollionis Lexicon*, in qvo multæ fuere voces poëticæ, non tanta copia tamen qvam in Lexico *Diogeniani* de qvo Cod. CXLV. Pollio ille videtur idem cum *Valerio Pollione* Alexandrino qvem Svidas in Πωλίων ait tempore Adriani Imp. vixiſſe, ac ſcripſiſſe Lexicon vocum Atticarum, qvod & ipſum periit, συναγωγὴν Ἀττικῶν λέξεων κατὰ ςοιχεῖον.

CL. *Juliani* (Cappadocis Sophiſtæ, de qvo Svid. & Eunapius) *Philoſtrati* Tyrii (cujus opus de vita Apollonii Tyanenſis memorat Photius Cod. XLIV. & CCXLI.) & *Diodori* (cui Valerius Pollio pater, Svida teſte) *Lexica in Decem* Atticos *Rhetores*. Ex hiſce novem Lexicis Photio hactenus memoratis, ne unum qvidem ad nos pervenit.

CLI. TIMÆI (Sophiſtæ) πρὸς Γεντιανόν, *ad Gentianum* (MS. Γαϊατιανὸν *Gajatianum*) *libellus de vocibus apud Platonem*, περὶ τῶν παρὰ Πλάτωνι λέξεων. Hunc ex Codice Bibl. Coisliniānæ Græce primus magnam partem in lucem protulit eruditiſſ. Montfauconus, p. 477. ſeq. Catalogi MStorum illius Bibl. Pariſ. 1715. fol. a qvo præfationem Timæi mutuatus hic in Lectorum gratiam apponam:

Τίμαιος

Τίμαιος Γαιατιανῷ εὖ πράττειν. Ἐπιστάμενος ἀκριβῶς σοῦ τὴν γνώμην καὶ τὴν περὶ Πλάτωνα σπουδήν, καὶ φιλοκαλίαν, εἰωθώς τε τῇ τῶν Κρονίων ἑορτῇ τῶν ἐμαυτοῦ τοῖς φίλοις ἀπέρχεσθαι, παιδείᾳ τε ἅμα καὶ τῇ τῆς παιδείας ἀδελφῇ σπουδῇ χρησάμενος ἐξέλεξα τὰ παρὰ τῷ φιλοσόφῳ γλωσσηματικῶς, ἢ κατὰ συνήθειαν ἀττικὴν εἰρημένα, οὐ μόνον τοῖς Ῥωμαίοις ὄντα ἀσαφῆ, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλλήνων τοῖς πλείστοις. Τάξας τε ταῦτα κατὰ στοιχεῖον, καὶ μεταφράσας ἀπέστειλά σοι, νομίσας καὶ αὐτὸν ἕξειν σε παιδείαν οὐκ ἄμουσον. ἔρρωσο.

Timaeus Gaiatiano ſalutem. Cum plane compertum habeam qvo ſis animo, qvove ſtudio & diligentia utaris erga Platonem, cumqve ſoleam in feſto Saturnalium amicis aliqvid de meo offerre, inſtitutione & inſtitutionis ſorore diligentia uſus ſelegi ea qvæ à Philoſopho vel gloſſematis more, vel ſecundum conſvetudinem Atticam dicta ſunt, qvæ non Romanis tantum ſed etiam Græcorum plurimis obſcura ſunt. Hæc porro alphabetico ordine digeſta & explicata ad te miſi, ratus te hinc inſtitutionem non ineruditam conſecuturum eſſe. Vale.

CLII. *Ælii Dionyſii* Halicarnaſſei (qvi temporibus Hadriani vixit) *de vocibus Atticis* ad Scymnum, *libri qvinqve.* Duas hujus operis editiones Photius evolvit, qvarum neutra hodie exſtat. De Dionyſio hoc dixi Volum VII. p. 57. ſeq.

CLIII. *Pauſaniæ* Lexicon Atticum, Dionyſio in quibusdam etiam copioſius. Hunc Pauſaniam, cujus Lexicon ῥητορικὸν citatur ab Euſtathio, & ἀττικῶν ὀνομάτων συναγωγὴ à Scholiaſte Thucydidis, Clariſſimus Kuſterus * diverſum putat á Pauſania Cæſarienſi, de cujus deſcriptione Græciæ dixi lib. IV. cap. 15. ſed rationem non addit, neque ego fateor me videre.

CLIV. & CLV. *Boëthi* (illius ni fallor ad qvem de anima ſcripſit Porphyrius,) λέξεων πλατωνικῶν συναγωγὴ ad Melantam, *Lexicon Platonicum,* Timæi illo de qvo ſupra Cod. CLI. longe præſtantius, & Ejusdem *Boëthi* alius liber περὶ τῶν παρὰ Πλάτωνι ἀπορουμένων λέξεων, *de obſcuris apud Platonem vocibus* ad Athenagoram.

CLVI. *Dorothei* περὶ τῶν ξένως εἰρημένων λέξεων, *Lexicon vocum novarum & peregrinarum.* Ex qvinqve ſcriptis hactenus commemoratis nullum hodie exſtat: neque habeo jam quæ de Lexicis Græcis deperditis addam ad ea qvæ diſſerui lib. IV. cap. 34. ſeq. Cæterum Dorotheum hunc nihil vetat eſſe Aſcalonitam illum Grammaticum, cujus meminit Stephanus Byz. in Ἀσκάλων & Etymologicum magnum in ἀμφιγοεῖν.

* ad Svidam in πύνδαξ.

CLVII. MOERIDIS Ἀττικιστής, *libellus de vocibus Atticis*, qvi non ita pridem ex Jo. Pricæi apographo editus eſt Græce, notisqve illuſtratus ab eruditiſſimo viro *Joanne Hudſono*, Oxoniæ 1712. 8. ſubjuncta Gregorii Martini diſſertatione pro vera ac veteri Græcæ lingvæ pronunciatione contra Adolphum Mekerckum. In illo apographo, qvod ex Codice Bibl. Cæſareæ Vindobonenſis eſt expreſſum, ſcriptor vocatur *Evmœris*, unde Evmœridem appellant Ez. Spanhemius ad Ariſtophanis Plutum v. 12. & Colomeſius p. 120. Obſervationum ſacrarum. Rectius alii Codices cum Photio conſpirantes *Mœridem* vocant, ut Segvierianus ſive Coislinianus; è qvo excerpta dedit Clariſſ. Montfauconus in Catalogo MSS. Bibl. Coislinianæ p. 485-488. nec non Codices qvos evolverunt Steph. le Moyne notis ad Varia ſacra p. 479. Salmaſius de Helleniſtica p. 46. ſeq. Uſſerius, Iſ. Voſſius, Valeſius, Cangius, & Labbeus qvi Mœridem *Sophiſtam* vocat p. 105. Bibl. novæ MSS. In Codice Antonii Eparchi apud Stephanum le Moyne T. 1. Var. ſacr. p. 529. & Anſelmum Bandurium p. 886. ad antiqvitates CPol. Mœris *Atticiſta*, Μοίριδος Ἀττικιστοῦ λέξεις Ἀττικῶν καὶ Ἑλλήνων κατὰ στοιχεῖον. Sed apud Photium titulus libri eſt, non cognomen ſcriptoris, Ἀττικιστής. De ætate nihil liqvido conſtat niſi poſt Phrynichum ſcripſiſſe, qvem citat in ἱστοτελής. Inſtitutum autem ejus eſt annotare & inter ſe conferre voces qvibus Attici, & qvibus Græci in aliis dialectis, maxime illa κοινῇ utebantur: interdum notat & κοινὸν vulgi, illudqve diverſum facit non modo ab Attico ſed etiam ἑλληνικῶ, ut in ἐξίλλειν, εὐφήμει, κάθησο, λίμμα, οἰδίπουν, οἶτε, σχέατον. Interdum qvod commune eſt pluribus dialectis, ut vocem διωκάθειν communem eſſe Doribus & Jonibus. Eſt etiam ubi ἀτθίδα πρώτην καὶ δευτέραν diſtingvit, ut in πλυνεῖς. πλυνεῖς, κατὰ τὴν πρώτην Ἀτθίδα, κναφεὺς κατὰ τὴν δευτέραν Ἀτθίδα.

Index Scriptorum à Mœride allegatorum.

Antiphon in λιθουργούς.

Ariſtophanes in ἐμπολαί, ἰξοί, λάυρας, σισύρα, ψίλαξ. Comicus in χαίρειν.

Βαβυλωνίοις in θωμούς.

Βατράχοις in εἰκοστολόγον.

Θεσμοφοριαζούσαις in πομφόλυγας.

Λυσιστράτη. in ἀλυκῶ.

Ὄρνισι, in ἄρριχος, γνωσιμαχῆσαι, κυρβασία, λαμβάνειν.

Πελαργοῖς in βαλανεύς.

Πολυΐδῳ, in οὐκ ἀπήρκει.

Ariſto-

Ariſtotelis ἐν τῇ πολιτείᾳ, (Λακεδαιμονίων) in Φοινικίς.
Demoſthenes in βιβλία, γραμματοκύφωνα, μετέπεμψε.
κατ᾽ Ἀριστογείτονος in ὄφελον
κατὰ Μειδίου in ἰσηγορία
Φιλιππικοῖς in διαχειρεσίαι.
Eubulus in Θηρίκλειον.
Eupolis πόλεσιν, in λάσανα.
Hermippus in σωδάριον.
Herodotus in λογίους.
Homerus in ἐνετειλάμην, ἥρω.
Hyperides in διαλέγεσθαι.
Iſæus in διάγνωσιν.
Phrynichus. Φρυνίχου τοῦ Ἀῤῥαβίου σοφιστικὴ παρασκευὴ, in ἀτελής.
Plato in ἀναβιῶναι, βαλανεὺς, βιβλία, κάκη, χαλαστραῖα.
Convivio in ψυκτῆρα.
Hippia in διατεκεῖ. Hippia ſecundo in ὡσαύτως.
de Legibus in δυσήριδος, ἐξενώθησαν, εὐκταῖον, εὔμορφον, ζάσταυλες, χερσιμαχίας.
Phædone in δυσωπεῖσθαι, ἐπιτηδείους.
Protagora in χάριν σοι ἔχω.
de Rep. in διαγράφειν, ἴκταρ, κομψούς.
Theæteto in διαφορότης.
Plato Comicus in ἀνακῶς.
Rhetores in ἀμειβήν.
Thucydides in ἀμφιδήριτον, ἀνακοινῶσαι, ἀνθρωπεία, αὐτοβοεὶ, γειτονεῖν, δελφὶς, δένδροις, ἐκπλήγνυσθαι, ἐξαληλιμμένον, εὐηθες, λιθουργοὺς, μετέπεμψε, νῆες, παραιρήματα, πειράσαντες, πομπεῖα.
Xenophon in ἀκμὴν, γνωστῆρας, δένδροις, εὔμορφον, μεριμνῶν. Ejus ἀπομνημονεύματα in ἐθελέχθρως.

CLVIII. *Phrynichi Arrhabii* σοφιστικῆς παρασκευῆς λόγοι λέ, *apparatus Sophiſticus* ſive Rhetoricus vocum formularumq; elegantium ac ſelectarum libris XXXV. qvod totum opus ordine literarum digeſtum Commodo Imp. at ſingulos libros amicis ſingulis inſcripſerat, ut primores tres & decimum & poſt undecimum aliquot *Ariſtocli* cuidam, qvartum & octavum *Juliano* Senatori Rom. ſuo populari, quintum & undecimum *Menodoro*, cui etiam librum περὶ κινήσεως ὀνομάτων *de nominum inflexione* m.ſſu-

miſſurum ſe pollicetur: ſextum *Tiberino*, ſeptimum & plures è poſterioribus *Menophilo*, nonum Rufino, cæteros *Rhegino* (Grammatico fortaſſis illi cujus πολυμνήμονα Socrates III. 23. & Svidas commemorat) & *Baſilidi* Mileſio Sophiſtæ. In undecimo libro magnis extulit laudibus æqvalem ſuum *Ariſtidem* Rhetorem, in cujus Orationes tunc incidit, & qvem eloqventiſſimis præferri ab aliqvibus non miratur, cum *Marcianus* τῶν Κρητικῶν (Schottus Κελτικῶν) συγγραφεὺς, etiam præ Platone ac Demoſthene genuinæ eloqventiæ normam (κανόνα τῆς ἐν λόγῳ ἀρετῆς) voluerit *Bruti* Itali Epiſtolas. Ipſe autem εἰλικρινοῦς καὶ καθαροῦ καὶ ἀττικοῦ λόγου κανόνας καὶ στάθμας καὶ παράδειγμα ſermonis terſi & puri atque attici regulam amuſſim & exemplum non dubitat eſſe præferendos omnibus, in quibus nec ipſe Momus nec corycæus aliqvis dæmon habeat quod poſſit reprehendere, *Platonem* & *Demoſthenem*, *Æſchinemque* Lyſaniæ F. Socraticum dialogorum ſeptem ſcriptorem, qvos *Socrati* aliqvi velut auctori tribuerunt. His præterea ſubjungit cum cæterorum *novem Rhetorum* choro *Thucydidem*, *Xenophontem*, *Critiam* Calæſchri Fil. & *Antiſthenis* duas Orationes genuinas de Cyro & Ulyſſe, Ἀντισθένην μετὰ τῶν γνησίων αὐτοῦ δύο λόγων, τοῦ περὶ Κύρου καὶ τοῦ περὶ Ὀδυσσέως, *Ariſtophanem* cum reliqvo Comicorum qvatenus Attici ſunt choro, & Tragicos Αἰσχύλον τὸν μεγαλοφωνότατον, καὶ Σοφοκλέα τὸν γλυκὺν, καὶ τὸν πάνσοφον Εὐριπίδην. Hoc Phrynichi opus pridem intercidit præter pauca qvædam ex illo excerpta quæ Græce vulgavit celeberrimus Montfauconus in Catalogo MSS. Bibl. Coislinianæ p. 465-469. De Phynichi Ἀττικιστῇ ſive ſcripto de vocibus Atticis, qvod editum habemus, dicere me memini lib. IV. cap. 34.

CLIX. ISOCRATIS *Orationes XXI.* & *Epiſtola IX.* quæ hodie omnes exſtant, nam & ἡ πρὸς Εὐθύνουν ὑπὲρ Νικίου eſt Oratio quæ inter editas ἀμάρτυρος inſcribitur. De orationibus Iſocratis dixi lib. 2. c. 26. §. V. & de Epiſtolis Lib. 2. cap. 10. §. 7.

CLX. CHORICII Sophiſtæ *Gazæi* Chriſtiani μελέται καὶ συντάξεις λόγων διάφοροι è quibus Volum. VIII. p. 841. ſeq. vulgavi memoratum nominatim Photio Ἐπιτάφιον in Procopium Gazæum Choricii Magiſtrum, nec non Orationem in Σοῦμμον στρατηλάτην, cætera illius vel interciderunt, vel adhuc latent in Bibliothecis manu exarata: fuere autem varii generis multaqve, πλασματικοὶ λόγοι ſive declamationes, tum panegyrici, μονῳδίαι ſive orationes funebres & epithalamii

Iamii & ἀντιῤῥητικοὶ ſive controverſiæ, aliaqve. Teſtatur Photius Choricium floruiſſe Juſtiniani ætate, diſcipulum Procopii Gazæi, ac poſtea Sophiſtæ alterius in eadem urbe, cui etiam ſeni defuncto in officio publici doctoris ſucceſſit. De hoc altero potius Choricii Magiſtro qvam de Procopio * videntur accipienda qvæ apud Photium ſequuntur: τούτου λόγοι πολλοὶ καὶ παντοδαποὶ φέρονται ἄξιον ζήλου καὶ μιμήσεως χρῆμα. & qvod ait oratoriam ipſius facultatem potiſſimum eluxiſſe ex opere qvod hodie nusquam exſtat, & in qvo Sophiſta ille verſus qvos voluit Homericos in proſam reſolutos varia elocutus eſt metaphraſi, & multiplici orationis colore ac charactere expreſſit. Procopium Choricii Magiſtrum à Procopio Cæſarienſi Hiſtorico (de quo Cod. LXIII.) diſtingvens Photius merita mactat laude, & commentarios illius in ſacras litteras notos ſibi fuiſſe haud obſcure innuit his verbis: γέγονε δὲ μαθητὴς Προκοπίου ῥήτορος εἷς τῶν ἀρίστων (οὐ τοῦ Καισαρέως δὲ) ὃς εἰς μέγα κτῆμα καὶ ὄφελος κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τὰς γραφὰς συντάξας ἀείμνηστον αὐτοῦ κλέος τοῖς σπουδαιοτέροις καταλέλοιπεν. Sed de ἐξηγητικαῖς ejus σχολαῖς ſpeciatim infra Cod. CCVI.

CLXI. *Sopatri* Sophiſtæ ἐκλογαὶ διάφοροι, *varia electa*, *libris XII.* qvibus res qvamplurimas memorabiles, veras, fabuloſas, ex ſelectis ſcriptoribus jucunda varietate & copia explicaverat: opus qvod cum non levi eruditæ antiqvitatis jactura deſideramus. Meminit illius etiam Svidas: Σώπατρος Ἀπαμεὺς σοφιστὴς ἢ μᾶλλον Ἀλεξανδρεύς. Ἐπιτομὰς πλείστων· τινὲς δὲ καὶ τὴν ἐκλογίαν τῶν ἱστοριῶν τούτου εἶναί φασι. Hic Sopater Alexandrinus alius a Sopatro Paphio Comico eodemqve Parodo (qvem lib. 2. c. 22. Svidam ſecutus male à Comico diſtinxi) & à Sopatro cujus Epiſtolam ad Hemeterium fratrem de magiſtratu bene gerendo ſervavit magnam partem Stobæus ſermon. 44. & à Sopatro Apameenſi, ſcriptore libri de providentia, Jamblichi diſcipulo, qvem Conſtantinus magnus interemit, de qvo ad Eunapium. Nec non à Sopatro ad qvem Libanii Epiſtolæ. Sed fortaſſe non diverſus ab autore commentariorum Græcorum qvos habemus in στάσεις Hermogenis, & ad qvem Æneæ Gazæi Epiſtola nona, qvi ſub ſæculi ſexti initia ſcripſit.

Index

* Emendandum igitur qvod ſcripſi Volum. VI. p. 259.

Digitized by Google

Index Scriptorum è qvibus Sopater eclogas ſuas collegit.

Ælii (Dionyſii) de Alexandria & rebus Ægyptiacis.
Anonymi θαυμάτων συναγωγή.
Anonymi ἐκλογαὶ de illuſtribus fœminis, περὶ τῶν εἰς μέγα δόξης καὶ ὄνομα λαμπρὸν ἀφικομένων γυναικῶν.
Antimachus Poëta.
Apollodori Grammatici Athenienſis περὶ Θεῶν λόγος α', γ', δ', ε', θ', ιβ, ιε, ιϛ', μέχρι κδ'.
Apollonii Stoici ὅσαι γυναῖκες ἐφιλοσόφησαν.
Ariſtophanis Grammatici περὶ Ζώων, βιβλίον α', β'.
Ariſtotelis πολιτεία Ἀχαιῶν, Θετταλῶν, Κίων, Λυκίων, Παρίων.
Ejusdem πολιτικά.
Ariſtoxeni σύμμικτα ὑπομνήματα.
Artemonis Magnetis ſive Magneſii τῶν κατ' ἀρετὴν γυναιξὶ πεπραγματευμένων διηγήματα.
Athenæi Naucratitæ δειπνοσοφισαί.
Callixeni τῶν Ζωγράφων τε καὶ ἀνδριαντοποιῶν ἀναγραφή.
Cephalionis Ἐρατὼ, διαλαμβάνουσα κατ' Ἀλέξανδρον.
Damoſtrati ἁλιευτικά.
Diogenis Cynici ἀποφθέγματα.
Diogenis Laërtii φιλοσόφων βίων βιβλίον α', ε', θ' καὶ ι.
Favorini παντοδαπῆς ὕλης ἔκ τε τοῦ ν' καὶ ξ' καὶ καθεξῆς πλὴν τοῦ ταῦ μέχρι τοῦ ω.
Hellanicus Hiſtoricus. Herodotus.
Heſiodus. Homerus.
Jubæ (Ἰωβᾶ) περὶ γραφικῆς λόγος β'. Ἰώβα τοῦ βασιλέως θεατρικῆς ἱστορίας ιζ λόγος.
Plutarchi vitæ Demetrii & Bruti Romani, Cratetis, Daiphanti, Pindari, Niciæ, Alcibiadis, Themiſtoclis, Theſei, Lycurgi, Solonis, Alexandri Philippi F. Cimonis, Lyſandri, Demoſthenis, Periclis, Pelopidæ, Phocionis, Ariſtidæ, Epaminondæ, Dionis, Ageſilai, Agidis, Cleomenis, Eumenis Cardiani, Philopœmenis, Timoleontis, Arati, Pyrrhi Epirotæ.
Plutarchi πῶς δεῖ τὸν νέον ἀκούειν ποιημάτων. Περὶ φύσεως καὶ πόνων, (ὅπως τε πολλοὶ πολλάκις πόνῳ τὴν φύσιν οὐκ εὖ φερομένην ὤρθωσαν, ἕτεροι δὲ καλῶς ἔχουσαν ἐξ ἀμελείας διέφθειραν, ὅπως τε ἔνιοι ἐν μὲν νέοις βραδεῖς ἐνωρῶντο πᾶσι καὶ ἀσύνετοι, ἀκμασάντων δὲ εἰς τὸ ταχὺ καὶ συνετὸν αὐτοῖς ἡ φύσις ἐξέλαμπε.)

Digitized by Google

ἐξέλαμπε.) Περὶ δυσωπίας καὶ λόγου. Περὶ ἀδολεσχίας. Περὶ ὀργῆς. Πῶς ἄν τις ὑπὸ ἐχθρῶν ὠφελοῖτο. Περὶ εὐθυμίας. Πολιτικὰ παραγγέλματα. Περὶ πλούτου. Ὅπως ἄν τις συναίσθοιτο ἑαυτοῦ πρὸς ἀρετὴν ἐπιδιδόντος. Ὑγιεινὰ παραγγέλματα. Γαμικὰ παραγγέλματα. Ὅτι βράδιον Θεοὶ τιμωροῦνται· Ἀνδρῶν ἐνδόξων ἀποφθέγματα· Πῶς ἄν τις διακρίνειε τὸν κόλακα τοῦ φίλου. Βασιλέων καὶ στρατηγῶν ἀποφθέγματα. συμποσιακῶν βιβλία ή.

Plutarchi περὶ ποταμῶν.

Rufi ῥωμαϊκῆς ἱστορίας βιβλία δ'. Ejusdem δραματικῆς ἱστορίας λόγος β'. & μουσικῆς ἱστορίας βιβλίον ά, β', γ', δ', έ.

Sapphonis (Poëtriæ) liber VIII.

Pamphilæ qvæ filia Soteridæ fuit, Σωτηρίδα Παμφίλης ἐπιτομῶν λόγος ἀμέχρι ί.

Theagenis Μακεδονικὰ πάτρια.

CLXII. *Euſebii Epiſcopi* παραίνεσις ſive *adhortatio adverſus Andreæ* Monachi *incluſi* Epiſtolam cui titulum fecit παραγνωστικὸν, qvaſi dicas falſam ac perverſam notionem. Et ejusdem Euſebii λόγοι δέκα, *libri decem* adverſus Andreæ illius ἀπόδειξιν paræneſi oppoſitam. Utraque utriusque ſcripta interciderunt. Andreas cum adverſus Severum (Antioch.) & Julianum (Halicarnaſſ.) ſcribere ſe profiteretur, revera *Aphthartodocetarum* hæreſin volebat ſtabilire, dictaque Patrum in ſuam ſententiam detorqvebat, atqve propiam proferens fidei formulam, ἰδίαν τινὰ τολμηρῶς συνταξάμενος ἔκθεσιν πίστεως, Catholicos *Phthartolatrarum* nomine infamabat, qvem cum Aëtio, Eunomio, Apolinario & Neſtorio rejiciendum Euſebius convincit ex ſacris litteris, teſtimoniisque τῶν λογάδων πατέρων, illuſtrium doctorum Eccleſiæ, Athanaſii, trium Gregoriorum, Thavmaturgi, Theologi & Nyſſeni, Baſilii Cæſareenſis, Joannis Chryſoſtomi, Cyrilli Alex. Procli CPol. Methodii martyris & Quadrati. Euſebium iſtum fuiſſe Epiſcopum Theſſalonicenſem patet ex Epiſtola Gregorii M. ad eum ſcripta Indict. IV. A. C. 601. quæ eſt lib. 11. Epiſt. 74. (in prioribus editionibus lib. 9. Epiſt. 69.) ubi etiam de eodem Andrea, qvem monachum incluſum ad S. Paulum, Romæ fuiſſe teſtatur. Pro Theſſalonicenſi Epiſcopum Theſſaliæ habent qvidam Codices, ſed illud alterum præplacet novæ editionis Operum Gregorii auctoribus, qvibus alii viri docti aſſentiuntur ut Gvil. Caveus in hiſtoria literaria ſcriptorum Eccleſ. ad A. 601, Petrus Halloix de vitis Orientalium ſcriptorum Sæ-

Digitized by Google

culi I. & II. Tomo I. p. 701. & Balthaſar Germon de hæreticis Codicum Eccleſiaſticorum corruptoribus p. 341. ſeq.

CLXIII. *Vindanii Anatolii*, Berytii συναγωγὴ γεωργικῶν ἐπιτηδευμάτων, *de operibus ruſticis collectanea* libris XII. ex Democrito, Africano, Tarantino, Apulejo, Florentino, Valente, Leone cujus autoritas aliis præfertur & Pamphilo, ac Diophanis paradoxis ſive admirabilibus. Hoc Vindanii Anatolii opus ipſum qvidem intercidit, magna tamen ejus pars inſerta legitur viginti libris Geoponicorum, qvæ habemus, centum amplius poſt Photium annis collecta juſſu Conſtantini Porphyrogeniti, in qvibus ſæpe jam Anatolii, jam Vindanii jam Berytii nomine citatur, qvibus tribus unum eundemque ſcriptorem denotari ex Photio jam conſtat. Vide ſi placet qvæ de hoc Geoponicon opere notavi Volum. VI. p. 500. ſeqq.

CLXIV. GALENI περὶ αἱρέσεων, *de ſectis* Medicorum, *liber* ſæpius excuſus, ut dixi lib. IV. c. 17. p. 528.

CLXV. HIMERII Sophiſtæ μελέται, καὶ ἄλλοι λόγοι διάφοροι, *declamationes & orationes variæ*, ex qvarum plerisque excerpta dat Photius infra Cod. CCXLIII. edita ſeparatim ab Henr. Stephano Græce A. 1567. 4. De illis vide ubi lubebit dicta à me lib. IV. cap. 30. Viginti declamationes Himerii ante non vulgatas editurum ſe promiſit Allatius p. 177. Apum urbanarum. Λαλιαὶ ſeptem MSS. in Codice Barocciano 131. Bodlejanæ Bibliothecæ, quas deſcripſit, cum Oxoniæ verſaretur, Rev. noſter atque eruditiſſimus Jo. Chriſtophorus Wolfius Paſtor Eccleſiæ ad S. Catharinæ Hamb. meritiſſ. Ex illis, communicatis mecum benevole, apponam hoc loco unam, qvam ex Auguſtano Codice expreſſam ad Uſſerium pridem miſit Elias Ehingerus.

Ἱμερίου εἰς βασιλέα (Ἰουλιανὸν) Παναθηναίοις, ἀρχομένου τοῦ ἔαρος.

Χαῖρε φίλον φάος, χαρίεν τὸ μειδιόων προσώπου. Μέλος γάρ τι λαβὼν ἐκ τῆς λύρας εἰς τὴν σὴν ἐπιδημίαν προσᾴσομαι. Ἡδέως μὲν ἂν πείσας καὶ αὐτοὺς τοὺς λόγους λύραν μοι γενέσθαι καὶ ποίησιν, ἵνα τι κατὰ σοῦ νεανιεύσωμαι ὁποῖον Σιμωνίδης ἢ Πίνδαρος κατὰ Διονύσου καὶ Ἀπόλλωνος. Ἐπεὶ καὶ ἀχέρωχοί τε ὄντες καὶ ὑψαύχενες ἄφετοί τε καὶ ἔξω μέτρων ἀθύρουσιν, ὀλίγα παρακαλέσας τὴν ποίησιν δοῦναί μοι τι μέλος τοῖον, ταύτην γὰρ φιλῶ τὴν Μοῦσαν ἐκ τῶν ἀποθέτων τοῦ Ἀνακρέοντος, τοῦτον σοι φέρων τὸν ὕμνον ἔρχομαι. καί τι καὶ αὐτὸς προσθεὶς τῷ ᾄσματι, ὦ φάος ἑλλήνων καὶ τῆς οἷον Παλλάδος ἱερὸν, δάπεδα Μουσάων τε ἀμφινέομαι. Πεισθεὶς γὰρ ἤδη τοὺς λόγους καὶ μέλη

μέλη φθέγγεσθαι ἐφάνης ἡμῖν, ἐφάνης οἷον Ὅμηρος μὲν τοῖς ἀπειρηκόσι ναυτίλοις φησὶ τὸν οὔριον, καὶ ταῖς Ἀφροδίτῃ χορεύειν μελλούσαις τὸν ἕσπερον ὁποῖον εἰκὸς φανῆναι. Τινὲς μὲν οὖν οὕτω κάμνοντες εἰρήνης ἐπόθησαν ἄγγελον, Τινὲς δὲ χειμῶνας καὶ νεφέλας φεύγοντες λαμπρὸν ἠράσθησαν ἰδεῖν ἥλιον. Νῦν ἔαρ, ὦ παῖδες, ὡς ἀληθῶς, νῦν ἐγὼ τῆς ὥρας αἰσθάνομαι. Νῦν ᾠδὴ μὲν οὐ θρῆνος ἐμοὶ τὰ τῶν ἀηδόνων ᾄσματα, καὶ συγχωρῶ τοῖς λέγουσιν οὐκ ἐπὶ τῷ παιδὶ μέλος τοὺς ὄρνιθας, ἀλλ' ἐφ' ὕμνῳ θεῶν ἀναβάλλεσθαι. Ἀφίημι δὲ καὶ ταῖς χελιδόσι ταῖς Ἀττικαῖς τὸν μῦθον ἐκεῖνον τὸν Θράκιον, καὶ μετὰ τῶν ἀηδόνων καὶ ταύτας πείθομαι οὐ γοερὰν ᾠδὴν ἀλλὰ μέλος ἠρινὸν ἀναβάλλεσθαι· Νῦν πλούσια μὲν Ἰλισσοῦ καὶ διαφανῆ τὰ νάματα· καὶ τάχα δή σε μαντεύεται πάλιν ὁ ποταμὸς μυςιελα. Κύκνοι δὲ εἰ μὲν ἀμφὶ τὰς ὄχθας Ἰλισσοῦ μετὰ Ζεφύρου ποτὲ μέλος εἰργάσαντο ὥσπερ ἐπὶ Καΰστρῳ τε καὶ Ἕβρῳ νῦν πλέον ἢ πρότερον μουσικῆς τὰς ὄχθας ἐμπλήσσουσιν. Εἰ δὲ οὐκ εἶδέ τις ἄλλοτε τούτους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τοὺς ὄρνιθας καὶ τούτους ἥξειν τὴν μαντείαν ἐπὶ λειμῶνας Ἀττικοὺς μαντεύεται· Ἄρα τις ὅμως τεθέαται, καὶ αὐτὴν τὴν γῆν ὅσον εὐθαλῆ τε καὶ τεθηλυῖαν καὶ κόμαισθον ἐπί σοι καὶ πρὸ ὥρας αὐτοῖς τὰ λήϊα· καὶ δείκνυσι σταχὺν ὥριον. Ὃ καὶ ἄνθος ἠρινὸν θαῦμα τοῖς ἰδοῦσιν ἐφαίνετο. Στεφανοῦται δὲ ἡ γῆ καὶ ἀγάλλεται οὐκ ἀνεμώναις καὶ ἴοις, καὶ τοῖς ἄλλοις ἄνθεσιν, ἀλλὰ τοῖς Διονύσου τε δώροις καὶ τῷ γλαυκῷ τῆς ἰδέας στέμματι. Ὥσπερ οἶμαι τῶν θεῶν διά σε ταῦτα χαριζομένων τοῖς Ἕλλησι. Λυδοὶ μὲν οὖν οἱ παρὰ χρυσῷ ποταμῷ τῷ Διονύσῳ βακχεύοντες (χρυσοῦν γὰρ ὁ Λύδιος λόγος ἐπονομάζει τὸν Πακτωλὸν) μαίνονται μὲν τῷ Θεῷ καὶ χορεύουσιν, ἐπειδὰν αὐτοῖς ἔαρ ἐπίκηται ὥρας ἀμείβων ἥλιος. οὐκ ὀρνίθων ᾠδαῖς οἱ πολλοί τέ εἰσι καὶ εὐστρομοῦσιν ἐν ἄλσεσι, οὔτε λειμῶσι ἡδύ τε καὶ ἁπαλὸν χλοάζουσιν. Ἀλλ' ἐπειδὰν αὐτοῖς ὁ Διόνυσος Νῦσαν καταλιπὼν καὶ Αἰθίοπας ἐπὶ Τμῶλον κωμάζει καὶ Πακτωλὸν καὶ τὰς βάκχας ἐπὶ τὸ σκίρτημα σεισθείσας αἴσθονται, τότε καὶ ἔαρ ἥκειν νομίζουσι καὶ μετὰ τοῦ θεοῦ καὶ τὴν ὥραν ἀσπάζονται. Λύδοις μὲν οὖν ἔαρ Διόνυσος ἄγει, καὶ τὰ Διονύσου βακχεύματα, σὺ δὲ ἡμῖν τε καὶ λόγοις. Εκμαίνεις δὲ ἀντὶ μὲν βάκχων τε καὶ Σατύρων τοὺς Μουσῶν τε καὶ Ἑρμοῦ προφήτας. ἀντὶ δὲ τοῦ βοᾶν τὸν Εὔϊον, σαυτὸν ἡμῖν δίδως ἀνακαλεῖν τε καὶ ἀναφθέγγεσθαι μεμυωμένας καὶ χορείας σύνθημα, καὶ μηδεὶς ὑμῶν θαυμάσῃ, εἰ θεοῖς τὸν ἄνδρα εἰκάζειν οἱ λόγοι βούλονται. Εἰ γὰρ δὴ Ὁμήρῳ μὲν ἔξεστι καὶ τρισὶν εἰκάζειν θεοῖς τὸν Βασιλέα τῶν Ἀχαιῶν τὸν Ἀγαμέμνονα, ἡμῖν δ' οὐδαμῶς; μᾶλλον μὲν εἰκότως ἡμᾶς τις οὐ μέμψαιτο, ὅτι μὲν ποιητικὰ κομπάζομεν, μηδὲ πόρρω τῆς ἀληθείας βαίνομεν, καὶ ταῦτα πλέον περὶ τοῦδε ταῦτα ἔχοντες φθέγγεσθαι ἢ περὶ Ἀγαμέμνονος Ὅμηρος εἴρηκεν· ᾧ Θεοῖς μὲν φίλον. Θεοῖς δὲ καὶ πρέπον εἰκάζεσθαι. Διῒ μὲν οἶμαι τάχα μὲν καὶ αὐτῷ τῷ προσώπῳ καθ' Ὅμηρον. ὄμματα γὰρ

ἀκελος τερπικεραύνῳ κατά σου μᾶλλον ἂν Ομηρίδαι φθέγξαιντο. πολλῷ δὲ πλέον οἶμαι καὶ ὅτι ταῖς τῆς ψυχῆς κάλλεσι Διΐ σε πρέπον εἰκάζεσθαι. ὁ γάρ τε τῶν σῶν ἀτελεύτητον ὅττι κεν κεφαλῇ κατανεύσεις. Τοῦτο δὲ τὸ τοῦ Διὸς ἐγκώμιον οὐδέ τις ἀνθρώπῳ τοσοῦτον αὐχήσει ποτὸν, ὡς ἀπάτη κατά σου χρησάμενος, οὐδὲ εἰ τὸν χρυσὸν ἔχων τοῦ Ομήρου, φθέγξαιτο, ᾧ καὶ αὐτὸν εἶξαι τὸν Δία φήσῃ ἡ ποίησις. Σοὶ μὲν καὶ ἀπ᾽ ἄλλων φίλος καὶ διὰ τοῦτο οἶμαι καὶ ὅμοιος μουσηγέτῃ ἐστὶν ἐκεῖνος, καὶ χορὸς Μουσῶν καθ᾽ Ελικῶνα τὸν Βοιώτιον ἴσασιν, ἔνθα δὴ καὶ τοῦτο αὐτῷ σε τῷ θεῷ συνάπτει. Μουσικῆς μὲν γὰρ καὶ αὐτὸς τὴν Αττικὴν πεποίηκας εἰσιτήριον, ὥσπερ τὸν Ελικῶνα ὁ Απόλλων. Μουσικὴν δὲ καὶ ἡμᾶς κελεύεις ἐργάζεσθαι, αὐτὸς ἐνδιδοὺς τὸ σύνθημα, ὥσπερ ὁ θεὸς ταῖς Διὸς παρθένοις ταῖς Μούσαις. Ιππιον Ποσειδῶνα τιμῶσιν Ελληνες καὶ θύουσιν ἐπὶ Ισθμῷ τῷ θεῷ, δεικνύοντες αὐτὸν ἡνίοχον καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς ἀγάλμασιν. Αρ᾽ οὖν ἄν τις πρὸ σοῦ τῷδε δικαίως καὶ τῷ θεῷ συμβάλλοιτο ἢ μαθητὴν προσαγορεύων τῆς τέχνης, διαμαρτάνοι τῆς κλήσεως; Πῶς γὰρ οὐ σοὶ μᾶλλον προσήκει Ποσειδῶν ἱππικῆς διδάσκαλος, ἢ τῷ παλαιῷ τῷ νεανίσκῳ; ὁ μὴν γὰρ βραδὺς τοῖς ἵπποις ὀχούμενος τοῦ θεοῦ τὴν τέχνην ἤλεγχε. σὺ δέ μοι δοκεῖς κἂν αὐτὸν Βουκέφαλον καὶ Πέγασον καὶ τὴν ἀθάνατον συνωρίδα τὴν Αχιλλέως. Ὅμηρος μὲν οὖν τὸν Διὸς παῖδα τὸν Κάστορα ὡς ἀγαθὸν ἱππεύειν ὑμεῖς τοῖς ἔπεσι καὶ τοῦτο αὐτὸ καθ᾽ ἑαυτὸ χαρίζεσθαι, ὡς ἀρκοῦν οἶμαι καὶ μόνον καὶ Διὸς ὄντα παῖδα κοσμῆσαι τὸν Κάστορα. Βελλεροφόντην τοι Ἐφυραῖον ᾠδῆς τε καὶ μέλους ἄξιον ἵππος ἐποίησε, καὶ Βασιλέα μὲν Δαρεῖον ἐν Πέρσαις, μέγαν δὲ ἐν Μακεδόσιν Αλέξανδρον. Σὺ δὲ οἶμαι ἀθύρματα τὰ τῶν μεγάλων βασιλέων ἐγκώμια. Βούλομαί σοι καὶ διήγημα τῆς τε πόλεως ἐπιχώριον καὶ τῆς πανηγύρεως, ἐφ᾽ ὧν ἥκεις, διηγήσασθαι πάντως ἡδὺ καὶ ἀξιάγαστον οὐ θεάσαι μόνον παναθήναια ἀλλὰ καὶ λέγειν τι περὶ αὐτῶν ἐν Ελλησιν, ὅταν ἐν τῇδε τῇ πανηγύρει τὴν ἱερὰν Αθηναίων τριήρη τῷ θεῷ πέμπωσιν. Αρχεται μὲν εὐθὺς ἐκ πυλῶν, οἷον ἐκ τινὸς εὐδίου λιμένος τῆς ἀναγωγῆς ἡ ναῦς. Κινηθεῖσα δὲ ἐκεῖθεν ἤδη καθάπερ κατά τινος ἀκυμάντου θαλάσσης διὰ μέσου τοῦ δρόμου κομίζεται, ὃς εὐθυνός τε καὶ λεῖος καταβαίνων ἄνωθεν σχίζει τὰς ἑκατέρωθεν αὐτῷ περιτεταμένας στοὰς, ἐφ᾽ ὧν ἀγοράζουσιν Αθηναῖοι τε καὶ οἱ λοιποί. Τὸ μὲν οὖν πλήρωμα τῆς νεὼς ἱερεῖς τε καὶ ἱέρειαι εὐπατρίδαι πάντες, χρυσοῖς τε αἰθίνοις ἐστεφανωμένοι τοῖς στέμμασιν. Αὕτη δὲ ὑψηλὴ καὶ μετάρσιος οἷον ὑπό τινων κυμάτων ὑποκειμένων κύκλῳ φέρεται, οἱ πολλοῖς τε καὶ ἐπικερσίοις ἀνηρμοσμένοι τοῖς ἄξοσιν ἀκωλύτως ἄγουσιν ἐπὶ τὸν κολωνὸν τῆς Πάλλαδος τὸ σκάφος. ὅθεν ἡ θεὸς ἐποπτεύει τὴν πανήγυριν οἶμαι καὶ τὴν παροῦσαν ἱερομηνίαν. λύσει δὲ ᾠδὴ τῆς νεὼς τὰ πείσματα, ἣν ἱερὸν προσᾴδουσι Αθηναῖοι χερσὶν λαλοῦντες ἐπὶ τὸ σκάφος τῷ ἀνέμῳ παρεῖναι τε αὐτὸν καὶ τῇ θεωρίδι συμπέτεσθαι. Ο δὲ ἐπιγνοὺς οἶμαι τὴν Κείαν

ᾠδὴν

Digitized by Google

ᾠδὴν ἣν Σιμωνίδης αὐτῷ προσῆσε μετὰ τὴν θάλασσαν ἀκολυθεῖ μὴν εὐθὺς τοῖς μέλεσι, πολὺς δὲ πνεύσας κατὰ πρύμνης ἔρος ἐλαύνει τὴν ὁλκάδα τῷ πνεύματι. Νεῖλον μὲν δὴ λόγος τὸν ποταμὸν τὸν Αἰγύπτιον, ἐπειδὰν ὀρανῦ τὸ μέσον ἱππεύων ἥλιος ὥραν τὴν θερινὴν ἐργάζηται, ὑπὲρ γῆν Αἰγυπτίων χώμενον καὶ κρύπτοντα τὴν ἄρυραν τῷ ῥεύματι, πέλαγός τε ναυσιπόρον καὶ πλωτὸν ὁλκάσιν ἀποφαίνει τὴν Αἴγυπτον, ἱερὴ τελήεσης ἡ τῆς παρθένυ ὐ νειλῷυ τινὸς παραδόξυ δεηθεῖσα ῥεύματος διὰ τῆς ἠπείρυ συςέλλεται. Ἀλλὰ αὖραι ταύτην λιγυρὸν ἐπιχῦσαι πέμπυσιν ἐξ αὐλῶν Ἀττικῶν πνέυσαι, τὸ δὲ μάλιςα θαῦμα, αὐτὸς ἡλίῳ συνεκλάμπων Ἕσπερος καὶ μόνος ἀςέρων τότε ἄλλων συμφωνύμενος μεθ᾽ ἡμέραν καὶ συνάπτων ὑπὲρ τῆς νεὼς τῷ πατρὶ τὴν λαμπάδα. ἠφάνης τοίνυν ὗτος ἐκεῖνος· σὲ γὰρ Ἀθηναῖοι καλῦσιν Ἕσπερον, καὶ δεξιὰν ἤγαγες τὴν ἠρεμίαν Ἕλλησι. Χρηςὰ δὴ ἐπαγγέλλη σύμβολα, αἴσιος τὰ μέλλοντα, ὡς ὁ δῆμός τε ὅδε εἴρηκε, κἀγὼ τοῖς ῥηθεῖσι πείθομαι.

CLXVI. *Antonii Diogenis τῶν ὑπὲρ Θύλην ἀπίςων*, de Diniæ ac Dercyllidis Tyriæ amoribus & qvæ ipſis *ultra* ultimam *Thulem* oberrantibus ſe obtulerunt mirarum & *incredibilium narrationum* ad Iſidoram ſororem eruditam & *φιλομαθῶς ἔχυσαν libri XXIV.* ex qvibus Photius putat hauſiſſe Lucium metamorphoſes ſuas, Lucianum narrationes fabuloſas * qvas ſub veræ hiſtoriæ titulo edidit, Jamblichum, Achillem Tatium, Heliodorum ac Damaſcium eroticas ſuas fabulas. Meminit & *Epiſtola ad Fauſtinam*, in qva Antonius ille Diogenes, qvem *ὐ λίαν πόῤῥω τῶν χρόνων τȣ̃ βασιλέως Ἀλεξάνδρυ*, non diu poſt Alexandri Magni tempora ** vixiſſe Photius exiſtimat, ait ſe eſſe *ποιητὴν κωμῳδίας παλαιᾶς*, qvod interpretor non veteris Comœdiæ poëtam qvalis fuit Ariſtopha-

* Ex his eſt illa de profectione in Lunam, *ὅτι πορευόμενοι πρὸς βοῤῥᾶν ἐπὶ σελήνην, ὡς ἐπί τινα γῆν καθαρωτάτην πλησίον ἐγένοντο.* Phot. ex Antonio Diogene p. 188.

** Non tam vetuſtum eſſe diſputat Franciſcus Vavaſſor p. 148. libri de ludicra dictione, cujus objectis nonnulla reponit Bælius in Lexico T. 1. p. 163. Sane qvod graviſſimum eſſe ait Vavaſſor, gentem Antoniam tum nondum natam aut factam vocem vel auditam, ſatis refellunt T. Antonius Merenda Decemvir anno U. C. 303. ejusque filius Q. Antonius Merenda qvi ambo fuere ante Alexandrum Magnum. De Antonia gente diligentiſſime Joannes Glandorpius in Onomaſtico Romano p. 65-103. Exſtant & Antonii Sanderi libri tres de claris Antoniis, editi Lovanii 1627. 4. quorum primus vitæ ſanctimonia notos, alter præſules & maximates, tertius litteris & eruditione præſtantes Antonios complectitur: ſed Antonii noſtri Diogenis nec apud Glandorpium nec apud Sanderum mentionem reperi.

ſtophanes, ſed enarratorem dramatis ſive fabulæ geſtæ ante multa tempora, qvoniam ſubjungit, ὅτι εἰ καὶ ἄπιςα καὶ ψευδῆ πλάττοι, ἀλλ' οὖν ἔχοι περὶ τῶν πλείςων μυθολογηθέντων αὐτῷ, ἀρχαιοτέρων μαρτυρίας ἐξ ὧν συναθροίσειε: qvod licet incredibilia & falſa videatur fingere, tamen habeat de plerisque teſtimonia vetuſtiorum ſcriptorum ex qvibus cum labore iſta collegerit, & qvorum nomina etiam ſingulis præfixit libris. Προτάττει δὲ καὶ ἑκάςῳ βιβλίῳ τοὺς ἄνδρας δι' τὰ τοιαῦτα προαπεφῄναντο, ὡς μὴ δοκεῖν μαρτυρίας χηρεύειν τὰ ἄπιςα. Hic Antonius Diogenes mentionem facit Sibyllæ qvam ait artem vaticinandi à Carmano accepiſſe: Aſtræi item qvi varia de Pythagora narraverit & Mneſarcho, nec non de Zamolxide qvem Getæ pro Deo coluerint. Affert & Balagri Epiſtolam ad Philam uxorem filiam Antipatri. Hujus ni fallor Balagri Macedonicæ hiſtoriæ librum ſecundum laudat Stephanus Byz. in ἄμολβος & ὄλβηλος.

CLXVII. JOANNIS STOBÆI ἐκλογῶν, ἀποφθεγμάτων, ὑποθηκῶν, *electorum*, *apophthegmatum & ſententiarum libri qvatuor* in duobus τεύχεσι ſive voluminibus. De hoc opere eximio qvod maximam partem adhuc exſtat, accuratius dixi Volum. VIII. p. 666. ſeq. atque indicem etiam ſcriptorum, è qvibus Stobæus collectanea ſua congeſſit, adjunxi. De Stobis Macedoniæ ſecundæ civitate, à qvo Stobæum ſive Stobenſem viri docti appellatum notant, conſulendus Harduinus ad Plinii Hiſt. IV. 10. T. 1. p. 432. & in numis urbium illuſtratis p. 474. nec non Ezech. Spanhemius de uſu numiſmatum edit. novæ T. 2. p. 601.

CLXVIII. BASILII Seleucienſis Epiſcopi λόγοι ſive *ſermones XV*, qvos omnes hodie habemus, ut notavi Volum. VIII. p. 131. Sed intercidit qvod verſibus compoſitum ab eodem Baſilio Photius narrat de *Thecla* protomartyris geſtis & martyrio, licet aliud proſa à Baſilio ſcriptum ejusdem argumenti tenemus, de qvo ibid. p. 135. Incertum etiam & parum veriſimile, hunc eſſe Baſilium Seleucienſem, ut Photio viſum eſt, quocum Jo. Chryſoſtomus in libris de ſacerdotii colloquitur, licet in Baſilii ſermonibus veſtigia ſententiarum Chryſoſtomi inveniſſe ſe idem Photius eſt teſtatus. At cui libri illi de ſacerdotio inſcripti ſunt, is fuerit potius Baſilius Raphaneæ in Syria Epiſcopus qvi A. C. 381. Synodo CPolitanæ interfuit. Vide Montfauconi prolegomena T. 1. Chryſoſt. p. 361. & Sam. Basnagium ad A. C. 382. num. 6.

CLXIX. CYRILLI Alex κατὰ τῶν Νεςορίου δυσφημιῶν, *contra Neſtorii blaſphemias libri V*, qvi exſtant, & qvorum jam meminit Cod. XLIX.

Exſtant

Digitized by Google

Exſtant etiam de qvibus porro Photius, *Epiſtola* Cyrilli ad Neſtorium, Valerium, Acacium Melitenenſem Epiſc. alioſqve, & de hirco emiſſario ad Acacium Epiſcopum Scythopolitanum: nec non Neſtorii ad Cyrillum reſponſio. Præterea Cyrilli σχόλιον περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τ̃ μονογενῦς, *Scholion de unigeniti incarnatione.* Vide quæ de Cyrilli ſcriptis dicta ſunt Volum. VIII. (lib. V. cap. 27.)

CLXX. *Anonymi* opus quod intercidiſſe dolendum eſt, *libris XV.* qvinqve τεύχεσι ſive voluminibus complexum *teſtimonia Ethnicorum* non Græcorum modo ſed Perſarum, Thracum, Ægyptiorum, Babyloniorum, Chaldæorum & Italorum eruditorum, *qvibus Chriſtiana doctrina ſuffragari videntur.* Inter alia auctor qvi CPoli poſt Heraclii tempora ſcripſit, etiam attulit nonnulla ἀπὸ τῶν χημευτικῶν Ζωσίμε λόγων, *ex Chemicis Zoſimi* Thebani Panopolitæ (de qvo dixi Volum. VIII. p. 612. ſeq.) *ſcriptis*, (ita enim legendum, non χειμευτικῶν, *frigidis libris*, ut Schottus.) Quæ autem apud Photium ſequuntur, non de Zoſimo accipi debent, ſed de auctore horum collectaneorum, qvi nominum Hebraicorum ſignificationes etiam expoſuit, & de Apoſtolis tradidit ubi terrarum qvisqve Evangelium docuiſſet, & qvomodo mortem oppetiiſſet.

CLXXI. EUSTRATII Presbyteri magnæ Eccleſiæ CPol. (Eutychio Patriarchæ CPol. qvem A. C. 582. pro funere laudavit, * ſuperſtitis) *liber de vita functorum ſtatu*, in qvo tria ſibi propoſuit probanda, 1) contra Pſychopannychitarum ſententiam, animas ſanctorum ſtatim atqve corpore ſolutæ ſunt, operari. 2) ſpectra mortuorum eſſe animas ipſas, non divinam virtutem in formam eorum traductam. 3) animabus prodeſſe preces, ſacrificia, oblationes & eleemoſynas pro iis tributas. Hunc librum primus Græce addita verſione Latina vulgavit *Leo Allatius* ad calcem libri ſui de purgatorio, Rom. 1655. 8. p. 319-380. qvi doctum plane auctorem vocat p. 297. Latine ex verſione Allatii recuſus eſt in Bibliotheca Patrum Lugd. T. XXVII. p. 364. Nonnulla etiam Latine exhibet Combefiſius in Bibl. Concionatoria, ad diem commemorationis defunctorum. Hujus libri capite 23. legitur qvod Photius affert de Gamaliele Pauli Apoſtoli magiſtro, Gamalielisque filio Abibo, baptizatis per Joannem ac Petrum, nec non de baptiſmo & martyrio Nicodemi qvem Gamalielis ἀνεψιὸν vocat. Non autem hæc petiit Euſtratius

* Euſtratii laudatio in *Eutychium* edita Latine apud Surium ad 6. April. Græce vero è MS. Vaticano in Actis Sanctorum ad calcem Tomi I. April. p. LIX. & Latine ex Papebrochii verſione p. 550.

ſtratius ex Chryſippi † Hieroſol. presb. laudatione in martyrem Theodorum, licet & ex illa qvædam producit c. 22. ſed ex Luciani presb. Hieroſol. narratione fabuloſa de *ἀποκαλύψει* reliqviarum S. Stephani, ** qvæ ex verſione antiqva Aviti, Gennadio c. 47. de Script. Eccleſ. memorata exſtat in tomo ſeptimo operum S. Auguſtini edit. Benedictin. De aliis Euſtratiis dixi lib. 3. cap. 6. §. 29. Certe fallitur Caſimirus Oudinus qvi huic noſtro Euſtratio CPol. tribuit commentarios in Ariſtotelem, cum ſint Euſtratii Metropolitæ Nicæni clari circa A. C. 1117.

Index ſcriptorum & virorum illuſtrium in Euſtratii libro de vita functorum ſtatu memoratorum.

Abibus. cap. 23.
Amus Nitriæ Monachus. c. 14.
Andreas Apoſtolus Sinopem pervenit. c. 20.
Athanaſius
  Orat. IV. contra Arianos. c. 14.
  vita magni Antonii. c. 14. 27.
  Orat. adverſus Idola c. 14.
Baſilei Amaſeæ Epiſcopi Martyrium. c. 20.
Baſilius Magnus c. 4. 14. Cæſarienſis Orat. in XL. Martyres. c. 15. de Julitta Martyre. id. in Pſal. CXIV. c. 6. & 15.
  Orat. in baptiſmum. c. 27. *ἐν τῷ περὶ συλλαβῶν λόγῳ περὶ τοῦ σὺν τῷ ἁγίῳ πνεύματι* c. 19. reſpicit lib. de Spiritu S. ad Amphilochium c. XXIX.
Chryſippus Hieroſol. de martyrio Theodori. c. 22.
Cyrillus Alex. Epiſcopus Orat. adverſus eos qvi audent dicere non eſſe offerendum pro iis qvi in fide obdormierunt. c. 28.
Cyrillus Hieroſol. in qvinta myſtagogica catecheſi. c. 28.
Dionyſius Areopagita de cœleſti Hierarchia. c. 24. Athenarum Epiſcopus & Martyr in Myſterio ſynaxeos c. 28. capite de iis qvi ſancte obdormierunt. c. 28.
Elpidi-

† De hoc *Chryſippo* qvi medio ſæculo V. vixit, plura Allatius p. 330. ſeq. præfat. ad Euſtratium, ex vita S. Euthymii ſcripta à Cyrillo Scythopol. & Græce ac Lat. edita in Analectis Græcis Monachor. Benedictinor. *Laudatio Theodori* à Chryſippo compoſita intercidit. Sed exſtat Latine ejus *encomium in Joannem Baptiſtam* in Bibl. Combefiſii Concionatoria: & *Homilia in Deiparam*, Græce & Lat. in auctario Bibl. Patrum Ducæano Pariſ. 1624. T. 2. p. 424. & in Bibl. Patrum Morelliana A. 1644. 1654. Tomo XII.

** De illa ſupra p. 144. & ad Gennadium cap. 46. de ſcript. Eccleſ.

Digitized by Google

Elpidiphorus c. 20.
Ephræmus inter Syros magnus eximiusqve doctor, in Teſtamento ſuo. c. 28.
Euſebius Palæſtinus c. 19.
Euſtathius Antiochiæ Syriæ Epiſcopus & Confeſſor ἐν τῷ περὶ ψυχῆς & contra Arianos. c. 19.
Eutychius Epiſcopus CPol. ἡ τὰ πάντα ἐμοὶ τιμία καὶ ἱερὰ κεφαλὴ ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐπιγεγραμμένῳ περὶ τῶν ἐν τόπῳ κατὰ δεύτερον λόγον οὐσιωδῶς γινομένων λογικῶν καὶ νοερῶν, venerandum mihi in omnibus ſacrumqve caput, Oratione de iis qvi ſecundo modo natura ſua fiunt in loco, ratione videlicet & mente præditis. c. 14.
Eutychius filius Calliſtrati, Baſileo in Epiſcopatu Amaſeæ ſucceſſit. c. 20.
Gamaliel Pauli Apoſtoli nutritius. c. 23.
Gregorius Nyſſenus c. 25. 27.
vita Gregorii Thavmaturgi c. 13.
ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν μακαρισμῶν c. 17. ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐπιγεγραμμένῳ πρὸς τοὺς βραδύνοντας εἰς τὸ βάπτισμα, οὐκ ἡ ἀρχὴ οἱ τῆς οἰκουμένης ταύτης βασιλεῖς. id. Dialogo cum ſorore Macrina c. 17.
Gregorius Theologus Orat. funebri in Baſilium. c. 16. in Patrem. id. in Cæſarium fratrem. id. magnus Gregorius. c. 17. in Heronem Philoſophum c. 24.
Viſio Gregorio Thavmaturgo facta. c. 13. & 14.
Hippolytus in Danielem Prophetam Oratione ſecunda. c. 19.
Johannes Theologus Apocalyſin in Patmo ſcripſit. c. 11.
Johannes Hieroſol. Epiſcopus. c. 23.
Johannes Epiſc. CPol. (Chryſoſtomus) ὁ θεοφόρος in Matthæum. c. 10. in Matthæum homilia XVIII. c. 6. in caput XXVIII. c. 28. in Pſalmum CXIII. c. 17. in 1. ad Corinthios Homil. 1. c. 28. Orat. in Maccabæos. c. 17. ad viduam juniorem, cum ipſe exularet. c. 17. in memoriam Apoſtolorum Petri, Jacobi & Johannis. c. 17. ejus os ſuper aurum prælucidum, & cujus ſermones velut carbones coruſcantes expurgant & illuminant. c. 17. ὁ πάνσοφος διδάσκαλος - - τὸ στόμα ὑπὲρ τὸ χρυσίον ἐκλάμπων, οὗ καὶ οἱ λόγοι ὡς ἄνθρακες ἀπαστράπτουσιν, πῇ μὲν καθαίροντες, πῇ δὲ φωτίζοντες τοὺς ὑποδεχομένους αὐτούς.
Lucianus presbyter. c. 23.
Maccabæorum liber tertius & qvartus. c. 9.
Methodius Epiſcopus & Martyr, ad Aglaophontem. c. 19. Origenem redarguit. id.
Neptianus c. 16.

Digitized by Google

Nicolai Lyciæ Epiſcopi Acta. c. 15.
Origenes. c. 19.
ὁ παροιμιαστής. (Salomonis proverbia) c. 1.
Parthenius Archidiaconus c. 20.
Stephani protomartyris reliqviæ Luciano Presbytero revelatæ. c. 23.
Thecla. c. 16.
Theodorus Martyr. c. 22.

CLXXII. CLXXIII. CLXXIV. JO. CHRYSOSTOMI λόγοι ſive potius *Homiliæ LXI. in Geneſin*, tribus digeſtæ voluminibus, *In Acta Homiliæ L.* Ἑρμηνεῖαι εἰς τὸν Ἀπόστολον, *in Epiſtolas Pauli*, & εἰς τὸν ψαλτῆρα ὑπομνήματα *in Pſalmos.* Exſtant univerſa iſta hodie, niſi quod major pars in Pſalmos deſideratur, ex quibus tamen XXXI. adhuc ineditas homilias ex MSS. Codicibus proxime in lucem prolatum iri ſperamus ab eruditiſſimo Montfaucono. De cæteris vide ſi placet dicta Volum. VII. p. 644. ſeq.

CLXXV. *Pamphilæ* Ægyptiæ, quæ Neronis temporibus floruit, συμμίκτων ἱστορικῶν ὑπομνημάτων, *miſcellaneorum commentariorum hiſtoricorum libri VIII.* Hoc opus qvod exſtare eruditorum intererat, longe pluribus conſtitit libris, nam undecimum laudat Gellius XV. 23. & undetrigeſimum XV. 17. immo libros XXXIII. ὑπομνημάτων ejus ἱστορικῶν Suidas commemorat, à qvo præterea diſcimus Epidauriam fuiſſe, Soteridis Grammatici filiam, conjugem vero Socratidis itidem eruditi viri, ac ſcripſiſſe etiam Epitomen Cteſiæ libris III. Ἐπιτομὰς ἱστοριῶν (qvarum librum primum laudat Sopater ſupra apud Photium Cod. 161.) aliorumqve ſcriptorum qvam plurimas. περὶ ἀμφισβητήσεων ſive de controverſiis, περὶ ἀφροδισίων, aliaque plurima qvæ ad unum omnia interciderunt. Citatur Pamphila à Laërtio pluribus locis. In hiſtoricis Græcis locum ei dedit Voſſius, in mulieribus Philoſophis Menagius.

CLXXVI. *Theopompi* (qvi Philippi * Macedonis, Alexandri & ſucceſſorum ætate vixit, Chius patria, Iſocratis Rhetoris inter diſcipulos celebratiſſimus) ἱστορικοὶ λόγοι *hiſtoriarum* de rebus Græcorum Barbarorumqve *libri* ex LVIII, *tres & qvinqvaginta*, cum jam Photii ætate non extaret liber ſextus, ſeptimus, nonus, vigeſimus & trigeſimus. Hodie univerſos deſideramus qvos Theopompus ipſe qvindecim στίχων myriadibus computavit. *Menophanes* (Μηνοφάνης δέ τις ὁ τὰ Θεοπόμπου διεξιών, ἀρχαῖος δὲ καὶ οὐκ εὐκαταφρόνητος ἀνήρ) duodecimū Theopompi librum pridē ſcripſit excidiſſe ſive

* Philippi munificentiam erga Theopompum memorat Sozomenus præfat. Hiſtoriæ.

ſive periiſſe, qvem tamen lectum à ſe Photius teſtatur, atqve argumenta ejus exponit. De hoc Theopompo multa erudite Voſſius lib. 1. de Hiſtoricis Græcis capite 7. cui tantum addo qvod δεινὸς μυθολόγος appellatur ab Æliano III. 18. Var. & Clemens Alex. in limine Stromatum Theopompum ac Timæum ait μύθους καὶ βλασφημίας συντάττειν. Elatione atqve altitudine orationis ſuæ officere Theopompum ſcripſit Cicero in Bruto c. 17. Res Græciæ inde ubi deſinit Thucydides cœpiſſe perſeqvi, præter alios docet Polybius lib. VI. in excerptis Peireſc. p. 26. qvi in eo reprehendit, qvod ubi ad Leuctricæ pugnæ tempus pervenit, rebus Græciæ valere juſſis ſola Philippi regis geſta porro pertexuit. Idem Libri XLIX. initium apponit p. 21. ex qvo ſcriptoris ἀτοπίαν, ἀθυρογλωσσίαν atqve in Philippum acerbitatem perſpicue cognoſcere liceat, qvam maledicentiâ Timæi ſolis inimicis aſperioris longe majorem, & ratione omni deſtitutam arguit p. 25. ſq. qvod de Rege, cui in principio operis fuit adulatus, deinde in ipſius decurſu & de ipſo atq; de ejus amicis propudioſiſſima qvæqve tradere non erubuit. De Theopompi plagiis Porphyrius apud Euſebium X. 3. præparat. Ipſe Theopompus cum Iſocratem Athenienſem, & Theodectem Phaſelitem qvos anguſtiâ rei familiaris orationes pretio vendidiſſe ait, Naucratemqve Erythræum & ſe, principatum eloqventiæ in Græcia non modo longe ſupra priorum temporum, ſed ſuæ qvoqve ætatis homines tenuiſſe affirmaſſet, etiam tribus illis haud obſcure ſe prætulit, magnamqve laudem ubiqve per Græciam publice verba faciendo partam à ſe fuit gloriatus. Photius tamen longe aliter judicat, ſtatuitqve eloqventia ipſum licet nullo diſcipulorum Iſocratis cedere, tamen non modo antiqvioribus Herodoto & Thucydide, qvin & Hellanico ac Philiſto, maxime vero Iſocrate, cui plurima ipſe & ſodalis ejus Ephorus debent, longe eſſe inferiorem. *Duris* qvoqve *Samius* licet nec ipſe cum ſuperioribus comparandus, Ephorum & Theopompum venuſtate carere præ antiqvis illis ſcripſit. *Cleophanis Myrleani* (ita enim ex Strabone & aliis videtur legendum pro Cleochare Smyrleano) in συγκρίσει Iſocratis cum Demoſthene hoc fuit judicium: τοὺς μὲν Δημοσθενικοὺς λόγους τοῖς τῶν στρατιωτῶν ἐοικέναι μάλιστα σώμασι, τοὺς δὲ Ἰσοκρατικοὺς τοῖς τῶν ἀθλητῶν, hoc eſt Demoſthenis eloqventiam nativa virtute, Iſocraticam arte & ſtudio præſtare. Theopompi hiſtorias reſciſſis qvibus abundabant digreſſionibus in libros ſedecim Φιλιππικῶν contraxit *Philippus* junior Rex Macedoniæ cui bellum illatum à Romanis Anno U. C. 552. (ante CHriſtum 200) de qvo multa Livius XXXI. 6. ſqq. *De Theocrito* Chio Sophiſta, Theopompi adverſario Valeſius ad excerpta Peireſciana p. 4.

 CLXXVII.

CLXXVII. *Theodori* Antiocheni, *Mopſveſtiæ* Epiſcopi, (ὁ Μοψυεςίας δέ ἐςιν, ὡς ἀπό τινων ἐπιςολῶν ἐμάθομεν) *πρὸς τὰς λέγοντας φύσει ȣ̓ γνώμῃ πταίειν τὰς ἀνθρώπȣς, adverſus eos qvi ajunt naturâ non voluntate homines peccare, libri V.* De hoc opere qvod favit Pelagianis, Neſtorianisqve & Origenis ſententiæ de finem habituris damnatorum ſuppliciis, hodie autem non exſtat, qvemadmodũ & de *Aramo* ſive Hieronymo, cujus verſionem novam Bibliorum Theodorus perſtringit, vide qvæ ſupra, p. 165. De libris XXVIII. qvibus pro Baſilio adverſus Eunomium egregie depugnaſſe Theodorum hîc Photius ſcribit, dixerat jam Codice IV.

CLXXVIII. DIOSCORIDIS *Pedanii* Anazarbenſis περὶ ὕλης, *de materia Medica* βιβλίον ἑπτὰ λόγοις διῃρημένον opus *ſeptem libris* digeſtum, qvi etiamnum exſtant, & de qvibus ſupra lib. IV. cap. 3. Ait autem Photius eos qvi poſt Dioſcoridem de ſimplicibus medicamentis ſcripſere, ut *Alexandrum* (Trallianum) *Paulum* (Æginetam) *Aëtium*, & *Galenum* aliosqve, ſtrenue ejus obſervatis eſſe uſos & magnam illorum partem ſcriptis ſuis inſeruiſſe.

CLXXIX. *Agapii* Manichæi liber, λογύδρια ſive breves ſermones XXIII. & alia capita CII. complexus, ad Uraniam ejusdem ſectæ fœminam & συμφιλόσοφον. Ex hoc deperdito hæretici hominis ſcripto mirum eſt qvæ monſtra opinionum Photius recitat. Cæterum in verbis: θεολογεῖ δὲ ὁ δύςηνος καὶ τὸν ἀέρα, κίονα αὐτὸν καὶ ἄνθρωπον ἐξυμνῶν, pro ἄνθρωπον legendum ȣ̓ρανόν. nam in compendio ſcripturæ, qvod freqvens eſt in libris manu exaratis, hæc duo facile poſſunt inter ſe permutari ut ἀνον pro ȣ̓νόν legatur. Mox: καὶ ταῖς λεγομέναις δὲ πράξεσι τῶν δώδεκα Ἀποςόλων καὶ μάλιςα Ἀνδρέȣ ȣ̓ μόνον συντίθεται (ita legendum pro ȣ̓ συντίθεται) ἀλλὰ κἀκεῖθεν ἔχει τὸ φρόνημα ἠρμένον. Ethnicorum etiam, Platonis maximè teſtimoniis uſum hunc Agapium & divinos illos ac ſanctos celebraſſe teſtatur Photius, Eunomium vero oppugnare videri, licet longe ipſe indigniora de CHriſto protulit. μάχεσθαι δὲ δοκεῖ πρὸς τὴν εὐνομίȣ κακοδοξίαν, αὐτὸς, ȣ̓δ᾽ ἔςιν εἰπεῖν, ὅσον ἐκείνȣ ἀθεώτερον βλασφημῶν. Non dubito Agapium hunc eſſe Manetis diſcipulum memoratum in formula receptionis Manichæorum apud Jac. Tollium p. 144. inſignium itineris Italici, & cujus Heptalogum nominat Petrus Siculus in Hiſtoria Manichæorum p. 30. De ſuppoſititiis Actis XII. Apoſtolorum & maxime Andreæ, ſupra Cod. CXIV.

CLXXX. JOANNIS LAURENTII *Philadelphienſis Lydi*, incertum an Chriſtiani, qvi ſub Anaſtaſii, Juſtini & Juſtiniani temporibus vixit, jam miles, jam juridici functus munere & matricularii, libri tres, 1) περὶ διοση-

διοσημείων de prognoſticis è tempeſtatibus (cujus pars edita à Jano Rutgerſio Græce eſt in Variis Lect. p. 247-260.) 2) *περὶ μηνῶν de menſibus*, & 3) *περὶ ἀρχῶν πολιτικῶν de magiſtratibus civilibus.* Ex his libris fragmenta apud Svidam & Codinum. Et maxima pars adhuc manu exarata in variis Bibliothecis. Vide Lambecii notas ad Codinum p. 152. 153. 154. 155. 172. 208. Cangii gloſſarium Latin. in *ſilentium*. Salmaſium ad Simplicium p. 255. Lud. Kuſterum ad Svidam in ἰωάννης Φιλαδελφεύς & Joannem Boivinum ad Nicephorum Gregoram p. 786. Mentio hujus λυδȣ̃ Juſtiniano imperante clari apud Theophylactum Simocattam VII. 16. Hiſtor. ubi ad ejus *διοσημεῖα* reſpicit.

CLXXXI. *Damaſcii* Damaſceni, (de qvo Cod. CXXX.) *εἰς τὸν Ἰσιδώρȣ τȣ̃ φιλοσόφȣ βίον de vita Iſidori Philoſophi*, liber prolixus in capita LX. diviſus, variaqve refertus jucunda de aliis etiam illius ætatis Philoſophis notitia ſed jam pridem deperditus, ex qvo uberiora excerpta dabit Photius infra Cod. CCXLII. Hoc ſcriptum Damaſcius ſuperſtitione Ethnica imbutus ſcriptor & Chriſtiana ſacra ſubinde laceſſens dicavit *Theodoræ* eruditæ fœminæ, qvam ipſe & Iſidorus inſtituerant, filiam Cyrinæ & Diogenis qvi patre Euſebio, avo Flaviano natus (iisdem qvos celebrat Macrobius) genus referebat ad Sampſigeramum, Monimumqve à qvibus & ſuam Jamblichus duxerat originem. Damaſcium in oratoria facultate per triennium inſtituerat *Theon*, in Mathematicis diſciplinis *Marinus*, in Philoſophia Athenis alter cum Marino Procli ſucceſſor *Zenodotus*, & Alexandriæ *Ammonius* Hermeæ, Platonem & Ptolemæi aſtronomica ipſi interpretatus: In dialecticis deniqve is ipſe cujus vitam deſcribendam ſuſcepit, *Iſidorus.*

CLXXXII. *Eulogii* Alexandrini Epiſcopi (defuncti A.C. 608.) *κατὰ Ναυάτȣ καὶ περὶ οἰκονομίας, contra Novatum & de diſpenſatione* * *Eccleſiaſtica (in recipiendis lapſis) libri VI.* de qvibus brevius Cod. CCVIII. & excerpta ex iisdem ampliora, Codice CCLXXX. Libro qvinto Eulogius diſſeruit de honorandis reliqviis martyrum, & ſexto oppugnavit τὰ περὶ τῆς Ναυατιανῆς λεγόμενα ὑπομνήματα καὶ τὴν ψευδεπίγραφον ἄθλησιν Ναυάτȣ Ἐπισκόπȣ. *Novatianorum commentarios de falſo Novati martyrio.* Et commentarii illi, & libri Eulogii jampridem interciderunt.

CLXXXIII. *Eudociæ* Auguſtæ, Leontii Philoſophi filiæ quæ Imp. Theodoſio juniori nubſit, *μετάφρασις ὀκτατεύχȣ, Octateuchi* ſive librorum qvin-

Iii 3 qve

* Vide B. D. Eliæ Veilii diſſ. de variis œconomiæ generibus p. 23. ſeq.

Digitized by Google

qve Moſis, Joſue, Judicum & Ruth, *metaphraſis carmine Græco Heroico.* In Metaphraſi Deuteronomii nomen ſuum ipſa profeſſa fuit hunc in modum:

Δευτερίην καὶ τήνδε Θεοῦ θέμιδος κάμε βίβλον
Εὐδοκίη βασίλισσα Λεοντιὰς εὐπατέρεια.

CLXXXIV. Ejusdem *metaphraſis* ſimilis Heroica Prophetarum *Zachariæ & Danielis:* nec non *martyrii SS Juſtinæ, & Cypriani* * à magicis artibus & idololatria ad Chriſtianam pietatem revocati, *libris III.* Hæc Eudociæ ſcripta omnia hodie deſideramus. De aliis illius itidem deperditis, & de Homerocentonibus qvos habemus, Eudociæ huic à nonnullis tributos cum potius ſint Patricii, vel Eudociæ junioris (Sæculo XI.) ſive Eudoxiæ qvæ Zoes ſoror & Conſtantini (Imp. Baſilii Bulgaroctoni fratris) filia fuit, dixi lib. 2. cap. 7. §. 5.

CLXXXV. *Dionyſii Ægei* ** ſive Ægienſis *Dictyaca*, βιβλιδάριον δικτυακῶν *capita centum*, de rebus ad Phyſicam & artem Medicam ſpectantibus, ita tractata ut binorum uno ſemper affirmetur aliquid, qvod altero negatur & oppugnatur: v. g. capite *primo* diſputavit Dionyſius qvod ex utroqve parente ſemen ad vitalem generationem confertur, *ſecundo* qvod non ex utroqve: *tertio* quod à toto corpore ſemen ſecernitur, *quarto* qvod non ex toto, atqve ita in cæteris. Ejusdem operis, (pridem deperditi) verbis propemodum iisdem argumenta capitum traduntur infra, Codice CCXI. Auctor qvis fuerit, aut qvando vixerit, quæro qvi me doceat: nec titulum libri ſatis capio, niſi voluit auctor contrariis ubiqve rationibus ſuis lectorem veluti irretire, atqve inde à retibus nomen libro ſuo indere, licet & judicium ſuum ſubinde interpoſuit, δοκεῖ δὲ καὶ δικάζειν ταῖς δόξαις, πλὴν οὐκ ἐν ἁπάσαις ἐκφέρεται πρὸς τὸ πάναγνον (ita legendum pro πανάγιον) καὶ ἀνεύθυνον.

CLXXXVI. *Cononis* διηγήσεις, de rebus mythicis *narrationes quinquaginta* ad Archelaum Philopatorem Regem (Cappadociæ conſtitutum à M. Antonio, *** cui contra Auguſtum Archelaus favebat.) Harum narrationum argumenta ſatis perſpicue exponit Photius, qvæ ſola exſtant, Græce & Latine etiam vulgata cum Hœſchelii & Schotti notis, inter Hiſtoriæ Poëticæ ſcriptores antiqvos una cum Apollodori Bibliotheca, Ptole-

* Antiocheni ſub Diocletiano paſſi, cum Theoctiſto. Vide citatos ſupra p. 69.

** In numis reperias Αἰγιέων, Αἰγέων, Αἰγαίων, Αἰγεαίων, & Αἰγεατῶν. vide Holſtenium ad Stephanum Byz. & Harduinum in numis urbium illuſtratis.

*** Vide Uſſerii Annales ad A. 3968. T. 2. p. 440. ex Strabone ac Dione. De aliis Cononibus dixi lib. 3. cap. 5. §. 18.

Digitized by Google

Ptolemæo Hephæſtionis F. Parthenio & Antonino Liberali, curante eruditiſſ. Viro Thoma Gale, Pariſ. 1675. 8. Etiam Photius teſtatur *ἐν αὐτῷ τεύχει*, in eodem volumine cum Cononis narrationibus evolviſſe ſe APOLLODORI Grammatici *Bibliothecam*, qvæ etiamnum exſtat, & de qva dixi lib. 3. cap. 27. Epigramma in Apollodori librum qvod legitur apud Photium, ita vertit Benedictus Ægius Spoletinus:

Sæclorum ſpiram licet hic cognoſcere paucis,
Si veterem hanc noſtram perlegis hiſtoriam.
Mæonidæ ne volve volumina, neve elegiam,
Ne tragicam Muſam, ne melicos numeros.
Multiſonos cyclicum † verſus ne qvære; qvod in me
Invenies qvicqvid maximus orbis habet.

CLXXXVII. *Nicomachi* Geraſeni; (Pythagorici Philoſophi) *ἀριθμητικῶν θεολογουμένων*, ſive *theologicarum* & metaphyſicarum *ſpeculationum de numeris libri II.* qvi interciderunt, perinde ut ejus *τέχνη ἀριθμητική*: licet exſtat ejusdem Nicomachi *ἀριθμητικὴ εἰσαγωγὴ* Photio itidem memorata. De ſingulis hiſce dixi lib. IV. cap. 22. Excerptis autem inſignibus Photii, qvæ ex Theologumenis Arithmeticis Nicomachi nobis exhibet, illuſtrandis conferendus præter Anonymi veteris (Jamblichi fortaſſe) Theologumena Arithmeticæ, Græce edita Pariſ. 1545. 4. viri doctiſſimi Joannis Meurſii Denarius Pythagoricus, recuſus Tomo IX. theſauri Gronoviani.

CLXXXVIII. *Alexandri* (Cornelium Alexandrum Polyhiſtorem intelligunt viri docti, qvi temporibus Syllæ claruit) *θαυμασίων συναγωγή*, *collectanea de mirabilibus* & incredibilibus, qvæ celebrium ſcriptorum teſtimoniis firmata digeſſit. Et in eodem volumine lecti à Photio *Protagoræ γεωμετρίας τῆς οἰκουμένης* libri VI. qvorum qvinqve priores *Geographicam deſcriptionem orbis terrarum* tunc cogniti continebant, Aſiæ, Africæ & Europæ: ſextus *τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην δοξολογουμένων* (videtur leg. *παραδοξολογουμένων*) *ἱστορίαν*, *narrationem de rebus per orbem terrarum mirabilibus*, apud veteres partim, partim à ſe ipſo obſervatis. Huic operi præfixiſſe ſtadiorum *ἀναμέτρησιν* Protagoram, cognoſcimus ex Marciano Heracleota. Poſtremum autem librum reſpicit Tzetzes Protagoram cum Alexandro & aliis mirabilium ſcriptoribus laudans Chiliad. VII. v. 648. Protagoram illum Stoicum fuiſſe ſuſpicor Philoſophum, cujus mentionem facit Laërtius IX. 56. Utriusque, Alexandri & Protagoræ ſcripta hodie deſideramus, qvorum iterum meminit Photius Cod. CLXXXIX.

CLXXXIX.

† Cyclicorum poëtarum ſive illorum qvibus conſtabat Cyclus epicus, de qvibus dixi lib. 2. c. 2. §. XXIV. n. 15.

CLXXXIX. *SOTIONIS* (qvi Tiberii Imp. *ætate vixit,) *Βιβλιδάριον τῶν σποράδην περὶ ποταμῶν καὶ κρηνῶν καὶ λιμνῶν παραδοξολογουμένων. liber de fluviis, fontibus* & *lacubus mirabilibus*, ex qvo excerpta de fontibus & lacubus exſtant Græce edita ab Henrico Stephano A. 1557. 8. ad calcem nonnullorum opuſculorum Ariſtotelis & Theophraſti, p. 138-143. & à Frid. Sylburgio in præclara ſua Ariſtotelis editione Græca, Francof. apud Andreæ Wecheli heredes 1587. 4. poſt Ariſtotelem de Xenophanis, Zenonis & Gorgiæ dogmatibus &c. Citat Sotion *Amometum* (*Ἀμώμητον*) *Ariſtotelem, Ariſtonem* peripateticum Philoſophum, *Cteſiam, Epigrammata* vetera fontibus inſcripta, *Hellanicum, Heraclidem Ponticum, Herodotum, Hieronymum* (Rhodium,) *Iſigoni* ſecundum *ἀπίστων* ſive *incredibilium* librum, *Phaëthontem* (*Φαέθων φησὶ τὸν ἐν Βοσπόρῳ ποταμὸν οὕτως εἶναι ψυχρὸν* &c.) *Pythermum* & *Theopompum*. In eodem volumine, in qvo Sotionis lucubratio continebatur, Photius legit etiam NICOLAI *Damaſceni*, qvi Auguſti vixit ætate, librum Herodi Judæorum Regi dicatum, in qvo *παραδόξων ἐθῶν συναγωγή*, *de miris gentium moribus*, ex qvo itidem excerpta ampla habemus ſervata à Stobæo in florilegio, & Græce ac Latine edita etiam aliqvoties ad calcem Politicorum Ariſtotelis, cum ſimili lucubratione Heraclidæ Pontici, & cum *Nic. Cragii* verſione ad calcem ejus libri de Rep. Lacedæmon. 1593. 4. & Tomo VI. theſauri Gronoviani p. 3847. & 2821. Quam idem Photius *Ἀσυριακὴν ἱστορίαν* obiter commemorat prolixum opus *πολύστιχον βιβλίον*, non diverſa videtur ab Nicolai Damaſceni hiſtoria catholica ſive univerſali, digeſta in libros CXLIV. & pridem deperdita, de qva Athenæus VI. p. 249. & ſcriptores laudati à me libro 3. cap. 11. p. 306. Narrat autem Photius in eodem volumine poſt Sotionis & Nicolai *παράδοξα*, evolviſſe ſe *Aceſtorida* librum *τῶν κατὰ πόλιν μυθικῶν*, (ita enim legendum, non *σκυθικῶν*) *de fabuloſis qvæ per ſingulas civitates feruntur narrationibus*, in qvo ait varia legi qvæ ante ipſum jam memorati ſcriptores, Alexander ac Protagoras, Nic. Damaſcenus, Apollodorus in Bibliotheca & Conon tradiderunt. Aceſtoridæ hujus, cujus liber periit, mentionem facit etiam Tzetzes Chiliad. VII. v. 649.

CXC. *Ptolemai*, (Chenni) *Hephæſtionis*. F. *περὶ τῆς εἰς πολυμάθειαν καινῆς ἱστορίας*, *nova ad variam eruditionem hiſtoriæ* libri VII. ad Tertullam. Ex hoc opere, qvod hodie deſideramus, bene eſt qvod ampla excerpta Photius nobis ſervavit, qvæ Græce & Latine inter ſcriptores Hiſtoriæ Poëticæ cum Hœſchelii & Schotti notis edidit qvoq; (ſupra ad Cod. CLXXXVI. laudatus mihi) Thomas Galeus Pariſ. 1675. 8. Cæterum Svidas, à qvo opus Photio

* Vide Voſſium de Hiſt. Græc. II. 7. ubi etiam de Sotione altero antiqviore, ſcriptore *Διαδοχῶν*.

Digitized by Google

Photio lectum, inſcribitur περὶ παραδόξου ἱστορίας, etiam alia duo Ptolemæi hujus ſcripta commemorat, ſimiliter deperdita utraqve: drama hiſtoricum qvod inſcripſerat ſphingem, atqve ἀνθόμηρον * ſive Poëma Homero æmulum, rhapſodiarum XXIV. Ab eodem Svida cognoſcimus Trajani & Hadriani temporibus vixiſſe.

Index ſcriptorum à Ptolemæo Hephæſtione laudatorum.

Numeri libros Ptolemæi denotant.

Abas. 5.

Æſopus Delphis interfectus vitam recepiſſe traditur. 6. ab Idmone hero ſuo θῆτα appellatus. 5. Sic ἄλφα dictus Moyſes & Hercules: Galerius Craſſus (& Eratoſthenes) βῆτα. Antenor, Orpyllis fœmina & Pythagoras δέλτα, Apollonius Aſtronomus ἐψιλὸν, Satyrus Ariſtarchi Grammatici diſcipulus ζῆτα, Cypſeli mater clauda, λάμδα. Vide qvæ notavi lib. 3. cap. 18. §. 12.

Alcmanis κολυμβῶσαι ſub capite Titonychi Chalcidenſis poſt obitum repertæ. 5.

Alexander Myndius. 2.

Alexander Magnus auctor epicedii. 2. verſus ab eo prolatus πρωτία, τῆ, πίε οἶνον &c. ibid.

Antenor ὁ τὰς Κρητικὰς γράψας ἱστορίας, dictus δέλτα. 5.

Antiochus ἐν δευτέρῳ τῶν κατὰ πόλιν μυθικῶν. 5.

Antipater Acanthius. 1.

Apollonius Aſtronomus dictus ἐψιλὸν. 5.

Archelaus Cyprius. 4.

Ariſtarchi (Grammatici) diſcipulus Satyrus, ζῆτα dictus. 5.

Ariſtonicus Tarentinus. 1. 2.

Ariſtoteles. 1.

Athenodorus Eretrienſis ἐν ὀγδόῳ ὑπομνημάτων. 5.

Bacchylides. 7.

Botrys Myndius. 1.

Calchas vates. 5.

Callimachus. 5.

Cercidas Arcadum legiſlator tumulo ſuo inferri juſſit lib. I. & II. Iliados. 5.

Charinus ὁ ἰαμβογράφος. 7. ubi qvatuor ejus verſus.

Chironis Medici præceptor Achilles. 6. diſcipulus Cocytus. 1.

Kkk Cicero

* Sic Anticlaudianum ſcripſit Alanus Inſulenſis, velut æmulum Claudiano Poëtæ.

Digitized by Google

Cicero capite truncatus eſt in lectica Medeam evolvens Euripidis. 5.
Cocytus Chironis Medici diſcipulus. 1.
Cratini Εὐνίδαι repertæ ſub Alexandri Magni pulvino. 5.
Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται, Medeæ dictum. 5.
Crinagoræ epigramma. 5.
Dares πρὸ Ὁμήρου γράψας τὴν Ἰλιάδα. 1.
Demetrius Scepſius. infra, in Tellide.
Demodoci Poëma Ἰλίου ἅλωσις, decantatum ab Ulyſſe. 7.
Diognetus vates, tempore Philippi Macedonis. 3.
Diognetus alius Cretenſis. 5.
Epicharmus poëta genus ducens ab Achille, Pelei F. 1.
Eubuli Comici εἰς Διόνυσον Κωμῳδία. 5.
Euphorion ἐν ὑακίνθῳ. 1.
Eupolidis ὑβριστοδίκαι repertæ ſub capite defuncti Ephialti. 5.
Eupompus Samius, vates. 3.
Euripides. ſupra, in Cicerone.
Helena, Muſæi Athenienſis filia, ἡ πρὸ Ὁμήρου τὸν Ἰλιακὸν συγγραψαμένη πόλεμον. 4.
In Herculem Hymnus Thebanorum. 3.
Herodotus 5. ἐν πρώτῃ ἱστοριῶν. 1. & 4. exordium libri primi compoſuiſſe amicum ejus Pleſirrhum Theſſalum. 3.
Heſiodi ἔργα & ἡμέραι ſemper ſub pulvino Seleuci Nicatoris. 5.
Homerus 1. 4. 7. ab Helena Muſæi filia argumentum Iliadis petiit. 4. & à Phantaſia Memphitide. 5.
ὁ ποιητής. 1. 2. 3. 6. 7. Pompejus in prælium iturus primum Iliados librum legit. 5. Vide & ſupra, in Cercida. Homeri famulus Scindapſus. 6.
Περὶ τῶν κατὰ πόλεις τοὺς ὕμνους ποιησάντων diſſeruit Ptolemæus Hephæſt. lib. 3.
Hypermenes ἐν τῷ περὶ Χίου. 6.
Ibyci poëtæ ſervus Hercules, vivus combuſtus qvod in Domini necem conſpiraſſet. 3.
Lycophron in Alexandra. 6.
Matris, Thebanus ὑμνογράφος. 3.
Nicoſtratus Comicus. 7.
Oraculum ad Artemiſiam. 7.

Palame-

Palamedes δολοφονούμενος. 1. *Græcorum pro Agammenone imperator.* 5.
Παρῴδησις, parodia verſus Crinagoræ. 5. Oraculi parodia in Homeri verſum. 5.
Pelius filius Vulcani, Medicus. 6.
Phantaſia Memphitis, Nicarchi F. ante Homerum ſcripſit Ἰλιακὸν πόλεμον καὶ περὶ Ὀδυσσείας διήγησιν. 5. hæc ſcripta à *Phanita* hierogrammateo Memphitico accepta ſecutus Homerus. id.
Phemonoës χρησμός. 4.
Philoſtephanus vates & poëta, veſte nunquam uſus. 3.
Pleſirrhus. 5. Theſſalus ὑμνογράφος, Herodoti amicus & heres. 3.
Scindapſus Eretrius, inſtrumenti Muſici repertor. 6. alius, Homeri famulus. id.
Sophoclis Poëtæ obitus. 1.
Steſichorus. 3. 4. carmen de Helena. id. falſam eſſe de Steſichori occæcatione narrationem. id.
Tellidis liber inventus ſub capite defuncti Demetrii Scepſii. 5.
Theodorus Samothrax citatur. 7.
Theophraſti Epiſtolæ. 3.

CXCI. BASILII Magni Ἀσκητικῶν, *Aſceticorum libri duo* una cum ὅροις ſive regulis LV. & aliis brevioribus CCCXIII. qvæ omnia exſtant in S. Baſilii operibus ſæpius edita ut dixi ſupra, Volum. VIII. p. 80. ſeq. Aſceticorum jam fecit mentionem Photius Cod. CXLIV.

CXCII. a. MAXIMI Monachi & Confeſſoris *ad Thalaſſium* presbyterum & Abbatem γραφικῶν ἀπορημάτων ξδ' (male excuſum ρξ'δ') *dubiorum è S. Scriptura ſolutiones LXIV.* editæ Græce & Latine in Tomo priore operum S. Maximi p. 1-300. Vide qvæ notavi Volum. VIII. hujus Bibl. p. 730. Meminit iterum Photius Cod. CXCIV.

CXCII. b. EJUSDEM *Epiſtolæ XXVII.* qvæ itidem exſtant Tomo poſteriore operum S. Maximi à Combefiſio vulgatorum. Epiſtola illa πολύστιχος πρός τινα φιλόσοφον ἰωάννην obvia eſt T. 2. p. 259. atqve ad Joannem Cubicularum inſcribitur. Vide qvæ Volum. VIII. hujus Bibl. p. 737.

CXIII. EJUSDEM λόγος ἀσκητικός, *liber Aſceticus*, qvi exſtat T. 1. Operum S. Maximi p. 367-393. & τετρακόσια κεφάλαια πρὸς Ἐλπίδιον, *ad Elpidium capita CCCC*, qvæ ſimiliter occurrunt T. 1. p. 394-460. & qvorum infra etiam mentio Cod. CXCIV.

Digitized by Google

CXCIV. EJUSDEM MAXIMI *Epiſtola ad Georgium Eparchum*, qvam habemus T. 2. p. 201. & κεφάλαια *Capita CC.* qvæ exſtant T. 1. p. 461 - 511. *Epiſtola ad Petrum Illuſtrem*, qvæ legitur T. 2. p. 291. altera *ad Coſmam* Diaconum Alex. qvæ occurrit T. 2. p. 313. tertia *ad Pyrrhum* presbyterum, qvæ exſtat T. 2. p. 343. qvarta *ad Thomam* de locis qvibusdam difficilibus *Gregorii Nazianzeni*, qvæ inter opera S. Maximi qvidem non legitur, ſed Græce ac Latine edita eſt à Viro doctiſſimo Thoma Galeo ad calcem librorum Joannis Scoti Erigenæ de diviſione Naturæ, p. 46-70. Oxon. 1681. fol. Vide qvæ dixi Volum. VIII. p. 764. Qvinta (*ad* eundem *Thomam* altera) cujus Photius facit mentionem, nondum lucem vidit, extat tamen manu exarata in Codice Gudiano, qvi jam ſervatur in Bibl. Gvelpherbytana. Vide ibid. p. 765.

CXCV. EJUSDEM *ad Marianum* (al. *Marinum*) presbyterum (Cypri) Epiſtola exſtat T. 2. Opp. p. 1 - 17. Et *Dialogus cum Pyrrho*, obvius T. 2. p. 159 - 195. & de qvo dixi Volum. VIII. hujus Bibl. p. 736.

CXCVI. S. EPHRAIM Syri λόγοι, *ſermones XLIX.* qvos ex Syriaco Græce verſos legit Photius. Ex his pleriqve exſtant Latine ex verſione Gerhardi Voſſii Tungrenſis, pars etiam Græce in editione luculenta Operum Ephraimi Græca qvæ prodiit curâ V.C. Eduardi Thwaites, Oxon. 1709. fol. in qva poſtremo loco apud Photium memoratus ſermo ad Monachos Metebinos, ducit familiam, & cæteris omnibus præmittitur: hunc deinde excipit qvi apud Photium omnium primus eſt. Addit ille, longe plura hujus Ephraimi συντάγματα ex Syro idiomate in Græcam lingvam converſa ferri πλήρη χάριτος καὶ δυνάμεως, *plena ſvavitate & vi.* Σύρων δὲ παῖδες φασὶν ὑπὲρ τὰς χιλιάδας λόγων αὐτὸν ἀναγράψαι, *Syri ajunt ultra mille ſermones eum ſcripſiſſe*, οἷς καὶ ὁ περὶ τὴν ἱστορίαν οὐκ ἀναξιόπιστος, εἰ καὶ μὴ τὰ δόγματα Εὐσέβιος ὁ τὸ Παμφίλου ἐπώνυμον φέρων, ἐπιμαρτύρεται, *qvibus etiam ſuffragatur Euſebius Pamphili, vir in hiſtoria non indignus fide, licet in doctrina minus probatus.* Euſebius de Ephraimo, utpote longe juniore, meminiſſe non potuit, itaqve Photius memoriæ lapſu illi tribuit qvod de multitudine ſcriptorum Ephraimi legerat in Sozomeni III. 16. Vide ſupra lib. V. hujus Bibl. cap. 2.

CXCVII. CASSIANI Monachi *libri duo ad Caſtorem, & tertius ad Leontium* ſive Epitome ex Caſſiani libris qvatuor de inſtitutis Cœnobiorum ad Caſtorem & ex libris octo ad eundem Caſtorem de totidem capitalibus vitiis: nec non ex Caſſiani Collationibus Patrum ad Leontium, *Epitome* Græce verſa. Ex his * exſtat liber primus Græce & Latine editus inter ſcripta S. Athanaſio ſuppoſita T. 3. edit. Montfauconianæ p. 366. Tertius MS.

* Vide Volum. VII. hujus Bibl. p. 552.

MS. in Bibl. Cæſarea: Lambec. IV. p. 166. Epitomes illius auctorem *Eucherium* Lugdunenſem viri docti ſuſpicantur ex Gennadii c. 63. de Script. Eccleſ. Græcus interpres qvis fuerit non conſtat. Ut vero Photius Caſſianum ſcriberet Romanum patria fuiſſe, ῥώμην λαχόντα πατρίδα, exinde accidit, qvod in Codice ſuo reperit Ἀββᾶ Κασιανοῦ τοῦ ῥωμαίου, qvemadmodum & in Cæſareis MSS. invenit Lambecius, qvi Caſſianum hinc Romanum fuiſſe diſputat lib. IV. p. 166. ſeq. Sed ῥωμαῖον dixerunt pro Latino, qvoniam Caſſianus Latine ſcripſit; alioqvi patria Caſſiani non magis Roma fuit qvam Scythia, qvod ab aliis viris doctis ſolum ei natale falſo tribuitur: nam ex Galliæ provincia originem duxiſſe rectius obſervant Holſtenius cap. 3. præfat. ad Codicem regularum, Noriſius lib. 2. Hiſt. Pelag. cap. 1. & Antonius Pagi ad A. C. 404. n. 23. ſeq.

CXCVIII. ANONYMI ἀνδρῶν ἁγίων βίβλος, *Vita ſanctorum Virorum*, anachoretarum & monachorum ab Antonio Monacho usqve ad Heraclii Imp. tempora & paullo ulterius. De hoc libro qvi totus fere adhuc, non Græce qvidem ſed Latine ex veteri Latina verſione exſtat, & de ſubjectis eidem olim in Photii Codice HESYCHII *Hieroſol.* presbyteri ſententiis, Græce & Latine plus ſimplici vice editis, dixi ſupra hoc ipſo Volumine p. 24. ſeq.

CXCIX. JOANNIS MOSCHI λειμὼν ſive νέον παραδείσιον *pratum* ſive (cujus tituli etiam ſuperiore Codice mentionem fecerat Photius) *novus paradiſus*, ad Sophronium ſive Sophronam diſcipulum ſuum, capitibus CCCIV. exſtat Græce & Latine, de qvo ſupra, p. 22. ſeq. & de Sophronio p. 24.

CC. MARCI Monachi *Aſceticorum libelli IX.* Ex his octo exſtant una cum *Nicolai* Monachi ad Marcum Epiſtola Græce editi nitide à Gvilelmo Morello Pariſ. 1563. 8. una cum Heſychii Hieroſol. capitibus (Cod. CXCVIII. à Photio memoratis) ἀντιρρητικοῖς καὶ εὐκτικοῖς. Et ſeparatim Latine ibid. eodem anno in 8. Joanne Pico interprete. Librorum in editis alius eſt ordo qvam apud Photium, ut notavi Volum. VIII. hujus Bibl. p. 350. ubi etiam de aliis editionibus. De libro nono, qvi nondum lucem vidit, & MS. fuit apud C. V. Thomam Galeum, ita Photius: ὁ δὲ θ´, κατὰ Μελχισεδεκιτῶν ἀγωνιζόμενος, οὐδὲν ἔλαττον τὸν γεννησάμενον αὐτὸν (ſcriptorem ipſum libri Marcum, ut pulchre obſervavit Vir eruditiſſ. M. V. la Croſe) αἱρέσεως ἔνοχον οὐ μετριωτέρας στηλιτεύει. *Liber nonus decertans adverſus Melchiſedecitas, non minus ipſum libri parentem haud levioris hæreſeos reum peragit.*

CCI. DIADOCHI Photices in veteri Epiro ſive Illyrico Epiſcopi *Aſceticon capita centum*, qvæ exſtant Latine ex *Franciſci Turriani* S. I. verſione, poſt editionem Florent. cum S. Nilo de precatione A. 1570. 8. plus ſimplici vice deinde recuſa tum ſeparatim, tum in Patrum Bibliothecis ut in noviſſima Lugdunenſi T. V. p. 884. Græce MSta in variis Bibliothecis, ut Cæſarea aliqvoties, & eodem Turriano curante etiam edita Venet. 1578. 8. una cum duabus centuriis ſententiarum S. NILI, cujus *capita CLIII. de precatione*, Diadocho ſubjecta legit Photius, teſtatus præterea longe plures illius Nili ferri lectu dignas diatribas, & Epiſtolas, πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα αὐτοῦ ἀξιόλογα ποικίλας ὑποβαλλόμενα εἰς τι τὸν ἐπιστολιμαῖον τρόπον καὶ εἰς τὸν συγγραφικὸν ἀνηγμένα συντάγματα φέρεται. De illis dictum Volumine V. ad Allatii diatribam de Nilis, qvemadmodum de Diadocho Volum. VIII. p. 349. Hunc non certa ſatis conjectura eundem cum Diadocho volunt viri docti, à qvo Victor Vitenſis in præfat. Hiſtor. de perſecutione Vandalica ait eruditum fuiſſe amicum ſuum, *à tanto pontifice, totoq; laudis genere prædicando beato Diadocho, cujus ut aſtra lucentia exſtant qvam plurima catholici dogmatis monimenta dictorum.* Cum Marco, Nilo, & Diadocho Photius confert illisqve poſtponit JOANNIS CARPATHII πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς Ἰνδίας προτρέψαντας μοναχοὺς παρακλητικὸν, *Conſolationem ad monachos in India* qvi hoc ab eo flagitaverant, *capitibus centum*, qvam ex Codice Auguſtano Latine vertit ediditqve *Jacobus Pontanus* S. I. ad calcem dioptræ Philippi ſolitarii, Ingolſtad. 1654. 4. Græca adhuc in Bibliothecis MSta deliteſcunt capita CCXVII. Ex his alia LXXXII. idem Pontanus adjunxit, qvæ Latine jam vulgaverat cum Simeonis presbyteri Orationibus XXIII. aliisq; aliorum veterum lucubrationibus, ibid. 1603. 4. utraqve recuſa in Bibliothecis Patrum, ut noviſſima Lugd. T. XII. pag. 535. 542. Hunc Joannem Carpathium, Carpathiorum (in Cycladibus) Epiſcopum facit Pontanus, neſcio qvo auctore, nam nec in MSS. Epiſcopus vocatur, nec Photius Epiſcopatum ejus commemorat: & Meletius Calligraphus in jambis Codici Coisliniano præfixis, & ab eruditiſſ. Montfaucono p. 305. editis eum vocat Καρπάθιον ῥήτορα καὶ θεοφόρον, non Epiſcopum.

CCII. HIPPOLYTI Epiſcopi & Martyris ἑρμηνεία εἰς τὸν Δανιήλ, *Commentarius in Danielem*, ex qvo fragmenta dedi T. 1. Opp. S. Hippolyti p. 272. ſeq. & T. 2. p. 32. Theodoretum ſua ad Danielem enarratione Hippolyto ſubinde ſuffragari notat Cod. CCIII. Alter vero λόγος περὶ Χριστοῦ καὶ ἀντιχρίστου, *Liber de CHriſto & antichriſto*, qvem deinde lectum ad ſe Photius commemorat, pervenit ad nos integer atqve

inter

Digitized by Google

inter ſcripta S. Martyris familiam ducit tomo I. De illius opere adverſus hæreſes, ſupra, Cod. CXXI.

CCIII. Beati THEODORETI Commentarius in Danielem, in qvo Hippolytum ſubinde ſeqvitur, cæterum longe illi eſt, Photio judice præferendus. Exſtat Græce & Latine tomo ſecundo operum Theodoreti, ut dixi ſupra, Volum. VII. p. 434.

CCIV. EJUSDEM ἐξήγησις εἰς τὴν ὀκτάτευχον, *expoſitio in Octateuchum*, opus potius inſcribendum εἰς τὰ ἄπορα τῆς θείας γραφῆς κατ' ἐκλογήν, *in loca difficilia* non modo Octateuchi, hoc eſt librorum Moſis, Joſuæ, Judicum & Ruth, ſed etiam librorum Samuelis, Regum & Paralipomenon. Itaqve apud Photium legendum: ἐπιγραφὴν δ' ἔλαχε οὐ συμβαίνουσαν τῷ ἔργῳ, *inſcriptionem habet operi ipſi parum congruentem*, pro ἔλαχε συμβαίνουσαν. Exſtat & hoc præclarum Theodoreti opus Græce & Latine, tomo ejus operum primo, ut dixi Volum. VII. p. 432. Lepidus eſt Gvilelmus Eyſengreinius qvi in Catalogo teſtium veritatis p. 198. fingit B. Theodoretum monachum ſacræ paginæ doctorem qvi A. 1543. ſcripſerit volumen de qvæſtionibus Scripturæ divinæ ambiguis.

CCV. EJUSDEM Commentarius *in duodecim Prophetas*, itidem Græce & Latine editus Tomo Operum ſecundo, cum verſione *Petri Gyllii*, Albienſis.

CCVI. PROCOPII Sophiſtæ ἐξηγητικαὶ σχολαί, Commentarii expoſitionum εἰς τὴν ὀκτάτευχον τῶν παλαιῶν γραμμάτων, *in octateuchum ſcriptorum Veteris Teſt.* nec non *in qvatuor Regum & in duos Paralipomenon libros*. In his tum alios complures, tum Theodoretum maxime conſuluit & in compendium miſit Procopius, de cujus præclaris lucubrationibus non repetam qvæ dixi Volum. VI. p. 259. tantum rogabo Lipſienſes meos, ut Commentarios in Pentateuchum ante multos annos accurate deſcriptos è Græco Codice Auguſtano, & accuratiore verſione qvam eſt edita Conradi Clauſeri donatos, notisqve illuſtratos à deſideratiſſimo noſtro D. Godfrido Oleario, diutius nobis ne invideant, illisqve addant commentarios in libros Regum & Paralipomenon, editos pridem lingva utraqve à Joanne Meurſio, nec non ineditas adhuc in Canticum Canticorum ſcholas, ex eodem Auguſtano codice ad editionem ab laudato Oleario τῷ μακαρίτῃ paratas.

CCVII. EJUSDEM commentarius inſignis *in Eſaiam*, editus Græce & Latine à Joanne Curterio, Pariſ. 1580. fol.

CCVIII.

Digitized by Google

CCVIII. *Eulogii* ArchiEp. Alexandrini *contra Novatianos libri VI.* pridem deperditi, de qvibus jam dictum Cod. CLXXXII.

CCIX. DIONIS CHRYSOSTOMI *diſſertationes octoginta*, qvæ omnes exſtant, licet alio qvo Photius eas legit ordine, de qvibus dictum lib. IV. cap. 10. Federicus Morellus Græcolatinæ Dionis editioni Pariſ. 1604. fol. hoc Photii caput cum verſione ſua præfixit. Interpretationem Dionis Latinam adornavit Thomas Naogeorgus.

CCX. CÆSARII κεφάλαια ἐκκλησιαστικά, *capita eccleſiaſtici & theologici argumenti CCXX.* ex qvibus editæ ſunt Græce & Latine ab Elia Ehingero qvæſtiones ſive capita LXXVIII. ſed à Frontone Ducæo cum Jo. Leunclavii verſione, capita CXCV. qvas duas editiones ſi qvis velit inter ſe conferre, en tibi hanc tabellum:

E.	1-34.	35.	36.	37.	38.	39.	40.	41.	42.	43.	44.	45.	46.	47.	48.	49.	50.	51.	52.	53.
L.	1-34.	97.	98.	99.	100.	101.	102.	103.	104.	105.	106.	107.	108.	109.	110.	111.	112.	113.	114.	115.

E.	54.	55.	56.	57.	58.	59.	60.	61.	62.	63.	64.	65.	66.	67.	68.	69.	70.	71.
L.	116.	117.	118.	119.	120.	121.	122.	123.	124.	125.	126.	127.	128.	129.	130.	131.	132.	133.

E.	72.	73.	74.	75.	76.	77.	78.
L.	134.	135.	136.	137.	138.	139.	140.

Deſiderantur itaqve in Ehingeriana editione capita Leunclavianæ à 35. ad 96. & ab 141. ad 195. Dialogus primus deſinit in capite centeſimo, ſecundus in centeſimo decimo qvarto, tertius in centeſimo duodeoctogeſimo, & qvartus in centeſimo nonageſimo qvinto. In Codice Cæſareo inſcribuntur Πεύσεις προσαχθεῖσαι ὑπὸ Κωνσταντίου, Θεοχαρίστου, Ἀνδρέου, Γρηγορίου, Δόμνου, Ἰσιδώρου, Λεοντίου, ἐπὶ σικρέτῳ Καισαρίῳ τῷ ἀδελφῷ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ, ὁπηνίκα ἐκρατήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει διδάσκων ἐπὶ ἔτη εἴκοσι. * *Quæſtiones à Conſtantino, Theochariſto, Andrea, Gregorio, Domno, Iſidoro & Leontio privatim ac familiariter propoſitæ Cæſario fratri S. Gregorii Epiſcopi Nazianzi, cum per viginti annos docens CPoli commoraretur.* At verba Photii poſtrema de hoc opere, εἰς ἐρωτήσεις δὲ καὶ ἀποκρίσεις μεθ' ὑποβολῆς (ita videtur legendum pro ὑπερβολῆς) προσώπων τὸ τοῦ λόγου σχῆμα πεποίηται, εἶναι δέ φασι Γρηγορίου, τοῦ τὸ Θεολόγος ἐπώνυμον τὸν συγγραφέα ἀδελφὸν δηλοποιεῖ. Hæc poſt Ehingerum Rivetus, Labbeus & alii ita intellexere, ac ſi Gregorius Naz. verus auctor ſit hujus libri, fratremqve ſuum inclareſcere cupiens, ſub illius nomine eum emiſerit. Sed rectius Schottus, cui Lambecius IV. p. 36. aſſentitur, ſenſus enim illorum verborum non alius eſt, qvam compoſitum eſſe per interrogationes &

reſpon-

* pro κ' Lambecius IV. p. 47. legit ϛ', hoc eſt ſex, pro viginti.

reſponſiones, more dialogorum, ſuppoſitis perſonis colloqventibus, Gregorii ut ajunt, cujus cognomen Theologus ſcriptorem ipſius fratrem prodit. Plura de hoc Cæſario Nazianzeni fratre Tillemontius Tomo IX. memor. Supereſſe adhuc qvæſtiones CCXX. (qvot in ſuo Codice Photius reperit) in nonnullis Bibliothecis MStas, notavi Volum. VII. hujus Bibl. p. 542.

CCXI. *Dionyſii* Ægei *Dictyaca*, de qvibus pridem deperditis jam dictum ad Cod. CLXXXV.

CCXII. *Æneſidemi* (Photio ὁ Αἰνησίδημος ὁ ἐξ Αἰγῶν qvod de Dionyſio verum, qvi apud Photium præceſſerat, non de Æneſidemo qvi Laërtio Κνώσσιος ex Cnoſſo Cretæ, IX. 116.) Πυῤῥωνίων λόγοι ή, *Pyrrhoniarum* ſive ſcepticarum *diſſertationum* ad Lucium Neronem (al. Tuberonem) libri VIII. laudati etiam Laërtio IX. 116. qvos hodie deſideramus. Ex his liber primus videtur fuiſſe qvi ab Ariſtocle apud Euſebium XIV. 18. præparat. Evangel. & apud Laërtium IX. 78. vocatur ὑποτύπωσις εἰς τὰ Πυῤῥώνεια, ſane in libro illo primo Photius diſerte teſtatur Æneſidemum univerſam Scepticorum doctrinam tradidiſſe ὡς τύπῳ καὶ κεφαλαιωδῶς. Docuit hic Alexandriæ Auguſti tempore: itaqve Ariſtocles ait eum χθὲς καὶ πρώην *nuper* Pyrrhoniam Philoſophiam ἀναζωπυρεῖν & inſtaurare conatum eſſe. De illo dixi lib. 3. cap. 33. p. 818. & ad Sextum Empiricum, qvi plura ex Æneſidemo in ſua ſcripta tranſtulit.

CCXIII. *Agatharchidis* ſive *Agatharchi* Cnidii, Grammatici & Rhetoris, qvi Heraclidæ Lembi anagnoſtes & amanuenſis atqve Cinnæi alumnus fuit, (atqve adeo Ptolemæi Philometoris tempore & longe deinceps* vixit) ἱστορικὸν, *opus Hiſtoricum* pridem deperditum, in cujus libro qvinto memorari vidit Photius qvæ hodie itidem omnia deſideramus ſcripta illius alia 1) τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐγνωσμένα, *de rebus Aſiæ, libros IX.* 2) Τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην, *de rebus Europæ, libros XLIX.* 3) Τὰ περὶ ἐρυθρὰν θάλασσαν, *de mari rubro libros V.* Præter hæc ait Photius laudata ab aliis Agatharchidæ ſcripta,

* Vide H. Dodvvelli diſſ. de ætate ſcripti de mari rubro, qvæ præfixa eſt Tomo primo Geographorum minorum celeberrimi Hudſoni. Peripateticus dicitur Straboni lib. XIV. Ἀγαθαρχίδης ὁ ἐκ περιπάτων, συγγραφεύς. Attice ſcripſiſſe notat Photius infra Cod 250. ὅτι κέχρηται ὁ συγγραφεὺς, ἀττικιστὴς καίτοι ὢν τῇ τῆς καμάρας λέξει, *ſcriptor, licet atticæ dictionis obſervans, tamen* καμάρας *vocabulo* (minus attico) *utitur*, ita enim vertendus ille locus, non, ut Schottus, *Camara tamen* (urbis in Creta) *dialecto utitur.* Confer Ez. Spanhemium. diſſ. IV. de uſu numiſm. p. 309. edit. Amſt.

Digitized by Google

ſcripta, ſed qvæ ipſe nunqvam viderit, 4) *Librorum de mari rubro epitomen libro I.* 5) *περὶ τρωγλοδυτῶν, de Troglodytis, libros V.* 6) Ἐπιτομὴν Ἀντιμάχου λύδης, epitomen Poëmatis *Antimachi*, cui titulus *Lyde.* ** 7) Ἐπιτομὴν τῶν *συγγεγραφότων περὶ συναγωγῆς θαυμασίων, Epitomen eorum qvi de mirabilibus ſcripſerunt.* Confer Jonſium lib. 2. de ſcriptoribus Hiſt. Philoſoph. cap. 12. ubi refellit eos qvi apud Photium legunt *περὶ συναγωγῆς θαυμασίων ἀνέμων*, vel *θαυμασίων ἀνέρων.* 8) *περὶ ἀνέμων, de ventis.* 9) *ἐκλογὰς ἱστοριῶν, electa hiſtorica.* & 10) *περὶ προσφιλοῦς ὁμιλίας, de amica conſuetudine.* Ex libro II. & V. de mari rubro, necnon ex mirabilium epitome excerpta dat Photius infra Cod. CCL. De Agatharchide ipſo non repetam qvæ dixi lib. 3. cap. 8.

CCXIV. *Hieroclis* (Alexandrini Philoſophi) *περὶ προνοίας καὶ εἱμαρμένης καὶ τῆς τοῦ ἐφ' ἡμῖν πρὸς τὴν θείαν ἡγεμονίαν συντάξεως, de providentia & fato arbitriiqve noſtri cum divina gubernatione congruentia*, ad Olympiodorum, libri VII. in qvibus ſententias Platonis, Ariſtotelis, Alexandri Aphrodiſei, Plotini, Origenis, Porphyrii, Jamblichi, & magiſtrorum ſuorum Plutarchi Athenienſis & Ammonii (Hermeæ) Alexandrini expoſuit & Platonis dogma cum Ariſtotelis placitis conatus eſt conciliare. Ex hoc opere deperdito excerpta leguntur infra, Cod. CCLI. De Hierocle præter ea qvæ de illius egregiis in aurea carmina commentariis dixi lib. 2. c. 12. §. 7. conſuli poſſunt D. Godfridi Olearii τοῦ *μακαρίτου* prolegomena ad Euſebii librum qvem alteri ac vetuſtiori Hierocli oppoſuit. Olympiodorum ad qvem Hierocles junior ſcripſit, illum intelligo cujus commentaria in varios Platonis libros ſuperſunt adhuc inedita, de qvibus ſupra p. 354. ſeq.

CCXV. *Joannis Philoponi* liber *κατὰ τῆς σπουδῆς Ἰαμβλίχου, ἣν ἐπέγραψε περὶ ἀγαλμάτων*, contra *Jamblichi* Philoſophi ſcriptum, qvo *idola* ſive *imagines* Deorum, numine *plenas* voluit evincere. Idem ante Jamblichum in libro *περὶ ἀγαλμάτων* probandum in ſe ſuſceperat Porphyrius cujus veſtigiis illum inſtitiſſe non dubitat Holſtenius in vita Porphyrii cap. 9. Hodie univerſa iſta & Porphyrii & Jamblichi & Philoponi ſcripta deſideramus.

CCXIV.

** *Antimachi* poëtæ Colophonii antiqviſſimi qvi ante Platonem fuit, poëma elegiacum conſolationem de obitu *Lydes* uxoris ſuæ complexum memorat Plutarchus conſolat. ad Apollon. p. 106. Athenæus XIII. cap. VII. & Svidas in Ὀργεῶνες. De aliis Antimachi ſcriptis Lud. Kuſterus ad Svidam in Ἀντίμαχος.

CCXVI. CCXVII. CCXVIII. CCXIX. ORIBASII Medici 1) *libri qvatuor πραγματείας ἰατρικῆς, commentariorum Medicorum* ex *Galeni* ſcriptis contracti juſſu *Juliani* Imp. τοῦ τῆς εὐσεβείας ἀποστάτου, eiqve dedicati. Horum mentionem facit Oribaſius in præfat. ad ἑβδομηκοντάβιβλον, ſed ipſi qvidem interciderunt, certe editi non ſunt. 2) ἑβδομηκοντάβιβλος, *Synopſeos* (non ex Galeno modo ſed ex aliis etiam Medicis) *libri LXX.* ejusdem Juliani juſſu, cum priorem lucubrationem probaſſet, compoſiti. Ex hoc opere qvod libris LXXII. conſtitiſſe traditur apud Svidam in Ὀρειβάσιος * exſtant *libri primores XV.* nec non *XXIV. & XXV.* Latine tantum editi hactenus, ex verſione *Jo. Baptiſtæ Raſarii* Medici, Novarienſis, una cum præfatione Oribaſii ad Julianum Imp. 3) *Synopſis* prioris operis ἑβδομηκοντάβιβλου, ad filium *Euſtathium* ſcripta poſt Juliani Imp. mortem & *libris IX.* contracta. Hæc qvoqve edita exſtat ſed itidem Latine tantum ex jam laudati *Raſarii* verſione. Memorat etiam Svidas in Ὀρειβάσ. In Græco codice MS. apud Lambecium VI. p. 102. titulus eſt: σύνοψις καὶ ἐκλογαὶ ὑγιειναὶ προφυλακτικαί τε καὶ σύνθετοι, ἔτι δὲ σημειωτικαὶ καὶ θεραπευτικαὶ καὶ ἀνατομικαὶ ἀπὸ διαφόρων ἀρχαίων. Incipit: Κελεύσαντος τοῦ Ἰουλιανοῦ ποτὲ τοῦ θειοτάτου αὐτοκράτορος συναγαγεῖν με τῶν ἀρίστων ἰατρῶν τὰ ὅσα χρήσιμα καὶ ἀναγκαῖα πρὸς τὴν κτῆσιν τῆς ὑγείας, προθύμως συνήγαγον ἐν ἑβδομήκοντα βίβλοις. 4) εὐπορίστων, *de medicamentis facile parabilibus* & facili atqve expedita morbos vel vulnera curandi ratione ad *Eunapium*, qvem λογιώτατον ſive eruditiſſimum celebrat, *libri IV.* Pro Eunapio qvosdam codices habuiſſe *Eugenium* Photius teſtatur, ſed Eunapii nomen prætulere etiam codices qvibus uſus interpres uterqve Latinus. Nam hi qvoqve qvatuor libri exſtant Latine ex *Anonymi* verſione vulgata à Jo. Sichardo cum Cœlii Aureliani tardarum paſſionum libris, Baſil. 1529. fol. (non in 8. ut in Merklini Lindenio renovato excuſum:) & ex interpretatione nova laudati *Raſarii*, edita una cum cæteris Oribaſii

* Svidas videtur LXXII. libros numerare pro LXX. qvoniam una cum illis computavit libellos duos Oribaſii chirurgicos *de laqveis* ex Heracla, & *de machinamentis* ex Heliodoro, qvos habemus Latine verſos à Vido Vidio Florentino, atq; cum hujus Chirurgia editos Pariſ. 1544. fol. & deinde una cum aliis Oribaſii ſcriptis recuſos. Idem Svidas ait Oribaſium ſcripſiſſe libros qvatuor πρὸς τοὺς ἀποροῦντας τῶν ἰατρῶν, *ad medicos dubitantes.* nec non περὶ βασιλείας *de regno*, & περὶ παθῶν *de Affectibus.* Sed hi omnes interciderunt. Qvod autem Sardianum vocat Svidas, qvem Eunapius Pergamenum, in eo qvis non malit Eunapio aſſentiri? Deniq; *Scholia in Aphoriſmos Hippocratis* qvæ exſtant Latine ſub Oribaſii nomine vulgata à Jo. Gvinterio Andernaco Baſil. 1535. 8. & recuſa Pariſ. ac Venet. 1553. & Patav. 1658. 8. alium habere auctorem viris doctis videntur.

Digitized by Google

baſii ſcriptis Baſil. 1557. 8. & inter Medicos principes Henrici Stephani, Pariſ. 1567. fol. Oribaſii operum vetus interpretatio Latina multum diverſa ab edita tum ratione ordinis librorum, tum rerum tractatarum MSta fuit in Bibl. Renati Moreau, monente Labbeo Bibl. novæ MSS. p. 214. Teſtatur Oribaſius ſe in his libris ſuccincte complexum qvæ apud Galenum, Dioſcoridem, Apollonium, Rufumqve Epheſium & alios reperiſſet, & qvorum ipſe periculum feciſſet. In Oribaſii amici ſui laudem multa Eunapius in Sophiſtarum vitis, qvi inter alia p. 140. teſtatur illum non parum contuliſſe ut Julianus, à qvo Medicus adſcitus fuerat, in Imperatoris dignitatem eveheretur, idqve fuſius innuit Eunapius ſe expoſuiſſe in ſuis Annalibus qvos hodie deſideramus. Libro I. Anthologiæ hoc in Oribaſii imaginem legitur Epigramma:

Δίου Ὀρειβασίου τὸν, ἀθάνατον διὰ τέχνην
Πολλάκι δειμαίνουσα μίτους ἀνεβάλλετο μοῖρα.

Divi Oribaſii, qvem divinam propter artem
Sæpius reverita vitas hominum remiſit Parca.

Ex Oribaſii ſcriptis iterum Epitome Imp. Conſtantini Porphyrogeniti juſſu compoſita eſt à qvodam *Theophane*, qvæ Græce MS. exſtat aliqvoties in Bibl. Cæſarea. Vide Lambecium VI. p. 114. 116. 157.

Index ſcriptorum ex qvibus Oribaſius libros ex ἑβδομηκοντάβιβλου ſuperſtites compoſuit.

Agathinus lib. X. cap. 7.
Antylli primus liber de præſidiis extrinſecus incidentibus. IX. 3. 4. 9. 11. 13. 22. 23. 24. X. 2. 3. 12. 13. 19 - 36. Secundus de præſidiis evacuantibus. VII. 9. 10. 11. 12. 14. 16. 18. 21. VIII. 5. 10. 13 - 17. tertius de auxiliis liber IV. 11. V. 28. 29. qvartus liber VI. 1. 2. 3. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 21. 22. 23. 24. 26 - 36.
Apollonius Medicus. VII. 19.
Archigenes VIII. 1. 2. 23. 46.
Athenæus Medicus I. 2. 9. 11. V. 5. liber nonus & vigeſimus IX. 5. liber primus IX. 12.
Chius. XXIV. 31.
Creſius de elleboro. VIII. 8.
Dievchidas. IV. 5. 6. 7. VIII. 42.
Diocles. IV. 3. V. 4. 26. VIII. 22. 41. XXIV. 31.

Dioſco-

Dioſcorides V. 13. 25. libri XI. XII. XIII. integri ex Dioſcoride excerpti.
Epicurus VI. 37.
Galenus I. 1. 12. 41. II. 59. 62. 64. III. 1. IV. 1. V. 1. 6. 8. 10. 14. 15. 16. 18. VI. 4. 11. 37. VII. 1. 13. 15. 22. VIII. 18. 11. 19. 20. 44. IX. 1. 6. 10. 21. X. 1. 6. 41. XIV. 1. ſeq. 46. 51. 53. 57. 59. 63. 66. XV. totus ex Galeno de medicamentor. facultat. XXIV. 1. XXIV. 8. ex libro Galeni περὶ φωνῆς qvi intercidit. XXV. 2. ſeq. ex libro de oſſibus. Galeni ad Potamonianum de vomitibus. VIII. 21.
Goras I. 40.
Herodotus Medicus. V. 27. 30. liber de auxiliis VI. 20. 25. de præſidiis evacuantibus VII. 8. 17. VIII. 3. 4. 7. de præſidiis extrinſecus occurrentibus. X. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 17. 18. 37. 38. 39. 40.
Hippocrates VI. 38. VII. 23.
Hiſtoriæ rerum admirabilium in aqvis. V. 3.
Juſtus. VIII. 47. bis.
Lyci commentarii. VIII. 25. 43. IX. 25.
Marinus XXV. 58.
Menemachus. VII. 21. X. 14.
Mneſitheus VIII. 9. 38. Athenienſis, de facultatibus alimentorum II. 67.
Mneſitheus Cyzicenus IV. 4.
Philagrius libro de potionibus ſvavibus V. 17. 19. 20. 21. 22. 23.
Philotimi de facultatibus alimentorum. II. 69. IV. 10. V. 32.
Philumenus VIII. 45.
Rufus I. 40. II. 61. IV. 2. V. 9. 11. 12. VI. 38. VII. 26. VIII. 24. 39. 47. ſecundus liber de diæta V. 3. liber duodecimus V. 7. de nominibus partium humani corporis XXV. 1.
Sabinus. IX. 15.
Soranus de pudendo muliebri. XXIV. 31.
Xenocrates de alimento qvod ex aqvatilibus II. 58.
Zopyrus. XIV. 45. 50. 52. 56. 58. 61. 64.

Inter hos ſcriptores Oribaſio lectos penultimo loco apparet *Xenocrates*, inſignis & præclarus ſcriptor * Galeno ſæpius laudatus nec non Aëtio, Clementi Alex. Artemidoro, aliisqve, patria Aphrodiſienſis, clarus tempore Tiberii Imp. cujus lucubrationem de alimento ex aqvatilibus Græce vix tertiam partem olim editam à Geſnero, cum ante aliqvot annos ab illuſtri Paulo Vindingio τῷ μακαρίτῃ nactus ſim integram, juvat illam hoc loco tecum, Lector benevole, communicare.

* de eo dictum ſupra lib. 3. c. 3. p. 68. ſeq.

XENOCRATIS de alimento, qvod ex aqvatilibus exiſtit, judicium,

JO. BAPTISTA RASARIO Interprete.

I.

NAtantium natura cibus exiſtit, qvi in conviviis ſplendidis in deliciis eſt habitus, & magnum qvoqve ad ſalubrem victus rationem uſum præſtitit. Differunt vero piſces ex ipſa compage: ſiqvidem alii duræ, alii mollis carnis ſunt. Ac duræ qvidem ſunt carnis phagri, ſynodontes, bugloſſi, & lati, qvales ſunt pheſæ,* & rhombi: mollem vero carnem habent turdi, merulæ, fucæ, & ejusmodi qvi facilè digeruntur. Inter hos medii ſunt aſelli, bacchi, umbellæ.

II. Præterea qvidam ſaxatiles, qvidam pelagii ſunt. Ac magis alunt, qvi prope littora, qvam qvi aqvæ ductuum meatibus mali ſucci, & ori ingrati feruntur. Jam maria qvoqve in hac re differunt: ſunt nanque mediocres piſces qvi in Adriatico, ſed qvi in Tyrrheno degunt, ſvaviſſimi.

III. Qvinetiam verno tempore qvam plurimi, qvod ova pariant, ſunt præſtantiores, ut mulli: æſtate vero phagri, & ſynodontes. autumno vero hepatus, qvi cum annum excedit, † mali ſucci eſt, mugiles & lupi, delicatiores ſunt.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΟΥΣ περὶ τῆς ἀπὸ ἐνύδρων τροφῆς.

I.

Πεποίηται μὲν ἡ νηχαλαίων φύσις σιτίων ἄθυρμα ταῖς ἐντραπέζοις ἀπολαύσεσι, μέγα δ' ὄφελος κἀν ταῖς καθ' ὑγείαν διαίταις. Ἐξαλλάσσονται δὲ παρὰ συγκρίσεις ἰχθύες, ἐπεὶ οἱ μέν εἰσι σκληρόσαρκοι, οἱ δὲ ἁπαλόσαρκοι. Σκληρόσαρκοι μὲν φάγροι, συνόδοντες, βούγλωσσοι, καὶ οἱ πλατεῖς ὡς ψῆσαι ῥόμβοι. Ἁπαλόσαρκοι δὲ, κίχλαι, κόσσυφοι, φυκίδες καὶ ὅμοιοι εὐδιαφόρητοι καθεστῶτες. μέσοι δὲ ὀνίσκοι, βάκχοι, σκιάδες.

II. Ἔτι οἱ μὲν πετραῖοι, οἱ δὲ πελάγιοι, τροφιμώτεροι δὲ οἱ παρ' αἰγιαλῶν ὄχθαις, ἢ ὑδροχόων ἐκροαῖς κακόχυλοι καὶ ἄστομοι. Καὶ τὰ πελάγη δὲ διαφέρει. Μέτριοι μὲν γὰρ οἱ κατὰ τὸν ἀδρίαν. οἱ δὲ κατὰ τὸ τυρρηνικὸν ἡδύτατοι.

III. Καὶ ἔτι ἔαρος μὲν οἱ πλεῖστοι διὰ τὸ ᾠοτοκεῖν ἀμείνους, ὡς τρίγλαι, θέρους δὲ φάγροι τε καὶ συνόδοντες, φθινοπώρου ἥπατος παραιτητέος κακόχυμος ὤν. Κεστρίδαι ** καὶ λάβρακες τρυφερώτεροι. IV.

* Geſner. *pſetta*, paſſeres. Sed ὡς ψῆσαι, eſt *ut ita dicam*.

† *παραιτητέος, improbandus.* ** *κεστρεῖς δὲ* Ed. Wottonus libro VIII. de differentiis animal. Pariſ. 1552. fol.

IV. Ex ætate vero parui & novi facile corrumpuntur. Cetacei vero difficulter in ſuccum commutantur, duri ſunt, ac ſtomacho noxii. Qvi vero medium locum tenent, ii medio qvoqve modo ad diſtributionem ſunt affecti.

V. In partibus qvoqve differunt: nam in partibus qvæ ad caudam ſunt, cum motu exerceantur, bonum alimentum afferunt, ac delicati ſunt: In iis vero quæ ad ventrem pertinent, cum pingves ſunt tum fluitant, tum vero ad excretiones rite ſunt affecti. in dorſo vero dura caro eſt. at capita omnino propter ſalſum humorem, & pingvedinem non nutriunt, & difficulter diſtribuuntur. At facile admodum excernuntur maraugiæ & paguri: ſed maxime omnium mulli.

VI. Ex apparatu, aſſi magis nutriunt, ſed difficilius tranſeunt: elixi vero, parum nutriunt, ſed facillime dejiciuntur: itemqve marini ori ſvaves, apti ſtomacho, facillimi ad diſtribuendum, flaccidas ac molles carnes faciunt. nam & coloratos faciunt & ſangvinem creant, aluumqve ſubducunt. At fluviatiles & qvi in ſtagnis degunt, ſtomacho noxii ſunt, craſſam materiam faciunt, difficulter excernuntur. & nonnulli non ſunt marinæ materiæ expertes, ut coracinus qvi in Nilo naſcitur, & perca in Rheno: & in Tyberi lupus, qvi eſt ſubſi-

* in margine MS. σμυραίδες.

IV. Παρὰ δὲ ἡλικίας οἱ μὲν βραχεῖς καὶ νέοι εὔφθαρτοι, οἱ δὲ κητώδεις δύσχυμοι καὶ σκληροὶ καὶ κακοστόμαχοι. οἱ δὲ μέσοι πως εὐδιοίκητοι.

V. Παρὰ δὲ τὰ μέρη διαλλάττουσιν. ἐπὶ τοῖς οὐραίοις κινοῦνται γεγυμνασμένοι εὔτροφοι τρυφεροὶ, κατά τε τὴν νηδὺν ἅτε λιπώδεις ἐπιπολαστικοὶ καὶ πρὸς ἐκκρίσεις εὔθετοι, κατὰ δὲ τὰ νῶτα σκληρόσαρκοι. Κεφαλαὶ δὲ πάντως διὰ τὸ ἁλμυρὸν καὶ λιπῶδες ἄτροφοι καὶ δυσδιοίκητοι. Πάνυ δὲ εὐέκκριτοι μαυραυγεῖαι * τε καὶ πάγουροι καὶ μάλιστα τριγλῶν.

VI. Παρὰ δὲ σκευασίας ὀπτοὶ μὲν τροφιμώτεροι, δυσδιαχώρητοι δὲ, ἑφθοὶ ὀλιγότροφοι ῥᾶστα διαχωροῦντες. Καὶ θαλάσσιοι μὲν εὔστομοι, εὐκάρδιοι, πρὸς ἀναδόσεις ῥᾶστοι, πλαδαρᾶς καὶ μαλθακῆς σαρκὸς ποιητικοί. ποιοῦσι γὰρ εὐχρόους, αἵματος γονίμου, ** λαπακτικοὶ γαστρός. οἱ ποτάμιοι δὲ καὶ λιμναῖοι, κακοστόμαχοι. παχυμεροῦς ὕλης δραστικοὶ, δυσδιάκριτοι. ὥστινες οὐκ ἀποδέουσι τῆς θαλαττίας ὕλης, καθάπερ ὁ νειλῷος κορακῖνος καὶ ἐν ῥήνῳ πέρκη καὶ ἐν τύβερι λάβραξ

ὅς

** Geſner, γόνιμοι, ſcil. εἰσί.

gnatus. Itemqve Annienis, paluſqve in Phalernis, ejuſdem naturæ piſces gignunt. nam pabulum qvod illic eis ſuppetit, & boni ſucci eſt, & valde accommodatum. Ex omnibus vero piſcibus anteponendi ſunt ii, qvi virus non habent, & præpingves ſunt, ac boni ſucci & moderati.

ὅς ἐϛιν ἐπεϛιγμένος †, καὶ ὁ ἀννίων λίμνη τε κατὰ Φαλερνοὺς ὁμοφυεῖς ἰχθύος. εὔχυλον γὰρ καὶ εὐπρόσφορον ἡ ἐκεῖ δίδωσι δίαιτα. πάντων δὲ προκριτέον ἰχθύων τούς τε ἀβρόμους καὶ περιπιμέλους. εὐχύλους τε καὶ συμμέτρους.

VII. Cæterum ex piſcibus alii cartilaginei, alii molles, alii teſta operti: qvorum exponendæ ſunt qvalitates. Apua minimus eſt, gregarius, & in olla paratur. Alopeces, Hippuri, Thriſſæ, Lerusqve ex mari in flumen confugientia difficulter in ſuccum mutantur, ſtomacho non conveniunt, difficiliter concoquuntur, & exiguum alimentum præbent. Acharnes vero duræ eſt naturæ, ægre corrumpitur, nec eſt ſtomacho accommodatus, nec probum ſuccum gignit. Velonæ, quæ roſtri cornei ſunt, ineptæ ſtomacho, malique ſucci ſunt, non nutriunt, facile corrumpuntur. Bocæ, Iulides, Trachuri, qui Sauri ab aliquibus nominantur, & channi, & cæteri omnes qui ſartagini conveniunt, ori quidem comedendo apti ſunt, ſed tamen ſtomacho non ſunt idonei, & facile corrumpuntur, fluitant, ventremque non alunt.

VII. Τῶν δὲ ἰχθύων ἃ μέν ἐϛι νηχαλαῖα. ἃ δὲ σελάχη. τὰ δὲ μαλάκια. τὰ δὲ ὀϛεάκια, ὧν αἱ ποιότητες. ἄφυα βραχύτατόν ἐϛι, συναγελαϛικὸν, λοπάσι σκευαζόμενον. ἀλώπεκες, ἵππουροι, θρίσσαι, λέρος * ἐκ πελάγους φεύγουσιν ἐς ποταμὸν. δύσχυλα οὐκ εὐϛόμαχα, δύσπεπτα, ὀλιγότροφα. ἀχάρνης σκληροφυὴς δύσφθαρτος οὔτ᾽ εὐϛόμαχος, οὔτ᾽ εὔχυλος. βελῶναι, ῥάμφος κερατῶδες, οὐκ εὐϛόμαχοι. κακόχυλοι ἄτροφοι. βῶκες, ἰουλίδες. τραχοῦροι πρὸς †† ἐνίων σαυροὶ καλούμενοι. χάννοι ** καὶ πᾶν τὸ τηγάνῳ ἁρμόζον εὐϛόμαχον, εὔφθαρτον, ἐπιπολαϛικὸν, κοιλίας ἄτροφον.

VIII. Erythrinus ori gratus aluum ſiſtit, duræ compagis eſt, ad nutriendum valet: & ad res

VIII. Ἐρυθρῖνος, εὔϛομος, ϛατικὸς κοιλίας, σκληροπαγὴς, τρόφιμος, ἐντατικὸς πρὸς συνουσίας. εἴ τις αὐτὸν ἐν

† varius, pictus. * in MS. margine σύλλερος. †† id, παρ᾽ ** id. χάνναι

Digitized by Google

venereas excitandas, ſi quis eum vino ſuffocatum bibat, aptus eſt. Thranis, aut Xiphias cetaceus eſt piſcis, & in fruſta ſecatur: ori autem ingratus eſt, ſcaber, difficilis ad conficiendum, valenter nutriens, grave olens: quamobrem & cum ſinapi comeditur, & in olla paratur: ejusque præſtantior pars eſt imus venter. Thynnus, & Thynnis, colias, horcynus, pelamis, ſcombrusqve non apti ſtomacho ſunt, mali ſucci ſunt, flatum gignunt, ſcabri, difficiles ad excernendum, nutriunt: qvorum valentiſſime nutrit pelamis: colias vero & ori ingratus eſt, & nullius ſucci: at thynnis ei ſubjicitur. Thynnus vero difficulter concoquitur.

IX. Siones, brachycephali, pectines, chelidones, uranoſcopi, galei, canes, & qvæ ſunt generis ejusdem, mali ſucci, & gravis odoris ſunt, ſegnem materiam trahunt & gignunt. Apti autẽ menſæ ſunt ſargi, melanuri, canthari, ſuntqve ſtomacho idonei, boni ſucci, ac facile diſtribuuntur. Præterea vero alunt, & apti ſunt ad excernendum. Salpæ aunt pelagiæ acris ſunt ſaporis: ori gratæ, difficulter corrumpuntur, difficulter ſeparantur, alunt, facile excernuntur: at qvæ in littoribus capiuntur, duræ ſunt carnis & mali ſucci, & ori inſvaves. Bugloſſi vero, & paſſeres durã carnẽ habent,

ἐν οἴνῳ πνίξας πίοι. θρανὴς ἢ ξιφίας κητῶδες ἐστὶ τεμαχίζεσθαι. ἄστομος δ' ἐστὶ, ψαφαρὸς, δυσκατέργαστος, πολύτροφος, βρομώδης. διὸ μετὰ σινήπεως ἐσθίεται καὶ λοπᾶσι, κρεῖττον δὲ τὸ ὑπογάστριον. θύννος καὶ θύννις, κολίας. ὀρκύινος, πηλαμὶς, σκόμβρος. οὐκ εὐστόμαχοι, κακόχυλοι. φυσώδεις, ψαφαροί. δυσέκκριτοι, τρόφιμοι, ὧν τρυφερωτέρα * ἡ πηλαμίς. ἄστομος δὲ καὶ ἄχυλος ὁ κολίας. ἡ δὲ θύννις ὑποτέτακται, δύσπεπτος δὲ ὁ θύννος.

* Raſarius legit τροφιμωτέρα.

IX. Σειῶνες βραχυκέφαλοι. κτένες, χελιδῶνες, οὐρανοσκόποι. γαλέοι. κύνες, καὶ οἱ ὅμοιοι κακόχυλοι. βρομώδεις ἀργῆς ὁλκιμοι ὕλης γόνιμοι. εὐτράπεζοι δὲ, σαργοὶ, μελάνουροι. κάνθαροι. εὐστόμαχοι, εὔχυλοι, εὐδιοίκητοι, τροφώδεις δὲ καὶ πρὸς τὰς ἐκκρίσεις εὖ ἔχουσι. σάλπαι αἱ πελάγιαι, δριμεῖαι, εὔστομοι, δύσφθαρτοι. εὔχυλοι. δισδιαχώρητοι, τροφώδεις, εὐέκκριτοι. αἱ δ' ἀπὸ αἰγιαλῶν, σκληρόσαρκοι καὶ κακόχυλοι, ἄστομοι, βούγλωσσοι. * ψῆσαι, σκληρόσαρκοι. δύσφθαρτοι. εὔχυλοι. εὐέκκριτοι. γλαυκὸς μετὰ

* Geſner. ψῆτται.

ac difficiliter corrumpuntur: boni tamen ſucci ſunt,& facile excernuntur. Glaucus, cum lupo (eſt enim in omnibus ei ſimilis) minus.

X. Præſtat autem ſparo ellops, ſtomachoqve eſt idoneus, ſuccum dulcem gignit, alit, facileqve excernitur. Hepatus: hemaxias mediocriter alit, delicatus, ſolutus ori gratus, difficulter vero concoqvitur, & alit, & facilis excretionis eſt. Mugil vero pelagius optimus, ori gratus, acer, lupo non cedens. Præterea hic qvoqve præterqvam qvod tener eſt, facile ſubducitur: in limpidis qvidem ac puris fluminibus natans marinam duritiem dulcis temperiei beneficio remittit: qvi vero in turbidis, & ſtagnis, in qvibus aqva ſtat, gravioris odoris eſt, difficillime diſtribuitur, cumqve ex limo pingvis fit redditus, admodum inertem carnem habet: cum vero in magnitudinem excrevit, indureſcit. nonnulli vero mugilem, plotem vocant.

XI. Citharus & rhombus lati ſunt: rhombusqve ſolidus eſt, difficiliter corrumpitur, qvi qvidem ſi magnus fit, qvoniam difficiliter conficitur, ſatis alit: & per unum diem aſſervatus coqvi debet. at citharus mali ſucci eſt, & ſtomacho non idoneus: ægre corrumpitur, facile excernitur. Cichelæ, Cottyphi, phycides, teneræ ſunt carnis, boni ſucci, facile digeruntur;

λάβρακα, (ἔοικε γὰρ πάντα αὐτῷ) ἧττον.

X. Προσφέρει * δὲ σπάρου ἔλλοψ, εὐστόμαχος, γλυκύχυλος, τρόφιμος. εὐέκκριτος, ἥπατος ἡ μαζίας τρυφερὸς μέσως. εὔθρυπτος, λελυμένος. εὔστομος, δύσπεπτος δὲ καὶ τρόφιμος, καὶ εὐέκκριτος. κεστρεὺς πελάγιος ἄριστος, εὔστομος, δριμὺς οὐκ ἀπολείπων λάβρακος, εὐδιαχώρητος καὶ οὗτος πρὸς τὸ τρυφερὸν ποταμοῖς διαυγέσι καὶ καθαροῖς νηξάμενος, ἀναχαλᾷ τὴν θαλάττιον σκληρότητα, ἀπὸ τῆς τοῦ γλυκέος ἐπικεράσεως. ὁ δ' ἐν θολεραῖς καὶ στάσιμον ἐχούσαις ὕδωρ λίμναις, βρομωδέστερος, δυσδιοικητότατος, πρὸς τῆς ἰλύος πιαινόμενος, πάνυ ἀργὴν ἔχων τὴν σάρκα. μεγεθυνόμενος δὲ σκληροῦται. καλοῦσι δέ τινες καὶ πλῶτα τὸν κεστρέα.

XI. Κίθαρος, καὶ ῥόμβος, πλατεῖς εἰσιν. ὁ ῥόμβος στερεὸς, δύσφθαρτος. Χρὴ δὲ τὸν μέγαν προσωλίσαντας ἡμέραν ἕψειν δυσκατέργαστον ὄντα καὶ εὔτροφον. ὁ δὲ κίθαρος, κακόχυλος, καὶ οὐκ εὐστόμαχος. δύσφθαρτος, εὐέκκριτος. κίχλαι, κόττυφοι, φοικίδες, ἁπαλόσαρκοι εὔχυλοι,

* προσφέρει, ut infra c. 18.

Digitized by Google

non nutriunt, ad alui dejectionem accommodati.

XII. Coraxus duræ carnis eſt: & cum major eſt, atqve auctior, gravis odoris, difficilis diſtributionis, ori aptus: alienus tamen á malæ materiei ſobole: eſtqve ceteris ſimilibus ſvavior. Lupus vero variatur: nam quanto maior eſt, tanto durior efficitur. bimeſtris eſt optimus, ſtomacho idoneus, boni ſucci, tener.

XIII· Urſa dulcem ſuccum facit, nutrit, facile diſtribuitur, & facile excernitur, atqve ita qvidem de pelagia cenſendum eſt. At qvæ in piſcinis degit, omnia habet contraria, qvemadmodum in aliis qvoqve piſcibus uſu venit. Ori nanqve inſvaves ſunt ii, qvi concluſi vivunt. Qvæ vero in fluminibus degit, eo qvod ex mari frigidam aqvam ſubit, ori grata, teneraqve eſt: qvæ vero in portus † tranſit, limoſa, & coanguſtata, & pingvis reddita ori ingrata eſt.

XIV. Aſellus non acris ſaporis eſt, boni ſucci, difficilis diſtributionis, facile ſubducitur, alit. Scorpenæ duræ carnis propter ſuccos ſunt, & ob eam cauſam apparatu indigent: & cum ad excretiones aptæ ſint, ori qvoqve ſunt gratæ. Umbellæ ori ſvaves, boni ſucci, facilis diſtributionis, non admodum nutriunt, facile excernuntur. Scarus ori gratus, difficulter digeritur: fa-

εὔχυλοι, εὐδιαφόρητοι, ἄτροφοι, πρὸς διαχώρησιν ἐπιτήδειοι.

XII. Κόραξος σκληρόσαρκος καὶ μᾶλλον αὐξόμενος, βρωμώδης, δυσδιοίκητος, εὔστομος ἀποδέαν φαύλης γονίμου ὕλης. ὧν ὁμοίων ἡδύτερος. λάβραξ ἐξαλλάσσεται ὅσον αὔξεται, σκληρότερος γενόμενος ἄριστος, ὁ μηνῶν δυεῖν εὐστόμαχος, εὔχυλος, τρυφερός.

XIII. Ἄρκος, * γλυκύχυλος, τρόφιμος, εὐδιοίκητος, εὐέκκριτος. τὰ δὲ μὲν περὶ πελαγίου. ὁ δ' ἐν δεξαμέναις ἐναντίος τούτοις, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἰχθύων συμβαίνει, ἄστομοι γὰρ οἱ σύγκλειστοι. ὁ δὲ ποτάμιος κατὰ ψυχροῖς ὕδασιν ὑποδύνων ἐκ τῆς θαλάττης, εὔστομος, τρυφερός. ὁ δ' εἰς λίμνην μεθιστάμενος ἰλιώδης καὶ στεναγούμενος, πιαινόμενος, ἄστομος.

* Wottonus urſæ non meminit, & omnia iſta refert ad lupum, non male, cum cruſtaceis infra peculiaris ſit locus.

XIV. Ὀνίσκος δὲ οὐ δριμὺς, εὔχυμος, δυσδιοίκητος, εὐδιαχώρητος, τρόφιμος. σκόρπαιναι σκληρόσαρκοι διὰ χυμῶν, διὸ χαίρουσι σκευαῖς, εὔστομοι πρὸς ἐκκρίσεις. σκιαδεὺς εὔστομος, εὔχυλος, εὐδιοίκητος, οὐκ ἄγαν τρόφιμος, εὐέκκριτος. (σκάρος εὔστομος, δυσδιοίκητος, εὔφθαρτος, εὐέκκριτος.*) ὁ δὲ ἀρτιάλωτος καὶ μὴ ζωγρείοις

† *lacu.* * parentheſi incluſa deſunt in MS.

cile corrumpitur, & dejicitur, qvi vero nuper captus eſt, neqve vivariis fuit incluſus, multa habet interiora, & ori gratus eſt, & fluitans, facile corrumpitur.

XV. Synodon: habet ille qvidem carnem duram, ſed tamen non eſt alimenti expers †: boni vero eſt ſucci, ac facile diſtribuitur, & mediocriter nutrit, & facile excernitur. Mullus obſoniorum præſtantiſſimus eſt, & ſtomacho idoneus, & boni ſucci, & ori gratus, caro plana, difficilis ad corrumpendum, & mediocris ad excernendum. Differt autem pelagius à ſaxatili, qvod rufus ſit, cinnabariqve atqve auro ſimilem aſpectum habeat: itemqve barbam fert: his autem inferiores ſunt ii, qvi in littoribus vivunt. Phagrus duræ carnis eſt, difficulter corrumpitur, non facile ſecernitur. Aurata candidæ carnis eſt, ſolida, condenſa, boni ſucci, facilis diſtributionis, alitqve & non difficulter excernitur. Congrus nec ori gratus, nec mali ſucci eſt, modice aptus ad concoqvendum, & alendum, & ad excernendum vitio vacans.

XVI. Urticæ, qvæ etiam acalephæ dicuntur, gratæ ori, & ſtomacho non mediocriter ineptæ: ſed aſſatæ elixis ſunt accommodatiores. Aluum cient, urinamqve magis movent; qvæ poſt purgationem exortæ juxta calculos, lotæ, & per-

ζωτρείοις ἐγκεκλεισμένος, πολλοῖς ἐγκάτοις, εὔστομος, ἐπιπολαστικὸς, εὔφθαρτος.

XV. Συνόδους, σκληρόσαρκος μὲν οὐκ ἀτρύφερος δὲ, εὔχυλος, εὐδιοίκητος, τροφώδης μέσως, καὶ εὐέκκριτος. * τρίγλα ἐπιφανεστάτη ὄψων, εὐστόμαχος, εὔχυλος, εὔστομος, πλακώδης σὰρξ, δύσφθαρτος, μετρία πρὸς ἐκκρίσεις, διαφέρει δὲ ἡ πελάγιος τῆς πετραίας, διάπυρος οὖσα κινναβάρει καὶ χρυσώπῃ, πωγωνοφόρος δ' ἐστὶ. λείπονται δὲ τούτων αἱ παραιγιάλιοι. Φάγρος σκληρόσαρκος, δύσφθαρτος οὐκ εὐέκκριτος, χρυσόφρυς, λευκόσαρκος, στερεὸς, σύχκριτος, εὔχυλος, εὐδιοίκητος, τρόφιμος, οὐ δυσέκκριτος, γόγγρος, οὐκ εὔστομος, οὐδὲ κακόχυμος, μετρίως δ' εὔπεπτος, τροφώδης, πρὸς ἐκκρίσεις δὲ ἄμεμπτος.

Περὶ κνίδης.

XVI. Κνίδαι ἢ ἀκαλῆφαι, εὔστομοι, κακοστόμαχοι δὲ οὐ μετρίως, ὀπταὶ δὲ τῶν ἑφθῶν ἐπιτηδειότεραι, λυτικαὶ κοιλίας, οὐρητικώτεραι δὲ αἱ μετὰ τὴν κάθαρσιν αἱ φύουσαι πρὸς ταῖς ψήφοις, πληθεῖσαι, καὶ συστραφεῖσαι

† *non prorſus non tener.*

* Qvæ ſeqvuntur, in Geſneri editione deſiderantur.

Digitized by Google

exiguo ſali mixtæ, atqve ita parum aſperſæ ſunt, ut mediocriter mandi poſſint, & aſſatione concretæ aut verubus aut ſurculis ſuper carbonibus maluæ, aut ſarmentorum, ut valenter ſolvant. Cum paſſo autem, aut vino mulſo guſtum excitantes facile coquuntur, facileqve excernuntur: qvæ vero ex paſſo & oleo elixantur cum alio etiam condimento, id qvidem ſeruant ut lubricæ ſint, atqve attrahant: ſed & explent, & difficulter concoquuntur, & alvum magis relaxant.

φεῖσαι πάνυ ὀλίγοις ἁλσὶ, παθεῖσαί τε ὅπως ὀλίγον μετρίως εἶναι σιτηραὶ, τῇ δὲ ὀπτήσει παγεῖσαι, διʼ ὀβελῶν ἢ καρφῶν ἐπὶ ἀνθράκων μαλάχης ἢ κλημαλίνων, ὥστε ἐναργῶς ἄρεσθαι. μετὰ γλυκέος δὲ ἢ οἰνομέλιτος ποιαναποιῆσαι γεῦσιν, εὔπεπτοι καὶ εὐέκκριτοι. αἱ δʼ ἐν γλυκεῖ καὶ ἐλαίῳ ἑψόμεναι μετὰ τῆς ἄλλης ἀρτύσεως τὸ μὲν ὀλισθηρὸν καὶ ὁλκιμὸν φυλάττουσι, πλήσμιοι δὲ οὖσαι καὶ δύσπεπτοι, τὴν κοιλίαν ἀναχαλῶσι μᾶλλον.

De teſtâ opertis.

Περὶ ὀστρακίων.

XVII. Glandes optimæ ſunt, qvæ æſtate capiuntur, aptæ, eis ut veſcamur: qvæ qvidem exoriuntur, ubi aqva dulcis mari admiſcetur. nam & alunt, & dulces ſunt: plerunqve autem in petris educantur. Svaviſſimæ enim ſunt qvæ alunt, friabilesqve ſunt, multumqve ſucci faciunt ad aluum molliendam accommodatæ, & ſtomacho idoneæ, ori gratæ, teneræ & urinam cient. Succus earum ſimplex confici non poteſt: at ius decoctarum ad excretionem valet. qvæ vero in petris vitam non degunt, acres ſunt, & medicamenti facultatem præ ſe ferunt, & plus ventrem citant, qvam urinas moveant.

XVII. Βαλάνων ἄρισται αἱ θερίας λαμβανόμενοι, ἐπιτήδειοι πρὸς βρῶσιν, αἳ γίνονται ὅπου ἐπιμίγνυται γλυκὺ ὕδωρ, τρόφιμοι δʼ εἰσὶ καὶ γλυκεῖς, πλέον δʼ εἰσὶν ἐντρεφόμεναι πέτραις, ἥδισται γὰρ αἱ τροφώδεις εὐλέαντοι, πολύχυλοι, πρὸς κοιλίας μάλαξιν ἐπιτήδειοι, στομάχῳ προσηνεῖς, εὔστομοι, ἁπαλαὶ, κινητικαὶ οὔρων. Τὸν χυλὸν αὐτῶν ἁπλοῦν ἀμεταποίητον. τὸ δὲ ἀφέψημα αὐτῶν ἐστὶ διαχωρητικόν. αἱ δὲ μὴ ἐν πέτραις δριμεῖαι καὶ φαρμακώδεις; δραστικαὶ κοιλίας πλέον, ἐλάττω δὲ τῶν οὔρων.

XVIII. Glycymerides præſtantiores ſunt trachibus, inferiores autem peloridibus: hæ nanqve ſtomachum diſgregant. earum caro dura eſt illa qvidem, ſed non expers

XVIII. Γλυκυμαρίδες προφέρουσι τῶν τραχέων, μειονεκτοὶ δὲ πελωρίδων. εἰσὶ δὲ διακριτικαὶ στομάχου. σκληρὸν δʼ ἐστὶν αὐτῶν τὸ σαρκῶδες, οὐ μὴν ἄτρο-

alimenti: & urinam magis, qvam pelorides cient: aſſatæ autem, mea qvidem ſententia, indureſcunt: elixatæ vero & conditæ ori ſunt gratæ. Ex genere peloridum ſunt hiatulæ. diverſæ autem ſunt atqve variæ, & longæ, ut Dicæarchiæ in Lucrino lacu: & Alexandriæ in portu. ſunt enim dulces: & boni ſucci: qvæ vero ſub Pharo, & Diolco, & Ponto, & inſula, oblongæ ſunt, & aſperæ, glandibus qvercinis ſimiles. & æqve ac phagi echinum producentes. albæ autem ſunt duræ, atqve acres.

XIX. Pectines optimi ſunt, qvi ad juſtam magnitudinem pervenerunt, cavi, colore nigriore: præſtant autem vere ac æſtate, ſiqvidem eo tempore ad lunæ incrementum maxime augentur. Omnibus autem antecellunt Mitylenei magnitudine, natura, humoris bonitate. His ſimiles Jonium mare juxta Illyrida, Hetruriam, Salonas, & Latium producit. Jam vero & Chios, & vicinæ inſulæ, itemque Alexandria hujusmodi piſces ferunt. Pontus vero multos fert, ſed minutos, & qvi ægre augeantur. dulces ſunt, ac facilius qvam oſtrea concoqvuntur. Ex aceto ſumpti ad excretionem accommodantur, & cum ex poſca concoqvuntur, dulcitudinis participes ſunt, qvam aſſando deponunt.

φω, οὐρητικώτεραι δ' εἰσὶν μᾶλλον τῶν πελωρίδων, ὀπταὶ δὲ καὶ ἑφθαὶ σκληροποιοῦνται, ἑψηθεῖσαι δὲ καὶ ἀρτυθεῖσαι, εὔστομοί εἰσι. γίγνονται δὲ καὶ γένη πελωρίδων τε καὶ χηνῶν, διάφοροι δὲ ποικίλαι καὶ στρογγύλαι, ὡς ἐν δικαιαρχίᾳ ἐν τῷ λουκρίνῳ λάκκῳ, καὶ αἱ ἐν τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ λιμένι, γλυκεῖαι γὰρ καὶ εὔχυλοι: αἱ δ' ὑπὲρ Φάρον καὶ τὸν διόλκον τήν τε γέφυραν καὶ τὴν νῆσον, ἐπιμήκεις, τραχεῖαι, βαλάνοις ἐοικεῖαι δρυΐναις ἐμφερεῖς φήγοις τὸν ἐχῖνον φερόμεναι, λευκαὶ δ' εἰσὶ καὶ σκληραὶ καὶ δριμεῖαι.

XIX. Κτένες κράτιστοι οἱ εὐμεγέθεις, κοῖλοι, τὴν χρόαν μελάντεροι. ἀκμάζουσι δ' ἦρος καὶ θέρους, τότε γὰρ αὔξονται, μάλιστα πρὸς σελήνην. διάφοροι δ' οἱ ἐν μιτυλήνῃ πάντων μεγέθει, φύσει, εὐχυλίᾳ. φέρει δ' ὁμοίους τούτοις ὁ ἰόνιος κόλπος κατ' Ἰλλυρίδα, καὶ σαλώνας, καὶ λάτιον, φέρει δὲ καὶ χῖος καὶ συχναὶ τῶν νήσων καὶ ἀλεξάνδρεια. ὁ δὲ πόντος, φέρει μὲν πολλοὺς, βραχεῖς δὲ καὶ δυσαυξεῖς, γλυκεῖς δ' εἰσὶ καὶ εὐπεπτότεροι τῶν ὀστρέων, διαχωρητικοὶ δ' εἰσὶ μετ' ὄξους καὶ ὀποῦ διὰ τὸ ποσῆς γλυκύτητος μετέχειν, ἣν ἀποβάλλουσιν ὀπτώμενοι.

Digitized by Google

XX. Pari qvoqve modo contriti aluum ſolvunt. idqve ſive recentes, ſive vetuſti fuerint: parum autem urinam cient, qvi buxei coloris ſunt, ſicut oſtrea, non facile corrumpuntur. Elixi aſſatis ad alvum ſubducendam aptiores ſunt: qviqve magis aſſati ſunt, minus ſucci habent, & difficulter excernuntur. Exiſtimandum qvoqve eſt, eos qvi in ſuis teſtis aſſantur, minus hujuſce incommodi habere & facilius alere, & minus eos perturbare: valentiores autem aſſati ſunt, qviqve expurgati plane pureque fuerint, ii grati ori ſunt, & facile concoquuntur, & teſtaceis anteferendi ſunt illi, qvi ſale conditi ſunt nec admodum perturbant. nativam autē dulcedinem in muria conſervant, & urinam movent: ac candidi qvidem & lati, ſunt dulciores. Atqve albi ſunt duri: rufi vero ſunt viroſi, & urinam cient: varii autem medii ſunt, & eorum aliqvi fucis ſunt ſimiles, qvi per ſe dati, difficulter concoquuntur, & tamen urinam movent. Aſſumpti vero pectines remedio ſunt iis, qvorum veſica ulceribus ſordidis, & cruſtam habentibus vexatur: ſiqvidem ea expurgant.

XXI. Buccinæ ſunt duriores purpurâ, & magnitudine ac loco differunt: triplicesqve vires habent teſtæ, colli, & excrementi in teſta contenti. Nam ſcabra ſubſtantia piſ-

XX. Ὁμοίως δὲ καὶ λῦοι, λύουσι κοιλίαν, καὶ ἂν παλαιοὶ ὦσιν ἢ νηροὶ, ὀλίγον δ' εἰσὶ κινητικοὶ τῶν οὔρων, οὐκ εὔφθαρτοι οἱ πυξίζοντες, καθάπερ τὰ ὄστρεα, κρείττω δὲ οἱ ἑφθοὶ τῶν ὀπτῶν πρὸς τὸ ὑπακτικὸν τῆς γαστρὸς. οἱ δ' ὀπτώμενοι ἀχυμότεροι, δυσέκκριτοι δέ. ὑποληπτέον δ' ἐλάττους ἔχειν τὸ ἄτοπον τούτοις ἐν τοῖς ἑαυτῶν ὀστρακίοις ὀπτομένους εὐτροφωτέρους καὶ ταρακτικοὺς ἧττω. εὐστομώτεροι δὲ ὀπτοί. καταραθέντες ἀκράτως εὔστομοι, εὔπεπτοι, προκριτέοι τῶν ὀστρακίων, καὶ οἱ ταριχευόμενοι δὲ κοιλίαν οὐ ταράσσουσι, τηροῦσι δὲ τὴν φυσικὴν γλυκύτητα ἐν ἅλμῃ μένοντες, οὐρητικοὶ δ' εἰσίν, εἰσὶ δὲ οἱ λευκοὶ καὶ πλατεῖς γλυκύτεροι, σκληροὶ δὲ οἱ λευκοὶ, οἱ δὲ πυῤῥοὶ βρωματώδεις καὶ οὐρητικοὶ, οἱ δὲ ποικίλοι μέσοι, καὶ ποσὰ δὲ αὐτῶν ἐμφέρει φυκίοις. ἰδίᾳ δὲ δοθέντα, δύσπεπτα μὲν, οὔρων δὲ κινητικά, ἐσθιόμενοι δὲ οἱ κτένες, ἐπαρκοῦσι τοῖς ῥυπαρὰ καὶ ἐσχαρωμένα περὶ κύστιν ἔχουσιν ἕλκη ἀποκαθαίροντες.

XXI. Κήρυκες, σκληρότεροι μέν εἰσι πορφύρας, παρὰ μεγέθη δὲ καὶ τόπους διαφέρουσι, τρισσὰς δ' ἔχουσι δυνάμεις, τοῦ τε ὀστράκου καὶ τραχήλου

καὶ

cis aluum ſiſtit, ac præcipue ſi aſſ:-tur: contra magis facit elixa. Collum earum aluum ſolvit, difficulterqve concoqvitur: idcirco ex ſinapi, vel aceto, aut liqvore, aut pipere corrigere ipſum debent, qvi eodem veſcuntur. Aqva deniqve qvæ ex eis emanat, calefacta ventrem ſubducit: cum eo vero excremento qvod teſta continetur, coacta, magis gilua fit, & piſcis qualitatem præfert: ſi vero totæ decoqvantur, majorem ſiſtendi vim habebunt: & ſitim offerent: qvidam vero eas elixantes lævigant, & æqve ac urticas condiunt, fiuntqve ori gratæ. Luna exoriente plenæ, & æſtate graciles.

XXII. Purpuræ majores, duriores ſunt: & earum coria mediocriter corrumpuntur: colla difficulter conficiuntur, ægre ſecedunt ægreq; corrumpuntur. Aptæ ſtomacho, pauci humoris ſunt, vix mandendo diſſolutæ. fundum vero aut earum excrementum; facile conficitur, facile ſecedit, majorem piſcis facultatem affert, urinam ciet, ſudorem movet, ſputum creat. Si qvis eo largius veſcatur, bilem, nauſeamqve facit, & atri humoris copiam gignit: partes autem ad caudam pertinentes, aut extremitates earum, qvæ ejuſdem ſunt generis, qvæ turbinatæ ſunt, omnium ſunt aptiſſimæ, earumqve uſus elixando & aſſando humorem ex ſe emittit

καὶ μήκωνος. ἡ δὲ γὰρ ψαφαρά ἐστιν ἰχυώδης, σαλτικὴ κοιλίας, καὶ πλέον εἰ ὀπτηθείη, ἀντιπεραστικωτέρα δὲ ἡ ἑφθή. οἱ δὲ τράχηλοι αὐτῶν λύουσιν κοιλίαν, δύσπεπτοι δ' εἰσί. χρὴ δὲ διὰ νάπυος, ἢ ὄξους, ἢ ὀποῦ, ἢ πεπέρεος ἐπανορθοῦσθαι αὐτοὺς ἐσθιομένους. τὸ δὲ ἀπ' αὐτῶν ὕδωρ, διαχωρητικὸν κοιλίας θερμὸν γενόμενον, σὺν δὲ τῇ μήκωνι ἑψόμενον, κιῤῥότερον καὶ ἰχυῶδες. ὅλαι δὲ καθεψηθέντες, σταλτικώτεροι καὶ διψώδεις γίγνονται. ἔνιοι δὲ ἑψήσαντες αὐτοὺς, λεαίνουσιν ἐμφερῶς ἀκαλύφαις ἀρτύοντες, γίγνονται εὔστομοι, ἀνατολικῆς δὲ σελήνης πλήρεις, λεπτοὶ δὲ θέρους εἰσίν.

XXII. Πορφύραι δὲ αἱ μείζους σκληρότεραι, καὶ τοῖς ἑαυτῶν δέρμασι μετρίαν διαφορὰν ἔχουσαι. τράχηλοι μὲν γὰρ δυσκατέργαστοι, δυσδιαχώρητοί τε καὶ δύσφθαρτοι, εὐστόμαχοι, ὀλιγόχυμοι, μόλις διαλυόμενοι τῇ μασήσει, οἱ δὲ πυθμένες ἢ μήκωνες, μαλακοὶ, ἰχθυωδέστεροι, διουρητικοὶ ἱδρωτικοὶ, σιελοποιοί. πλεονάσαντες δὲ, χολερώδεις, ναυτιώδεις, μελάνων ἀπολαυστικοί. τὰ δὲ κολύλια ἢ κορύφια τῶν ὁμογενῶν ὁπόσα στρομβοειδῆ πάντων ἐστὶν ἐπιτηδειοτάτη ἡ προσφορὰ αὐτῶν, ὠμῶν τε καὶ σκευαστῶν, ἑψήσει καὶ ὀπτήσει. χυμὸν ἀνίησιν εὔστομον, εὐστό-

μαχον,

Digitized by Google

ori gratum, ventriculo idoneum, aluum ſubducentem, dulcium urinarum motorem, parum tamen carnis facit, ad cochlearum proportionem. ſed & ori ſvavem odorem conciliat. Ad vini potun incommodæ: elixatæ nutriunt: aſſatæ vero duræ ſunt: earum excrementum, quod teſta continetur, ſiſtit more buccinarum.

XXIII. Cochleæ duræ ſunt, difficulter conficiuntur. harum ſpecies ſunt hæ, teres, qvæ tubæ modo ſufflat: rotunda, qvæ oleum effundit. harum qvæ nimis magnæ ſunt, ineptæ ad comedendum cenſentur, qvia viroſæ ſunt, duræqve ac bilim creant, & multa eis caro ineſt, cetaceæqve ſunt. Brevium uſum nonnullis placet cum aceto mulſo, aut cum foliis viridibus rutæ, cum oxypipere: qvæ vero qvinqve digitorum ſunt, & imam partem acutam habent, quæqve helices, aut actinophori nominantur, minus qvidem carnis, qvam ceteræ cochleæ habent, ſed tamen explent & ſuperfluunt: at præmadefactæ, & aſſatæ, atqve ex aceto ſumptæ, accomodatiores ſunt. Ac cochleæ omnes incoctæ ventrē perturbant: marinæ vero vertices habent dulciores: ſuntqve teneræ, boni ſucci, difficulter corrumpuntur, leves comparatione terreſtrium: valentiores enim & molliores ad excretionem cenſentur, ſvaviorisqve odoris, &

μαχον, κοιλίας ἐπαγωγὸν, γλυκὺν, κινητικὸν οὔρων. μικρόσαρκοι ἀνάλογον κοχλίαις, ἀπεργάζεται δὲ καὶ στόματος εὐωδίαν, πρὸς οἰνοποσίαν δὲ ἄθετα· ζεσθέντα τρόφιμα, ὀπτὰ δὲ σκληρά. ὁ δὲ μήκων αὐτῶν σταλτικωτέρα, τρόπον κηρύκων.

XXIII. Κοχλίαι σκληροὶ, δυσκατέργαστοι, τὰ δὲ τούτων εἴδη, τὸ μὲν ἐπίμηκες, οὕτω καὶ σάλπιγγος δίκην ἐμφυσῶσι, τὸ δὲ στρογγύλον ᾧ τοὔλαιον ἀναχέουσι. Τούτων δ' οἱ μὲν ὑπερμεγέθεις ἄβρωτοι διὰ τὸ βρομῶδες καὶ σκληρὸν καὶ χολερικὸν, πολύσαρκόν τε καὶ κητῶδες, τῶν δὲ βραχέων ἐνίους προσφορὰ πείθει μετ' ὀξυμέλιτος ἢ χλωρῶν πηγάνου τε μετ' ὀξυπεπέρεος. οἱ δὲ πενταδάκτυλοι ὀξυπύθμενοί τε τῶν ἄλλων κληζόμενοι. ἕλικες ἢ ἀκτινοφόροι ἀσαρκώτεροι μέν εἰσι παρὰ τοὺς ἄλλους κοχλίας, πλήσμιοι δὲ καὶ ἐπιπολαστικοὶ, προβρεχόμενοι δὲ ὀπτοὶ καὶ ὄξει πρὸς βρῶσιν ἐπιτηδειότεροι; ἐκταράξαι κοιλίαν ἄνευθοι κοχλίαι, πάντες θαλάττιοι τοὺς τραχήλους γλυκυτέρους ἔχουσιν, εἰσὶ δὲ ψαφαροὶ, εὔχυλοι, δύσφθαρτοι, κοῦφοι παρὰ τοὺς χερσαίους, ἰσχυρότεροι γὰρ καὶ μαλακώτεροι πρὸς ἔκκρισιν, εὐωδέστεροι, εὐστόμαχοι,

Digitized by Google

ima earum pars ſtomacho idonea. Cochleæ porro ægre concoqvuntur: cum aceto vero & ſucco aperiunt: ut qvi eis veſcuntur pingveſcant : ac cum eruca etiam comeduntur.

XXIV. Lopades minutæ ſunt: in qvibusdam vero locis ſunt magnæ, ut ab oſtreis non abſimiles videantur: maxime in India, ſicut cætera omnia naſcuntur. cæterum duræ, & pauci ſucci difficulter conficiuntur, & excernuntur. Coctæ autem & conditæ ſunt gratæ ori.

XXV. Murices ſalſi, viroſi: eis ſuccurritur liqvore cyrenaico, ruta & aceto: ventrem turbant, urinam cient, ori non grati, concoctu difficiles, obſtruunt craſſo ſangvine, pituitam gignunt, & magis adeo recentes, idcirco parandi ſunt cum acribus, ut ſinapi, erucaqve: aſſi difficulter ſecedunt, magnam ſitim invehunt, gravant. elixati, contriti, & conditi, minus viroſi ſunt. ſed eadem qvæ turbinati faciunt. Mures rotundiores qvidem ſunt muricibus, ſed minores & hirſuti : teſtamqve tenuem ferunt. caro magis tenera eſt, & dulcior: ſucci magis varii, minus etiam nutriunt, os mordicant, faucium deglutionem convellunt, vocem condenſant, aut abſcindunt: qvi large eis veſcuntur, tuſſes ſiccas, & raucitates eis excitant: arenoſi vero boni non ſunt, vel qvi in fictilibus figulorum, vel in pe-

* *μυάκων.*

εὐςόμαχοι, κατὰ τὰς πυθμένας. κοχλίαι δύσπεπτοι, παραφρακτικοὶ ὄξει καὶ ὀπῷ ἵνα ποιῇ ἐσθιόμενοι ἔτι δὲ εὐζώμῳ.

XXIV. *Λεπάδες βραχεῖαι εἰσὶν, ἔν τισι μείζους ὡς ὀςρέων δοκεῖν μὴ ἀναλλάττειν, μέγισαι δὲ ἐν ἰνδικῇ ὡς καὶ τὰ ἄλλα πάντα, σκληροὶ δ' ἄλλως καὶ ὀλιγόχυμοι, δυσκατέργαστοι δὲ καὶ δυσέκκριτοι, ἑφθαὶ δὲ συναρτυόμεναι, εὔςομοι.*

XXV. *Μύακες, ἁλμυροὶ βρομώδεις, βοηθοῦντες δὲ ὀπῷ κυρηναϊκῷ, πηγάνῳ τε καὶ ὄξει, ταρακτικοὶ δὲ κοιλίας καὶ διουρητικοὶ, οὐκ εὔςομοι, δύσπεπτοι, ἐμφρακτικοὶ παχέος αἵματος, φλέγματος δὲ γόνιμοι, καὶ μᾶλλον οἱ πρόσφατοι, διὸ κατεργαςέον αὐτοὺς τοῖς δριμέσι νάπυϊ εὐζώμῳ. ὀπτοὶ δυσδιαχώρητοι, πολύδιψοι, βαρεῖς. οἱ δὲ ἑψηθέντες καὶ τριβέντες καὶ ἀρτυθέντες, ἧττον τοὺς βρομώδεις τὰ ἴσα ποιοῦσι τοῖς τρομμώδεσι. μῦς καὶ ςρογγυλότεραι μέν εἰσι μυῶν *, μικρότεραι δὲ καὶ δασεῖαι. Τὰς σάρκας τε ἁπαλώτεραι καὶ γλυκύτεραι, ὀςρακά τε λεπτὰ φέρουσαι, τοὺς χυμοὺς διαφορώτεραι, οἱ αὐτοὶ ἀτροφώτεροι, δηκτικοὶ ςόματος καὶ φάρυγγος. ἀναδάκνοντες τὴν καταποσιν, καὶ τὴν φωνὴν δασύνοντες ἢ ἀποκόπτοντες τῶν πολλοὺς φαγόντων, ξηρᾶς τε κινητικοὶ βηχὸς καὶ βροχῆς. οὐκ ἀγαθοὶ δὲ οἱ ἀμμώδεις ἢ ὀςράκοισι κεραμέων. τοὺς*

tris, vel in alga naſcuntur: ſunt enim acres.

XXVI. Oſtrea vero pelagia, rara, & inutilia ſunt, qvia ea ſol non aſpicit, & exiguæ magnitudinis fiunt, amaraqve ſunt, nec eſculenta, qvia ventrem mordicant. gaudent dulci temperamento immixta, qvod carnes dulces auget: idcirco ad Nili oſtia præcipue in Ægypto, & in Epheſo ad Caiſtri ingreſſum incluſa, ut ſemina ponunt, & ita creſcunt. Vere itaqve craſſeſcunt expleta albo humore & lacteo. Præterea Brunduſii, Tarracone, Narbonæ, Dicæarchiæ, in Lucrino lacu, Chelidonia, Leucade, Actio, & Libyco ſinu idem fit. Pelorides vero, aut Melænides optimæ ſunt, qvæ ſimiles ſunt oſtreis in ſtagnis & limoſis paludibus, ubi aqva dulcis immiſcetur: Quæ vero in fundo degunt, cum raræ ſunt, tum etiam inſvaviores. His accommodatæ utēre ex jure conditis ad alui ſubductionem: adjuvant cococtionem, mediocriter ſecedunt.

XXVII. Pinnæ locorum cauſæ aptæ ſunt, teneræqve bene alunt: ex lutulentis locis captæ, & in qvibus aqva dulcis & tranqvilla miſcetur, qvia ab undis non offenduntur, teneræ permanent. Pinnophylaces qvi ſunt ejusdem alimenti participes, titillantes, ac pinnas admonentes, pinnæ conſulunt, atqve auxiliantur. ac potius in lapidoſis & pin-

τε ἀπὸ τῶν πετρῶν ἢ φυκίων, δριμεῖς γὰρ οἵδε.

XXVI. Ὄστρεα τὰ πελάγια σπάνια καὶ ἀχρεῖα διὰ τὸ μὴ θεωρεῖσθαι ὑπὸ ἡλίου. γίνεται δὲ καὶ μικρομεγέθη, πικρὰ δ' εἰσὶ καὶ οὐκ ἐδώδιμα, διὰ τὸ δηκτικὸν τῆς κοιλίας. Χαίρει γὰρ ἐπικιρνάμενον γλυκέσι κεράσει. γλυκυχύλους προσαύξων σάρκας. διὸ κάλλιστα κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Νείλου ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν Ἐφέσῳ κατὰ τὴν εἰσβολὴν τοῦ Καΰστρου εἰς καταβόλους τιθέντες ὡς σπέρματα καὶ αὔξεται. ἔαρι δὲ ἐμπίπλανται παχυνόμενα λευκῷ χυμῷ γαλακτώδει. πάλιν Βρεντέσιον, Ταῤῥάκωνα, Ναρβῶνα, Δικαιαρχίαν Λοκρίνῳ λάκκῳ, Χελιδονίας Λευκάδα, Ἄκτιον * πελωρίδες ἢ μελαινίδες κάλλισται αἱ ἐμφερεῖς ὀστρέοις ἐν τέλμασι ἰλύϊ τε βορβορώδει ὅπου μίγνυται ὕδωρ γλυκύ. αἱ δ' ἐν βυθῷ σπάνιαι καὶ ἀηδέστεραι. ταύταις χρῶ καὶ ἐζωμοποιημέναις πρὸς λύσιν κοιλίας χρησίμως, πεπτικαὶ δ' εἰσὶ διαχωρητικαὶ μετρίως.

XXVII. Αἱ δὲ πίνναι τόπων μὲν ἕνεκεν ἐπιτήδειοι αἱ ἁπαλαὶ, εὔτροφοι. ἐκ τῶν τεναγωδῶν λαμβανόμεναι. καὶ ὀπτῶν ἐπικιρναμένων γλυκεῖ ὕδατι καὶ ἀκύμονι τῷ μὴ βλάπτεσθαι πρὸς τῶν κυμάτων ἁπαλαὶ μένουσιν. οἵ τε πιννοφύλακες κοινωνοῦντες τῆς τροφῆς ἐν τοῖς ληνιζομένοις ἐναγροῦσι τῇ

* hoc loco aliqvid in MS. deſideratur qvod legit interpres.

Digitized by Google

nis aſſvetis locis morantur. magnitudinis autem cauſa Pinnæ minores ſunt magis teneræ qvam majores. Verno autem tempore atqve æſtivo captæ longe excellunt iis, qvæ alio tempore capiuntur. nam præterqvam qvod bonam alimoniam dant, dulces etiam ſunt, cum tunc oriantur. & magnitudinis ratione, qvæ non magnæ ſunt, aliis præſtant. mediæ carnem habent mollem, albam, dulcem. Earum dura ſunt colla, concoctuqve difficilia, & qvæ ægre dividuntur, & ægre corrumpuntur: ſed earum corpus facilius, qvam collum, corrumpitur. Elixantur oleo dulci, melle, ſimiliter & vino: qvæ vero ex aqva elixantur, iis præter naturam conchularum, ex ſinapi veſcimur. aſſæ duriores ſunt elixis, & præſertim qvæ vino parantur: præſtat enim eas ex liqvore, aceto, & ſinapi parare. At earum qvæ in vino & aceto maduerunt, magis tenera eſt caro: ſed flatum ciet.

πίννη καὶ μᾶλλον ὑπὸ τοῖς πετρώδεσι καὶ πιννώδεσιν ὑπεστήκασι. μεγέθους δ' ἕνεκα αἱ μικραὶ τῶν μειζόνων ἁπαλώτεραι. ὥρας δὲ ἐαρινῆς καὶ θέρει ληφθεῖσαι τῶν κατὰ τὰς ἄλλας παρὰ μέγα διαφέρουσι. πρὸς γὰρ τῇ εὐτροφίᾳ καὶ γλυκεῖαι εἰσὶ, τοιαῦτα γὰρ γίνονται. μεγέθους δ' ἕνεκεν, αἱ μὴ μεγάλαι κρείττους. αἱ δὲ μέσαι, μαλακὴν λευκὴν γλυκεῖαν ἔχουσι σάρκα. τράχηλοι μὲν γὰρ αὐτῶν, σκληροὶ, δύσπεπτοι. δυσδιαίρετοι. δύσφθαρτοι. τό, τε σῶμα τῶν τραχήλων εὐφθαρτώτερον ἔχουσιν. ἑψῶντες δὲ, γλυκελαίῳ μέλιτι καὶ οἴνῳ ὁμοίως. Καὶ τῶν ἐξ ὕδατος ἀνεζεσμένων μετὰ νάπυος ἔξω τῶν κογχυλιωδῶν φύσεως ἡ χρῆσις. ὀπταὶ δὲ σκληρότεραι τῶν ἑφθῶν. καὶ μᾶλλον αἱ τῷ οἴνῳ ἐῤῥαμέναι, ἄμεινον δὲ ὀποῦ καὶ ὄξους ἢ νάπυος. τῶν δὲ ἐν οἴνῳ καὶ ὄξει βραχεισῶν ἁπαλωτέρα ἡ σὰρξ φυσώδης δέ.

XXVIII. Scombri vero duri ſunt, conficiuntur ægre, ac magis etiam ii, qvi auriculis majores ſunt. cum ſinapi vero & liqvore in aceto lævigati accommodati ſunt. Solenes, aut auli, aut donaces, mares ac fœminæ ſunt, qvæ ungves nominantur, differunt autē: nam fœminæ mundæ ſunt, & urinam cient, humectant. parantur vero apertæ: recentes vero ac magni, qviqve ni-

XXVIII. Στρόμβοι δὲ, σκληροὶ δυσκατέργαστοι, μᾶλλον δὲ τῶν ὠτίων μείζους. μετὰ νάπυος δὲ καὶ ὀποῦ πρόσφοροι λειοτριβηθέντες ἐν ὄξει. σωλῆνες ἢ αὐλοὶ, ἢ δόνακες ἄῤῥενές εἰσι καὶ θήλειαι, οἱ καλοῦντες ὄνυχες, διαφορὰν δ' ἔχουσι, καθάριαι γάρ εἰσιν αἱ θήλειαι. οὔρων κινητικαί. ὑγραίνουσι. σκευάζονται δὲ ἀνοιγόμενοι. οἱ δὲ

Digitized by Google

gris qvaſi virgis diſtincti verſicolores ſunt, mares ſunt: urinamqve turbant. ſed omni moleſtia vacantes redduntur ſale & aceto parati. At vitioſi, & excrementorum pleni ex oleo & ſale ſumpti æqve ac loligines ad potum parantur. Optimi ſunt majores & craſſiores aſſati, minimi dulces ſunt: ac dulciores qvoqve fœminæ unius coloris. Vere autem vigent, & florent: ſale conditi, inſvaves ſunt.

XXIX. Tethea in limo naſcuntur, & littoribus algæ feracibus: inveniunturqve in muſco, alga, & fuco: ſimiliaqve fungo ſunt plantæ marinæ: præterea vero qvalitatem manui indunt, qvæ difficulter abſtergeatur: maxime vero eorũ coria non conficiuntur. auxiliantur autem renibus, aut qvibus vitiatus eſt ſtomachus: & qvos tineſmus exercet: & coxendicis morbis laborantibus & ventri ſuperiori una cum ruta. Secantur etiam, & lavantur, ac liqvore cyrenaico, & ruta, muria, & aceto, vel ex aceto condiuntur, eſtqve operæ prætium ea cum viridi mẽta conficere: præſtantiſſima vero in Smyrna inſula Aſiæ naſcuntur. Ægyptus vero hæc non fert omnino.

XXX. Tellinæ, ſive Xiphydria, aluum ſubducunt: locis arenoſis proveniunt, & portubus undis agitatis. Fluviatiles tellinæ majores ſunt, & plus ſucci habent; qvales Ægyptiæ ſunt. Elixatæ ſunt dulces,

δὲ πρόσφατοι καὶ μεγάλοι, μελανοραβδωτοὶ κατὰ τὴν ἑτερόχροιαν ἄῤῥενες. ταρακτικοὶ οὔρων. ἀλυπώτατοι δὲ μετὰ ἁλῶν καὶ ὄξους. μοχθηροὶ δὲ καὶ ἐπιπολαστικοὶ μετ' ἐλαίου καὶ ἁλῶν ληφθέντες, ἐμφερῶς τευθίσι πρὸς πότιμον * παρασκευάζονται. κράτιστοι δ' οἱ μείζους καὶ παχύτεροι ὀπτοί. οἱ δὲ ἐλάχιστοι γλυκεῖς. γλυκύτεραι δὲ θήλειαι δέ εἰσι μονόχροιαι. ἀκμάζουσι δὲ θέρους. ταριχηροὶ δὲ ἀηδεῖς.

XXIX. Τηθέα γίνονται ἐν βορβόρῳ καὶ φυκιοφόροις ἀκταῖς. εὑρίσκεται δ' ἐν βρύοις καὶ πράσοις καὶ φυκίοις. ἔοικε φυτῷ θαλαττίῳ μύκητι. δυσέκνιπτον δὲ ταῖς χερσὶν ἐναπολείπει ποιότητα. μάλιστα δ' αὐτὰ δερματώδη ἀκατέργαστά ἐστιν, ἐξαρκεῖ δὲ τοῖς νεφροῖς ἢ στόμαχον κακουργουμένοις καὶ τεινεσμώδεσι καὶ ἰσχιαδικοῖς τε, τῆς ἄνω κοιλίας μετὰ πηγάνου διδόμενος. πλύνεται δὲ καὶ δίδοται, ὁπότε κυρηναϊκῷ καὶ πηγάνῳ, ἅλμῃ τε καὶ ὄξει συναρτύεται. ἢ μετ' ὄξους καὶ πρὸ τρόπου σὺν ἡδυόσμῳ χλωρῷ. κάλλιστοι δ' οἱ ἐν Σμύρνῃ τοῖς Ἀσίας. Αἴγυπτος δ' οὐδόλως φέρει.

XXX. Τελῖναι ἢ ξιφύδρια, διαχωρητικὰ κοιλίας. γίνονται δὲ ἐν ἀμμώδεσι χωρίοις, κυμαίνουσιν αἰγιαλοῖς. αἱ δὲ ποτάμιαι, μείζους καὶ πολυχυμότεραι, ὡς αἱ ἐν Αἰγύπτῳ. αἱ δὲ ἑψηθεῖ-

* MS. πρὸς ποταμόν.

earumqve ius aluum ſoluit : clauſæ vero ſale ſparguntur , & per teſtas humorem trahunt: frigida lavantur aqva , & ex oleo & aceto , vel menta , vel ruta comeduntur. Qui aluum ſolvere voluerint, eas ſolubili apparatu cũ oleribus condient : qvæ florẽ ætatis agunt, ſi comedantur, verno tempore ſunt optimæ.

XXXI. Ex chemis aſperas nonnulli glycymaridas appellant: alii conchas vocant. qvæ longiuſculæ ſunt ſed minores,qvam qvæ in Ægypto viſuntur, qvæ in ſectione aſperitates habent glandium qvercinarum aſperitatibꝰ non diſſimiles: in longitudine vero virgatæ ſunt , & eruptiones à cæteris differentes habent: qvæ vero guſtatui maris odorem repræſentant, durioris ſunt carnis: danturqve imbecillis. Aqva ab eis manans ſtomacho eſt idonea, & ventri in tranſitu: eædem ſale conditæ trahere urinas poſſunt. os itidem juvant comedendo , & præſertim ex ſinapi, aut aceto, & ruta. Leves autem chemæ maxime differunt ab aſperis: habent enim latam teſtam, & pellucidam : ac facile concoqvuntur, boni alimenti, boniqve ſucci , ac dulces ſunt, & non injucundæ ſtomacho. Ex liqvore Cyrenaico, & ſinapi eis elixis & aſſis veſcimur : coctarum juſculum ſoluit ventrem.

XXXII. At glycymarides jucundiores ſunt conchis,qvæ lævi te-

σαι γλυκεῖαι. ὧν ὁ ζωμὸς, λύει κοιλίαν· μεμυκυῖαι δὲ ἁλὶ πάσσονται, καὶ διὰ τῶν ὀστράκων ἕλκουσιν ἰκμάδα. πλύνονται ψυχρῷ καὶ μετ᾽ ὀξελαίου ἡδυόσμου ἢ καὶ πηγάνου ἐσθίονται. τοῖς δὲ βουλομένοις λύειν κοιλίαν, μετὰ λαχάνων λιτῇ ἀρτήσει σκευάζονται. ἀκμαῖαι δὲ βρωθεῖσαι ἔαρος κάλλισται.

XXXI. Τῶν δὲ χημῶν τὰς τραχείας, γλυκυμαρίδας ἔνιοι καλοῦσιν· οἱ δὲ κόχλας. αἱ κατὰ μῆκος ἔχουσιν, ἐλάττω δὲ τῶν κατ᾽ αἴγυπτον γινομένων. αἱ κατὰ μὲν τὴν τμῆσιν. τραχύτητας ἔχουσαι προσεοικυίας τῶν δρυίνων βαλάνων πτελέαις. κατὰ μῆκος τ᾽ εἰσὶ ῥαβδωταὶ ἐπαναστάσεις διαφόρους τῶν ἄλλων ἔχουσαι. αἱ θαλαττίζουσαι δὲ τὴν γεῦσιν σκληρόσαρκοι καθεστῶσαι. δίδονται δὲ τοῖς ἀσθενέσι. τὸ δ᾽ ἀπ᾽ αὐτῶν ὕδωρ ἐπιτήδειον στομάχῳ, κοιλίας δὲ ὑποβιβασμῷ· καὶ πρὸς οὖρα. αὗται ταριχευθῆσαι ἐφελκύσαι δύνανται στόμα κατὰ τὴν βρῶσιν, καὶ μᾶλλον μετὰ νάπυος ὁ ὄξους καὶ πηγάνου. αἱ δὲ λεῖαι χημαὶ, παρὰ μέγα διαφέρουσι τῶν τραχέων. αὗται δ᾽ εἰσὶν αἱ πλατὺ ὄστρακον ἔχουσαι καὶ διαυγές. εὔπεπτοι. εὔτροφοι. εὔχυμοι, γλυκεῖαι. οὐκ ἀπηνεῖς στομάχῳ, ὀπῷ δὲ καὶ νάπυϊ ἐσθίονται, καὶ λοπάδι καὶ ὀπταί. ἑφθῶν δὲ ὁ ζωμὸς λύει κοιλίαν.

XXXII. αἱ δὲ γλυκυμαρίδες χαριέστεραι τῶν λείων ὀστρακίων κόγχων.

ἧττους

Digitized by Google

ſta ſunt: ſed minus qvam pelorides, differunt autem ex locorum ſitu: ut pelorides varietate, ac figura: nam qvæ in portu Alexandriæ inveniuntur, optimæ ſunt. qvæ vero prope Diolcum & Pharum & Pontem teretes ſunt atqve aſperæ: qvæ vero auriculæ nominantur, prope petras naſcuntur, duræqve ſunt, difficulter concoqvuntur, ori inſvaves, & alienæ ſtomacho, & per alvum ſecedentes. cum ruta exhibentur, cum non alia ratione gratæ fiant: magnæ in Illyrica naſcuntur in Jonio ſinu. atque ex Cyrenaico liqvore, & aceto & ruta comeduntur.

De piſcibus cetateis ſale conditis.

XXXIII. Sale conditi piſces communiter qvidem ſunt ori grati: ſed mali ſucci, & ſtomacho alieni: leniuntqve ac turbant aluum. Ex ſale vero conditis alii duræ carnis ſunt, alii ſuapte natura humidæ compagis ſunt: alii teneri, alii medii inter hos: alii carnoſi, alii ex pingvedine conſtant: alii vetuſti, alii medii, alii recentes, ex qvibus pelagii extenſi ſunt, nuper capti cedentes: medii vero diuturni, mediocres. atqve alii qvidem valde pingves ſunt, & excrementorum pleni: minus illi nutriunt: de cæteris qvi duræ ſunt carnis, ii difficulter vitiantur: qvi magis teneri ſunt, facile corrumpuntur.

XXXIV. Coliæ ſunt ori grati, aluum movent. Iberici cæteris præſtant omnibus. Pelamis exigua na-

ἥττυς δὲ πελωρίδων. διαλλάττυσι δὲ κατὰ τόπυς τοῖς εἴδεσιν ὡς πελωρίδες καὶ χημαὶ ποικιλίᾳ καὶ σχηματισμῷ. αἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ λιμένι ἄριςαι. αἱ δὲ περὶ τὸν δίολκον καὶ Φάρον καὶ γέφυραν, εἰσὶ μήκεις καὶ τραχεῖαι. τὰ δὲ καλύμενα ὠτία γίνονται πρὸς πέτραις. σκληρὰ δ' ἐςὶ, δύσπεπτα, ἄςομα. κακοςόμαχα. διαφορητικά. ἀπὸ πηγάνυ δὲ προσφέρονται. ὐ γὰρ ἄλλως ἡδύνονται. γίνονται δὲ μεγάλαι ἐν Ἰλλυρίᾳ κατὰ τὸν ἰόνιον κόλπον. ἐσθίονται δὲ ὀπῷ, ὄξει, πηγάνῳ.

Περὶ ἰχθύων ταριχηρῶν κητωδῶν.

XXXIII. Οἱ δὲ τάριχοι κοινῶς μὲν εἰσὶν εὔςομοι. κακόχυλοι δὲ καὶ κακοςόμαχοι. λεπτυντικοὶ καὶ ταρακτικοὶ κοιλίας. ταρίχων δὲ οἱ μὲν σκληρόσαρκοι, οἱ δὲ φύσει ὑγροπαγεῖς. καὶ οἱ ἁπαλοὶ οἱ δὲ μέσως. καὶ οἱ μὲν σαρκώδεις, οἱ δ' ἐμπίμελοι. καὶ οἱ μὲν παλαιοὶ. οἱ δὲ μέσοι, οἱ δὲ πρόσφατοι, ὧν οἱ πελάγιοι ἐπιτεταμένοι. οἱ δὲ νεαλεῖς ὑποβεβηκότες. οἱ δὲ μέσοι χρόνιοι σύμμετροι. καὶ οἱ μὲν ἄγαν πίονες, ἐπιπολαςικοὶ, ἥττονες. ἐκεῖνοι θρεπτικότεροι. τῶν δ' ἄλλων οἱ σκληρόσαρκοι, δύσφθαρτοι. οἱ ἁπαλώτεροι φθείρονται ῥαδίως.

XXXIV. Κωλιοὶ, εὔςομοι, κινητικοὶ κοιλίας, κράτιςοι δὲ οἱ ἰβηρικοί. πηλαμὺς, μικρὰ γίνεται ἐν μεσογαίαις, εὔςομος,

ſcitur in Mæotide, ori grata, facile corrumpitur, facileqve excernitur. Cybium, hoc eſt conciſa pelamis, qvæ poſt qvadraginta dies à Ponto in Mæotim revertitur, ori grata, & boni alimenti: qvod vero Leoræum appellatur, ſvave eſt, boni alimenti, ſitim non invehit. Triton ſectū Cybium ægre vitiatur: ſolidius eſt Cybio, in cæteris par. Orycalus eſt pelamis magna, qvæ in paludem non redit, tritoni ſimilis: ſed qvia difficilius vitiatur, ideo inſignem vetuſtatem fert: tritone friabilior, ſed oris ſvavitate illi cedens. facile vero diſtribuitur, atqve concoqvitur. Sarda, ita vocatur pelamis longa ex Oceano veniens, ori grata eſt, acrimonia Cybio præſtans, appetitum excitans, facile ad excretiones lubricans. Scomber ori gratus, difficilis corruptu, ſitim afferens. Laudatiſſimus eſt Parius.

XXXV. Salſamenta vero, qvæ ex thynnis fiunt, magnam inter ſe differentiam oſtendunt: alia enim eorum facile diſtribuuntur: alia difficulter. Eorum ceruix fit ſalſamentum, qvod ori gratum eſt, & ægre vitiatur, qvia eſt pingvedine vacans, laudatiſſimum Cumis. Thynni vero venter cum recens eſt, aptus eſt ad comedendum: ſed vetuſtatem non moratur: eſtqve ſtomacho idoneus, ut in genere ſale conditorum: boni eſt ſucci, facileqve corrumpitur: ſed propter pingvedinem ex-

εὔστομος, εὔφθαρτος, εὐέκκριτος. κυβιοσπηλαμὺς μετὰ μ' ἡμέρας ἀπὸ μέτα λίμνην ὑποστρέφουσα, εὔστομος, εὔχυλος. τὸ λεώραιον καλούμενον ἡδὺ εὔτροφον, ἄδιψον. τρίτομον, κύβιον δύσφθαρτον, στερεώτερον τοῦ κυβίου. τ' ἄλλα δὲ ἐμφερές. ὀρκίαλος, πηλαμίς ἐστι μεγάλη, ὑποστρέφουσα ὑπὸ τὴν λίμνην ὑγιής, ὁμοίη δὲ τῷ τὸ δὲ τριτόμῳ, πλὴν δυσφθαρτότερος. διὸ ὑπομένει παλαίωσιν. ἀπόλεκτος. ψαφαρώτερόν ἐστι τοῦ τριτόμου, εὐστομίας λειπόμενον, εὐδιοίκητον, πεπτικόν. σάρδα ἡ πηλαμὶς ἐπιμήκης ὠκεάνιος, εὔστομος, δριμύτητι κυβίου προφέρουσα, κινητικὴ ὀρέξεως, πρὸς ἐκκρίσεις εὐόλισθος. σκόμβρος εὔστομος, δύσφθαρτος, δίψους ποιητικός, κρατίστη δὲ ἐν παρίῳ.

XXXV. Τὰ δὲ ἐκ θύννων γινόμενα ταρίχη συχνὴν πρὸς ἄλληλα διαφορὰν ἐνδείκνυνται. ἃ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστὶν εὐδιοίκητα. ἃ δὲ δυσοικονόμητα. αὐχὴν μὲν γὰρ αὐτῶν γίνεται ὠμοτάριχος. ἐστὶ δ' εὔστομος, δύσφθαρτος διὰ τὸ ἀπίμελον. κράτιστος δ' ὁ κυμαῖος. κοιλία δὲ τοῦ θύννου, πρόσφατος μὲν ἐδώδιμος. οὐχ ὑπομένει γὰρ πρὸς παλαίωσιν: εὐστόμαχος ὡς ἐν ταρίχει. εὔχυλος, εὐδιάφθορος, ἐπιπολαστικὴ δὲ διὰ τὸ πιμελῶδες. τὰ δὲ λοιπὰ μέρη μελάνδρυα διὰ τὴν ἐμφέρειαν πρὸς

crementum parit: cæteræ partes melandryæ dicuntur propter ſimilitudinem, qvam cum nigricantibus qvercus radicibus habent: appetitum excitant ſinapi adjuncto: & qvia pingvedinis ſunt expertes, ideo fit, ut difficilius, qvam imus venter corrumpantur. Atqve hæ qvidem partes proprie & uſitato vocabulo τάριχα, hoc eſt, ſalſamenta nominantur. Mulli enim & phagri ex India duri exiſtimantur: ſuntqve cetacei, nec inter puriores marinos adnumerati.

De ſalſamentis fluviatilium & paluſtrium.

XXXVI. Ex fluviatilibus ac paluſtribus Nilus mures, & phagros producit: qvi qvoniam pingviſſimi ſunt, ideo elixi ex ſinapi comeduntur: ſi major eorum copia aſſumatur, ſupernatant. De media materia ex mugilibus in ſalſamenta condiuntur ii, qvi ad ſpinam diſſecti ſunt, & mendeſii vocantur. eugies vero marini ſunt, hiqve in fictilibus ſale conditi cibo apti ſunt, qvi etiam crudi detracta pelle, & evulſa comeduntur. Ex mugilibus qvoqve qvi acropaſti vocantur, ſvaves ſunt, & aſſi comeduntur, non ſecus qvam marini, & mendeſii. Ex coracinis qvi ſale conditi ſunt, hemineri dicuntur. ipſiqve aſſi aſſumpti vicem gerunt alicujus autumnalis fructus: hiqve non omni tempore, ſed hyeme naſcuntur. fiunt

πρὸς τὰς μελαινούσας τῆς δρυὸς ῥίζας. παρορμητικὰ ὀρέξεων νάπυος συμπλοκῇ. τοῦ δ' ὑπογαστρίου δυσφθαρτότερα τῷ πιμελῆς ἀπηλλάχθαι. τὰ δὲ μὲν κυρίως καὶ συνήθως, κλήζεται ταρίχη. καί τοι συχνῶν καὶ πολυτελῶν ἰχθύων κατὰ τὰς νήσους ἁλιζομένων. τρίγλαι γὰρ καὶ φάγροι σκληροὶ ἐκ τῆς Ἰνδικῆς κομιζόμενοι εἰσὶ μὲν κητώδεις. οὐκ ἐνάριθμοι δὲ τοῖς καθαριωτέροις θαλαττίοις.

Περὶ τῶν ποταμίων καὶ λιμναίων ταρίχων.

XXXVI. Τῶν δὲ ποταμίων καὶ λιμναίων ταρίχων φέρει μὲν ὁ Νεῖλος κητωδεσίμους τε καὶ φάγρους. οἳ διὰ τὸ καταπιμελέστατον ζεσθέντες ἐσθίονται διὰ νάπυος. πλείονος δὲ ληφθέντος ἐπιπολάζουσι. τῆς δὲ μέσης ὕλης ἐκ μὲν τοῦ κεστρέως ταριχεύονται. οἱ μὲν κατὰ ῥάχιν ἀνατμηθέντες καλούμενοι μενδήσιοι. οἱ δὲ ὑγιεῖς ἀλυκάτοι, οἱ δ' ἐν κεράμοις ταριχευόμενοι βωρεῖς οἳ καὶ ὠμοὶ ἐσθίονται ἀποδαρέντος τοῦ δέρματος, καὶ καταλισθέντες. εἰσὶ δὲ τῶν κεστρέων καὶ ἀκρόπαστοι καλούμενοι ἡδεῖς καὶ ὀπτοὶ ἐσθίονται, καθάπερ καὶ οἱ ἀλυκάτοι τε καὶ μενδήσιοι. καὶ τῶν κορακίνων δὲ οἱ ταριχευόμενοι καλοῦνται ἡμίνηροι. καὶ αὐτοὶ ὀπτανοὶ ἐσθιόμενοι ὀπώρας τινὸς δίκην φέρουσιν οὐκ ἀεὶ ὄντες. ἀλλὰ πρὸς τὸν χειμῶνα γινόμενοι. καὶ

Digitized by Google

qvoqve alia minima ſalſamenta, qvibus crudis veſcimur. Auris proba qvidem eſt, ſed arvinam peculiarem qvandam inducit, & idcirco cum acribus oleribus ea veſcuntur: qvorum, ut ſit hæc perfecta tractatio, commemoratio facienda eſt nobis. Vocantur alia eorum coracidia, alia boridia, alia collia, alia typhlinidia, alia abramidia: qvæ omnia ſtomacho aliena ſunt, difficulterqve corrumpuntur, & aluum ſubducunt.

ἄλλα δέ τινα ἐλάχιστα γίνεται ταρίχια ὠμόφαγα. οὐ σπουδαῖα μέν. ἰδίαν δέ τινα κνίσαν ἐπάγοντα. ἅπερ μετὰ λαχάνων δριμέων ἐσθίονται. ὧν πρὸς τὸ ἐντελὲς τῆς πραγματείας χρὴ μνησθῆναι. καλεῖται δὲ ἃ μὲν, κορακίδια. ἃ δὲ βωρίδια. ἃ δὲ κολίδια. ἃ δὲ τυφλινίδια. ἃ δὲ ἀβραμίδια. ἅπερ πάντα, κακοστόμαχα ποιεῖ καὶ δύσφθαρτα καὶ κοιλίας ἐπαγωγά.

CCXX. *Theonis* Archiatri Alexandrini ἄνθρωπος ſive *Homo*, liber medicus pridem deperditus, de curandis corporis humani morbis, ad Theoctiſtum. Hic mihi videtur fuiſſe Theon Medicus, qvem in Galatia magnam famam ſua ætate conſecutum eſſe ſcribit Eunapius in Jonico.

CCXXI. AETII Amideni *βιβλίον ἰατρικὸν opus Medicum, libris XVI.* qvod totum exſtat Græce MStum in variis Bibliothecis, totum etiam Latine lucem vidit, priores libri VIII. ſolum Græce editi. Vide qvæ de hoc ſcriptore Volum. VIII. hujus Bibl. p. 319. ſeq. ubi etiam habes indicem ſcriptorum è qvibus Aëtius inſigne opus ſuum collegit, qvod Oribaſianis ſynopſibus præferre Photius non dubitat, niſi qvod in *ἑβδομηκονταβίβλῳ* ſuâ Oribaſius anatomica accuratius perſecutus fuit.

CCXXII. *Jobii* Monachi, in oriente clari poſt Synodum Chalcedonenſem ante Heracliana ac Monotheletarum tempora, adeoqve circa ſexti initia ſæculi, * *οἰκονομικὴ πραγματεία,* Opus de variis œconomiam ſive incarnationem CHriſti & Eccleſiam Chriſtianam ſpectantibus qvæſtionibus, ** diviſum in libros IX. capita XLV. ex qvibus prolixa excerpta

* Elegantis ingenii ſcriptorem non tamen antiqviſſimum, qvi paullo ante tempora Photiana vixerit, appellat Rich. Montacutius p. 27. Analect.

** V. g. qvare Filius DEI, & non Pater vel Spiritus S. incarnatus fuerit? qvare Filius Dei? non angelus? Multas etiam de aliis argumentis qvæſtiones admiſcet Jobius, ut, fuerit qvare homo ita conditus ut poſſet labi? qvare Moſes hiſtoriam creationis non cœperit ab angelis? qvare in ſacris, Veteris maxime Teſt. libris ſint loca intellectu difficilia? p. 324. ſeq. & qvomodo pro omnibus hominibus mortuus CHriſtus p. 330. ſeq. non vero pro angelis. p. 334. & qvomodo angeli in bono confirmati, nos minime? p. 338.

pta Photius ſervavit, ipſos hodie deſideramus. Jacobum (majorem, Apoſtolum) propter virtutem dictum eſſe *ἰὼβ λίαν*, legas p. 332. pro qvo *ἰοβλίαν* apud Nicetam & in Euſebii codicibus II. 23. Hiſt. *ὠβλίας*, ſed legendum *ὠβλιάμ*, עפלעם *περιοχὴ λαοῦ*. Vide Reineſii Var. Lect. III. 2. p. 356. atqve alias de hac voce conjecturas apud Fullerum III. 1. Miſcell. ſacr. & in Combefiſii auctario noviſſimo Bibl. Patrum p. 541. Hæretici nominetenus ab Jobio notantur Manes p. 300. Arius & *οἱ κατὰ Μακεδόνιον* p. 311. Doctorem Eccleſiæ laudat nullum niſi *Θεοφόρον* Ignatium p. 321. & Gregorium Theologum p. 315. 316. ac Gregorium Nyſſenum p. 326. Hujus Jobii *πραγματείαν* alteram *κατὰ Σεβήρου*, *contra Severum* Antiochenum p. 298. memorat, ſed nihil ex ea profert Photius, auctorem p. 323. appellans *κλεινόν τι καὶ τῶν θείων μαθημάτων διάπυρον ἐραστήν*.

CCXXIII. *Theodori* ſive Diodori *Tarſenſis* Epiſcopi *κατὰ εἱμαρμένης contra fatum libri VIII.* capita LIII. opus Græce deperditum, certe nunqvam editum, licet Syriace illud ſupereſſe referat Hebed Jeſu in catalogo ſcriptorum Chaldaicorum. Non videtur aliud eſſe qvod memorat Svidas in *Διόδωρος*, *κατὰ ἀστρονόμων καὶ ἀστρολόγων καὶ εἱμαρμένης*. Speciatim Diodorus oppugnavit etiam Bardeſanem, qvi corpora fato ſubjecit, animos ſolos liberos ab illius vi eſſe ſtatuit. Argumenta librorum ſingulorum copioſe à Photio exponuntur, atqve inter alia traditur Diodorus fuiſſe in illa ſententia qvod Magi de ſtella CHriſtum deſignatura edocti fuerint à Chaldæis, qvi id à Balaamo usqve Propheta acceperint. De aliis Diodori ſcriptis dictum Volum. VIII. hujus Bibl. pag. 358. ſeq.

CCXXIV. *Memnonis ἱστορικὸν, commentariorum hiſtoricorum de rebus Heracleæ Ponticæ libri XVI.* pridem deperditi: ab originibus urbis usqve ad mortem Brithagoræ, qvi ad Julium Cæſarem miſſus legatus eſt. Photius primos octo libros hujus operis non legit, ſed tantum cæteros octo qvi hos ſunt inſecuti; è qvibus ampla affert excerpta, à *nono* usqve ad *decimum ſextum*, hoc eſt à tempore qvo tyrannidem occupavit Clearchus Platonis & Iſocratis diſcipulus, vir non indoctus & Bibliotheca qvam ſingulari ſtudio congeſſit delectatus, ſed qvi inſolenti arrogantia Jovis ſe ferens filium, cum per annos duodecim crudeliter imperaſſet, interfectus eſt à ſuis qvondam apud Platonem condiſcipulis, *Chione* Matreos ſive Matridis F. illo ipſo cujus Epiſtolas habemus de qvibus dixi lib. 2. c. 10. §. 5. *Leonte* (qvi Svidæ & Juſtino *Leonides*) & *Euxenone* (Antitheum addit

Digitized by Google

Svidas in κλέαρχος, qvi Evopium præterea veterem ante Clearchi tempora, Heracleæ tyrannum memorat, cum Photius è Memnone ſcribat Clearchum ἐπιθέσθαι πρῶτον τυραννίδι κατὰ τῆς πόλεως) Excerpta Photii ex octo Memnonis libris primus Græce edidit cum λειψάνοις qvibusdam Cteſiæ & Agatharchidis, Ibericisqve & Hannibalicis Appiani, *Henricus Stephanus* 1557. 8. recuſa 1594. 8. Latine vertit *Laurentius Rhodomannus*, cujus verſio ab Andrea Schotto qvoqve in Photio ſuo ſervata eſt, ſed & prodiit ſeparatim Helmſtadii 1591. 4. & Græce atqve Latine Genev. 1593. 8. & cum nova *Rich. Bretti* verſione Oxon. 1597. 8. Nonnulla Memnonis loca illuſtrat Jacobus Palmerius Grentemeſnilius in exercitationibus ad optimos autores Græcos, Lugd. Bat. 1668. 4. à pag. 168. ad 183. ubi inter alia fuſe diſſerit de ordinibus remigum in veterum navigiis. Qvoniam liber XVI. Memnonis in temporibus Julii Cæſaris deſiit, hinc Voſſius conjiciebat eum ſub Auguſto vixiſſe. Sed longe poteſt fuiſſe junior, nam Photius teſtatur poſt librum XVI. plures adhuc à Memnone ſcriptos, ſed qvos ipſe nondum viderit. τὰς δὲ πρώτας ἱστορίας καὶ τὰς μετὰ τὴν ἕκτην καὶ δεκάτην οὔπω εἰπεῖν εἰς θέαν ἡμῶν ἀφιγμένας ἔχομεν.

CCXXV. *Eulogii* Papæ Alexandrini (de qvo ſupra Cod. CLXXXII.) *libri duo* pridem deperditi *ad Domitianum* Melitenes Epiſcopum pro Leonis Romani, Neſtorium pariter & Eutychem averſantis tomo apologiam complexi adverſus Acephalos Timotheum qvi acutius, & Severum qvi fuſius illum oppugnaverat. In hoc Eulogii ſcripto præclare demonſtratum eſt μὴ δεῖν ἐκ μέρους τὰ συγγράμματα κρίνειν, μήδ' ἀποσπάσματά τινα λαμβάνοντας διὰ τούτων τὴν ὅλην τοῦ γράφοντος ἐνδιαβάλλειν διάνοιαν. *de ſcriptis vel ſcriptorum mente non eſſe ferendum judicium ex partibus & laciniis, neque hinc illos onerandos calumnia.* Laudat inter alia *Euſtathii* Antiocheni librum ſextum contra Arianos, ita enim legendum, ἐν ἕκτῳ λόγῳ κατὰ Ἀρειανῶν pro ἐν ἓξ λόγοις, ſiquidem octo libros adverſus Arianos ſcripſerat Euſtathius, de quibus dixi Volum. VIII. p. 170. ſeq. Præterea *Baſilii* Epiſtolam ad Sozopolitas, & ad Monachos. Memorat & *Severi* Epiſtolam ad Julianum Halicarnaſſeum. Nonnullos interpretis Schotti in hoc & proximo Photii capite lapſus & hallucinationes notavit D Elias Veielius ὁ μακαρίτης in diatribe de ſacris οἰκονομίας generibus p. 19. ſeq. Ulm. 1688. 4.

CCXXVI. *Ejusdem* Eulogii, presbyteri primum Antiocheni & Abbatis S. Mariæ Juſtinianeorum, ac denique Alexandrini Papæ ſive Epiſcopi

ſcopi

ſcopi pro eodem Leonis Rom. Tomo liber adverſus Theodoſium & Severum Acephalos, in Leone reprehendentes qvæ non modo Synodus Chalcedonenſis & Cyrillus, ſed & SS. Doctores Athanaſius, Gregorius, Baſilius, Ambroſius & Amphilochius ſuffragiis ſuis confirmarant. Hæc qvoqve Eulogii lucubratio intercidit.

CCXXVII. *Ejusdem* ſancti viri ϛηλιτευτικὸς ſive *invectiva* in *Theodoſianorum* & Γαϊνιτῶν, *Caji* (de qvo ſupra, p. 316.) *ſectatorum* ſubitaneam ac mox iterum reſciſſam reconciliationem & *concordiam*. Per οἰκονομίαν in hoc capite non incarnatio intelligenda cum Schotto eſt, unde totam orationem obſcuram reddi fuit neceſſe, ſed diſpenſatio Eccleſiaſtica in ſervanda pace cum diſſidentibus & vitandis turbis ac tumultibus, modo ſana doctrina nihil inde detrimenti capiat. Qvemadmodum Gregorius Naz. ait Athanaſium in verbis ceſſiſſe ac fuiſſe facilem, ubi in rebus conſenſum animadvertiſſet: atqve in Orat. de Pentecoſte reprehendit τὺς ταῖς συλλαβαῖς δυσχεραίνοντας & προσπταίοντας τῇ φωνῇ, *infeſtos ſyllabis, & ad vocem offendentes*. Theophilus (Alex.) Gelaſio (Cæſarienſi) qvi Euſebium Palæſtinum (ita leg. pro παλατῖνον) è ſacris diptychis neutiqvam eraſerat: & Cyrillus (Alex.) Theodoro Mopſveſteno communicare non dubitavit. Hæc Eulogii invectiva, qvemadmodum & *Epiſtola* ejusdem adhuc presbyteri ad Eutychium ArchiEpiſc. CPolitanum (A. C. 582. defunctum) qvam ei adjunctam Photius legit, hodié perinde ut cætera illius pleraqve omnia, deſiderantur.

CCXXVIII. *S. Ephraimi*, (junioris & diverſi ab Ephraim Monacho Syro, de qvo ſupra Cod. CXCVI.) Patriarchæ Theopolitani ſive * Antiocheni (ante ſæculi ſexti medium) qvi licet Syrus & ipſe, Græcé etiam plura ſcripſit, λόγοι διάφοροι, *ſcripta varia* pro defendenda Chalcedonenſis Synodi doctrina contra Neſtorium, Eutychem, Severum & Acephalos, jam pridem deperdita omnia. Ex his tria evolviſſe ſe Volumina Photius teſtatur, ſed duorum tantum argumenta memorat. In *primo* continebatur 1) Epiſtola *ad Zenobium*, Scholaſticum Emeſenum, ſecta Acephalum, dicta Leonis Romani calumniantem, in qva Ephræmus Orientales negat peccaſſe, cum *hymno triſagio* addiderunt verba, *qvi crucifixus eſt pro nobis*, qvoniam ad CHriſtum illa retulere: peccaſſe autem Byzantinos, qvi illa intellexerunt de SS. Trinitate. Memorat & ſingu-

 larem

* De Epiſcopatu etiam intelligenda Photii verba, Cod. 229. ὃς τῶν ἱερῶν τῆς Ἀντιοχείας θεσμῶν ἡγεῖτο. non ut Schottus: *qvi de ſacris Antiochiæ legibus narrat.* Vide qvæ notavi Volum. V. p. 335.

larem *collectionem Canonum Eccleſiaſticorum* (Syris illo tempore ut videtur uſitatam) in qva Canon ſecundus Concilii ſecundi œcumenici, CPoli A. 381. celebrati, fuit canon CLXVI. In eodem primo volumine erant 2) Epiſtolæ Ephræmi *ad Juſtinianum* Imp. 3) *ad Anthimum* Trapezuntis Epiſcopum de condemnando Eutyche, 4) *ad Domitianum* (neſcio an ad illum Melitenenes Epiſcopum, ad qvem Eulogius Alex. apud Photium Cod. CCXXV. & CCXXX. p. 459.) 5) *ad Syncleticum* Tarſi metropolitam, contra Acephalos, 6) *ad Anthimum* iterum & 7) *ad Brazem* Perſam 8) *ad monachos* in Neſtorii hæreſin propenſos 9) *ad Callinici deſertores*, πρὸς τὰς ἀποσχίσας Καλλινίκυ, ubi verba: ὅτι τὰ παρὰ ταύτην (τὴν τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαν) συνακτήρια, λῃςῶν ἐςὶ σπήλαια, reddenda ſunt, *& quod qvi extra eam* (Eccleſiam DEI) *conventus fiunt, ſint ſpelunca latronum*, non ut vertit Schottus: *& qvi ad eam labem conventus fiunt.* 10) Synodica actio de libellis qvibusdam Eutychianis *Syncletico* Tarſi Epiſcopo ejusqve ſyncello, Stephano monacho oblatis. 11) Epiſtola *ad Megam* ſive *Magnum*, Epiſcopum Berrhöenſem 12) *ad Evnoium* monachum. 13.) ſermones panegyrici octo; a) in encænia templi SS. Prophetarum, b) in Natalem JESU, c) ante jejunia, d) catecheticus ad baptizandos, εἰς τὴν κατήχησιν τῶν νεοφωτίςων, e) In encænia templi Michaëlis Archangeli in Daphne, f) in ſanctam Qvadrageſimam g) in unam Qvadrageſimæ nonam. h) in ſancta feria qvarta ad baptizandos.

CCXXIX. Ejusdem S. *Ephræmi*, *alterum* volumen in *qvatuor libros* diviſum, qvorum primo, tertio & qvarto maximam partem Cyrilli Alex. & Synodi Chalcedonenſis apologia adverſus Neſtorianorum, Eutychianorumqve, ſpeciatim monachorum Orientalium Severianorum ac Theopaſchitarum calumnias: in ſecundo continebatur diſſertatio de qvinqve qvæſtionibus ab Anatolio Scholaſtico propoſitis, 1) utrum nunc etiam ſecundum carnem CHriſtus noſcatur 2. Cor. V. 16. 2) Si Adamus compoſitæ fuit ſubſtantiæ, qvomodo conditus ſit immortalis? 3) unde conſtet Joannem Evangeliſtam adhuc manere, Joh. XXI. 22. 4) Si Adam conditus fuit immortalis, qvomodo ignoraverit qvid ex re ipſius eſſet? 5) qvis ſenſus verborum Geneſ. III. 22. *Ecce Adam qvaſi unus ex nobis factus eſt.* Liber tertius dicatus fuit *Domno* & *Joanni* Monachis in Cilicia ſecunda verſantibus.

Index

Digitized by Google

Index ſcriptorum, qvorum ex Ephræmo Photius meminit; numeri denotant paginas editionis Græcæ Hœſchel.

Ambroſius. 425. ὁ μεδιολάνων, ἐν τῷ περὶ ἐνανθρωπήσεως λόγῳ. 422. 423. ὁ θαυμάσιος ὁμολογητής. 413. ἐν τῷ λόγῳ ὃς ἐπιγέγραπται περὶ ἑρμηνείας τῆς πίστεως. ibid. contra Apolinarium. 413. 423. 429. ἐν τῷ λόγῳ ὃν ἐπέγραψε Γρατιανῷ τῷ βασιλεῖ. 423.

Amphilochius. 405. Iconii Epiſc. 413. 414. 422, 425. Epiſtola ad Seleucum 423. 434.

Antiochus Ptolemaidis. 411.

Apolinarius, 411. 413. 420. 423. 425. 436.

Arius. 428. *Ariani*. 413.

Athanaſius. 405. 421. 424. 425. 426. 427. 429. 433. Epiſtola ad Epictetum. 413. ad Julianum Imp. 427. ad Virgines. 423. ad Maximum Philoſophum. 423. ἐκ τοῦ κατὰ Ἀρειανῶν. 420. ἐν τῷ περὶ πίστεως λόγῳ. 424. ἐκ διαφόρων λόγων. 420. 423.

Atticus CPolitanus in Epiſtola ad Eupſychium. 424.

Baradatus. infra in Simeone. ejus Epiſtola ad Leonem Imp. 437. ad Baſilium Antiochenum Epiſcopum. 437.

Baſilius Cæſarienſis. 405. 423. 427. ὁ ἐκ τῆς Καππαδοκίας πᾶσαν φωτίσας τὴν οἰκουμένην. 414. ὁ λαμπρὸς τῆς ἐκκλησίας κῆρυξ. 434.
ἐν τῷ περὶ πίστεως. 416. 424. Περὶ εὐχαριστίας. 420. ἐν τῷ κατὰ Εὐνομίου λόγῳ. 430. 434. ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ. id.
Epiſtola ad Sozopolitanos. 420. 423. ad Apolinarium. 420.

Cyriacus Epiſcopus Paphi qvi Patribus CCCXVIII. in Concilio Nicæno interfuit. 423. 435. ἐν τῷ εἰς τὰ θεοφάνια λόγῳ. 435.

Cyrillus Hieroſolymitanus. 422.

Cyrillus Alex. 404. 406. 411. 412. 419. 421. 437. 426. ὁ νικηφόρος. 429. 431. ἐν ταῖς ἀντιῤῥήσεσι. 414. ἀπολογία τοῦ ιβ ἀναθεματισμοῦ. 420. ἐν τῷ κατὰ συνουσιαστῶν λόγῳ. 416. ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ τοῦ ἀποπομπαίου. 416. 420. ἐκ τῶν θησαυρῶν. 420. 423. 424. 425. 429. 430. 434.
Epiſtola prior ad Succenſum. 411. 414. 423. 430. 431. poſterior 410. 420. 423. 425. 426. 433. ad Eulogium presb. 412. 423. 430. ad Reginas. 420. ad orientales. 431. 422. 423. ἐν τῷ κατὰ Νεστορίου 425. 429. 432. ad Neſtorium. 413, 414. Epiſtola prima 432. 434. 410. ad Acacium Epiſc. Scythopolitanum. 416. ad Acacium Melitenes. 423. 431. ἐννάτῳ λόγῳ τῶν ὑπομνημάτων in Evangel. Joannis. 411. 412.

412. 418. 421. 424. 425. 431. ἐκ τοῦ εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην ὑπομνήματος βιβλίου β΄, 420. 430. βιβλίου ζ΄. η΄. θ΄. 420. in Leviticum. 432. in Epiſt. ad Hebræos. 420. 423. 430. in Eſaiam. 420. in Matthæum 431. 432. lib. I. 429. in Pſalmum octavum. 420. in Prophetam Malachiam. 424. Zachariam. 430. ἐν τῷ περὶ πίστεως. 429. 430. ἐκ τοῦ περὶ ἀπαθείας λόγου. 420. περὶ πάθους. 420. ἐν τῷ κατὰ Ἀρείου λόγῳ. 432. περὶ ἐνανθρωπήσεως. 420. 423. 430. 435. ἐν τῷ περὶ τῆς ἐν πνεύματι λατρείας ἑβδόμῳ. 431. ἐννάτῳ βιβλίῳ. 424. 432. ἐν τῷ τρίτῳ κεφαλαίῳ τῶν ἀναθεματισμῶν. 427. ἐκ τῶν σχολίων. 420. 423. 427. 431. 432.

Dionyſius Areopagita. 420.

Domni perverſa explicatio verborum Joannis I. 14. *& habitavit in nobis,* rejicitur. 421.

S. Ephraim ἐν τῷ περὶ ἐνανθρωπήσεως καὶ εἰς τὸν μαργαρίτην. 430.

Epiphanius. 424. ἐν τῷ περὶ αἱρέσεως πρώτῳ βιβλίῳ. 424.

Erechthius. 425. 426.

Euſebii Pamphili Hiſtoria Eccleſiaſtica. 418.

Euſtathius ὁ μέγας ὁ τῆς Ἀντιοχέων ἱερεύς. 411.

Eutyches. 406. 407. 415. 419. 423. 426. 428. 435. 436.

Flavianus. 419.

Gregorius Neocæſarienſis. 425.

Gregorius Nyſſenus. 404. 405. 424. 425. ejus catecheticus. 423. ἐν διαφόροις λόγοις. 424. contra Apolinarium. 421. 430. liber III. contra Eunomium. 423.

Gregorius Theologus Naz. 433. 434. 425. 405. 406. 416. 420. 421. 424. ἐν τῷ περὶ βαπτίσματος λόγῳ. 411. ἐν τοῖς γενεθλίοις, homilia in Natalem JESU. 423. ἐν τῷ περὶ υἱοῦ δευτέρῳ λόγῳ. id. ad Cledonium Epiſtola ſecunda. 423. 424.

Hilarius ὁ ὁμολογητὴς, confeſſor. 423.

Jacobus. (infra in Simeone.) ejus Epiſtola ad Baſilium Antiocheum Epiſc. 437.

Ignatius ὁ θεοφόρος. 405. καὶ μάρτυς, Σμυρναίοις ἐπιστέλλων. 424.

Joannis Evangeliſtæ πράξεις καὶ βίος, 418.

Joannes Chryſoſtomus. 405. 421. 424. 425. τὸ κατὰ Ἰωάννην ἀναπτύσσων εὐαγγέλιον. ἐν ἑνδεκάτῃ ὁμιλίᾳ. 422. in priorem ad Timotheum. 423. homilia III. in Epiſt. ad Epheſ. 424. ὁ σοφὸς Ἰωάννης 430. ἐν τῷ περὶ τῆς ἀναλήψεως λόγῳ. 435.

Iſidori monachi, genere Alexandrini Epiſtolæ. 406.
Julius Romæ Epiſc. 404. 405. 425. 426. 427. 436. ἐκ τοῦ περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ἑνώσεως τοῦ σώματος πρὸς τὴν θεότητα. 423. ἐν τῇ πρὸς Δόκιον ἐπιστολῇ. 424. πρὸς τοὺς κατὰ τῆς Θείας τοῦ Λόγου σαρκώσεως ἀγωνιζομένους. 427. ἐν τῷ λόγῳ τῷ περὶ ὁμουσίου. 436.
S. Leo Papa Romanus 428. 405. 423. 424. 427. 433. 435. 436. Epiſtola ad S. Flavianum CPol. 404. 428. tomus 435.
ad Leonem Imp. 404. 405. 407.
Macedonius. 428.
Manes. 417. 423.
Marcion. 423. 436.
Neſtorius. 404. 407. 413. 415. 422. 426. 428. 436.
Neſtoriana hæreſis Paulo Samoſateno ſuffragata. 436.
Paulus Emeſenus Epiſc. 422.
Paulus Samoſatenſis. 426. 436.
Petrus Apoſtolus, ὁ κορυφαῖος, τὸ στόμα Ἀποστόλων. 423.
Petrus Alexandrinus, Martyr. 423.
Proclus CPolitanus. 405. 414. ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ, homilia in qvadrageſimam, 422. ἐν τῷ εἰς τὸ γενέθλιον λόγῳ, καὶ ἐν ἄλλοις διαφόροις. 423. ἐν πολλαχειμαναῖς μετὰ τὸ γενέθλιον. 435.
Severianus ὁ Γαβάλων, ἐν τῷ δ´ περὶ πίστεως λόγῳ. 423. ἐν τῷ περὶ ἑνώσεως. id.
Severiani, οἱ ἀπὸ Σευήρου. 404. 405. 410. 420. 422. 427. ἡ τοῦ Σευήρου αἵρεσις. 410.
Simeonis ſtylitæ Epiſtola. 437. Simeon, Baradatus & Jacobus à probitate & concordiæ ſtudio laudantur 408. & 419.
Synodus Nicæna, πίστις ἣν ἡ τιή ἅγιοι πατέρες ἐξέθεντο. 428. 436.
Chalcedonenſis. 403. 406. 407. 419. 421. 423. 426. 427. 428. 432. 433. 435. 436. 437.
ἃ κατὰ Νεστορίου Κύριλλος ἐν Ἐφέσῳ διεπράξατο. 428. κατὰ τὴν ἱερὰν τρίτην σύνοδον παρήγαγε μαρτυρίας κατὰ Νεστορίου. 435.
CPolitana. 404. τὴν τῶν ρν´ σύνοδον οὐδ᾽, εἰ γέγονε, τῶν Αἰγυπτίων τινὲς εἰδέναι ἠθέλησαν. 436.
Epheſina λῃστρικὴ. 419.
Theopaſchitæ monachi qvidam Orientales. 429. eorum Epiſtola qvam Ephræmius Antiochenus confutavit. 436.
Valentinus. 423. 436.

CCXXX. *Eulogii* Patriarchæ Alex. (cujus adverſus Novatum Cod. CLXXXII. CCVIII. CCLXXX. & alia ſcripta CCXXV. ſeqq.) τεῦχος

τρίτον,

τρίτον, Volumen tertium, ſimiliter ut ſuperiora deperditum & in *libros* diſtinctum *undecim*, qvorum *primus* continebat Apologiam pro litteris Synodicis ad Epiſcopum Rom. (Gregorium M.) miſſis, in qvibus reprehendebatur qvod nec qvatuor Concilia œcumenica, nec Leonis Rom. Epiſtolam nominetenus probaſſent, nec anathema dixiſſent Eutychi, Dioſcoro ac Severo. *ſecundus* expoſitionem fidei, *tertius*, *quartus* & *qvintus* apologiam pro ſynodo Chalcedonenſi & Cyrillo Alex. adverſus calumnias hæreticorum. *ſextus* adverſus eos qvi putant humanis ſive philoſophicis conceptionibus veram Theologiam Chriſtianam poſſe ſubjici. *πρὸς τὺς οἰομένυς ἀνθρωπίναις ἐπινοίαις δύνασθαι τὴν ἀληθῆ τῶν Χριστιανῶν ὑποβάλλειν Θεολογίαν*. *ſeptimus* ad *Domitianum* Melitenes (Armeniæ) Epiſcopum, qvod recte dicatur *μία φύσις τȣ̃ λόγȣ σεσαρκωμένη*. *Octavus* ad Chriſtophorum qvendam de locis qvibusdam S. Scripturæ ſolutiones, & *ἐν τῷ θʹ σημείῳ* in nono capite, vitæ monaſticæ encomium. *Nonus* parænesis ad eos qvi ab Eccleſia diſceſſerunt, ipſi inter ſe in varias iterum partes miſere diviſi. *Decimus* adverſus *Agnoëtas* monachos, qvod ſcriptum laudatur à Gregorio Magno in Epiſtola ad Eulogium Alex. A.C. 600. exarata lib. VIII. 42. *Undecimus* deniqve, geſta Synodi Anno ſeptimo Mauricii (ita legendum pro Marciano) CHriſti 588. habitæ adverſus *Samaritas Doſitheanos*, Doſthenum ſive Doſitheum qvendam Simonis Magi æqvalẽ (non ut alii Samaritani Joſuam, nec JESUM noſtrum) pro magno illo Propheta per Moyſen Deut. XVIII. 15. prædicto habentes & reſurrectionem mortuorum inficiantes, qvam ex Moſaicis ſcriptis Eulogius confirmavit.

Indiculus ſcriptorum & hæreticorum ab Eulogio in his libris memoratorum.

Ad paginas editionis Græcæ Photii Hœſchelianæ.

Agnoëtæ contra qvos ſcribit Eulogius. 464. ſeq.

Ambroſius *ὁ θαυμάσιος ἐν τῷ περὶ ἐνανθρωπήσεως τετάρτῳ λόγῳ*. 444. 452. ad Albinum. 445.

Amphilochius Sides Epiſc. 463.

Apollinarius ἄνυς. 437. 438. 439. 440. 445. 447. 448. *τὰ Ἀπολιναρίȣ νοȣ̃ντες*. 451. *νοσȣ̃ντες*. 452. *ἐν τῷ περὶ σαρκώσεως λόγῳ*. 447.

Arius. 448. *ἡ τῶν Ἀρειανῶν μανία*. 466.

Athanaſius. 438. 449. *ἐν τῷ περὶ σαρκώσεως λόγῳ*. 445.

Bara-

Baradatus. 463.
Baſilius M. 449. 457. à Severianis perſtingitur ἡ τῶν καππαδόκων καινοτομία καὶ Ἀθανασίου ἡ οἴησις. 448. Baſilius ἐν τῇ πρὸς τὸν Ἀνόμοιον ἀγῶνι (libris contra Eunomium) 457.
Chriſtophorus ad qvem ſcribit Eulogius ὁσιώτατον eum appellans. 461.
Cyrillus Alex. 438. 444. 445. 446. 459. 463. 466. ὁ διδάσκαλος. 446. 447. 457. 458. ὁ θερμὸς τῆς ἀκριβείας ἐραστής. 441. τίς ἂν ἄλλος μεγαλοφωνότερος ἢ ἀξιοπιστότερος; 442. πολὺς ἐν διανοίᾳ. οὐ τοῖς ῥήμασι καὶ τοῖς ὀνόμασιν ἀεὶ τὸν νοῦν καταπιστεύων, τοῖς δὲ νοήμασι καὶ τὰ ῥήματα καὶ τὰ ὀνόματα συμμεταφέρων τε καὶ μεθαρμοζόμενος. 446. ὁ γνώμων τῆς ἀκριβείας. 452. τῆς ἀκριβείας διδάσκαλος. 454.
Epiſtolæ ad Succenſum. 439. 446. 447. 449. 450. ad Valerianum Iconii Epiſc. 442. 449. 452. 453. 462. ad Acacium Melitenes Epiſc. 442. ſeq. 452. ad Eulogium. 443. 447. ἐν τῷ Θησαυρῷ. 453. ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Θησαυρῶν. 446. ἐν διαλόγῳ ὃς ἐπιγράφεται ὅτι εἷς ὁ Χριστός. 447. ἐν τῷ δευτέρῳ ἀναθεματισμῷ. 450.
ἐν τῷ πρὸς βασιλίδας προσφωνητικῷ. 450. ἐν τῷ λεγομένῳ πρώτῳ τόμῳ. 451. ἐν τῇ πρὸς σὲ δὲ * ἐπιστολῇ. 460. locus corruptus.
Dioſcorus 437. 447. 450. 451.
Domitianus Melitenes Epiſcopus ad qvem ſcribit Eulogius. 459. 461.
Doſtben ſive *Doſitheus* à qvo *Doſitheani*, contra qvos ſcribit Eulogius. 466. 467. 468.
Eutyches 437. 438. 439. 440. 448. 451.
Flaviani (CPol.) libellus Theodoſio Imp. oblatus. 444. 460. lectus in Concilio Chalcedonenſi. 451. 460.
Gregorius Neocæſarienſis ἐν τῷ περὶ τῆς κατὰ μέρος πίστεως. 445.
Gregorius Theologus. 447. 457. 466. ἐν τῷ ἀπολογητικῷ. 452. οἱ θεολόγοι. 455.
Gregorii (Nazianzenus & Nyſſenus) 448. 449.
Joannes Antiochenus Epiſc. 441.
Julio Rom. tributa Epiſtola ad Dionyſium ſuſpectæ fidei 445. 448. Ejus Epiſtola ad Docium laudata à Cyrillo in Synodo Epheſina. 445. 446.
Leo Papa. 463. ejus Epiſtola 437. 461. perſtingitur à Severianis τῶν ἐν Ἰταλίᾳ ὁ τῦφος. 448.
Leonis Imp. ἐγκύκλια γράμματα qvibus Chalcedonenſis Synodi decreta firmantur. 462.

Digitized by Google

Manes 440. 448. Manichæi Epiſtola ad Scythianum. 447.
Μωσαϊκὴ ὀκτάτευχος 466. octo libri Vet. Teſt. in qvibus familiam ducunt Moyſis libri.
Neſtorius. 440. 442. 443. 446. 452. 453.
Orientalium fides. 442. 444. 452. 453. 454.
Οἱ Θεοφόροι πατέρες. 459. πολλοῖς τῶν πατέρων 457. &c.
Paulus Epiſcopus Emeſenus. 441. 442.
Paulus Samoſatenus. 448.
ὁ Πνευματομάχος (Macedonius) in Synodo CPol. condemnatus. 450.
Polemius. Apolinarii diſcipulus. 447.
Samaritani contra qvos ſcribit Eulogius. 466. ſeq.
Severus. 437. 444. 460. 463. οἱ ἀπὸ Σευήρου. 447. ſeq. πρὸς τὸν γραμματικὸν Σέργιον γράφων. 464. ὁ καινὸς νομοθέτης. 457. τῆς Σευήρου διασπορᾶς. 462.
Simeon Stylites. 463. ὁ μέγας Συμεὼν ὁ ἐν τῷ στύλῳ τὸν ἀγγελικὸν ἐκεῖνον βίον διανυσάμενος.
Simon Magus. 466.
Synodi Alexandrinæ πίστις ἔγγραφος, miſſa à Cyrillo ad Neſtorium ante Synodum Epheſin. 450.
Synodus Chalcedonenſis. 444. 447. 448. 451. 460. 461. ſub Marciano & Leone (Thrace) Impp. 463.
CPolitana 447. 450.
Nicæna. 448. 450. 457.
Theodoretus ſanctis viris annumeratur 462.
ὁ Θεολόγος. (Joannes Evangeliſta) 459.
Timotheus hæreticus. 463.
Theodorus Mopſveſtenus. 451. 452.
Valentinus hæreticus 448. Ejus verba: τῶν γαλιλαίων ἐπὶ χριστοῦ δύο φύσεις λεγόντων, πλατὺν καταχεόμενοι γέλωτα. ἡμεῖς γὰρ τοῦ ὁρατοῦ καὶ ἀοράτου μίαν εἶναι τὴν φύσιν φαμέν. 447.

CCXXXI. SOPHRONII Patriarchæ Hieroſolymitani (A. C. 638. defuncti) *Synodica* miſſa ad *Honorium* * qvi Epiſcopus Romanus fuit ab A. 626. ad 638. Eadem eſt haud dubie qvæ miſſa ad *Sergium* CPol. Patriarcham (ab A. 610. ad 639.) ſervata exſtat integra in Actione Undecima Synodi

* Fugit hic locus Photii, Combefiſium in Hiſtor. Monothelitarum p. 31. ubi tamen recte conjicit hanc Synodicam à Sophronio miſſam ad Honorium, non ad Joannem Papam, uti tradunt Cedrenus & Zonaras.

Digitized by Google

Synodi ſextæ CPoli in Trullo habitæ A. 680. T. III. edit. Binianæ, & Labbeanæ VI. & noviſſimæ Harduinianæ T. 3. p. 1257 - 1296. Nam in eadem leguntur qvæ Photius in annotavit omnia, Magnus cum Apollinario percuſſus anathemate, Theodoreti contra Cyrillum ſcripta reprobata, duo diſtincti Origenes, vetuſtior alter & alter cognomine Adamantius: nec non Jacobus Syrus, à qvo Acephali Jacobitæ dicti, cum aliis hæreticis condemnatus. Ex hac Synodica locum ubi hæreſes & hæreticos anathemati Sophronius ſubjicit, exhibui Volum. VII. hujus Bibl. p. 483. ſeq. Satis autem conſtat vel ex ipſis Honorii & Sergii nominibus, recentius eſſe & ſubdititium additamentum, qvod poſt verba p. 488. v. 9. Καὶ τὴν ἀσέβειαν σύστοιχοι exhibent Cotelerius T. 1. monument. p. 790. & Mich. le Qvien ad Damaſcenum T. 1. p. 528. Πρὸς τούτοις ἀνάθεμά ἔστωσαν καὶ κατάθεμα Κῦρος ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων μοιχὸς ἀθεσμότατος, Θεόδωρος Φαρανίτης, Σέργιος Κωνσταντινουπόλεως, Ὀνώριος Ῥώμης, οἱ τῆς τῶν Μονοθελητῶν αἱρέσεως ἀρχηγοὶ καὶ συνήγοροι, Πύῤῥος, Παῦλος, Πέτρος, οἱ τῆς βασιλίδος πρόεδροι, τῆς ἀσεβείας δὲ πρόβολοι, ἑαυτοῖς καὶ τῇ ἀληθείᾳ μαχεσάμενοι. Μακάριος Ἀντιοχείας καὶ Στέφανος ὁ τούτου μαθητὴς καὶ ἀπονοίας διδάσκαλος. Πολυχρόνιος, νέος Σίμων Μάγος. καὶ ὁ κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν μέχρι νῦν τῇ ἀληθείᾳ μαχόμενος Ἁρμάσιος, τὸ κάθαρμα, ὅι, τε σὺν αὐτοῖς αἱρετικοὶ καὶ τῆς ὀρθοδοξίας πολέμιοι, Σαρακηνικῷ φρυάγματι σεμνυνόμενοι. *Præter hos anathema ſit & catathema* Cyrus *Alexandrinæ Eccleſiæ ſceleſtiſſimus adulter*, Theodorus *Pharanita*, Sergius *CPolitanus*, Honorius *Romanus*, *Monothcletarum hæreſis duces & Patroni:* Pyrrhus, Paulus, Petrus, *regiæ qvidem urbis antiſtites, verùm impietatis propugnatores, ſecum & cum veritate pugnantes:* Macarius *Antiochenus, ejusq; diſcipulus ſimulqve amentiæ magiſter* Stephanus, Polychronius, *novus Simon Magus; & qvi Alexandriæ adhuc veritatem oppugnat* Harmaſius *piacularis homo, qviqve cum illis heretici atqve orthodoxæ fidei hoſtes, Sarracenico faſtu elati.*

In eodem volumine cum Sophronii ſynodica Photius ait ſe evolviſſe χρήσεις ſive *dicta ſanctorum Patrum*, qvi vel ante vel poſt Chalcedonenſem Synodum vel circa idem tempus floruere, duas in CHriſto voluntates & duplicem operationem docentium. Collectio ſimilis, diverſa tamen legitur inter opera S. Maximi Confeſſoris, T. 2. p. 154. ſeq. Patrum nomina apud Photium ſunt:

Ambroſius Mediol. ὁ τῆς ἐνθέου παῤῥησίας γνώμων ἀκίνητος καὶ τῆς εὐσεβείας.
Anaſtaſius Epiſcopus Antiochenus.
Athanaſius Alex. ὁ πολύαθλος.
Baſilius Magnus, τῆς ἐκκλησίας ὁ κόσμος.

 Chal-

Digitized by Google

Chalcedonenſis Synodus.
Conſtantinus qvæſtor in libro contra Theodoſium Acephalum.
Cyrillus Alex. *ὁ νικηφόρος.*
Diadochus Photices (in Epiro) Epiſc.
Dionyſius Areopag. *ὁ πολὺς μὲν τὴν γλῶσσαν, πλείων δὲ τὴν θεωρίαν, ὁ μαθητὴς Παύλου καὶ τοῦ Χριστοῦ μάρτυς καὶ τῶν Ἀθηναίων Ἐπίσκοπος.*
Ephræmus Epiſcopus Antiochenus & Eulogius Alex. qvi multis ſcriptis Acephalos oppugnarunt.
Gennadius CPol.
Gregorius Naz. *ὁ τῆς θεολογίας μυσταγωγός.*
Gregorius Nyſſenus *ποταμὸς τῶν λόγων.*
Heraclianus Chalcodonenſis Epiſc. qvi ſcripſit contra Manichæos.
Joannes CPol. *ὁ χρυσοῦς τὴν γλῶσσαν.*
Joannes Cappadox, Epiſcopus CPol. *ἀνὴρ ἀρετῆς οἰκητήριον.*
Joannes Scythopolitanus Epiſc. qvi pro Synodo Chalcedonenſi egregie pugnavit.
Juſtinus Martyr, *ὁ μαρτυρικοῖς αἵμασι βεβαιώσας τὸν Φιλόσοφον.*
Juſtinianus Imp. in Epiſtola ad Zoilum patriarcham Alex.
Leo Romanus Epiſc.
Leontius Monachus.
Petrus Myrorum ſive Myrenſis (in Lycia) Epiſcopus.
Severianus Gabalorum (in Syria) Epiſcopus.
Simeon Monachus & presbyter in Epiſtola ad Juſtinianum Imp. contra Neſtorianos & Eutychianos.
Theodotus Epiſcopus Ancyranus (in Galatia.)
Theophilus calligraphus in libris contra Severum.

CCXXXII. *Stephani Gobari*, Tritheitæ & Eutychiani ſæculo ſexto, ut videtur, clari liber pridem deperditus de Patrum repugnantibus ſententiis circa *capita* varii Theologici argumenti *duo & qvinqvaginta*. In excerptis Photianis è Gobaro citantur:

Alexander Hierapolitanus Epiſcopus & Martyr ad Origenem ſcribens eumqve vehementer laudans. p. 477.
Athanaſius ab Arianiſmi criminatione defendit Dionyſium Alex. p. 476. 477. Origenem in pluribus locis laudat. ibid.
Attici & Cyrilli Alex. de Joanne Chryſoſtomo ſententia. p. 477.
Baſilius Cæſarienſis. p. 476.

Clemens

Clemens ὁ στρωματεὺς & πολὺς ἄλλος τῶν θεοφόρων πατέρων ὅμιλος, multi alii divini patres Epiſtolam ad Hebræos cæteris Pauli annumerant & à Clemente Romano verſum ex Hebraico tradunt. p. 477. Nicolaitarum hæreſin agnoſcit, Nicolaum innocentem exiſtimat. ibid.

Cyrillus Alex. p. 475. 476.

Dionyſius Alex. p. 476. contra Sabellium pugnans viſus ad Arianos inclinare, licet Ario neutiqvam conſenſit, ut ab Athanaſio etiam demonſtratum. id. ejus ad Origenem Epiſtolæ, qvibus plurimum ei tribuit. p. 477.

Epiphanius de Nicolao diacono. p. 477. Origeni iniqvior. ibid.

Euſebius Pamphili, Nicolaitarum agnoſcit hæreſin. p. 477. Epiſtolam ad Hebræos cæteris Pauli accenſet. p. 477.

Euſtathius Antiochenus. p. 475.

Gregorius Nyſſenus περὶ ἀποκαταστάσεως. p. 476. de Montaniſtis. p. 477. bene ſentit de Origene. p. 477.

Gregorius Nazianzenus in Epiſtolis φιλόκαλον appellat Origenem. p. 477.

Hegeſippus libro qvinto τῶν ὑπομνημάτων. 472.

Hippolytus & Irenæus Epiſtolam ad Hebræos non putarunt eſſe Pauli. p. 477. de Montaniſtis ſcripſit (in opere adverſus hæreſes) ibid. de Nicolao Diacono. ibid.

Ignatius ὁ θεοφόρος, Nicolaitarum agnoſcens hæreſin. p. 477.

Joannes Chryſoſtomus, Epiſcopus CPol. Vide in Attico, Iſidoro & Theophilo.

Irenæus. p. 474. 476. 477.

Iſidori Peluſiotæ ſententia de Theophilo & Cyrillo Alexandrinis & de Joanne Chryſoſtomo. p. 477. Origenianiſmi a Severo poſtulatur. ibid.

Juſtinus Martyr Platonicum argumentum oppugnans. p. 475.

De Origene variæ Patrum ſententiæ. p. 477.

Papias Hierapoleos Epiſc. & Martyr. p. 476.

Severianus Gabalorum Epiſcopus. p. 474.

Severus p. 475. 476. Iſidoro Peluſiotæ notam Origenianiſmi voluit impingere. p. 477.

Theodoretus Cyri Epiſc. p. 477.

Theognoſtus ab Athanaſio laudatus. p. 477.

Theophili Alex. & aliorum ſynodus contra Joannem Chryſoſtomum. p. 477. Theophilus iſte Origeni iniqvior. ibid.

Titus

Titus Boſtrenſis. p. 473. libro I. contra Manichæos. p. 472. laudat Origenem. p. 477.

CCXXXIII. *S. Germani* qvi (ex Cyzici Metropolitâ) Patriarcha CPol. fuit ab A. C. 715. ad 730. *ἀνταποδοτικὸς ἢ ἀνόθευτος*, *retributorius* * (pro criminationibus Gregorio Nyſſeno impactis) *& incorruptus*, (à corruptionibus qvibus ſcripta Nyſſeni interpolata eſſe ab hæreticis arguit,) ſive *Apologia pro ſcriptis Gregorii Nyſſeni*, præcipue *dialogo* ad Macrinam ſororem, *Catechetico* & *de vita perfecta*, qvod ab erroribus *Origenis* immunia ſint: qvo de argumento confer etiam, ſi placet, Allatii librum de purgatorio p. 171. ſeq. 177. 945. & Papebrochium in Actis Sanctorum Maji T. 3. 161. At Liber Germani intercidit.

CCXXXIV. Excerpta ex *S. Methodii*, Epiſcopi & Martyris (de qvo lib. V. c. 1. p. 255. ſeq. dicere me memini) Dialogo pridem deperdito *περὶ ἀναστάσεως de reſurrectione*, adverſus Origenem. Laudatur hic Methodii liber ab Euſtathio Antiocheno de engaſtrimytho p. 394. & alia ex eo fragmenta ſervata ab Epiphanio hæreſi LXIV. qvæ eſt Origenianorum, & à Joanne Damaſceno in parallelis ſacris atqve Oratione 3. de imaginibus. Apud Photium autem p. 485. pro Ἀλαόφων rectè alius Codex habet Ἀγλαόφων, inducuntur enim Methodius & Auxentius colloqventes ſive diſputantes cum Origenianarum partium defenſoribus Proclo & Aglaophonte. Citatur à Methodio præter Joſephum Judæum p. 492. Juſtinus Martyr. p. 488. Ἰουστῖνος ὁ Νεαπολίτης ἀνὴρ οὔτε τῶν χρόνων πόῤῥω ὢν τῶν Ἀποστόλων, οὔτε τῇ ἀρετῇ, κληρονομεῖσθαι μὲν τὸ ἀποθνήσκον, κληρονομεῖν δὲ τὸ ζῶν λέγει. καὶ ἀποθνήσκειν μὲν σάρκα, ζῆν δὲ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Qui locus haud dubio repetitus eſt ex Juſtini libro, qvem hodie deſideramus, de reſurrectione, ut Grabio jam T. 2. ſpicileg. p. 193. obſervatum.

CCXXXV. Excerpta ex ejusdem *Methodii* libro itidem pridem deperdito *περὶ τῶν γενητῶν, de creatis*, qvod in tempore illa DEUS, & non ab æterno condiderit, adverſus eundem Origenem qvem Centaurum appellat, atqve *μαργαρίτας* τοῦ *ξεινῶνος* hoc eſt divina Eccleſiæ Chriſtianæ dogmata Ethnicis commiſcuiſſe erroribus indignatur.

CCXXXVI. Excerpta ex alio ejusdem *Methodii* libro *περὶ αὐτεξουσίου καὶ πόθεν τὰ κακά*, *de libero arbitrio & unde mala*, adverſus Valentinianos & Origenem. Hic qvoqve Methodii liber lucem integer ha-

ctenus

* Sic Luitprandus Apologiæ ſuæ titulum fecit *retributionem*. Vide Trithemium de ſcriptor. Eccleſ. cap. 302.

ctenus non vidit, fortaſſe tamen adhuc alicubi deliteſcit MS. cum ejus editionem olim promiſerit Allatius, niſi illa tantum ampliora fragmenta intellexit qvæ â Combefiſio deinde vulgata habemus.

CCXXXVII. Excerpta ex ejusdem METHODII dialogo *περὶ ἁγνείας*, *de caſtitate*, ſive Convivio virginum qvod editum Græce & triplici Latina verſione donatum exſtat à triumviris doctiſſimis Allatio, Poſſino & Combefiſio, ut dixi Volum. v. hujus Bibl. p. 255. Allatii diatribam de Methodiis & Methodiorum ſcriptis una cum notis ejusdem Allatii & Henr. Valeſii ad Convivium virginum, qvia raro obvia erant illius exempla, recudi curavi in ſpicilegio Patrum tertii ſeculi, qvod tomo poſteriori operum S. Hippolyti ſubjunxi Hamb. 1718. fol.

CCXXXVIII. Excerpta de rebus Herodis ex JOSEPHI *ἀρχαιολογία* ſive Antiqvitatum Judaicarum libris, de qvibus jam fecerat mentionem Cod. LXXVI. Proxime præla Sheldoniana Oxoniæ evaſit atqve eruditorum jam manibus excipitur pulcherrima & accurato expolita ſtudio editio inſignis hujus ſcriptoris, curante eruditiſſimo viro Joanne Hudſono, de qva verius dicere liceat qvam cum editionem Græcam Joſephi Frobenianam & Turbenianam Philonis evoluiſſet vir optimus Michaël Neander, ſcripſit in præfatione Theologiæ Bernhardi & Tauleri præfixa: *Joſephi & Philonis Judæorum græca luculentiſſima & eloqventiſſima ſcripta adeo pulchris typis & characteribus in Gallia & Germania excuſa, ut ſi angelis tales litteræ pingendæ eſſent, non ſint picturi & effecturi pulchriores.* Qvanqvam vero typorum character tam eſt ſplendidus elegantiſſimusqve, tamen majus huic novæ editioni decus ab Hudſoni ingenio & induſtria acceſſit.

CCXXXIX. Excerpta de charactere ac generibus carminum & de celebrioribus poëtis ex *Procli* Philoſophi *libris duobus* * *χρηστομαθείας γραμματικῆς* ſive *electorum Grammaticorum*, qvos hodie deſideramus. Hæc ipſa excerpta primus Græce cum verſione ſua & ſuis ac *Petri Joannis Nunneſii* Valentini ſcholiis in Hiſpania ſeparatim vulgavit & Antonio Auguſtino Tarraconenſi ArchiEpiſcopo dedicavit *Andreas Schottus*: dein ex apographo Henrici Stephani, Magiſtri ſui, collato cum duobus MSS. *Fridericus Sylburgius* recenſuit, additisque caſtigationibus ſuis cum Schotti verſione vulgavit ad calcem ſyntaxeos Apollonii Grammatici, Francof.

* Apud Svidam *libri tres*, & initio apud Photium *libri quatuor* numerantur. Sed ex duobus tantum excerpta afferre ſe teſtatur Photius. Vide quæ notavi Volum VIII. hujus Bibl. p. 521. ſeq.

Digitized by Google

Titus Boſtrenſis. p. 473. libro I. contra Manichæos. p. 472. laudat Origenem. p. 477.

CCXXXIII. *S. Germani* qvi (ex Cyzici Metropolitâ) Patriarcha CPol. fuit ab A. C. 715. ad 730. *ἀνταποδοτικὸς ἢ ἀνόθευτος*, *retributorius* * (pro criminationibus Gregorio Nyſſeno impactis) *& incorruptus*, (à corruptionibus qvibus ſcripta Nyſſeni interpolata eſſe ab hæreticis arguit,) ſive *Apologia pro ſcriptis Gregorii Nyſſeni*, præcipue *dialogo* ad Macrinam ſororem, *Catechetico* & *de vita perfecta*, qvod ab erroribus *Origenis* immunia ſint: qvo de argumento confer etiam, ſi placet, Allatii librum de purgatorio p. 171. ſeq. 177. 945. & Papebrochium in Actis Sanctorum Maji T. 3. 161. At Liber Germani intercidit.

CCXXXIV. Excerpta ex *S. Methodii*, Epiſcopi & Martyris (de qvo lib. V. c. 1. p. 255. ſeq. dicere me memini) Dialogo pridem deperdito *περὶ ἀναστάσεως de reſurrectione*, adverſus Origenem. Laudatur hic Methodii liber ab Euſtathio Antiocheno de engaſtrimytho p. 394 & alia ex eo fragmenta ſervata ab Epiphanio hæreſi LXIV. qvæ eſt Origenianorum, & à Joanne Damaſceno in parallelis ſacris atqve Oratione 3. de imaginibus. Apud Photium autem p. 485. pro Ἀλασόφων recte alius Codex habet Ἀγλαόφων, inducuntur enim Methodius & Auxentius colloqventes ſive diſputantes cum Origenianarum partium defenſoribus Proclo & Aglaophonte. Citatur à Methodio præter Joſephum Judæum p. 492. Juſtinus Martyr. p. 488. Ἰουστῖνος ὁ Νεαπολίτης ἀνὴρ οὔτε τῷ χρόνῳ πόῤῥω ὢν τῶν Ἀποστόλων, οὔτε τῇ ἀρετῇ, κληρονομεῖσθαι μὲν τὸ ἀποθνῆσκον, κληρονομεῖν δὲ τὸ ζῶν λέγει. καὶ ἀποθνήσκειν μὲν σάρκα, ζῆν δὲ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Qui locus haud dubio repetitus eſt ex Juſtini libro, qvem hodie deſideramus, de reſurrectione, ut Grabio jam T. 2. ſpicileg. p. 193. obſervatum.

CCXXXV. Excerpta ex ejusdem *Methodii* libro itidem pridem deperdito *περὶ τῶν γενητῶν, de creatis*, qvod in tempore illa DEUS, & non ab æterno condiderit, adverſus eundem Origenem qvem Centaurum appellat, atqve *μαργαρίτας* τοῦ *ξενῶνος* hoc eſt divina Eccleſiæ Chriſtianæ dogmata Ethnicis commiſcuiſſe erroribus indignatur.

CCXXXVI. Excerpta ex alio ejusdem *Methodii* libro *περὶ αὐτεξουσίου καὶ πόθεν τὰ κακά, de libero arbitrio & unde mala*, adverſus Valentinianos & Origenem. Hic qvoqve Methodii liber lucem integer hactenus

* Sic Luitprandus Apologiæ ſuæ titulum fecit *retributionem*. Vide Trithemium de ſcriptor. Eccleſ. cap. 302.

ctenus non vidit, fortaſſe tamen adhuc alicubi delitefcit MS. cum ejus editionem olim promiſerit Allatius, niſi illa tantum ampliora fragmenta intellexit qvæ â Combefiſio deinde vulgata habemus.

CCXXXVII. Excerpta ex ejusdem METHODII dialogo περὶ ἁγνείας, *de caſtitate*, ſive Convivio virginum qvod editum Græce & triplici Latina verſione donatum exſtat à triumviris doctiſſimis Allatio, Poſſino & Combefiſio, ut dixi Volum. v. hujus Bibl. p. 255. Allatii diatribam de Methodiis & Methodiorum ſcriptis una cum notis ejusdem Allatii & Henr. Valeſii ad Convivium virginum, qvia raro obvia erant illius exempla, recudi curavi in ſpicilegio Patrum tertii ſeculi, qvod tomo poſteriori operum S. Hippolyti ſubjunxi Hamb. 1718. fol.

CCXXXVIII. Excerpta de rebus Herodis ex JOSEPHI ἀρχαιολογίᾳ ſive Antiqvitatum Judaicarum libris, de qvibus jam fecerat mentionem Cod. LXXVI. Proxime præla Sheldoniana Oxoniæ evaſit atqve eruditorum jam manibus excipitur pulcherrima & accurato expolita ſtudio editio inſignis hujus ſcriptoris, curante eruditiſſimo viro Joanne Hudſono, de qva verius dicere liceat qvam cum editionem Græcam Joſephi Frobenianam & Turbenianam Philonis evoluiſſet vir optimus Michaël Neander, ſcripſit in præfatione Theologiæ Bernhardi & Tauleri præfixa: *Joſephi & Philonis Judæorum græca luculentiſſima & eloqventiſſima ſcripta adeo pulchris typis & characteribus in Gallia & Germania excuſa, ut ſi angelis tales litteræ pingendæ eſſent, non ſint picturi & effecturi pulchriores.* Qvanqvam vero typorum character tam eſt ſplendidus elegantiſſimusqve, tamen majus huic novæ editioni decus ab Hudſoni ingenio & induſtria acceſſit.

CCXXXIX. Excerpta de charactere ac generibus carminum & de celebrioribus poëtis ex *Procli* Philoſophi *libris duobus* * χρηστομαθείας γραμματικῆς ſive *electorum Grammaticorum*, qvos hodie deſideramus. Hæc ipſa excerpta primus Græce cum verſione ſua & ſuis ac *Petri Joannis Nunneſii* Valentini ſcholiis in Hiſpania ſeparatim vulgavit & Antonio Auguſtino Tarraconenſi ArchiEpiſcopo dedicavit *Andreas Schottus*: dein ex apographo Henrici Stephani, Magiſtri ſui, collato cum duobus MSS. *Fridericus Sylburgius* recenſuit, additisque caſtigationibus ſuis cum Schotti verſione vulgavit ad calcem ſyntaxeos Apollonii Grammatici, Francof.

Qqq apud

* Apud Svidam *libri tres*, & initio apud Photium *libri quatuor* numerantur. Sed ex duobus tantum excerpta afferre ſe teſtatur Photius. Vide quæ notavi Volum VIII. hujus Bibl. p. 521. ſeq.

apud Andreæ Wecheli hæredes 1590. 4. & Hanov. 1615. 4. Titulus etiam Schotti & Nunneſii promittit ſcholia, qvæ in libro ipſo non reperio.

Index ſcriptorum in Procli chreſtomathia laudatorum.

Ad paginas editionis Frid. Sylburgii.

Antimachus Epicus poëta. p. 340.
Archilochus Parius Jambicorum poëtarum princeps. p. 342. Gygis temporibus floruit. id.
Arion Methymnæus poëta & citharœdus, primus dithyrambi auctor & cyclii chori ductor, teſte Ariſtotele. p. 344.
Ariſtoteles p. 344.
Callimachus Batti F. Cyrenæus, poëta elegiacus p. 341.
Callinus Epheſius poëta elagiacus p. 341.
Chryſothemis Cretenſis qvi primus νόμον Apollini cecinit. p. 344.
Κωμῳδεῖσθαι à Comicis perſtringi, ut ἰαμβίζειν conviciari jambis. p. 342.
Curetes inventores ὑπορχήματος ſive carminis cum ſaltatione decantati p. 345.
Cycli epici argumentum p. 340. ſeq.
Demoſthenes orator κατ' ἐξοχὴν p. 340.
Hegeſias Salaminius à qvibusdam habitus auctor poëmatis, Κυπρία p. 341.
Heſiodus p. 340.
Hipponax Epheſius, Jamborum poëta. p. 342. Darii temporibus floruit. id.
Homerus Poëta κατ' ἐξοχήν. p. 340. à qvibusdam habitus auctor poëmatis κυπρία, qvod genero ſuo Staſino publicandum tradiderit. p. 341.
Hymenæus Terpſichores F. p. 346. Alius Atticus Hymenæus. id.
Jambe Threſſa jambici carminis inventrix. p. 342.
Mimnermus Colophonius poëta elegiacus. p. 341.
Oracula p. 347. 349.
Panyaſis Epicus poëta. p. 340.
Philetas Cous, Telephi F. poëta elegiacus. p. 341.
Phemonoë Apollinis προφῆτις, qvæ hexametris conſvevit reddere oracula, ἔπος reperit. p. 340.
Phrynes Mytilenæus. p. 344.
Pindarus dithyrambum teſtatur repertum Corinthi. p. 344.
Piſander Epicus poëta. p. 340.
Pyrrhus Achillis F. à qvo genus ſaltationis Pyrrhichium. p. 345.
Simonides Amorginus, vel ut alii, Samius, Jamborum poëta. p. 342. Ananiæ (leg. Amyntæ) Macedonis clarus temporibus. id. Sta-

Digitized by Google

Staſinus Cyprius Homeri gener; à qvibusdam habitus auctor poëmatis Κυπρία, p. 341.
Terpander p. 344.
Timotheus dithyramborum poëta p. 344.

CCXL. Excerpta ex JOANNIS PHILOPONI commentario in Hexaëmeron, qvem Sergii Patriarchæ CPol. ſvaſu ſcripſit, illiqve dedicavit. Fuit Sergius Patriarcha ab A. C. 610. ad 639. De commentario illo jam mentionem fecit Photius Cod. XLIII. idemqve eſt qvem Græce & Latine editum habemus ut dixi ſupra p. 360. ſeq.

CCXLI. Excerpta ex PHILOSTRATI libris de vita Apollonii Philoſophi, qvi itidem exſtant, & qvorum jam ſupra Cod. XLIV. fecerat mentionem. Μυθογράφον Philoſtratum vocat Photius p. 533.

CCXLII. Excerpta ex *Damaſcii* Damaſceni libro *de vita* Magiſtri ſui *Iſidori* Philoſophi, de qvo jam dictum Cod. CLXXXI. & qvem intercidiſſe dolendum eſt, licet plura ex eo præter Photium Svidas nobis ſervavit. De Damaſcio ipſo dictum ad Cod. CXXX.

Index Philoſophorum ac Sophiſtarum, aliorumqve virorum clarorum, qvorum in excerptis è Damaſcio mentio.

ad paginas editionis Græcæ Photii Hœſchelianæ.

Abraam ὁ τῶν πάλαι Ἑβραίων πρόγονος in monte Ἀργαρίζῳ (Garizim) Διὸς ὑψίστου ἁγιώτατον ἱερὸν καθιερωσάμενος. 562.
Ædeſia Hermiæ uxor. 555.
Ægyptiorum ἱερογλυφικὰ γράμματα. 557. theologia de Sothi. 554. 558.
Agapius Rhetor & Grammaticus, CPoli & Alexandriæ. 572. ſeq.
Ammonius Hermeæ F. 554. Ariſtotelem maxime ſecutus, φιλοπονώτατος. 555. πλείστους ὠφέλησε τῶν πώποτε γεγενημένων ἐξηγητῶν. ibid. in Geometria & Aſtronomia præſtantior plerisqve aliis, etiam vetuſtioribus. ibid.
Ammonius ſive Ammonianus Criticus. 552. alius Ammonius de qvo p. 572. ὁμολογίας τίθεσθαι πρὸς τὸν ἐπισκοποῦντα τὴν κρατοῦσαν δόξαν γρυμαῖα παντοδαπῶν βιβλίων.
Anatolius. 565.
Anthuſa ex Ægis Ciliciæ, inventrix divinationis è nubibus, temporibus Leonis Imp. 554.
Archiadas Hegiæ F. 568.
Ariſtoteles. 549. 550. 555.

Digitized by Google

Armerichus Aſperis F. 572. ambo à Leone Imp. interfecti. 554.
Aſclepiades. 557. 558.
Aſclepiodotus. 571. Iſidori præceptor. 559. Procli diſcipulus. 561. Aphrodiſienſis domo, 559. 561. patria Alexandrinus. 559. gener magni Aſclepiodoti. 563. ejus os, οἰκητήριον τῶν χαρίτων. id. plura de illo 560. 561. 562. in Medicis diſcipulus Jacobi. 560.
Athanaſius Juliani tempore Epiſcopus Chriſtianus, ἐπισκοπῶν τὴν κρατοῦσαν δόξαν. 564.
Brachmanæ ad Severum venientes. 553.
Brachmanum genera. ibid. precibus imbres eliciunt, averruncant famem, peſtilentiam &c. ibid. ſeq.
Chaldaica Philoſophia. 560.
Chryſippus. 550.
Damaſcius Damaſcenus, de ſe. 566. 572. juſſus ſcribere τὰ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων πραττόμενα. 550. Theodorico imperitante. 553.
Damiane, Jacobi Medici uxor. 560.
Demoſthenes. infra, in Salluſtio.
Dionyſus Lycurgum & Arabas vino debellans. 566.
Dorus Philoſophus, Damaſcii æqvalis. 561.
Emeſion 565.
Epidaurius. 548.
Eunoius. 556. Rhetor σοβῶν ἐν λόγοις, turgidus. id.
Evpithius Ἐυπείθιος. 568.
Euſebius Emeſenus 566. 567.
Firmus. 571.
Galenus. 571.
Genſericus Γιζέριχος Carthaginienſium Rex. 557.
Geſſius medicus. 573. (idem de qvo ſupra in hoc volumine p. 356.)
Gregorius Hermiæ frater. 555.
Hegias. 568.
Heliodorus Hermiæ F. Ammonii frater. 554.
Heraiſcus Philoſophus. 558. adde Svidam in διαγνώμων & ἱερίσκος.
Hermias Ammonii & Heliodori pater. 554. Alexandrinus, auditor Syriani, Procli condiſcipulus. id. uxor Hermiæ Ædeſia. 555. filius præcocis ingenii. ibid.
Herodes Sophiſta. 556. imago Veneris ab eo conſecrata. ibid.
Hierax Alexandrinus, Ammonii æqvalis. 555.
Hierius Plutarchi Athenienſis F. 556.

Hiero-

Digitized by Google

Hierocles. 550. ὁ τὰς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διατριβὰς ὑψηλοφροσύνῃ καὶ μεγαληγορίᾳ κοσμήσας &c. 551. ejus duo diverſi commentarii in Platonis Gorgiam. id.
Hilarius Philoſ. 570.
Hippocrates. 560.
Hypatia γεωμετρικὴ perita Geometriæ. 563.
Jacobus Medicus, Medici F. Alexandrinus, 559. ejus uxor Damiane. 560. Proclo ægrotanti commendat λάχανα 560. Confer Rom. XIV. 2. & Petrum Poſſinum ad Nili Epiſt. CXXXVI.
Jamblichus. 549. 562.
Illus. 558. 564. 572.
Joannes. 565.
Iſidori Alexandrini (cujus vitam Damaſcius ſcripſit) hymni, 552. uxor Domna, filius Proclus, diverſus à Philoſopho, & junior. 573. Iſidoro à Marino perſvaſum ut διαδοχῆς ψήφισμα in ſe ſuſciperet, ἐπ' ἀξιώματι μᾶλλον ἢ πράγματι τῆς πλατωνικῆς ἐξηγήσεως. 568.
Julianus Imp. 564. 572.
Lacharis Rhetoris συγγράμματα qvæ auctorem teſtantur ἄνδρα ἱερὸν καὶ περὶ τὰ θεῖα βακχεύοντα μεγαλοπρεπῶς. 556.
Leontius 550. 558.
Lucius Byzantinus hoſtis Chriſtianorum. 572.
Marcellinus Dalmatiæ Dominus, αὐτοδέσποτος ἡγεμών. 557.
Marinus Procli ſucceſſor, Iſidorum Ariſtotelis Philoſophiam docuit. 550. eiqve perſvaſit ut ſcholæ Athenienſis διαδοχὴν ſuſciperet. 568. πολύστιχος ejus commentarius in Philebum Platonis, flammis datus ab auctore, cum is ab Iſidoro intellexiſſet ἱκανὰ εἶναι τὰ διδασκάλου, ſufficere jam qvæ Magiſter illius Proclus in Philebum ſcripſiſſet. ibid. in Parmenidem. 571. Patria ejus Neapolis Palæſtinæ 562. Samaritanorum ſacris deſertis, Ethniciſmum amplexus pauca ſcripſit non adeo magnum ejus ingenium teſtantia. id. infirmus corpore. 563. Athenis Epidaurum conceſſit. 571.
Marſus. 572.
Maximinus. 567.
Metrophanes Sophiſta, Lacharis ἔκγονος ſive filius. 556.
Nomus Damaſcenus. 557.
ὀρφικὴ καὶ χαλδαϊκὴ ὑψηλοτέρα σοφία. 560.
Pamprepius Ægyptius, Grammaticus Athenis. 558. 563. ſeq. 571.
Patricius. 561.

Digitized by Google

Petrus præfectus. 564.
Pindarus. 549.
Plato. 549. 568. 560. 562. admodum re tenui & pauper fuit. 563.
Platonicæ ſcholæ ſucceſſioni, *περὶ τῇ Πλάτωνος χρυσῇ τὸ ὄντι σειρᾷ* metuens [illegible] Proclus. 563. ejus reditus non contemnendi, Procli tempore. 563.
Plutarchus. 562. Chæronenſis, citatur. 553. (locus ut videtur petitus ex vita Tiberii Imp.)
Plutarchus Athenienſis. ſupra in Hierio.
Poëtarum fabulæ de aurea Saturni ætate &c. 548. verſus. 548.
Porphyrius. 549. infra in Theodoro Aſinæo.
Proclus. 549. 555. 558. 562. 563. 570. 572. 573. ejus commentarius in Philebum, ſupra in Marino. in Parmenidem. 571. Syriani diſcipulus. 554. præceptòr Hierii. 556. Ad locum p. 564. de Iſidoro: *ἀφίκετο μὲν Ἀθήναζε τότε τῷ Πρόκλῳ ἐπιταφήσων τὴν θυμιατρίδα φέρων*, conferendus Lambecius VII. p. 404. ſeq.
Proclus junior, Iſidori F. 573.
Ptolemæus *ὁ ἄριστος ἡγεμὼν τῆς ἀστροθεάμονος ἐπιστήμης*. 562.
Pythagoras. 549.
Pytheas Car. 562.
Qvirinus, Κυρῖνος, 556. (al. Δωρῖνος)
Salluſtius Cynicus. 556. 570. phyſiognomon. 557. Rhetor, qvi omnes Demoſthenis orationes civiles memoriæ mandavit. 570.
Sapientis dictum, *πολυτελέστατον δαπάνημα ὁ χρόνος*. 567. *ἐν βυθῷ κεχρυμμένη ἱερὰ ἀλήθεια*. 569.
Severianus. 563. Damaſcenus. 574.
Severus Romanus (male de Imperatore, qvi p. 565. Boſtra Arabiæ condidiſſe traditur, Schottus accipit) 546. Conſul ſub Anthemio. 553. 558. *ἀνὴρ πατρίκιος*. 568. ejusdem mentio. 554.
Soranus Mallotes Cilix, Medicus antiqvus. 560.
Stoica *συμπεριφορά*, ſive obſeqvium. 564.
Superianus Sophiſta Athenis. 556.
Syrianus 549. ejus diſcipuli Hermias & Proclus. 554.
Syrianus junior. 568.
Theagenes philoſophus. 563.
Theo in poëtis & oratoribus verſatiſſimus. 553. (idem à qvo Rhetoricam didiciſſe Damaſcium tradit Photius Cod. 181.)
Theodorus Aſinæus ſub Porphyrio *αὐξόμενος κατὰ πῆχυν*, cubitalibus auctus profectibus. 563.

Theodo-

Theodoſius Imp. à ſcelere percuſſoris Lucii liberatus mirifice. 572.
Theoſebius Hieroclis auditor. 551. per Deum Hebræorum expellens dæmonium. ibid. Multa ex Epicteti ſcholis mutuatus. 552. ejus annulus caſtitatis pignus σωφροσύνης δακτύλιον. 552. 574.
Uranius Syrus Cæſareæ Palæſtinæ princeps. 557.
Zeno 564. 558. magnus dux orientis. 574.
Zenodotus Philoſophus Proclo dilectus. 563.
Fabula de Æſculapio ſive Eſmuno Sadyci filio, Dioſcurorum ſive Cabirorum fratre, amato ab Aſtronoë matre Deûm, Dea Phœniſſa. 573.

CCXLIII. Excerpta ex *Himerii* Sophiſtæ μελέταις ſive declamationibus, de qvibus ſupra Cod. CLXV. edita primùm Græce ſeparatim una cum Polemonis nonnullis & fragmento Diodori Siculi, de Cleonide & Ariſtomene * ab *Henrico Stephano* Pariſ. 1567. 4. Declamationes ipſæ maximam partem deperditæ, pars in Bibliothecis adhuc inedita deliteſcit, ut dixi lib. IV. cap. 30. ubi etiam ſingularum titulos, è qvibus excerpta dat Photius, accurate annotatos reperies.

CCXLIV. Excerpta ex *Diodori Siculi* libris deperditis, 31. 32. 43. 36. 37. 38. & 40. qvorum partem H. Stephanus Græce vulgaverat, latineqve verterat in ſua Diodori editione Græca Pariſ. 1559. fol. Integra ut apud Photium leguntur vertit *Laurentius Rhodomannus*, cum cujus interpretatione exſtant in Diodori editione Græcolatina Wecheliana p. 892. ſeq. Schottus aliam verſionem ſuam, non Rhodomanni in Photio repræſentat. Cantabrigiæ novam Diodori editionem exſpectare jubemur ab eruditiſſimo viro *Joſepho Waſſeo*, Pariſiis ab acutiſſimo *Terraſſono*. Præ cæteris Photii excerptis notatu digna ſunt qvæ de Moſe & Judæorum populo, ex *Hecatæo* Mileſio Diodôrus libro XL. ſcripſerat.

CCXLV. Excerpta ex PLUTARCHI Vitis *parallelis*, Dionis & Bruti, Demoſthenis & Ciceronis, Phocionis & Catonis minoris, Alexandri & Cæſaris, Eumenis & Sertorii, Demetrii & Antonii, Pyrrhi & Marii, Arati & Artaxerxis, Agidis & Titi, qvæ omnes hodie exſtant, ut dixi lib. IV. cap. 11.

CCXLVI. Excerpta ex ARISTIDIS Rhetoris *Panathenaico*, ſive Oratione de laude Athenarum, qvæ exſtat, ut dixi lib. IV. cap. 30. p. 379. ſeq.

CCXLVII.

* Hoc fragmentum ſine nomine editum ab H. Stephano, Iſ. Voſſius in Codice Florentino reperit tributum Diodoro Siculo, ſub cujus nomine Græce & Latine nuper cum V. C. Joannis Boivini verſione prodiit in Memoriis Gallice editis Academiæ litterarum elegantiorum Pariſ. 1717. 4. Amſt. 1718. 12. Tomo ſecundo.

CCXLVII. CCXLVIII. Excerpta ex ejuſdem ARISTIDIS *orationibus qvatuor Platonicis*, qvæ itidem exſtant & ætatem tulerunt. vide ibid. p. 386.

CCXLIX. Excerpta ex *Anonymo de vita Pythagoræ*. Liber ipſe Anonymi intercidit. Excerpta Photii cum verſione ſua *Lucas Holſtenius* ſubjecit vitæ Pythagoræ ſcriptæ à Porphyrio, Rom. 1630. 8. & recuſæ Cantabrig. 1655. 8. Cum eadem verſione ſubjiciuntur etiam Jamblicho & Porphyrio de Pythagoræ vita editis à Ludolpho Kuſtero Amſt. 1711. 4.

CCL. Excerpta ex libro *primo* & *qvinto* operis deperditi qvod *Agatharchides* περὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης, *de mari rubro* ſive Arabico ſinu & variis circa illius viciniam mirabilibus elucubraverat, legeruntqve olim Diodorus Sic. Strabo, Plutarchus. De Agatharchidis ſcriptis jam dictum Codice CCXIII. Hæc vero de mari rubro excerpta Græce primus vulgavit *Henricus Stephanus* cum excertis è Cteſia & Memnone qvibus Appiani Iberica & Hannibalica ſubjecit 1557. 1594. 8. Sed cum Latina *Laurentii Rhodomanni* verſione & notis V. C. *J. Hudſoni* recuſa ſunt in tomo primo Geographorum Græcorum minorum ab eodem viro clariſſimo vulgatorum Oxonii 1698. 8. Rhodomanni verſio, qvam ſervavit etiam Schottus, lucem viderat ſeparatim Helmſt. 1594. 8. prodierunt & eadem excerpta cum *Rich. Bretti* Angli verſione Oxon. 1597. 8. Indicem ſcriptorum ab Agatharchide laudatorum habes ſupra lib. IV. cap. 11.

Poſt excerpta ex Agatharchide p. 746. in Hœſchelii editione Græca Photius memorat librum *Arriani*, his verbis, qvorum in Latina Schotti nullum deprehenditur veſtigium: Ἀρριανοῦ σύγγραμμα. Ὅτι Ἀρριανὸς περὶ κομητῶν φύσεώς τε καὶ συστάσεως καὶ φασμάτων βιβλιδάριον γράψας, πολλοῖς ἀγωνίσμασι πειρᾶται δεικνύναι, ὅτι μηδὲν μήτε τῶν ἀγαθῶν μήτε τῶν φαύλων τὰ τοιαῦτα φάσματα ἀποσημαίνουσιν. *Arriani liber. Arrianus de Cometarum natura & conſtitutione atqve apparentiis librum ſcripſit quo multis argumentis conatur demonſtrare, qvod nihil neqve boni neqve mali, qvando apparent, portendant.* Hic eſt Arrianus ille qvem de metoris ſcripſiſſe teſtatur Jo. Philoponus in lib. 1. meteor. p. 79. Ἀρριανὸς δὲ ἐν τῷ περὶ μετεώρων φησὶν ὡς Ἐρατοσθένης ὁ Κυρηναῖος ἰσχυρίζεται εἴκοσι καὶ πέντε μυριάδας σταδίων ἔχειν τὴν περίμετρον τοῦ μεγίστου τῆς γῆς κύκλου. Illud vero argumentum, qvod Cometæ malorum nuncii non ſint, noſtra memoria omnibus ingenii & doctrinæ viribus tuendum & illuſtrandum in ſe ſuſcepit ſcriptis Gallice editis * Petrus Bælius. Diſerte qvoqve & eleganter pro eodem diſputavit, Joannes Georgius Grævius Oratione IV.

CCLI.

* penſées diverſes A. 1683. Continuation des penſées diverſes A. 1705. 12.

Digitized by Google

CCLI. Excerpta ex *Hieroclis* libro περὶ προνοίας, *de providentia*, memorato ſupra Cod. CCXIV. & pridem deperdito. Horum partem Latine vertit *Hugo Grotius* in ſententiis Philoſophorum de fato, editis Pariſ. 1624. 4. & Amſt. 1648. 12. atqve inter opera Grotii Theologica, Tomo III. ibid. 1679. fol. Exſtant & cum *Fed. Morelli* partim, partim cum Schotti verſione, adjuncta Hieroclis commentario in aurea carmina Pythagoræ Græce & Latine edito Lond. 1655. 8. cum Jo. Pearſonii prolegomenis. Deniqve cum meliore interpretatione *Petrus Needham* vir doctiſſimus illa exhibuit in præclara ſua Hieroclis editione, Cantabrig. 1709. 8.

CCLII. Excerpta ex *Vita Gregorii* I. *Papæ Romani.* ἐκλογαὶ τοῦ θεαρέστου βίου Γρηγορίου. Exſtat qvidem vita hujus Gregorii ſcripta Latine à *Paulo Warnefrido* Aqvilejenſi, editaqve à Papebrochio in Actis Sanctor. T. 2. ad 12. Martii & in Mabillonii Actis Sanctorum Ordinis Benedicti T. 1. nec non altera itidem Latina, in IV. diviſa libros, auctore *Joanne* Monacho Caſinenſi & poſtea Diacono Romano, qvæ una cum priore occurrit in tomo qvarto operum Gregorii editionis noviſſimæ, Dionyſio Sammarthano curante adornatæ Pariſ. 1705. fol. Sed Græca antiqvioris ſcriptoris, qvam legit Photius, nondum lucem vidit, qvod ſciam. Addit idem Gregorium multas inſignes lucubrationes Latina lingva compoſuiſſe, nominatim *Homilias in Evangelia, & vitas celebrium in Italia virorum utilibus narrationibus illuſtratas dialogis qvatuor:* qvæ utræqve commentationes inter S. Gregorii opera ſæpius lucem viderunt. Deniqve monet Photius ZACHARIAM (qvi Papa fuit ab A. C. 741. ad 752.) non modo Dialogos ſed alia etiam Gregorii ſcripta in Latinam lingvam vertiſſe poſt annos circiter CLXV. Ex his ſola *Græca dialogorum verſio* ætatem tulit, de cujus editionibus ſupra p. 357. In illis dialogis licet plura legantur fabulis ſimillima & prorſus incredibilia, tamen ita eorum lectione delectata fuit ſuperiorum ſæculorum ætas, ut in plures lingvas translati etiamnum in Bibliothecis pluribus occurrant. Nam Angloſaxonicam verſionem ab Ælfrico Rege adornatam memorat Georgius Hickeſius In Catalogo MSS. Angloſaxon. p. 71. T. 2. theſauri ſeptentrional. Arabica dicitur exſtare in Bibl. Colbertina. Gallicam duplicem, unam proſa veteri, alteram rhythmis Gallicis expreſſam ante hos qvingentos annos, nec non metaphraſin latinis verſibus compoſitam aſſervant aliæ ut audio Gallorum Bibliothecæ.

CCLIII. ANONYMI *martyrium ſeptem dormientium*, Epheſi impe-

Digitized by Google

rante Decio. Græce hactenus ineditum, ſed Latine vulgatum à *Surio* 27. Jul. Vide ſupra, p. 140. In hoc martyrio mentio fit *Theodori* Æginenſium Epiſcopi, qvi reſurrectionem corporum vocavit in dubium.

CCLIV. ANONYMI *martyrium Apoſtoli Timothei*, Græce ſimiliter adhuc ineditum, Vide ſupra p. 150. ſed Latine vulgatum ſub *Polycratis* nomine, poſt Codicem Canonum Eccleſiæ Romanæ ex *Petri Pithoei* Bibliotheca Pariſ. 1687. fol. p. 366. 367. ubi pro *citagiarum*, ex Photio legendum *catagogium*, *καταγώγιον*.

CCLV. ANONYMI *Martyrium magni Martyris Demetrii*, etiam hoc ineditum hactenus, ſed Latine ex *Anaſtaſii* Bibliothecarii verſione vulgatum à *Joanne Mabillonio* T. 1. Analect. p. 66. De hoc Demetrio qvi Maximiano imperante CHriſtum morte ſua honoravit, vide ſupra pag. 71.

CCLVI. Excerpta ex Actis deperditis SS. *Metrophanis & Alexandri*, qvi ſubiere martyrium anno XIX. Diocletiani. Hæc excerpta in qvibus de vita Conſtantini M. qvædam alibi vix obvia leguntur, *Franciſcus Combefiſius* poſt Hiſtoriam Monotheletarum integriora exhibuit Græce recenſita ex codice Segvieriano, cum nova verſione ſua & notis. p. 573. ſeq. Apud Photium titulus eſt: *πολιτεία τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν Μητροφάνους καὶ Ἀλεξάνδρου.* Sed apud Combefiſium: *τὰ πραχθέντα ἐν Νικαίᾳ παρὰ τῆς συνόδου* * *ἐπὶ καθαιρέσει Ἀρείου.* Non coævi ut vult videri Conſtantino, ſed junioris ſcriptoris hæc Acta eſſe probat Tillemontius Tom. VII. memor. p. 657.

CCLVII. *Vita* ſeu *certamen*, *Βίος ἤτοι ἄθλησις Pauli Epiſcopi CPol.* (circa A. 337.) ab Arianis pulſi in exilium, & poſtea obtruncati. In hac narratione, cujus ſola excerpta à Photio ſervata habemus, plures errores notavit Valeſius libro ſecundo obſervationum Eccleſiaſticarum ad Socratem & Sozomenum. De Paulo videnda Acta Sanctor. T. 2. ad diem VII. Junii & Tillemontius tomo VII. memor.

CCLVIII. *Vita & certamen Magni Athanaſii.* Etiam hæc intercidit, ſolis excerptis à Photio ſervatis, qvæ Græce & Latine præmittuntur novæ editioni operum S. Athanaſii in tres diſtinctæ tomos qvam eruditiſſimo Montfaucono debemus Pariſ. 1698. fol. Scriptorem longe inferiorem eſſe ſancti Doctoris, cujus vitam deſcribit, ætate, & plenum indignis fide narrationibus, monet Godfridus Hermantius præfat. ad Vitam S. Athanaſii ſcriptam Gallice: *c' eſt l' ouvrage d' un Grec beaucoup poſte-*

r.eur

* Alia Acta Synodi Nicænæ ſupra, Cod. LXXXVIII.

Digitized by Google

rieur à S. Athanaſe & plein de fautes, qu' il n'eſt capable que de faire tomber dans l'erreur ceux qui voudroient s'y arreſter.

CCLIX. ANTIPHONTIS Rhetoris λόγοι διάφοροι, *Orationes LX*, ex qvibus ſolas XXXV. genuinas eſſe notavit Cæcilius Siculus, qvi etiam Thucydide hiſtorico uſum magiſtro ſcripſit. De hoc Antiphonte & ejus arte *Rhetorica* qvæ intercidit, & Orationibus ex qvibus XVI. hodie exſtant qvemadmodum & de Rhetoribus qvos deinceps commemorabit Photius univerſis dixi lib. 2. cap. 26. Qvod vero Photius ait *tragœdias* etiam illi à qvibusdam tribui, credibile eſt cum Rhetore confundi Antiphontem Tragicum à Dionyſio tyranno interfectum de qvo dictum lib. 2. cap. 19. Proxime novam Orationum Antiphontis ſuperſtitum editionem exſpectamus Regiomonti adornandam à Clariſſimo Viro Theophilo Siegfrido Baiero, Bibliothecæ Senatoriæ præfecto.

CCLX. ISOCRATIS *Orationes LX.* ex qvibus Dionyſius (Halicarnaſſeus) pro genuinis habuit XXV, Cæcilius XXVIII. Hodie exſtant tantummodo XXI, illæ ſcilicet qvas legiſſe Photius ſe teſtatus eſt ſupra Cod. CLIX. *Artem* ejus *Rhetoricam* qvam memorat etiam Scholiaſtes Hermogenis p. 297. hodie deſideramus. De *Epiſtolis* Iſocratis dixi lib. 2. cap. 10. §. 7. Ad criminationem vero eorum, qvi Iſocratem * voluerunt plagii arguere ideo, qvod in Panegyrico ſuo qvædam ſimilia haberet Archini, Thucydidis & Lyſiæ epitaphiis orationibus, bene reſpondet Photius nihil prohibere qvo minus circa idem argumentum tractandum pluribus eadem veniant in mentem qvorum tamen nullus alterum exſcripſerit. ἀλλ' οὐδὲν κωλύει τῶν παραπλησίων ἀνακυπτόντων πραγμάτων, ταῖς ὁμοίαις ἐξεργασίαις χρῆσθαι καὶ τοῖς ἐνθυμήμασιν οὐχ ὑποβαλλόμενον τὰ ἀλλότρια, ἀλλὰ τῆς τῶν πραγμάτων ἀναβλαστανούσης φύσεως τοιαῦτα οἷα καὶ τοῖς προλαβοῦσι προβαλλομένη ἐπιδείκνυται. Duplicem Iſocrati poſitam ſtatuam æream memorat Photius, unam Cleocharis ſculptoris opus Eleuſine ab amico Timotheo cum hac inſcriptione,

Τιμόθεος φιλίας τε χάριν, σύνεσίν τε προτιμῶν **
Ἰσοκράτους εἰκῶ τήνδ' ἀνέθηκε Θεῶ.

Alteram in Olympii Jovis æde ab Aphareo Iſocratis adoptivo filio,

Ἰσοκράτους Ἀφαρεὺς πατρὸς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε
Ζηνὶ, θεοὺς τε σέβων καὶ γονέων ἀρετήν.

 CCLXI.

* Addendus hic locus obſervatis Jac. Thomaſii τοῦ μακαρίτου in diſſ. de plagio literario §. 476. ubi de Iſocrate.

** mireris Schottum qvi vertit: *honori amicitiæ atque hoſpitalitatis Dearum*, cum verba

CCLXI. ANDOCIDÆ *Orationes qvatuor*, hodie etiam ſuperſtites de qvibus dixi lib. 2. cap. 26. Nonnulla Andocidæ loca illuſtrat Palmerius in Exercitationibus ad ſcriptores Græcos p. 667. ſeq. Oratio de pace cum Lacedæmoniis ineunda prodiit qvoqve ex verſione A. Pulvæi, Pariſ. 1557. Valerii Theonis commentarii in Andocidem, Svidæ in Θέων memorati interciderunt. Idem Svidas in Θεόδωρος refert contra Andocidem ſcripſiſſe olim Theodorum Byzantium. Apud Plutarchum in Alcibiade p. 201. ſeq. Hellanicus Andocidis genus refert ad Ulyſſem. In veteri ſtatua ſed capite trunca apud Fulvium Urſinum p. 73. imagg. legas: Ἀνδοκίδης Λεωγόρου Ἀθηναῖος.

CCLXII. LYSIÆ *Orationes CCCCXXV.* λόγοι εἴκοσι πέντε καὶ τετρακόσιοι qvem numerum Plutarchi etiam codices confirmant, licet trecentas tantum & viginti qvinqve habeat Schottus. Ex illis genuinæ CCXXXIII. Hodie exſtant non plures qvam XXXIV. Cæterum Paulus ὁ ἐκ Μυσίας, cujus cenſura à Photio reprehenditur, fuit Paulus ille Germinus Sophiſta, cujus commentarios in Lyſiæ orationes pridem deperditos Svidas in Παῦλος commemorat.

CCLXIII. ISÆI, Lyſiam magiſtrum ſuum feliciter imitati *Orationes LXIV.* ex qvibus genuinæ qvinqvaginta. Hodie tantum exſtant decem. Iſæus hic Demoſthenem decem millium drachmarum pretio hoc eſt mille ducentorum & qvinqvaginta Joachimicorum inſtituit, atqve illi λόγους ἐπιτροπικοὺς contra Aphobum tutorem ſuum orationes (tres qvæ etiamnum exſtant) elaboraſſe vel ſaltim emendaſſe & expoliviſſe traditur etiam à Libanio in Demoſthenis vita.

CCLXIV. ÆSCHINIS *Orationes III. & Epiſtolæ IX.* qvæ omnes exſtant, & de qvibus jam meminerat Cod. LI.

CCLXV. DEMOSTHENIS *Orationes*, qvas germanas LXV. fuiſſe Photius teſtatur. Hodie exſtant duæ & qvadraginta. Ex illis qvasdam Critici tribuerunt Hegeſippo, Hyperidi, Dinarcho, vel Lyſiæ. In hoc capite Photius facit mentionem Ariſtidis Rhetoris, Aſpaſii Rhetoris, Callimachi οὐχ ἱκανοῦ ὄντος κρίνειν, Demetrii Magnetis, Libanii, & Longini * Critici. Plura etiam de Demoſthene narrat ſimilia iis qvæ apud Plutarchum

Græca nihil aliud tinniant, qvam: *amicitiæ cauſa & ingenium admiratus, Iſocratis imaginem hanc Deo dedicavit Timotheus.* Sed pro σύνεσιν Schottus legit ξενίην, ut eſt apud Plutarchum, qvi utramqve inſcriptionem itidem refert, & plura alia, qvæ in hiſce capitibus Photius eadem habet, in vitis decem Rhetorum.

* De Longino locus inſignis p. 802. Λογγῖνος ὁ κριτικὸς, ἐπὶ Κλαυδίου

chum de vitis decem Rhetorum. Notat & compoſitionem nullam prætermittere, ſed periodis omnia complecti, Demoſtheni eſſe cum Iſocrate ac Lyſia commune. *τὸ μὲν μηδενὸς φείδεσθαι συνθέσεως, ἀλλὰ πάντα διειλῆφθαι περιόδοις, ἔςι μὲν Ἰσοκράτους καὶ Λυσίου πρὸς Δημοσθένην κοινόν.* p. 801.

CCLXVI. HYPERIDIS *Orationes LXXVII.* (non ſexaginta ſeptem ut Schottus) è qvibus genuinæ LII. perierunt autem omnes præter unicam *περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον συνθηκῶν*, qvæ inter Demoſthenicas eſt decima ſeptima, ut notavi lib. 2. cap. 26. §. 10.

CCLXVII. DINARCHI *Orationes LXIV.* qvarum aliqvas *Ariſtogitoni* Hyperidis æqvali maluerunt nonnulli tribuere. Hodie non plures exſtant qvàm tres, una Demoſtheni, Ariſtogitoni altera, tertia Philocli oppoſita.

CCLXVIII. LYCURGI *Orationes XV.* ex qvibus exſtat hodie unica adverſus Leocratem, qvam non modo Græce vulgavit *Philippus Melanchthon*, Witeb. 1545. 8. apud Johannem Luft, recuſam Lipſiæ 1568. 8. ſed etiam latina verſione donavit, qvam evolvi editam Francof. 1548. 8. ex officina Petri Brubachi, ut adeo emendandum ſit qvod olim ſcripſi lib. 2. cap. 26. §. 7.

CCLXIX. *Variorum ſanctorum virorum ſermones XXI. diverſi argumenti.* HESYCHII presb. *Hieroſol. ἐκ τοῦ εἰς τὸν ἅγιον Θωμᾶν ἐγκωμίου, ex Encomio in S. Thomam.* Sed qvæ deinde affert Photius, docent legendum eſſe *Ἀνδρέαν* non *Θωμᾶν*, ut jam notavit Labbeus de Script. Eccleſ. T. 1. p. 641. ſunt enim repetita ex homilia Heſychii in Andream Apoſtolum qvæ adhuc exſtat, & ſæpe prodiit Latine ex verſione Caroli Fabiani Lugd. 1615. & in ſupplemento Bibl. Patrum, Pariſ. 1639. T. 1. p. 821. atqve in editione Bibliothecæ Pariſ. 1644. 1654. T. 15. p. 821. & Lugdunenſi T. XII. p. 188. & in Bibliotheca Combefiſii Concionatoria Tomo VI. Græca nondum lucem vidit qvod ſciam. Incipit: *σάλπιγξ ἡμᾶς ἀποστολικὴ πρὸς πανήγυριν ἤθροισε.*

CCLXX. *Joannis Chryſoſtomi* homilia *in S. Paulum Apoſtolum.* Qvæ ex illa affert Photius, non leguntur in ſeptem homiliis laudi Pauli deſtinatis qvas cum veteri Aniani verſione nuper exhibuit eruditiſſimus Montfauconus Tomo II. Operum S. Chryſoſtomi.

 CCLXXI.

δὲ οὗτος ἤκμαζε, καὶ τὰ πολλὰ συνηγωνίζετο Ζηνοβίᾳ τῇ τῶν Ὀσροηνῶν βασιλίδι τὴν ἀρχὴν κατεχούσῃ Ὀδενάτου τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς τετελευτηκότος. ἣν καὶ μεταβαλεῖν εἰς τὰ Ἰουδαίων ἔθη ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς δεισιδαιμονίας παλαιὸς ἀναγράφει λόγος.

CCLXXI. Excerpta ex ASTERII Amaſeni Epiſcopi *Homiliis*, qvas partim habemus editas, partim hodie deſideramus: ut accuratius & diſtincte notavi Volum. VIII. hujus Bibl. (lib. V. cap. 28.) ubi etiam monui excerpta hæc Photii cum nova verſione Combefiſii & notis recuſa in novo ipſius Auctario Bibliothecæ Patrum T. 1. p. 211. ſeq.

CCLXXII. Excerpta ex LEONTII, Epiſcopi Arabiſſi in Cappadocia *ſermone* εἰς τὴν κτίσιν καὶ εἰς τὸν Λάζαρον, *de creatione & de Lazaro.* Non memini editum eſſe, ſed MStum habuit Allatius qvi in libro de Simeonum ſcriptis hoc ejus memorat initium; οὐδὲν ὡς ἔοικε τῆς ἀγάπης ἐστὶν ἰσχυρότερον.

CCLXXIII. Excerpta ex *Theodoreti ſermonibus V. de laudibus Joannis Chryſoſtomi*, tot enim tantummodo evolviſſe ſe Photius teſtatur, licet plures ab eo ſcriptos conjicit. Hodie ſermones iſtos omnino deſideramus. Confer Jo. Garnerii auctarium operum Theodoreti p. 30. ſeq. Inter alia Chryſoſtomus ab eo appellatur ἡ ἄκακος σύνεσις, ὁ πολυόμματος νοῦς, τῆς εὐαγγελικῆς ἐμπειρίας ἡ βίβλος, perinde ut à Proclo CPol. *Scriptura à DEO inſpirata impolluta Bibliotheca, divina theſaurus intelligentia.*

CCLXXIV. Ex *JOANNIS CHRYSOSTOMI ſermone in qvadraginta Martyres* Sebaſtenos, paſſos ſub Licinio: de qvibus vide ſupra hoc volumine p. 121. Nec non ex ejusdem *ſermonibus tribus in Joannis Baptiſtæ decollationem.* Vide ſupra p. 100.

CCLXXV. Ex *Heſychii* presbyteri Hieroſol. A.C. 343. defuncti homilia deperdita vel ſaltim hactenus inedita in *Jacobum* Domini JESU fratrem & *Davidem* Regem τὸν Θεοπάτορα, ubi Jacobo videas tribui primatum Apoſtolorum, præ Petro, verbis diſertiſſimis. πῶς ἐγκωμιάσω τὸν τοῦ Χριστοῦ δοῦλον καὶ ἀδελφὸν; τὸν τῆς νέας Ἱερουσαλὴμ ἀρχιστράτηγον, τὸν τῶν ἱερέων ἡγεμόνα, τῶν Ἀποστόλων τὸν ἔξαρχον, τὸν ἐν κεφαλαῖς κορυφὴν, τὸν ἐν λύχνοις ὑπερλάμποντα, τὸν ἐν ἄστροις ὑπερφαίνοντα. Πέτρος δημηγορεῖ, Ἰάκωβος νομοθετεῖ, καὶ ὀλίγαι λέξεις τὸ τοῦ ζητήματος συνέστειλαν μέγεθος. Actor. XV. 13-22.

Ex *Modeſti*, poſt ſeptimi ſæculi initia ArchiEpiſcopi Hieroſol. homilia nondum qvod ſciam edita εἰς τὰς μυροφόρους, *in mulieres unguenta ferentes*, ubi mentio *actorum Martyrii Mariæ Magdalenæ* qvæ virgo & ipſa virgini Mariæ ſemper præſens ad obitum illius usqve adfuerit, ἀρχηγὸς τῶν μαθητριῶν *diſcipularum præcipua*, deinde affecta martyrio Epheſi, ubi eam ſepultam tradit qvoqve Gregorius Turonenſis lib. 1. de miraculis marty-

Digitized by Google

martyrum c. 3. ut aliorum teſtimonia Modeſto ſuffragantia omittam qvæ laudat Jo. Launojus in diſſ. de commentitio Lazari & Maximini, Mariæ Magdalenæ & Marthæ in Provinciam Galliæ appulſu. Paris. 1660. 8. & B. Antonius Reiſerus noſter in Launojo confeſſore p. 778.

Ejusdem *MODESTI* ἐγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν, *in dormitionem Sanctiſſ. Deiparæ* ſermo πολύστιχος, qvem ex Codice Segvieriano integrum deſcriptum ſe habere teſtatur V. C. Michaël le Qvien ad Damaſceni Orat. ejusdem argumenti T. 2. p. 857. notatqve, licet Photius in illo οὐδὲν ἀναγκαῖον, *nihil neceſſarii* occurrere declaraverit nihilqve ex eo produxerit, hoc tamen in eo ſe obſervaſſe memorabile, qvod teſtetur neminem ante ſe fuiſſe qvi dormitionem Mariæ ſermone ſolenni celebravit. Alium locū inſignem duas voluntates & duas operationes ἀσυγχύτως & ἀδιαιρέτως in CHriſto agnoſcentem affert ex eodem ſermone p. 820. Alios de hoc argumento aliorum ſermones memoravi ſupra p. 116.

Ex ejusdem *Modeſti* ſermone nondum qvod ſciam edito εἰς τὴν ὑπαπαντήν, *in occurſum Domini*. Alios ejusdem argumenti ſermones notavi ſupra p. 87.

CCLXXVI. Excerpta è *B. Nili* ſermonibus duobus in Paſcha, & tribus in CHriſti aſcenſionem. Nilum hunc celebrem illum Aſcetam, S. Chryſoſtomi diſcipulum intellige. Sermones ipſi hodie qvod ſciam non exſtant, editi certe non ſunt. De aliis Nili ſcriptis dictum Volum. V. ad Allatii librum de Nilis.

CCLXXVII. Excerpta ex JOANNIS CHRYSOSTOMI *Homilia I. in Spiritum S.* (qvæ exſtat T. VI. edit. Ducæi p. 173.) 2) *qvod CHriſtus, oriens, & in illud:* aſcendit & deſcendit, *& qvod Spiritus S. omnipotens ſit.* 3) *in CHriſti incarnationem, & qvod unicuiqve climati præfecti ſint angeli.* 4) *de uno legislatore, & in veſtes Sacerdotum & de pœnitentia.* (T. VI. Ducæi p. 1.) 5) *in illud,* ſufficit tibi *gratia mea* 2. Cor. XII. 9. (T. VI. Ducæi p. 284.) 6) *in illud 2. Cor. V. 17.* ſi qva ergo in CHriſto, nova creatura. 7) *poſt Calendas & contra ebrios.* 8) *in illud 1. Theſſ. IV. 13.* nolumus vos ignorare de dormientibus. (T. V Ducæi p. 375.) 9) *de pœnitentia.* 10) *in viſionem Eſaiæ qvam vidit contra Judæum & Jeruſalem.* 11) *in prodigum, de pœnitentia, in lignum ſcientiæ boni & mali, & in latronem.* 12) *parænetico ſermone de pœnitentia.* 13) *in terræ motum, Lazarum & divitem.* (T. V. Ducæi p. 87.) 14) *in illud Luc. XVI. 24.* mitte Lazarum. 15) *non adeo deflendos eſſe mortuos.*

CCLXXVIII. Fragmenta ex THEOPHRASTI ſcriptis 1) περὶ τῶν μεταβαλλόντων τὰς χρόας, *de animalibus colorem mutantibus.* 2) περὶ ἀθροο-

λύσεως,

λύτεως, de paralypſi ſive nervorum reſolutione. 3) *περὶ λειποψυχίας, de deliqvio animi.* 4) *περὶ ἰλλύγγων, de vertigine.* 5) *περὶ κόπων de laſſitudine.* 6) *περὶ τῶν ἀθρόως φαινομένων ζώων, de animantibus qvæ confertim & multa ſimul viſuntur.* 7) *περὶ τῶν λεγομένων ζώων φθονεῖν, de animantibus qvæ dicuntur invidere.* 8) *περὶ ἱδρώτων de ſudoribus.* & 9. *περὶ μελιττῶν, de apibus.* Ex his ſcriptis Theophraſti hodie exſtant de vertigine, de laſſitudine & de ſudoribus. Cætera omnia deſiderantur. Excerpta Photiana Græce primum edita ab Henr. Stephano Pariſ. 1557. 8. deinde cum aliis illius philoſophi præſtantiſſimi ſcriptis Græce & Latine, curante Daniele Heinſio, Lugd. Bat. 1613. fol. ut dixi ſupra lib. 3. cap. 9.

CCLXXIX. Excerpta ex *Helladii Beſantinoi* * ſive ex Antinoi urbe, Ægyptii, *χρηστομαθειῶν electorum* libris IV. qvos verſibus jambicis exaraverat ſcriptor hic Ethnicus, Licinii & Maximiani temporibus clarus, multarumqve aliarum lucubrationem auctor, qvarum hi tituli apud Photium exſtant, 1) Ἀθῆναι, 2) Αἰγύπτιος, 3) *προτρεπτικὸς adhortatorius*, 4) *φήμη fama*, 5) *νίκη Victoria*, & 6) *πόλις Ἀντινόου urbs Antinoi.* Hæc Helladii ſcripta pridem interiere omnia, ſed excerpta Photiana cum Schotti verſione & *Joannis Meurſii* notis excuſa exſtant ad calcem librorum Meurſii poſtumorum de regno Laconico & Athenienſium Piræo, Ultrajecti 1687. 4. recuſa deinde tomo decimo theſauri Antiqvitatum Græcarum Gronoviani. Lugd. Bat. 1701. fol.

Index ſcriptorum & virorum illuſtrium qvorum in excerptis ex Helladio mentio,

ad paginas editionis Ultrajectinæ.

Æoles. 6. 11.
Æſchines Rhetor. 21.
Agathocles filius figuli. 5.
Amphitruo vaſtator Cythni inſulæ 15.
Androgeos Cretenſis, Athenis interfectus. 19.

Aratus.

* Apud Etymologici magni auctorem aliqvot locis citatur Βησαντινὸς ἐν τῷ vel ἐν τοῖς *περὶ χρηστομαθείας.* Diverſus ab hoc Helladius auctor Lexici de qvo ſupra Cod. 145. & 158. & ex qvo plurimum profecit Svidas, teſtatus eum fuiſſe Grammaticum Alex. Theodoſii jun. temporibus clarum, cujus etiam *laudes* ſcripſit, nec non ἔκφρασιν φιλοτιμίας *deſcriptionem ambitionis*, Διόνυσον ἢ Μοῦσαν, *Dionyſum ſive Muſam* & ἔκφρασιν τῶν λουτρῶν Κωνσταντιανῶν, *deſcriptionem balnei Conſtantiani.*

Digitized by Google

Aratus. 10. 13.

Argivorum Scytaliſmus. 22.

Ariſtophanes. 18.

Ariſtoteles ὁ τ̃ περιπάτȣ προςάτης à Platone ἵππος, eqvi pullus cognominatus, velut recalcitrans adverſus ſuum præceptorem. 17.

Attici. 3. 14. 16. 17. 19. 24. eorum apophthegmata. 20. ſeq. qvatuor judicia de cæde, Areopagiticum, Palladium, Delphinium & Phreaticum. 23.

Bradyllis ex Carbonario, dux Illyriorum. 5.

Callicles. 21.

Callimachus 13. ἐν Ἑκάβῃ 8. (recte Meurſius Ἑκάλῃ, qvi de Callimachi ſcriptis plura, ſed de his dictum plenius ſupra lib. 3. cap. 19.)

Cercidas poëta. 17. patria Megapolitanus (aliis Cretenſis ut apud Laërt. VI. 76.) μιμιάμβων ſive μελιάμβων Poëta & legiſlator Arcadum, laudatus Ptolæmeo Hephæſtioni apud Photium ſupra Cod. 190. Stephano Byz. in μεγάλη πόλις, Polluci, Athenæo, Stobæo, Galeno, Æliano. Vide Menagium ad Laërt. p. 354. qvi alios præterea Cercidas commemorat.

Comici. 15. 25.

Corinthii. 19.

Demoſthenes 20. 21. Orat. contra Midiam. 16.

Didymi XIII. libri proverbiorum 4. idem opus reſpicitur. 18.

Dionyſius 3. Halicarnaſſeus. 12. (Meurſius in notis de variis diſſerit Dionyſiis, de qvibus vide ſi placet ſupra lib. 3. c. 32.)

Dionyſius Siciliæ Rex, agaſonis F. 5.

Dionyſii (junioris) tragœdiæ, in qvibus multa improbanda. 14.

Epicharmus ὁ Δωριεὺς qvi Dorice ſcripſit. 17. (ejus dramata & alia ſcripta enumerat Meurſius in notis, de qvibus dixi lib. 3. cap. 19.)

Euphorion 16. Chalcidenſis patria, incola Athenienſis, vocibus parum Atticis utitur. 14. (de Euphorionis hujus, & alterius Athenienſis ſcriptis plura Meurſius in notis. Vide etiam ſupra lib. 2. cap. 19.)

Galenus. 4.

Grammatici 18. interpretes Homeri 9. τεχνολογȣ̃ντες. 17. Grammaticorum ἀντίφρασις. 22.

Hercules Olympia inſtituens. 18. de Eleuſiniis, Iſthmiis, Nemeis, Panathenæis, Pythiis. ibid.

Hermeas ex ſervo eunucho rex Aterna in Thracia. 5.
Heſiodus. 26.
Hippocrates. 16.
Homerus. 4. 8. 9. 10. 13. 25.
Jones. 6. 13. 24.
Medici. 12.
Menander. 14.
Metalus Syracuſius, ungventi Metalei repertor. 14. (Megalum & ungventum Megaleum vocant alii, ut docet Meurſius in notis.)
Moſes alpha *dictus.* 3. *Mater* (Cypſeli) *Regis Corinthi & uxor Amphionis claudicans*, lambda. 10.
Nicander. 13.
Oës Ὤης, * è mari rubro editus, qvi Aſtronomiam & literas homines docuerit. 24. (Ὠάννης apud Syncellum p. 28.)
Orthagoras ex coqvo princeps Sicyonis. 6.
Phercydes ὁ τὴν γενεαλογίαν συγγράψας. 15. phthiriaſi obiit, perinde ut Acaſtus Peliæ F. & Sylla. 15. (His Alcmanem, Calliſthenem, Evnum & Mutium addit Plutarchus in Sylla. De Pherecydis ſcriptis plura Meurſius in notis, de qvibus etiam dixi lib. 2. cap. 23. §. 26.)
Philo. 3.
De Philomela, fabula. 8. ſeq.
Philonides Sophoclis verſum παρῳδήσας. 5.
Philoxenus ad latomias dari maluit, qvam Dionyſii tyranni laudare tragœdias. 14.
Plato. 17.
Polemo. 18.
Porus, Indorum Rex, tonſoris F.
Praxiteles Athenis interfectus, qvod arietem vivum excoriaſſet. 22.
Pyrrhus Moloſſus. 5.
Sophocles. 5. Atticus. 17.
Sylla ſæpius COS. ob proſpera fata ἐπαφρόδιτος *dictus, phthiriaſi interiit.* 15.
Theſeus heros δραστικώτατος. 16.
Xenophon in ἑλληνικοῖς. 12. homo bellis aſſvetus, non ſatis certus νομοθέτης ἀττικισμοῦ. 18.

Ἐν

* Noachum Patriarcham ſub hoc nomine latere multi notarunt. Vide qvæ dixi in Codice pſeudepigrapho Veteris Teſt. p. 255. ſeq.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ τεύχει τῷ αὐτῷ περιείχετο μέτρῳ καὶ Ἑρμείου ἑρμοπολίτου πάτριά τε τῆς ἑρμουπόλεως, καὶ ἕτερά τινα. καὶ μὴν καὶ Σερήνου γραμματικοῦ ἐν διαφόροις μέτροις δράματα διάφορα. Ἀνδρονίκου πολιτευομένου, καὶ αὐτοῦ ἑρμοπολίτου, πρὸς τὸν κόμητα Φοιβάμμωνα τὸν κοινοπολίτην. καὶ οὗτος δὲ δραμάτων ἐστὶ ποιητὴς, διαφόροις μέτροις τοὺς λόγους ἐντείνων. ἔτι δὲ καὶ Ωρα-

In eodem codice (inqvit porro Photius,) *ſimilis carminis genere* (Jambico) *continebantur* patria inſtituta Hermiæ a) Hermopolitani, *& alia nonnulla.* Sereni b) *qvoqve* Grammatici *varia* dramata *vario carminis genere*, & Andronici c) *qvi Remp. geſſit*, Hermopolitani *ad comitem* Phœbammonem civem ſuum. *Et hic* dramatum *auctor variis verſibus libros compoſuit.*

a) *Hermia* varii in veterum ſcriptis memorantur ex qvibus nonnullos retuli Volum. V. p. 96. ſeq. His addendi 1) Hermias *eunuchus* de qvo Laërtius in Ariſtotele, & Photius hoc ipſo capite ex Helladio. 2) Hermias, pater *Ammonii* philoſophi, de qvo Svidas è Damaſcio: 3) Hermias *Geometra* de qvo Plutarchus IX. 1. ſympoſ. 4) Hermias Medicus *Ophthalmicus* Galeno laudatus. 5) Hermias *Methymnæus* Sicularum rerum ſcriptor, qvi citatur à Diodoro Sic. & Athenæo. 6) Hermias *hæreticus* à qvo Hermiani. 7) Hermias Ægyptius in Concilio Sardicenſi A. 347. 8) Hermias *Abydi* Epiſcopus qvi Concilio Chalcedonenſi interfuit A. 451. atqve alius ut videtur in Concilio Romano A. 503. 9) Hermias *Curienſis* ex Curio Cypri oppido, cujus Jambi citantur ab Athenæo & cui Philiſtionis φιλογέλων tributum à nonnullis è Svida diſcimus. Confer Reineſii Var. Lect. lib. 1. cap. 5. 9) De Hermia *Hermopolitano* Ægyptio qvi præter Photium meminiſſet, non reperi. Ille addendus Voſſii Hiſtoricis Græcis.

b) *Ælium* intellige *Serenum Athenienſem*, cujus ex Svida feci mentionem Volum. VII. p. 70. Meminit & Etymologici magni ſcriptor in βουκέρας. Alius *Serenus Antiſſenſis* ex Antiſſa Lesbi civitate, cujus *libri duo de ſectione cylindri & coni per verticem*, ad Cyrum amicum editi ſunt Latine à Frid. Commandino ad calcem Apollonii Pergæi Bonon 1576. fol. & Græce è tribus MSS. Bibl. Chriſtianiſſimi cum Commandini verſione ad calcem luculentæ editionis Apollonii Græcolatinæ, qvam Oxonii è theatro Sheldoniano curavit illuſtris doctrinæ vir Edmundus Hallejus, 1710. fol. Apollonii Pergæi Conica commentariis illuſtraſſe ſe innuit hic Serenus lib. 1. propoſit. 10. itaqve Archimede Junior eſt, licet apud Marinum in προθεωρία ad data Euclidis p. 457. edit. Oxon. legas: πολλὰ τεταγμένα φύσει ὕστερον Ἀρχιμήδης τοῦ Σερήνου ἐθεώρει ὅτι τέτακται. ubi Dav. Gregorius putat legendum ὕστερον Ἀρχιμήδους ὁ Σέρηνος ἐθεώρει. Alius P. Serenus *Sammonicus* necnon A. *Septimius* Serenus, de qvibus in Bibl. Latina. Alius Serenus Medicus, cujus meminit Aëtius tetrab. 2. lib. 2. cap. 16.

c) Schottus vertit *communem urbis conditorem*, ſed pro κοινοπολίνης legendum κοινοπολίτην qvod ſignificat hominem ex communi civitate, niſi malis κυνοπολίτην ex Cynopoli Ægypti urbe. Phœbammonis Sophiſtæ in Thebaide Ægypti urbe clari mentio in Jo. Moſchi prato c. 143. De Phœbammone Rhetore dixi lib. IV. c. 31. p. 457.

Digitized by Google

πόλλωνος γραμματικοῦ περὶ τῶν πατρίων ἀλεξανδρείας. συντίθησι δὲ καὶ αὐτὶς δράματα τῷ ὁμοίῳ τύπῳ· ἀλλὰ καὶ Κύρου ἀντιοπολίτου εἰς Μαυρίκιον δοῦκα καὶ τὸν ἡγεμόνα παρόντα τῇ ἀκροάσει. ἐν ἰαμβικῷ δὲ μέτρῳ καὶ οὗτος τὴν αὐτοῦ συντίθησιν πόνον. εἰσὶ δὲ αὐτοῦ ἐπιστολαὶ διάφοροι, πρὸς διαφόρους, γραφαῖς ποικιλλόμεναι διαφόροις. καὶ ἕτεροί τινες ἐγκωμιαστικοὶ λόγοι.

poſuit. Ad hæc vero Horapollinis d) Grammatici de patriis rebus Alexandrinorum. *Compoſuit & ille* dramata *ſimili ſtylo. Sed &* Cyri e) Antipolitani in Mauritium ducẽ, f) *qvi recitationi interfuit. Jambis & ille laborem ſuum comprehendit. Sunt ejus varia* Epiſtolæ *ad varios, pigmentis adumbrata, & alia nonnulla* orationes *laudatorii generis.*

CCLXXX. Excerpta ex libris V. Eulogii Alex. contra Novatianos, de qvo opere pridem deperdito jam dictum Cod. CLXXXII. & CCVIII.

Totam deniqve Photii Bibliothecam claudit Epiſtola ad Taraſium fratrem, de qva jam feci mentionem ſupra p. 378.

Index

d) De Horapolline Grammatico, qvem Theodoſii Imp. temporibus Alexandriæ docuiſſe Svidas teſtis eſt, vide ſupra lib. 1. cap. 13. §. 3.

e) Pro ἀντιοπολίτου legerim Ἀντινοοπολίτου *Antinopolitani.* Diverſus hic Cyrus à Cyro altero Poëta antiqviore Panopolitano qvi temporibus Honorii & Arcadii floruit, & apud Evagrium, Svidam atqve alios laudatur: Nec non a Fl. Cyro qvi Conſul fuit A. C. 441. & cujus aliqvot Epigrammata leguntur in Anthologia, & à Cyro Floro, Pauli Silentiarii, (qvi in aula Juſtiniani claruit & encænia templi Sophiæ CPoli A. C. 562. pulcherrimo carmine Jambico celebravit) parente: Confer Reineſii Varias Lect. p. 471. & 561. Omitto Cyrum ineptum Sophiſtam, qvem perſtringit Philoſtratus in Damiano, & Cyrum archiatrum Edeſſenum cujus meminit Aëtius tetrabibl. II. lib. 2. c. 91. Interdum κῦρος Græcis non nomen proprium eſt, ſed honoris vocabulum pro κύριος, ut in Cyro Theodoro Prodromo notavi Volum. VI. p. 816. Confer Gretſerum de cruce T. 2. p. 2330. 2721. 2725. & Meurſii, Cangiiqve gloſſaria.

f) Schottus in verſione ſua habet *Imperatorem*, qvod in Græco non repeſio. Mauritius Imperator fuit ab A. C. 582. ad 602.

Digitized by Google

Index Alphabeticus Scriptorum de qvibus Photius in Bibl.

Numeri majores Codicum denotant illos de qvibus ex inſtituto diſſavit, minores, qvorum obiter mentio.

Abas. 190.
Abibus Gamalielis F. 171.
Abraam Ebræus. 242.
Acacius Berrhoënſis. 59.
Acacius Melitenſis. 169.
Acacius Scythopol. 169.
Acephali. 225. 226. 228.
Aceſtorides. 189.
Achilles Tatius LXXXVII. 94. 166.
Achillius. 85.
Adda Manichæus. 85.
Adelphius Maſſalianus. 52.
Adelphiani. id.
Adrianus Imp. C.
Adrianus Chriſtianus. II.
Ædeſia. 242.
Ælius Dionyſius Halic. CLII. 161.
Æneſidemus. CCXII.
Æſchines Orator. LXI. CCLXIV. 279.
Æſchines Socraticus. 61. 158.
Æſchylus. 158.
Æſopus. 190.
Aëtius Amidenus. CCXXI. 178.
Aërius hæreticus. 162.
Africanus XXXIV. 163.
Agapius Rhetor. 242.
Agapius Maſſalianus. 52.
Agapius Manichæus. CLXXIX.
Agatharchides CCXIII. CCL.
Aglaophon. 234.
Agnoëtæ. 230.
Alcman. 190.
Alexander Dionyſii Halic. pater. 83.
Alexander Aphrodiſeus. 214.
Alexander Hierapol. 232.
Alexander Magnus. 190.
Alexandri & Metrophanis Martyrum Acta. CCLVI.
Alexander Myndius. 190.
Alexander (Polyhiſtor) CLXXXVIII. 189.
Alexander Trallianus. 178.
Alpheus Maſſalianus. 52.
Alypius Cappadociæ Archiep. 52.
Ambroſius. 226. 229. 230. 231.
Ammon Geometra. 80.
Ammonius ſive Ammonianus Criticus. 242.
Ammonius (Hermeæ) Alex. 181. 214. 242.
Amometus. 189.
Amphilochius Iconienſis. 52. 226. 229.
Amphilochius Sidæ Epiſc. 52. 230.
Amyntianus CXXXI.
Anaſtaſius Antioch. 231.
Vindanius Anatolius Berytius. CLXIII.
Anatolius. 242.
Anaxagoras Athen. vide Praxagoras.
Andocides CCLXI.
Andreas Monachus. 161.
Andronicianus. XLV.
Andronicus Hierapol. 279.

Anomœi 102.
Anonymi XXIV. XXXVI. XXXVII. CXV. CXVI. CXVII. CXLVI. CXLVII. CXLVIII. CLXX. CXCVIII. CCXLIX. CCLIII. 161.
Antalcidas. 61.
Antenor. 190.
Anthimus Trapezuntius Epiſc. 228.
Anthuſa. 242.
Antimachus Poëta 161. 213. 239.
Antiochus Mythographus. 190.
Antiochus Ptolemaidis. 229. 59.
Antipater Acanthius. 190.
Antipho CCLIX.
Antiſthenes. 158.
Antonius Diogenes CLXVI.
Aphthonius Sophiſta CXXXIII.
Aphthartodoceta. 162.
Apollinaris Hierapolitanus. XIV.
Apollinaris hæreticus. 230. 231. 229. 162.
Apollodorus CLXXXVI. 161. 189.
Apollonius Aſtronomus. 190.
Apollonius Stoicus. 161.
Apollonius Tyanenſis. 39. 44. 241.
Apollonius Medicus. 216.
Apoſtolorum vitæ. 170. 114. 179.
Appianus LVII.
Apulejus. 163.
Aramus. 177.
Aratus. 279.
Archelaus (Meſopotam. Epiſc. 85.
Archelaus Cæſarienſis 52.
Archelaus Cyprius. 190.
Archiadas. 242.
Archilochus. 239.
Archinus Rhetor. 260.
Arion. 239.
Ariſtarchus Grammaticus. 190.
Ariſtides Rhetor. CCXLVI. CCXLVII. 158. 265.
Ariſtides Chriſtianus. 34.
Ariſto Peripateticus. 189.
Ariſtocles. 158.
Ariſtogiton Rhetor. 267.
Ariſtonicus Tarentinus. 190.
Ariſtophanes Grammaticus. 161.
Ariſtophanes Comicus. 279.
Ariſtoteles. 189. 190. 239. 242. 279. 214. 161.
Ariſtoxenus. 161.
Arius hæreticus. 222. 229. 230 127. 136. 140.
Arrianus LVIII. XCI. XCII. XCIII. 82. de cometarũ ſignificatione. CCL.
Artemo Magneſius. 161.
Artemo hæreticus. 48.
Aſclepiades. 242.
Aſclepiodotus. 242.
Aſpaſius Rhetor. 265.
Aſterius Amaſenus. CCLXXI.
Aſtræus. 166.
Athanaſius XXXII. CXXXIX. CXL. 75. 127. 162. 226. 227. 229. 230. 231. 232. 242. ejus vita CCLVIII.
Athenæus Naucratita. 161.
Athenagoras. 234.
Athenagoras Boëthi amicus. 155.
Athenodorus Eretrienſis. 190.
Atticus CPol. 52. 229. 232.
Auguſtinus. 53.
Aurelius Carthag. Epiſc. 53.
Bacchylides. 190.
Balager. 166.

Balaamus

Balaamus Propheta. 223.
Baradatus. 229. 230.
Bardeſanes. 223.
Baſilides Sophiſta. 158.
Baſilius Cæſarienſ. CXLI. CXLII. CXLIII. CXLIV. CXCI, 4. 5. 43. 225. 226. 229. 230. 231. 232. 75. 137. 138. 140. 162.
Baſilius Cilix presb. XLII. CVII. 95.
Baſilius Seleuc. CLXVIII.
Bizus Seleuciæ Epiſc. 52.
Blemmyum Prophetæ 80.
Boëthus. CLIV. CLV.
Botrys Myndius. 190.
Brachmanæ. 242.
Brazes Perſa. 228.
Brutus. 158.
Cæcilius Siculus 61. 259. 260.
Cæſarius. CCX.
Cajus presb. XLVIII.
Cajanitæ. 227.
Calchas vates. 190.
Callicles. 279.
Callimachus. 190. 239. 265. 279.
Callinicus. 228.
Callinus Epheſius. 239.
Callixenus. 161.
Candidus Iſaurus. LXXIX.
Canonum Eccleſiaſticorum collectio Syris uſitata. 228.
Carmanus vates 166.
Caſſianus. CXCVII.
Caſtor 197.
Celeſtius. 53. 54.
Celeſtinus Rom. 53. 54.
Cephaleon. LXVIII. 161.
Cercidas. 190. 279.
Chaldaica Philoſophia. 242.
Charinus jambographus. 190.
Lucius Charinus, Manichæus. CXIV.
Chio Matridis F. 224.
Chiron Medicus. 190.
Choricius. CLX.
Chriſtophorus. 230.
Chryſippus Hieroſol. 171.
Chryſippus. 242.
Chryſothemis Cretenſis. 239.
Cicero 190.
Cinnæus. 213.
Clearchus. 224.
Clemens Alex. CIX. CX. CXI. 117. 232.
Clemens Rom. CXII. CXIII. CXXVI.
Cleophanes Myrleanus. 176.
Cocytus. 190.
Conon mythographus. CLXXXVI. 189.
Conon Tritheita. XXIII. XXIV.
Conſtantinus quæſtor. 231.
Conſtantinus Magnus, Imp. 62. 256.
Conſtantius Imp. 53.
Coſmas Diac. Alex. 194.
Coſmas Indoplevſtes XXXVI.
Cratinus. 190.
Crinagoras. 190.
Critias. 158.
Cteſias LXXII. 68. 189.
Cyclus Epicus. 186. 239.
Κυπρία, poëma. 239.
Cypriani & Juſtinæ martyrium. CLXXXIV.
Cyriacus Paphi Epiſc. 229.
Cyrillus Alex. XLIX. LIV. CXXXVI. CLXIX. 226. 227. 229. 230. 231. 232. 75. 162.
Cyrillus Hieroſol. 89. 229.

Cyrus

Digitized by Google

Cyrus Antinopolitanus. 279.
Dadoës Maſſalianus. 52.
Damaſcius. CXXX. CLXXXI. CCXLII. 166.
Damoſtratus. 161.
Daniel Propheta. 184.
Dares. 190.
Demetrius Alex. 117.
Demetrius Magnes. 265.
Demetrii martyrium. CCLV.
Demetrius Scepſius. 190.
Democritus. 163.
Demodocus. 190.
Demoſthenes CCLXV. 158. 176. 239. 242. 279. 263.
Dexippus. LXXXII. 77.
Diadochus Photices Epiſc. CCI. 231.
Didymus. 279.
Dinarchus. CCLXVII. 265.
Dio Caſſius. LXXI.
Dio Chryſoſtomus Pruſæus. CCIX.
Diodorus, Valerii Pollionis F. CL.
Diodorus Siculus LXX. CCXLIV.
Diodorus Tarſenſis. CCXXIII. 85. 102.
Antonius Diogenes. CLXVI.
Diogenes Cynicus. 161.
Diogenes Euſebii Philoſ. F. 181.
Diogenes Laërtius. 161.
Diogneti duo. 190.
Dionyſius Ægenſis. CLXXXV. CCXI.
Ælius Dionyſius. CLII.
Dionyſius Alex. 117. 232.
Dionyſius Areopagita. 1. 229. 231.
Dionyſius Halicarnaſſ. LXXXIII. LXXXIV. 279.
Dionyſius Sophiſta. 61.
Dionyſius Tyrannus. 259. 279.
Diophanes. 163.
Dioſcorides CLXXVIII. 216.
Dioſcorus. 95. 230.
Domnus Monachus. 229.
Domitianus 228. *Melitenes Epiſc.* 225. 229. 230.
Domitianus Teleptenſis. 53.
Dorotheus. CLVI.
Dorus Philoſophus. 242.
Doſitheani. 121. 230.
Duris Samius. 176.
Elpidius. 193.
Emeſion. 242.
Ephorus. 176.
Ephræm Syrus, presb. CXCVI. 229.
Ephræm Epiſc. Antioch. CCXXVIII. CCXXIX. 231.
Epictetus. 58.
Epicharmus. 190. 279.
Epidaurius. 242.
Epigrammata vetera. 189.
Epiphanius. CXXII. CXXIII. CXXIV. 229. 232.
Erechthius. 229.
Evagrius XXIX.
Eubulus. 190.
Euchitæ. 52.
Eudocia. CLXXXIII.
Eugenius ad qvem ſcripſit Oribaſius. 219.
Eugenius Tritheita. XXIII. XXIV.
Eulogius Alex. CLXXXII. CCVIII. CCXXV. CCXXVI. CCXXX. CCLXXVII. CCLXXX. 231.
Eunapius. LXXVII. 98. 219.
Evnoius. 242.

Digitized by Google

Evnoius Monachus. 228.
Eunomius hæreticus. CXXXVII. CXXXVIII. 4. 5. 6. 7. 45. 165. 179.
Euphorion. 190. 279.
Eupithius. 242.
Eupolis, 190.
Eupompus Samius. 190.
Euripides 158. 190.
Euſebius Cæſarienſ. IX. X. XI. XII. XIII. XXVII. XXXIX. CXVIII. CXXVII. 229. 117. 232. Palæſtinus. 227. pro Sozomeno allegatur. 196.
Euſebius Emeſenus. 242.
Euſebius Epiſc. Theſſalon. CLXII.
Euſebius Sophiſta CXXXIV.
Euſtathius Antiochenus. 127. 225. 229. 232.
Euſtathius Maſſalianus 52.
Euſtratius. CLXXI.
Eutyches. 95. 225. 228. 229. 230.
Eutychius CPol. 227.
Euxenon. 224.
Favorinus. 161.
Firmus. 242.
Flavianus Antiochenus. 52. 229.
Flavianus CPol. 230.
Flavianus Euſebii Philoſophi pater. 181.
Florentinus. 163.
Gajatianus. 151.
Galenus. CLXIV. 216-219. 242. 279. 178.
Gamaliel 171.
Gelaſius Cæſarienſ. XV. LXXXIX. CII. 88. 227.
Gelaſius Rom. 54.
Gennadius CPol. 231.
Georgius Alexandrinus. XCVI.
Georgius Eparchus. 194.
Georgius Laodicenus. 85.
Germanus CPol. CCXXXIII.
Gerontius. 52.
Geſſius Medicus. 242.
Gregorius Hermiæ frater. 242.
Gregorius Dialogus, Papa CCLII.
Gregorius Naz. 222. 227. 229. 75. 140. 162. 194. 230. 231. 232.
Gregorius Nyſſenus VI. VII. 222. 229. 138. 162. 230. 231. 232. 233.
Gregorius Thaumaturgus, Epiſcopus Neocæſar. 229. 230. 162.
Hegemonius. 85.
Hegeſias. 232.
Hegeſippus. 232.
Hegeſippus Rhetor. 265.
Hegias. 242.
Helena Muſæi filia. 190.
Heliodorus LXXIII. 87. 94. 166.
Heliodorus Hermiæ F. 242.
Helladius (Alex.) CXLV. 158.
Helladius Beſantinous. CCLXXIX.
Hellanicus. 68. 161. 176. 189.
Heraclianus Chalced. LXXXV. 231.
Heraclides Epheſi Epiſc. 59.
Heraclides Lembus. 213.
Heraclides Nyſſenus. 52.
Heraclides Ponticus. 189.
Heraiſcus. 242.
Hermias Hermopolitanus. 279.
Hermias Ammonii pater. 242.
Herodes Sophiſta. 242.
Herodianus. XCIX.
Herodorus. 80.
Herodotus. LX. 68. 161. 176. 189. 190.

Heros Pelagii accuſator. 54.
Heſiodus 161. 190. 239. 279.
Heſychius illuſtris LXIX.
Heſychius presb. Hieroſol. LI. CXCVIII. CCLIX. CCLXXV.
Hierax Alexandrinus. 242.
Hierius. 242.
Hierocles CCXIV. CCLI. 39. 242.
Hieronymus Rhodius. 189.
Hilarius confeſſor. 229.
Hilarius Philoſophus. 242.
Himerius CLXV. CCXLIII.
Hippocrates. 242. 279.
Hippolytus XLVIII. CCI. 232.
Hipponax Epheſius. 239.
Homerus. 161. 190. 239. 279.
Honorius Imp. 53.
Horapollo Grammaticus. 279.
Hormizes Comanenſis Epiſc. 52.
Hymenæus. 239.
Hymni. 190. 239.
Hypatia. 242.
Hyperides. CCLXVI. 265.
Hypermenes. 190.

Jacobus Apoſtolus. 275. 222.
Jacobus Medicus. 242.
Jacobus monachus. 229. 231.
Jambe Threſſa. 239.
Jamblichus. 181. 242. 214. 215.
Jamblichus alius dramatis auctor. XCIV. 166.
Ibycus Poëta. 190.
Ignatius. 222. 229. 232.
Illus. 242.
Innocentius Rom. 54. 86.
Joannis Evangeliſtæ vita. 229.
Joannes Ægeates. XLI. LV.
Joannes Alexandrinus. 54.
Joannes Antiochenus. 52. 230.
Joannes Cappadox, Epiſc. CPol. 231.
Joannes Carpathius. CCI.
Joannes Chryſoſtomus, XXV. LXXXVI. CLXXII. CLXXIII. CLXXIV. CCLXX. CCLXXIV. CCLXXVII. 273. 229. 231. 232. 59. 116. 162.
Joannes Diaconus CPol. 59.
Jo. Laurentius Philadelph. Lydus CLXXX.
Joannes Moſchus. XCIX.
Joannes Philoponus XXI. XLIII. LV. LXXV. CCXIV. CCXL. 22. 23. 50.
Joannes Philoſophus. 192. b. alius 242.
Joannes Scholaſticus, Epiſc. CPol. 24. 75.
Joannes Scythopolita XCV. 107. 231.
Joannes Stobæus *CLXVII.*
Jobius Monachus. *CCXXII.*
Joſephus Judæus. XLVII. XLVIII. LXXVI. CCXXXVIII. 234.
Irenæus. CXX. 121. 232.
Iſæus CCLXII.
Iſidorus Monachus Alexandrinus. 229. Peluſiota. 232.
Iſidorus Philoſ. Alex. 181. 242.
Iſigonus. 189.
Iſocrates CLIX. CCLX. 176. 265.
Juba. 161.
Julianus Senator Rom. 158.
Julianus Imp. 242.
Julianus Sophiſta. CL.
Julianus Halicarnaſſ. 225. 162.
Julianus (Eclanenſis) 54.
Julius Rom. 229. 230.
Juſtinianus Imp. 228. 231.
Juſtinus Martyr. CCXV. 231. 232. 234.
Juſtus Tiberienſis, Judæus. XXXIII.

Lampa-

Digitized by Google

Lampadius. 107.
Victorinus Lampadius. CI.
Lachares Rhetor. 242.
Lampetius Maſſalianus. 52.
Lazarus Pelagii accuſator 54.
Leo Medicus. 163.
Leo Rom. 53. 54. 225. 226. 228. 229. 230. 231.
Leo Imperator. 230.
Leodamas. 264.
Leon ſive Leonides. 224.
Leontius Sophiſta. 80.
Leontius Philoſophus. 183. alius Leontius 196. alius 242.
Leontius Monachus. 231.
Leontius Arabiſſi Epiſc. CCLXXII.
Lesbonax Rhetor. LXXIV. b.
Letoius Armeniæ Epiſc. 52.
Leucius Charinus Manichæus. CXIV.
Libanius Rhetor. XC. 265.
Libanius Magus. 80.
Longinus. 265.
Lucianus CXXVIII. 129. 166.
Lucius Patrenſis CXXIX. 166.
Lucius Byz. 242.
Lycophron. 190.
Lycurgus Rhetor. CCLXVIII.
Lyſias CCLXII. 260. 263. 265.
Macarius Magneſiæ Epiſc. 59.
Macedonius. 222. 230. Macedoniani. 229.
Magnus Berrhoënſis Epiſc. 228.
Magnus hæreticus. 231.
Malchus Sophiſta. LXXVIII.
Manes hæreticus. 222. 229. 230.
Manichæi. 85.
Marcianus. 158.
Marcion hæreticus. 229.
Marcus Monachus. CC.
Marinus Philoſ. 242.
Marinus Chriſtianus. 107.
Marſus. 242.
Maruthas Supharenorum Epiſc. 52.
Maſſaliani. 52.
Matris Thebanus. 190. alius Chiqnis pater. 224.
Maximinus. 242.
Maximus Confeſſor CXCII. CXCIII. CXCIV. CXCV.
Maximus Sophiſta Alex. CXXXV.
Melantas. 154.
Memnon hiſtoricus. CCXXIV.
Menander. 279.
Menas Patricius XXXVII.
Menodorus. 158.
Menophanes 176.
Menophilus. 158.
Methodius CCXXXIV. CCXXXV. CCXXXVI. CCXXXVII. 162.
Metrodorus. CXV. 116.
Metrophanes Sophiſta. 242.
Metrophanes, ſupra in Alexandro.
Mimnermus Colophonius. 239.
Modeſtus Hieroſol. CCLXXV.
Mœris. CLVII.
Monimus. 181.
Moſes alpha dictus. 279.
Neon Epiſc. 52.
Neporus Pelagii accuſator 54. lege *Heros.*
Neſtorius. 41. 52. 53. 95. 225. 228. 229. 230. 162. 169.
Nicander 279.
Nicephorus CPol. LXVI.

Digitized by Google

Nicias Monachus. L.
Nicolaus Damaſcenus. CLXXXIX.
Nicolaus Monachus. 200.
Nicomachus Geraſenus. CLXXXVII.
Nicoſtratus Comicus. 190.
Nilus. CCI. CCLXXVI.
Noëtiani. 121.
Nomus Damaſcenus. 242.
Nonnoſus III.
Novatus, *Novatiani.* 182. 208 280.
Occidentis Epiſcoporum Acta contra Neſtorium. LIV.
Oës (aliis Oannes) 279.
Olympiodorus Thebanus. LXXX. Alius 214.
Oracula. 190. 239.
Oribaſius CCXVI - - CCXIX. 221.
Orientales Epiſcopi. 54. 208. 230.
Origenes VIII. 34. 106. 117. 118. 121. 234. 235. 236. variæ Patrum de Origene ſententiæ. 232.
Origenes Adamantius diverſus à priore. 231.
Origenes Platonicus. 214.
Orphica Philoſophia. 242.
Palladius Sophiſta. CXXXII.
Palladius Henopol. 59. 96.
Palamedes. 190.
Pamphila CLXXV. 161.
Pamphilus Martyr. CXVIII. 117.
Pamphilus Medicus. 163.
Pamprepius. 242.
Panyaſis. 239.
Papias Hierap. 232.
Parodiæ. 190. 279.
Patricius. 242.
Paulus Ægineta. 178.
Pauli CPol. vita. CCLVII.
Paulus Confeſſor.
Paulus διακελυόμενος. 24.
Paulus Emeſenus. 229.
Paulus Samoſatenus. 229. 230.
Pauſanias. CLIII.
Pelagius hæreticus. 53. 54.
Pelius Medicus. 190.
Petrus Fullo. 41.
Petrus Alexandrinus. 229.
Petrus illuſtris. 194.
Petrus præfectus. 242.
Petrus Myrenſis. 231.
Petrus Apoſtolus. 229.
Phaëton ſcriptor. 189.
Phantaſia Memphitis. 190.
Phemonoë. 190. 239.
Pherecydes. 279.
Philetas Cous. 239.
Philippus Rex. Maced. 279. junior. 176.
Philippus Sidetes. XXXV.
Philiſtus. 176.
Philo Judæus. CIII. CIV. CV. 279.
Philonides. 279.
Philoſtephanus. 190.
Philoſtorgius. XL.
Philoſtratus. XLIV. CCXLI. CL. CCXLI.
Philoxenus. 279.
Philtatius Grammaticus. 80.
Phlegon Trallianus. XCVII.
Phœbammon. 279.
Phrynichus. CLVIII. 61.
Phartolatræ. 162.
Phrynes Mytilenæus. 239.
Pierius presb. CXIX. 118.

Pindo-

Digitized by Google

Pindarus. 239. 242.
Piſander. 239.
Plato. 48. 224. 214. 151. 154. 155. 158. 179. 181. 242. 279.
Pleſirrhus Theſſalus. 190.
Plotinus 214.
Plutarchus Chæronenſis. CCXLV. 161. 242.
Plutarchus Athenienſis. 214. 242.
Pneumatomachus (Macedonius) 230.
Polemo. 279.
Polemius Apollinarii diſcip. 239.
Pollio. CXLIX.
Polycarpus. CXXVI.
Proclus CPol. 162. 229.
Porphyrius. 214. 242.
Praxagoras. LXII.
Proclus Philoſopus. *CCXXXIX.* 242.
Proclus Montaniſta. 48.
Proclus junior. 242.
Procopius Cæſarienſ. LXIII. 160.
Procopius Gazæus. CCVI. CCVII. 160.
Prophetæ Blemmyum. 80.
Proſper. 54.
Protagoras. *CLXXXVIII.* 189.
Ptolemæus. 181. 242.
Ptolemæus Hephæſtion. CXC.
Ptolemæus Rhinocurorum Epiſc. 52.
Pyrrhus ſaltationis Pyrrhichiæ inventor. 239.
Pyrrhus presb. 194. 195.
Pythagoras. 166. 242.
Pytheas Car. 242.
Pythermas. 189.
Qvadratus. 162.
Qvirinus. 242.
Qvirinus Chalcedonenſis. 59.
Rheginus. 158.
Rufinus. 89.
Rufus Epheſius. 216.
Rufus hiſtoricus. 161.

Sabbas monachus eviratus. 52.
Sabbas Maſſalianus. 52.
Saluſtius Cynicus. 242.
Samaritani. 230.
Sampſigeramus. 181.
Samus Epiſc. 52.
Sanctorum vitæ. CXCVIII. ſeq.
Sappho. 161.
Scindapſus Eretrius. 190.
Septem dormientium Martyrium. CCLIII.
Septimius Epiſc. 54.
Serapion Thmuitanus. 85.
Serenus Grammaticus. 279.
Sergius Patriarcha. CCXL.
Sergius confeſſor. LXVII.
Severianus Gabalenſis. 59. 229. 231. 232. alius Severianus. 242.
Severus Conſul & Patricius. 242.
Severus Antiochenus. 50. 52. 222. 225. 226. 228. 162. 229. 230. 232.
Sibylla. 166.
Simeon Maſſalianus. 52.
Simeon Stylites. 229. 230.
Simeon Monachus & presb. 231.
Simon Magus. 230.
Simonides. 239.
Simplicius Papa. 42.
Siſinnius CPol. 52.
Socrates Philoſ. 158.
Socrates ſcholaſticus. XXVIII. 96.
Sopater Sophiſta. CLXI.

Sophocles. 158. 190. 279.
Sophronius. V. 138. Hieroſol. *CCXXXI*.
Soranus Mallotes. 242.
Soterides. 161. 175.
Sotion. *CLXXXIX*.
Sozomenus. *XXX*.
Staſinus Cyprius. 239.
Stephanus Gobarus, *Tritheita*. *CCXXXII*.
Stephanus διακεκριμένος. 24.
Stephanus monachus, *Syncellus*. 228.
Steſichorus. 190.
Superianus Sophiſta. 242.
Syncleticus Tarſi Epiſc. 228.
Syneſius XXVI.
Synodus Nicana. XV. LXXXVIII. LXXXIX. CCLVI. 127. 229. 230.
CPolitana. 228. 229. 230.
Epheſina. XVI. 52. 54. 229.
Epheſina λῃστρικὴ 229.
Chalcedonenſis. XVII. 21. 226. 228. 55. 229. 230. 231.
quinta. XVIII.
ſexta. XIX.
ſeptima. XX.
ad Quercum. LIX.
Palaſtina Dioſpol. 54.
Alexandrina. 230.
Sidenſis & aliæ *contra Maſſalian*. LII.
Carthag. contra Pelag. &c. LIII.
Syrianus Philoſ. 242. alius junior. ibid.
Tarantinus. 163.
Taraſius Photii frater. 280.
Tellis. 190.
Terpander. 239.
Tertulla. 190.
Thalaſſius. 192.
Theaganes. 161. 242.
Themiſtius Euphrades. LXXIV.
Themiſtius Agnoëtarum promachus LXXIII. 108.
Theo archiater. CCXX.
Theo, rhetor. 181. 242.
Theocritus Chius. 176.
Theodora. 181.
Theodoretus. XXXI. XLVI. LVI. CCLXXIII. CCIII. CCIV. CCV. 206. 230. 231. 232.
Theodorus Æginenſis Epiſc. 253.
Theodorus Antiochenus (Mopſveſt.) IV. XXXVIII. LXXXI. CLXXVII. 227. 43. 138. 230.
Theodorus Aſinæus. 242.
Theodorus monachus Alex. CVIII.
Theodorus presbyter. I.
Theodorus (*Diodorus*) *Tarſ*. CCXXIII.
Theodorus Samothrax. 190.
Theodoſius Magus. 53.
Theodoſius monachus. XXII.
Theodoſius Acephalus. 226.
Theodoſiani. 227.
Theodotus Ancyranus. 231.
Theodotus Antiochenus. 52. 53.
Theognoſtus Alexandrinus. CVI. 132.
Theopaſchita. 229.
Theophanes Byz. LXIV.
Theophilus (Alex.) 227. 53. 56. 231.
Theophilus Calligraphus. 231.
Theophobius. 108.
Theophraſtus. CCLXXVIII. 190.
Theophylactus Simocatta. LXV.
Theopompus. CLXXVI. 189.

Theo-

Theoſebius. 242.
Thomas referendarius, XXXVII. alius Thomas. 194.
Thucydides. 158. 176. 259. 260.
Tiberinus. 158.
Timæus Sophiſta. CLI. 154.
Timothei Apoſtoli Martyriam. CCLIV.
Timotheus Alexandrinus. 52.
Timotheus Acephalus. 225. 230.
Timotheus dithyramb. 239.
Titus Boſtrenſis. 85. 232.
Valens. 163.
Valentinus hæreticus. 230.
Valentiniani. 236.
Valerius. 169.
Verinianus. 52.
Victorinus Lampadius. CI.
Vindanonius Anatolius Berytius. CLXIII.
Voluſianus. 53.
Uranius Syrus. 242.
Urania Manichæa. 179.
Xenophon. 158. 279.
Zacharias Propheta. 184.
Zacharias Papa. CCLII.
Zamolxis. 166.
Zaſrades Perſa. 81.
Zeno. 242.
Zenobius Acephalus, Scholaſticus Edeſſenus. 208.
Zenodotus. 181. 242.
Zoſimus. XCVIII.
Zoſimus Panopolit. 170.

De aliis Photii Scriptis.

IX. EPISTOLÆ Photii CCXLVIII. ex Codice Bodlejano deſcriptæ & cum *Richardi Montacutii* Epiſcopi Norvicenſis (jam defuncti A. 1641. ſub finem a) menſis Aprilis,) verſione & notis vulgatæ ſunt Lond. 1651. fol. qvibus editor R. D. adjunxit alias *Epiſtolas V.* qvas ex oriente ſecum attulerat Patricioqve Junio donaverat Chriſtianus Ravius.

Familiam ducit in hac editione prolixa illa & lectu digna Epiſtola de fide & ſeptem Synodis & de boni Principis officio ad *Michaëlem* Bulgariæ *principem* nuper baptizatum b) cujus partem ex *Francisci Turriani* verſione ediderat Latine Henricus Caniſius T. V. Antiqvar. Lect. p. 183. ſed omiſſa parte poſteriore de Principis officio & *narratione de VII. Synodis*,

a) Andreas Rivetus lib. 2. Critici ſacri cap. 1.

b) Princeps iſte ſive Rex Bulgarorum Bogaris (vide Combefiſium ad S. Maximum T. 2. p. 693. ſeq.) in ſacro baptiſmate nomen Imperatoris Michaëlis adſcivit, ut ex Jo. Curopalate narrat Baronius ad A. C. 845. n. 6. Confer Lambecium III. p. 161. ſeq.

Digitized by Google

dis, c) qvæ in Londinenſi edit. legitur à pag. 3. ad 18. atqve ſæpius lucem vidit alias, & panopliæ Euthymii d) ſubjicitur, & poſt Nomocanonem Photii Græce & Latine à Chriſtophero Juſtello Pariſ. 1615. 4. & Tomo ſecundo Bibl. Canonicæ p. 1141. & in Conciliis Harduini T. V. p. 1463. iterum edita eſt. Lacunam p. 1. edit. Lond. ita ex Codice Cæſareo ſupplet Lambecius III. p. 163. αὕτη γὰρ τῆς πολυμόρφου πλάνης τὸν ἄνθρωπον ἀπαλλάττουσα, καὶ τὰ τῆς καρδίας ὄμματα τῆς ἐκεῖθεν ἀχλύος ἀποκαθαίρουσα καθαρᾷ ψυχῆς θεωρίᾳ τῷ καθαρωτάτῳ κάλλει τῆς λατρείας καθαρῶς ἐνατενίζειν παρέχεται. *Hæc enim* (fides Chriſtiana) *hominem variis erroribus liberat, & oculos cordis, pulſa inde caligine, repurgat, ut pura contemplatione animæ in puriſſimam pulchritudinem Divini cultus poſſit intueri.* Turrian.

Secunda Epiſtola non minus eſt memorabilis ac celebratiſſima, Encyclica nimirum illa ſive circularis adverſus Nicolaum Papam Rom. & Latinos, Epiſcopis per orientem miſſa de dogmatibus tum aliis tum præcipue proceſſione ex ſolo Patre. Hæc ipſa eſt qvam integris ſcriptis impugnarunt *Æneas* Pariſienſis e) ac *Ratramus*, f) & cujus lucubratio intercidit, *Odo* Bellovacenſis. g) Hanc deinde à pluribus Patriarchis CPolitanis, h) ſed omiſſis vel interpolatis hinc inde, prout res ferebat, aliis recoctam & ſuo ſub nomine emiſſam notat Allatius contra Creyghtonum p. 194.

De

c) Alia Synopſis VII. Conciliorum qvæ Græce, ſubjuncta Abrahami Sculteti verſione prodiit ad calcem Gelaſii de actis Synodi Nicænæ, Heidelberg. apud Commelin. 1604. fol. Alia item *Conciliorum Synopſis* qvam *Photio Tyrio* auctore attulit ex oriente Chriſtianus Ravius communicavitqve cum Jacobo Uſſerio qvi ex illa locum producit diſſ. de Rom. Eccleſiæ Symbolo vetere p. 25. 26. Eandem MStam habuit Iſaacus Voſſius. Alia deniqve qvam è MS. Bibl. Auguſtanæ productam vulgavit Græce, dicavitqve Theodoro Cantero David Hœſchelius, Auguſtæ Vindel. 1595. 4. ſed longe pleniorem integrioremqve Græce & Latine dedit Stephanus le Moyne in variis ſacris T. 1. p. 81 - 123. Lugd. Bat. 1685. 1694. 4. Ne dicam de auctoris incerti libello de ſex Synodis, atqve libello *Nili* metropolitæ Rhodii de Synodis novem, qvos ambos, utraqve lingva dant Gvil. Voëllus & Henricus Juſtellus in Bibl. Canonicæ Tomo 2. (illum p. 1161. hunc p. 1155.) Ibidem p. 1166 - 1215. exſtat Synodicon à *Joanne Pappo* primùm editum Gr. Lat. Argentorat. 1601. 4. in qvo brevis de Synodis CLIII. notitia occurrit, deſinens in Synodo octava CPoli A. 877. celebrata. Hæc tria ſcripta etiam recuſa Tomo V. Concilior. Harduini; nam Labbeus in ſua Concilior. collectione Synodicon Pappi non uno loco, ſed per ſingula capita ſparſim exhibet, ut caput 1. T. 1. p. 21. caput 3. p. 564. caput 2. & 5. ſqq. p. 599. ſeq. &c.

d) T. XIX. Bibl. Patrum edit. Lugd. e) Dacher. ſpicileg. T. VII.

f) idem Tomo II. g) Elias du Pin T. VII. Bibl. Eccleſ. p. 102.

h) Sic *Siſinnii* Patriarchæ nomine emiſſam notat Baronius ad A. C. 863. n. 33. & Allatius libro de conſenſu utriusqve Eccleſiæ p. 606. Eandem Photii Epiſtolam Encyclicam Latine ex verſione *Federici Merii* jam dicto loco Baronius exhibet.

Digitized by Google

De cæteris ſpeciatim dicere nihil attinet, niſi qvod auctore ſuo lectuqve dignæ ſint, variaqve contineant egregia, qvæ vel ad locos S. Scripturæ illuſtrandos, vel ad mores & jura Canonica Eccleſiæ Græcæ rectius intelligenda, vel ad alia capita non pœnitenda liberalis eruditionis inſigniter faciunt. Epiſtolam CCVII. qva de aliis Epiſtolarum ſcriptoribus fert judicium, illuſtratam dedi ſupra lib. 2. c. 10. §. 48. Nonnullas harum Epiſtolarum, (qvinqve & triginta) ex codice MS. Maximi Margunii Cytherorum Epiſcopi vulgaverat Græce ad calcem Bibliothecæ Photianæ *David Hœſchelius*, unam ad Joannem Patricium qvoqve in notis p. 948. Conſolatoriam vero de ſororis obitu ad Euſebiam monacham, (qvæ in Londinenſi edit. eſt 245.) *Conradus Rittershuſius* A. 1601. 8. Auguſtæ Vindel. una cum Hymnis Anacreonticis Margunii Latine verſis. Nonnullas qvoqve Latine in Annalibus ſuis Tomo decimo ex verſione Petri Morini vel Federici Metii produxit *Cæſar Baronius*: in his etiam aliqvas qvæ in Londinenſi deſiderantur, ut binas ad NICOLAUM Papam i) ad A. 859. n. 61. & ad A. 861. n. 39. & unam ad Archiepiſcopum AQVILEIENSEM de proceſſione Spiritus S. ad A. 883. n. 5. Fed. Metio interprete, qvam Græce cum nova verſione ſua vulgavit *Franc. Combefiſius* in parte 1. auctarii noviſſimi Bibl. Patrum p. 527. Pariſ. 1672. fol. Aliam ad THEOPHANEM Monachum (Cerameum) Græce cum verſione Jacobi Sirmondi publicavit *Franciſcus Scorſus* S. I. in prolegomenis ad Theophanis illius homilias Græce & Latine editas Pariſ. 1644. fol. Aliam ad STAVRACIUM ſpatharocandidatum, præfectum Inſulæ Cypri, *Cotelerius* T. 2. monument. p. 104. ibid. 1681. 4. Aliarum duarum adhuc ineditarum notitiam dat Combefiſius p. 549.

1) *ad Nicolaum Papam*, qvæ incipit: ὅτε τῆς ἱεραρχίας κατὰ νῦν τὸ μέγεθος ἀναλήψομαι, καὶ πολλῷ τὴν ἀνθρωπίνην &c.

2) *ad Oeconomum & Syncellum Theopolitanæ* (Antioch.) Eccleſiæ. μεγίστων μὲν ἄνωθεν τετυχηκότες ἀγαθῶν.

Sed tertia ad Nicolaum, qvæ incipit: ἀγάπης μὲν ὡς ἀληθῶς οὐδὲν κτῆμα σεμνότερον, eadem eſt qvæ Latine exſtat apud Baronium ad A. 861. n. 34.

i) Græca allegat Allatius contra Hottingerum p. 12. & 66. & de purgatorio p. 595. ſeq & de ætate ordinum apud Græcos p. 165. è Joanne Vecco. Fragmentum aliqvod Latine verſum affert etiam & oppugnat Hugo Etherianus, duodecimi ſcriptor ſæculi, libro ſecundo contra Græcos cap. 16. T. XXII. Biblioth Patrum Lugd p. 1230. ſeq. Ex alia Epiſtola Encyclica (qvam ſervavit Nicetas tomo XXI. theſauri Orthodoxæ fidei adhuc inedito) locum producit Græce Uſſerius libro de Eccleſ. Rom. Symbolo vetere p. 20.

Ex Epiſtola Photii ad ZACHARIAM k) Armeniæ Patriarcham pro doctrina Concilii Chalcedonenſis, jam doctiſſ. Caveus notavit nonnulla afferri Latine ex Armenico verſa à Clemente Galano in Conciliatione Eccleſiæ Armeniæ cum Romana, A. 1650. fol. Romæ edita part. 2. p. 28. & 116.

Index eorum ad qvos Photius ſcripſit.

ad paginas editionis Epiſtolarum Londinenſis.

Acacio Monacho & Medico. pag. 162. 163.
Alexandro Comiti. 101. 213.
Amphilochio Cyzici Metropolitæ. 190. 215. 220. 265. 295. 304.
Anaſtaſio tributi collectori. 106. 107.
Anaſtaſio Presbytero & Bibliothecario Romano. 244.
Anonymo. 143.
Antonio Boſpori Archiepiſcopo. 136.
Aqvilejenſi Epiſcopo. Edita Latine à Baronio ad A. 883. n. 5. & Græce ac Latine à Combefiſio in Auctar. noviſſ.
Archiepiſcopis Orientalibus. 47.
Arſaber protoſpathario. 335. 347.
Arſenio Monacho. 113. 271. 345. 357.
Athanaſio Monacho & Anachoretæ. 81. 85. 86. 134. 313.
Baanæ Præpoſito & Patricio, & Curopalatæ. 65. 68. 69.
Eidem jam Cæſari creato. 71.
Bardæ Patricio, & Macedoniæ Duci. 119.
Barnabæ Monacho. 98.
Baſilio Patricio urbis Præfecto. 74.
Baſilio Practori. 128.
Baſilio Qvæſtori. 101. 209.
Baſilio Imperatori. 136. 141.
Chriſtophoro protoſpathario à ſecretis. 170. 275.
Conſtantino Notario. 244. 360.

Conſtan-

k) ſuere & alii Zachariæ Photio familiares, ut Zacharias Cophus (ὁ κωφὸς *ſurdus*) Chalcedonenſis Metropolita ab eo ordinatus, cujus in Synodis Photii cauſa celebratis non ſemel mentio, & Zacharias Tauromenii in Sicilia Epiſcopus in cauſa Photii Romam miſſus, qvem à priore diſtingvendum docet Franciſcus Scorſus prolegom. ad Theophanem Cerameum. Zacharias alius Paulicianus memoratur à Photio lib. I. contra Manichæos, infra, p. 558.

Digitized by Google

Conſtantino Patricio. 201.
Conſtantino Spathario. 127. 180. 268. 294. 309.
Damiano Hoſpiti. 153. 155. 293.
Dorotheo Monaſterii Cedronorum Abbati. 344. 345.
Monacho ἐκπεσόντι, lapſo. 74.
Epiſcopis, ab exſilio. 245. 286.
Eulampio Archiepiſcopo & Sceuophylaci. 122. 135. 167. 169. 270. 273. 307.
Euſchemoni Archiepiſcopo Cæſareæ Cappadociæ. 124. 125. 166. 211. 245. 274. 299. 313. 377. 378.
Euſebiæ Monachæ. 372.
Euſtathio Patriarchæ Antiocheno. 73.
Euthymio Catanenſi Metropolitæ. 205.
Euthymio Monacho. 119.
Galatoni, à ſecretis. 110. 291. Vide Leonti, &c.
Georgio Diacono & Hoſpitalario. 100. 114. 132. 133. 135. 189.
Georgio Nicomediæ Metropolitæ. 84. 166. 210. 221. 224. 235. 243. 295. 296. 318. 380.
Gregorio Diacono & Chartulario. 141. 142. 155.
Gregorio Spatharocandidato. 88.
Gregorio Syracuſæ Archiepiſcopo. 154.
Heliæ protoſpathario. 77. 163. 294.
Ignatio Chryſopolitani Monaſterii Abbati. 125.
Ignatio Claudiopolis Metropolitæ. 156. 164.
Ignatio Lophorum Epiſcopo. 84. 120.
Joanni protoſpathario. 69. 94. 95. 96. 97. 98. 112. 127. 178. 206.
Joanni Heracleæ Metropolitæ. 72. 87. 324.
Joanni Nicomediæ Metropolitæ. 77.
Joanni Patricio. 273.
Joanni Patricio, & Prætori Græciæ 113. 134. 209.
Joanni Patricio & Sacellario. 102.
Joanni Patricio, & Sacellario per Angureos. 102. 122. 131. 171.
Joanni Philoſopho. 114. 115.
Joanni Protoſpathario, & Drungario Ploimi. 206.
Iſacio Monacho. 169.
Leoni protoſpathario. 306.
Leoni & Galatoni, fratribus, à ſecretis. 150. 324. 346.

Leoni Logothetæ Madiam. 99. 100. 112.
Leoni Logothetæ, Monacho jam facto 128.
Leoni Philoſopho. 305.
Leoni Spathario, cognominato Draconi. 87.
Manueli Patricio. 203. 334.
Marco Monacho Siculo. 130.
Mariano Patricio, & Domeſtico Scholarum. 287. 288.
Metrophani Monacho & Anachoretæ Siculo. 118. 205.
Michaëli Bulgarorum Principi. 1.
Michaeli Imperatori. 78. 80.
Michaeli Mytilenes Metropolitæ. 157. 334.
Michaeli Patricio & Sacellario. 112.
Michaeli Protoſpathario. 131. 153.
Michaeli Spatharocandidato. 175.
Nicephoro Philoſopho & Monacho. 301. 323. 356. 358. 359. 365. 371.
Nicetæ Protoſpathario. 154.
Nicolao S. Nicephori Monaſterii Abbati 213.
Nicolao Papæ vet. Romæ, Latine apud Baron. ad A. 859. n. 61. & A. 861. n. 39.
Pantoleonti Spathario. 83. 243.
Paulo Cæſareæ Archiepiſcopo. 262.
Paulo Laodiceæ Metropolitano. 242. 304. 317. 328. 332.
Paulo Monacho apoſtatæ. 71.
Sabæ Anachoretæ. 133. 262. 264.
Sabæ Piſſadorum Hegumeno. 76.
Sergio, fratri. 103. 107. 121. 202. protoſpathario. 214. 295.
Sergio Magiſtro, & Dromi Logothetæ. 73. 75.
Sophronio Monacho. 98.
Stavratio ſpatharocandidato. Edidit Cotelerius T. 2. monument. p. 104.
Stephano Orthodoxo. 315.
Taraſio Patricio, fratri, 90. 126. 171. 207. 208. 214. 347. *
Theoctiſto Hegumeno. 94.
Theodoro Abbati. 115. 199. 200. 300. 302.
Theodoro, fratri. 193.
Theodoro Laodiceæ Metropolitæ. 98. 120. 132. 194. 198. 199. 244. 293.
Theodoſio Monacho & Anachoretæ. 158. 159.

Theo-

* His adde Epiſtolam Photii ad Taraſium quæ in calce Bibliothecæ legitur.

Digitized by Google

Theodoto Spatharocandidato. 164. 204. 206.
Theophani μονάζοντι. edita à Scorſo in prolegom. ad Theophanem Cerameum.
Theophani Diacono, & Protonotario, 129. 361.
Theophilo protoſpathario 164. & Sacellario. 292.
Theophilo Præpoſito. 163.
Theophylacto protoſpathario. 333.
Theophylacto Patricio, & Duci Armeniacorum. 82.
Zacharia Armeniæ Patriarchæ. Fragmenta edidit Clemens Galanus.
Zachariæ Antiocheno Metropolitæ. 289.
Zachariæ Chalcedonis Metropolitæ. 151. 152. 267. 329. 333.
Zoſimo Monacho & Anachoretæ. 85.

XI. *Adverſus* recentes *Manichæos* ſive *Paulicianos* l) *libri qvatuor*, qvorum *primus* διήγησιν περὶ τῆς νεοφανοῦς τῶν Μανιχαίων ἀναβλαστήσεως, renaſcentis Manichæorum illa ætate hæreſeos hiſtoriam complectitur. *Secundus* confutat illorum dogma, qvod animæ qvidem à bono Deo conditæ, corpora autem & mundus ſenſilis à malo facta fuerint; ὅτι ὁ ἀγαθὸς τὴν ψυχὴν μὲν δημιουργεῖ, ὁ δὲ πονηρὸς τὸ σῶμα καὶ τὸν αἰσθητὸν κόσμον. *Tertius* diſputat contra alium Manichæorum errorem, Vetus Teſtamentum & Legem Moſis ut à malo Deo profecta calumniantium. Πρὸς τοὺς ἐνυβρίζοντας τὴν παλαιὰν νομοθεσίαν ὡς τοῦ πονηροῦ. *Qvartus*, dicatus *Arſenio* Monacho, m) varias Manichæorum dubitationes & objectiones diſſolvit ad eadem ipſorum dogmata pertinentes, declaratqve ὡς ἡ χάρις τῇ μωσαϊκῇ κοσμογενείᾳ συμφθέγγεται, καὶ ὅσοις ἄλλοις ἄρτι ἡ πολιτεία Θεὸν γινώσκειν καθισαμένη παιδαγωγεῖται καὶ κατευθύνεται. *qvod gratia Evangelii, & qvæcunqve Chriſtianam œconomiam ad DEUM recte cognoſcendum perducunt ac dirigunt,*

 pulchre

l) Ex Photio & aliis veteribus colliges *Paulum* Callinices filium, Joannis fratrem, à qvo *Pauliciani* dicti & *Pauloiohannitæ*, diu vixiſſe poſt Manichæum, adeoqve longe diverſum eſſe à Paulo Samoſateno ab Antiochiæ Epiſcopatu circa A.C. 270. dejecto & Manichæi æqvali, diverſiſſimæqve hæreſeos auctore, & cujus ſectatores Παυλιανοὶ, Παυλιανισταὶ, Παυλιανίσταιλες, Σαμοσατῖται, Samoſateniani. De Paulicianis vero qvos τοῦ Μάνεντος κληρονόμους appellat Glycas p. 209. Annal. videndus præter Photium æqvalis ipſius circa A. 870. *Petrus* Siculus in libro ſingulari de qvo dixi Volum. V. p. 292. nec non *Cedrenus* p. 356. *Euthymius* loco laudato panopliæ, & *Nicetas* theſauro Orthodoxæ fidei libro XVIII. E recentioribus Petavius lib. XV. dogm. Theol. de incarnatione Verbi c. 7. Cangius notis ad Alexiam Comnenam p. 412. & Beveregius notis ad Synodicum p. 87.

m) vocatur etiam presbyter & ἡγούμενος τῶν ἱερῶν.

pulchre conſpirent cum Moſaica Mundi creatione. Καὶ ὅτι τὴν σωματικὴν καὶ ὁρατὴν κτίσιν ἐκεῖνος ἐστὶν ὁ ἐκ μὴ ὄντων λόγῳ ὑποστησάμενος, ὃς καὶ τὴν νοερὰν τε καὶ ἀόρατον παραπλησίῳ σοφίας πλούτῳ παρήγαγεν, *qvod qvi ſolo verbo corporales & viſibiles res ex nihilo condidit, DEUS idem etiam intelligibiles & inviſibiles ſimili ſapientia abundantia produxit.* ὅτι καὶ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα τῆς αὐτῆς ἐστι φιλανθρώπου καὶ ἀγαθουργοῦ προνοίας, ὥσπερ καὶ ἡ ψυχὴ, φιλοτέχνημα. *Qvod corpus hominis, non minus ſit benefica, & nos amantis providentia artificium qvam anima.* Καὶ ὡς οἱ τῇ νομικῇ πολιτείᾳ διαπρέψαντες Θεόν τε τὸν ἀληθῆ καὶ ἀγαθὸν ἐθεράπευον καὶ κατὰ τῆς πονηρίας παρετάττοντο. *Qvod ſub veteri Lege conſpicui verum & bonum coluerunt DEum, & malitiæ omnibus viribus reſtitere.* Hoc Photii opus (maximam partem adhuc ineditum) in Bibliothecis delitеſcit ut in Segvieriana, nec non in Vaticana, & ex illuſtris Viri Lucæ Holſtenii legato in Bibliotheca Johannea hujus urbis, ex qvo Codice editionem ejus parabat, & partem etiam Latine veterat B. D. Abrahamus Hinckelmannus n) noſter, Paſtor ad S. Catharinæ ædem meritiſſimus, ſed cujus conatibus jam A. 1695. 11. Febr. fata interceſſere. Ab eo tempore idem facere conſtituit Clariſſ. amicus noſter Sebaſtianus Godfridus Starckius Berolini, & Romæ vir eruditiſſimus Laurentius Zaccagnius, ſed uterqve obierunt citius* qvam conſilium hoc peragerent. Itaqve primum duntaxat librum adhuc luci datum habemus, illumqve qvoniam plura aliis indicta continet, luce digniſſimum, qvem ex Segvierianæ ſive Coislinianæ Bibl. Codice publicavit, Latinamqve verſionem addidit vir ſupra laudes Bernhardus de Montfaucon in Catalogo MSS. Codicum Græcorum illius Bibl. Pariſ. 1715. fol. p. 349-375. Compendium qvoddam operis Photiani exſtat in Euthymii panoplia edit. Latinæ parte 2. tit. 21. (T. XIX. Bibl. Patrum Lugd.) & edit. Græcæ (Tergobyſti 1710. fol.) τίτλ. κδ'. Longe pleniora autem ſunt qvæ leguntur apud Photium, qvàm qvæ ab Euthymio vel Petro Siculo, aut Cedreno aliisqve, de Paulicianis traduntur. Exſtat Photius contra Manichæos MS. etiam in Codice Colbertino 444.

Scriptores qvi Manichæos oppugnarunt, à Photio laudantur *Alexander* Lycopoleos Archiep. p. 354. *Archelaus* Carcharorum Epiſc. p. 356. 358. *Cyrillus* Hieroſol. *Epiphanius*, *Heraclianus* Chalcedonis Epiſc. libris viginti: *Serapion* Thmuitanus & *Titus* Boſtrenorum Epiſc. p. 354. & *Trypbon* presbyter p. 358.

Præter hæreticos Baſilidem pag. 359. & Valentinum pag. 350. 359. Mani-

n) Vide ejus detectionem fundamenti Bohemiani p. 52. & 123.

* Zaccagnius A. 1712. 26. Jan. & Starckius A. 1710. 1. Jul.

Manichaicis erroribus imbuti eorumqve propagatores memorantur:

Adamantus & Adimantus, Manetis diſcipuli, p. 357.
Aphthonius. p. 357.
Aſtati, Sergii diſcipuli, p. 372.
Baanes p. 350. 351. 370. 371. Joſephi F. p. 365. & diſcipulus. 371. Βαανῖται. p. 371.
Baſilius Sergii diſcipulus. p. 372.
Budes p. 359. idem qvi ante Terebinthus. p. 355.
Budas Manetis diſcipulus. p. 357.
Callinice Samoſatena Pauli & Joannis mater p. 349. 350. 358.
Canacares Sergii diſcipulus p. 373.
Carbæas. p. 374.
Chryſocheres Carbææ gener. p. 375.
Conſtantinus qvi deinde *Sylvanus* p. 350. 351. 358. 359. 360. 361. lampas lucida dicitur à Sergio p. 369.
Cubricus qvi poſtea Manes. p. 355. 359.
Cynechoritæ, Sergii diſcipuli p. 372.
Dryinus Anienſis. p. 365.
Gauriabius. p. 357.
Gegnæſius Armenius qvi deinde *Timotheus* p. 350. 351. 361. 362. Pauli Armenii F. p. 361.
Heraclides p. 357.
Hermas Manetis diſcipulus. p. 357.
Hierax. p. 357.
Joannes Callinices F. Pauli frater. p. 349. 358. alius Joannes Sergii diſcipulus p. 373.
Joſephus qvi deinde *Epaphroditus* p. 350. 351. 364. 365. 371.
Juſtus Conſtantini diſcipulus. p. 360. 361.
Manes p. 352. 370. antea Cubricus. Servus viduæ à Terebintho relictæ. p. 355. de illo plura p. 356. 357. 358. à recentioribus Manichæis rejicitur & anathemate percutitur, Conſtantinum præ illo amplectentibus. p. 350. 359. Spiritum S. ſe venditavit. 356.
Michaël Sergii diſcipulus. p. 373.
Paulus Callinices F. à qvo Pauliciani p. 349. 358. 361.
Paulus alius Armenius Gegnæſii pater, à qvo Paulicianos qvidam dictos eſſe putant. p. 361.
Scythianus Alexandrinus. p. 354. 359. ejus qvatuor libri, Εὐαγγέλιον,

κιφά-

Digitized by Google

κεφάλαιον, μυςήεια, θησαυρός. p. 355. Patrem Deum ſe appellavit. p. 356.
Sergius qvi deinde *Tychicus* p. 350. 351. p. 366. 367. 368. 369. 372. 373. Dryini F. p. 366. interfectus A. 6343. (CHriſti 835.) p. 372.
ex ejus epiſtolis loca p. 369. ad Leonem Montanum. * p. 370.
Σεργιῶται. p. 371.
Simeon qvi deinde *Titus*. p. 350. 360. 361.
Siſinnius Manetis diſcipulus. 357.
Terebinthus Scythiani diſcipulus. p. 355. Buden ſe cognominavit. p. 355. Filium Dei, natum ex virgine. p. 356.
Theodorus Gegnæſii frater. p. 361. 362.
Theodotus. p. 371. Sergii diſcipulus. p. 372.
Thomas auctor Evangelii, Manetis diſcipulus. p. 357.
Zacharias p. 350. 351. Gegnæſii F. p. 363. 364.
Zaranes p. 357.
Zarvas. p. 357.
Zoſimus Sergii diſcipulus. p. 373.

* ita malim, qvam cum erudito interprete, Leonem Montaniſtam. πρὸς Λέοντά τινα Μοντανόν.

XII. Νομοκανὼν ſive ut à Theod. Balſamone & aliis vocatur νομοκάνονον* *Nomocanon*, Legum Imperialium Corporis Juſtinianei & Canonum Eccleſiaſticorum harmoniam, per titulos qvatuordecim digeſtam exponens, præmiſſusqve συνῖάγμαῖι κανόνων è decem Synodis compoſito A. 6391. (CHriſti 883.) Vide Lambecium VIII. p. 431. 432. & VI. p. 51-54. Canones autem non modo Apoſtolicos & Conciliorum decem qvæ Græca ſuſcipit Eccleſia, ſed Patrum etiam ſcripta, Canonum in auctoritatem recepta annotat, Dionyſii, Petri, Timothei, Theophili & Cyrilli qvinqve Epiſcoporum Alexandrinorum; Gregoriiqve Thavmaturgi, Baſilii Cæſareenſis, Gregorii Nyſſeni, & Gennadii CPol. Non ſine cauſa hunc Nomocanonē cæteris ejusdē generis ſcriptis omnibus præferendum olim monuit Theod. Balſamon ad Canonem ſecundum Trullanum. Παρεγγυῶμαι πᾶσι τοῖς μέλλουσιν ἀναγινώσκειν Νομοκάνονον, μὴ προσχεῖν τοῖς παλαιοτέροις βιβλίοις τῶν

* Vide Cotelerium T. 2. monument. p. 600. ſeq. & Cangii gloſſar. Græc. in νομοκανών. Interdum hoc vocabulo etiam Corpus ſive Codex canonum denotatur, ut præter Cangium notavit Beveregius in Codice Canonum illuſtrato lib. 1. cap. 15.

Digitized by Google

τῶν νομοκανόνων, ἀλλὰ ἀναγινώσκειν τὸ παρὰ τοῦ πατριάρχου τοῦ Φωτίου ποιηθὲν, καὶ εἰς τοὺς ιδ' τίτλους διαιρούμενον. *Moneo omnes qvi Nomocanonum lecturi ſunt, ne antiqvioribus Nomocanonorum libris mentem adbibeant, ſed id qvod à Patriarcha Photio eſt elaboratum, & in qvatuordecim titulos diviſum, legant.* Τὸ δὲ νομοκάνονον, τὸ συμποσῶσαν εἰς ν' τίτλους τῶν νόμων καὶ τῶν κανόνων, καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ἔχοντα νεαρὰς τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἀπρακτησάσας καὶ μὴ δεχθείσας ἐν τοῖς βασιλικοῖς, καὶ ἄλλους τινὰς νόμους ἐκ τῶν κωδίκων καὶ τῶν διγέστων, καὶ δοκοῦντα καταπλουτίζεσθαι ὑπὸ πολυλογίας, εἶδον γὰρ μυρία τοιαῦτα βιβλία παρὰ πολλοῖς ἀξιολόγοις ἀνδράσι, μηδὲ λόγου ἀξιοῦν, ὡς κινδυνότερα καὶ ἀποτρόπαια, ἀλλ' ἐπιτρέπειν τὴν τούτων ἀπώλειαν. *Nomocanonum autem qvod in qvinqvaginta titulos redegit Leges & Canones* (hoc eſt *Joannis* qvi ex Scholaſtico & presb. *Antiocheno* patriarcha CPol. fuit ab A. C. 565. ad 577. & cujus *Nomocanonem* in qvinqvaginta tributum titulos Nicolaus Alemannus notis ad Procopii Hiſt. arcanam p. 110. teſtatur in Bibl. Vaticana MS. ſe evolviſſe, Beveregius p. 128. notis ad Synodicum, in Bodlejanâ: Chriſtophorus vero Juſtellus ex Codicibus Regis Galliæ, Vaticano & Bodlejano deſcriptum Latine vertit, illiusqve filius Henricus Juſtellus Græce & Latine cum ejusdem Joannis collectione Canonum ſimiliter titulis qvinqvaginta diſtincta, Græce & Latine edidit in tomo poſteriore Bibliothecæ juris Canonici veteris Pariſ. 1661. fol.) *itemqve reliqva Nomocanonia qvibus Juſtiniani Novellæ abrogatæ nec in Baſilicis receptæ, & aliæ qvædam Leges è Codice ac Digeſtis deſumtæ continentur, qvæqve videntur multiloqvio locupletari, (innumerabiles enim tales libros vidi apud multos non adſpernandos homines) nihili faciant, ut qvæ ſint periculoſiora & refugienda, ſed ea perire ſinant.* Photii Nomocanon Canonibus ipſis præmiſſus, (unde & προκανὼν dictus eſt **) cum *Theodori Balſamonis* Commentariis Latine ex verſione Gentiani Herveti, Pariſ. apud Gvil. Morellium 1561. fol. deinde ex Henrici Agylæi interpretatione Baſil. 1562. fol. & Græce ac Latine deinde plus ſimplici vice editus fuit, ut jam dixi ſupra cum de Balſamonis ſcriptis diſſererem p. 187. Tantum addo lapſum Clariſſimum du Pinium memoriâ, qvando Photii nomocanonem in magno Beveregii ſynodico recuſum ſcripſit. Compendium Nomocanonis à *Michaële Pſello* verſibus politicis adornatum adhuc in Bibliothecis deliteſcit manu exaratum. Verſus ad Michaëlem Ducam qvibus Pſellus opus iſtud ei conſecrat, publicavit Cangius in Gloſſario Græco p. 1002. Nomocanonem Photii cum notis Balſamonis & Zonaræ editum eſſe à Jac. Gothofredo & Beveregio, præter rem tradit ex memoriæ lapſu Morhofius ὁ μακαρίτης lib. 1. Polyhiſt. cap. 16. p. 177.

Xxx XIII.

** Vide Cangium in προκανών.

dis, c) qvæ in Londinenſi edit. legitur à pag. 3. ad 18. atqve ſæpius lucem vidit alias, & panopliæ Euthymii d) ſubjicitur, & poſt Nomocanonem Photii Græce & Latine à Chriſtophoro Juſtello Pariſ. 1615. 4. & Tomo ſecundo Bibl. Canonicæ p. 1141. & in Conciliis Harduini T. V. p. 1463. iterum edita eſt. Lacunam p. 1. edit. Lond. ita ex Codice Cæſareo ſupplet Lambecius III. p. 163. *ἄυτη γὰρ τῆς πολυμόρφου πλάνης τὸν ἄνθρωπον ἀπαλλάττουσα, καὶ τὰ τῆς καρδίας ὄμματα τῆς ἐκεῖθεν ἀχλύος ἀποκαθαίρουσα καθαρᾷ ψυχῆς θεωρίᾳ τῷ καθαρωτάτῳ κάλλει τῆς λατρείας καθαρῶς ἐνατενίζειν παρέχεται.* *Hæc enim* (fides Chriſtiana) *hominem variis erroribus liberat, & oculos cordis, pulſa inde caligine, repurgat, ut pura contemplatione anima in puriſſimam pulchritudinem Divini cultus poſſit intueri.* Turrian.

Secunda Epiſtola non minus eſt memorabilis ac celebratiſſima, Encyclica nimirum illa ſive circularis adverſus Nicolaum Papam Rom. & Latinos, Epiſcopis per orientem miſſa de dogmatibus tum aliis tum præcipue proceſſione ex ſolo Patre. Hæc ipſa eſt qvam integris ſcriptis impugnarunt *Æneas* Pariſienſis e) ac *Ratramus*, f) & cujus lucubratio intercidit *Odo* Bellovacenſis. g) Hanc deinde à pluribus Patriarchis CPolitanis, h) ſed omiſſis vel interpolatis hinc inde, prout res ferebat, aliis recoctam & ſuo ſub nomine emiſſam notat Allatius contra Creyghtonum p. 194.

De

c) Alia Synopſis VII. Conciliorum qvæ Græce, ſubjuncta Abrahami Sculteti verſione prodiit ad calcem Gelaſii de actis Synodi Nicænæ, Heidelberg. apud Commelin. 1604. fol. Alia item *Conciliorum Synopſis* qvam *Photio Tyrio* auctore attulit ex oriente Chriſtianus Ravius communicavitqve cum Jacobo Uſſerio qvi ex illa locum producit diſſ. de Rom. Eccleſiæ Symbolo vetere p. 25. 26. Eandem MStam habuit Iſaacus Voſſius. Alia deniqve qvam è MS. Bibl. Auguſtanæ productam vulgavit Græce, dicavitqve Theodoro Cantero David Hœſchelius, Auguſtæ Vindel. 1595. 4. ſed longe pleniorem integrioremqve Græce & Latine dedit Stephanus le Moyne in variis ſacris T. 1. p. 81-123. Lugd. Bat. 1685. 1694. 4. Ne dicam de auctoris incerti libello de ſex Synodis, atqve libello *Nili* metropolitæ Rhodii de Synodis novem, qvos ambos, utraqve lingva dant Gvil. Voëllus & Henricus Juſtellus in Bibl. Canonicæ Tomo 2. (illum p. 1161. hunc p. 1155.) Ibidem p. 1166-1215. exſtat Synodicon à *Joanne Pappo* primùm editum Gr. Lat. Argentorat. 1601. 4. in qvo brevis de Synodis CLIII. notitia occurrit, deſinens in Synodo octava CPoli A. 877. celebrata. Hæc tria ſcripta etiam recuſa Tomo V. Concilior. Harduini; nam Labbeus in ſua Concilior. collectione Synodicon Pappi non uno loco, ſed per ſingula capita ſparſim exhibet, ut caput 1. T. 1. p. 21. caput 3. p. 564. caput 2. & 5. ſqq. p. 599. ſeq. &c.

d) T. XIX. Bibl. Patrum edit. Lugd. e) Dacher. ſpicileg. T. VII.

f) idem Tomo II. g) Elias du Pin T. VII. Bibl. Eccleſ. p. 109.

h) Sic *Siſinnii* Patriarchæ nomine emiſſam notat Baronius ad A. C. 863. n. 33. & Allatius libro de conſenſu utriusqve Eccleſiæ p. 606. Eandem Photii Epiſtolam Encyclicam Latine ex verſione *Federici Metii* jam dicto loco Baronius exhibet.

Digitized by Google

De cæteris ſpeciatim dicere nihil attinet, niſi qvod auctore ſuo lectuqve dignæ ſint, variaqve contineant egregia, qvæ vel ad locos S. Scripturæ illuſtrandos, vel ad mores & jura Canonica Eccleſiæ Græcæ rectius intelligenda, vel ad alia capita non pœnitenda liberalis eruditionis inſigniter faciunt. Epiſtolam CCVII. qva de aliis Epiſtolarum ſcriptoribus fert judicium, illuſtratam dedi ſupra lib. 2. c. 10. §. 48. Nonnullas harum Epiſtolarum, (qvinqve & triginta) ex codice MS. Maximi Margunii Cytherorum Epiſcopi vulgaverat Græce ad calcem Bibliothecæ Photianæ *David Hæſchelius*, unam ad Joannem Patricium qvoqve in notis p. 948. Conſolatoriam vero de ſororis obitu ad Euſebiam monacham, (qvæ in Londinenſi edit. eſt 245.) *Conradus Ritterſhuſius* A. 1601. 8. Auguſtæ Vindel. una cum Hymnis Anacreonticis Margunii Latine verſis. Nonnullas qvoqve Latine in Annalibus ſuis Tomo decimo ex verſione Petri Morini vel Federici Metii produxit *Cæſar Baronius*: in his etiam aliqvas qvæ in Londinenſi deſiderantur, ut binas ad NICOLAUM Papam i) ad A. 859. n. 61. & ad A. 861. n. 39. & unam ad Archiepiſcopum AQVILEIENSEM de proceſſione Spiritus S. ad A. 883. n. 5. Fed. Metio interprete, qvam Græce cum nova verſione ſua vulgavit *Franc. Combefiſius* in parte 1. auctarii noviſſimi Bibl. Patrum p. 527. Pariſ. 1672. fol. Aliam ad THEOPHANEM Monachum (Crameum) Græce cum verſione Jacobi Sirmondi publicavit *Franciſcus Scorſus* S. I. in prolegomenis ad Theophanis illius homilias Græce & Latine editas Pariſ. 1644. fol. Aliam ad STAVRACIUM ſpatharocandidatum, præfectum Inſulæ Cypri, *Coteleriꝰ* T. 2. monument. p. 104. ibid. 1681. 4. Aliarum duarum adhuc ineditarum notitiam dat Combefiſius p. 549.

1) *ad Nicolaum Papam*, qvæ incipit: ὅτε τῆς ἱεραρχίας κατὰ νῦν τὸ μέγεθος ἀναλήψομαι, καὶ πολλῷ τὴν ἀνθρωπίνην &c.

2) *ad Oeconomum & Syncellum Theopolitanæ* (Antioch.) Eccleſiæ. μεγίστων μὲν ἄνωθεν τετυχηκότες ἀγαθῶν.

Sed tertia ad Nicolaum, qvæ incipit: ἀγάπης μὲν ὡς ἀληθῶς οὐδὲν κτῆμα σεμνότερον, eadem eſt qvæ Latine exſtat apud Baronium ad A. 861. n. 34.

 Ex

i) Græca allegat Allatius contra Hottingerum p. 12. & 66. & de purgatorio p. 595. ſeq & de ætate ordinum apud Græcos p. 165. è Joanne Vecco. Fragmentum aliqvod Latine verſum affert etiam & oppugnat Hugo Etherianus, duodecimi ſcriptor ſæculi, libro ſecundo contra Græcos cap. 16. T. XXII. Biblioth Patrum Lugd p. 1230. ſeq. Ex alia Epiſtola Encyclica (qvam ſervavit Nicetas tomo XXI. theſauri Orthodoxæ fidei adhuc inedito) locum producit Græce Uſſerius libro de Eccleſ. Rom. Symbolo vetere p. 20.

Digitized by Google

Conſtantino Patricio. 201.
Conſtantino Spathario. 127. 180. 268. 294. 309.
Damiano Hoſpiti. 153. 155. 293.
Dorotheo Monaſterii Cedronorum Abbati. 344. 345.
Monacho ἐκπεσόντι, lapſo. 74.
Epiſcopis, ab exſilio. 245. 286.
Eulampio Archiepiſcopo & Sceuophylaci. 122. 135. 167. 169. 270. 273. 307.
Euſchemoni Archiepiſcopo Cæſareæ Cappadociæ. 124. 125. 166. 211. 245. 274. 299. 313. 377. 378.
Euſebiæ Monachæ. 372.
Euſtathio Patriarchæ Antiocheno. 73.
Euthymio Catanenſi Metropolitæ. 205.
Euthymio Monacho. 119.
Galatoni, à ſecretis. 110. 291. Vide Leonti, &c.
Georgio Diacono & Hoſpitalario. 100. 114. 132. 133. 135. 189.
Georgio Nicomediæ Metropolitæ. 84. 166. 210. 221. 224. 235. 243. 295. 296. 318. 380.
Gregorio Diacono & Chartulario. 141. 142. 155.
Gregorio Spatharocandidato. 88.
Gregorio Syracuſæ Archiepiſcopo. 154.
Heliæ protoſpathario. 77. 163. 294.
Ignatio Chryſopolitani Monaſterii Abbati. 125.
Ignatio Claudiopolis Metropolitæ. 156. 164.
Ignatio Lophorum Epiſcopo. 84. 120.
Joanni protoſpathario. 69. 94. 95. 96. 97. 98. 112. 127. 178. 206.
Joanni Heracleæ Metropolitæ. 72. 87. 324.
Joanni Nicomediæ Metropolitæ. 77.
Joanni Patricio. 273.
Joanni Patricio, & Prætori Græciæ 113. 134. 209.
Joanni Patricio & Sacellario. 102.
Joanni Patricio, & Sacellario per Angureos. 102. 122. 131. 171.
Joanni Philoſopho. 114. 115.
Joanni Protoſpathario, & Drungario Ploimi. 206.
Iſacio Monacho. 169.
Leoni protoſpathario. 306.
Leoni & Galatoni, fratribus, à ſecretis. 150. 324. 346.

Leoni Logothetæ Madiam, 99. 100. 112.
Leoni Logothetæ, Monacho jam facto 128.
Leoni Philoſopho. 305.
Leoni Spathario, cognominato Draconi. 87.
Manueli Patricio. 203. 334.
Marco Monacho Siculo. 130.
Mariano Patricio, & Domeſtico Scholarum. 287. 288.
Metrophani Monacho & Anachoretæ Siculo. 118. 205.
Michaëli Bulgarorum Principi. 1.
Michaeli Imperatori. 78. 80.
Michaeli Mytilenes Metropolitæ. 157. 334.
Michaeli Patricio & Sacellario. 112.
Michaeli Protoſpathario. 131. 153.
Michaeli Spatharocandidato. 175.
Nicephoro Philoſopho & Monacho. 301. 323. 356. 358. 359. 365. 371.
Nicetæ Protoſpathario 154.
Nicolao S. Nicephori Monaſterii Abbati 213.
Nicolao Papæ vet. Romæ, Latine apud Baron. ad A. 859. n. 61. & A. 861. n. 39.
Pantoleonti Spathario. 83. 243.
Paulo Cæſareæ Archiepiſcopo. 262.
Paulo Laodiceæ Metropolitano. 242. 304. 317. 328. 332.
Paulo Monacho apoſtatæ. 71.
Sabæ Anachoretæ. 133. 262. 264.
Sabæ Piſſadorum Hegumeno. 76.
Sergio, fratri, 103. 107. 121. 202. protoſpathario, 214. 295.
Sergio Magiſtro, & Dromi Logothetæ. 73. 75.
Sophronio Monacho. 98.
Stavratio ſpatharocandidato. Edidit Cotelerius T. 2. monument. p. 104.
Stephano Orthodoxo. 315.
Taraſio Patricio, fratri, 90. 126. 171. 207. 208. 214. 347. *
Theoctiſto Hegumeno. 94.
Theodoro Abbati. 115. 199. 200. 300. 302.
Theodoro, fratri. 193.
Theodoro Laodiceæ Metropolitæ. 98. 120. 132. 194. 198. 199. 244. 293.
Theodoſio Monacho & Anachoretæ. 158. 159.

Theo-

* His adde Epiſtolam Photii ad Taraſium quæ in calce Bibliothecæ legitur.

Digitized by Google

Theodoto Spatharocandidato. 164. 204. 206.
Theophani μονάζοντι. edita à Scorſo in prolegom. ad Theophanem Cerameum.
Theophani Diacono, & Protonotario, 129. 361.
Theophilo protoſpathario 164. & Sacellario. 292.
Theophilo Præpoſito. 163.
Theophylacto protoſpathario. 333.
Theophylacto Patricio, & Duci Armeniacorum. 82.
Zacharia Armeniæ Patriarchæ. Fragmenta edidit Clemens Galanus.
Zachariæ Antiocheno Metropolitæ. 289.
Zachariæ Chalcedonis Metropolitæ. 151. 152. 267. 329. 333.
Zoſimo Monacho & Anachoretæ. 85.

XI. *Adverſus* recentes *Manichaos* ſive *Paulicianos* l) *libri qvatuor*; qvorum *primus* διήγησιν περὶ τῆς νεοφανοῦς τῶν Μανιχαίων ἀναβλαστήσεως, renaſcentis Manichæorum illa ætate hæreſeos hiſtoriam complectitur. *Secundus* confutat illorum dogma, qvod animæ qvidem à bono Deo conditæ, corpora autem & mundus ſenſilis à malo facta fuerint; ὅτι ὁ ἀγαθὸς τὴν ψυχὴν μὲν δημιουργεῖ, ὁ δὲ πονηρὸς τὸ σῶμα καὶ τὸν αἰσθητὸν κόσμον. *Tertius* diſputat contra alium Manichæorum errorem, Vetus Teſtamentum & Legem Moſis ut à malo Deo profecta calumniantium. Πρὸς τοὺς ἐνυβρίζοντας τὴν παλαιὰν νομοθεσίαν ὡς τοῦ πονηροῦ. *Qvartus*, dicatus *Arſenio* Monacho, m) varias Manichæorum dubitationes & objectiones diſſolvit ad eadem ipſorum dogmata pertinentes, declaratqve ὡς ἡ χάρις τῇ μωσαϊκῇ κοσμογενείᾳ συμφθέγγεται, καὶ ὅσοις ἄλλοις ἄρτι ἡ πολιτεία Θεὸν γινώσκειν καθισαμένη παιδαγωγεῖται καὶ κατευθύνεται. *qvod gratia Evangelii, & qvæcunqve Chriſtianam œconomiam ad DEUM recte cognoſcendum perducunt ac dirigunt,*

l) Ex Photio & aliis veteribus colliges *Paulum* Callinices filium, Joannis fratrem, à qvo *Pauliciani* dicti & *Pauloiohannitæ*, diu vixiſſe poſt Manichæum, adeoqve longe diverſum eſſe à Paulo Samoſateno ab Antiochiæ Epiſcopatu circa A.C. 270. dejecto & Manichæi æqvali, diverſiſſimæqve hæreſeos auctore, & cujus ſectatores Παυλιανοὶ, Παυλιανισταὶ, Παυλικιανισταί τες, Σαμοσατῖται, Samoſateniani. De Paulicianis vero qvos τοῦ Μάνεντος κληρονόμους appellat Glycas p. 209. Annal. videndus præter Photium æqvalis ipſius circa A. 870. *Petrus* Siculus in libro ſingulari de qvo dixi Volum. V. p. 292. nec non *Cedrenus* p. 356. *Euthymius* loco laudato panopliæ, & *Nicetas* theſauro Orthodoxæ fidei libro XVIII. E recentioribus Petavius lib. XV. dogm. Theol. de incarnatione Verbi c. 7. Cangius notis ad Alexiam Comnenam p. 412. & Beveregius notis ad Synodicum p. 87.

m) vocatur etiam presbyter & ἡγούμενος τῶν ἱερῶν.

pulchre conſpirent cum Moſaica Mundi creatione. Καὶ ὅτι τὴν σωματικὴν καὶ ὁρατὴν κτίσιν ἐκεῖνος ἐστὶν ὁ ἐκ μὴ ὄντων λόγῳ ὑποστησάμενος, ὃς καὶ τὴν νοερὰν τε καὶ ἀόρατον παραπλησίῳ σοφίας πλούτῳ παρήγαγεν, *quod qui ſolo verbo corporales & viſibiles res ex nihilo condidit, DEUS idem etiam intelligibiles & inviſibiles ſimili ſapientia abundantia produxit.* ὅτι καὶ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα τῆς αὐτῆς ἐστι φιλανθρώπου καὶ ἀγαθουργοῦ προνοίας, ὥσπερ καὶ ἡ ψυχὴ, φιλοτέχνημα. *Quod corpus hominis, non minus ſit benefica, & nos amantis providentia artificium quam anima.* Καὶ ὡς οἱ τῇ νομικῇ πολιτείᾳ διαπρέψαντες Θεόν τε τὸν ἀληθῆ καὶ ἀγαθὸν ἐθεράπευον καὶ κατὰ τῆς πονηρίας παρετάττοντο. *Quod ſub veteri Lege conſpicui verum & bonum coluerunt DEum, & malitiæ omnibus viribus reſtitere.* Hoc Photii opus (maximam partem adhuc ineditum) in Bibliothecis deliteſcit ut in Segvieriana, nec non in Vaticana, & ex illuſtris Viri Lucæ Holſtenii legato in Bibliotheca Johannea hujus urbis, ex qvo Codice editionem ejus parabat, & partem etiam Latine veterat B. D. Abrahamus Hinckelmannus n) noſter, Paſtor ad S. Catharinæ ædem meritiſſimus, ſed cujus conatibus jam A. 1695. 11. Febr. fata interceſſere. Ab eo tempore idem facere conſtituit Clariſſ. amicus noſter Sebaſtianus Godfridus Starckius Berolini, & Romæ vir eruditiſſimus Laurentius Zaccagnius, ſed uterqve obierunt citius* qvam conſilium hoc peragerent. Itaqve primum duntaxat librum adhuc luci datum habemus, illumqve qvoniam plura aliis indicta continet, luce digniſſimum, qvem ex Segvierianæ ſive Coislinianæ Bibl. Codice publicavit, Latinamqve verſionem addidit vir ſupra laudes Bernhardus de Montfaucon in Catalogo MSS. Codicum Græcorum illius Bibl. Pariſ. 1715. fol. p. 349-375. Compendium qvoddam operis Photiani exſtat in Euthymii panoplia edit. Latinæ parte 2. tit. 21. (T. XIX. Bibl. Patrum Lugd.) & edit. Græcæ (Tergobyſti 1710. fol.) τίτλ. κδ'. Longe pleniora autem ſunt qvæ leguntur apud Photium, qvàm qvæ ab Euthymio vel Petro Siculo, aut Cedreno aliisqve, de Paulicianis traduntur. Exſtat Photius contra Manichæos MS. etiam in Codice Colbertino 444.

Scriptores qvi Manichæos oppugnarunt, à Photio laudantur *Alexander* Lycopoleos Archiep. p. 354. *Archelaus* Carcharorum Epiſc. p. 356. 358. *Cyrillus* Hieroſol. *Epiphanius*, *Heraclianus* Chalcedonis Epiſc. libris viginti: *Serapion* Thmuitanus & *Titus* Boſtrenorum Epiſc. p. 354. & *Tryphon* presbyter p. 358.

Præter hæreticos Baſilidem pag. 359. & Valentinum pag. 350. 359. Mani-

n) Vide ejus detectionem fundamenti Bohemiani p. 52. & 123.

* Zaccagnius A. 1712. 26. Jan. & Starckius A. 1710. 1. Jul.

Digitized by Google

Manichaicis erroribus imbuti eorumqve propagatores memorantur:

Adamantus & Adimantus, Manetis diſcipuli, p. 357.
Aphthonius. p. 357.
Aſtati, Sergii diſcipuli, p. 372.
Baanes p. 350. 351. 370. 371. Joſephi F. p. 365. & diſcipulus. 371. Βαανῆται. p. 371.
Baſilius Sergii diſcipulus. p. 372.
Budes p. 359. idem qvi ante Terebinthus. p. 355.
Budas Manetis diſcipulus. p. 357.
Callinice Samoſatena Pauli & Joannis mater p. 349. 350. 358.
Canacares Sergii diſcipulus p. 373.
Carbæas. p. 374.
Chryſocheres Carbææ gener. p. 375.
Conſtantinus qvi deinde *Sylvanus* p. 350. 351. 358. 359. 360. 361. lampas lucida dicitur à Sergio p. 369.
Cubricus qvi poſtea Manes. p. 355. 359.
Cynechoritæ, Sergii diſcipuli p. 372.
Dryinus Anienſis. p. 365.
Gauriabius. p. 357.
Gegnæſius Armenius qvi deinde *Timotheus* p. 350. 351. 361. 362. Pauli Armenii F. p. 361.
Heraclides p. 357.
Hermas Manetis diſcipulus. p. 357.
Hierax. p. 357.
Joannes Callinices F. Pauli frater. p. 349. 358. alius Joannes Sergii diſcipulus p. 373.
Joſephus qvi deinde *Epaphroditus* p. 350. 351. 364. 365. 371.
Juſtus Conſtantini diſcipulus. p. 360. 361.
Manes p. 352. 370. antea Cubricus. Servus viduæ à Terebintho relictæ. p. 355. de illo plura p. 356. 357. 358. à recentioribus Manichæis rejicitur & anathemate percutitur, Conſtantinum præ illo amplectentibus. p. 350. 359. Spiritum S. ſe venditavit. 356.
Michaël Sergii diſcipulus. p. 373.
Paulus Callinices F. à qvo Pauliciani p. 349. 358. 361.
Paulus alius Armenius Gegnæſii pater, à qvo Paulicianos qvidam dictos eſſe putant. p. 361.
Scythianus Alexandrinus. p. 354. 359. ejus qvatuor libri, Εὐαγγέλιον, κεφά-

Digitized by Google

κεφάλαιον, μυστήρια, θησαυρός. p. 355. Patrem Deum ſe appellavit. p. 356.
Sergius qvi deinde *Tychicus* p. 350. 351. p. 366. 367. 368. 369. 372. 373. Dryini F. p. 366. interfectus A. 6343. (CHriſti 835.) p. 372.
ex ejus epiſtolis loca p. 369. ad Leonem Montanum. * p. 370.
Σεργιῶται. p. 371.
Simeon qvi deinde *Titus*. p. 350. 360. 361.
Siſinnius Manetis diſcipulus. 357.
Terebinthus Scythiani diſcipulus. p. 355. Buden ſe cognominavit. p. 355. Filium Dei, natum ex virgine. p. 356.
Theodorus Gegnæſii frater. p. 361. 362.
Theodotus. p. 371. Sergii diſcipulus. p. 372.
Thomas auctor Evangelii, Manetis diſcipulus. p. 357.
Zacharias p. 350. 351. Gegnæſii F. p. 363. 364.
Zaranes p. 357.
Zarvas. p. 357.
Zoſimus Sergii diſcipulus. p. 373.

* ita malim, qvam cum erudito interprete, Leonem Montaniſtam. πρὸς Λέοντά τινα Μοντανόν.

XII. Νομοκανὼν ſive ut à Theod. Balſamone & aliis vocatur νομοκάνονον * *Nomocanon*, Legum Imperialium Corporis Juſtinianei & Canonum Eccleſiaſticorum harmoniam, per titulos qvatuordecim digeſtam exponens, præmiſſusqve συντάγματι κανόνων è decem Synodis compoſito A. 6391. (CHriſti 883.) Vide Lambecium VIII. p. 431. 432. & VI. p. 51-54. Canones autem non modo Apoſtolicos & Conciliorum decem qvæ Græca ſuſcipit Eccleſia, ſed Patrum etiam ſcripta, Canonum in auctoritatem recepta annotat, Dionyſii, Petri, Timothei, Theophili & Cyrilli qvinqve Epiſcoporum Alexandrinorum; Gregoriiqve Thaumaturgi, Baſilii Cæſareenſis, Gregorii Nyſſeni, & Gennadii CPol. Non ſine cauſa hunc Nomocanonē cæteris ejusdē generis ſcriptis omnibus præferendum olim monuit Theod. Balſamon ad Canonem ſecundum Trullanum. Παρεγγυῶμαι πᾶσι τοῖς μέλλουσιν ἀναγινώσκειν Νομοκάνονον, μὴ προσχεῖν τοῖς παλαιοτέροις βιβλίοις τῶν

* Vide Cotelerium T. 2. monument. p. 600. ſeq. & Cangii gloſſar. Græc. in νομοκανών. Interdum hoc vocabulo etiam Corpus ſive Codex canonum denotatur, ut præter Cangium notavit Beveregius in Codice Canonum illuſtrato lib. 1. cap. 15.

Digitized by Google

τῶν νομοκανόνων, ἀλλὰ ἀναγινώσκειν τὸ παρὰ τοῦ πατριάρχου τοῦ Φωτίου πονηθὲν, καὶ εἰς τοὺς ιδʹ τίτλους διαιρούμενον. *Moneo omnes qvi Nomocanonum lecturi ſunt, ne antiqvioribus Nomocanonorum libris mentem adhibeant, ſed id qvod à Patriarcha Photio eſt elaboratum, & in qvatuordecim titulos diviſum, legant.* Τὸ δὲ νομοκάνονον, τὸ συμποσῶσαν εἰς νʹ τίτλους τῶν νόμων καὶ τῶν κανόνων, καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ἔχοντα νεαρὰς τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἀπρακτησάσας καὶ μὴ δεχθείσας ἐν τοῖς βασιλικοῖς, καὶ ἄλλους τινὰς νόμους ἐκ τῶν κωδίκων καὶ τῶν διγέστων, καὶ δοκοῦντα καταπλουτίζεσθαι ὑπὸ πολυλογίας, εἶδον γὰρ μυρία τοιαῦτα βιβλία παρὰ πολλοῖς ἀξιολόγοις ἀνδράσι, μηδὲ λόγου ἀξιοῦν, ὡς κινδυνότερα καὶ ἀποτρόπαια, ἀλλ' ἐπιτρέπειν τὴν τούτων ἀπώλειαν. *Nomocanonum autem qvod in qvinqvaginta titulos redegit Leges & Canones* (hoc eſt *Joannis* qvi ex Scholaſtico & presb. *Antiocheno* patriarcha CPol. fuit ab A. C. 565. ad 577. & cujus *Nomocanonem* in qvinqvaginta tributum titulos Nicolaus Alemannus notis ad Procopii Hiſt. arcanam p. 110. teſtatur in Bibl. Vaticana MS. ſe evolviſſe, Beveregius p. 128. notis ad Synodicum, in Bodlejanâ: Chriſtophorus vero Juſtellus ex Codicibus Regis Galliæ, Vaticano & Bodlejano deſcriptum Latine vertit, illiusqve filius Henricus Juſtellus Græce & Latine cum ejusdem Joannis collectione Canonum ſimiliter titulis qvinqvaginta diſtincta, Græce & Latine edidit in tomo poſteriore Bibliothecæ juris Canonici veteris Pariſ. 1661. fol.) *itemqve reliqva Nomocanonia qvibus Juſtiniani Novellæ abrogatæ nec in Baſilicis receptæ, & alia qvædam Leges è Codice ac Digeſtis deſumta continentur, qvæqve videntur multiloqvio locupletari, (innumerabiles enim tales libros vidi apud multos non adſpernandos homines) nihili faciant, ut qvæ ſint periculoſiora & refugienda, ſed ea perire ſinant.* Photii Nomocanon Canonibus ipſis præmiſſus, (unde & προκανὼν dictus eſt **) cum *Theodori Balſamonis* Commentariis Latine ex verſione Gentiani Herveti, Pariſ. apud Gvil. Morellium 1561. fol. deinde ex Henrici Agylæi interpretatione Baſil. 1562. fol. & Græce ac Latine deinde plus ſimplici vice editus fuit, ut jam dixi ſupra cum de Balſamonis ſcriptis differerem p. 187. Tantum addo lapſum Clariſſimum du Pinium memoriâ, qvando Photii nomocanonem in magno Beveregii ſynodico recuſum ſcripſit. Compendium Nomocanonis à *Michaële Pſello* verſibus politicis adornatum adhuc in Bibliothecis deliteſcit manu exaratum. Verſus ad Michaëlem Ducam qvibus Pſellus opus iſtud ei conſecrat, publicavit Cangius in Gloſſario Græco p. 1002. Nomocanonem Photii cum notis Balſamonis & Zonaræ editum eſſe à Jac. Gothofredo & Beveregio, præter rem tradit ex memoriæ lapſu Morhofius ὁ μακαρίτης lib. 1. Polyhiſt. cap. 16. p. 177.

** Vide Cangium in προκανών.

XIII. *Sex breves diſſertationes Theologicæ*, Latine, Franciſco Turriano interprete vulgatæ ab Henr. Caniſio Tomo V. Antiqvæ Lectionis, Ingolſtad. 1604. 4. 1) *qvomodo dicatur Deus eſſe in omni re, & qvomodo reſpondendum ad objectiones*. p. 188. 2) *Hypotyposes Theologicæ, capitibus X.* pag. 190. 3) *qvare usqve ad Trinitatem pro edat DEus, nec citra nec ultra Perſonæ numerentur*. p. 192. 4) *qvomodo dicamus unum & tria*. p. 195. 5) *qvomodo cogitari poſſit DEum eſſe incarnatum?* p. 198. 6) *qvare DEus carnem aſſumſerit?* p. 198. 199. Turrianus uſus eſt Græco Codice MS. Bavarico. Fortaſſe hæ breves lucubrationes ſunt particula ex Amphilochiis Photii adhuc ineditis, de qvibus infra.

De voluntatibus in CHriſto gnomicis ſive decretoriis diatriba, in qva negat locum habere in CHriſto deliberationem & electionem, qvia omnia novit perfecte, proſpicitqve ſimul & ſemel: itaqve licet qvot naturæ tot etiam ſint in illo voluntates, tamen qvia humanæ naturæ voluntas voluntati naturæ divinæ ſemper conſentit, unam qvoqve eſſe voluntatem gnomicam. Prodiit Latine ex ejusdem Turriani interpretatione in Auctario Petri Stevartii, Ingolſtad. 1616. 4. p. 437 - 452. Græce ſervatur in Bibl. Cæſarea περὶ γνωμικῶν θελημάτων ἐπὶ Χριστοῦ. Vide Lambecium V. p. 13. Subjunxit Stevartius diſſertationem (Turriani ni fallor) qva Photii argumenta impugnantur. Vide etiam ſis de hac materia Joannem Damaſcenum lib. 3. de orthodoxa fide cap. 14. & Joannis Forbeſii inſtructiones Hiſtorico Theolog. lib. V. cap. 26.

Περὶ τοῦ μὴ δεῖν πρὸς τὰ ἐν τῷ βίῳ λυπηρὰ ἐπιστρέφεσθαι, *qvod non oporteat ad præſentes vitæ moleſtias attendere*, & hoc unice omni ſtudio curandum ut peccata fugiamus. Hoc ſcriptum breve Cotelerius Græce & Latine edidit T. 2. monument. p. 106 - 108. Pariſ. 1681. 4. Incipit: ἀγαθὸν ἀνθρώπῳ βίος ἄλυπος.

Εἰς τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. *Homilia in ſanctiſſimæ Dei Genitricis Natalem diem.* Incipit: πᾶσα μὲν ἑορτὴ καὶ πᾶσα πανήγυρις. Græce ex MS. Mazariniano deſcripſit & cum verſione ſua edidit *Franciſcus Combefiſius* in auctario novo Bibl. Patrum T. 1. p. 1583 - 1604. Pariſ. 1648. fol. teſtatus in Segvieriani Codicis indice etiam aliam Photio tribui *in ſepulturam Domini*. Hæc licet valde luculenta a Combefiſio omiſſa eſt, qvia exordio mutilam exſcribere noluit. Altera Latine extat etiam in ejus Bibl. Concionatoria.

Ὁμιλία ῥηθεῖσα ὡς ἐν ἐκφράσει τοῦ ἐν τοῖς βασιλείοις περιωνύμου ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ὑπὸ Βασιλείου τοῦ Μακεδόνος οἰκοδομηθέντος. *Homilia complexa deſcriptionem novi templi S. Mariæ Virginis in palatio conditi ab Imp. Baſilio*

Mace-

Digitized by Google

Macedone, & die ejus dedicationis habita. Hanc Græce primus publicavit *Petrus Lambecius* notis ad Codinum p. 187. Pariſ. 1655. fol. Latine vertit *Combefiſius*, in cujus manipulo originum rerumqve CPolitanarum legitur utraqve lingva p. 296-303. ibid. 1644. 4. Incipit: *Φαιδρὸν ὁρῶ τῆς παρούσης ἡμέρας τὸν σύλλογον.*

In Gvil. Beveregii Synodico T. 2. ante Matthæi Blaſtaris ſyntagma, tituli paginarum præferunt *Balſamonem in* Photii XI. *interrogationes qvorundam Monachorum.* Sed Photii nomen ibi delendum, nihil enim in illis interrogationibus, qvod ad Photium ullo modo pertineat.

Ἐξήγησις in *Joannem Climacum* qvæ in Codice Coisliniano refertur ad Photium, & cujus excerpta qvædam dedit Raderus, non Photium ſed Eliam Cretenſem auctorem habet, ut dixi Volum. VIII. p. 617.

XIV. *Adverſus Latinos, de proceſſione Spiritus S.* κατὰ τῶν τῆς παλαιᾶς Ῥώμης, ὅτι ἐκ Πατρὸς μόνου ἐκπορεύεται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀλλ᾽ οὐχὶ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ. in *Euthymii* Panopliæ Latinis verſionibus omiſſum, ſed in Græca qvæ Tergobyſti in Walachia A. 1710. fol. lucem vidit, legitur, & tituli XIII. locum occupat, ut dixi Volum. VII. p. 463. Græca etiam obvia MSS. in variis Bibliothecis, ex qvibus ῥήσεις varias produxere Uſſerius, Petavius, præcipue vero Allatius ut contra Creyghtonum p. 232. 244. & contra Hottingerum p. 417. &c. Nec credibile eſt qvod p. 418. Allatius affirmat illa non à Photio ipſo eſſe, ſed aſſumenta & βαττολογήματα recentium Schiſmaticorum, itaqve recte rejecta à Zino Euthymii interprete. Sane ſimillima in Photii ſcriptis jampridem lecta omnes agnoſcunt atqve etiamnum in illis paſſim reperiuntur, ut in Epiſtolis ſcriptis ad Nicolaum Papam, & ad Patriarcham Aqvilejenſem, nec non in Encyclica illa celebri, aliisqve in lucubrationibus. Ad Photii objectiones reſpondet Jo. Veccus libro primo de unione Eccleſiarum veteris & novæ Romæ, in Allatii Græcia Orthodoxa T. 1. p. 154. &c.

XV. *Amphilochia*, τὰ Ἀμφιλόχια, Reſponſiones ad qvæſtiones & dubia CCCVIII. * ab Amphilochio Cyzici Metropolita, ad qvem Photii exſtant Epiſtolæ, propoſita de variis S. Scripturæ locis, aliisqve capitibus Theologici variiqve argumenti. *Opus varium & multiplici eruditione plenum Theologis ac Scripturæ expoſitoribus maxime neceſſarium, eoqve magis amplectendum*, judice Allatio, *qvod non alibi qvam in Vaticana Bibl. ex libris Lollianis ſub Urbano VIII. invectum exſtet.* Sed non modo, ut idem mox refert Allatius, apographum ejus à Franciſco Arcudio, Nuſcano Epiſcopo deſcriptum, ſervatur in Bibl.

* Apud Allatium p. 576. de conſenſu, numerantur CCCXIII. qvod typographi errorem eſſe ſuſpicor.

Digitized by Google

Barberina, verùm etiam idem opus licet titulo, capite & cauda truncum una cum libris Photii contra Manichæos obvium eſt in Codice Colbertino 444. teſte Cotelerio III. monument. p. 556. Alius pulcher Codex Amphilochiorum exſtat in Bibl. Segvieriana ſive Coisliniana, unde ſingulorum CCCVIII. capitum titulos & initia exhibet eruditiſſ. Montfauconus in Catalogo MSS. Græcorum illius Bibl. p. 326 - 345. Ab eodē p. 346. ſeq. Græce & Latine exhibentur qvatuor Qvæſtiones: CXXV. (qvam ab Allatio acceptam dederat qvoqve Combefiſius ad calcem ſui Aſterii, T. 1. auctar. novi Bibl. Patrum p. 276.) Πόσοι Ἀστέριοι γεγόνασιν καὶ τίς ἡ δόξα αὐτῶν; *quot Aſterii fuerint, & qvanam ipſorum opinio?* CXXIX. Διὰ τί τῷ ταλαιπαθεῖ Ἡρακλεῖ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας οἱ ποιηταὶ ἐγχειρίζουσιν; *cur laborioſo Herculi Poëtæ Amalthea cornu in manibus ponant?* CLX. πόσαι σίβυλλαι γεγόνασι; *quot fuerint Sibyllæ?* & CLXVI. ποίας αἱρέσεως ἦν Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου; *cujus hæreſis erat Euſebius Pamphili?* Pridem qvoqve qvæſtionem XXXVII. εἰ ἀπερίγραπτος ἡ ἐν τῷ Υἱῷ θεότης, ἡ σὰρξ ἣν ἀνέλαβεν ἢ πανταχοῦ ἢ περιγραφομένη τόπῳ; *ſi incircumſcripta eſt in Filio Deitas, num caro qvam aſſumſit ubiqve eſt, an loco circumſcripta?* publicaverat Græce & Latine Combefiſius ad calcem ſui Amphilochii Pariſ. 1644. fol. pag. 226. Locum ex qvæſtione LXXXIII. producit Allatius capite 2. ſyntagmatis de engaſtrimytho: alium ex qvæſtione CLVII. in libro de Simeonibus p. 3. Alia loca laudat Franciſcus Turrianus in defenſione Epiſtolarum Pontificum, & in notis ad Conſtitutiones Apoſtolicas, nec non in libro de jure ordinandi Miniſtros Eccleſiæ p. 155. Qvædam etiam capita Amphilochiorum inter Photii epiſtolas legi monet Allatius lib. 2. de conſenſu cap. 6. §. 4. ſpeciatim illas, ut præſtantiſſimo Caveo notatum, qvæ Amphilochio Cyziceno inſcribuntur. Ubi integrum hoc opus, qvod optandum eſt, lucem viderit, conſtabit tum hoc tum illud præterea, an ex eo mutuati ſint auctores Catenarum in Evangeliſtas, qvæ ex Photio paſſim afferunt, an qvod facilius mihi perſvadeo, ex commentario ejus deperdito in Matthæum.

XVI. Scripta Photii alia inedita.

1. *De Patriarchis ſede ſua injuſte pulſis*, qvod orthodoxi ſucceſſores communionem eorum non refugerint, πόσων ἐκβληθέντων πατριαρχῶν τῇ τῶν κρατούντων πρὸς αὐτοὺς βασιλέων ἀπεχθείᾳ, οἱ μετ' αὐτοὺς ὀρθόδοξοι ἀποδέχονται. MS. in Bibl. Cæſarea teſte Lambecio VIII. p. 458. Incipit: Ἀναστασίου ἐκβληθέντος τοῦ θαυμαστοῦ. Similis argumenti ſcriptum

ptum junioris auctoris qvi circa A. C. 1267. vixit, editum habemus ab Humfredo Hody, de qvo dixi Volum. VI. p. 134. Aliud Methodi Monachi memorat Allatius libro de Methodiis p. 383. 384. (edit. à me curatæ T. 2. operum S. Hippolyti p. 95.)

2. *συναγωγαὶ καὶ ἀποδείξεις ἀκριβεῖς Collectanea & demonſtrationes* è Synodicis & Hiſtoricis ſcriptis *de Epiſcopis & Metropolitis* atqve aliis Eccleſiaſticis controverſiis, qvæſtiones X. *adverſus Latinos*. Incipit: ἐπὶ Κωνςαντίνου. MSS. in Bibl. Bodlejana, Codice Barocciano 91. & 96. & in Cæſarea, Lambec. III. p. 195. V. p. 46. Locum ex illo ſcripto produxit Humfredus Hody in libro edito Anglice qvi inſcribitur: *the caſe of ſees vacant*, p. 89. Act. Eruditor. T. 2. ſupplementi p. 562.

3. *Περὶ τῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματος μυςαγωγίας, καὶ ὅτι ὥσπερ ὁ Υἱὸς ἐκ μόνου τοῦ Πατρὸς ἱερολογεῖται γεννᾶσθαι, οὕτω καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ μόνου καὶ τοῦ αὐτοῦ αἰτίου θεολογεῖται ἐκπορεύεσθαι, λέγεται δὲ τοῦ Υἱοῦ εἶναι ὡς ὁμοούσιον καὶ ἀποςελλόμενον δι' αὐτοῦ. De Spiritu S. diſciplina arcana & qvemadmodum Filius ex ſolo Patre, ita & Spiritus S. ex ſola eademqve cauſa procedit: dicitur tamen Filii eſſe, tanqvam qvi illi conſubſtantialis eſt, & ab eo mittitur.* Hunc *tractatum ſane luculentiſſimum* appellat Allatius de conſenſu utriusqve Eccleſiæ p. 575. teſtatus in Codice Palatino referri ad *Metrophanem* * Epiſcopum Smyrnenſem. Incipit: *ἐν πολλοῖς μὲν εἰσιν οἱ ἔλεγχοι πολυςίχοις ἐσπασμένοι λόγοις δι' ὧν ἡ ὀφρὺς κατασπᾶται.*

4. Eodem loco alia apud Græcos ſub Photii nomine opuſcula legi Allatius monet, minoris illa qvidem molis ac momenti. *Κατὰ Λατίνων περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Adverſus Latinos de proceſſione Spiritus S.* Incipit: *τίς ὅλως ἀνάσχοιτο τῶν ἐν χριςιανοῖς τελούντων ἐπὶ τῆς ἁγίας Τριάδος δύο εἰσάγειν αἴτια.* MS. in Bibl. Cæſarea. Lambec: III. p. 117. Plura de eodem argumento ſcripſerat Photius partim etiam edita in ejus Epiſtolis, & apud Euthymium. Ex Oratione prima Photii de proceſſione Spiritus S. producit locum Allatius contra Hottingerum pag. 196.

5. *Τὰ παρὰ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Λατίνων αἰτιώματα μερικά. Adverſus Latinorum Eccleſiam criminationes particulares.* Incipit: *ὅτι τὰ ἄζυμα προφέρουσι.*

6. *Σύμβολον πίςεως πρὸς τοὺς μέλλοντας χειροτονεῖσθαι Ἐπισκόπους. Symbolum Fidei pro iis qvi Epiſcopi ordinandi ſunt.* MS. in Bibl. Cæſarea teſte Lambecio VIII. p. 453.

7. Homiliæ XIV. qvarum notitiam Nic. Heinſio communicavit Gazenſis Metropolita D. Paiſius Ligarides, & ab Emerico Bigotio acce-

* Huic Metrophani (circa A. 858 claro) in codice MS. Palatino etiam tribuitur opus adverſus Manichæos Paulicianos ad Antonium Metropolitam Cyzicenum.

ptam prodidit Combefiſius * ad calcem Tomi I. auctarii noviſſimi Bibl. Patrum.

a) *μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν κατηχήσεων, poſt expletas catecheſes* die ſanctæ paraſceves, dicta ex ambone templi ſanctæ Irenæ. Incipit: *ἀλλὰ ταῦτα μὲν προηγουμένῳ λόγῳ τοῖς ἤδη παρεσκευασμένοις πρὸς τὸ βάπτισμα οὔπω δὲ κατηρτισμένοις τὴν τελειότητα, ἀλλ' ἔτι καὶ τῆς καθάρσεως ἐπιδεομένοις καὶ τῆς μυστικῆς τραπέζης ἀπειργομένοις.*

b) *altera ejuſdem argumenti.* Incipit: *μετὰ τὴν τῶν κατηχητικῶν λόγων ἀνάγνωσιν ὧν ἡμεῖς ἐν προσοχῇ καὶ τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιδεικνύντες κατάνυξιν ἐποιεῖσθε τὴν ἀκρόασιν, καὶ ἡμᾶς τὸν παρόντα καιρὸν προσομιλεῖν ὑμῖν ἔγνωμεν ἀποδεῖν.*

c) *tertia μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς κατὰ συνήθειαν κατηχήσεως. poſt lectam ex more catecheſin.* Incipit: *ὅτε τοῦ διαβόλου τὸ κράτος σκυλεύεται, ὅτε τοῦ θανάτου τὸ κέντρον ἀμβλύνεται, ὅτε τὸ κατὰ τοῦ ᾅδου τὸ τρόπαιον ἵσταται, τῶν συνθηκῶν ἡμῖν ὁ πίναξ ὑπαναγινώσκεται, τότε τῆς ὁμολογίας τὸ χειρόγραφον προκομίζεται, τότε τῶν ὑποσχέσεων ἡ στηλογραφία θριαμβεύεται. διὰ τί.*

d) *Εἰς τὴν ἔφοδον τῶν Ῥώς, in irruptionem Ruſſorum* homiliæ duæ, *prior* incipit: *τί τοῦτο τίς ἡ χαλεπὴ αὕτη καὶ βαθεῖα πληγὴ καὶ ὀργή, πόθεν ἡμῖν ὁ ὑπερβόρειος οὗτος καὶ φοβερὸς ἐπέσκηψε κεραυνός.*

e) *Poſterior*: *οἶδα μὲν, ἅπαντες συνεπίστασθε, ὅσοι τι δεινοὶ συνιδεῖν ἀποστροφὴν πρὸς ἀνθρώπους Θεοῦ, ὅσοι τι ἀμαθέστερόν πως περὶ τὰ τοῦ Κυρίου διάκεισθε κρίματα.*

f) *εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν, in Annunciationem ſanctiſſimæ Dei Genetricis Mariæ.* Incipit: *Φαιδρὰ τῆς παρούσης ἡμέρας καθέστηκεν ἡ πανήγυρις, καὶ λαμπρὰν τὴν χαρὰν τοῖς πέρασιν ἀποφέρεται. Χαρὰν χορηγεῖ, λύπην παλαιὰν διαλύουσαν. Χαρὰν χορηγεῖ, κοσμικὴν ἀρὰν ἐξορίζουσαν, καὶ τοῦ πεπτωκότος πάλαι τὴν ἔγερσιν ἐγκαινίζουσαν καὶ τὴν σωτηρίαν πᾶσιν ἡμῖν ὑπογράφουσαν.*

g) *altera ejuſdem argumenti* præſente Imperatore ** dicta, incipit: *ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, καιροῦ καλοῦντος μετὰ τοῦ προφήτου βοήσομαι Δαυίδ, τῶν λογικῶν προβάτων τὰς τῆς ἐκκλησίας αὐλὰς ὁρῶν τῷ πλήθει στενοχωρουμένας πολυανθεῖ τῇ τερπνότητι καὶ ποικιλίᾳ τῶν συνεληλυθότων.*

h) εἰς

* Qvod ait Combefiſius cum iſta ſcriberet (A. 1672.) in Anglia novum Photii opus procudi de Eccleſiæ CPolitanæ præcellentia, neſcio an Beveregii intellexit Synodicum, in qvo nonnulla Synodi pro Photio habitæ, de qva ſupra p. 371.

** Baſilio Macedone.

h) εἰς τὰ βάια καὶ εἰς τὸν Λάζαρον. *in ramos palmarum & in Lazarum*, incipit: ὅτε τῶν παίδων ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις ἀναβοώντων ἡ ἐκκλησία σαλπίζει, καὶ τῆς λαμπρᾶς ἐκείνης καὶ θεοπρεπεστάτης φωνῆς ταῖς ἀκοαῖς τὸν ἦχον ἑλκύσω, μετάρσιος ὅλος γίνομαι τῇ προθυμίᾳ.

i) εἰς τὴν θεόσωμον ταφήν, *in divini corporis ſepulturam Domini noſtri JEſu CHriſti*, ſancto Sabbato. Incipit: ἀφ' ἑκάστου μὲν τῶν τοῦ Χριστοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν ἔργων καὶ πράξεων, τῆς περὶ ἡμᾶς φιλανθρωπίας τὸ μέγεθος ἐμφανίζεται, καὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν λαμπρῶς αἱ χάριτες ἀναπτύσσονται. Καὶ πολὺς ὁ τῆς εὐφροσύνης γλυκασμὸς ταῖς τῶν ἀνθρώπων ἐπιστάζόμενος ψυχαῖς.

k) τῇ παρασκευῇ τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν, *in paraſceve prima hebdomadis jejuniorum*, dicta ex ambone templi S. Sophiæ. Incipit: ἥκομεν ὑμῖν τὴν προθεσμίαν προφθάσαντες, καὶ τῆς ὀφειλῆς τὴν καταβολὴν προκαταθέσθαι σπουδάσαντες. Hæc ni fallor eſt homilia Photii *de hæreſi*, qvæ in Barvoëtii catalogo MSS. Bibl. Scorialenſis memoratur.

l) *altera* ex eodem ambone dicta, incipit: τῆς προλαβούσης ὁμιλίας τὸ τέλος, εἴ τι μέμνησθε, τὸν Ἄρειον παρεδίδου καθαιρούμενον, τῆς ἐκκλησίας ἐξωθούμενον, ἀναισχυντοῦντα, πλαττόμενον, ὑποκρινόμενον τὴν εὐσέβειαν.

m) *tertia*, incipit: τῶν προμάχων τῆς ἐκκλησίας, ὡς καὶ πρόσθεν ἔφημεν, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀληθείας συσκευασθέντων, καὶ τῶν ἰδίων μὲν νομέων τῶν ποιμνίων ἐρημωθέντων.

n) ὅτι τῆς Θεοτόκου ἐξεικονίσθη καὶ ἀνεκαλύφθη μορφή, *qvando ſanctæ Dei genitricis effigies expreſſa imagine eſt atqve detecta.* dicta præſente Imperatore ex eodem ambone magnæ Eccleſiæ, magno Sabbato. Incipit: σιγᾶν εἴ τις διὰ παντὸς μελετήσειε τοῦ βίου, νῦν λάλος τις εἶναι καὶ πρὸς ῥητόρων τέχναις παρεσκευάσθαι τὴν γλῶσσαν, ἤπερ ἄλλο τι διὰ σπουδῆς ἂν ὅτι μάλιστα ποιήσαιτο.

o) ἡνίκα τοῖς ὀρθοδόξοις καὶ μεγάλοις ἡμῶν Μιχαὴλ καὶ - - - - ὁ κατὰ πάσης αἱρέσεως ἐστηλογραφήθη θρίαμβος. *Qvando orthodoxis magnisqve noſtris Imperatoribus Michaëli & - - - - adverſus omnes hæreſes publico monumento conſignatus eſt triumphus.* Incipit: ἦν ἄρα ἐκ πολλοῦ γεγηρακὼς ὁ χρόνος καὶ νέαν οὐκ ἔχων ὠδῖνα, καθ' ἣν ἀκμάζων ἐθάρρει σεμνύνεσθαι.

8. In Alexandri Barvoëtii Catalogo MSS. Bibl. Scorialenſis inter undecim qvas memorat Photii homilias duæ ſunt hactenus mihi indictæ, una *de aſcenſione*, & altera εἰς τὴν ἔφοδον τῶν φώτων ſive in *feſto Epiphania.*

9. Ἐπιτομὴ τῶν πρακτικῶν τῶν ἑπτὰ οἰκουμενικῶν Συνόδων. *Epitome Actorum Conciliorum VII. Generalium.* Incipit: ἀναγκαῖον ἐστὶ μέλλοντας ἡμᾶς

Χριστι-

χριστιανικῶν αἱρέσεων ἐπιμιμνῆσθαι. MS. in Bibl. Cæſarea teſte Lambecio III. p. 46. & diverſa à Photii & aliorum editis ſynopſibus Conciliorum qvas memoravi ſupra p. 520. Videbunt autem qvibus MStos Codices evolvendi dabitur occaſio, num diverſa etiam ſit ab inedita ſynopſi Photii Tyrii, qvam laudavit Uſſerius de Symbol. p. 25. & qvæ MS. fuit apud Iſ. Voſſium.

Odæ novem MSS. exſtant Pariſ. in Bibliotheca Collegii Claromontani cum Theodori Prodromi verſib⁹ de duodecim menſibus aliisqve, teſte Phil. Labbeo in Bibl. nova MSS. p. 139. *Ex hiſce odis meridiana luce clarius liqvere* ait Paulus Colomeſius *Photium noſtrum carminis laude floruiſſe, ut de eo Nicetas Paphlago.* * Photii *στιχηρὸν* in Methodium CPol. ex octoëcho, T. 2. Act. Sanctor. Junii p. 969. Anecdota qvædam Photii epigrammata in Anthologia inedita Leonardi Philaræ qvæ exſtat MSS. in Bibl. Coisliniana. Alius Photius Monachus cujus explicationem tropariorum S. Stephani Sabaitæ citat Nic. Comnenus in prænotionibus Myſtagicis p. 397.

In Pſalmos Catena ex Athanaſio, Baſilio, Chryſoſtomo & Theodoro Heracleota, MS. in Bibl. Segvieriana ſive Coisliniana. Vide Catalogum MSS. ejus Bibl. editum à celeberrimo Montfaucono p. 58. 59.

In Prophetas MS. in Bibl. Vaticana, ut ex Poſſevino Colomeſius & Caveus.

In Epiſtolas Pauli MS. in Bibl. Cantabrigienſi. Ex hoc commentario idem Caveus notat plura deſumſiſſe Oecumenium (à qvo etiam nominetenus non raro Photius laudatur) codicem vero iſtum eſſe mutilum initio & fine, & totum in Epiſtolam ad Romanos commentarium in illo deſiderari.

In Categorias Ariſtotelis, MS. in Codice Regio Pariſ. 547. teſte Labbeo p. 114. Bibl. novæ MSS.

Lexicon Photii, qvod in Anglia ſervant viri docti, longe diverſum eſt à Gudiano, longeqve brevius, atqve Photium certius auctorem habet. Nam MS. qvod ex Bibliotheca illuſtris Viri Marqvardi Gudii pervenit in Principalem Gvelpherbytanam, duobus ſpiſſis craſſisqve conſtat voluminibus qvadratis, nec auctoris gerit nomen præfixum, & in etymologiis enucleandis verſatur atqve incipit : *σὺν Θεῷ ἀρχὴ τῆς κατὰ στοιχεῖον Ἐτυμολογίας. ἀρχὴ τοῦ ἁ στοιχείου. ἀάθην* &c. Itaqve & Gisbertus Cuperus timide illud tribuit Photio lib. 2. Obſervationum cap. 8. MS. *Etymologicum penes Marqvardum Gudium, qvod creditur Photii Patriarchæ.* Et

* ſupra p. 375.

Et ante Cuperum Ezechiel Spanhemius p. 358. de uſu numiſm. *Auctor Etymologici MS. qui Photius Patriarcha exiſtimatur, & apud eruditiſſimum Marqvardum Gudium noſtrum mihi inſpectus*, κεράσαι, τὸ πάλαι γὰρ κέρας ἔπινον &c. Citat iterum p. 368. 369. & Iſ. Voſſius Var. Obſervat. p. 126. 127. At Anglicanum illud Lexicon voces Oratoribus & Hiſtoricis, partem etiam Poëtis uſitatas exponit breviſſime, atqve inſcribitur: Φωτίου τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως λέξεων συναγωγὴ, αἳ μᾶλλον τῶν ἄλλων ῥήτορσι καὶ λογογράφοις ἀνήκουσιν ἐπὶ χρείαν. προσπεφώνηται δὲ Θωμᾷ τῷ πρωτοσπαθαρίῳ καὶ ἄρχοντι τοῦ Λυκοταμίου, οἰκείῳ μαθητῇ.

Πρόλογος τοῦ λεξικοῦ, δι' ὧν ῥητόρων τε πόνοι καὶ συγγραφέων ἐξωραΐζονται μάλιστα.

Αἱ τῶν λέξεων πλείους παρ' ἃς τὸ πολιτικὸν νέμεται ἔθνος, εἰς τὸ ὠφελέστατον τοῖς βουλομένοις προσέχειν Διογενιανῷ συνελέγησαν. εἰ γὰρ καὶ πολλοῖς ἄλλοις ἐπὶ νοῦν ἧκεν τὴν ἴσην καὶ ὁμοίαν πραγματείαν ἐνστήσασθαι, ἀλλ' οὖν ὅσα γε ἐμὲ εἰδέναι οὐδεὶς τῶν προτέρων - - - - - καίον κεχρῆσθαι, συναγαγὼν τὴν ἀναγραφὴν κατὰ στοιχεῖον ἐποιησάμην, οὐδὲ τῶν ποιητικῶν παντελῶς ἀποστάς, ἐπεὶ μήθ' ὅσοι ταύτας συνειλόχασι, τῶν ἁρμοζόντων τῇ χωρὶς μέτρου φράσει παντελῶς ἀπέχοντο. &c.

Incipit: ᾶ τὸ ἄλφα περισπασθὲν, δηλοῖ τὸ εἴθε, οὕτως γὰρ Καλλίμαχος κέχρηται. οὕτως μὲν εἰ μονοσύλλαβος ἡ λέξις οὖσα καθ' ἑαυτὴν αὐτοτελῆ παρίστᾶ διάνοιαν. ὡς μέρος δὲ παραλαμβανομένη λέξεως, τὸ α δηλοῖ δὲ καὶ τὸ μέγα, ὡς τὸ ἀχανὲς πέλαγος. ἀλλὰ καὶ τὸ πολὺ, ὡς τὸ ἐν ἀξύλῳ ὕλῃ. καὶ τὸ ὁμοῦ ὡς τὸ ἀδελφὸς, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος ἤτοι μήτρας. καὶ τὸ κακὸν, ὡς τὸ ἀμήχανε, ἀντὶ τοῦ κακομήχανε, καὶ τοιαῦτα ἕτερα.

ἃ ἃ ἐπὶ τοῦ μεγάλου. ἔστι δὲ σχετλιαστικὸν ἀναφώνημα, δασυνθὲν δὲ γέλωτα δηλοῖ, ὥς φησι Διογενιανός.

ἄα. σύστημα ὕδατος.

ἄαπτον, ἰσχυρὸν, βαρὺ, χαλεπὸν, οἱ δὲ ἄπληστον, καὶ χεῖρας ἀάπτους μεγάλους, ἀπροσπελάστους, ὧν οὐκ ἄψαιτό τις. εἰ δὲ ψιλωθείη, τοὺς ἀπτοήτους. οἱ δὲ ἄαπτον ἄπειρον, ἀπέραντον.

ἀάπτους οἱ μὲν δασύνοντες τὸ δεύτερον α, ἀκούουσιν ἀπροσπελάστους, ὧν οὐκ ἄν τις ἅψαιτο. οἱ δὲ ψιλοῦντες, ἀπράκτους. οἱ δὲ τὰς ἀνεκφεύκτους καὶ χαλεπάς. Ἀππίων δὲ δασύνει, βούλεται γὰρ ἀποδιδόναι ὧν οὐκ ἄν τις ἅψαιτο, ἢ τὰς πολλοῖς ἀπροσπελαζούσας.

ἀγχιτέρμων, ὁ γείτων. Ὅμηρος.

ἀγωγεῖ, τῷ ἱμάντι ᾧ ἄγεται ὁ ἵππος, ὁ καὶ ῥυτὴρ καλεῖται.

ἀγωγεὺς, ὁ ἱμὰς τῶν κυνηγητικῶν κυνῶν. οὕτως Σοφοκλῆς.

ἀγωγίμων. φορτίων ἐμπορικῶν.

ἀγωγοὺς, προπομποὺς.

ἀγωνία, ὁ ἀγωνισμὸς καὶ ἀγών. λέγεται δὲ οὕτως καὶ ἀγωνιστική. ἀγωνία, Ξενοφῶν ἀντὶ τοῦ ἀγών.

ἀγῶνα καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἄσκησιν.

ἀγωνιῶ, κινδυνεύω.

ἀγὼν ὄνομα κύριον δηλοῖ, ὡς Δοῦρις ἱστορεῖ. Σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀγωνίαν καὶ τὸ ἄθροισμα καὶ τὸν ναὸν ἔνθα ἀθροίζονται, καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ ἀθροίζεται τὸ πλῆθος. ἀγῶνα καὶ Ὅμηρος τὸν τόπον αὐτὸν ἐν ᾧ ἀγωνίζεται. Θουκυδίδης έ, προσελθὼν εἰς ἀγῶνα, ἀνέδησε τὸν ἡνίοχον.

ἀγὼν οὐ δέχεται σκήψεις. τάττεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ὀνησαμένων εἰς σκῆψιν.

ἄγωνος κατὰ σχηματισμὸν ἀντὶ τοῦ ὁ ἀγὼν, ἀπὸ δὲ γενικῆς ἐσχηματίσθη. οὕτως Ἀλκαῖος ὁ Λυρικὸς πολλάκις ἐχρήσατο.

ἀγῶνα τὴν συναγωγὴν, οὕτως Ἀριστοφάνης.

ἀδαγμὸς ὁ δεξήσιμος, ὅπερ ἐστὶ κνισμός. οὕτως Σοφοκλῆς. &c.

Hoc Anglicanum puto lectum Joſepho Scaligero, qvi illud Richardo Thomſoni in Angliam remittens, Epiſtola CCXXXV. *Remitto tibi nunc,* inqvit, *Photium tuum, optimum ſane librum & qvem edi è re literaria eſt, qvanqvam omnia qvæ in illo ſunt, hodie in aliis, unde ipſe hauſit, exſtant. Qvia tamen laborem legentium levare poſſit, qvod in eo omnia congeſta ſunt, qvæ ſparſim in aliis relegere labor eſt, non exiguam à ſtudioſis gratiam inveris, ſi tam utilem librum in publicum exire patiaris. Exſtat hodie magno cum fructu legentium ſimilis labor Varini Favorini* &c. Photium in Lexico MS. apud Robertum Cottonum citat Henricus Valeſius in notis ad Harpocrationem p. 4. Plura ex illo Richardus Bentleius in Epiſtola ad Jo. Millium, ſubjecta Chronico Joannis Malalæ, & nuper cum Bentleii obſervationibus ad Menandri reliqvias recuſa. Qvod editionem Lexici Photiani viros doctos in Anglia moliri ſcripſit Morhofius lib. 1. Polyhiſtoris cap. 16. puto eum inaudiiſſe de conatu viri doctiſſimi Thomæ Galei, qvi pro ſuo in Græcas litteras amore ac ſtudio hunc in ſe laborem ſuſcipere voluit, ut memorat etiam W. E. Tentzelius in dialogis menſtruis Germanice editis A. 1692. p. 608.

Digitized by Google

XVII. Scripta Photii deperdita.

In Matthæum ſcripſiſſe Photium, auctores Catenarum dubitare nos non ſinunt, fortaſſe etiam in alios libros ſacri Codicis, licet illa hodie deſiderentur.

Adverſus Leontium. Svidas: Λεόντιος, καὶ οὗτος ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐγένετο αἱρετικός. ἔγραψε καὶ κατ' αὐτοῦ Φώτιος ὁ Πατριάρχης.

De imaginum cultu ſcripſiſſe aliqvid colligas ex Euthymio apud Lambec. III. p. 169. qvi adverſus Iconomachos aliqvid ex Photio attulit. Vide etiam librum IV. Lambecii p. 148.

Adverſus Julianum Imp. aliqva compoſuiſſe colligas ex Epiſtola Photii CLXXXVII. ad Chriſtophorum protoſpatharium.

XVIII. Hæc de Photio ejusqve ſcriptis dicta ſufficiant, cujus lucubrationes plures adverſus Latinos ut olim exuſtas flammis, ſic poſtea ſuppreſſas à Romanarũ partium nimium ſtudioſis, atqve luci ſubductas docet Frid. Spanhemius, filius, libro de papa fœmina cap. 7. T. 2. Opp. p. 636. 637. Vide etiam Jac. Gretſerum lib. 1. de jure & more prohibendi, expurgandi & abolendi libros hæreticos & noxios cap. 14. p. 74. ſeq. Ingolſtad. 1603. 4.

CAPUT XXXIX.

MAXIMI Alexandrini Sophiſtæ de objectionibus inſolubilibus. 1. ANONYMI Prolegomena Rhetorica. 2. Indices ſcriptorum in libris JOANNIS Philoponi adverſus Proclum, & in ejus commentariis ad Ariſtotelem allegatorum.

Lubet hoc capite cum Lectore communicare *Maximi* Sophiſtæ ſcriptum rhetoricum qvod promiſi ſupra p. 417. eiqve deinceps ſubjungere aliam lucubrationẽ, alius veteris autoris, varia continentem ſcitu jucunda, lectuqve non indignam rhetorici itidem argumenti: & deniqve hoc caput concludere indicibus ſcriptorum laudatorum à *Joanne Philopono*, qvem itidem daturum me pollicitus ſum p. 368.

ΜΑΞΙΜΟΥ ΠΕΡΙ ΑΛΥΤΩΝ ἀντιθέσεων.

Αἱ ἄλυτοι ἀντιθέσεις ὅτι μὲν οὐκ ἐπιδέχονται λύσιν ἐμφανῆ, πρόδηλον· οὐ γὰρ ἂν εἶεν ἄλυτοι, εἰ ἐπιδέχοιντο λύσιν· ὅτι δὲ μεθόδου τινὸς πρὸς αὐτὰς χρεία, ἐμφανές ἐστι. πόθεν οὖν αἱ μέθοδοι πρὸς τὰς ἀλύτους ἀντιθέσεις; ἐροῦμεν ἃς εὑρήκαμεν.

α΄ Ἐὰν ἐμπίπτῃ ἄλυτος ἀντίθεσις, ἢ ἐν προσχήματι τοῦ δοκεῖν λύειν, ἀντικατηγορεῖν τοῦ ἀντιδίκου.

β΄ Ἢ δι' ἀπροσώπως μὴ ἔχοντα λῦσαι, ἀναβαλέσθαι εἰς ἕτερον χρόνον τὴν λύσιν.

γ΄ Ἢ συνδεξάμενον, οὕτως ἀντικατηγορεῖν τοῦ ἀντιδίκου.

δ΄ Ἢ πάλιν συνδεξάμενον, τῷ δικαίῳ ἀντιθεῖναι τὸ συμφέρον.

ε΄ Ἢ τὸν δικαστὴν ἀπάγειν μὲν ἀπὸ τῆς ἀλύτου ἀντιθέσεως, εἰς ἕτερα δὲ πράγματα κρινόμενα ἐμβιβάζειν.

ϛ΄ Ἢ μετ' αἰτίας λύειν τὴν δοκοῦσαν ἄλυτον εἶναι.

ζ΄ Ἢ πολλάκις τὴν ἄλυτον ὑπομερίσαντα, κατὰ μέρος εἰσάγοντα δοκεῖν λύειν.

η΄ Ἢ μὴ τιθέντα, διὰ λόγου πρὸς αὐτὴν βλέποντας λύειν.

θ΄ Ἢ παραινετικῶς καὶ ὥσπερ κηδό-

MAXIMI Sophiſtæ

De objectionibus inſolubilibus ab Oratore declinandis & eludendis.

Objectiones inſolubiles patet non admittere evidentem ſolutionem, hanc enim ſi admitterent, inſolubiles non eſſent: Hinc manifeſtum eſt methodo aliqva adverſus illas eſſe opus. Qvibus igitur viis ac rationibus adverſus inſolubiles objectiones utemur? Dicam qvas reperi.

1. Qvando inſolubilis incidit objectio, licebit cauſſando ſolutionem, adverſarium viciſſim accuſare.

2. Aut ubi non ſuppetit qvo directe ſolvatur, ſolutionem in aliud tempus rejicere.

3. Aut concedendo, accuſationem hinc intorqvere in adverſarium.

4. Aut rurſus concedentem, utile juſto opponere.

5. Aut judicem abducere ab inſolubili objectione & ad alia, de qvibus contenditur, animum ejus appellere.

6. Aut cauſa allata ſolvere objectionem qvæ ſolvi non poſſe videbatur.

7. Aut inſolubilem in plures ſubdividere partes, atqve ita ſolvere videri.

8. Aut non diſerte ponere, oratione tamen ad eam reſpiciendo ſolvere.

9. Aut adhortando ac veluti adver-

Digitized by Google

μένον τοῦ ἀντιδίκου, μεθοδεύειν τὴν ἄλυτον ἀντίθεσιν ἐν αὐτῇ τῇ παραινέσει.

ι' Πάλιν, ἐὰν ἄλυτος ἀντίθεσις, προστιθέναι τι αὐτῇ εὔλυτον, ἵνα ἀπὸ τοῦ εὐλύτου ἀφορμὴ λύσεως γίνηται.

ιά Ἢ μηδὲ μεμνῆσθαι τῆς ἀλύτου τοπαράπαν, εἰ ἤλπικε τὸν δικαστὴν αὐτῆς ἐπιλελῆσθαι.

ιβ' Ἢ συνδραμόντα, τὴν γνώμην διαβάλλειν τοῦ ἀντιδίκου.

ιγ' Ἢ μὴ τιθέντα πειρᾶσθαι λύειν, προσείποντα τὴν λύσιν ὡς ἐν ἀφηγήσεως τρόπῳ, καὶ σπουδὴν ἔχειν ἵνα μὴ τὸ κρινόμενον γίνηται.

ιδ' Ἢ ὄνομα ἀντ' ὀνόματος θέντα, οὕτως τῷ εὐλύτῳ ὀνόματι συμπλεκόμενον δόξαι λύειν.

ιε' Ἢ ἐν προσχήματι τοῦ δοκεῖν πλείους παρέχεσθαι λύσεις, ἀπάγειν μὲν ἀπὸ τοῦ ῥητοῦ τοῦ ὄντος ἀλύτου τοὺς δικαστὰς, τὴν δὲ γνώμην ἐξετάζειν τοῦ νομοθέτου, μεθ' ἧς γέγραφε τὸν νόμον.

ις' Ἢ ἐὰν ἰσάζωσιν αἱ ἀντιθέσεις, ἐκ διαβολῆς τοῦ ἀντιδίκου καὶ οἰκείας συστάσεως ἀντερωτῶντα, οὕτως λύειν τὴν ἰσάζουσαν μὲν, ἄλυτον δὲ εἶναι δοκοῦσαν.

ΕΙΠΩΜΕΝ οὖν ἑκάστου τούτων τὰ παραδείγματα, ἃ προεθέμεθα ἐν τάξει

adverſarii partes juvando, objectionem inſolubilem in ipſa adhortatione evertere.

10. Rurſus, ſi inſolubilis ſit objectio, illi aliqvid qvod ſolvi facile poſſit annectere, atqve ita ab hoc qvod ſolutu facile eſt anſam ſolutionis capere.

11. Aut omnino non facere inſolubilis objectionis mentionem, ſi ſpes ſit judicem illius oblitum eſſe.

12. Aut condeſcendendo, ſententiam & intentionem perſtringere adverſarii.

13. Aut objectionem non proponere & tamen ſolvere tentare, ſolutione injecta per modum narrationis, dareqve operam ne in controverſiam res veniat.

14. Aut vocabulum ponere pro vocabulo, atqve ita per vocabulum ſolutu facile adjectum, videri afferre ſolutionem.

15. Aut ſub ſpecie plurium afferendarum ſolutionum judices abducere ab argumento vere inſolubili, & legislatoris, qva legem ſcripſerit, ſententiam inqvirere.

16. Aut ſi objectiones pari utrinqve pondere ſint, ex adverſarii criminatione ſuiqve commendatione viciſſim interrogare, atqve ita ſolvere æqvalis ponderis qvidem ſed inſolubilem viſam objectionem.

Producamus igitur de ſingulis hiſce, qvæ jam ordine de inſolubili

Digitized by Google

ἀλύτου, ἀπ᾽ αὐτοῦ τοῦ ῥήτορος τὰς μεθόδους τῶν ἀλύτων ἀντιθέσεων λαμβάνοιτες.

α΄ Ἐν μὲν οὖν προσχήματι τοῦ δοκεῖν λύειν ἄλυτον οὖσαν τὴν ἀντίθεσιν, ἀντικατηγορεῖ ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατ᾽ Αἰσχίνου. Κακῶς οἱ στρατηγοὶ ἐχρῶντο τῷ πολέμῳ, καὶ διὰ τοῦτο εἰρήνην ἐποιησάμεθα. Οὐ δυνάμενος λῦσαι ταύτην ὁ ῥήτωρ, ἀντικατηγορῶν φάσκει, Ἂν δὴ ταῦτα λέγῃ, πρὸς θεῶν ἀντερωτήσατε αὐτὸν μεμνημένοι, πότερον ἐξ ἑτέρας τινὸς πόλεως ᾤχετο πρεσβεύων, ἢ ταύτης αὐτῆς. εἰ μὲν γὰρ ἐξ ἑτέρας, ἣν κεκρατηκέναι τε τῷ πολέμῳ φήσει, καὶ χρηστοὺς ἔχειν στρατηγοὺς, εἰκότως χρήματα εἴληφεν· εἰ δὲ ἐκ ταύτης αὐτῆς, τίνος ἕνεκα ἐφ᾽ οἷς ἡ πέμψασα πόλις τῶν αὐτῆς ἀφέστηκεν, ἐπὶ τούτοις οὗτος δῶρα προσλαβὼν φαίνεται; Ἀδυνατῶν γὰρ δεῖξαι ὅτι οὐ κακῶς οἱ στρατηγοὶ ἐπολέμουν, διὰ τοῦτο οὖν φησιν ἀντικατηγορῶν, δῶρα εἴληφας.

β΄ Ἐὰν δὲ μὴ ἔχῃς λῦσαι ἀντίθεσιν, εὐπροσώπως ἀναβάλλῃ τὰς λύσεις τῶν εἰρημένων· εἰς ἕτερον χρόνον παρέξομαι. ἢ, νῦν διὰ τόδε οὐ πεποίηκα. ἢ, περὶ τῶδε ποιήσω. οὕτως ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος, Ἂν τοίνυν λέγῃ περὶ τοῦ τῆς ἑταιρήσεως νόμου, ὡς ὑβρίζομεν ἡμεῖς καὶ βλασφημίας οὐχὶ προσηκούσας κατ᾽ αὐτῆς ποιούμεθα, δέον πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ἐλέγχειν,

commemoravimus, exempla, ex Demoſthene ipſo ſumtis objectionum inſolubilium retundendarum rationibus.

1. Cauſſando igitur ſolutionem objectionis, qvam ſolvere non poterat, viciſſim accuſat adverſarium Orator in Oratione adverſus Æſchinem. *Duces male rem geſſerunt in bello, itaqve pacem* (cum Philippo) *fecimus.* Hoc cum non poſſet ſolvere Orator, viciſſim accuſans ait: a) *Quæ ſi dixerit, objector vos, ut memineritis eum viciſſim interrogare, utrum ex alia urbe legatus abierit, an ex hac eadem. Nam ſi ex alia, quam bello ſuperiorem fuiſſe dicet, ac bonos duces habuiſſe, merito pecuniam accepit. Sin ex hac ipſa, qva gratia propter qvæ urbs, à qva miſſus erat, ſuis bonis ceſſit, ob ea ipſe dona accepiſſe cernitur?* Cum enim non poſſet oſtendere qvod duces in bello rem male non geſſiſſent, ideo viciſſim accuſando eum arguit dona accepiſſe.

2. Si non poſſis commode ſolvere objectionem, ſolutionem objectorum differ hunc in modum: alio tempore reſpondebo. Vel: nunc ideo à reſpondendo me abſtineo. vel: tunc huic objectioni ſatisfaciam. Sic Demoſthenes in Oratione contra Androtionem: b) *Quod ſi dixerit de impudicitia nos eſſe injurios, & falſa in ſe maledicta jacere, apud Seviros eſſe fidem faciendam accuſationi, ut ibi* de

a) p. 219. b) p. 421.

ἵνα ἐκεῖ περὶ χιλίων ἐκκινδυνεύωμεν, ὑποβάλλετε αὐτῷ, ὅτι καὶ τοῦτο ποιήσομεν ὕστερον, ἐπειδὰν νῦν περὶ ὧν εἰσῆκται, δῶ λόγον. Οὔτε γὰρ ἀδύνατος εἶναι δόξεις λῦσαι τὴν ἀντίθεσιν, καὶ ἀναβολὴν μετ᾽ ἀπολογίας εἰργασμένος ἀξιοπίστως, ἀπάξεις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως οὔσης ἀλύτου τὸν δικαστήν.

γ΄ Συνδραμῇ δὲ τῇ ἀλύτῳ ἀντιθέσει, καὶ συνδραμὼν ἀντικατηγορήσεις τοῦ ἀντιδίκου. πάλιν γὰρ τοῦτο ἐπὶ τῶν ἀλύτων θεωρήματι παρακτέον παράδειγμα, μικρᾶς καὶ ἀσθενοῦς καὶ γλίσχρου τῆς διαφορᾶς οὔσης ἐνταῦθα. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατ᾽ Αἰσχίνου, Εἶπε τοίνυν μοί τις ἄρτι προσελθὼν πρὸ τοῦ δικαστηρίου, χάρητος κατηγορεῖν αὐτὸν παρεσκευάσθαι, καὶ διὰ τούτου τοῦ τρόπου καὶ τούτων τῶν λόγων ἐξαπατήσειν ὑμᾶς ἐλπίζειν. ἐγὼ δὲ ὅτι πάντα μὲν τρόπον κρινόμενος Χάρης εὑρεθήσεται πιστῶς καὶ εὐνοϊκῶς ὅσον ἦν ἐπ᾽ ἐκείνῳ, πράττων ὑπὲρ ὑμῶν· διὰ δὲ τοὺς ἐπὶ χρήμασι λυμαινομένους τοῖς πράγμασι, πολλῶν ὑστερῶν, οὐ σφόδρα διϊσχυρίζομαι ἀλλ᾽ ὑπερβολὴν ποιήσομαι. ἔστω γὰρ, πάντα τἀληθῆ λέξειν περὶ αὐτοῦ τουτονί. καὶ οὕτω τοίνυν κομιδῇ γέλως ἐστὶ κατηγορεῖν ἐκείνου τουτονί. ἐγὼ γὰρ Αἰσχίνην οὐδενὸς αἰτιῶμαι τῶν ἐν τῷ πολέμῳ πραχθέντων· τούτων γάρ εἰσιν ὑπεύθυνοι οἱ στρατηγοί, οὐδὲ τοῦ ποιήσα-

de mille drachmis (pro calumnia pendendis) *periclitemur* : *monete ipſum qvod & hoc facturi ſimus deinceps, poſtqvam horum nunc qva ingreſſi ſumus rationem reddiderimus.* Ita enim non videberis ſolvere objectionem haud poſſe, & in dilatione te defenſurus fidem invenies, adeoqve judicem ab objectione qvam diſſolvere non valebas, abduces.

3. Concedendo objectionem qvæ ſolvi neqvit, eiqve aſſentiendo accuſabis viciſſim adverſarium. Nam & iſtud exemplum in doctrina hac de indiſſolubilibus objectionibus iterum adducere juvat, licet parva ſit levisqve & vix notanda differentia. Sic itaqve Demoſthenes Oratione adverſus Æſchinem. c) *Dudum autem ante curiam qvidam venit & mihi rem dixit omnium abſurdiſſimam: inſtituiſſe eum Charetem accuſare, atqve eo modo & iis verbis decipi poſſe vos ſperare. Ego vero, ſi accuſetur Chares, inventum eum iri fideliter & benevole modis omnibus pro vobis egiſſe, qvicqvid in ipſo fuerit: propter eos autem qvi ſuis corruptelis negotia perderent, tanto fuiſſe inferiorem: non magnopere iſta contendo, ſed nimium ipſi largiar. Ejo, vere Æſchines de eo dicat omnia: etiam ſic tamen admodum ridiculum erit eum ab iſto accuſari. Ego enim nihil, qvod in bello geſtum eſt, Æſchini imputo, id enim à ducibus reqvirendum eſt: neqve pacem factam à Republica: ſed hactenus*

c) p. 24. ſeq.

ptam prodidit Combefiſius * ad calcem Tomi I. auctarii noviſſimi Bibl. Patrum.

a) *μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν κατηχήσεων, poſt expletas catecheſes* die ſanctæ paraſceves, dicta ex ambone templi ſanctæ Irenæ. Incipit: *ἀλλὰ ταῦτα μὲν προηγουμένῳ λόγῳ τοῖς ἤδη παρεσκευασμένοις πρὸς τὸ βάπτισμα οὔπω δὲ κατηρτισμένοις τὴν τελειότητα, ἀλλ᾽ ἔτι καὶ τῆς καθάρσεως ἐπιδεομένοις καὶ τῆς μυστικῆς τραπέζης ἀπειργομένοις.*

b) *altera ejusdem argumenti.* Incipit: *μετὰ τὴν τῶν κατηχητικῶν λόγων ἀνάγνωσιν ὧν ἡμεῖς ἐν προσοχῇ καὶ τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιδεικνύντες κατάνυξιν ἐποιεῖσθε τὴν ἀκρόασιν, καὶ ἡμᾶς τὸν παρόντα καιρὸν προσομιλεῖν ὑμῖν ἔγνωμεν ἀποδεῖν.*

c) *tertia μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς κατὰ συνήθειαν κατηχήσεως. poſt lectam ex more catecheſin.* Incipit: *ὅτε τοῦ διαβόλου τὸ κράτος σκυλεύεται, ὅτε τοῦ θανάτου τὸ κέντρον ἀμβλύνεται, ὅτε τὸ κατὰ τοῦ ᾅδου τὸ τρόπαιον ἵσταται, τῶν συνθηκῶν ἡμῖν ὁ πίναξ ὑπαναγινώσκεται, τότε τῆς ὁμολογίας τὸ χειρόγραφον προκομίζεται. τότε τῶν ὑποσχέσεων ἡ στηλογραφία θριαμβεύεται. διὰ τί.*

d) *Εἰς τὴν ἔφοδον τῶν Ῥῶς, in irruptionem Ruſſorum* homiliæ duæ, *prior* incipit: *τί τοῦτο τίς ἡ χαλεπὴ αὕτη καὶ βαθεῖα πληγὴ καὶ ὀργή, πόθεν ἡμῖν ὁ ὑπερβόρειος οὗτος καὶ φοβερὸς ἐπέσκηψε κεραυνός.*

e) *Poſterior: οἶδα μὲν, ἅπαντες συνεπίστασθε, ὅσοι τι δεινοὶ συνιδεῖν ἐπιστροφὴν πρὸς ἀνθρώπους Θεοῦ, ὅσοι τι ἀμαθέστερόν πως περὶ τὰ τοῦ Κυρίου διάκεισθε κρίματα.*

f) *εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν, in Annunciationem ſanctiſſimæ Dei Genetricis Mariæ.* Incipit: *Φαιδρὰ τῆς παρούσης ἡμέρας καθέστηκεν ἡ πανήγυρις, καὶ λαμπρὰν τὴν χαρὰν τοῖς πέρασιν ἀποφέρεται. Χαρὰν χορηγεῖ, λύπην παλαιὰν διαλύουσαν. Χαρὰν χορηγεῖ, κοσμικὴν δόξαν ἐξορίζουσαν, καὶ τοῦ πεπτωκότος πάλαι τὴν ἔγερσιν ἐγκαινίζουσαν καὶ τὴν σωτηρίαν πᾶσιν ἡμῖν ὑπογράφουσαν.*

g) *altera ejuſdem argumenti* præſente Imperatore ** dicta, incipit: *ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, καιροῦ καλοῦντος μετὰ τοῦ προφήτου βοήσομαι Δαυίδ, τῶν λογικῶν προβάτων τὰς τῆς ἐκκλησίας αὐλὰς ὁρῶν τῷ πλήθει στενοχωρουμένας πολυανθεῖ τῇ περινότητι καὶ ποικιλίᾳ τῶν συνεληλυθότων.*

h) *εἰς*

* Qvod ait Combefiſius cum iſta ſcriberet (A. 1672.) in Anglia novum Photii opus procudi de Eccleſiæ CPolitanæ præcellentia, neſcio an Beveregii intellexit Synodicum, in qvo nonnulla Synodi pro Photio habitæ, de qva ſupra p. 371.

** Baſilio Macedone.

Digitized by Google

h) εἰς τὰ βάϊα καὶ εἰς τὸν Λάζαρον. *in ramos palmarum & in Lazarum*, incipit: ὅτε τῶν παίδων ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις ἀναβοώντων ἡ ἐκκλησία σαλπίζει, καὶ τῆς λαμπρᾶς ἐκείνης καὶ θεοπρεπεστάτης φωνῆς ταῖς ἀκοαῖς τὸν ἦχον ἑλκύσω, μετάρσιος ὅλος γίνομαι τῇ προθυμίᾳ.

i) εἰς τὴν θεόσωμον ταφήν, *in divini corporis ſepulturam Domini noſtri JEſu CHriſti*, ſancto Sabbato. Incipit: ἀφ' ἑκάστου μὲν τῶν τοῦ Χριστοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν ἔργων καὶ πράξεων, τῆς περὶ ἡμᾶς φιλανθρωπίας τὸ μέγεθος ἐμφανίζεται, καὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν λαμπρῶς αἱ χάριτες ἀναπτύσσονται. Καὶ πολὺς ὁ τῆς εὐφροσύνης γλυκασμὸς ταῖς τῶν ἀνθρώπων ἐπιστάζόμενος ψυχαῖς.

k) τῇ παρασκευῇ τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν, *in paraſceve prima hebdomadis jejuniorum*, dicta ex ambone templi S. Sophiæ. Incipit: ἥκομεν ὑμῖν τὴν προθεσμίαν προφθάσαντες, καὶ τῆς ὀφειλῆς τὴν καταβολὴν προκαταθέσθαι σπουδάσαντες. Hæc ni fallor eſt homilia Photii *de hæreſi*, qvæ in Barvoëtii catalogo MSS. Bibl. Scorialenſis memoratur.

l) *altera* ex eodem ambone dicta, incipit: τῆς προλαβούσης ὁμιλίας τὸ τέλος, εἴ τι μέμνησθε, τὸν Ἄρειον παρεδίδου καθαιρούμενον, τῆς ἐκκλησίας ἐξωθούμενον, ἀναισχυντοῦντα, πλαττόμενον, ὑποκρινόμενον τὴν εὐσέβειαν.

m) *tertia*, incipit: τῶν προμάχων τῆς ἐκκλησίας, ὡς καὶ πρόσθεν ἔφημεν, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀληθείας συσκευασθέντων, καὶ τῶν ἰδίων μὲν νομέων τῶν ποιμνίων ἐρημωθέντων.

n) ὅτι τῆς Θεοτόκου ἐξεικονίσθη καὶ ἀνεκαλύφθη μορφή, *qvando ſancta Dei genitricis effigies expreſſa imagine eſt atque detecta.* dicta præſente Imperatore ex eodem ambone magnæ Eccleſiæ, magno Sabbato. Incipit: σιγῷην εἴ τις διὰ παντὸς μελετήσειε τοῦ βίου, νῦν λάλος τις εἶναι καὶ πρὸς ῥητόρων τέχναις παρεσκευάσθαι τὴν γλῶσσαν, εἴπερ ἄλλο τι διὰ σπουδῆς ἂν ἔτι μάλιστα ποιήσαιτο.

o) ἡνίκα τοῖς ὀρθοδόξοις καὶ μεγάλοις ἡμῶν Μιχαὴλ καὶ - - - - ὁ κατὰ πάσης αἱρέσεως ἐστηλογραφήθη θρίαμβος. *Qvando orthodoxis magnisque noſtris Imperatoribus Michaëli & - - - adverſus omnes hæreſes publico monumento conſignatus eſt triumphus.* Incipit: ἦν ἄρα ἐκ πολλοῦ γεγηρακὼς ὁ χρόνος καὶ νέαν οὐκ ἔχων ὠδῖνα, καθ' ἣν ἀκμάζων ἐθάρρει σεμνύνεσθαι.

8. In Alexandri Barvoëtii Catalogo MSS. Bibl. Scorialenſis inter undecim qvas memorat Photii homilias duæ ſunt hactenus mihi indictæ, una *de aſcenſione*, & altera εἰς τὴν ἔφοδον τῶν φώτων ſive in *feſto Epiphaniæ*.

9. Ἐπιτομὴ τῶν πρακτικῶν τῶν ἑπτὰ οἰκουμενικῶν Συνόδων. *Epitome Actorum Conciliorum VII, Generalium.* Incipit: ἀναγκαῖον ἐστὶ μέλλοντας ἡμᾶς Χριστι-

Digitized by Google

Et ante Cuperum Ezechiel Spanhemius p. 358. de uſu numiſm. *Auctor Etymologici MS. qui Photius Patriarcha exiſtimatur, & apud eruditiſſimum Marqvardum Gudium noſtrum mihi inſpectus*, κεράσαι, τὸ πάλαι γὰρ κέρασι ἔπινον &c. Citat iterum p. 368. 369. & Iſ. Voſſius Var. Obſervat. p. 126. 127. At Anglicanum illud Lexicon voces Oratoribus & Hiſtoricis, partem etiam Poëtis uſitatas exponit breviſſime, atqve inſcribitur: Φωτίου τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως λέξεων συναγωγή, αἱ μᾶλλον τῶν ἄλλων ῥήτορσι καὶ λογογράφοις ἀνήκουσιν ἐπὶ χρείαν. προσπεφώνηται δὲ Θωμᾷ τῷ πρωτοσπαθαρίῳ καὶ ἄρχοντι τοῦ Λυκοταμίου, οἰκείῳ μαθητῇ.

Πρόλογος τοῦ λεξικοῦ, δι' ὧν ῥητόρων τε πόνοι καὶ συγγραφέων ἐξωραΐζονται μάλιστα.

Αἱ τῶν λέξεων πλείους περὶ ἃς τὸ πολιτικὸν νέμεται ἔθνος, εἰς τὸ ὠφελέστατον τοῖς βουλομένοις προσέχειν Διογενιανῷ συνελέγησαν. εἰ γὰρ καὶ πολλοῖς ἄλλοις ἐπὶ νοῦν ἧκεν τὴν ἴσην καὶ ὁμοίαν πραγματείαν ἐνστήσασθαι, ἀλλ' οὖν ὅσα γε ἐμὲ εἰδέναι οὐδεὶς τῶν προτέρων ------ καῖον κεχρῆσθαι, συναγαγὼν τὴν ἀναγραφὴν κατὰ στοιχεῖον ἐποιησάμην, οὐδὲ τῶν ποιητικῶν παντελῶς ἀποστάς, ἐπεὶ μηδ' ὅσοι ταύτας συνειλόχασι, τῶν ἁρμοζόντων τῇ χωρὶς μέτρου φράσει παντελῶς ἀπέσχοντο. &c.

Incipit: ᾱ τὸ ἄλφα περισπασθὲν, δηλοῖ τὸ εἴθε, οὕτως γὰρ Καλλίμαχος κέχρηται. οὕτως μὲν εἰ μονοσύλλαβος ἡ λέξις οὖσα καθ' ἑαυτὴν αὐτοτελῆ παριστᾷ διάνοιαν. ὡς μέρος δὲ παραλαμβανομένη λέξεως, τὸ α δηλοῖ δὲ καὶ τὸ μέγα, ὡς τὸ ἀχανὲς πέλαγος. ἀλλὰ καὶ τὸ πολὺ, ὡς τὸ ἐν ἀξύλῳ ὕλῃ. καὶ τὸ ὁμοῦ ὡς τὸ ἀδελφὸς, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος ἤτοι μήτρας. καὶ τὸ κακὸν, ὡς τὸ ἀμήχανε, ἀντὶ τοῦ κακομήχανε, καὶ τοιαῦτα ἕτερα.

ἆ ἆ ἐπὶ τοῦ μεγάλου· ἔστι δὲ σχετλιαστικὸν ἀναφώνημα, δασυνθὲν δὲ γέλωτα δηλοῖ, ὥς φησι Διογενιανός.

ἆα. σύστημα ὕδατος.

ἄαπτον, ἰσχυρὸν, βαρὺ, χαλεπὸν, οἱ δὲ ἄπληστον, καὶ χεῖρας ἀάπτους μεγάλους, ἀπροσπελάστους, ὧν οὐχ ἅψαιτό τις. εἰ δὲ ψιλωθείη, τοὺς ἀπτοήτους. οἱ δὲ ἄαπτον ἄπειρον, ἀπέραντον.

ἀάπτους οἱ μὲν δασύνοντες τὸ δεύτερον α, ἀκούουσιν ἀπροσπελάστους, ὧν οὐκ ἄν τις ἅψαιτο. οἱ δὲ ψιλοῦντες, ἀπράκτους. οἱ δὲ τὰς ἀνεκφεύκτους καὶ χαλεπάς. Ἀππίων δὲ δασύνει, βούλεται γὰρ ἀποδιδόναι ὧν οὐκ ἄν τις ἅψαιτο, ἢ τὰς πολλοῖς ἀπροσπελαζούσας.

ἀγχιτέρμων, ὁ γείτων. Ὅμηρος.

ἀγωγεῖ, τῷ ἱμάντι ᾧ ἄγεται ὁ ἵππος, ὁ καὶ ῥυτὴρ καλεῖται.

ἀγωγεὺς, ὁ ἱμὰς τῶν κυνηγητικῶν κυνῶν. οὕτως Σοφοκλῆς.

ἀγωγίμων. φορτίων ἐμπορικῶν.

ἀγωγοὺς, προπομποὺς.

ἀγωνία, ὁ ἀγωνισμὸς καὶ ἀγών. λέγεται δὲ οὕτως καὶ ἀγωνιστική. ἀγωνία, Ξενοφῶν ἀντὶ τοῦ ἀγών.

ἀγῶνα καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἄσκησιν.

ἀγωνιῶ, κινδινεύω.

ἀγὼν ὄνομα κύριον δηλοῖ, ὡς Δοῦρις ἱστορεῖ. Σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀγωνίαν καὶ τὸ ἄθροισμα καὶ τὸν ναὸν ἔνθα ἀθροίζονται, καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ ἀθροίζεται τὸ πλῆθος. ἀγῶνα καὶ Ὅμηρος τὸν τόπον αὐτὸν ἐν ᾧ ἀγωνίζεται. Θουκυδίδης έ, προσελθὼν εἰς ἀγῶνα, ἀνέδησε τὸν ἡνίοχον.

ἀγὼν οὐ δέχεται σκήψεις. τάττεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ὀνησαμένων εἰς σκῆψιν.

ἄγωνος κατὰ σχηματισμὸν ἀντὶ τοῦ ὁ ἀγὼν, ἀπὸ δὲ γενικῆς ἐσχηματίσθη. οὕτως Ἀλκαῖος ὁ λυρικὸς πολλάκις ἐχρήσατο.

ἀγῶνα τὴν συναγωγὴν, οὕτως Ἀριστοφάνης.

ἀδαγμὸς ὁ δεξήσιμος, ὅπερ ἐστὶ κνισμός. οὕτως Σοφοκλῆς. &c.

Hoc Anglicanum puto lectum Joſepho Scaligero, qvi illud Richardo Thomſoni in Angliam remittens, Epiſtola CCXXXV. *Remitto tibi nunc,* inqvit, *Photium tuum, optimum ſane librum & qvem edi è re literaria eſt, qvanqvam omnia qvæ in illo ſunt, hodie in aliis, unde ipſe hauſit, exſtant. Qvia tamen laborem legentium levare poſſit, qvod in eo omnia congeſta ſunt, qvæ ſparſim in aliis relegere labor eſt, non exiguam à ſtudioſis gratiam iniveris, ſi tam utilem librum in publicum exire patiaris. Exſtat hodie magno cum fructu legentium ſimilis labor Varini Favorini* &c. Photium in Lexico MS. apud Robertum Cottonum citat Henricus Valeſius in notis ad Harpocrationem p. 4. Plura ex illo Richardus Bentleius in Epiſtola ad Jo. Millium, ſubjecta Chronico Joannis Malalæ, & nuper cum Bentleii obſervationibus ad Menandri reliqvias recuſa. Qvod editionem Lexici Photiani viros doctos in Anglia moliri ſcripſit Morhofius lib. 1. Polyhiſtoris cap. 16. puto eum inaudiiſſe de conatu viri doctiſſimi Thomæ Galei, qvi pro ſuo in Græcas litteras amore ac ſtudio hunc in ſe laborem ſuſcipere voluit, ut memorat etiam W. E. Tentzelius in dialogis menſtruis Germanice editis A. 1692. p. 608.

Digitized by Google

XVII. Scripta Photii deperdita.

In Matthæum ſcripſiſſe Photium, auctores Catenarum dubitare nos non ſinunt, fortaſſe etiam in alios libros ſacri Codicis, licet illa hodie deſiderentur.

Adverſus Leontium. Svidas: Λεόντιος. καὶ οὗτος ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐγένετο αἱρετικός. ἔγραψε καὶ κατ' αὐτοῦ Φώτιος ὁ Πατριάρχης.

De imaginum cultu ſcripſiſſe aliqvid colligas ex Euthymio apud Lambec. III. p. 169. qvi adverſus Iconomachos aliqvid ex Photio attulit. Vide etiam librum IV. Lambecii p. 148.

Adverſus Julianum Imp. aliqva compoſuiſſe colligas ex Epiſtola Photii CLXXXVII. ad Chriſtophorum protoſpatharium.

XVIII. Hæc de Photio ejusqve ſcriptis dicta ſufficiant, cujus lucubrationes plures adverſus Latinos ut olim exuſtas flammis, ſic poſtea ſuppreſſas à Romanarũ partium nimium ſtudioſis, atqve luci ſubductas docet Frid. Spanhemius, filius, libro de papa fœmina cap. 7. T. 2. Opp. p. 636. 637. Vide etiam Jac. Gretſerum lib. 1. de jure & more prohibendi, expurgandi & abolendi libros hæreticos & noxios cap. 14. p. 74. ſeq. Ingolſtad. 1603. 4.

CAPUT XXXIX.

MAXIMI Alexandrini Sophiſtæ de objectionibus inſolubilibus. 1. ANONYMI Prolegomena Rhetorica. 2. Indices ſcriptorum in libris JOANNIS Philoponi adverſus Proclum, & in ejus commentariis ad Ariſtotelem allegatorum.

LUbet hoc capite cum Lectore communicare *Maximi* Sophiſtæ ſcriptum rhetoricum qvod promiſi ſupra p. 417. eiqve deinceps ſubjungere aliam lucubrationẽ, alius veteris autoris, varia continentem ſcitu jucunda, lectuqve non indignam rhetorici itidem argumenti: & deniqve hoc caput concludere indicibus ſcriptorum laudatorum à *Joanne Philopono*, qvem itidem daturum me pollicitus ſum p. 368.

ΜΑΞΙΜΟΥ ΠΕΡΙ ΑΛΥΤΩΝ ἀντιθέσεων.

Αἱ ΑΛΥΤΟΙ ἀντιθέσεις ὅτι μὲν οὐκ ἐπιδέχονται λύσιν ἐμφανῆ, πρόδηλον· οὐ γὰρ ἂν εἶεν ἄλυτοι, εἰ ἐπιδέχοιντο λύσιν· ὅτι δὲ μεθόδου τινὸς πρὸς αὐτὰς χρεία, ἐμφανές ἐστι. πόθεν οὖν αἱ μέθοδοι πρὸς τὰς ἀλύτους ἀντιθέσεις; ἐροῦμεν ἃς εὑρήκαμεν.

α΄ Εὰν ἐμπίπτῃ ἄλυτος ἀντίθεσις, ἢ ἐν προσχήματι τοῦ δοκεῖν λύειν, ἀντικατηγορεῖν τοῦ ἀντιδίκου.

β΄ Η διὰ τὸ προσώπως μὴ ἔχοντα λῦσαι, ἀναβαλέσθαι εἰς ἕτερον χρόνον τὴν λύσιν.

γ΄ Η συνδεξάμενον, οὕτως ἀντικατηγορεῖν τοῦ ἀντιδίκου.

δ΄ Η πάλιν συνδεξάμενον, τῷ δικαίῳ ἀντιθεῖναι τὸ συμφέρον.

ε΄ Η τὸν δικαστὴν ἀπάγειν μὲν ἀπὸ τῆς ἀλύτου ἀντιθέσεως, εἰς ἕτερα δὲ πράγματα κρινόμενα ἐμβιβάζειν.

ϛ΄ Η μετὰ αἰτίας λύειν τὴν δοκοῦσαν ἄλυτον εἶναι.

ζ΄ Η πολλάκις τὴν ἄλυτον ὑπομερίσαντα, κατὰ μέρος εἰσάγοντα δοκεῖν λύειν.

η΄ Η μὴ τιθέντα, διὰ λόγου πρὸς αὐτὴν βλέποντας λύειν.

θ΄ Η παραινετικῶς καὶ ὥσπερ κηδό-

MAXIMI Sophiſtæ

De objectionibus inſolubilibus ab Oratore declinandis & eludendis.

Objectiones inſolubiles patet non admittere evidentem ſolutionem, hanc enim ſi admitterent, inſolubiles non eſſent: Hinc manifeſtum eſt methodo aliqva adverſus illas eſſe opus. Qvibus igitur viis ac rationibus adverſus inſolubiles objectiones utemur? Dicam qvas reperi.

1. Qvando inſolubilis incidit objectio, licebit cauſſando ſolutionem, adverſarium viciſſim accuſare.

2. Aut ubi non ſuppetit qvo directe ſolvatur, ſolutionem in aliud tempus rejicere.

3. Aut concedendo, accuſationem hinc intorqvere in adverſarium.

4. Aut rurſus concedentem, utile juſto opponere.

5. Aut judicem abducere ab inſolubili objectione & ad alia, de qvibus contenditur, animum ejus appellere.

6. Aut cauſa allata ſolvere objectionem qvæ ſolvi non poſſe videbatur.

7. Aut inſolubilem in plures ſubdividere partes, atqve ita ſolvere videri.

8. Aut non diſerte ponere, oratione tamen ad eam reſpiciendo ſolvere.

9. Aut adhortando ac veluti adver-

Digitized by Google

μένον τοῦ ἀντιδίκου, μεθοδεύειν τὴν ἄλυτον ἀντίθεσιν ἐν αὐτῇ τῇ παραινέσει.

adverſarii partes juvando, objectionem inſolubilem in ipſa adhortatione evertere.

ι΄ Πάλιν, ἐὰν ἄλυτος ἀντίθεσις, προστιθέναι τι αὐτῇ εὔλυτον, ἵνα ἀπὸ τοῦ εὐλύτου ἀφορμὴ λύσεως γίνηται.

10. Rurſus, ſi inſolubilis ſit objectio, illi aliqvid qvod ſolvi facile poſſit annectere, atqve ita ab hoc qvod ſolutu facile eſt anſam ſolutionis capere.

ια΄ Η μηδὲ μεμνῆσθαι τῆς ἀλύτου τοπαράπαν, εἰ ἤλπικε τὸν δικαστὴν αὐτῆς ἐπιλελῆσθαι.

11. Aut omnino non facere inſolubilis objectionis mentionem, ſi ſpes ſit judicem illius oblitum eſſe.

ιβ΄ Η συνδραμόντα, τὴν γνώμην διαβάλλειν τοῦ ἀντιδίκου.

12. Aut condeſcendendo, ſententiam & intentionem perſtringere adverſarii.

ιγ΄ Η μὴ τιθέντα πειρᾶσθαι λύειν, προσειπόντα τὴν λύσιν ὡς ἐν ἀφηγήσεως τρόπῳ, καὶ σπουδὴν ἔχειν ἵνα μὴ τὸ κρινόμενον γίνηται.

13. Aut objectionem non proponere & tamen ſolvere tentare, ſolutione injecta per modum narrationis, dareqve operam ne in controverſiam res veniat.

ιδ΄ Η ὄνομα ἀντ᾽ ὀνόματος θέντα, οὕτως τῷ εὐλύτῳ ὀνόματι συμπλεκόμενον δόξαι λύειν.

14. Aut vocabulum ponere pro vocabulo, atqve ita per vocabulum ſolutu facile adjectum, videri afferre ſolutionem.

ιε΄ Η ἐν προσχήματι τοῦ δοκεῖν πλείους παρέχεσθαι λύσεις, ἀπάγειν μὲν ἀπὸ τοῦ ῥητοῦ τοῦ ὄντος ἀλύτου τοὺς δικαστὰς, τὴν δὲ γνώμην ἐξετάζειν τοῦ νομοθέτου, μεθ᾽ ἧς γέγραφε τὸν νόμον.

15. Aut ſub ſpecie plurium afferendarum ſolutionum judices abducere ab argumento vere inſolubili, & legislatoris, qva legem ſcripſerit, ſententiam inqvirere.

ιϛ΄ Η ἐὰν ἰσάζωσιν αἱ ἀντιθέσεις, ἐκ διαβολῆς τοῦ ἀντιδίκου καὶ οἰκείας συστάσεως ἀντερωτῶντα, οὕτως λύειν τὴν ἰσάζουσαν μὲν, ἄλυτον δὲ εἶναι δοκοῦσαν.

16. Aut ſi objectiones pari utrinqve pondere ſint, ex adverſarii criminatione ſuiqve commendatione viciſſim interrogare, atqve ita ſolvere æqvalis ponderis qvidem ſed inſolubilem viſam objectionem.

ΕΙΠΩΜΕΝ οὖν ἑκάστου τούτων τὰ παραδείγματα, ἃ προεθέμεθα ἐν τάξει

Producamus igitur de ſingulis hiſce, qvæ jam ordine de inſolubili

 comme-

ἀλύτου, ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ῥήτορος τὰς μεθόδους τῶν ἀλύτων ἀντιθέσεων λαμβάνοντες.

αʹ Ἐν μὲν οὖν προσχήματι τοῦ δοκεῖν λύειν ἄλυτον οὖσαν τὴν ἀντίθεσιν, ἀντικατηγορεῖ ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. Κακῶς οἱ στρατηγοὶ ἐχρῶντο τῷ πολέμῳ, καὶ διὰ τοῦτο εἰρήνην ἐπράξαμεν. Οὐ δυνάμενος λῦσαι ταύτην ὁ ῥήτωρ, ἀντικατηγορῶν φάσκει, Ἂν δὴ ταῦτα λέγῃ, πρὸς θεῶν ἀντερωτήσατε αὐτὸν μεμνημένοι, πότερον ἐξ ἑτέρας τινὸς πόλεως ᾤχετο πρεσβεύων, ἢ ταύτης αὐτῆς. εἰ μὲν γὰρ ἐξ ἑτέρας, ἣν κεκρατηκέναι τι τῷ πολέμῳ φήσει, καὶ χρηστοὺς ἔχειν στρατηγούς, εἰκότως χρήματα εἴληφεν· εἰ δὲ ἐκ ταύτης αὐτῆς, τίνος ἕνεκα ἐφ' οἷς ἡ πέμψασα πόλις τῶν αὐτῆς ἀφέστηκεν, ἐπὶ τούτοις οὗτος δῶρα προσλαβὼν φαίνεται; Ἀδυνατῶν γὰρ δεῖξαι ὅτι οὐ κακῶς οἱ στρατηγοὶ ἐπολέμουν, διὰ τοῦτο οὖν φησιν ἀντικατηγορῶν, δῶρα εἴληφας.

βʹ Ἐὰν δὲ μὴ ἔχῃς λῦσαι ἀντίθεσιν, εὐπροσώπως ἀναβάλλῃ τὰς λύσεις τῶν εἰρημένων· εἰς ἕτερον χρόνον παρέξομαι. ἢ, νῦν διὰ τόδε οὐ πεποίηκα. ἢ, παρὰ τῷδε ποιήσω. οὕτως ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος, Ἂν τοίνυν λέγῃ περὶ τοῦ τῆς ἑταιρήσεως νόμου, ὡς ὑβρίζομεν ἡμεῖς καὶ βλασφημίας οὐχὶ προσηκούσας κατ' αὐτῆς ποιούμεθα, δέον πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ἐλέγχειν,

commemoravimus, exempla, ex Demoſthene ipſo ſumtis objectionum inſolubilium retundendarum rationibus.

1. Cauſſando igitur ſolutionem objectionis, qvam ſolvere non poterat, viciſſim accuſat adverſarium Orator in Oratione adverſus Æſchinem. *Duces male rem geſſerunt in bello, itaqve pacem* (cum Philippo) *fecimus.* Hoc cum non poſſet ſolvere Orator, viciſſim accuſans ait: a) *Qvæ ſi dixerit, obteſtor vos, ut memineritis eum viciſſim interrogare, utrum ex alia urbe legatus abierit, an ex hac eadem. Nam ſi ex alia, qvam bello ſuperiorem fuiſſe dicet, ac bonos duces habuiſſe, merito pecuniam accepit. Sin ex hac ipſa, qva gratia propter qvæ urbs, à qva miſſus erat, ſuis bonis ceſſit, ob ea ipſe dona accepiſſe cernitur?* Cum enim non poſſet oſtendere qvod duces in bello rem male non geſſiſſent, ideo viciſſim accuſando eum arguit dona accepiſſe.

2. Si non poſſis commode ſolvere objectionem, ſolutionem objectorum differ hunc in modum: alio tempore reſpondebo. Vel: nunc ideo à reſpondendo me abſtineo. vel: tunc huic objectioni ſatisfaciam. Sic Demoſthenes in Oratione contra Androtionem: b) *Qvod ſi dixerit de impudicitia nos eſſe injurios, & falſa in ſe maledicta jacere, apud Seviros eſſe fidem faciendam accuſationi, ut ibi*

de

a) p. 219. b) p. 421.

ἵνα ἐκεῖ περὶ χιλίων ἐκκινδυνεύωμεν, ὑποβάλλετε αὐτῷ, ὅτι καὶ τοῦτο ποιήσομεν ὕστερον, ἐπειδὰν νῦν περὶ ὧν εἰσῆκται, δῶ λόγον. Οὔτε γὰρ ἀδύνατος εἶναι δόξεις λῦσαι τὴν ἀντίθεσιν, καὶ ἀναβολὴν μετ᾽ ἀπολογίας εἰργασμένος ἀξιοπίστως, ἀπάξεις ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως οὔσης ἀλύτου τὸν δικαστήν.

γ´ Συνδρομῇ δὲ τῇ ἀλύτῳ ἀντιθέσει, καὶ συνδρομῶν ἀντικατηγορήσεις τοῦ ἀντιδίκου. πάλιν γὰρ τοῦτο ἐπὶ τῶν ἀλύτων θεωρήματι παραχετέον παράδειγμα, μικρᾶς καὶ ἀσθενοῦς καὶ γλίσχρου τῆς διαφορᾶς οὔσης ἐνταῦθα. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατ᾽ Αἰσχίνου, Εἶπε τοίνυν μοί τις ἄρτι προσελθὼν πρὸ τοῦ δικαστηρίου, Χάρητος κατηγορεῖν αὐτὸν παρεσκευάσθαι, καὶ διὰ τούτου τοῦ τρόπου καὶ τούτων τῶν λόγων ἐξαπατήσειν ὑμᾶς ἐλπίζειν. ἐγὼ δὲ ὅτι πάντα μὲν τρόπον κρινόμενος Χάρης εὑρεθήσεται πιστῶς καὶ εὐνοϊκῶς ὅσον ἦν ἐπ᾽ ἐκείνῳ, πράττων ὑπὲρ ὑμῶν· διὰ δὲ τοὺς ἐπὶ χρήμασι λυμαινομένους τοῖς πράγμασι, πολλῶν ὑστερῶν, οὐ σφόδρα διϊσχυρίζομαι ἀλλ᾽ ὑπερβολὴν ποιήσομαι. ἔστω γὰρ, πάντα τἀληθῆ λέξειν περὶ αὐτοῦ τουτονί. καὶ οὕτω τοίνυν κωμιδῇ γέλως ἐστὶ κατηγορεῖν ἐκείνου τουτονί. ἐγὼ γὰρ Αἰσχίνην οὐδενὸς αἰτιῶμαι τῶν ἐν τῷ πολέμῳ πραχθέντων· τούτων γάρ εἰσιν ὑπεύθυνοι οἱ στρατηγοί, οὐδὲ τοῦ ποιήσα-

c) p. 244. ſeq.

de mille drachmis (pro calumnia pendendis) *periclitemur: monete ipſum qvod & hoc facturi ſimus deinceps, poſtqvam horum nunc qvæ ingreſſi ſumus rationem reddiderimus.* Ita enim non videberis ſolvere objectionem haud poſſe, & in dilatione te defenſurus fidem invenies, adeoqve judicem ab objectione qvam diſſolvere non valebas, abduces.

3. Concedendo objectionem qvæ ſolvi neqvit, eiqve aſſentiendo accuſabis viciſſim adverſarium. Nam & iſtud exemplum in doctrina hac de indiſſolubilibus objectionibus iterum adducere juvat, licet parva ſit levisqve & vix notanda differentia. Sic itaqve Demoſthenes Oratione adverſus Æſchinem. c) *Dudum autem ante curiam qvidam venit & mihi rem dixit omnium abſurdiſſimam: inſtituiſſe eum Charetem accuſare, atqve eo modo & iis verbis decipi poſſe vos ſperare. Ego vero, ſi accuſetur Chares, inventum eum iri fideliter & benevole modis omnibus pro vobis egiſſe, qvicqvid in ipſo fuerit: propter eos autem qvi ſuis corruptelis negotia perderent, tanto fuiſſe inferiorem: non magnopere iſta contendo, ſed nimium ipſi largiar. Eſto, vere Æſchines de eo dicat omnia: etiam ſic tamen admodum ridiculum erit eum ab iſto accuſari. Ego enim nihil, qvod in bello geſtum eſt, Æſchini imputo, id enim à ducibus reqvirendum eſt: neqve pacem factam à Republica: ſed*

hactenus

θαι τὴν πόλιν εἰρήνην. ἀλλ' ἄχρι τούτου πάντα ἀφίημι. τί οὖν λέγω; καὶ πόθεν ἄρχομαι κατηγορεῖν; ὅτι ποιουμένης τῆς πόλεως εἰρήνην, Φιλοκράτει συνειπεῖν, ἀλλὰ μὴ τοῖς τὰ βέλτιστα γράφουσι· ὅτι δῶρα εἰληφέναι, ὅτι ἐξαπατῆσαι. Συνδραμὼν γὰρ ὅτι κακῶς ἐπολέμει Χάρης, οὕτως κατηγορῶν Αἰσχίνου προδοσίαν ἐπὶ τῷ συνειπεῖν Φιλοκράτει, ἀξιόπιστος ἔδοξεν εἶναι, ἔτι καὶ δῶρα εἴληφε, λέγων.

δ' Συνδραμὼν δὲ πάλιν οἷς ὁ ἀντίδικος λέγει δικαίοις οὖσι, τὸ συμφέρον ἀντιτίθησιν οὕτως, ὡς ὁ Δημοσθένης πάλιν ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. λέγοντος γὰρ Αἰσχίνου ὅτι πονηροὶ Φωκεῖς ἦσαν, καὶ ἐχρῆν αὐτοὺς ἀπολωλέναι, οὐκ ἀντέστη μὲν, συνδραμὼν δὲ ἔφη, Ἀλλὰ συνέφερεν αὐτοὺς σώους εἶναι τῇ πόλει. οὐδὲ γὰρ Λακεδαιμονίους διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν ποτε ἐσώσατε, οὐδὲ τοὺς καταράτους Εὐβοέας, ἀλλ' ὅτι συνέφερε τοῦτο τῇ πόλει.

έ Ἀπὸ δὲ τῆς αὐτοῦ ἀντιθέσεως ἣν ὁ ἀντίδικος παρέχεται, μεταβιβάσεις τὸν δικαστὴν ἐφ' ἑτέραν ἀντίθεσιν, τὴν μὲν ἄλυτον, μὴ συνεκτικὴν εἶναι λέγων τοῦ παρόντος ἀγῶνος, ἣν δὲ ἀντεισάγεις σύ. οὕτως ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους ὁ ῥήτωρ πεποίηκε λόγῳ. λέγοντος γὰρ τοῦ Τιμοκράτους ὅτι ἐκτέτισται τὰ χρήματα Ἀνδροτίωνι καὶ Γλαυκέτῃ καὶ Μελανωπῷ, ὑπὲρ ὧν αἰτίαν ἔχω θεῖναι τὸν νόμον, ὡς ὀφειλόντων ἔτι τῇ πόλει, φησὶν, Ἀλλ' οὐ περὶ τούτων κεῖνται

hactenus condono omnia. Quid igitur dico? unde accuſare incipio? Quod, dum pacem Reſp. faceret, Philocrati ſuffragatus eſt, non iis qvi ſuadebant optima: qvod munera accepit, qvod fucum fecit. Conceſſo enim qvod male in bello ſe geſſiſſet Chares, ita dum arguit Æſchinem proditionis qvod Philocrati eſſet ſuffragatus, fide dignus etiam videtur qvando munera eum accepiſſe affirmat.

4) Conceſſis iterum iis qvæ adverſarius vera ac juſta objicit, utilitatem opponit: ita ut Demoſthenes iterum in Oratione adverſus Æſchinem, d) Cum enim ille dixiſſet malos fuiſſe Phocenſes, atqve oportuiſſe illos perdere: non hoc oppugnavit, ſed concedens ait: at Reip. intererat eos incolumes ſervari. *Neqve enim Lacedæmonios propter virtutem eorum olim conſervaſtis, neqve execrandos illos Euboënſes, ſed qvod eos eſſe incolumes è Republica erat.*

5) Ab objectione qvam affert adverſarius, judicem abduces ad objectionem aliam: illamqve inſolubilem negabis facere cum maxime ad præſentem controverſiam, ſed hanc potius qvam tu adduxeris. Sic Demoſthenes in Oratione adverſus Timocratem, e) cum ille dixiſſet pecuniam ſolutam eſſe ab Androtione, Glaucete & Melanopo, pro qvibus accuſor legem tuliſſe, ut qvi civitati adhuc debuerint: reſpondet, non de

d) p. 210. e) p. 486.

νῦν, εἴτε ἐκλέλισαι τὰ χρήματα τούτοις, εἴτε μή· ἀλλ᾽ εἰ παράνομον ἔγραψε Τιμοκράτης ψήφισμα. Απαγαγὼν γὰρ τῆς ἀλύτου ἀντιθέσεως, τῆς λεγούσης ὅτι ἐκλέτισαι τὰ χρήματα αὐτοῖς, οὐχ ὑπὲρ τούτων κρίνεται, λέγων, καὶ οὐχ ὑπὲρ τούτων ἔγραψα τὸν νόμον, τὸ παράνομον ἐπήγαγεν εἰπών, ὡς παρανόμου τῆς γραφῆς οὔσης ὑπὲρ ἧς ἥκουσι κρίνοντες.

ϛ᾽ Μετὰ αἰτίας δὲ τὸ πιστὸν τῶν πραχθέντων παρέξεις, τὰς ἀλύτους ἀντιθέσεις μεθοδεύων. ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Φορμίωνος, λέγοντος Φορμίωνος, Η μήτηρ οὖν ἡ σὴ τὰς διαθήκας ἐμοὶ πεισθεῖσα ἐξέπλεξε, καὶ ἐρωτῶντος ἐδόκει ἀπίθανον εἶναι τὸ τὸν Φορμίωνα προτιμηθῆναι ὑπὸ τῆς Απολλοδώρου μητρός. μετὰ τῆς αἰτίας οὖν τὸ πιστὸν παρήγαγεν, εἰπών, ὅτι μὴ ἀπίστει. διέφθαρται γὰρ ἡ μήτηρ. καὶ οὐ δοῦλος ἦν Φορμίων, ἀλλ᾽ ἀνήρ. τὸ δὲ ἐπαχθὲς ἔφυγε, τῷ δόξαι μητρὸς κατηγορεῖν, προσεπισημηνάμενος ὅτι ἀναγκαζόμενος καὶ οὐχ ἑκὼν λέγει ταῦτα.

ζ᾽ Οταν δὲ ἀλύτου ἀντιθέσεως μέρη διαιρῇς, πειράσῃ μεθοδεύειν, ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ᾽ Αἰσχίνου πεποίηκε. λέγοντος γὰρ Αἰσχίνου ὅτι καὶ Χερρόνησος ὑμῖν ἀπὸ τῆς εἰρήνης περιγέγονε, καὶ εἰρήνην ἔχετε ἀντὶ πολέμου, καὶ τριήρεις τριακοσίας, καὶ σκεύη ταύταις καὶ χρήματα, οὐ δυνάμενος πρὸς ἅπαντα ταῦτα ὁ Δημοσθένης ἀθρόως ἀντιστῆναι, οὐδὲ ὡς οὐκ ἔστιν ἀληθῆ δεῖξαι, διεῖλε

de eo qværi jam utrum pecunia ab illis ſoluta ſit nec ne, ſed utrum nefarium Timocrates decretum tulerit. Abducens itaqve judices ab inſolubili objectiōne, qvod pecunia ſoluta ab illis fuiſſet, non de hoc inqvit contenditur, neqve de his legem tuli: ſed objicit de nefario, & legem ipſam de qva jam litigent, contra omnes leges eſſe.

6) Cauſa allata fidem rebus facies, atqve ita indiſſolubiles objectiones declinabis. Sic Demoſthenes in Oratione pro Phormione, cum Phormio diceret, f) *mater tua*, Apollodore, *à me perſuaſa tabulas teſtamenti abolevit*, & videretur incredibile Phormionem ab Apollodori matre præferri filio, cauſa allatâ fidem rei facit, aitqve, *noli non credere, mater enim fuit corrupta, nec ſervus erat Phormio, ſed vir.* Illudqve effugit qvod erat maxime odioſum, ut videretur matrem accuſare, ſignificans coactum & neutiqvam volentem hoc ſe facere.

7) Inſolubilem objectionē commode tentabis evadere, ſi eam diviſeris in partes, ut fecit Demoſthenes in Oratione adverſus Æſchinem. Cum enim hic objeciſſet, qvod pacis beneficio Cherſoneſum Athenienſes haberent, & pro bello reſtituta eſſet pax, & trecentæ illis forent naves, hisqve inſtruendis apparatus & pecuniæ: hæc cum non poſſet

 conjun-

f) p. 602.

Digitized by Google

τὴν ἀντίθεσιν εἰς τρία μέρη καὶ κατὰ μέρος εἰσαγαγὼν, οὕτως τῇ διαιρέσει μεθώδευσε τὴν ἄλυτον ἀντίθεσιν, καὶ ταῖς λύσεσιν ἐσοφίσατο, ἀλύτων ὄντων καὶ τῶν μερῶν. ἐν μὲν γὰρ τῇ πρώτῃ, τὴν Χερρόνησον ἔχετε ἐξ ἧς σῖτος ἄφθονος ὑμῖν κομίζεται, ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τὴν δοκοῦσαν λύσιν διὰ τῆς ἀντικατηγορίας παρέστησεν, εἰπὼν οὕτως. Ἂν τοίνυν ἀντὶ Φωκέων καὶ Πυλῶν Χερρόνησος ὡς περίεστι τῇ πόλει, λέγῃ, πρὸς διὸς καὶ θεῶν μὴ ἀποδέξησθε. ἐδύνασθε γὰρ ἂν εἰ μὴ διὰ τούτους, καὶ Χερρόνησον καὶ Πύλας καὶ Φωκέας ἔχειν. Εἰ μὲν γὰρ ἀληθὴς ἦν λύσις ἐκείνη, ὅτι οὐ περιγέγονε Χερρόνησος. ἐπεὶ δὲ ψεῦδος ἦν, τὸ σόφισμα ἐκεῖνο γέγονεν, Ἀλλ' οὐκ ἀντὶ Φωκέων καὶ Πυλῶν. Πάλιν δὲ τὸ δεύτερον τῆς ἀντιθέσεως μέρος εἰσήγαγε, λέγων, Οἶδα τοίνυν ὅτι τοὺς μὲν ὑπὲρ τῶν κατηγορημένων αὐτῷ λόγους Αἰσχίνης φεύξεται. βουλόμενος δὲ ὑμᾶς ὡς πορρωτάτω τῶν πεπραγμένων ἀπαγαγεῖν, διέξεισιν ἡλίκα πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγαθὰ ἐκ τῆς εἰρήνης γίγνεται, καὶ τοὐναντίον ἐκ τοῦ πολέμου κακά. καὶ ὅλως ἐγκώμια εἰρήνης ἐρεῖ. καὶ τοιαῦτα ἀπολογήσεται. ἔστι δὲ καὶ αὐτὰ ταῦτα, κατηγορήματα τούτου. εἰ γὰρ ἡ τοῖς ἄλλοις ἀγαθῶν αἰτία, τοσούτων πραγμάτων καὶ τηλικαύτης ταραχῆς ἡμῖν αἰτία γέγονε. Τί τις εἶναι τοῦτο φῇ, πλὴν ὅτι δῶρα λαβόντες οὗτοι, καλὸν πρᾶγμα φύσει, κακῶς διέθηκαν; Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ διαι-

conjunctim refellere Demoſthenes, nec qvod falſa eſſent demonſtrare, diviſit objectionem in tres partes, ſingulasqve inducens, ita diviſionis ope hanc indiſſolubilem objectionem ſcite declinavit, & ſolutionum ſpecie eluſit etiam partes, qvæ diſſolvi vix ac ne vix qvidem poterant. Nam ad primam, *Cherſoneſus vobis eſt, ex qva commeatus abunde ad vos affertur*, in inductione per recriminationem ſolvere objectionem videtur cum ait: g) *Qvod ſi pro Phocenſibus & Pylis Cherſoneſum ſupereſſe Reip. dixerit, per Jovem & Deos vos obſecro, ne admittatis, potuiſſetis enim alia ratione & Cherſoneſum & Phocenſes & Pylas habere.* Licet enim vera ſolutio fuiſſet, dicere *Cherſoneſum non eſſe relictam Athenienſibus*, tamen qvoniam falſum hoc erat, illo potius ſcite excogitato uſus eſt: *at non pro Phocenſibus Pyliqve.* Hinc ad alteram objectionis partem progreſſus h) *Eqvidem ſcio*, inqvit, *Æſchinem ad accuſationem nihil eſſe reſponſurum, ſed qvo vos qvam longiſſime à cauſa abducat, commemoraturum qvantum univerſi mortales commodorum ex pace percipiant; contra, qvas è bello clades, ac deniqve laudationem pacis, defenſionis loco allaturum. Sunt autem ea omnia cum ejus criminatione conjuncta. Nam ſi pax, qvæ aliis tot bonorum cauſa eſt, tot negotiorum & tantæ perturbationis cauſa nobis extitit, qvid tandem dici conveniet, niſi*

iſtos

g) p. 210. h) p. 211.

ρέσει ἐσοφίσατο. οὐ γὰρ ἔλυσεν, ὅτι καλὸν ἡ εἰρήνη ἢ, οὐκ εἰρήνην ἄγετε. ἀλλ᾽ ἐζημιώθημεν ἐξ αὐτῆς, εἶπε. καὶ τὸ ἕτερον δὲ μέρος τῆς ἀντιθέσεως οὕτως εἰσήγαγε· Τί δὲ οὐ τριήρεις τριακόσιαι, καὶ σκεύη ταύταις καὶ χρήματα ὑμῖν περίεστι, καὶ περιέσται διὰ τὴν εἰρήνην; ἴσως ἂν εἴποι. πρὸς δὲ ταῦτα ἐκεῖνο ὑμᾶς ὑπολαμβάνειν δεῖ, ὅτι καὶ τὰ Φιλίππου πράγματα γέγονεν εὐπορώτερα ἐκ τῆς εἰρήνης πολλῷ, καὶ κατασκευαῖς ὅπλων, καὶ χώραις, καὶ προσόδοις, αἳ γεγόνασιν ἐκείνῳ μεγάλαι· τὰ δὲ ἐκείνου οὐδεὶς ἀπέδοτο, ὡς οὗτοι τὰ ἡμέτερα. οὐ δὴ δίκαιον ἐκείνῳ μὲν ἀμφότερα ηὐξῆσθαι, καὶ τὰ τῆς χώρας καὶ τὰ τῶν συμμάχων· ἃ δὲ ἡμῖν δικαίως ἂν ὑπῆρχεν ἐκ τῆς εἰρήνης, ταῦτα ἀνθ᾽ ὧν ἀπέδοντο οὗτοι, λογίζεσθαι· οὐ γὰρ ταῦτα ἀντ᾽ ἐκείνων γέγονεν, οὐδὲ πολλοῦ δεῖ. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἦν ἂν ὁμοίως ἡμῖν, ἐκεῖνα δὲ τούτοις ἂν προσῆν, εἰ μὴ διὰ τούτους. Τὸ σόφισμα κἀνταῦθα πρὸς τὸ μεμερίσθαι τὴν ἀντίθεσιν ἐκείνῳ, γέγονε, καὶ τοῦ μέρους ὄντος τῆς ἀντιθέσεως ἀλύτου. μὴ δυνάμενος γὰρ εἰπεῖν ὅτι οὐκ ἔχουσι τριήρεις τριακοσίας, ἀντέθηκε φήσας, ὅτι καὶ τὰ Φιλίππου πράγματα πολλῷ εὐπορώτερα ἐκ τῆς εἰρήνης γέγονεν, ἐκεῖνα δὲ οὐ προδέδοται, ὥσπερ τὰ ἡμέτερα.

η) Διὰ ὅλου δὲ τοῦ λόγου μεθοδεύσεις τὴν ἄλυτον ἀντίθεσιν, οὐδέποτε προη-

iſtos muneribus acceptis, rem ſuapte natura bonam male corrupiſſe? Etiam in hac diviſionis parte artificium adhibuit, non enim ſolvit objectionem negando pacem eſſe rem bonam, aut pacem non habere Athenienſes, ſed jacturam ex illa paſſos eſſe affirmavit. Sed & tertiam objectionis partem attingit hunc in modum: i) *Quid vero? an non triremes trecenta & armamenta illarum & pecunia vobis ſuperſunt & ſupererunt propter pacem? Fortaſſe, dicat. Vobis autem contra ita ſentiendum eſt: etiam Philippo opes ea pace multo auctiores eſſe factas & apparatu armorum & provinciis & reditibus qvos ille nactus eſt ingentes. At illius res nemo alienavit, ut iſti noſtra tradiderunt. Non igitur æqvum eſt, illi utraqve eſſe aucta per iſtos & provincias & ſocietates: nobis ea qvæ propter pacem merito teneremus, iſtorum traditione æſtimari. Non enim hæc pro illis recepimus, neqve multis verbis eſt opus, ſed & hæc, abſqve iſta eſſet, acceſſiſſent.* Artificium etiam hic in diviſione objectionis adverſarii apparet, circa partem etiam illius indiſſolubilem. Itaqve cum non poſſit negare trecentas triremes eſſe Athenienſibus, objecit Philippo res ex pace vehementer auctas, qvæ non ita proditæ ſunt, ut noſtræ Athenienſium.

8) Per totam orationem eludes indiſſolubilem objectionem, nus-

i) p. 212.

γνησίως παρεχόμενος τὰς λύσεις, οὕτως ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀλυμπιοδώρου, ὅτι οὐ προσήκει σοι τῶν Κόνωνος τοῦ ἁλιέως· ἐγὼ γὰρ καὶ ἠμφισβήτησα, καὶ εἰσελθὼν εἰς δικαστήριον ἐνίκησα, καὶ δεσπότης εἰμί· σὺ δὲ εἰ ἠμφισβήτεις τοῦ κλήρου, πρὸ τῆς τῶν δικαστῶν ἀποφάσεως ἐχρῆν ἀντιποιῆσαι. τὰς μὲν ἀντιθέσεις οὐδαμῶς προηγουμένως ἔθηκε, λέγει δὲ δι' ὅλου τοῦ λόγου, ὅτι μοι πρὸς Ὀλυμπιόδωρον συνθῆκαί τινες ἐγένοντο, ἵνα κοινῇ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀγωνισώμεθα· τὸ μὲν ἥμισυ τοῦτον ἔχειν τοῦ κλήρου, τὸ δὲ ἥμισυ ἐμέ. καὶ ὠμόσαμεν κοινῇ πρὸς ἅπαντας ἀγωνιεῖσθαι· παρέβη δὲ Ὀλυμπιόδωρος τὰς συνθήκας. οὕτως γὰρ ἀμφοτέρας λεληθότως τὰς ἀντιθέσεις μεθοδεύει, μηδὲ ἥντινα συνθεὶς ἐκ προηγουμένου. λέγω δὲ ὅτι διὰ τὰς συνθήκας οὐκ ἠμφισβήτησα, νομίζων σε πιστὸν εἶναι· ἐνίκησας δὲ ἐμοῦ σιωπήσαντος κατὰ τὰ δόξαντα.

θ' Παραινῶν δὲ τῷ ἀντιδίκῳ, καὶ ὡς δοκῶν αὐτοῦ προκήδεσθαι, ἄλυτον εἶναι δοκοῦσαν μεθοδεύσεις ἀντίθεσιν, ὡς ὁ Δημοσθένης πεποίηκεν ἐν τῷ πρὸς Βοιωτὸν περὶ τοῦ ὀνόματος. λέγοντος γὰρ τοῦ Βοιωτοῦ, Μαντίθεος λέγομαι· δεύ-

qvam ex inſtituto ſolutionem ejus profeſſus, ut Demoſthenes in oratione contra Olympiodorum. Non competit tibi Cononis piſcatoris hereditas. Nam ego qvi dubius hærebam forum adii, & cauſæ victor receſſi, itaqve ſum dominus hæreditatis. Te vero cum de illa herciſcunda eras dubius, oportebat ante judicum ſententiam, hereditatem tibi vindicare. Demoſthenes objectiones neutiqvam ex inſtituto ponit, at per totam orationem præ ſe fert cum Olympiodoro pactum initum ut communiter adverſus alios certaremus, & dimidiam partem ferret hereditatis ipſe, dimidiam ego, & communi nomine adverſus alios qvoscunqve juravimus nos eſſe certaturos. i) Olympiodorus vero pactum hoc violavit. Ita utramqve ſimul objectionem ſcite evertit Demoſthenes, licet neutram ex inſtituto proponit. Ajo nimirum me propter pactum neutiqvam dubitaſſe, cum te fidem ſervaturum crederem. Tu autem in foro viciſti me propter illam opinionem ſcilicet tacente.

9) Monendo adverſarium, ac velut ejus curam habendo objectionem qvæ videbatur inſolubilis, diſcuties, ut fecit Demoſthenes in Oratione adverſus Bœotum, de nomine. k) Cum enim Bœotus objiceret ſe Mantitheum vocari, ſecundo loco

enim

i) p. 692. k) p. 639.

Digitized by Google

τερον γὰρ ὁ πατὴρ εἰσήγαγεν εἰς τοὺς Φράτορας· τὴν μὲν ἀντίθεσιν προηγουμένως οὐκ ἔθηκεν· ὁ Μαντίθεος γὰρ ἦν αὐτός· ὡς προνοούμενος δὲ μεθοδεύει, ἐρωτῶν, Βούλει πρὸς θεῶν ὦ Βοιωτὲ Μαντίθεος λέγεσθαι; σὲ οὖν εἰσήγαγε δεύτερον ὁ πατὴρ εἰς τοὺς Φράτορας, ὃν ἀναγκασθεὶς ἐποιήσατο ἔντα ἀπὸ τῆς ἑταίρας Πλαγγόνος. Ἀδυνατῶν γὰρ κἀνταῦθα λῦσαι τὴν ἀντίθεσιν, ἔθηκε προηγουμένως ὡς παραινῶν τῷ ἀντιδίκῳ, καὶ κατεσοφίσατο. καὶ λύειν ἔδοξε, μετὰ τοῦ καὶ ὀνειδίζειν αὐτῷ τὰς προτέρας τύχας τῶν πατέρων.

ί Παρεμπλέκων δέ τι εὔλυτον τῇ ἀλύτῳ ἀντιθέσει, δόξεις παρέχεσθαι λύσιν, τὴν ἀφορμὴν ἀπὸ τοῦ συμπλεκομένου εὐλύτου λαμβάνων· ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην πεποίηκεν. οὐ δυνάμενος γὰρ λῦσαι ὡς οὐ πολλοὶ ἀνάξιοι ἔχουσι τὰς ἀτελείας, παραπλέκει τι τούτῳ, καὶ λέγει, ὅτι φησὶ Λεπτίνης, ἐπειδὴ ἀνάξιοι ἔχουσι τὰς ἀτελείας, διὰ τοῦτο τὰς δωρεὰς τοὺς εὐεργέτας ἀφελώμεθα. Ἀπὸ τοῦ πεπραγμένου, ὅτι τὰς δωρεὰς τοὺς εὐεργέτας ἀφελώμεθα, εὐπορεῖν ἔδοξε λύσεως, πρὸς τὸ ὅτι πολλοὶ ἀνάξιοι τὰς ἀτελείας ἔχουσιν.

ιά Ἐὰν δὲ ἡ ἀντίθεσις ἄλυτος ᾖ, ἐλπίζῃς δὲ τοὺς δικαστὰς ἐπιλήσεσθαι

1) p. 362. ſq.

enim à patre introductum eſſe ad Curiales: ille objectionem diſerte non poſuit, nam Mantitheus ipſe erat, ſed velut curam gerens adverſarii, eam eludit, dum rogat: Voles itaqve, per Deos, o Bœote, Mantitheus vocari, te qvippe ſecundo loco pater in curiales introduxit, qvem coactus adoptavit ſuſceptum ex amica Plangone. Cum enim ſolvere hic objectionem non poſſet, poſuit cum maxime velut moniturus adverſarium, atqve ita eluſit ſolvereqve eſt viſus, priorem etiam parentum conditionem exprobrando.

10) Inſolubili objectioni aliqvid, facile ſolvi qvod poteſt, admiſcens videberis ſolutionem afferre, ſi argumentum ab illo qvod ſolutu eſt facile, ſumſeris, ut factum eſt à Demoſthene in Oratione adverſus Leptinem. l) Cum enim non poſſet diſſolvere qvod objiciebatur multos etiam indignos immunitatibus frui, admiſcet ei aliqvid, & ait Leptinem colligere ex eo qvod indigni gaudent immunitatibus, ideo etiam bene promeritos præmiis eſſe ſpoliandos. Ex hoc enim qvod afferebatur de eripiendo bene meritis præmio, viſus eſt etiam alterũ illud de multis indignis immunitates habentibus poſſe diluere.

11) Si diſſolvi neqveat objectio, & ſpes ſit judices ejus ob multitudi-

nem

Digitized by Google

αὐτῆς, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐπιτηδείων ἐν τῷ λόγῳ συμπραχθέντων, μηκέτι μέμνησο ἐν τῷ λόγῳ αὐτῆς. οὗτο δὲ καὶ ὁ ῥήτωρ πεποίηκε. λέγοντος γὰρ Αἰσχίνου, Ἀλλὰ πρὶν ἐμὲ ἐξελθεῖν, καὶ Κερσοβλέπτης ἀπώλετο· οὐκ ἔθηκε τὴν ἀντίθεσιν ἐν τῷ λόγῳ, τῷ χρόνῳ δόξας πολλὴν ἀντιθέσεων ἀφθονίαν παρέχεσθαι ἑτέρων, καὶ σύγχεσιν ἐργασάμενος, τὴν ἀνθυποφορὰν τὴν περὶ τῶν χρόνων, οὐκ ἐλπίσας τοὺς δικαστὰς ὡς περὶ οὗτο κρινόμενον ἐνστήσεσθαι.

ιβʹ Συντρέχων δὲ τῇ ἀλύτῳ ἀντιθέσει, τὴν γνώμην διαβάλλεις τοῦ ἀντιδίκου, ἵνα δοκῇς προσχήματι ὡς λύσιν δή τινα τὴν κατηγορίαν γνώμης παρέχεσθαι. ὡς ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ὁ ῥήτωρ πεποίηκε. μὴ δυνάμενος γὰρ δεῖξαι ὅτι οὐκ ἔστι τὸ ψήφισμα τὸ γραφὲν τῷ Ἀριστοκράτει προβούλευμα, τὴν γνώμην τοῦ γράψαντος διαβάλλει. Ἐγὼ δὲ, φησὶν, οἶμαι δεῖν ὑμᾶς ἐκεῖνο ὑπολαμβάνειν, ὅτι τὸ ψήφισμα τοῦθ' οὗτος ἔγραψεν. οὐχ ἵνα ὄντος ἀκύρου, μηδὲν ἀηδὲς ὑμῖν συμβῇ (τὴν ἀρχὴν γὰρ ἐξῆν αὐτῷ μὴ γράφειν, εἴγε τὸ τῇ πόλει βέλτιστον σκοπεῖν ἐβούλετο) ἀλλ' ἵνα ἐξαπατηθέντων ὑμῶν, διαπράξαιντό τινες τἀναντία τοῖς ὑμῖν συμφέρουσιν. οἱ δὲ γραψάμενοι καὶ χρόνους ἐμποιήσαντες, καὶ δι' οὓς ἄκυρόν ἐστιν, ἡμεῖς ἐσμεν. Ἐνστῆναι γὰρ οὐ δυνάμενος ὅτι οὐκ ἔστι προβούλευμα, συνέδραμε, καὶ

nem rerum in oratione adverſarii allatarum oblituros, non facies ejus in oratione tua mentionem. Sic etiam Demoſthenes cum ab Æſchine m) eſſet dictum qvod anteqvam ipſe eſſet profectus, Cerſobleptes periiſſet, objectionem in oratione ſua non poſuit, ratusqve magnam copiam aliarum objectionum deinceps afferendam, & objectionem de tempore cum aliis confundens ſperavit non fore ut judices huic controverſiæ inſiſterent.

12.) Conceſſa inſolubili objectione, conſilium accuſabis adverſarii, ut iſto obtentu videaris velut pro ſolutione qvadam, criminationem conſilii ingerere, ut fecit Demoſthenes in Oratione adverſus Ariſtocratem. n) Cum enim non poſſet demonſtrare qvod decretum ab Ariſtocrate ſcriptum non eſſet præconſultum à Senatu, conſilium ejus qvi ſcripſerat criminatur. *Ego vero vobis illud contra hoc opponendum ſtatuo: decretum ab ipſo eſſe ſcriptum, non ut eo irrito nihil vos incommodi ſentiretis (licuiſſet enim omnino nihil ſcribere, ſi ſpectaſſet qvid eſſet è republica) ſed ut vobis deceptis, qvidam ea, qvæ cum veſtris utilitatibus pugnant, conſeqverentur. Qvi autem accuſarint, & rem diſtulerint, & effecerint ne ratum eſſet decretum, hi nos ſumus.* Cum enim inſtare non poſſet qvod non eſſet à Senatu præconſultum, hoc conceſſit, eoq; conceſſo,

m) Æſchines de falſa legat. p. 258.

n) p. 442.

Digitized by Google

συνδρομῶν, τῆς γνώμης τοῦ γράψαντος κατηγόρησεν.

ιγʹ Μὴ τιθεὶς δὲ ἀντίθεσιν, λύσεις προσείπτων τὴν λύσιν, καὶ σπουδὴν ἕξεις ἵνα μὴ περὶ τοῦτο ὡς κρινόμενον ἵστηται ὁ δικαστής. ὡς ἐν τῷ κατ᾽ Αἰσχίνου ὁ ῥήτωρ ἐποίησεν. οὐ δυνάμενος γὰρ ἐξαρνηθῆναι ὅτι οὐκ ἔδωκε χρήματα Ὀλυνθίοις καὶ Φωκεῦσιν ἵνα Αἰσχίνου καταμαρτυρήσωσιν· ἐλέγχει γὰρ ταῦτα Αἰσχίνης, αὐτῶν Ὀλυνθίων παρεχόμενος μαρτυρίας, οἷς περὶ τούτου διαλεχθεὶς ὁ Δημοσθένης ἐφαίνετο. μὴ θεὶς τὴν ἀντίθεσιν προηγουμένως ταύτην ὁ ῥήτωρ πειρᾶται λύειν, προσείπτων τὴν λύσιν, καὶ λέγων, Φωκέων τῶν ἐκπεπτωκότων, οἱ μὲν οἶμαι βέλτιστοι καὶ μετριώτατοι, φυγάδες γεγενημένοι καὶ τοιαῦτα πεπονθότες, ἡσυχίαν ἄγουσιν· οἱ δὲ μηδ᾽ ὁτιοῦν ἄνευ ἀργυρίου ποιήσοντες, τὸν δώσοντα οὐκ ἔχουσιν αὐτοῖς. οὐ γὰρ ἔγωγε ἔδωκα ἂν οὐδενὶ οὐδὲν, ὥστε μοι παραστάντας ἐνταυθοῖ, βοᾶν οἷα πεπόνθασιν. ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτὰ βοᾷ. Οὔτε γὰρ ἔθηκεν αὐτῷ τὴν ἀνθυποφοράν· αὐτὸς γὰρ ἦγε Φωκέων αὐτῶν καταμαρτυρούντων αὐτοῦ· καὶ δόξας παρέχεσθαι τὴν λύσιν ἣν προσέῤῥιψεν, οὐκ ἐποίησε περὶ αὐτὸ ἵστασθαι τὸν δικαστὴν, εἰπὼν αὐτὸ ἐν ἀφηγήσεως τρόπῳ.

ceſſo, conſilium ejus qvi ſcripſerat accuſavit.

13. Non poſita objectione, ſolutionem velut aliud agens & obiter ingeres, dabisqve operam ne illi rei tanqvam controverſæ judex inſiſtat. Sic in Oratione adverſus Æſchinem Demoſthenes. o) Cum enim non poſſet negare qvod pecunias non dediſſet Olynthiis Phocenſibusqve, ut contra Æſchinẽ teſtimonium dicerent, probat enim hoc Æſchines ipſorum Olynthiorum allatis teſtimoniis, e qvibus Demoſthenem hac de re collocutum cum illis conſtabat: non ponit diſerte hanc objectionem Demoſthenes, ſed inſtituit diſſolvere, ſolutionemqve obiter ingerit cum ait: p) *Phocenſium optimi qviqve ut puto & modeſtiſſimi extorres facti & talia perpeſſi otium nimirum agunt: qui vero nihil ſine pecunia facturi ſunt, ii præbitorem non habent. Neqve enim ego cuiqvam qvicqvam dederim, ut hic mihi aſſiſtentes clamitarent qvalia perpeſſi eſſent. Veritas enim & res ipſa clamat.* Hic non poſuit ipſe objectionem, qvod ipſe fuiſſet qvi Phocenſes illos adverſus Æſchinem dicentes teſtimonium induxiſſet, ſed dum videtur ſolutionem afferre qvam obiter atqve per narrationis modum adjicit, effecit ut illi rei à judice minus inſiſteretur.

14. Voca-

o) p. 210. p) p. 210.

ιδʹ. Ὄνομα δὲ ἀντ' ὀνόματος μεταθεὶς, τὴν ἄλυτον μεθοδεύσεις ἀντίθεσιν, ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου πεποίηκεν. οὐ δυνάμενος γὰρ ἀντιστῆναι πρὸς τὸ ὅτι οὐχ ὑπεύθυνον ὄντα αὐτὸν ὁ Κτησιφῶν ἀνηγόρευσεν (ὅπερ ἄντικρυς καὶ διαῤῥήδην ὁ νόμος ἀπαγορεύει, μηδένα τῶν ὑπευθύνων ἀναγορεύεσθαι κελεύων) ὀνόματος μεταθέσει τὴν μέθοδον παρέχετο, ἀντὶ τοῦ ἀνηγόρευσεν, ἐπῄνεσεν, εἰπὼν, αὐτὸν ὑπεύθυνον ὄντα. οἱ γὰρ νόμοι οὐ κωλύουσιν ἐπαινεῖσθαι, ἀλλ' ἀναγορεύεσθαι. Ἀπὸ δὲ τοῦ ὁρισμοῦ μεθοδεύσεις τὴν ἄλυτον ἀντίθεσιν, συντρέχων αὐτῇ τὸν τρόπον τοῦτον. κέχρηται δὲ αὐτῷ καὶ ὁ ῥήτωρ. ἐκεῖνος γὰρ οὐ δυνάμενος δεῖξαι ὅτι οὐκ ἦν ὑπεύθυνος, οὐδὲ αὐτὸ, ὅτι οὐ κωλύουσιν οἱ νόμοι τοὺς ὑπευθύνους ἀναγορεύεσθαι, συνδραμὼν τῷ ὅτι ὑπεύθυνος ἦν, λέγει τὸ, ἄξιον ἔκρινέ με στεφάνου Κτησιφῶν οὐ περὶ τούτων οὐδενὸς ὧν ὑπεύθυνος ἦν, ἀλλ' ἐφ' οἷς ἐπέδωκα, ὦ συκοφάντα. ἀλλὰ καὶ τειχοποιὸς ἦσθα, φησί. καὶ διὰ τοῦτό γε ὀρθῶς ἐπῃνούμην (οὐκ ἀνηγορευόμην εἶπεν) ὅτι τὰ ἀνηλωμένα ἐπέδωκα, καὶ οὐκ ἐλογιζόμην. ὁ μὲν γὰρ λογισμὸς εὐθυνῶν καὶ τῶν ἐξεταζόντων προσδεῖται· ἡ δὲ δωρεὰ, χάριτος καὶ ἐπαίνου δικαία τυγχάνειν ἐστίν. Ἀδυνατῶν γὰρ ὅτι οὐχ ὑπεύθυνος ἦν, δεῖξαι τὴν ἀντίθεσιν, συνδραμὼν καὶ ἐπὶ τὸ

14. Vocabulum ponendo pro vocabulo, objectionem inſolubilem eludes, ut fecit Demoſthenes in oratione de Corona, q) cum enim haud poſſet refellere qvod obnoxium ad rationes reddendas ipſum Cteſiphon præconio extuliſſet, qvod diſertis verbis & aperte vetat lex, neminem obnoxium præconio efferri permittens, vocabuli mutatione viam diluendæ objectionis reperit & obnoxium laudatum à Cteſiphonte, non præconio elatum dixit. Non autem laudari leges, ſed præconio efferri prohibent. A definitione etiam viam invenies diluendæ inſolubilis objectionis, ſi definitionem conceſſeris certo modo, qva ratione uſus etiam eſt Orator. Cum enim non poſſet oſtendere qvod obnoxius non eſſet: neqve illud, qvod leges non prohiberent obnoxios efferre præconio, conceſſo qvod eſſet obnoxius, ſubjungit: r) *atqvi me dignum corona judicavit Cteſiphon non ob eorum qvicqvam de qvibus obnoxius eram, ſed ob ea qvæ largitus ſum, o calumniator. Sed & murorum inſtaurator fuiſti, inqvit. Et ob hoc recte laudabar* (non ait, *præconio efferebar*) *qvod impenſas de meo ſum largitus, & non in expenſi tabulas retuli. Expenſi enim tabulæ rationes & inqviſitores reqvirunt, donatio autem gratiarum actionem & laudationem merito conſeqvitur.* Cum enim non poſſet, qvod obnoxius

q) p. 328. ſeq. r) p. 329.

Digitized by Google

ὁρίσασθαι καταφυγὼν ὧν οὐκ ἦν ὑπεύθυνος, τούτοις ἐφ' οἷς ἐπέδωκε, μεθοδεύειν ἔδοξε τὴν ἀντίθεσιν.

ιε´. Ἐν προσχήματι δὲ τοῦ δοκεῖν πλείους μὲν ἔχειν παρέχεσθαι λύσεις τοῦ ἔχοντος νόμου, ὡς ὁ ἀντίδικος λέγει, οὐ βούλεσθαι δὲ ἀνθίστασθαι αὐτῷ, τὴν γνώμην δὲ ἐξετάζειν τοῦ θέντος τὸν νόμον μᾶλλον αἱρεῖσθαι τῶν συλλαβῶν τῶν ἐν αὐτῷ τῷ νόμῳ ὑπεναντίως ἐχουσῶν σοι· ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου πεποίηκεν. οὐ δυνάμενος γὰρ δεῖξαι ὅτι ἔξεστι τοὺς ὑπευθύνους ἀνακηρύττεσθαι ἐν τῷ θεάτρῳ, τοῦτο μὲν ἀφίσταται, τὴν γνώμην δὲ τοῦ νομοθέτου ὑπὲρ αὐτοῦ οὖσαν ἐξετάζει, μετὰ τοῦ δοκεῖν πλείους ἂν παρέχεσθαι λύσεις πρὸς τὸ ῥητὸν, εἰ ἐβούλετο. Καὶ μὴν περί γε τοῦ ἐν τῷ θεάτρῳ ἀνακηρύττεσθαι παραλείπω, καὶ τὸ πολλάκις αὐτὸς ἐστεφανῶσθαι πρότερον. ἀλλὰ πρὸς θεῶν, οὕτω σκαιὸς εἶ καὶ ἀναίσθητος Αἰσχίνη, ὥστε οὐ δύνασθαι λογίσασθαι ὅτι τῷ μὲν στεφανουμένῳ τὸν αὐτὸν ἔχει ζῆλον ὅπου ἂν ἀναῤῥηθῇ ὁ στέφανος· τοῦ δὲ τῶν στεφανούντων ἕνεκα συμφέροντος, ἐν τῷ θεάτρῳ γίνεται τὸ κήρυγμα; οἱ γὰρ ἀκούσαντες ἅπαντες, εἰς τὸ ποιεῖν εὖ τὴν πόλιν προτρέπονται, καὶ τοὺς ἀποδιδόντας τὴν χάριν μᾶλλον ἐπαινοῦσι τοῦ στεφανουμένου. Δόξας γὰρ πλείους

s) p. 330.

obnoxius non eſſet, contra id qvod objiciebatur oſtendere, concedens hoc & ad definitionem confugiens, oſtenſo de qvibus non eſſet ad rationes reddendas obnoxius, de iis ſcilicet qvæ eſſet largitus, objectionem viſus eſt diluiſſe.

15. Cauſſando plures eſſe in promtu ſolutiones adverſus legem qvalem adverſarius objicit, nolle autem te adverſus illam jam diſputare, ſed intentionem potius & conſilium examinare ejus qvi legem tulit, illoqve potius ſtare qvam ſyllabis & verbis legis qvæ tibi adverſantur. Sic Demoſthenes in Oratione de Corona. Cum enim non poſſet oſtendere eſſe fas ut in theatro obnoxii efferrentur præconio, illud qvidem relinqvit, ſed conſilium legislatoris de illa re inqvirit, cum inſinuaſſet plures ſibi ſi vellet etiam adverſus legis verba reſponſiones haud deeſſe. s) *Jam qvod ad præconium in theatro attinet, qvamplurimos alios ante me coronatos prætereo, ſed per Deos immortales, itane vecors es & ſtupidus Æſchines, ut intelligere neqveas, ei qvi coronatur, idem contingere incitamentum virtutis, ubicunqve corona proclametur, ſed propter utilitatem eorum qvi coronam donant, in theatro fieri præconium? Nam qvotqvot audiunt, hi ad bene de Rep. merendum excitantur: & eos qvi gratiam referunt magis laudant qvam eum qvi coronatur.* Cum enim

ἔχειν ἂν παρέχεσθαι λύσεις εἰ ἐβούλετο, ἐκείνας μὲν παρέλιπε, τὴν γνώμην δὲ ἐξετάσας καθ' ἣν συμφέρει μᾶλλον ἐν τῷ θεάτρῳ ἀνακηρύττεσθαι, μεθώδευσε τὸ νόμον, καὶ αὐτὸ μὲν ὄντα, ἔχοντα δὲ οὕτως.

ιϛʹ Ἐὰν δὲ ἰσάζωσιν αἱ ἀντιθέσεις, ἐκ διαβολῆς μὲν τοῦ ἀντιδίκου, συστάσεως δὲ τῆς ἑαυτοῦ, κρατυνεῖς ἃ εἴη σοὶ συμφέρειν· ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος πεποίηκεν· ὄντος γὰρ τούτου τοῦ ζητήματος, ὄμοσον σύ. οὐχί. ἀλλ' ἐγὼ ὀμνύω. καὶ τοῦ κατὰ τὸν ὅρκον ἰσάζοντος, πότερον ὀμόσαι δεῖ, διαβαλὼν τὸν ἐχθρὸν, καὶ εἰπὼν ὅτι τὰ ἑκαταῖα κατήσθιε, καὶ ἠσέβει μὲν περὶ τοὺς θεοὺς ἀεὶ, εὐσεβὴς δὲ ἐγὼ καὶ πλεῖστον τῶν κρειττόνων ποιούμενος λόγον. οὕτως τὴν ἰσάζουσαν ἀντίθεσιν ὡς ᾤετο συμφέρειν μὲν ἑαυτῷ, λυπεῖν δὲ τὸν ἀντίδικον, ἐκράτυνεν, εἰπὼν, Ἐγὼ τοίνυν ὀμνύω ὡς νόμιμον καὶ ἐξωλείας αὐτοῦ καὶ γένους καὶ οἰκίας, ἀξιοπιστότερος ὁ τῶν θεῶν πλείω ποιούμενος λόγον.

Ἔτι περὶ τῶν εὐλύτων καὶ τῶν δυσλύτων ἀντιθέσεων.

ΤΑΣ ἀντιθέσεις ἴσαι λύσεις ἐπιδέχονται, ἐὰν μὲν ὦσιν εὔλυτοι, προηγουμένως θεὶς, καὶ κατασκευάσας ἃ ἂν ὁ ἀντίδικος εἴποι, διά τε ἀξιοπιστίαν καὶ

t) p. 732.

videri poſſet plures habere in promtu ſolutiones, ſi vellet illis uti, his relictis conſilium excuſſit, qvare magis è re ſit bene meritos præconio efferri in theatro, atqve ita legem eluſit ipſi qvidem adverſantem ſed eo datam conſilio.

16. Si paria utrinqve ſint objectionum momenta, ex criminatione adverſarii, & tui ipſius commendatione confirmabis ea qvæ cauſſæ tuæ prodeſſe duxeris, ut Demoſthenes fecit in oratione adverſus Cononem. t) Cum enim hic eſſet qvæſtionis ſtatus, jura tu, non ſed ego jurabo: ac paribus hinc & inde exiſtentibus uter jurare deberet, argumentis, criminatus inimicum qvod Hecatæ comeſſet cœnas, & impium ſemper adverſus Deos ſe geſſiſſet, ego autem ſemper pius & Deorum reverens. Sic argumenti paritati robur addidit, ut putabat ſuæ cauſæ conducere & adverſario obeſſe, aitqve: ego igitur jurabo ſolenne jusjurandum, mihi progenieiqve meæ & domui exitium ſi feſellero imprecatus, longeqve ero fide dignior qvi Deos reverentius colui.

17. *De facile & difficulter ſolubilibus objectionibus.*

Ex objectionibus ſolutionem admittentibus eas qvæ facile poſſunt ſolvi, diſerte expone, & enarratis perſpicue iis qvæ ab adverſario dicuntur,

τὸ πιστεύειν τῷ πλήθει τῶν λύσεων, οὕτως ἔπαγε πρὸς τὴν ἀντίθεσιν. Ἐὰν δὲ ἡ δύσλυτος, προδιαβάλλων καὶ καθαιρετέαν ποιήσας ταῖς διαβολαῖς, οὕτω λύσεις πρόσφερε. εἰσάγαγε δὲ τὰς ἀνθυποφορὰς ποικίλως. ἢ γὰρ ὡς ἀκούσας ὅτι μέλλει λέγειν ὁ ἀντίδικος. ἢ, ὅτι πρὸς τόδε δεῖ πρῶτον ἀπαντῆσαι· ἢ, ὅτι ἀκήκοας τόδε τι μέλλειν λέξειν αὐτόν· ἢ, ὅτι ἅπερ πέπεισαι, τάδε αὐτὸν λέξειν· ἢ, ὅτι αὐτὸν χρὴ τῶνδε τῶν λόγων ἀποκλείεσθαι· ἢ, ὅτι οὐχ ὅμοια τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις λέγει· οἱ μὲν γὰρ τάδε, οὗτος δὲ τάδε. ἢ οὕτως, εἰκὸς αὐτὸν τάδε λέξειν· ἢ, ὡς θαυμάζοντά σε ὅτι τόδε τι μέλλει λέξειν ὁ ἀντίδικος χρὴ εἰσάγειν· ἢ, ὡς ἀγανακτοῦντος τοῦ ἀντιδίκου, καὶ ταῦτα λέγοντος. οἷον, ποῦ δὲ ἅλες; ποῦ δὲ τράπεζαι; ποῦ σπονδαί; ἢ, ὅτι τάδε λέγοντος οὐ χρὴ ἀποδέχεσθαι. ἢ, ὅτι οὐκ ἔλαθε τόδε μέλλων λέγειν. ἢ, ὅτι ὁμοίους τινὶ τῶν πρώην κεκριμένων λέξει λόγους· ἢ, ὅτι τεχνικώτατος οὗτός ἐστιν αὐτοῖς ὁ λόγος· ἢ, ὅτι πρὸ μικροῦ ἦν ἀκούσας ὃ μέλλω λέγειν· ἢ ὅπως ἂν ἐπινοήσαις.

Περὶ τῶν ἐπιλογικῶν ἀντιθέσεων.

ΑΙ δὲ ἐπιλογικαὶ ἀντιθέσεις αὐξήσεως ἕνεκεν παραλαμβάνονται, καὶ ὥστε τὸν δικαστὴν πρὸς ὃ βούλει ἐγκρατῆ ποιῆσαι. χρὴ δὲ αὐτὰς ἔσθ' ὅτε κατα-

cuntur, ut fide dignus videaris, atqve ut multitudini ſolutionum tuarum credatur ita progredere ad confutationem. Si autem objectio ſit difficilis ſolutu, prius eam criminando & criminatione labefactando ita ſolutionem produc in medium. Poteris autem objectiones variis modis adducere, vel, audiſſe te qvid objecturus ſit adverſarius. vel, prius occurrere oportet huic objectioni, vel, intelligere te, hoc adverſarium dicturum. Vel, ab his rationibus eum intercludendum inprimis. Vel, non ſimilia eum aliis loqvi hominibus, nam illos alia, hunc alia dicere. Vel ſic: veriſimile eſt hæc eum dicturum. Vel mirantem te induces ſi hæc dicturus ſit adverſarius. Vel indignantem dicturum adverſarium v. g. *ubi ſal, ubi menſa, ubi tabulæ fœderum?* vel qvod hæc dicens audiendus non ſit. Vel qvod non fugit te hæc ab eo dici. Vel qvod ſimilia dicturus ſit iis qvæ nuper ſunt condemnata. Vel qvod hæc ſit ratio adverſariorum exqviſitiſſima. Vel: ante exiguum tempus audivi objici qvod jam dicturus ſum: vel qvamcumqve rationem aliam placuerit tibi comminiſci.

18. *De objectionibus epilogicis.*

Epilogicæ objectiones ad exaggerandum aſſumuntur, ut judex in eo qvod volumus confirmetur. Licet illas aliqvando etiam pugnatoriis

Digitized by Google

μιγνῦναι καὶ ταῖς μαχίμοις. ἐπεὶ δὲ μετὰ τοῦ ἀγωνίζεσθαι ἔσθ' ὅτε χρὴ καὶ τὸν δικαστὴν ἐμπαθῆ ποιῆσαι, δεῖ οὖν ποιεῖν καὶ τὸν ἀντίδικον ὡς ἀντιθέσεως σχήματι λέγειν περὶ αὐτοῦ, ὅ, τι ἂν ὁ ἡττηθεὶς εἴπῃ. οἷον τὸ, Μή με Δημοσθένει παραδῶτε, μηδὲ διὰ Δημοσθένην ἀνέλητε. Ἡ γὰρ ἀντίθεσις αὕτη ἐν μέσῃ τῇ μάχῃ κειμένη τῇ λεγούσῃ ὅτι χρή σε ἰδιωτικὴν πρός με ἐπαναιρεῖσθαι δίκην, τοὺς μὲν δικαστὰς ἀπὸ φθόνου τοῦ καθ' ἑαυτὸν διὰ τὸ δημοσίαν εἰληχέναι, εἰς ὀργὴν ἐμβέβληκε τὴν κατὰ Μειδίου· τὸν ἀντίδικον δὲ ὡς προκαταγινώσκοντα ἑαυτοῦ ὅπερ ἀμφισβητεῖται, τοὺς λόγους ἐποίησε τούτους λέγειν διὰ τῆς ἐπιλογικῆς ἀντιθέσεως.

u) Orat. contra Midiam p. 400.

riis admiſcere, qvoniam inter decertandum opus eſt qvandoqve commovere judicem: oportet igitur inducere adverſarium objectionis more dicere de ſe ipſo, qvalia diceret jam victus & ſuperatus, qvale eſt illud: u) *ne me Demoſtheni tradite, ne me Demoſthenis cauſa perdite.* Hæc enim objectio in media decertatione collocata, qvæ fuerat de eo qvod privatam te oportet mihi intentare litem, judices per invidiam adverſus ſe, qvod publicam ipſi moviſſet, in iram adverſus Midiam conjecit. Adverſarium itaqve, velut præcondemnantem ſeipſum de qvo ad huc litigabatur, hæc dicentem induxit per objectionem epilogicam.

II. PROLEGOMENA RHETORICA

Incerti Scriptoris. *

Præmiſſa Commentariis Græcis ** *in Hermogenem, Aphthonium* &c.

Οἱ τὴν ῥητορικὴν διακοσμήσαντες τέχνην, εἰς δέκα τινὰ κεφάλαια διεῖλον τὰ προλεγόμενα αὐτῆς. πρῶτον

QVi rhetoricam artem exornarunt, in decem capita ejus prolegomena diviſerunt. Primum caput

* Ex Codice Coisliniano edidit, verſioneqve Latinâ donavit celeberrimus Montfauconus in catalogo MSato Græcorum illius Bibl. p. 590. ſeq. Pariſ. 1715. fol.

** In meo Codice MS. prolegomenis præmittitur hic titulus: Συναγωγὴ τῶν ἀναγκαιοτάτων ἐξηγήσεων εἰς τὴν ῥητορικὴν, τῶν ἀποδοθεισῶν ὑπό τε Χριστιανῶν ἐξηγητῶν καὶ ἑλλήνων, ὧν εἰσι Χριστιανοὶ μὲν, ἸΩΆΝΝΗΣ φιλόσοφος μέγας καὶ ὀρθοδοξότατος ὁ Σικελιώτης, καὶ ἕτερος ἸΩΆΝΝΗΣ διδάσκαλος ὁ Γεωμέτρης, ΓΡΗΓΌΡΙΟΣ Μητροπολίτης Κορίνθου, ἕτερος Μητροπολίτης ὁ ΔΟΞΑΠΑΤΡΙΣ, καὶ ἸΩΆΝΝΗΣ ΓΕΏΡΓΙΟΣ, ὁ διαιρετὴς λεγόμενος. Ἕλληνες δὲ ΣΙΜΠΛΊΚΙΟΣ, ΛΟΓΓῖΝΟΣ, ΣΤΡΙΑΝΌΣ, ἸΆΜΒΛΙΧΟΣ.

Digitized by Google

μὲν ὅτι κεφάλαιον, εἰ ἐκ θεῶν καὶ ἐν θεοῖς ἡ ῥητορική· ὅπερ ἐπιλύονται οὕτως. θεὸς ἡ πάντων ἀρχὴ, ἐξ ἧς τὸ εἶναι τοῖς οὖσι πεπήγασαι. ὁ αὐτὸς οὖν καὶ ταύτης ἐστὶ τῆς τέχνης ὁ δημιουργός. καὶ πρῶτον μὲν συλλογισμῷ τινι χρησώμεθα καὶ εἴπωμεν οὕτως. πάντα τὰ ἀγαθὰ ἐκ θεοῦ. ἕν τι τῶν ὄντων ἀγαθῶν καὶ ἡ ῥητορική. ἄρα καὶ αὐτη ἐκ θεοῦ ἐστιν. οὕτω μὲν οὖν διὰ συλλογισμοῦ τὴν γένεσιν αὐτῆς παρεστήσαμεν· ἀναγκαῖον δὲ καὶ ἰδικωτέραν γένεσιν αὐτῆς διά τινος μυθικῆς εἰπεῖν ἀναπτύξεως. λέγεται ὡς βουληθεὶς ὁ θεὸς τὸν πάντα κόσμον συστήσασθαι, ἐξ ἀνομοιομερῶν αὐτὸν καλλωπίσαι ἐσπούδασε, τοῦτο γάρ τι κόσμος, τὸ ἐκ διαφόρων ἀλλήλων ἔχον τὴν σύνθεσιν· καὶ προσέταξε τῶν ἀμφ' αὐτὸν θείαις δυνάμεσι συνεισφέρειν ἑκάστῃ κατὰ τὸ ἐπιβάλλον αὐτῇ εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ κόσμου. ὅθεν Ἀθηνᾶ μὲν ἐλαίαν καὶ τὴν ὑφαντικὴν κομίζει, Διόνυσος δὲ ἄμπελον, Δημήτηρ τοὺς καρποὺς, Ἀπόλλων ἰατρικὴν, τοξικὴν, μουσικὴν καὶ μαντικήν· Ἥφαιστος τὴν χαλκευτικὴν, Ἄρης τὴν στρατηγικήν. καὶ ἁπλῶς ἄλλος ἄλλο τι προσεισενεγκόντες τὸν κόσμον ἐτεκτήναντο. ὁ δὲ Ἑρμῆς τὸ ποικίλον ἰδὼν τῶν δημιουργημάτων, καὶ λογισάμενος ὡς γενήσεταί τις ἔρις καὶ ἀμφισβήτησις καὶ ἀντιλογὴ ἐν τοῖς οὖσι, δέδωκε τὴν ῥητορικήν. καὶ οὕτω μὲν οὖν ἐκ θεῶν ἡ ῥητορική. ὅτι δὲ καὶ ἐν θεοῖς, δι' ἑτέρου μύθου παραστῆσαι χρεών. λέγεται ὡς ἡνίκα τοῦ χάους

caput eſt, utrum ex diis, vel in diis ſit rhetorica: qvam illi qvæſtionem ita ſolvunt. Deus eſt omnium principium, ex qvo exiſtentibus eſſentia oritur: ergo hujus qvoqve artis ipſe conditor eſt. Ac primùm qvodam utamur ſyllogiſmo, & ſic dicamus: omnia bona ſunt ex Deo; atqvi Rhetorica vere ex numero bonorum eſt; ergo & hæc ex Deo eſt. Sic itaqve ex ſyllogiſmo ortum ejus declaravimus: operæ autem pretium erit ejus ortum ex fabuloſa qvadam explicatione magis proprie indicare. Dicitur Deum cum univerſum mundum conſtituere vellet, ex diſſimilibus partibus ipſum ornare ſtuduiſſe: illud enim vere mundus fuerit, qvod ex diverſis mutuo copulatis compoſitionem habet; præcepiſſeqve divinis adſtantibus ſibi virtutibus, ut unaqvæqve qvod ſibi competebat ad mundi opificium adferret: qvare Minerva oleam & textoriam artem attulit; Bacchus vineam, Ceres fructus, Apollo medicinam, ſagittandi artem, muſicam, & divinationem; Vulcanus fabrilem artem, Mars militiam. Utqve ſummatim dicam, alius aliud adferentes, mundum condiderunt. Mercurius vero conſpecta opificiorum varietate, ſecum reputans aliqvam fore litem, altercationem & ſimultatem in rebus exiſtentibus, rhetoricam dedit. Hoc itaqve modo rhetorica ex diis

eſt.

Digitized by Google

ἀπολλυμένου, τὸ φῶς τοῖς οὖσιν ἐξέλαμψεν, ἐκ γῆς Ἀθῆναι πρῶται ἐφάνησαν, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους ἔσχον τῶν θεῶν ἐρασθῆναι. τὸ γὰρ πρῶτον φανὲν καλὸν ἔρωτος γίνεται πρόξενον. ἐξαιρέτως δὲ Ἀθηνᾶ καὶ Ποσειδῶν ταύτης ἤρων τῆς πόλεως, καὶ διημφισβήτουν περὶ ταύτης, ἑκάτερος αὐτὴν οἰκειούμενος. ἔδοξεν οὖν ἐπὶ κοινὸν καὶ ἴσον ἀκροατήριον ἔρχεσθαι τὰ τῆς ἀμφισβητήσεως, καὶ ἐπελέχθησαν ἀμφοτέροις δικασταὶ οἱ ἐρώμενοι Ἀθηναῖοι. ἐδικάσαντο οὖν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, καὶ ἐξῆλθε παρὰ τῶν Ἀθηναίων ψῆφος τὸν πρότερον τῶν αὐτοῦ ἰδιωμάτων τι ἀναδόντα τῇ Ἀττικῇ, δεσπότην εἶναι αὐτῆς. καὶ ἐπεὶ ἡ Ἀθηνᾶ προτέρα τὴν ἐλαίαν ἐν τῇ ἀκροπόλει ἀνῆκεν, οὕτως ἔσχε καὶ τὴν Ἀττικήν. εἰ οὖν ἐδικάσαντο οἱ θεοὶ, ῥητορικὸν δὲ τὸ δικάσασθαι· ἄρα καὶ ἐν θεοῖς ἡ ῥητορική. πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους εὕροι τις ἂν δικασαμένους· οἷον τοὺς Εὐμενίδας, τὸν Ἀπόλλω καὶ τὸν Ἑρμῆν. ἔστι δὲ καὶ ἐκ ποιητικοῦ τοῦτο ἔπους πιστώσασθαι λέγοντος·

οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόοντο.

Τὸ δὲ ἀγορεύειν οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ἐν βουλῇ καὶ λόγῳ ἔχειν τὰ τοῦ δήμου πράγματα. ἄρα οὖν καὶ ἐν θεοῖς ἡ ῥητορική. καὶ τὸ μὲν πρῶτον κεφάλαιον οὕτως.

eſt. Qvod autem illa in diis qvoqve ſit, per aliam fabulam declarare opus eſt. Narratur poſtqvam deſtructo chao lux rebus naturalibus effulſit, Athenas priores apparuiſſe, ideoqve pleroſqve alios ex diis ipſas amaviſſe; nam qvod primum pulchrum ſe exhibet, amorem ſibi conciliat. Præcipue autem Minerva atqve Neptunus hanc urbem amaverunt, & pro ipſa diſceptarunt, qvod uterqve eam ſibi vendicaret. Viſum itaqve eſt ad communem & æqvum auditorum cœtum litem evocandam eſſe, dilectiqve ab utroqve Athenienſes in Judices delecti ſunt. Jus itaqve in Areopago dictum eſt: exiit porro ab Athenienſibus decretum, ut is qvi prior aliqvam ex proprietatibus ſuis Athenienſibus inderet, ejus Dominus eſſet. Qvia vero Minerva prior olivam in Acropoli dimiſit, ideo Atticam obtinuit. Si autem dii litigaverint, litigare vero ad rhetoricam pertinet; ergo in diis qvoqve rhetorica eſt. Multos autem alios litigantes invenire eſt, ut Eumenidas, Apollinem & Mercurium; cui etiam rei fidem facit hoc carmen:

Dii autem apud Jovem ſedentes conſultabant.

Conſultare autem nihil eſt aliud, qvam conſilium inire & colloqvi de populi negotiis; ergo & in diis eſt rhetorica. Et ita ſe habet caput primum.

Secun-

Digitized by Google

II. Δεύτερον δὲ ἐστὶν, εἰ καὶ ἐν ἥρωσιν ἡ ῥητορική. ἔδει γὰρ καὶ καλῶς ἔδει, τὰ τῶν θεῶν δημιουργήματα τοὺς ἐκ θεῶν πρώτους φανέντας καρπώσασθαι. καὶ τούτου μάρτυς ὁ θεσπέσιος Ὅμηρος, ὃς εἰσάγει τὸν Νέστορα σύμβουλον ὄντα, λέγων,

τοῖσι δὲ Νέστωρ
Ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής.

Καὶ τὸ μὲν γλυκὺ τῆς ῥητορικῆς τούτου ἐδήλωσε· τὸ δὲ σύντονον καὶ ἐπίχαρι, διὰ τοῦ Μενελάου. Φησὶ γάρ.

Ἀλλ' ἤτοι Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε
Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως.

Τὸ δὲ τροχαλὸν καὶ ὀξὺ καὶ σφοδρὸν αὐτῆς διὰ τοῦ Ὀδυσσέως, λέγει γάρ·

Ἀλλ' ὅτε δὴ (ſic) ὄπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἵει
Καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν,
Οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆΐ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.

Ὅτι δὲ καὶ τὸ ὄνομα τῆς ῥητορικῆς ἦν ἐγνωσμένον τοῖς ἥρωσι, φέρει τὸν Φοίνικα περὶ τοῦ Ἀχιλλέως λέγοντα.

Τοὔνεκά με προέηκε διδασκέμεναι τάδε πάντα,
Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων.

Ὅτι δὲ καὶ θείας ἐπιπνοίας χρήζει ὁ ῥήτωρ, ἐξ αὐτοῦ τοῦ Ὁμήρου ἐστὶ πιστώσασθαι, φησὶ γάρ.

Secundum autem eſt, num & in Heroibus fuerit rhetorica. Oportebat autem, conſentaneumqve erat, ut ii qvi priores ex diis orti ſunt, deorum opificiis potirentur. Cujus rei teſtis eſt divinus Homerus, qvi Neſtorem conſiliarium inducit his verbis:

his autem Neſtor
Suaviloqvus ſurrexit, argutus Pyliorum Orator.

Et hujus qvidem ſuavitatem rhetoricæ declarat; nervos autem & gratiam ejus per Menelaüm indicat cum ait:

Sed Menelaüs qvidem ſuccinctè concionabatur:
Pauca qvidem, ſed valde acute.

Ejus autem volubilitatem, acumen & vehementiam per Ulyſſem, ait qvippe,

Sed qvando vocem magnam ex pectore emittebat,
Et verba imbribus nivalibus ſimilia hybernis,
non deinde cum Ulyſſe contendiſſet homo alius.

Qvod autem rhetoricæ nomen Heroibus notum eſſet, Phœnicem refert de Achille dixiſſe,

Propterea me miſit ut docerem te iſta omnia,
Sermonumqve rhetor ut eſſes, actorqve operum.

Qvod autem divino afflatu rhetor egeat, ex ipſo Homero comprobatur, ait enim :

Sed

Digitized by Google

Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει. οἱ δέ τ' εἰς αὐτὸν
Τερπόμενοι λεύσσουσιν, ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει.
Ἀλλὰ περὶ μὲν τοῦ δευτέρου κεφαλαίου ἅλις.

III. Τρίτον δὲ πρὸς ἐπὶ τούτοις, πῶς εἰς ἀνθρώπους ἦλθεν ἡ ῥητορική. καὶ γὰρ ἔπρεπε μετὰ τοὺς θεοὺς, τοὺς ἥρωας ταύτην δέξασθαι, εἶτα καὶ τὴν συγγενῆ καὶ λογικὴν ἅπασαν φύσιν. εἰσεδέξατο τοίνυν πρὸ πάντων ἡ Συράκουσα πόλις Σικελίας· ἡ νῆσός ἐστι μεγίστη περὶ τὰ ἑσπέρια κειμένη. αὕτη ἡ Συράκουσα Κορινθίων μὲν καὶ Λακεδαιμονίων ἄποικος γέγονεν. ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ ὑπὸ Γέλωνος καὶ Ἱέρωνος ἐτυραννήθη· οἱ τοσοῦτον κατὰ τῶν Συρακουσίων ὠμῶς ἐχρήσαντο τῇ τυραννίδι, ὥστε προστάξαι αὐτοῖς μηδὲ φθέγγεσθαι τὸ παράπαν, ἀλλὰ διὰ νευμάτων χειρῶν καὶ ποδῶν καὶ ὀμμάτων σημαίνειν τὰ πρόσφορα, καὶ ὧν ἄν τις ἐν χρείᾳ γένηται. ἔνθεν φασὶ καὶ τὴν ὀρχηστικὴν λαβεῖν τὰς ἀρχὰς, τῷ γὰρ ἀποκεκλεῖσθαι λόγου, ἐμηχανῶντο σχήματι δεικνύειν τὰ πράγματα. εἶτα Ζεὺς ἐλευθέριος προσώλεις τοὺς τυράννους πεποιηκὼς ἠλευθέρωσε Συρακουσίους. οἱ δὲ δεδιότες μὴ καὶ αὖθις εἰς ὁμοίαν ἐμπέσοιεν τυραννίδα, ἑαυτοῖς τὴν πάντων δεσποτείαν ἐπέτρεψαν. Κόραξ δέ τις ὄνομα, Συρακούσιος τὸ γένος, συσκοπήσας ὡς ὁ δῆμος ἀστάθμητόν τι πέφυκε πρᾶγμα, καὶ νοήσας ὅτι λόγος ἐστὶν ᾧ ῥυθμίζεται ἀνθρώπου

Sed Deus formam ceu coronam verbis indit; illi vero in ipſum
Delectati reſpiciunt: Ipſe vero firmiter concionatur.

Sed de ſecundo qvidem capite ſatis.

Tertium inſuper, Qvomodo rhetorica ad homines venerit. Etenim conſentaneum erat poſt Deos, etiam Heroas illam accipere, ac deinde cognatam ipſis ac rationabilem omnem naturam. Illam itaqve ante omnes recepit Syracuſa urbs Siciliæ, qvæ inſula eſt maxima ad occidentales partes ſita. Hæc Syracuſa Corinthiorum & Lacedæmoniorum colonia fuit. Poſtremis vero temporibus, ſub Gelonis & Hieronis tyrannidem redacta eſt: qvi tanta crudelitate contra Syracuſios tyrannidem exercuerunt, ut præciperent eis ne vel minimum loqverentur; ſed manuum, pedum vel oculorum nutibus qvæ in uſu & neceſſaria erant ſignificarent; unde ajunt qvidam orcheſticen initium accepiſſe: nam ſermone uti cum prohiberentur, res geſtu ſignificare moliti ſunt. Deinde Jupiter liberator, exterminatis tyrannis, Syracuſios eripuit. Illi metu ne in ſimilem rurſus tyrannidem inciderent, ſibi omnium rerũ dominatum attribuerunt. Corax vero qvidam genere Syracuſius, perpendens populum eſſe qvidpiam inſtabile, cum intelligeret mores hominum

τρόπος, εἰσῆλθεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν ᾗ ὁ πᾶς ἠθρόϊστο δῆμος, καὶ ἤρξατο πρότερον θεραπευτικοῖς καὶ κολακευτικοῖς λόγοις τὸ θορυβῶδες αὐτῶν καταπραΰνειν, καὶ τοὺς λόγους τούτους προοίμια ἐκάλεσεν. εἶτα ἤρξατο συμβουλεύειν, καὶ λέγειν ὡς ἐν διηγήσει τὰ δέοντα, καὶ τούτους τοὺς λόγους ἐκάλεσεν ἀγῶνας, μετὰ ταῦτα ἤρξατο ἀνακεφαλαιοῦσθαι καὶ ἀναμιμνήσκειν τὰ τῶν ἤδη φθασάντων λεχθῆναι αὐτοῖς. καὶ ταῦτα τὰ ῥήματα ἐπιλόγους ἐκάλεσεν . . . . . ῥητορικῆς οὕτως ἐνδειξάμενος αὐτὸς, ἔπειθε τὸν δῆμον, ὅπερ τέλος ἐστὶ τῆς ἡμετέρας τέχνης. τούτου δὲ εὐδοκιμοῦντος ἐπὶ τῇ πειθοῖ, πολλοὶ τοὺς ἑαυτῶν παῖδας τούτῳ ἐδίδουν, μαθησομένους τὴν ῥητορικήν. Τισίας δέ τις μαθεῖν ἐθέλων, καὶ ἰδὼν ὡς πολλοὺς εἰσπράττει μισθοὺς τῆς διδασκαλίας, προσδιαλέγεται αὐτῷ οὕτως· μαθεῖν μὲν, ὦ Κόραξ, ἐθέλω, νῦν δὲ μισθοὺς οὐκ ἔχω· ἀλλὰ μαθὼν ἀποτίσω διπλούς· ὁ δὲ φιλανθρώπως φερόμενος, ἐδίδαξεν αὐτόν. ἐκεῖνος δὲ μαθὼν ἠγνωμόνησεν, καί φησιν· λέξον μοι Κόραξ τὸν τῆς ῥητορικῆς ὅρον. ὁ δέ φησιν, ῥητορική ἐστι πειθοῦς δημιουργός. ὁ δὲ Τισίας, δικάσομαί σοι νῦν, φησὶ, περὶ τῶν μισθῶν. καὶ εἰ μὲν πείσω, οὐ δώσω τοὺς μισθούς· εἰ δὲ μὴ πείσω, ὡσαύτως, οὐ δώσω, οἷα μὴ μαθὼν παρὰ σοῦ τὸ πείθειν. ὁ δὲ

hominum ſermone concinnari, in cœtum freqventis populi ingreſſus, primo blandis adulatoriiſqve verbis turbulentum eorum animum mitigare cœpit, hoſqve ſermones procemia vocavit. Deinde conſilia dedit, & qvaſi narrando qvæ opportuna erant ſignificavit, hujuſmodiqve verba agones ſive certamina nuncupavit: poſtremo qvæ jam dicta fuerant repetiit & in memoriam revocavit; atqve his epilogorum nomen indidit. Cum autem ea qvæ ad rhetoricam ſpectabant ſic oſtendiſſet: id populo perſuaſit, qvi noſtræ artis finis eſt. Cum autem eloqventiá & perſuadendi arte celebraretur, multi filios ſuos ipſi tradiderunt ad eloqventiæ diſciplinam. Tiſias autem qvidam cum huic operam dare vellet, ipſumqve videret magnam doctrinæ mercedem expetere, virum ſic alloqvitur, Diſcere qvidem cupio, ô Corax, mercedem vero, qvam offeram non habeo; ſed duplicem ſolvam poſtqvam didicero. Ille vero perhumaniter ipſum docuit. Edoctus poſtea ille ingratum ſe præbuit, & hæc loqvutus eſt: Dic mihi, Corax, rhetoricæ definitionem. Ille, rhetorica, inqvit, eſt opifex perſuaſionis. Tiſias vero, litigabo igitur tecum, & ſi qvidem perſuadeam, non dabo mercedem; ſi vero non perſuadeam, itidem non dabo, utpote qvi a te perſuadendi artem

Bbbb non

κόραξ ἀντέστρεψε, καὶ φησὶ, δικάσομαι κἀγώ· καὶ εἰ μὲν πείσω, ὡς πείσας λήψομαι. εἰ δὲ μὴ πείσω, καὶ ὅμως λήψομαι, ἐπειδὴ τηλικοῦτον ἐξέθρεψα μαθητὴν, ὡς καὶ τῶν διδασκάλων κρατεῖν. ὅθεν οἱ παρεστηκότες ἐβόησαν, κακοῦ κόρακος κακὸν ὠόν. καὶ περὶ μὲν τρίτου κεφαλαίου τοσαῦτα.

Τέταρτον δέ ἐστιν ὅπως ἐν Ἀθήναις ἤκμασε. Λεοντίνη πόλις ἐστὶ τῆς Σικελίας. ταύτην ἀπῴκισαν πάλαι Ἀθηναῖοι. πόλεμον δὲ ἐσχηκότες Λεοντῖνοι πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας, πρεσβεύονται, καὶ τοὺς Ἀθηναίους διὰ Γοργίου ῥήτορος συμμαχίαν αἰτοῦντες. τοσοῦτον δὲ τῷ Γοργίᾳ περιῆν τὸ κάλλος περὶ τὴν φράσιν, ὥστε πάντας τοὺς Ἀθηναίους εἰς τὴν ἀκρόασιν κινῆσαι. συνερχόμενοι οὖν τὰς μὲν ἡμέρας τῶν ἐπιδείξεων ἐκάλουν ἑορτὰς, τοὺς δὲ λόγους λαμπάδας. διὸ τὴν μὲν συμμαχίαν ἐν τῇ Λεοντίνῃ ἔπεμψαν· τὴν δὲ Γοργίαν κατέσχον, καὶ τοὺς ἑαυτῶν παῖδας παρέσχον αὐτῷ μαθησομένους. ταχέως οὖν τὴν ῥητορικὴν οἱ Ἀθηναῖοι ἀναδεξάμενοι, τὸν διδάσκαλον ὑπερηκόντισαν· καὶ οὕτως ἡ πρώτη δεκὰς τῶν ῥητόρων ἐξεφάνη· ἤτοι Ἀντιφῶν ὁ Ῥαμνούσιος, Λυσίας ὁ Κεφάλου, Ἰσοκράτης, Ἰσαῖος, Ἀνδοκίδης, Δημοσθένης, Αἰσχίνης, Λυκοῦργος, Ὑπερίδης, Δείναρχος.

Πέμπτον δὲ κεφάλαιον, τίς ὁ ὅρος τῆς ῥητορικῆς, καὶ τί τέλος, καὶ τί τὸ

non didicerim. Corax vero reponit & ait, litigabo & ego, & ſiqvidem perſuadeam, accipiam utpote qvi perſuaſerim; ſin non perſuadeam, attamen accipiam, utpote qvi talem diſcipulum educaverim qvi doctores etiam ſuperet. Qvamobrem qvi aderant exclamaverunt, *Mali corvi malum ovum.* Et hæc de tertio capite.

IV. Qvartũ eſt, qvomodo Athenis floruerit rhetorica. Leontina urbs eſt Siciliæ, qvam coloniam conſtituerant Athenienſes. Ingruente conterminorum bello Leontini legatum mittunt Gorgiam, qvi ab Athenienſibus belli ſocietatem peteret. Tantus porro inerat Gorgiæ in concionando lepos, ut omnes Athenienſes ad ſe audiendum pelliceret. Cum igitur convenirent, dies concionis ſolennitates vocabant, ipſas vero conciones, lampadas. Qvamobrem Leontinam auxilium miſerunt; Gorgiam verò detinuerunt, eiqve filios ſuos ad diſciplinam tradiderunt. Brevì igitur Athenienſes rhetoricam edocti, ipſum doctorem ſuperarunt. Sicqve prima Rhetorum decas ſeſe extulit; nempe Antiphon Rhamnuſius, Lyſias Cephali filius, Iſocrates, Iſæus, Andocides, Demoſthenes, Æſchines, Lycurgus, Hyperides, Dinarchus.

V. Qvintum caput eſt, qvæ ſit definitio rhetoricæ, qvis finis, & qvod

opus

Digitized by Google

ἔργον αὐτῆς. εἰδέναι δεῖ ὡς πολλοὶ τῶν ῥητόρων, καὶ τῶν φιλοσόφων πολλοὺς ὅρους τῆς ῥητορικῆς ἀποδεδώκασιν. Ἀριστοτέλης γοῦν ὁ φιλόσοφος, οὕτως ὡρίσατο· ῥητορική ἐστι δύναμις τεχνικὴ τοῦ περὶ ἕκαστον ἐνδεχομένου πιθανοῦ λόγου. ἡμάρτηται δὲ οὗτος ὁ ὅρος κατὰ τὸ ἐλλεῖπειν. δύο γὰρ κακίαι ὅρων πεφύκασιν, ὑπεροχή τε καὶ ἔλλειψις. εἰ μὲν γὰρ ὑπερέχει ὁ ὅρος τῇ λέξει, ἐλλείπει τοῖς πράγμασιν· εἰ δὲ ἐλλείπει τοῖς λόγοις, πλεονάζει τοῖς πράγμασιν. ἐπεὶ οὖν ὁ Ἀριστοτέλους ὅρος ἐνέλειψε τῇ λέξει, μὴ προστιθέντος πολιτικοῦ καὶ διεξοδικοῦ, ἐπλεόνασε τῷ πράγματι. οὐ μόνον γὰρ τὴν ῥητορικὴν ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν διαλεκτικὴν περιλαμβάνει. τούτῳ δὲ διαφέρει τῆς διαλεκτικῆς ἡ ῥητορική· ὅτι ἡ μὲν διαλεκτικὴ οὐ μόνον περὶ πολιτικοῦ, ἀλλὰ περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος ζητήματος διαλέγεται πιθανῶς κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν, ἀλλ᾽ οὐ διεξοδικῶς· ἡ δὲ ῥητορικὴ περὶ τῶν πολιτικῶν μόνον, οὐ διαλεκτικῶς ἀλλὰ διεξοδικῶς. οὐκοῦν ἀποσκευαστέον τὸν Ἀριστοτέλους ὅρον ὡς ἐλλείποντα τῇ λέξει. ἐπὶ δὲ Καίσαρος Αὐγούστου Διονύσιος ὁ ἀπὸ Ἁλικαρνασοῦ καταφέρων τὸ γένος, ὡρίσατο τὴν ῥητορικὴν συνεχῶς καὶ προσηκόντως, εἰρηκώς· ῥητορική ἐστι δύναμις τεχνικὴ πιθανοῦ λόγου ἐν πράγματι πολιτικῷ, τέλος ἔχουσα τὸ εὖ λέγειν. οὗτος τοίνυν ὁ ὅρος ἐπειδὴ καλῶς ἔχειν· οὔτε γὰρ ἐλλείπει, οὔτε πλεονάζει, ἀλλὰ καὶ τὰ ἰδιώματα τῶν

opus illius. Sciendum eſt multos ex rhetoribus & philoſophis, multas rhetoricæ definitiones dediſſe. Ariſtoteles philoſophus ſic eam definivit: *Rhetorica eſt facultas artificialis ſermonis perſuaſibilis, circa unamqvamqve rem verſantis.* In hoc autem peccat hæc definitio, qvod deficiat. Duo namqve ſunt vitia definitionum; nempe redundantia, & ellipſis ſive defectus: nam ſi definitio præ dictione redundet, rebus deficit; contra ſi verbis deficiat, redundat rebus. Qvia igitur definitio Ariſtotelis dictione deficit cum non addiderit, *politici & copioſi*, (ſermonis) redundat rebus. Non ſolum enim hic rhetoricam, ſed totam dialecticam complectitur. In hoc autem differt rhetorica a dialectica, qvod dialectica non ſolum de politica, ſed etiam de qvalibet alia propoſita qvæſtione, perſuaſibili modo diſſerat per interrogationem & reſponſionem, ſed non copioſe; rhetorica vero de politicis tantum, non dialectice ſed copioſe. Eliminanda itaqve eſt Ariſtotelis definitio, utpote qvæ dictione deficiat. Sub Cæſare tantum Auguſto Dionyſius genere Halicarnaſeus, rhetoricam accurate & convenienter definivit, cum dixit: *Rhetorica eſt facultas artificialis perſuaſibilibus ſermonis in re politica, finem habens bene dicere.* Hæc ergo definitio bene habere exiſtimatur, utpote qvæ nec deficiat, nec redun-

Digitized by Google

ὁρισμῶν ἔχει, λέγω δὴ τὸ ἐκ γένους καὶ συστατικῶν διαφορῶν καὶ ἰδιοτήτων συνεστάναι. διὰ μὲν γὰρ τοῦ εἰπεῖν, δύναμις, ἐσήμανε τὸ γένος. ἐστὶ γὰρ καὶ ἔντεχνος καὶ ἄτεχνος, δύναμις· διὰ δὲ τοῦ, τεχνικὴ, τὴν διαφοράν. εἶτα καὶ ἑτέραν ἐπιτίθησι διαφορὰν, εἰρηκὼς, πιθανοῦ λόγου. εἶτα ἐπειδὴ οὐ μόνος ὁ ῥήτωρ ἔχει τὸ πιθανὸν, ἀλλὰ καὶ ἰατρικὴ καὶ γεωμετρική· καὶ γὰρ καὶ ἐπὶ τούτων οὐκ ἀπιθάνους δεῖ προσφέρειν τὰς ἀποδείξεις, προστίθησι τὸ, ἐν πράγματι πολιτικῷ. πρόσκειται δὲ τῷ ὅρῳ καὶ τὸ, τέλος ἔχουσα τὸ εὖ λέγειν. πᾶν γὰρ ὃ μὴ τέλος ἔχει καλὸν, ἢ κακοτεχνία ἐστὶν ἢ ψευδοτεχνία, ἢ ματαιοτεχνία. καὶ κακοτεχνία μὲν ἐστιν ἡ τῶν φαρμάκων καὶ τῶν γοήτων, ἐπὶ κακῷ γὰρ τῆς πολιτείας εὕρηνται· ἄλλο δέ ἐστι φαρμακεία, καὶ ἄλλο γοητεία, καὶ ἄλλο μαγεία· φαρμακεία μὲν γὰρ ἢ δι᾽ ἐλλεβόρου, ἢ διὰ στόματος ἢ διὰ χρίσματος γινομένη· γοητεία δὲ ἡ ἀπὸ τῶν ἐνύλων καὶ ἀκαθάρτων, καὶ κακοποιῶν δαιμόνων προσκαλουμένη. ἔλαβε δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τῶν γόων, ἤγουν τῶν θρήνων. μαγεία δὲ, ἡ διὰ τῶν μέσων δαιμόνων ἀγγελικῶν τε καὶ ἐνύλων ἐνεργοῦσα. ψευδοτεχνία δέ ἐστιν ἡ μετὰ τὴν ἐνέργειαν τέλος οὐ καταλιμπάνουσα, ὡς ἡ ὀρχηστική. καὶ ὁ μὲν ὅρος τῆς ῥητορικῆς οὗτος. ἔργα δὲ αὐτῆς κατὰ τὸν Θεοδέκτην, προ-

redundet, ſed etiam proprietates definitionum habeat; nimirum qvod ex genere & ex conſtitutivis differentiis proprietatibuſqve conſtet. Nam per illud, *facultas*, ſignificat genus, eſt enim & artificialis & non artificialis facultas: per illud autem *artificialis*; differentiam. Deinde aliam qvoqve addit differentiam, cum dicit, *perſuaſibilis ſermonis*. Poſtea qvoniam non ſolus rhetor habet perſuaſibilitatem, ſed etiam medicina & geometria: ſiqvidem nec apud illos perſuaſibilitatis expertes demonſtrationes proferre oportet, adjicit illud, *in re politica*: definitioni vero adjungitur illud, *finem habens bene dicere*. Nam qvicqvid finem non habet bonum, aut malum artificium eſt, aut falſum artificium, aut vanum artificium. Malum qvidem artificium eſt veneficorum & præſtigiatorum, nam in malum Reipublicæ inventum eſt. Aliud porro eſt veneficium, aliud præſtigiæ, aliud magia. Veneficium enim fit aut helleboro, aut ore, aut unctione: præſtigiæ autem, a dæmonibus aut materiæ hærentibus, aut impuris, aut maleficiis advocantur: nomen vero mutuantur a gemitu ſive a fletibus. Magia vero per medios dæmones, qvi & angelici & materiales ſunt, operatur. Falſum artificium eſt illud qvod poſt operationem finem non relinqvit, ut orcheſtice, ſive tripudium. Et

hæc

Digitized by Google

αμιάσασθαι πρὸς εὔνοιαν, διηγήσασθαι πρὸς πίστιν, ἀγωνίσασθαι πρὸς ἀπόδειξιν, ἀνακεφαλαιώσασθαι πρὸς ἀνάμνησιν. τέλος δὲ αὐτῆς, οὐ τὸ πεῖσαι, ἀλλὰ τὸ πιθαναῖς χρήσασθαι μεθόδοις· ὥσπερ καὶ ἰατρικῆς οὐ τὸ ὑγιάσαι, ἀλλὰ τὸ ὑγιαστικαῖς χρήσασθαι μεθόδοις· καὶ φιλοσοφίας, οὐ τὸ πάντας ποιῆσαι καλοὺς καὶ ἀγαθούς, ἀλλὰ τὸ καλὰ καὶ ἀγαθὰ συμβουλεῦσαι. καὶ εἰκότως, ὑπόκειται γὰρ ψυχὴ αὐτοπροαίρετος, αὐτοκίνητος, αὐτεξούσιος, παλίμβολος, θᾶττον ἀφ᾽ ἑτέρου ἐφ᾽ ἕτερον καταπίπτουσα, καὶ μᾶλλον ἐπιρρεπῶς ἔχουσα πρὸς τὸ αὐτῇ πείθεσθαι, ἢ ἑτέροις,

Ἕκτον δὲ ἐστὶ κεφάλαιον πόσα εἴδη τῆς ῥητορικῆς, καὶ εἰ εἴδη, ἀλλὰ μὴ μέρη, καὶ ἐκ ποίων μερῶν τῆς ψυχῆς ἕκαστον προελήλυθεν, καὶ εἰς ποῖον ἕκαστον ἀφορᾷ τέλος, καὶ ποίους τόπους καὶ χρόνους καὶ πρόσωπα διενείμαντο. τρία τοίνυν τὰ ἀνωτάτω εἴδη τῆς ῥητορικῆς, συμβουλευτικὸν, δικανικὸν, πανηγυρικόν. καὶ συμβουλευτικὸν μέν ἐστι δι᾽ οὗ συμβουλεύομεν τὰ πρόσφορα· δικανικὸν δὲ δι᾽ οὗ τὰς ἀμφισβητήσεις διακρίνομεν· πανηγυρικὸν δὲ, δι᾽ οὗ τοὺς ἐπαινουμένους ἢ ψεγομένους δημοσιεύομεν. διαιρεῖται δὲ τὸ μὲν συμβουλευτικὸν εἰς προτροπὴν καὶ ἀποτροπήν, τὸ δὲ δικανικὸν εἰς κατηγορίαν καὶ ἀπολογίαν, τὸ δὲ πανηγυρικὸν εἰς

hæc qvidem eſt rhetoricæ definitio. Opera autem ejus ſecundum Theodectem ſunt, procœmiari ad benevolentiam, enarrare ad fidem, concertare ad demonſtrationem, dicta breviter repetere ad recordationem. Finis autem ejus eſt, non perſuadere, ſed perſuaſibilibus uti methodis; qvemadmodū & medicinæ, non ſanare, ſed ſanandi vim habentibus uti methodis; & philoſophiæ, non omnes facere bonos & probos, ſed bona & proba conſilia dare. Et qvidem jure merito: ſubjacet enim anima ſui arbitrii, ſeipſam movens, libera, volubilis, cito ab alio in aliud procidens, & proclivior ad ſibi ipſi obtemperandum qvam aliis.

VI. Sextū caput eſt, qvot ſint ſpecies rhetoricæ, & num illæ ſpecies ſint, non vero partes, ac ex qvibuſnam animæ partibus ſingulæ procedant, in qvem ſingulæ finem reſpiciant, & in qvæ loca, tempora & perſonas diſtribuantur. Tres itaqve ſunt ſupremæ ſpecies rhetoricæ, conſultoria, judicialis, & panegyrica. Conſultoria eſt, per qvam utilia conſilia damus, judicialis, per qvam dubitationes dijudicamus; panegyrica vero, per qvam laudandos vel vituperandos publice prædicamus. Conſultoria dividitur in hortationem & dehortationem; judicialis, in accuſationem & defenſionem; panegyrica, in laudem & vitu-

Digitized by Google

ἔπαινον καὶ ψόγον. καὶ ταῦτα μὲν τὰ μέρη· τὰ δὲ πρὸ αὐτῶν, τὰ εἴδη. τούτῳ δὲ διαφέρει μέρος εἴδους, τῷ τὸ μὲν εἶδος ὁλόκληρον ἀποτελεῖν ῥήτορα, τὸ δὲ μέρος μή. ὅστις γὰρ ἓν τῶν εἰδῶν οἶδεν, ῥήτωρ ἐστίν· οἷον Θηραμένης ὁ Κόθορνος συμβουλεύειν μόνον εἰδὼς, ῥήτωρ ἐνομίζετο· καὶ Ζήνων δικάζεσθαι μόνον, ῥήτωρ ἤκουε· καὶ Γοργίας πανηγυρίζειν μόνον, ῥήτωρ ἐκαλεῖτο. ὥσπερ γὰρ ὁλόκληρον εἶδος ἀνθρώπου εἰ ἐπιτεθείη λίθῳ ἢ χαλκῷ, εἶδος λέγομεν ἀποσώζειν τὸν ἀνδριάντα· ἂν δὲ μέρος ἀνθρώπου, οἷον χεὶρ, ἢ ποῦς, οὐ λέγομεν ἅπαν ἀνειληφέναι τὸ εἶδος, ἀλλὰ μέρος ἀνθρώπου· οὕτως εἰ μέν τινι τῶν μερῶν ἐξήσκηταί τις, ῥήτωρ οὐ νομίζεται· εἰ δέ τινι τῶν εἰδῶν, ῥήτωρ ἐξ ἀνάγκης ἐστί. ἀμέλει καὶ οἱ δικολόγοι, δικάζεσθαι μόνον εἰδότες, ῥήτορες καλοῦνται. προελήλυθε δὲ τὸ μὲν συμβουλευτικὸν ἐκ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ τῆς ψυχῆς μέρους· ἐξ ἐπιθυμίας γὰρ ἐπὶ συμβουλήν τις προάγεται. τὸ δὲ πανηγυρικὸν ἐκ τοῦ λογιστικοῦ· πᾶς γὰρ πανηγυρίζων, λόγῳ χρῆται. τὸ δὲ δικανικὸν ἐκ τοῦ θυμικοῦ. ᾧ γὰρ θυμοῦταί τις, τούτῳ καὶ δικάζεται. ἀπορήσειε δ᾽ ἄν τις, πῶς λέγεται τὸ πανηγυρικὸν ἐκ τοῦ λογιστικοῦ προελθεῖν· καίτοι καὶ τοῦ δικάζεσθαι καὶ τοῦ συμβουλεύεσθαι διὰ λόγων ἐχόντων τὸ κῦρος. ἐπιλυτέον δὲ οὕτως. ἐν ἑκάστῳ μὲν τῶν τριῶν τῷ λογιστικῷ κεχρήμεθα, ἀλλ᾽ ἀπὸ τῆς κινούσης ἕξεως ἢ ἐπὶ τὸ δικάζεσθαι, ἢ ἐπὶ τὸ πανηγυρίζειν ἔλαβεν ἕκαστον τὴν ὀνομασίαν. ἐπειδὴ γὰρ πρώτη κίνησις γέγο-

vituperium. Et hæ qvidem partes ſunt, priora vero, ſpecies. In hoc autem differt pars a ſpecie, qvod ſpecies qvidem totum rhetorem efficiat, pars vero non item. Qviſqvis enim unam ſpeciem novit, rhetor eſt; exempli cauſſa Theramenes ille Cothurnus conſultandi ſolum peritus, rhetor putabatur; & Zeno diſceptandi ſolum gnarus, rhetor audiebat; Gorgias item panegyricæ ſolum peritus, rhetor vocabatur. Qvemadmodum enim ſi tota ſpecies hominis aut lapidi aut æri indatur, dicimus ſtatuam ſpeciem hominis ſervare; ſin pars hominis ut manus aut pes, non dicimus totam ſpeciem accepiſſe, ſed partem hominis: ita ſi qvis in parte qvapiam exerceatur, non ideo rhetor putatur; ſin in qvadam ſpecie, rhetor neceſſario eſt. Sane cauſidici, qvi litigare ſolum ſciunt, rhetores vocantur. Procedit autem conſultoria ex concupiſcibili animæ parte; nam ex concupiſcentia ad conſultationem qvis agitur. Panegyrica autem ex rationali: qviſqvis enim panegyrim effert, ratione utitur. Judicialis autem vel litigatoria, ex iraſcibili; nam cui iraſcitur qviſpiam, cum hoc & litigat. Qvæſtionem forte qviſpiam moveat, cur panegyrica dicatur ex rationali procedere, qvandoqvidem & litigare & conſilium dare ex rationibus auctoritatem mutuantur?

γεν ἀπὸ τοῦ θυμικοῦ. ὑπηρέτησε δὲ τούτῳ ὁ λόγος, διὰ τοῦτο λέγομεν ἐκ τοῦ θυμοῦ ἔχειν τὸ δικανικὸν τὴν φύσιν. ὁμοίως δὲ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ἐπειδὴ ἐν τῷ συμβουλευτικῷ ἡ ἐπιθυμία ἐκίνησε τὸν λόγον, καὶ ἐν τῷ πανηγυρικῷ τὸ λογιστικὸν ἐκ τῆς κινησάσης ἕξεως ἔλαβεν ἕκαστον τὴν προσηγορίαν. τέλος δὲ δικανικοῦ μὲν, τὸ δίκαιον, πρὸς γὰρ τοῦτο ὁ δικαστὴς ὁρῶν δικάζει· συμβουλευτικοῦ δὲ τὸ συμφέρον· πανηγυρικοῦ δὲ, τὸ καλόν. τόποι δὲ τῷ μὲν δικανικῷ, τὰ δικαστήρια· τῷ δὲ συμβουλευτικῷ, τὰ βουλευτήρια. τῷ δὲ πανηγυρικῷ, αἱ ἐκκλησίαι. χρόνους δὲ εἰλήφασι τὸ μὲν δικανικὸν τὸν παρεληλυθότα, τὸ δὲ συμβουλευτικὸν τὸν μέλλοντα, τὸ δὲ πανηγυρικὸν τὸν ἐνεστῶτα. εἰ γὰρ καὶ προϋπαρχούσας πράξεις, καὶ μελλόντων εὐχὰς προσαναφέρομεν τῷ ἐγκωμιαζομένῳ, ἀλλ' ὅμως τὸν ἐνεστῶτα θηρώμενοι χρόνον. πρόσωπα δὲ ἔχουσι, τὸ μὲν δικανικὸν τοὺς δικάζοντας καὶ τοὺς δικαζομένους, τὸ δὲ πανηγυρικὸν τοὺς πανηγυρίζοντας καὶ τοὺς ἀκροατὰς, τὸ δὲ συμβουλευτικὸν τοὺς συμβουλεύοντας καὶ τοὺς πρὸς οὓς ἡ συμβουλή.

Ἑβδομόν ἐστι κεφάλαιον, πόσαι ῥητορικαὶ καὶ ποῖαι, καὶ ποίαν σὺν θεῷ μετερχόμεθα. εἰσὶν οὖν πᾶσαι πέντε. ἡ ἀντίστροφος τῇ φιλοσοφίᾳ, ᾗ ἐχρή-

tur ? Sic autem ſolvenda qvæſtio eſt : in trium ſpecierum ſingulis ratiocinio qvidem utimur ; ſed ab affectu qvi movet vel ad litigationem vel ad panegyrim , ſingulæ ſuam denominationem accipiunt. Nam qvia primus motus ab iraſcibili procedit, huic autem ratio miniſtravit, ideo dicimus litigationem ab iraſcibili ortum habere. Similiter & in aliis, qvia in conſultoria concupiſcentia rationem movit, & in panegyrica ratiocinium, ex affectu unde ortæ ſunt ſingulæ denominationem acceperunt. Finis judicialis ſive diſceptatoriæ, eſt juſtitia, ad hanc enim reſpiciens judex judicat ; conſultoriæ utilitas ; panegyricæ, bonum. Loca autem judicialis, tribunalia ; conſultoriæ, curiæ ; panegyricæ, cœtus. Tempora vero ceperunt, judicialis, præteritum ; conſultoria , futurum ; panegyrica, præſens. Etiamſi enim præterita geſta, & futurorum vota, ei qvem laudibus celebramus, referamus , attamen præſens ſemper obſervantes tempus. Perſonas autem habent, judicialis eos qvi judicant atqve eos de qvibus judicatur ; panegyrica, concionantes & auditores ; conſultoria, conſulentes & eos ad qvos conſilium initur.

VII. Septimũ caput, qvot ſint rhetoricæ, & qvales, & qvam Deo juvante ſectemur. Sunt igitur qvinqve. Qvæ philoſophiæ reſpondet, qva uſi

ſunt

στατο Πυθαγόρας, καὶ Σωκράτης καὶ Πλάτων. εἰ γὰρ καὶ περὶ τῶν ἀεὶ ὡσαύτως ἐχόντων πραγμάτων τοὺς λόγους ὡς φιλόσοφοι ἐποιοῦντο· ἀλλ' οὖν τινι πειθοῖ κεχρημένοι· καὶ τὸ ὡμολογημένον γὰρ χωρὶς πειθοῦς ἀποδεῖξαι ἀμήχανον, ἡ ἀντίστροφος τῇ πολιτικῇ, ἧς ἡγήσατο Μιλτιάδης, Κίμων, Θεμιστοκλῆς· τούτων δὲ διαφέρει ἡ ἀντίστροφος τῇ πολιτικῇ τῆς ἀντιστρόφου τῇ φιλοσοφίᾳ, τῷ τὴν μὲν τῇ φιλοσοφίᾳ ἀντίστροφον περὶ τῶν καθόλου διαλαμβάνειν· τὴν δὲ τῇ πολιτικῇ ἀντίστροφον οὐχ οὕτως. ἡ ἀντίστροφος τῇ διαλεκτικῇ. τούτῳ δὲ διαφέρει τῆς ῥητορικῆς ἡ διαλεκτική, τῷ τὴν μὲν διαλεκτικὴν κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν ποιεῖσθαι τὴν ζήτησιν· τὴν δὲ ῥητορικὴν διεξοδικῶς περὶ τῶν πολιτικῶν διαλαμβάνειν πραγμάτων. ἡγήσατο δὲ καὶ ταύτης Δημοσθένης τε καὶ Λυκοῦργος, καὶ ἄλλοι ῥήτορες. ἡ ἀντίστροφος τῇ συκοφαντικῇ, ἧς ἡγήσατο Ἀριστογείτων. ἡ ἀντίστροφος τῇ κολακευτικῇ, ἧς ἡγήσατο Δημάδης καὶ Ἀριστόδημος. πέντε οὖν ῥητορικῶν οὐσῶν, ἡμεῖς τὴν πέμπτην μετερχόμεθα.

ſunt Pythagoras, Socrates & Plato: etſi enim illi de rebus ſemper eodem modo ſe habentibus, utpote philoſophi verba fecerint, ſed tamen qvadam perſuadendi arte uſi, nam vel id qvod in confeſſo eſt, ſine perſuaſione demonſtrari neqvit. Qvæ reſpondet politicæ, qvarum principes fuere Miltiades, Cimon, Themiſtocles. In his autem differt ea qvæ politicæ reſpondet ab ea qvæ reſpondet philoſophiæ, qvod ea qvæ philoſophiæ reſpondet, de omnibus diſſerat; ea vero qvæ politicæ reſpondet, non item. Qvæ reſpondet dialecticæ: in eo autem differt dialectica a rhetorica, qvod dialectica per interrogationem & reſponſionem qvæſtiones agitet, rhetorica vero copioſe de politicis rebus diſſerat. Hujus principes fuere Demoſthenes & Lycurgus, aliiqve rhetores. Qvæ reſpondet ſycophanticæ, cujus princeps fuit Ariſtogiton. Qvæ reſpondet adulatoriæ, cujus principes fuere Demades & Ariſtodemus. Cum ergo qvinqve ſint rhetoricæ, nos qvintam præterimus.

Ὄγδοόν ἐστι κεφάλαιον, πόσοι τρόποι ῥητορικῶν ἀναγνώσεων. οὐδὲ γὰρ ῥαψῳδεῖν δεῖ ὡς τὰ ποιήματα, καὶ κωμῳδεῖν ὡς τὰ δράματα, ἢ ᾄδειν ὡς τὰ λυρικά, ἀλλ' ἑτέρως. εἰσὶ γοῦν τρόποι ῥητορικῶν ἀναγνώσεων τρεῖς. ὁ σύντονος ὁ καὶ μάλιστα ἐν ταῖς δικα-

VIII. Octavum caput eſt, qvot ſint modi rhetoricarum lectionum: neqve enim recitare oportet ut carmina, aut comice narrare ut dramata, aut canere ut lyrica; ſed alio modo. Sunt itaqve rhetoricarum lectionum modi tres; vehemens, qvi

Digitized by Google

νικοῖς πρωτεύαν κατα τὸ Ομηρικόν.

Καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν.

Οὗτος δὲ φράζεσθαι θέλει μετὰ σφοδροῦ τοῦ πνεύματος καὶ ζεούσης προθυμίας, τῆς πληγῆς τοῦ πνεύματος τὴν τραχεῖαν ἀρτηρίαν καθάπερ πλῆκτρον κτυπούσης, ὥστε προηγέρθαι τῆς φωνῆς τὴν ἀρτηρίαν. ὁ ἀνειμένος ὅς ἐστι τὸν τρόπον ἐπιεικής, ἠρέμα τοῦ πνεύματος τὴν ἀρτηρίαν πλήττοντος καὶ μελίχρουν τὴν φωνὴν ἀποτελοῦντος, ὡς τὸ ποιητικόν.

Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.

Ο μέσος ὅς ἐστι καὶ συμβουλευτικὸς καὶ ἐξηγητικὸς, καὶ ἐπιστολιμαῖος. Φυσικώτατα δὲ πνεῖ τὸ πνεῦμα ἐπὶ τούτου· καὶ οὔτε ἄγαν ὑπερπηδᾷ, ἵνα μὴ ἀποτελέσῃ τὸν σύντονον. οὔτε ὑφειμένως λέγεται, ἵνα μὴ ποιήσῃ τὸν ἀνειμένον· ἀλλὰ μέσῃ χρῆται ὁδῷ.

Ενατόν ἐστι κεφάλαιον, πόσαι πολιτεῖαι καὶ ποῖαι, καὶ ποίαν μετερχόμεθα. δεῖ δὲ πρότερον εἰπεῖν τίς ὁ ὅρος τῆς πολιτείας. πολιτεία τοίνυν ἐστὶν ἀρχὴ καὶ συνήθεια πραγμάτων. κ. τ. λ.

qvi maxime in judicialibus primas tenet ſecundum illud Homericum:

Et verba imbribus nivalibus ſimilia hybernis.

Hic autem pronuntiari debet cum vehementi ſpiritu, & ferventi animo, percuſſione ſpiritûs aſperam arteriam inſtar plectri pulſante; ita ut arteria prius excitetur, qvam vox. Item remiſſus, qvi mitis & ſuavis eſt, ſpiritu leviter arteriam pulſante, melleamqve vocem efficiente, ſecundum carmen illud,

Cujus lingua melle ſuavior fluebat loqvela.

Medius eſt conſultorius, narratorius & epiſtolaris: in hoc autem modo admodum naturali flat ſpiritus; neqve admodum exſurgit, ne vehementem ſonum efficiat; neqve remiſſe profertur, ne remiſſum edat; ſed mediâ incedit viâ.

IX. Nonũ caput eſt, qvot ſint politiæ, & qvales, & qvænam appetenda ſit. Opus autem eſt primo dicere, qvæ ſit politiæ definitio. Politia igitur eſt principium & conſuetudo rerum. &c.

III. De artium & diſciplinarum inventoribus.
ex Codice Coisliniano CCCLXXXVIII.

Εξεῦρον τὴν μὲν ἀριθμητικὴν Φοίνικες, τὴν δὲ μουσικὴν Θρᾶκες, τὴν δὲ ἀστρολογίαν Χαλδαῖοι.

Ποιηταὶ πέντε, Ομηρος, Ησίοδος, Πείσανδρος, Πανύασις, Αντίμαχος.

Arithmeticam qvidem invenerunt Phœnices, Muſicam Thraces, Aſtrologiam Chaldæi.

Poetæ qvinq;, Homerus, Heſiodus, Piſander, Panyaſis, Antimachus.

Digitized by Google

Ιαμβικοὶ τρεῖς, Σιμωνίδης, Αρχίλοχος, Ιππῶναξ.

Τραγῳδοποιοὶ έ. Αἴσχυλος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης, Ιων, Αχαιός.

Κωμῳδοποιοὶ ἀρχαίας κωμῳδίας ζ'. Επίχαρμος, Κρατῖνος, Εὔπολις, Αριστοφάνης, Φερεκράτης, Πλάτων· μέσης κωμῳδίας β'· Αντιφάνης, Αλεξις θύριος· νέας κωμῳδίας έ. Μένανδρος, Φιλιππίδης, Δίφιλος, (In marg. τινες διὰ τοῦ ι, ἄλλοι διὰ τοῦ ει διφθόγγου.) Φιλήμων, Απολλόδωρος.

Ελεγειποιηταὶ δ'· Καλλῖνος, Μίμνερμος, Φιλητᾶς, Καλλίμαχος.

Λυρικοὶ θ'. Αλκμὰν, Αλκαῖος, Σαπφὼ, Στησίχορος, Πίνδαρος, Βακχυλίδης, Ιβυκος, Ανακρέων, Σημωνίδης. ἰστέον οὖν ὅτι Σημωνίδης μὲν ὁ λυρικὸς διὰ τοῦ η γράφεται, Σιμωνίδης δὲ ὁ Ιαμβοποιὸς διὰ τοῦ ί. καὶ ἴσως ὁ μὲν παρὰ τὸ σῆμα, ὁ δὲ παρὰ τὸ σιμός.

Ρήτορες θ'. Δημοσθένης, Λυσίας, Υπερείδης, Ισοκράτης, Αἰσχίνης, Λυκοῦργος, Ισαῖος, Αντιφῶν, Ανδοκίδης.

Ιστορικοὶ ί. Θουκυδίδης, Ηρόδοτος, Ξενοφῶν, Φίλιππος, Θεόπομπος, Εφορος, Αναξιμένης, Καλλισθένης, Ελλανικος, Πολύβιος.

Περὶ ποιητῶν.

Οσοι διὰ στίχων καὶ Ιάμβων ἔφρασαν· Ομηρος στίχους, Ησίοδος στίχους, Απολλώνιος στίχους, Θεόκριτος ὁμοίως,

Jambici tres, Simonides, Archilochus, Hipponax.

Tragici qvinqve, Æſchylus, Sophocles, Euripides, Jon, Achæus.

Comici veteris Com̃œdiæ ſeptem, Epicharmus, Cratinus, Eupolis, Ariſtophanes, Pherecrates, Plato: mediæ Comœdiæ duo, Antiphanes, Alexis Thurius: novæ Comediæ qvinqve, Menander, Philippides, Diphilus, Philemon, Apollodorus.

Elegiarum poetæ qvatuor, Callinus, Mimnermus, Philetas, Callimachus.

Lyrici novem, Alcman, Alcæus, Sappho, Steſichorus, Pindarus, Bacchylides, Ibycus, Anacreon, Semonides. Sciendum eſt Semonidem Lyricum per e ſcribi, Simonidem vero Jambicum per i: & fortaſſe alius a σῆμα, ſignum, alius a σιμὸς, ſimus.

Rhetores novem, Demoſthenes, Lyſias, Hyperides, Iſocrates, Æſchines, Lycurgus, Iſæus, Antiphon, Andocides.

Hiſtorici decem, Thucydides, Herodotus, Xenophon, Philippus, Theopompus, Ephorus, Anaximenes, Calliſthenes, Hellanicus, Polybius.

De Poëtis.

Qvi per verſus & jambos loqvuti ſunt, Homerus verſus edidit, Heſiodus verſus, Apollonius verſus, Theocritus

Αρατος ὁμοίως, Νίκανδρος ὁμοίως· Μένανδρος ἰάμβους, Οππιανὸς ὁμοίως, Καλλίμαχος ὁμοίως, Σοφοκλῆς ὁμοίως, Αἴσχυλος ὁμοίως, Λυκόφρων ὁμοίως, Πίνδαρος ξένα μέτρα καὶ τοῖς νῦν ἀγνοούμενα.

critus ſimiliter, Aratus ſimiliter, Nicander ſimiliter. Menander jambos, Oppianus ſimiliter, Callimachus ſimiliter, Sophocles ſimiliter, Æſchylus ſimiliter, Lycophron ſimiliter: Pindarus peregrina carmina & hoc tempore ignota.

Οσοι γραμματικοὶ, Διονύσιος ὁ Θρᾷξ, Απολλώνιος Δύσκολος, Αλέξανδρος, Αστυάγης, Αγαπητὸς, Σέργιος ὁ νεώτερος, Αὐξόνιος, Αδραστος, Θεαγένης, Ηρωδιανὸς, Θεοδόσιος ὁ ... Τρύφων, Δίδυμος ὁ νεώτερος, Νικοκλῆς, Εὐδαίμων, Ωρος, Διονύσιος ὁ Αλικαρνασεὺς, Πορφύριος, Αχιλλεὺς, Αρκάδιος, Ωραπόλλων, Τιμόθεος Γαζαῖος.

Qvicumqve grammatici, Dionyſius Thrax, Apollonius Dyſcolus, Alexander, Aſtyages, Agapetus, Sergius junior, Auxonius, Adraſtus, Theagenes, Herodianus, Theodoſius, . . . Tryphon, Didymus junior, Nicocles, Eudæmon, Orus, Dionyſius Halicarnaſeus, Porphyrius, Achilles, Arcadius, Orapollo, Timotheus Gazæus.

Οσοὶ περὶ ὀρθογραφίας, Απολλώνιος, Ηρωδιανὸς, Ωρος, Ρωμανὸς, Θεοδόσιος ὁ Φιλόπονος, ὁ Χάραξ, ὁ Χοιροβοσκός.

Qvi de orthographia, Apollonius, Herodianus, Orus, Romanus, Theodoſius, Philoponus, Charax, Chœroboſcus.

Οσοι περὶ διχρόνων. Ωρος, Παμπρέπιος, Αἰθέριος Απαμεὺς, Ωρος, (ſic) Στέφανος ὁ Κωνσταντίνου πόλεως.

Qvi de dichronis ſive de vocalibus ancipitibus, Orus, Pamprepius, Aetherius Apameenſis, Orus (*bis*) Stephanus Conſtantinopolitanus.

Οσοι ἐθνικῶν (i. περὶ ἐθνικῶν) Ωρίων Θηβαῖος, Μητρόδωρος, Φιλόξενος, Λογγῖνος.

Qvi de Gentilibus, Orion Thebæus, Metrodorus, Philoxenus, Longinus.

Πίναξ τῶν ἐν ἰατρικῇ διαπρεψάντων.

Tabula eorum qvi in Medicina floruerunt.

Δημόκριτος, Ιπποκράτης, Διοσκορίδης, Αρχιγένης, Ρούφων, Γαληνὸς, Φιλάγριος, Θέων, Αλέξανδρος Αφροδισιεὺς, Αλέξανδρος Τραλλιανὸς, Δημοσθένης, Σεύηρος, Φιλούμενος, Διοκλῆς, Λεονίδης, Ατταλος, Σωρανὸς, Οριβάσιος, Αέτιος, Ιάκωβος, Σκύπαλος.

Democritus, Hippocrates, Dioſcorides, Archigenes, Rufon, Galenus, Philagrius, Theon, Alexander Aphrodiſieus, Alexander Trallianus, Demoſthenes, Severus, Philumenus, Diocles, Leonides, Attalus, Soranus, Oribaſius, Aetius, Jacobus, Scypalus.

Digitized by Google

Οἱ τούτων ὑπομνηματισαὶ, Σώπατρος, Παῦλος, Αθανάσιος, Φοιβάμμων.

Horum commentatores, Sopater, Paulus, Athanaſius, Phœbammon.

Εν δὲ τῇ φιλοσοφίᾳ ἔπρεψαν, Πλάτων, Αριστοτέλης ὁ τούτου μαθητὴς, ὧν τὸν μὲν Πλάτωνα ὑπομνηματίζουσι πλεῖστοι· χρησιμώτεροι δὲ Γάϊος, Αλβῖνος, Πρισκιανὸς, Ταῦρος, Πρόκλος, Δαμάσκιος, Ιωάννης ὁ Φιλόπονος, ὅστις καὶ κατὰ Πρισκιανοῦ ἠγωνίσατο, πολλάκις δὲ καὶ κατὰ Αριστοτέλους· τὸν δὲ Αριστοτέλην καὶ αὐτὸν ὑπομνηματίζουσι πλείονες, ὧν χρησιμώτεροι Πορφύριος Φοῖνιξ, Αλέξανδρος Αφροδισιεὺς, Αμμώνιος, Αῤῥιανὸς, Ατόκιος, Ζαχαρίας, καὶ Τριβοῦνος .... ἀδελφός.

In philoſophia claruerunt, Plato, Ariſtoteles ejus diſcipulus, qvorum Platonem qvidem commentariis illuſtrarunt plurimi: præſtantiores vero Gajus, Albinus, Priſcianus, Taurus, Proclus, Damaſcius, Joannes Philoponus, qvi contra Priſcianum concertavit, ſæpe item contra Ariſtotelem. Ariſtotelem etiam commentariis illuſtrarunt plures, qvorum utiliores ſunt Porphyrius Phœnix, Alexander Aphrodiſieus, Ammonius, Arrianus, Atocius, Zacharias, & Tribunus .... frater.

Ονόματα ιϐ΄. θεῶν· Ζεὺς, Ποσειδῶν, Αρης, Ερμῆς, Απόλλων, Ηρα, Αθηνᾶ, Αφροδίτη, Λητὼ, Αρτεμις, Εςία, Δήμητρα.

Nomina duodecim deorum: Jupiter, Neptunus, Mars, Mercurius, Apollo, Juno, Minerva, Venus, Latona, Diana, Veſta, Ceres.

IV. Index ſcriptorum in Philopono de mundi æternitate memoratorum.

Majoribus numeris argumenta Procli, minoribus capita ſolutionum denotantur.

Alexander Ariſtotelis interpres. VI. 22. ejus commentarii in libros de demonſtratione. III. 3. in primum de cœlo. VI. 27. ſententiam Philoſophi qvam optime inveſtigavit. id.

Anaxagoras primus velut ex ſomno evigilans inter Græcorum Philoſophos, Mundi cauſam efficientem DEum celebravit. VI. 20. ejus dogma, nullius rei naturam certam & definitam, ſed pro mutua aliarum rerum comparatione qvælibet vim ſuam habere IV. 11.

Qvinta eſſentia ab Archyta ante Ariſtotelem inducta. XIII. 15.

Ariſtoteles per viginti annos Platonis diſcipulus. VI. 27. Ejus liber de Mundo VI. 18. de motu VII. 3. de demonſtratione VI. 18.

Platonis doctrinam de ideis ubiqve oppugnat, præcipue Metaphyſicorum

ſicorum τὸ μεῖζον ἄλφα in hoc impendit. II. 2. juniores Platonici diſſenſum Philoſophorum Platonis & Ariſtotelis non ferentes, illorum dicta perperam interpretantur. id.

Atticus Platonicus VI. 27. XIII. 15.

Comici dictum : οἴει τοσαύτην τοὺς Θεοὺς ἄγειν σχολὴν ὥστε τὸ κακὸν καὶ τἀγαθὸν νέμειν ἑκάστῳ ; XVI. 4.

Democriti mundi infiniti. VI. 27. 29. XIII. 18. Vide & infra, in Opheo.

Ὁ Ἐμπεδοκλῆς σοφῶς, παρὰ μέρος κοσμοποιῶν qvi per vices mundos efficit. πλὴν ὅτι πολλάκις ἐκεῖνος, δὶς δὲ ἡμεῖς. X. Vide infra, in Orpheo.

Ephorus hiſtoriæ initium ſumſit ab Heraclidarum deſcenſu. VI. 8.

Epicureorum Deum tollentium impietas. VI. 18.

Euclides VI. 21.

Euripides IX. 3.

Euſebius Cæſarienſis prolixa fragmenta Philoſophorum excerpſit. VI. 27.

Galenus Medicorum Plato, ὁ Πλάτων τῶν ἰατρῶν. ἐν τῇ διαγνωστικῇ. IX. 2. ἀνὴρ φυσικώτατός τε καὶ οὐδὲν ἧττον τῆς ἰδίας ἐπιστήμης τὰ κατὰ φιλοσοφίαν ἠκριβωκὼς θεωρήματα. ἐν τετάρτῳ λόγῳ ἀποδεικτικῆς πραγματείας XVII. 5.

Heraclitus II. 2. ejus opinio, Solem ſemper gigni. XIII. 15. omnia eſſe in motu & fluxu perpetuo. VII. 6. mundum procreari & interire per vices. VI. 27. Ἡρακλείτειος τὴν δόξαν Plato. II. 2.

Heſiodus. vide in Homero & Orpheo.

Hippocrates VII. 17.

Homerus IV. 13. V. 1. VI. 18. 21. IX. 3. XVIII. 8. Heſiodus & Homerus pulſi civitate à Platone. XVIII. 10.

Homero oriens, mundi dextera, ſiniſtra occaſus. VI. 24.

Manichæorum duo principia, Deus & materia. XII. 2.

Minos & Rhadamantus Legiſlatores XVIII. 8.

Oracula XVI. 4.

Orphei verſus de DEo, & Mundo. VI. 18. IX. 4. XVIII. 7. Orpheus & Heſiodus Theologi, ac Plato mundum ortum dicunt : procreari & interire per vices Empedocles, Stoici & Heraclitus : ortum & interire, Democritus. VI. 27.

Plato ſæpiſſime allegatur. Ejus Epiſtola ad Dionyſium Syracuſanum de omnium rerum cauſa. VI. 18. XVIII. 10. ad Perdiccam IX. 4. ejus dictum : εἰ μὴ σὺ σαυτοῦ ἀκούσῃς, ἄλλῳ λέγοντι μηδέποτε πιστεύσῃς. XI. 8.

Ariſtotelis dictum initio Ethicorum, *Amicus Plato, ſed magis amica veritas.* II. 2. VI. 8. VII. 2.

Platoni non in omnibus credendum: cum ſæpius à vero aberraſſe. IX. 1. ſeqq. fabulis libenter uſus. XVIII. 8. ſeqq. οὐρανὸν συνήθως τὸν κόσμον καλεῖ. XIII. 12.

Plotinus I. 8. VII. 4. XIII. 2. XVI. 3. 4. XVIII. 2. ἐν τῷ περὶ νοητῶν ἢ περὶ ἀγαθοῦ. II. 5. IV. 16. ἐν τῷ περὶ κόσμου λόγῳ XIII. 15. Καλῶς ὁ Πλωτῖνος τεθεολόγηκεν. XVI. 4.

Poëtarum de Deo ſententiæ. XVI. 4. de Diis μυθολογήματα. XVIII. 8.

Porphyrii Phœnicis commentarii in Timæum VI. 8. 21. 22. 25. 27. liber primus XIII. 15.

Proclus Platonis διάδοχος. XVIII. 4. ἐν τῷ περὶ φωτός. I. 7. ἐν τῷ λόγῳ τῷ περὶ τῶν δέκα πρὸς τὴν πρόνοιαν ἀπορημάτων. II. 5. IV. 13. XVI. 3. 4. ἐν τῷ λόγῳ ὃς ἐπιγέγραπται ἐπίσκεψις τῶν πρὸς τὸν Πλάτωνος Τίμαιον ὑπὸ Ἀριστοτέλους ἀντειρημένων. II. 2. IV. 11. 14. VI. 7. 15. 27. 29. VIII. 1. IX. 2. XIII. 1. 15. XVI. 4. XVIII. 5. Commentarius in Timæum Platonis. VI. 8. liber qvintus IX. 11. in Phædrum. VII. 2. 3. 4.

Protagoræ dogma, nihil certi ac definiti naturam habere. XI. 14.

Orbis ἀναστρος à Ptolemæo repertus. XIII. 18.

Pythagoræorum ænigmata. VI. 24.

Stoicorum & Pythagoreorum ſententia de materia prima. XI. 1. Stoicorum de mundi interitu. VI. 27.

Tauri Platonici, commentaria in Timæum VI. 8. 21. 22. 27. ex libro primo XIII. 15.

Plato ſua ex ſacris litteris, ἐκ τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἀναλεξάμενος, ὡς καλῶς τινες τῶν ἡμετέρων ἐπεσημήναντο. VI. 28.

οἱ παρ' ἡμῖν Θεολόγοι, ſacri ſcriptores I. 3. θεῖον λόγιον VI. 4. cum Propheta (Moſe) colloqvens DEus. VI. 7. οἱ τοῦ καθ' ἡμᾶς λόγου διδάσκαλοι. VI. 27.

Theologi gentium, ſupra in Orpheo. circulum lacteum, animarum ſedem eſſe pronunciabant. VII. 20.

Græcorum Theomachi potius qvam Theologi, qvi Deum res ſingulas noviſſe & perſpectas habere negarunt. XVI. 4.

Theophraſtus VI. 21. XIII. 15. ἐν τῷ περὶ φυσικῶν δοξῶν. VI. 8. & 27.

Timæus, docet mundum γεγονέναι, καὶ γάρ φέρεται αὐτοῦ σύγγραμμα περὶ τοῦ παντὸς ὡς γενητοῦ· VI. 8. ἀστρονομικώτατος. VI. 7.

Index

Index Scriptorum

in univerſis Philoponi ad Ariſtotelem commentariis memoratorum,

concinnatus à me ad paginas, vel ubi hæ deficiunt ad ſubſignatas in ima pagina, literas Græcarum editionum, & in Metaphyſicorum libros, ad paginas editionis quæ ſola exſtat Latinæ.

A in priora, AA in poſteriora Analytica. An. de anima. G. de generatione & interitu, GG. de generatione animalium, M. in Metaphyſica, MM in Meteora, P. in libros Phyſicorum denotat.

Abderitanæ voces τροπὴ, διαθιγὴ, ῥυσμός. An. b. 14. M. 3. G. 7. P. c. 15.

Ægyptiorum obſervationes aſtronomicæ. MM. 96. b. 97. b.

Æſchylus Hippocratis Chii diſcipulus. MM. 94. b. 96.

Ajax Telamonius & alius Oilei. G. 30. *Ajax μεγαλόψυχος.* AA. 94. b.

Alcmæon. An. b. 16. Pythagoreus. An. c. 8. M. 3. Crotoniates. Gg. 66. b. ſcripta ejus negat ſe habuiſſe Philoponus An. c. 8. οὔτε γὰρ συγγράμματα τῶν ἀνδρῶν τούτων πρόχειρα ἡμῖν ἐστιν.

Alexandri Magni ad Ariſtotelem Epiſtolæ. λέγουσι δὲ καὶ Ἀλέξανδρον ἐξ ἰνδῶν Ἀριστοτέλει γράψαι, ὡς ἕτεροί φασιν ἐκ Βαβυλῶνος, ὡς καὶ οἱ ἐνταῦθα σοφοὶ σώματος ἑτέρου φασὶν εἶναι τὸν οὐρανόν. MM. 79. b.

Alexander An. a. 10. 11. 16. b. 1. 3. 12. c. 8. 14. 15. d. 14. e. 9. 10. f. 3. 8. g. 2. 3. 7. 11. 13. 15. h. 4. 8. 10. i. 5. k. 16. l. 8. m. 10. o. 12. q. 2. 3. 4. 5. 8. 10. 11. 12. 13. r. 11. ſ. 5. 7. 8. 9. MM. 77. a. b. 78. b. 80. b. 81. 82. b. 85. 86. b. 87. a. b. 88. 90. 93. b. 95. 99. a. b. 101. b. M. 2. G. 3. b. 4. 6. 13. b. 14. 19. 23. 28. 31. a. b. 49. b. 52. b. 55. b. 57. 59. b. 64. 70. P. b. 16. i. 14. m. 18. t. 1. 4. A. VIII. b. LIV. b. LXXIII. b. LXXIX. XCIV. b. CVIII. b. AA. 3. b. 11. 15. b. 27. b. 31. 35. b. 38. 40. 43. 52. 57. b. 72.

Aphrodiſienſis. A. V. b. G. 18. b. An. a. 5. q. 2. ἐν τῷ ὑπομνήματι. An. o. 9. ἔν τινι μονοβίβλῳ. A. XXXIII. b.

Peripateticus. An. c. 14. 15. Soſigenis diſcipulus. A. XXXIII. b. μὴ πολλὴν ἕξιν μαθηματικὴν ἔχων. AA. 35. b.

Ἀριστοτελικὸς MM. 83. ὁ ἐξηγητής. G. 15. 19. b. 48. 50. b.

ᾧ φίλον ἀκριβέστερον μαθεῖν, ἐντυγχανέτω τοῖς Ἀλεξάνδρου ὑπομνήμασι. An. d. 6. ὑπόμνημα in libros de Cœlo. MM. 87. b.

ἐξηγεῖται πάνυ προσφυῶς. An. e. 5. προσφυέστερον. G. 4.

liber ſingularis de anima. ἔγραψε δὲ καὶ περὶ ψυχῆς ἴδιον βιβλίον. An.

An. e. 8. ſententiam ſuam de anima venditare volens, Ariſtotelemqve ſibi conſentientem inducere, commentarium in ejus libros de anima ſcripſit, notante Plutarcho (Athenienſi) A. a. 10. invitus animam immortalem cogitur confiteri. An. e. 8.

Ammonius Philoſophus. An. o. 13. q. 3. Ammonius Hermei, *ὁ ἡμέτερος διδάσκαλος*. MM. 101. b. *ὡς καὶ ἐν τοῖς περὶ ἑρμηνείας ὁ ἡμέτερος εἶπε διδάσκαλος*. A. VII. b. magiſter Aſclepii. M. 4. noſter Philoſophus, id. *καθάπερ φιλόσοφος ἔλεγεν*, intellige Ammonium AA. 35. b. ut 57. b. *ὁ μὲν οὖν φιλόσοφος ὑπέστιξεν - - ἐμοὶ δ' οὐ δοκεῖ καλῶς τεθεῖσθαι ἡ ὑποστιγμή*. & 72. *ἔλεγε δὲ ὁ φιλόσοφος μὴ καλῶς λέγειν τὸν Ἀλέξανδρον*. & A. LXXXI. b. *πρὸς ταῦτα ἀπολογούμενος ὁ φιλόσοφος ἔλεγεν*.

Ad Anatomias provocat Gg. 6. b.

Anaxagoras. An. b. 16. c. 1. 5. 7. 9. f. 4. q. 5. 6. MM. 79. 106. a. b. 107. M. 2. a. b. 3. b. 4. a. b. 6. b. 15. 17. 25. b. 43. 47. b. 49. a. b. 50. b. 53. Gg. 17. 72. 81. b. 83. b. 93. b. G. 3. a. b. 4. a. b. 5. 6. b. 29. a. b. 43. 62. b. 63. b. P. a. 1. 10. 11. c. 2. 3. 4. 5. 6. 8. 10. 11. 12. f. 12. g. 10. h. 13. k. 14. l. 2. m. 2. AA. 29. talia eſſe entia qvalia exiſtimantur. M. 15. docens eſſe aliqvod medium inter contradictoria, facit omnia falſa. M. 17. adverſus Anaxagoram Ariſtoteles ſcripſit librum *περὶ ἀτόμων γραμμῶν*, oſtenſurus *ὅτι ἀδύνατον ἄτομα εἶναι μεγέθη*, magnitudines non poſſe eſſe indiviſibiles. P. m. 8.

Anaximander. An. c. 5. M. 41. 49. G. 3. 46. 53. 54. 13. P. a. 10. c. 1. d. 7. l. 2. 12. 13.

Anaximenes. An. a. 4. c. 5. 7. G. 3. 46. P. a. 10. c. 1. 2. 3. 4. 5. d. 7. l. 2.

Andronicus Rhodius An. a. 13.

Antiphontis qvadratura Circuli. P. a. 13. AA. 26. 33. de naturâ ſententia. P. f. 3.

Antiſthenes. M. 23. b.

Antiſthenii. M. 34. b.

Apollonius poëta. A. XXX. b. (Rhodius.)

Apollonii Pergæi demonſtratio cubi duplicandi. AA. 24.

Aratus. An. f. 7. MM. 76. b. 85. b. 100. b. 103. AA. 36. b. *ἐν διοσημείαις*. MM. 100.

Archelaus. An. b. 16.

Archimedis qvadratura circuli. AA. 26.

Archinus, Theophraſto antiqvior. M. 67.

Achytas.

Digitized by Google

Archytas. M. 34.
Ariſtæi archontis Athenienſis mentio MM. 97.
Ariſtarchus. vide infra, Mathematici.
Ariſtippus Sophiſta vituperans ſcientias. M. 8. b.
Ariſtophanes ἐν ἐκκλησιαζούσαις. G. 6.
Ariſtotelis τὰ περὶ τ' ἀγαθοῦ ἐπιγραφόμενα περὶ φιλοσοφίας λέγει· ἐν ἐκείνοις δὲ τὰς ἀγράφους συνουσίας τοῦ Πλάτωνος ἱστορεῖ ὁ Ἀριστοτέλης, ἔστι δὲ γνήσιον αὐτοῦ τὸ βιβλίον. ἱστορεῖ οὖν ἐκεῖ τὴν Πλάτωνος καὶ τῶν Πυθαγορείων περὶ τῶν ὄντων καὶ τῶν ἀρχῶν αὐτῶν δόξαν. An. c. 2.
Ariſtoteles ἐν τοῖς περὶ φιλοσοφίας ſcripſit Orphei non eſſe qvæ ſub ejus nomine feruntur carmina. An. f. 5. ἄγραφα τοῦ Πλάτωνος δόγματα καλεῖ διαιρέσεις. G. 50. b. ἐκ τῶν ἀγράφων Πλάτωνος συνουσιῶν ἱστορεῖ ὁ Ἀριστοτέλης. G. 7. P. n. 8. 11. τοὺς ἐν κοινῷ λεγομένους λόγους λέγοι ἂν ἢ τὰς ἀγράφους αὐτοῦ συνουσίας πρὸς τοὺς ἑταίρους, ἢ τὰ ἐξωτερικὰ συγγράμματα, ὧν εἰσὶ καὶ οἱ διάλογοι, ὧν ὁ Εὔδημος, ἅπερ διὰ τοῦτο ἐξωτερικὰ κέκληται, ὅτι οὐ πρὸς τοὺς γνησίους ἀκροατὰς ἐγράφη, ἀλλ' εἰς τὴν κοινὴν καὶ τὴν τῶν πολλῶν ὠφέλειαν. An. e. 2. Vide infra in Platone.
Ariſtotelis modeſtia, libenter cedens certiora obſervantibus. Gg. 77. πανταχοῦ φιλογεωμέτρης ὁ φιλόσοφος. A. XVII. b.
animam immortalem ſtatuit. An. e. 8. 10. f. 7. μάταιοι οἱ ὑπονοήσαντες αὐτὸν θνητὴν αὐτὴν, δοξάζειν· 11. anima ἄλογος, ἐντελέχεια, à corpore inſeparabilis. Sed anima λογικὴ ſeparabilis & immortalis. f. 8. Deum cauſam omnium. G. 66.
ἐν τοῖς ἀποδεικτικοῖς. P. a. 7. f. 2. 8. i. 4. p. 16. A. LXXVI. b. An. a. 2. 11. 13. g. 10. k. 4. q. 14. M. 9. 10. 13. a. b. Gg. 60. G. 23. b.
φασὶ ὡς τεσσαράκοντα εὑρέθη τῶν ἀναλυτικῶν βιβλία ἐν ταῖς παλαιαῖς βιβλιοθήκαις, καὶ τὰ τέσσαρα μόνα ταῦτα ἐκρίθησαν εἶναι Ἀριστοτέλους. A. IV.
περὶ γενέσεως καὶ ἀναλύσεως τῶν συλλογισμῶν. A. LXXXV. b.
περὶ ἀναπνοῆς καὶ ἐκπνοῆς. An. m. 1. Gg. 8.
περὶ αἰσθήσεως καὶ αἰσθητῶν. Gg. 54. 105. b.
περὶ ἀτόμων γραμμῶν liber à nonnullis tributus Theophraſto. G. 8. b. περὶ ἀδιαιρέτων μεγεθῶν. G. 37. adverſus Anaxagoran. P. m. 4.
περὶ ζώων μορίων. Gg. 74.
περὶ γενέσεως ζώων. An. a. 5.
περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς. P. a. 1. 9. f. 7. 10. h. 8. k. 1. l. 7. m. 2. An. a. 10. b. 9. c. 9. f. 2. g. 11. h. 12. 15. 16. i. 2. 3. 4. 5. 6. n. 11. M. 4. b. Gg. 59.

Digitized by Google

Ariſtotelis *περὶ ἑρμηνείας* An. a. 16. b. 6. g. 6. p. 1. q. 15. r. 16. P. l. 2. 8. A. VIII. b. IX. XV. LXXXI. XCI. AA. 3. 30. b. 31. 33. 34. b. male pro ſuppoſito ſcripto habuit Andronicus Rhodius An. a. 13. b. 4.

Eudemus dialogus (de animæ immortalitate) An. e. 1. 2. 3.

περὶ μορίων Ζώων. An. a. 5. 12. d. 16. h. 8. m. 1. Gg. 3. b. 10. b. 29.

περὶ Ζώων ἱςορία. An. h. 11. ſ. 5. M. 63. 66. b. Gg. 6. a. b. 67. b. 80. b. G. 1. 28. b. P. a. 1.

Ad Diarem Epiſtolæ. k. 2.

ἐν τοῖς ἠθικοῖς. An. a. 11. h. 8. P. a. 2. i. 6. AA. 73. b. 74. *ἐν τοῖς περὶ φιλοσοφίας.* P. f. 15.

περὶ κινήσεως (libri poſteriores Phyſicorum) P. a. 1.

ἐν κατηγορίαις. An. e. 4. f. 1. 16. h. 10. k. 15. o. 7. q. 7. G. 17. 31. b. 34. b. 49. b. P. a. 14. d. 7. e. 5. g. 6. l. 5. AA. 3.

περὶ μετάλλων mentio poſt alia ſcripta phyſica Ariſtotelis. MM. 76. G. 1. 28. b. P. a. 1.

μετὰ τὰ φυσικά. AA. 75. An. a. 9. 10. 11. b. 1. c. 8. h. 8. 10. q. 14. 15. r. 8. Gg. 28. b. P. a. 2. 9. e. 3. h. 7. 9. librum ſecundum Metaphyſicor. nonnulli tribuerunt Paſicrati. M. 7. librum undecimum Peripatetici inſcribunt *κ'*. M. 2. 45. *ἐν τῷ ἐλάττονι ἄλφα.* AA. 73. b. in Metaphyſica Ariſtoteles *θεολογεῖ φυσικῶς.* P. a. 3.

Μετεώρα. An. b. 2. d. 16. i. 2. k. 10. m. 9. Gg. 8. b. 52. b. 99. G. 1. 28. b. 33. b. 55. b. 62. b. P. a. 1.

ἐν τοῖς πρὸς Ξενοκράτην An. f. 15. reſpiciuntur qvæ lib. 1. de anima adverſus Xenocratem diſputaverat Ariſtoteles. ſic *ἐν τῷ περὶ ὀσφρήσεως, ἐν τῷ περὶ ἁφῆς λόγῳ*, eſt in his ipſis libris de anima, l. 4. m. 10.

περὶ οὐρανοῦ. P. a. 1. 4. h. 7. 9. l. 7. m. 2. 4. A. LXII. b. G. 1. 7. 8. b. 19. 28. b. 37. 51. b. An. a. 14. c. 8. l. 5. MM. 102. b. M. 63. 65.

Librorum de cœlo argumentum. G. 1. a. b. 2. 37. a. b.

ποιητική. An. h. 12.

Problemata Gg. 99.

Sophiſtici elenchi. AA. 3. a. b.

Topica. M. 26. b. 30. b. 45. b. AA. 3. 40. b.

περὶ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρσεως. An. r. 13. Gg. 104. b.

Φυσικά. An. a. 10. 15. b. 9. c. 5. 10. 12. 13. 14. e. 12. g. 1. 4. 8. h. 9. 14. i. 5. 9. 16. k. 14. n. 4. o. 12. 14. q. 7. 12. r. 5. ſ. 4. M. 4. b. 11. b. 12. 15. b. 17. b. 53. b. Gg. 16. 30. b. G. 1. 9. 11. b. 12. a. b. 17. 18. 19.

Digitized by Google

18. 19. b. 20. b. 30. a. b. 31. a. b. 40. 41. 46. 47. 60, 64. a. b. 66. b. 67. 69. b. AA. 67. b. 73. b. 88. b. 89.

περὶ φυτῶν. G. 1. P. a. 1.

περὶ ψυχῆς. M. 8. 10. b. 30. Gg. 36. b. 40. b. 54. G. 66. b.

Ariſtotelis λόγοι ἐξωτερικοὶ infra in Johanne.

οἱ ἀριστοτελικοί. An. ſ. 8.

ὡς ἀποδέδεικται ἐν ἀριθμητικοῖς λόγοις. An. o. 6. Arithmetici. M. 55. b. 56. b. 64. P. k. 13.

Arrianus ἐν τῷ περὶ μετεώρων. MM. 79.

Aſclepius. M. 4.

Aſtronomi. An. k. 7. AA. 40. eorum opinio ſolem centies majorem eſſe terrâ. An. p. 12. eorum prædictiones. MM. 76. b.

Atlas habens cœlum. M. 22. b.

Atreus Aſtronomus qvi obſervavit primus planetas contrario cæteris ſtellis motu ferri. MM. 100. b.

οἱ Ἀττικοὶ ἐξηγηταί. An. a. 10. b. 5. 7. 9. 10. m. 15. Themiſtium intellige.

Attice, πρῶτον εἰπεῖν pro πρῶτον εἰπεῖν χρή. A. IV. b.

Autolycus περὶ κινουμένης σφαίρας. AA. 66. b.

Bryſonis qvadratura circuli. AA. 26. b. 33.

Cæneus Sophiſta qvi dixit ignem augeri πολλαπλασίονι ἀναλογίᾳ. AA. 35. b.

Callippus Aſtronomus. M. 51. b. 52.

Callias pro qvolibet homine. M. 5. b. 22. 26. b. 28. 30. b. 33. AA. 30. b. &c. *Sic Cleon* M. 32. A. LXVII. a. b. *Callippus*, 32. b. *Alexander* 37. b. Gg. 19. b. *Plato.* Gg. 102. *Ajax* & *Therſites* Gg. 116. b. *Dio* A. XXXXII. b. *Socrates* 42. b. Gg. 3. b. 5. 44. b. 51. 57. 87. b. 88. G. 24. b. 25. 70. &c.

Chaldæi. M. 67.

Chriſtiana doctrina. οὔτε Πλάτωνι δοκεῖ τὸ τὸν Θεὸν νοῦν εἶναι, οὔτε τοῖς εὐσεβέσι δόγμασιν. An. q. 7.

Chriſto vero Deo noſtro gloria. M. 67. b.

Comœdia vetus AA. 35.

Coriſcus Muſicus. M. 18. b. AA. 60. 61.

Cratylus. M. 3. b. Heracliti diſcipulus. M. 15. b.

Critias unus è XXX tyrannis. An. a. 4. Socratis diſcipulus. nihil ſcripſit præter πολιτείας ἐμμέτρους. An. c. 8.

Critias Sophiſta, diverſus à tyranno, cujus verſus αἷμα γὰρ ἀνθρώποις περικάρδιόν ἐστι νόημα. An. c. 8.

Damaſcius. MM. 86. b. 99. b. 104. b.

Democritus. An. a. 4. 16. b. 14. 15. 16. c. 1. 5. 6. 7. d. 2. 4. 5. 6. 7. e. 6. 12. 14. 15. f 4 MM 97. a. b. M. 2. b. 18. b. 25. b. 31. b. 32. 34. 49. 55. b. 60. Gg 47. b. 48. b. 58. b. 60. 81. a. b. 82. a. b. 83. a. b. 90. b. 91. 119. a. b. G. 2. 3. a. b. 4. a. b. 5. b. 6. a. b. 7. 8. b. 9. a. b. 10. a. b. 29. a. b. 29. a. b. 32 35. b. 36. a. b. 37. 39. b. 40. 43. b. P. a. 1. 10. 11. c. 12. f. 12. g. 9. k. 14. 15. n. 1. p. 13. q. 11. AA. 29.

ejus vocabula ῥυσμὸς figura, τροπὴ poſitio, διαθιγὴ ordo. An. b. 14.

nihil eſſe verum vel nobis certe obſcurum. M. 15.

ejus dogmata πιθανώτερα Platonicis. G. 6. b. Empedocles cogitur Democriti atomos admittere G. 36. b.

οἱ περὶ Δημόκριτον γεγυμνασθέντες τοῖς φυσικοῖς πράγμασιν. G. 6. b.

οἱ Δημοκρίτειοι. An. b. 16.

Dialectici & Sophiſtæ amicti Philoſophi figurâ. M. 12. b.

Diares Ariſtotelis amicus An. k. 2. 3.

Diogenes Apolloniates. An. c. 7. M. 3. 4. G. 3. 29. b. 46. P. a. 10.

Empedocles. An. c. 1. 5. 9. 10. e. 4. 5. f. 2. h. 15. 16. i. 1. k. 16. p. 3. 4. 5. q. 15. 16. r. 11. M. 2. b. 3. b. 4. a. b. 6. b. 10. b. 13. 15. 18. b. 25. b. 41. 49. 50. b. 53. 66. Gg. 16. a. b. 17. (ex hoc apparet Philoponi tempore jam perdita Empedoclis ſcripta) 31. 49. 59. a. b. 60. 81. a. b. 82. a. b. 83. a. b. 101. b. 105. b. G. 3. a. b. 4. a. b. 5. a. b. 6. b. 28. b. 29. 35. a. b. 36. b. 40. 42. 46. b. 47. 50. b. 53. 57. b. 58. a. b. 59. a. b. 70. P. a. 10. c. 2. 4. 5. 12. d. 2. 7. f. 12. g. 9. 10. h. 13. 14. 15. 16. k. 15. l. 2. MM. 81. b.

Pythagoricus An. d. 16. σφαῖρος Empedocli Deus. An. f. 2. 3. M. 10. b. G. 5. 59. P. a. 10. c. 5. g. 9. h. 13.

ejus verſus de oſſium formatione expoſiti An. e. 16. M. 66. b.

Empedotimi ſententia Damaſcio probata, animas per viam lacteam luſtratas in cœlum aſcendere. MM. 104. b.

Encyclia μαθήματα. AA. 35.

οἱ Ἐφεκτικοὶ φιλόσοφοι. A. IX.

Epicharmus M. 15. b.

Epicurus. An. d. 4. e. 1. G. 3. b. P. a. 10. AA. 73. b.

Eratoſthenes Cyrenæus de terræ perimetro. MM. 79.

Eſaiæ Prophetæ locus reſpicitur An. k. 3. ὄνος τὴν φάτνην.

Euclides. An. g. 11. Εὐκλείδου στοιχεῖα. AA. 4. b. 26. ἐν τῷ τρίτῳ γεωμετρίας. AA. 85. b. δεκατεία βιβλία. P. f. 8. δεδόμενα. AA. 4. b. τὰ ἀριθμητικά. P. f. 8.

Eudemus

Eudemus, infra in Theophraſto. Eudemi frater Paſicrates. M. 7.
Eudoxus M. 51. b. 52.
Euripidis verſus de Phaëtonte. MM. 100. b.
Eurytus Pythagoreus. M. 66. a. b.
οἱ ἐξηγηταί An. b. 5. g. 8. q. 10. r. 16. ſ. 8. P. k. 2. o. 2. 7. 12. AA. 65. ἀπαξάπαντες ἐξηγηταί. AA. 64. b. οὕτω τῶν ἐξηγουμένων ἐστίν. An. e. 3. Variæ lectiones exemplarium, τινὰ τῶν ἀντιγράφων. An. k. 2. i. 5. g. 15. c. 4. m. 10. r. 5. ſ. 8. 9. G. 18. 20. b. P. b. 14. f. 5. g. 14. h. 3. i. 14. o. 2. A. VII. XV. b. LXXIII. b. ſeq. AA. 11. 25. 34. 51. b. 56. 58. b. 91. b. 93. ἀκριβέστερα τῶν ἀντιγράφων. P. m. 19. γραφικὸν πλάσμα G. 16. b. γραφὴ φερομένη ἐν τοῖς παλαιοτέροις τῶν ἀντιγράφων. P. l. 14. οἱ ἀκριβέστεροι τῶν ἐξηγητῶν, ὡς ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος. A. VIII. b. τινὲς ἐξηγοῦνται οὕτω τὸ χωρίον, σοφιστικώτερον. AA. 20. b.
οἱ ἀττικοὶ ἐξηγηταί. An. a. 10. b. 5. 7. (Themiſtius) g. 10. m. 15.
οἱ ἐκ τοῦ περιπάτου ἐξηγηταί. An. c. 14. 15. (Alexander Aphrodiſ.)
οἱ νεώτεροι ἐξηγηταὶ (Marinus) An. o. 9. Ariſtoteles libro de generatione & corruptione & ejus ὑπομνηματισταί. P. a. 9.
Galenus. vide infra, Medici.
ὁ Γεωμέτρης. (Euclides) An. a. 2. b. 6. h. 7. A. LXI. LXII. AA. 10. 29. 33. 40. 53. 81. b. δείκνυται ἐν γεωμετρίᾳ. An. c. 6. P. m. 4. Geometræ. M. 63. b. P. m. 15. A. XVII. b.
Geometrica exactiora Aſtrologicis. M. 24. AA. 66. b. στοιχεῖα τὰ ἀναπόδεικτα, ἐξ ὧν τὰ κατὰ Γεωμετρίαν ἀποδείκνυται. AA. 67.
Gothos, omnes ſeptentrionales vocare mos, Γότθους τοὺς βορείους πάντας προσαγορεύειν εἰώθασιν. MM. 106. b.
Heraclidarum gens. M. 44.
Heraclides Ponticus. An. a. 14.
Heraclitus. An. a. 4. b. 14. c. 5. 6. 7. 10. P. a. 10. c. 1. g. 10. l. 12. 13. M. 2. 3. b. 4. 13. 15. b. 25. b. 46. b. 47. a. b. 49. G. 3. Epheſius 46. 53. ſimul vera docens contradictoria, omnia vera facit. M. 17. P. b. 3.
Hermogenes. οἱ περὶ ἰδέας λόγου γεγραφότες. An. l. 15.
Hermotimum ſecutus Anaxagoras mentem dixit eſſe efficientem rerum cauſam. M. 2. b.
Herodotus (Heracleota) Gg. 72. ὁ μυθολόγος. 71. b.
Herodotus in vita Homeri. AA. 34 b.
Heſiodus. An. o. 7. MM. 94. 95. P. n. 2. M. 2. 4. 50. a. Theologus. 50. b. 53 b. ἐν ἀσπίδι. AA. 82.

Hippaſus An. c. 6. G. 46. P. a. 10.
Hippocratis Chii Mathematici de cometis ſententia MM. 94. b. 96. a. b. 99. b. 100. ejus qvadratura Circuli. 94. b. P. a. 13. AA. 33. b.
Hippocrates Medicus. An. o. 13. G. 1. b. 25. P. a. 10. *γυναικεῖα.* An. r. 9.
Hippon. An. a. 4. c. 7. atheus. An. c. 8. M. 2. G. 46. P. a. 10.
Homerus. An. b. 16. p. 3. 4. MM 89. 106. M. 2. a. b. 15. G. 45. b. P. d. 2. ejus verſus An. m. 3. p. 6. ſ. 10. MM. 80. 94. a. b. 106. b. ubi *σοφώτατον* appellat. *τέτλαθι δὴ κραδίη.* An. e. 10. *Τεῦκρε φίλη κεφαλή.* q 12. *μέλανος θανάτοιο.* q. 16. *οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη.* P. e. 13. *βάσκ' ἴθι* AA. 82.
Homeri expoſitores. M. 67. Ilias, *λόγος* dicitur ab Ariſtotele, à Philopono *συγγραφή.* AA. 84. b.
Homeri epigramma in Midam, cyclus dictus. AA. 34. b.
Homero à qvibusdam tributus cyclus epicus. AA. 35.
Homero dextra pars mundi, oriens. P. m. 4.
Jamblichus. An. q. 10. M. 53. A. VIII. b.
Joannis Philoponi commentarius in Phædonem Platonis. *δέδεικται ἱκανῶς ἐν τοῖς εἰς τὸν Φαίδονα.* AA. 47. b.
in libros Phyſicorum. *εἴπομεν περὶ αὐτῶν ἐν τῇ Φυσικῇ ἀκροάσει.* AA. 89. *ὡς πλατύτερον ἐν τῇ Φυσικῇ ἀκροάσει εἴπομεν.* An. b. 14. *δέδεικται ἡμῖν ἐν τοῖς περὶ τοῦ τόπου λόγοις* P. r. 12. ad octavum Phyſicorum librum *ἐν ταῖς σχολαῖς ἐκείνου τοῦ βιβλίου ἐδείξαμεν* P. t. 11.
in librum *περὶ ἑρμηνείας.* M. 13. b. *ὡς ἐν τῷ περὶ ἑρμηνείας ἐμάθομεν.* A. VI. b. X. XXI. b.
in Categorias. *εἴρηται δὲ ἐν κατηγορίαις ὅτι ἐξωτερικοί εἰσι λόγοι οἱ μὴ ἀποδεικτικοὶ, μηδὲ πρὸς τοὺς γνησίους τῶν ἀκροατῶν εἰρημένοι, ἀλλὰ πρὸς τοὺς πολλοὺς ἐκ πιθανῶν ὡρμημένοι.* P. ſ. 4. *ὡς ἐλέγομεν ἐν τῷ περὶ ἀντιστροφῶν λόγῳ* A. XXVII. b. reſpicit qvæ dixerat XVI.
in qvinqve voces Porphyrii, *ὡς ἐν ταῖς πέντε φωναῖς εἴρηται.* AA. 91. b. *δέδεικται ἐν εἰσαγωγαῖς.* A. VI. b. *κατὰ τὴν ἐν εἰσαγωγῇ παραδεδομένην ἡμῖν μέθοδον.* P. g. 5. *εἴρηται ἐν τοῖς λογικοῖς σκέμμασι.* P. i. 6.
in hiſtoriam animalium M. 63. *εἴρηταί μοι ἀκριβῶς ἐν τῷ εἰς τὸ περὶ ζώων μορίων ὑπομνήματι.* Gg. 27. b.
τὴν ἀκριβῆ τοῦ χωρίου ἐξήγησιν δοκεῖ καλῶς ἔχειν ὑπερθέσθαι, ἐς τ' ἂν ἐντύχοιμι καὶ ἄλλοις ἐξηγηταῖς. AA. 35. *οὐδὲν πρᾶγμα περὶ χρήσεως ὀνομάτων ἐπὶ πολὺ διατείνεσθαι, τῆς σημασίας τῶν πραγμάτων μηδὲν βλαπτομένης.*

Digitized by Google

τομένης. P. h. 2. ὡς πρὸς φιλοσόφους δὲ λέγω, ἀλλ' οὐχ ὡς πρὸς γραμματικούς A. VIII.

Joannis Philoponi amicus ἦν γὰρ ἐμὸς συνήθης τις τὴν τέχνην ἰατρικὴν, καὶ ἐμοῦ ἀναγινώσκοντος &c. Gg. 105. Philoponi præceptor Ammonius, ſupra in Ammonio.

Tempus qvo ſcripſit Philoponus P. ſ. 3. Φαμὲν γὰρ ἐνεστηκέναι νῦν καὶ ἐνιαυτὸν καὶ μῆνα καὶ ἡμέραν. Ἐνιαυτὸν, Διοκλητιανοῦ ἔτος τλγ´, μῆνα Παχὼν, ἡμέραν δεκάτην. Confer qvæ notavi ſupra p. 359.

Jon Chius ὁ τραγῳδοποιὸς elementa ſtatuit ignem, terram & aërem. G. 46. b.

Italici, Pythagorei. MM. 94. M. 3. b. 4. 11.

Leucippus. An. a: 4. b. 14. d. 4. M. 2. b. 50. b. 51. b. G. 2. 3. a. b. 5. b. 6. b. 36. a. b. 37. 40. P. a. 10. n. 1.

λογογράφοις proprius trochæus, cantoribus dactylus. M. 67.

Lycophron Sophiſta. M. 35. b.

Magi M. 65. b.

Marinus Philoſophus. An. q. 10. 11.

Mathematici. An. k. 7. M. 8. 45. P. h. 7. demonſtrant ſolē centies ſeptuagies terra majorem. MM. 80. 101. ſirium qvoqve majorem terra. 80. plura ibi ex Ariſtarchi libro non nominato de ſolis & lunæ diſtantia. Docent videre nos emiſſione radiorum, non immiſſione. Gg. 107. b.

Medorum belli Athenienſibus illati cauſa, Sardium oppugnatio. AA. 85. b.

Medici An. b. 14. c. 9. i. 3. 7. l. 3. m. 10. n. 11. r. 15. ſ. 3. Gg. 110. b. G. 38. P. l. 1. AA. 40. 94. b. animam κρᾶσιν pronunciantes. An. a. 15. ἕπεσθαι ταῖς κράσεσι τοῦ σώματος τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις. b. 7. αἱ περὶ Χρείας μορίων, τῶν ἰατρῶν πραγματεῖαι. h. 4. οὐχ οἷόν τι τὰ ἰατρικὰ γεωμετρικῶς ἀποδεῖξαι. AA. 58. b.

Megarici. M. 36. b. vide Zeno.

Meliſſus. M. 2. b. 3. P. a. 9. 11. 12. 13. 16. b. 6. 7. 8. 9. c. 1. 3. e. 6. m. 13. o. 10. p. 13. 16. q. 5. Meliſſi argumentum. P. b. 4. 5. φορτικώτερον argumento Parmenidis. 7. ἐν τοῖς πρὸς ἀλήθειαν ἓν εἶναι λέγων τὸ ὄν, ἐν τοῖς πρὸς δόξαν δύο φησὶν εἶναι τὰς ἀρχὰς τῶν ὄντων, πῦρ καὶ ὕδωρ. P. b. 6.

Menander. MM. 98. b. Φορὰ γὰρ νῦν τούτου γέγονε καλή. Sed AA. 95. pro μένανδρος videtur legendum μαίανδρος.

Menedemus Eretrienſis. P. b. 3.

Metrodorus. P. n. 1.

Micalus Muſicus. A. LXXX. b. LXXXI.

Digitized by Google

è Moſe, ſacro ſcriptore, εἶπε καὶ ἐγένετο. An. q. 16.

Nicoſtratus. M. 25.

Numenius omnem animam putavit ſeparabilem à corpore, deceptus verbis qvibusdam Platonis in Phædro. An. a. 5.

Oraculum de cubo duplicando, Deliis datum. AA. 24.

Orpheus. μὴ δοκεῖ Ὀρφέως εἶναι τὰ ἔπη ὡς καὶ αὐτὸς (ὁ Ἀριστοτέλης) ἐν τοῖς περὶ φιλοσοφίας λέγει. An. f. 2. τὰ Ὀρφικά. f. 12. Orphei verſus de Hericepæo. M. 65. b.

οὐ χρὴ ταῖς τῶν παλαιῶν ἀποφάνσεσιν ἀναπαύεσθαι, ἀλλὰ πάντων τῶν πραγμάτων τὰς ἀποδείξεις κομίσαι. *Non fas veterum pronunciatis acquieſcere, ſed rerum ſingularum demonſtrationes qværere oportet.* An. a. 5. Ariſtoteles ſolet prius veterum opiniones exponere & examinare. G. 2. b. 5. b. 28. b. 32. a. b. 40. P. b. 4. Veterum modi explorandæ fœcunditatis. Gg. 58. priſci multa de Diis per fabulas. M. 52. ſæpe corruptas tradunt artes à diluviis. 52. b. tempus qvibusdam priſcis (Platoni) ἡ κυκλοφορία τοῦ οὐρανοῦ. P. 11. 1. 4. οὐρανὸς illis totus mundus. G. 1. ignorantia dialecticæ non raro à veritate aberrarunt. P. e. 3. Πολλοῖς διαῤῥήδην μὲν πολλάκις οὐκ εἴρηται ὑπὸ τοῖς παλαιοῖς, ἐκ τῶν εἰρημένων δέ ἐστι συλλογίσασθαι. An. c. 10. οἱ παλαιοὶ l. 15. p. 5. 6. MM. 97. 102. b. &c. οὐ προσδιωρίσαντο. An. h. 2.

Parmenides. M. 2. b. Xenophanis diſcipulus. M. 3. a. b. 4. 13. 15. 22. 59. b. 63. a. b. G. 1. b. 13. a. b. 35. a. 36. 46. b. 50. a. b. 54. 62. b. 64. P. a. 11. 12. 13. 16. c. 1. 3. 12. d. 1. 7. e. 6. 9.
ἐν τοῖς πρὸς δόξαν, πῦρ καὶ γῆν ἔλεγεν εἶναι τὴν ἀρχὴν τῶν πάντων P. a. 9. θερμὸν καὶ ψυχρόν. c. 11. ἐν δὲ τοῖς πρὸς ἀλήθειαν (νοητοῖς) ἓν εἶναι τὸ πᾶν P. a. 9. c. 11. 14. d. 2. καὶ πεπερασμένον καὶ ἀκίνητον. P. a. 9.

Parmenidis diſcipulus Zeno. infra Zen. laudat Parmenidem Plato & patrem appellat. P. b. 8.

Parmenio, ex qvo refertur demonſtratio Apollonii Pergæi de duplicando cubo. AA. 24.

Paron Pythagoreus. P. t. 13.

Paſicrates, Bonæi F. Rhodius, frater Eudemi, Ariſtotelis auditor, ei tributus à qvibusdam liber ſecundus Metaphyſ. M. 7.

Paſſon ſculptor. M. 38. b.

Peripatetici An. c. 2. M. 45. A. IV. LX. LXXIV. b. eorum ſcalæ ſive catenæ rerum prædicamentales. ibid.

Phere-

Digitized by Google

Pherecydes Pythagoræ præceptor. M. 65. b.

οἱ φιλεγκλήμονες, qvi libenter alios reprehendunt. An. o. 1.

Philippus Comicus. An. d. 4.

Philoſophi τὸ ἔμφυτον θερμὸν, ὄργανον λέγουσιν τῆς ὀρέξεως. An. ſ. 3. utuntur πίστει διδασκαλικῇ. AA. 4.

Phrynes Muſicus. M. 7.

Phyſici. An. a. 16. c. 5. f. 11. l. 9. r. 11. M. 3. 10. b. 44. 47. 50. Gg. 51. 89. b. G. 50. b. P. a. 2. AA. 87. &c.

Phyſiognomones. An. e. 7. Gg. 90. b.

Pittacus. A. CXIX.

Plato An. a. 5. 10. 11. 16. b. 1. 8. 10. 12. 15. 16. c. 2. 5. 10. 11. 12. d. 3. 4. e. 1. 2. 5. f. 8. g. 9. h. 2. m. 3. o. 16. q. 3. 5. 7. 10. 13. 14. r. 4. 7. 11. 12. 13. 16. ſ. 2. MM. 76. 79. 83. b. 84. b. 85. b. 86. b. 88. 102. b. 104. b. M. 3. a. b. 4. 5. 6. 7. b. 8. a. b. 9. a. b. 14. b. 20. 25. b. 26. 31. 34. b. 39. 41. 49. 50. b. 53. a. b. 54. 55. b. 56. 58. b. 60. b. 61. 62. 63. b. 64. a. b. 65. 66. Gg. 15. b. 18. b. 19. 78. G. 2. 5. b. 6. b. 7. 41. b. 42. 46. b. 47. 50. a. b. 51. b. 53. 54. 64. P. a. 3. b. 3. 6. 8. 16. c. 1. 4. 12. 15. d. 1. 16. e. 10. f. 16. g. 1. h. 8. i. 8. m. 11. 14. n. 9. 11. o. 16. A. III. b. IV. a. b. LXXVI. AA. 33. b. 47. b. 74. b. 92.

Pythagoricus P. c. 4. k. 11. An. d. 6. ſolis verbis qvandoq; à Pythagoreis diſſentiens. M. 3. b. Pythagoreos ſecutus. P. d. 8. ante ejus ſcholam inſcriptum: ἀγεωμέτρητος μηδεὶς εἰσίτω. id. reprehenſus ὅτι καθεμαθηματικεύσατο τὴν φύσιν. An. p. 1.

Cratyli familiaris. M. 3. b.

ab Ariſtotele verbis tantum diſſentit. An. c. 11. τοῖς μαθήμασιν ἐσχολακώς. G. 7. οὐκ ἀγεωμέτρητος. G. 47. Deliis interpres oraculi de duplicando cubo. AA. 24. θεολογῶν. P. g. 1. ejus infinitum μέγα καὶ μικρόν. P. k. 11. 13. ἐν τοῖς ἀγράφοις δόγμασι, τουτέστιν ἐν ταῖς ἀγράφοις συνουσίαις τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν αὐτὸ καλεῖ. τὰς δὲ ἀγράφους συνουσίας τοῦ Πλάτωνος αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης ἀπεγράψατο. P. n. 8. 11. de Platonis ἀγράφοις συνουσίαις ſupra, in Ariſtotele.

Platonis ideas Ariſtoteles vocat τερετίσματα.* AA. 53. b. ἱστορεῖται δὲ ὅτι καὶ ζῶντος τοῦ Πλάτωνος καρτερώτατα περὶ τούτου τοῦ δόγματος ἐνέστη ὁ Ἀριστοτέλης τῷ Πλάτωνι. καὶ φαίνεταί γε τῷ ὄντι ὅτι Πλάτων οὐ λόγους

Eeee ἁπλῶς

* Philop. τερετίσματα καλοῦνται τὰ προψάλματα τῶν κιθαρῳδῶν ἅπερ ἀνάρθρως ᾄδουσι δοκιμασίας ἕνεκεν τῆς ἀπηχήσεως τῶν χορδῶν.

ἁπλῶς ἐν τῷ δημιουργῷ ἐνόντας λέγων εἶναι τὰ εἴδη, ἀλλ' αὐτοῖς καθ' αὑτὰ ὑπόστασιν διδούς, καὶ εἶναί τι αὐτοΐσον, καὶ αὐτοζῶον καὶ τὰ τοιαῦτα. 54.

Cratylo. MM. 79. b.

Gorgia. An. a. 10. AA. 4. 18.

Hippia. M. 23. b.

Legibus. An. b. 16. c. 12.

Menone. M. 6. b. A. CXIV. b. AA. 5. b.

Parmenide. M. 40.

Phædone An. a. 1. 10. 15. e. 1. 2. M. 5. b. Gg. 29. b. 62. b. 63. P. a. 3. A. IV. a. b.

Phædro. An. a. 5. c. 1. 5. 12. d. 4. 16. ſ. 8. A. IV. b.

Politia ſive de Rep. An. o. 6. r. 9. 11.

Politico. G. 1.

Protagora. An. o. 15.

Sophiſta. An. a. 1. p. 12. G. 11. 50. b. P. b. 8. 16.

Theæteto. An. c. 8. r. 8. M. 4. G. 37. b. 38.

Theages. An. r. 15.

Timæo. An. a. 1. 2. 6. b. 9. c. 1. 2. 5. d. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 12. 15. 16. e. 6. 16. f. 8. 9. g. 7. k. 6. 15. 16. o. 6. r. 9. 11. Gg. 15. b. 18. b. 19. G. 1. 37. 51. 53. 63. b. P. a. 9. n. 8. 10. 11. *φυσιολογεῖ θεολογικῶς*. P. a. 3. *ψυχογονία* (in Timæo) An. d. 5. 7. 8.

ὁ ἐξηγητὴς Ἀλέξανδρος λέγει τὰς φερομένας Πλάτωνος διαιρέσεις νοθεύεσθαι. G. 50. b. *ἰστέον δὲ ὅτι πρῶτον μὲν διαιρέσεις Πλάτωνος ὅλως ἐπιγεγραμμέναι οὐ φέρονται.* id. *προστίθησιν ὁ Ἀλέξανδρος, περὶ τῶν ἀγράφων τοῦ Πλάτωνος δογμάτων λέγειν τὸν Ἀριστοτέλην, ἅπερ αὐτὸς Ἀριστοτέλης ἀπεγράφετο, καὶ ταῦτα καλεῖν διαιρέσεις.* id.

Πλατωνικῶς συμβολαιώσασθαι. An. o. 3.

Platonici. An. ſ. 8. MM. 84. b. 99. b. M. 33. b.

Plotinus An. a. 1. 4. b. 9. q. 7. 10. 11. 15. MM. 78. b. A. III.

Plutarchus. *ἱστορεῖ δὲ Πλούταρχος καὶ γράμματα μεῖναι (ἐν τέφρᾳ) εἰς ἑτέραν τῶν ἱερείων ἀνάβασιν ἐκ τῆς προτέρας ἐν τῷ Ὀλύμπῳ τῷ Μακεδονικῷ.* MM. 82.

Philoſophus. An. o. 8. 9. 10. p. 5. q. 2. 3. 4. 10. 11. 13. r. 3. 11. ſ. 1. 5. 7. 8. 9. *ὁ θαυμάσιος Πλούταρχος.* q. 1. *αὐτὸς δέ φησιν ἐξηγούμενος.* q. 4. *ὅπερ Πλούταρχος ἐν τῷ ὑπομνήματι σημειοῦται.* q. 9. *ὑπομνηματίζων.* r. 13.

Plutarchus (Athenienſis) An. a. 10. o. 6.

Poëtæ

Poëtæ M. 22. b. AA. 35. verſus: πάντα Θεῶν πλήρη, πάντη δέ οἱ εἰσιν ἀκουαὶ καὶ διὰ πετράων καὶ ἀνὰ χθόνα καίτε δι᾽ αὐτοῦ ἀνέρος ὅττικε κεῦθεν ἐνὶ στήθεσσι νόημα. An. f. 6. τοὺς ἅμα γάρ σοι πάντας ὁ ποιητὴς πῦρ ἐσθίει. i. 2.

Poëta (Homerus) An. b. 16. g. 9. MM. 100. b. G. 6.

Poëticæ fabulæ. An. b. 15. MM. 100. b. (de phaëtonte) 104. (de galaxia.)

Polycletus ſtatuarius. M. 18. P. g. 2. 6. 7.

Porphyrius An. g. 15. M. 53. P. b. 2.

Procli liber qvo poſt Ptolemæum demonſtravit τὰς ἀπ᾽ ἐλαττόνων δύο ὀρθῶν ἐκβαλλομένας συμπίπτειν. AA. 29. ὁ Πρόκλος, καθάπερ ὁ φιλόσοφος (Ἀμμώνιος) ἔλεγεν, οὕτως ἐξηγεῖτο τὸ χωρίον. AA. 35. b. iterum citatur. 40.

Protagoras. An. b. 16. c. 8. M. 9. 15. 47. G. 4. b.
οἱ Πρωταγόρειοι. An. o. 13. 15.

Protarchus. P. h. 3.

Proverbium ἀσύγκλωστα συγκλώθει καὶ οὐ λίνον λίνῳ. P. m. 13.

Ptolemæus. MM. 102. b. ὁ θαυμαστὸς Πτολεμαῖος Gg. 89. ſingulari libro probavit τὰς ἀπ᾽ ἐλαττόνων δύο ὀρθῶν ἐκβαλλομένας συμπίπτειν. AA. 10. 29. Theo in Ptolemæ ſyntaxin. AA. 26.

Πυρείων vitrorum uſtoriorum mentio. An. k. 10.

Pythagoras An. c. 5. M. 62.
in Italia docuit. MM. 94. ejus præceptor Pherecydes. M. 65. b.

Pythagorei. P. d. 1. 2. 8. f. 16. q. 3. An. b. 15. 16. c. 5. 7. d. 8. e. 2. 16. f. 4. MM. 94. a. b. 101. b. M. 1. 3. b. 4. a. b. 5. a. b. 8. b. 13. 21. 25. b. 30. 33. b. 41. 49. 50. b. 53. a. b. 54. 55. b. 56. b. 57. 59. 60. b. 62. Gg. 51.
μάλιστα πάντων τῆς τῶν μαθημάτων γνώσεως ἐπιμελοῦντο. An. d. 6.
eorum συμβολικὴ διδασκαλεία ἀποκρυπτόντων τὰ δόγματα. M. 3. b. 5. P. k. 11. 12. p. 14. An. b. 15. c. 1. diverſa à Poëtarum fabulis. An. d. 5.
de numeris philoſophumena, ex Ariſtotelis libro περὶ φιλοσοφίας. An. c. 2. 3. πρώτας οὐσίας ἐκάλουν τοὺς ἀριθμούς. A. XXV.
ἠθικὰ παραγγέλματα διὰ συμβόλων. An. d. 5.
ſilentium qvinqvennale. An. d. 5. εἰς διάφορα σώματα ἐμβιβάζοντες τὰς ψυχάς. An. g. 16. πάντα τὰ ὄντα καὶ πάσας τὰς ἐναντιώσεις εἰς δύο συστοιχίας ἀνῆγον, P. d. 1. & i. 16. Pythagoreorum & Platonis

ἄπειρ☉ ἀνάλογία. P. k. 11. infinitum illis numerus par, finitum impar. 12. Pythagorei & Plato μᾶλλον τῶν φυσικῶν περὶ θεολογίαν ἐσχολακότες. P. k. 13.
οἱ πυθαγορικοὶ μῦθοι. An. h. 2. MM. 100. b. de fulmine qvibus Titanibus in Tartaro metum incutit Jupiter. AA. 87.
Rhetores A. X. utuntur πίστει πιστευτικῇ AA. 4.
Rhythmus differt à metro. I. 15.
De Sardenſibus dormientibus, fabula. P. ſ. 8.
Simonides in ſermonibus qvos inordinatos inſcribit. M. 65.
Socrates. An. o. 16. σιμὸς, προγάστωρ. P. b. 1. An. g 1. ἐν τῇ Ποτιδαίᾳ μάχῃ νυχθήμερον στὰς οὐκ ᾔσθετο τῆς στάσεως. r. 12. circa moralia diligens. M. 55. b. Muſicus. M. 26. b. 50. b. G. 11. Grammaticus AA. 81. Sophroniſci filius 39. b. 50. G. 69. a. b. AA. 88. calvus. G. 15. b. P. b. 2. &c.
Sophiſtarum cavillatio. P. ſ. 13.
Sophocles. An. m. 6. & 3.
Soſigenes Alexandri Aphrodiſei præceptor. A. XXXII. b.
Speuſippus. M. 25. b. 53. 58. b. 65. b. AA. 92. b. 93.
Sine ſpiritibus & accentibus veteres Codices exaratos, colliges ex An. ſ. 2. δασέως ἀνάγνωθι, ſine interpunctionibus, AA. 8. ὑποστικτέον Gg. 115. b. G. 28. ſine ſignis interrogationis. ὁ λόγος οὗτ☉ δύναται καὶ ἐρωτηματικῶς καὶ ἀποφαντικῶς προφέρεσθαι. G. g. διχῶς στικτέον. P. b. 11. οὐ δοκεῖ καλῶς (παρὰ τῷ φιλοσόφῳ Ἀμμωνίῳ) τεθεῖσθαι ἡ ὑποστιγμή. AA. 57. b. προπαροξυτονητέον. 58. b.
Stoici. An. a. 4. f. 5. A. IV. a. b. XLII. b. in nominibus multa novarunt A. LX LXXIV. b. Confer Gregorium Aneponymum à Wegelino editum p. 101.
Tantali filius Pelops, nepos Atreus. G. 69.
Thales. P. a. 10. c. 1. 12. 14. d. 1. 7. l. 2. M. 1. 3. 4. 25. b. 34. 49. G. 3. 46. 53. An. a. 4. f. 5. ubi ejus ſententia : πάντα θεῶν πλήρη. οὐκ ἐφέροντο αὐτοῦ συγγράμματα ἀλλ' ἀπομνημονεύματα. An. c. 7. Providentiam divinam ad omnia extendit. An. c. 7. ἀστρονομῶν in puteum incidit. An. r. 11. 12. ſ. 1.
Themiſtius An. m. 14. 15. P. b. 16. d. 6. o. 2. 16. p. 7. 8. q. 4. A. IV. AA. 17. 31. ejus ὑπόμνημα in Ariſtotelem de anima. An. o. 3. ὁ Θεμίστιος ἐξηγεῖται τὸ χωρίον οὕτως. P. o. 6.
Theodoſii σφαιρικά. P. f. 8. AA. 66. b.
Θεολόγοι τὸ περὶ τῶν χωριστῶν εἰδῶν διαλέγεσθαι. P. f. 14. An. h. 9. Theologia

logia metaphyſica. G. 12. AA. 73. b. eadem πρώτη φιλοσοφία, τέχνη τεχνῶν, ἐπιστήμη ἐπιστημῶν. AA. 27. διαλεκτική. 31. b. 32.

Theologi tantum curarunt perſvaſibile ſibi; & non ſunt ratiocinati an perſvaderent etiam aliis. M. 10. Theologus non definit, tanqvam tranſcendens omnes ſcientias. M. 47. b.

Theologi. (Heſiodus) M. 50. b. 53. b. 65.

Theon ἐν τῷ πρώτῳ τῶν τῆς συντάξεως (τοῦ Πτολεμαίου) ὑπομνηματίζων. AA. 26.

Theophraſtus. P. b. 8. A. XXVIII. b. LXXV. AA. 17. b. M. 67. ἐν τῇ ἰδίᾳ περὶ φύσεως πραγματείᾳ. P. a. 2. ei tributus liber Ariſtotelis περὶ ἀτόμων γραμμῶν. G. 8. b. οἱ δὲ τοῦ Ἀριστοτέλους ἑταῖροι οἱ περὶ Θεόφραστον καὶ Εὔδημον σαφέστερον καὶ ἁπλούστερον τοῦτο (de natura propoſitionum) κατασκευάζουσι. A. XV. b. οἱ δὲ ἑταῖροι αὐτοῦ οἱ περὶ Θεόφραστον καὶ Εὔδημον καὶ ἔτι οἱ ἀπὸ Πλάτωνος A. XXXII. b. πολυστίχους πραγματείας περὶ συλλογίσμων ὑποθετικῶν κατεβάλλοντο οἵ τε μαθηταὶ τοῦ Ἀριστοτέλους οἱ περὶ Θεόφραστον καὶ Εὔδημον. A. LX.

Thucydides. An. q. 13.

Timæus Pythagoræus. An. c. 1. Ariſtoteles Timæum qvando laudat, Platonis Timæum intelligit. An. d. 7. ὅτι εὖ ἕξει ἦν ἀκροατὴς ὁ Τίμαιος πάσης μαθηματικῆς ἐπιστήμης, γεωμετρίας, ἀριθμητικῆς, μουσικῆς τε καὶ ἀστρονομίας, ἐκ τῶν αὐτοῦ λόγων σαφὲς συνιδεῖν. An. d. 9.

Timotheus Muſicus. M. 7.

Tragœdia. M. 64. b. An. o. 10. Tragici dictum, πρὸς τὰς τύχας δὲ τὰς φρένας κεκτήμεθα. p. 4. τραγῳδὸς ἄφωνος pro κακοφώνῳ. An. q. 10.

Xanthippe Socratis. M. 28. b. Gg. 20. 88.

Xenocrates. An. a. 15. b. 16. c. 5. e. 12. 13. 15. f. 15. M. 56. b. 58. b. 60. b. 65. Platonis διάδοχος. An. c. 5. e. 11. diſcipulus. e. 14. P. 6. 16. ἀνῄρει τὴν ἐπ᾽ ἄπειρον τῶν μεγεθῶν τομήν. P. c. 1. m. 8. animum definivit, ἀριθμὸν αὐτὸν κινοῦντα ἑαυτόν. AA. 78. b.

Xenophanes P. a. 9. Parmenidis præceptor M. 3. a. b. Epicharmi in Xenophanem dictum M. 15. b. principia docuit, teſte Porphyrio, τὸ ξηρὸν καὶ τὸ ὑγρόν. P. d. 2. ejus verſus γῆ καὶ ὕδωρ πάντ᾽ ἐσθ᾽ ὅσα φύοντ᾽ ἠδὲ γίνονται. id.

Zeno (Eleates) M. 11. P. c. 1. n. 6. o. 1. p. 9. Parmenideus. 22. Parmenidis diſcipulus. P. b. 1. 16. Megaricus, Megaris ſcholam habuit. M. 36. b. motum dari negat A. CXII. b.

Digitized by Google

CAPUT XL.

De SVIDA, ETYMOLOGO, aliisqve Lexicis Græcis.

Lexicorum Græcorum Scriptores de qvibus alibi jam dictum. 1. De Svida ejusqve prioribus editionibus, V. C. Ludolphi Kuſteri diſſertatio, cum meis obſervationibus. 2. De editione noviſſima Kuſteri, & variis doctorum ſcriptis ad Svidam illuſtrandum facientibus. 3. De epitome Svidæ inedita. id. *Index ſcriptorum à Svida laudatorum. 4. De Etymologico Magno ejusqve auctore & editionibus. 5. Alia græca Lexica & etymologica MSS. 6. Index ſcriptorum in Etymologico magno laudatorum. 7. De Lexicis Græcis ineditis, nec non de gloſſariis variis editis ineditisqve. 8. De Lexico Varini Phavorini. 9. De Lexicis Græcolatinis recentium ſcriptorum majoribus. 10. De minoribus, tam generalibus qvam ſpecialibus. 11. De ſcriptoribus ſynonymorum, phraſium Græcarum &c. 12. De Græcobarbaris & recentis Græciæ Lexicis. 13.*

I.

BRevem de Lexicis Græcis diſſertationem, qvam ad calcem Centuriæ Anonymorum & plagiariariorum, A. 1689. 4. Lipſiæ ſub J. A. Fabri nomine in patria mea vulgavi admodum juvenis; animus fuerat locupletatam paululum accuratiusqve digeſtam, ſub titulo Hiſtoriæ Lexicorum Græcorum ſeparatim publicare: ſed exiſtimavi poſtea rectius me facturum, ſi qvæ de illo argumento notaſſem, Bibliothecæ huicce Græcæ inſererem. Itaqve de antiqvioribus plerisq; Lexicis alibi jam dixi, de editis qvidem, ut *Ammonii* de differentiis vocum Græcarum, libro IV. cap. 26. p. 173. De gloſſario Hippocrateo *Erotiani*, lib. IV. cap. 36. p. 571. ſeq. *Euſebii* περὶ τῶν τοπικῶν ὀνομάτων, IV. 2. p. 44. *Harpocrationis* Lexico Rhetorico IV. 36. p. 583. ſeq. Gloſſario *Heſychii* Alex. IV. 35. p. 541. *Joannis Philoponi* de vocibus pro tono diverſo diverſa ſignificantibus, ſupra hoc Volumine p. 365. ſeq. De *Mœridis* Atticiſta, IV. 34. p. 519. & hoc ipſo Volumine, ſupra p. 420 *Moſchopuli* IV. 34. p. 534. lexico Biblico *Origenis* ſive *Cyrilli* Alex. IV. p. 541. *Stephani* Byz. ἐθνικοῖς IV. 2. p. 45. Lexico Attico *Phrynichi* IV. 34. p. 520. ſeq. Onomaſtico *Pollucis* IV. 33. p. 489. & de *Thomæ Magiſtri* vocibus Atticis, IV. 34. p. 526. Nec non de ineditis Lexicis *Georgii Lecapeni* IV. 34. p. 335. *Photii*, ſupra hoc volu-

Digitized by Google

volumine p. 566. ſeq. *Ptolemai* Aſcalonitæ, IV. 33. p. 515. & *Timæi*, hoc ipſo Volumine ſupra p. 418. ſeq. Præterea de plerisqve deperditis Lexicis omnis generis, dialectorum præcipue, editisqve & ineditis Lexicis ſpecialibus ad certos ſcriptores, IV. 34. 35. 36. tum de gloſſariis juridicis IV. 36. p. 570. ac de Lexicis Biblicis & Concordantiis Græcis a) IV. 35. p. 542. & 553. Ut igitur plenior de toto hoc argumento tractatio ſtudioſis hujus lingvæ à me offeratur, non pigebit præſenti capite cætera qvæ reſtant univerſa colligere, atqve de Svida, Etymologo & reliqvis alibi mihi haud dictis Lexicis, obſervata complecti.

II. De SVIDA præclariſſime promeritus noſtra memoria eſt Vir eruditiſſimus & Græcæ ac Latinæ lingvæ ad ungvem peritus *Ludolphus Neocorus*, ſive *Kuſterus*, b) qvi *Lutetiæ* qvo relictis patriis ſacris, Romana amplexus ſe contulerat, obiit XII. Octobr. A. M DC CXVI. Hic poſt *diatribam de Svida*, vulgatam Cantabrigiæ 1701. 4. in qva vitia ac defectus editionis Porti commemorat, narratqve qvibus ſubſidiis & qvo apparatu novam ipſe fuit molitus, variaqve Svidæ loca ſpeciminis in vicem emendat atqve illu-

a) Ab eo tempore qvo illa ſcripſi, non modo *Eraſmi Schmidii* τȣ̃ μακαρίτȣ *Concordantiæ Novi Teſtamenti* recuſæ ſunt emendatius, Gothæ cum præfatione Rev. D. Erneſti Samuelis Cypriani, 1716. fol. ſed etiam typis nitidis Wetſtenianis, Amſtelodami 1717. fol. diligenti caſtigatum ſtudio lucem vidit opus *Concordantiarum Græcarum in LXX. Interpretes* utiliſſimum, & ad Græcos Patres tractandos, locaqve ad qvæ illi alludunt ſacrarum litterarum promtius indaganda oportunum apprime, auctore venerando octoginta amplius annorum ſene *D. Abrahamo Trommio*, Eccleſiæ Grœninganæ Paſtore, cui Belgicas etiam Concordantias A. 1685. editas & ſecundis curis jam perficiendas cives ſui debent. Qvam utile ſit hoc conſilium, qvo Concordantias in LXX. Interpretes, Græcarum vocarum ordine Trommius digeſſit, vel *Henrici Savilis* ſummi viri patet judicio, cujus auſpiciis ſimiliter ordinatas ac veluti inverſas Kircherianas Concordantias, Oxonienſis Bibliotheca aſſervat: neq; hilũ detrahitur per præclariſſimam illam Trommii operam utiliſſimis itidem, ſed longe alio inſtituto ſuſceptis nec Græcarum ſed Hebraicarum vocum ordine digeſtis Conradi Kircheri Concordantiis. Qvæ vero deeſſe Trommianis cauſſantur viri præclariſſimi, utinam illi per ſe præſtent potius, lucubrationesqve edant ſuas, vel *Ambroſii Angierii*, Hiberni qvod laudant Lexicon duplex Biblicum, ex Dublinenſi archivo proferant, qvam viro inſigni propter ea qvæ fecit amplas promerito gratias, immeritam propter ea qvæ non fecit ſcribant dicam. Etiam Kircherus in libro de vario Concordantiarum ſuarum uſu qvi A. 1622, hoc eſt decimo poſt eas publicatas anno Witebergæ in 4. lucem vidit; teſtatur ſe longe pleniores caſtigatioresqve & indeclinabilibus voculis additis locupletatas ad prælum & lucem, qvam nunqvam tamen hactenus viderunt, paraſſe. Trommius vero Joannis Gagnierii V. C. Vindiciis Kircherianis, Oxon. 1718. 8. editis Epiſtolam Apologeticam Amſt. 1718. 4. & Bibliothecæ noviſſimæ Hallenſis ſcriptori (ſect. 2. p. 84. ſeq.) ſuccinctam reſponſionem oppoſuit, Groning. 1719. 4.

b) Natus Kuſterus Blombergæ, opido Comitatus Lippiæ in Weſtphalia A. 1670. Vide ejus elogium in memoriis litterariis Trivultianis A. 1717. menſe Martio p. 497. ſeq.

illuſtrat, qvinto anno interjecto opus ipſum perduxit ad umbilicum, & novum ſuum Svidam Græcolatinum cum notis, de qva *ἐκδόσει* infra diligentius dicturus ſum, prælo Cantabrigienſi exire paſſus eſt A. 1705. tribus Voluminibus in fol. In præfatione ad hanc editionem, cum de auctore qvem illuſtrandum in ſe ſuſcepit, de illius ætate, de Lexici ejus virtutibus & vitiis prioribusqve editionibus accurate diſputet, nolui actum agere, ſed integram Clariſſimi Viri, mihiqve cum viveret amici diſſertationem, meis cum obſervationibus tibi hoc loco exhibere.

1. Qvis Svidas fuerit, aut qvando vixerit, fruſtra qvis qvæſiverit, ſi nullus unqvam Suidas exſtitit: ut virum politiſſimum Angelum Politianum cenſuiſſe plures referunt ſcriptores; reſpicientes procul dubio ad hæc ejus verba, qvæ leguntur lib. XI. Epiſt. XX. c) *Suidas ipſe, (ſi qvi modo hic unqvam Svidas) non omnino malus auctor.* Sed Suidam vere exſtitiſſe, nec nomen ejus fictitium eſſe, non ſolum evincunt codices MSti d) Lexici hujus, in qvibus Suidæ, vel Sudæ e) nomen comparet; ſed etiam Euſtathius,

c) ad Bernardum Riccium. Politiano jungendus Petrus Alcyonius eſt, qvi lib. 2. de exilio p. 213. *Apud doctos*, inqvit, *illos viros qui commentarios rerum multarum confecerunt, eosqve in Svida nomine ediderunt, obſervavi ſcriptum.* Tho. Reineſius lib. 3. Var. Lect. p. 361. *In farragine lexica & hiſtorica κατὰ ϛοιχεῖον copioſa & varia, eoque pene quodam eruditionis & precioſiſſimarum quarumvis rerum, qui Suida cujusdam nomen præſcriptum habens, etſi unius autoris non ſit, ſed plurium e diverſis omnium ætatum ſcriptoribus collecta & ſubinde aucta.*

d) de his infra, ad §. 16.

e) *Sudam* appellant multi memorati Menagio c. 77. Anti Bailleti, Card. Beſſario in præfat. ad verſionem Metaphyſicorum Theophraſti, Victor Trincavellus ante Philoponum in Phyſica, Aldus Manutius ante Philoponum in poſteriora Analytica, & alibi, Petrus Bembus in Epiſtolis p. 440. Gvil. Budæus notis prioribus in pandectas, Petrus Victorius in Variis Lect. Franciſcus Robortellus in var. locorum annotatt. Gvil. Fournerius in ſelectis lectionibus, Valentinus Erythræus indice Virgiliano, in vocabulo *orichalco.* Q. Septimius Florens Chriſtianus ad Ariſtophanis Pacem, Joſeph. Scaliger ad Varron. Petrus Daniel ad Plauti Qverolum. Jacobus Cujacius in Obſervationibus, aliisqve in ſcriptis, & Nic. Rigaltius paſſim. Notat autem σοῦδα paludem, foſſam, lacum ut videre licet in ſcholiis ad Euripidis Phœniſſ. verſ. 1107. 1195. & Damaſcio apud Photium Cod. 242. p. 553. v. ult. edit. Hœſchelii. Carolus Annibal Fabrottus ad Theophili inſtitutiones p. 841. edit. primæ: *Viri docti Suidam* Sudam *appellant, libris ut videtur auctoribus. Nam in MSto Codice Memmiano* (qvi hodie eſt Colbertinus 992.) *ſic habetur.* Huic tamen plurimos alios licet opponere, in qvibus, ut apud Euſtathium, conſtanter non Σοῦδας ſed Σουίδας appellatur. Itaqve Iſ. Caſaubonus notis ad Laërtii Anacharſin lib. 1. ſect. 101. *Falluntur viri doctiſſimi & magni in literis nominis, qui toties Suidam in civitate Romana nomen mutare cogunt. Sunt enim qui* Sudam, *nec deſunt qui* Sudinem *(credo quod hoc nomen ſe in Plinio recor-*

Digitized by Google

thius, qvi in verboſo commentario in Homerum Suidam noſtrum aliqvoties f) laudat. Qvis autem Suidas fuerit, g) difficile dictu eſt; cum non ſolum alii ſcriptores, ſed etiam ipſe de ſe ſileat, nec in toto hoc Lexi-

darentur legiſſe) appellent. Atqui verum eſt profecto Suidas. Euſtathius: τὰ εἰς δας ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἰσοσυλλάβως κλίνεται, οἷον Τιμαχίδας Τιμαχίδα, Σουίδας, Σουίδα. Sudini Magi mentio apud Theodorum Meliteniotam ſupra p. 210. Sudinis περὶ λίθων apud Plin. IX, 35. XXXVII. 8. Sudinem pro Svida vocat Scipio Tettius commentario de Apollodoris.

f) Euſtathius in Iliad. λ. p. 834. edit. Rom. (Baſil. 768.) τὸ δὲ (ἴννος) ἐν τῷ κατὰ στοιχεῖον μεγάλῳ βιβλίῳ τοῦ Σουίδα, δηλοῦνται ζῶα διὰ οἷον ὄνους ἢ τινα τοιαῦτα συνειλέχατα. Ad Odyſſ. H. p. 1571. παραδέδοται ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἡ παρὰ τοῦ Σουίδα αἴθραξ (αἴθραγος) ἢ καὶ ἀνδράχλη, ὡς ἐκεῖνος λέγει. Ad Odyſſ. Σ. p. 1851. τοῦ δὲ μισθὸς οὐ μόνον ῥῆμα προῆκται τὸ μισθῶ, μισθώσω, ἀλλὰ καὶ μισθάρνιον καθ' ὑποκορισμόν, οὗ χρῆσις καὶ ἐν τοῖς Σουίδα. (apud Svid. μισθάρνια legitur male pro μισθάρια.) Ad Odyſſ. A. p. 1406. παραβλήδην παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ συγκριτικῶς ὡς οἱ πλείους φασί. κατὰ δὲ τὸν Σουίδαν, ἀντὶ τοῦ ἀπατητικῶς, παραλογιστικῶς. Ad Odyſſ. E. p. 1528. ἔστι δὲ πρόστιγμα, ὡς δηλοῖ Σουίδας, στίγμα. & p. 1538. πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων τοιούτων ὄντων, οἶδεν ὁ Σουίδας καὶ τὸ οἱ, κοινότερον μὲν ὂν τοῦ ᾠή. Ad Odyſſ. Z. p. 1554. Σουίδας γοῦν ἐν τῷ ά, φησὶν ὡς ἡ Λάρισσα σφαιρίζουσα πίλῳ ὤλισθεν εἰς τὸν Πηνειόν. Ad Odyſſ. Γ. p. 1469. ὡς ἀνιερώθη Ποσειδῶνι (ὁ μικρὸς λίθος) πρὸς τὸ μὴ τὰ κύματα πελάζειν Φαιστῷ, ἐν τοῖς τοῦ Σουίδα κεῖται. Ad Odyſſ. B. p. 1441. Τὸ ποδηγέστερον ἀντὶ τοῦ ὁδηγικώτερον, ὅπερ ἐν τοῖς τοῦ Σουίδα κεῖται. Ad Odyſſ. A. p. 1403. εἰ δὲ κατὰ Σουίδαν οὐκ ἔστι τετρασυλλάβως ἐφιαλτῆς, ἀλλὰ τρισυλλάβως φιαλτῆς. Præter hæc decem loca exſtat etiam undecimus, in qvo Svidæ lexicon licet non citatur nominetenus, tamen reſpicitur & tanqvam ſcriptoris inſignis ac fide digni celebratur ad Iliad. Γ. p. 378. edit. Rom. (Baſil. 286.) ὁ δὲ γράψας ἐν στοιχειακῇ τάξει λέξεων, λέγεσθαι θεαιδέστατον διὰ τῆς αι διφθόγγου προσπεφληγούσης, τὸν Θεοῦ ἰδέαν ἔχοντα, καὶ παραθεὶς χρῆσιν Ἀντιφῶντος, τὸ ἄνθρωπος ὅς φησι πάντων θηρίων θεαιδέστατος γενέσθαι, καινὸν μέντοι γράφει, πιστεύεται δὲ ὡς λόγου πολλοῦ ἄξιος. Solere Euſtathium ſcrinia Svidæ, aliqvando etiam ubi non nominat compilare, notavit Kuſterus ad Svidam in πύνδαξ. Michaelem Apoſtolium ſua ex Svida ſolere exſcribere, id. ad ῥοδίων χρησμούς.

g) Svidam *Monachum Byzantinum* vocat Joannes Roſinus in Antiqv. Rom. & poſt eum Joannes Bona in notitia auctorum in libris de divina Pſalmodia allegatorum. *Monachum*

Digitized by Google

co qvicqvam de ſe memoriæ prodiderit. Videtur qvidem in v. Σαμοθρᾴκη patriam vel gentem ſuam indicare, dum ait: *Qvi enim initio inſulam illam* (i. e. Samothraciam) *incoluerunt, Samii fuerunt, a qvibus nos orti ſumus.* Sed verba illa non ſunt ipſius Suidæ, ſed ſcriptoris Anonymi, ex qvo locus iſte excerptus eſt.

2. Qvod ad ætatem Suidæ adtinet; de ea diverſæ ſunt virorum doctorum ſententiæ, qvarum nonnullas ad examen revocabimus. Hugo Grotius in Epiſt. CX. ad Gallos, h) Suidam paulo poſt Conſtantinum Leonis i) filium, qvi A. C. 912. imperare cœpit, vixiſſe arbitratur; hac addita ratione, qvod, qvantum ipſe meminerit, hic Imperatorum poſtremus ſit, k) qvem in libro ſuo nominet. Sed virum doctiſſimum memoria fefellit. Nam in v. Ἀδάμ mentio fit Imperatoris Joannis Zimiſcæ; l) & in v. Κωνςαντινέπολις Baſilii & Conſtantini fratrum; qvi omnes Conſtantino, Leonis filio, poſteriores fuerunt. Hieronymus Wolfius Suidam multo recentiorem facit, & ad Seculum XIV. refert; hac inductus ratione, qvod Metochitam Logothetam citet, qvi ſub Palæologis vixerit. Verba ejus in Præfat. ad Svidam hæc ſunt: *Atqve adeo, cum Metochitam Logothetam citet, qvi ſub Palæologis vixit, apparet, eum vix annis abhinc* 300. *Lexicon hoc compoſuiſſe.* Scribebat autem iſta Wolfius A. D. 1564. Sed Logotheta, qvem Svidas diverſis in locis laudat, non eſt Metochita Logotheta, qvem ineunte Sec. XIV. vixiſſe conſtat; ſed Symeon Metaphraſtes Logotheta, m) qvi initio Seculi X. floruit: ut & ante

appellant etiam Joſephus Scaliger ad Varronem p. 60. Mauſſacus in diſſ. Critica p. 396. Balthaſar Bonifacius XV. 7. Hiſt. ludicræ, Hadrianus Bailletus Tom. III. judic. eruditor. p. 125. & Carolus Blount ad Philoſtratum p. 6. Non dubito autem ex ſola conjectura à Roſino & aliis hoc pronunciatum fuiſſe, qvemadmodum & ab Iſ. Caſaubono qvi *cucullatum Grammaticum* nuncupat lib. 1. cap. 6. ad Athenæum.

h) CXVII. ad Nic. Peireſcium, qvæ in majori Epiſtolarum Grotii collectione eſt 264.

i) Conſtantianum Porphyrogenitum Leonis Sapientis F.

k) Hermannus Witekindus, Rigæ tunc verſans Vitas Imperatorum è Svida collectas cum Latina ſua verſione ſeparatim edidit Francofurti 1557. 8. in his ultimi memorantur Conſtantinus Leonis Iſauri filius qvi A. 775. Michaël balbus qvi A. 829. & Theophilus qvi A. 841. obiit. Excerpta de Imperatoribus ex Svida collecta habes etiam Græce & Latine in Frid. Sylburgii tomo tertio minorum Rom. Hiſtoriæ ſcriptorum, Francof. 1590. fol. qvibus alia inſuper de rebus CPolitanis ex eodem Lexico adjunxit cum Porti verſione Philippus Labbeus in tomo 1. ſcriptorum Hiſt. Byzantinæ Pariſ. 1648. fol.

l) Joannes Tzimiſces Imperator fuit ab A. 969. ad 975. hinc Baſilius II. ad A. 1025. & Conſtantinus ejus fràter ad A. 1028.

m) Svidas in ἄβαξι, ὁ λογοθέτης ἐν τῷ τῆς ἁγίας Θέκλης μαρτυρίῳ. Et

ante nos obſervavit vir magni inter eruditos nominis Richardus Bentlejus, in præclara Diſſertatione de Phalaridis Epiſtolis, pag. 23. Sententia igitur Wolfii hoc ſubducto tibicine ſponte corruit. Alii inter qvos eſt vir doctiſſimus Gulielmus Cave, Noſtrum vergente jam Seculo x. n) ſub Baſillo & Conſtantino fratribus vixiſſe cenſent: pro qva opinione facere videtur, qvod Svidas in v. Ἀδάμ, ubi diverſas annorum Æras ſive Epochas recenſet, Chronologiam perducat uſqve ad obitum Joannis Zimiſcæ, cui anno C. 975. modo dicti Baſilius & Conſtantinus fratres in imperio ſucceſſerunt. Huc accedit, qvod Noſter in v. Κωνςαντινȣ́πο-λις annos a condita CPli computans, epocham eorum terminet in Regno Baſilii & Conſtantini Porphyrogennetorum, ut illo tempore, qvo ea ſcribebat, adhuc imperantium. Hæc ſane ſpecioſa ſunt, & veram Suidæ ætatem indicare videntur. Sed ſi ex notis illis temporum, qvæ hodie in Svidæ Lexico occurrunt, de ætate ejus judicandum eſt; recentiorem eum utiqve eſſe oportet: utpote, qvi exeunte ſaltem Seculo XI. vel ineunte XII. ſub Alexio Comneno vixerit. Nam (qvod a nemine adhuc obſervatum eſſe video) in v. Γηώρας v. Δέρτρȣ, & v. Ἡγήτορες, loca qvædam ex Mich. Pſello o) adducuntur, qvi ſub Alexio Comneno floruit, vitamqve usqve ad initium Seculi XII. produxit. Si igitur ipſe Svidas loca iſta Pſelli Lexico ſuo inſeruit, poſt Pſellum utiqve vixiſſe eum oportet: ſed ante Euſtathium, qvippe qvi primus in Commentario ad Homerum Noſtri meminit. Vixit autem Euſtathius exiguo poſt Pſellum intervallo; ſub finem nimirum Seculi duodecimi, & initium decimi tertii. Sed qvod ad loca illa Pſelli adtinet; dubium non eſt, qvin a recentioribus Lexico Svidæ addita ſint; idqve

in νοθεύει· ἐν τῇ τȣ̃ μακαρίτȣ λογοθέτȣ μεταφράσει τῇ εἰς τὸ μαρτύριον τȣ̃ ἁγίȣ Λȣκιανȣ̃. Bene obſervat Bentleius, μακαρίτην à Græcis dici qvi vel ipſorum memoria vel non adeo diu ante obiiſſet.

n) vergente ſæculo XI. ſub Alexio Comneno, Voſſius lib. 2. de hiſt. Græcis cap. 26.

o) Qvæcunqve ῥήσεις in Svidæ Lexico, addito Pſelli nomine leguntur, eas omnes Küſterus obſervavit petitas eſſe ex Michaëlis Pſelli libro inedito multas gloſſas vocesqve obſcuras explicante, qvi in Bibl. Regis Chriſtianiſſimi exſtat Cod. 1837. fol. 184. hoc titulo: ψέλλȣ σύνοψις διὰ ςίχων σαφῶν καὶ πολιτικῶν, περὶ πασῶν τῶν ἐπιςημῶν, γενομένη πρὸς τὸν εὐσεβέςατον βασιλέα κύριον Μιχαὴλ τὸν Δȣ́καν ἐκ προςάγματος τȣ̃ πατρὸς αὐτȣ̃ καὶ βασιλέως. Michael Dugas Conſtantini Ducæ F. Imperator fuit ab A. 1071. ad 1078.

de loco primo p) qvi adducitur in v. Γηώρας, audacter affirmare auſim; qvippe qvem MSS. Pariſ. non agnoſcunt. Si igitur nec ex hac nota temporis ætas Svidæ colligi poteſt; qvid tandem hac de re ſtatuendum ſit, qværet Lector. Eqvidem, nos ita cenſemus: incertum qvidem eſſe, qvo tempore verus Svidas, ſive primus Lexici hujus auctor vixerit; antiqviorem tamen procul dubio eſſe, qvam vulgo credatur; cum perſvaſum nobis ſit, plurima loca, qvæ recentiorem ætatem ſapiunt, ab aliis poſtea Lexico huic addita eſſe. Patet hoc vel ex MS. Pariſ. A, qvi trium Codicum MStorum Svidæ, qvi in Bibliotheca Regia Pariſienſi adſervantur, optimus eſt & vetuſtiſſimus. In eo enim multa loca, qvæ in recentioribus MStis, omnibusqve Editt. hodiernis reperiuntur, vel omnino deſunt, vel recentiore interdum manu ad marginem ſcripta ſunt: veluti verſus Onirocritici, qvi ex Aſtrampſycho vel Nicephoro in Lexicon hoc translati ſunt; itemqve loca ex Paulo Ægineta excerpta; & alia, de qvibus in Notis noſtris Lectorem monemus.

3. Qvamvis autem Svidam antiqviorem, qvam vulgo creditur, ſtatuamus; q) non tamen cum Lil. Greg. Gyraldo eum adeo antiqvum cenſemus, ut Strabo, qvem ſub Auguſto floruiſſe conſtat, ejus meminiſſe potuerit. Exiſtimat nimirum modo laudatus vir doctiſſimus, Svidam noſtrum eundem eſſe r) cum Svida vetuſto Hiſtorico, cujus præter Strabonem, Scholiaſtes Apollonii Rhodii, & Stephanus Byzantius mentionem faciunt. Verba ejus Dialogo III. *de Hiſtoria Poetarum* hæc ſunt: *Qvibus illud vere reſponderi poteſt, Svidam antiqvum fuiſſe ſcriptorem, cujus imprimis a Strabone* s) *fit mentio, & ab iis, qvi in Apollonium Rhodium commen-*

p) Qvoniam Kuſterus primum tantummodo locum non agnoſci à MSS. Pariſienſibus obſervat, hinc videtur tacite ſimul profeſſus cætera loca ex Pſello adducta in Codicibus illis contineri, qvorum unum annorum ſaltem qvingentorum vetuſtatem habere infra §. 16. non diffitetur. Itaqve veram puto illorum ſententiam, qvi ſtatuunt ex Pſelli libro Svidam ipſum qvædam in Lexicon ſuum transtuliſſe, & ſub Alexio Comneno, ut viſum etiam Voſſio, circa ſæculi XI extremum floruiſſe.

q) Neſcio qvid in mentem venerit erudito viro Joanni Hallervordo, qvi in Bibliotheca curioſa Regiomonti 1676. 4. edita p. 379. tradit Svidam Syriani Alexandrini diſcipulum & Procli συμφοιτητὴν fuiſſe, clarum circa finem ſæculi qvinti. Non audiendos etiam puto qvi cum Gilberto Genebrardo in Chronographia ad ſæculum octavum referunt, vel ad nonum cum Andrea Sauſſæo p. 656. de Myſticis Galliæ ſcriptoribus.

r) Hoc perſvaſum etiam Antonio Poſſevino in Apparatu ſacro T. 2. p. 437. ubi errores qvosdam qvos putat Svidæ perſeqvitur usqve ad p. 442.

s) Strabo lib. VII. p. 227. Σουΐδας δὲ τοῖς Θετταλοῖς μυθώδεις λόγους προσ-

commentaria ſcripſere, & a Stephano, & aliis. Is igitur Svidas inter alia (nam & Hiſtoriam ſcripſit,) commentaria, ut par eſt credere, non admodum magna condidit, qvæ ab aliis poſtea multis locupletata & aucta, ad hanc, qvam videmus, libri magnitudinem excrevere, primiqve Svidæ nomen obtinuere, &c. Et paulo poſt: *Simul etiam abjiciendam puto, qvam Grammatiſtæ qvidam faciunt, duorum hujus nominis diſtinctionem, ut ſcilicet ille antiqvior tantum ſit Hiſtoricus; hic recentior, Grammaticus.* His verbis duplex continetur ſententia; nimirum, Lexicon, qvod Svidas primus compoſuerat, ab aliis poſtea locupletatum & auctum eſſe; & deinde, Svidam Hiſtoricum & Lexicographum eundem eſſe. Priorem ſententiam probamus; & nobiſcum plures alii. At poſterior ſuffragatoribus caret, & Svidas noſter communi eruditorum conſenſu a Svida Hiſtorico diverſus, eoqve recentior merito ſtatuitur. Et hactenus de ætate Svidæ.

4. Qvod ad Lexicon ipſum adtinet; id ex variis compilatum eſt auctoribus t) qvorum nomina partim Catalogus ille, qvi ab ipſo Svida

Ffff 3 Lexico

χαριζόμενος. Apud Scholiaſtem Apollonii Rhodii ad I. 555. laudatur Σουίδας ἐν Θεσσαλικοῖς, & ἐν πρώτῳ Θεσσαλικῶν ad II. 1235. & ἐν δευτέρῳ ad II. 1017. ἐν τρίτῳ τῶν περὶ Θεσσαλίαν ad IV. 816. rurſus ad I. 558. Σουίδας καὶ Ἀριστοτέλης οἱ περὶ Εὐβοίαν πεπραγματευμένοι. Unde judice Mauſſaco in diſſ. Critica ad Harpocrationem p. 396. apud Heſychium in Πυῤῥαία, qvæ pars fuit Theſſaliæ, pro Σουίλας, reſtituendum Σουίδας. Stephanus Byz. in Ἄμυρος Theſſaliæ civitate: Σουίδας δὲ ἐν ταῖς γενεαλογίαις, ὅτι οὗτοι (Ἀμυραῖοι) ἐκαλοῦντο Ἐορδοί. Idem in Δωδώνη. Καὶ Σουίδας δέ φησι Φηγωναίου Διὸς ἱερὸν εἶναι ἐν Θεσσαλίᾳ. Hæc de antiqvo illo Svida, qvi Auguſti ſaltim temporibus non fuit inferior.

t) Præ cæteris *eclogas* juſſu *Conſtantini Porphyrogeniti* factas ſtudioſe legit Svidas, & inde plurima in Lexicon ſuum tranſtulit, ut notatum Henrico Valeſio præfat. ad excerpta Peireſciana. Sæpe autem loca autorum adſcribit, nominibus eorum præteritis, qvorum aliqva ab Æmilio Porto, longe plura à Joanne Pearſonio in notis MSS. & à Kuſtero in ſua Svidæ editione annotata, non pauca adhuc eruditis inveſtiganda relicta ſunt. Fulvius Urſinus ex Svidæ Lexico multa *Polybii* fragmenta colligit, non ex MS. Codicis auctoritate, ut putavit Caſaubonus, ſed ſola conjectura adductus & ſtyli indicio qvi Polybianum qvid tinnire videbatur: unde Polybio interdum qvædam adſignarunt utriqve, qvæ alterius ſunt ſcriptoris ut eidem Valeſio obſervatum. *Marci Antonini* loca qvæ ſuppreſſo nomine apud Svidam leguntur, paſſim indicavit Tho. Gatakerus, ut *Procopii* Nicolaus Alemannus & Claudius Maltretus, Caſaubonus *Athenæi* & *Laërtii*: *Artemidori* Nic. Rigaltius, *Æliani* Joachimus Kühnius, *Harpocrationis* Mauſſacus, aliorum alii. In Svida, *ut lectitando & vigilando comperiſſe ſe & didiciſſe* ait idem Mauſſacus p. 396. diſſ. Critic. magna pars *ſcholiorum* qvæ *in Tragicos & Comicos* circumferuntur, continetur. Idem p. 392. non dubitat integrum *Julii* Sophiſtæ

Lexico huic præfixus putatur; partim duo noſtri Indices poſteriores Lectori exhibent. Mirabitur autem forſan Lector, in Indice ultimo, ſive tertio, non comparere Scholiaſtam Pindari, Theocriti, & Apollonii; cum Reineſius *Var. Lect.* pag. 479. hæc de Svida habeat verba: *Svidas Harpocrationem, & Scholiaſtas veteres, maxime Ariſtophanis, Sophoclis, Thucydidis, Pindari, Theocriti, Apollonii, totos exhauſit, & in ſuum hoc armarium digeſſit.* Sed incautius ibi Vir Magnus locutus eſt. Tantum enim abeſt, ut Svidas tres Scholiaſtas poſteriores totos exhauſerit, & Collectanea ſua inde locupletaverit, ut vix unum vel alterum locum ex illis excerpſerit.

5. Cæterum ex Scholiaſtis veteribus nullum Svidas diligentius compilavit, qvam Scholiaſten Ariſtophanis; qvippe qvem totum pene in Lexicon ſuum transfudit. Qværitur autem inter eruditos, u) utrum Svidas ab hodierno Scholiaſte Ariſtophanis, an vero Scholiaſtes a Svida ſua mutuatus ſit: ſive, an hodierna Scholia in Ariſtophanem ex veteri qvodam codice ad nos propagata ſint; an vero a Muſuro, vel alio qvodam, ex Svidæ Lexico conſarcinata? Nos ita cenſemus: Hodierna Scholia in Ariſtophanem maximam partem ex veteri qvodam codice deſcripta ad nos perveniſſe, eademqve eſſe, x) ex qvibus ipſe Svidas ſua hauſit: non pauca tamen loca a recentioribus, y) partim ex Svida,

opus cujus epigraphe ſic concipiebatur, ἐπιτομὴ τῶν Παμφίλου γλωσσῶν ἐπὶ βιβλίων ἐννενήκοντα ἑνὸς, à Svida tranſcriptum, qvi etiam ex græca verſione libri *Hieronymiani* de ſcriptoribus Eccleſiaſticis, & ex *Heſychii* Mileſii ὀνοματολόγου ſive de viris illuſtribus libello aliqva tranſtulit, non tamen tam multa ut eo pertinere poſſint verba apud Svidam: οὗ ἐπιτομή ἐστι τοῦτο τὸ βιβλίον ut viſum viro eruditiſſ. Lucæ Holſtenio c. 1. de vita Porphyrii, ubi narrat MStos ſibi πίνακας excerptorum à Svida Collectorum vel tranſſcriptorum oſtenſos à magno Sirmondo.

u) Ut apud Jac. Thomaſium τὸν μακαρίτην diſſ. de plagio literario §. 550. ſeq. & Mauſſacum diſſ. Critica p. 396. Andream Schottum præf. ad Græcos proverbiorum ſcriptores &c. Georg. Sigismundi Greenium diſſ. 1. de ſcholiaſte Ariſtophanis, Witeberg. 1695. &c.

x) qvæ magnam partem pervetuſtis iisqve clariſſimi nominis Grammaticis debentur Apollonio, Didymo, Symmacho, Ariſtarcho. Itaqve ex illis Svidam potius qvam ſcholiorum auctorem ex Svidæ Lexico ſua hauſiſſe plures viri docti agnoſcunt, ut Jac. Palmerius p. 720. Exerc. ad ſcriptores Græcos, Menagius ad Laërtium p. 160. 264. &c. Meurſius variis in ſcriptis, Florens Chriſtianus ad Ariſtophanem p. 702. Marcus Meibomius ad Nicomachi Muſicam p. 46. &c.

y) ut à Joanne Tzetze, Thoma Magiſtro, Marcoqve Muſuro primæ Aldinæ editionis curatore, & deinde ab iis qvi Florentinam in priores præſertim Comœdias paſſim interpolatam dederunt. Vide Kuſteri præfat. in Ariſtophanem.

Digitized by Google

Svida, partim ex aliis Scriptoribus, illis inſulta eſſe. Et ſane, qvæ leguntur apud Scholiaſten illum ad *Eqvit.* pag. 323. Ἡ δὲ ςλεγγὶς τῶν πρὸς ἄλλο τι, &c. itemqve ad *Acharanenſ.* p. 396. Σίκυον. ἀπὸ εὐθείας ὁ σίκυος. &c. ex Svida in v. Στλεγγὶς, & v. Σίκυον inſerta eſſe, emunctioris naris Lectores facile mecum ſentient. Lexicographum enim illa potius ſapiunt, qvam Scholiaſten. Eundem porro Scholiaſten, interpolatum eſſe pag. 106. ad verba illa Comici in *Pluto*, Ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι, &c. itemqve pag. 486. ad verba illa in *Veſpis*, Εἵλη καὶ ὄρθρον, &c. patet non ſolum ex eo, qvod illic citetur Euſtathius, z) qvi Svida utiqve recentior eſt; ſed etiam ex eo, qvod duo iſta loca in antiqviſſima Editione Aldina deſint. Idem dicendum eſt de alio loco, qvi legitur in iisdem Scholiis, pag. 15. ubi Phalaris laudatur. Nam nec illum vetus Editio Aldina agnoſcit. Sed hac de re eruditos jam ante monuit Vir in omni doctrinæ genere excellens Richardus Bentlejus, in Diſſert. de Phalaridis Epiſt. pag. 22. Notandum vero eſt, Suidam interdum plura habere, quam hodierna Scholia in Ariſtophanem : unde recte colligi poſſe videtur, Scholia illa non integra ad nos perveniſſe. Vide noſtrum v. Ἀκαλήφη. v. Ἀκόρητος, v. Ἐγκεκορδυλημένος, v. Μελλονικιᾶν, v. Ναξιουργής, v. Πυρροῤῥαγής, v. Σιβυλλιᾷ, v. Στρουθὸς, v. Τίτθαι, v. Τραγικώτερος, v. Ὑπεραχοιτίζεις, &c. Et hæc obiter de Scholiaſte Ariſtophanis.

6. Quod ad modum adtinet, quo Collectanea hæc digeſta ſunt; in eo non raro judicium & diligentiam Compilatoris deſideres. Nam primo, Noſter, dum loca ex variis Scriptoribus decerpta in Lexicon ſuum congeſſit, ſæpe vitioſis codicibus (a) deceptus fuit ; unde fit, ut voces

z) Citatur Euſtathius etiam in Scholiis ad Plutum v. 1111. ſed itidem in interpolata Florentina, non in Aldina editione.

a) Iſ. Caſaubonus lib. 1. animadverſ. ad Athenæum cap. 6. *Quam ſæpe iſti cucullato Grammatico* (Svidæ) *depravati codices errandi anſam præbuerint, ſcimus nos, qui in ejus libris multas, hoc genus culpas obſervavimus, ut cum* Φοιλάλμιος *male apud Sophoclem legit pro* Φυλάλμιος. *Cum apud Pindarum* Φρήμας δι᾽ αἴθερος *pro* ἐρήμας. *Apud Theocritum* δῆτα κοιλιδιόωντες, *pro* κυλοιδιόωντες. *In veteri Epigrammate* ὑςίνοιο θέρισρα, *pro* ὑσγίνοιο. *Pari ſtupore, (cur enim non dicam ligonem ligonem?)* σκώλια *alibi legit & probavit pro* ἀσκώλια, *&* ῥυβάδιυβος *pro* συβάδιυβος, ſubadjuva. *Nam ea voce uſi neceſſario & Græci, ut Syneſius Epiſtola CXLV. quo putem reſpexiſſe Svidam, ſed vitioſo codice uſum.* Subadjuvarum *mentio in notitia Imperii. Mitto nunc alia, ſane quàm multa generis hujus peccata Svidæ, partim notata jam aliis, partim nobis alibi.* Lucas Holſtenius ad Stephanum Byz. in Μιλωνεῖς. *Svida, qui*

voces adulterinas & corruptas pro veris & genuinis Lectori interdum obtrudat. Sic Ἀμάστης apud eum habes pro Ἀκμαστής, Ἠρίθμησεν pro Ἠρέμησεν; Πεπιασμένοις pro Μεμιασμένοις; Τάλεσιν pro Τέλεσιν; Ὕστινος pro Ὕσγινος, Κοιλιδιᾶν pro Κυλοιδιᾶν; Φρήμας pro Δὶ ἐρήμας; Δείξαντες pro Διήξαντες; Ἀλίβυες pro Οἱ Λίβυες; Ἡμιμαλλόνες pro Αἱ μιμαλλόνες; Θεσμοτόκον pro Ἐσμοτόκον; Ἡβὸς pro Ὑβός; Ἀνάρπαστοι pro Ἀνοργίαστοι; Δάψατο pro Ὀλόψατο; Δωτὺς pro Ἐδητύς; Ευχείμονος pro Λευχείμονος; Παιόλη pro Ἀπαιόλη; Παιόλημα pro Ἀπαιόλημα; Ὄζωτὰ pro Ὀξωτά; Ὑσήπηρος pro Οἰτυπηρός; Φόωντα pro Ἀφόωντα; φυλοκρινεῖ pro φιλοκρινεῖ; & alia. Interdum vero lectio Suidæ melior eſt ea, quam noſtri Codices hodie exhibent. Exempli gratia: apud Ariſtophanem *Theſmophor.* pag. 811. hodie legitur, — Τηνίοισι καὶ Σκίροις: ubi codex Suidæ pro Τηνίοισι olim habuit Στηνίοισι; quam lectionem veram eſſe probamus in notis ad v. Στήνια. Conjectura enim Biſeti, qui Θησείοισι illic reponendum cenſebat, merito explodenda eſt. Apud eundem Comicum in *Theſmophor.* pag. 777. verſus hic legitur:

Τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς στενάσμασι.

Vox ultima illic corrupta eſt: cujus loco Suidas in ſerie ſua recte habet, τεχνάσμασι. In fabula *Eccleſiazuſis* verſus hic occurrit:

Ἡ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν νεκρῶν.

Metrum manifeſte claudicat; quod ex Suida in v. Πλειόνων ſic in integrum reſtitues:

Ἡ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλειόνων.

Scholium enim locum genuinæ vocis apud Comicum hodie male occupavit. In fabula *Theſmophoriaz.* pag. 794. inter alia & hæc leguntur:

Λέων, λέων σοι γέγονεν, αὐτ' εἶγμα σόν.

Magnus Scaliger, cum videret, verſui huic modulum non conſtare, eum ſic reſcribendum cenſebat,

Λέων,

vitia Codicum ſuorum ſolet transſcribere, & hoc præſtitit fideliter in vocibus ἀπαλγέρια *&* κελλωναί, *auctoritas nihil momenti habet. Imo aliter apud ſcholiaſtem Ariſtophanis aut quem iſte deſcripſit, lectum olim, ex Apoſtolio liquet, qui* κατὰ λέξιν *eadem narrat, ſed emendatius.* Richardo etiam Montacutio p. 308. Apparatus ad Origg. Eccleſiaſt. & p. 235. Analect. *Suidas eſt Grammaticus non admodum vetuſtus, nullius judicii rhapſodus, doctrina mediocris, qui collatis vel corraſis undecunque laciniis farraginem illam ſuam tanquam centonem conſarcinavit.* & p. 124. apparat. *Suidas in Græcis non contemnendus auctor, rudem ſe prodit & plane infantem in Latinis.* Tho. Gatakerus p. 84. adverſar. *occurrunt apud illum autorem fœdiſſime depravata non pauca, & Latina quoque vocabula non infrequentia.*

Λέων, λέων σοι γέγονεν; αὐτ' εἶγμα σόν.

Sed fruſtra. Ex Suida enim in v. Λέων, pro εἶγμα reponendum eſſe ἐκμαγμα in Notis ad illum locum probamus. Anthologiæ lib. III. cap. XIV. pag. 343. Epigramma in Proteſilaum legitur, cujus pars eſt Hexameter iſte:

Δένδρεα δυσμίμητα, καὶ ἦν ποτε τεῖχος ἴδωσι.

Hic τὸ δυσμίμητα, ſenſui manifeſto adverſatur: cujus loco Brodæus reponendum cenſebat δυσμήνιτα; & Obſopœus, δυσμείλικτα. Sed uterque a ſcopo aberravit. Ex Suida enim in v. Δυσμίσητος reponendum eſſe δυσμίσητα, in Notis ad locum illum monemus. Apud Joſephum lib. I. *de Bello Jud.* cap. XIII. pag. 739. inter alia & hæc leguntur: Καὶ πᾶσα οἰκία ὁπλιτῶν ἐκτᾶτο. Vox ultima illic in mendo cubat: cujus loco ex Suida v. Νένακτο, reſcribendum eſſe νένακτο, ſenſus manifeſto ſuadet. Plura hujus generis exempla ſtudioſus Lector ex Notis noſtris colligere poterit. Nos enim hæc ſpeciminis loco tantum propoſuimus.

Porro, obſervandum eſt, Suidam res hominum cognominum perpetua ſerie interdum recitare, & ad unum caput referre ſolere: qvo fit, ut, qvæ ad diverſos pertinent, uni tribui videantur, & in hiſtoriis turbentur omnia, niſi narrationes diſtinguas, & diligenter animadvertas, ad qvos qvæqve Eclogæ referendæ ſint. Exempla habes in v. Εὐμένης, v. Ἥρων, v. Σεβῆρος, & alibi.

7. Interdum vero (qvod majus eſt peccatum) Grammaticus noſter res hominum prorſus diverſorum, & ne nomen qvidem commune habentium, b) miſcet, Eclogaſqve hiſtoricas ad alienum prorſus caput refert: cujus ἀβλεψίας pauca exempla in medium hic producam. In v. Μαξιμῖνος, ea, qvæ leguntur ab initio uſqve ad verba illa, ἐπιβουλὰς ὑποπτεύων, de Imperatore Maximino Thrace intelligenda ſunt. Qvæ vero deinceps abſqve ulla nota diſtinctionis ſubjiciuntur, ad Galerium Maximianum pertinent: ut patet ex Euſeb. *Hiſt. Eccleſ.* lib. III. cap. XIV. & XVI. In v. Ἀλυάττης, verba illa priora, Λυδῶν βασιλεὺς, — ἀδελφὴν ἤσχυνεν, apud

b) tanto minus mirum ab eo confundi res diverſorum ſed ejusdem nominis hominum, unde Reineſius lib. 3. Var. lect. p. 362. *Sunt iſta de Philoxeno apud Suidam excerpta ex Athenæo, ſed indiligenter diſpoſita & ſine judicio, qvod aliis ſexcentis locis quoque factum probabimus alibi, convaſata. Quæ enim de diverſis eodem nomine Philoxenis, qui tamen omnes cupediarum culinarumqve adſeclæ fuiſſent, narrat Athenæus, ea Suidas omnia uni adſcribit* &c. Voſſius lib. I. de Hiſtoricis Græcis c. 24. p. 156. notans Poſidonii Alexandrini hiſtorias a Svida tributas Poſidonio Apameenſi, *Solennia igitur errat Suidas, cum ejusdem nominis ſcriptores confundit.*

Nicol. Damaſcenum in Collectaneis Conſtantini a Valeſio editis, pag. 453. unde locus iſte depromptus eſt, de Sadyatte, patre Alyattis, dicuntur; qvæ proinde Noſter male ad Alyattem refert. In v. Νίκων Grammaticus noſter ſupina negligentia ad Niconem refert, qvæ apud Pauſaniam lib. VI. pag. 464. unde totus iſte locus excerptus eſt, de Theagene Thaſio narrantur. In v. Εὐνομιανὸς Suidas Eunomianum qvendam a Belliſario e ſacro baptiſmi fonte ſuſceptum fuiſſe narrat. Locus ſcriptoris, qvi ibi adducitur, ſumptus eſt ex Procopii *Hiſt. Arc.* cap. 1. ſed ubi de Theodoſio qvodam, Eunomianis parentibus nato, non autem homine aliqvo, *Eunomianus* appellato, verba fiunt. Gothofredus in *Prolegom.* ad Philoſtorgium, pag. 2. ex loco hoc Svidæ Eunomianum aliqvem ſibi confinxit, qvi nullus exſtitit: ut in Notis noſtris ad v. Εὐνομιανὸς pluribus docemus. In v. Πῶρος, verba illa, Τοῦτον ἤρετο περὶ διαίτης ὁ Ἀπολλώνιος, &c. excerpta ſunt ex Philoſtrati lib. II. *de Vita Apollonii* cap. XI. ſed qvæ Svidas peſſime ad Porum refert, cum apud Philoſtratum de Phraorte Indorum Rege dicantur. Plura exempla brevitatis gratia adducere ſuperſedeo.

8. Eſt & alius Lexici hujus nævus, qvi in eo conſiſtit, qvod ſexcentis in locis exempla, qvæ ex ſcriptoribus veteribus c) adducuntur, a capite articuli aliena ſint, nec qvicqvam faciant ad probandam ſignificationem vocis propoſitæ. Sed iſtius rei culpam non tam in Suidam confero, qvam in eos, qvi varia auctorum loca Lexico huic vel ipſi adſuerunt, vel ea, qvæ ad marginem ſcripta erant, abſqve judicio & delectu in textum receperunt. Multa enim eſſe apud Svidam loca, qvæ ex margine in textum irrepſerint, & imperitiam librariorum manifeſto prodant, nemo niſi plane in Lexico hoc hoſpes negabit. Videat ſaltem Lector, qvæ notavimus ad v. Ἀγροιώτης, v. Ἀναθεῖναι. v. Ἀριστογείτων, Κυδ. v. Εἴλλειν, v. Νάννος, v. Ὑπνομαχῶ.

9. Qvamvis autem & alii ſint Lexici hujus nævi, d) partim ipſi Svidæ,

c) Plerumqve etiam haud nominatis, unde Joannes Rualdus animadverſ. XXIV. ad Plutarchum p. 107. *Primùm qvidem Svidam plerumqve Arcadicum ſapere atqve Midinum, multa nullo judicio curaqve in ſuum Lexicon ab aliis autoribus optimis peſſimis tranſtuliſſe ſuppreſſis fere nominibus, ignorare non potuit ſummus eruditione ac ingenio ipſe ille Baronius.* Ante Rualdum Juſtus Lipſius libro IV. de militia Romana dialogo 10. p. 159. *Sed admoneo, utcunqve pecus Svidas eſt, auream tamen eſſe & è meliore metallo Vellus fere. Carpſit & ſumſit ex optimis qvi fuerunt, & pleriqve non ſunt. Utinam judicio & cura, addo & fide meliori. Nam nomina fere ſupprimit, & intendere oportet qvid ejus ſit, qvid alienum. Cæterum etſi ille Arcadicum & Midinum ſapit, alios tamen lectores ſuos facit, qvi curioſi qvidem ſint & intenti.*

d) In excerpendis auctorum verbis ſenſum illorum interdum pervertere notat Kuſterus in notis

Svidæ, partim librariis & recentioribus compilatoribus tribuendi; eſt tamen liber longe utiliſſimus, e) & qvem Theſaurum, omnigenæqve eruditionis penu cum incomparabili Reineſio merito appellaveris. Vel ſola hiſtoria Poetarum, Oratorum, Hiſtoricorum, &c, qvæ in eo continetur, auro contra cara eſt, & qva ſine irreparabili damno Reſpubl. literaria carere non poſſit. Taceo tot & tam præclara fragmenta veterum ſcriptorum, hodie amiſſorum, qvæ in Lexico hoc nobis conſervantur, & pretium ei non parvum conciliant.

10. Prodierunt autem hæc Collectanea Svidæ primo Mediolani, f) A.C. 1499. Græce tantum: in qva Editione nonnulla loca deſunt, qvæ in

 reliqvis

ad vocem πυλάδης. Porro, non nævis qvidem adſcribendum, ſed tamen evolventibus perqvam incommodum eſt, qvod cum opus Svidæ lexicorum more, ordine litterarum digeſtum ſit, tamen in qvibusdam longe alium ordinem obſervat qvam vulgo uti conſvevimus. Nam αι poſt δ qværendum eſt, ει poſt ζ, θ poſt ι, ω poſt ο. Præterea conſonantes duplicatæ ſtatim poſt ſimplices, verbi gratia ἀλλαχῆ ſtatim poſt ἀλᾶται, ante ἄλβα &c. Etiam Jacobo Gronovio præfat. ad Harpocrationem probe notatum veteres in digerendis juxta ſeriem literarum vocibus non ita fuiſſe ſemper curioſos ut nos hodie, primam enim litteram obſervaſſe contentos, non raro in ſyllabis integris minus ſollicite adhibuiſſe accuratum litterarum ordinem. Hujus tamen incurioſitatis exigua in Svidæ Lexico veſtigia deprehenduntur. Et neſcio an fuiſſet vitio dandum novo Svidæ editori, ſi ob lectorum commodum etiam illam qvam dixi ordinis anomaliam eliminaſſet, & conſveta omnibusqve obvia ſerie voces evolvendas exhibuiſſet.

e) Leo Allatius de ſcriptis Socratis p. 117. *Non tantum tribuo Svidæ, at pannis ex qvibus conſutus ille liber eſt, cum ſint admodum pretioſi & rari, multum tribuendum eſt.* Certe qvamplurima præclara & digna ſcitu iisdem qvibus alia innumera antiqvitatis tenebris ſepulta nos laterent, hoc Svidæ opere ſi careremus.

f) Prima editio Svidæ qvæ A. 1499. fol. *Mediolani* prodiit (non Romæ, ut poſt Geſnerum in Bibl. opinabatur Mich. Neander in notitia auctorum Gnomologiæ Stobæanæ præmiſſa p. 68) charta magna & nitida, typis luculentis, debetur *Demetrio Chalcondylæ* doctiſſimo Græco Jo. Mariæ Catanæi, qvi Latinam præfationem præfixit, Præceptori, & typorum operam ſumtusqve cum eo præbentibus Joanni Biſolo & Benedicto Mangio Carpenſibus. Hic eſt Catanæi Svidas, qvi memoratur in C. S. Schurtzfleiſchii Epiſtolis arcanis p. 5. Chalcondyles in græca præfatione præfixa teſtatur pluribus ſe uſum Codicibus MSS. in caſtigando opere nulli peperciſſe ſtudio: nonnulla autem, cum non poſſet emendare, ita ut reperit, reliqviſſe, nonnulla etiam aliunde adſcita addidiſſe. Ὁ δὲ τὴν διόρθωσιν τοῦ βιβλίου πεποιηκὼς Δημήτριός ἐστιν ὁ Χαλκονδύλης, ὃς πλείοσιν ἀντιγράφοις χρησάμενος κἀν τούτοις πᾶσιν οὐ σμικρά τινα ἁμαρτήματα εὑρηκὼς, ὧν τὰ πλεῖστα ἐν ἅπασιν ὡσαύτως ἐτύγχανεν ὄντα πολλὰ μὲν φιλοπονήσας καὶ διασκεψάμενος ἐπηνώρθωσεν. ἔστι δ' ὧν οὐχ οἷός τεγένετο τῆς προσηκούσης διορ-

reliqvis Editt. reperiuntur. Eam ſecuta eſt Editio Veneta, g) ſive Aldina, A. 1514. & ea Græce tantum. Hæc nonnunqvam a Mediolanenſi diſcrepat: unde ex alio codice MS. eam expreſſam eſſe apparet. Deinde Svidas

θώσεως τετυχηκέναι, ἀλλὰ τὴν μὲν τῆς λέξεως ἑρμηνείαν διὰ σπουδῆς ἔσχε διαφυλάξαι. τὴν μέντοι παρεισαγομένην ῥῆσιν πρὸς σαφήνειαν τῆς λέξεως ἡμαρτημένην οὖσαν, ὡς εἶχεν ἀφῆκεν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ λέξεις ἐνίας, αἵτινες τὸ παράπαν οὐχ ὑπῆρχον ἐν Σουίδᾳ, ἄλλοθέν ποθεν συλλέξας προσέθηκεν, ὡς ἂν οἱ ζητοῦντες τὸ σημαινόμενον αὐτῶν ἔχοιεν ἀπονώτερόν τε καὶ ἑτοιμότερον ἐντεῦθεν πορίζεσθαι. καὶ λέξεις δέ τινας ἀνερμηνεύτους, ἔνθα ἐνεχώρει, ἐπιμελὲς αὐτῷ γέγονε σαφηνίσαι. Addit idem Demetrius, Svidæ librum in Græcia pridem atqve Italia ita fuiſſe rarum ac pretioſum, ut qvi eum haberet, eo gloriaretur qvaſi theſaurum inſignem, & Amaltheæ, qvod ajunt, cornu poſſideret. τόδε βιβλίον, οὕτω τοι σπάνιον καὶ πολύτιμον ἦν ἔν τε τῇ Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, ὡς τὸν τοῦτο κεκτημένον μέγα φρονεῖν ἐπ᾽ αὐτῷ, καὶ τὸ δὴ λεγόμενον κέρας ἀμαλθίας καρποῦσθαι. In titulo græcus exſtat dialogus bibliopolæ & lectoris Φιλομαθοῦς, qvo liber commendatur, indicaturqve tribus aureis venum exponi. ἡ οὖν τιμὴ πόση ἐστὶ ; γ΄ χρυσῶν τελῶν. λάμβανε δὴ καὶ δὸς βιβλίον. De Demetrio Chalcondyla qvi A. 1510. obiit octogenario major, præter Jovium in elogiis conſulere juvabit Jani Parrhaſii (cui filia Demetrii nupſerat) qvæſita per Epiſtolas p. 45. 144. 146. Alcyonium II. de exilio p. 247. Lambecium VI. p. 277. Voſſium de arte Grammatica p. 15. Varillaſium lib. 4. anecdoton Florentin. Bullartium T. 1. Academiæ ſcientiar. p. 280. &c. Antonius Motta Demetrii præceptor Lexico Svidæ hocce præfixit epigramma;

Demetri æternos debet tibi mundus honores,
Qvod dignum, qvod tam nobile tradis opus.
Debet Motta magis, cari cui tanta reſultat
Gloria diſcipulo, te duce qvanta datur.

Alterum item hoc, in qvo majorem Mediolano honorem ex editione Svidæ, qvam iis pollicetur locis qvi Heſiodum, Homerum, ac Pindarum Poëtas in lucem protulere.

Olim Phocis erat doctis celebrata Poëtis
Unde novum exhauſit funditus Aſcra melos.
Proximus huic Helicon, vivo forte æmulus illi
In qvo tam expreſſit nobile Smyrna ſophos.
Cadmeas Dirceus olor volitare per arces
Dictus & immenſo eſt perſtrepuiſſe ſono.
Dignius Inſubri Svida decus exit ab urbe,
In cujus lapſa eſt Græcia tota ſinum.

g) Editio *Aldina* Venet. A. 1514. viri docti manu paſſim notata exſtat in Bibliotheca Leidenſi inter libros, qvos Academiæ legavit clariſſimus Perizonius. Svidæ exemplaria MSS. ſi non

Digitized by Google

das editus eſt Baſileæ h) apud Frobenium, A. 1544. itidem Græce tantum. Hæc Editio haud fere ab Aldina diſcrepat, niſi ubi vel ſphalmata typographica habet, vel ab Editoribus Baſileenſibus interpolata eſt. Anno 1564 Hieronymus Wolfius i) Svidam (omiſſis notis mere Grammaticis, & fragmentis brevioribus) Latine a ſe verſum abſqve textu Græco Baſileæ edidit. Hæc verſio Svidæ, ab ipſo Wolfio recognita, poſtea recuſa eſt Baſileæ A. 1581. Mirum autem non eſt, Wolfio rem minus feliciter ſucceſſiſſe, cum nullis codicibus MStis inſtructus, textum Svidæ, ut tunc erat, corruptum in verſione ſua ſecutus ſit. Tandem Æmilius Portus, Franciſci filius, Græcæ Lingvæ in Academia Heidelbergenſi qvondam Profeſſor,

omnia, certe multa ſic ſcripta fuiſſe qvemadmodum ἔκδοσις Aldina & Baſileenſis exſcriptæ ſunt, ut paginæ faciem diviſerint in duas, qvod dicitur columnas ſive σελίδια, & forſan id ipſum Svidam primum ita probaſſe, notat Jac. Gronovius in emendationibus ex Svida p. 110. Editio Aldina præfationis loco habet præfixum monitum Aldi de modo ſingulari qvem in ordine ſeriei literarum ſcriptor hic obſervat, qvod deinde in Baſileenſi qvoqve & Porti, Kuſteriqve editione repetitum legitur.

h) Editio *Baſileenſis* A. 1544. qvæ Aldinam per omnia exprimit, manu Iſaaci Caſauboni paſſim notata exſtat Lugduni Batavorum in Bibl Academiæ. Inter libros Gudianos qvi ſervantur in Bibl. Gvelpherbytana, habetur eadem notata paſſim manu Salmaſii.

i) Prima editio Latina *Hieron Wolfii* viri, ſi qvisqvam, immortaliter meriti de Græcis litteris, una cum nonnullis *Joachimi Camerarii* qvæ ad calcem voluminis ſubjiciuntur declarationibus lucem vidit Baſileæ ex Oporini officina, A. 1564. minus emendate qvidem, ut ipſe qveritur in titulo poſterioris edit. A. 1581.

Peſte meam vallante domum, vaſtante librari
Editus hic propere eſt, nec ſine labe liber.
Nunc poſitis novus exuviis nitidusqve juventâ
Euſebii prodit munere Epiſcopii.

David Hœſchelius in litteris ad Jungermannum datis Kal. April. A. 1606. 4. teſtatur Wolfium integri Svidæ editionem Græcolatinam paullo ante mortem adornaſſe, *verùm autore*, inqvit, *mortuo, fidem typographus fefellit.* Non eâdem diligentia verſatum Wolfium in Svida interpretando, qva in Iſocrate, Demoſthene & Zonara uſus fuit, notat Andreas Schottus præfat. ad *proverbiorum Centurias XIV. è Svida* collectas, & cum aliis Græcorum proverbiis Zenobii ſive Zenodoti, Diogeniani & Anonymi Vaticani, utraqve lingva editas & notis illuſtratas Antverp. 1612. 4. Paulus Colomeſius notis ad Gyraldi Hiſtor. poëtar. p. 276. *Epigramma in Soranum Ducem, ſub Ælii Adriani nomine ex Gerardo Geldenhaurio Noviomago profert Wolfius in hiſtoricis Svida, voce Adrianus; qvem locum, ſi me audias, Lector, conſules; ibi enim Svidam attingit Wolfius, vir alioqvi naris obeſa, neqvaqvam infeliciter.*

Si præſtantiſſimo Voſſio credimus, lib. 2. de Hiſt. Græcis c. 26. p. 302. diu ante Wolfium Svidas Latine verſus eſt à *Roberto Groſeteſt* ſive Capitone, Epiſcopo Lincolnienſi, qvi A. C. 1253. diem obiit ſupremum. Sed licet Joannes Balæus Cen-

Digitized by Google

Profeſſor, Svidam cum nova verſione Latina, ſeu potius paraphraſi, & Notis, edidit Genevæ, A. 1619. 2. Volum. Hæc Editio, qvoniam omnium earum, qvæ Noſtram præceſſerunt, noviſſima eſt; qvodnam de ea noſtrum ſit judicium, paulo fuſius Lectori exponemus.

II. Dicimus igitur, Portum non eam, qvam par erat, diligentiam in Editione ſua Svidæ adhibuiſſe, nec idoneo ſatis inſtructum apparatu operi iſti manum admoviſſe. Non ſolum enim cum nullis codicibus MStis Svidam contulit, (qva in re tamen contingere potuit, ut fortuna votis ejus non reſponderet) ſed ne omnes qvidem Editiones, tunc exſtantes,

tur. IV. c. 18. p. 306. inter ſcripta Roberti, annotationes in Svidam, & Svidam ab eo translatum memorat, id tamen non intelligendum videtur niſi de narratione apocrypha qvæ exſtat apud Svidam in Ἰησοῦς, & ex Roberti verſione in variis Bibliothecis adhuc ſupereſt manu exarata. Eadem narratio MS. fertur ex alia verſione *Lauri Qvirini* Cretenſis, Patricii Veneti, qvi claruit circa A. C. 1453. ut alias interpretationes editas jam prætercam, de qvibus dixi in Codice Apocrypho Novi Teſt. T. 1. p. 371. * & T. 2. p. 547.

Præter Wolfium Svidæ editionem emendatiorem etiam molitus eſt *Hadrianus Junius* teſte Valerio Andrea in Bibliotheca Belgica p. 109. & Joanne Sambuco in literis ad Junium datis IV. Id. Febr. A. 1564. p. 620. *Tu vero tandem nobis Svidam reſtitutum, Epithetorum Græcorum explicationes, Nonnum & alia extrudes.* Et qvantum in eo operæ ac ſtudii poſuerit, narrat ipſe Junius in Epiſtola ad Arnoldum Birckmannum p. 74. ſeq. & ad Petrum Bloccium p. 116. *Habeo & Svidam locis termille, qvid ajo imo* μυριάκις *à me interpolatum & genuina lectioni reſtitutum, cum indicio authorum unde ſua mutuatus eſt.* & in alia data A. 1562. ad Marchionem Anglum p. 173. *Habeo præter alia præ manibus vertendum Svidam, opus ingens & maximi uſus ad omnigenam hiſtoriarum & rerum omnium abditarum cognitionem, in quo eam navavi operam, qvæ & mihi honorifica, & utriusque linguæ vetuſtatisque ſtudioſis cumprimis utilis atque adeo neceſſaria futura eſt, nam ſupra quinque aut ſex millia locorum ex omnis generis autoribus petita, germanæ lectioni reſtitui immenſo cum labore, quæ citra noſtra induſtria opem intelligi omnino non poſſint.* Sed p. 136. ad eundem Bloccium: *Svidas meus prius quam in manus hominum veniat publici juris factus, biennium aut plus eo elabetur.* De Wolfii Svida ſermo videtur eſſe Junio Epiſtola ad Gvil. Lindanum p. 267. *Wolfii opera vereor ut illi parum ſit futura glorioſa, niſi iis inſtructus veniat copiis, quas præter me an alius habeat ignoro: nunc illi in muſtaceo quæſita gloriola frui aliquantiſper liceat.*

De magni *Pearſonii* conſilio Mericus Caſaubonus notis ad Hieroclem A. 1655. Londini editis p. 181. *Joannes Pearſonius vir doctiſſimus & in Græcis litteris & libris omne genus, qvod ex luculentis* Heſychii & Svidæ, *quas dudum molitur editionibus, ſi vita ſuppetet, qua digniſſimus eſt, literatis aliquando conſtabit, eximie verſatus.* Svidas Pearſonii manu paſſim notatus ſervatur Cantabrigiæ, cujus notis MSS. uſus eſt easqve paſſim laudat Küſterus. De *Beveregio* autem falſus rumor venit ad Schurtzfleiſchium, τὸν μακαρίτην qvi in Epiſtolis arcanis T. 1. p. 5. ſcripſit A. 1679. *Svidas Beveregii brevi veniet in noſtras manus, quem multa diligentia curat vir doctus & laborioſus apud Anglos.*

Digitized by Google

ſtantes, inter ſe comparavit. Ex tribus enim, qvæ tunc prodierant, Editionibus, Mediolanenſem (qvæ omnium prima eſt, & nonnullis in locis emendatior reliqvis) nunqvam inſpexit: qvæ cauſa eſt, qvare non paucos errores typographicos Editionis Aldinæ, in Editionem Baſileenſem, qvam *κατὰ πόδα* ſecutus eſt, poſtea transfuſos, imprudenter in textum receperit, eoſqve tanqvam variantes codicum MStorum lectiones, magno molimine interdum emendare conetur. Adhæc, cum totum fere Svidæ Lexicon ex fragmentis variorum auctorum, qvorum major pars hodie adhuc exſtat, compoſitum ſit; Portus exiguam plane in inveſtigandis auctoribus, ex qvibus Svidas ſua ſumpſit, diligentiam adhibuit: unde mirum non eſt, ſexcentis in locis Lexici hujus, qvæ non niſi ex auctoribus ſuis illuſtrari & emendari poſſunt, aqvam ei hæſiſſe. Præterea, (qvæ major eſt negligentia) ne ipſum qvidem Svidam ſecum contulit; cum ſæpe contingat, ut eædem ῥήσεις bis, vel ter, apud eum occurrant; hic corruptæ forſan & mutilæ; alibi vero ſanæ & integræ: ut proinde Svidas ex ipſo Svida non raro emendari & illuſtrari poſſit. Hoc cum non obſervaverit Portus, (obſervare autem debuit) ſæpe fit, ut, qvæ uno in loco recte interpretatus fuerat, alibi, vitioſam lectionem ſecutus, ſuiqve prorſus immemor, peſſime vertat, & a ſcopo longe aberret. Ne autem hæc in virum, cujus conatus ſaltem de re literaria bene merendi laudandus eſt, immerito a me dici qviſqvam putet; allatis qvibuſdam exemplis rem probare, & omnem calumniandi ſuſpicionem a me amovere conabor.

12. Dixi, Portum Editionem Mediolanenſem nunqvam inſpexiſſe: qvod ex ſeqventibus manifeſtum fiet. In v. Ἄβαρις Editiones Aldina & Baſileenſis habent, χρησμοὺς τοὺς καλουμένους Σκυθίνους; qvam lectionem Portus ſecutus eſt; cum in Editione Mediolanenſi rectius legatur, Σκυθικούς. In eadem voce, pro ἀφάνισαι, MSti. & Ed. Med. recte exhibent ἠφάνισαι: ad qvem locum Portus: ἀφάνισαι] *Aldinus codex*, ἐφάνισαι. *Utrumqve vitioſum. Scribendum enim* ἠφάνισαι, *ab* ἀφανίζω. Recte qvidem mones Porte: ſed qvid opus fuit manifeſta menda typographica Editionis Baſileenſis in textum recipere, & inutilibus obſervatiunculis Svidam onerare? In v. Ἀργυραία, priores Editt. (ſi Mediolanenſem excipias) habent, ὅτι ἡ ἄρυρα πόδας ἔχειν; qvod Portus vertit, *Rus pedes habere dicitur*; addita nota ſolita N. L. i. e. *Non liqvet.* Si Editionem Mediolanenſem conſuluiſſet, non diu ei de emendatione hujus loci laborandum fuiſſet. In ea enim recte legitur, ὅτι ἡ ἄρουρα πόδας ἔχει ῥ: i. e.

i. e. *Arura* (qvæ eſt certa agri menſura, ita dicta) *pedes habet qvinqvaginta:* qvam lectionem non ſolum confirmant Mſti, ſed etiam ipſe Svidas alio loco, nimirum in v. Στάδιον, ubi idem locus repetitur. In v. Γηγενεῖς, in omnibus Editionibus præcedentibus, ſi Mediolanenſem excipias, ante Φυσήματι deſideratur vox Γηγενεῖ; ſine qva loci illius ſenſus omnino eſt obſcurus & mutilus. Hæc ratio eſt, qvare Portus falſo exiſtimaverit, verba illa, Φυσήματι ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ, & qvæ ſeqvuntur, non pertinere ad v. Γηγενεῖς, ſed alibi eſſe collocanda. Aliter certe ſenſiſſet, ſi inſpecta Editione Mediolanenſi locum hunc unius vocis adjectione ſuppleri & ſanari poſſe intellexiſſet: id qvod etiam ex alio loco Svidæ in v. Σεισμός, ubi eadem ῥῆσις repetitur, diſcere poterat. Poſt v. Ἐπήβολος in Editione Baſileenſi & Porti legitur, Ἐπηβολώτατος, προσοικειότατος: ubi nemo non videt, vocem poſteriorem eſſe παρακεκομμένην, & nullo modo ἐκ παραλλήλου reſpondere poſſe voci Ἐπηβολώτατος. Rectius igitur in Edit. Mediol. cui etiam ſuffragantur Mſti, ſic legitur: Ἐπηβολώτατος. † Ἐπηγάγετο. προσῳκειώσατο. ἰδιοποιήσατο. Nusqvam hic comparet vox adulterina προσοικειότατος, qvam certum eſt, ex voce προσῳκειώσατο eſſe corruptam, & e genuina ſede ſua, qvæ eſt poſt Ἐπηγάγετο, motam, alienum locum in Editione Baſileenſi & Porti hodie occupare. In v. Εἰρύσατο, Editiones Aldina & Baſileenſis mendoſe exhibent ἐπικύφου; qvam lectionem ſecutus eſt Portus: qvi, ſi Editionem Mediolanenſem conſuluiſſet, in qva recte legitur ἐπικούρου, vidiſſet utiqve, τὸ ἐπικύφου eſſe ſphalma typographicum, & proinde in Textum minime recipi debuiſſe. In v. Ὅμηρος, pag. 301. Edit. Genev. pro ἀφίκετο εἰς γάμον (qvod Portus bona fide vertit, *Venit ad nuptias*) reponendum eſt, ἀφίκετο εἰς Σάμον, i. e. *Venit in Samum;* ut in Mſtis, & Editione Mediolanenſi recte legitur. Poſſem plura hujus generis in medium adferre: ſed cum ex hiſce Lectori abunde patere arbitrer, Portum Edit. Mediolanenſem nunqvam conſuluiſſe, ad alia pergo.

13. Dixi ſecundo, Portum exiguam diligentiam in inveſtigandis auctoribus unde Svidas ſua ſumpſit, adhibuiſſe: qvod omnibus editionem ejus inſpicientibus per ſe manifeſtum eſt. Si enim Ariſtophanem, ejusqve Scholiaſten, Anthologiam Epigrammatum editam, Sophoclem, ejusqve Scholiaſten, Herodotum, Thucydidem, & paucos alios excipias; de reliqvis ſcriptoribus, ex qvibus Lexicon hoc compilatum eſt, Portus ne ſomniavit qvidem. Cæterum, qvantam in hac Editione lucem Svidæ ex diligenti fragmentorum cum ipſis auctoribus, ex qvibus ſumpta

pta ſunt, collatione attulerimus, ex Notis noſtris Lectori patere poterit.

14. Dixi porro, Portum ne ipſum qvidem Svidam ſecum contuliſſe; qvod itidem exemplis qvibusdam in medium allatis probabo.

In v. Διεκωδώνισε priores Editt. habent, διεπείρασε κ̓ ἐξηπάτησεν: qvod Portus vertit, *Tentavit, exploravit, periculum fecit. Item, decepit.* Sed pro ἐξηπάτησε ſcribendum eſſe ἐξήτασε, non ſolum res ipſa docet, ſed etiam Svidas alio loco, nimirum in v. Κεκωδωνισμένος; ubi in omnibus Editionibus expreſſe legitur, κ̓ διακωδωνίσαι, τὸ ἐξετάσαι.

In v. Θέμιν Portus fruſtra ſeſe torqvet, dum non animadvertit, pro βύλετα, vel, ut Editt. Mediol. & Aldina habent, βύλεται, reponendum eſſe Βύχετα, ut non ſolum in Mſtis, ſed etiam alibi apud Svidam in v. Βύχετα recte legitur. Locum Svidæ, ut in Editt. Baſil. & Genev. legitur, & verſionem Porti ſubjungam, ut Lector in rem præſentem qvaſi deducatur. Θέμιν, (inqvit Svidas) δικαιοσύνην. Βύλετα, πόλις ἐςὶ τῆς Ἠπείρυ, ὐδετέρως κ̓ πληθυντικῶς λεγομένη· ἥν φησι Φιλόχορος ὠνομάσθαι διὰ τὸ τὴν Θέμιν ἐπὶ βοὸς ὀχουμένην ἐλθεῖν ἐκεῖ, κατὰ τὸν Δευκαλίωνος κατακλυσμόν. Portus hæc ita vertit: Θέμιν, *Themin. Hoc nomen juſtitiam ſignificare vult,* [*i. e. ſignificat. Unde compoſitum* Θεμίσκυρα, *Themiſcyra. Hæc autem*] *urbs eſt Epiri, qvæ per neutrum genus & pluraliter effertur: qvam Philochorus ait ſic appellatam, qvod Themis vecta bove illuc iverit, tempore diluvii Deucalionis.* Nugas agit Portus, dum Lectori perſvadere conatur, Svidam hic de Themiſcyra urbe loqvi; qvod eſt ab ejus mente alieniſſimum. Neqve ſaniora ſunt, qvæ in notis affert; in qvibus locum hunc ſic emendare & ſupplere conatur: Θέμιν. δικαιοσύνην.] *Hæc ita fortaſſe legenda:* Θέμιν, δικαιοσύνην βύλεται σημαίνειν. ὅθεν Θεμίσκυρα. πόλις δ᾽ ἐςὶ τῆς Ἠπείρυ. *Conſule Geographos in* Θεμίσκυρα. *Sed* Βύλετα *urbem apud nullos reperio.* Omnia hæc ſunt prorſus ἀπροσδιόνυσα, neqve veram iſtius loci emendationem vel per ſomnium Portus vidit. Qvam facile autem has tenebras diſcutere potuiſſet, ſi conſuluiſſet Suidam in v. Βύχετα, ubi recte ſic legitur: Βύχετα, πόλις ἐςὶ τῆς Ἠπείρυ, ὐδετέρως, καὶ πολλαχῶς * (lege πληθυντικῶς, ut in v. Θέμιν) λεγομένη· ἥν φησι Φιλόχορος ὠνομάσθαι, διὰ τὸ τὴν Θέμιν ἐπὶ βοὸς ὀχουμένην ἐλθεῖν ἐκεῖ, &c. Qvam clara hic omnia? Dicit Suidas, Bucheta eſſe urbem Epiri, ſic dictam, qvod Themis ἐπὶ βοὸς ὀχουμένη, *bove vecta,* illuc veniſſet: qvam etymologiam voci Θεμίσκυρα minime convenire, nemo eſt adeo hebes, qvin facile intelligat.

Poſt v. Ταγήν. ὄν. ὀρ. in prioribus Editt. mendoſe legitur, Ταγὴν ὁ

 χνιοσο·

* πολλαχῶς pro *pluraliter* à Svida poſitum eſſe videtur.

κνισοθήρας. ὁ Ἰούνιος ἦν. Ad qvem locum Portus : *Tagen.* ὁ *κνισοθήρας Cniſſotheras. q. d. nidoris venator. Junius menſis. Legendum videtur ὁ Ἰούνιος μήν. Sed N. L.* Apage nugas iſtas. Ex ipſo Suida in v. φαγεῖν ζῶν conſtat, legendum eſſe, ταγηνοκνισοθήρας ; qvæ eſt vox comica, eleganter ſignificans lurconem, vel paraſitum, (proprie eum, qvi ſartaginis nidorem captat) qvalis erat Junius iſte ; qvem Portus ridicule in Junium menſem transformat. Eadem vox in v. Ἰούνιος, ſed alio modo ante depravata erat. Ibi enim in Editt. prioribus legitur, ταγηνορνιθοθήρας ; in MSS. vero, ταγηνοκνιγοθήρας : unde, unius literæ mutatione facta, veram lectionem ταγηνοκνισοθήρας facile erueris.

In v. Τῷ νῦν λόγῳ, pulchra ſententia Polybii (cujus nomen ibi qvidem a Suida reticetur, ſed alio loco, qvem mox indicabo, laudatur) peſſime corrupta, & mendo non leviter obſcurata eſt. Qvid enim ſibi volunt verba iſta, ἠτύχηκεν ὡς κεκληρονόμηκε τοιαύτην φήμην ? Portus ea ſic interpretatus eſt, *Infelix fuit, poſtqvam talem famam jure hæreditario conſecutus eſt.* Qvam longe a ſcopo & mente Polybii ? Ex MStis, & ipſo Svida in v. Τύχη patet, legendum eſſe, ἡ τύχη κενῶς κεκληρονόμηκε τοιαύτην φήμην : qvorum verborum ſenſus eſt, inane eſſe fortunæ nomen, & omnia, qvæ vulgus ei tribuat, divinæ providentiæ re vera adſcribenda eſſe.

In v. Καρῖνος hodie legitur, Γενόμενος ἐν ἐξουσίᾳ καὶ βουλήσεως κύριος ἀνέδραμε τηλικοῦτον κακὸν ἐς τυραννίδα· οὕτω καὶ τοὔνομα τοῖς ἔργοις μακρῷ παρῆλθε, &c. qvem locum non ſolum omnes Editt. ſed ipſi etiam MSti ſic mutilatum exhibent : cujus proinde ſupplendi ſpes nulla eſſet (præſertim cum Eunapii hiſtoria, unde locum illum depromptum eſſe ex v. Μακρῷ apparet, non amplius exſtet) niſi Suidas ipſe hic ſibi opem ferret. Ex eo enim in v. Μακρῷ conſtat, locum hunc ſic ſupplendum eſſe : Ἀνέδραμε τηλικοῦτον κακὸν ἐς τυραννίδα, ὥστε ἀπέδειξε χρυσὸν τὴν τραγῳδουμένην τυραννίδα. οὕτω καὶ τοὔνομα, &c. Qvorum verborum ſenſus eſt : Carinum tam malum & ſævum fuiſſe principem, ut veterum tyrannorum ſævitia, cum ejus tyrannide collata, aurum qvaſi videretur. Elegans proverbium & freqvens apud Græcos ſcriptores : qvo etiam idem Eunapius in Excerptis Legationum, ab Hœſchelio editis, pag. 13. uſus eſt. Ibi enim de Thracia agens, eam a Scythis tam fœde devaſtatam eſſe ait, ὥστε χρυσὸν ἀποδειχθῆναι πρὸς τὰ Θρᾴκια πάθη τὴν Μυσῶν παροιμιώδη λείαν : i. e. *Ut vetus illa Myſorum prædatio, proverbio celebrata, cum hac Thraciæ vaſtatione collata, aurum eſſe videretur.* Sic enim locus hic reddendus eſt ; qvem Cantoclarus ita vertit, ut ſenſum ejus minime intellexiſſe appareat.

In

Digitized by Google

In v. Λευκὴ ἡμέρα refertur mos Scytharum, calculum album vel nigrum, prout rem ex animi ſententia, vel ſecus, geſſiſſent, anteqvam qvieti ſe darent, in pharetram condendi, ut poſt illorum mortem ex numero calculorum de proſpera vel adverſa fortuna, qva in vita uſi fuiſſent, judicari poſſet. Sed in prioribus Editt. ante μέλλοντας deſideratur vox Σκύθας, qvæ totius ſententiæ cardo eſt. Eam proinde loco illi reſtituendam eſſe, etiamſi codices Mſti non docerent, clare tamen oſtenderet Svidas in v. Τῶν εἰς τὴν φαρέτραν; ubi de eodem Scytharum more agens, expreſſe inqvit, φασὶ τοὺς Σκύθας μέλλοντας καθεύδειν, &c.

In v. Ἐχέμυθος Svidas inqvit: Εἴς τε συναύξησιν ἀρετῆς, καὶ κακίας μείωσιν ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχήν. Id eſt, *Omne ſuum ſtudium ad augendam virtutem & imminuenda vitia conferebat.* Sed pro κακίας μείωσιν in prioribus Editt. ridicule legitur, κωμῳδίας μείωσιν: qvod Portus, fidus interpres, *comœdiæ imminutionem* vertit. Sana, qvam dixi, lectio apud Svidam alibi tribus diverſis in locis occurrit, nimirum in v. Ἰδιώτης, v. Μεῖον, & v. ὅλην ἐξεκέχυτο: qvod tamen a Porto obſervatum non fuerat.

In v. Ἡρεῖτο, pro ἐσιτοποιεῖτο legendum eſt σῖτον ἡρεῖτο; ut in v. Βιτέλλιος, ubi idem locus exſtat. Portus, cum hoc non obſervaret, exiſtimabat loco iſti aliqvid deeſſe; qva de re Lectorem hiſce verbis monere voluit. *N. L. Deſideratur enim verbum* ἡρεῖτο*, cujus cauſa hæc videntur allata.* Sed nihil deerit, ſi, ut diximus, ſcribatur, σῖτον ἡρεῖτο. Non me qvidem latet, in Excerptis Joannis Antiocheni, ab Henr. Valeſio editis, unde locus iſte depromptus eſt, legi ἐσιτοποιεῖτο: ſed utra lectio præſtet, nunc non diſputo. Illud ſaltem conſtat, ex mente Svidæ, qvi ῥῆσιν iſtam ſub voce Ἡρεῖτο collocavit, legendum eſſe, σῖτον ἡρεῖτο.

Ex hiſce paucis (ſunt autem alia ejus generis qvamplurima) manifeſtum eſt, operæ pretium facturum fuiſſe Portum, ſi ῥήσεις easdem, qvæ apud Svidam diverſis in locis repetuntur, diligentius inter ſe contuliſſet.

15. Qvæ autem hactenus dicta ſunt, oſtendunt, Portum non eam, qvam par erat, diligentiam in adornanda Svidæ editione adhibuiſſe. Sunt autem alia, haud ſane leviora, nec pauciora, in qvibus eruditionem qvoqve & judicium ejus merito deſideres. Hoc ut Lectori manifeſtum fiat, pauca loca ex multis, in qvibus nec accurati interpretis, nec acuti Critici partes implevit, in medium adducam.

In v. Λυκόφρων Svidas ait, Διασκευὴ δὲ ἐκ τούτων ἐστὶν ὁ Ναύπλιος: qvorum verborum ſenſus eſt, fabulam *Nauplius*, cum recto talo prius non ſtetiſſet, a Lycophrone ad incudem revocatam, & denuo in Scena exhibi-

 tam

tam fuiſſe. Διασκευὰς enim, ſive διεσκευασμένα δράματα, appellatas fuiſſe fabulas, a Poetis nova lima perpolitas, & poſtea in Scena repetitas; accurate oſtendit Magnus Caſaubonus ad Athenæi lib. III. cap. XXVI. qvem lector conſulat. Hinc ergo apparet, qvam parum intellexerit Portus ſenſum verborum illorum, qvæ ſic Latine reddidit: *Ex his vero diaſceve, ſive hiſtorica narratio, eſt Nauplius.*

In v. Ἐωθὸς Svidas ait: Ἐωθός. χωρὶς τοῦ ι. Ἄρχιππος. καὶ Ἄραρως, ἔωθας. καὶ Θουκυδίδης, ἐώθεσαν. Qvem locum Portus ſic vertit: Ἐωθός. *Sine ι. Solitum, conſuetum. Archippus. Et aptatus conſueviſti.* Male omnino. Vox enim Ἀραρὼς hic non ſignificat *aptatus*, ſed eſt nomen proprium poetæ, apud qvem Svidas dicit τὸ ἔωθας abſqve ι legi, pro εἴωθας; uti τὸ ἐωθὸς, apud Archippum, pro εἰωθὸς; & apud Thucydidem ἐώθεσαν, pro εἰώθεσαν, reperiatur. De poeta autem Araro Svidas non ſolum ſuo loco agit, ſed etiam fabulam ejuſdem Ὑμέναιος laudat in v. Ἀναθεῖναι; cui loco imperitus aliqvis homo, qvem itidem fugiebat, τὸ Ἀραρὼς ibi nomen proprium viri eſſe, notam hanc omnino ἀπροσδιόνυσον addidit: ὅτι ἀραρῶς ἐπίῤῥημα, ἀντὶ τοῦ πρεπόντως· ἀραρὼς δὲ, ἁρμόσας. Cæterum, errorem priori ſimilem Portus commiſit in v. Γηώρας, ubi τὸ Ψελλοῦ vertit, *balbi vel blæſi*; cum ibi ſit nomen proprium viri, & Michaëlem Pſellum deſignet.

In v. Νοθεύει, Portus verba hæc Svidæ, ἐν τῇ τοῦ μακαρίτου Λογοθέτου Μεταφράσει, reddit, *In interpretatione beati Hiſtorici.* At qvis non videt, in verſione retinendum fuiſſe nomen *Logotheta*, cum manifeſtum ſit, citari illic Μετάφρασιν certi alicujus ſcriptoris, ab officio, qvo functus fuerat, *Logothetes* dicti. Eundem errorem erravit Portus in v. Ἄβαξι, v. Ἀλκαία, v. Ἀναίμονες, v. Καταπέλτης, v. Ὑπαγορεῦσαι: in qvibus omnibus locis τὸ Λογοθέτης, *Hiſtoricus*, vel *Hiſtoriæ Scriptor*, interpretatur. In ſola voce Ἐξαπάτη cautior fuiſſe videtur, ubi nomen *Logotheta* in verſione retinuit. Sed hoc non tam certa ratione, qvam caſu potius ab eo factum fuiſſe crediderim.

In v. Αὐτόλυκος priores Editt. Svidæ habent, ἐν τοῖς Χαρωνικοῖς: qvem locum Portus de locis Charonicis, ſive ſpeluncis peſtiferis intelligendum cenſebat. Sed non animadvertit, reſcribendum ibi eſſe, ἐν τοῖς Χαιρωνικοῖς, i. e. *tempore belli Chæronenſis*: qvæ mutatio levis qvidem eſt, ſed immanem in ſenſu differentiam parit.

In v. Σοφοκλῆς, Σοφ. Svidas inqvit, Καὶ αὐτὸς ἦρξε τοῦ δρᾶμα πρὸς δρᾶμα ἀγωνίζεσθαι· ἀλλὰ μὴ στρατολογίαν. Qvæ verba Portus ſic vertit:

Primus

Primus etiam ipſe Tragicas inter ſe fabularum contentiones inſtituit: ſed non delectum militum. Qvæ ἀβλεψία! Adeo nimirum obeſæ naris Criticus fuit Portus, ut non animadverteret, pro ϛρατολογίαν legendum eſſe τετραλογίαν, & Svidam hic loqvi de notiſſimo more Tragicorum apud Græcos, qvi τετραλογία, ſive qvaternis fabulis in ſcena certare ſolebant. Ab iſto ergo more ante recepto Sophoclem Tragicum primum receſſiſſe, & non qvaternis ſed ſingulis fabulis certaſſe, Svidas hoc loco obſervat.

In v. Τίς τῇδε Svidas ex Scholiaſte Ariſtophanis refert, eos, qvi olim Diis libaturi eſſent, ad adſtantes dixiſſe, *Qvis adeſt?* Eos deinde lingvis faventes reſpondiſſe, *Multi & boni.* Svidæ verba hæc ſunt: Εἶτα οἱ παρόντες εὐφημιζόμενοι ἔλεγον, πολλοὶ κἀγαθοί: qvæ Portus ſic vertit: *Deinde, qvi aderant, ſeſe laudantes, dicebant, multiqve boniqve.* En peritum interpretem, qvi τὸ εὐφημιζόμενοι interpretatur, *ſeſe laudantes*; cum vertendum eſſe, *lingvis faventes*, vel, *bona verba dicentes*, vix tirones ignorent. Notiſſimum enim eſt, veteres exiſtimaſſe, religionem violari, ſi qvo tempore ſacra peragebantur, verba male ominata proferuntur: unde eos, qvi aderant, vel tacere omnino; vel, ſi loqvi qvicqvam vellent, bona verba (ut ajebant) dicere oportebat. Utrumqve apud Latinos continetur ſignificatione phraſis *lingvis favere*; cui apud Græcos τὸ εὐφημεῖν, vel εὐφημίζεσθαι reſpondet.

Alibi Portus vocem εὐφημία non minori errore *beneficentia* interpretatur. Svidæ verba in v. Εὐφημία hæc ſunt: Εὐφημίας χάριν προτιμᾷ τὴν Λακεδαίμονα τὸ θεῖον, ἤπερ τῶν Ἀθηναίων βωμοὺς σύμπαντας καὶ νεώς, &c. Portus hunc locum ſic Latine vertit: *Beneficentiam enim Laconicam Deus pluris facit, qvam univerſas Athenienſium aras & templa.* Scopum non ferit interpres. Ex iis enim, qvæ de voce εὐφημεῖν & εὐφημίζεσθαι paulo ante diximus, liqvet, τὸ εὐφημία proprie *faventiam*, ut Accii verbo utar, ſive, ſilentium religioſum, vel bona verba, ſignificare. Senſus ergo illius loci eſt, Deo magis placere Lacedæmoniorum pietatem, & animum religioſum, cujus index & argumentum ſit ipſorum εὐφημία, qvam univerſas Athenienſium aras & templa.

16. Plura de Editione Porti, k) ejuſqve nævis, non addam; cum hæc ſufficere putem. Venio tandem ad Noſtram; in qva qvid a Nobis

 præſti-

k) Huic acri Kuſteri de Porti labore cenſuræ, qvam in diatriba de Svida ſeparatim vulgata ſimiliter tulerat, conſentiunt aliorum virorum doctorum ante Kuſterum publice de eo edita judicia, ut Reineſii III. 7. Var. Lect. & Gisberti Cuperi libro IV. Obſervationum cap. 12. ubi Portum ſubinde reprehendunt, Svidæqve loca complura illuſtrant; *Frigidiſſimum in-*

præſtitum ſit, paucis Lectorem docebimus. Primo, Textum Græcum cum tribus codicibus Mſtis Bibliothecæ Regiæ Pariſienſis contulimus; qvorum unus (qvem in Notis noſtris Mſtum A. appellare ſolemus) optimus eſt, & qvingentorum ſaltem annorum vetuſtatem habet. Hujus præcipue Codicis ope ingentem mendorum numerum ex Svida ſuſtulimus, & non paucas lacunas in eodem ſupplevimus; ut ex Notis noſtris Lectori patere poterit. Alter eſt MS, B. cum priore nec vetuſtate nec bonitate comparandus: unde pauciores emendationes nobis ſuggeſſit. Tertius eſt MS, C. ſecundo deterior: qvi proinde admodum exiguo nobis uſui fuit. Præterea uſi ſumus variantibus lectionibus Mſti Vaticani, l) qvas Illuſtriſſ. Pearſonius, Magnus ille Epiſcopus Ceſtrienſis, ad marginem Svidæ ſui annotaverat. Sunt eæ pauciores qvidem, ſed interdum

terpretem vocat Jacobus Windetus, Svidæ locum explicans in libro de vita functorum ſtatu p. 64. Et Joanne Pearſonio judice, prolegomenis ad Hieroclem, Portus *Svidam adeo infeliciter tranſtulit, maculisqve plurimis aut affectum invenit aut affecit.* Lambecius lib. 2. de Bibl. Vindob. p. 534. *totum Svidæ Lexicon, licet Æmilius Portus illi recenſendo, emendando, & Latine vertendo non mediocrem impenderit operam, innumeris tamen adhuc ſcatet erroribus.* Jacobus Gronovius ad Harpocrationem p. 69. *Svidam igitur relinqvamus Porto, infandis modis corruptum.* Omitto qvæ in eandem ſententiam Mericus Caſaubonus libro Anglice edito de enthuſiaſmo c. 3. p. 83. Richardus Bentleius Epiſtola ad Joannem Millium p. 51. &c. Qvanqvam vero certum eſt in multis aqvam ei hæſiſſe, plurimaqve ipſum aliis melius explicanda reliqviſſe, tamen in tam vaſto opere ac vario qvod tantum laborem in ſe ſuſcepit boni publici cauſa, ac pro virili, licet non ubiqve pari felicitate exhauſit, gratis potius laudibus proſeqvenda qvæ bene obſervavit ac utiliter, qvam in qvibus ceſpitavit, inſolenter exagitanda exiſtimo.

l) Plures Svidæ MSS. Codices Vaticanos memorat Nic. Alemannus ad Hiſt. arcanã Procopii p. 101. ubi Svidam à Chalcondyle de Græcis litteris bene merito emendatum laudat. Editio Baſileenſis cum Variis Lectionibus ex Codice Sfortiano aſſervatur Romæ in Bibliotheca Barberina. Venetiis exſtat Svidas MS. inter libros à Card. Beſſarione legatos ſereniſſimæ Reip. & alius Codex in Bibl. SS. Joannis & Pauli. Claudius Dausqveius in limine notarum ad Baſilium Seleucienſem p. 7. meminit Svidæ MSti in Bibl. Jeſuitarum Antvverpiæ, in qvo nonnulla deſiderata in vulgatis. Eundem codicem contuliſſe ſe teſtatur Andreas Schottus præf. ad proverbia è Svidæ Lexico collecta. Lugduni Batavorum in Bibliotheca Academiæ inter libros Iſ. Voſſii ſervatur Codex Svidæ inſignis etſi mutilus, cui plurimum tribuit Jacobus Gronovius. Alius Codex MS. Chartaceus Oxoniæ in Collegio Corporis CHriſti. Ad Codices Regis Chriſtianiſſimi aliqvoties provocat ex iisqve loca Svidæ emendat Menagius notis ad Laërtium. In tribus illis MSS. qvos Kuſterus inſpexit, Σῦδας auctor, ut in Colbertino qvi olim Memmianus fuit, appellatur & in Codice Florentino Mediceo: in qvo ut in Dreſdenſi tantum epitomen Svidæ continetur, reſciſſis hiſtoricis & nominibus propriis. De hac infra dicturus ſum. In Bibl. Cæſarea Vindobonenſi excerpta è Svida, auctiora editis, ut exemplo adducto oſtendit Lambecius III. p. 103. Alia ex Coislinianæ Bibl. excerptis ſupplet eruditiſſ. Montfauconus p. 603. ſqq.

Digitized by Google

dum bonæ, & qvæ plerumqve auctoritate Mſti Pariſ. A. confirmantur. Adhæc, ſpecimina qvædam variantium lectionum opera amicorum nacti ſumus ex codice MS. Colbertino, (qvi eſt in Bibliotheca Colbertina Lutetiæ Pariſiorum) ex codice Voſſiano, qvi nunc eſt Lugduni Batavorum, & Antwerpiano Jeſuitarum. Sed omnibus iſtis codicibus præſtat ante dictus MS. Pariſ. A. qvo meliorem vix in Europa noſtra exſtare puto.

17. Porro, verſionem Latinam Porti infinitis in locis emendavimus, reſecta ubiqve inutili, qva luxuriabat, paraphraſi. Ultimam tamen limam, m) propter temporis anguſtiam, ei adhibere non potuimus. Unde, ſi qvos forte errores vel reliqvimus, vel ipſi commiſimus, eos æqvus Lector nobis facile condonabit; reputans, qvam difficile ſit & lubricum, moliri verſionem fragmentorum, qvorum ſenſus obſcurus plerumqve eſt & mutilus.

In Notis noſtris brevitati, qvantum fieri potuit, ſtuduimus, idqve operam præcipue dedimus, ut Svidam partim ex Mſtis; partim ex Scriptoribus, ex qvibus Fragmenta ſumpta ſunt; & partim ex ingenio emendaremus. Tranſtulimus autem in Notas noſtras ea, qvæ Illuſtriſſ. *Pearſonius*, magnum illud Orbis literati decus, ad marginem Svidæ ſui, qvi hic Cantabrigiæ in Bibliotheca Collegii Trinitatis adſervatur, annotaverat: addito ubiqve ejus nomine. Perlegerat Vir ille Magnus Svidam magna cum cura, eumqve cum variis auctoribus diligenter contulerat: unde obſervationes ejus magno nobis uſui fuerunt.

Ex Notis Æmilii Porti ea excerpſimus, qvæ ad rem facere, & alicujus momenti nobis eſſe videbantur. n) Sunt enim annotationes ejus leviores

m) Kuſterus in notis ad Svidam v. Διονύσιος, T. 1. p. 598. *Huc uſqve verſionem Porti, invitis ſane Muſis elaboratam, totam fere induxi, aliamqve in ejus locum ſubſtitui: ſed cum propter magnitudinem laboris & temporis anguſtiam eodem tenore ulterius pergere non poſſim, interpretationem ejus qvalemcunqve, ſaltem in articulis longioribus, retinere deinceps conſtitui, qvod ideo moneo, ne qvis forte hallucinationes & peccata Porti mihi tribuenda putet.* Ad v. ἐξελιγμῶν T. 1. p. 765. *Verſionem Porti hic retinui, non qvod eam probarem, ſed qvia per temporis anguſtiam aliter hac vertere non licebat. Qvare lector veniam mihi dabit ſpero.* Ad v. Μάρκιος, T. 2. p. 500. *Portus locum hunc parum feliciter vertit, ut peritus Lector facile animadvertet. Nos enim ad alia properantes verſionem ejus hic intactam relinqvimus.*

n) Si uſum legentium cogites, Kuſterus rectius fuiſſet facturus, ſi ex notis Porti non pleraſqve expunxiſſet, ſed ut initio operis fecit, plures in gratiam lingvæ Græcæ ſtudioſorum adſcripſiſſet: ſunt enim inter omiſſas ab illo aliqvammultæ haud contemnendæ, licet Kuſteri judicio leves & tironibus tantum aptæ viderentur.

Digitized by Google

res plerumqve, & tironibus tantum aptæ; qvibus proinde Svidam onerare noluimus.

III. *Hactenus eruditiſſimus Kuſterus*, in Svidam ſuum præfatus, qvem per qvadriennium amplius qvod Cantabrigiæ inſumſit, incredibili labore, per dies ſingulos, ut in litteris ad me datis profiteri eum memini, qvatuordecim plerumqve horas illi impenſis ita expolivit, ut in editione qvam dixi lucem vidiſſe Cantabrig. 1705. fol. 3. Volumibus, Svidas jam ſe uſibus lectorum ſiſtat pulchriorem longe, & locis qvamplurimis per ſingulas paginas emendatiorem qvam in Genevenſi, annotatis paſſim vel ex Pearſonii vel ex propria Kuſteri obſervatione ſcriptoribus, ex qvibus illa Svidas excerpſit: emendatâ etiam paſſim verſione Porti, & notis additis, judicium & doctrinam editoris ubiqve teſtantibus. Igitur qvi eum propterea tam aſpere reprehendunt o) vel maximos ejus & præclariſſimos labores aſpernantur, qvod ſpicilegium aliqvod obſervationum aliis etiam poſt ſe reliqverit, vel non omnia unus viderit, illis merito regerat aliqvis qvod adverſario ſuo Kuſterus reſpondit in Diatribe antiGronoviana p. 6. *Si ipſe Svidam edidiſſes, Domine Profeſſor, an exiſtimas te nullum παρόραμα admiſſurum, nullumve alienæ induſtriæ locum relicturum fuiſſe? Haud ſanè id dicere auſis: vel ſaltim id affirmanti tibi nemo credat - - - Finge igitur, te novem circiter, vel decem millia locorum in Svida, partim ex MSS. partim ex ingenio & collatione aliorum Scriptorum feliciter reſtituiſſe, emendaſſe, & illuſtraſſe (qvod qvidem, ſi ex ejuſmodi ludicris gloriam captare vellem, haud falſo de me gloriari poſſem) annon præclarè te de illo Scriptore meritum eſſe cenſeres? Cenſeres utiqve: & nemo qvidem jure id tibi vitio vertere poſſet. Qvod ſi igitur exiſteret homuncio aliqvis, qvi leviculum ſupplementum in Svidam ederet, in qvo callide κατορθώματα tua diſſimulans (qvaſi nihil omnino poſt alios Editores in Auctorem illum praſtitiſſes) ſpinas tantùm ex Editione tua ſtudioſè colligeret, & qvæcunqve in ea poſſet, inepta cum oſtentatione carperet & vellicaret;*

o) *Jacobus Gronovius* in tribus maxime ſcriptis, Kuſteri Svidam perſtrinxit acerrime, primum edidit nomine ſuo præterito Lugd. Bat. 1710. 12. hoc titulo: *infamia emendationum in Menandri reliquias*, ubi p. 89. ſeq. & 157. ſeq. vitia in verſione Porti relicta arguit. Alterum ſubjecit decretis Romanis & Aſiaticis pro Judæis, Joſepho lib. XIV. Archæolog. ſupplendo vulgatis, ſub titulo: *Svidæ aliqvot loca in litteris* A, B, Γ, Δ, *ab vitiis purgata ex MSS. Codicibus Academiæ Lugduno Batavæ*, ibid. 1712. 8. Tertium deniqve A. 1713. 8. *Recenſio brevis mutilationum qvas patitur Svidas in editione nupera Cantabrigiæ A. 1705. ubi varia ejus auctoris loca perperam intellecta illuſtrantur, emendantur & ſupplentur.* Kuſteri diatribe Anti-Gronoviana prodiit in 12. primùm ſeparatim, & inſerta Tomo XXIV. Bibliothecæ ſelectæ Joannis Clerici p. 49. atqve iterum Amſtelodami A. 1712. 8. Nonnullæ etiam *Stephani Bergleri* V. C. in emendationes Gronovianas ſtricturæ leguntur in Actis Eruditor A. 1713. p. 161. ſeq.

Digitized by Google

ret; licèt ipſe cæteroqvi nihil unqvam præſtitiſſet, qvod cum Editione tua Svidæ comparari poſſet: qvo animo, qvæſo, iſtum cavillatorem ferres?

Eſt vero aliqvid qvod a præſtantiſſimo Svidæ editore factum nolles, & qvod præter Gronovium in eo notavit etiam *Lambertus Bos*, vir paucis comparandus & cum magno litterarum detrimento extinctus 3. Jan. A. 1717. qvi præclaras ſuas in Svidam obſervationes ſine ulla obtrectandi Kuſtero aut famæ ejus detrahendi libidine vulgavit in ſuis ad ſcriptores qvosdam Græcos obſervationibus, in lucem datis Franeqveræ A. 1715. 8. p. 139-201. Nimirum hinc inde loca aliqva Kuſterus omiſit, qvæ in prioribus Svidæ editionibus legebantur, & licet editor illa putaverit eſſe ab aliena manu, debebat tamen vel ſigno aliqvo diſtincta addere, neqve tot vocibus Svidæ codices truncare, qvæ in ſola littera M à laudato Boſio p. 171. notantur hæc:

Μαντίην, εὐκλικόν. omiſſum ante Μάνης.
Μαργαρίτης. ante Μαργαρῖται.
Μαρδόνος. ante Μαρδοχαῖος.
Μαραίνω, αἰτιατικῇ. ante Μάρης.
Μαιμάχης. ante Μαιμόωσα.
Μεὶς μεῖδος. ante Μελαγρεία.
Μελαίνω, αἰτιατικῇ. ante Μελεάγρεια
Μελίτωνος, &
Μελιτρός. ante Μελίφρων.
Μέμβραξ. ante Μεμβράς.
Μενοικεύς. ante Μενοινή.
Μενοινῶος post Μενοινή.
Μεταβαίνειν γενικῇ. ante Μεταβολή.
Μεταλλάσσειν αἰτιατικῇ. ante Μετὰ Λέσβιον.
Μετανίσταμαι γενικῇ, &
Μετάνοια. ante Μεταξύ.
Μετεῖναι. ante Μετιέναι.
Μετρῶ αἰτιατικῇ. ante Μετρείτω.
Μετονεξία. ante Μείω.
Μειοῦται. poſt Μείω.
Μὴ ἐλλίπης.
Μὴ ἐμβαίη.
Μὴ ἐπιχειρῆτε. ante Μεθώνη.
Μηΐοσι. ante Μηκάδες.

Digitized by Google

Μήκοθεν ante Μῆκος φάλαγγος.
Μηκώμενος ante Μήκων.
Μηλιεὺς καὶ Μήλιοι. ante Μηλιῶν.
Μηνύσαι. &
Μήονος, ἐθνικόν, ante Μὴ οὐχί.
Μητιόωσι. ante Μετίσομαι.
Μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι. ante Μὴ πείθου τοῖς διαβάλλουσι.
Μίμησις. ante Μίμερνος vel Μίμνερμος.
Μιμνήσκω, γενικῇ. &
Μῖμος. καὶ Μιμοῦμαι, αἰτιατικῇ. ante Μισθοφορά.
Μισθῶ, γενικῇ. ante Μνηστή.
Μολύνω, αἰτιατικῇ. ante Μολυβίς.
Μῦες. ante Μυζεῖ.
Μυστήρ. ante Μυστήρια.

Agnovit ipſe Kuſterus, minus conſulto hoc à ſe factum, & in *ſupplemento* ſuo atqve *ſecundis* qvas parabat *ad Svidam curis* p) omnia illa ſupplere promiſerat, niſi mors inopina & hoc ejus propoſitum, & emendatiorem multis millenis locis qvam parabat *Heſychii* editionem, atqve tot alios præclaros ipſius conatus intervertiſſet. Ita enim ipſe in diatribe anti-Gronoviana p. 27. *Plus ſemel Ariſtarchus mihi objicit, vel potiùs exprobrat, qvòd loca quædam in mea Editione Svidæ de induſtria omiſerim, quæ in aliis Editt. reperiantur: ut, ſcilicet, hac ratione ſuſpicionem Lectori moveat, Editionem meam eatenus ſaltem reliqvis deteriorem eſſe, qvòd pauciora illis contineat. At verò uti ubiqve alibi Ariſtarchus* κατορθώματα *mea qualiacunqve in Svidam, tanqvam myſteria Cereris, religioſè celat; ita & hîc pro ſolito ſuo candore diſſimulat, ſupplementa, qvibus Editionem meam ex MSS. auxi, pondere & numero omiſſiunculas meas longè vincere. Vide ſaltem, Lector,* v. Ἔμβαρος, v. Ἔνδοξα, v. Ἐξεθρηνεύοντα, v. Ἐπιβάθρας, v. Ἐπιμηλίδης, v. Λίβερνα, v. Μυκώνιος γείτων, *&c. ubi tam fœdos hiatus priorum Editt. ex MSS. ſupplevi, ut vel unica harum reſtitutionum omnes omiſſiones meas facilè redimere poſſit. Nam & pauciſſima ſunt, quæ de induſtria omiſi, eademqve tam frivola & levia, ut mireris, Lector, ſi ſciveris. Inter hæc, nimirum, ſunt vocabula qvædam interpretatione carentia: ut,* Διίπτασθαι, αἰτιατικῇ: Καταπλήττω, αἰτιατικῇ: Καταπαλαῖσαι: Καταπατῶ, αἰτιατικῇ: Διακωλύω, αἰτιατικῇ: Παραγράφω, αἰτιατικῇ, *&c. cujus generis qviſqvilias ab otioſis librariis Suidæ additas fuiſſe, etiamſi MSSti meliores non teſtarentur, res ipſa clamaret. Et tamen vide, Lector, qvàm indulgens fuerim, qvi ne qvidem omnes ejuſmodi ineptias*

p) Harum ſpecimen dat in jam dicta diatribe p. 31. ſqq.

Digitized by Google

ineptias abjicere voluerim, ſed potiores ex illis retinuerim: ut, ex. gr. vocem * Διαθηγή: *qvam in ſerie ſua nudè & ſine interpretatione ſic poſitam, qvia ſingularis mihi videbatur, in Editionem meam recepi: licet in 2 MSS. Pariſ. eam deeſſe, in ſchedis meis notaſſem. Fateor qvidem me ad ipſum Suidam hac de re Lectorem non monuiſſe: ſed per feſtinationem, vel potiùs nimiam rerum, qvæ animum meum diſtrahebat, varietatem, & alia nonnulla, qvæ in ſchedis meis ex MSS. notata habebam, attentionem meam effugiſſe video. Sic in* Διαβάλλειν, *hiatum ſententiæ, qvi occurrit in verbis illis,* ναῦν διαβάλλειν ἐπιχειροῦντι, *&c. 2 MSS. Pariſ. eodem modo ſupplent, qvo Cod. Lugdun. & in v.* Ἀστειζόμενος, *itidem 2 MSS. Pariſ. addunt* ἀστεϊζόμενος: *& in v.* Διατυπῶν *iidem Codd. legunt* μεταπλάττων, *pro* μεταλάττων: *ut ſchedis meis admoneor. Sed omnia ejuſmodi ſupplementa conſtitui aliqvando publici juris facere; unà cum* Secundis Curis *meis in Svidam; qvarum exiguum tantùm ſpecimen inferiùs exhibebo; ut Ariſtarchum ad ſimile faciendum excitem, vel potius provocem. Valde enim credibile eſt, tantum Svidæ amatorem & admiratorem, multas capitales, & (ut ſic loqvi mihi liceat) ſeſqvipedales in Lexicographum illum habere obſervationes & emendationes, à longo jam tempore collectas: qvas qvare tam pertinaciter nobis invideat, ut præter varias lectiones ex Codice Lugdun. depromtas, nihil memoratu dignum ex proprio & domeſtico penu ad illuſtrandum Svidam in medium adferat, haud ſane capio. Niſi fortè ea, qvæ inſigniora ſunt, ſecundo ſupplemento reſervaverit: ut imitetur, ſcilicet, morem ducum bellicorum, qvi expeditos & leviter armatos in pugnam præmittere ſolent, graviore armaturâ ſubſeqvente. Et hac qvidem conjectura ne me fallat, qvàm magno redemtum velim. Novi enim haud pauca adhuc in Svida eſſe ulcera Chironia, qvæ ſolâ (ſcilicet) Æſculapii illius manu perſanari poſſe puto.* Idem Kuſterus p. 70. non dubitavit diffiteri multas ex variantibus Lectionibus qvas ex Cod. MS. Lugd. Gronovius produxit, eſſe probas & ſinceras, itaqve eum rogavit, ut ſi tantum ipſi ab aliis rebus eſſet otii, cœptam collationem abſolveret. Sed hunc A. 1616. d. 19. Octobr. mors literis, jurgiisqve exemit.

De Svidæ Epitome MS. & Etymologico inedito.

Qvemadmodum *Hieronymo Wolfio* de qvo ſupra p. 635. placuit Hiſtorica è Svida colligere, ſic aliis ante eum venit in mentem, ſolas, Hiſtoricis omiſſis, ex eodem obſervationes excerpere Grammaticas, ut *Thomæ* cuidam *Cretenſi* (qvi adeo à Thoma Magiſtro, Theſſalonicenſi eſt diverſus) cujus liber MStus extat in variis Bibliothecis. De Dreſdenſi Codice ita Thomas

* Διαθηγὴ *ordo*, Democriti vox. Supra p. 605. 610.

Reineſius Epiſtola XLVI. ad Chriſtoph. Adamum Rupertum p. 412. *Svideorum epitome Manuſcripta, titulo :* ἀπὸ τοῦ Σουΐδα παρεκβολὴ καὶ συνάθροισις λέξεων χρησίμων τῶν μάλλον τετριμμένων ἐν λογογράφοις καὶ ῥήτορσι, κατὰ στοιχεῖον διηκριβωμένη. *Cujus autor* Thomas *qvidam* Cretenſis ἱερομόναχος, *ut apparet in fine, ſervatur in Electorali Bibliotheca Dreſdæ. Verùm ineptus* ἐκλογεὺς, *cum contrahere Svidéa vellet, ea prorſum corrupit. Præterqvam enim quod qvamplurima vocabula omiſit, cujusqve unam ſolùm ſignificationem, reſectis reliqvis reddidit, neglexit nomina propria, hiſtorica omnia & teſtimonia ſcriptorum qvos plurimos citat Svidas : qvo factum plane eſt, ut ea nullius ſit uſus, dignaqve ideo ut inter tineas putreſcat.* Eadem Epitome MS. in Bibl. Medicea, pluteo LV. ſcripta manu Petri cujusdam Cretenſis A. 6930. hoc eſt CHriſti 1438. Exſtat etiam in Bibl. Segvieriana, ſive Coisliniana, ex qvo Codice ſpecimina vulgavit eruditiſſimus Montfauconus p. 231-238. teſtatus eſſe qvaſi compendium Svidæ, non pauca tamen referre qvæ apud Svidam non exſtant, & plurima poſſe ex hoc Lexico apud Svidam loca reſtitui.

Addit Reineſius : *De altera, qvam* Michaëlis Apoſtolii, *Byzantii manu ante ducentos annos ſcriptam in Bibliotheca Palatina Heidelbergæ viderunt, & ab exemplari Svideorum, qvod habemus hodie; multis modis differre ferunt viri docti, viderint alii.* Reſpicit ſine dubio opus à Lexico Svidæ edito penitus diverſum, *Etymologicum* adhuc ineditum eodem Svida autore, de qvo Fridericus Sylburgius præfat. ad Etymologicum Magnum : *nonnunqvam etiam Svidæ Etymologicum, Michaëlis Apoſtolii manu in Creta* ἀπὸ πρωτοτύπου πάνυ διεφθαρμένου *(ut ipſe teſtatur) exſcriptum, ex illuſtriſſimi Electoris noſtri* (Palatini) *Bibliotheca mihi communicatum conſului.* Hoc Svidæ Etymologicum video etiam laudari à Salmaſio ad Hiſtoriam Auguſtam, pluribus locis : & à Cangio in gloſſario Græco ut in πραισσόριον & alibi. Servatur qvoqve Lugduni Batavorum inter libros qvi fuere Iſaaci Voſſii, in cujus MStorum Codicum Catalogo Paulus Colomeſius ejus fecerat mentionem, Svidæ auctoris nomine præterito, his verbis : *Etymologicum μέγα longe auctius edito, & alius ut videtur auctoris Codex fuit Henrici Stephani.* Sed Jacobus Gronovius monet in Codice illo MS. diſerte legi auctoris nomen, τοῦ θαυμασιωτάτου καὶ σοφωτάτου καὶ τεχνοπολυμαθοῦς Σουΐδα. Vide ejus emendationes in Svida p. 57. & p. 92. ſeq. ubi loca duo ex eo adducit, teſtatus p. 58. codicem nimis minuto charactere eſſe exaratum, qvam ut oculi ipſius ferrent.

IV.

IV. INDICES SCRIPTORUM

à Svida memoratorum.

I. *Index qvi Lexico Svidæ præmittitur.* q)

Τὸ μὲν παρὸν βιβλίον Σουΐδα, οἱ δὲ συνταξάμενοι τοῦτο ἄνδρες σοφοί.	Præſens qvidem liber eſt Svidæ, qvi vero ipſum compoſuerunt, viri docti fuerunt, qvorum hæc ſunt nomina:
ΕΥΔΗΜΟΣ ῥήτωρ περὶ λέξεων κατὰ στοιχεῖον.	EUDEMUS Rhetor, r) *de dictionibus* ordine alphabetico.
ΕΛΛΑΔΙΟΣ ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ νέου, ὁμοίως.	HELLADIUS s) Theodoſii junioris tempore, ſimiliter.
ΕΥΓΕΝΙΟΣ Αὐγουστοπόλεως τῆς ἐν Φρυ-	EUGENIUS ex Auguſtopoli in Phry-

q) Hunc non ab ipſo Svida, ſed alio neſcio qvo fronti Lexici præſcriptum eſſe, parum eſt credibile, licet id patere legentibus ait Conringius in apologetico contra Borrichium p. 446.

r) Ex omnibus hiſce Lexicis in fronte Svidæ memoratis ne unum qvidem editum exſtat, ſolum Eudemi illud ætatem videtur tuliſſe, atqve in variis Bibliotheeis fertur MStũ, qvod Kuſterus etiam teſtatur ſe evolviſſe. Εὐδήμου ῥήτορος περὶ λέξεων ῥητορικῶν, in Bibl. Cæſarea, Regia Pariſ. Medicea &c. Apud Svidam in Εὔδημος inſcribitur περὶ λέξεων αἷς κέχρηνται ῥήτορές τε καὶ τῶν συγγραφέων οἱ λογιώτατοι, laudaturqve tanqvam πάνυ ὠφέλιμον, utiliſſimum. Sed illud qvod MStum in Bibliothecis dixi exſtare, Kuſterus putat eſſe ψευδεπίγραφον, & à Græculo aliqvo recentiore ex aliis Lexicis exiguo cum judicio compilatum & conſarcinatum. Fallitur Gaddius qvi T. I. p. 173. Eudemum hunc eundem putat eum Eudemo Rhodio Philoſopho Ariſtotelis diſcipulo, de qvo dixi lib. 3. cap. 11. ubi etiam de Eudemo Cyprio qvem defunctum Ariſtoteles dialogo de anima celebravit, nec non de Eudemo tertio, Galeni æqvali, Peripatetico. Diverſus etiam fuit Eudemus Pergamenus de qvo Plutarchus in Gracchorum vita p. 830. De aliis Eudemis conſulendus Jonſius lib. 1. cap. 15. Qvem vero idem ait Eudemum Oratorem Megapolitanorum, Philopœmenis Magiſtrum, is in Plutarchi codicibus p. 356. non eſt Εὔδημος ſed Ἔκδημος, Academici Arceſilai diſcipulus, idem qvi Ἔκδηλος apud eundem in vita Arati p. 1028. 1030.

s) Hic eſt Helladius Alexandrinus de cujus Lexico Photius Cod. CXLV. qvi ejus iterum meminit Cod. 158. Svidas in Ἑλλάδ. titulum operis refert: λέξεως παντοίας χρῆσις κατὰ στοιχεῖον. Non alius Helladius Grammaticus, cujus apud Socratem mentio lib. V. Hiſt. cap. 16. Alius vero Helladius Beſantinous de qvo ſupra p. 504. ad Photii Codicem CCLXXIX. Dictus hic Beſantinous à patria opido Ægypti in Thebaide, qvæ nomen accepit ab Antinoo Hadriani & Beſa Deo, cujus oraculum ibi fuiſſe teſtatur Ammianus Marcellinus lib. XIX. cap. 12. Vide ibi notam H. Valeſii, Caſaubonum ad Spartiani Hadrianum cap. 14. & Claud. Nicaſium, ad numum pantheon Hadriani p. 53. Helladii pantomimi mentio in Chronico Malalæ T. 2. p. 98.

Digitized by Google

γία, παμμιγῆ λέξιν κατὰ στοιχεῖον.

ΖΩΣΙΜΟΣ Γαζαῖος λέξεις ῥητορικὰς κατὰ στοιχεῖον.

ΚΑΙΚΙΛΙΟΣ Σικελιώτης ἐκλογὴν λέξεων κατὰ στοιχεῖον.

ΛΟΓΓΙΝΟΣ ὁ ΚΑΣΣΙΟΣ, λέξεις κατὰ στοιχεῖον.

ΛΟΥΠΕΡΚΟΣ Βηρύτιος Ἀττικὰς λέξεις.

ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΣ σοφιστὴς ἐπιτομὴν τῶν ΠΑΜΦΙΛΟΥ γλωσσῶν βιβλίων ἐννενήκοντα ἑνός.

ΠΑΚΑΤΟΣ περὶ συνηθείας Ἀττικῆς κατὰ στοιχεῖον.

Phrygia t) *miſcellaneam dictionem*, ordine Alphabetico.

ZOSIMUS Gazæus u) *voces Rhetoricas*, ordine Alphabetico.

CÆCILIUS Siculus x) *dictionum delectum*, ordine Alphabetico.

LONGINUS CASSIUS, y) *dictiones*, ordine Alphabetico.

LUPERCUS Berytius, z) *voces Atticas*.

JUSTINUS JULIUS Sophiſta PAMPHILI *gloſſarum* librorum XCI. a) *compendium* ſcripſit.

PACATUS b) *de conſuetudine Attica*, ordine Alphabetico.

PAM-

t) Anaſtaſii Imp. temporibus CPoli docuiſſe teſtatur Svidas in Εὐγ. ubi alia ejus ſcripta commemorat. Hermolaus in Epitome ἐθνικῶν Stephani Byz. in ἀνακτόρειον. Εὐγένιος ὁ πρὸ ἡμῶν τὰς ἐν τῇ βασιλίδι (*in urbe Regia*, non ut Tho. Pinedo *in aula Regia* vel ut Berkelius, *regia ſchola*) σχολὰς διακοσμήσας ἐν συλλογῇ λέξεων. Alius Eugenius Philoſophus, Themiſtii Philoſ. ac Rhetoris pater, de qvo ſupra Volum. VIII. lib. V. cap. 18. Alius Eugenius de qvo Photius Cod. XXIII.

u) Zoſimus hic ex Gaza ſive Aſcalone Syriæ, Sophiſta, ejusdem Anaſtaſii temporibus clarus teſte Svida in Ζώσ. De illo qvemadmodum & de aliis Zoſimis dictum Volum. VI. p. 612.

x) Cæcilius hic Calantianus Siculus Romæ Auguſti temporibus docuit teſte Svida in Ἑρμαγόρας. Videndus idem in Καικίλιος, & qvæ de ejus ſcriptis notant viri docti ad Longinum.

y) De Longino hoc dictum à me lib. IV. cap. 31. ubi inter ſcripta ejus deperdita è Svida in Λογγ. retuli ἀττικῶν λέξεων ἐκδόσεις β΄ κατὰ στοιχεῖον. & λέξεις Ἀντιμάχου καὶ Ἡρακλέωνος.

z) Lupercum Berytium Grammaticum paullo ante tempora Claudii ſecundi, qvi ab A. 268. ad 270. imperium tenuit, vixiſſe è Svida in Λούπερκος cognoſcimus. Euſtathii tempore jam ejus ſcripta interciderant, qvæ ex ſcholiaſtis tantum ſe cognoviſſe teſtatur ad Dionyſ. v. 492. Λούπερκός τις ἀνὴρ παλαιὸς ὡς οἱ σχολιασταὶ λέγουσιν. Citat Steph. in Νήρικος.

a) Clariſſ. Kuſterus ita accepit, ac ſi epitome libris XCI. conſtitiſſet, qvod non eſt veriſimile, ſed libros Pamphili XCI. ſive ut infra XCV. in epitomen Juſtinus Julius contraxerat. Julius iſte, incertum an diverſus à Juliano Sophiſta Cappadoce cujus Lexicon in Rhetores memorat Photius Cod. 150.

b) His eſt Minucius Pacatus Grammaticus, qvi Græco nomine etiam pro Pacato Irenæus dictus

Digitized by Google

ΠΑ'ΜΦΙΛΟΣ λειμῶνα λέξεων ποικίλων περιοχὴν βιβλίων ἐννενήκοντα πέντε. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ε στοιχείου ἕως τοῦ ω, τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ α μέχρι τοῦ δ ΖΩΠΥΡΊΩΝ ἐπεποιήκει.

PAMPHILUS c) *pratum variarum dictionum* conſtans libris XCV. Eſt autem à littera ε usqve ad ω, nam a litera α usqve ad δ ZOPYRIO d) elaboraverat.

ΠΩΛΙ'ΩΝ Ἀλεξανδρεὺς, Ἀττικῶν λέξεων συναγωγὴν κατὰ στοιχεῖον.

POLLIO Alexandrinus e) *dictionum Atticarum collectaneum volumen* ordine Alphabetico.

2. Index Scriptorum, qvorum Svidas notitiam tradit per ordinem literarum.

Abaris Scytha Sevthæ filius χρησμοὺς ſcripſit σκυθικοὺς, *Oracula Scythica.* γάμον Ἕβρου τοῦ ποταμοῦ, *Nuptias Hebri fluvii.* καθαρμοὺς *luſtrationes*, & θεογονίαν proſa & Ἀπόλλωνος ἄφιξιν εἰς Ὑπερβορέους *Apollinis adventum ad Hyperboreos*, carmine.

Abas Sophiſta, ἱστορικὰ ὑπομνήματα, *commentarios hiſtoricos.* τέχνην ῥητορικήν, *artem Rhetoricam.*

Abron Phryx ſive Rhodius, Grammaticus Tryphonis diſcipulus, libertus, σοφιστεύσας ſive qvi Rhetoricam docuit Romæ.

Acacius Patriarcha Cpolitanus.

Acacius ῥήτωρ δεινότατος æqvalis Libanii & Juliani Imp. cujus judicia cum Tuſciano Phryge, rhetore inſigni, reprehendit.

Acamatius Heliopolitanus, Philoſophi affectans nomen, cum rudis eſſet & imperitus.

Achæus Syracuſanus Tragicus ſcripſit *tragœdias decem.*

Achæus Pythodori ſeu Pythodoridis F. Eretrienſis Tragicus, docuit *fabulas XLIV.* vel ut alii *XXX.* vel *XXIV.* qvarum una vicit. Sophocle paulo junior, cum Euripide fabulas edidit ab Olympiade LXXXIII.

Achias Propheta.

Achilles

eſt, & cujus τὸν κατὰ στοιχεῖον Ἀττικιστὴν laudat Socrates lib. III. Hiſtor. cap. 7. De illo dixi lib. IV. cap. 14. p. 518. ſeq.

c) Pamphili Alexandrini Grammatici Ariſtarchei gloſſæ citantur ab Athenæo, autore magni Etymologici, Euſtathio &c. Alia ejus ſcripta memorat Svidas in Πάμφιλος.

d) Valerius Pollio, Alexandrinus, Diodori Philoſophi pater clarus Hadriani tempore, de cujus Lexico Photius Cod. 149. De ſcriptore plura Svidas in Πωλίων & è recentioribus Jonſius III. 7. p. 246. ſeq.

Digitized by Google

Achilles Statius Alexandrinus ſcripſit *τὰ κατὰ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα καὶ ἄλλα ἐρωτικά, de Leucippe & Clitophonte & alia amatoria libris VIII.* Tandem factus Chriſtianus & Epiſcopus. Scripſit *περὶ σφαίρας καὶ ἐτυμολογίας de ſphæra*, & *Etymologia* & *ἱστορίαν σύμμικτον, hiſtoriam miſcellaneam*, qvæ multorum & magnorum virorum mentionem facit. Stylus ubiqve ſimilis illi qvo in amatoriis utitur.

Aceſius Novatianorum Epiſcopus qvi Concilio (Nicæno) interfuit.

Acron Acigentinus Medicus Xenonis F. Athenis *ἐσοφίστευσεν* philoſophiam docuit Empedoclis tempore, ante Hippocratem ſcripſit *περὶ ἰατρικῆς, de arte Medica* Dorice. & *περὶ τροφῆς ὑγιεινῶν de ſalubri victus ratione.* Eſt hic unus illorum qvi ventorum rationes obſervaverunt.

Acuſilaus Cabæ F. Argivus ex Cercade opido prope Aulidem, Hiſtoricus antiqviſſimus, ſcripſit Genealogias æneis uſus tabulis in qvas ajunt patrem ejus incidiſſe cum locum qvemdam domus ſuæ foderet.

Acuſilaus Athenienſis, Agathocliæ F. qvi Romam tempore Galbæ veniens ex oratoria tantum eſt lucratus, ut Athenienſibus centum millia drachmarum in fœnore poſita reliqverit.

Admeti *μέλος* & Harmodii, de rebus facilibus. *σκολιὰ* carmina ad vinum decantari ſolita.

Adrianus Imp. *φύσει φιλόλογος ἐν ἑκατέρᾳ τῇ γλώσσῃ καί τινα πεζὰ καὶ ἐν ἔπεσι ποιήματα παντοδαπὰ κατέλιπε. natura doctrina amans in utraqve lingva & proſa & carmine ſcripta omnis generis reliqvit* — *βουλόμενος πάντων ἐν πᾶσι περιεῖναι* &c. *Cum vellet præſtare omnibus, viros in aliqvo ſtudio præſtantes oderat. Hinc & Favorinum Gallum & Dionyſium Mileſium Sophiſtas opprimere ſtudebat cum aliis modis, tum vero adverſariis eorum, hominibus nullius vel minimi pretii extollendis. Hic in Epiſtola qvadam* &c.

Adrianus Sophiſta Herodis diſcipulus, tempore M. Antonini, Athenis æmulus Ariſtidæ Rhetoris, Romæ Rhetoricam docuit, dictator Epiſtolarum Commodi Imp. ſcripſit *μελέτας declamationes, μεταμορφώσεις metamorphoſes libris VII. περὶ ἰδεῶν λόγου de formis orationis libros V. περὶ τῶν ἐν ταῖς στάσεσιν ἰδιωμάτων de ſtatuum proprietatibus libros III. Epiſtolas* & *λόγους ἐπιδεικτικοὺς orationes declamatorias.* Phalarim (orationem) & *παραμυθητικὸν conſolatoriam in Celerem.*

Ædeſia Alexandrina, Hermiæ uxor cognata Syriani, filios Ammonium & Heliodorum in philoſophia erudiendos curavit à Proclo.

Claudius

Digitized by Google

Claudius Ælianus ex Præneſtę Italiæ, ſummus pontifex & ſophiſta, poſt Adriani tempora Romæ docuit, μελίγλωττος ſive μελίφθογγος, *melleæ lingvæ* ſive *melleæ vocis* vir.

Ælianus belli dux Valentis Imp. temporibus παιδείας ὔτε εἰδὼς ὢν ὔτε ἄμοιρος. Αἴλινον, εἶδος θρήνου καὶ ᾠδῆς, *genus lamentationis & carminis.*

Æneas ſcripſit περὶ πυρσῶν *de facibus qvæ in ſpeculis accenduntur*, ut ait Polybius, & περὶ στρατηγημάτων ὑπόμνημα. *commentarium de ſtrategematibus.*

Ænicus Athenienſis, Comicus antiqvæ Comœdiæ. Ex fabulis ejus, Ἄντεια.

Ænéus (Ἄινειος) Sophiſta, cujus libri, αἱ μεταβολοι, qvaſi *tranſmutatores* dicas.

Æſchines Charini fartoris F. (al. Lyſaniæ) Athenienſis, Sphettius, Philoſophus Socraticus, cujus dialogi, Miltiades, Callias, Rhinon, Aſpaſia, Axiochus, (confer Svid. in Ἀξίοχος) Telavges & Alcibiades. Nec non illi qvi vocantur Acephali, ut Phædon, Polyænus, Dracon, Eryxias, de virtute, Eraſiſtratus, Scythici. Hic Æſchines in Siciliam ad Dionyſium pecuniæ cauſa profectus eſt.

Æſchines Athenienſis, Atrometi & Glaucotheæ ſive Levcotheæ F. diſcipulus Alcidamantis Eleatæ, hiſtrio, deinde ſcriba, poſtea orator. Hic Cteſiphontis accuſator à Demoſthene victus Rhodum fugit ibiqve docuit.

Æſchylus Athenienſis, Tragicus, Euphorionis F. & frater Aminiæ, Euphorionis & Cynægiri. Certavit Olympiade LXIX. natus annos XLV. Primus auctor fuit ut tragici perſonis terribilibus & pictis, arbylisqve, ſive elatioribus calceis uterentur. Scripſit elegias: & tragœdias XC. Vicit octies & vicies: vel ut alii, decies ter. Filios habuit duos tragicos, Euphorionem & Bionem. obiit æt. LVIII. in Sicilia &c.

Æſopus Samius vel Sardianus, vel Meſembrianus vel deniqve Cotyaënſis Phryx, fabularum conditor, à Crœſo dilectus (ante Pythagoræ tempora, circa Olymp. XL.) ſervus Xanthi Lydii: vel Samii Jadmonis, cujus ſerva erat Rhodopis Threſſa, qvæ deinde Sapphonis fratri Charaxo nupſit. Scripſit τὰ ἐν Δελφοῖς αὐτῷ συμβάντα *de iis qvæ ipſi apud Delphos acciderunt, libros II.* Alii ajunt ἀπολογήματα γεγραφέναι μόνον, *fabulas ſolùm ſcripſiſſe.* Delphi Æſopum Phædriadibus præcipitatum rupibus occiderunt Olympiade LIV. &c.

Aetius Antiochenus, magiſter Eunomii, Paulini Tyrii ſectator, hæreſiarcha Ario ſuffragatus: cum diſcipulis ex Categoriis Ariſtotelis diſſeruit,

 ſeruit,

ſeruit, *Epiſtolas* compoſuit ad Imp. Conſtantium. Sectatores ejus Aëtiani & Eunomiani.

Africanus Sextus, Afer Philoſophus qvi ſcripſit κεςοὺς *ceſtos* libris XXIV. de remediis phyſicis, & qvæ ex verbis, incantationibus & ſcriptis characteribus conſtant, miroſqve effectus habent. Ad ejusdem argumenta contra hiſtoriam Suſannæ allata reſpondit Origenes.

Agapetus Synadorum Epiſcopus de qvo Euſeb. (imo Philoſtorgius: confer Tillemont. T. V. memor.)

Agapius Athenienſis Philoſophus poſt Procli obitum, temporibus Marini. (Ex Damaſcio.)

Agapius Alexandrinus, CPoli ἰατρικῶν μαθημάτων ἐξηγητής.

Agathias Scholaſticus, μυριναῖος Myrinenſis, ſcripſit Hiſtoriam ex eo tempore ubi deſiit Procopius: nec non alios libros partim ligata partim ſoluta oratione, & Δαφνιακὰ, & κύκλον τῶν νέων ἐπιγραμμάτων.

Agathon Tragicus, & Comœdiarum ſcriptor Socratis diſcipulus.

Alcæus Athenienſis Tragicus qvem nonnulli primum fuiſſe Tragicum contendunt.

Alcæus Mytilenæus, deinde Athenienſis Comicus veteris Comœdiæ qvintus, Micci F. ſcripſit *Comœdias X.*

Alcidamas Eleates Aſianus Philoſophus filius Dioclis qvi Muſica ſcripſit & Gorgiæ Leontini diſcipulus.

Alcimenes Megarenſis Tragicus.

Alcimenes Athenienſis Comicus.

Alciphron Magnes ex Magneſia ad Mæandrum, Philoſophus.

Alcman Lacon Meſſoates: ſecundum Cratetem πταίοντα (in hoc lapſum ſive errantem) Lydus Sardibus oriundus: ex ſervitute manumiſſus, filius Damantis vel Titari. Dorice ſcripſit ut ſolent Lacedæmonii. inventor ἐρωτικῶν μελῶν, *amatoriorum carminum.* Scripſit libros ſex lyricorum carminum & κολυμβώσας, *natantes.* πρῶτος εἰσήγαγε μὴ ἑξαμέτροις μελῳδεῖν, *primus introduxit uſum ut carmina melica verſibus non hexametris conſcriberentur.*

Alcman alius Meſſenius, itidem Lyricus.

Alexander Ægæus, pater Cælii, Philoſophus Peripateticus, cum Chæremone Philoſopho præceptor Neronis Imp. qvem vocavit πηλὸν αἵματι πεφυρμένον, *lutum ſangvine maceratum.*

Alexan-

Digitized by Google

Alexander, Antiochenus poſt Porphyrium Epiſcopus, temporibus Chryſoſtomi virtute, philoſophia & eloqventia inſignis.

Alexander Aphrodiſienſis Philoſophus.

Alexander Caſilonis F. Rhetor, frater Euſebii Rhetoris, Juliani diſcipulus.

Alexander Claudius, Rhetor.

Alexander Hierapolitanus Epiſc. & martyr. ſcripſit, *τί καινὸν εἰσήνεγκε Χριστὸς εἰς τὸν κόσμον, κεφάλαια θ´. de rebus novis qvas CHriſtus in mundum intulit, capita IX.* librum egregiis ſententiis refertum.

Alexander Mileſius * Polyhiſtor, Romæ fuit temporibus Syllæ & ante: a Cornelio Lentulo, cujus pædagogus ac libertus fuit, Cornelii ſortitus cognomen, Laurenti periit, ædibus ejus ab igne conſumtis, qvod ubi comperit uxor ejus Helena, *ἀπήγξατο*, laqveo vitam finivit. Fuit Grammatici Cratetis diſcipulus, *συνέγραψε βιβλία ἀριθμοῦ κρείττω*, libros ſcripſit innumeros, & *περὶ Ῥώμης, de Roma libros V.*

Alexander Numenii F. Sophiſta.

Alexander Plevronius ex Plevrone Ætoliæ civitate, Satyri & Stratocleæ F. Grammaticus (circa Olymp. CXXIV.) Tragœdias ſcripſit: unus ex Plejade Tragicorum.

Alexander Seleucienſis Cilix, Alexandri cauſidici F. Rhetor, *πηλοπλάτων* ſive *luteus Plato* cognominatus.

Alexis ex Thurio, qvæ ante Sybaris, Comicus, docuit fabulas CCXLV. patruus Menandri Comici, Stephani itidem Comici pater.

Ammonianus Grammaticus, Syriani Philoſophi propinqvus *ἠγάπα τὴν ἐπὶ ποιητῶν ἐξηγήσει καὶ διορθώσει τῆς ἑλληνικῆς λέξεως καθειμένην τέχνην. artem in Poëtarum enarratione & Græcæ dictionis emendatione occupatam diligebat.* *οὗτος ἦν Ἀμμωνιανὸς ᾧ κεκτῆσθαι συμβέβηκεν ὄνον* (ſervum hoc nomine) *σοφίας ἀκροατήν.*

Ammonius Saccas Philoſophus Alex. ex Chriſtiano Ethnicus, teſte Porphyrio.

Ammonius Ammonii F. diſcipulus Alexandri Grammatici qvi in ſchola Ariſtarchi ſucceſſor fuit ante Auguſti Imp. tempora.

Amphion antiqvæ Muſicæ inventor. *Julianus in Epiſt.*

Amus Ægyptius, in monte Nitriæ Monachus.

* Clariſſ. Kuſterus hunc Cornelium Alexandrum confundit cum altero longe juniore Alexandro Cotyæenſi ex Aſclepiadæ ſcholæ Grammatico cujus obitum & laudes diſerta oratione decoravit Ariſtides. Vide qvæ de hoc juniore Alexandro dixi lib. IV. cap. 30. p. 379.

Anacharſis Gnyri F. Scytha, Philoſophus, frater *Καδυίᾳ* Cadviæ Scytharum Regis, matre Græca natus, ſcripſit *νόμιμα Σκυθῶν δι' ἐπῶν*, *de legibus & inſtitutis Scytharum* verſu heroico. *περὶ εὐτελείας τῶν εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον*, *de frugalitate vitæ humanæ*, poëma heroicum verſibus DCCC. Ancoram & rotam figlinam invenit, vixitqve temporibus Crœſi &c.

Anacreon Tejus Lyricus, Scythini, (al. Eumeli, Parthenii vel Ariſtocriti) filius dialecto Jonica ſcripſit *elegias*, *παροίνια μέλη* ſive *carmina qvæ inter pocula cantabantur* & *jambos*, & qvæ vocantur *Anacreontica.* Vixit tempore Polycratis Samii Tyranni circa Olymp. LII. (alii LXII. tempore Cyri & Cambyſæ.) Teo pulſus ob Hiſtiæi ſeditionem Abdera urbem Thraciæ migravit.

Anaſtaſius Imp. hæreticus.

Anaxagoras, Sophiſta (i. e. Philoſophus) Hegeſibuli F. Clazomenius, cognominatus *νοῦς* ſive *Mens*, Periclem licet cauſæ ſuæ nactus patronum Athenis pulſus, Lampſaci vitam finivit inedia &c. vide infra in *Ἀπολλώνιος*.

Anaxandrides Anaxandri F. è Camiro Rhodius, vel ut alii Colophonius ludis Philippi Macedonis Olymp. 101. interfuit, ſcripſitqve Comœdias LXV. ex qvibus vicit X. Primus amores in ſcenam introduxit.

Anaxilas Comicus Poëta.

Anaximander Praxiadæ F. Mileſius Philoſophus, cognatus, diſcipulus & ſucceſſor Thaletis. Primus æqvinoctium invenit, & ſolſtitia & horologia, & terram in medio mundi ſitam eſſe. Gnomonis etiam uſum introduxit, & *γεωμετρίας ὑποτύπωσιν ἔδειξεν*, Geometriæ inſtitutionem tradidit. Scripſit *περὶ φύσεως*, *de natura rerum*: *γῆς περίοδον*, *deſcriptionem terræ*, *περὶ τῶν ἀπλανῶν καὶ σφαιρῶν*, *de ſtellis fixis & ſphæram*, aliaqve.

Anaximander Anaximandri F. Mileſius, junior, hiſtoricus temporibus Artaxerxis Mnemonis. Scripſit *συμβόλων Πυθαγορείων ἐξήγησιν*, *ſymbolorum Pythagoricorum interpretationem.*

Anaximenes Euryſtrati F. Mileſius Philoſophus, diſcipulus & ſucceſſor Anaximandri Mileſii, vel ut alii, Parmenidis. Vixit Olympiade LV. qvo Cyrus Crœſum regno exuit.

Anaximenes Ariſtoclis F. Lampſacenus, orator & diſcipulus Diogenis Canis, & Zoili Amphipolitani Grammatici, præceptor Alexandri Macedonis, à qvo patriæ ſuæ veniam & ſalutem impetravit. Theopompo in ... odium

Digitized by Google

odium adducendo librum vulgavit ſub illius nomine adverſus Athenienſes & Lacedæmonios, *σύγγραφὴν λοίδορον ἐς τὸ ἀκριβέστατον μιμησάμενος*, hiſtoriarum Theopompi maledicũ ſtylum accurate imitatus.

Andocides Athenienſis, Leogori F. unus ex decem Oratoribus, genus ducens à Telemacho Ulyſſis F. & Nauſicaa, ut tradit Hellanicus.

Androclides, Syneſii Lydi Philadelphienſis F. tempore Porphyrii Philoſophi docuit.

Andromachus ex Neapoli Syriæ Sophiſta, Zonæ vel Sabini F. docuit Nicomediæ temporibus Diocletiani Imp.

Androtion Andronis F. Athenienſis orator & demagogus, Iſocratis diſcipulus.

Angelius Valentis tempore, Epiſcopus CPol.

Anniceris auctor ſectæ Anniceriæ, tempore Alexandri M. Cyrenæus, Philoſophus Epicureus factus etſi Parabatæ fuiſſet diſcipulus qvi audiverat Ariſtippum. Frater Anniceridis Nicoteles Philoſophus. Diſcipulus celebris, Poſidonius.

Antigenides Satyri F. Thebanus Muſicus, tibicen Philoxeni. Scripſit *μέλη*, *carmina* (modulis animata muſicis.)

Antimachus Colophonius Hyparchi F. Grammaticus & Poëta. Panyaſidis Poëtæ non ſervus ſed illius & Steſimbroti auditor, vixit ante Platonem.

Antimachus Heliopolitanus Ægyptius, qvi ſcripſit *Κοσμοποιΐαν* verſibus heroicis 3780.

Antimachus poëta melicus, dictus *ψεκάς* perinde ut *Olympicus qvidam, qvod diſcipulos ſuos inter diſſerendum conſpergeret ac minutim conſpueret. Decretum fecit, neminem in ſcena nominatim à Comicis perſtringendum.

Antiochus Cilix Cynicum ſe philoſophum ſimulans & honoribus auctus à Severo & Antonino ad Tiridatem transfugit.

Antipater Joalai F. diſcipulus Ariſtotelis, Alexandri M. dux & deinde Rex Macedoniæ, reliqvit Epiſtolarum *σύγγραμμα* libris duobus, & Hiſtoriam *τὰς Περδίκκου πράξεις Ἰλλυρικάς*.

Antipater Nicolai Damaſceni hiſtorici pater, eloqventia pollebat qva neminem læſit, patriæ & civibus profuit.

Antiphanes Athenienſis Comicus, junior Panætio.

Antiphanes Caryſtius Trani F. Theſpidis Tragici tempore, Comicus antiqvior.

* ita *Ψεκάδες* dicti recentiori ætate Alciatus & Malherba.

Digitized by Google

Antiphanes Demophanis vel Stephani F. Smyrnæus vel ex Dionyſii ſententia Rhodius, Comicus mediæ Comœdiæ, ex ſervitute manumiſſus claruit circa Olymp. XCIII ſcripſit Comœdias CCCLXV. vel ut alii CCLXXX. vicitqve decies ter. Filium habuit Stephanum Comicum. obiit in Cio, piro forte percuſſus, anno ætatis LXXIV.

Antiphon Athenſenſis *τεραтοσκόπος* prodigiorum conjector, poëta epicus & ſophiſta: dictus *λογομάγειρος* qvaſi *ſermonum coqvum* dixeris. Eundem eſſe puto qvem paullo poſt *ὀνειροκρίτην* Svidas vocat & *περὶ κρίσεως ὀνείρων de ſomniorum judiciis* ait ſcripſiſſe.

Antiphon Sophili F. Athenienſis, populo Rhamnuſius, cognomine Neſtor, poſt Gorgiam in forenſi dicendi genere excelluit, Magiſter Thucydidis.

Antiſthenes patre cognomine, Athenienſis: ex Oratore Philoſophus Socraticus, Peripatecicus primum dictus deinde in Cynoſarge docuit Cynicæ ſectæ princeps, Diogenis Cynici præceptor. Scripſit tomos X, primum Magicum, in qvo narrat de Zoroaſtre ſapientiæ repertore. Hunc Ariſtoteli qvidam, alii Rhodioni tribuunt.

Antonius Alexandrinus Gazæ & Byzantii cauſas egit, ſacris alioqvi maxime deditus, ita ut Gazam redderet religioſiorem.

Apelles Colophonius, Pythii F. Ephori Epheſii & Pamphili Amphipolitani diſcipulus, pictor celebris, ab Epheſiis civitate donatus, frater Cteſiochi pictoris.

Apelliconis Teji Bibliotheca à Sylla in poteſtatem redacta.

Aphareus Athenienſis Orator, filius Hippiæ Sophiſtæ & Plathanes, Iſocratis privignus (*πρόγονος*) clarus circa Olympiadem XCV. eodem qvo Plato tempore.

Appianus ſive Apianus ſcripſit Romanam hiſtoriam *τὴν καλυμένην βασιλικὴν - - Ῥωμαϊκὺς λόγυς ἐννέα* &c.

M. Apicius &c.

Apion Pliſtonicis F. cognomento Mochthus, Ægyptius ſive Cretenſis, Grammaticus, diſcipulus Apollonii Archibii, & Euphranoris centenario majoris & Didymi. Docuit Romæ Tiberii & Claudii ætate, ſucceſſor Theonis Grammatici, æqvalis Dionyſii Halicarnaſſei. Scripſit *ἱστορίαν κατ᾽ ἔθνος hiſtoriam de ſingulis gentibus*, aliaqve.

Apollinaris Laodicenus tempore Conſtantii & Juliani, Grammaticus Philoſophus & Poëta ſcripſit *contra Porphyriũ libros* XXX, & verſibus Græcis Heroicis *πᾶσαν τὴν τῶν Ἑβραίων γραφὴν*, totum vetus Teſtamentum reddidit.

reddidit. Epiſtolas item ſcripſit & multos in S. Scripturam commentarios. Idem hæreticus, filius Apollinaris Alexandrini.

Apologus Alcinoi ἐπὶ τῶν φλυαρούντων, de iis qvi futili & prolixo ſermone utuntur.

Apollodorus Athenienſis Comicus, fabulas ſcripſit XLVII. Vicit qvinqvies.

Apollodorus Gelous Comicus, Menandri æqvalis. ejus dramata: ἀποκαρτερῶν ἢ φιλάδελφοι, Δευσοποιός, Ἱέρεια, γραμματοδιώκτης, Ψευδαίας, Σίσυφος, Αἰσχρίων.

Apollodorus Tarſenſis, Tragicus cujus dramata: ἀκανθοπλὴξ, τεκνοκτόνος, ἕλληνες, Θυέστης, ἱκέτιδες, Ὀδυσσεύς.

Apollodorus Athenienſis, Aſclepiadis F. Grammaticus, Panætii Rhodii Philoſophi & Ariſtarchi Grammatici diſcipulus, primus uſus tragiambico carminis genere, ἦρξε δὲ πρῶτος τῶν καλουμένων τραγιάμβων.

Apollonius Tyanenſis, Philoſophus Apollonii F. temporibus Claudii, Caji & Neronis usqve ad Nervam clarus. Scripſit *τελετὰς initia ſive de ſacrificiis. Διαθήκην, teſtamentum. χρησμοὺς, oracula. Ἐπιστολὰς, Epiſtolas. Πυθαγόρου βίον, vitam Pythagoræ.* Vitam Apollonii ſcripſit Philoſtratus &c.

Apollonius Tyaneus Philoſophus junior temporibus Hadriani Imp. teſte Agreſphonte ἐν τῷ περὶ ὁμωνύμων.

Apollonius Alex. cognomento dyſcolus, pater Herodiani Grammatici τοῦ τεχνογράφου ſcripſit 1) *περὶ μερισμοῦ de partitione partium Orationis libros IV.* 2) *περὶ συντάξεως de conſtructione partium orationis libros IV.* 3) *De verbo* ſive *ῥηματικὸν libris V.* 4) *De verbis derivatis in μι deſinentibus.* 5) *De nominibus ſive ὀνοματικόν.* 6) *De nominibus per varias dialectos.* 7) *De nominum fœmininorum caſu recto.* 8) *De paronymis.* 9) *De comparativis.* 10) *De dialectis Dorica, Jonica, Æolica, Attica.* 11) *De figuris Homericis.* 12) *περὶ κατεψευσμένης ἱστορίας, de hiſtoria commentitia.* 13) *De affectionibus, περὶ παθῶν.* 14) *περὶ τόνων κατηναγκασμένων, de tonis coactis libros duos.* 15) *περὶ τόνων σκολιῶν, de tonis obliqvis.* 16) *περὶ προσῳδιῶν de accentibus libros V.* 17) *περὶ στοιχείων, de elementis ſive litteris.* 18) *de præpoſitionibus.* 19) *περὶ τῶν Διδύμου πιθανῶν, de Didymi probabilibus.* 20) *de compoſitione.* 21) *de iis qvæ duobus modis efferuntur.* 22) *de vocula τίς.* 23) *de generibus.* 24) *de ſpiritibus.* 25) *de poſſeſſivis,* 26) *περὶ συζυγίας de conjugatione.*

Apollonius Archebuli ſive Archebii F. ſcripſit de dictionibus Homericis, ordine alphabetico.

Apollo-

Apollonius Aphrodiſienſis, ſummus ſacerdos & hiſtoricus ſcripſit Καρικὰ ſive *Hiſtoriam Caricam.* Περὶ Τράλλεων *de Trallibus.* Περὶ Ὀρφέως καὶ τῶν τελετῶν αὐτοῦ. *De Orpheo & ipſius ſacris.*

Apollophanes Athenienſis, Comicus antiqvus cujus dramata : Δάλις, Ἰφιγέρων, Κρῆτες, Δανάη, Κένταυροι.

Aqvila Philoſophus ſcripſit σχολιὰ λογικὰ περὶ συλλογισμῶν.

Aqvila Grammaticus, Muſicus.

Araros Athenienſis, Comicus filius Ariſtophanis Comici, qvi primum docuit Comœdias Olympiade 101. Ex dramatibus ejus ſunt: Καινεὺς, Καμπυλίων, Πανὸς γοναὶ, Ὑμέναιος, Ἄδωνις, Παρθενίδιον.

Aratus SolenſisCilix Athenodori F. auditor Menecratis Grammatici Epheſii, Philoſophorum Timonis & Menedemi. Vixit Olympiade CXXIV. familiaris Antigono Gonatæ, Regi Macedoniæ, Demetrii poliorcetæ filio, æqvalis Antagoræ Rhodii & Alexandri Ætoli, fratres habuit Myrin, Calondam & Athenodorum. Poëta epicus ſcripſit Φαινόμενα, in qvibus initium admirabile & Homeri felix imitatio. *Hymnos in Panem*, Σπονδοφόρους, Παίγνια, Ἀστρολογίαν καὶ ἀστροθεσίαν. Σύνθεσιν Φαρμάκων, θηριακῶν ἐπιτήδεια. Ἀνθρωπογονίαν. Ἐπιθυτικόν. εἰς Θεόπροπον (epicedium) εἰς Ἀντίγονον. Ἠθοποιΐας. Ἐπιστολάς. Ἐπιγράμματα *in Philam* Antipatri filiam, Antigoni uxorem. Ἀνατομήν. *In Pauſaniam* Macedonem. *Epicedium Cleombroti.* Διόρθωσιν Ὀδυσσείας *emendationem Odyſſea.* & *Epiſtolas* oratione ſoluta.

Archedicus κωμῳδιογράφος qvi contra Democharem Demoſthenis ſororis filium ſcripſit.

Archelaus Apollodori vel Midonis F. Mileſius, Philoſophus Phyſicus, primus ex Jonia Phyſiologiam in Græciam introduxit, diſcipulus Anaxagoræ, præceptor Socratis & Euripidis : ſcripſit Phyſiologiam & alia nonnulla. Nihil juſtum vel turpe natura eſſe docuit, ſed inſtituto omnia.

Archelaus Coloniæ presbyter, contra qvem ſcripſit Baſilius Irenopolis Epiſcopus.

Archiadas Theagenem ob facultates amiſſas conſolans. *(ex Damaſcio)*

Archias Φυγαδοθήρας qvi oratores fuga ſibi cupientes conſulere, venatus eſt ut Antipatro traderet.

Archibius Apollonii F. Grammaticus, ſcripſit ἐξήγησιν *Epigrammatum Callimachi.*

Archi-

Archibius Ptolemæi F. Leucadius vel Alexandrinus Grammaticus ex eorum numero qvi Romæ usqve ad Trajani Imp. tempora docuerunt.

Archigenes Philippi F. Apameenſis Syrus, Medicus Agathini diſcipulus qvi Romæ Trajani tempore artem Medicam exercuit. Vixit annos LXXIII. ſcripſitqve multa Medica Phyſicaqve.

Archilochus maledicus, alioqvi inſignis Poëta qvem à Calonda interfectum Pythia ulta eſt &c.

Archimedes Trallianus Philoſophus ſcripſit *ὑπόμνημα commentarium in Homerum : & Mechanica.*

Archippus Athenienſis Comicus antiqvus qvi ſemel vicit Olympiade XCI.

Archytas Tarentinus Heſtiæi F. aut Mneſarchi vel Mnaſagoræ, Philoſophus Pythagoricus qvi Platonem ſervavit, cum eum ad mortem qværeret Dionyſius tyrannus. Empedoclis diſcipulus Philoſophiam docuit multosqve libros ſcripſit. Inventor πλαταγῆς ſive crepitaculi. Τῷ κοινῷ τῶν Ἰταλιωτῶν προέστη στρατηγὸς αἱρεθεὶς αὐτοκράτωρ ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν περὶ ἐκεῖνον τὸν τόπον Ἑλλήνων. *Communi Italiotarum præfuit, Dictator à civibus & vicinis Græcis creatus.*

Ariani Pſathyriani &c.

Arignote Samia diſcipula Pythagoræ & Theanus, Philoſopha Pythagorica. Scripſit *Bacchica* ſive τελετὰς Διονύσου, & *de Cereris Myſteriis,* nec non *Epigrammata.* Fertur etiam illius ſub nomine *liber ſacer,* ἱερὸς λόγος.

Arion Cyclei F. Methymneus Lyricus vixit Olympiade XXXVIII. Qvidam Alcmanis filium tradidere. Scripſit ᾄσματα *cantica* & προοίμια *hymnos* ad verſus heroicos bis mille. Dicitur tragici modi inventor fuiſſe & primus chorum inſtituiſſe & dithyrambum cecinisse & ita nominaſſe qvod à choro canitur, & ſatyros introduxiſſe verſibus loqventes.

Ariſtarchus θέσει (habitatione) Alexandrinus, φύσει (gente) Samothrax Ariſtarchi F. clarus Olymp. CLVI. tempore Ptolemæi Philometoris cujus filium erudiit. Fertur ſcripſiſſe ultra DCCC. libros ὑπομνημάτων ſive commentariorum. Diſcipulus Ariſtophanis Grammatici, cum Cratete Pergameno Pergami ſæpe concertavit. Diſcipulos habuit Grammaticos circiter XL. Annos natus LXXII. in Cypro aqva intercute laborans necem ſibi inediâ conſcivit relictis filiis Ariſtarcho & Ariſtagora, nullius ingenii, ex qvibus Ariſtarchum venditum Athenienſes redemerunt.

Ariſtarchus Tegeates Tragicus, æqvalis Euripidis qvi primus dramata ad illam prolixitatem produxit, docuit tragœdias LXX, vicit duabus.

Digitized by Google

Obiit centenario major. Morbo cum laboraſſet, Æſculapio pro reſtituta valetudine drama Ἀσκλήπιον dedicavit.

Ariſteas Democharidis aut Canſtrobii F. Proconneſius, Poëta Epicus, ſcripſit τὰ Ἀριμάσπεια καλύμενα ἔπη, *carmina Arimaſpea* ſive Hiſtoriam Arimaſporum Hyperboreorum libris III. & ſoluta oratione nonnulla, & *Theogoniam* verſibus mille.

Ariſtides Adrianenſis ex Adrianis Myſiæ ſive Bithyniæ Sophiſta Polemonis Smyrnæi Rhetoris diſcipulus, filius Eudæmonis Philoſophi, flaminis Dialis in patria ſua. Athenis Herodem & Pergami Ariſtoclem audivit,floruitqve Antonini Imp. tempore & vitam usqve ad Commodum produxit. Orationes ejus qvam plurimæ, aliæ apud alios circumferuntur.

Ariſtippus Aritadæ F. Cyrenæus Philoſophus, Socratis auditor, ſectæ auctor Cyrenaicæ, primus Socraticorum qvi mercedem à diſcipulis exegit. Xenophonti infeſtus, auſteritatis Antiſthenis deriſor. A Diogene ipſe dictus κύων βασιλικός. Plura ejus feruntur Apophthegmata &c. Audivit eum Arete filia, cujus filius Ariſtippus junior, metrodidactus. Hujus auditor Theodorus dictus atheus, mox Deus. Theodorum Antipater, Antipatrum Epitimedes Cyrenæus, Epitimedem Parabates, Parabatem Hegeſius Piſithanatus, Hegeſiam Anniceris, non ille qvi Platonem redemit.

Ariſto Platonis Pater. &c.

Ariſto Lembus qvi librum Herodiani, ἡ καθόλυ (ſcil. τέχνη) inſcriptum in compendium redegit Danaoqve inſcripſit.

Ariſtocles Meſſenius, Philoſophus Peripateticus ſcripſit περὶ φιλοσοφίας *de Philoſophia libros X.* in qvibus omnes Philoſophos & ipſorum opiniones recenſet. Πότερον σπυδαιότερος Ὅμηρος ἢ Πλάτων. *utrum Homerus præſtantior an Plato.* Τέχνας ῥητορικάς. *Artem Rhetoricam.* περὶ Σαράπιδος. *De Sarapide.* Ἠθικὰ *De moribus libros IX.*

Ariſtocles Lampſacenus Philoſophus Stoicus ſcripſit ἐξήγησιν τῶν χρυσίππυ περὶ τȣ̃ πῶς ἕκαστα λέγομεν καὶ διανούμεθα, *enarrationem in Chryſippum de ratione qva ſingula eloqvimur & cogitamus, libris IV.*

Ariſtócles Pergamenus Sophiſta qvi Trajani & Adriani temporibus vixit. Scripſit *Artem Rhetoricam. Epiſtolas. De Rhetorica libros V.* Μελέτας *declamationes.* Πρὸς τὸν βασιλέα ἐπὶ τῇ διανεμήσει τȣ̃ χρυσίυ. *Ad Imperatorem de auri diſtributione.*

Ariſtogenes Thaſius Medicus libros XXIV. ſcripſit, in qvibus præſtantiora judicata

Digitized by Google

judicata ſunt *περὶ διαίτης de victus ratione*, *περὶ δυνάμεως*, *de facultate*, *περὶ δακέτων*, *de venenatis animalibus*, *περὶ σπέρματος de ſemine*, *ὑγιεινὸν de valetudine tuenda*, *Ἐπιστολικὰ quaeſita per Epiſtolas*. *Ἐπιτομὴ Φυσικῶν βοηθημάτων πρὸς Ἀντίγονον*. *Naturalium remediorum compendium ad Antigonum*.

Ariſtogenes Cnidius, Medicus, ſervus Chryſippi Philoſophi, & Antigoni Gonatæ Medicus.

Ariſtogiton Cydimachi (Scydimi) vel Lyſimachi F. Athenienſis, Rhetor, matre libertina, propter impudentiam *Canis* cognominatus & ab Athenienſibus interfectus &c. Scripſit Orationes, *Apologiam adverſus Demoſthenem* belli ducem: *adverſus Lycurgum*, *adverſus Timotheum*, *adverſus Timarchum*, *adverſus Hyperidem* (qvem ob decretum poſt cladem Chæronenſem factum actione *τῶν παρανόμων* perſecutus eſt ſed fruſtra) *adverſus Thraſyllum*, & *ὀρφανικὸν* ſive *orationem pro pupillis*.

Ariſtomenes Athenienſis Comicus *τῶν ἐπιδευτέρων τῆς ἀρχαίας Κωμῳδίας* ex iis qvi antiqvæ Comœdiæ proximi fuere, belli Peloponneſiaci tempore Olymp. LXXXV. Dictus *θυρωπειός*.

Ariſtonicus Alexandrinus Grammaticus ſcripſit *περὶ τῶν σημείων de notis Criticis in Theogonia Heſiodi*. & libros VI. *τῶν τῆς Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας ἀσυντάκτων ὀνομάτων*, *de nominibus in Iliade & Odyſſea quæ à communi conſtructione recedunt*.

Ariſtonymus Comicus tempore Ptolemæi Philadelphi & Philopatoris, & poſt Apollonium (Rhodium) Bibliothecæ Regiæ præfuit annum agens LXIV. Cum fugam moliretur ad Eumenem, conjectus eſt in carcerem, & poſt aliqvod tempus emiſſus, obiit ex ſtranguria anno ætatis LXXVII. Scripta ejus permulta ſunt, ex Comœdiis ejus ab Athenæo citatur *ἥλιος ῥιγῶν ſol algens*.

Ariſtophanes Byzantius Grammaticus filius Apellis qvi ordines duxit, diſcipulus Callimachi & Zenodoti, qvorum hunc juvenis, illum puer audivit, & præterea Dionyſii Jambi & Euphronidæ Corinthii ſive Sicyonii. Vixit Olympiade CXLV.

Ariſtophanes Rhodius ſive Lindius, (aliis Ægyptius, aliis Camirenſis) civitate Athenienſis, Comicus filius Philippi, in ſcena certavit Olympiade CXIV. tetrametri & octametri inventor. Filios habuit Ararotem, Philippum & Philetærum Comicos. Qvidam *ἀπόδουλον*, libertum fuiſſe tradiderunt. Dramata ejus ſunt LIV. *ἅπερ δὲ περιέχαμεν*,

qvæ autem tractavimus ſive in qvas commentati ſumus * *Acharnenſes, Ranæ, Pax, Eccleſiazuſæ, Theſmophoriazuſæ, Eqvites, Lyſiſtrata, Nubes, Aves, Plutus, Veſpæ.*

Ariſtoteles Nicomachi & Phæſtidis F. (Nicomachus autem Medicus fuit ex Aſclepiadarum genere, à Nicomacho Machaonis filio oriundus) ex Stagira urbe Thraciæ Philoſophus, diſcipulus Platonis, τραυλὸς τὴν φωνὴν, balba voce. Fratres habuit Arimneſtum & Arimneſtem, filiamqve ex Pythiade (Hermiæ Evnuchi Atarni in Troade Principis filia) ipſi natam qvæ tribus maritis nupſit liberorumqve aliqvot mater ante patrem deceſſit. Habuit & filium Nicomachum ex Herpyllide concubina. &c. præfuit per annos XIII. Peripateticæ Philoſophiæ ita dictæ διὰ τὸ ἐν περιπάτῳ ἤτοι κήπῳ διδάξαι qvoniam in Peripato ſive horto docuit Ariſtoteles, relicta Academia in qva Plato docuerat. Natus eſt XCIX. Olympiade: & Chalcide, hauſto aconito obiit, qvia in jus vocabatur qvod Pæanem in Hermiam Evnuchum ſcripſerat. Alii ajunt ex morbo diſceſſiſſe annos natum LXX. Timæus Ariſtotelem omnibus proſcindit convitiis: ſed aliorum judicio τῆς φύσεως γραμματεὺς *Naturæ ſcriba* fuit, τὸν κάλαμον ἀποβρέχων εἰς νοῦν *qvi calamum in mentem intinxit*, qvemqve nihil fugit rerum utilium abſtruſiorumqve.

Ariſtoxenus Mneſiæ Spinthari Muſici Tarentini F. Apud Mantineenſes operam dedit Philoſophiæ & Muſicæ, auditor patris, & Lampri Erythræi, Xenophili Pythagorei & deniqve Ariſtotelis, qvem defunctum convitiis inſectatus eſt qvod ſcholæ ſucceſſorem Theophraſtum reliqviſſet non ſe, cujus tam magna eſſet inter auditores ipſius gloria. Æqvalis fuit Dicæarchi Meſſenii ab Olympiade CXI. Conſcripſit Muſica, Philoſophica, Hiſtorias & omnigenæ eruditionis libros CCCCLIII. Alius Ariſtoxenus Cyrenæus luxui adeo deditus ut lactucas in horto ſuo veſperi mulſo rigaret, dicens virides inde placentas ſibi enaſci.

Arnuphis Ægyptius Philoſophus qvi Romanis ſiti laborantibus præſente Marco Antonino Imp. dicitur arte coëgiſſe nubes & imbrem conciliaſſe. Alii ajunt hoc effeciſſe Julianum Chaldæum.

Arrheſius Monachus.

Arrianus Poëta Epicus verſibus Græcis heroicis Georgica Virgilii reddidit, ſcripſit-

* Sunt verba ſcholiaſtæ Ariſtophanis, ad πράξεις ſuas in Comicum reſpicientis.

ſcripſitqve Ἀλεξανδρειάδα ſive de rebus geſtis Alexandri rhapſodias XXIV. & in Attalum Pergamenum poëmata.

Arrianus Nicomedienſis, Philoſophus Ἐπικτήτειος, junior Xenophon. Romæ vixit temporibus Adriani, Antonini & Marci Imperatorum & διὰ τὴν τῆς παιδείας δεξιότητα propter præclaram doctrinam, teſte Heliconio, ad Conſularem usqve dignitatem evectus. Scripſit libros qvam plurimos.

Artemidorus ex Daldi Lyciæ opido Philoſophus ſcripſit *ὀνειροκριτικὰ de ſomniorum interpretatione libros IV. οἰωνοσκοπικὰ, de auguriis, χειροσκοπικὰ de divinatione qvæ fit per manuum inſpectionem.*

Artemidorus Pſeudoariſtophanius vocabula opſartytica ſive de re coqvinaria collegit.

Aſclepiades Diotimi F. Myrleanus (ex Myrlea Bithyniæ, deinde dicta Apamea) τὸ ἄνωθεν γένος ſi altius genus repetas Nicæenſis, Grammaticus, Apollonii diſcipulus qvi vixit Attali & Eumenis Pergamenorum Regum tempore. Scripſit *φιλοσόφων βιβλίων διορθωτικὰ Philoſophicorum librorum emendationem*, aliaqve multa. Docuit Romæ tempore Pompeji Magni, & Alexandriæ regnante Ptolemæo qvarto adoleſcens commoratus eſt.

Aſclepiadæ Medici, ab Æſculapio Medicinæ præſide.

Aſclepiodotus Alexandrinus, de qvo multa Svidas è Damaſcio.

ſconius Pædianus.

Aſcræus, Heſiodus.

Aſinius Pollio Romanus *ἱστορίας ῥωμαϊκὰς συνέταξεν Hiſtoriam Latine compoſuit libris XVII. οὗτος πρῶτος Ἑλληνικὴν ἱστορίαν ῥωμαϊκῶς συνεγράψατο, & primus hiſtoriam Græcam ſtylo Latino tradidit.*

Aſpaſia Mileſia fœmina celeberrima & ſingulari eloqventia prædita, Sophiſtria, διδάσκαλος λόγων ῥητορικῶν magiſtra & amica Periclis & uxor deniqve, qvæ duorum bellorum Samiaci & Peloponneſiaci cauſa fuiſſe traditur, & ex qva Pericles filium ſibi cognominem ſuſcepit. Fuit & altera meretrix ab Aſpaſia Periclis diverſa.

Aſpaſius Byblius Sophiſta, æqvalis Ariſtidis & Adriani, ſcripſit *de Byblo. περὶ στάσεων ἐσχηματισμένων, de ſtatibus figuratis. μελέτας, declamationes. Τέχνας, artem Rhetoricam. ὑπομνήματα, commentarios. λαλιάς ſermones. Encomium in Adrianum Imp. & in alios qvosdam.*

Aſpaſius Tyrius, Sophiſta & Hiſtoricus ſcripſit *de Epiro & rebus Epiroticis hiſtoriam σύμμικτον* ſive *miſcellaneam libris XX. De arte Rhetorica*, & alia.

Digitized by Google

Aſpaſius Demetriani Critici & Mathematici F. Ravennas Sophiſta, temporibus Alexandri Mammeæ ſcripſit πρὸς τὺς φιλολειδόρυς καὶ πρὸς Ἀρίςωνα *adverſus maledicos & Ariſtonem varias orationes.* Audivit Pauſaniam & Hippodromum & artem Rhetoricam Romæ docuit, ubi diu clarus fuit.

Aſtrampſychus ſcripſit βιβλίον ἰατρικὸν ἐις ὄνων θεραπέιαν *librum veterinarium de aſinorum curatione.* & ὀνειροκριτικὸν *de interpretatione ſomniorum.*

Aſtronomiam inter Babylonios primus invenit Zoroaſtres & poſt eum Hoſtanes, qvi ex genitura & motu cœli fata hominum naſcentium obſervare cœperunt. Ab his Ægyptii & Græci doctrinam illam accepere, qvi naſcentibus itidem themata notabilia aſſignant.

Aſtyages Grammaticus ſcripſit *artem Grammaticam. De Dialectis. De metris.* κανόνας ὀνοματικὺς, *regulas nominum. Commentarium in Callimachum.*

Aſtyanaſſa ſcripſit περὶ σχημάτων συνυσιαςικῶν. Eam imitatæ Philænis & Elephantine.

Aſtydamas ſenior, filius Morſimi & nepos Philoclis Tragicorum, Tragicus & ipſe Athenienſis ſcripſit tragœdias CCXL. vicit XV. Anteqvam ad tragœdias ſcribendas ſe conferret, audivit Iſocratem.

Aſtydamas junior, prioris filius, Tragicus cujus dramata Ἡρακλῆς σατυρικὸς, Ἐπίγονοι, Ἄιας μαινόμενος, Βελλεροφόντης, Τυρὼ, Ἀλκμήνη, Φοῖνιξ, Παλαμήδης.

Athenæus Naucratita Grammaticus qvi Marci Imp. tempore vixit, ſcripſit librum qvi inſcribitur Δειπνοσοφιςαὶ &c.

Athenodorus Stoicus Philoſophus ſub Octaviano Imp. &c.

Athenodorus junior, omnibus ad Philoſophiam ſubſidiis ab ingenio & recta animi voluntate inſtructus erat, Procli tempore, & perſpicue diſcipulis ſuis ſcriptores explicabat. Hunc Salluſtius dixit ſimilem igni, omnia propinqva incendenti. Perſvaſit tamen ei ne Philoſophum ſe profiteretur.

Atlas qvem fabulæ ferunt cœlum & terram humeris geſtare &c.

Atticus CPolitanus poſt Arſacium Chryſoſtomi ſucceſſorem Epiſcopus Sebaſtiæ in patria à Monachis Macedonianis qvi ex Euſtathii Epiſcopi ſchola prodierunt inſtitutus, poſtea ad Catholicam Eccleſiam ſe tranſtulit. Eruditus nec minus præſtans pietate ac prudentia in veterum libris multum operæ poſuit, noctes inſomnes in eorum lectione traducens: proinde Philoſophorum ac Sophiſtarum ſermonibus tanqvam re nova minime terrebatur. In presbyterii adhuc

adhuc conſtitutus gradu, orationes à ſe compoſitas, qvas memoriter didicerat, in Eccleſia recitabat. Poſtea ex tempore loqvi & panegyricam concionandi rationem ſectari cœpit, nec tamen ſermones ejus vel plauſu excepti vel ſcripto mandati &c. è Sozomeno.

Augarus Edeſſæ Rex qvi Trajani Imp. temporibus vixit, eiqve Edeſſam venienti dona obtulit.

Augeas Athenienſis, mediæ Comœdiæ Poëta. Ex ejus dramatibus ſunt: *Ἄγροικος agreſtis*, *Πορφύρα purpura*, *δὶς κατηγορούμενος bis accuſatus.*

Auguſtus Cæſar Octavianus *ὁ σεβαστὸς* ſcripſit *περὶ τοῦ ἰδίου βίου καὶ τῶν πράξεων de vita ſua & rebus geſtis libros XIII.* itemqve *Tragœdias Ajacem & Achillam.* Cenſu inſtituto reperit *τὴν Ῥωμαίων* Romanam ditionem inhabitari ab hominibus 4101017. &c. Facto ſacrificio Pythiam interrogavit qvis poſt ipſum imperaturus eſſet? illa vero reſpondit:

Παῖς Ἑβραῖος κέλεταί με θεοῖς μακάρεσσιν ἀνάσσων
Τόνδε δόμον προλιπεῖν, καὶ ἀΐδην αὖθις ἱκέσθαι.
Λοιπὸν ἄπιθι σιγῶν ἐκ βωμῶν ἡμετέρωνγε.

Hinc Auguſtus oraculo egreſſus in Capitolio aram erexit eiqve litteris Latinis inſcripſit: *Hæc eſt ara primogeniti Dei.*

Aulus Poſtumius poëma & pragmaticam hiſtoriam Græce ſcribere auſus, in proœmio veniam à lectoribus poſtulavit, ſi civis Romanus Græcæ dictionis elegantiam, & congruentem compoſitionem non fuiſſet aſſecutus, qvod ei verſum vitio eſt &c.

Αὐτὸς ἔφα, de Pythagora dictum.

Auxentius Confeſſor ex Licinio notario Epiſcopus Mopſveſtenus, frater Theodori Athenis eruditi qvi factus eſt Tarſenſis Epiſcopus. &c.

Babrias vel Babrius verſibus choliambicis *fabulas*, ſcripſit *libris decem*, Æſopias ex proſa in metrum transferens.

Babylas Epiſcopus Antiochenus Numeriano vel Decio Eccleſiam ingredi cupienti reſtitit, & cum tribus fratribus alacriter ſubiit martyrium.

Bacchylides Ceius ex Julide una qvatuor * civitatum Cei inſulæ, Medonis F. nepos Bacchylidis athletæ, cognatus Simonidis Lyrici, & ipſe Lyricus.

Bacis, vates. Philetas Epheſius tres Bacidas fuiſſe dicit, unum ex Eleone Bœotiæ,

* cæteræ tres ſunt Carthia, Coreſſia ſive Coriſſia & Pœceſſa.

Bœotiæ, alterum Athenienſem (Piſiſtratum) & tertium Arcadem ex civitate Caphya, qvi & Cydas & Aletes vocatus fuit. &c.

Baſilicus Sophiſta ſcripſit *περὶ τῶν διὰ τῶν λέξεων σχημάτων de dictionum figuris, περὶ Ρητορικῆς παρασκευῆς ἤτοι περὶ ἀσκήσεως de rhetorico apparatu ſive de exercitatione. περὶ μεταποιήσεως de metapœſi*, & alia qvædam.

Baſilius Cæſareæ (olim Mazaca) in Cappadocia Epiſc. Gregorii Naz. amicus vir *ἐλλογιμώτατος καὶ πάσης παιδείας εἰς ἄκρον ἐληλακώς.* Scripſit plurima, in qvibus maxime admirationi ſunt qvas *in Hexaëmerum* compoſuit homiliæ IX. Scripſit & inſignes libros *contra Eunomium, & de Spiritu S.* & librum *aſceticum* & *de virginitate.* Et *XL. Martyrum Gordiiqve*, & *Barlaami* & *Julittæ* laudes. Et *in Pſalmos varios* & *Ethicos ſermones.* Et *Epiſtolas ὧν ἐδὲν ἄμεινον* ad *Libanium* Sophiſtam, *Gregorium* Naz. alioſqve &c. Habuit fratres qvatuor Gregorium Nyſſenum, Petrum Epiſcopum & duos Monachos.

Baſilius Ancyranus, in patria Epiſcopus arte Medicus ſcripſit contra Marcellum & de virginitate & alia non pauca. Hic Conſtantii tempore princeps Macedonianæ ſectæ fuit cum Euſtathio Sebaſteno.

Baſilius Irenopolis Ciliciæ Epiſc. tempore Anaſtaſii Imp. ſcripſit contra Archelaum Coloniæ presbyterum.

Baſſarica ſive *Διονυσιακὰ* ſcripſit Soterichus, qvi Diocletiani vixit temporibus.

Beſſus Corinthius pſeudophiloſophus, cujus convicia Apollonius Tyanenſis Epiſtolis & ſermonibus compeſcuit.

Batalus (mollis) dictus eſt Demoſthenes in juventate, ſenex *argas* ſerpens callidus.

Biantis Prienenſis *δίκη*, in cauſis orandis probitas conjuncta cum ſumma eloqventia. Hipponacti *δικάζεσθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρείσσων.*

Βίβλοι Θεοῦ, per libros DEI, intelligitur ejus cognitio & perennis memoria. Pſalm CXXXIX. 16.

Bolus Democriteus Philoſophus ſcripſit *περὶ τῶν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἱστοριῶν εἰς ἐπίστασιν ἡμᾶς ἀγαγόντων, de utilitate quam ex lectione hiſtoriarum capimus. περὶ θαυμασίων de rebus mirabilibus. Φυσικὰ δυναμερὰ de remediis Phyſicis. περὶ συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν. De ſympathiis & antipathiis. περὶ λίθων κατὰ στοιχεῖον, de lapidibus ſecundum ordinem alphabeticum. περὶ σημείων τῶν ἐξ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἄρκτου καὶ λύχνου καὶ ἴριδος, de ſignis qvæ ex inſpectione Solis, Lunæ, urſæ, lucernæ & iridis obſervantur.*

Brachman

Digitized by Google

Brachman Rex qvi regioni nomen dedit, ſcripſit leges Brachmanum & de ejuſdem gentis Rep. idiomate vernaculo.

Brachmanes, gens religioſiſſima, multasqve opes poſſidens & habitans inſulam Oceani qvam DEus velut ſortem illis adtribuit. Eo cum perveniſſet Alexander Macedo, columnam erexit cui hæc verba fecit inſcribi: Ἐγὼ μέγας Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς ἔφθασα μέχρι τούτου. *Ego magnus Alexander Rex huc usqve perveni*, &c.

Brutus dux exercitus apud Romanos ſcripſit *Epiſtolas*, & *Epitomen hiſtoriarum Polybii.* Ejus ſtylus & character Epiſtolarum valde probatur.

Βοιώτιος νόμος cantilena Bœotica proverbium de iis qvi initio qvieti poſtea vehementes ſe præbent.

Cadmus Pandionis F. Mileſius qvi primus ut ajunt Hiſtoriam oratione ſoluta ſcripſit, Orpheo paullo junior. *Origines Mileti & totius Joniæ libris IV.* Hunc ajunt primum litteras in Græciam intuliſſe, qvas primi Phœnices invenerunt.

Cadmus Archelai F. Mileſius Hiſtoricus junior. (Lycius forſan eſt alius) ſcripſit λύσιν ἐρωτικῶν παθῶν, *remedia amoris libris XIV.* & *Hiſtorias Atticas* libris XVI.

Cæcilius Siculus Callantianus Rhetor Romæ eloqventiam docuit ab Auguſti temporibus ad Adrianum, ex ſervitute manumiſſus & antea *Archagathus* vocatus, religione Judæus. Libros ſcripſit qvamplurimos, *Contra Phryges*, duos. *Eclogam vocum elegantiorum* ſecundum ordinem alphabeticum. *Comparationem Demoſthenis & Ciceronis. Qvænam ſit differentia ſi qvis imitetur Atticos vel Aſianos. De charactere decem oratorum. Comparationem Demoſthenis & Æſchinis. De Demoſthenis orationibus germanis & ſpuriis. De iis qvæ ab oratoribus vel ſecundum vel præter hiſtoriæ veritatem dicta ſunt.* Item alia qvam plurima. Miratur Svidas Judæum rerum Græcarum adeo peritum fuiſſe. Τοῦτο δὲ θαυμάζω, πῶς Ἰουδαῖος σοφὸς τὰ Ἑλληνικά.

Cæſar Auguſtus cognomento Octavianus *de vita propria rebusqve à ſe geſtis* libros XIII. ſcripſit.

Cæſar Tiberius ſcripſit *Epigrammata* & *artem Rhetoricam.*

Cæſarius Gregorii Theologi frater ſcripſit varia, itemqve *contra Græcos.*

Cajanus Arabs Sophiſta, diſcipulus Apſinis Gadarenſis, vixit Maximini & Gordiani temporibus, ſcripſitqve περὶ συντάξεως, *de conſtructione libros V.* item *Artem Rhetoricam* & *declamationes.* Idem eloqventiam Beryti docuit.

Digitized by Google

Cajus Julius Cæſar primus Romanorum Imp. ſcripſit *metaphraſin Phænomenorum Arati* : & *artem Grammaticam* Latine, item *de vita propria*. Lege lata poteſtatem dedit ſervis dominos accuſandi. &c.

Cajus Cæſar cognomento Caligula *artem Rhetoricam* Latine ſcripſit.

Calanus Indus, unus ex Brachmanibus, (ſic qvemvis ſapientem Indi vocant) in cujus honorem Alexander Magnus funebres ludos inſtituit, & vini potores bibendo inter ſe certare juſſit propter Indorum vinoſitatem. Hic ad omnes qvæſtiones Alexandro apte reſpondit.

Callias Syracuſanus in hiſtoria Agathocli muneratori ſuo adulatus, & qvem omnia divina & humana jura violaſſe non ignorabat, eum pietate & humanitate omnes mortales antecelluiſſe ſcripſit. &c. *è Diodoro Siculo.*

Callimachus Batti & Meſatmæ F. Cyrenæus Grammaticus, diſcipulus Hermocratis Jaſenſis Grammatici, uxorem habuit Euphratis Syracuſani filiam : Sororem Megatimam, cujus filius fuit Callimachus junior, qvi *de inſulis* oratione ligata ſcripſit. Qvamplurima omnis metri genere & ſoluta oratione compoſuit, ut libri ejus numerum octingentorum ſuperent. Litteras docuit in exiguo vico Alexandriæ Eleuſine, donec commendaretur Ptolemæo Philadelpho. Vitam produxit usqve ad Ptolemæum Evergetem qvi regnum ſuſcepit Olymp. CXXVII, 2. Ex ſcriptis ejus ſunt : Ἰȣ̃ς ἄφιξις *Jûs adventus. Semele. Argorum origines. Arcadia. Glaucus. Elpides. Dramata ſatyrica. Tragœdia. Comœdia.* Μέλη ſive *carmina lyrica. Ibis* (qvo obſcuro poëmate ſtylum acerbe ſtrinxerat in Apollonium Argonauticorum ſcriptorem inimicum ſuum) *Muſeum.* Πίνακες *Tabulæ eorum qvi in qvavis diſciplina claruerunt, eorumqve qvæ ſcripſerunt, libris CXX. Tabula & deſcriptio eorum qvi Comœdias & Tragœdias docuerunt, ab initio & ſecundum ſeriem temporum. Index ſcriptorum & vocum inuſitatarum Democriti. Nomina menſium apud ſingulas gentes & urbes. Origines inſularum & urbium, nominaqve earum mutata. De fluminibus Europæ. De mirabilibus Peloponneſi & Italiæ. De mutatis piſcium nominibus. De ventis, De avibus, De fluminibus orbis terrarum. Miraculorum qvæ in toto orbe terrarum ſunt, collectanea.*

Callimachus junior natus ex Megatima Callimachi ſenioris ſorore & Staſenore : poëta epicus, qvi *de inſulis* oratione ligata ſcripſit.

Callinicus Caji F. Sutorius cognominatus, Sophiſta Syrus vel, ut alii tradunt, Arabicus, ſed revera Petræus, qvi docuit Athenis. Scripſit ad Lupum *de cacozelia rhetorica. Allocutionem ad Galienum. Ad Cleopatram. De*

Digitized by Google

De Alexandrinis hiſtoriis περὶ τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν ἱστοριῶν *libros X. Adverſus Philoſophorum ſectas. De Romanorum renovatione* περὶ τῆς Ῥωμαίων ἀνανεώσεως, & alia *encomia* atqve *orationes*.

Calliphanes Parabryconris F. De iis qvi falſam variæ eruditionis ſpeciem præ ſe ferunt. Hic enim multorum poëmatum & orationum initia ad tres usqve vel qvatuor verſus recitans, variæ doctrinæ laudem affectabat.

Calliſthenes Demotimi vel Calliſthenis F. Olynthius, diſcipulus Ariſtotelis ejusqve ἀνεψιαδοῦς conſobrini filius. ἦν δὲ εὐφυὴς πρὸς τὸ αὐτοσχεδιάζειν καὶ ῥύμῃ πολλῇ φέρεσθαι. *promptus dicere ex tempore & rapido orationis impetu ferri.* Eum & Nearchum Tragicum Alexander ferrea incluſum cavea interfecit qvod ipſi ſuaderet ne ab Athenienſibus Dominum ſe vocari pateretur, vel qvod inſidias Regi ſtruxiſſet. Alii tradunt periiſſe phthiriaſi.

Capito, Lycius, hiſtoricus. Hic Iſaurica libris VIII. ſcripſit, & Eutropii qvi Livium ſcriptorem Latinum in compendium redegit, epitomen Græce vertit. Idem etiam de Lycia & Pamphylia ſcripſit.

Carcinus Agrigentinus Tragicus, & Carcinus Theodectis vel Xenoclis F. Athenienſis Tragicus. Fabulas edidit CLX. vicit una. Floruit Olympiade centeſima ante regnum Philippi Macedonis. Ex dramatibus ejus ſunt μύες *mures*; tum *Achilles* & *Semele* ut ait Athenæus. &c. Xenocles Carcini F. multis machinis ad percellendos ſpectatores in tragœdiis ſuis uſus fuiſſe videtur, qvem ideo Plato δωδεκαμήχανον appellat. Carcini poëmata αἰνιγματώδη, Carcinus enim Oreſtem ab Ilo cædem matris coactum fateri, obſcuris verbis reſpondentem inducit.

Carica Muſa i. e. cantilena triſti & lugubri. Solebant enim Cares θρηνῳδοί τινες εἶναι, lugubria carmina canere & alienos mortuos mercede lugere. Qvidam accipiunt pro barbara & obſcura, qvia Cares barbare loqvebantur.

Carneades Afer, Cyrenæus, Philocomi F. Philoſophus, novæ Academiæ auctor, qvo mortuo Lunam defeciſſe & Solem obſcuratum fuiſſe tradunt.

Carneades alter, Athenienſis philoſophus, Anaxagoræ diſcipulus.

Caſtor Rhodius vel Galata vel ut falſo alii, Maſſilienſis, orator φιλορώμαιος *amicus Romanorum* nuncupatus. Hic ducta Dejotari Senatoris (Rom.) filia ab ipſo cum uxore ſublatus eſt, qvod eum apud Cæſarem criminatus

Digitized by Google

natus eſſet. Scripſit *deſcriptionem Babylonis* & *catalogum eorum qvi maris imperium obtinuerunt, libris duobus.* Χρονικὰ ἀγνοήματα *De iis qvæ à Chronologis ignorata fuerunt. De argumentis oratoriis libros V. De perſvadendi ratione. De Nilo. Artem Rhetoricam* & alia.

Cato à Romanis dictus Demoſthenes &c. *ex Appiano.*

Cebes Thebanus Philoſophus, Socratis diſcipulus, cujus tres circumferuntur Dialogi, *Septima, Phrynichus* & *Tabula.* ἔστι δὲ τῶν ἐν ᾅδου διήγησις. *hæc continet narrationem eorum qvæ apud inferos fiunt.* Et alia qvædam.

Cecidius poëta dithyrambicus valde antiqvus, cujus meminit Cratinus Panoptis, & Ariſtophanes (Nubibus.)

Celſinus Eudori F. Caſtabalenſis Philoſophus, ſcripſit συναγωγὴν πάσης αἱρέσεως φιλοσόφου, *collectionem in qva omnium ſectarum Philoſophicarum dogmata recenſet,* itemqve alia.

Cephalio ſive Cephalo Gergethius orator & hiſtoricus qvi fuit Adriani tempore, & patria propter principum invidiam relictâ, in Sicilia vitam egit. Scripſit παντοδαπὰς ἱστορίας variarum hiſtoriarum libros IX, qvos Muſas inſcripſit, dialecto Jonica. Item declamationes Rhetoricas & alia.

Cephalus Athenienſis Orator & Demagogus qvi primus proœmia & epilogos compoſuit & tempore anarchiæ vixit. Filia ipſi fuit Oea.

Cephiſodemus Athenienſis orator loqvax & peritus cauſarum patronus, Periclis adverſarius æmulusqve.

Cephiſodorus Athenienſis Tragicus, (Comicus potius) antiqvæ tragœdiæ (Comœdiæ) poëta. Ex ejus fabulis ſunt Αὐλλαὶς, Ἀμαζόνες, Τροφώνιος, ὗς. Alius Cephiſodorus qvi ut bardus & ſtupidus à Comicis perſtringitur.

Chæremon Comicus ex cujus dramatibus ſunt τραυματίας, ἱερεὺς, ἀλφεσίβοια, κένταυρος, διόνυσος, ὀδυσσεύς, Θυέστης, Μινύας.

Alius Chæremon qvi ſcripſit Hieroglyphica.

Chærephon Socrati maxime familiaris: hujus nullum ſcriptum exſtare dicitur. Cum fratre graves exercentem inimicitias monuit Socrates nullum etiam oculorum vel manuum aut pedum eſſe uſum niſi concordes fuerint. *ex Xenophonte.*

Chæris citharœdus &c.

Chalcenterus dictus eſt Didymus Grammaticus propter aſſiduum ſtudium qvod libris impendit: ajunt enim ſuper tria millia librorum eum ſcripſiſſe.

Chaldæi

Digitized by Google

Chaldæi nomen gentis in Aſtronomia exercitatiſſimæ. Χαλδαϊκὰ ἐπιτηδεύματα &c.

Chanaan à qvo Chananæi, à Joſua regione ſua expulſi qvi deinde Africam incoluere, καὶ εἰσὶ μέχρι νῦν αἱ τοιαῦται πλάκες ἐν τῇ Νυμιδίᾳ περιέχουσαι οὕτως· ἡμεῖς ἐσμὲν χαναναῖοι, οὓς ἐδίωξεν Ἰησοῦς ὁ λῃστής.

Charax Pergamenus ſacerdos & Philoſophus de qvo Epigramma vetus Svidæ lectum : Scripſit Græcarum hiſtoriarum libros XL. Secundo libro meminit Auguſti ut Imperatoris jam olim defuncti : & libro ſeptimo Neronis & eorum qvi poſt illum imperitarunt.

Charaxus Sapphonis frater.

Charetis pollicitationes, de iis qvi facile qvidvis pollicentur, uti Chares qvondam Dux Athenienſium.

Charmus Syracuſanus in ſingula opſonia qvæ convivis apponebantur, verſiculos & proverbia in promtu habebat. (qvæ apud Svidam ſeqvuntur, jam fuere ſupra, v. Athenæus, ſunt autem hæc : Clearchus Solenſis poëma illud Δειπνολογίαν vocat, alii Ὀψολογίαν. Chryſippus Γαστρονομίαν alii Ἡδυπάθειαν.)

Charon Lampſacenus Pythoclis F. qvi tempore primi Darii floruit Olymp. LXXV. Hiſtoricus. Scripſit *Æthiopica*, *Perſica libris II.* *Græca libris IV.* *De Lampſaco, libris II.* *Libyca.* *Fines Lampſacenorum libris IV.* *Prytanes* ſive *Archontes Lacedæmoniorum*, qvod eſt opus Chronologicum. *Origines urbium, libris II.* *Cretica libris III.* in qvo opere etiam Leges à Minoë latas refert. *Navigationem circa oram maritimam extra columnas Herculis.*

Charon Carthaginienſis Hiſtoricus, ſcripſit de tyrannis qvotqvot in Europa & Aſia fuerunt. Vitas illuſtrium virorum libris IV. Mulierum item vitas libris IV.

Charon Naucratita, Hiſtoricus. Scripſit *De ſacerdotibus Alexandrinis & Ægyptiis* & res ſub unoqvoqve geſtas. *De regibus* qvi priſcis temporibus in unaqvaqve gente fuerunt. *De Naucrate.* Item alia qvædam *de Ægypto.*

Chemia ſive ars conficiendi argenti & auri. Diocletianus Ægyptiis infeſtus libros de chemia à veteribus ſcriptos perqviſivit & igni tradidit, ne ex arte hujuſmodi illis opes, & ex opibus fiducia rebellandi poſthac ſuppeteret.

Χῆνα ὀμνύναι. *per anſerem jurare.* Ne ad omnes res nomen Dei adhiberetur, Rhadamantus per anſerem & arietem jurare juſſit, non, ut qvidam, Socrates.

Digitized by Google

Χιάζειν, Chios imitari. Praxidamas Democritum Chium & Theoxenidem Siphnium ait primos poëmata pactâ mercede conſcripſiſſe, πρώτως ἐπὶ χρήματος τάξαι ἰδίαν ποίησιν. *Ex Iſocrate ad Idotheam.*

Chilo Damageti F. Lacedæmonius, unus ſeptem ſapientum fuit breviloqvus. Qvare Ariſtagoras Mileſius hunc modum dicendi Chilonium appellat.

Chionides Athenienſis Comicus antiqvæ Comœdiæ cujus ajunt principem fuiſſe & octo annis ante bellum Perſicum fabulas docuiſſe, è qvibus ſunt ἥρωες, πτωχοί, Πέρσαι ἢ Ἀσσύριοι.

Chiron Centaurus qvi primus Medicinam herbariam invenit. Scripſit ὑποθήκας *præcepta*, verſibus, ad Achillem. Item Ἱππιατρικὸν, *Medicinam veterinariam*, qvare etiam Centaurus eſt appellatus.

Choerilus Athenienſis Tragicus qvi Olymp. LXIV. in ſcena certare cœpit, docuit fabulas CL. vicit XIII. Hic ut qvidam tradunt & larvarum & veſtitus ſcenici primus auctor fuit.

Choerilus Samius vel Jaſenſis aut Halicarnaſſenſis, æqvalis Panyaſis & adoleſcens jam Perſici belli temporibus Olymp. LXXV. Idem ſervus fuiſſe traditur Samii cujusdam, forma pulcherrima præditus: & Samo profugus cum Herodoto hiſtorico operam daret, litterarum & eloqventiæ amore captus fuiſſe: cujus etiam amaſium fuiſſe dicunt. Animum ad poëticam appulit & in Macedonia obiit apud Archelaum tunc ejus Regem. Scripſit *victoriam adverſus Xerxem* reportatam ab Athenienſibus, pro cujus poëmatis ſingulis verſibus aureum ſtaterem accepit. Decretum inſuper fuit, ut poëma illud cum Homeri carminibus recitaretur. *Lamiaca*. Et alia qvædã ejus poëmata circumferuntur.

Choriambicis verſibus Æſopias fabulas ſcripſit libris X. Babrias ſeu Babrius de qvo ſupra.

Χορικὸς, chori dux & magiſter. Talis fuit Agathon qvi hiſtrionica carmina, ὑποκριτικὰ μέλη compoſuit, & ipſe hiſtrionem in ſcena egit. (infra in Myrmex.)

Χορὸν δίδωμι, chorum do, idem valet ac gloria excellere ac vincere. Nam apud Athenienſes Comici & Tragici Poëtæ chorum impetrabant non omnes, ſed clariores digniqve habiti poſtqvam artis ſuæ ſpecimen edidiſſent.

Χορὸς, in Eccleſiis cantantium cœtus. Eccleſiarum chori diviſi fuere in duas partes tempore Conſtantii, Conſtantini M. filii, & Flaviani Epiſcopi Antiochiæ, bifariam Davidis pſalmos canentes. Qvi mos (anti-

Digitized by Google

(antiphonarum) Antiochiæ primum cœptus totum terrarum orbem poſtea pervaſit.

Choſroëm Regem Perſarum deprædicant ſupra ipſius meritum non tantum Perſæ ſed & nonnulli Romanorum, ut litterarum amatorem qviqve ad philoſophiæ noſtræ culmen evaſerit, cum ei Græcanica ſcripta ab interprete qvodam in Perſicam lingvam eſſent converſa, ita ut Ariſtotelem melius edidicerit qvam Demoſthenes Thucydidem, & Platonicis dogmatibus totus eſſet refertus ut nec Timæus ejus intelligentiam effugerit, nec Phædon nec Gorgias &c. *ex Agathia.*

Chriſtodorus Paniſci F. ex Copto urbe Ægypti, poëta Epicus Anaſtaſii Imp. temporibus. Scripſit *Iſaurica libris VI.* ſive de Iſauriæ expugnatione ab Anaſtaſio facta. *Πάτρια* ſive *Origines CPolis*, verſibus Heroicis *libris XII.* *Origines Theſſalonices libris XXV.* *Origenes Nacles* prope Heliopolim, in qva ſunt Aphaca. *Origines Mileti* urbis Joniæ. *Origines Trallium.* *Origines Aphrodiſiadis.* *Ecphraſin* ſive *deſcriptionem ſtatuarum in Gymnaſio Zeuxippi*, & alia multa.

Chryſanthius Sardianus Philoſophus, qvem Julianus per literas accerſivit. Ille vero ſuo loco manſit, à vana gloria alienus & divino nutu omnia faciens.

Chryſippus Apollonidæ F. Solenſis vel Tarſenſis, Philoſophus, diſcipulus Cleanthis poſt qvem Stoicæ ſcholæ præfuit, & obiit ætatis anno LXXIII. ob hauſtum avidius merum vertigine correptus, vel ut alii ob nimium riſum Olymp. CXLIII. Conſcripſit libros plures qvam DCC. philoſophicos, hiſtoricos & grammaticos. Sophiſmata qvædam Chryſippi Svidas affert è Laërtio.

Ad Chryſogonum Confeſſorem Epiſtolas duas Anaſtaſiæ martyris à Publio ſuo marito, idolorum cultore, liberari cupientis, una cum Chryſogoni reſponſionibus Svidas adſcribit integras, de qvibus confer Menagiana T. IV. p. 208. edit. Amſt.

Cicilius Argivus poëta Epicus qvi Halievtica ſcripſit verſibus ut Numenius Heracleota, Pancrates Arcas, Poſidonius Corinthius, Oppianus Cilix: oratione vero ſoluta Seleucus Tarſenſis, Leonides Byzantinus, Agathocles Atracius.

Cineſias poëta dithyrambicus qvi ob impietatem & injuſtitiam male audiebat.

Κειτούκειτος Ulpianus unus dipnoſophiſtarum (apud Athenæum) ita dictus qvia de ſingulis vocibus ſolebat interrogare *κεῖται ἢ οὐ κεῖται, exſtat an non exſtat* (in probatis ſcriptoribus?) Clau-

Claudianus Alexandrinus Poëta heroicus recentior qvi Arcadii & Honorii Impp. temporibus vixit.

Cleanthes Caſſius, Phaniæ F. Aſſius, diſcipulus Cratetis deinde Zenonis cui etiam ſucceſſit: magiſter Chryſippi Philoſophi Solenſis, & Antigoni Regis. Hic pugil antea, Athenas profectus, philoſophiæ amore captus eſt: adeo laborioſus ut alter Hercules diceretur, & *φρεάντλης*, qvia cum non haberet unde viveret, noctu mercede aqvam hauriebat, interdiu diſciplinis & libris vacabat. Scripſit plurima.

Clearchus Solenſis varia ſcripſit.

Clearchus Ponticus Athenas profectus eſt audiendi Platonis cauſa. Sed in ſomnis vidit mulierem ſibi dicentem: *Excede Academiâ & linqve Philoſophiam qva frui tibi fas non eſt, infenſo enim vultu te intuetur.* Hinc in patriam rediit, deinde venit ad Mithridatem, deniqve Heracleotarum tyrannus cum evaſiſſet, crudeliter imperavit, veſtibus qvales conſpiciuntur in ſimulacris Deorum inſolenter ſe induit, filium *κεραυνὸν fulmen* appellavit. Interfectus à Chione, Leonide & Antitheo diſcipulis Platonis Philoſophi.

Clemens Hiſtoricus ſcripſit de Romanorum Regibus & Imperatoribus, & ad Hieronymum de figuris Iſocraticis & alia.

Cleobius nomen ſacerdotis Idolorum.

Cleobuline Lindia Cleobuli ſapientis filia *ἐξαμέτρων αἰνιγμάτων ποιήτρια.* ſcripſit verſus & griphos & celebre illud ænigma in annum, qvod incipit: *εἷς ὁ πατὴρ παῖδες δὲ δυώδεκα, τῶν δὲ ἑκάστῳ παῖδες τριάκοντα.*

Cleobulus Evagoræ F. Lindius, unus ſeptem ſapientum, viribus corporis & formæ præſtantia excellens, qvi etiam Ægyptiorum philoſophia inſtitutus fuit. Scripſit *ᾄσματα καὶ γρίφους εἰς ἔπη τρισχίλια, cantica & griphos verſibus hexametris ad termille.* Obiit ſenex anno ætatis LXX. Filia ejus Cleobuline. Apophthegmata qvædam (e Laertio) Svidas recitat & fragmentum ex Epiſtola ad Solonem.

Cleophon Athenienſis Tragicus, ex cujus dramatibus ſunt *Ἀκταίων, Ἀμφιάραος, Ἀχιλλεὺς, Βάκχαι, Δεξαμενὸς, Ἠριγόνη, Θυέσται, Λεύκιππος, Περσὶς, Τήλεφος.*

Cleoxenus & Democlitus ſcripſit *περὶ πυρσῶν* de facibus qvibus in bello ſignum ex compoſito datur. Horum opus Polybius Megalopolita correxit ut ipſe in Hiſtoria ſua refert.

Κοινὸν γραμματεῖον καὶ ληξιαρχικόν. Tabula communis dicebatur ea in qva ſcribebantur nomina illorum qvi in curialium & familiarum nobilium

Digitized by Google

lium numerum referebantur. Lexiarchica vero cui inſcribebantur illi qvi inter plebejos referebantur.

Coluthus Lycopolita Thebanus poeta Epicus temporibus Anaſtaſii Imp. Scripſit Calydonica libris VI. Encomia verſibus Heroicis & Perſica.

Corax Syracuſanus Rhetorices inventor: in hunc & ejus diſcipulum Tiſiam dictum fuit: mali corvi malum ovum. Confer Svidam in κακοῦ κόρακος.

Corinna Theſpia Lyrica, qvam alii Corinthiam fuiſſe dixerunt, ſcripſit nomos lyricos.

Corinna junior, Achelodori & Procratiæ filia, Thebana vel Tanagræa, diſcipula Myrtidis, Myia cognominata, Lyrica, qvæ qvinqvies, ut ferunt, Pindarum vicit. Scripſit (carminum) libros V. itemqve epigrammata & cantica Lyrica.

Corinnus Ilienſis, poëta Heroicus (Homero ut qvidam putant antiqvior) qvi primus *Iliadem* ſcripſit, durante adhuc bello Trojano. Palamedis diſcipulus, Doricis litteris à Palamede inventis (opus ſuum) exaravit. Scripſit etiam bellum Dardani adverſus Paphlagonas: ut Homerus totum poëmatis ſui argumentum ab eo ſumſerit.

Cornelius Epiſcopus qvi à Novati communione receſſit.

Cornutus. Duo Romani Hiſtorici fuerunt, Titus Livius cujus celebre & illuſtre eſt nomen: & Cornutus. Cornutum divitem multi audiverunt aſſentationis cauſa & propter hæreditatis ſpem: Livium pauci ſed præclari. Livium omnes jam norunt, Cornutum nemo fere.

Cornutus ex Lepti Africæ opido Philoſophus Romæ vixit temporibus Neronis & ante eum: interfectus cum Muſonio. Scripſit multa philoſophica & oratoria.

Cothurnus vocabatur Theramenes Athenienſis orator, Prodici Ceji diſcipulus. Dicitur autem de homine verſatili & levi. Hic enim & XXX. Tyrannis & Populo favebat. Infra in δεξιός.

Crates Athenienſis (veteris Comœdiæ) Comicus, Epilyci poëtæ Epici frater. Comœdiæ ipſius: γείτονες, ἥρωες, Θηρία, λαμία, πεδῆται, Σάμιοι. Scripſit & oratione ſoluta nonnulla.

Crates Athenienſis Comicus alter, etiam ipſe ex veteri Comœdia, cujus tres circumferuntur fabulæ: Θησαυρὸς, ὄρνιθες, Φιλάργυρος.

Crates Aſcondæ F. Thebanus, Philoſophus Cynicus diſcipulus Diogenis & Bryſonis Achæi. Nuptias ſuas cum Hipparchia Maronitide κυνογαμίαν, *canum matrimonium* appellavit, ex qvo ſuſcepit Paſiclem.

Digitized by Google

Claudianus Alexandrinus Poëta heroicus recentior qvi Arcadii & Honorii Impp. temporibus vixit.

Cleanthes Caſſius, Phaniæ F. Aſſius, diſcipulus Cratetis deinde Zenonis cui etiam ſucceſſit: magiſter Chryſippi Philoſophi Solenſis, & Antigoni Regis. Hic pugil antea, Athenas profectus, philoſophiæ amore captus eſt: adeo laborioſus ut alter Hercules diceretur, & φρεάντλης, qvia cum non haberet unde viveret, noctu mercede aqvam hauriebat, interdiu diſciplinis & libris vacabat. Scripſit plurima.

Clearchus Solenſis varia ſcripſit.

Clearchus Ponticus Athenas profectus eſt audiendi Platonis cauſa. Sed in ſomnis vidit mulierem ſibi dicentem: *Excede Academiâ & linqve Philoſophiam qva frui tibi fas non eſt, infenſo enim vultu te intuetur.* Hinc in patriam rediit, deinde venit ad Mithridatem, deniqve Heracleotarum tyrannus cum evaſiſſet, crudeliter imperavit, veſtibus qvales conſpiciuntur in ſimulacris Deorum inſolenter ſe induit, filium κεραυνὸν *fulmen* appellavit. Interfectus à Chione, Leonide & Antitheo diſcipulis Platonis Philoſophi.

Clemens Hiſtoricus ſcripſit de Romanorum Regibus & Imperatoribus, & ad Hieronymum de figuris Iſocraticis & alia.

Cleobius nomen ſacerdotis Idolorum.

Cleobuline Lindia Cleobuli ſapientis filia ἐξαμέτρων αἰνιγμάτων ποιήτρια. ſcripſit verſus & griphos & celebre illud ænigma in annum, qvod incipit: εἷς ὁ πατὴρ παῖδες δὲ δυώδεκα, τῶν δὲ ἑκάςῳ παῖδες τριάκοντα.

Cleobulus Evagoræ F. Lindius, unus ſeptem ſapientum, viribus corporis & formæ præſtantia excellens, qvi etiam Ægyptiorum philoſophia inſtitutus fuit. Scripſit ᾄσματα καὶ γρίφους εἰς ἔπη τρισχίλια, *cantica & griphos verſibus hexametris ad termille.* Obiit ſenex anno ætatis LXX. Filia ejus Cleobuline. Apophthegmata qvædam (e Laertio) Svidas recitat & fragmentum ex Epiſtola ad Solonem.

Cleophon Athenienſis Tragicus, ex cujus dramatibus ſunt Ἀκταίων, Ἀμφιάραος, Ἀχιλλεύς, Βάκχαι, Δεξαμενός, Ἠριγόνη, Θυέςαι, Λευκίππος, Περσίς, Τήλεφος.

Cleoxenus & Democlitus ſcripſit περὶ πυρσῶν de facibus qvibus in bello ſignum ex compoſito datur. Horum opus Polybius Megalopolita correxit ut ipſe in Hiſtoria ſua refert.

Κοινὸν γραμματεῖον καὶ ληξιαρχικόν. Tabula communis dicebatur ea in qva ſcribebantur nomina illorum qvi in curialium & familiarum nobilium

Digitized by Google

lium numerum referebantur. Lexiarchica vero cui inſcribebantur illi qvi inter plebejos referebantur.

Coluthus Lycopolita Thebanus poeta Epicus temporibus Anaſtaſii Imp. Scripſit Calydonica libris VI. Encomia verſibus Heroicis & Perſica.

Corax Syracuſanus Rhetorices inventor: in hunc & ejus diſcipulum Tiſiam dictum fuit: mali corvi malum ovum. Confer Svidam in *κακȣ̃ κόρακος.*

Corinna Theſpia Lyrica, qvam alii Corinthiam fuiſſe dixerunt, ſcripſit nomos lyricos.

Corinna junior, Achelodori & Procratiæ filia, Thebana vel Tanagræa, diſcipula Myrtidis, Myia cognominata, Lyrica, qvæ qvinqvies, ut ferunt, Pindarum vicit. Scripſit (carminum) libros V. itemqve epigrammata & cantica Lyrica.

Corinnus Ilienſis, poëta Heroicus (Homero ut qvidam putant antiqvior) qvi primus *Iliadem* ſcripſit, durante adhuc bello Trojano. Palamedis diſcipulus, Doricis litteris à Palamede inventis (opus ſuum) exaravit. Scripſit etiam bellum Dardani adverſus Paphlagonas: ut Homerus totum poëmatis ſui argumentum ab eo ſumſerit.

Cornelius Epiſcopus qvi à Novati communione receſſit.

Cornutus. Duo Romani Hiſtorici fuerunt, Titus Livius cujus celebre & illuſtre eſt nomen: & Cornutus. Cornutum divitem multi audiverunt aſſentationis cauſa & propter hæreditatis ſpem: Livium pauci ſed præclari. Livium omnes jam norunt, Cornutum nemo fere.

Cornutus ex Lepti Africæ opido Philoſophus Romæ vixit temporibus Neronis & ante eum: interfectus cum Muſonio. Scripſit multa philoſophica & oratoria.

Cothurnus vocabatur Theramenes Athenienſis orator, Prodici Ceji diſcipulus. Dicitur autem de homine verſatili & levi. Hic enim & XXX. Tyrannis & Populo favebat. Infra in *δεξιός.*

Crates Athenienſis (veteris Comœdiæ) Comicus, Epilyci poëtæ Epici frater. Comœdiæ ipſius: *γείτονες, ἥρωες, Θηρία, λαμία, πεδῆται, Σάμιοι.* Scripſit & oratione ſoluta nonnulla.

Crates Athenienſis Comicus alter, etiam ipſe ex veteri Comœdia, cujus tres circumferuntur fabulæ: *Θησαυρός, ὄρνιθες, Φιλάργυρος.*

Crates Aſcondæ F. Thebanus, Philoſophus Cynicus diſcipulus Diogenis & Bryſonis Achæi. Nuptias ſuas cum Hipparchia Maronitide *κυνογαμίαν*, *canum matrimonium* appellavit, ex qvo ſuſcepit Paſiclem.

Digitized by Google

vixit Olympiade CXIII, cognominatus θυρεπανοίκτης, qvod in cujuſvis domum audacter ingrederetur. Scripſit philoſophica &c.

Crates Timocratis F. Mallotes, Philoſophus Stoicus, cognominatus Homericus & Criticus ob ſtudium rei grammaticæ & poëticæ: æqvalis Ariſtarchi Grammatici, tempore Ptolemæi Philometoris. Scripſit *correctionem Iliadis & Odyſſea libris IX.* & alia.

Cratinus Callimedis F. Athenienſis Comicus antiqvæ Comœdiæ λαμπρὸς τὸν χαρακτῆρα, genere dicendi ſplendido uſus &c. Scripſit fabulas XXI. vicit IX.

Creophylus Aſtyclis F. Chius vel Samius, poëta Epicus qvem nonnulli Homeri generum fuiſſe ajunt, alii amicum tantum, à qvo cum hoſpitio eum excepiſſet, poëma Οἰχαλίας ἅλωσιν *Oechaliæ exidium* acceperit.

Criton Athenienſis Philoſophus, Socratis diſcipulus & amicus omnia ipſi largitus neceſſaria. Scripſit *Socratis defenſionem.*

Criton qvi Getica ſcripſit.

Criton Naxius Hiſtoricus ſcripſit *Octaëteridem* qvam Eudoxi dicunt eſſe.

Criton Pieriotes ex Pieria Macedoniæ opido Hiſtoricus. Scripſit *Pallenica, Syracuſarum origines. Perſica. Res Siculas. Syracuſarum deſcriptionem. De Macedonum imperio.*

Cteſiphon unus è decem, qvi cum Demoſthene & Æſchine legationem obiverunt. Alius qvi decretum de (aurea) corona Demoſtheni danda ſcripſit, contra qvem exſtat Æſchinis Oratio.

Κύκλια. Qvæ unius ejuſdem erant argumenti, cyclia vocabantur, ut cantica, hymni, proſodia & carmina qvæ in virgines canebantur.

Κυκλιοδιδάσκαλος. Cycliorum chororum Magiſter. Primus Laſus Hermionenſis cyclios choros inſtituit.

Κυκλίων τε χορῶν ἀσματοκάμπτας Muſicæ corruptores ac difficilem illam modulandi rationem, qvam Phrynis introduxit, ſectantes, vel Sophiſtas poëtas dithyrambicos cycliorum chororum magiſtros, ut Cineſiam & Cleomenem & Philoxenum. Qvod autem ſcripta illorum ſub harmoniam non cadant, ideo flexus habent plures qvos muſici vocant ſtrophas & antiſtrophas & epodos. Qvare etiam in tragœdiis chori ſunt inſtituti.

Κυνήγιον locus (CPoli) ubi ſtatuæ qvædam poſitæ qvarum unam Theodoro Anagnoſte admirante Himerius rogavit qviſnam Cynegium condidiſſet? tum ille: Maximinus condidit, Ariſtides vero dimen-

ſus

Digitized by Google

ſus eſt. Qvo dicto ſtatua ex alto delapſa Himerium oppreſſit. Joannes qvidam Philoſophus ſe ſcriptum inveniſſe dixit fore ut ab illa ſtatua clarus vir opprimeretur. Itaqve Philippicus Imperator eam terra obrui juſſit.

Cynirius ſecta Philoſophorum compendiariam ad virtutem viam ſe tradere & ſecundum virtutem vivere profitentium, ut fuere Diogenes & Zeno Cittieus. &c.

Κύρβεις tabulæ triangulares, in qvibus leges de rebus ſacris & civilibus & pœnæ maleficorum inſcriptæ erant : ἄξονες tabulæ qvadratæ in qvibus leges de rebus privatis &c. Aſclepiades vero tradit eas à Cyrbi qvodam qvi ſacrificiorum modum & rationem ad certas legas revocaverat, appellatas eſſe, ut autor Phanias Ereſius (ita leg.) Vel nomen acceperunt à Corybantibus. Eorum enim inventum eſſe cyrbes, Apollodorus teſtatur. Abacus erat ingens, viri magnitudine, cui aptata erant ligna qvadrata, qvæ latera lata & litterarum plena habebant. Utrinqve vero erant fibulæ ferreæ, ut à legentibus moveri & verſari poſſent &c.

Cyrenaica ſecta initium duxit ab Ariſtippo Philoſopho.

Cyrillus Diaconus Heliopoli ad Libanum. Hic Conſtantini M. temporibus multa idola confregit. At Juliani ætate (inimici Chriſtianorum) ventrem ejus diſſecuerunt & jecur deguſtarunt.

Cyrus Panopolita, poëta à Theodoſio juniore præfectus Prætorii & Urbis creatus eſt, fuitqve Conſularis & Patricius. Nam Eudocia Theodoſii conjux, amans poëſeos, Cyrum in ſummo pretio habuit, qvæ cum ab aula ſecederet & in Orientem profecta Hieroſolymis commoraretur, Cyrus inimicorum inſidiis circumventus Cotyæum civitatem Phrygiæ relegatus eſt ut ſacris ibi præeſſet, vitamqve produxit usqve ad Leonem Imp.

Damaſcius philoſophus Stoicus, Syrus, Simplicii & Eulalii Phrygum amicus floruit tempore Juſtiniani. Scripſit ὑπομνήματα *commentarios in Platonem*, & περὶ ἀρχῶν, *de principiis*, & *Hiſtoriam Philoſophicam.*

Damaſtes Sigeenſis è Sigeo civitate Troadis, Dioxippi F. vixit ante bellum Peloponneſiacum, æqvalis Herodoti, homo ditiſſimus & Hiſtoricus. Scripſit de rebus in Græcia geſtis. De parentibus & majoribus eorum qvi expeditionem Trojanam ſuſceperunt, libros duos. Gentium & urbium catalogum. De Poëtis & Sophiſtis. & alia multa. Fuit Hellanici diſcipulus.

Damaſus Epiſcopus Romæ, eleganti in verſibus componendis ingenio prædit us, multa eaqve brevia carmina metro heroico ſcripta edidit & octogenarius Theodoſii Imp. tempore mortuus eſt. Scripſit & alia multa.

Damianus Epheſius, Sophiſta, ab Imp. Severo inter Conſules relatus eſt & Bithyniæ præfuit, & porticum qvæ ab urbe Epheſo ad templum usqve pertinet, tholis ornavit.

Damis vir non indoctus, veterem incolens Ninum. Hic apud Apollonium (Tyanenſem) philoſophatus ejus peregrinationes deſcripſit in qvibus ſe qvoqve comitem ejus fuiſſe ſcribit: itemqve ſententias & ſermones & prædictiones ejus. Dictio ejus ut Aſſyrii, mediocris eſt, Græcæ enim orationis elegantia ut apud barbaros inſtitutus carebat. &c.

Damocritus Hiſtoricus, *Tacticorum* libros duos ſcripſit. Item *de Judæis*, in qvo opere ait eos aureum aſini caput adorare, & ſeptimo qvoqve anno peregrinum captum ſacrificare & interficere, carne ejus minutatim diſſecta.

Damophilus Philoſophus & Sophiſta, alumnus Juliani qvi ſub Marco Imperatore Conſul fuit. Scripſit multa, inter qvæ in Bibliothecis hæc à me reperta ſunt. *Philobiblus* liber unus de libris comparatu dignis ad Lollium Maximum. *περὶ βίȢ ἀρχαίων, de vita veterum* & alia plurima.

Damoſtratus Hiſtoricus. Scripſit *Halieuticorum libros XX*, item *περὶ τῆς ἐνύδρȢ μαντικῆς de divinatione per aqvam*, & alia miſcellanea hiſtorici argumenti.

Damoxenus Athenienſis Comicus. Ex fabulis ejus *σύντροφοι* & *ἑαυτὸν πενθῶν* laudantur ab Athenæo.

Daphidas Telmiſſenſis Grammaticus Homerum ejusqve poëſim mendacii arguit, negans Athenienſes Iliacæ expeditioni interfuiſſe. Idem oraculum ut derideret, ex Pythia rogavit num eqvum reperturus eſſet? Reſponſo igitur dato, celeriter reperturum, paſſim jactavit eqvum ſe nec habuiſſe nec amiſiſſe. Sed reverſum Attalus Rex præcipitari juſſit ex loco qvi eqvus appellabatur &c.

Datis Perſa cum Græce loqvi conaretur pro *χαίρω* dixit *χαίρομαι*, jungens verba: *ἥδομαι καὶ χαίρομαι καὶ εὐφραίνομαι*. Hinc Datiſmus nomen accepit. (pro ſolœciſmo.)

Decius Romanorum Imp. Philippi ſucceſſor edicto Chriſtianos morti addixit & ut Deos adorarent coëgit.

ΔηλιȢ

Δηλίȣ κολυμβητȣ̃. De obſcuro Heracliti libro rogatus Socrates, *Delium natatorem* eſſe oportere dixit qvi in illo non ſubmergeretur. Inſcribitur ille ab aliis *Muſa*, ab aliis *de natura* : à Diodoto *ἀκριβὲς οἰάκισμα πρὸς στάθμην βίȣ certa vita ad normam dirigenda ratio.* Ab aliis : *γνώμη ἠθῶν, regula morum* vel *κόσμος τρόπων ἑνὸς τῶν ξυμπάντων, ornatus morum unius omnium optimi.*

Demades Demeæ nautæ F. ex naupego & nauta ad negotia Reip. tractanda acceſſit & contra Demoſthenem, Olynthiorum cauſam agentem dixit, & Euthycratem Olynthium ab Athenienſibus ignominia notatum decreto ſuo in integrum reſtituit. Magiſtratus autem à ſe geſti rationes reddere juſſus, ob metum urbe ceſſit, *nec ipſi veſtrum,* inqvit, *(Athenienſes) nec mei eſtis Domini.* Scripſit ad Philippum, filiumqve ad eum miſit. Decretum qvoqve ſcripſit ut Græci Philippo parerent. Idem in pugna Chæronenſi captus eſt. Dimiſſus vero legationem captivorum gratia obiit, qvos Philippus dimiſit. Bis decretorum contra leges factorum reus peractus eſt. Remp. etiam ſub Alexandro geſſit.

Demades Laciades Athenienſis orator, natus ex tibicina & à ſuperiore Demade demagogo adoptatus, pater Demeæ oratoris, periit in lacu Amphipolitano, in qvem ab Antipatro Caſſandri patre & Alexandri ſucceſſore conjectus fuit.

Demetrius Phanoſtrati F. Phalereus (è Phalero portu Atticæ qvi ante Phænus) philoſophus Peripateticus qvi Philoſophica, Hiſtorica, Rhetorica, Politica, itemqve de Poetis ſcripſit. Theophraſtum audivit & orator popularis Athenis fuit. Ob formæ elegantiam in adoleſcentia dictus Lampeto & Charitoblepharus, & ob amores Cleonis male audiit. Ad magnam poſtea potentiam gloriamqve provectum invidi artibus & dolis ſuis ſubruerunt. Athenis igitur pulſus in Ægyptum venit & apud Ptolemæum Soterem degens morſu aſpidis periit & in præfectura Buſiritide prope Dioſpolin in paludibus ſitam ſepultus eſt.

Demetrius Ixion Grammaticus Atramyttenus Auguſti temporibus Pergami vixit, ſcripſitqve *de verbis in μι, περὶ ἀντωνυμιῶν de pronominibus.* In Homerum commentarium & in Heſiodum. Ixion dictus eſt qvod deprehenſus eſſet in furto, aureas bracteas ſimulacri Junonis Alexandrinæ ſurripere conatus : Vel qvod Euripidio Philotimo Ixionem fabulam abſtuliſſet : vel qvod cum Ariſtarcho magiſtro contendiſſet

 ingratus

ingratus velut Ixion adverſus Deos qvi eum beneficiis affecerunt.

Democedes Calliphontis, qvi Cnidi Æſculapii ſacerdos fuit, filius, Crotoniates Æginæ artem medicam exercuit & uxorem duxit. Polycratem tyrannum pacta mercede duorum talentorum curavit. Curavit etiam Darium ejusqve uxorem Atoſſam per qvam impetravit ut in Græciam redire ſibi liceret, &c. *(Ex Herodoto.)* Scripſit ἰατρικὸν βιβλίον *librum medicum*.

Demochares Demoſthenis ex ſorore nepos prætura & cæteris honoribus ornatus ab Athenienſibus teſte Polybio, licet Timæus eum tanqvam libidinoſiſſimum & Botryis ac Philænidis commentarios obſcœnitate ſua ſuperantem traduxit.

Democritus Hegeſiſtrati vel Athenocriti vel Damaſippi F. vixit eo tempore qvo Socrates circa Olymp. LXXVII. vel LXXX. Abderita Thrax, Philoſophus & diſcipulus ut qvidam tradunt Anaxagoræ & Leucippi: qvinetiam, ut alii ſcribunt, Magorum & Chaldæorum in Perſia. Adiit enim & Perſas & Indos & Ægyptios & ſingulorum ſapientiam addidicit. Deinde domum reverſus cum fratribus Herodoto & Damaſte vixit. Præfuit & Abderitarum Reip. qvi honor propter ſapientiam ipſi habitus fuit. Diſcipulus ejus illuſtris fuit Metrodorus Chius, cujus viciſſim auditores fuerunt Anaxarchus & Hippocrates medicus. Idem cognominatus Σοφία, *Sapientia*, & Γελασῖνος, *riſor*, qvod inania hominum ſtudia ridere ſoleret. Genuini ejus libri ſunt duo, μέγας διάκοσμος *magnus diacoſmus*, & περὶ φύσεως κόσμου *de natura Mundi.* Scripſit etiam *Epiſtolas.* Athenas non adiit &c. *è Laërtio.* Morti vicinus circa Theſmophoriorum feſtum, ne illa luctu hoc celebrare prohiberetur, panibus calentibus ad nares admotis vitam ad feſtum usqve produxit.

Demophilus Epiſcopus CPol. rapidi vagiqve torrentis inſtar plurimum luti & ſordium in ſermonibus ſuis vehens &c. *è Philoſtorgio.*

Demoſthenes Athenienſis, Demoſthenis gladiorum fabri & Cleobulæ F. orator, populo Pæanienſis, qvi majore diligentia & ſtudio qvàm ingenii felicitate præditus fuit, ut auctor eſt Hermippus. &c. (vide ſupra Batalus.) Ad ſtudium eloqventiæ animum appulit, cum Calliſtraſtratum pro Oropiis dicentem vidiſſet. Audivit Iſæum Iſocratis diſcipulum, uſusqve eſt orationibus Zoili Amphipolitæ qvi Athenis eloqventiam docuit, itemqve Polycratis, & Alcidamantis (Gorgiæ diſcipuli) & ipſius Iſocratis. In eloqventiæ ſtudio ſocios habuit

Æſio-

Æſionem Athenienſem & Theopompum Chium Philoſophum. Præterea audivit Eubulidem Dialecticum, & Platonem. Deceſſit in Calabria, qvo præ metu Antipatri Regis Macedoniæ fugerat, cum per Archiam hiſtrionem vi abſtrahendus eſſet, hauſto in æde Neptuni veneno qvod in annulo circumferebat, poſtqvam vixiſſet annos LXII. &c. Mortuo ſtatua Athenis in foro poſita eſt his verbis baſi inſcriptis : *Si pares animo vires, Demoſthenes habuiſſes, nunqvam Macedones armis Græciam ſubjugaſſent.*

Εἴπερ ἴσην ῥώμην γνώμῃ, Δημόσθενες εἶχες,
Οὔποτ᾽ ἂν Ἑλλήνων ἦρξεν Ἄρης Μακεδών.

Demoſthenes Thrax ſcripſit *metaphraſin Iliadis* oratione ſoluta. *Epitomen Damageti Heracleotæ. De poëtis Dithyrambicis. Metaphraſin Theogoniæ Heſiodeæ.*

Δέρας, aureum vellus qvod Jaſon cum Argonautis in Colchidem per Ponticum mare profectus cepit, abducta ſimul Medea, Æetæ regis filia, non fuit vellus ut fabulæ ferunt, ſed βιβλίον ἐν δέρμασι γεγραμμένον, liber * in membranis ſcriptus, docens qvomodo arte chemica conficiendum ſit aurum. Merito igitur priſci librum illum vocarunt aureum vellus, propter artem conficiendi auri in eo comprehenſam.

Dexicrates Comicus Athenienſis, cujus fabula ὑφ᾽ ἑαυτῶν πλανώμενοι *ſe ipſos decipientes* memoratur ab Athenæo lib. 3.

Δεξιὸς, καὶ φύσει Θηραμένης. Theramenes homo inconſtans & tempori ſe accommodans, magiſter Iſocratis, filius Agnonis, populo Sterienſis. (ſupra in *cothurnus.*) Eum trium horum ſuppliciorum ajunt auctorem (Athenis) fuiſſe, ut dammati vel vinculis ligneis conſtringerentur, vel cicutam biberent, vel exilio multarentur. Videtur autem ex inſula Ceo oriundus, nec Agnonis filius naturalis ſed adoptivus fuiſſe. Hunc Thucydides laudat.

Dexippus Herennius, Dexippi F. Athenienſis Rhetor temporibus Valeriani, Galieni, Claudii ſecundi & Aureliani Imperatorum Romanorum.

Dexippus Cous, medicus, Hippocratis diſcipulus, qvi accerſitus ab Hecatomno Carum rege, ut ipſius filios Mauſolum & Pixodarum deſperato morbo

* Euſtathius ad Dionyſii periegeſin v. 689. ὁ Χάραξ τὸ χρυσοῦν δέρμα μέθοδον εἶναι λέγει χρυσογραφίας, μεμβράναις ἐμπεριειλημμένην, δι᾽ ἣν ὡς λόγου ἀξίαν τὴν τῆς Ἀργοῦς καταρτισθῆναι στόλον φησί.

morbo laborantes curaret, eos ea conditione ſanavit, ut bellum qvod tunc adverſus Coos parabat, omitteret. Scripſit *de re medica* librum unum, & *de præcognitionibus* duos.

Διαγνώμων αὐτοφυὴς, ipſo naturæ inſtinctu diſcernere valens animata ſimulacra à caſſis numine & inanibus, Heraiſcus. Confer in Ἐπιφάνιος, Εὐπρέπιος, Ἡραΐσκος, (è Damaſcio.)

Diagoras Teleclidæ vel Teleclyti F. Melius Philoſophus & ἀσμάτων ποιητὴς canticorum ſcriptor, qvem ſervum, Democritus Abderita egregio ingenio præditum cernens decem millibus drachmarum emit & in diſcipulorum ſuorum numerum recepit. Hic operam dedit etiam poëſi Lyricæ, Pindaro & Bacchylide poſterior, ut Menalippide antiqvior floruit Olymp. LXXVIII. Cognominatus eſt Atheus, qvoniam in opinionem negandorum Deorum incidit, ex qvo æmulus qvidam pæanem ipſi furto abſtulerat & pejeranti non feciſſe, nec multo poſt publice eundem proferenti omnia bene ceſſerant. Hoc dolens Diagoras ſcripſit τοὺς ἀποπυργίζοντας λόγους, velut *de turri præcipitantes* dixeris, diſceſſionẽ ipſius à ſententia eorum qvi Deos credunt continentes. Poſt captam Melum Athenis habitavit, ubi myſteriorum contemptorem Athenienſes proſcripſerunt, eiqve qvi Diagoram interfeciſſet talentum, qvi vivum adduxiſſet bina talenta promiſerunt. Deniqve vitam finiit Corinthi.

Dicæarchus Phidiæ F. Siculus Meſſenius Ariſtotelis auditor, Philoſophus, orator & geometra. Scripſit καταμετρήσεις *dimenſiones montium qvi ſunt in Peloponneſo.* Ἑλλάδος βίον *Vitam Græciæ libris III. Remp. Spartanorum.* Hic liber ut qvotannis in Ephororum prætorio puberibus auſcultantibus legeretur, lege ſancitum fuit apud Lacedæmonios, & longo tempore obſervatum.

Dicæarchus Lacedæmonius Grammaticus, auditor Ariſtarchi.

Dicæogenes qvi Tragœdias & Dithyrambos ſcripſit.

Δικάζεσθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρείσσων. Supra in Bias.

Διδασκάλους peculiariter vocant poëtas Dithyrambicos vel Comicos vel Tragicos.

Didymus Atejus vel Attius, Philoſophus Academicus ſcripſit πιθανῶν καὶ σοφισμάτων λύσεις *probabilium & ſophismatum ſolutiones libris II.* & alia multa.

Didymus Didymi ſalſamentarii F. Alexandrinus Grammaticus Ariſtarcheus, qvi vixit temporibus Antonii & Ciceronis usqve ad Auguſtum.

Chal-

Digitized by Google

Chalcenterus vocatus propter aſſiduitatem qva in libris legendis & ſcribendis eſt uſus. Ajunt enim eum ultra MMMD libros conſcripſiſſe.

Didymus junior Alexandrinus Grammaticus, qvi Romæ ἐσοφίστευσεν ſive eloqventiam docuit. Scripſit πιθανά, *probabilia.* * *De orthographia*, & alia plurima eaqve optima.

Claudius Didymus, Grammaticus, ſcripſit περὶ τῶν ἡμαρτημένων παρὰ τὴν ἀναλογίαν Θουκυδίδῃ, *de iis qva præter analogiam à Thucydide perperam dicta ſunt.* Περὶ τῆς παρὰ Ῥωμαίοις ἀναλογίας *De analogia Latinorum. Epitomen Heracleonis* & alia qvædam.

Didymus Heraclidæ F. Grammaticus, qvi apud Neronem vixit, & magnas divitias ſibi comparavit, & Muſicus valde inſignis fuit & πρὸς μέλη ad carmina componenda aptus.

Didymus Alexandrinus de re ruſtica libros XV. ſcripſit.

Apoſtolus Thomas cognominatus etiam fuit Didymus.

Dictys Hiſtoricus ſcripſit *Ephemeridem*, item *rerum poſt id tempus geſtarum, in qvo Homerus deſinit, libros IX.* oratione proſa. *Res Italicas.* Ad hæc, Τρωϊκὸν Διάκοσμον, *de raptu Helenæ & Menelao & omnibus hiſtoriæ Trojanæ partibus.* Cretâ terræ motu qvaſſata tempore Claudii Imp. in ſepulchri cujusdam hiatu opus hiſtoricum Dictyis de bello Trojano repertum fuit, qvod Claudius cum accepiſſet, deſcribendum curavit.

Διεξοδικῶς. Rhetoricæ differentia à Dialectica, ex Alexandro Aphrodiſienſi (in 1. Topicor.)

Δίγλωσσος. Anacharſis Scytha, at matre Græca natus & ideo bilingvis, qvi etiam Scythis leges tulit.

Dinarchus Corinthius unus ex X. Oratoribus, ſcripſit ſecundum qvosdam Orationes CLX. vel qvod verius videtur LX, omnes forenſes, publicas alias, alias privatas. Obiit Peloponneſi præfectus ab Antipatro conſtitutus, Polyſperchonte poſt Antipatri obitum ei ſtruente inſidias.

Dinolochus Syracuſanus ſive Agrigentinus Comicus vixit Olympiade LXXIII, Epicharmi filius, vel ut qvidam tradunt diſcipulus. Docuit fabulas XIV, Dorica dialecto ſcriptas.

Diocles Athenienſis aut Phliaſius, Comicus antiqvus, æqvalis Sannyrionis & Philyllii. Fabulæ ejus : Θάλαττα (meretricis hoc nomen teſte Athenæo) Μέλιτται, Ὄνειροι, Βάκχαι, Θυέστης β'. Hunc ajunt invenisse

Oooo

* Hæc Didymi Ateji videntur fuiſſe.

niſſe harmoniam qvandam muſicam ex ſono acetabulorum & vaſorum fictilium conſtantem, qvæ bacillo ligneo percutiebat.

Diocletianus libros de Chemia igni tradidit. &c. Supra, in Chemia.

Diodorus Monachus Juliani & Valentis Impp. temporibus vixit & Tarſi in Cilicia Epiſcopus fuit. Scripſit varia ut Theodorus Lector in Hiſt. Eccleſiaſtica tradit, *Interpretationes in totum Vetus Teſt. Geneſin, Exodum & reliqva. In Pſalmos. In qvatuor libros Regum. In loca difficiliora Paralipomenon. In Proverbia. Qvomodo differat theoria & allegoria. In Eccleſiaſten. In Canticum Canticorum. In Prophetas. Chronicon in qvo errata ab Euſebio Pamphili admiſſa emendantur. In IV. Evangelia. In Acta Apoſtolorum. In Epiſtolam Joannis Evangeliſtæ. De eo qvod ſit unus Deus in Trinitate. Contra Melchiſedecitas. Contra Judæos. De reſurrectione mortuorum. De anima. Contra diverſas de ea hæreticorum opiniones. Ad Gratianum capita. Contra Aſtronomos & Aſtrologos & fatum. De Sphæra & VII. Zonis & contrario aſtrorum motu. De Hipparchi ſphæra. De Providentia. Contra Platonem de Deo & Diis. De natura & materia, in qvo opere tractatur de eo qvod juſtum eſt. De Deo & falſa Græcorum materia. Naturas inviſibiles non ex elementis ſed una cum illis ex nihilo factas eſſe. Ad Euphronium Philoſophum per interrogationes & reſponſiones. Contra Ariſtotelem de corpore cœleſti. Qvomodo Sol ſit calidus. Contra eos qvi cœlum animal dicunt. De eo qvomodo opifex qvidem ſemper, opera vero ejus non ſemper* (fuerint aut permaneant.) *Qvomodo velle & nolle ſit in DEO æterna. Contra Porphyrium de animalibus & ſacrificiis.*

Valerius Diodorus Philoſophus Teleclis diſcipulus, Alexandrinus, filius (Valerii) Pollionis Philoſophi qvi de vocibus Atticis ſcripſit. Vixit Adriani Cæſaris temporibus.

Diodorus Siculus Hiſtoricus ſcripſit Bibliothecam qvæ Hiſtoriam Romanam & variam libris XL. complectitur. Vixit temporibus Auguſti & ante illum.

Diodorus Comicus cujus dramata: αὐλητρὶς, Ἐπίκληρος & πανηγυρισαὶ ab Athenæo memorantur.

Diogenianus Heracleota Ponticus, temporibus Hadriani Grammaticus. Videndum an forſan ſit Medicus ex Albace Heraclea opido Cariæ oriundus, erat enim omni doctrinæ genere eruditus, neqve expreſſe traditum reperi eſſe ex Heraclea Ponti, ſed ita nonnulli opinantur. Libri ejus hi ſunt: *Omnis generis vocabula ordine alphabetico libris V.* Eſt autem epitome vocabulorum qvæ Pamphilus & Zopyrion libris CCCCV. expoſuerant. *Florilegium Epigrammatum. De fluminibus,*

lacubus

lacubus, fontibus, montibus & promontoriis. Fluminum brevis recenſio ſecundum ordinem alphabeticum. Collectio & tabula omnium totius terræ urbium.: & alia.

Diogenes Hiceſii trapezitæ F. Sinopenſis, primum Cleon (Menag. κλύων) cognominatus, patria qvod monetam adulteraſſet profugus Antiſthenem Cynicum ſectatus eſt magnis qvas habebat opibus contemtis. Senex à Scirtalo pirata captus & Xeniadæ Corinthio venditus apud eum permanſit, nec ab Athenienſibus nec ab amicis redimi volens. Obiit Olymp. CXIII. cum curationem cruris à cane admorſi neglexiſſet, eodem die qvo Alexander Babylone obiit. &c.

Diogenes vel Diogenianus Cyzicenus Grammaticus ſcripſit *Origines Cyzici.* Περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων *de notis criticis librorum. De poëtica. De elementis.*

Dion Hipparini F. Syracuſanus, Philoſophus Platonicus Ariſtomachæ uxoris Dionyſii prioris, Siciliæ tyranni frater, cujus filium Dionyſium juniorem ejecit, dejectus viciſſim à fratre ipſius Niſæo. Scripſit *Epiſtolas* ad Platonem & alios qvosdam.

Dion Caſſius, cognomine Coccejus vel Coccejanus, Nicænus, Hiſtoricus temporibus Alexandri Mammææ filii. Scripſit *Hiſtoria Romana libros LXXX.* qvi in decades diſtributi ſunt. Item *Perſica, Getica*, * Ἐνόδια. τὰ κατὰ Τραϊανὸν, *res à Trajano geſtas, Vitam Arriani Philoſophi.*

Dionyſius Areopagita, doctrinæ Græcorum peritiſſimus, Paulo Athenienſi audito ad religionem Chriſtianam converſus atqve inde Epiſcopus Athenarum conſtitutus eſt. Tiberii temporibus in Ægyptum profectus erat comite Apollophane Sophiſta, eodem qvem Polemo Laodicenſis, magiſter Ariſtidis Smyrnæ audivit. Tempore paſſionis CHriſti ambo erant Heliopoli in Ægypto, cum ſolem luna plenâ obſcuratum obſervans Apollophanes, *o bone Dionyſi,* inqvit, ἀμοιβαὶ θείων πραγμάτων *vices ſunt rerum divinarum.* Cui Dionyſius: ἢ τὸ θεῖον πάσχει, ἢ τῷ πάσχοντι συμπάσχει. *Vel DEus patitur vel compatitur cum patiente.* Scripſit Dionyſius ad Timotheum Pauli diſcipulum & Epiſcopum Epheſi *de divinis nominibus libros XII.* (imo capita, qvorum titulos deinceps bis Svidas recenſet, omiſſo decimo tertio περὶ τελείου καὶ ἑνός.) *De Eccleſiaſtica Hierarchia.* capita XV. *De cœleſti hierarchia,* capita XV, à qvo male tanqvam diſtinctum refert Svidas περὶ τῶν ἀγγελων

* hæc Dionis Pruſæi potius ſunt.

νίων ταγμάτων καὶ ὅσα τῷ ἀριθμῷ. *De Myſtica Theologia* capita V. Epiſtolæ qvatuor ad *Cajum* Monachum: Singulæ *ad Dorotheum* publicum miniſtrum, ad *Sopatrum* ſacerdotem, ad *Polycarpum* Epiſcopum Smyrnæ (ex qva Svidas adducit locũ de eclipſi jam memorata) ad *Demophilum* Monachum & ad *Joannem* Theologum Apoſt & Evangeliſtam. Sciendum eſt qvosdam externorum ſapientum præcipue Proclum, Dionyſii theorematibus, interdum ipſis verbis uſum fuiſſe. Hinc ſuſpicari licet vetuſtiores Philoſophos qvi Athenis erant, illius opera, qvorum ipſe meminit ad Timotheum ſcribens, ſibi vendicaſſe eaqve occultaſſe, ut ipſi divinorum ipſius ſermonum auctores viderentur. Hic plenus dierum, martyrio ſpiritûs conſummatus eſt tempore Trajani Imp. eodem qvo divinus Ignatius. Magni Dionyſii encomium ſcripſit Michaël Syncellus Hieroſolymitanus.

Dionyſius Terus Alexandrinus, (à Patre Tero Thrax) Ariſtarchi diſcipulus Grammaticus qvi Romæ docuit Pompeji magni temporibus & Tyrannionis prioris magiſter fuit. Plurima ſcripſit Grammatica & ſyntagmatica & commentarios.

Dionyſius Alexandrinus Glauci F. Grammaticus qvi tempore Neronis & ſeqventium Impp. usqve ad Trajanum vixit & Bibliothecis præfuit & ab Epiſtolis, legationibus & reſponſis fuit. Idem Parthenii Grammatici Magiſter, diſcipulus Chæremonis Philoſophi, cui etiam Alexandriæ ſucceſſit.

Dionyſius Alexandrinus cujus inveni commentarium valde diſertum in Eccleſiaſtem Salomonis.

Dionyſius Alexandri F. Halicarnaſſeus Orator, & omni genere doctrinæ excultus, Cæſaris Auguſti temporibus vixit. Ex hujus poſteris fuit Dionyſius Atticiſta, ſub Hadriano Imp.

Dionyſius Halicarnaſſeus qvi vixit tempore Hadriani Imp. Sophiſta cognomento Muſicus qvod in arte Muſica valde exercitatus eſſet. Scripſit *commentariorum Rhythmicorum* libros XXIV. *Hiſtoriæ Muſicæ* libros XXXVI. in qvibus tibicinum, citharœdorum & poëtarum omnis generis mentionem facit. *Doctrinæ Muſicæ* ſive *diatribarum* libros XXI. *De iis quæ in Rep. Platonis Muſice dicta ſunt.*

Dionyſius Byzantius poëta Epicus. Scripſit *deſcriptionem navigationis per Boſporum. De threnis* poëma refertum epicediis.

Dionyſius Corinthius poëta epicus. Scripſit *præcepta morum. Cauſarum librum. Meteorologica.* Et oratione ſoluta *commentarium in Heſiodum.*

Orbis

Digitized by Google

Orbis terrarum deſcriptionem, verſibus heroicis. Hæc autem reperi etiam in Dionyſio qvi *Lithiaca* ſeu de lapidibus ſcripſit. Uter tamen horum ſit auctor, ignoro.

Dionyſius Mileſius hiſtoricus *res poſt Darium geſtas V. libris deſcripſit. Orbis deſcriptionem. Perſica* Jonica dialecto. *Rerum Trojanarum libros tres. Fabulas.* Κύκλον ἱϛορικὸν *Circulum hiſtoricum libris VII.*

Dionyſius Mytilenæus poeta Epicus qvi σκυτοβραχίων & ſutor dictus fuit. Scripſit *Bacchi & Minervæ expeditionem. Argonautica libris ſex*, oratione ſoluta. *Mythica ad Parmenontem*.

Dionyſius Muſonii F. Rhodius aut Samius hiſtoricus, qvi etiam Sacerdos fuit templi Solis qvod illic erat. Scripſit ἱϛορίας τοπικὰς *Locorum* ſive certarum regionum *hiſtorias* libris VI. *Orbis deſcriptionem.* ἱϛορίας παιδευτικῆς *Hiſtoricæ inſtitutionis libros X.* Exiſtimo Dionyſium, qvi orbem deſcripſit, Byzantium fuiſſe (Voſſius legit Bithynum) propter fluvium Rhebam.

Dionyſius Siciliæ tyrannus ſcripſit *tragœdias & comœdias & hiſtorica.*

Dionyſius filius Siciliæ tyranni, & ipſe tyrannus & Philoſophus. Scripſit *Epiſtolas & de poëmatibus Epicharmi.*

Διονύσια σκώμματα, dicteria in Bacchanalibus.

Diopithes, legem tulerat, teſte Æliano, ut civi in Pireæo pernoctanti capitale eſſet. Ipſe deinde eo nomine ab inimicis capitis accuſatus.

Dioſcorides Anazarbenſis Medicus cognomento Φακᾶς ob lentes qvas in facie habebat. Vixit apud Cleopatram Antonii tempore, ſcripſitqve libros XXIV. omnes de re medica, eosqve celeberrimos.

Dioſcorides Myræus, Grammaticus, præfectus urbi & prætorio, qvi Leonis Imp. filias Byzantii docuit. infrà Θυάτειρα.

Dioxippus Athenienſis Comicus. Ejus fabulæ: ἀντιπορνοβοσκὸς, Φιλάργυρος, ἱϛοριογράφος, Διαδικαζόμενοι.

Διφθέρα. Εἰς διφθέρας in pellibus ſcripta conſilia ſua Thoracion cum hoſtibus in Laconia communicabat.

Dipnoſophiſtæ, liber valde utilis, cujus Athenæus auctor eſt. Ulpianus unus dipnoſophiſtarum &c. Supra, κειτούκειτος.

Dithyrambodidaſcali. Hi de rebus qvæ in ſublimi fiunt & nubibus multa dicere ſolebant, vocibusqve compoſitis utebantur, dicentes exempli cauſa ἐνδιαεριανερινηχέτους. Talis erat Jon Chius poeta qvi poema fecit cujus initium eſt: ἀοῖον ἠεροφοίταν ἀστέρα &c. unde Ariſtophanes jocans *matutinam ſtellam* eum vocatum fuiſſe ait. Fuit autem valde cele-

 bris,

Digitized by Google

νίων ϑαυμάτων καὶ ὅσα τῶ ἀριθμῶ. De Myſtica Theologia capita V. Epiſtolæ qvatuor ad *Cajum* Monachum: Singulæ *ad Dorotheum* publicum miniſtrum, ad *Sopatrum* ſacerdotem, ad *Polycarpum* Epiſcopum Smyrnæ (ex qva Svidas adducit locū de eclipſi jam memorata) ad *Demophilum* Monachum & ad *Joannem* Theologum Apoſt & Evangeliſtam. Sciendum eſt qvosdam externorum ſapientum præcipue Proclum, Dionyſii theorematibus, interdum ipſis verbis uſum fuiſſe. Hinc ſuſpicari licet vetuſtiores Philoſophos qvi Athenis erant, illius opera, qvorum ipſe meminit ad Timotheum ſcribens, ſibi vendicaſſe eaqve occultaſſe, ut ipſi divinorum ipſius ſermonum auctores viderentur. Hic plenus dierum, martyrio ſpiritûs conſummatus eſt tempore Trajani Imp. eodem qvo divinus Ignatius. Magni Dionyſii encomium ſcripſit Michaël Syncellus Hieroſolymitanus.

Dionyſius Terus Alexandrinus, (à Patre Tero Thrax) Ariſtarchi diſcipulus Grammaticus qvi Romæ docuit Pompeji magni temporibus & Tyrannionis prioris magiſter fuit. Plurima ſcripſit Grammatica & ſyntagmatica & commentarios.

Dionyſius Alexandrinus Glauci F. Grammaticus qvi tempore Neronis & ſeqventium Impp. usqve ad Trajanum vixit & Bibliothecis præfuit & ab Epiſtolis, legationibus & reſponſis fuit. Idem Parthenii Grammatici Magiſter, diſcipulus Chæremonis Philoſophi, cui etiam Alexandriæ ſucceſſit.

Dionyſius Alexandrinus cujus inveni commentarium valde diſertum in Eccleſiaſtem Salomonis.

Dionyſius Alexandri F. Halicarnaſſeus Orator, & omni genere doctrinæ exculcus, Cæſaris Auguſti temporibus vixit. Ex hujus poſteris fuit Dionyſius Atticiſta, ſub Hadriano Imp.

Dionyſius Halicarnaſſeus qvi vixit tempore Hadriani Imp. Sophiſta cognomento Muſicus qvod in arte Muſica valde exercitatus eſſet. Scripſit *commentariorum Rhythmicorum* libros XXIV. *Hiſtoriæ Muſicæ* libros XXXVI. in qvibus tibicinum, citharœdorum & poëtarum omnis generis mentionem facit. *Doctrinæ Muſicæ* ſive *diatribarum* libros XXI. *De iis qvæ in Rep. Platonis Muſice dicta ſunt.*

Dionyſius Byzantius poëta Epicus. Scripſit *deſcriptionem navigationis per Boſporum. De threnis* poëma refertum epicediis.

Dionyſius Corinthius poëta epicus. Scripſit *præcepta morum. Cauſarum librum. Meteorologica.* Et oratione ſoluta *commentarium in Heſiodum.*

Orbis

Digitized by Google

Orbis terrarum deſcriptionem, verſibus heroicis. Hæc autem reperi etiam in Dionyſio qvi *Lithiaca* ſeu de lapidibus ſcripſit. Uter tamen horum ſit auctor, ignoro.

Dionyſius Mileſius hiſtoricus *res poſt Darium geſtas V. libris deſcripſit. Orbis deſcriptionem. Perſica* Jonica dialecto. *Rerum Trojanarum libros tres. Fabulas.* Κύκλον ἱστορικὸν *Circulum hiſtoricum libris VII.*

Dionyſius Mytilenæus poeta Epicus qvi σκυτοβραχίων & ſutor dictus fuit. Scripſit *Bacchi & Minervæ expeditionem. Argonautica libris ſex*, oratione ſoluta. *Mythica ad Parmenontem*.

Dionyſius Muſonii F. Rhodius aut Samius hiſtoricus, qvi etiam Sacerdos fuit templi Solis qvod illic erat. Scripſit ἱστορίας τοπικὰς *Locorum* ſive certarum regionum *hiſtorias* libris VI. *Orbis deſcriptionem.* ἱστορίας παιδευτικῆς *Hiſtoricæ inſtitutionis libros X.* Exiſtimo Dionyſium, qvi orbem deſcripſit, Byzantium fuiſſe (Voſſius legit Bithynum) propter fluvium Rhebam.

Dionyſius Siciliæ tyrannus ſcripſit *tragœdias* & *comœdias* & *hiſtorica.*

Dionyſius filius Siciliæ tyranni, & ipſe tyrannus & Philoſophus. Scripſit *Epiſtolas* & *de poëmatibus Epicharmi.*

Διονύσια σκώμματα, dicteria in Bacchanalibus.

Diopithes, legem tulerat, teſte Æliano, ut civi in Pireæo pernoctanti capitale eſſet. Ipſe deinde eo nomine ab inimicis capitis accuſatus.

Dioſcorides Anazarbenſis Medicus cognomento Φακᾶς ob lentes qvas in facie habebat. Vixit apud Cleopatram Antonii tempore, ſcripſitqve libros XXIV. omnes de re medica, eosqve celeberrimos.

Dioſcorides Myræus, Grammaticus, præfectus urbi & prætorio, qvi Leonis Imp. filias Byzantii docuit. infrà Θυγατέρα.

Dioxippus Athenienſis Comicus. Ejus fabulæ: ἀντιπορνοβοσκὸς, Φιλάργυρος, ἱστοριογράφος, Διαδικαζόμενοι.

Διφθέρα. Εἰς διφθέρας in pellibus ſcripta conſilia ſua Thoracion cum hoſtibus in Laconia communicabat.

Dipnoſophiſtæ, liber valde utilis, cujus Athenæus auctor eſt. Ulpianus unus dipnoſophiſtarum &c. Supra, κειτούκειτος.

Dithyrambodidaſcali. Hi de rebus qvæ in ſublimi fiunt & nubibus multa dicere ſolebant, vocibusqve compoſitis utebantur, dicentes exempli cauſa ἐνδιαεριαυερινηχέτους. Talis erat Jon Chius poeta qvi poema fecit cujus initium eſt: ἀῷον ἠεροφοίταν ἀστέρα &c. unde Ariſtophanes jocans *matutinam ſtellam* eum vocatum fuiſſe ait. Fuit autem valde cele-

briſ, ſcripſitqve Comœdias & Epigrammata & ſoluto ſermone *πρεσβευτικόν*. Et Socratis philoſophi eſt in eum *λόγος*. Et Callimachus in Choliambis ejus meminit, aitqve multa ſcripſiſſe.

Δόγματα. Plato qvæ vera eſſe percipit enunciat, falſa coarguit, de incertis ſuſtinet aſſenſum. Atqve de his qvæ vera ipſi videntur, qvatuor perſonas loqventes inducit, Socratem, Timæum, & hoſpitem Athenienſem atqve Eleatem: qvi non ſunt Plato ipſe & Parmenides ſed duæ fictæ perſonæ &c. Philoſophorum alii Mundum ortum habuiſſe, alii ortu caruiſſe dicunt. Item alii animatum, alii vero inanimatum eum ſtatuunt. Anaxagoras vero & Pythagoras in Ægyptum profecti & Ægyptiorum & Hebræorum uſi conſvetudine, rerum cognitionem ab illis hauſerunt. Poſtea vero & Plato, ut Plutarchus in parallelis refert. Qvin etiam Ægyptii primi Solem & Lunam Deos vocarunt, Oſirim & Iſidem, *Θεὺς* à *θεῖν currere* &c.

Domitianus Nervam ut Imperio inſidiantem amovit & Apollonium Tyaneum ut Nervæ amicum comprehenſum totondit, & vinctum in judicium adduxit. Cum vero Philoſophus illi non cederet deridens ejus acta, verecundia commotus eum dimiſit. Tunc ad eum Apollonius: *neqvaqvam me occides, necdum enim fato maturus ſum*, *ὁ μέν με κτενέεις, ἐπεὶ ὅτοι μόρσιμός εἰμι.* Atqve è veſtigio ipſum evanuiſſe ferunt. Hic & Philoſophos & Mathematicos Româ expulit. Sub hoc & Joannes Evangeliſta in Patmum relegatur. Idem etiam Davidici generis homines *τὺς ἀπὸ τοῦ γένυς Δαβὶδ* interfici juſſit, multiqve ſub eo Chriſtiani Martyres facti ſunt. Sed Nerva Joannem Theologum exilio liberavit.

Domninus Philoſophus natione Syrus, ex Laodicea vel Lariſſa urbe Syriæ, Syriani diſcipulus, & Procli condiſcipulus, ut ait Damaſcius. In mathematicis diſciplinis exercitatus, in aliis philoſophiæ partibus etiam *παλαιότερος* ſubactior. Qvare & multa in Platonicis dogmatibus innovavit, unde Proclus adverſus eum ſcripſit *πραγματείαν καθαρτικὴν τῶν δογμάτων τοῦ Πλάτωνος*, *repurgationem Platonicorum dogmatum.* Ab Æſculapio juſſus qvod ſangvinem exſpueret ſuillis carnibus veſci, obſecutus eſt: at Plutarchus Athenienſis Æſculapii ſtatuam intuens, in templi enim veſtibulo dormiebat, o Domine, inqvit qvid ſi Judæo hoc morbo laboranti remedium commendaſſes? Itaqve Æſculapius ſtatim ex ſtatua ſonum ſvaviſſimum edens aliam curandi morbi rationem ei præſcripſit. Ad Domninum jam ætate provectum

acceſſit

Digitized by Google

acceſſit Aſclepiades adoleſcens & arithmeticum ipſi theorema propoſuit &c.

Dorus Arabs qvem Damaſcius in Hiſtoria Philoſophica ait fuiſſe veritatis acerrimum indagatorem. Hunc Iſidorus Philoſophus initio ſenſit Ariſtotelicis opinionibus irretitum, & paulatim revocavit ad illas Platonis magnificæ ſcientiæ ſublimes & illuſtres ſententias, ut rejecta illa Peripatetica ſubtilitate res minutas colligente ſe conferret ad illam qvæ per Prometheum qvendam cum ignis ſplendore cœlitus ad homines demiſſa eſt Dialecticam, qvæ eſt mentis & prudentiæ puriſſima *αὐτοψία* ſive inſpectio.

Δόσις, apud Oratores peculiariter ſic vocantur tabulæ teſtamenti, in qvibus qvis qvæ ſua ſunt alteri dat interveniente magiſtratuum ſive Archontum auctoritate.

Draco Athenienſium Legislator. Hic cum Æginæ in theatro propter leges latas lætis acclamationibus celebraretur, pluribus petaſis & tunicis & palliis in ejus caput injectis ſuffocatus eſt, & in ipſo theatro ſepultus. Vixit iiſdem temporibus qvibus ſeptem Sapientes, aut potius fuit illis antiqvior. Cum ſenex jam eſſet, Olympiade XXXIX, Leges Athenienſibus tulit. *ὑποθήκας* ſive *vita degenda præcepta* ſcripſit tribus circiter verſum millibus.

Draco nepos Hippocratis, medici illius celeberrimi, filius Theſſali, pater Hippocratis, cujus filius rurſus fuit Draco, & ipſe Medicus, qvi Rhoxanem Alexandri Macedonis conjugem curavit.

Draco Stratonicenſis Grammaticus ſcripſit *de arte Grammatica, Orthographiam περὶ τῶν κατὰ συζυγίαν ὀνομάτων de conjugatis Nominibus. De pronominibus. De metris verſuum. De Satyris. De Pindari carminibus. De Sapphonis metris. De Alcai carminibus.*

Ἐκβιαστής. *Ἄμφω γάρ εἰσιν ἐκβιασταὶ τῆς δίκης, καὶ νύττουσιν ἡμᾶς πρὸς τὸ τῆς δίκης πέρας. Ambo ſunt acres exactores juris, qvi nos ſtimulis ad juſtitiam exactiſſimam incitant.* Hæc de Gregorio & Baſilio.

Ἐκκέκοφθ' ἡ μουσική. *Exciſa eſt Muſica.* Cum veteres olim in conviviis eruditas qvæſtiones tractare ſolerent, poſteri pſaltrias & cithariſtrias & ſaltatrices earum loco introduxerunt. Unde qvidam καινοτομίαν novitatem hanc reprehendentes proverbio hoc uſi ſunt.

Ἐλατήρ. Εἰδήσεις Ἀλκμᾶνα, λύρης ἐλατῆρα Λακαίνης
Ἔξοχον, ὃν Μουσῶν ἐννέ' ἀριθμὸς ἔχει.

Cognoſces Alcmanem, lyram Laconicam ſcite pulſantem, qvem novem Muſæ habent.

Eleæ

Elea patria Zenonis, olim Hyele, Phocæenſium colonia, opidum obſcurum & qvod bonos tantum viros alere poterat. Hanc Zeno magis amabat qvam Athenienſium jactantiam, itaqve raro apud illos verſatus in patria conſenuit.

Ἐλεγείρειν pro delirare, qvidam veterum dixerunt. Et ſunt qvi carmen elegiacum hinc dictum putant. Theocles Naxius aut Eretrienſis inſania correptus, carmen hoc primus cecinit.

Elegus carmen lugubre ſic appellatum qvod ſæpe in eo ἒ ἒ dicatur. Vel lamentationes qvæ ad tibiam canuntur. Poſtea Midiam Gordii filium, dum regnaret, tibiam ad aras & ſacrificia tranſtuliſſe dicunt, qvod matrem ſuam defunctam in Dearum numerum referre vellet.

Eleuſius Cyzicenus & Marathonius CPol. non qvidem magna dicendi facultate præditi ſed auſtero vitæ genere vitæ & fictæ modeſtiæ ſimulatione magnam adepti auctoritatem plurimos ſectatores ſibi conciliarunt & monaſteria ingenti hominum utriusqve ſexus multitudine referta inſtituerunt.

Empedocles Metonis vel Archinomi vel Xeneti F. frater Callicratidis primo audivit Parmenidem cujus etiam, ut Porphyrius in Hiſtoria Philoſophica auctor eſt, amaſius fuit. Alii ajunt fuiſſe Telavgis diſcipulum, Pythagoræ filii. Agrigentinus, Philoſophus Phyſicus, Pythagoræ ſectam ſecutus qvam etiam æmulatus eſt Apollonius Tyaneus &c. Diſcipulum habuit Gorgiam Leontinum Oratorem. Scripſit verſibus heroicis *tres libros περὶ φύσεως τῶν ὄντων de rerum natura*, ſunt autem verſuum circiter duo millia. Item *de re medica*, oratione ſoluta, & multa alia. &c. Empedoclis inimicitia, proverbium.

Empedotimus ſcripſit περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως, *de Phyſica auſcultatione*, de qvo (Julianus) ὁ παραβάτης in opere qvod Cronia inſcribitur: *Nos autem Empedotimo & Pythagoræ credentes, & iis qvæ Heraclides Ponticus ab illis accepta tradidit, & paullo ante inclytus ille rerum divinarum interpres Jamblichus nobis oſtendit.*

Ἐνιαυτὸς Μέτωνος, Annus Metonis, i. e. orbis annorum XIX. Meto enim Mathematicus periodum temporis ex XIX. annis conſtantem invenit.

Ennius Poëta Romanus (i. e. Latinus) qvem Ælianus laude dignum eſſe ait, qvod Scipionem magnifice extollere cupiens ſcripſit ſolum Homerum laudes illo dignas canere poſſe, adeoqve præſtantiam ejus intelligere ſe demonſtravit poëta Meſſapius (qvi à Meſſapo Rege ſuam repetebat originem.)

Ἐν

Digitized by Google

Ἐν πέντε κριτῶν γόνασι. *In qvinqve judicum genibus.* Olim qvinqve judices de Comicis judicabant, ut ait Epicharmus. Dictum ad imitationem illius: Θεῶν ἐν γόνασι κεῖται. Olim in genibus habebant ea qvæ nunc in tabellis ſcribuntur.

Epaphroditus Chæronenſis Grammaticus, Archiæ Alexandrini Grammatici alumnus, apud qvem inſtitutus, à Modeſto Ægypti præfecto emtus eſt, cujus filium Pitelionum inſtituit. Claruit Romæ tempore Neronis ad Nervam usqve: qvo tempore & Ptolemæus Hephæſtionis vixit, & multi alii viri doctrina clari. Idem cum libros ſubinde emeret, ad XXX. mille ſibi comparavit, eosqve bonos & minime vulgares. Corpore fuit magno & nigro inſtar elephantiaci (ὡς ἐλεφαντιώδης. Habitavit in Phænianocoriis, ubi binas ædes habuit. Deceſſit aqva intercute, annum agens LXXV. multaqve ſcripta reliqvit.

Ἐπειοῦ δειλότερος, *Epeo timidior* Cratinus Comicus dicebatur, fortaſſe qvod cum Oeneidi tribui præeſſet, timidior videretur.

Ephectici philoſophi ſic appellati ab ἐπέχειν, *inhibere*, qvod aſſenſum de rebus inhiberent, easqve comprehendi non poſſe ſtatuerent. καὶ δογματίζειν * αὐτὰ ἀκατάληπτα.

Epheſiæ litteræ, i. e. incantationes qvædam obſcuræ qvas & Crœſum in rogo dixiſſe ferunt. Et Olympiæ Mileſio & Epheſio luctantibus, ajunt Mileſium luctari non potuiſſe, qvod alter literas Epheſias talo pedis alligaſſet. Ea autem re comperta, litterisqve illis ſolutis, Epheſium tricies fuiſſe proſtratum.

Ephippus Athenienſis, Comicus mediæ Comœdiæ.

Ephippus Cumanus, filius Demophili vel Antiochi, Iſocratis Oratoris auditor, Hiſtoricus qvi filium habuit Demophilum hiſtoricum. Vixit Olympiade XCIII. ita ut Philippi Macedonis regnum anteceſſerit. Scripſit *Hiſtoriarum* ab Ilii expugnatione Trojanoqve bello ad ſua usqve tempora *libros XXX, De bonis & malis libros XXIV. Rerum admirabilium* τῶν ἑκασταχοῦ *qvæ in qvavis regione obſervantur, libros XV. De rebus qvas qvisqve invenit libros II.* & alia.

Ephorus Cumanus & Theopompus Damaſiſtrati F. Chius, ambo Iſocratis diſcipuli ſed ingenio & ſtylo qvam maxime inter ſe diſcrepantes.

Pppp Nam

* Fallitur Svidas, Scepticis tribuens qvod fuit qvorundam Academicorum. Nam Sceptici nihil ſtatuerunt neqve ἐδογμάτισαν, ſed tantummodo dubitare ſe profitebantur. Vide, ſi placet, qvæ notavi ad Sextum Empiricum.

Digitized by Google

Nam Ephorus ingenio erat ſimplici & qvod ad dictionem ejus hiſtocam attinet, ſupinus & ſegnis ſemperqve remiſſus. Theopompus vero ingenio erat acerbo & maligno, at dictione copioſus & denſus, ac vehementiæ plenus: cæteroqvi veritatis ſtudioſus in iis qvæ ſcribebat. Iſocrates igitur hunc qvidem frænis, Ephorum vero calcaribus indigere dixit. Theopompus autem in exilium ejectus ſupplex ad templum Dianæ Epheſiæ confugit. Multas etiam Epiſtolas contra Chios ad Alexandrum miſit, eundemqve multis laudibus ornavit. Dicitur etiam vituperationem ejus ſcripſiſſe, ſed qvæ non exſtat.

Epicharmus Tityri vel Chimari vel Sicidis F. Siracuſanus, vel ex Sicanorum civitate Craſto, qvi una cum Phormo Comœdiam Syracuſis invenit. Docuit fabulas LII. vel ut Lycon ait XXXV. Qvidam tradunt ipſum fuiſſe Coum, unum ex iis qvi cum Cadmo in Siciliam migrarunt. Alii Samium: alii Megaris urbe Siciliæ oriundum. Fuit ſex annis ante bellum Perſicum Syracuſis docens: qvo tempore Athenis Evetes, & Euxenides & Mylus fabulas edebant.

Epicrates Athenienſium orator *σακεσφόρος* barbiger appellatus cujus meminere Ariſtophanes, Plato Comicus & Demoſthenes orat. de falſa legatione. Alius cujus meminit Lycurgus Orat. de adminiſtratione ærarii, qvem ſexcenta talenta in bonis habuiſſe ajunt. Alius Epicrates Æſchinis Oratoris affinis qvi Cyrebion cognominabatur teſte Demoſthene Orat. contra Æſchinem.

Epictetus ex Hierapoli Phrygiæ, Philoſophus ſervus Epaphroditi, unius de ſatellitibus Imp. Neronis. Ob defluxionem altero crure debilis in novæ Epiri urbe Nicopoli habitavit & vitam usqve ad M. Antonini imperium produxit. Scripſit multa. Theoſebius Philoſophus multa ex Epicteti ſcholis deſumta dixit, alia & ipſe excogitavit. Qvare & præcepta vitæ talibus libris complexus eſt & poſteritati reliqvit qvalibus & Epictetus, ita ut noſtri temporis Epictetus eſſe videatur, exceptis tamen opinionibus Stoicis. Theoſebius enim nullius ſcriptoris opiniones tam amplectebatur & admirabatur qvam Platonis veritatem. Qvinetiam qvemdam libellum conſcripſit de rebus in magna Politia (Platonis) eleganter dictis. Qvamvis Remp. non attigit, ſed privatum coluit vitæ genus, cui & Socrates ille & Epictetus *καὶ πᾶς ἐυ φρονῶν* & qvilibet cordatus ſtudet &c. *ex Damaſcio.*

Epicurus Neoclis F. Athenienſis, populo Gargettius, matre Chæreſtrata,

ta, frater Neoclis, Chæredemi, & Ariſtobuli ſive Ariſtodemi, philoſophari cœpit ab anno duodecimo ætatis: peculiaris ſectæ conditor. Et primum qvidem Sami cum parentibus commoratus eſt, deinde Mitylene annum unum ſcholæ præfuit, poſtea Lampſaci docuit, & deniqve Athenis in horto ſuo. Audivit Nauſiphanem Democriteum & Pamphilum Platonis diſcipulum. Natus eſt Olympiade CIX, ſeptem annis poſt mortem Platonis, & vitam produxit usqve ad ſucceſſores Alexandri M. & Antigonum qvi Gonatas dictus eſt. Schola ejus permanſit usqve ad Cæſarem primum annos CCXXXVII. & intra tempus iſtud XIV. ſucceſſores habuit. Scripta ejus ſunt multa. In teſtamento ſuo juſſit Metrodoro & Polyæno ſodalibus ſuis ſemel qvotannis parentari, ſibi vero bis &c. Epicurei SCto Roma ſunt ejecti, eosdem expulere Meſſenii in Arcadia, iisqve expulſis totam urbem à Timuchis magiſtratibus ſuis fecerunt purgari velut ſordibus qvibusdam & purgamentis liberatam. In Creta qvoqve Lyctii * qvosdam Epicureos illuc profectos expulerunt, legemqve tulerunt: *Epicurei ſapientiæ effœminatæ & degeneris ac turpis inventores Diisqve inviſi per præconis vocem Lycto excedere jubentor* &c.

Epigenes Comicus. Ex ejus fabulis ſunt ἡρωΐνη, μνημάτιον, Βακχεία, Athenæo memoratæ.

Ἐπίγραμμα. Omnes inſcriptiones, qvamvis non conſtent verſibus, dicuntur epigrammata.

Epilycus Poëta Comicus. Ex fabulis ejus eſt κοραλίσκος, ut teſtis eſt Athenæus.

Epimenides Phæſti aut Doſiadæ aut Agiaſarchi F. matre Blaſta, Cretenſis Cnoſſius, poëta Epicus. Hujus animam ferunt corpore exceſſiſſe qvamdiu ipſe voluiſſet, & poſtea in illud reverſam eſſe: cutemqve longo poſt mortem ejus tempore inventam γράμμασι κατάστικτον, litteris notatam. Unde proverbium ἐπιμενίδιον δέρμα de rebus reconditis. Vixit Olympiade XXX. ut & ſeptem ſapientes Græciæ anteceſſerit ætate, vel ſaltem illos attigerit. Hic jam ſenex Athenas Cylonio ſcelere pollutas luſtravit Olymp. XLIV. Scripſit multa verſibus: itemqve oratione proſa, myſteria qvædam & luſtrationes & alia ænigmatica. Ad hunc Solon legislator ſcripſit, reprehendens urbis luſtrationem. Vixit annos CL. & ſex continuos dormivit.

 Epi-

* Confer Triſtanum T. 1. p. 445.

Epinicus & ipſe Comicus, ex cujus fabulis *ὑποβαλλόμεναι* Athenæo memoratæ.

Epiphanius Ulpiani F. Petræus Sophiſta qvi & in patria Petra & Athenis docuit. Scripſit *περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς τῶν στάσεων, de iis qvæ ſtatus cauſarum inter ſe communia habent & in qvibus differunt. Progymnaſmata. Declamationes. Orationes Demarchicas. Orationem Polemarchicam. λόγους ἐπιδεικτικούς* ſive *eloqventiæ ſpecimina & theoremata* qvædam *miſcellanea*.

Epiphanius Epiſcopus Conſtantiæ urbis Cypri, olim Salamis dictæ. Scripſit contra omnes hæreſes, libros qvi *panaria* vocantur. Item alia multa qvæ à doctis propter res ipſas, ab indoctis propter ſtylum leguntur. Deceſſit in extrema ſenectute.

Epiphanius Epiſcopus Selybriæ ſive Olybriæ. Scripſit *λόγον ἀντιῤῥητικὸν κατ' εἰκονοκαυτῶν, λίαν ὠφέλιμον*, librum valde utilem contra eos qvi imagines cremabant.

Epiphanius & Euprepius Alexandrini initiorum ſive myſteriorum apud Alexandrinos receptorum peritiſſimi: Euprepius qvidẽ illorum qvæ Perſica vocabantur, Epiphanius illorum qvæ in Oſiridis honorem celebrabantur, & celebratiſſimi Dei Æonis &c. *(ex Damaſcio.)*

Epiſtola (IX.) Juliani parabatæ ad Porphyrium Catholicum, qva jubet copioſam Georgii (Cappadocis) Bibliothecam omnis generis philoſophis, multis etiam commentariorum ſcriptoribus refertam, in qvibus & multa ac varia Galilæorum ſcripta, univerſam ad ſe Antiochiam tranſmitti.

Ἐποποιΐα, ſic vocatur hiſtoria heroico verſu ſcripta. Nam poëſis qvæ caret fabula, eſt epopœia.

Eraſiſtratus Juliates Ceius ex Juliade Cei inſulæ opido. Filius Cretoxenæ, Medii Medici ſororis & Cleombroti. Hic Antiochum Regem, Stratonices novercæ amore laborantem ſanavit. Sepultus eſt juxta montem Mycalen, è regione Sami. Scripſit *de re Medica libros IX.*

Eratoſthenes Aglai vel Ambroſii F. Cyrenæus Ariſtonis Philoſophi Chii, & Lyſaniæ Cyrenæi Grammatici, & Callimachi Poetæ diſcipulus. Accerſitus Athenis à Ptolemæo tertio ad qvintum usqve vixit. Hic qvod in omni doctrinæ genere ſecundum locum teneret & viris ſummis proximus eſſet, *beta* vocatus eſt. Alii eum Platonem ſecundum vel juniorem, alii *πένταθλον* & qvinqvercionem appellarunt. Natus eſt CXXVI. Olympiade, obiit ætatis anno LXXX. ex inedia propter hebetatam oculorum aciem, relicto inſigni diſcipulo Ariſtophane

Digitized by Google

ſtophane Byzantio, cujus diſcipulus fuit Ariſtarchus, hujus vero Mnaſeas, Menander & Ariſtis. Scripſit Philoſophica, poemata, & hiſtorias. *Aſtronomiam* ſive *cataſteriſmos* de iis qvi inter aſtra relati ſunt. Item *de Philoſophorum ſectis. De vacuitate doloris. Dialogos* multos & multa *Grammatica*.

Erinna Teia vel Lesbia, vel Rhodia, vel ut alii Telia ex Telo parva inſula prope Cnidum. Fuit ἐποποιός, poëtria epica, ſcripſitqve ἠλακάτην, qvod eſt poëma Æolica & Dorica dialecto ſcriptum verſibus CCC. Fecit & epigrammata. Obiit virgo, XIX. annos nata, amica & æqvalis Sapphonis. Verſus ejus judicati ſunt Homericis pares.

Eriphus Comicus ex cujus dogmatibus Αἰόλος, πελτασής, μελίβοια, ut Athenæus libro XIV. Dipnoſophiſt.

Eſſæi aſcetæ inter Judæos, qvi Phariſæos & ſcribas ſeveritate diſciplinæ longe ſuperarunt, ἐπιμελοῦνται τῆς ἠθικῆς λέξεως, θεωρίᾳ δὲ τὰ πολλὰ παραμένουσιν dictionem moratam curant, & in contemplatione plerumqve perſeverant, unde etiam vocantur Eſſæi i.e. θεωρητικοί, contemplatores.

Evagoras Lindius Hiſtoricus ſcripſit *vitam Timagenis & aliorum doctorum virorũ qvæſtiones, ordine alphabetico. Thucydidis artem rhetoricam libris V. De dictionibus difficilibus ac controverſis apud Thucydidem. Hiſtoriam regum Ægyptiorum.*

Evagrius varia ſcripſit & inter ea commentarium in Proverbia Salomonis.

Evangelus Comicus e cujus dramatibus ἀνακαλυπτόμενος apud Athenæum.

Evathlus orator improbus; garrulus & ignobilis.

Evbulus demagogus clariſſimus.

Evbulus Sphettius Athenienſis, Euphranoris F. Comicus. Docuit fabulas CIV. vixitqve Olympiade CI. medio inter mediam & veterem Comœdiam tempore.

Euclides ex Megaris in Iſthmo ſitis Philoſophus, auctor ſectæ qvæ ab ipſo Megarica, Dialectica aliis & Eriſtica. Fuit Socratis diſcipulus eiqve Ichthyas & poſtea Stilpon in ſchola ſucceſſit. Scripſit Dialogos *Alcibiadem, Æſchinem, Critonem, Phœnices, Lampriam, Amatorium* & alia qvædam.

Eudæmon Peluſiota Grammaticus æqvalis Libanii Sophiſtæ, ad qvem etiam diverſa ſcripſit. Hic varia compoſuit *poëmata*, & *artem Grammaticam* & *orthographiam nominum*.

Εὐδαιμονέστερος τῶν Καρκίνου στροβίλων. in Carcini poëtæ filios &c.

Evdemus Orator varia ſcripſit & præcipue Lexicon utiliſſimum verborum qvibus Oratores & optimi qviqve ſcriptores utuntur, ordine alphabetico.

Digitized by Google

Εὖ διάγειν. Hanc formulam ſalutandi Epiſtolis ſuis præſcripſit Epicurus. Cleon vero χαίρειν. Plato εὖ πράττειν.

Eudoxius Epiſcopus Antiochiæ ex Arabiſſo opido oriundus, cujus pater Cæſarius ſub Maximiano martyrii corona redimitus eſt &c.

Eudoxus Æſchinis F. Cnidius philoſophus Platonis æqvalis cui fuere tres filiæ Actis, Delphis, Philtis. Aſtrologiæ inſigniter deditus fuit ſcripſitqve plura ejus generis, & *octaëteridem*, nec non *Aſtronomiam* * *verſibus heroicis.*

Evenos duos ajunt fuiſſe elegiacos poëtas, ambos Parios.

Εὐεστώ, animi tranqvillitatem Democritus Abderita docuit finem eſſe & ſummum felicitatis, &c.

Eveterius Joviniani Imp. temporibus doctrina qvidem & ingenii præſtantia antiqvis non inferior, ſed qvi ex molli ſimplicitate multos inſontes paſſus eſt judicii laqveis irretiri.

Eugenius Trophimi F. Auguſtopolitanus Phryx Grammaticus docuit CPoli, ubi valde clarus fuit jam ſenex tempore Anaſtaſii Imp. Scripſit de dimenſione verſuum melicorum Æſchyli, Sophoclis & Euripidis in fabulis XV. De pæonio & palimbacchio metro. De nominibus templorum & qvomodo ea proferri debeant ut Λεωκόρειον, Ἀσκληπίειον. Vocabula miſcellanea ordine alphabeticô, in qvo opere etiam nova qvædam & ſingularia habet ad accentum, ſpiritum, ſcripturam, fabulam aut proverbium pertinentia. De nominibus in α deſinentibus ut ἔνδεια vel ἐνδία & qvando ea bifariam efferantur. Item alia qvædam jambica trimetra.

Εὔλογον ἀξίωμα, axioma probabile, differt à καταληπτικῇ φαντασίᾳ ſ. comprehendente phantaſia. Cleanthes Philoſophus appoſitis ipſi juſſu Ptolemæi Regis malis punicis cereis, negavit ſe falſo viſo aſſenſum, ſed tantum probabile putaſſe &c.

Eumolpidæ ab Eumolpo Thrace qvi rationem initiandi invenit, vel à Muſæi filio qvi fuit à ſecundo qvintus.

Eumolpus Eleuſinius vel Athenienſis, filius Muſæi Poëtæ & ut qvidam tradunt diſcipulus Orphei, Poëta Epicus ante Homerum. Vicit etiam Pythia. Ad lyram enim poëtæ de palma inter ſe certabant. Scripſit τελετὰς Δήμητρος, *Initia Cereris*, ejusqve ad Celeum adventum &

* Non Eudoxus verſus ſcripſit, ſed Aratus ex Eudoxi proſa.

Digitized by Google

& myſteria filiabus ejus tradita,eaqve omnia verſibus horoicis MMM. *Chiroſcopicorum* librum unum, proſa oratione.

Eunidæ apud Athenienſes familia citharœdorum ſacris inſervientium.

Eunomius tempore Valentis Imp. Epiſcopus Cyzicenus, notarius Aëtii qvem cognominant atheum cum qvo diu verſatus, ſophiſticum ejus diſſerendi modum imitatus eſt. Ejus *ſeptem libri in Epiſtolam ad Romanos* & aliæ qvæ circumferuntur lucubrationes, verborum qvidem copia abundantes, at ſententiarum inopes.

Evodus Rhodius poëta Epicus Neronis tempore vixit, poëta Latinus admirabilis. Hujus libri nulli exſtant.

Evphorion filius Æſchyli Tragici Athenienſis, Tragicus & ipſe, qvi fabulis qvas Pater ante in lucem non ediderat, certans qvater vicit, ſcripſit & ipſe qvædam dramata.

Euphorion Polymneſti F. ex Chalcide Eubœæ, diſcipulus in Philoſophicis Lacydis & Prytanidis: in Poëticis vero Archebuli Theræi Poëtæ cujus etiam deliciæ fuiſſe fertur. Natus eſt Olympiade CXXVI. qvo tempore & Pyrrhus à Romanis victus eſt. Eum Nicia Alexandri Regis Eubœæ, Crateri filii, uxor amavit, hinc prædives ad Antiochum magnum Regem Syriæ ſe contulit & ejus Bibliothecæ præfectus, ibidem defunctus, Apameæ, vel ut alii Antiochiæ ſepultus eſt. Libri ejus verſibus Heroicis ſcripti ſunt hi : *Heſiodus*, μοψοπία ἢ ἄτακτα, *Mopſopia* ſive *Miſcellanea* libris V. opus continens hiſtorias miſcellas, inſcriturqve Mopſopia, qvia Attica olim ita dicta eſt à Mopſopia filia Oceani. Deſinit in Attica Chiliade, nam liber qvintus inſcribitur ἐπιγράφεται ἡ πέμπτη (ſcil. βίβλος) χιλιὰς περὶ χρησμῶν *Chilias* de oraculis qvæ poſt mille annos eventus comprobavit. Diſputat enim adverſus eos qvi ipſum depoſita apud illos pecunia fraudarant, docens eos vel multo poſt tempore pœnas daturos eſſe.

Evpithius & Archiadas duo Hegiæ (Philoſophi) filii de qvorum ingenio & moribus qvædam ex Damaſcio &c.

Eupolis Athenienſis Comicus qvi annos natus XVII. in ſcena certare cœpit ediditqve fabulas XVII. vicit ſepties. Idem in bello contra Lacedæmonios naufragio in Helleſponto periit. Unde lex lata eſt qvæ poetas vetuit militare. Fabulæ ejus ſunt : αἶγες, ἀστράτευτος ἢ ἀνδρογύνη & aliæ.

Ἐυ πράττειν, hanc formulam ſalutandi Plato Epiſtolis ſuis præſcribere ſolebat. Scripſit autem Epiſtolas XIII, easqve morales. Vide ſupra, ἐυ διάγειν.

Euripi-

Euripides Athenienſis Tragicus, antiqvior celebri illo Euripide. Docuit fabulas XII. vicit bis.

Euripides Mneſarchi ſeu Mneſarchidæ & Clitonis F. non ex matre olerum venditrice ſed ex genere nobiliſſimo ut demonſtrat Philochorus. Natus fuit eo die qvo Græci Perſas fugarunt. Initio pictor deinde Prodici in Rhetoricis, Socratis vero in doctrina de moribus & in rebus philoſophicis diſcipulus. Audivit etiam Anaxagoram qvem cum vidiſſet in diſcrimen capitis ob dogmata veniſſe, animum ad tragœdiam appulit homo ſeveris moribus ac triſtis unde & μισογύνης ſive mulierum oſor eſt exiſtimatus. Duxit tamen Chœrinam Mneſilochi filiam ex qva Mneſilochum, Mneſarchidem & Euripidem ſuſcepit. Hac repudiata alteram æqve impudicam eſt expertus. Athenis relictis apud Archelaum Macedoniæ Regem in ſummo vixit honore, ſublatus ut ajunt à canibus per inſidias Arrhidæi Macedonis & Cratevæ Theſſali poetarum ipſi invidentium : vel laceratus à mulieribus cum noctu Craterum Archelai delicias vel uxorem Nicodemi Arethuſii peteret. Annos ajunt vixiſſe LXXV. oſſaqve ejus Pellam jubente Rege translata. Fabulæ ejus LXXV, vel ut alii XCII. ex qvibus exſtant LXXVII. Vicit qvinqvies, qvater adhuc ſuperſtes, ſemel vero poſt obitum fabulam ejus in ſcena exhibente Euripide fratris ipſius filio. Fabulas edidit per totos annos XXVI. Obiit Olympiade XCIII.

Euripides Tragicus, prioris ex fratre nepos ut tradit Dionyſius in Chronicis. Scripſit ὁμηρικὴν ἔκδοσιν ; editionem Homericam niſi fortaſſe ea alterius ſit. Fabulæ ejus ſunt Ὀρέστης, Μήδεια, Πολυξένη.

Euſchemus Comicus. Ex fabulis ejus ἐμπολή, teſte Athenæo.

Euſebius Pamphili Arianæ ſectæ addictus, Cæſareæ Palæſtinæ Epiſcopus, ſacrarum Scripturarum inſigniter ſtudioſus & divinæ bibliothecæ una cum Pamphilo Martyre diligentiſſimus inveſtigator. Multa edidit opera, inter qvæ ſunt iſta : *Evangelicæ demonſtrationis libri XX. Evangelicæ præparationis libri XV. Theophaniæ libri V. Eccleſiaſticæ Hiſtoriæ libri X. Canones Chronici variæ Hiſtoriæ*, & *eorum epitome. De Evangeliorum diſſenſione. In prophetam Eſaiam libri X. Contra Porphyrium* qvi tunc ut qvidam putant in Sicilia ſcribebat, *libri XXX.* Τοπικῶν ſive *de locis ſacris liber. Apologia pro Origene libri VI. De vita Pamphili libri III. De martyribus* alia opuſcula. *In Pſalmos CL.* commentarios eruditos, & multa alia. Floruit maxime temporibus Conſtantini Imp. ac Conſtantii, & ob amicitiam

qvæ

Digitized by Google

qvæ ipſi cum Pamphilo martyre interceſſit, ab eo cognomentum ſortitus eſt. Scripſit etiam *ad Marinum* in qvo opere dicit CHriſti Eccleſiam duo vitæ genera & inſtituta præcipere, qvorum unum ſit excellens & ſupra communem vitæ humanæ rationem poſitum, qvale eſt Monachorum. Alterum minus ſublime & communi hominum vitæ accommodatum, qvod nec à conjugio abhorret.

Euſtathius Epiphanienſis ſcripſit *compendium Chronicum* rerum ab Ænea usqve ad Anaſtaſium Imp. geſtarum *libris* * *novem.*

Euſtathius Sebaſtenus cum Baſilio Ancyrano, ejusdem urbis Epiſcopo, ſectæ Macedonianæ caput fuit.

Euſtephius Aphrodiſienſis Sophiſta unus ex illuſtribus Adrottorum, qvæ eſt urbs Lydiæ, incolis. Scripſit *declamationes.*

Euſtochius Cappadox Sophiſta. Scripſit *Cappadociæ & reliqvarum gentium Antiqvitates*, & τὰ κατὰ Κώνςαν]α τὸν βασιλέα. ** *res geſtas ab Imperatore Conſtante.*

Euthycles, ex cujus Comœdiis ſunt ἄσωτοι ἢ Ἐπιςολή teſte Athenæo in Dipnoſophiſt.

Euthydemus magiſter Apollonii Tyanei, Tarſenſis Cilix &c. (ex Philoſtrato.)

Euthymenes Archon Athenienſis ſub qvo abrogatum eſt decretum Archonte Morychide ſcriptum, qvo Comicis adimebatur libertas aliqvem in ſcena perſtringendi.

Eutropius Italus Sophiſta Hiſtoriæ Romanæ compendium Latina lingva ſcripſit, aliaqve.

Eutyches CPoli monaſterii præfectus, impiæ ſectæ Manetis & Apollinaris tertius defenſor &c. (ex Theodoro Raithuenſi.)

Euxenus vir non admodum probus nec actuoſæ vitæ deditus & Epicuri moribus imbutus. Pythagoræ vero opiniones ita cognoſcebat, ut aves ea qvæ diſcunt ab hominibus, χαῖρε vel εὖ πρά]ε, & ζεὺς ἵλεως. Apollonius puer Euxenum audiebat, ſed ad decimum ſextum annum progreſſus ad Pythagoricam vitam ſe contulit, Euxenum tamen amare non deſiit &c. (ex Philoſtrato)

Ἐξ ἁμάξης. Apud Athenienſes feſtum erat Lenæa, in qvo Poetæ plauſtris inſidentes certabant cantionibus riſus movendi gratia, qvod Demoſthenes dixit ἐξ ἁμάξης, *ex plauſtro.* Chorus Lenæorum vocabatur Lenaites.

* Evagrius V. 24. *libros* tantum *duos* fuiſſe teſtatur.
** Ita Cangius p. 31. ad Zonaram, ex Eudociæ Joniis MSS.

Digitized by Google

Ἐξηγηταί. Tres erant exegetæ oraculo Apollinis deſignati, qvibus curæ erat luſtrare eos qvi aliqvo piaculo obſtricti eſſent. Sic etiam vocabantur patriorum inſtitutorum & jurium interpretes. Peculiariter, interpretes ſacrorum, qvi etiam de inferiis aliiſqve juribus defunctorum conſulentibus reſpondebant.

Ezechias. Exſtabat liber Salomonis remedia omnium morborum continens, qvi Templi limini inciſus erat. Hunc Ezechias abolevit, qvod populus mentem ad DEum non adverteret, ſed qvicunqve ægri eſſent, curationes inde peterent neglecta Divini Numinis invocatione.

Fabius Pictor Hiſtoricus Romanus. Hic ait nulli Romanorum Magiſtratuam licere qvicqvam qvod ſit publicum in privatos uſus convertere.

Falcidia lex à Cæſare Cajo Octavio lata eſt maximam etiam nunc auctoritatem habens in hæreditatum ſucceſſionibus, à Falcidio tribuno plebis inventa.

Faunus Pici ſeu Jovis F. qvem nomine planetæ Mercuriũ appellabant. Hic fuit Aſtronomus, metallaqve auri argenti & ferri invenit, eorumqve tractandorum rationem Occidentales docuit. Qvare etiam ab indigenis vocatus *πλουτοδότης*, opum donator. Inſidiis appetitus à fratribus in Ægyptum fugit in tribum Chami filii Noë, à qvibus ſuſceptus cum ipſis habitavit. Idem aurea ſtola indutus & futura prædicens divitiaſqve eis impertiens, tanqvam Deus ab ipſis cultus eſt.

Favorinus Arelatenſis Gallus ſexu Hermaphroditus, eruditiſſimus & Philoſophiæ peritiſſimus, Rhetoricæ inprimis addictus. Floruit tempore Trajani Imp. vitamqve produxit usqve ad Adriani Imperium. Æmulatus eſt Plutarchum Chæronenſem innumeris pæne libris conſcribendis. Scripſit & Philoſophica & Hiſtorica qvorum magnus eſt numerus. Ex ipſius libri ſunt iſti: *De Homeri Philoſophia. De Socrate & arte ejus amatoria. De Platone. De Philoſophorum victu* & alia. Idem etiam *γνωμολογικὰ dicta ſententioſa* ſcripſit.

Flaminius *ὀχλοκόπος καὶ δημαγωγὸς τέλειος* orator turbæ rudi vendibilis & qvi ad populum dicendo ſupra modum valeret, cæterum ad rem bellicam adminiſtrandam ineptus. (ex Polybio.)

Fronto Emiſenus Orator qvi Romæ temporibus Severi Imp. vixit. Hic Athenis æmulus fuit Philoſtrati primi & Apſinis Gadareni, ibidemqve obiit annos circiter LX. natus, & Longinum Criticum, ſororis Frontonidis filium heredem reliqvit. Scripſit orationes multas.

Fulvia (Φολβία) Antonii uxor. Hæc Ciceronis caput amputatum genibus

bus ſuis impoſuit, cumqve ei contumelioſiſſime illuſiſſet atqve illud conſpuiſſet, tandem diducto ore extractam ejus lingvam acu, qva figendis capillis utebatur, compunxit, additisqve multis & gravibus probris, pro roſtris exponi juſſit, ut qvo ex loco adverſus ipſam olim concionans auditus fuerat, ibidem caput ejus præciſum ſpectaretur.

Galenus Medicus celeberrimus Pergamenus, qvi Marci, Commodi & Pertinacis temporibus Romæ vixit, Niconis Geometræ & Architecti F. compoſuit Medica & Philoſophica, itemqve Grammatica & Rhetorica qvæ ut omnibus nota recenſere ſupervacaneum duxi. Vixit anos LXX.

Genethlius Genethlii F. ex urbe Petris, Sophiſta, Minuciani & Agapeti diſcipulus, æmulus Athenis Callinici. Memoria ita valuit ut declamationē ſemel auditam repeteret. Obiit juvenis annos natus XXVIII, Scripſit λαλιάς ſive διαλέξεις, *allocutiones* & μελέτας *declamationes*, inter qvas eſt *exul ſe ipſum vendens poſt Thebarum excidium. Propempticum ad amicos ſuos* Daduchum & Aſclepiadem. *Orationes Panegyricas.*

Gennadius patriarcha CPol. conſpectum ab eo Φάσμα δαιμόνιον &c.

Georgius magnæ Eccleſiæ Diaconus & Chartophylax cognomine *Piſides.* Scripſit *hexaëmerum* ſive de opificio Mundi, qvod tribus fere millibus verſum jambicorum conſtat. *De Heraclio Imp. & bello Perſico.* Adhæc oratione ſoluta *Abarica* & *encomium Anaſtaſii Martyris.*

Geſſius Petris oriundus Zenonis Imp. temporibus arte medica clariſſimus fuit, & Domni Judæi, præceptoris ſui gloriam penitus obſcuravit &c. Heraiſcum cum Zenonis juſſu qværeretur domi ſuæ occultavit, & deinde in fuga defuncto juſta perſolvit. Baſilicus ideo ab Imp. miſſus Agapium & cæteros Philoſophos comprehenſos in prætorium abduxit.

Γνῶθι σεαυτὸν, & τὸ νόμισμα παραχάραξον præcepta Pythica, *Noſce te ipſum & opinionem vulgi contemne.*

Goetiam, magiam, pharmaciam Medi & Perſæ invenerunt. Magia eſt evocatio dæmonum beneficorum boni alicujus efficiendi cauſa, qvalia ſunt Apollonii Tyanenſis θεσπίσματα. Goëtia, ἀπὸ τῶν γόων à lamentis qvæ circa ſepulchra audiuntur ita dicta, eſt per qvam animæ defunctorum evocantur. Pharmacia veneficium, per qvod alicui pharmaca lethalia vel philtra præbentur. Magia & Aſtrologia à Maguſæis id eſt Perſis orta eſt. Perſæ Μαγὼγ ſive Μαγουσαῖοι ab indigenis vocantur.

Gorgias Charmantidæ F. frater Herodici Medici Leontinus Rhetor, Empedoclis diſcipulus, magiſter Poli Agrigentini & Periclis & Iſocratis & Alcidamantis Eleatæ qvi & in ſchola ipſi ſucceſſit. Porphyrius eum refert ad Olympiadem LXXX, ſed antiqvior eſt. Rhetoricam primus in artem redegit &c. à ſingulis diſcipulis centum exegit minas, vixit annos CIX. & multa ſcripſit.

Gratianus Imp. Valentis ſævitiam in Chriſtianos deteſtatus, omnibus lege lata permiſit ut ſecure ac libere conventus in Eccleſiis propriis agerent, ſolis Eunomianis, Photinianis & Manichæis conventicula ademit.

Gregorius Nazianzenus in Cappadocia Baſilii Cæſar. amicus, Grammaticus & Poëta excellens, multo magis inſignis Philoſophus & orator ἀμφιδέξιος & peritiſſimus fuit. Multa ſcripſit oratione ſoluta ad τρεῖς μυριάδας ςίχων ad verſuum triginta millia. Ex his ſunt: *de obitu fratris Cæſarii. Oratio funebris in Patrem ſuum. Altera in ſororem Gorgoniam. De pauperibus amandis. Laudes Maccabæorum. Laudes Cypriani. Laudes Athanaſii. Laudes Heronis Philoſophi. Contra Julianum Imp. orationes duæ. De Spiritu S. Oratio una. Orationes panegyricæ X.* aliæqve plurimæ qvæ omnibus notæ ſunt. Secutus eſt genus dicendi qvo uſus eſt *Polemo* Laodicenſis qvi Smyrnæ eloqventiam docuit & Ariſtidis Rhetoris præceptor fuit. Scripſit & librum verſibus hexametris in qvo *virginitas & conjugium* inter ſe colloqvuntur. Item de aliis argumentis diverſo & omnifario genere carminis ad verſuum triginta millia. Hujus meminit Philoſtorgius licet Arianus &c. Gregorius alio Eccleſiæ ſuæ Epiſcopo in locum ſuum ſubſtituto, ipſe ruri vitam monachi egit deceſſitqve decimo tertio Theodoſii Imp. annos natus amplius XC.

Gregorius Epiſc. Nyſſenus, frater Baſilii Cæſar. eruditiſſimus & eloqventiæ laude nulli veterum cedens. Eximium librum *contra Eunomium* ſcripſit & aliud *de fabricatione hominis* aliasqve homilias plurimas. Item *in Cantica Canticorum*, *in Eccleſiaſtem* & *ad ſororem Macrinam* prolixam & elegantem orationem de anima. Scripſit & multa alia & admirabile illud *encomium Stephani* primi martyris & vitam *Gregorii Thavmaturgi.*

Gregorius, qvi & Theodorus, Thavmaturgus Neocæſareæ in Ponto Epiſcopus, ob Græcarum Latinarumqve litterarum ſtudium è Cappadocia adoleſcens ſe Berytum & inde Cæſaream Palæſtinæ contulit cum fratre Athenodoro. Hos Origenes per qvinqvennium erudiit &

& ad fidem CHriſti paulatim reduxit, Gregorius in patriam rediturus *Origeni* præſenti gratias egit *oratione panegyrica* qvæ etiamnum exſtat: Scripſit & *metaphraſin in Eccleſiaſtem*, brevem illam, ſed admirabilem: multasqve *Epiſtolas*. Deceſſit ſub Aureliano clarus miraculis qvæ Epiſcopus edidit. Athenodorus Gregorii frater Sophiſta ſcripſit *de incarnatione & fide orationem*.

Gregorius Hermiæ Philoſophi frater plane diſſimilis, ſupra modum acutus & ad qvæſtiones & diſciplinas expeditus cæteroqvi inqvietus &c. è Damaſcii Hiſtoria Philoſophica.

Γυμνασία διαλεκτική. Hujuſmodi libros *Ariſtoteles* & *Theophraſtus* ſcripſerunt, qvibus docent rationem probabiliter in utramqve partem diſſerendi.

Gymnaſius, Sidonius Sophiſta, Imperatoris Conſtantini temporibus vixit. Scripſit *Declamationes* & *commentarium in Demoſthenem* & alia qvædam.

Hæreſis. Hippobotus dicit novem eſſe ſectas ſive diſciplinas Philoſophorum, *Megaricam*, *Eretriacam*, *Cyrenaicam*, *Epicuream*, *Anniceriam*, *Theodoriam*, *Zenoniam* ſeu *Stoicam*, *Academicam* & *Peripateticam*. Cynicæ autem & Eliacæ ac Dialecticæ non meminit. Pyrrhonia non poterit appellari ſecta, nulla enim habet dogmata. Præter has Secta Eclectica introducta eſt à Potamone Alexandrino qvi ex ſingulis ſectis ea qvæ ſibi placerent eligebat &c.

Harpocras Ammonio (Hermeæ) familiaris, & Nicomedi, Iſidoro, Horapollini, Heraiſco &c. homo Ægyptius qvi Zenonis Imp. tempore vixit, infra in Horapolline.

Harpocration Argivus Platonicus Philoſophus Cæſaris familiaris. Scripſit *commentariorum in Platonem libros XXIV.* & *dictionum Platonicarum libros II.*

Cujus Harpocration Sophiſta ſcripſit *de Antiphontis figuris. De Hyperidis & Lyſiæ orationibus*, & alia.

Ælius Harpocration Sophiſta ſcripſit *de illis qvæ Oratores ignoraſſe videntur. Argumenta Orationum Hyperidis. Ementitam eſſe Herodoti Hiſtoriam. De ordinibus militaribus apud Xenophontem. De arte Rhetorica. De formis Orationum*.

Valerius Harpocration Rhetor Alexandrinus ſcripſit *Lexicon decem Oratorum*. ἀνθηρῶν συναγωγήν ſive *floridorum collectanea*.

Hecatæus Abderites Philoſophus qvi & Criticus & Grammaticus cognominatus eſt, qvod apparatu Grammatico abunde inſtructus eſſet. Vixit ſub Alexandri Magni ſucceſſoribus. Scripſit præter alia de Homeri & Heſiodi poëſi.

Digitized by Google

Hecatæus Hegeſandri F. Mileſius vixit temporibus Darii qvi poſt Cambyſem regnavit (qvo tempore & Dionyſius Mileſius vixit) Olympiade LXV. Hiſtoriographus. Hoc junior fuit Herodotus Halicarnaſſeus, qvi multum ei debet. Fuit Hecatæus auditor Protagoræ & primus Hiſtoriam oratione proſa ſcripſit, uti primus Pherecydes (res philoſophicas) itidem oratione ſoluta expoſuit. Scripta enim Acuſilai adulterina ſunt. (infra, in ἱςορῆσαι·)

Ηκάτειον. Habebat Theagenes Hecatæ ſimulacrum qvod qvocunqve iret conſulebat. Hic *καπνὸς fumus* vocabatur. Fuerunt & alii duo Theagenes, qvorum alter de Homero ſcripſit, alter ob mollitiem fuit infamis.

Hecebolius Sophiſta CPolitanus, ſub Conſtantino Chriſtianiſmi ſe Zelo flagrare ſimulans, ſub Juliano ſtolidus Ethnicus, poſt ejus obitum iterum Chriſtianus *πατήσατέ με*, clamavit, *τὸ ἅλας τὸ ἀναίσθητον*, *conculcate me fatuum ſalem*.

Hegelochus tragicus hiſtrio, in Euripidis Oreſte pro *γαλήνὰ ὁρῶ* pronunciavit *γαλῆν ὁρῶ*. Eum ut voce inſvavem perſtringit Plato.

Hegemon Demoſtheni memoratus pro Cteſiphonte. Unus erat illorum qvi Macedonum partibus favebant & muneribus corrupti credebantur.

Hegemon Thaſius cognomento *Φακῆ*. Ex ejus dramatibus *Φιλίννα* teſte Athenæo in Dipnoſophiſtis.

Hegeſippus Crobylus cognomento, cujus eſſe putatur ſeptima Philippica, Demoſthenis nomine inſcripta. Ex ejus dramatibus eſt *Φιλέταιρος*, ut meminit Athenæus.

Hegias patrem virtute & ſcientia anteceſſit & jam adoleſcens ſpem fecit ſe Plutarcho (Athenienſi) non inferiorem fore, unde Proclus ipſum adhuc juvenem non indignum habuit Oraculorum Chaldaicorum auſcultatione &c. (ex Damaſcio)

Helenus conſcripſit *χειροσκοπικὸν οἰώνισμα divinationem qvæ fit per inſpectionem manuum*, veluti cum expanſis & apertis alicujus manibus, ex ipſarum rugis conjicimus eum liberos procreaturum eſſe, vel ſimile qvid.

Heliconius Sophiſta Byzantinus ſcripſit *compendium Chronicon* ab Adamo usqve ad Theodoſium Magnum, libris decem.

Heliconius Aſtronomus ſcripſit *apoteleſmatica, de dioſemeis* & multa alia.

Helladius Alexandrinus Grammaticus qvi ſub Theodoſio juniore Imp. vixit,

Digitized by Google

vixit. Scripſit ordine alphabetico *de uſu omnis generis vocabulorum. ἔκφρασιν φιλοτιμίας deſcriptionem ambitionis. Bacchum* ſive *Muſam. Deſcriptionem balnei Conſtantiani. Laudes Imp. Theodoſii.*

Hellanicus Mytilenæus hiſtoricus Andromenis vel Ariſtomenis F. vel Scamonis cui cognominem filium habuit. Commoratus eſt cum Herodoto apud Amyntam Regem, Euripidis & Sophoclis temporibus, ſectatusqve Hecatæum Mileſium, qvi vixit tempore belli Perſici & paullo ante. Pervenit usqve ad Perdiccæ tempora, obiitqve Perperenæ qvæ eſt è regione Lesbi. Scripſit plurima tam proſa qvàm metrica oratione.

Heniochus Athenienſis, mediæ Comœdiæ Comicus. Ex fabulis ejus ſunt Τροχίλος. Ἐπίκληρος. Γοργόνες. Πολυπράγμων. Θωρύκιον. Πολύευκτος. Δὶς ἐξαπατώμενος. (Fuit & noſtra ætate Polyevctus,* homo nefandus, ſemivir, Deo inviſus, iracundus, Cocyti & Stygis horribilis & pernicioſus humanæ vitæ partus.)

Hephæſtion Alexandrinus Grammaticus ſcripſit *Enchiridion de metris* & μελικὰ varia, ſive qvæ ad doctrinam de verſibus ſpectant. Περὶ τῶν ἐν ποιήμασι ταραχῶν *de iis qvæ in poëmatibus turbata ſunt. Comicorum dubiorum ſolutiones.* Et alia plurima. Item *metrorum dimenſiones.*

Heracleon Ægyptius ex oppido Tilote qvod Heracleæ ſubjectum eſt, Grammaticus. Romæ docuit. Scripſit *commentarium in Homerum* κατὰ ῥαψῳδίαν ſive ſecundum ordinem rhapſodiarum. Item *in Lyricos, & de verbis imperativis apud Homerum.*

Heraclides Euphronis F. Philoſophus ex Heraclea Ponti: genus retulit ad Damidem unum ex illis qvi coloniam Thebis Heracleam deduxerunt. Fuit Platonis auditor & ab ipſo in Siciliam profecto relictus ut ſcholæ præeſſet. Hic draconem aluit, manſvefactumqve ſemper ſecum habuit qvi etiam inventus in ejus lecto eſt cum bene valens cubitum iviſſet ſed poſtea repertus non fuiſſet. Alii itaqve immortalem factum fuiſſe ſibi perſvaſerunt, alii in puteum ſe præcipitaſſe, ut immortalitatem conſecutus hominibus videretur. Multa ſcripſit.

Heraclides Ponticus ex Heraclea urbe Ponti Grammaticus qvi Didymum illum τὸν πάνυ Alexandriæ auſcultavit. Hic cum audiviſſet qvoqve Aprum Ariſtarchi diſcipulum, qvi Romæ celebre nomen habebat & Didy-

* Non eſt credibile, qvod video qvibusdam veniſſe in mentem, his verbis perſtringi à Svida Polyevctum qvi Patriarcha CPol. fuit ab A. C. 956. ad 970.

Digitized by Google

Didymum freqventer perſtringebat, *ſapphico* vel *phalacio* metro ſcripſit libros tres explicatu difficiles, multisqve dubiis qvæſtionibus plenos qvos λέσχας ſive *nugas* inſcripſit. Romam his delatis, Apro adverſarium ſe profeſſus manſit ibi temporibus Claudii & Neronis, ludumqve litterarium aperuit. Multa etiam ſcripſit *poëmata epica.*

Heraclides Oxyrynchita Philoſophus Serapionis F. cognomine Lembus, vixit ſub Ptolemæo ſexto, ſcripſitqve *fœdus cum Antiocho factum*, item *Philoſophica* & alia.

Heraclides Lycius Sophiſta librū compoſuit qvem inſcripſit Νικήτης ὁ κεκαθαρμένος, *Niceta purgatus*, ignorans ſe pygmæorum ſpolia aptare coloſſo.

Heraclitus Blyſonis ſeu Bleutonis vel Horacini F. Epheſius Philoſophus phyſicus cognomento σκοτεινός ſive obſcurus. (Confer ſupra in Δηλίου κολυμβητοῦ.) Hic nullius Philoſophi diſcipulus fuit ſed naturæ beneficio & ſuapte induſtria ingenium excoluit: qvidam tamen tradunt Xenophanis vel Hippaſi Pythagorici auditorem fuiſſe. Vixit Olympiade LXIX. ſub Dario Hyſtaſpis F. Multa ſcripſit ποιητικῶς. Corpus contemnebat & judicabat κοπρίων ἐκβλητότερον, ſtercore vilius, facileqve ajebat ſe naturæ deſideriis ſatisfacere qvamdiu DEus corpore ut inſtrumento uti juberet. Aqva intercute laborans ſe medicis non præbuit curandum ſed corpus ſuum fimo bibulo illitum ſoli ſiccandum expoſuit. Sic jacentem canes dilacerarunt, vel ut alii, ipſum obrutum arena periiſſe contigit.

Heraclius Romanorum Imp. Hic ab Athanaſio Jacobitarum patriarcha & Sergio Syro (Patriarcha) CPolis ad hæreſin Monothelitarum pertractus eſt. &c.

Heraiſcus ingenio fuit diviniore, Aſclepiades Ægyptiorum libris diutius innutritus, Theologiæ ipſorum ac ſapientiæ peritior. Heraiſcus ſimulacra Numine animata à caſſis diſtingvere poterat (ſupra in Διαγνώμων) nam iis conſpectis cor ejus numine agitatum compungebabatur. Sic cognovit τὸ ἄρρητον ἄγαλμα τοῦ Αἰῶνος arcanum ſimulacrum Æonis qvod Alexandrini Oſiridis & Adonidis ſimul nomine colunt κατὰ μυστικὴν θεοκρασίαν. Mulierem menſtruatam videnti dolebat caput. Mortuo cum Aſclepiades honores ſacerdotibus debitos reddere, & τὰς ὀσίριδος ἐπὶ τῷ σώματι περιβολὰς Oſiridis veſtibus corpus ejus tegere pararet, confeſtim luce undiqve illuminabantur τῶν σινδόνων ἀπόρρητα διαγράμματα arcanæ ſindonum litteræ,

&

Digitized by Google

& circa ipſum conſpiciebantur φαιλασμάτων εἴδη θεοπρεπῆ, formæ ſpectrorum divinæ. Fertur ex matris utero prodiiſſe digitum ſilentii indicem labiis admotum habens, qvomodo Ægyptii fabulantur natum eſſe Orum & Solem ante Orum, ita ut ſectione ad digitum removendum opus fuerit. Et Heraiſcus fuit Bacchus ut ſomnium indicavit. At Aſclepiades Theologiæ patriæ peritiſſimus, cujus rei documentum ſunt *hymni*, qvos in Ægyptiorum Deos conſcripſit, item opus qvod ſcribere inſtituit *de omnium religionum conſenſu.* Scripſit etiam opus Αἰγυπτίων ὠγυγίων *Ægyptiorum vetuſtiſſimorum res geſtas* & hiſtoriam annorum paullo plus triginta millium complectens. &c. Ammonius & Erythrius Ægyptius inter ſe contendebant Byzantii &c.

Hercules Alcmenæ F. hunc tradunt fuiſſe philoſophum, qvem pingunt pelle leonina h. e. prudentia & conſtantia amictum qvi clavâ philoſophiæ peremit Draconem cupiditatis & ab ea abſtulit tres virtutes ſcilicet non iraſci, non eſſe avarũ, nec voluptatibus deditum - - Sub Minoë extitit Hercules Tyrius, qvi purpuræ tincturam invenit, cane maxillas (ſangvine conchylii) cruentante: eamqve obtulit Phœnici Regi qvi primus purpuram geſtavit.

Herennius. Philo Byblius Herennius cognominatus, ut ipſe dicit.

Hermagoras Amphipolitanus Philoſophus, Perſæi diſcipulus. Dialogi ipſius ſunt, *Miſocyon.* περὶ ἀτυχημάτων *de infortuniis.* ἔκχυτον, ἐςὶ δὲ ὠοσκοπία, *effuſum* ſive *de ovorum inſpectione.* περὶ σοφιςείας *de arte Sophiſtica* adverſus Academicos.

Hermagoras ex Temno Æoliæ urbe, cognomento Carion, Rhetor ſcripſit *Artem Rhetoricam* libris VI. περὶ ἐξεργασίας *de elaboratione.* περὶ πρέποντος *de decoro.* περὶ φράσεως *de elocutione.* περὶ σχημάτων *de figuris.* Hic una cum Cæcilio Romæ docuit Cæſaris Auguſti temporibus, & ætate provecta obiit.

Hermes ſapiens Ægyptius ante Pharaonem floruit vocatusqve fuit Triſmegiſtus qvod de Trinitate locutus fuerit, dicens in Trinitate unam eſſe Deitatem. Ἦν φῶς νοερὸν πρὸ φωτὸς νοερȣ̃, καὶ ἦν ἀεὶ νȣ̃ς νοὸς φωτεινὸς καὶ ȣ̓δὲν ἕτερον ἦν ἡ τȣ́τȣ ἑνότης, καὶ πνεῦμα πάντα περιέχον. ἐκτὸς τȣ́τȣ ȣ̓ Θεὸς, ȣ̓κ ἄγγελος, ȣ̓κ ȣ̓σία ἄλλη &c. (ex Cyrillo 1. in Julian.)

Hermias Evnuchus Atarnæ regioni Myſiæ ad Helleſpontem præfuit, Regi Perſarum ſubjectus. Evnuchus cum eſſet & ſervus Eubuli Bithyni dynaſtæ & Philoſophi, litteris ab Ariſtotele inſtitutus, *de anima* ſcripſit, eamqve immortalem eſſe docuit. Hic eſt Evnuchus ille ter

Rrrr vendi-

Digitized by Google

venditus, Ariſtotelis amicus cui filiam ſuam adoptivam uxorem dedit. Sed & ipſe licet θλαδίας filiam habuit ex uxore Pythiadem. Scribitur Ἑρμίας, ut in ϛίχοις ἰαμβικοῖς Hipponactis: * Εὐνοῦχος ὢν καὶ δοῦλος ἦρχεν Ἑρμίας.

Hermias (Ἑρμείας) philoſophus Ammonii & Heliodori, magiſtrorum Damaſcii pater, amicus intimus Ægypti, cupidiſſimi litterarum, fratris Theodotæ qvæ erat mater Iſidori Philoſophi. Huic Ægypto morienti, jurejurando affirmavit animum eſſe immortalem, qvam fiduciam ipſi afferebat vitæ integritas. Philoſophiam coluit ſub magno Syriano, induſtria nullis ſodalium ſuorum, ne Proclo qvidem inferior. Licet vero τὰ μὲν περὶ λόγους ἐνδεέστερος ἦ κατὰ τὴν ἀκρίβειαν, ab eruditionis & eloqventiæ perfectione aberat, virtutem tamen ita ſectabatur ut ne Momus qvidem reprehendere nec invidia ipſa odio eum proſeqvi poſſet. Tantum erat in illo æqvitatis ſtudium ut ſi qvid emeret, librum verbi gratia, venditori minoris forſan offerenti qvam par eſſet, juſtum potius pretium daret.

Hermippus Athenienſis, Comicus antiqvæ Comœdiæ luſcus, frater Myrtili Comici. Fabulas docuit XL.

Hermippus Berytius ex vico mediterraneo, diſcipulus Philonis Byblii à qvo commendatus fuit Herennio Severo ſub Adriano Imp. Hic qvamvis genere libertinus eſſet, tamen eruditus admodum fuit & multa ſcripſit.

Hermogenes Tarſenſis cognomento ξυστὴρ qvaſi *raſorem* dixeris, Sophiſta qvem Muſonius philoſophus & Marcus Imp. audivit, vix natum annos XV, ingenii felicitate & doctrina captum ejus ætatis longe ſuperante. Annos natus circiter XVIII. ſcripſit *Artem Rhetoricam* qvam omnes in manibus habent. *De ſtatibus cauſarum librum. De formis orationis libros duos. De Cæleſyria libros II.* Cum annum ætatis XXIV. attigiſſet, ingenio defecit & ſui prorſus diſſimilis evaſit ſine ulla manifeſta cauſa aut morbo corporis: unde dictum Ἑρμογένης ὁ ἐν παισὶ γέρων, ἐν δὲ γέρουσι παῖς. *inter pueros ſenex & inter ſenes puer.* De hoc Philoſtratus Lemnius &c. Cadavere ejus diſſecto cor dicitur inventum pilis obſitum & communem magnitudinem longe ſuperaſſe.

Hermolaus Grammaticus CPolitanus ſcripſit epitomen ἐθνικῶν Stephani Grammatici, eamqve Juſtiniano Imp. dedicavit.

Hero-

* Oportet nomen eſſe corruptum, vel juniorem Hipponactem intelligi. Nam Hipponax ille antiqvus diu ante Hermiam fuit.

Herodes Julius, filius Attici, Plutarchi nepos genere Æcacides Athenienſis ex municipio Marathonio Sophiſta, ob theſaurum (repertum) valde dives, adeo ut & ſtadium & theatrum tecto munitum Athenienſibus condiderit. Ipſius pater Aſiæ præfuit & bis Conſulatum geſſit. Vixit Trajani, Adriani & Marci Antonini Impp. temporibus & Favorinum Polemonemqve præceptores habuit. Scripſit ἐφημερίδας, opus varia eruditione plenum: item *Epiſtolas* & *orationes* extemporales qvarum meminit Philoſtratus in Vitis Sophiſtarum. Ei in ſchola ſucceſſit Adrianus Sophiſta. Circumferuntur & multa alia illius ſcripta ex qvibus & ingenii ejus magnitudo, & mentis ſublimitas perſpici poteſt. Obiit circa LXXVI. ætatis annum, tabe confectus.

Herodianus Alexandrinus Grammaticus Apollonii Grammatici cognomine dyſcoli F. Vixit tempore Marci Antonini Imp. qvare junior eſt Dionyſio, qvi Muſicam Hiſtoriam conſcripſit & Philone Byblio.

Herodotus Lyxi & Dryonis F. Halicarnaſſeus illuſtri genere natus fratrem habuit Theodorum. Samum migravit propter Lygdamidem qvi poſt Piſindelim patrem aviamqve Artemiſiam tyrannus Halicarnaſſi erat. Sami Jonicam dialectum excoluit & *Hiſtoriam libris IX.* ſcripſit auſpicatus à Cyro Perſa & Candaule Lydorum Rege. Reverſus deinde Halicarnaſſum, tyrannum expulit, invidiaqve civium tangi ſe cum ſenſiſſet, Thurium qvo tunc Athenienſes coloniam deducebant ultro conceſſit, ubi defunctus & in foro ſepultus eſt. Sunt tamen qvi ajunt Pellæ obiiſſe. De Herodoto ὁ παραβάτης (Julianus) in Epiſtola: εἴ τῳ πιστὸς ὁ Θούριος εἶναι λογοποιὸς δοκεῖ. *ſi cui Thurius ille hiſtoriæ ſcriptor fide dignus eſſe videtur.*

Heron Cotyos F. Athenienſis Rhetor qvi *cauſas Athenis actas* ſcripſit. Item *expoſitionem* (Orationum) *Dinarchi.* *Commentarios in Herodotum, Xenophontem, Thucydidem.* Κεκριμένων ὀνομάτων *ſelectorum vocabulorum libros III.* *Epitomen Heraclidis Hiſtoriarum.* *De antiqvis Oratoribus & orationibus qvibus in commiſſionibus vicerunt.* Heroni Proclus ſe commiſit, viro pio & qvi perfecte ſe comparaverat ad inſtitutionis rationem Alexandriæ uſitatam.

Herophila qvæ & Sibylla Erythræa, Theodori filia. Scripſit verſu heroico βιβλία γ' μαντικά, *tres divinationum libros*, & Conſulum, vel (ut alii tradunt) Tarqvinii temporibus Romam venit, ſperans eos magno ſibi qvæſtui fore. Sed cum contemni ſe videret, duos libros cremavit: unus vero ſervatus eſt, qvem Romani magno pretio redemerunt.

Heſiodus, Cumanus, à patre Dio & matre Pycimede adoleſcens translatus eſt Aſcram Bœotiæ civitatem. Dius filius Ampelidæ, nepos Melanopi qvem ajunt fuiſſe avum Homeri avi, ita ut Homerus natus ſit ex patruele Heſiodi. Utriusqve genus ab Atlante deduci ferunt. Poëmata Heſiodi, *Theogonia*, *Opera & dies*, *clypeus*, *heroinarum mulierum catalogus libris V.* *Epicedium in Batrachum* qvem amaverat. *De Idæis Dactylis*, & alia multa. Obiit hoſpitio exceptus ab Antipho & Ctimeno, qvi noctu putantes ſe ſororis ſuæ ſtupratorem interficere, Heſiodum obtruncarunt inviti. Homero alii antiqviorem faciunt, æqvalem alii, Porphyrius aliiqve plurimi annis centum juniorem ut tantum XXXII. annis primam Olympiadem anteceſſerit.

Ἕσπερος. Parmenides (alii ajunt Pythagoras) primus deprehendit eundem eſſe Veſperum & Luciferum.

Heſychius Mileſius, Heſychii cauſidici & Sophiæ F. temporibus Anaſtaſii Imp. vixit. Scripſit ὀνοματολόγον, ἢ πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ ὀνομαστῶν οὗ ἐπιτομή ἐστι τοῦτο τὸ βιβλίον, *Nomenclatorem* ſive qvi liber illius eſt epitome, *indicem virorum qvi doctrina clari fuerunt.* Item *Hiſtoriam chronicam*, qvam in *ſex diaſtemata* (ſic enim ſingulos libros appellat) diſtinxit. In his libris continentur Impp. Romanorum res variis temporibus geſtæ & Hiſtoria Regum ac principum qvi ſingulis gentibus imperitarunt; item ea qvæ Byzantii geſta ſunt usqve ad imperium Anaſtaſii, cognomento Dicori. In Indice ſuo nullam facit mentionem Eccleſiaſticorum Doctorum qvi eruditione clari fuerunt, ut hinc ſuſpicari liceat, eum non fuiſſe Chriſtianum ſed Ethnicorum nugis & vanis ſtudiis addictum.

Hierocles Philoſophus Alexandrinus ingenio & dicendi facultate excellens, cujus diſcipulus Theoſebius ajebat Hieroclem aliqvando inter docendum dixiſſe, Socratis ſermones teſſeris eſſe ſimiles, nunqvam enim eos in irritum cadere, qvocunqve cecidiſſent. Hieroclis animum virilem magnumqve adverſa fortuna demonſtravit. Cum enim Byzantium profectus Chriſtianos qvorum ſumma poteſtas erat offendiſſet, in judicium ductus & verberibus cæſus ſangvinem qvo manabat cava manu excepit, eoqve judicem adſperſit dixitqve: Κύκλωψ τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα (Odyſſ. ί. 347.) Poſt exilium inde reverſus Alexandriam, more ſolito Philoſophiam diſcipulis expoſuit. Mentis ejus ſublimitas perſpici poteſt ex *Commentariis* qvos ſcripſit *in aurea carmina Pythagoreorum* & pluribus aliis libris

de

Digitized by Google

de providentia, ex qvibus apparet virum illum animo qvidem excelſo ſed ſcientia minus accurata præditum fuiſſe.

Hieronymus tyrannus de cujus morte qvi ſcripſerunt Hiſtorici multa verba fecerunt de rebus atrocibus qvæ in ipſius obitu acciderunt, ut nec Phalaris nec Apollodorus nec unus alius tyrannus fuerit illo acerbior &c.

Hieronymus Cardianus qvi *res ad Alexandriam geſtas*, τὰ ἐπ' Ἀλεξανδρείᾳ πραχθέντα (Kuſterus legit τὰ ὑπ' Ἀλεξάνδρου *res Alexandri Magni)* conſcripſit. Cardia nomen urbis (in Thracia Cherſoneſo.)

Hilarius Phryx ſub Joviano Imp. vixit vir non qvidem eruditione celebris ſed Deo viſum erat futurorum præſcientiam illi impertiri. Itaqve præſtantiſſimus vates fuit.

Himerius Aminiæ Rhetoris F. ex Pruſiade Bithyniæ civitate Sophiſta Juliani Imp. temporibus vixit & Athenis Proæreſii æmulus fuit, oculosqve in ſenectute amiſit. Scripſit *Declamationes*.

Hipparchia ſoror Metroclis Cynici, Maronitis, Philoſopha Cynica uxor Cynici Cratetis qvi fuit Athenienſis, diſcipulus Bryſonis Achæi, vel ut alii tradunt Diogenis. Scripſit philoſophica qvædam, item argumentationes nonnullas & qvæſtiones ad Theodorum Atheum. Floruit Olympiade CXI. (Confer qvæ Svidas in ἤρα.)

Hipparchion mutus. Duo fuerunt citharœdi Hipparchion & Rufinus. Cum autem inſtaret certamen, Hipparchion mutus ſtetit.

Hipparchus Comicus antiqvæ Comœdiæ. Dramata ejus, de nuptiis.

Hipparchus Stagirita Philoſophus, Ariſtotelis diſcipulus & cognatus. Scripſit de maſculino & fœminino ſexu nuptiisqve Deorum, & alia qvædam.

Hipparchus Nicæenſis Philoſophus qvi ſub Conſulibus vixit. Scripſit *de Arati Phænomenis. De ſtellarum inerrantium conſtitutione & ſtatione. De menſtruo lunæ motu ſecundum latitudinem.* Et *in aſteriſmos.*

ἱππάς. Solon qvi leges Athenienſibus ſcripſit, totam earum multitudinem in qvatuor claſſes diſtinxit &c.

Hippias Diophitis F. Eleus Sophiſta & Philoſophus, diſcipulus Hegeſidami qvi ſummum bonum ſtatuebat αὐτάρκειαν. Multa ſcripſit.

Hippobotus, Philoſophus qvi dixit novem eſſe Philoſophorum ſectas. Vide ſupra in Hæreſis.

Hippocrates Gnoſidici F. Cous, pater Heraclidæ, celebris Hippocratis avus, medicus & ipſe è familia Aſclepiadarum. Scripſit artem medicam.

Digitized by Google

Hippocrates Cous Medicus Heraclidæ F. Hippocratis nepos, avo præfertur, ſidus qvoddam ac lumen medicinæ qva nihil eſt vitæ utilius. Ex poſteris Chryſi & ejus filii Elaphi qvi & ipſi fuere medici. Diſcipulus primum patris, poſtea Herodici Selybriani & Gorgiæ Oratoris ac Philoſophi. Ajunt etiam adoleſcentem acceſſiſſe ad Democritum Abderitam, alii Prodicum audiviſſe. Commoratus eſt in Macedonia, ubi Regi Perdiccæ admodum charus fuit, relictisqve duobus filiis Theſſalo & Dracone, obiit anno ætatis CIV. ſepultus Lariſſæ in Theſſalia. In ſimulacris & imaginibus caput ejus cernitur pallio tectum: vel qvod hic eſſet mos ejus, vel propter peregrinandi ſtudium, vel qvod eo habitu chirurgiam exercere ſoleret. Hic multa ſcripſit & apud omnes clarus evaſit, adeo ut magnus Perſarum Rex Artaxerxes ſcriptis ad Hyſtanem litteris, hujus viri ſapientiam expetierit. *Rex Regum Magnus Artaxerxes* &c. Libri Hippocratis omnibus medicinæ ſtudioſis ſunt notiſſimi, qvi eos ut oracula divina ὡς Θεοῦ φωνὰς καὶ οὐκ ἀνθρώπου προελθούσας ἐκ στόματος venerantur. Primus *Jusjurandum*, ſecundus *prædictiones*, tertius *Aphoriſmorum* ἀνθρωπίνην ὑπερβαίνων σύνεσιν qvi ſuperat ingenium humanum. Qvartum locum tenet celeberrimum illud & admirabile opus ſexaginta librorum ſive *Hexecontabiblus*, qvod omnem medicam ſcientiam & ſapientiam continet.

Hippocrates Theſſali F. Cous Medicus, nepos Hippocratis ſecundi, filii Heraclidæ. Scripſit & ipſe medica.

Hippocrates Draconis F. Cous Medicus, ejusdem Hippocrati, ſecundi nepos, qvi Roxanem curavit & ſub Caſſandro Antipatri F. e vita exceſſit. Scripſit & ipſe Medica.

Hippocrates qvintus & ſextus Medici ambo, Thymbræi filii Coi & ipſi, ejusdemqve generis. Scripſerunt ambo de eadem ſcientia.

Hippocrates ſeptimus Cous, & ipſe Medicus, Praxianactis F. ejusdemqve generis. Scripſit & ipſe de eadem arte.

Hippolytus. Hic ſcripſit in prophetias Danielis commentarium, & in Proverbia Salomonis.

Hipponax Pytheæ & Protridis F. Epheſius & jamborum ſcriptor qvi Clazomenis habitavit, pulſus a tyrannis Athenagora & Coma. Scripſit in Bupalum & Athenidem ſtatuarios, qvod imagines ipſius ludibrii & contumeliæ gratia effinxiſſent. Hic etiam primus parodiam & choliambum ſcripſit, & alia.

Hippys

Hippys Rheginus Hiſtoricus qvi tempore bellorum Perſicorum vixit & primus *res Siculas* ſcripſit, qvas poſtea Myes redegit in compendium. Item *Origines Italiæ. Sicularum rerum libros V. Chronicorum libros V. Argolicorum libros III.*

ἱστορῆσαι. Vide ſupra in Hecatæus, ubi eadem de Hecatæo, Pherecyde & Acuſilao leguntur.

Homeridæ, qvi verſus Homericos recitabant. Alii familiam hoc ajunt nomen tuliſſe à Poëta Homero. Alii poſteros Chiorum, qvi in Bacchanalibus per data invicem ὅμηρα ſive obſides acceptos à pugna & furore qvieverunt.

ὁμήρειος λόγος. ὁμηρίζω, verbis Homeri utor.

De Homeri poëtæ genere, patria, ætate &c. plurima apud Svidam leguntur qvi vitæ qvoqve ejus ab *Herodoto* hiſtorico ſcriptæ meminit & ex illa longam ῥῆσιν recitat. Præterea de ſcriptis ejus hæc habet: Poëmata Homeri qvæ à nemine in dubium vocantur, ſunt *Ilias* & *Odyſſea.* Scripſit autem Iliadem non ſimul, neqve continua ſerie qvemadmodum nunc eſt compoſita, ſed ipſe ſingulos libros à ſe ſcriptos recitavit, & in urbibus qvas victus qværendi gratia obibat, reliqvit. Poſtea vero compoſiti & in ordinem redacti fuerunt à multis, præcipue vero a *Piſiſtrato* Athenienſium tyranno. Homero alia etiam qvædam poëmata tribuuntur ut *Amazonia*, *Ilias minor*, νόστοι, Ἐπικιχλίδες ſive *turdi*, ἡθιέπακτος (Bentleius legit ἑπταεπάκτιον) ſive *jambi*, *ranarum & murium pugna*, ἀραχνομαχία ſive *araneorum pugna*, κεραμὶς, *Amphiarai* ἐξέλευσις ſeu *expeditio*, παίγνια ſive *ludicra ac joci: Siciliæ expugnatio*, *Epithalamia*, Κύκλος ſive *poëma cyclicum; hymni* & *Cypria.* His infra ex Herodoto addit Κέρκωπας & ψαρομαχίαν ſive *ſturnorum pugnam*, affertqve integrum *Caminum* variaqve alia Homeri brevia carmina. Filii Homeri fuere Eriphon & Theolaus, gener Staſinus Cyprius &c.

Homerus Andromachi & Myrus Byzantiæ F. Grammaticus & poëta Tragicus, unus è plejade. Floruit Olympiade CXXIV. Scripſit tragœdias XLV.

Homerus cognomento Sellius Grammaticus, ſcripſit Hymnos, ludicra varii generis, verſibus: & proſa de perſonis Comicis & argumenta Comœdiarum Menandri. Infra, Σέλλιος.

ὁμοιομέρεια. Anaxagoras Philoſophus dicebat in luna habitari & eſſe in ea colles & convalles. Principia vero rerum eſſe homœomerias ſive particulas rebus ſingulis ſimiles &c.

Homo-

Homoleius Jupiter Thebis & in aliis Bœotiæ civitatibus cultus & in Theſſalia, nomen habet ab Homoleia fatidica Eunyei filia, qvam vatem Delphos miſſam fuiſſe ajunt, ut Ariſtophanes libro ſecundo rerum Thebaicarum tradit. Iſter vero libro XII. συναγωγῆς ſive collectaneorum, à pacis ſtudio qvod ὅμολον eſt apud Æoles. Eſt & Thebis Ceres qvæ Homoloia appellatur.

Ὧραι. Eſt liber qvidam Prodici, *Horæ* inſcriptus, in qvo Herculem facit Virtuti & vitio occurrentem, cumqve utraqve ad ſuos mores eum invitaret, Herculem Virtuti ſe adjunxiſſe, & illius ſudores antepoſuiſſe Voluptatibus vitii, ad breve tantum tempus durantibus.

Horapollo ex Phænebytide vico Panopolitanæ præfecturæ Grammaticus, ob artem clarus, & nulli veterum doctiſſimorum Grammaticorum ſecundus, docuit Alexandriæ in Ægypto, deinde CPoli tempore Theodoſii Imp. Scripſit Τεμενικά, *de delubris & locis ſacris, Commentarium in Sophoclem ; Alcæum & Homerum.* Videtur Chriſtianus fuiſſe factus, ut Heraiſcus prædixerat fore &c.

Ὑμνοπόλος. De Alcmane Lyrico Epigramma, πολλαὶ πατρίδες ὑμνοπόλων.

ὑώδεις. Suillis moribus & ovino ingenio præditi filii Hippocratis (diverſi à Medico) Teleſippus, Demophorus, Pericles à Comicis perſtringuntur.

Hypatia Theonis Geometræ Alexandrini Philoſophi filia, uxor Iſidori Philoſophi floruit temporibus Arcadii Imp. Scripſit *Commentarium in Diophanti Aſtronomicum Canonem. In Conica Apollonii.* Alexandriæ nata, educata & erudita, ingenio præſtantiore qvam pater, non acqvieſcens paternâ in mathematicis inſtitutione, cæteræ etiam philoſophiæ ſtrenuam operam impendit, & mulier ſumto pallio per mediam urbem progrediens publice audire ſe volentibus Platonem vel Ariſtotelem vel cujusvis alterius Philoſophi ſcripta enarrabat. Hypatia dilacerata fuit ab Alexandrinis, & corpus ejus cum ludibrio per urbem disjectum, qvod factum ajunt ex invidia Cyrilli, vel ut alii, qvod Alexandrini natura eſſent audaces & ad ſeditionem proclives. Nam multos etiam Epiſcoporum ſuorum ita tractarunt, ut Georgium & Proterium &c. Imperator eam rem graviſſime tulit & ultus eſſet, niſi Ædeſius amicos Imperatoris corrupiſſet. Sed Imperator pœnam remittens interfectoribus, in ſuum ipſius caput & ſtirpem ſuam ultionem attraxit. Ejus enim nepos pœnas exſolvit. Nihil ea res imminuit Alexandrinorum ſtudium in Iſidorum - - nam ii etiam qvi Rhetoricis & Poëticis ſcholis præerant, freqventes Philoſophi congreſſus

Digitized by Google

greſſus amabant. - - Mea vero ætas tres novit Criticos, qvi de iis qvæ de ſoluta oratione dicuntur, judicare poſſunt. Poëmatum enim & ſcriptorum proſaicorum idem judicium eſſe conſtat. Ego vero etiam utrorumqve eundem artificem eſſe judico, ſi modo utrumqve pari ſtudio exerceatur. Iſidorum vero inter Criticos illos non recenſeo, ſed tribus illis longe inferiorem eſſe puto. Judices vero illi ſunt Agapius, Severianus, Nomus. Nomus vero noſter eſt æqvalis. (e Damaſcio.)

Hyperbolus demagogus qvem Thucydides libro VIII. per oſtraciſmum relegatum ſcribit. Litium amans ab Ariſtophane perſtringitur.

Hyperechius Alexandrinus Grammaticus temporibus Marciani Imp. Scripſit *artem Grammaticam. De nominibus. De verbo. De orthographia.*

Hyperides Glaucippi Rhetoris, vel ut alii, Pythoclis F. Athenienſis Demagogus optimus & Orator unus ex illis decem qvi principes cenſentur. Diſcipulus fuit una cum Lycurgo Platonis Philoſophi & Iſocratis Rhetoris. Amicus licet Demoſthenis, ipſum tamen ob pecuniam ab Harpalo acceptam accuſavit. Amoribus mulierum addictior fuit. Sublatus eſt ab Antipatro rege, qvi eum ex Cereris templo qvod eſt Hermionæ per Archiam qvi inde φυγαδοθήρας ſive fugitivorum indagator dictus eſt, extrahi, lingvamqve præcidi juſſit. Oſſa filius Glaucippus in patrio monumento ſepeliit. Orationes ejus omnes ſunt LVI.

ὑῤῥα παῖς. Hyrrhæ filius, & Hyrrhadius, Pittacus.

ἴακχος, Hymnus in Bacchum. ᾄδουσι γοῦν τὸν ἴακχον ὥσπερ Διαγόρας. Hunc Diagoram ajunt atheum fuiſſe. Fuit autem & alter Terthrei F. qvi ob magnitudinem corporis ab Comicis perſtringitur, ut ab Hermippo in μοίραις.

Jacobus Heſychii Medici F. cognomine ψύχεστος, ex Damaſcena provincia, qvi CPoli ſub Leone Imp. medicinam exercuit egregie, ita ut à multis diceretur σωτὴρ ut qvondam Æſculapius, viſusqve habere Ἀσκληπιαδικὴν ψυχὴν καὶ φύσιν Παιώνιον. Sic & Phidiam ἐνθουσιῶντα δημιουργεῖν Numine plenum ſtatuas feciſſe, & Zeuxidem imagines pinxiſſe &c. (è Damaſcio)

Jacobus hauſto veneno ſub Valente obiit, ſvadente hòc ei Libanio Sophiſta, qvod inqviſiviſſet qvis in imperio Valenti ſucceſſurus eſſet.

Jadmon, ἰάδμων, ἰάδμονος, Samius cujus ancilla Rhodopis, meretrix genere Thracia, qvam Charaxus Sapphonis frater uxorem duxit, & ex ea liberos procreavit.

Digitized by Google

Jachen Ægyptius ſingularibus à Deo dotibus inſtructus vixit ſub Senye Ægyptiorum rege, amuletorum incantationumqve peritus, qvi peſtilentias graſſantes extinxit & primum Caniculæ exortum æſtuoſumqve ſideris illius influxum mitigavit, qvam ob cauſam magnifico funere elatus eſt. Et ſi qvando morbus epidemicus invaleſceret, ſacri ſcribæ ejus fanum adeuntes, ſacris rite peractis ex ara ejus ignem accendebant, rogisqve paſſim per urbem excitatis aëris fœtidi exitialem luem exſtingventes nova hâc via morbum, ignis beneficio propulſabant.

Jalemus Calliopes filius infelix &c.

Jamblichus libertus ſcripſit Babylonica ſive Rhodinis & Sinonidis amores libris XXXIX. Hic agit de Zobara evnucho, Meſopotamiæ formoſiſſimæ amatore.

Jamblichus alter ex Chalcide Syriæ Philoſophus, diſcipulus Porphyrii qvi fuit auditor Plotini. Vixit Conſtantini Imp. temporibus. Varios libros philoſophicos ſcripſit.

Jaſon Menecratis F. Nyſæus à patre, à matre Rhodius, Philoſophus, diſcipulus & ex filia nepos & ſucceſſor Poſidonii Philoſophi in ſchola Rhodi. Scripſit *illuſtrium virorum vitas* & *Philoſophorum ſucceſſiones* & ſecundum qvosdam *libros IV. de vita Græciæ.* Hic etiam *de Rhodo* ſcripſit.

Jaſon Argivus Hiſtoricus, junior Plutarcho Chæronenſe, Grammaticus, ſcripſit *de Græcia libros IV.* qvi continent Antiqvitates Græciæ & Hiſtoriam Perſarum & res ab Alexandro geſtas usqve ad obitum ejus & tempus illud qvo Athenæ ab Antipatro Caſſandri patre captæ fuerunt.

Ibycus Phytii vel Polyzeli Meſſenii hiſtoriographi vel Cerdantis F. genere Rheginus. Inde Samum migravit, cum ibi Polycrates tyranni pater imperaret Olympiade LIV. temporibus Crœſi. Invenit ſambucam (ἰβύκινον ab eo dictam) citharæ triqvetræ genus. Scripſit dialecto Dorica libros VII. Ejus dictum: μή τι περὶ θεὺς ἀμπλακὼν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψαι, *Deos non offendendos, ut inde gratiam ab hominibus conſeqvaris.* A latronibus interficiendus grues vindices fore dixit, qvod comprobavit eventus: unde proverbium, Ibyci grues.

Ἰχθύς. Æſopus Mithridatis anagnoſtes ſcripſit librum de Helena, in qvo ait cetacei generis piſcem qvendam πάνα vocari, in hoc aſteritem lapidem reperiri, qvi à ſole accenditur & ad philtra utilis eſt.

Idæus Rhodius Liſſi F. poëta epicus qvi poſt ſingulos verſus alterum verſum inſerens poëma Homeri altero tanto auctius fecit. Scripſit & alia ut *Rhodia* ad verſus hexametros ter mille.

Digitized by Google

Ἱερατικὴ ſive ſcientia ſacerdotalis differt à Philoſophia, conſiſtitqve in cultu Deorum & à cauſis mundum gubernantibus incipit & circa eas occupatur, conſideratqve animorum immortalitatem infinitosqve mortuorum apud inferos ſtatus, qvi pro ſingulis virtutibus & vitiis attributi ſunt, & varias durante vita migrationes animarum. Auctores fuere Ægyptii, à qvibus Pythagorei omnia ad Græcos tranſtulere.

Ἰησοῦς. Colloqvium Philippi Chriſtiani cum Theodoſio ἀρχηγῷ Judæorum, habitum Juſtiniani temporibus, in qvo Judæus profitetur ſe ex Codice arcano Tiberiade repoſito probe compertum habere, Jeſum eſſe DEI filium natum ex Maria Virgine atqve olim inter ſacerdotes cooptatum. Joſephum qvoqve in commentariis de bello Judaico aperte dicere Jeſum in templo cum ſacerdotibus ſacra feciſſe. De narratione illa dixi in Codice Apocrypho Novi Teſt. p. 371. & T. 2. p. 547. qvod vero ad Codicem Tiberiade repoſitum attinet, conferendus S. Epiphanius hæreſi 30. p. 133.

Ignatius Diaconus & cuſtos vaſorum magnæ Eccleſiæ CPol. & Nicææ Metropolitanus, Grammaticus. Scripſit *vitas Taraſii & Nicephori* ſanctorum & beatorum Patriarcharum, *elegos ſepulchrales*, *Epiſtolas*, *Jambos in Thomam Antartem*, multaqve alia.

Ilion urbs Phrygiæ. Tempore Argonautarum apud Græcos vaticinata eſt Sibylla Erythræa, in Phrygia vero Tros Ili & Ganymedis pater regnavit &c.

Εἰ μὴ δύναιο. Theognis erat Tragicus, & poëta frigidus qvem perſtringens Ariſtophanes ait nive texiſſe Thraciam totam, & flumina congelaſſe.

Joannes Theologus & Evangeliſta ex exilio Patmi reverſus ætatis anno centeſimo Evangelium conſcripſit & deinde pervenit ad annum CXX. Illic autem * degens, συγγράφεται τὴν Θεολογίαν Theologiam (h. e. Evangelium) conſcripſit. Chryſoſtomus tres ejus Epiſtolas & Apocalypſin pro Canonicis habet.

Joannes Chryſoſtomus, Antiochenus, principio presbyter Antiochiæ, & Euſebii Emeſeni Philoſophi & Diodori ſectator. Hic multa ſcripſiſſe fertur in qvibus excellunt *ſermones de ſacerdotio* tum ſublimitate & elocutione, tum ſvavitate & elegantia verborum. Cum his certant *ſermones* ejus *in Davidis Pſalmos* & *in Johannis Evangelium annotationes*, & *in Matthaeum, Marcum & Lucam commentarii*. Cætera vero ejus ſcripta numerum ſuperant. Totam enim & Judaicam & Chriſtianam Scriptu-

* Epheſi intellige, ex Chryſoſtomi homilia in Joannem T. VI. p. 505. ex qvo locum hunc Suidas repetiit.

Digitized by Google

Scripturam commentariis explicavit, ut alius nemo. Plurimas etiam orationes in laudem Martyrum promte & ex tempore habuit, qvippe qvi flumine eloqventiæ ipſas Nili catarractas ſuperaret. Nullus enim mortalium ab omni ævo tanta dicendi copia abundavit, adeo ut ſolus merito aureum illud & divinum nomen conſecutus ſit. Scriptorum ejus numerum recenſere non hominis ſit ſed DEI qvi omnia cognoſcit. Hic S. Joannes vitam ſumme aſceticam agebat &c.

Joannes Grammaticus Alexandrinus cognomento Philoponus. Hujus plurima ſunt ſcripta Grammatica, Philoſophica, Arithmetica, Rhetorica & in ſacram Scripturam & contra XVIII. Procli argumenta (de æternitate Mundi) & contra Severum. Sed tamen ab Eccleſiæ doctoribus ut Tritheita rejicitur, nec in Orthodoxum Catalogum admittitur.

Joannes Philadelphienſis Lydus. Hic ſcripſit de Menſibus librum unum, & de dioſemeis ſive tempeſtatum ſignificatione alterum, itemqve Mathematica varia. Ea dedicavit Gabrieli præfecto.

Joannes cognomento Stobæus, ſcripſit florilegium variorum ſententias complectens libris qvatuor, qvod opus eſt præclarum & varia doctrina plenum, ad Epimium filium ſuum.

Joannes Damaſcenus cognomine Μανσὺρ, vir & ipſe celeberrimus & ætatis ſuæ nulli eorum qvi doctrina fuere illuſtres, ſecundus. Ejus ſcripta ſunt permulta, & præcipua Philoſophica & in Scripturam S. parallela ſelecta & canticorum ſacrorum Canones tam Jambis qvam oratione ſoluta conſcripti. Eodem tempore *Coſmas* Hieroſolymitanus floruit vir ingenioſiſſimus, & omnino Muſicam ſpirans harmonicam. Illi autem Canticorum Canones Joannis & Coſmæ nullam cum aliorum ſcriptis comparationem admiſerunt nec admittent qvamdiu hominum vita durabit.

Jobus. Habes philoſophi hujus præmia. Habes & ejus librum Homerica & Platonicâ Muſa ſvavius qvid canentem, qvi nec fabularum nec alienarum calamitatum narrationem prædicat, vel audaciſſimum Achillem, aut callidiſſimum Ulyſſem qvibus cædes ſunt triumphus; & mulierum ſtupra, præclara facinora: Sed Satanam deſcribit à nudo qvidem & inermi & ſolo ſuperatum &c.

Jobates Sthenobœæ pater, ad qvem Prœtus de interficiendo Bellerophonte litteras dedit.

Jon Chius, Tragicus & Lyricus & Philoſophus Orthomenis Xuthi F. Tragœ-

Digitized by Google

Tragœdias docere cœpit Olympiade LXXXII. Fabulas ſcripſit XII. Secundum alios XXX, vel XL. Idem ſcripſit περὶ μετεώρων καὶ συνθέτȣς λόγȣς (ſupra in Διθυραμβοδιδάσκαλοι) Hunc Ariſtophanes per jocum Ἀοῖον vocat (*matutinam ſtellam.*)

Jophon Athenienſis Tragicus, genuinus Sophoclis Tragici filius ex Nicoſtrata. Fuit & nothus ipſi filius Ariſton ex Theodoride Sicyonia. Fabulas Jophon docuit qvinqvaginta, in qvarum numero ſunt, Ἀχιλλεὺς, Τήλεφος, Ἀκταίων, Ἰλίȣ πέρσις, Δεξαμενὸς, Βάκχαι, πενθεὺς, & aliæ qvædam patris Sophoclis.

Joſephus Judæus φιλαλήθης, veritatis amans, de Joanne Baptiſta præcurſore & de Domino noſtro & Deo & Servatore JEſu CHriſto loqvitur. Fuit Matthæi ſacerdotis Hieroſolymitani F. à Veſpaſiano & Tito ejus filio captus, usqve ad Hieroſolymorum expugnationem apud illos manſit, & cum ipſis Romam profectus *libros VII. de excidio Hieroſolymitano* Imperatoribus obtulit, qvi in Bibliotheca publica ſunt repoſiti, & ob illius ſcripti celebritatem ſtatua donatus eſt. Scripſit etiam *Antiqvitatum Judaicarum libros XX.* ab exordio Mundi usqve ad XIV. annum Domitiani Cæſaris. Item *duos* alios *Antiqvitatum libros contra Appionem* Grammaticum Alex. qvi ſub Caligula à parte Gentilium legatus miſſus eſt, ut oratione qvadam Philonem accuſaret, qvæ gentis Judaicæ criminationem continet. Eſt & alius liber omnino præclarus *de principatu rationis*, in qvo martyrii Maccabæorum meminit. Hic libro XVIII. Antiqvitt. aperte fatetur, propter multitudinem miraculorum CHriſtum à Judæis interfectum fuiſſe, & Joannem Baptiſtam vere fuiſſe Prophetam, & propter cædem Jacobi Apoſtoli Hieroſolyma vaſtata fuiſſe. Sic autem de Domino noſtro JEſu CHriſto ſcribit: *Eodem tempore exſtitit JEſus vir ſapiens, ſi* &c. (Joſeph. XVIII. 4. Antiqv.). Hic Veſpaſiano prædixit Imperium (III. 14. de bello Jud.)

Jovinianus Romanorum Imp. orthodoxus qvi magnam curam geſſit Eccleſiarum, & Epiſcopos omnes ab exilio revocavit. Idem ad S. Athanaſium ſcripſit ut accuratam fidei formulam ſcripto mandatam ſecum communicaret. Ille vero ipſi miſit Epiſtolam orthodoxæ doctrinæ plenam. Hunc Jovinianum ob traditam Perſis Niſibin carminibus, parodiis & famoſis libellis proſciderunt. Idem Jovinianus ab uxore impulſus fanum pulcherrimum ab Adriano Imp. ad conſecrandam patris ſui Trajani memoriam conditam, ex qvo Julianus Bibliothecam Evnucho cuidam Theophilo fecerat, cum omnibus libris cremavit,

Digitized by Google

ipſis ejus pellicibus ignem cum riſu ſubjicientibus. Antiocheni vero indignatione adverſus Imp. accenſi famoſos libellos partim humi jactarunt ut à qvolibet tolli & legi poſſent, partim parietibus affixerunt &c. Sub Joviniano vixit *Acacius*, Cæſareæ Palæſtinæ Epiſcopus, qvi *libellum de orthodoxa fide* ſcripſit, in qvo Synodo Nicænæ aſſentitur.

Iphicrates ſutoris F. Athenienſis Orator & belli dux, qvi primus in ſpoliorum inſcriptione Ducis mentionem fecit, cum antea ſolius urbis nomen inſcriberetur.

Irenæus, (Latina lingvâ Pacatus,) diſcipulus Heliodori Metrici, Grammaticus Alexandrinus, ſcripſit περὶ τῆς Ἀθηναίων προπομπείας, *de Athenienſium more aliqvos cum honore deducendi vel proſeqvendi: De Alexandrinorum dialecto, eam ab Attica deductam eſſe, libros VII. Atticorum vocabulorum libros III. Atticæ conſvetudinis in dictione & accentu, ordine alphabetico libros III. Regulas Græciſmi, librum I. De Atticiſmo librum I.* & multa alia.

Iſæus unus decem Oratorum, diſcipulus Iſocratis & magiſter Demoſthenis, genere Athenienſis. Demetrius dicit eſſe Chalcidenſem. Hic laudatur ut Orator, & qvod Demoſthenem ſine mercede inſtituit. In adoleſcentia luxurioſus, poſtea ad bonam frugem ſe recepit. Itaqve interrogatus ab aliqvo qvis piſcis, qvæ avis eſu eſſent ſvaviſſima? Deſii, inqvit, his rebus ſtudere, qvoniam intellexi me Tantali hortos vindemiaſſe.

Iſchander, tragicus hiſtrio.

Iſidorus ſenex Peluſiota, vir clariſſimus, Philoſophus & Orator. Scripſit Epiſtolas MMM. qvibus ſacram Scripturam interpretatur.

Iſidorus Philoſophus qvi ſub fratribus (ſuis) ſi qvis alius in diſciplinis philoſophice ſe exercuit, & ſacrorum valde ſtudioſus fuit, vita Philoſophus, ſcientia non ſatis excultus & in dialecticis inexercitatus magis qvàm hebes. Ipſi adoleſcenti mirum qviddam accidit, nam ejus æqvalis, & ſororis filius annos XVIII. natus ſtatim à prima ætate divinam ingenii vim præ ſe ferens, de tecto delapſus repente vitam finiit. Omnibus igitur ingenti luctu eum proſeqventibus, ipſe per ſomnum ad Iſidorum acceſſit, eumqve ſolatus eſt.

Εἰς λατομίας. Philoxenus Poëta dithyrambicus, cum Dionyſii tyranni poëmata utpote mala ferre non poſſet, ab ipſo in lapicidinas eſt conjectus. Poſtea liberatus amicorum precibus, & rurſus audiens illa, ſurrexit, dicens

Digitized by Google

dicens ſatius eſſe in latomiis verſari qvam ipſius poëmata audire, addito dicto : οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος *domus amica, domus optima,* qvod valet de teſtudine.

Iſocrates Theodori fabri tibiarum F. Athenienſis Orator, natus Olympiade LXXXVI. i. e. poſt bellum Peloponneſiacum. Hic ob vocis imbecillitatem & in dicendo verecundiam cauſas non egit, ſed plures erudiit. Orationes ſcripſit XXXII. & anno ætatis CVI. obiit. Fratres ejus fuere Tiſippus, Theomneſtus, & Theodorus, magiſter vero Gorgias, alii Tiſiam, Erginumve vel Prodicum, alii deniqve dicunt Theramenem. Orationes ejus ſunt plurimæ.

Iſocrates Amyclæ Philoſophi F. Apolloniæ in Ponto, vel Heracleæ natus, ut ſcribit Calliſtratus Orator ; diſcipulus & ſucceſſor Iſocratis magni, & Platonis auditor. Hic cum Theodecte Oratore & Tragico, & Theopompo Chio, itemqve Erythræo Naucratita de eloqventia certavit in funere Mauſoli Caris, Regis Halicarnaſſi. Orationes ejus ſunt qvinqve : *Amphictyonia*, *Hortatoria*, *Philippo ſepulchrum non eſſe faciendum*, *De migratione*, *De ſua Republica*.

Iſter Menandri Iſtri F. Cyrenæus aut Macedo, Hiſtoricus, Callimachi ſervus & diſcipulus. Hermippus vero Paphium ipſum dicit in ſecundo libro de ſervis qvi eruditione clari fuerunt. Scripſit multa & ſoluta & ligata oratione.

Juba (Ἰόβας) Lybiæ & Mauritaniæ Rex, qvem Romani captum & virgis cæſum in triumpho duxerunt, non autem occiderunt ob eruditionem. Vixit tempore Auguſti Cæſaris, & Cleopatræ filiam Semelem, qvam ex C. Cæſare natam adoptarat, uxorem duxit. Scripſit permulta. Eodem qvo ille tempore floruit *Didymus*, Chalcenterus dictus, qvi multa contra ipſum ſcripſit.

Julianus Chaldæus Philoſophus, pater Juliani theurgi. Scripſit *de dæmonibus libros IV.* qvod opus docet modos propulſandi mala ab hominibus, omnibusqve eorum partibus, qvalia ſunt τελεσιουργικὰ χαλδαϊκά.

Julianus, jam dicti filius, vixit tempore M. Antonini Imp. Scripſit & ipſe *theurgica.* τελεστικὰ *de modis res magice conſecrandi. Oracula verſibus*, & qvæcunqve alia ſunt hujus ſcientia arcana. Qvidam tradunt hunc Romanis aliqvando ſiti laborantibus effeciſſe ut atræ nubes ſubito coactæ ingentem imbrem cum crebris tonitribus & fulguribus effunderent, idqve ſapientia qvadam effeciſſe Julianum. Alii vero *Arnuphim*, Ægyptium Philoſophum hoc miraculum ediſſe tradunt.

Julianus

Digitized by Google

Julianus Domni F. Cæſarienſis Cappadox, Sophiſta, æqvalis Callinici Sophiſtæ. Fuit ſub Conſtantino Imp.

Julianus Halicarnaſſeus Severi hæreſim renovare voluit, eumqve in finem Marinum Carris Syriæ urbe oriundum jam miſerat in Orientem ut dogma illud confirmaret, niſi paullo poſt obiiſſet &c.

Julianus *ὁ παραβάτης καὶ ἀποστάτης*, deſertor & Apoſtata, Romanorum Imp. genitus ex Dalmatio, Conſtantini Magni fratre, & Galla. Scripſit librum qvi vocatur *Cæſares* continentem omnes ab Auguſto Imperatores. Alium *περὶ τῶν τριῶν σχημάτων*, *de tribus figuris.* & Κρόνια, *Saturnalia.* Item *Miſopogonem* ſive *Antiochicum.* Et *πόθεν κακὰ, κατὰ ἀπαιδεύτους unde mala proficiſcuntur,' contra ineruditos.* Ad canem Heraclitum, *quomodo Cynice vivendum ſit. Epiſtolas* omnis generis, & alia. De Empedotimo locum è Juliani Κρονίοις affert etiam Svidas in Ἐμπεδότιμος. Oraculum Juliano datum diverſum à duobus qvæ Svidas recitat, legitur apud Cedrenum p. 253.

Juſtiniani Rhinotmeti ſucceſſorem Leontium Paulus monaſterii Calliſtrati monachus, Aſtronomus & Gregorius Cappadox, monaſterii Flori præfectus Imperio potiturum eſſe prædixerunt, qvo etiam poſtea potitus eſt. (Confer Nicephori breviarium Hiſtoricum p. 25.)

Juſtinus Philoſophus & habitu Philoſophorum utens, ex Neapolitana Palæſtina provincia, Priſci Filius, Bacchii Nepos. Hic pro Chriſtiana religione multum laboravit, & Antonino Pio ipſiusqve filiis & Romano Senatui librum *contra Ethnicos* obtulit, opprobrium Crucis non erubeſcens. Scripſit & alium librum qvem Antonini (Pii) ſucceſſoribus obtulit, M. Antonino & L. Aurelio Commodo. Eſt & alius ejus liber contra Ethnicos, in qvo *de natura Dæmonum* diſſerit, & qvartus itidem contra Ethnicos qvem inſcripſit *elenchum.* Et alius *de DEI Monarchia.* Item alius qvem nominat *Pſaltera.* Et alius *de anima.* Item *Dialogus* contra Judæos qvem *contra Tryphonem* Iudæorum Epheſiorum principem conſcripſit. Qvinetiam *contra Marcionem* inſignia ſcripta edidit. Item alium librum *contra ſectas omnes* cujus meminit in *Apologetico* qvem obtulit Antonino Pio. Hic cum Romæ commoraretur, Creſcentem Cynicum fatuum qvi contra Chriſtianos maledicta profundebat, ipſum vocans helluonem & prodigum & intemperantem & mortis metuentem, magno pudore affecit. Tandem hujus machinationibus & inſidiis factum eſt, ut tanqvam Chriſtianus pro CHriſto, ſupplicio afficeretur.

Juſtinus

Digitized by Google

Juſtinus * Romanorum Imperator ὀρθοδοξότατος ſed omnium litterarum imperitus & qvod vulgo dicitur ἀναλφάβητος.

Juſtus Tiberienſis ex provincia Galilæa qvi & ipſe *hiſtoriam Judaicam* conſcribere & *commentarios* qvosdam componere aggreſſus eſt. Sed hunc Ioſephus mendacii arguit. Scripſit autem hiſtoriam ſuam eodem tempore qvo Ioſephus.

Juvenalis poëta Latinus. Hic ſub Domitiano Romanorum Imp. vixit. Domitianus vero amabat praſinæ factionis ſaltatorem qvi Paris vocabatur. Qva de cauſa & à Senatu & à Iuvenali carpebatur. Imperator hinc Iuvenalem Pentapolin Africæ relegavit, ſaltatorem vero locupletatum Antiochiam miſit, qvi domo & balneo extra urbem ædificato ibi mortuus eſt.

Lachares Lacharis F. Athenienſis Sophiſta, diſcipulus Heracleonis Sophiſtæ Athenienſis, magiſter tum multorum aliorum tum qvi præ reliqvis clari habentur Euſtephii, Nicolai & Aſterii. Floruit temporibus Marciani & Leonis Impp. Scripſit *de colo & commate & periodo*, Διαλέξεις *diſſertationes*. Ἱστορίαν τὴν κατὰ Κορνοῦτον, *Hiſtoriam Cornuti*. *Eclogas Rhetoricas* ſecundum ordinem alphabeti. Lachares Sophiſta in diſciplinis tardior, at vultu liberali & honeſto præditus, & virtute Philoſophus potius qvam Sophiſta appellandus, qvi viſum amiſſum recuperavit, qvod & alioqvi DEO charus eſſet. Confer infra, Superianus.

Lacydes Alexandri Cyrenæi F. Philoſophus qvi fuit novæ Academiæ auctor. Scripſit *philoſophica*, item *de Natura*.

Lampon jurat anſerem, cum aliqvem decipit. Lampon erat aruſpex & vates qvem nonnulli qvoqve ducem fuiſſe ajunt coloniæ ab Athenienſibus Sybarim miſſæ. Iurabat autem per anſerem, ut avem divinandi peritam. Supra, χῆνα ὀμνύναι.

Lamprias Plutarchi Chæronenſis F. contexuit indicem operum qvæ pater ipſius de omni Græca & Romana hiſtoria ſcripſit.

Laſus Charbini F. ex Hermione Achajæ civitate, vixit Olymp. LVIII. regnante Dario Hyſtaſpis F. Qvidam eum loco Periandri, annumerant ſeptem ſapientibus. Primus ſcripſit *de Muſica*: & dithyrambo certare inſtituit & τοὺς ἐριστικοὺς εἰσηγήσατο λόγους, contentioſum dicendi genus in uſum introduxit.

Tttt Λῆμμα.

* Non de Juſtiniano ſed de Juſtino (Seniore) hæc in Svidæ Codd. Vaticanis tradi, notavit etiam H. Noris diſſ. de Synodo V. c. 2. p. 10.

Λῆμα. Ariſtophanes de Euripide & Æſchylo: λῆμα δ' ὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν &c. (ranis p.254.)

Λήμματα, prophetiæ, vel etiam apophthegmata ex proprio ſenſu animi noſtri prolata.

Leo Leonis F. Byzantius, Philoſophus Peripateticus & Sophiſta, Platonis, vel ut qvidam, Ariſtotelis diſcipulus. Scripſit *res Philippicas & Byzantinas libris VII. Teuthranicum. De Beſalo. Sacrum bellum. De ſeditionibus. Res geſtas Alexandri.* Hic legatus Athenas miſſus, cum admodum obeſus eſſet, Athenienſibus riſum movit. Atqvi, inqvit, eſt mihi uxor longe obeſior & concordes parvus lectus, diſcordes tota domus non capit. Eum Philippus his litteris perſtrinxit: *Si tantam Leoni pecuniam dediſſem qvantam à me poſtulavit, ſtatim Byzantium cepiſſem.* Veritus igitur ne à civibus obrueretur lapidibus, ἑαυτὸν ἀπῆγξε ſe ſuſpendit miſer.

Leo Alabandenſis orator ſcripſit *Caricorum libros IV. Lyciacorum libros II. Artem Rhetoricam, De ſtatibus cauſarum. Bellum ſacrum Phocenſium & Bœotorum.*

Leo Macelles Imp. Romanorum, Malcho judice πάσης κακίας καταγώγιον *omnis improbitatis diverſorium*, qvi & Hyperechium Grammaticum in exilium egit. Cum ſtipendium Eulogio Philoſopho dari juſſiſſet, & qvidam ex Evnuchis dixiſſet, hanc pecuniam in milites impendendam: utinam, inqvit, ætate mea contingat ut ſtipendia militum in doctores conferantur. Ejus temporibus fuit Acacius Patriarcha.

Leogoras, pater Andocidis Oratoris.

Leonas Sophiſta, natione Iſaurus, celebris inter ejusdem artis profeſſores Alexandriæ, qvi Proclum non ſolum eruditionis ſuæ participem fecit ſed & contubernalem adſcivit & cum uxore & liberis ſuis tam familiariter vivere juſſit, ac ſi germanus ipſius filius eſſet. Idem effecit ut principibus in Ægypto viris innoteſceret.

Leontius Tripolis Lydiæ, tempore Conſtantii Epiſcopus, qvem Philoſtorgius laudat tanqvam approbatorem Arianæ ſuæ veſaniæ. Κανόνα δ' αὐτὸν ἐκάλει τῆς ἐκκλησίας, hunc *Eccleſiæ regulam* vocabant &c.

Leontius Antiochenus Epiſc. ſe ipſum exſecuit, vir cætera qvoqve profanus: ut & Aëtius Eunomii Magiſter, qvi Arii blaſphemiam ſuis argutiis adauxit.

Leontius. Et hic Antiochiæ fuit hæreticus, contra qvem Photius Patriarcha ſcripſit. Hic de homouſio diſputavit cum Flaviano, audacia & blaſphema deliramenta proferens. Leontius

Digitized by Google

Leontius Monachus ſub Zenone vixit. Hic qvum prophetica gratia obſcuros Scripturæ locos declararet, multos viros bonos habuit qvi ad ipſum freqventer accedebant &c.

Lesbonax Mytilenæus, Philoſophus qvi vixit Auguſti temporibus, pater Potamonis Philoſophi. Scripſit plurimos libros Philoſophicos.

Λέσχαι. Cleanthes dicit Leſchas Apollini dicatas eſſe, easqve exedris eſſe ſimiles. Apollo inde dictus λεσχηνόριος. Etiam λέσχαι dicta poëmata Heraclidis Pontici, metro Phalæcio vel Sapphico ſcripta. Leſchæ, ſedes vel loca in qvæ homines de rebus Philoſophicis diſputandi gratia convenire ſolebant. Sic Hierocles libro primo Philoſophumenon.

Leſchides Poëta Epicus, Regis Eumenis in expeditionibus bellicis comes; poëtarum clariſſimus. Hujus conſvetudine etiam uſus fuit Pythias hiſtoricus & Menander medicus.

Levcon Agnuſius, Peloponneſiacis temporibus vixit. Ex ipſius dramatibus ſunt: ὄνος, ἀσκοφόρος, Φράτορες.

Libanius Antiochenus Sophiſta, clarus Juliani Apoſtatæ temporibus ad Theodoſium majorē uſqve vixit, filius Phaſganii, Diophanti diſcipulus. Scripſit infinita, & inter ea *Conſtantii Imp. encomium* & alterum *Juliani. Declamationes Rhetoricas. Epiſtolas.* Eodem tempore fuerunt Baſilius & Gregorius (Naz.) Iulianus vero licet tot negotiis implicitus, tamen & litteris ſedulo operam dabat, & in illis excellere videri volebat: Sophiſtamqve Antiochenum Libanium ſupra modum admirabatur, laudibusqve ornabat, atqve ut magno Sophiſtæ Proæreſio ægre faceret, illum huic præferebat. Acacius igitur Sophiſta dicendi valde peritus & Tuſcianus Phryx ideo eum ſemper culpabant, ejusqve judicium reprehendebant.

Linus Chalcidenſis, Apollinis & Terpſichores F. vel ut alii, Amphimari & Uraniæ, vel Uraniæ & Mercurii. Hic primus ex Phœnicia litteras in Græciam intuliſſe, Herculemqve litteras docuiſſe, & carminis Lyrici primus auctor fuiſſe fertur.

Linus alter Thebanus junior, Philoſophus.

Linus genus hymni, ut pæan.

Lityerſes, genus cantionis meſſoriæ, à Lityerſe Midæ F. qvem Hercules ſuſtulit.

Λόγια oracula qvæ oratione ſolutâ concepta ſunt, χρησμοὶ verſibus.

Λογογράφος cauſarum vel orationum forenſium ſcriptor. λογοποιὸς pro

Digitized by Google

Hiſtorico uſurpatur ab Iſocrate & Herodoto. Sic etiam vocatur inventor fabularum & apologorum.

Lollianus Epheſius Sophiſta, Iſæi Aſſyrii diſcipulus, Adriani Cæſaris temporibus fuit & multa ſcripſit.

Longinus Caſſius Philoſophus, Porphyrii Philoſophi magiſter, vir magna doctrina acriqve judicio præditus. Vixit ſub Aureliano Imp. & ab eo occiſus eſt, qvod cum Zenobia Odenati uxore conſpiraret. Scripſit *de oratione contra Phidiam. Dubitationes Homericas. An Homerus fuerit Philoſophus. Problemata Homerica & ſolutiones libris duobus. Qvænam contra fidem hiſtoriæ tanqvam hiſtorica enarrent Grammatici. De vocabulis apud Homerum multas ſignificationes habentibus libros IV. Atticorum vocabulorum editiones duas, ſecundum ordinem litterarum digeſtas. Vocabula Antimachi & Heracleonis.* & alia multa.

Lucas Evangeliſta titulos habet LXXXIII. capita CCCXLVIII.

Lucianus Samoſatenſis, blaſphemi vel dyſphemi cognomen tulit, vel athei potius qvod in dialogis ſuis ea qvæ de Diis dicuntur, ut ridicula exagitat. Fertur ſub Trajano Imp. & antè vixiſſe. Primum Antiochiæ in Syria cauſidicus, & cum hoc ei non bene cederet, ad ſcribendum ſe contulit & infinita ſcripſit. A canibus dilaceratus fertur homo impius, qvi lingvæ ſuæ rabie ipſam veritatem inſectatus fuit. Nam in Peregrini vita Chriſtianam religionem perſtringit, & ipſi CHriſto maledicit homo ſceleratiſſimus. Qvamobrem & in hac vita juſtas furoris ſui pœnas dedit, & in futura ignis æterni cum Satana hæres erit.

Lucianus Martyr, Samoſatenus vir nobilis prima ætate Macarii ſacrorum librorum interpretis conſvetudine Edeſſæ uſus, deinde ad vitam ſolitariam animum adjecit. Ad ſacerdotium hinc proceſſit, & presbyter Antiochiæ factus magnam ſcholam illic inſtituit. Hic cum animadvertiſſet in ſacros libros multa adulterina irrepſiſſe, tum longo tempore & crebra transſcriptione, tum qvod profani qvidam homines pervertere nonnulla auſi eſſent, ipſe omnes ex lingva Hebraica, qvam accurate callebat, in integrum reſtituit, plurimumqve laborem in eorum emendationem contulit &c. Epiſtolas etiam edidit, utiqve præſtantiſſimas ex qvibus facile conſtat qvalis fuerit viri hujus de rebus divinis ſententia. Martyrium obiit Nicomediæ in Bithynia ſub Maximiano.

Lucius Catilina teterrimum facinus auſus &c. Sed Cicero vir ſingulari eloqven-

Digitized by Google

eloqventia & in deprehendendis conſiliis non mediocri ſollertia præditus, præterea in rebus multo ante proſpiciendis acutiſſimus, cum ejus conjurationem patefeciſſet, hoſtemqve (in Senatu) ipſum declaraſſet, urbe expulit.

Lupercus Berytius Grammaticus, qvi paullo ante tempora Claudii ſecundi Imp. vixit. Scripſit *de particula ἂν libros III. De pavone. De ſqvilla piſce. De gallo apud Platonem.* Κτίσιν ſive *origines Arſinoëti in Ægypto. Vocabula Attica. Artem Grammaticam. De generibus maſculinis, fœmininis & neutris libros XIII.* in qvibus multa rectius tradit qvàm Herodianus.

Lycis, qvi & Lycus, ab Ariſtophane ut poëta frigidus perſtringitur. Phrynichus, Lycis & Amipſias tres Comici habebantur ſubfrigidi. Phrynichus in Comœdiis auditores plerumqve tædio afficiebat. Idem à Comicis etiam perſtringebatur ut peregrinus ob mala poëmata & qvi à propoſito aliena diceret, & inſvavi metro in carminibus ſcribendis uteretur. Fuerunt & alii tres Phrynichi.

Lycophron Chalcidenſis ex Eubœa, filius Soclis, adoptatus à Lyco Rhegino, Grammaticus, & Tragicus unus de plejade. Ejus tragœdiæ ſunt: Αἰόλος, Ἀνδρομέδα, Ἀλήτης, Αἰολίδης, Ἐλεφήνωρ, Ἡρακλῆς, Ἱκέται, Ἱππόλυτος, Κασσανδρεῖς, Λάϊος, Μαραθώνιοι, Ναύπλιος, Οἰδίπους α΄, β΄, Ὀρφανὸς, Πενθεὺς, Πελοπίδαι, Σύμμαχοι, Τηλέγονος, Χρύσιππος. Ex his *Nauplium* emendatum ſecunda vice iterum in ſcena exhibuit. Scripſit & *Alexandram*, poëma obſcurum.

Lycurgus Spartanus à Patrocle genus ducens, legislator, qvem ajunt à Creta, vel ab ipſo Deo (Apolline) leges ſuas accepiſſe. Hic à Pythia Deus appellatus eſt &c. Natus fuit octavo poſt Trojanum bellum anno, patruus Charilai, Spartani Regis: Eunomi frater. Spartanis imperavit annos XLII. qvo etiam tempore leges tulit, cum tutor eſſet fratris filii, qvi ipſe qvoqve regnavit annos XVIII. & poſt eum Nicander annos XLVIII. Scripſit leges.

Lycurgus Lycophronis F. Athenienſis, genere Eteobutades, unus ex decem oratoribus, qvibus Demoſthenes etiam accenſetur. Hic vita ſine crimine transacta; morbo deceſſit relictis filiis, qvos Demoſthenes orator exul calumniis vexatos oratione defendit. Genuinæ orationes ejus qvæ adhuc exſtant * ſunt iſtæ: *Contra Ariſtogitonem. Contra Autolycum. Contra Leocratem. Contra Lycophronem duæ. Contra Paſiclem. Contra Menæchmum. Contra Demadem. Apologia adverſus eundem de redditis à ſe rationibus adminiſtratæ Reip. Adverſus Iſchyriam.* πρὸς τὰς μαντείας. *Adver-*

* De Svidæ temporibus intellige.

Adverſus divinationes. De adminiſtratione Reip. De ſacerdote fœmina. De ſacerdotio. Epiſtola & alia qvædam.

Lycus qvi & Butheras dictus eſt, Rheginus, Hiſtoricus, pater (adoptione) Lycophronis Tragici. Vixit ſub Alexandri M. ſucceſſoribus, & à Demetrio Phalereo inſidiis appetitus fuit. Scripſit hiſtoriam Libyæ & Siciliæ.

Λυδοὶ Μάγνητος, drama Magnetis Comici, *Lydi*, ab eo emendatum denuo in ſcena exhibitum fuit.

Lynceus Samius Grammaticus Theophraſti diſcipulus, frater Duridis Hiſtorici qvi & Sami tyrannus fuit, Menandri Comici æqvalis, qvem in commiſſionibus dramatum vicit.

Lyſias Cephali F. Syracuſanus, diſcipulus Tiſiæ & Niciæ, unus ex decem Oratoribus. Natus eſt Athenis qvo pater migraverat, idemqve anno ætatis decimo qvinto cum duobus fratribus Thurios in coloniam profectus eſt. Poſtea vero qvum partibus Athenienſium nimis ſtuderet, inde pulſus Athenas rediit anno ætatis XLVII. *Orationes* ejus genuinæ perhibentur eſſe ultra CCC, & præter eas aliæ de qvibus ambigitur. Dictionis ejus puritatem nemo imitatus eſt præter Iſocratem. Scripſit etiam *artem oratoriam* & *δημηγορίας conciones*, itemqve *encomia* & *orationes funebres* & *Epiſtolas VII.* unam pragmaticam, reliqvas vero amatorias, qvarum qvinqve ſunt ad adoleſcentulos.

Lyſimachus cujus meminit Demoſthenes in oratione de immunitatibus, erat Ariſtidis juſti filius: At Lyſimachus cujus meminit Lycurgus, erat vilis poëta melicus.

Lyſippus, ex cujus dramatibus ſunt Βάκχαι, ut meminit Athenæus III. & VIII. Dipnoſophiſt. Sunt & aliæ ejus comœdiæ, ut Θυρσοκόμος.

Macarii duo fuere celebres ob abſtinentiam moresqve & ob miracula. Alter erat Ægyptius. Alter Alexandrinus in hoc uno diſcrepabat ab Ægyptio, qvod hilarior eſſet, & comitate qvadam juniores ad diſciplinam monaſticam alliceret. Horum diſcipulus Evagrius, qvi primum à Gregorio Theologo CPoli diaconus ordinatus, poſtmodum una cum illo in Ægyptum ad illos profectus eſt. Hic libros ſcripſit valde utiles, qvorum unus *Monachus* inſcribitur ſeu de virtute activa: alter *Gnoſticus* vel de iis qvi ſcientiam conſeqvi meruerunt, in centum diviſus capita. Tertius *antirrheticus* contra tentatores dæmones, capitibus octo ſecundum numerum octo cogitationum. Scripſit præterea

progno-

Digitized by Google

prognoſtica problemata ſexcenta. Deniqve στιχηρὰ β′ *duos libros aphoriſmorum*, alterum ad Monachos qvi in cœnobiis degunt, alterum ad virginem. &c.

Macedonius Novatianos qvosdam ad Arianum dogma impellere conatus eſt, & reliqvias Conſtantini in alium locum tranſtulit, deniqve depoſitus &c. ex Socratis II. 38.

Macedonius alius, qvi ſub Juliano Apoſtata vitam martyrio finiit.

Machaon, nomen Medici, ut & Chiron Centaurus.

Mæonides, Homerus. Vetus epigramma: εἰ δ' ἑάλως, συγγνωςόν, ἐπεὶ καὶ κοίρανος ὕμνων μαιονίδας γρίφων ἰχθυβόλων ἔθανε. *Si captus es, venia tibi danda eſt, qvoniam & principi hymnorum, Homero ænigma piſcatorum, mortem attulit.*

Magia, invocatio dæmonum beneficorum, boni alicujus efficiendi cauſſa, &c. ſupra in γοητεία.

Μαγική. hanc Medi & Perſæ invenerunt.

Magi apud Perſas vocantur Philoſophi & Philothei, qvorum princeps fuit Zoroaſtres, & poſt eum Oſtanæ & Aſtrampſychi.

Magnes ex Icario urbe Atticæ, Comicus qvi adoleſcens Epicharmum ſenem attigit. Docuit Comœdias novem, vicit bis: antiqvæ Comœdiæ poëta. Ariſtophanes (in Eqvitibus) alludit ad drama Magnetis, Βαρβιτιςὰς & ὄρνιθας. Scripſit etiam Λυδὸς (ſupra *Lydi*) & ψῆνας & βατεάχους. Genus coloris βατεάχιον, qvo hiſtriones faciem illinebant, anteqvam larvarum uſus repertus eſſet.

Magnes vir Smyrnæus, poëſi & muſica arte inſignis, idemqve forma egregia, urbes circuibat & carmina ſua publice recitabat. Hujus amore tum alii multi, tum Gyges maxime ardebat &c.

Major (Μαίωρ) Arabius Sophiſta, ſcripſit *de ſtatibus cauſarum libros XIII.* idem æqvalis Apſinæ & Nicagoræ ſub Philippo Imperatore & antè.

Malchus Byzantius Sophiſta. Scripſit *Hiſtoriam* ab Imperio Conſtantini usqve ad Anaſtaſium, in qva res geſtas Zenonis & Baſiliſci & conflagrationem publicæ Bibliothecæ & ſtatuarum Auguſtalis, & alia qvædam commemorat, ſtilo utens gravi, & Tragici inſtar ea, qvæ acciderunt, exaggerans.

Μᾶλλον ὁ Φρύξ. Septem ſapientes Græciæ à Crœſo interrogati qvis omnium eſſet beatiſſimus? alii reſponderunt feras animantes, eas enim pro libertate mori. Alii ciconias, eas qvippe ſine lege, duce natura juſtitiam colere. Solon vero dixit neminem ante obitum. Tunc

adſtans

adſtans Æſopus fabulator, tantum, inqvit, cæteros ſuperas, qvantum mare fluvios. Crœſus autem hoc audito dixit, magis ipſe Phryx.

Manæchmus Alopeconneſius, Philoſophus Platonicus, ſcripſit *Philoſophica, & in Platonem de Rep. libros III.*

Manæchmus Sicyonius filius Alcibii vel Alcibiadis, hiſtoricus qvi ſub Alexandri M. ſucceſſoribus vixit. Scripſit *hiſtoriam Alexandri Macedonis.*

Manæthos Mendeſius, ſacerdos Ægyptius, ſcripſit de compoſitione * *κυφίων.*

Manæthos, Dioſpolitanus Ægyptius vel Sebennytes. Scripſit *Phyſiologica. Apoteleſmatica* verſibus hexametris, & alia qvædam *Aſtronomica.*

Maneros & Perimanos, nomina cantionis. Eubulus Campylione.

Manes. Hic execrabilis homo ſub Aureliano Imp. extitit, ſe CHriſtum & Spiritum S. eſſe comminiſcens, & XII. diſcipulos ut CHriſtus ſecum habens, qvi cum ex omnibus hæreſibus qvæ in iis mala erant collegiſſet, ex Perſide, Dei permiſſu in ditionem Romanam venit. Hic qvi & Manes & Scythianus vocabatur, fuit genere Brachman, præceptoremqve habuit Buddam, Terebinthum antea vocatum qvi Græcorum litteris inſtitutus Empedoclis ſectam adamavit, duo principia inter ſe contraria ſtatuentis litem & amicitiam. In Perſidem autem ingreſſus ex virgine ſe natum eſſe dicebat & in montibus educatum. Qvinetiam conſcriptis qvatuor libris unum eorum vocavit *Myſteriorum*, ſecundum *Evangelium*, tertium *Theſaurum*, qvartum *Capitum.* Atqve Buddas qvidem iſte ab impuro ſpiritu contritus interiit; Mulier vero apud qvam diverſabatur, bona ejus & profanos libros per hæreditatem adepta, puerum ſeptennem emit nomine Cubricum qvem literas docuit & manumiſit heredemqve inſtituit. Hic in Perſide Manem ſe vocavit, & Buddæ libros venditavit pro ſuis. Eum Rex Perſarum vivum excoriavit, qvod filio ipſius cauſa mortis extitiſſet. Hic Manes Vetus Teſt. rejecit, Novum ut boni Dei admiſit &c. Paulus qvidam Manetis æqvalis, Antiochiæ magnæ Epiſcopus Dominum nudum hominem eſſe dixit ut unum de Prophetis. Ab hoc Pauliani.

Marcellinus qvi principatum tenuit liberum Dalmatiæ & Illyriorum in Epiro habitantium, Romanis diſciplinis inſtitutus divinationisqve peritiſ-

* κῦφι mixtura ſedecim ſpecierum in uſum ſacrum adhibenda. Vide Plutarhum de Iſide & Oſiride p. 383. ſeq.

Digitized by Google

peritiſſimus & eruditionis amantiſſimus. Huic familiaris fuit Salluſtius Philoſophus.

Marcellus, Magiſter Arcadii Imp. omnibus virtutibus ornatus vel potius ἀρετή τις ἔμψυχος, *virtus qvædam animata*.

Marcellus Pergamenus Orator, ſcripſit librum *Adrianus*, ſive de regno.

Marcellus Sidetes Medicus ſub M. Antonino. Hic ſcripſit verſibus heroicis *de re Medica libros XLII.* in qvibus etiam de morbo lupino hominum ſive lycanthropia.

Marcellus Dux militum ſub Commodo, ut per totam noctem vigilare videretur, qvotidie ſub veſperam præſcribebat duodecim tabellas *δώδεκα γραμματεῖα οἷά γε ἐκ φιλύρας ποιεῖται*, earumqve alias aliis horis ad diverſos perferri curabat &c.

Marcianus Valentis Imp. & Angelii Epiſcopi CPol. tempore vixit, vir clarus qvi olim in palatio militaverat, tunc presbyter Eccleſiæ Novatianorum, Anaſtaſiam Imperatoris filiam Grammatica docuit.

Marcianus familiaris Muſonio Pamphylio, vir ad omnem virtutem inſtar regulæ exactus. Viros enim probos ad ſe alliciebat Muſonius ut magnes ferrum, ita ut ſi qvis audiret aliqvem eſſe Muſonii amicum, eum bonum virum eſſe, ſcire licebat.

Marcianus ſub Zenone floruit, presbyter in oratorio delectus plurimum valuit apud (magiſtrum Officiorum Zenonis) Illum, Epicureis placitis qvotidie ſe ipſum corrumpens, mundum ſua ſponte natum eſſe dicebat &c.

Marcion hæreſiarcha.

Marcus Antoninus Romanorum Imp. omni laude dignus Philoſophus qvi tum alios, tum poſtremo Sextum Philoſophum è Bœotia oriundum Romæ audivit, crebro ad eum ventitans, ædesqve ejus freqventans. Eum igitur Lucius qvidam rhetor, Herodis Rhetoris Athenienſis diſcipulus prodeuntem interrogavit qvonam iret, & cujus negotii cauſa. Cui Marcus, *Etiam ſeni*, inqvit, *decorum eſt diſcere. Eo igitur ad Sextum Philoſophum, ut diſcam ea qvæ nondum ſcio.* Tum Lucius manu in cœlum ſublatâ, *o ſol*, inqvit, *Romanorum Imp. jam ſenex, ſumta tabella, doctoris domum freqventat; Rex vero meus Alexander anno ætatis XXXII. obiit.* Scripſit *de vita ſua* τοῦ ἰδίου βίου διαγωγὴν *libros XII.* Eum facilius eſt admirari qvàm laudare, qvod oratio nulla hujus viri virtutibus æqvari poſſit &c.

Mares Chalcedonis in Bithynia Epiſcopus Julianum parabatem Fortunæ

Digitized by Google

immolantem CPoli, inſectatus vocavit impium, Apoſtatam, atheum. Ille ad Marem oculorum ſuffuſione laborantem præ ſenio, *Neqve tuus ille Deus Galilæus te ſanare poſſit.* Cui Mares: *Gratias ago Deo qvi me luminibus orbavit, ne tuum vultum videam qvi ſic in impietatem prolapſus es.* Julianus inde martyrii honorem Chriſtianis invidens à Diocletiani qvidem crudelitate abſtinuit, at lege lata Chriſtianis interdixit ne humanioribus diſciplinis inſtituerentur, ne ſi lingvam, ut ajebat, acuiſſent, gentilium dialecticis expeditius reſponderent. Per varias artes etiam perſvaſit qvibusdam, inter hos Hecebolio Sophiſtæ, ut idolis immolarent.

Margites qvi à Comicis ob ſtultitiam deridetur. Ajunt eum ultra qvinqve numerare non potuiſſe &c.

Marianus Marſi cauſidici qvi Româ Eleutheropolin Palæſtinæ primæ opidum migravit, filius, præfectus urbis Romæ, Conſularis, & qvod illuſtrius eſt, Patricius tempore Anaſtaſii Imp. ſcripſit *Metaphraſin Theocriti*, jambis 3150. *Apollonii Argonauticorum*, jambis 5608. *Callimachi Hecales, Hymnorum, Cauſarum & Epigrammatum* jambis 6810. *Arati*, jambis 1140. *Nicandri theriacorum*, jambis 1370. & alias multas metaphraſes.

Marinus ſuſcepta Procli ſchola, cum Iſidorum Philoſophum inſtituiſſet Ariſtotelica doctrina, & is Athenas iterum veniſſet communi præceptore defuncto, oſtendit ei prolixum *commentarium* à ſe conſcriptum *in Platonis Philebum*, ſed ille dixit ἱκανὰ εἶναι τὰ τοῦ διδασκάλου ſufficere qvæ Proclus in illum dialogum ſcripſiſſet. Statim itqve illum flammis dedit. Etiam per litteras ex Iſidoro qvæſivit & ad eum argumenta miſit qvibus probaret *Parmenidem* Platonis non eſſe de Diis ſed de formis. Sed ille pluribus argumentis Marino reſpondens veriſſimam eſſe probavit dialogi illius de Diis expoſitionem. Qvare niſi jam liber fuiſſet editus, etiam hunc fortaſſis aboleviſſet. Fortaſſe etiam obſtitit ſomnium, nam Proclus dixit ſe ſomniaſſe futurum ut Marinus in Parmenidem commentarios ſcriberet.

Marpſias orator garrulus & turbulentus, cujus meminit Ariſtophanes.

Marſyas Periandri F. Pellæus hiſtoricus initio litterator (γραμματοδιδάσκαλος) frater Antigoni qvi poſtea Rex fuit, & una cum Rege Alexandro educatus. Scripſit *Macedonica libris X.* à primo Rege Macedorum ad Alexandri Philippi F. expeditionem in Syriam poſt conditam Alexandriam. *Attica libris XII.* itemqve *Alexandri educationem.*

Marſyas

Marſyas Critophemi F. Philippenſis Hiſtoricus, junior.

Marſyas Marſi F. Tabenus, * Hiſtoricus, ſcripſit Ἀρχαιολογίαν ſive *Antiqvitates libris XII.* Μυθικὰ *fabuloſa libris VII*, & alia qvædam de patria ſua.

Marſyas temporibus Judicum Judaicorum, vir ſapiens, artis muſicæ peritus, qvi tibias arundineas & æreas invenit &c.

Matreas, λαοπλάνος impoſtor, qvi beſtiam alere ſe dicebat qvæ ipſa ſeſe comederet. ** Qværitur qvænam fuerit illa Matreæ bellua. Compoſuit etiam *qvæſtiones* ad inſtar problematum Ariſtotelis, ex qvibus erat & hæc: Qvare ſol occidens dicatur δύειν & non κολυμβᾷν.

Matthæus Evangeliſta habet titulos LXVIII. capita CCCXV.

Mauricius Romanorum Imp. fertur verborum magnificentiam plurimi feciſſe & eruditos maximis honoribus affeciſſe &c. Infra in Menandro protectore.

Maximus Tyrius Philoſophus qvi Romæ ſub Commodo vixit. Scripſit *de Homero & qvæ ſit apud eum antiqva Philoſophia. Rectene Socrates fecerit qvod accuſatus non reſponderit.* Item alias qvasdam qvæſtiones Philoſophicas.

Maximus Epirota vel Byzantius Philoſophus, Juliani Cæſaris parabatæ magiſter. Scripſit *de inſolubilibus objectionibus. De principiis. De numeris. Commentarium in Ariſtotelem*, & alia qvædam ad eundem Julianum.

Μεγαρίσαι, megarizare, ſive Philoſophi Megarenſis ſectam ſeqvi. Stilpo ex Megaris urbe Græciæ oriundus erat, qvi copia verborum & dexteritate diſſerendi cæteros adeo ſuperavit, ut tota propemodum Græcia ipſum ſpectans ſectam Megaricam amplecteretur.

Melanippides Critonis F. Melius natus Olympiade LXV. Scripſit *Dithyramborum* libros qvamplurimos & *poëmata verſu heroico* & *Epigrammata* & *elegias* & alia plurima.

Melanippides, ſenioris ex filia nepos, Critonis F. & ipſe Lyricus: qvi in compoſitione Dithyramborum plurima innovavit, & apud Perdiccam Regem degens, illic vitam finiit. Scripſit & ipſe *Cantica Lyrica* & *Dithyrambos*.

Melanopus, affinis Diophanti Oratoris.

Meleſermus Athenienſis, Sophiſta. Scripſit *meretriciarum Epiſtolarum libros XIV. Ruſticarum unum. Culinarium Epiſtolarum unum. Convivalium librum unum.*

* Ex Tabi, Arabiæ civitate.

** videtur Matreæ bellua fuiſſe *ignis*, ut lapis mirificus Pipini apud Thuanum libro VI. & Morhoſium lib. 1. Polyhiſt. cap. 13.

Digitized by Google

Melitus Mari F. Athenienſis Orator qvi cum Anyto Socratem accuſavit & Tragœdias ſcripſit. A Comicis autem perſtringitur ut poëta frigidus & malitioſo ingenio præditus. Ariſtoph. σχολιὰ Μελίτυ Καρικῶν αὐλημάτων. Carmina vero Carica erant lugubria.

Melitus vixit temporibus Zenonis Eleatæ & Empedoclis. Scripſit *de ente.* In Reip. adminiſtratione adverſatus eſt Pericli, & cum Samiorum dux eſſet, navali prælio pugnavit cum Sophocle Tragico, Olympiade LXXXIV.

Menander Athenienſis Comicus antiqvus.

Menander alius Athenienſis Diopithis & Hegeſiſtrates F. qvi omnium ſermone celebratur. Novæ Comœdiæ poëta, ſtrabo qvidem oculis, ſed acuto ingenio præditus & in mulierū amorem effuſus. Scripſit *Comœdias CVIII.* itemqve *Epiſtolas ad Ptolemæum Regem*, & oratione proſâ plurima alia.

Menander Laodicea ad Lycum fluvium ſita oriundus Sophiſta ſcripſit *commentarios in Hermogenis artem* & *Minuciani progymnaſmata*, & alia.

Menander Protector, Hiſtoricus qvi ſic de ſe ipſo ſcribit: Pater mihi erat Euphratas Byzantio oriundus, minime ille qvidem eruditus. Herodotus frater germanus, qvi Legum doctrinâ deguſtatâ ſtatim ab harum ſtudio receſſit. Ego vero hujus ſtudii qvod abſolvi profeſſione non ſum uſus ſed ad decurſiones eqveſtres & ſaltationes pantomimorum & palæſtram me contuli. Poſteaqvam vero Mauricius imperium capeſſivit, princeps qvi & populi ſalutem provide curabat & Muſas amabat, poëmatibusqve & hiſtoriis audiendis qvam plurimum delectabatur, utpote qvi magnam noctis partem in ſtudiis ipſe conſumeret, & ingenia hebetiora munificentiâ ſua excitaret & acueret: tunc ego dolens mecum reputare cœpi non oportere me vitam adeo inertem agere, & ad hanc hiſtoriam ſcribendam me appuli qvam poſt defunctum Agathiam ſum auſpicatus.

Menecrates Comicus. drama ejus μανέκτωρ ſive Ἑρμιονεύς.

Menecrates Syracuſanus Medicus, qvi ſacrum morbum curans nullam mercedem recipiebat, ſed à ſanatis poſcebat ut ſe ipſius ſervos faterentur. Idem Jovem ſe appellabat, eosqve qvos ſanaverat Deos, unicuiqve nomen imponens, uni Mercurii, alteri Apollinis.

Menelaus Ægæus poëta Epicus; ſcripſit *Thebaidem libris XII.* & alia.

Menippus Cynicus. vide infra in Φαιός.

Menippus Comicus. Ex ejus dramatibus ſunt *Cercopes* & alia.

Meſo-

Meſomedes Cretenſis Lyricus qvi Adriani temporibus vixit, ejus libertus vel ex præcipue dilectis. Scripſit *encomium Antinoi*, qvi Adriano erat in deliciis, & alia diverſa carmina. Antoninus Syllæ ſepulchrum repertum inſtauravit, & Meſomedi, qvi cantica Lyrica conſcripſit, cenotaphium exſtruxit: huic qvidem qvod cithara canere didiciſſet, illi vero qvod ejus crudelitatem imitaretur.

Metagenes Athenienſis, ſervi F. Comicus. Ex ejus dramatibus ſunt: *αὖραι, μαμμάκυθος, Θουριοπέρσαι, Φιλοθύτης, Ὅμηρος ἢ ἀσκηταί.*

Μετὰ λέσβιον ᾠδόν. Lacedæmonii Lesbios citharœdos primos advocaverunt, deinde Terpandrum qvi ob cædem exulabat, accerſiverunt Antiſſâ, qvi ipſorum animos compoſuit, & ſeditionem ſedavit &c.

Methodius Olympi in Lycia aut Patarorum & poſtea Tyri Epiſcopus, nitido compoſitoqve ſermone *adverſus Porphyrium libros* compoſuit, & *Convivium decem virginum.* Item *de reſurrectione* opus egregium contra Origenem, & adverſus eundem *de Pythoniſſa* & *de libero arbitrio.* Scripſit etiam *in Geneſin* & *in Canticum Canticorum* commentarios, & multa alia qvæ vulgo lectitantur. Hic in extrema perſecutione ſub Decio & Valeriano in Chalcide urbe Orientis, martyrio coronatus eſt.

Meton Mathematicus: & Metonis annus. Hic Meton fuit præſtantiſſimus Medicus & Aſtronomus. In Colono eſſe inſtrumentum qvoddam ab eo dedicatum, ait Calliſtratus. Euphronius eum ex Colono populo Atticæ oriundum eſſe. Ante Pythodori ætatem vero heliotropium erat in comitio qvod nunc eſt ad murum in Pnyce. Vel qvia in Colono fontem fabricavit, vel ſimulacrum, vel inſtrumentum aliqvod Aſtronomicum confecit. Phrynichus in *μονοτρόπῳ*:

Τίς δ' ἐστὶν ὁ μετὰ ταῦτα ταύτης φροντίζων;
Μέτων ὁ Λευκονοεὺς, οἶδ' ὅτι κρήνας ἄγων.

Μέτρειοι. Aſclepiodotus cum Athenis diſceſſiſſet & Seleucian Syriæ perveniſſet, ſe in toto illo itinere in tres tantum homines modeſtos & bonos incidiſſe dixit, Antiochiæ in Ilapium Philoſophum, Laodiceæ qvæ eſt urbs Syriæ proxima, in Marem, omnium ætatis noſtræ hominem juſtiſſimum, cui Ariſtidis cognomen erat, & in Domninum Philoſophum.

Metrophanes ex Eucarpia opido Phrygiæ oriundus, Sophiſta, ſcripſit *de Phrygia libros II. De formis orationum. De ſtatibus cauſarum. Commentarium in Hermogenis artem Rhetoricam. Commentarium in Ariſtidem.*

Metrophanes Corneliani Rhetoris F. ex Lebadia Bœotiæ civitate Sophiſta

 ſcripſit

Digitized by Google

ſcripſit *de generibus dicendi qvibus uſi ſunt Plato, Xenophon, Nicoſtratus, Philoſtratus. Declamationes. Orationes panegyricas.*

Metrophanes à Lachare genus ducens. Hic cum adhuc puer eſſet, exclamavit, *ego ſum Ariſtophanes ille calvus.* Deinde interrogantibus qvid dixiſſet, reſpondit ſe nihil meminiſſe eorum qvæ dixerat. Adverſus hunc Superianus librum ſcripſit.

Michaël Syncellus Hieroſolymitanus ſcripſit encomium magni Dionyſii.

Mimnermus Ligyrtiadæ F. Colophonius vel Smyrnæus vel Aſtypalæenſis, poëta elegiacus. Vixit Olympiade XXXVII. ita ut ſeptem Sapientibus fuerit antiqvior. Qvidam vero dicunt ipſum eodem qvo illi tempore floruiſſe. Vocabatur etiam Ligyſtiades διὰ τὸ λιγύ, à ſvavi & arguto cantu. Scripſit multa.

Minucianus Nicagoræ Sophiſtæ F. Athenienſis Sophiſta qvi Galieni temporibus vixit. Scripſit *Artem Rhetoricam* & *Progymnaſmata* & *Orationes varias.*

Mithæcus Grammaticus. Scripſit ὀψαρτυτικὰ *de condimentis ciborum*, κυνηγητικὰ *de venatione* & alia.

Mnaſeas Berytius. Scripſit *artem Rhetoricam*, itemqve *de nominibus Atticis.*

Mneſimachus mediæ Comœdiæ poëta. Ex dramatibus ejus ſunt Ἱπποτρόφος, Βούσιρις, Φίλιππος, ut teſtatur Athenæus in Dipnoſophiſtis.

Molones duo fuerunt, hiſtriones & graſſatores.

Molpagoras apud Cianos fuit vir ad dicendum & agendum promtus, ſed ingenio popularis & ambitioſus &c. (è Polybio)

Μονῳδεῖν. Carmina tragica qvæ in ſcena recitantur, ſunt lamenta. Ariſtoph. εἶτ' ἀνέτρεφον μονῳδίαις Κηφισοφῶντα μιγνύς. *Deinde alui eum monodiis, iisqve Ciphesophontem immiſcui.* Hic Ciphesophon ſervus erat, qvi eum in carminibus componendis plurimum adjuvabat &c.

Morſimus & Melanthius Poetæ Tragici, qvos perſtringit Ariſtoph. Morſimus Philoclis F. poeta frigidus & oculorum Medicus. Melanthium reprehendit ut helluonem Eupolis in κόλαξιν.

Μόρσιμος. De Apollonio Tyaneo, vide ſupra in Domitiano.

Morychus poeta Tragicus qvi ut helluo à Comicis perſtringitur.

Morychus, Teleas, Glaucotes ob veneficia male audiebant.

Moſchus Syracuſanus Grammaticus Ariſtarchi diſcipulus qvi ſecundus eſt à Theocrito poeta Bucolico. Scripſit & ipſe *Bucolica.*

Moſchus malus Citharœdus, qvi multos verſus uno ſpiritu caneret. Carmen Bœotium invenit Terpander, ut & Phrygium.

Moſes

Digitized by Google

Moſes Propheta & Legiſlator. Hujus anno LXXX, filii Iſraelis ex Ægypto egreſſi ſunt &c.

Moſo, mulier Hebræa à qvâ ſcripta eſt Lex Hebræorum, ut tradit Alexander Polyhiſtor.

Muſæus Eleuſinius, Athenienſis, Antiphemi & Helenæ F. poetæ Epicus & Orphei diſcipulus, vel potius eo antiqvior. Floruit tempore Cecropis ſecundi. Scripſit *præcepta ad Eumolpum* filium verſibus qvater mille & alia plurima. Antiphemus, filius fuit Euphemi, nepos Ecphanti, pronepos Cercyonis qvem debellavit Theſeus.

Muſæus Thebanus, Thamyræ F. Philammonis nepos, poeta Lyricus qvi multo ante bellum Trojanum vixit. Scripſit verſus Lyricos & cantica.

Muſæus Epheſius poeta Epicus τῶν εἰς τοὺς περγαμηνοὺς καὶ αὐλὸς κύκλους, unus ex numero eorum qvi in Muſeum Pergamenum allecti erant. Scripſit *Perſeidis libros X.* itemqve *in Eumenem & Attalum*.

Muſæus Philoſophus apud Græcos. * Lyſias in Oratione contra Mixidemi accuſationem, ſi modo is verus ejus auctor ſit: *Pueros ipſi pediſſeqvos duos eſſe, qvorum alterum voces Muſæum, alterum Heſiodum. Id autem reum ſtudio feciſſe patet.* Muſæum vero alii Thracem eſſe dixerunt, alii indigenam & Eleuſine oriundum.

Muſonius Capitonis F. Tyrrhenus ex Bulſinio civitate, Dialecticus & Philophus Stoicus qvi vixit ſub Nerone, Apollonii Tyanei & multorum aliorum diſcipulus, ad qvem & Epiſtolæ feruntur Apollonii, & illius ad Apollonium. Hic ob confidentiam & arguendi ſtudium & immodicam libertatem à Nerone interfectus eſt. Feruntur ejus *orationes* & *Epiſtolæ* diverſæ Philoſophicæ. De hoc Muſonio (Julianus) parabates in Epiſtola ſic ſcribit: *Contumeliam qva præſes Græciæ nos affecit, tanta animi celſitudine tuliſti, ut nihil horum in te factum putaris. Qvod autem illi urbi opem ferre velis, eiqve ſtudeas in qva ſcholas habuiſti, animi philoſophici eſt argumentum. Qvare mihi videtur prius qvidem illud Socrati convenire, hoc vero poſterius Muſonio. Nam ille fas eſſe negabat virum bonum ab ullo improbo lædi. Hic vero murorum curator erat qvum ipſum Nero exulare juſſit.*

Muſonius, vir rerum gerendarum prudentia inſignis ſub Imp. Joviniano & Eunapius Phrygius Orator tributis Aſianis colligendis præpoſitus &c.

Μύσος.

* idem cum primo Muſæo apud Svidam memorato.

Μύδρ☉. Anaxagoras dixit ſolem eſſe *μύδρον πυρόεντα*, ignitam ferri maſſam Peloponneſo majorem, ob qvod morte multandus erat.

Myia Theſpiaca, Lyrica. Scripſit *carmina lyrica.*

Myia Spartana, poetria. *Hymnos in Apollinem & Dianam.*

Myia Pythagoræ magni & Theanus filia, Samia.

Myro Byzantia poetria qvæ verſus heroicos & elegiacos & melicos ſcripſit, Homeri Tragici filia, uxor Andromachi cognomento Philologi.

Myro Rhodia, Philoſopha. Scripſit *Chrias reginarum & fabulas.*

Myrtilus Athenienſis Comicus, filius Lyſidis, frater Comici Hermippi. Ejus dramata: *Τιτανοπᾶνες, ἔρωτες.*

Μῦθ☉ & αἶν☉ differunt, qvod αἶν☉ non pro pueris ſed viris factus ſit, nec tantum animum oblectet, ſed & admonitionem contineat. Occulte enim & per ambages ſvadet ac docet, qvod Heſiodus feciſſe videtur.

Myxus. *βαβαὶ Μύξ☉.* Dictum hoc in jactabundos & glorioſos. Myxus enim fuit ſacerdos Dianæ, homo facetus & jactabundus.

Nannacus. * Vir priſcus ante Deucalionem Regem, qvi futurum diluvium præſciens omnibus in templum congregatis, cum lacrymis DEum ſuppliciter oravit. Et proverbium, *à Nannaco*, de rebus admodum vetuſtis.

Naucratis, urbs Ægypti à Mileſiis condita, cum maris imperium obtinerent. Hujus civis fuit doctus ille Athenæus.

Nauſicrates Comicus. Ex ejus dramatibus ſunt: *Ναύκληροι, Περσίς.*

Nauſon Naucrati, de iis qvi paria ſibi mutuo reddunt. Genus ſcribendi in Epiſtolis uſitatum, ut *Pompæus Pompilo.*

Ναζηραῖ☉ Deo gratus & conſecratus, vel monachus. Sciendum, tempore Claudii Romanorum Imp. cum Petrus Apoſtolus Evodium Antiochiæ (Epiſcopum) creaſſet, illos qvi prius Nazaræi & Galilæi vocabantur, appellatos Chriſtianos.

Neanthes Cyzicenus Orator, diſcipulus Philiſci Mileſii.

Nearchus Alexandro expeditionis comes fuit, & hiſtoriam de eo conſcripſit. Falſo autem ſe præfectum claſſis fuiſſe ſcripſit, cum gubernator navis fuerit.

Neme-

* Videtur nomen ex *Noachi* nomine corruptum, licet Nanhacus hic (Stephano Byz. Ἄνναχ☉) *Phrygum Rex* dicitur Svidæ in τὰ ἀπὸ Ναννάκυ, & Rex, in τὰ Ναννάκυ.

Digitized by Google

Nemeſion (Damaſcii amicus.) confer Svidam in *ἀνεπτερῶτο*, & *ἑρμαῖον*.

Νεμήσεις ὑποκριτῶν. Poëtis tres hiſtriones ſorte dividebantur qvi fabulas agerent. Inter hos qvi victor fuiſſet, absqve examine deinde aſſumebatur.

Neocles Athenienſis, Philoſophus, frater Epicuri, qvi ſcripſit de ſecta ſua. Et Neoclis eſt dictum: *λάθε βιώσας, qvi bene latuit, bene vixit.*

Nero ſtudiis Imperatore prorſus indignis operam dedit, cithara ludens, tragœdias agens & in theatris ſaltans: Sed adhuc adoleſcens ſtudiis philoſophiæ vacabat, & de CHriſto inqvirebat, qvem adhuc ſupereſſe in vivis arbitrabatur. Cumqve comperiſſet à Judæis in crucem actum eſſe, iratus Annam & Caipham cum Pilato, tunc Judææ præſide, vinctos ad ſe duci juſſit, ab iisqve ſciſcitatus eſt qvæcunqve in ejus judicio acta eſſent &c. Eo tempore & Simon Magus florebat, cumqve Petrus & Simon præſente Nerone inter ſe diſputarent, eductus eſt ex carcere Pilatus. Nero Simonem interrogat an eſſet Chriſtus? ille ſe eſſe ait. Negant Petrus, & Pilatus, *hic*, inqvit, *Ægyptius eſt, & obeſo corpore & prolixis capillis & niger omninoqve ab ejus forma alienus* &c.

Nerva Romanorum Imp. Joannem Evangeliſtam ex Patmo, qvo relegatus erat, revocatum, Epheſum reduxit: eo tempore * qvo & Manichæorum dogma in lucem prodiit, Manente hæreſin ſuam aperte docente.

Neſtorius. Poſt Manentem & Paulum & Apollinarem & Theodorum prodit Neſtorius, Germanicia Syriæ urbe oriundus, qvi ſede CPol. potitus, voce duarum in CHriſto naturarum malo errore abuſus eſt, æqve ac Paulus & Theodorus à qvibus genus ** duxit. Nam filius fuit Cilicis, (Theodori) & Samoſateni (Pauli) nepos. Poſt hunc Eutyches extitit &c.

Neſtor Larandenſis è Lycia, poëta epicus, pater poëtæ Piſandri, fuit ſub Imp. Severo ſcripſitqve *Iliadem λειπογράμματον* litteris certis carentem, perinde ut Tryphiodorus Odyſſeam. Nam in primo libro nullum reperitur *α*, in ſecundo nullum β &c. Scripſit etiam *Metamorphoſes*, ut Parthenius Nicaënſis, & alia.

Nicagoras Mneſæi rhetoris F. Athenienſis Sophiſta, tempore Philippi

* Videntur hoc loco apud Svidam nonnulla excidiſſe. Nam Manichæorum ſectæ origo à Nervæ ætate remota eſt annis amplius centenis.

** intellige dogmatum non conſangvinitatis propinqvitatem.

Digitized by Google

Imp. Scripſit *vitas clarorum virorum. De Cleopatra qvæ fuit in Troade. Orationem* habitam in legatione *ad Philippum* Imp.

Nicander Xenophanis F. Colophonius vel Ætolus, Grammaticus Poëta, Medicus, vixit tempore Attali junioris ſive ultimi Galatonicæ, cui regnum ademtum à Romanis. Scripſit *theriaca, alexipharmaca, georgica, ἑτεροιουμένων de corporibus in alias formas mutatis libros V. Remediorum collectionem, prognoſtica* verſibus, ex Hippocratis prognoſticis tranſlata: *de omnibus oraculis libros III.* & alia plurima, carmine epico.

Nicanores tres fuerunt: unus filius Balacri, alter Parmenionis, tertius genere Sragirita cujus meminit Hyperides oratione in Demoſthenem.

Nicanor Hermiæ F. Alexandrinus Grammaticus temporibus Adriani Imp. qvo tempore & Hermippus Berytius vixit. Scripſit *περὶ στιγμῆς de punctis apud Homerum & de differentia qvæ inde in ſenſu oritur. De interpunctione in genere, libros VI. Horum compendium libro I. De punctis apud Callimachum.*

Nicetas. Supra in Heraclide Lycio.

Nicochares Philonidæ Comici F. Athenienſis Comicus æqvalis Ariſtophanis. Ex ejus fabulis ſunt Ἀμυμώνη, Πέλοψ, Γαλάτεια, Ἡρακλῆς γαμῶν, Χορηγὸς, Κρῆτες, Λάκωνες, Λήμνιαι, Κένταυροι, Χειρογάστορες.

Nicolaus ex Myris Lyciæ, fervidus Chriſtianorum propugnator & Sacerdos qvi magna cum fiducia DEO preces adhibebat. Hic nihil qvidem ſcripſit, ſed in ſomnis Imp. Conſtantino adſtans &c.

Nicolaus Damaſcenus amicus & familiaris Herodis Regis Judæorum & Auguſti Cæſaris qvi placentas mellitas ab eo miſſas *Nicolaos* appellabat, Philoſophus Peripateticus aut Platonicus. Scripſit *Hiſtoriam univerſalem libris LXXX*, itemqve *de vita & educatione Cæſaris.* Patrem habuit qvi opes & famam eruditione adeptus fuerat: itaqve ille à puero in omnibus litteris eruditus Grammaticæ atqve inde poëticæ haud vulgarem peritiam ſibi comparaverat, adeo ut *tragœdias comœdiasqve* haud ſpernendas ſcriberet. Poſtea ad Rhetoricam ac Muſicam & Mathematicas diſciplinas atqve univerſam diſciplinam animum applicuit. Ariſtotelem inprimis imitari ſtudebat, & multiplicem ejus viri doctrinam ſummopere admirabatur. Ajebat ideo plures Muſas à veteribus Theologis introductas eſſe, qvod in diſciplinis mira varietas & ad omnes uſus apta diverſitas reperiatur. Ingenuo homini imperitiam artium humaniorum, atq; illiberalium peritiam juxta turpem eſſe. Diſciplinarum orbem ſimilem eſſe perigrinatio-

ni,

Digitized by Google

ni, alibi prandendi cauſa divertendum, alibi pernoctandum, alibi conſiſtendum per plures dies, alia obiter percurrenda, tandem revertendum ad penates, hoc eſt ad philoſophiam tanqvam ad patriam laresqve redeundum, ibiqve conſidendum.

Nicolaus Rhetor, diſcipulus Plutarchi, cognomine Neſtorii, ſcripſit *progymnaſmata* & *declamationes Rhetoricas* & alia qvædam. Floruit ſub Leone ſeniore Imp. usqve ad Zenonem & Anaſtaſium.

Nicolaus è Myris Lyciæ, frater Dioſcoridis Grammatici & Hipparchi & Hypati Patricii. Docuit CPoli, fuitqve diſcipulus Lacharis. Scripſit *artem Rhetoricam* & *Declamationes*.

Nicomachus ex Alexandria Troadis, Tragicus ſcripſit Tragœdias *XXI.* ex qvibus ſunt: Ἀλέξανδρος, Ἐριφύλη, Γηρυόνης, Ἀλετίδης, Εἰλήθυια. Νεοπτόλεμος, Μυσοὶ, Οἰδίπους, Περσὶς ἢ Πολυξένη, Τριλογία, Μετεκβαίνουσαι, Τυνδάρεως ἢ Ἀλκμαίων, Τεῦκρος.

Nicomachus Athenienſis Tragicus, qvi præter omnium opinionem Euripidem & Theognin vicit. Ex ejus Tragœdiis eſt *Oedipus*.

Nicomachus Stagirita Philoſophus, filius Ariſtotelis Philoſophi, Theophraſti diſcipulus & ut qvidam tradunt amaſius. Scripſit *Ethicorum libros VI.* itemqve *de phyſica acroaſi patris ſui*.

Nicomachus Medicus & ipſe Stagirita, Machaonis F. Æſculapii Nepos à qvo genus duxit Nicomachus, pater Ariſtotelis Philoſophi, & ipſe Medicus. Scripſit ἰατρικῶν ſive *de re medica libros VI.* & Φυσικῶν *de rebus naturalibus* unum.

Nicophon Theronis F. Athenienſis Comicus æqvalis Ariſtophanis Comici. Ex ejus dramatibus ſunt ἐξ ᾄδου ἀνιὼν, Ἀφροδίτης γοναὶ, Πανδώρα, χειρογάστορες, Σειρῆνες.

Nicoſtratus Macedo Orator. Hic relatus eſt in numerum decem illorum qvi ſecundum à primis locum tenere judicabantur, æqvalis Ariſtidis & Dionis Chryſoſtomi, vixit ſub M. Antonino Imp. Scripſit *Decamythiam*, *Imagines*, *Polymythiam*, *Thalatturgos*, & alia plurima. Item *Encomia*, *in Marcum* (Antoninum) & *alios*.

Nicoſtratus Comicus, cujus dramata apud Athenæum πάνδαρος (al. πάνδροσος) ſive Ἄντυλλος, (Philetæro à qvibusdam tribuitur) & ἱεροφάντης, Κλίνη, Ἄβρα, Ἡσίοδος, Διάβολος, Ἀντερῶσα, Ἑκάτη, Μάγειρος, Ὠτις, Πλοῦτος, Σύρος, Ἀπελαυνόμενος, ψευδοστιγματίας, Τοκιστής.

Nicoſtratus hiſtrio Comicus qvi optime fabulas agere credebatur, à qvo proverbium ἐγὼ ποιήσω πάντα κατὰ Νικόστρατον.

Νομάδες. Sacas Ariſtophani (in Avibus) memoratus erat poëta Tragicus, ſic dictus qvod peregrinus eſſet.

Νομογράφοι Decemviri qvi anno Urbis Romæ CCCI. leges & populares & Græcas in decem tabulas retulerunt &c.

Νομοθέται Legumlatores. Tales fuere olim qvidem Moſes, poſtea CHriſtus. Apud Athenienſes primus legiſlator fuit Draco, poſt hunc Solon, poſt eum Thales & poſt hunc Æſchylus.

Νόμοι κιθαρῳδικοί. Apollo, ut ajunt, adhibita lyra leges hominibus dedit ſecundum qvas viverent, mitigans ſimul cantu feritatem ipſis inſitam, & numerorum muſicorum ſvavitate efficiens ut præcepta facilius admitterent, unde *leges citharœdicæ* dictæ ſunt. Hinc vero, ut & Ariſtoteli videtur, moduli muſici, ſecundum qvos canimus, magnifico nomine νόμοι appellati fuerunt.

Nomus & Januarius virtute licet pollentes privatam & otioſam vitam amplexi ſunt, è qvibus Nomus ingenioſor fuit & doctrinæ amantior tam philoſophicæ qvam ejus qva præparantur adoleſcentes. Et inter omnes erat κριτικώτατος qvi judicare optime potuit virtutes & vitia tum poematum tum aliorum ſcriptorum. Et ut omnino dicam, neqve Severianum neqve Agapium Philoſophum crediderim judicio doctrinæ & eloqventiæ tantum valuiſſe. Januarius vero rei gerendæ peritior & prudentior in civilibus fratre ſuo Nomo &c.

Νόμος. Lex una δίχα γραμμάτων absqve litteris, per creationem indita hominibus: altera ἐν γράμμασι. lex ſcripta per Moſen, illorum cauſa qvi priores violaverant. Tertia διὰ τῆς χάριτος Lex gratiæ & ſpiritus.

Ἄξονας leges Solonis Athenienſes vocarunt. Supra, κύρβεις.

Nonnus Panopolita, ex Ægypto, vir doctiſſimus qvi Theologi virginis paraphraſim verſibus heroicis ſcripſit. Auſonius Sophiſta Epiſtolas & alia exaravit ad Nonnum. Supra in Αὐσόνιος.

Novatus (Νάυατος) Eccleſiæ Romanæ presb. à Cornelio Epiſcopo diſſidium fecit &c. ex Socratis IV. 28.

Novatiani. Horum Epiſcopus fuit Siſinnius &c. ex Sozomeni VIII. 1.

Numa (Νουμᾶς) Romanorum Legiſlator. Νουμᾶς Πομπίλιος. Hic Remp. legibus & inſtitutis fundavit, annumqve primus invenit & Solis circuitum qvi antea vagus erat & incertus, in XII. menſes diſtribuit. Templa etiam & lucos inſtituit, Pontificesqve & flamines ſacerdotibus præfecit, & Salios per urbem ſaltare juſſit. Ad hæc ignis & aqvæ curam virginibus Veſtalibus commiſit, qvarum ſumma erat dignitas

&

Digitized by Google

& illibata, qvoad viverent, virginitas. Qvod ſi cum viro rem aliqva habuiſſet, viva defodiebatur, ideo nec ungvento nec floribus nec veſte niſi alba uti illis licuit.

Numenius Apameenſis Syrus, Philoſophus Pythagoreus, qvi Platonem coarguit qvod ſententiam ſuam de DEO & creatione Mundi ex Moſaicis ſcriptis ſuffuratus eſſet. Hinc ait: *τί γάρ ἐςι Πλάτων ἢ Μωυσῆς Ἀττικίζων; Quid eſt Plato niſi Moſes Atticiſſans?*

Numenius Rhetor ſcripſit *de figuris dictionis, argumenta in Demoſthenem, Chriarum collectionem. Conſolationem ad Adrianum Imp. ſuper morte Antinoi.*

Nymphis Xenagoræ F. Heracleotes Ponticus, Hiſtoricus. Scripſit de Alexandro ejusqve ſucceſſoribus & epigonis ſive ſucceſſorum poſteris libros XXIV. De Heraclea libros XIII. Continet autem res geſtas poſt epigonos usqve ad tyrannorum everſionem & usqve ad tertium Ptolemæum.

Νῦν εὐπλόηκα, ὅτε νεναυάγηκα. *Nunc ſecunda navigatione uſus ſum, cum naufragium feci.* Zeno Cittieus dicto hoc uſus eſt poſtqvam naufragium feciſſet, &: *bene facit fortuna qvod nos ad philoſophiam compellat.* Itaqve relictis prioribus præceptoribus, Cratetis factus eſt diſcipulus, animumqve ad philoſophiam appulit.

Ὠβέλισαι, obelo notatum eſt, id eſt, rejectum eſt, damnatum eſt. Obelus enim in libris eſt ſignum rejectionis.

Ὁ κάτωθεν νόμος. Lex inferior. Demoſthenes in Oratione contra Ariſtocratem vel Heliæam ſic vocat, qvod dicaſteriorum (Athenis) alia ſuperiora, alia inferiora nominarentur: vel ob formam ſcripturæ, qva Axones ſcripti erant, ea autem talis erat, ut verſu primo à dextra ad ſiniſtram procedente, verſus ſecundus à ſiniſtra ad dextram ſcriptus eſſet βυςροφηδὸν ſulcorum more: itaqve legem eam qvæ à ſiniſtra incipit, inferiorem vocat Demoſthenes. Axones enim & Cyrbes eo qvo diximus modo ſcriptos eſſe, Euphorion in Apollodoro docuit. Vel qvia Ephialtes Axones & Cyrbes ex loco ſuperiore, id eſt Arce, in Curiam & forum tranſtulit.

Ochus, ὦχος, (aliis Μῶχος) Philoſophus apud Phœnices, ut Zamolxis apud Thraces & Atlas apud Afros.

Ochus (Perſarum Rex) qvi cum Apin (Ægyptiorum) interfeciſſet, eum coqvis tradere voluit, ut eum in fruſta diſſecarent & ad cœnam præpararent.

Odænathus Syrus Plutarchi Philoſophi (Athenienſis) auditor, qvæſtiones

Digitized by Google

difficiles magiſtro diſputanti identidem proponebat, & dicentem ſemper interpellabat, ad veritatem aſſeqvendam ipſe minus perſpicax. At Plutarchus cenſuit philoſophum non de qvibuslibet rebus interrogandum, nec eum de qvavis re ex tempore reſpondere debere. Inprimis difficile & tantum non impoſſibile eſſe, ut homines (explorati & certi) aliqvid dicant ſentiantve de Diis.

Oenomaus Gadarenſis, Philoſophus Cynicus non multo antiqvior Porphyrio. Scripſit *de ſecta Cynica.* Πολιτείαν ſive *de Rep. De Homerica Philoſophia. De Cratete, Diogene* & cæteris (Cynicis.)

Οἰωνιστικήν. Artem augurandi primi invenere Phryges, ejusqve ſpecies 1) ὀρνεοσκοπικὸν *auſpicium*, ut qvum ave à fronte vel tergo volante & ad dextram vel ſiniſtram declinante qvis dicit id hanc vel illam rem ſignificare. Primus de hac arte ſcripſit *Telegonus.* 2) οἰκοσκοπικὸν, qvum obſervantur ea qvæ domi accidunt, veluti ſi in tecto apparuerit muſtela vel ſerpens, aut oleum effuſum fuerit, aut mel, aut vinum, aut aqva, aut cinis: aut lignum crepuerit, aut aliqvid aliud acciderit, hoc vel illud ſignificat. De hac divinatione ſcripſit *Xenocrates*, 3) Ἐνόδιον, cum interpretatur qvis ea qvæ in via nobis occurrunt, ut cùm qvis tibi obvius factus fuerit hoc vel illud geſtans, hoc vel aliud tibi eveniet. De hoc ſcripſit *Polles.* 4) Χειροσκοπικὸν, qvum manu expanſa ejusqve rugis inſpectis dicimus, liberos procreabit, vel tale qvid. De hoc ſcripſit *Helenus.* 5) παλμικὸν, cui qvi ſtudent, ex tremore & palpitatione membrorum futura prædicunt, veluti cum ſaliit oculus dexter vel ſiniſter, vel humerus vel femur, vel cum pes prurivit vel auris tinniit, hoc vel illud eveniet. De hoc divinationis genere ſcripſit *Poſidonius.*

Olen Dymæus vel Hyperboreus vel Lycius, poëta Epicus. Sed potius eſt Lycius è Xantho, ut Callimachus declarat, & (Alexander) Polyhiſtor in hiſtoria Lyciæ.

Olophyxis, civitas Thraciæ juxta montem Athon, cujus civis fuit Herodotus Olophyxius qvi *de Nymphis & Sacrificiis*, ut ajunt, ſcripſit.

Olympiodorus Philoſophus Alexandrinus celeberrimus. Ad hunc audiendum Proclus Lycius Ariſtotelicæ doctrinæ diſcendæ cauſa ſe contulit. Cum autem Olympiodorum audiret virum eloqventem, & qvi propter lingvæ volubilitatem & celeritatem in dicendo à paucis auditoribus intelligebatur, ſic ab eo fuit approbatus, ut filiolam & ipſam philoſophice inſtitutam ipſi deſpondere voluerit.

Olym-

Digitized by Google

Olympus Generoſæ (Γενερώσης) frater, qvi ex Cilicia Alexandriam venit ad colendum Serapidem vir ingenio admirabili, corpore magno & procero, facie honeſta & liberali, ſvada incredibili. Qvare conſtitutus ἱεροδιδάσκαλος ſacrorum magiſter apud Alexandrinos qvi tunc torrente qvaſi Reip. in deterius rapiebantur. Ille qvos potuit congregans antiqva inſtituta eos edocebat,& comitantem hos qvi ea obſervarent demonſtrabat felicitatem. Amicis vero prædixit Serapidem relicturum eſſe templum, qvod & factum eſt.

Olympus Mæonis F. Myſus tibicen poëta melicus & elegiacus, auctor muſicæ qvæ pulſatione peragitur, itemqve ejus qvæ cantu tibiarum conſtat ; diſcipulus & amaſius Marſyæ qvi genere fuit Satyrus, auditor vero & filius Hyagnidis. Vixit Olympus ante bellum Trojanum, a qvo & mons in Myſia nomen accepit.

Oneſimus Cyprius vel Spartanus, Hiſtoricus & Sophiſta temporibus Conſtantini Imp. Scripſit *ſtatuum diviſiones*, *Artem judicialem ad Apſinem*, *de arte contradicendi*, *Progymnaſmata*, *Declamationes*, *Encomia* & alia plurima.

Oneſicritus Xenophonte tanto inferior habendus, qvanto exemplum archetypo.

Onetor. Contra hunc Demoſthenes ſcripſit Orationes de judicio ἐξούλης ſive de vi. Fuit autem unus ex choragis, cujus etiam Iſocrates in Oratione de retributione mentionem facit.

Onoſander Philoſophus Platonicus ſcripſit *Tactica* ſive de acie inſtruenda. *De ſtrategematibus.* *Commentarios in libros Platonis de Rep.*

Ophelio Comicus, ex cujus fabulis ſunt teſte Athenæo Δευκαλίων, Κάλλαισχρος, Κένταυρος, Σάτυροι, Μοῦσαι, Μονότροποι. Meminit illius libro ſecundo Dipnoſophiſt.

Ὦ 'φήμερε. *O brevis avi homo.* Ita Socrates apud Ariſtoph. in Nubibus ad Strepſiadem. Qvod ipſe animum ad res divinas intentum haberet, vel qvia Socrates Sileno ſimilis eſſe dicebatur, ſimus enim & calvus erat, apud Pindarum qvippe Silenus ad Olympum : ὦ τάλας, ἐφήμερε, νήπιε, βάζεις χρήματά μοι διακομπέων. *O miſer, mortalis, ſtulte, verbis magnificis opes tuas mihi jactas.*

Oppianus Cilix ex Coryco civitate Grammaticus & poëta Epicus, qvi vixit ſub M. Antonino (Caracalla) Imp. Scripſit *Halievtica* (de piſcatione) libros V. *Cynegetica* (de venatione) libros IV. *Ixevtica* (de aucupio) libros II. Cum autem poemata ejus apud Imp. lecta fuiſſent, is pro ſingulis

Digitized by Google

ſingulis verſibus aureum ſtaterem ſive nomiſma ipſi donavit, ita ut pro omnibus verſibus viginti millia nomiſmatum acciperet.

Ὀψαρτυτική, ars culinaria. Artemidorus Pſeudariſtophanius voces ad artem culinariam pertinentes collegit.

Ὀργᾷν. Herodotus conſpicatus Thucydidem qvaſi inſtinctu qvodam Numinis lacrymantem (cum Herodotum hiſtorias ſuas legentem audiſſet) ad patrem Thucydidis dixit: beatum te duco, Olore, optimæ prolis cauſſa. Filius enim tuus animum habet diſciplinarum cupidum.

Oribaſius Sardianus, familiaris amicus Juliani parabatæ, a qvo CPolis qvæſtor eſt conſtitutus. Scripſit *πρὸς τοὺς ἀπορῦντας τῶν ἰατρῶν ad Medicos dubitantes, libros IV. Ad Julianum Imp. libros LXXII. Epitomen eorum. Libros IX. ad Euſtathium filium.* Item *de Regno* & *de Affectibus.*

Origenes qvi & Adamantius, vir clariſſimus & ſubactus in omni genere diſciplinæ, auditor Ammonii Saccæ Philoſophi de cujus vita & ſcriptis plura affert Svidas ex Euſebii libro VI. Sophronio & Cedreno, narratqve inter alia, Ambroſii Alex. precibus Scripturam S. explicaſſe intra XVIII. annos, & librorum ſcripſiſſe ad ſex millia, atqve ob eorum multitudinem, dictum *συντακτικόν.* &c.

Orion Thebanus Ægyptius ſcripſit *collectionem ſententiarum* ſeu *ἀνθολόγιον florilegium* ad Eudociam Imp. Theodoſii junioris uxorem libris III.

Orion Alexandrinus Grammaticus ſcripſit *ἀνθολόγιον. Atticorum vocabulorum collectionem. De Etymologia. Encomium Adriani Cæſaris.*

Orpheus ex Lebethris Thraciæ oriundus, (Lebethra civitas Pieriæ vicina) Oeagri & Calliopes F. Oeager qvintus ab Atlante ex Alcyone una filiarum ejus. Vixit undecim ætatibus ante bellum Trojanum, ipſumqve Lini diſcipulum fuiſſe dicunt & novem ætates vixiſſe. Alii undecim. Scripſit *τριαγμοὺς,* qvi ab aliis Jonis Tragici eſſe dicuntur. In his etiam fuerunt illa qvæ dicuntur *ἱεροστολικά.* Κλίσεις (an *κλήσεις*) *κοσμικαί. Νεωτευτικά. ἱεροὺς λόγους ſacros ſermones* libris XXIV. Hi vero dicuntur eſſe *Theogneti* Theſſali, alii eos *Cercopi* Pythagoreo tribuunt. *Oracula* qvæ ad *Onomacritum* referuntur. Τελετὰς *Initia*, qvæ itidem Onomacriti eſſe dicuntur. In his etiam eſt liber *de lapidum ſculptura* qvi *ὀγδοηκοντάλιθος* inſcribitur. *Σωτήρια.* Hæc *Timoclis* Syracuſani & *Pergini* Mileſii eſſe dicuntur. *Κρατῆρας*, hi *Zopyro* tribuuntur. *Θρονισμοὺς μητρῴους thronismos magnæ Matris Deorum* & *Bacchica* qvæ *Niciæ* Eleatis eſſe dicuntur. *Deſcenſum ad Inferos*, qvod opus *Herodici* Perinthii

thii eſſe fertur. *Peplum* & *Rete*. Et hæc *Zopyro* Heracleotæ tribuuntur, ab aliis *Brontino*. Ὀνομαστικὸν, verſibus heroicis MCC. *Aſtronomiam*. Ἀμοσκοπίαν. Θυηπολικὸν ſive *librum de ſacrificiis*. Ὠοθυτικὰ ἢ ὠοσκοπικὰ *de divinatione ex ovibus*, verſibus heroicis. Καταζωστικόν. *Hymnos*. *Corybanticum* & *Phyſica*, qvæ *Brontini* eſſe dicunt.

Orpheus Ciconeus vel Arcas ex Biſaltia Thracica, poëta epicus. Fuit & hic ante Homerum, duabus ætatibus Trojano bello antiqvior. Scripſit *fabulas*, *Epigrammata*, *hymnos*.

Orpheus Odryſius poeta epicus, qvem tamen Dionyſius ne exſtitiſſe qvidem dicit. Nihilominus poemata qvædam ei tribuuntur.

Orpheus Crotoniates poeta Epicus, qvem Piſiſtrato tyranno familiarem fuiſſe Aſclepiades libro Grammaticorum ſexto tradit. Scripſit Δεκαετηρίαν, *Argonautica* & alia qvædam.

Orpheus Camarinæus poeta epicus, cujus eſſe dicunt *deſcenſum ad Inferos*.

Orpheus Rex Thracum, cujus tempore Amazones Phryges ſibi tributarios fecere.

Tempore Judicum Judæorum, poſt ſublatum Athenienſium regnum Orpheus clarus fuit vir ſapientiſſimus & multorum myſteriorum peritiſſimus. Hujus etiam feruntur περὶ Θεογνωσίας λόγοι, (Kuſterus ex Jo. Malala & Cedreno περὶ Θεογονίας) in qvibus inter alia & hæc dicit: Ætherem principio à Deo conditum fuiſſe, & ab utraqve Ætheris parte fuiſſe chaos &c.

Orphei lyra.

Orus Alexandrinus Grammaticus qvi CPoli docuit. Scripſit *de vocalibus ancipitibus*. *Qvomodo gentilia ſint efferenda*. *Solutiones propoſitionum Herodiani*. Πίνακα τῶν ἑαυτοῦ *indicem operum ſuorum*. *De encliticis particulis*. *Orthographiam* ordine alphabetico. *De ει diphthongo*. *Orthographiam αι diphthongi contra Phrynichum*, ordine alphabetico. *Florilegium ſententiarum*.

Oſtanæ. Sic olim apud Perſas Magi vocabantur, qvi Zoroaſtri ſucceſſerunt.

Οὐδὲν μᾶλλον. Sceptici ſive Pyrrhonii, ſectarum omnium decreta evertentes nullum ipſi dogma ponunt &c.

Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον. Cum Epigenes Sicyonius tragœdiam in Bacchum feciſſet, hoc acclamarunt: *Nihil ad Bacchum*. Vel potius: olim certabant carminibus in Bacchum ſcriptis, qvæ & Satyrica dicebantur. Poſtea vero tragœdias ſcribere aggreſſi, paulatim ad fabulas & hiſtorias deflexerunt, nullam Bacchi mentionem amplius facientes.

Digitized by Google

Sic Chamælcon in libro de Theſpide. Theætetus vero in libro de proverbio refert Parrhaſium certantem Corinthi cum aliis pictoribus pinxiſſe Bacchum pulcherrimum, & Corinthios videntes æmulorum opera, exclamaſſe *qvid ad Bacchum?*

ὐδὲν πρὸς ἐγὼ ἔτον ὑπωδέξομαι. In compotationibus Athenienſes olim carmen cantabant qvod vocabatur *Harmodium*, in Harmodium & Ariſtogitonem qvi Piſiſtratidarum tyrannidem everterant, cujus initium: φίλτατε Ἁρμόδιε ὔτι πω τέθνηκας. Erant & alia ejuſcemodi carmina, qvorum unum *Admeti* vocabatur, alterum *Lamponis*. (Infra in πάροινος.)

Ουκ ἐκομπολάκουν. Non utebar verbis tumidis, ut Æſchylus.

Ουκ ἔνδον. Ridet Ariſtophanes Euripidem ut συλλογιστικὸν &c. animas ab corporibus diſtinxit more Homerico, Homerus enim cum dixiſſet πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς *multas animas fortes heroum ad orcum demiſit*, ſubjungit: αὐτοὺς δὲ ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν *ipſos vero prædam fecit canum.*

Οὔτιδες. Utides & Soritæ, Paralogiſmi qvidam ita appellati.

Ου χρή. Æſchylus de Alcibiade: μὴ ἀναστρέφειν φρόνημα ἐχοντα, *ne virum callidum in civitate alas: ſi vero aluerit, ne eum irrites ſed blanditiis demulceas.* Euripides ſvaſit, non recipiendum in urbem leonis catulum. Bacchus ad hæc: (apud Ariſtoph.) difficulter ſententiam fero uter melius dixerit. Nam σοφῶς Æſchylus, Euripides σαφῶς.

Pacatus, Minucius idem dictus & Irenæus, Alexandrinus Grammaticus ſcripſit *de Alexandrinorum dialecto* ſive *de Græciſmo libros VII.* ordine Alphabetico. *De uſu Atticorum tam in dictione qvàm in proſodia, libros III.* ordine alphabetico. *De proprietatibus Atticæ & Doricæ dialecti. De Atticiſmo* & alia multa. (Supra, in Irenæus.)

Pæanes duo erant, unus ἐνυάλιος ſive Marti, ſub initium prælii vel ante pugnam, alter poſt victoriam Apollini. Pæaniſmus carmen qvod canitur ab iis qvi à malis qvibusdam liberati ſunt.

Palæphatus Athenienſis, poëta epicus, Actæi & Bionis F. vel ut alii, Joclis & Metaniræ, vel Mercurii. Vixit ſecundum qvosdam poſt Phemonoem, ſecundum alios ante eam. Scripſit κοσμοποιΐαν *poëma de opificio Mundi* verſibus qvinqvies mille. *Apollinis & Dianæ nativitatem*, verſibus MMM. *Veneris & Cupidinis voces & ſermones* verſibus qvinqvies mille. *Minervæ & Neptuni contentionem*, verſibus mille. *Latonæ comam.*

Palæphatus Parius vel Prienenſis qvi vixit tempore Artaxerxis. Scripſit *incredibilium libros V.* qvos qvidam Palæphato Athenienſi tribuunt. Sed & ille de eodem argumento ſcripſit. Palæ-

Digitized by Google

Palæphatus Abydenus Hiſtoricus. Scripſit *Cypriaca*, *Deliaca*, *Attica* & *Arabica*. Vixit ſub Alexandro Macedone, & Ariſtotelis Philoſophi deliciæ fuit, ut auctor eſt Philo ἐν τῷ εἰ ςοιχείῳ τῆς περὶ παραδόξου ἱςορίας βιβλίου ά & Theodorus Ilienſis libro II. Troicorum.

Palæphatus Ægyptius aut Athenienſis, Grammaticus ſcripſit Theologiam Ægyptiacam. Fabuloſorum librum I. Fabuloſe dictorum ſolutiones. Argumenta in Simonidem. Res Trojanas, qvod opus alii Pario Palæphato tribuunt. Scripſit & hiſtoriam propriam ἱςορίαν ἰδίαν.

Palamedes Eleates Grammaticus ſcripſit de Comica & Tragica dictione Ὀνομαςολόγον ſive nomenclatorem. Commentarium in Poëtam Pindarum.

Palamedes Nauplii & Climenes F. Argivus, poëta epicus, & conſobrinus Regis Agamemnonis, non minus acutus philoſophus qvàm poëta ingenioſus. Idem inventor litterarum ζ, π, φ, & χ, itemqve calculorum & teſſerarum & aleæ & menſurarum ac ponderum. Poëmata ejus, Agamemnonis poſteri ex invidia aboleverunt. Exiſtimo & poëtam Homerum qvod eadem invidia laboraret, nullam ejus mentionem feciſſe. Carmina Palamedis propter invidiam ab Homero abolita ſunt &c.

Palladius Palladii F. Methonæus Sophiſta qvi vixit ſub Conſtantino Imp. Scripſit *de Romanorum feſtis*. *Diſputationes*. *Orationes* diverſas ut *Olympiacam*, *Panegyricam*, *Judiciales*.

Pamphile Epidauria, ſapiens, filia Soteridis cujus eſſe dicuntur commentarii qvi Pamphilæ nomine feruntur (ut auctor eſt Dionyſius libro XXX. hiſtoriæ Muſicæ) vel Socratidis mariti ejus. Scripſit *commentarios hiſtoricos libris XXXIII*. *Epitomen Cteſiæ, libris III*. *Epitomas hiſtoriarum* aliorumqve librorum qvamplurimas. Περὶ ἀμφισβητήσεων *de controverſiis*. *De re Venerea*. Et de aliis multis.

Pamphilus Amphipolita vel Sicyonius vel Nicopolita, Philoſophus cognomento Φιλοπράγματος. Scripſit *imagines* (herbarum) ordine Alphabetico. *Artem Grammaticam*. *De pictura & pictoribus illuſtribus*. *De re ruſtica libros III*.

Pamphilus Grammaticus Ariſtarcheus ſcripſit *pratum* ſive variarum rerum collectanea. *De gloſſis ſive vocabulis libros XCV*. à litera E usqve ad Ω. Nam ab A usqve ad Δ Zopyrion compoſuerat. *In Nicandri loca*

ab aliis non explicata, & qvæ vocantur ὀφιακά ſive *de ſerpentibus. Artem Criticam* & alia plura Grammatica.

Pamphilus qvi in conviviis verſus ſemper loqvebatur, ut refert Athenæus in Dipnoſoph.

Pamphilus Demagogus Athenis &c.

Pamprepius qvi apud Zenonem (Imp.) multum potuit, natus Thebis urbe Ægypti, ingenio ad omnia apto præditus, poëta & ad poëſin aptus, cum Athenas veniſſet, à civitate delectus Grammaticus, multos ibi docuit annos. Simulqve ſub magno Proclo eruditus eſt in omnibus reconditæ ſapientiæ partibus. Hinc nulli ſecundus videri volens cum omnibus Philoſophis excepto Proclo contendebat, Plutarchum etiam Hierii F. Athenienſem & Hermiam Alexandrinum, Rhetorem doctrinæ gloria ſuperare ſtudebat. Cum autem à calumniatoribus apud Theagenem illius loci civem delatus, & gravius qvam magiſtrum deceret exagitatus fuiſſet, Byzantium venit, ubi in urbe in qua omnes Chriſtiani eſſent, Græca ſua religione, qvam non diſſimulabat, opinionem attulit hominibus ſe alia qvoqve arcana (Magica) doctrina eſſe præditum. Itaqve Hillus eum poëma qvoddam recitantem cum audiſſet, commendatum ſibi habuit & ſtipendium ipſi dedit partim de ſuo partim de publico. Deinde invidi perſvadentes Zenoni ac Verinæ, qvod cum Hillo vaticinaretur adverſus Imperatorem, effecerunt ut relegaretur. Hinc Pergamum Myſiæ venit, mox ad Hillum in Iſauriam revocatur &c. Hillus iſte cum eſſet literarum amans, volebat virorum eruditorum de anima diſceptationes audire, cumqve ex multorum qvi aderant variis diſputationibus & diſſenſu orationem ſibi non conſtare appareret, Marſus grammatiſta ſive litterator ex Pane Ægypti oriundus, orationem de anima diu meditatam eleganter recitavit, & qvoniam ignarus inter ignaros, ut Plato dixit, facilius perſvadere poteſt qvam doctus, Marſi artificioſa laqvacitate deceptus Hillus eum eruditiorem omnibus CPoleos doctoribus eſſe exiſtimavit, & multa pecunia ex publico ipſi tributa τὺς φοιτῶντας ἐς μυςεῖα, κατ' ἐκλογὴν ἐκέλευσε παιδεύειν, eos qvi ſcholas freqventarent cum delectu docere juſſit.

Παν. Ex Æſopi anagnoſtæ libro de Helena, ſupra in ἰχθὺς.

Panætius Rhodius, ſenior, Philoſophus celeberrimus, cujus plurimi libri Philoſophici circumferuntur.

Panætius

Panætius junior Nicagoræ F. Rhodius, Philoſophus Stoicus, Diogenis diſcipulus & præceptor Scipionis Africani poſt Polybium Megapolitam. Obiit Athenis.

Pancratius Sophiſta ſcripſit commentarium in Minuciani artem Rhetoricam.

Pancratius. Hujus feruntur Opſartytica, in qvibus varios artis culinariæ modos tradit. Floruit tempore Leonis ſenioris, usqve ad Zenonem.

Πανδελετείους γνώμας. Pandeletus ſycophanta fuit litium amans, idemqve pſephiſmata ſcribebat & unus erat ex illis qvi circa judicia crebro verſabantur. Meminit ejus Cratinus in Chironibus.

Panolbius, poëta. Scripſit diverſa: velut carmen *ad Ætherium* morbo defunctum. *Ad Erythrium. Ad Dorotheum*, præſidem & comitem. *In Aphthonium* comitem. *Epitaphium Hypatiæ*, Erythrii filiæ.

Πάντα ὀκτώ. Ajunt Steſichorum Catanæ ſplendide ſepultum fuiſſe ad portas qvæ ab eo Steſichoreæ vocantur, ipſo monumento octo columnas habente, octo item gradus & angulos octo. Alii tradunt Aletem cum Corinthios in unam civitatem oraculo juſſus coëgiſſet, cives in octo tribus, & urbem in octo partes diſtribuiſſe.

Panyaſis Polyarchi F. Halicarnaſſeus, prodigiorum interpres & poeta epicus, qvi poeſim extinctam in uſum revocavit. Duris Samium fuiſſe tradit, Dioclis filium: Herodotus Thurium. Polyarchus frater fuit Lyxi, qvem Herodotus patrem habuit. Alii non Lyxum Herodoti patruum: ſed Dryonem Herodoti matrem Panyaſidis ajunt ſororem fuiſſe. Panyaſis natus eſt Olympiade LXXVIII. Secundum alios antiqvior fuit & tempore belli Perſici vixit, occiſus à Lygdamide, tertio Halicarnaſſi tyranno. Inter poetas alter ei poſt Homerum locus tribuitur: ſecundum alios vero poſt Heſiodum etiam & Antimachum. Scripſit *Ἡρακλειάδα de rebus geſtis Herculis libros XIV*, verſibus circiter 9000. *Ἰωνικὰ, de Codro & Neleo, coloniisqve Jonicis*, carmine pentametro, verſibus circiter 7000.

Paphnutius urbis cujusdam in ſuperiori Thebaide Epiſcopus, vir Deo carus, & miraculis inclytus. Huic perſecutionis tempore oculus effoſſus fuit, qvem Imperator (Conſtantinus) freqventer acceſſebat, oculumqve ejus deoſculabatur. Cum autem Epiſcopis in Synodo (Nicæna) viſum eſſet, ut qvicunqve in ſacrum ordinem allecti eſſent, Epiſcopi, Presbyteri, Diaconi & Subdiaconi abſtinerent à concubitu

 uxorum

Digitized by Google

uxorum, qvas cum laici eſſent, matrimonii jure ſibi ſociaverant: ſurgens vociferatus eſt non eſſe imponendum grave hoc jugum clericis & ſacerdotibus, honorabiles eſſe nuptias &c. (ex Socratis lib. 1. cap. XI. Hiſt. Eccleſ.)

Pappus Alexandrinus Philoſophus qvi ſub Imp. Theodoſio ſeniore vixit, qvo tempore etiam floruit Theon Philoſophus qvi in Ptolemæi Canonem ſcripſit. Libri ejus ſunt *χωρογραφία οἰκουμενική Chorographia totius Orbis. Commentarius in qvatuor libros magnæ ſyntaxis Ptolemai. Deſcriptio fluviorum qvi ſunt in Lybia. Interpretationes ſomniorum.*

Παραστιχίς. Heraclides Ponticus &c. è Laertii V. 92. ſeq.

Πάριον ab Alexandro Paride dictus locus qvi antea Amander. Illuc à patre Priamo miſſus Paris ingenio felici præditus & per triginta commoratus annos ibi in omni Græcorum ſapientia eruditus fuit. Edidit *orationem in Veneris laudem*, qvâ Minervæ eam & Junoni prætulit. *Hymnum* etiam in eam cecinit qvi *ceſtus* dicitur. Hanc belli (Trojani) cauſam fuiſſe ſcribunt ob raptam apud Spartanos Helenam &c.

Parmenides Pyretis F. Eleates Philoſophus, diſcipulus Xenophanis Colophonii, vel ut Theophraſtus teſtatur Anaximandri Mileſii. Ipſius ſucceſſores fuere Empedocles, philoſophus & medicus, & Zeno Eleates. Scripſit Phyſiologiam verſibus hexametris, & alia qvædam oratione ſoluta, qvorum Plato meminit.

Πάρεινος. Vide ſupra, *ουδέποτ' ἐγώ.*

Parrhaſius Evenoris F. & diſcipulus genere Epheſius, pictor.

Parthenius Heraclidis & Eudoræ, vel ut Hermippus ait Thetæ F. Nicæenſis aut Myrleanus, elegiacorum & variorum carminum poeta. Hic à Cinna captus eſt, Romanis cùm Mithridate bellum gerentibus. Poſtea dimiſſus eſt propter doctrinam, & vixit uſqve ad Tiberium Cæſarem. Scripſit *elegias in Venerem. Aretes uxoris epicedium. Aretes encomium tribus libris*, & alia multa.

Parthenius Chius poeta Epicus, filius Theſtoris, qvi cognominatus fuit Chaos. Ab Homero genus duxit. Scripſit *de Theſtore* patre ſuo, item *Metamorphoſes.*

Paſes ingenio molli & effœminato, ſed qvi arte magica omnes ſuperavit, adeo ut incantationibus ſuis efficeret ut cœnæ ſumtuoſæ conſpicerentur & præterea nonnulli qvi ad menſam miniſtrarent, eademqve omnia rurſus evaneſcerent. Habuit & ſemiobolum ex mina *ἐκ μνᾶς* (Portus *ἐκ μαγείας*) ab ipſo factum, qvi cum ab ipſo datus eſſet venden-

vendentibus, à qvibus aliqvid emere volebat, apud ipſum rurſus inveniebatur ſi voluiſſet. Meminit ejus & Apion Grammaticus ἐν τῷ περὶ Μάγου in libro de mago.

Patricius floruit ſub Joviano Imp. fuitqve Lydus, qvi phænomenorum cœleſtium & ſignorum occurrentium conjector erat acutiſſimus.

Pattæcion vir cui qvæſtus erat calumniis alios vexare, & adoleſcentes integræ famæ & exiſtimationis laceſſere. Idem à Comicis perſtringitur ut fur & parietum perfoſſor &c.

Paulus Ægineta Medicus qvi *de re medica plures libros* ſcripſit.

Paulus Tyrius Rhetor, æqvalis Philonis Byblii, ad Adrianum miſſus legatus, Tyrum metropolim effecit. Scripſit *Artem rhetoricam, progymnaſmata & declamationes.*

Paulus Philoſophus ſcripſit *introductionem Aſtrologiæ* ſive *Apoteleſmatica.*

Paulus Germinus, Sophiſta, qvi ſcripſit, *Lyſiæ eſſe duos illos libros qvi de dono Iphicratis circumferuntur.* Item *commentarios in* reliqvas *Lyſiæ orationes.*

Paulus Ægyptius Lycopolita, Sophiſta, filius Beſarionis qvi & Didymus dicitur, natus ſub Conſtantino Imp. ſcripſit ὑπόμνημα.

Paulus, Manentis æqvalis, Samoſatenſis, Antiochiæ magnæ Epiſcopus qvi Dominum nudum eſſe hominem, blaſpheme dixit, & ut in unoqvoqve Prophetarum ſic etiam in ipſo Divinum Verbum habitaſſe &c.

Paulus. Hic cum Chryſantho Novatianæ Eccleſiæ præfuit, qvi prius qvidem doctor litterarum latinarum fuerat, deinde relicto inſtituto Grammatico ad vitam monaſticam tranſiit & talis fuit qvales monachos in ſolitudine degentes eſſe oportere Evagrius ſcribit &c.

Paurolas Phalaridis tyranni & Erytheæ, uxoris ejus F.

Pauſanias Lacon, hiſtoricus. Scripſit *de Helleſponto, Laconica, Chronica, De Amphictyonibus, De feſtis Laconicis.*

Pauſanias Cæſarienſis Sophiſta, æqvalis Ariſtidis, cujus Philoſtratus in vitis Sophiſtarum, ut oratoris inepti meminit. Scripſit *de ſyntaxi librum. Problematum librum unum,* & alia.

Pauſon pictor. Æſculapius Pauſonem & Irum & qvemvis alium pauperem ſanaverit. Proverbium: Pauſone pauperior.

Paxamus vir doctus ſcripſit *de arte culinaria,* ordine alphabetico. *Bœotica libris duobus. Dodecatechnum ſive de ſchemis Venereis. De arte tinctoria libros duos. De re ruſtica libros duos.*

Πένταθλος, Qvinqvertio dictus eſt Democritus Abderites, callebat enim Phyſica, Mathematica & diſciplinas liberales, omniumqve artium peritus

peritus erat. Hujus eſt dictum : λόγος ἔργου σκιά. *oratio umbra actionum.*

Pepli qvi panathenæis majoribus, Minervæ in pompa ferebatur, apud Oratores & Comicos mentio. In eo depictus erat Enceladus, unus è Gigantibus qvem Minerva occidit. Athenienſes cum victoriam reportaſſent, peplum Minervæ fecerunt, & in eo depinxerunt viros qvi ſe ſtrenue in bello geſſiſſent.

Periander Cypſeli F. Corinthius, unus ex VII. Sapientibus, qvi vixit Olympiade XXXVIII. Scripſit *præcepta de vita humana*, *verſibus* 2000. Acceptum à patre regnum in tyrannidem vertit, &c. In ejus mortem Epigramma (Laërtii.)

Μήποτε λυπήσῃ σε τὸ μή σε τυχεῖν τινος, ἀλλὰ
Τέρπεο πᾶσιν ὁμῶς οἷσι δίδωσι Θεός.
Καὶ γὰρ ἀθυμήσας ὁ σοφὸς Περίανδρος ἀπέσβη,
Οὕνεκεν οὐκ ἔτυχεν πρήξιος ἧς ἔθελεν.

Ne te contriſtet, ſi non optata ſeqvantur,
Sed placeant, dederit qvæ tibi cunqve DEus.
Nam ſapiens, mœrore perit Periander acerbo
Extinctus, qvod non qvæ voluit valuit.

Pericles Xanthippi Imperatoris Athenienſium F. & auditor Anaxagoræ Clazomenii, orator & demagogus, qvi primus ſcriptam orationem habuit in judicio, cum illi qvi ipſum anteceſſerant, ex tempore dixiſſent. Uxorem duxit Aſpaſiam Mileſiam & ex ea filios ſuſcepit Xanthippũ & Paralum, qvem contra inſtituta patria ſic nominavit, herois indito nomine, qvod (Athenis) non licebat, &c.

Περίμανος. Supra, μάντεως.

Perſæ. Magia & Aſtrologia à Maguſæis primùm inventa fuit. Perſæ ab indigenis vocantur Magog. Et Maguſæi iidem ſunt.

Perſæus, Citieus, Philoſophus Stoicus qvi etiam Dorotheus cognominatus fuit. Vixit temporibus Antigoni Gonatæ, filius Demetrii, diſcipulus & alumnus Zenonis Philoſophi. Scripſit *Hiſtoriam*.

Perſes Aſcræus poëta epicus, Heſiodi poëtæ frater.

Petoſiris Ægyptius, Philoſophus ſcripſit *qva ratione Græci & Ægyptii Deorum cultum inſtituendum eſſe præceperint. Aſtrologumena* ex ſacris libris excerpta. *De myſteriis Ægyptiorum*.

Petrus Magiſter, Rhetor & Hiſtoricus. Hic legatus ad Choſroen miſſus ſingu-

ſingulari gravitate & eloqventia feroces & ſuperbos barbarorum animos mitigavit. Scripſit *Hiſtorias*, item περὶ πολιτικῆς καταστάσεως, *de ſtatu Reip.* (Idem eſt qvem mox ſub Juſtiniano vixiſſe & ærarium compilaſſe Svidas ex procopio ſcribit.)

Petrus Mongus Alexandriæ Epiſcopus, hæreticus fervidus (Διάπυρος) Euphemius vero Patriarcha orthodoxam fidem magno ſtudio defendit.

Φακᾶς. Supra, Dioſcorides.

Phædon Eleus, Philoſophus, Socratis auditor, auctor ſectæ Eliacæ qvæ poſtea à Menedemo Eretrienſi dicta eſt Eretriaca. Ab Indis captum & Athenis venditum lenoni, Alcibiades ſvadente Socrate redemit, ex qvo tempore philoſophari cœpit. Dialogi ejus ſunt: Ζώπυρος. Μήδιος, Σίμων, Ἀντίμαχος ἢ πρεσβύτης, Νικίας, Σιμμίας, Ἀλκιβιάδης, Κελτόλαος.

Φαιδελιάς. Supra, in Æſopus.

Phæax orator dicendi adeo peritus ut qvamvis capitis accuſatus & in ipſo facinore deprehenſus fuiſſet, judicium tamen eluderet. Meminit Ariſtophanes.

Φαιός. Menippus Cynicus habitu furiæ indutus Ἐριννύος ἀναλαβὼν σχῆμα circumibat dicens ſe ab inferis veniſſe ut hominum peccata obſervaret, &, qvum eò rurſus deſcendiſſet, dæmonibus illic degentibus ea renunciaret. Palla ei tunica talaris, qvam balteus puniceus cingebat. Pileus Arcadicus capiti impoſitus, cui intexta erant duodecim στοιχεῖα * ſive ſigna Zodiaci. Cothurni prætereà tragici, barba ingens & baculus in manu fraxineus.

Phalaris Agrigentinus, totius Siciliæ tyrannus Olympiade LII. Scripſit *Epiſtolas* prorſus admirabiles. Ælianus ait Apollinem & Jovem patrem Phalaridi vitam per biennium prorogaſſe, qvod Charitonem & Melanippum clementer tractaſſet.

Phallophori, Ithyphalli, & Avtocabdali, genera Muſicorum. *Avtocabdali* coronam hederaceam geſtabant. *Ithyphalli* larvas ebriorum & manicas variis coloribus diſtinctas, tunicamqve talarem. *Phallophori* cortice bybli faciem velabant, hedera violisqve coronati.

Phanes in Orphicis introducitur & Ericapæus &c.

Phanias ſive Phænias Ereſius, Philoſophus Peripateticus, Ariſtotelis diſcipulus.

* Vide de στοιχείοις qvæ notavi ad S. Hieronymum de ſcriptoribus Eccleſ. cap. 45.

pulus. Vixit Olympiade CXI. & poſtea, ſub Alexandro Macedone. Fuit & alter Phanias, dux exercitus.

Phaon adamatus à Sapphone, non illa poëtria ſed Lesbia qvadam, qvæ fruſtrata ſpe ſuâ de Leucade rupe ſe præcipitavit.

Phariſæi, ſeparati qvod ſe ab aliis diſtingverent vita pura & accurata Legis obſervatione. Scribis eadem inſtituta, continentia, vita conjugii expers &c. Exactiores etiam, admirandi Eſſæi. Cæterum Paulus Phariſaicam vivendi rationem ut optimam ſectatum ſe teſtatur (Philipp. III, 5.) Dormiebant Phariſæi in exignis tabulis vel in ſpinis vel in ſcrupulis ne per ſomnium polluerentur. Apud eosdem Fatum & Aſtronomia magni fiebant.

Pherecrates Athenienſis Comicus, qvi Alexandro in expeditionibus bellicis comes fuit. Fabulas docuit XVII. In his *πετάλην*.

Pherecydes Babis F. ex Syro inſularum Cycladum una prope Delum, Syrius. Vixit tempore Halyattis Regis Lydorum & VII. Sapientum æqvalis fuerit, natus circa XLV. Olympiadem. Ferunt Pythagoram ab eo inſtitutum fuiſſe, ipſum vero non habuiſſe præceptorem, ſed proprio ſe exercuiſſe ſtudio, comparatis ſibi arcanis Phœnicum libris, *κτησάμενον τὰ Φοινίκων ἀπόκρυφα βιβλία.* Qvidam tradunt eum oratione proſa primùm ſcribere inſtituiſſe, qvod alii ad Cadmum referunt. Primus etiam animarum ex corpore in aliud corpus migrationem docuiſſe fertur. Sectatus eſt Thaletis opinionem. Obiit morbo pediculari. Omnia qvæ ſcripſit hæc ſunt: *Ἑπτάμυχος ἤτοι Θεοκρασία ἢ Θεογονία. ἔστι δὲ Θεολογία* (Kuſterus legit *ἤτοι Θεοκρατία ἢ Θεολογία. ἔτι δὲ Θεογονία*) libris decem Deorum generationem & ſucceſſionem continens.

Philagrius Lycius Macrenſis, ut reperitur apud Evgenatorem. Sed ut ipſe Philagrius ſcribit ad Philemonem in Epiſtola de jecore indurato, fuerit potius medicus Epirota, diſcipulus Naumachii, poſt Galeni tempora qvi Theſſalonicæ ut plurimum artem medicam exercuit. Compoſuit libros medicos LXX. ſi ſingulos numeres, aliaqve opera non pauca. Item commentarium in Hippocratem.

Phileas, qvi Andocidem ſacrilegii accuſavit.

Philemon Syracuſanus Damonis F. Comicus novæ Comœdiæ qvi floruit regnante Alexandro, paullo ante Menandrum. Scripſit Comœdias circiter XC, & vixit annos XCIV, qvidam annos CI. tribuunt. Extinctus

ctus eſt immoderato riſu. Bello * inter Athenienſes & Antigonum flagrante in Piræeo degens Philemon per ſomnium vidit novem puellas domo ſua exeuntes. Somno ſolutus narravit puero ſomnium: & reliqva dramatis qvod cœperat abſolvit. Poſtea involvens ſe veſtibus ſtragulis, qviete jacuit & mox mortuus eſt repertus. *Aderant igitur, Epicure, Philemoni novem Muſæ, & cum fatale illud & ultimum iter ingreſſurus eſſet, ab illo digreſſæ ſunt. Diis enim nefas videre mortuos qvamvis ſibi chariſſimos, ne aſpectum polluant, morientium exhalationibus. Tu vero, ſtulte, ais eos ne curare qvidem res noſtras.* Ælianus libro de providentia.

Philemon junior & ipſe Comicus, filius Philemonis Comici, qvi docuit fabulas LIV.

Philepſius cujus ut hominis callidi meminerunt Comici antiqvæ Comœdiæ, & qvod inter concionandum populo fabellas narrare ſolebat, idem jocorum amans & φιλοπαίγμων ut innuit Demoſthenes oratione contra Timocratem.

Philetærus Athenienſis Comicus, filius Ariſtophanis Comici. Fabulæ ejus XXI. ex qvibus ſunt hæ: Ἀχιλλεύς, Κορινθιαςής, Φίλαυλος, Κέφαλος, Τηρεύς, Ἄτυλλος, Οἰνοπίων (Nicoſtrato tributa ab aliis) tum Ἀταλάντη & Λαμπαδοφόροι.

Philetas Cous, Telephi F. clarus Philippi & Alexandri tempore, Grammaticus Criticus. Hic cum in inveniendo ſophiſmate qvod *pſeudomenum* vocatur, elaboraret, extenuato corpore obiit. Fuit præceptor Ptolemæi ſecundi, ſcripſitqve *Epigrammata*, *Elegias* & alia.

Philippicus Bardones Juſtiniano Imp. interfecto viſus eſt inhoneſte & ſegniter Imperium adminiſtrare. Et Patres in Oecumenico Concilio (CPol. A. 680.) congregatos anathemati ſubjecit, divinitus ab illis decretas duas in Servatore voluntates & actiones non admittens, adjutores nactus Joannem tunc urbis (CPoleos) ſummum Pontificem, & Germanum Cyzici metropolitanum, & alios Sacerdotes & Senatores plurimos.

Philippides Athenienſis, Comicus novæ Comœdiæ, filius Philoclis, vixit Olympiade CXI. docuit fabulas XLIV.

Philippus Amphipolites, hiſtoricus ſcripſit *Rhodiaca libris XIX.* argumenti valde obſcœni. *Coiaca* libris II. *Thaſiaca* libris II. & alia.

* Hæc qvæ deinceps ex Æliano Svidas affert, de altero Philemone intelligenda ſunt, non de illo qvi riſu eſt emortuus.

Digitized by Google

Philippus Sophiſta qvi ſcripſit *de ſpiritibus*, Herodianum ſecutus, ſecundum ordinem litterarum. Item *de ſynalœpha*.

Philippus Comicus, ex ejus dramatibus ſunt Καδωνιαςαί teſte Athenæo.

Philiſcus Comicus, ex cujus dramatibus ſunt Ἄδωνις, Διός γοναὶ, Θεμιςοκλῆς, Ὄλυμπος, Πανὸς γοναὶ, Ἑρμῦ καὶ Ἀφροδίτης γοναὶ, γοναὶ Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος.

Philiſcus Corcyræus, Philotæ F. Tragicus & ſacerdos Bacchi, qvi ſub Ptolemæo Philadelpho vixit. Ab hoc Philiſcium metrum appellatum eſt, qvod illo freqventer uteretur. Eſt autem ex ſecundo Tragicorum ordine, qvi ſeptem numero, *plejas* ſunt appellati. Tragœdiæ ejus ſunt XLII.

Philiſcus Æginetа qvi Alexandrum Macedonem litteras docuit, auditor Diogenis Cynici, vel ſecundum Hermippum, Stilponis. Scripſit Dialogos, ex qvibus eſt *Codrus*. Athenas profectus urbis illius viſendæ gratia, cum audiſſet Diogenem, philoſophari cœpit. Pater igitur fratrem ad illum accerſendum miſit, ſed & ille philoſophiæ amore captus eſt. Deinde pater, utriusqve reducendi gratia eo profectus, & ipſe philoſophari cœpit. Diſcipulus Diogenis fuit etiam Phocion, ὁ χρηςὸς ſive *bonus* cognomento. Sepultus eſt Diogenes Corinthi, cane in ejus monumento inciſo. Sinopenſes etiam ſtatua illum honoraverunt & Epigrammate: γηράσκει καὶ χαλκὸς &c. ex Laërtii VI. 78.

Philiſcus Mileſius Orator, Iſocratis Oratoris auditor, qvi prius tibicen admirabilis fuit. Unde Iſocrates eum vocavit αὐλοτρύπην, *tibiarum perforatorem*. Scripta ejus ſunt: Oratio Meleſiaca, Amphictyonica, ars Rhetorica libris II. Iſocratis ἀπόφασις.

Philiſcus vel Philiſtus Syracuſanus hiſtoricus qvi Dionyſii Siciliæ tyranni cognatus fuit, & in navali pugna cum Carthaginienſibus commiſſa obiit. Eveni elegiaci poëtæ diſcipulus. Scripſit Σικελικά, *Sicula*, qvo opere continentur res variæ à Siculis adverſus Græcos geſtæ. Item *Genealogiam*. *De Phœnicia*, & alia qvædam *de Inſula Sicilia*. (Vide infra, Philiſtus.)

Philiſtion Pruſaënſis, vel ut Philo ait, Sardianus, Comicus, qvi obiit tempore Socratis. Scripſit comœdias βιολογικὰς ſive mimicas. Extinctus eſt riſu immoderato. Ex fabulis ejus ſunt μισοψηφιςαί. Scripſit Φιλόγελων ſive *riſus amantem*, qvod opus ab aliis ad (Hermiam) Curienſem refertur. Vulgo tamen Nicaënſis potius dicitur, ut teſtatur Epigramma: ὁ τὸν

Digitized by Google

ὁ τὸν πολυστένακτον ἀνθρώπων βίον
Γέλωτι κεράσας Νικαεὺς Φιλιστίων.
Mortalium qui Vitam lachrymabilem
Nicanus riſu temperat Philiſtion.

Philiſtus Naucratita, vel Syracuſius Archonidæ F. diſcipulus Eveni, primus hiſtoriæ ſecundum oratoriam artem ſcriptæ auctor. Compoſuit *Ægyptiaca libris XII. Res Siculas libris XI. Adverſus Tricaranum orationem de Naucrate. De Dionyſio Tyranno libros VI. De Ægyptiorum Theologia libros III. Conciones* & alia qvædam. Item *de Libya* & *Syria*.

Φιλλεῖδαι, Phillidæ, familia Athenis. Ex hac eligi ſolebat Cereris & Proſerpinæ Sacerdos qvæ myſtas initiabat Eleuſine.

Philo Byblius, Grammaticus, qvi natus circa tempora Neronis, diu vitam produxit. Ipſe enim teſtatur Severum Erennium * Conſulem fuiſſe, ſe annum agente LXXVIII. Olympiade CCXX. Scripſit περὶ κτήσεως καὶ ἐκλογῆς βιβλίων *de comparandis & deligendis libris, libros XII. De urbibus, & claris viris qvas unaqvaqve tulit, libros XXX. De Imperio Adriani*, ſub qvo etiam vixit Philo, & alia. Erennius cognominatus hic Philo, ut ipſe teſtatur.

Philo Judæus, natus Alexandriæ qvi Græcorum Philoſophiam ſectatus ad ſummam eruditionem pervenit, omnesqve diſciplinas Græcas, tam eas qvæ encycliæ vocantur, qvam alias accurate perdidicit. Ubertate & copia dicendi adeo Platonem expreſſit. &c. (ex Sophronio interprete Hieronymi de Script. Eccleſ. & Euſebii II. 4. & 17. Hiſt.)

Philo Carpathius ſcripſit Commentarium in Canticum Canticorum.

Philochorus Cygni F. Athenienſis, vates, qvi uxorem habuit Archeſtratam. Vixit temporibus Eratoſthenis qvem ſenem adoleſcens attigit. Obiit ex inſidiis, delatus apud Antigonum, ac ſi Ptolemæo ſtuderet. Scripſit Ἀτθίδα adverſus Demonē, de Athenienſium rebus geſtis, Regibus, Archontibus usqve ad Antiochum θεὸν, libros XVII. De divinatione libros IV. De ſacrificiis lib. 1. De Tetrapoli. Salaminis Origines. Epigrammata Attica. De Athenienſium certaminibus libros XVII. Περὶ τῶν Ἀθήνησι ἀρξάντων de Archontibus Athenienſium à Socratide (Olymp. CI. 3.) ad Apollodorum (Olymp. CXV. 2.) Olympiades, libris II. Adverſus Demonis Atticam Hiſtoriam.

* hic ſub Adriano clarus fuit. vide ſupra, in Hermippo Berytio.

Digitized by Google

riam. Epitomen Hiſtoriæ ſuæ Atticæ. Epitomen operum Dionyſii de Sacris & Templis. De Sophoclis fabulis libros V. De Euripide. De Alcmane. De Athenienſium myſteriis. Collectionem Heroidum, ſive Pythagorearum fœminarum. Δηλιακὰ ſive de Inſula Delo libros II. De Inventis. De Luſtrationibus. De ſymbolis ſive ſignis.

Philocles Polypithis F. Athenienſis, Tragicus qvi poſt Euripidem vixit & χολὴ *bilis* cognominatus eſt & ἁλμίων, *ſalſus*, propter amarulentiam. Scripſit tragœdias centum, è qvarum numero ſunt Ἠριγόνη, Ναύπλιος, Οἰδίπους, Οἰνεὺς, Πρίαμος, Πηνελόπη, Φιλοκτήτης. Æſchyli Tragici ſororis filius, ipſe capite prominente & acuminato ut upupa, filium habuit Morſimum Tragicum ex qvo natus eſt Aſtydamas Tragicus, & ex iſto Philocles alter, belli dux.

Philonides Athenienſis Comicus antiqvus, qvi antè fullo fuit. Ex comœdiis ejus ſunt Κόθορνοι, Ἀπήνη, Φιλέταιρος. Alius Philonides qvem perſtringit Ariſtoph. in Pluto & de qvo proverbium ἀπαιδευτότερος Φιλωνίδου τοῦ Μελιτέως.

Philopœmen inſtitutus à Cleandro Mantinenſi, paterno hoſpite. Poſtea adoleſcentiam ingreſſus Ecdemum ac Demophanem * ſectari cœpit, genere Megapolitanos, tyrannorum odio patria profugos & Arceſilai Philoſophi convictu tunc utentes, qvi in evertendo Nicocle Sicyoniorum Tyranno Aratum opera ſua adjuverunt.

Philoſophus qvi Platonis Leges in XII. libros diviſit, (decimum tertium enim ipſe addidiſſe fertur) Socratis & ipſius Platonis auditor, qvi contemplationi rerum cœleſtium vacavit. Vixit tempore Philippi Macedonis, & hæc ſcripſit: *De Solis & Lunæ intervallo. De Diis libros II. De tempore. De fabulis. De libertate. De ira. De retributione. De Locris Opuntiis. De voluptate. De amore. De amicis & amicitia. De ſcriptione,* περὶ τοῦ γράφειν. *De Platone. De eclipſi & magnitudine Solis & Lunæ & Terræ. De fulguribus. De Planetis. Arithmetica. De numeris fœcundis,* περὶ πολυγόνων ἀριθμῶν. *Opticorum libros II. Enopticon libros II.* Κυκλιακὰ *de circulis.* Μεσότητας *medietates* & alia.

Philoſtratus primus, Lemnius Veri F. pater ſecundi Philoſtrati, Sophiſta qvi artem oratoriam profeſſus eſt Athenis, vixitqve ſub Nerone. Scripſit

* iidem infra apud Svidam minus bene vocantur *Ecdelus & Megalophanes*, Arceſilai Pitanæi diſcipuli.

Digitized by Google

Scripſit plures *orationes panegyricas* & *IV. Orationes Eleuſiniacas. Declamationes. Quæſtiones rhetoricas. Loca unde argumenta rhetorica depromi poſſunt. De nomine adverſus Antipatrum Sophiſtam. De tragœdia libros III. Gymnaſticum* ſive *de exercitiis eorum qvi Olympia certant.* Λιθογνωμικὸν *de dignoſcendis lapillis* ſive gemmis. *Proteum. Canem ſive Sophiſtam. Neronem ſpectatorem. Tragœdias XLIII. Comœdias XIV.* Itemqve alia plurima & memoratu digna.

Philoſtratus Philoſtrati qvi & Verus dictus fuit, Lemnii Sophiſtæ F. & ipſe alter Sophiſta, qvi primum Athenis, deinde Romæ artem oratoriam docuit ſub Severo Imp. uſqve ad Philippum. Scripſit *Declamationes. Epiſtolas amatorias. Imagines* ſive *Deſcriptiones libris IV. Diſputationes. Capras ſive de fiſtula. Apollonii Tyanei vitam libris VIII. Forum.* Ἡρωικόν. *Heroicum. Vitas Sophiſtarum libris IV. Epigrammata* & alia qvædam.

Philoſtratus filius Nerviani, qvi Philoſtrati ſecundi frater erat, Lemnius & ipſe Sophiſta docuit Athenis, obiit & ſepultus eſt in Inſula Lemno. Auditor & gener ſecundi Philoſtrati ſcripſit *Imagines. Orationem Panathenaicam. Orationem de Troja. Paraphraſin clypei Homerici. Declamationes V.* Qvidam etiam *Vitas Sophiſtarum* ipſi tribuunt.

Φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος. *Ambitioſiores Cleophonte, in cujus labris ſtrepit Threicia hirundo.* Deridet illum (Ariſtophanes) ut Thracem qvod ex Thraſſa natus eſſet. In hunc, qvi erat Demagogus, etiam exſtat fabula Platonis, qvæ ipſius nomine inſcribitur, Cleophon.

Philoxenus Evletidæ F. Cytherius Lyricus ſcripſit *Dithyrambos XXIV.* & carmine lyrico *Genealogiam Æacidarum,* obiitqve Epheſi. Cytheriis per Lacedæmonios in ſervitutem redactis emtus eſt ab Ageſylo qvodam, & Myrmecis nomen ei impoſitum. Poſt Ageſyli mortem redemtus, & litteris inſtitutus eſt à Melanippide Lyrico. Calliſtratus Heracleæ Ponticæ natum eſſe ſcribit. Philoxenus poſtqvam latomias Dionyſii Tyranni evaſiſſet, (Svid. in ἄπαγε & εἰς λατομίας) Tarentum Italiæ ſe contulit. Hinc rogatus per litteras à Dionyſio ut rediret, nihil reſcripſit ſed littera O identidem tabellæ inſcripta ſignificavit ſe invitationem repudiare. Hinc proverbium Φιλοξένου γραμμάτιον.

Philoxenus Alexandrinus, Grammaticus Romæ docuit: ſcripſit *de verbis monoſyllabis. De notis criticis in Iliade. De verbis in μι deſinentibus. De diplaſiaſmo. De Syracuſanorum dialecto. De Helleniſmo libros IV. De conjugationibus. De gloſſis libros V. De gloſſis Homericis. De Laconum dialecto. De dialecto Jonica,* & reliqvis.

Phi-

Digitized by Google

Philyllius Athenienſis, Comicus antiqvæ Comœdiæ, ex cujus fabulis ſunt: Αἰγεὺς, Αὔγη, Ἄντεια, Δωδεκάτη (nomen hoc meretricis) Ἡρακλῆς, Πλύντρια ἢ Ναυσικάα, Πόλις, Φρεωρύχος, Ἀταλάντης Ἑλένη.

Φιλύριος Κινησίας. Cineſias poëta Dithyrambicus fuit, qvi Φιλύριος dictus fuit (non ob levitatem vel pallorem, ut Svidas, ſed qvod tiliaceis tabulis propter gracilitatem ſe ſoleret faſciare, ut rectus incederet, qvemadmodum ex Athenæi XII. p. 551. Kuſterus recte notavit.)

Φλέδων. Timon Antiſthenem Philoſophum carpens ob ſcriptorum multitudinem, παντοφυῆ Φλέδωνα *omnivarium nugatorem* appellat.

Phlegon Trallianus libertus Auguſti Cæſaris, vel ut alii, Hiſtoricus ſcripſit *Olympiadas libris XVI.* Continent autem res ubiqve terrarum geſtas usqve ad Olympiadem CCXXIX. Easdem etiam *VIII. libris* expoſuit. Deſcriptionem Siciliæ. De longævis & rebus mirabilibus. De Romanorum feſtis libros III. De Romæ locis & eorum nominibus. Epitomen Olympionicarum, & alia.

Philoſtorgius notat (Joſephum *) res Judæorum fuſius executum eſſe qvam Phlegonem & Dionem, qvippe qvi tantum breviter eas & obiter attigerint. Cæterum illorum qvidem qvæ ad pietatem aliasqve virtutes ſpectent, nec iſtum nec hos ullam habuiſſe rationem. Contra vero Joſephum videri timere & cavere, ne Græcos offendat.

Φλύακες. Sotades ſcripſit phlyacas, id eſt cinædos, dialecto Jonica. Itaqve & dicti ſunt λόγοι ἰωνικοί. Eodem poëmatis genere uſus eſt etiam Alexander Ætolus, aliiqve. (infra in Stotade.)

Phocylides Mileſius Philoſophus, æqvalis Theognidis. Uterqve annis DCXLVII. poſt bellum Trojanum vixit, Olympiade LV. Scripſit *carmina heroica & elegias. Præcepta ſive ſententias* qvas κεφάλαια, *capita* inſcribunt. Sunt autem ex carminibus Sibyllinis ſurrepta.

Phœniciæ dictæ litteræ qvod Lydi & Jones eas ab inventore Agenore Phœnice acceperunt, vel (ut Cretenſes affirmant) qvod ἐν φοινίκων πετάλοις in palmarum foliis homines ſcriberent. Scammon libro ſecundo εὑρημάτων ſive inventorum ait eas à Phœnice filia Actæonis ſic appellatas eſſe, qvæ virgo obiit, habuitqve ſorores Aglavrum, Erſen, Pandroſum.

Phœni-

* hujus potius nomen ſupplendum, qvam cum Clariſſ. Kuſtero Juſti, exiſtimo, qvoniam mox infra Joſephi etiam diſerta mentio recurrit.

Digitized by Google

Phœnicides Comicus, ex cujus dramatibus ſunt φύλαρχος, & μισούμενος teſte Athenæo in Dipnoſophiſt.

Phœnicum mendacium, propter ea qvæ de dracone & Spartis & Cadmo, falſò dicuntur.

Phœnicum pacta. Phœnices qvi Carthaginem condiderunt, cum ad Libyam navibus appuliſſent, rogarunt illius regionis incolas, ut ſe reciperent noctem & diem. Hoc impetrato, diſcedere noluerunt, qvaſi pacti fuiſſent ſe noctes & dies ibi manſuros eſſe. Demon de Metapontinis ſimilia narrat.

Phormus Syracuſanus Comicus, æqvalis Epicharmi, familiaris Geloni Siciliæ Tyranno & altor filiorum ejus. Scripſit Comœdias VII. qvæ ſunt Ἄδμητος, Ἀλκίνους, Ἀλκυόνες, Ἰλίου πόρθησις, ἵππος, Κηφεὺς ἢ Κεφάλαια, Περσεύς. Etiam Ἀταλάντης Athenæo memoratur. Primus uſus eſt talari veſte, & ſcena rubris pellibus adornata.

Φρεάντλης Cleanthes Philoſophus &c. ſupra in Cleanthe.

Φρυγίλος ὄρνις, τοῦ Φιλήμονος γένους. Phrygilus eſt nomen avis. Philemon autem à Comicis perſtringitur ut Phryx & peregrinus & Car.

Phrynichus Polyphradmonis aut Minyæ F. aut Choroclis, Athenienſis Tragicus, diſcipulus Theſpidis qvi primus Tragœdiæ inventor fuit. Vicit Olympiade LXVII. primusqve muliebrem perſonam duxit in ſcenam & tetrametri fuit inventor, & filium habuit Polyphradmonem Tragicum. Ejus tragœdiæ hæ novem: Πλευρωνία, Αἰγύπτιοι, Ἀκταίων, Ἄλκηστις, Ἀνταῖος ἢ Λίβυες, Δίκαιοι, Πέρσαι, Σύνθωκοι ſive Σύνθακοι, Δαναΐδες.

Phrynichus Melanthæ F. Athenienſis Tragicus. Ex hujus fabulis ſunt Ἀνδρομέδα, Ἠριγόνη. Fecit etiam Πυῤῥίχας. Athenienſes Phrynichum mille drachmis multarunt, qvod de Mileti expugnatione tragœdiam docuiſſet.

Phrynichus Athenienſis, unus ex poſtremis veteris Comœdiæ Comicis qvi fabulas docere cœpit Olympiade LXXXVI. Dramata ejus ſunt Ἐφιάλτης, Κόννος, Κρόνος, Κωμασταὶ, Σάτυροι, Τραγῳδοὶ ἢ ἀπελεύθεροι, Μονότροπος, Μοῦσαι, Μύστης, Ποάστριαι, Σάτυροι. Phrynichus & Lycis & Amipſias Comici ſubfrigidi.

Phrynichus, Bithynus, Sophiſta. Scripſit *Atticiſtam*, *de nominibus Atticis libros II.* Τιθεμένων συναγωγὴν *collectionem Thematum.* *Apparatus oratorii libros XLVII.* ſecundum alios *LXXIV.*

Phrynis Ariſtoclidis, qvi bello Medico florebat & genus à Terpandro du-

cebat, diſcipulus, Citharœdus Mytilenæus, qvi primus putatur apud Athenienſes cithara ceciniſſe & in Panathenæis viciſſe, Archonte Callia. Iſter in melopœis teſtatur Phrynidem fuiſſe Lesbium Canopis F. qvi cum eſſet Hieronis tyranni coqvus, cum aliis multis Ariſtoclidi datus ſit. Sed ſi coqvus Hieronis fuiſſet, id non tacuiſſent Comici, qvi Muſicam veterem modulationibus mollibus ab eo fractam & immutatam, ſæpe arguunt.

Phylarchus Athenienſis, vel Naucratites (aliis Sicyonius vel Ægyptius) Hiſtoricus. Scripſit *expeditionem Pyrrhi Epirotæ in Peloponneſum libris XXVIII.* Deducit autem hiſtoriam ſuam usqve ad Ptolemæum Evergetem & Berenices obitum, & ad mortem usqve Cleonymi Lacedæmonii, cui Antigonus bellum intulit. *Res ab Antiocho & Pergameno Eumene geſtas. Epitomen mythicam.* Περὶ τῆς τοῦ Διὸς ἐπιφανείας *de apparitione Jovis. De inventis.* Παρεκβάσεων *libros IX.*

Φυσικὸς λόγος. Poſt moralia (Stoici) tractant de rebus naturalibus - Tria in rebus naturalibus ſpectantur, forma, materia & cauſa ob qvam forma eſt in materia. Circa hæc verſantur methodi qvinqve: Phyſica, Ars particularis (*ἡ κατὰ μέρος τέχνη*) Dialectica, Mathematica, prima philoſophia &c.

Pigres Car Halicarnaſſeus, frater Artemiſiæ bellica fortitudine claræ, Mauſoli uxoris: qvi ſingulis verſibus *Iliadis* totidem *pentametros* addidit in hunc modum:

Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Μοῦσα, σὺ γὰρ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης.

ſcripſit & *Margitem* qvi Homero vulgo tribuitur, item *Batrachomyomachiam.*

Πινάκια ſortes in urnam demiſſæ, qvas æreas fuiſſe innuit Demoſthenes Oratione de nomine &c.

Pindarus Thebanus, Scopelini vel potius Daiphanti aut Pagonidæ F. Nam Scopelini filius eſt obſcurior & Pindari alterius cognatus. Diſcipulus fuit Myrtidis mulieris, natus Olymp. LXV. ita ut Xerxe in Græciam trajiciente eſſet annorum XL. Frater illi Erotion, filius Diophantus, filiæ, Eumetis & Protomache. Cum petiiſſet à Diis ut pulcherrimum in vita ſibi darent, compos voti factus eſt, obiit enim ſubito in theatro reclinatus ſuper Theoxeni amaſii ſui genua, annos natus LV. Scripſit hæc libris ſeptemdecim, dialecto Dorica: *Olympionicas, Pythionicas,* (Nemeonicas, Iſthmionicas) *Proſodia, Parthenia, Enthroniſmos,*

ſmos, *Bacchica*, *Daphnephorica*, *Pæanas*, *Hyporchemata*, *Hymnos*, *Dithyrambos*, *Scolia*, *Encomia*, *Threnos*, *Tragœdias XVII.* & verſu hexametro *Epigrammata*, & oratione ſoluta παραινέσεις τοῖς Ἕλλησι, *admonitiones ad Græcos*, & alia plurima.

Pior monachus inter deambulandum comedebat, qværentiqve de cauſa reſpondit, nolle ſe ut rem ſeriam ſed obiter tantum hoc facere. Alii reſpondit, nolle ſe ut inter edendum voluptatẽ corporis animus ſentiret.

Piſander Piſonis & Ariſtæchmæ F. Camiræus ex Camiro Rhodi civitate, qvem Eumolpi poëtæ æqvalem & amaſium qvidam fuiſſe ſcribunt, aliis Heſiodo eum antiqviorem fuiſſe tradentibus, aliis referentibus ad Olympiadem XXXIII. Habuit & ſororem Diocleam. Scripſit Ἡράκλειαν ſive *poëma de rebus ab Hercule geſtis*, *libris II.* in qvibus clavam Herculi primus attribuit. Reliqva ejus poëmata adulterina putantur utpote partim ab aliis partim ab Ariſteo poeta ὑπ' Ἀριςέως ποιητȣ̃ compoſita.

Piſander Neſtoris Poëtæ F. Larandenſis aut Lycius, qvi vixit temporibus Imp. Alexandri Mammææ F. poëta epicus & ipſe. Scripſit *hiſtoriam variam*, verſibus qvam inſcripſit Ἡρωϊκῶν θεογαμιῶν *de Heroum & Dearum nuptiis* libros VI. item alia, oratione ſoluta.

Pittacus Mytilenæus Caici vel Hyrrhadii Thracis, & matris Lesbiæ F. Natus Olympiade XXXII. unus ſeptem Sapientum. Scripſit *leges*, & Olympiade XLIX. Melanchrum Mytilenes tyrannum occidit, & Phrynonem Ducem Athenienſium pro Sigeo bellum gerenſem ſingulari certamine interfecit poſtqvam reti eum implicuiſſet. Senex coactus exercitum ducere, dixit: ὡς χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι *qvàm difficile eſt bonum eſſe!* Hujus apophthegma: καιρὸν γνῶθι. *Tempus noſce.* Scripſit *verſus elegiacos DC.* & *de Legibus* oratione ſoluta.

Pixodarus. Vide ſupra, in Dexippo Coo.

Plato filius Ariſtonis qvi Ariſtoclem patrem habuit & Perictyones vel Potones, genus trahentis à Solone. Sexta enim ab illa fuit filia Dropidis poëtæ, fratris Solonis. Solon à Neleo genus ducit & Ariſto Platonis pater à Codro Melanthi filio. Fertur Platonis mater ἔκ τινος θείας ὄψεως ex viſione qvadam divinâ gravida facta fuiſſe, cum ei Apollo apparuiſſet: & Platone in lucem edito tunc demum maritus cum ea concubuiſſe. Natus eſt Æginæ Olympiade LXXXVIII. poſt initia belli Peloponneſiaci. Vixit annos LXXXII. Obiit Olympiade CVIII. cœlebs & virgo. Dormiens vita exceſſit, cum in feſto epu-

Digitized by Google

latus fuiſſet. Etiam alii poſt eum filii Ariſtoni nati ſunt, Adimantus & Glaucus, & filia Potone. Prima litterarum rudimenta à Dionyſio qvodam didicit: in palæſtra ſe exercuit apud Ariſtonem Argivum. Cum artem poeticam didiciſſet, *dithyrambos* & *tragœdias* ſcripſit. His deinde ſpretis, apud Socratem circiter XX. annos philoſophatus eſt. Et fertur Socrates qvo die ad ipſum venit Plato, in ſomnis vidiſſe cygnum genibus ſuis inſidentem. Ariſtocles prius dicebatur, poſtea Plato dictus eſt vel qvod πλατὺς τὸ ςέρνον, lato eſſet pectore, vel qvod πλατὺς ἐν λόγοις in oratione copioſus. Ter in Siciliam profectus eſt ad tyrannos Dionyſios. Venditum à tyranno Anniceris Afer emit & manumiſit. Docuit in Academia, ſcholamqve ejus ordine hi exceperunt: Speuſippus, Xenocrates, Polemo, Crantor, Crates. Socratici fuere hi: Arceſilaus, Lacydes, Evander Phocæenſis, Damon Leonteus, Moſchion, Evander Athenienſis, Hegeſinus, Carneades, Harmadas. * *Dialogi* ejus genuini omnes ſunt LVI. qvorum alii ſunt Phyſiologici, alii Ethici, alii Dialectici. *Reſpublica* ejus in *libros decem* dividitur, *Leges* vero in *libros XII.* Reliqvæ tetralogiæ ſunt novem. Plato pauper fuit & ſolummodo in Academia poſſedit hortum, ex qvo trium aureorum proventus qvotannis redibant. Sed ſucceſſoribus ejus per liberalitatem hominum ſanctorum & eruditionis amantium, qvi philoſophiæ ſtudiis promovendis teſtamento ſua reliqverunt bona, totus reditus mille vel plurium etiam aureorum fuit. Plura deinde refert Svidas, qvæ Platonem hauſiſſe ex libris ſacris, vel ab Ægyptiis didiciſſe affirmat.

Plato Athenienſis, Comicus, temporibus Ariſtophanis, Phrynichi, Eupolidis & Pherecratis. Fabulæ ejus XLVIII. è qvibus. Ἄδωνις, ἀιαφ. ἱερῶν, Γρύπες, Δαίδαλος, Ἑορταὶ, Ἑλλὰς ἢ Νῆσοι. Εὐρώπη, ζεὺς κακούμενος, Ἰὼ, Κλεοφῶν, λάιος, Λάκωνες ἢ ποιηταὶ, Μέτοικοι, Μύρμηκες, Μαμμάκυθος, Μενέλεως, Νῖκαι, Νὺξ μακρὰ, Ξάνται ἢ Κέρκωπες, περιαλγὴς, Ποιητὴς, Πείσανδρος, Πρέσβεις, Παιδίον, Σοφιςαὶ, Συμμαχία, Σκύθαι, Σύρφαξ, Ὑπέρβολος, Φάων. Genere dicendi uſus eſt perſpicuo & claro uti ait Athenæus in Dipnoſophiſt. Ejus etiam ſunt Ἀνδροφόνος, Συνεξαπατῶν & Πανηγυρίςαὶ, aliæqve plures.

Plotinus Lycopolita, Philoſophus, diſcipulus Ammonii qvi antea erat σακκοφόρος ſive bajulus, magiſter Amelii qvem Porphyrius audivit, ut Porphyrium Jamblichus, & hunc Sopater. Jam ſenex ſub Gallieno ad annum ejus ſeptimum, vixit ſcripſitqve libros LIV. qvi

* χαρμίδαι

in ſex Enneades dividuntur. Uſus eſt corpore imbellici ex morbo ſacro. Scripſit etiam alia.

Plutarchus Chæronenſis, Bœotius vixit Trajani Imp. temporibus & antè. Trajanus dignitate conſulari eum ornavit, edixitqve ne qvis magiſtratuum in Illyrio ſine ejus conſenſu qvicqvam faceret. Scripſit multa.

Plutarchus Neſtorii F. Athenienſis, philoſophus, magiſter Syriani, præceptoris Procli Lycii, qvi Scholæ philoſophicæ Athenis præfuit, & ſucceſſorem habuit Marinum. Scripſit multa.

Polemon Philoſtrati vel Philocratis F. Athenienſis, philoſophus, diſcipulus Xenocratis qvi fuit Platonis ſucceſſor. Academiæ & ipſe præfuit, & cum antea luxuriæ deditiſſimus fuiſſet, philoſophari poſtea cœpit. Multos ſcripſit libros, ſed qvorum nullus exſtat. Delectabatur præcipue Homero & Sophocle, utrumqve pari ſapientia præditum eſſe dicens, unde Homerum Sophoclem epicum, Sophoclem vero Homerum tragicum appellabat.

Polemon Evegeti F. Ilienſis ex vico Glycyia, donatus civitate ab Athenienſibus, ideoqve Helladicus adſcriptus: periegetes & hiſtoricus. Vixit tempore Ptolemæi Epiphanis. Sed Aſclepiades Myrleanus auctor eſt eum æqvalem fuiſſe Ariſtophanis Grammatici, & Panætium Rhodium etiam audiviſſe. Scripſit *deſcriptionem Ilii, libris III. Origines urbium qvæ ſunt in Phocide, & earum cognatione cum Athenienſibus. Origines urbium Ponticarum. De urbibus Laconicis* & alia plurima. In his & *κοσμικὴν περιήγησιν. Orbis deſcriptionem* ſive *Geographiam.*

Polemon ex Laodicea ad Lycum fluvium, Rhetor & Sophiſta, qvi Smyrnæ docuit, Ariſtidis Rhetoris magiſter. Vixit tempore Trajani & poſt ipſum, diſcipulus Timocratis philoſophi ex Heraclea Pontica oriundi & Scopeliani Sophiſtæ. Obiit anno ætatis LVI. cum ſe ipſe in ſepulchrum conjeciſſet & inedia necem ſibi conſciviſſet, qvod articulari morbo vexaretur. Qvamobrem cognatis & amicis lugentibus dixit, *Date mihi aliud corpus, & in illud migrabo.* Medicis qvoqve crebro eum ſecantibus dixit: *Qvam citiſſime Polemonis lapicidinas excidite.*

Polemon junior Sophiſta, Commodi temporibus.

Polles Ægienſis (ex Ægis urbe Aſiæ prope Magneſiam & Smyrnam) philoſophus & vates. Scripſit ordine alphabetico *συμβολικὰ de ſignis ex qvibus futura conjiciuntur libros II. Οἰωνοσκοπικὰ Auguria* (ex avibus)

libris VIII. Arithmetica libris II. περὶ τῆς καθ' Ὅμηρον οἰωνοπολίης *de auſpiciis Homericis. De Tyrrhenorum divinatione.* Ἰατροσυμβολικὰ *conjecturas medicas.* περὶ δρυοκολάπτου *de pico Martio.* Ἱερὸν λόγον, *orationem ſacram.* κατοικιδίων *de ſignis domeſticis librum unum.* Θηρευτικὸν *de venatione. De ſympathiis & antipathiis. De fulminibus & earum obſervatione.* ἐνόδιον οἰώνισμα, *de ratione captandi omina ex iis rebus quæ alicui in via occurrunt* ut ſi qvis hoc portans alicui occurrat, hoc ſignificat. (Supra in οἰωνιστικήν.)

Pollio (πωλίων) Aſinius, Trallianus Sophiſta & Philoſophus, Romæ eloqventiam profeſſus ſub Pompejo Magno, Timageni in Schola ſucceſſit. *Philochori* Ἀτθίδα ſive opus *de rebus Atticis* in *epitomen* redegit ſcripſitqve *dicta & facta memorabilia Muſonii Philoſophi. Epitomen Diophanis Georgicorum libris II. Adverſus Ariſtotelem de animalibus libros X. De civili bello Romano Cæſaris & Pompeji.*

Pollio Valerius, Alexandrinus, Philoſophus qvi ſub Adriano vixit. Hujus filius Diodorus Philoſophus ſcripſit *enarrationem locorum difficilium quæ apud X. Oratores reperiuntur.* Valerius compoſuit *collectionem vocabulorum Atticorum,* ordine alphabetico, & alia qvædam Philoſophica.

Pollio Grammaticus ſcripſit περὶ τῶν παρὰ γράμμα ἁμαρτανομένων de erratis qvæ circa litteram committuntur.

Pollux (Πολυδεύκης) Naucratita, Sophiſta, qvem qvidam ajunt Arduenna Phœniciæ ortum, ſed falluntur. Docuit Athenis ſub Commodo Imp. & obiit anno ætatis LVIII. Scripſit *Onomaſticum,* qvod eſt collectio vocabulorum diverſorum qvæ de eadem re dicuntur, *libris X. Diſputationes* ſive *Sermones. Declamationes. Commodi Cæſaris epithalamium. Orationem ad Romanos habitam,* Ῥωμαϊκὸν λόγον. *Buccinatorem* ſive *certamen Muſicum. Contra Sinopenſes.* Πανελλήνιον *orationem in conventu totius Græciæ habitam.* Ἀρκαδικὸν *ad Arcades,* & alia.

Polus Agrigentinus, Orator, vel potius antiqvorum Sophiſtarum unus, Licymnii Magiſter. Scripſit *Genealogiam Græcorum & Barbarorum qui ad Trojam bellum geſſerunt* & qvem exitum qvisqve eorum habuerit. Qvidam tamen opus hoc *Damaſtæ* tribuunt. *Navium catalogum. De vocabulis.*

Polyænus Sardianus Sophiſta ſub primo Cæſare Cajo. Scripſit *Orationes forenſes,* & *cauſarum ſive Patrociniorum formas,* δικῶν ἤτοι συνηγοριῶν ὑποτυπώσεις. *Parthici triumphi libros III.* & alia.

Polyænus Macedo, Rhetor. Scripſit *de Thebis. Tacticorum libros III,* & alia.

Poly-

Polybius Lyci F. ex Megalopoli Arcadiæ, Scipionis Africani præceptor & Panætii Philoſophi æqvalis, tempore Ptolemæi Evergetis. Hic prolixam illam *Hiſtoriam Romanam libris XL.* ſcripſit, a fuga Cleomenis Spartani ad Perſeum Philippi F. Macedonum ſucceſſioni res à Romanis geſtas ordine adnectens. Polybii Hiſtoriam continuavit Poſidonius Olbiopolita Sophiſta. Strabo qvoqve Amaſeenſis ſcripſit hiſtoriam inde incipientem ubi Polybius deſinit, libris XLIII.

Polycarpus, Joannis Evangeliſtæ Theologi auditor, ſucceſſor Bucoli, primi Smyrnæorum Epiſcopi, martyrio pro Chriſto conſummatus eſt ſub Marco Antonino. *Epiſtolam* ſcripſit *ad Philippenſes*, πάνυ θαυμαστὴν omnino admirabilem & *ad magnum Dionyſium Areopagitam, & ad alias Eccleſias.* Hic ob qvasdam ſuper die Paſcharis qvæſtiones, Imperatore Antonino Pio, & Eccleſiæ Romanæ Epiſcopatum gerente Aniceto Romam venit, ubi multos qvi Marcionis & Valentini doctrinæ crediderant, ad fidem revocavit. Marcioni obviam forte facto & dicenti, *agnoſce nos, Polycarpe,* reſpondit γνωρίζω σε *agnoſco te primogenitum Diaboli filium.*

Polycrates Athenienſis, orator valde eloqvens, qvi poſt Anytum & Melitum Orationes contra Socratem ſcripſit.

Polyevctus Comicus, cujus drama ἡνίοχος memoratur Athenæo. Fuit & ætate noſtra * Polyevctus &c. Supra in ἡνίοχος.

Polygnotus pictor, Thaſius, Aglaophontis filius & diſcipulus, qvem Athenienſes civitate donarunt, vel qvod porticum pœcilem gratis pinxiſſet, vel ob picturas in Theſauro & Anaceo.

Polyzelus Comicus, cujus dramata ſunt : Νίπτρα, Δημοτυνδάρεως, Μουσῶν γοναί, Διονύσου γοναί, Ἀφροδίτης γοναί

Porphyrius petulanti & maledica lingva Chriſtianos inſectatus, proprio nomine dictus eſt βασιλεύς (Malchus) ex Tyro Phœniciæ oriundus Philoſophus, diſcipulus Amelii, Plotino magiſtro uſi, Jamblichi magiſter, vixit Aureliani temporibus, & vitam produxit usqve ad Diocletianum Imp. Audivit & Longinum Criticum. Scripſit libros qvam plurimos, Philoſophicos, Rhetoricos & Grammaticos. *De divinis nominibus librum I. De principiis duos. De materia, ſex. De anima adverſus Boëthum, qvinqve. De abſtinentia ab animatis libros IV. De ſe ipſo*

* Ætatem Luciani intellige, qvi in hunc Polyevctum Sophiſtam ſcripſit ſuum Pſeudologiſtam ἢ περὶ τοῦ ἀποφράδος, T. 2. edit. Amſtelod. p. 432. ſeq.

Digitized by Google

ipſo cognoſcendo, περὶ ȣ γνῶθι σεαυτὸν, libros IV. De incorporeis. Unam eſſe Platonis & Ariſtotelis ſectam, libros VII. In Julianum Chaldaum. Philoſophicam hiſtoriam libros IV. Contra Chriſtianos libros XV. De Homerica Philoſophia. Adverſus Ariſtotelem, qui animam entelechiam eſſe ſtatuit. Φιλολόγȣ ἱςορίας hiſtoria philologica libros V. De genere, ſpecie, differentia, proprio & accidente. De Nili fontibus ſecundum Pindarum. De utilitate quam Reges ex Homero poſſunt percipere, libros X. Miſcellanearum quaſtionum libros VII. In Thucydidis proœmium. Adverſus Ariſtidem libros VII. In Minuciani artem & alia plurima, præcipue Aſtronomica, inter qvæ & *εἰσαγωγὴν ἀςρονομȣμένων, introductionem in res Aſtronomicas libros III.* itemqve *dubia Grammatica.*

Poſidippus Caſſandrenſis, Cyniſci F. Comicus, qvi tertio anno poſt Menandri obitum fabulas docere cœpit. Dramata ejus ſunt ad XXX.

Poſidonius Apameenſis Syrus aut Rhodius, Philoſophus Stoicus cognomine *athleta*. Scholam habuit Rhodi, diſcipulus & ſucceſſor Panætii. Venit Romam ſub M. Marcello. Scripſit multa.

Poſidonius Alexandrinus, Philoſophus Stoicus, Zenonis Citiei diſcipulus. Scripſit *hiſtoriam* inde incipientem ubi deſinit Polybius *libris LII.* usqve ad bellum Cyrenaicum & Ptolemæum. Item *declamationes Rhetoricas. In Demoſthenem argumenta.* Sed hæc puto potius eſſe Poſidonii Olbiopolitæ, Sophiſtæ.

Poſidonius Olbiopolita, Sophiſta & Hiſtoricus. Scripſit *de Oceano & rebus qua in eo ſunt. De regione qua Tyrica vocatur. Atticas hiſtorias libris IV. Libyca libris XI.* & alia qvædam.

Poſidonius qvi ſcripſit *ταλμικὸν οἰώνισμα.* (ſupra, in *οἰωνιςικήν.*)

Poſtumius Romanus, Capua oriundus, initio aurifaber, deinde poſt trigeſimum ætatis annum Athenas profectus, Græcorum litteris eruditus & multis præclaris inſtructus ſcientiis ad ſeram ætatem vixit. Hic de ſe poterat uſurpare illud Heracliti (apud Julianum Orat. VI, p. 185.) *Ἐμαυτὸν ἐδιζησάμην, meipſum qvaſivi.*

Potamon Alexandrinus, Philoſophus vixit ante Auguſtum & illius tempore. Ejus eſt *in Platonis de Rep. commentarius.*

Potamon Mytilenæus, Lesbonactis F. Rhetor Romæ ſub Tiberio Imp. eloqventiam profeſſus. Hunc in patriam aliqvando redeuntem Imperator talibus litteris inſtruxit: *Potamonem Lesbonactis F. ſi quis injuria afficere auſus fuerit, videat an mecum bellum gerere poſſit.* Scripſit *de Alexandro Macedone. Fines Samiorum. Bruti encomium. Caſaris encomium. De perfecto Oratore.*

Potone,

Digitized by Google

Potone, Platonis Philoſophi ſoror.

Pratinas Pyrrhonidæ vel Encomii F. Phliaſius, poeta Tragicus qvi cum Æſchylo & Chœrilo certavit Olympiade LXX. & primus Satyros ſcripſit. Illo fabulas docente, tabulata, in qvibus ſpectatores ſtabant, ceciderunt, unde Athenienſes theatrum exſtruxerunt. Fabulas edidit L. qvarum XXXII Satyricæ. Semel vicit.

Πρέσβεις. Philoſophi qvi cum Areobindo in Perſiam iverunt legati, fuerunt iſti: Damaſcius Syrus, Simplicius Cilix, Eulalius (Agathiæ codices *Eulamius*) Phryx, Priſcianus Lydus, Hermias & Diogenes Phœnices, Iſidorus Gazæus. Hi omnes domum redierunt, Barbari hoſpitalitate valere juſſa. Sed in pace Romanorum cum Perſis, cautum eſt ut viris illis ſecure vivere liceret, nec contra animi ſententiam ab avita (de Diis) opinione eſſet recedendum.

Priſcus Panites Sophiſta, Theodoſii jun. temporibus ſcripſit *Hiſtoriam Byzantinam & de Attila libros VIII.* item *declamationes Rhetoricas* & *Epiſtolas*.

Proæreſius Pancratii F. ex Cæſarea Cappadociæ, Sophiſta qvi Antiochiæ Ulpianum audivit. Athenis docuit paullo ante Libanium, maximis à Conſtantino honoribus ornatus. Scripſit *Declamationes Rhetoricas.* Vixit & ſub Juliano Libanii temporibus, & Julianus ut Proæreſio ægre faceret, Libanium vehementer coluit. (Supra in Libanio.)

Προκέφαλος. Supra, in Philocle.

Proclus Mallotes, Cilix, Philoſophus Stoicus. Scripſit *commentarium in Diogenis ſophiſmata.* Et *adverſus Epicurum*.

Proclus alter, Mallotes, Philoſophus & ipſe Stoicus.

Proclus Proculejus, Themiſonis F. Laodiceæ Syriæ ſacerdos ſive hierophanta. Scripſit *Theologiam. In Pandora fabulam qvæ eſt apud Heſiodum. In Nicomachi Iſagogen Arithmeticæ*, & alia quædam *Geometrica.*

Proclus Lycius, diſcipulus Syriani & auditor Plutarchi Philoſophi, Neſtorii F. Platonicus Philoſophus qvi Philoſophicæ Scholæ Athenis præfuit, habuitque diſcipulum & ſucceſſorem Marinum Neapolitanum. Scripſit permulta Philoſophica & Grammatica. *Commentarium in totum Homerum. In Heſiodi Opera & dies. De chreſtomathia libros III.* Περὶ ἀγωγῆς *de diſciplina Theurgica libros II. In Remp. Platonis libros IV. In Orphei Theologiam.* Συμφωνίαν ſive *conſenſum Orphei, Pythagoræ & Platonis. In Oracula libros X. De Diis Homericis. Argumenta XVIII. contra Chriſtianos.* Hic eſt Proclus ille qvi ſecundus à Porphyrio impuram & petulantem linguam in Chriſtianos ſtrinxit. Adverſus hunc *Joan-*

Digitized by Google

nes Philoponus ſcripſit, qvi argumenta ejus XVIII. admirabili dexteritate refutavit, eumqve vel in Græcis diſciplinis, qvarum peritia ſe jactabat, indoctum & exiguo judicio præditum oſtendit. Scripſit etiam Proclus Μητρωακὴν βίβλον, *librum de Matre Deorum*, qvem ſi qvis in manus ſumat, ex eo intelliget Philoſophum ὐκ ἄνευ θείας κα]ακωχῆς non abſqve divino afflatu omnem Deæ illius Theologiam in lucem protraxiſſe, ita ut aures non amplius turbentur lamentationibus qvæ (in ſacris illis) audiuntur.

Proclus Imperatoris Juſtini qvæſtor vir juſtus qvi nullam legem temere ſcripſit &c.

Procopius illuſtris, Cæſarienſis, Palæſtinus Rhetor & Sophiſta. Scripſit *Hiſtoriam Romanam* ſive Belliſarii bella & res Romæ & in Africa geſtas. Vixit tempore Juſtiniani Imp. fuitque Belliſarii notarius & comes, omnibusqve bullis & rebus geſtis à ſe deſcriptis ipſe interfuit. Scripſit & aliam librum, qui prioribus additus eſt nonus, & *anecdota* inſcribitur, continens vituperationes & comicas inſectationes Juſtiniani Imp. & Theodoræ conjugis ejus, itemqve Belliſarii & uxoris ejus.

Procopius. In templo S. Martyris Procopii in Chelone, ſtatua cujusdam Evnuchi poſita eſt, in cujus pectore inſcriptum erat: *qvisquis hoc ſignum loco moverit, laqveo pereat* &c.

Prodicus Ceius ex inſula Ceo & urbe Julide oriundus, Philoſophus Phyſicus & Sophiſta, æqualis Democriti Abderitæ & Gorgiæ, diſcipulus Protagoræ Abderitæ. Athenis hauſta cicuta mortuus eſt velut qvi juvenes corrumperet.

Πρόληψις. Chryſippus Naturalium Qvæſtionum libro XII. tria dicit eſſe criteria, ſenſum, cognitionem & anticipationem. Epicurus vero prolepſin ait eſſe memoriam ejus qvod extrinſecus ſæpius apparuit &c.

Prometheus Judicum Judaicorum tempore apud Græcos celebris fuit, qvi primus invenit Grammaticam & Philoſophiam. Idem homines finxiſſe dicitur, qvod rudes ſapientiam docuit. Tunc floruit & *Epimetheus* qvi Muſicam invenit: & *Atlas*, qvi qvod Aſtronomiam interpretaretur, cœlum geſtare eſt dictus. Porro *Argus*, qvi ob artium repertam ſcientiam multos oculos habere fingebatur. Tunc etiam fuit *Sibylla* fatidica, regnante apud Ægyptios Pharaone cui cognomen Taracho, & Athenis Cecrope qvi διφυὴς ſive biformis dictus eſt ob corporis magnitudinem, vel qvod ex Ægypto oriundus veniſſet.

Digitized by Google

ſet in Græciam, vel qvod contra promiſcuum concubitum legem tuliſſet de virginibus uni viro collocandis. Hoc Cecrops fecit, qvi ab Ægyptiis genus ducens non ignoraret leges qvas Vulcanus regionis illius Rex tulerat. Ipſe Athenis regnavit annos qvinqvaginta.

Pronomus tibicen, cujus prolixam barbam perſtringunt Comici.

Πϱοφητεία, alia ſpiritalis, alia diabolica: nam & prædictiones diabolorum prophetiæ dicuntur, alia naturalis, vel artificioſa, qvæ inter has eſt media, alia deniqve communis & popularis. Ac ſpiritalis qvidem præcipue eſt ſanctorum: DEI autem diſpenſatione participes ejus qvoqve interdum ſunt illi qvi tales non ſunt, ut Pharao, Balaam & Caiphas. Diabolica ad ſolos diabolorum cultores pertinet. Ejus generis ſunt qvi ex inſpectione farinæ & hordei divinant, & Pythia ex qvercu oracula captans, & Dodonæa ſacrificula, & aruſpices & obſervatores ſignorum & ſternutationum & ominum & fulminum & murium & muſtelarum, & ligni crepitantis, & tinnitus aurium & palpitationum corporis & nominum: itemqve qvi umbras mortuorum evocant, & ex aſtris, aqvis & aliis infinitis futura prædicunt. Nam divinatio ex ſomniis & apud nos qvidem in uſu eſt, ſed per afflatum divinum fit. Divinatio naturalis eſt animalium brutorum. Hirundines enim & grues & formicæ imminentem tempeſtatem præſentiunt, itemqve echini & alcyones, naturæ munere. Divinatio vero qvæ arte conſtat, eſt medicorum, conſiliariorum & gubernatorum. &c. At veræ prophetiæ proprium eſt, lingvam præbere miniſtram gratiæ Spiritus.

Protagoras Abderites, Artemonis vel Mæandrii F. Qvidam Tejum fuiſſe ſcripſerunt. Primùm fuit bajulus, ſed Democritum cum audiſſet, doctrinæ captus amore, philoſophiæ operam dedit & eloqventiæ, primusqve cognominatus eſt Sophiſta. Idem contentioſum dicendi genus primus invenit, & centum minarum mercedem à diſcipulis exegit, λόγος ἔμμισθος, *ſermo mercenarius* ideo cognominatus. Magiſter fuit Iſocratis oratoris. Idem primus orationem diviſit in partes qvatuor, εὐχωλὴν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν. Alii poſt eum in ſeptem, διήγησιν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολὴν, εἰσαγγελίαν, * εὐχωλὴν, κλῆσιν. Alcidamas qvatuor formas orationis ponit, φάσιν, ἀπόφασιν, ἐρώτησιν, προσαγόρευσιν. Protagoræ libri ab Athenienſibus cremati

 ſunt,

* Svid. infra in πυθμὴν, ἐπαγγελίαν.

ſunt, qvod aliqvando ſic exorſus eſſet : *περὶ θεῶν ὐκ ἔχω εἰδέναι ὔτε ὡς εἰσιν, ὔτε ὡς ὐκ εἰσί. De Diis ſcire non poſſum utrum ſint, an vero non ſint.* Platone Philoſopho eſt antiqvior, fuitqve magiſter Prodici Ceii & multorum aliorum.

Protogenes Xanthius ex Lycia, pictoria arte celebris qvi Bacchum, Διόνυσον (Leopardus XVI. 2. emendatt. ex Plutarchi Demetrio p. 898. legit * Ἰάλυσον) Rhodi pinxit, opus incomparabile qvod admiratus eſt Demetrius Poliorcetes cum Rhodum per biennium obſideret adductis mille amplius navibus & plus qvam 55000. armatorum. Scripſit Protogenes *de arte pictoria & figuris libros II.*

Ptolemæus Cytherius Poëta epicus. Scripſit *de pſalacantha*, qvam herbam eſſe dicit mira vi præditam.

Claudius Ptolemæus, Alexandrinus Philoſophus tempore Marci Imp. Scripſit *tres libros Mechanicos. De ortu & ſignificationibus ſtellarum inerrantium. Planiſphærium. Canonem expeditum. Magnum opus Aſtronomicum* ſive *Syntaxin*, & alia.

Ptolemæus Pindarion, Alexandrinus Grammaticus, Oroandri F. diſcipulus Ariſtarchi. Scripſit Homericorum exemplorum ὑποδειγμάτων libros III. De Homerico charactere. Adverſus Neothalidem de dictione. De Utide Homerico. De aſteropæo apud Homerum, & alia.

Ptolemæus Grammaticus, Ἐπιθέτης dictus qvod Ariſtarchum ſeqveretur. Auditor fuit Hellanici Grammatici qvi audiverat Agathoclem diſcipulum Zenodoti Epheſii. Scripſit περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ πληγῶν, *de plagis apud Homerum. Commentarium in Odyſſeam.*

Ptolemæus Ariſtonici Grammatici pater & ipſe Grammaticus, qvi ambo Romæ artem Grammaticam profeſſi ſunt. Scripſit ὁμοίως εἰρημένα τοῖς Τραγικοῖς, *de iis qvæ ſimiliter dicta ſunt à Tragicis. In Homerum libros qvinqvaginta.* Τὰ παρὰ τῷ ποιητῇ ξένως ἱστορημένα, *de iis qvæ apud Homerum mira & peregrina traduntur. De Muſis & Nereidibus.*

Ptolemæus Hephæſtionis F. cognomine χέννος, Alexandrinus Grammaticus clarus ſub Trajano & Adriano Impp. Scripſit *de hiſtoria paradoxa* ſive mirabili. *Sphingem* drama hiſtoricum. ἀνθόμηρον ſive *poëma Homeri æmulum, rhapſodiarum XXIV.* & alia qvædam.

Ptolemæus Aſcalonites Grammaticus qvi Romæ docuit. Scripſit Homericam proſodiam. De Helleniſmo, ſive de recta loqvendi ratione libros

* Confer Franciſcum Junium in artificum catalogo p. 154. ſeq.

Digitized by Google

libros XV. De metris. De Ariſtarchea Odyſſeæ correctione. De differentia vocabulorum. Item alia Grammatica.

Pulcheria Arcadii Filia nondum annos XV. nata Imperium optime adminiſtravit, fratremqve Theodoſium erudiit, & pietate erga Deum accurate inſtituit multasqve inſtruxit Eccleſias. Neſtorius Pulcheriæ inviſus erat, criminabatur enim eam apud Paulinum Magiſtrum. Sorores ejus Arcadia & Marina. Theodoſius ſæpe libellis non lectis nomen ſuum ſubſcribebat. Itaqve Pulcheria ipſi ſubjecit libellum qvo conjugem Eudoxiam donari ſibi petebat, ut ea ancilla uteretur &c.

Pylades Cilix ex oppido Miſtarnis. Scripſit *de ſaltatione Italica*, cujus ipſe inventor fuit. *De ſaltatione Comica* qvæ κόρδαξ vocabatur. Item *de ſaltatione Tragica* qvæ σίκιννις, & *de Satyrica*, qvæ ἐμμέλεια.

Pyrrhon Pliſtarchi F. Eleus Philoſophus tempore Philippi Macedonis, Olympiade CI. & ultra. Primum qvidem pictor fuit, poſtea animum ad philoſophiam applicans audivit Bryſonem Clinomachi diſcipulum, deinde Anaxarchum, diſcipulum Metrodori Chii, cujus magiſter fuit Democritus Abderita. Statuit nihil eſſe natura honeſtum & turpe, ſed omnia moribus & lege.

Pyrrhon Phliaſius, Timarchi F. diſcipulus Timonis Philoſophi.

Pyrrhonii Philoſophi qvi Pyrrhonis ſectam amplectebantur, dicti etiam aporetici, ſceptici, ephectici, Zetetici &c. Sceptices primus auctor fuit Homerus, qvi nihil certi de rebus pronunciat. Septem etiam ſapientes fuere Sceptici, qvorum eſt dictum *ne qvid nimis*. Archilochus qvoqve cum ait: Τοῖος ἀνθρώποις νοῦς γίνεται θνητοῖς, ὁκοίην ζεὺς ἡμέρην ἄγει, & Euripides (Supplicibus) τί δῆτα τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς φρονεῖν λέγουσι; σοῦ γὰρ ἐξηρτήμεθα δρῶμέν τε τοιαῦθ' ἃ τυγχάνεις θέλων.

Pythagoras Samius, revera Thyrrhænus, Mneſarchi ſculptoris annulorum filius, qvi cum patre Samum adoleſcens ex Tyrrhenia migravit ubi Pherecydem Syrium, deinde Hermodamantem audivit Creophyli nepotem, hinc Abaridem Hyperboreum & Zaretem Magum. Apud Ægyptios etiam & Chaldæos diſciplinis inſtitutus rediit Samum, qvam cum Polycratis tyrannide teneri vidiſſet, Crotonem in Italiam abiit, apertaqve ibi ſchola qvingentos & amplius diſcipulos habuit. Fratres ei duo, natu major Eunomus, medius Tyrrhenus. Servus Zamolxis, cui Getæ ut Saturno immolant. Uxorem duxit Theanonem, Brontini Crotoniatæ filiam, ex qva filios duos ſuſcepit, Telavgem & Damonem, vel ut alii, Mneſarchum: filiam qvoqve Myiam ſive ut alii Arignotem. Scripſit Pythagoras tres tantum

Digitized by Google

libros παιδευτικὸν, πολιτικὸν & tertium qvi Lyſidis Tarentini eſt potius, ejus diſcipuli, qvi Thebis, qvo fugerat, Epaminondam inſtituit. Qvidam *aurea carmina* qvoqve illi tribuunt. (Plurima deinde de Pythagora ejusqve morte, philoſophia ac ſymbolis refert Svidas qvi etiam videndus in ἤδη.)

Pytheas, Athenienſis, Orator, mylothri ſive piſtrinarii filius, ſcripſit *conciones* & *orationes forenſes* & alia qvædam, non annumeratus autem eſt (decem) oratoribus, ut homo audax & diſſolutus, qvi Athenis ob æs alienum ex carcere effugit in Macedoniam, ac poſtea rediit.

Πυθιὰς βοὴ, vox cum cantu tibiæ conjuncta, carmen pythium. Hinc πυθαύλης, qvomodo pæana vocant.

Πύθιον. Templum Apollinis, Athenis à Piſiſtrato conditum, in qvo tripodas ponebant, qvi cyclio choro Thargelia vicerant.

Python Byzantinus Orator qvi in exilium pulſus in Macedoniam abiit, ibiqve multos ad proditionem impulit &c.

Qvadratus Romanus, Hiſtoricus. Scripſit Jonica dialecto hiſtoriam Romanam libris XV. eamqve inſcripſit χιλιετηρίδα, qvod complecteretur res mille annorum à Roma condita ad Imp. Alexandrum Mammææ F.

Qvirinus Sophiſta, qvi *lingva ærarii*, γλῶσσα ταμιείου vocabatur, cujus cura ab Imperatore ei commiſſa erat.

Rhadamanti judicium, de iis qvorum teſtata eſt juſtitia. Rhadamanti jusjurandum. ſupra, χῆνα ὀμνύναι, & Lampon.

Rhamnus de ſapientibus clarisqve viris dicitur. Rhamnus enim erat populus Atticæ in qvo Antiphon floruit, orator celebris, qvem multi imitari volentes, proverbium uſui vitæ reliqverunt, ut viri præclari, Rhamnuſii vocarentur. Rhamnuſia Nemeſis, ſtatua qvam fecit Phidias & Erechtheus matris ſuæ nomine, qvæ Nemeſis vocabatur, & illo in loco regnaverat, dedicavit. Phidias Agarocrito Pario, amaſio ſuo permiſit nomen ſuum inſcribere; ut Olympiæ, digito Jovis inſcripſit Παντάρκης καλός. Erat Pantarces Argivus formoſus, ipſiusqve amaſius.

Ραριάς. Rharus Cererem errantem & Proſerpinam qværentem hoſpitio excepit, pro qvo beneficio Ceres Triptolemum Celei F. Rhari nepotem agriculturam docuit, eique currum alatorum draconum dedit qvo vectus terram peragravit, & agriculturam homines docuit.

Rhapſodi dicebantur qvi carmina Homeri in theatris recitabant, qvod ῥάβδους

δους ſive virgas tenentes, hoc facerent. Eſt etiam ῥαψῳδῆσαι nugari, vel ſimpliciter loqvi & recitare.

Rheginos Xenarchus Sophronis mimographi F. ut timidos in comœdiis ſuis perſtrinxit à Dionyſio tyranno ad hoc inductus.

Ῥητίαρχος qvi oracula dicit, ut eſt apud Epicharmum. Vel, ut Aſclepiades libro ſexto τραγῳδουμένων, qvi omnium optime noverat verum dicere.

Ῥήτωρ. Multis decretis cautum eſt, ne in Senatu ars oratoria adhiberetur ſi qvis ſententiam ferret de re qvæ ad privatam ipſius fortunam non pertineret.

Rhianus Benæus ex Bena Cretæ urbe, vel Cereates, vel ut alii ex Ithome Meſſenes civitate. Hic primum fuit palæſtræ cuſtos & ſervus: poſtea litteris inſtitutus Grammaticus evaſit, æqvalis Eratoſthenis. Scripſit ἔμμετρα ποιήματα, Heracliadem libris XIV.

Rhinthon, Tarentinus, Comicus auctor hilarotragœdiæ ſive phlyacographiæ. Figuli filius, ſub Ptolemæo primo vixit. Fabulæ ejus Tragicocomicæ XXXVIII.

Rufus Epheſius Medicus qvi cum Critone ſub Trajano floruit. Scripſit libros plurimos, ex qvibus ſunt hi: *De ratione victus libri V. De victu navigantium. De medicamentis vulnerum. De vulneratione articulorum. De ficubus. De veteri medicina. De lacte. De vino. De melle.*

Rutilius Rufus tempore Scipionis vixit, in expeditionibus bellicis ei comes, & res tunc geſtas litteris mandavit, fuitqve tunc temporis tribunus militum, ut Appianus in Romana hiſtoria teſtatur.

Ῥυσμός, Abderitica dialecto ſignificat figuram. Aliis præterea vocibus non Græcis Democritus Abderites uſus eſt, ut τροπὴν dixit ſitum, & διαθηγὴν ordinem.

Sabazius Bacchus dictus à clamore orgia celebrantium. Nam barbaris εὐάζειν eſt σαβάζειν, & εὐασμὸν appellant σαβασμόν. Etiam σάβοι loca Baccho conſecrata, & Bacchi ſacerdotes. Mnaſeas Patarenſis Sabazium ait eſſe Bacchi filium. (Svid. in Σάβοι.)

Sabinus Sophiſta qvi vixit ſub Adriano Cæſare. Scripſit Introductionem & argumentum materiæ declamationum libris IV. Commentarium in Thucydidem, Acuſilaum & alios. Item alias qvasdam enarrationes, (Frater ejus Sergius infra, Σέργιος)

Sacas poëta Tragicus: & Sacæ gens Thracica. Ammonius philoſophus Alexandrinus cognomento Sacas, ex Chriſtiano factus eſt gentilis, ut ait Porphyrius.

Saluſtius Sophiſta ſcripſit commentarium in Demoſthenem, Herodotum & alia.

Saluſtius Mopſeates Medicus, ſcripſit de Medicina, ſub Tiberio Imp.

Saluſtius Baſilidis Syri & Theocleæ Emeſenæ F. Athenis Alexandriam cum Iſidoro venit. Eloqventiæ præceptis ab *Eunoio* Sophiſta Emeſæ tunc verſante eruditus, publicas Demoſthenis orationes omnes edidicit, & orationes ſcripſit non inferiores illis. Noſtrum qvoqve civem (Damaſcii verba ſunt) *Marcellum* Eunoii ſodalem octo libros hiſtoriæ Thucydidis edidiciſſe ajebat, nihil tamen auditu dignum dicere potuiſſe. *Nonnum* etiam ajunt ſexies totum Demoſthenem edidiciſſe, ſed tamen ne os qvidem aperire potuiſſe ut aliqvam orationem commodam haberet. Saluſtius dicebat philoſophari hominibus non eſſe facile ſed potius impoſſibile, Heracliti more inſectator vulgi & deriſor ſalſus. Idem virtutem qvintam, vocabat veram opinionem de Diis, qvæ interdum ineſſe videtur etiam improbiſſimis. Philoſophabatur cynico more &c.

Saluſtius præfectus prætorio ſub Juliano &c.

Σαμίων ὁ δῆμος πολυγράμματος dictus ab Ariſtophane in Babyloniis, ſive qvod Samii à tyrannis ad incitas redacti, ob civium penuriam ſervis jus civitatis adſcripſerunt, ut Ariſtoteles tradit in Samiorum Rep. Vel qvod apud Samios XXIV. litteræ primum inventæ à Calliſtrato, ut Andron in tripode ait. Archinus vero Athenæi F. Archonte Euclide Athenienſibus perſvaſit, ut Jonum litteris uterentur. Ariſtophanes autem Comœdiam *Babylonios* docuit per Calliſtratum annis (XX.) ante Euclidem ſub Archonte Euclee. De eo autem qvi rem iſtam Athenſenſibus perſvaſit, ſcribit Theopompus. Alii cauſam afferunt, qvod Athenienſes Samios in bello captos ſtigmate noctuæ notarent, Samii vero Athenienſes ſamæna qvod eſt navigium bireme à Polycrate Samiorum tyranno primùm fabricatum, ut ait Lyſimachus libro ſecundo Noſtorum ſive de reditu.

Sanchoniathon Tyrius, Philoſophus, qvi belli Trojani tempore vixit ſcripſitqve *de Hermetis Phyſiologia* qvæ (in lingvam Græcam) tranſlata eſt. *Antiqva Tyriorum inſtituta*, lingvâ Phœnicum. *Theologiam Ægyptiacam*, & alia.

Sandon Hellanici F. Philoſophus. Scripſit *argumenta in Orpheum*, librum unum.

Sannyrion, Athenienſis, Comicus. Ejus dramata: *γέλως, Δανάη, ἰώ, ψυχασαί*, ut Athenæus in Dipnoſophiſtis.

Sappho

Sappho Simonis filia, vel Eunomini (al. Eumeni) vel Eeigyi, vel Ecryti, vel Semi, vel Camonis, vel Etarchi, vel deniqve Scamandronymi, & Clides, matris. Lesbia, Ereſo oriunda & Lyrica. Vixit Olympiade XLII. qvo tempore floruerunt Alcæus, Steſichorus, Pittacus. Fratres ejus Larychus, Charaxus, Eurygius. Nupſit Cercolæ ditiſſimo viro ex Andro, unda nata ipſi fuit filia Clis. Amicæ Atthis, Teleſippa, Megara. Diſcipulæ Anagora Mileſia, Gongyla Colophonia, Eunica Salaminia. Scripſit *carminum lyricorum libros IX.* & prima plectrum invenit. Scripſit & *Epigrammata, Elegias, Jambos, Monodias.*

Sappho Lesbia, Mytilenæa, pſaltria de qva ſupra, in Phaon.

Ælius Sarapion, Rhetor, Alexandrinus. Scripſit *de vitiis declamationum.* Ἀκροάσεων ſive *auſcultationum libros VII. Panegyricum in Adrianum Imp. Conſultationes ad Alexandrinos. Recte ne Plato Homerum è Rep. ſua ablegarit,* & alia multa. Item *artem oratoriam.*

Sarapion ſolum fere Orpheum habebat & legebat: ſubinde Iſidorum de qvæſtionibus occurrentibus interrogans, virum ſumma Theologiæ ſcientia inſtructum, qvem ſolum familiarem norat & admittebat, nec ullum alium ſuarum, facultatum, duorum aut trium librorum, inter qvos erat Orphei poëſis, dignum judicabat, putans ſe in illo perſpexiſſe vitam illam Saturniam, Poëtarum fabulis celebratam. Nam ille qvidem poëtarum ſcriptis celebratus Chiron in Saturnii & Jovii regni confinio potius conſtitit, unde biformis eſſe traditur. Eodem tempore vir alius Alexandria venit, ex tota diametro, vel magis etiam, ſi ſic dicere fas eſt, qvam ex diametro à Serapione diſtans: nam hic qvidem Saturnius aut Jovius fuit, ille vero Typhonius, & Typhone verſutior bellua. Nullus enim eorum qvi nunc vivunt hominum ignorat qvo animo & qva fortuna fuerit Pamprepius.

Σαράπυς. Alcæus Pittacum vocavit σαράποδα, χειροπόδην, γαύρικα, φύσκωνα, γάστρωνα, ζοφοδορπίδα & ἀγασύρτον &c. (ex Laërtii lib. I. c. 81.)

Scindapſus, Inſtrumentum Muſicum. De Zenone Citieo (Timon:) ὁ δ' ἔρρει γύργαθος αὐτῦ μικρὸς ἰὼν, νῦν δ' εἶχεν ἐλάσσονα σκινδαψοῖο. *mentem habebat, minorem ſcindapſo.*

Σκίφη. Crantor Philoſophus poëtæ cujusdam verſus σκίφης plenos eſſe dixit.

Σκίρταλος. Diogenes Sinopenſis, jam ſenex, à Scirtalo pirata captus eſt.

Σκληρᾶς ἀοιδῦ δασμὸν tributum duræ vatis, Sphingis, (apud Sophoclem Oedipo tyranno.)

Σκολιὰ, carmina convivalia. Σκολιῶν Μελίτυ, Καρικῶν φυλημάτων. Melitus

tus iſte fuit poëta Tragicus qvi Socratem accuſavit. Perſtringitur à Comicis ut poëſi frigidus, & moribus improbis præditus. Carica, carmina lyrica lugubria.

Σκολιὸν, carmen paucorum verſuum. Timocreon Rhodius poëta epicus * tale ſcolium contra divitias ſcripſit, cujus initium eſt, ὄφελες ὦ τυφλὲ πλοῦτε, *o cæca divitiæ, utinam nec in terra nec in mari nec in continente unqvam viſæ fuiſſetis, ſed in tartaro & acheronte habitaretis: Vos enim omnium malorum inter homines cauſſa eſtis.* His ſimile eſt decretum à Pericle ſcriptum, qvo Megarenſes foro, mari, continente arcebantur.

Scopas Ætolorum prætor fruſtratus principatu cujus maxime cauſſa leges ſcribere auſus fuerat, Alexandriam cogitabat &c.

Scopelianus Clazomenius Sophiſta qvi ſub Nerva vixit & Smyrnæ eloqventiam docuit, auditor Nicetæ, æqvalis Apollonii Tyanenſis, ad qvem etiam Epiſtolas Apollonius ſcripſit.

Σκύθης. Anacharſis fuit Scytha, ſed matre Græca natus & ideo δίγλωσσος duarum peritus lingvarum, qvi Scythis leges tulit.

Scylax Caryandenſis ex Caryanda Cariæ civitate prope Halicarnaſſum, Mathematicus & Muſicus. Scripſit periplum locorum extra columnas Herculis. De Heraclide Mylaſſorum Rege. Terræ periodum. ἀντιγραφὴν adverſus Polybii Hiſtoriam.

Scytale Epiſtola Laconica. Ligna erant duo polita & oblonga, qvorum alterum Lacedæmoniorum ephori retinebant, alterum tradebant duci qvem ad bellum emittebant, & qvoties ei aliqvid mandare volebant, albo loro lignum involebant & in eo mandatum ſcribebant, deinde lorum replicantes id tabellario tradebant aſportandum. Dioſcorides ἐν τοῖς περὶ νομίμων in opere de moribus & inſtitutis refert fœneratores dividere ſcytalem duobus teſtibus præſentibus, & in utraqve ejus parte contractum ſcribere, & alteram qvidem uni ex teſtibus dare, alteram ſibi reſervare. Utebantur ſcytala & alio modo, ut Ariſtoteles in Ithacenſium Rep. ſcribit.

Secundus Athenienſis, Sophiſta (non is) qvi vocatus eſt Plinius. Epiurus ſive clavus ligneus vocabatur, ut fabri filius, fuitqve Herodis Sophiſtæ magiſter. Scripſit *declamationes oratorias.*

Seleucus Alexandrinus, Grammaticus, cognominatus Homericus, qvi Romæ eloqventiam docuit. Scripſit commentarios in totum pæne poëtam.

* infra, apud Svidam rectius, *melicus.*

poëtam. De ſynonymorum differentia. De iis qvæ falſo creduntur. De proverbiis apud Alexandrinos uſitatis. De Diis libros centum, item alia *σύμμικτα* ſive miſcellanea.

Seleucus Emeſenus Grammaticus ſcripſit *ἁσπαλιευτικά piſcatoria verſibus hexametris libros IV. In Lyricos commentarium, Parthicorum libros II.* Inveni & alium Seleucum hiis additum, ſed qvi nullos ſcripſerat libros.

Sellius ſive Sillius qvi & Homerus dictus eſt, Grammaticus ante Menandrum. (Supra in Homero.)

Semus Eleus Grammaticus ſcripſit Eliacorum libros VIII. Periodos libris II. De Paro librum I. De Pergamo librum I. De pæanibus, in qvo opere genera muſicorum recenſet, avtocabalos, Ithyphallos, phallophoros &c. (Supra in Phallophori, ubi *avtocabdali* legitur, non avtocabali.)

Ælius Serenus Athenienſis Grammaticus ſcripſit Epitomen operis Philonis de urbibus & qvinam in ſingulis clari fuerint, libros III. Epitomen commentariorum Philoxeni in Homerum.

Sergius Zeugmatenſis, Aphthonii F. à cauſidicis qvi præfecti fuerunt genus ducens, præfectus & ipſe prætorii & conſularis & patricius. Scripſit Epitaphium in Sophiſtam Sabinum, fratrem ſuum, item alium librum pro cauſidicis adverſus Ariſtidem.

Σεσελλίσθαι, falſo ſe jactare, dictum ab Æſchine Selli F. qvi pauper divitem ſe falſo jactabat. Etiam σέλλυς glorioſos vocant, & gloriari σελλίζειν.

Severianus Damaſcenus unus ex primarii generis viris, Auxentii Callinici F. ortus ex Romanis qvi Alexandriam incoluere. Poëtica, Oratoria & juris civilis Romani peritia inſtructus, etiam in Philoſophia inſtituendum ſe Proclo dare volebat, ni Pater, qvi patronum cauſſarum malebat, id prohibuiſſet. Sed patre defuncto Athenas, ubi Proclus erat, profectus ſomniavit montis cacumini tanqvam vehiculo ſe inſidere, & montem ipſum aurigæ inſtar agitare. Hinc fato & voluntate ad Remp. accedere & magiſtratum gerere qvam Philoſophiam beatumqve otium ſectari maluit. Cum poſtea in odium incidiſſet Ardaburii, magni illius Aſparis F. multa ab illo paſſus eſt ſanctiſſimus & ſupra modum religionis Græcæ cultor. Iſocrateas etiam orationes prolixiores & de Rep. agentes mihi enarravit, non artificioſo illo & Sophiſtico ſed prudenti & philoſophico more.

Digitized by Google

Idem Julianum, fratrem meum * natu minorem ſic ad eloqventiæ ſtudium inflammavit, ut eum & poëtas & celebres oratores ediſcere juberet. Et alios qvidem Poëtas utcumqve probabat, at Callimachum in manus ſumens, Afrum hunc poëtam nunqvam non deriſit. Qvin lectione ejus adeo offendebatur, interdum ut librum ejus conſpueret. Huic Zeno Imp. proximam à ſe dignitatem pollicitus eſt ſi Chriſtianus fieri vellet: & ipſe nobis Epiſtolam pollicitationes illas continentem, ſed nihil apud ſe proficientem recitavit. Arcadium etiam Lariſſæum per Epiſtolam objurgavit. Nam Severianus in Epiſtolis ſcribendis acer & cordatus erat.

Severus Σεβῆρος Sophiſta Romanus ſub Anthemio Imp. fuit, Alexandriam vero profectus in otio philoſophico vitam tranſegit, variorum librorum copia abunde inſtructus. Viros autem doctrina præſtantes, ſi qvisqvam alius, ad ſe facile pertrahere noverat.

Severus (Imperator) nec humanarum nec divinarum rerum qvicqvam imperveſtigatum ut relinqveret, vel occultiſſima perſcrutatus eſt. Et ideo libros omnes, qvi aliqvid arcani habebant, & qvoscunqve reperire potuit, ex omnibus adytis ſuſtulit, & in Alexandri monumento concluſit, ut nec illius corpus qvisqvam amplius cerneret, nec res in illis ſcriptas legeret.

Severus Σευῆρος. Hic poſt infelicem illum Eutychem extitit, & cum Antiochiæ thronum malis artibus occupaſſet, Manentis & Apollinaris & Eutychis hæreſin ſtabilire conabatur. Ex Eccleſia itaqve pulſus in Alexandrinos populum levem, turbinis & procellæ inſtar incidit. Cum autem hic qvoqve alia procella ipſi & populo reflaſſet, omnia confudit & perturbavit. Julianus enim qvidam Halicarnaſſenſis, Aſiæ Epiſcopus eos diſſipavit. Confer ſupra, in Juliano.

Sextus Chæronenſis, Plutarchi ſororis filius, Philoſophus qvi fuit M. Antonini Cæſaris temporibus, Herodoti Philadelphæi diſcipulus ſectæqve Pyrrhoniæ addictus. Hic apud Imperatorem in tanto honore erat, ut una cum eo jus diceret. Scripſit *Ethica*, itemqve *ſceptica libris X.* Poſt Commodi mortem qvidam ſe Sextum dicere auſus eſt, facultatesqve & dignitatem ejus ſibi vindicare, qvi à multis ſæpe interrogatus ſcite reſpondit. Sed cum Pertinax nonnulla ad eruditionem Græcam, cujus ille rudis erat, pertinentia ex eo qværeret, longe à ſcopo aberravit, cum qvid diceretur ne intelligere qvidem poſſet. Adeo naturâ qvidem vultum ei ſimilem habebat, cæterisqve in rebus arte

cum

* Damaſcii verba ſunt.

Digitized by Google

eum referebat, doctrinâ vero eâdem excultus non erat.

Sextus Afer, Philoſophus ſcripſit *Sceptica* ſive *Pyrrhonia libris X.*

Sibylla Delphica qvam etiam *Dianam* appellarunt. Vixit ante bellum Trojanum: ſcripſit oracula verſibus.

Sibyllæ Chaldææ pater Beroſus, mater Erymanthe.

Sibylla Apollinis & Lamiæ F. vel Ariſtocratis & Hydoles, vel Crinagoræ, vel, ut Hermippus, Theodori, Erythræa nata in loco Erythrarum qvi vocabatur Batti, nunc conditâ illic urbe, Erythræ. Qvidam Siculam tradunt, alii Sardianam, Gergethiam, Rhodiam, Libyſſam, Lucanam, vel Samiam deniqve. Fuit poſt captam urbem Trojam annis CCCCLXXXIII. Conſcripſit libros iſtos: *περὶ παλμῶν, de palpitationibus. μέλη carmina. χρησμὺς, oracula.* Eadem etiam prima triqvetrum genus lyræ fertur inveniſſe.

Sibylla Heliſſa, ſcripſit verſibus vaticinia & oracula.

Sibylla Colophonia qvæ vocata fuit *Lampuſa*, à Calchante oriunda. Ipſa qvoqve ſcripſit vaticinia & oracula verſibus, & alia.

Sibylla Theſſala, dicta etiam *Manto*, qvæ à Tireſia genus duxit.

Sibylla Phrygia, à qvibusdam vocata *Sarbis*, ab aliis *Caſſandra*, ab aliis *Taraxandra*, & ipſa ſcripſit oracula.

Sibylla Cumana & Sibylla Theſprotica. Et hæ oracula ſcripſerunt.

Sibylla Chaldæa, ſive Hebræa aut Perſica, proprio nomine *Sambethe*, à beatiſſimo Noë genus ducens. Hæc prædixit ea qvæ Alexandro Macedoni contigiſſe dicuntur, cujus meminit Nicanor, qvi vitam Alexandri ſcripſit. Eadem de Domino CHriſto ejusqve adventu, Numinis inſtinctu plurima prædixit. Cum hac & reliqvæ Sibyllæ conſentiunt, niſi qvod hujus ſunt XXIV. libri, de qvavis gente & regione prædictiones continentes. Qvod autem verſus ejus imperfecti & luxati inveniantur, non eſt ipſius vatis culpa, ſed ſcribarum, qvi vel orationis celeritatem ſcribendo aſſeqvi non potuerunt, vel etiam indocti & Grammatices imperiti fuerunt. Cum afflatu enim & eorum qvæ dicta erant memoria ſimul deſinebat. Et hæc cauſa eſt qvare & verſus imperfecti reperiantur, & ſententia claudicans, ſive ſapientiſſimo DEI conſilio hoc factum fuerit, ne à multis iisqve indignis oracula ejus cognoſcerentur: ſive longum tempus, uti multorum aliorum, ita etiam hujus rei cauſa fuerit. Præterea & obſcuritas eorum, qvæ à Sibylla dicebantur, & crebra librorum ejus deſcriptio, nihil mirum eſt ſi & ſenſus & metri confuſionem pepererint.

Digitized by Google

Sibyllæ diverſis & locis & temporibus fuerunt decem. Prima, Chaldæa, qvæ & Perſica, proprio nomine *Sambetho* dicta. Secunda Libyca. Tertia Delphica, Delphis nata. Qvarta Italica, qvæ in Italiæ urbe Cimmeria (nata eſt.) Qvinta Erythræa, qvæ ante bellum Trojanum vaticinata fuit. Sexta Samia, proprio nomine *Phyto* dicta, de qva ſcripſit Eratoſthenes. Septima Cumana, qvæ & *Amalthaa*, & *Hierophile* dicta fuit. Octava Helleſpontia, nata in vico Marmiſſo, prope oppidulum Gergithium (qvæ loca olim finibus regionis Trojanæ comprehenſa fuerunt) temporibus Solonis & Cyri. Nona, Phrygia. Decima Tiburtia, Albunæa dicta. Ajunt autem Sibyllam Cumanam novem oraculorũ ſuorum libros attuliſſe ad Tarqvinium Priſcum, tunc Romanorum Regem: qvos cum ille repudiaſſet, duos ex illis cremaſſe.

Sibylla vox eſt Romana, qvam ſi interpreteris, vatem ſignificat. Sibyllæ igitur, ut multi ſcripſerunt, diverſis locis & temporibus decem fuerunt. Σιβυλλιᾷ, oraculorum amore & deſiderio tenetur &c.

Σιβύρτιος ſive Σιβύρτιος Theodectæ Phaſelitæ lector & ſervus, qvi primus è ſervis, artem oratoriam profeſſus eſt. Scripſit *artem Rhetoricam.*

Σιδηρείαν ψυχήν. Glaucus qvidam Samius ferruminationem primus invenit. Et proverbium, Glauci ars, de iis qvæ facile conficiuntur.

Silvanus Philoſophus, qvi cætera qvidam probus erat & ſanctus, ſed moribus ſimplex & apertus.

Σιλλαίνει, labiis diſtortis aliqvem deridet, inter deridendum oculos movet. σίλλος enim eſt mimus, vel ſalſum dictum & deriſio. Et qvi ſillos ſcribit, dicitur ſillographus, qvalis fuit Timon Philiaſius, philoſophus Pyrrhonius.

Simmias Rhodius, Grammaticus. Scripſit *gloſſarum libros III. Variorum poëmatum libros IV.* Ab initio fuit Samius, * poſtea vero cum coloni in Inſulam Amorgum mitterentur, & ipſe Coloniæ illius dux à Samiis eo miſſus fuit. Tres autem urbes in Amorgo condidit, Minoam, Ægialum & Arceſimen. Vixit annos 406. poſt bellum Trojanum. Secundum qvosdam primus *jambos* ſcripſit, & diverſa alia. Item *Origines Samiorum.*

Simmias Thebanus Philoſophus, diſcipulus Socratis. Scripſit *de ſapientia, de*

* hæc non ad Simmiam ſed ad Simonidem Jambographum antiqviſſimum Amorginum ſpectant, Confer Allatium de Simeonibus p. 206. ſeq.

de amicitia, de veritate, de muſica, de eo qvod optandum eſt & fugiendum. De cura animæ, item alia philoſophica.

Simocattes, cognomen Theophylacti Simocattæ.

Simonides, Leoprepis F. Julietes ex Julide Cei inſulæ civitate, Lyricus Steſichoro poſterior, & cognominatus *Melicertes* propter ſvavitatem. Hic artem memoriæ invenit, itemqve litteras longas & duplices & tertium ſonum lyræ. Vixit Olympiade LV. qvamvis alii eum ad Olymp. LXII. referant. Vitam extendit usqve ad Olymp. LXXVIII. annumqve ætatis LXXXIX. attigit. Dorica dialecto *regnum Cambyſis & Darii* deſcripſit. Item *prælium navale Xerxis*, & *prælium navale ad Artemiſium*, verſibus elegiacis. *Prælium* item *ad Salamina* verſibus melicis. Ad hæc ſcripſit *threnos, encomia, epigrammata, paanes, tragœdias*, & alia. Hic Simonides, ſiqvis alius, memoria pollebat: ei vero ſimilis erat Apollonius, qvi ut plurimum qvidem ſilebat multa vero mente verſabat: & cum centeſimum ætatis annum ageret, memoriæ firmitate ipſum Simonidem ſuperabat. Idem etiam *hymnum in Memoriam* canebat, in qvo dicit omnia à tempore conſumi, ipſum vero tempus beneficio memoriæ expers ſenii & immortale eſſe. Hic primus carmen mercede ſcripſiſſe dicitur. Habebat enim duas arcas, unam gratiarum, vacuam: alteram (mercedis) plenam. &c. Ejus dictum: *ἀνάγκῃ οὐδὲ θεοὶ μάχονται.* &c.

Simonides Cejus prioris ex filia nepos, cognomine Melicertes, vixit ante bellum Peloponneſiacum. Scripſit *Genealogiam libros III. Inventionum libros III.*

Simonides Magneſius, Sipyli F. poëta epicus, qvi vixit temporibus Antiochi Magni. Scripſit hujus res geſtas, pugnamqve cum Galatis, in qva eqvitatus ejus per elephantos profligatus fuit.

Simonides Caryſtius vel Eretrienſis, poëta epicus, ſcripſit Græcorum conventum in Aulidem. Trimetrorum libros II. De Iphigenia unum.

Simonides. Hic Imperatoris Joviani temporibus vixit, & philoſophus clariſſimus fuit.

Simonides, Crinei F. Amorginus, Jamborum ſcriptor, ſcripſit elegiarum libros II. item jambos. Vixit autem ipſe annis 490. poſt bellum Trojanum. Secundum qvosdam hic primus Jambos ſcripſit.

Simon Sophiſta qvi publicam pecuniam intervertebat. Simon & Theorus & Cleonymus perjuri. Ariſtoph.

Simplicius Philoſophus.

Siricius

Siricius Neapoli urbe Palæſtinæ oriundus, Sophiſta, diſcipulus Andromachi, qvi per aliqvod tempus Athenis docuit, ſcripſit *progymnaſmata*, & *declamationes*.

Siſinnius Novatianorum Epiſcopus &c. (ex Socratis VI. 22. Hiſt.)

Σρηκίθης. In tabellis nomina eorum qvi in jus citabantur, inſcribi ſolebant, *Aſpaſia & dominus*, id eſt maritus ejus.

Socrates Sophroniſci ſtatuarii & Phœnaretes obſtetricis F. primum ſtatuarius fuit, ajunt enim Gratias veſtitas, Athenis ejus fuiſſe opus. Deinde philoſophatus eſt audito Anaxagora Clazomenio, poſtea Damone, hinc Archelao. Ariſtoxenus ait primum audiviſſe Archelaum &c. Ingreſſus virilem ætatem, ad Amphipolin & Poſidæam militavit & ad Delium. Duas habuit uxores, Xanthippen è qva Lamprocles natus eſt, & Myrtonem Ariſtidis Juſti filiam ex qva Sophroniſcus & Menedemus ſive Menexenus. Vixit tempore belli Peloponneſiaci, & qvidem natus Olympiade LXXVII. Vixit annos LXXX. obiitqve imprudentia vel potius amentia Athenienſium, coactus bibere cicutam: nullo alio ſcripto relicto, qvam ut qvidam volunt *hymno in Apollinem & Dianam*, & *Æſopea fabula* verſibus ſcripta. Philoſophos effecit *Platonem*, qvi relicto Lyceo traduxit ſcholam in ſuburbium qvod Academia vocatur (ejusqve ſectatores Academici dicti usqve ad Ariſtotelem: Is enim in qvodam horto ante urbem ſito ludum literarium aperuit, & *ἐκ τοῦ κατ' αὐτὸν περιπάτου* à peripato ſive loco deambulationis, qvi in illo horto erat, ſuos diſcipulos vocavit Peripateticos) *Ariſtippum* item Cyrenæum auctorem ſcholæ ſectæqve Cyrenaicæ, *Phædonem* Eleum à qvo ſecta Eliaca, poſtea à Menedemo, Eretriæ docente, dicta Eretrica. Ex hac Pyrrho prodiit. *Antiſthenem* qvi Cynicam ſectam condidit, *Euclidem* Megarenſem à qvo Megarica, qvæ eadem à Clinomacho Euclidis diſcipulo dicta Dialectica. *Xenophontem* Grylli F. *Æſchinem*, *Lyſaniam* Sphettium, *Cebetem* Thebanum, *Glaucum* Athenienſem, *Bryſonem* Heracleotam qvi contentioſam Dialectiam introduxit una cum Euclide, Clinomachus auxit: cumqve multos ſectatores habuiſſet, deſiit in Zenone Citieo, qvi Stoicam ſcholā inſtituit, vixitqve Olympiade CXXV. Alii Bryſonem non Socratis ſed Euclidis auditorem ſcribunt fuiſſe. Bryſonem audivit Pyrrho, à qvo Pyrrhonii. Præterea diſcipulos habuit Socrates *Alcibiadem*, *Critobulum*, *Xenomedem*, *Apollodorū*, *Critiam*, Athenienſes: tum *Critonem*, *Simonem*, *Eumarem* Philiaſium,

Simmiam

Digitized by Google

Simmiam Thebanum, *Terpſionem* Megaricum, *Evenum*, *Chærephontem*. *Theodorus* etiam cognomento Atheus Socratem audivit, docensqve omnia eſſe indifferentia, ſectam Theodoream inſtituit. Eam philoſophiæ partem qvæ eſt de moribus & virtutibus, precipue coluit Socrates, & jam ſenex cithara ludere didicit apud Cononem, & deriſus à qvibusdam dixit illud Solonis: ὀψιμαθὴς μᾶλλον ἢ ἀμαθής, *præſtat ſero qvàm nunqvam diſcere*. Hic dæmonium qvoddam ſecum familiariter colloqvi dicebat. Primus Ariſtophanes Nubibus ſcriptis ipſum perſtrinxit ut corrumpentem juvenes, & Atheum ipſum vocavit qvod per canem & platanum juraret. Poſtea Anytus & Melitus eum accuſarunt & reum peregere. In æſtimatione vero pœnæ Socrates ſe meruiſſe dixit ut victus in prytaneo publice ſibi præberetur. Illi vero capitis eum condemnarunt. In vinculis diu fuit, donec navis ſacra θεωρὶς Delo rediret. Critone ſvadente fugam, noluit fugere, dixitqve leges non oportere violari. Hauſta hinc cicuta voti recordatus, immolate, inqvit, Æſculapio. Qvidam Cyrſas nomine, genere Chius Athenas venit cum Socrate converſaturus, cui dormienti juxta ſepulchrum Socratis, in ſomnis ille viſus eſt & cum eo collocutus. Socrates ab Ariſtophane Melius vocatur, id eſt atheus, qvia Diagoras Melius infamis erat ut Deorum oſor & hoſtis. Diagoras ille initio pius erat, poſtea depoſito fraudatus, ad impietatem prolapſus eſt & DEos eſſe negavit. Qvare Athenienſes indignati Melum malis affecerunt. Fuit & Ariſtagoras Melius poëta dithyrambicus, qvi qvod myſteria Eleuſinia evulgaſſet, valde impius judicatus eſt. Ab illo tempore Comici Melios ut impios perſtrinxere.

Solon Execeſtidæ F. Athenienſis, philoſophus, legislator & demagogus qvi vixit Olympiade XLVII. vel LVI. Inſidiis petitus à Piſiſtrato tyranno in Ciliciam ſeceſſit, & urbem condidit qvam de ſuo nomine Solos vocavit. Alii Solos etiam in Cypro nomen ab illo accepiſſe ajunt, & ipſum in Cypro deceſſiſſe. Scripſit *leges* Athenienſibus, qvas vocant *axonas* qvod in axibus ligneis eſſent ſcriptæ. Item poëma elegiacum qvod *Salamis* inſcribitur. *Præcepta morum* itidem verſibus elegiacis & alia. Fuit unus illorum qvi VII. Sapientes dicuntur. Ejus eſt *Ne qvid nimis*, & *Noſce teipſum*. Precibus amicorum ære oppreſſorum victus, tabulas veterum debitorum abolevit. Ejus conſilium & aſtus adverſus Cirrhæos (ex Pauſaniæ Phocicis p. 684.)

Sopater Apameenſis Sophiſta & Philoſophus, diſcipulus Jamblichi interfe-

terfectus à Conſtantino, fidem facturo omnibus ſe non amplius religioni gentilium addictum eſſe, ante enim familiariter eo uſus fuerat. Scripſit *de providentia* itemqve *de iis qvi immerito ſunt felices vel infelices.* Conſtantinus Sopatrum dum interemit, non recte fecit, nemo enim coactus fit bonus ſed ex amore.

Sopater Comicus. Ex fabulis ejus ſunt Ἱππόλυτος, Φυσιολόγος, Σιλφία ἢ Κνιδία, Νεκυία, πύλαι, ὀρέστης, Φακῆ, ut Athenæus in Dipnoſophiſtis.

Sopater Parodus (qvem à Comico male diſtinguit Svidas) cujus drama Βακχὶς Athenæo memoratur.

Sopater Apameenſis vel potius Alexandrinus, Sophiſta. Scripſit plurimorum librorum epitomas. Qvidam etiam ἐκλογίαι τῶν ἱστοριῶν excerpta hiſtorica (de qvibus Photius Cod. 161.) hujus eſſe ajunt.

Sophilus Sicyonius aut Thebanus, Comicus mediæ Comœdiæ. Ejus fabulæ ſunt Κιθαρῳδὸς, Φύλαρχος, Τυνδάρεως ἢ Λήδα, & Δηλία ut ait Athenæus: item χοιρίδιον, παρακαταθήκη.

Sophiſtas vocabant omnes qvotqvot litteris eruditi erant: etiam σοφίαν Muſicam, & Sophiſtas Muſices peritos, etiam tibicines. Plato Comicus in Sophiſtis Bacchylidem poëtam, Opuntium Sophiſtam appellat. Ariſtophanes hoc nomen tribuit artis cujuscunqve peritis. Deinde Sophiſta eſt ille qvi ex falſa oſtentatione ſapientiæ qvæſtum facere novit.

Sophocles Sophili Colonæi F. Athenienſis, Tragicus natus Olympiade LXXIII. ita ut annis XVII. Socrate antiqvior ſit. Hic primus tribus hiſtrionibus uſus eſt & tritagoniſta ſive tertiarum partium actore. Primus etiam chorum qvindecim juvenum introduxit, cum antea duodecim tantum eſſent. Idem dictus apis, propter orationis ſvavitatem, primus etiam ſingulis fabulis certare cœpit, non tetralogia. Scripſit elegiam & pæanas & orationem de choro de qvo cum Theſpide & Chœrilo contendebat. Filii ejus fuere Jophon, Leoſthenes, Ariſton, Stephanus, Meneclides. Obiit poſt Euripidem cum eſſet annorum XC. Docuit fabulas CXXIII. vel etiam multo plures, ut tradunt alii. Vicit vicies qvater.

Sophocles Ariſtonis F. ſenioris Sophoclis nepos, Athenienſis, Tragicus qvi docuit dramata XL, vel ut alii, XI. Vicit ſepties. Idem & elegias ſcripſit. Apollonius (Tyaneus) caſtitate Sophoclem ſuperavit,

Digitized by Google

ravit, qvi ſenex demum amores tanqvam furioſum & ſævum dominum effugiſſe ſe dicebat. Apollonium libidinis ne Euphrates qvidem arguit, qvamvis falſas litteras adverſus eum commentus ſit, inimicus illi qvod Euphratem pecuniæ cauſa facientem omnia deridens monuiſſet ne pergeret *σοφίαν καπηλεύειν*, cauponari ſapientiam.

Sophocles Athenienſis Tragicus & Lyricus, ab antiqvo illo Sophocle genus ducens. Vixit poſt plejadem Tragicorum. Fabulæ ejus ſunt qvindecim.

Σοφὸς incantator, incantationum peritus. Pſalm. LVIII. 5.

Oraculum : *Σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' Εὐριπίδης,*
Ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Soranus Menandri & Phœbes F. Epheſius Medicus, qvi Alexandriæ commoratus eſt & Romæ artem Medicam exercuit ſub Trajano & Adriano Impp. libroſqve plurimos & pulcherrimos compoſuit.

Soranus Epheſius Medicus junior, qvi ſcripſit *de morbis muliebribus libros IV, Medicorum vitas & ſectas & opera libris X*, & alia diverſa. Aſclepiodotus philoſophus, artis Medicæ peritus nullum recentiorum medicorum magni faciebat præter Jacobum : ex antiqvioribus vero poſt Hippocratem, Soranum Cilicem cognomento Mallotem.

Σωσάννα. Contra Sextum Africanum ſcripſit Origenes, ejusqve argumenta refutavit, qvibus librum Suſannæ impugnavit.

Soſibius Laco Grammaticus, unus eorum qvi *ἐπιλυτικοὶ* * vocantur. (Scripſit varia) in qvibus & hoc tradit, eſſe qvoddam comœdiæ genus qvod Diceliſtarum & Mimelorum *Δικηλιστῶν καὶ Μιμηλῶν* proprium ſit. De Mimis antiqvis in Laconia, *περὶ τῶν Μιμηλῶν ἐν Λακωνικῇ ἱστορουμένων παλαιῶν*, & alia.

Soſiphanes Soſiclis F. Tragicus, docuit fabulas LXXIII. vicit ſepties. Eſt & ipſe ex ſeptem illis qvi Plejas ſunt appellati. Vixit ſub extrema tempora Philippi vel Alexandri Macedonis. Obiit Olympiade CXI. vel CXIV.

Soſitheus Syracuſanus aut Athenienſis, vel potius Alexandrinus ex Alexandria Troica, unus ex plejade, æmulus Homeri Tragici, filii Myrus Byzantinæ qvi floruit Olympiade CLXIV. Scripſit poëmata, & alia proſa oratione.

Sotadas Byzantinus Philoſophus, ut tradit Ariſtocles libro VI. de philoſophia.

Sotades Athenienſis, Comicus mediæ Comœdiæ.

* qvi difficiles qvæſtiones propoſitas diſſolvunt.

Digitized by Google

Sotades Cretenſis, Maronita, *δαιμονισθεὶς* à dæmonio vexatus, Jamborum ſcriptor. Scripſit *φλύακας nugas* ſive *κιναίδους* Jonica lingva, unde *ἰωνικοὶ λόγοι* appellabantur. Hoc poëmatis genere uſi ſunt etiam Alexander Ætolus, Pyrrhus Mileſius, Theodoras, Timocharidas & Xenarchus. Sunt ejus carmina plurima, veluti *ad inferos deſcenſus. Priapus. In Beloſtichen. Amazon* & alia. Item *ἐγκλειόμενος* & *ὁ συλλεγόμενος* ut ait Athenæus in Dipnoſophiſtis.

Sotades Athenienſis, Philoſophus qvi *librum de Myſteriis* ſcripſit.

Sophron Syracuſanus, Agathoclis & Damnaſyllidis F. qvi vixit temporibus Xerxis & Euripidis. Scripſit mimos viriles & mimos muliebres oratione ſoluta & dialecto Dorica, qvos Platonem Philoſophum ſemper lectitaſſe ferunt, adeo ut interdum etiam iis indormiret.

Sophron Comicus (male tanqvam diverſum à priore Svidas commemorat) Ex hujus dramatibus *πενθερά*, teſte Athenæo in Dipnoſophiſtis.

Soterichus, Aſites, Heroicus poëta qvi fuit ſub Diocletiano. Scripſit encomium Diocletiani: Baſſarica ſive Bacchica libris qvatuor. De Panthea Babylonia. De Ariadne. Vitam Apollonii Tyanei. Pythonem ſive Alexandriacum. Eſt autem Alexandri Macedonis hiſtoria qvum Thebas cepit. Item alia.

Soteridas Grammaticus, maritus Pamphilæ (Supra in Pamphila, Socratidas) cui etiam hiſtorias attribuit. Scripſit orthographiam. Qvæſtiones Homericas. Commentarium in Menandrum. De metris. De Comœdia. In Euripidem.

Soteridas Epidaurius, pater Pamphilæ, cui libros tres commentariorum inſcripſit, ut ait Dionyſius libro XXX. Hiſtoriæ Muſicæ.

Speuſippus Eurymedontis F. Platonis ex ſorore Potone nepos, auditor & in Academia ſucceſſor. Vixit Olympiade CVIII. Scripſit plurima, præcipue philoſophica. Fuit ingenio auſtero, maximeqve iracundo.

Σφαῖρα. Pila luſit Ariſtonicus Caryſtius, Alexandri Regis in ludo pilæ colluſor. Pilæ inventionem Anagallis, Corcyræa, Grammatica, Nauſicaæ Alcinoi filiæ attribuit.

Σφυράδες. Carcinus poëta fuit, cujus filias parvæ ſtaturæ Ariſtophanes perſtringit, ut *ὄρτυγας οἰκογενεῖς, γυλιαύχενας ὀρχηστὰς, ναννοφυεῖς, σφυράδων ἀποκνίσματα, μηχανοδίφας.* Xenocles Carcini filius multas easqve inſolitas machinas ad percellendos ſpectatores in fabulis ſuis introduxiſſe dicitur, qvem Plato ideo *δωδεκαμήχανον* appellat. Deos enim aſcendentes & deſcendentes imitabatur.

Spintha-

Spintharus Heracleotes, poeta Tragicus, cujus fabulæ ſunt περικαιόμενος Ηρακλῆς, Σεμέλη κεραυνωμένη. Hic ut barbarus & Phryx à Comicis perſtringitur.

Spittalus Medicus apud Athenienſes. Ariſtophanes: ἄπελθε πρὸς τὸν Σπιτάλου. *Abi ad Spittalum. Tu vero guttam pacis unam inſtilla mihi* in calamum iſtum æreum aut argenteum, qvales habent medici.

Spyridon Trimithuntis in Cypro civitatis Epiſcopus, multa mira fecit & Concilio Nicæno interfuit. (confer Socratem lib. 1. Hiſt. c. 12.)

Στάσιμον, genus carminis qvod ſaltatores ſtantes canebant.

Σταυρός. In ſeptentrionali parte fori collocata eſt crux, inſtar illius qvam Conſtantinus Magnus in cœlo vidit, auro obducta, habensqve in apicibus rotunda mala. Ibidem filiorum ejus ſtatuæ auratæ conſpiciebantur. Sub Theodoſio magno Imp. cum Gentilium templa everterentur, in Serapidis templo inventæ ſunt hieroglyphicæ literæ, crucis figuram habentes. Qvas cum illi qvi ex Gentilibus Chriſtiani facti fuerant, conſpexiſſent, dixerunt Crucem apud litterarum hieroglyphicarum peritos ſignificare vitam futuram.

Steſichorus Euphorbi vel Euphemi, vel Euclidis, vel Hyetis vel Heſiodi F. ex Himera urbe Siciliæ, Himeræus. Alii Matauria Italiæ civitate ortum tradunt. Alii Pallantio Arcadiæ urbe profugum, Catanem migraſſe ibiqve obiiſſe & ſepultum ante portã qvæ ab eo Steſichorea dicta fuerit. Junior Alcmane Lyrico, natus eſt Olympiade XXXVII. Obiit Olympiade LVI. Fratrem habuit Mamertinum Geometriæ peritum, & Helianactem legiſlatorem. Fuit autem Lyricus, ejusqve *poëmata* Doricâ dialecto ſcripta ſunt *libris XXVI.* Dicitur ſcripta *vituperatione Helenæ* viſum amiſiſſe, deinde in ſomnis monitus, propter *palinodiam* viſum recepiſſe. Cum primum Tiſias vocaretur, accepit nomen Steſichori διὰ τὸ ςῆσαι χορόν, qvod primus chorum inſtituerit cum cantu citharæ conjunctum.

Stilpo Megarenſis, Philoſophus qvi fuit ſub Ptolemæo primo, diſcipulus Paſiclis Thebani, qvi audierat fratrem Cratetem & Dioclidem Megarenſem, is vero Euclidem, diſcipulum Platonis. Præfuit Megaricæ ſcholæ, & dialogos ſcripſit non pauciores viginti.

Στοὰ porticus in qva Stoici Στωϊκοὶ qvi antea Zenonii, Athenis docebant. Hæc appellabatur antea πεισιανάκτειος, deinde à Polygnoti pictura dicta eſt ποικίλη. In illa inambulans Zeno Citieus diſſerebat. Sub XXX. tyrannis autem mille qvadringenti cives ibi interfecti ſunt.

Strabo Amaſenus, Philoſophus & Geographus. (infra, Strato.)

Strato Comicus mediæ Comœdiæ. Ex ejus fabulis erat Φοῖνιξ.

Strato Lampſacenus Philoſophus, Theophraſti diſcipulus & ſucceſſor, filius Arceſilai vel Arceſii, cognomine Phyſicus qvod præ cæteris omnibus phyſicæ contemplationi deditus eſſet. Magiſter Ptolemæi Philadelphi, multos libros ſcripſit.

Strato Amaſenus Philoſophus qvi vixit ſub Tiberio Cæſare. Scripſit Geographiæ libros VII. (Imo Strabo, libros XVII.)

Strattis Athenienſis Tragicus. Ejus fabulæ ſunt: Ἀνθρωπορέστης, Ἀταλάντη, Ἀγαθοὶ ſive ἀργυρίου ἀφανισμὸς, Ἰφιγέρων, Καλλιππίδης, Κινησίας, Λιμνομέδων, Μακεδόνες, Μήδεια, Τρωΐλος, Φοίνισσαι, Φιλοκτήτης, Χρύσιππος, Παυσανίας, Ψυχασταί, ut teſtis Athenæus in Dipnoſophiſtis.

Studius dynaſta qvi celeberrimum illud monaſterium (CPoli) condidit. Fuit olim Eccleſia Catholicorum, poſtea mutatum eſt in monaſterium. Idem Studius Princeps ædem Archangeli Michaelis Nacoliæ condidit, in qvem & verſus heroici feruntur:

> Στούδιος ἀγλαὸν οἶκον ἐδείματο, καρπαλίμως δὲ
> Σὺν κάμεν, εὕρατο μισθὸν, ἑλὼν ὑπατηΐδα ῥάβδον.

Svetonius (Σευητόνιος) dictus Tranqvillus Grammaticus Romanus.

Superianus Sophiſta genere Iſaurus, Lacharis diſcipulus, ὀψιμαθὴς qvi annos amplius triginta natus demum cœpit Oratorum libros legere & ad diſciplinas liberales animum adjicere, tamen labore improbo & flagris etiam qvibus ſe ipſe in balneis concidit, ea edidicit qvæ à pueris magiſtri exigunt. Itaqve in celebri Athenarum urbe evaſit Sophiſta, Lachare gloria non multo inferior. Nam ſcio & Lacharem Sophiſtam factum diligentia magis qvam ingenio. Ejus enim Orationes legi, eqvibus valde accuratus mihi ſed ingenio tardiore viſus eſt. Effigies qvoqve ejus referebat virum ad ſtudia qvidem tardiorem, ſed vultu pulchro & tali qvi virtutem polliceretur, & dignus erat qvi Philoſophus potius qvam Sophiſta vocetur. Nam alioqvi Lachares vir fuit Deo charus, qvi viſum amiſſum etiam illius beneficio recepit.

Sybaritica apophthegmata, apud Epicharmum. Sybariticæ fabulæ, id eſt Æſopicæ. Et proverbium: Sybarita per plateam, in eos qvi ſuperbo gradu incedunt. Sybaritæ luxurioſi, præcipue ille Mindyrides &c.

Συγχρωτίζεσθαι. Zenoni Citieo oraculum conſulenti, qvo pacto beatam vitam

Digitized by Google

vitam degere poſſet, Deus reſpondit, *εἰ συγχρωτίζοιτο τοῖς νεκροῖς, ſi familiariter cum mortuis verſaretur*, id eſt cum ſcriptis & libris antiqvorum.

Symeon, mirabilis ille vir. De hoc cum Ægyptii Monachi audiviſſent eum in columna ſtare, rem inſolitam damnantes (ipſe enim primus hoc fecerat) eum ex cœtu ſuo excluſerunt. Poſtea vero, cognita viri illius vita & animi modeſtia, rurſus eum in cœtum ſuum receperunt. Ad hunc Marcianus Imp. hominis privati habitu clam venit.

Συν δὲ θεοὶ μάκαρες. Hoc Rhapſodi accinere ſolebant, ut citharœdi: ἀλλ' ἄναξ χαῖρε. Hæc enim epiphonemata apud veteres poëtas obvia.

Syneſius, Pentapoli Thebaidis, qvæ in Libya ſita eſt, oriundus Philoſophus, Epiſcopus Ptolemaidis, ex ordine Sacerdotali. Scripſit libros diverſos & Grammaticos & Philoſophicos, itemq; orationes de regno, & orationes panegyricas & generis demonſtrativi. Item encomium calvitiei, & orationem admirabilem de Providentia, genere dicendi Græcanico: aliosqve plurimos & diverſos libellos, & præterea Epiſtolas, qvæ apud omnes in magno pretio habentur.

Συνταχτήριος Origenes appellatus fuit, qvod multos libros conſcripſiſſet.

Σύρα Syra * apud Romanos divina Epiſtola.

Syrianus Alexandrinus Philoſophus, qvi Athenienſi Scholæ & Diatribæ præfuit: magiſter Procli, qvi fuit ipſius ſucceſſor. Scripſit in totum Homerum commentarium libris VII. In Remp. Platonis libros IV. In Orphei Theologiam libros II. In Proclum εἰς τὰ πρόκλου περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ θεῶν, de Diis Homericis. Conſenſum Orphei, Pythagoræ & Platonis. De oraculis libros X. & alias qvasdam enarrationes. Iſidorus Philoſophus, ut Damaſcius ait, omnia veterum ſcripta accuratiſſime examinare non deſinebat: ſed poſt Platonem, Jamblicho & Jamblichi amicis ac comitibus operam maxime dabat: qvorum optimum eſſe affirmabat civem ſuum Syrianum, Procli magiſtrum. Neminem vero, qvod qvidem ad veræ ſcientiæ collectionem attineat, contemnendum eſſe cenſebat.

Τάβλα

* Videtur Svidas male ſcripſiſſe Σύρα pro Σάκρα, Sacra.

Τάβλα nomen luſus, qvem Palamedes magna ſapientia invenit ut exercitus Græcorum haberet qvo tempus falleret. In hoc luſu tabula eſt mundus terreſtris. Duodecim χάτοι ſive ſcripta, circulus Zodiacus. Fritillus & in eo ſeptem teſſeræ, ſeptem ſtellæ planetarum. Turricula vero, altitudo cœli ex qvo multa bona & mala omnibus penduntur.

Τὰ δ᾽ ἐκ τρίποδος. Ex tripode dicta, de rebus veriſſimis. Cum Ariſtoclea, Pythia rem habuiſſe frater dicitur, & oracula, qvæ Apollo per eam ediidiſſet, annotaſſe. De Apollonio Tyaneo Philoſtratus: Non erat prolixus in dicendo, neqve ironice loqventem qvisqvam audiverit, neqve coram auditoribus ſe jactantem, ſed tanqvam ex tripode, *novi* ajebat, & *videtur mihi*.

Τὰ ἐκ τρίποδος. Apollo vaticinans utitur tripode, propter tria rerum tempora. Homerus: ὅς γ᾽ ᾔδει τά τ᾽ ἐόντα, τά τ᾽ ἐσσόμενα, πρό τ᾽ ἐόντα *qvi novit & præſentia, & futura & præterita*. Apollini tripus aureus ceſſit, à piſcatoribus oblatus primum VII. Sapientibus: ſed cum hi illum repudiarent, datus fuit Apollini velut ſapientiſſimo, cui dare oraculum juſſerat.

Τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν σκώμματα. Athenis in feſto Choum, qvi comeſſatum ibant, plauſtris vecti obvios dicteriis & convitiis inſectabantur. Idem in Lenæis poſtea faciebant. Mulieres Athenienſium plauſtro vectæ qvum Eleuſinem ibant ad magna myſteria, in via ſe mutuis convitiis inſectabantur. Alexandrini olim animarum luſtrationem faciebant. Certis enim diebus homines curribus vecti, qvibus hoc ipſum munus mandatum erat, per totam urbem ibant, & ſtantes ubi vellent & ad domum ſubſiſtentes, ubicunqve placuiſſet, de plauſtro loqvebantur, non falſa convitia jactantes, ſed vera crimina exprobrantes &c.

Τὰ ἐπὶ κοσκίνῳ, *ad cribrum dicta*, De illis qvi per cribrum & tripodem aut laurum vaticinantur.

Τὰ Ναννάκου, ſupra, Nannacus.

Ταντάλου, ſupra, Iſæus. Τὰ Σαμίων. Supra, Σαμίων.

Tatianus. Hic ſub Juliano parabate, martyrio obiit. (una cum Theodulo, ut narrat Svid. in Ἀμάχιος.)

Ταυροφάγος Bacchus, qvod illis qvi dithyrambo vicerant, bos præmio daretur. Alii Ariſtarchum falli dicunt, putantem taurum illis fuiſſe præmium. Ariſtophanes Cratinum dixit ταυροφάγον, vel ut crudivorum,

Digitized by Google

vorum, vel ut vini amantem adeoqve Bacchum, vel qvod mater Cratini ſacris Bacchi μοσχοφάγυ eſſet initiatus &c.

Taurus Berytius, Philoſophus Platonicus qvi fuit ſub Antonino Pio. Scripſit *de differentia dogmatum Platonis & Ariſtotelis. De corporibus & incorporeis rebus*, & alia plurima.

Telavges (genitivo τηλαύγυς) Samius, Pythagoræ magni filius & diſcipulus, Philoſophus, magiſter Empedoclis. Scripſit *de tetracty* ſive *quaternione libros IV.*

Telegonus primus artem divinandi invenit, ut ſi in tecto muſtela vel ſerpens apparuerit, hoc vel illud ſignificat. Supra, in οἰωνιςικήν.

Telephus Pergamenus Grammaticus, ſcripſit *qvot res Grammaticum ſcire oporteat. De figuris Rhetoricis apud Homerum libros II. De ſermonis Attici conſtructione libros V. De Homerica Rhetorica. De Homeri & Platonis conſenſu. Varia eruditionis* ποικίλης φιλομαθίας *libros II. Tragicorum & Comicorum vitas.* Βιβλιακῆς ἐμπειρίας *De notitia librorum libros III.* in qvibus docet qvi libri ſint comparatu digni. Item *Homerum ſolum ex antiqvis puro ſermone Græco uti. Deſcriptionem Pergami. De Auguſtali Pergameno libros II. De dicaſteriis Athenienſium. De Athenienſium legibus & moribus. De Pergami Regibus libros V. De uſu*, ſive de nominibus veſtitus & aliarum rerum qvibus utimur, *ordine alphabetico. De Ulyſſis errore. Ocytocion*, ſive *collectio epithetorum eidem rei convenientium, ad expeditam dictionis copiam parandam, libris X.*

Teleſilla, poëtria. Huic ſtatua poſita eſt ad cujus pedes libri jacent, galea vero capiti ejus impoſita eſt. Nam cum Lacedæmonii interfectis iis qvi in templum confugerant, Argivorum ad urbem capiendam irent, Teleſilla mulieres armavit & hoſtibus obviam proceſſit. Qvod conſpicati Lacedæmonii retro ceſſerunt, turpe ducentes cum mulieribus pugnare. Sic completum eſt oraculum &c.

Teleſtes Comicus, hujus dramata Ἀργὼ & Ἀσκληπιὸς ut teſtatur Athenæus IV. Dipnoſophiſt.

De Telmeſſia vulpe rerum Thebanarum ſcriptores prolixe tradiderunt, ut Ariſtodemus &c. Fabula deſumta ex Cyclo epico.

Telmiſſus urbs Lyciæ à Telmiſſo filio Apollinis & unius filiarum Antenoris, qvam prodigiorum interpretem τερατοσκόπον fecit, ut auctor Dionyſius ἐν κτίσεσι ſive Originibus.

τέλ☉. Solon præſentem Crœſi fortunam contemnens juſſit eum totius vitæ finem exſpectare &c.

Ariſto Chius finem eſſe dixit, indifferenter ſe habere ad ea qvæ inter virtutem & vitium media ſunt, nec vel minimum in alterutram partem ab hiſcè moveri, ſed in omnibus rebus æqvali eſſe animo. Sapientem enim ſimilem eſſe ἀγαθῷ ὑποκριτῇ idoneam perſonam in ſcena agenti.

Terpander, Arnæus, aut vero ex Lesbi civitate Antiſſa, vel Cumanus. Alii ab Heſiodo, ab Homero alii genus eum ajunt duxiſſe, fuiſſeqve filium Bœi, qvi filius Phocei, nepos Euryphontis, Homeri pronepos extiterit. Lyricus ille lyram primus ſeptem chordis inſtruxit, & *lyricos nomos* primus ſcripſit, qvamvis qvidam ad Philammonem hoc referunt.

Tetractys. Pythagorei omnem numerum vocabant qvaternionem. Omnis enim numerus completur denario, denarius vero ex qvaternis componitur. Magni etiam faciebant qvaternarium ob qvaternas lunæ formas &c.

Tetralogia. Secundum Tragicam tetralogiam Plato dialogos edidit. Tragici enim qvaternis fabulis certabant, Dionyſiis, Lenæis, Panathenæis, Chytris, qvarum qvarta erat Satyrica. Dialogi Platonis omnes LVI. in ſingulis inſcriptio duplex, una à nomine, altera à re. In Tetralogia prima familiam ducit Euthyphron ſive de ſanctitate, dialogus πειραστικός ſive explorandi cauſa inſtitutus. Secundus Apologia Socratis, qvi eſt moralis. Tertius Criton ſive de eo qvod eſt faciendum, itidem moralis. Qvartus Phædon ſive de anima qvi & ipſe moralis eſt. De ſecunda Tetralogia & ſeqventibus habetur in libro Diogenis Laertii de vitis Philoſophorum.

Tetrametri carminis inventor fuit Ariſtophanes poeta.

Teucer Cyzicenus qvi ſcripſit *de aurifera terra. De Byzantio. Mithridaticarum rerum libros V. De Tyro libros V. De rebus Arabicis libros V. Judaicam Hiſtoriam libris VI. Adoleſcentum Cyzicenorum exercitationem libris III.* & alia.

Thales Examii & Cleobulinæ F. Mileſius vel ut Herodoto videtur Phœnix, natus ante Crœſum Olymp. XXXV. ſecundum Phlegontem vero jam claruit Olymp. VII. Verſibus hexametris ſcripſit *de meteoris, de æqvinoctio* & alia multa. Obiit ſenex à turba eliſus & æſtu reſolutus cum Gymnicum certamen ſpectaret. Primus ſapiens appellatus eſt, & primus animum dixit immortalem, & eclipſes & æqvinoctia deprehendit. Apophthegmata ejus ſunt plurima, ut celebra-

tum

Digitized by Google

tum illud *noſce teipſum.* Nam illud: *ſponde & praſto eſt noxa,* Chilonis eſt potius qvi illud ſibi vindicavit, itemqve illud, *Ne quid nimis.* Thales Philoſophus Phyſicus eclipſin prædixit ſub Dario (Medo ſive Aſtyage.) Ariſtophanes Thaletem vocat ἄνθρωπον ἄκρον τὴν ἀστρονομίαν. Θαλῆς habet Θάλητος, at Θαλῆς, Θαλοῦ. Dicitur & Θαλέας ut Ἑρμέας.

Thaletas Cretenſis aut Illyrius, Lyricus antiqvior Homero, ſcripſit carmina.

Thaletas Cnoſſius rhapſodus, ſcripſit poëmata qvædam mythica.

Thamyris vel Thamyras, Thrax, ex Hedonis urbe Brincorum, Philammonis & Arſinoës F. poëta epicus ante Homerum octavus, ſecundum alios qvintus. Alii Odryſium fuiſſe dicunt. Hic Thamyris, qvod Muſas contumelia affeciſſet, ab illis excæcatus eſt. Exſtat * ejus *Theologia* verſibus fere termille hexametris comprehenſa. Primus puerum adamavit Hymenæum Calliopes & Magnetis F. Alii Rhadamantum ajunt adamatum à Tallone Cretenſi, vel Chryſippum Pelopis F. à Laio. Alii Italos primos hoc ob militiæ neceſſitatem inveniſſe. Sed primus Jupiter Ganymedem adamavit. Proverbium: Thamyris inſanit, in Ἄμυρις.

Theagenes Archon Athenienſis, multum pecuniæ in doctores & medicos, & alia patriæ commoda impendit. Eum Marinus, dignam philoſopho gravitatem retinens, obſervabat, colebat & palam præſtolabatur & domum deducebat & convenientem honorem ei habebat qvalis viro principi urbis & fortaſſe totius Reip. Romanæ debebatur, erat enim unus ex Romanis patribus & Senatus Palatini primus &c.

Theætetus Athenienſis, Aſtrologus, philoſophus, diſcipulus Socratis, docuit Heracleæ. Primus ſcripſit de qvinqve corporibus ſolidis ** τὰ πέντε καλούμενα στερεὰ, vixitqve poſt bellum Peloponneſiacum.

Theætetus ex Heraclea Pontica, auditor Platonis.

Theagenis & Æſchinis opes. De pauperibus qvi ſe divites jactant. Sunt & alii duo Theagenes, unus qvi de Homero ſcripſit, & alter qvi propter mollitiem vitæ deridebatur. Vocatus eſt καπνὸς fumus, qvia cum multa polliceretur, nihil præſtabat. Idem timidus, & Hecates ſimulacrum habebat qvod conſulebat qvocunqve iret. Inde proverbium: Theagenis Hecatæum. De Æſchine ſupra in σεσιλλῶσθαι.

Theano Metapontina, vel Thuria, Pythagorea, filia Leophronis, uxor

 Caryſti

* Vix de Svidæ temporibus hoc verum fuit.

** illa ſunt pyramis, cubus, octaëdron, dodecaëdron, icoſaëdron.

Caryſti vel Crotonis vel Brontini Pythagorei. Scripſit *de Pythagora. De virtute* ad Hippodamum Thurium. *Admonitiones muliebres* & *Apophthegmata Pythagoreorum*.

Theano Cretenſis Philoſopha, filia Pythonactis & uxor magni Pythagoræ ex qvo ſuſcepit Telavgen & Mneſarchum & Myiam & Arignotem. Qvidam ajunt fuiſſe uxorem Brontini & Crotone oriundam. Scripſit *commentarios philoſophicos* & *apophthegmata*, & *poëma* qvoddam *epicum*.

Θεμισεύειν oracula edere, qvod Themis olim ante Apollinem oracula conſulentibus reddiderit. De Apollonio (Philoſtratus) *κᾀὶ τὰ λεγόμενα ἠχῶ εἶχεν, ὡς ἀπὸ σκήπτρου θεμισευόμενα.*

Themiſtius Philoſophus qvi vixit temporibus Juliani Apoſtatæ, à qvo conſtitutus eſt præfectus CPolis. Scripſit *Ariſtotelis Naturalis auſcultationis paraphraſin libris VIII. Paraphraſin Analyticorum libris II. Apodicticorum libris II. De anima libris VII.* In hoc opere ſingularia qvædam profert de ſcopo & inſcriptione. *Paraphraſin Categoriarum, libro uno.* Item *diſſertationes.*

Themiſtocles &c. ſcripſit Epiſtolas generoſum & excelſum animum ubiqve ſpirantes.

Themiſtogenes Syracuſanus hiſtoricus ſcripſit *Cyri expeditionem*, qvæ inter Xenophontis opera exſtat, & alia qvædam de patria ſua.

Theocrines ſycophanta, qvem perſtringit Demoſthenes pro Cteſiphonte.

Theocritus Chius Orator, diſcipulus Metrodori Iſocratici. Scripſit *chrias* idemqve factione in Rep. cum Theopompo hiſtorico certavit. Fertur & ejus *hiſtoria Libyca*, & *Epiſtolæ* admirabiles.

Theocritus alter, Praxagoræ & Philinnæ F. Vel ut alii, Simmichi, Syracuſanus. Alii Coum ajunt & deinde Syracuſas migraſſe. Scripſit *carmina bucolica*, doricâ dialecto. Qvidam etiam ipſi tribuunt *Prætidas, Elpidas, Hymnos, Heroinas, carmina epicedia, elegias, jambos* & *epigrammata.* Sciendum eſt tres fuiſſe carminum bucolicorum poëtas, hunc Theocritum, Moſchum Siculum & Bionem Smyrnæum, ex qvodam oppidulo qvod Phloſſa vocabatur, oriundum.

Theodoctes Ariſtandri F. Phaſelites, Lycius, Orator ſed qvi ad ſcribendas Tragœdias ſe contulit, diſcipulus Platonis, Iſocratis & Ariſtotelis. Hic & Erythræus Naucrates & Iſocrates Apolloniates orator & Theopompus Olympiade CIII. funebres orationes in Mauſoli laudem habuerunt, Artemiſiæ uxoris hortatu. Ac ea qvam docuit tragœdia magno cum applauſu victoriam ei peperit. Alii dicunt Theopompum primas tuliſſe. Dramata docuit qvinqvaginta. Mortuus eſt Athenis

Digitized by Google

Athenis ætatis anno XLI, patre ipſius adhuc ſuperſtite. Scripſit etiam *artem rhetoricam* verſibus, & alia qvædam oratione ſoluta.

Theodericus Afer (Rex Gothorum & Italorum) diaconum habebat orthodoxum qvem valde diligebat & fovebat. Hic exiſtimans ſe Theodorico gratificaturum, ab homouſia fide deficiens, Arii ſententiam ſeqvi cœpit. Theodericus autem hoc cognito, hominem tam charum ſtatim capite plectendum curavit, dicens: *Si Deo fidem non ſervaſti, qvomodo ſacram conſcientiam erga hominem ſervabis?*

Theodoritus, nomen proprium. Θεοδώρητος, donum DEI.

Theodorus Byzantius Sophiſta, qvi à Platone λογοδαίδαλος eſt vocatus, ſcripſit *contra Thraſybulum*, *contra Andocidem* & alia qvædam.

Theodorus, Atheus cognomento qvi Zenonem Citieum, Bryſonem & Pyrrhonem ephecticum audivit, & omnia indifferentia eſſe ſtatuens ſectam Theodoream condidit. Hic multa ſcripſit ad ſectam ipſius ſpectantia, & alia qvædam. Idem ad Hipparchiam dixit: (ex Euripidis Bacchis) hæc eſt *ἡ τὰς πρὸς ἱστοὺς ἐκλιποῦσα κερκίδας* qvæ *radiis apud telas relictis pallium geſtat.*

Theodorus Gadarenus Sophiſta, ſervili natus genere, Magiſter Tiberii Cæſaris. Deinde de profeſſione Sophiſtica Romæ cum Polemone & Antipatro certavit. Sub Adriano Imp. filium ejus Senatorem fieri contigit. Scripſit *libros III. de iis qva in vocibus qvaruntur. De hiſtoria librum unum. De theſi, unum. De dialectorum ſimilitudine & demonſtratione libros II. De republica, duos. De Cæleſyria, unum. De facultate oratoria unum*, & alia.

Theodorus poëta qvi verſibus varia ſcripſit, & in Cleopatram carmen.

Theodorus Lector magnæ Eccleſiæ CPol. Scripſit *Hiſtoriam Eccleſiaſticam* à Conſtantini temporibus usqve ad Juſtiniani Imperium.

Theodorus qvi poſt Apollinarem Laodiceæ in Syria (Epiſcopum) exſtitit & Mopſveſtiæ in Cilicia Epiſcopatum adeptus eſt. Hic Apollinari ex diametro contrarius &c.

Theodoſius Philoſophus ſcripſit *ſphærica libris III. Commentarium in Theuda capita. De diebus & noctibus libros II. Commentarium in Archimedis ἐφόδιον. Deſcriptiones ædium libris III. Sceptica capita. Aſtrologica. De habitationibus.* Verſibus *de vere* ſcripſit, & alia diverſa. Erat autem Tripolitanus.

S. Theodoſius cœnobiarcha vixit ſub Anaſtaſio Dicoro hæretico.

Digitized by Google

Theodulus, ſub Juliano Apoſtata martyr (cum Tatiano & Macedonio ut dixit Svidas in Ἀμάχιος.)

Theogiton Demoſtheni, qvem Dinarchus & alii Theogenem appellunt.

Theognetus Comicus, ex cujus fabulis ſunt Φάσμα ſeu Φιλάργυρος, Φιλοδέσποτος, Κένταυρος, ut Athenæus in Dipnoſophiſt.

Theognis Megarenſis ex Megaris Siciliæ civitate natus Olympiade LIX. Scripſit elegiã in Syracuſanos in obſidione ſervatos. Sententias verſibus elegiacis ad verſuum MMDCCC. Ad Cyrnum amaſium ſuum gnomologiam elegiacam. Præcepta moralia: eaqve omnia verſibus ſcripta. His tamen turpia qvædam & puerorum amores & alia qvæ virtutis amantes adverſantur, immixta ſunt.

Theognis poëta Tragicus valde frigidus, ideo dictus *nix*, unus è XXX. Tyrannis.

Theon Alexandrinus, Philoſophus Stoicus qvi ſub Auguſto poſt Arium vixit. Scripſit *commentarium in Apollodori introductionem phyſiologicam*, itemqve *artis rhetoricæ libros III.*

Theon Smyrnæus philoſophus.

Theon ex Antiochia Daphne, Philoſophus Stoicus, ſcripſit apologiam Socratis.

Theon è Muſeo, Ægyptius Philoſophus, eodem tempore vixit qvo Pappus Philoſophus qvi & ipſe Alexandrinus fuit, ſub Theodoſio majore. Scripſit *mathematica, arithmetica, de auſpiciis & voce corvorum. De ortu caniculæ. De Nili aſcenſu. In Ptolemai expeditum Canonem*, & *commentarium in parvum aſtrolabium.* *

Ælius Theon, Alexandrinus, Sophiſta, ſcripſit *Artem Rhetoricam. Progymnaſmata. Commentarium in Xenophontem, Iſocratem & Demoſthenem. Argumenta Rhetorica. Qvæſtiones de ſtructura orationis*, & alia plura.

Valerius Theon, Sophiſta ſcripſit *Commentarium in Andocidem.*

Theon Gymnaſii Sophiſtæ F. Sidonius, Sophiſta in patria docuit, & ſub Imp. Conſtantino Conſul & Præfectus fuit.

Theon Sophiſta Rhetor (σοφιστὴς λόγων ῥητορικῶν) à S. Marcella ſi originem longius repetas, ſi proximam & genus paternum, ab Ecdicio Magiſtro oriundus. Scripſit *Artem Rhetoricam* homo non ille qvidem

* Videtur legendum εἰς τὸν μικρὸν Ἀστρολόγον ὑπόμνημα, non εἰς τὸν μικρὸν Ἀστρολάβον. De ſeptem ſcriptis qvæ in parvo Alexandrinorum Aſtrologo comprehendebantur, dixi libro III. cap. 5. §. 12. ſeq.

Digitized by Google

qvidem admodum ingenioſus & acutus, ſed diſcendi cupidus & laboris ſupra modum amans. Qvamobrem brevi temporis ſpatio maximam eruditionem ſibi comparavit, & tam antiqvarum rerum qvam recentium ſcientiam animo complexus eſt. (e Damaſcio.)

Theophilus Comicus. Ex ejus fabulis ſunt *ἰατρὸς*, *Ἐπίδαυρος*, *παγκρά-τια* (Athenæo Παγκρατιαστής) Βοιωτία, Προιτίδες, Νεοπτόλεμος.

Theophilus Imperator Michaëlis Amorræi F. Michaelis pater, Copronymi hæreſin amplexus, ipſoqve nulla in re melior. Cum igitur eadem amentia qvæ Manichæum & Arium olim, animum ejus invaſiſſet, perſecutionem & ipſe contra Eccleſiam cœpit inſtituere, alter Nectanebo, adjutorem nactus Joannem Patriarcham, vel potius Mantiarcham aut Dæmoniarcham, novum revera Apollonium aut Balaam noſtri temporis, lecanomantem. Ab hoc etiam litteras edoctus, homo varius & ſceleratus &c.

Theophilus. Hic ex India reverſus Antiochiæ vixit & Eccleſiam qvidem nullam aſſignatam habuit, ſed qvaſi communis qvidam fuit (doctor & Epiſcopus) qvem Imperator omni honore & obſervantia coleret. Erat ille qvædam qvaſi Apoſtolorum imago, qvem Thalaſſius non exiguo tempore cum illo verſatus, & in hujusmodi rebus mendacii minime ſuſpectus, ait Judæam qvandam fœminam mortuam ad vitam revocaſſe.

Theophraſtus Melanti fullonis, vel Leonis F. Ereſſius, auditor Ariſtotelis & ſucceſſor ſcholæ Peripateticæ, ab eo Chalcidem migrante relictæ. Hic ante vocatus eſt Tyrtamus, ſed ob divinam eloqventiam ab Ariſtotele Euphraſtus dictus eſt, & poſtea Theophraſtus, ſicut Plato διὰ τὸ ἐν τοῖς λόγοις πλάτος propter amplam dicendi copiam Plato fuit vocatus, cum antea Ariſtocles vocaretur. Diſcipulos habuit plures qvam bis mille: amaſius ejus fuit Nicomachus, Ariſtotelis F. A Caſſandro Antipatri F. in honore habitus eſt. Deceſſit aſſidua ſcriptione fatigatus, cum ob diſcipuli nuptias ad paucos dies animum relaxaſſet. Scripta ejus ſunt plurima, in his *Analyticorum priorum III. poſteriorum VII. Analyſis Syllogiſmorum. Analyticorum epitome. Ἀνηγμένων τόπων*, ſive *Loci reducti. De lapidibus. De plantis. De metallis. De odoribus. Characteres* & alia.

Δὴ γὰρ καὶ Θεόφραστος, ἕως ἐπόνει μὲν, ἀπηρὸς
Ἦν δέμας, εἶτ᾽ ἀνεθεὶς κάτθανε πηρομελής.

Integer ecce valet Theophraſtus, dum labor urget,
Laxatus ſtudio ſolvitur & moritur.

Theo-

Theophylactus Sophiſta, cui cognomen erat Simocatta.

Theopompus Chius, Orator, Damaſiſtrati F. vixit tempore interregni Athenienſinm, Olympiade XCIII. qvando & Ephorus Iſocratis auditor floruit. Scripſit pariter ac Ephorus epitomen *Hiſtoriarum Herodoti libris II. Philippica libris LXXII. Hiſtorias Græcas* qvi *libris XI.* conſtant, & inde narrationem ordiuntur ubi Thucydides & Xenophon deſinunt, & complectuntur ea qvæ geſta ſunt poſt bellum Peloponneſiacum, & cætera. Scripſit & alia plurima.

Θεώρημα. Arceſilaus Philoſophus erat natura tardus & oſcitans, ἐν δὲ τῇ τέχνῃ τεθεωρημένος ſed artis tamen probe peritus. Hic dixit hianti ſibi Geometriam in os involaſſe.

Theoris fatidica, ob impietatis crimen multata morte. Demoſth. contra Ariſtogitonem.

Θεωροὶ qvi ad oraculum mittebantur : & omnes rerum divinarum cuſtodes & curatores, ὤρη enim curam ſignificat.

Θεός. Philo cum verba Θεὸς Κύριος interpretaretur, ſummæ Trinitatis notionem habuit. Græci ſtatuunt Deum eſſe animal immortale, ratione præditum, perfectum, intelligens, beatum, in qvod malum non cadit, curam gerens mundi & eorum qvæ in mundo ſunt, non tamen humana forma præditum : opificem hujus univerſi & tanqvam patrem omnium : partemqve ejus per omnia penetrantem variis nominibus pro diverſis facultatibus appellari.

Θεὸς ἡ ἀναίδεια. Colebatur Athenis Impudentia, eiqve templum erat, ut tradit Iſter libro XIV.

Theramenes Athenienſis, Orator, Prodici Ceii diſcipulus, cognominatus *cothurnus.* Scripſit *declamationes rhetoricas*, & alia qvædam.

Therapevtæ. Philo in libro de vita contemplativa ſcripſit de aſcetis Hebræorum &c.

Theſeus hiſtoricus ſcripſit *virorum illuſtrium vitas libris V. Corinthiacorum libros III.* in qvo opere de Iſthmicorum ludorum inſtitutione agit.

Θέσις, ſecundum Ariſtotelem eſt paradoxa opinio alicujus viri in philoſophia clari, ſive problema. Veluti utrum omnia continuo fluant & ſemper gignantur & nihil unqvam ſit, ſecundum Heraclitum. Vel utrum id qvod eſt unum, ſit & immobile, ut Parmenidi videtur. Vel utrum motus ſit, an non, ut Zenoni viſum. Vel utrum ſanitas bonum ſit, an non, ut placet Chryſippo. Et utrum contradicere liceat, an non, ut Antiſtheni probatur. Opponitur id qvod θέσει eſt & qvod

φύσει

Digitized by Google

φύσει ſive natura. Etiam rhetorica problemata qvidam theſes vocant. Ariſtoteles hypotheſes.

Theſmothetæ magiſtratus Athenis viri ſex, ex novem archontibus. Hos leges qvotannis correxiſſe docet Æſchines contra Cteſiphontem.

Theſpis ex Icario Atticæ populo Tragicus, decimus ſextus ab Epigene Sicyonio primo Tragico. Alii ſecundum ab eo faciunt, alii primum tragicum fuiſſe affirmant. Hic primùm ceruſſa facie illita tragœdias egit; Deinde faciem andrachna in docendis fabulis texit: Poſtea larvarum lintearum uſum introduxit. Docuit fabulas Olympiade LXI. & inter tragœdias ejus commemorantur ἆθλα Πελίου ἢ Φορβάς, Ἱερεὺς, ἠΐθεοι, Πενθεύς.

Theſpis citharœdus, de qvo Ariſtoph.

Thucydides Olori F. Athenienſis, filium habuit Timotheum. Maternum genus à Miltiade duce, paternum ab Oloro Thracum Rege duxit, Antiphontis diſcipulus, clarus circa Olympiadem LXXXVII. Scripſit *Peloponneſiorum & Athenienſium bellum.* Hic puer adhuc Herodotum Olympiæ hiſtorias ſuas recitantem cum audiviſſet, qvaſi Numinis alicujus inſtinctu lacrymari cœpit. Herodotus igitur patri gratulatus eſt de filii indole. (Supra in ὀργῶσαι) nec eum judicium ſuum fefellit. Hic Thucydides artium præcepta probe callebat, & elegantia orationis, accurata rerum notitia, artibus imperatoriis conſiliisqve excellebat, & in argumentis panegyricis. Solet à genere fœminino ad neutrum tranſire, ut: Τρέποντα εἰς Μακεδονίαν ἐφ᾽ ὅπερ.

Thuriomantes. Athenienſes ad urbem Thuriam condendam decem viros miſerunt, inter qvos fuit Lampon vates, qvi urbis condendæ rationem & modum alios doceret.

Θύϊνα, ex thyino ligno confecta. Sub Zenone Imp. in Cypro inventæ ſunt reliqviæ Barnabæ Apoſtoli, qvi Paulo fuit peregrinationis comes. Hujus Barnabæ pectori impoſitum erat Evangelium ſecundum Matthæum, thyina habens folia.

Θυρεπανοίκτης. Supra, Crates Thebanus.

Tiberius Philoſophus & Sophiſta, ſcripſit *de formis orationis libros III. De commutatione. De hiſtoria. De diſpoſitione & compoſitione orationis. De civilis orationis mutatione. De demonſtrativis orationibus. De præfationibus & proœmiis. De argumentis. De Demoſthene & Xenophonte. De Herodoto & Thucydide.*

Timachidas Rhodius, cœnas ſive δείπνων ἀναγραφὰς ſcripſit carmine Heroi-

 co

co *libris VI*, Et Numenius ὀψαρτυτικῶν ſive *de ratione cibos condiendi libros* compoſuit, & Maſtreas (Μητρέας apud Athenæum) Pitanæus, & Hegemon Thaſius, cognomine φακῆ ſive *Lens*, & Artemidorus pſeudo Ariſtophanius qvi *culinaria vocabula* collegit, & Philoxenus Claudii F. (apud Athenæum Λευκάδιος) à qvo etiam Philoxeniæ placentæ nomen habent.

Timæus hiſtoricus Ephorum vehementer inſectatus eſt, duobus ipſe peccatis obnoxius, tum qvod alios acerbe criminetur ob ea qvibus ipſe conſtringitur, tum qvod animo corrupto fuerit & improbas ſententias libris ſuis inſeruerit. Qvod ſi Calliſthenes merito pœnas pendit qvod Alexandrum in Deorum numerum referre voluit, qvid meruit Timæus qvi Timoleontem μείζω ποιεῖ τῶν ἐπιφανεστάτων θεῶν ſupra ſplendidiſſimos Deos extollit? &c. Scripſit *de Syria ejusqve urbibus & regibus libros III.*

Timæus Locrus, Philoſophus Pythagoreus. Scripſit *Mathematica. De Natura. De Pythagora vita.*

Timæus Andromachi F. Tauromenites, Philiſci Mileſii diſcipulus, multus in aliis reprehendendis, unde dictus eſt ἐπιτίμαιος, etiam γραοσυλλέκτρια, qvod qvævis ſine delectu in ſcripta referret. Scripſit *Italica & Sicula libris VIII. Græca & Sicula. Collectionem argumentorum Rhetoricorum, libros LXVIII. Olympionicas* ſive χρονικὰ πραξίδια, *Acta Chronica.* Hic Timæus qvi anteriorum hiſtoriæ ſcriptorum errores acerbiſſime caſtigavit, fuit qvidem in cæteris hiſtoriæ partibus ſtudioſiſſimus veritatis, ſed in qvinqve libris poſtremis qvibus res Agathoclis complexus eſt, tyrannum illum à qvo in exilium pulſus fuerat, omnibus conviciis onerat, hominemqve ignaviſſimum fuiſſe affirmat, illum Syracuſanorum victorem, qvorum tamen fortitudinem omnibus effert paginis &c.

Timagenes regii argentarii F. Alexandrinus Rhetor: vel ut qvidam, Ægyptius qvi ſub Pompejo Magno Romam à Gabinio captivus ductus, & à Fauſto Syllæ F. redemtus Romæ eloqventiam docuit, cùm ſub ipſo Pompejo, tum poſt ipſum ſub Cæſare Auguſto & poſtea, eodem qvo Cæcilius tempore. Cum autem ob dicendi libertatem ſcholâ excidiſſet, in prædio Tuſculano vitam tranſegit. Obiit Dabani poſt cœnam cum vellet vomere, σφηνωθεὶς, cibo exitum non inveniente ſuffocatus. Multos libros ſcripſit.

Timagenes hiſtoricus, *totius maris periplum* ſcripſit *libris V.*

Tima-

Digitized by Google

Timagenes ſive Timogenes Mileſius, Hiſtoricus & Rhetor ſcripſit *de Heraclea Pontica & claris ejus urbis viris libros qvinqve.* Item *Epiſtolas.*

Timarchus Arizeli F. prodigus & cinædus, qvem Æſchines reum peregit &c.

Timaſion adoleſcens Ægyptius qvem Apollonius Tyaneus cum moneret ut ſecum philoſopharetur, O Dii, inqvit, qvalem me dicam? nam malus qvidem non ſum, bonum vero utrum me exiſtimari oporteat neſcio &c. (ex Philoſtrato.)

Timeſitheus Tragicus, ejus dramata ſunt, Δαναΐδες β', Ἕκτορος λύτρα, Ἡρακλῆς, Ἰξίων, Καπανεύς, Μέμνων, Μνηστῆρες, Ζηνὸς γοναὶ, Ἑλένης ἀπαίτησις, Ὀρέστης, Πυλάδης, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης.

Timocles Athenienſis Comicus. Ex ejus fabulis ſunt: Δημοσάτυροι, Κένταυρος, Καύνιοι, Ἐπιστολαὶ, Ἐπιχαιρέκακος, Φιλοδικαστὴς, Πύκτης. Memorat Athenæus in libris Dipnoſophiſtarum.

Timocles alter & ipſe Comicus, ex cujus fabulis, ut teſtis idem Athenæus, ſunt Διονυσιάζουσαι, Πολυπράγμων, Ἰκάριοι, Δῆλος, Λήθη, Διόνυσος, Κονίσαλος, Πορφύρα, (qvæ aliis Xenarchi eſſe videtur) Ἥρωες, Δρακόντιον, Νέαιρα, (meretricis hoc nomen) Ὀρέστης, Μαραθώνιοι. Sunt & aliæ qvædam.

Timocreon Comicus & ipſe veteris Comœdiæ. Huic inimicitiæ interceſſerunt cum Simonide Melico & Themiſtocle Athenienſi, in qvem etiam carmine (δι᾽ ἐμμελοῦς τινος ποιήματος) vituperationem contexuit. Scripſit vero Comœdiam in Themiſtoclem & Simonidem, aliaqve.

Timolaus Lariſſæus Macedo, Rhetor, Anaximenis Lampſaceni diſcipulus, qvi cum ingenio poëtico eſſet præditus, ſingulis Iliadis verſibus ſingulos verſus interſeruit & id opus Τρωϊκὸν inſcripſit, hoc modo:

Μῆνιν ἄειδε Θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Ἣν ἔθετο Χρύσου κεχολωμένος εἵνεκα κούρης
Οὐλομένην, ἣ μυρί᾽ Ἀχαιοῖς ἄλγε᾽ ἔθηκε
Μαρναμένοις ὅτε Τρωσὶν ἄτερ πολέμιζον ἄνακτος,
Πολλὰς δ᾽ ἰφθίμους ψυχὰς αἵδι προΐαψεν,
Ἕκτορος ἐν παλάμῃσι δαϊζομένων ὑπὸ δουρί.

Scripſit & alia qvædam.

Timon Miſanthropus, Philoſophus qvi ſectam omnem averſabatur, ut inviſus omnibus (ab Ariſtophane in Lyſiſtrata) perſtringitur. Hunc Neanthes ait, cum de pyro ſylveſtri cecidiſſet, claudum factum eſſe: cumqve medicum nollet admittere, putredine conſumtum fuiſſe.

Digitized by Google

Poſt mortem autem ejus,ſepulchrum in qvo conditus erat, juxta viam fluctibꝰ marinis à reliqva terræ parte diviſum & inacceſſum factū eſſe.

Timon Phliaſius,& ipſe Philoſophus,qvi ſcripſit *Sillos* hoc eſt vituperationes Philoſophorum, *libris III.*

Timotheus Athenienſis, Comicus mediæ Comœdiæ. Ex ejus fabulis ſunt: πύκτης, παρακαταθήκη, μεταβαλλόμενος ἢ μεταφερόμενος. Eſt etiam κυνάριον Timothei Comœdia teſte Athenæo in Dipnoſophiſtis.

Timotheus Therſandri vel Neomyſi vel Philopolidis F. Lyricus, qvi decimam & undecimam chordam (lyræ) addidit, & antiqvam muſicam ad molliorem modum traduxit. Fuit autem temporibus Euripidis Tragici, qvibus & Philippus Macedo regnabat. Obiit ætatis anno XCVII. Scripſit verſibus nomos muſicos XIX. Proœmia XXXVI. Dianam, Diaſcevas VIII. Encomium. Perſas ſive Nauplium. Phinidas. Laërtem. Dithyrambos XVIII. Hymnos XXI. & alia qvædam. Alexander Muſicorum audiendorum, ſi qvisqvam alius, cupidus fuit. Timotheum enim tibicinem ajunt, cum aliqvando Minervæ ὄρθιον νόμον tibia caneret, Alexandrum adeo commoviſſe, ut inter audiendum ad arma proſiliret. Timotheum autem dixiſſe, talia eſſe debere carmina regia. Hic tunc miſſis celeriter nunciis erat ab Alexandro arceſſitus.

Timotheus Gazæus Grammaticus temporibus Anaſtaſii Imp. in qvem etiam tragœdiam fecit de vectigali publico qvod chryſargyrum appellabatur. Scripſit etiam verſibus de animalibus qvadrupedis & feris qvæ ſunt apud Indos, Arabes & Ægyptios, qvasqve Africa alit: itemqve de avibus peregrinis & inſolitis & de ſerpentibus libros IV.

Τιθύμαλλος. Conſveverunt Medici oſtentationis gratia patrias herbarum nominare, v.g. laſer Cyrenaicum, tithymallus Laconicus &c.

Τίτλος. Titulus à capite differt. Nam Matthæus habet titulos LXVIII. capita CCCLV. Marcus titulos XLVIII. capita CCXXXVI. Lucas titulos LXXXIII. capita CCCXLVIII. Joannes titulos XVIII. capita CCXXXII. Et τιτλάριον, titularium, pugillares, tabella.

Titus Romanorum Imp. Veſpaſiani F. vir omni virtutis genere ornatus ut ab omnibus ἔρως καὶ τρυφὴ amor & deliciæ generis humani vocaretur. Nam & eloqventiſſimus erat, & bellicoſiſſimus, & moderatiſſimus. Et Latina lingva qvidem in adminiſtrandis publicis negotiis uſus eſt, poëmata vero & tragœdias Græce compoſuit. Expugnatis Hieroſolymis coronas à legatis finitimarum Palæſtinæ gentium miſſas repudiavit.

Digitized by Google

diavit,profeſſus non ſe ea feciſſe, ſed Deo Judæis infenſo manus commodaviſſe &c.

Τὸ Δίωνος γρύ. Dion Alexandrinus Philoſophus celebris, cum à qvibusdam adverſariis fratris ſui, Topſii, luctatoris, maledictis proſcinderetur, nihil reſpondit, atqve in ædes ſuas reverſus nihil iracundiæ præ ſe ferens adoleſcenti (Topſio) ne γρὺ qvidem dixit. Γρὺ,ſordes ungvium.

Τὸ Ἡσιόδειον γῆρας, Heſiodea ſenectus. Pindari Epigramma:

> Χαῖρε δὶς ἡβήσας καὶ δὶς τάφου ἀντιβολήσας
> Ἡσίοδ' ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.
> *Salve bis juvenis, ſalve bis nacte ſepulchrum,*
> *Menſura humani o Heſiode ingenii.*

Τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν εἴξεις. Hippocratis (non Medici) filios perſtringunt Comici ut indoctos & ſpurcis moribus. Eorum nomina: Teleſippus, Demophon, Pericles.

Τῶν εἰς τὴν φαρέτραν. Ajunt Scythas cubitum ituros in promtu habere pharetram, atqve ſi diem illum abſqve moleſtiis tranſegerint, calculum album in pharetram conjicere; ſi ſecus, nigrum. Cum igitur aliqvis moreretur, prolatis pharetris calculos numerabant, & pluribus albis repertis felicem prædicabant defunctum. Hinc dies albus pro felici.

Τόπος. Ariſtotelis Topica inſcribitur opus, qvod loci in illis traduntur, qvibus inſtructi de qvalibet re propoſita probabiliter argumentari poſſumus. Qvidam cenſent librum primum non Topicum ſed πρὸ τῶν τόπων, *ante locos* inſcribendum eſſe &c.

Tragiamborum primus inventor Apollodorus Aſclepiadis F. Grammaticus. (Supra, Apollodorus.)

Trajanus Patricius. Hic ſub Juſtiniano Rhinotmeto floruit, Chronicumqve breve ac præſtantiſſimum σύντομον πάνυ θαυμάσιον ſcripſit. Erat idem chriſtianiſſimus & maxime orthodoxus.

Svetonius Tranqvillus, Grammaticus Romanus ſcripſit *de Græcorum ludis librum I. De Romanorum ſpectaculis & ludis libros II. De anno Romano librum I. De notis qvarum uſus eſt in libris* περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων *librum I. De Ciceronis Rep. librum I.* in qvo contradicit Didymo, *De nominibus propriis & formis veſtium & calceorum & reliqvorum qvibus qvis veſtitur.* Περὶ δυσφήμων λέξεων *de verbis mali ominis* ſive de maledictis, & unde horum qvodqve. *De Roma ejusqve inſtitutis & moribus libros II.* Συγγενικὸν Καισάρων *Familiam Cæſarum*, qvod opus continet

 eorum

Digitized by Google

eorum vitas & ſucceſſiones à Julio usqve ad Domitianum *libris VIII. Stemma illuſtrium virorum Romanorum.*

Τρία Στησιχόρου, Tria Steſichori, id eſt Strophen, Antiſtrophen, Epodon. Tota enim Steſichori poëſis eſt epodica. Et hominem prorſus imperitum perſtringere volentes eum ne tria qvidem Steſichori noſſe dicebant.

Tribonianus Macedoniani F. ex cauſidicis præfectorum prætorio, gentilis & impius, à Chriſtianorum fide prorſus alienus, idemqve adulator & impoſtor, qvi Juſtiniano, cujus erat qvæſtor, conabatur perſvadere, eum non moriturum ſed vivum in cœlum translatum iri. Ingenii acie valebat & apicem eruditionis attigerat, ita ut nullum ætatis ſuæ mortalium hac laude ſuperiorem haberet. Sed legum nundinationi erat deditus, & inexplebili avaritia, qvam ſplendore ſummæ eruditionis obſcurabat.

Tribonianus Sidetes ex cauſidicis præfectorum prætorio, & ipſe vir multifariæ eruditionis. Scripſit verſibus *commentarium in Ptolemai Canonem. Concentum mundani & harmonici diathematis.* εἰς τὸν πολιτέυοντα καὶ διέποντα, *in gubernantem & adminiſtrantem. In planetarum domicilia* & cur ſingulis domicilium hoc vel illud attributum ſit. *De XXIV. pedibus metricis rhythmicis. Metaphraſin Homerici navium catalogi. Dialogum Macedonium* ſive *de felicitate. Vitam Theodoti Philoſophi, libris III. Orationem Conſularem*, proſaice, in Juſtinianum Imp. *Orationem de regno*, in eundem. *De menſium permutatione*, verſibus.

Tribunus. Hic tempore Choſrois vixit, genere Palæſtinus vir eruditus & arte medica nulli ſecundus, ſingulari idem moderatione, & pietate in DEum præditus. A Juſtiniano impetravit Choſroës ut apud ſe uno anno manere illum ſineret. Illo elapſo juſſit petere à ſe qvicqvid vellet. Ille nihil aliud qvam captivorum aliqvot Romanorum poſtulavit libertatem, qvibus alios ter mille Choſroës addidit.

Triphyllius Epiſcopus, diſcipulus Spyridonis Cyprii thavmaturgi, cujus miracula litteris mandavit. Multa enim fecit Spyridon ut in vita ejus verſibus jambicis ſcripta traditur, qvæ qværenda ſunt ut valde utilia.

Τριταγωνιστής. Æſchinem multis in locis perſtringit Demoſthenes ut hiſtrionem Tragicum viliſſimum, in tertio ordine eum numerans. Primus Sophocles uſus tribus hiſtrionibus & tritagoniſta. (Supra in Sophocle.)

Troilus Sophiſta qvi CPoli docuit. Scripſit *Orationes civiles. Epiſtolarum libros VII.*

Τρόμη-

Τρόμητ☉. Demoſthenes Æſchinem inter alia dicteria vocat etiam γραμματοκύφωνα & filium cujusdam Trometis, literatoris ſive primorum elementorum doctoris.

Τρόπαια. Antiqvi Attici circumflectunt in penultima, τροπαῖον, recentiores in antepenultima acuunt, τρόπαιον. Antiqva vero lingva Attica eſt illa, cujus principes fuere Eupolis, Cratinus, Ariſtophanes, Thucydides. Nova, cujus Menander & alii.

Τροφώνι☉. τροφωνίῳ κατὰ γῆς παίγνια. Lebadiæ (in Macedonia) fuit oraculum qvod à deſcenſu dictum καταβάσιον. Erant vero fauces qvædam qvæ tantum extremas pedum hominis partes capere poterant. Deum igitur conſulturi, per certos prius dies ſervata caſtitate, & ſacro habitu ornati ambabus manibus melittutas ſive placentas melle conſperſas tenentes, ad fauces illas ſedebant, & repente ſub terram abripiebantur.

Τρυγοκωμῳδία ſic dicta qvod victores præmium acciperent τὴν τρύγα hoc eſt vinum novum. Vel qvod olim, cum larvæ nondum inventæ eſſent, τρυγὶ fæcibus ora perungerent.

Τρυγοδαίμονες veluti Cacodæmones dicti (Comici veteris Comœdiæ) qvod obſcœni eſſent & impii & cavillandi ſtudio totos ſe dederent.

Tryphiodorus Ægyptius Grammaticus & poëta Heroicus. Scripſit *Marathoniaca. Ilii excidium. De Hippodamia. Olyſſeam littera* (Σ) *carentem*, ſive poëma de laboribus Ulyſſis & iis qvæ fabulæ de illo tradunt.

Tryphon Ammonii F. Alexandrinus, Grammaticus & Poëta, qvi vixit Auguſti temporibus & ante. Scripſit *de pleonaſmo dialectorum qvæ ſunt in Æolica lingva libros VII. De Dialectis qvæ ſunt apud Homerum & Simonidem & Pindarum & Alcmanem aliosqve Lyricos. De Helleniſmo* (περὶ τῆς Ἑλλήνων διαλέκτου) *& dialecto Argivorum, Himeraorum, Rheginorum, Dorienſium & Syracuſorum. De inflexionum analogia librum I. De recti caſus analogia. De nominibus comparativis librum I. De monoſyllaborum analogia. De nominum characteribus librum I. De verborum gravitonorum analogia librum I. De verbis encliticis, infinitivis, imperativis, optativis, deniqve omnibus. De orthographia & iis qvæ in ea qværuntur. De ſpiritibus & tropis*: & alia.

Tyrannio Epicratidis & Lindiæ Alexandrinæ F. Amiſenus, qvi Corymbi nuncupabatur. Vixit ſub Pompejo Magno & ante, diſcipulus cum aliorum tum etiam Heſtiæi Amiſeni, a qvo etiam Tyrannio dictus eſt, qvod condiſcipulos exagitaret, cum antea Theophraſtus diceretur.

Poſtea

Poſtea etiam Dionyſium Thracem Rhodi audiit, æmulusqve fuit Demetrii Erythræi. Idem Romam captivus à Lucullo ductus eſt qvum Mithridatem Ponticarum gentium Regem ille debellaſſet. Romæ vero clary & dives factus, librorum etiam ultra triginta millia ſibi comparavit. Senex obiit, podagra confectus, Olympiadis CXX. anno tertio.

Tyrannio junior, Phœnix, Artemidori F. diſcipulus Tyrannionis ſenioris unde etiam nomen tulit, cum antea Diocles vocaretur. Captum bello inter Antonium & Cæſarem, Dymantes qvidam Cæſaris libertus redemit. Poſtea Terentiæ Ciceronis uxori donatus eſt, à qva manumiſſus, Romæ docuit & libros ſcripſit LXVIII. ex qvibus ſunt: *De Homerica proſodia, De partibus orationis*, in qvo libro dicit nomina propria eſſe individua, *ἄτομα εἶναι τὰ κύρια ὀνόματα*, appellativa vero, primitiva; & participalia, derivativa. *De lingva Romana*, eam à Græca oriundam eſſe. *Antigenis Dialectus Romana. Recentiores poëtas ab Homero diſſentire. Enarrationem partitionis Tyrannionis* (ſenioris.) *Correctionem Homericam. Orthographiam.*

Tyrannio Meſſenius, Philoſophus. Scripſit *libros III. de auguriis.* Exſtant & alii ejus libri utiles.

Tyrannus Sophiſta ſcripſit *de ſtatibus cauſarum & diviſione orationis libros X.*

Tyrtæus Archimbroti F. Lacon aut Mileſius, poëta elegiacus & tibicen, qvem ferunt carminum ſuorum cantu Lacedæmonios ad prælium incitaſſe, & ſic effeciſſe ut bello contra Meſſenios victoria potirentur. Eſt autem antiqviſſimus, æqvalis ſeptem illorum qvi Sapientes vocantur, aut etiam antiqvior. Floruit Olympiade XXXV. Scripſit Remp. Lacedæmoniis, & præcepta vitæ verſibus elegiacis itemqve *μέλη πολεμιστήρια*, carmina bellica libris V. Lacedæmonii juraverant ſe vel Meſſenam capturos, vel mortem oppetituros. Cum autem oraculum juſſiſſet ducem ab Athenienſibus petere, Tyrtæum poetam, hominem claudum ab iis acceperunt, qvi ad virtutem eos cohortando, vigeſimo anno Meſſenam cepit: qvam Lacedæmonii ſolo æqvarunt, & captivos inter Helotas retulerunt.

Valentinianus Imp. Rom. Chriſtianus, qvamvis Chriſtum ejusdem cum Patre naturæ eſſe ſentiret, tamen diverſo cultui deditos nulla re vexavit. Valens autem Ariana infectus labe, multos in exilium perpulit, qvo tempore Eccleſiæ Romanæ Liberius præfuit, Alexandri-

næ

Digitized by Google

næ Athanaſius, CPolitanæ Eudoxius Arianæ impietatis magiſter, &c.

Valens Romanorum Imp. Epiſcopos in exilium miſit & presbyteros & Monachos, Tatiano tunc Alexandrinam Eccleſiam regente, multosqve Chriſtianos excruciavit, & qvosdam etiam igni tradidit. Hæc autem omnia poſt Athanaſii obitum fecit. Orthodoxi ex CPoli legationem ad Valentem Nicomediam miſerunt, viros ex ordine ſacro LXXX. qvorum principes erat Theodorus, Curbagus & Menedemus, qvos univerſos cum ipſa nave ſuccendi juſſit, qvæ Dacibyza usqve cum perveniſſet, ibi diſſoluta eſt. Hujus tempore Lucius Arianus Eccleſiam (Alexandrinam) tanqvam lupus invaſit, Petro Romam fugiente, taliaqve edidit facinora, qvalia ne in gentilium qvidem perſecutionibus patrata fuerunt. Nam tria hominum millia emiſit qvi viros pios in deſerto trucidarent & diſſiparent.

Varus Laodicenſis Sophiſta, Polemonis & aliorum æqvalis.

Julius Veſtinus Sophiſta, ſcripſit *compendium Pamphili gloſſarum libris IV*, *Voces ſelectas ex Demoſthene, Thucydide, Iſæo, Iſocrate, Thraſymacho & aliis oratoribus collectas.*

Ulpianus Emeſenus Sophiſta. Scripſit *de patria Emeſa*, *de Heliopoli*, *de Bosporitis* & aliis plurimis. *Progymnaſmata. Artem Rhetoricam.*

Ulpianus Antiochenus Syrus, Sophiſta qvi prius Emeſæ docuit temporibus Imp. Conſtantini. Varias ſcripſit orationes, Declamationes, Diſputationes, λόγυς, μελέτας, διαλέξεις, & alia qvædam.

Ulpianus Gazæus.

Ulpianus frater Iſidori Philoſophi, ingenio optimo præditus ad Mathematicas ſcientias, unde nomen ejus Athenis celebre fuit. Et Syrianus admirans ejus ingenium, multis narravit nullam ipſi clavem adeo intricatam & artificioſe compoſitam offerri potuiſſe, qvam non facile aperiret: ſed in reliqva Philoſophia nihil memoratu dignum edidiſſe. Juvenis & cœlebs de vita deceſſit, magna ſuæ bonitatis laude apud homines relicta &c.

Uranius, Syrus, CPoli oberrabat, artem profeſſus medicam, qvi cum ex Ariſtotelis dogmatibus nullum perfecte noſſet, inani variæ doctrinæ opinione turgebat. Hic cum Areobindo legato ad Perſas profectus eſt &c. (ex Agathia.)

Xanthus Candaulis F. Lydus Sardianus qvi vixit eo tempore qvo Sardes captæ fuerunt. Scripſit Lydiacorum libros IV. in qvorum ſecundo narrat Gygem Lydorum Regem mulieres caſtraſſe ut iis ſemper æta-

Digitized by Google

te & forma florentibus uteretur. Idem refert Alcimum qvendam in illa regione regnaſſe, hominem religioſiſſimum & clementiſſimum, cujus tempore & alta pace & opibus (Lydia) floruerit &c.

Xenarchus Comicus, ex ejus fabulis eſt Βȣκαλίων, teſte Athenæo, II. Dipnoſophiſt. nec non Πορφύρα, Σκύθαι, Δίδυμοι, Πένταθλοι, Πρίαπος, Ὕπνος, Στρατιώτης.

Xenocrates Agathonis vel Agathanoris F. Chalcedonius, diſcipulus & ſucceſſor Platonis, poſt Speuſippum, qvem excepit Polemon, & hunc Crantor. Hic miſſa ſibi ab Alexandro Macedone triginta talenta ad eum remiſit, dicens Regem, non Philoſophum indigere pecunia. Scripſit *de Platonis Republica.* Celebratur ejus temperantia & caſtitas. Hic (imo alius, ut ſuſpicor) ſcripſit οἰκοσκοπικὸν οἰώνισμα, Vide ſupra in οἰωνιστικήν.

Xenophanes elegia qvadam &c. (de Pythagora ex Laërtii VIII. 36. ſeq.)

Xenophon Grylli F. Athenienſis, Philoſophus Socraticus, qvi primus vitas Philoſophorum ſcripſit & ἀπομνημονεύματα ſive dicta factaqve memorabilia. Filios ex Phileſia ſuſcepit Gryllum & Diodorum, qvi etiam Dioſcuri vocati fuerunt. Ipſe vero *Attica apis* cognominatus eſt. Condiſcipulus Platonis fuit, floruitqve Olympiade XCVIII. Scripſit libros ſupra XL, è qvorum numero ſunt hi: *De inſtitutione Cyri libri VIII. De expeditione Cyri libri VII. Rerum Græcarum libri VII. Convivium* & alia multa. Militavit contra Perſas, cum Cyro profectus adverſus Artaxerxem fratrem &c.

Xenophon Antiochenus Hiſtoricus. Scripſit *Babylonica* qvod eſt opus amatorium.

Xenophon Epheſius Hiſtoricus. Scripſit *Epheſiaca*, ſive libros decem de amoribus Abrocomi & Anthiæ, & de urbe Epheſiorum, atqve alia.

Xenophon Cyprius, Hiſtoricus, ſcripſit *Cypriaca*, qvod opus itidem eſt hiſtoria amatorii argumenti, agens de Cinyra, Myrrha & Adonide.

Zaleucus, Locrus, Thurius, Pythagoreus Philoſophus & Legislator qvi pro patria pugnans obiit. Hic ante fuit ſervus & paſtor: diſciplinis autem inſtitutus ſuis civibus tulit leges, inter qvas & hæc fuit, ut mulieres ingenuæ cum domeſticis & una pediſſeqva, candidis veſtibus indutæ incederent, aliæ (meretrices) ἀνθιναῖς verſicoloribus.

Zamolxis Pythagoræ ſervus, ut Herodotus libro qvarto, Scytha, qvi reverſus in patriam docuit animam eſſe immortalem. Mnaſeas refert apud Getas coli Saturnum, vocariqve Zamolxim. Hellanicus in νομί-

Digitized by Google

νομίμοις ſive inſtitutis barbaricis ait fuiſſe qvendam Græcum qvi Getis in Thracia degentibus, *τελετὰς*, initia demonſtraverit, dixeritqve neqve ſe moriturum, neqve ſuos ſectatores, ſed omnia bona habituros. His dictis domicilium ſubterraneum exſtruxit, deinde ex Thracum oculis & conſpectu ſe repente proripiens in hoc ſe abdidit: Getæ vero ipſum deſiderarunt. Qvarto anno pòſt rurſus apparuit, & Thraces omnia ipſi crediderunt. Ajunt qvidam Zamolxim ſerviiſſe Pythagoræ Samio Mneſarchi filio, & libertate donatum, iſta commentum fuiſſe. Sed Zamolxis Pythagorâ longe antiqvior videtur fuiſſe. Terizi vero & Crobyzi credunt animarum immortalitatem, & mortuos ad Zamolxin ire tradunt, qvem rediturum eſſe ajunt, idqve ſemper verum eſſe putant. Qvamobrem ſacrificant & convivantur, qvaſi defunctus ſit rediturus.

Zeno Televtagoræ F. Eleates, Philoſophus, unus de illis qvi acceſſerunt ad Pythagoræ & Democriti tempora, vixit enim LXXVIII. Olympiade. Diſcipulus Xenophanis aut Parmenidis. Scripſit *ἔριδας contentiones. Enarrationem Empedoclis. Adverſus Philoſophos de Natura.* Hunc ajunt inventorem fuiſſe Dialecticæ, ut Empodoclem Rhetoricæ. Sed cum Nearchum, vel (ut alii tradunt) Diomedontem, Eleæ tyrannum evertere vellet, captus eſt. Interrogatus autem ab ipſo, lingvam præmorſam ac reſectam expuit in tyrannum. Et in mortarium conjectus tundendo contritus eſt. Differunt Eleates (ab Elea Italiæ) & Elaites (ab Elæa Aſiæ in Æolia.)

Zeno Muſæi F. Sidonius Philoſophus Stoicus * diſcipulus Diodori Croni, magiſter Zenonis Citiei ſcripſit *Apologiam Socratis* & *Sidoniaca.*

Zeno Mnaſeæ vel Demii F. Citieus ex Citio Cypri civitate Philoſophus Stoicæ ſectæ auctor (Supra, in *ϛοὰ*) diſcipulus Cratetis Cynici, deinde Polemonis Athenienſis. Obiit anno ætatis XC. ſubinde de cibo aliqvid detrahens, donec præ virium infirmitate tandem periret. Oraculum de vitæ genere conſulenti &c. (ſupra in *συγχρωτίζεσθαι.*) Phœnix cognominatus eſt, qvod Phœnices illius opiduli incolæ fuerint. Floruit ſub Antigono Gonata Olympiade CXX. Et proverbium, Zenone continentior, *Ζήνωνος ἐγκρατέϛερος.* Hic novæ Philoſophiæ fuit autor. Revera enim omnes ſpecie vultus & gravitate & profecto etiam *μακαριότητι* beatitate (apud Laërtium VII.

Ggggg 2

* Menagius ad Laërtium VII, 35. legit Philoſophus *ἐριϛικός.*

VII.28. *μακροβιέτητι* longævitate) ſuperavit. Obiit expers morborum & optima ſemper valetudine utens.

Zeno Dioſcoridæ F. Tarſenſis, vel ut alii tradunt Sidonius Philoſophus, diſcipulus Chryſippi Tarſenſis Philoſophi Stoici & ſucceſſor.

Zeno Citieus, Rhetor an Philoſophus, incertum. Scripſit de ſtatibus cauſarum. De figuris. Commentarium in Xenophontem. In Lyſiam. In Demoſthenem. De argumentis Oratoriis.

Zeno Alexandrinus, Judæus, ſed cum Judæorum genti nuncium publice remiſiſſet, ut apud ipſos receptum eſt more, per ipſorum Synagogam die Sabbati aſinum album traduxit. Hic Zeno natura qvidem æqvus & bonus, ſed in eloqventia & diſciplinis tardior, ſemper diſcere cupiens & rogitans, ſed omnia propemodum ignorans &c.

Zeno alius Procli æqvalis, genere Pergamenus, & ipſe natura ad diſcendum tardiore, bonus tamen & moribus compoſitis. Uter vero ipſorum Salluſtio cauſam à Proclo diſſidendi præbuerit, dicere non poſſum.

Zenobius Sophiſta qvi Romæ docuit ſub Adriano Cæſare. Scripſit *compendium proverbiorum Didymi & Tharrhei, libris III.* Item Græce *interpretationem hiſtoriarum Salluſtii*, Hiſtorici Romani & ipſius bellorum. *Genethliacum in Adrianum Cæſarem*, & alia.

Zenodotus Alexandrinus Grammaticus *ὁ ἐν ἄστει* vocatus. Scripſit *adverſus ea qvæ Ariſtarchus ut ſpuria in Homero rejecit. Adverſus Platonem de Diis. De Homerica conſvetudine. Solutiones Homericarum dubitationum. In Heſiodi Theogoniam*, & alia multa.

Zeuxippus. Chriſtodorus Heroicus Poëta ſcripſit ecphraſin ſtatuarum Zeuxippi. (libro V. Anthologiæ Epigrammatum Græcorum obviam.)

Zeuxis, qvem Ariſtoteles Iſocratis tempore pictorem fuiſſe tradit, in Veneris templo Cupidinem pulcherrimum roſis coronatum pinxit.

Ζήσας δὶς, bis vixiſſe & revixiſſe dicunt Herculem, Tyndareum & Glaucum. Qvidam etiam Æſopum.

Zoilus ex Amphipoli Macedoniæ civitate, qvæ olim vocabatur *ἐννέα ὁδοὶ*, ſive novem viæ, cognominatus Homeromaſtix qvod Homerum derideret, qvapropter Olympiæ cives ipſum perſecuti, de Scironiis ſaxis præcipitarunt. Fuit Rhetor & Philoſophus. Scripſit & qvædam Grammatica, ut *contra Homeri poëſin libros IX. Hiſtoriam à Theogonia usqve ad Philippi mortem. Libros III. de Amphipoli.* Item *contra*

Iſocratem

Iſocratem Oratorem, aliaqve plurima, in qvibus fuit & *Homeri vituperatio.*

Zonæus ſcripſit *amatoricas epiſtolas*, & *de ludo pilæ.* Circumferuntur & aliæ ejus *Epiſtolæ ruſticanæ*, ſed ab ipſius ſtylo recedunt.

Zoroaſtres Perſomedus cæteros Aſtronomos ſapientia ſuperans & primus auctor Magorum nominis apud ipſos recepti. Fuit annis qvingentis ante bellum Trojanum. Circumferuntur ejus *libelli qvatuor de Natura. De pretioſis lapillis, unus. Prædictiones ex inſpectione ſtellarum. Apoteleſmaticorum libri V.*

Zoroaſtres Aſtronomus ſub Nino Rege Aſſyriorum, qvi optavit igne cœleſti conflagrare, monuitqve Aſſyrios ut cineres ſuos ſervarent, ſic enim fore ut regno nunqvam exciderent, qvod etiam nunc * apud ipſos obſervatur.

Zoromasdres Chaldæus ſapiens, ſcripſit Mathematica & Phyſica.

Zoſimus Alexandrinus Philoſophus ſcripſit *Chymevtica* ad Theoſebiam ſororem, idqve opus ordine alphabetico ſcriptum libris XXVIII. conſtat. A qvibusdam id inſcribitur *χειρόκμητα.* Item *vitam Platonis.*

Zoſimus Gazæus vel Aſcalonites, Sophiſta, temporibus Imperatoris Anaſtaſii. Scripſit *Lexicon Rhetoricum*, & *commentarium in Demoſthenem & Lyſiam.*

* Non magis verum hoc fuit Svidæ ætate, qvam Zoroaſtreos qvos memorat libros tunc apud Græcos ſuperfuiſſe.

INDEX III.

Scriptorum à SUIDA laudatorum.

nonnullis locis Kuſteriano plenior.

A.

Acacius Sophiſta. v. Λιβάνιος.

Acacii Cæſareæ Epiſcopi liber de Orthodoxa fide. Ἰοβινιανός.

Achæus.

Ἐν Ἴριδι. V. Βοῦς ἕβδομος.

Ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ. V. Ἐλελεῦ.

Acuſilai ſcripta ſuppoſititia. Ἑκαταῖος. ἱστορῆσαι.

Ælianus. V. Ἀβληχρεῖν. Ἀβραῖς. Ἄγεται. Ἀγονία. Ἄγελος. Ἄδωρα. Ἀδρόν. Ἀετιδεῖς. Ἀθλητάς. Ἀκκιζόμενος. Ἀκμὴ καλεῖ. iterum. Ἀκόλαστος. Ἀλῆται. Ἀλῳῶ. Ἄμαχον. &c.

Ælianus ἐν τῷ περὶ προνοίας. V. Ἀβασάνιστος. Ὀργεῶνας. Σεμνά. Φιλήμων. Idem opus περὶ θείων ἐναργειῶν. V. Ἀνεμάξατο. ἐν τῷ περὶ ποικίλης ἀφηγήσεως. V. Ἀσέλγεια. Δῶς. Κάκη. Φιλιωθέντες.

Ænigma, *vir non vir avem non avem* &c. v. αἶν⊙.

Æſchines. v. Ἀζήτητον. Ἀποβλεπόμενοι. Ἀσέλγεια. Αὐλεία θ. Ἀφοσιούμεθα. Ἐκκλησιάζειν. Ἐξάγιστ⊙. Ἐξαγώνι⊙. Ζηλοτυπεῖν. Θέρμ⊙. Κίῤῥα. Λοιδίας. Οἴκημα. Περίπολ⊙. Ταμύναι.

Ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ. v. Ἱκετηρία.

Ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντ⊙. v. Ἅμα. Ἀναγεῖς. Ἀντιγραφεύς. Ἐναγεῖς. Διὰ τ. Ἐπιλαχών. Ἡγεμονία δικ. Θεωρικὰ χρ. Θεσμοθέται. Ἴσαι ψῆφ. Κεφάλαιον. Κεφάλαια. Μαργίτης. Ὁμηρεύοντας. Παραβάλλεσθαι. Παραγγελία. Πατρῴων. Πήληξ. Προσρόπαιον. Πρυτάνεις. Φιλεργός.

Ἐν τῷ περὶ Παραπρεσβείας. v. Νίκαια. Ὀλοσχοίνω. Ὅτι ξένους. Προστασία. Πυνθάνεσθαι. Στρατεία ἐν τοῖς.

Ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. v. Ἀγροὺς. Ἀρχαῖον. Δεῦρο. Ξηραλοιφεῖν. Παῤῥησία. Προφερεῖς. Φιμοί.

Æſchinis Socratici dialogus Axiochus v. Ἀξίοχ⊙.

Æſchylus. v. Ἀμφιμήτωρ. Ἄναξ. Ἀποφώλιοι. Δίκαιος. Δοκιμάσας. Αἵμους. Ἐνθ' οὔτε. Θανατῶν. Κάλαϊς. Κάλλη. Κάπηλος. Λεωργός. Μέτοικοι. Ὀρθὴν. Ὄρον. Πάγκοιν⊙. Πλέκ⊙. Πυραυγοῦ. Ὑμνεῖν.

Ἀγαμέμνονι. v. Ἄγγαροι. Τρὶς ἕξ. Εὐμενίσι. v. Εὐμενίδες.

Ἐν Ἠδωνοῖς. v. Αἰγίζειν. Ἠδωνίς. Μυσόμαντις.

Ἐν Ἰφιγενείᾳ. v. Κυδάζεται.

Ἐν Μυρμιδόσι. v. Ἀβδέλυκτα. Ἀποίμωξον. Τερέμβολον.

Ἐν Μυσοῖς. v. Ὀργεῶνες.

Ξαντρίαις. v. Ὀκτώπουν.

Ἐν Ψυχαγωγοῖς. v. Σταθερόν.

Æſchylus ab Ariſtophane dictus ἀξύστατ⊙. v. ἀξύστατον.

Æſopus v. ἀναβιῶναι.

Æſopus Mithridatis anagnoſtes, ejus liber de Helena. v. ἰχθῦς. & πάν.

Aetius v. Αὐξέντιος.

Agaclytus.

Ἐν τῇ π' Ὀλυμπιάδι. v. Κυψελιδῶν.

Agathias. v. Ἃ ἅ. Ἀγερωχία. Ἀδήλητ⊙. Ἀλιγέρνης. Ἀλύειν. Ἀμηγέπη. Ἀμφιγνοεῖ. Ἀμφιθέατρον. Ἀνεκτά. Ἀντίξοον. Ἀνταπεῖ. Ἀπόμοιρα. Ἀποπορευτέα. Ἀπώνατο. Ἀτημελία. Αὐτοβοεί. Ἀφειδήσας. Βωμολόχ⊙. Βρενθύεσθαι. Γαῦρον. Διαβησείοντας. Ἐλοιδορούμεθα. Ἔμβολον. Ἐναλλάγδην. Ἐν χρῷ. Ἐπικερτομοῦσι. Ἐπίκλημα. Ἐπίκληρ⊙ νόμος. Εὐκτόν. Ἐφεστρίς. Ἰθαιγενής. Κατωκάρα. Κωκυτός. Κυματωγή. Λειποταξίου. Μεταμαθεῖν. Μετέωρα. Μισθαρνεῖν. Οἰκογενής. Οὔπερ. Παλιμβολία. Παλίωξις. Πάταγ⊙. Περιόντας. Περιωπή. Προτροπάδην. Πυῤῥίχαις. Σεσαγμένην. Σπαλίωνες. Συγκροτεῖ. Συφεός. Τολμητίας. Φασκώλιον. Φρενήρης. Χήτει. Χοσρόης.

Ἐν Ἐπιγράμμασι. v. Μέγας βασ.

Agapetus. Γενέθλι⊙.

Agapius. v. Γέσι⊙.

Agathinus Medicus v. Ἀρχιγένης.

Agatho-

Agathoclis Atracii ἁλιευτικά. v. Κικέλιος.
Agreſphon.
Ἐν τῷ περὶ ὁμωνύμων. v. Ἀπολλώνιος ἕτερος.
Alcæus. v. Ἀλαζών. Ἀρήϊος. Βληχρόν. Θεράπναι. Θυμὸς ἐπλαβ. Πιτυάνη. Σκυθικαί. Τετύφωμαι. Χρήματ' ἀνήρ. Χρήματα.
Ἐν τῷ Κωμῳδοτραγῳδῷ. v. Ἀδηφαγία.
Alcidamas. v. Πρωταγόρας. Πυθμήν.
Alcman. v. Χθονία. Ψιλεύς. ἐλατήρ.
Alexander Ætolus. v. φλύακες. Ἄρατος.
Alexander Aphrodiſienſis. v. Διεξοδικῶς.
Alexander Polyhiſtor. v. Μωσώ. Ὀλήν.
Alexandrides.
Ἑλένη. v. Ἀβέλτερος.
Πεισάνδρῳ. v. Ἀρεοπαγίτης.
Alexis. v. Ἀναλαμβάνειν. Ἀνθρακία. Ἄπια. Ἐκκόψαι. Ἐπιλησμότατον. Ἰσχυρίσκος. Ὀφθαλμὸν ἐπ. Προσέκοψεν. Σινώπη. Σπουδάζω. Τρίπος. φιλοτησία. Ψυχικός.
Ἀτθίδι. v. Μᾶλλον μ.
Πεζονίκη. v. Μᾶλλον μ.
Amerias. v. Διακόνιον.
Amipſias. v. Ἄκοπος. Ἀναβιβῶμαι. Ἀνήκει. Ἀνίση. Λύκις.
Μοιχοῖς. v. Ἀναψυχῆναι. Ἀνεώγεισαν. Καββαλών.
Ammonius. v. Ἐσχάρα.
Ammonius Hermiæ F. v. Αἰδεσία.
Amphis. v. Νεανισκεύεται.
Anacharſis Scytha Philoſophus qvi ancoram & rotam figlinam invenit, & Crœſi vixit temporibus. v. ἄγκυραν.
Anacreon. v. Ἑρμαῖος. Θωρήξασθαι. Μυσάχνη. Τὰ Ταντάλου.
Anagallis Corcyræa Grammatica. v. ὄρχησις.
Anaſtaſius ſilentiarius, poſtea Imperator, Eutychis, opinioni adhærens. v. φατρία.
Anaxagoras. v. ἀποκαρτερήσαντα.
Anaxandrides. v. Νεκτάριον.
Anaxilas. v. Ἀντίκρισις. Ψηλαφίζει. Ὥραις. v. Μᾶλλον μ.
Anaximenes.
Ἐν α. τῶν φιλιππικῶν. v. Πεζαίτερος.
Ἐν ζ' τῶν περὶ φίλιππον. v. Μάστειρα.
Andocides. v. Ἀναυμαχίου. Ἀνωρθιασμένον. Ἀρετή. Ἐπεσκήψατο. Ἑταιρεία. Λογισταί. Νεώρια. Σχάνδιξ.
Andron.
Ἐν Τρίποδι. v. Σαμίων ὁ.
Androtion. v. Βουφόνια. Συγγραφεῖς.
Ἐν ἕκτῳ Ἀτθίδος. v. Νεῶσι.
Anniceris. v. Ἀρίστιππος.
Anonymus.
Ἐν τῇ μαρτυρίᾳ τῶν Ἁγίων δισμυρίων. v. Ἀσαφεία.
Ἐν β' φιλοσοφουμένων. v. Ἐμπιόδων. (Hierocles apud Apoſt. VIII. 20.)
Ἐκ τοῦ βίου τοῦ Χρυσοστόμου. v. Κυριόσου.
Antagoras Rhodius. v. Ἄρατος.
Antigonus Caryſtius. v. Ὠτοθλαδίας.
Antimachus. v. Ἀδράστεια. Ἀνατυπῶσαι.

σαι. Πᾶρος. πάθος. Σταθερόν. Ταλαίπωρος.
Ἐν τῇ Λυδῇ γενεᾷ. v. Ὀργεῶνες.
Antiochus Philoſophus. v. Λύκυλλος.
Antipater Theodori Athei diſcipulus v. Ἀρίςιππος.
Antiphanes. v. Ἀλεργιαῖον. Ἀμαρτυρήτους. Ἀποδικεῖν. Τρίτῳ καὶ τ. Ὑπέρχολος.
Ἀγροίκοις. v. Ῥαγδαίους.
Εὐθυδίκῳ. v. Ξενιτευομένους.
Λευκαδίῳ. v. Ἀνάρις.
Antiphanes Junior.
Ἐν τῷ περὶ τῶν Ἑταιρῶν. v. Νάννιον.
Antiphon. v. Ἄβιος. Ἀδιάςατον. Ἀειεςῷ. Ἄκαρ. Ἀκροᾶσθαι. Ἅμα. Ἀναγινωσκομένου. Ἀνήκει. Ἀξιοῖ. Ἄοπ]α. Ἀπαθῆ. Ἀπεγένετο. Ἀποδιδόμενοι. Ἀποκρίθητι. Ἀπολαύειν. Ἀποτειχίζων. Ἄτ]α. Αὐλίζεται. Ἀχαριςεῖν. Βάσανος. Δεκα]ευτάς. Διάθεσις. iterũ. Διάςασις. Διετείνον]ο. Δυσάνισος. Ἔμβιον. Ἐμποδών. Ἐν βραχεῖ. Ἐπαγγελία. Ἐπαλλάξεις. Ἐπεσκήψατο. Ἑρμαῖος. Εὐθυωρόν. Εὐόφθαλμον. Ἡμιολισμός. Ἱκετεύω. Κα]αλαβεῖν. Μοχθηρός. Ὀκνῶ. Πατρῴων. Προσφορά. Συνήγορος. Τελεσθῆναι. Τέως. Φηλώμα]α. Φορίνη. Χρημάτων.
Ἐν τῷ περὶ Ἀληθείας. v. Ἄγοι. Ἀδέητος. Δεήσεις. Ἀειεςῷ.
Ἐν Ἀληθείας β΄. v. Γρυπαίνειν. Διάθεσις.
Ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ τῆς Δωροδοκίας. v. Τέως.
Ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ τοῦ Μύρου. v. Ἄτ]α.
Ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τοῦ Δικαιογένους κλήρου. v. Τέως.
Ἐν τῇ πρὸς Δημοσθένην γραφῇ. v. Κελέοντες.
Ἐν τῇ πρὸς τὴν Καλλίου Ἔνδειξιν Ἀπολογίᾳ. v. Μοιροδοκῆσαι.
Ἐν τῷ περὶ Μεταςάσεως. v. Σταςιώτης.
Ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. v. Στεφάνη.
Ἐν τῷ περὶ Ὁμονοίας. v. Ἀνδρεία. Ἵνα. Θεαιδέςατος. Θωπεία. Σκιάποδες.
Ἐν τῇ Παρανόμων Κατηγορίᾳ. v. Δεῦρο.
Ἐν τῷ Πολιτικῷ. v. Ἐυσύμβουλος.
Ἐν τῷ περὶ Προνοίας. v. Ἀναθέσθαι. (Sed ibi lege, περὶ Ὁμονοίας.)
Ἐν Προοιμίοις. v. Αἰσθέσθαι. Μοχθηρός. Ἅμα.
Ἐν τῷ Σαμοθρακικῷ λόγῳ. v. Σαμοθράκη.
Ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Σαμοθρακῶν φόρου. v. Ἀπόταξις.
Antonius Monachus. v. Ἀμοῦς.
Apellas Ponticus. v. Ῥοδώπιδος.
Aphthonii filii Sabinus Sophiſta & Sergius patricius v. Σέργιος.
Appion. Σπιλάδες. Σφάραγον. Τρίγληνα.
Ἐν Ἐπιγράμμα]ι. v. Ἀγύρτης.
Ἐν τῷ περὶ Μάγου. v. Πάσης.
Apollodorus. v. Ἀμφιφῶντες. Ἀνάςατοι. Κάλυμνος. Κύβος. Κύρβεις. Κύρβεις αἱ τ. Λαρινοί. Ὀσφύς. Ῥάξαι. Ταυροπόλον. Φοῦδες. Χόες. ἑορτή.
Ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν Ἑταιρῶν. v. Φανοςράτη.

Ἐν

Ἐν ἕκτῳ περὶ Ἐπιχάρμου. v. Καρδιώττειν.
Ἐν τῷ περὶ τῶν Ἑταιρῶν. v. Νάννιον.
Ἐν τοῖς περὶ Θεῶν. v. Μεταγωγία.
Apollodorus Caryſtius.
Ἀποκαρτερoῦσι. v. Σπουδάζω.
Ἀπολιπούσῃ. v. Ἐγκομβώσασθαι.
Apollodorus Cyrenæus. v. Ἄντικρυς. Βδελύσσω.
Apollonius v. Λίσπη. Μετά. Ὑδροφορία. Χαλκεῖα.
Apollonius Archibii. v. Ἀπίων.
Apollonius Tyaneus. v. Ἀναξαγόρας. γοητεία.
Apollonius Rhodius. v. Μαρσύας. ἐντ. Μασχαλισθῆναι.
Ἐν Ἀργοναύταις. v. Λυγκέως.
Apollophanes. v. Ἀδελφειός. Ὑπωπιάζω.
Apoſtolus. v. Κακία. Κακοήθεια. Καταβραβεύεσθαι. Καταλαλιά. Κατανυγῶ. Νόμος. Ξένος. Ὀπλὰ φ. Ὀψώνια. Παρέδωκε. Παρεισελθεῖν. Περπέρεια. Πολλὰς ἐπιτρ. Πονηρία. Πονηρόν. Ὑπεραίρομαι. Ὑπερήφανος. Ὑπόστασις. Ὑπωπιάζω. Φθόνος. Φόνος. Φύσις. Ψυχικός.
Appianus. v. Ἀλλαξάμενος. Ἀλιτενής. Ἀλλόκοτον. Ἀλωνευόμενος. Αναλαμβάνειν. Ἀνεζεύγνυ. Ἀπαξιῶν. Ἀποφράδες. Ἀφάπτειν. Ἀχρηστία. Ἀψαύστως. Ἀψιμαχία. Βλάσφημος. Δείσαντες. Διέφερον. Δικαιοῦν. Δοξοκοπία. Ἐγχρόνιων. Ἐδοκίμαζεν. Ἐθελοκάκως. Ἔκνισεν. Ἔνθους. Ἔνσπονδος. Ἐντελεῖς. Ἐπαφρόδιτος. Ἐρέθισμα. Ἐστειμέχρ. Εὐζωνοι. Εὐσταθῶς. Ζῆλος. Ἰδιόξενος. Ἱέντες. Ἱλαρός. Θησαυρούς. Κληροῦχον. Κώθων. Λιφαιμεῖ. Λυπρόν. Μετεωροπαθεῖν. Νεαλής. Νεργόβριγες. Οἱ. περισπ. Οἰστροῖ. Ὤσατο. Πάρεσις. Παρήγγελλον. Παρορχῆσαι. Πιθανούς. Πιμελή. Πίμπραται. Προθήβας Πρόριζα. Προσήσεσθαι. Ρουτίλιος. Συνήδομαι. Συνίστωρ. Σύφαξ. Τετρύσθαι. Τύπος. Ὑφίσαται. Χρηματίζει. Ψαφαρόν.
Apſines Gadarenus. v. Φρόντων.
Aquila. v. Ἐκουσιάζομαι. Κνίζων.
Araros. v. Ἐωθός. filius Ariſtophanis Comici. v. Ἀριστοφ.
Ὑμεναίῳ. v. Ἀναθεῖναι.
Aratus. v. Γυρῖνοι. Χειμὼν ὀρνιθ.
Archias Alexandrinus Grammaticus. v. Ἐπαφρόδιτος.
Archilochus. v. Α α. Ἰσμαρικὸς οἶνος. Κάθαρμα. Καταπροίξεται. iterum. Κύφωνες. Μυδαλέας. Μυσάχνη. Ξενία. Παλίνσκιος. Πυῤῥώνειοι. Σκανδάληθρα. Τήνελλα. Φειψάλῳ.
Archippus. v. Διαβάλλεται. Ἐωθός.
Archytas in Τιμαχίδας.
Arete. v. Ἀρίστιππος.
Ariſtagoras. v. χίλων.
Μαμμακύθῳ. v. Ἀνθέων.
Ariſtarchus. v. Δερμιστής. Δέρτρον. Ἠδ᾽ ὅς. Ὄνου πόκαι. Ὀξυθύμια. Πράμνιος. Ταυροφάγος. Ταχυβάμονας. Demetrii Ixionis & Dicæarchi Lacedæmonii Magiſter v. Δημήτριος. Δικαίαρχος. Ariſtophanis Byz. diſcipulus. Ἐρατοσθένης.
Ariſtias.

Κύκλωπι. v. Ἀπώλεσας.
Ariſteus poëta qvi Piſandro ſua ſuppoſuit. v. πείσανδρος.
Ariſtides. v. Εἰς κόρακας. Ἀδριανός.
Ariſtippus Cyrenæus. v. Αἰσχίνης.
Ariſtis. v. Ἐρατοσθένης.
Ariſto Chius. v. Τέλος.
Ariſtocles.
Ἐν τῷ ς´ περὶ φιλοσοφίας. v. Σωτάδας.
Ariſtodemus Eleus Thebanarum rerum ſcriptor, v. Ἑλλανοδίκαι. Τευμησσία. Χρήματ᾽ ἀνήρ.
Ariſtomenes.
Ἐν Βοηθοῖς. v. Ψαμμακοσιογάργαρα.
Ariſtonicus. v. Ἀκεστώσαις.
Ariſtophanes. v. Ἃ ἅ. Ἀβελτερώτατος. Ἄβυσσος. Ἀγάθων. Ἀγίζων. Ἀγκύρισμα. Ἄγλιθες. Ἀγοράζω. Ἀγοραῖος νοῦς. Ἀγώνισμα. Ἀγελοποιόν. Ἀγροῖκος ὀργήν. Ἀδαξῆσαι. Ἀδεκαπύτους. Ἀελπτον. Ἀεροναυχοῦς. &c
Ἐν Ἀμφιάρεῳ. v. Ἀχηνία. Τοῦ τοῦτο κ. Φλέων. Φρυνώνδας.
Αἰολοσίκωνι. v. Ἀγοράσαι.
Ἀναγύρῳ. v. Ἀμφιαναξίζειν. Ἀπληγίος. Ἀργεῖοι. Ξυννένοφε. Οὐδὲ παρούσης. Ὀρθοπλὴξ. Παρακλέμμαι.
Ἀνταγωνισταῖς. v. Ἄλις.
Ἀχαρνεῦσιν. v. Ἀγορανομίας. Ἀνθηρά. &c.
Βαβυλωνίοις. v. Ῥοθιάζουσι. Σαμίων δ. Σιμός.
Βατράχοις. v. Ἄβυσσος. Ἀγνῶτα. &c.
Γεωργοῖς. v. Ἀτρέα. Τοῖς ἱπποκράτους.
Γήρᾳ. v. Στλεγγίς.
Δαιδάλῳ. v. Εὐρύβατος. πον. Ὄνου σκιά. Ἱππηνέμια.
Δαιταλεῦσι. v. Ἀναλισκειν. Ἀνάστατοι. Αἰγέα. Ῥαγδαίως. Σεῖσαι. Στλεγγίς. Τρόπίας. Χαρίσιον.
Δαναΐσι. v. Ἀργύρειος. Ἀταλαίπωρον. Αὔλειος. Κλεψαγόρα. Λυγκέως. Τοῦ. τοῦτο κ. Χύτραις ἴδε.
Εἰρήνῃ. v. Ἀγῆλαι. Ἀνάπαισαι. Ἀναρριχᾶσθαι. Γλίσχρον. Δημιουργοί. Αἴρειν. Ὀγκύλλεσθαι. Ωραχιάσας.
Ἥρωσι. v. Ἀμφορεαφόρους.
Θεσμοφοριαζούσαις. v. Ἄλγησις. Ἀλφάνει. &c.
Θεσμοφοριαζούσαις β´. v. Λακωνίζω. λύκος ἔχανεν.
Ἱππεῦσιν. v. Ἀλιτήριος. Ἀλίβαντος. &c.
Κενταύρῳ. v. Πρόδικον.
Κωκάλῳ. v. Ὧδε. Πώμαλα.
Λημνίαις. v. Ἀπεχρήσατο. Ὦ ἰοῦν θερμοί. Χρή. Ψαμμακοσιογάργαρα.
Λυσιστράτῃ. v. Ἐξεπιῶκατον. Κεκωδωνισμένος. Κωμῆται. Κύρα δ. Λέκιθος. Λόχμη. Λέχος. Λυκόποδες. Μελανίων. Ὅσιον χ. Πακτοῦν. Πάσῃ τέχνῃ.
Νεφέλαις. v. Ἀγρεία ἀοιδή. Ἀθηναίων δυσβ. &c.
Νήσοις. v. Διαθήκην διαδ. Ἐξέχειν τὸν ἡ. Ξυννένοφε.
Ὁλκάσι. v. Εὐαθλος. Ἦα.
Ὄρνισι. v. Ἀγορανομίας. Ἀγχιστεία. &c.
Πλούτῳ. v. Ἀγοράζειν. Ἀγύρτης. &c.
Πελαργοῖς. v. Ἀναρίστος. Ἔρημον ἐμβλ.
Ἐν Προαγῶνι. v. Σταθερόν.
Σφηξίν. v. Ἀποφοιτήσας. Ἀτηρότατον.

Ἰον. Ἐγγαστρίμυθος. Ἐμφερέστατος. Ἐξέχειν τὸν ἧλ. Ἐφόλκια. Ὀροφή. Παραβολὴ πράγμ. Σῦ.

Ταγηνισταῖς. V. Ἀπαρκαρίζειν. Ἀποχρώντως. Ἀφύα. Θωπεύει. Παραιζορεῦσιν. Πρόδικον.

Τρυφάλητι. V. Τοῖς Ἱπποκράτους. Τῶν τελῶν.

Φοινίοσαις. V. Ἀκαλήφη.

Ariſtophanes Grammaticus. v. Μαγαλίσματα. Προκώνια. Eratoſthenis diſcipulus. Ἐρατοσθένης. Ariſtarchi Præceptor. v. Ἀρίσταρχος.

Ἐν β΄ Θηβαϊκῶν. v. Ὁμολώϊος. Ὕης.

Pſeudoariſtophanius Ἀρτεμίδωρος, Τιμαχίδας.

Ariſtophon.

Πυθαγοριστῇ. V. Πυθαγόρα τὰ σ. in fin.

Ariſtoteles. v. Ἀδόξοτατα. Ἀνάλογον. Ἀντεπιχειρεῖν. Ἀντιπελαργεῖν. Ἀντιστρόφους. Ἀντιτοπῆσαι. Ἀξίωμα. Ἁπλῶ λόγω. Ἀρχὴ π. Ἀρχὴ ἄνδρα. Ἀχάνη. Βλάκα. Βουλεύσεως. Δαρείσθαι. Δεκατεύειν. Διάθεσις. Δωδωναῖον. Δυσκολαίνει. Αἴτησις. Ἐκ περιουσίας. Ἐναντία. Ἔντευξις. Ἐξ ὑποθέσεως. Ἐπιτίμησις. Εἰς κόρακας. Ἰσόκωλον. Θέσις. Καλασκυδάζειν. Κεφαλισμοῖς. Κίνησις. Κοτίνω στεφ. Λῆμα. Λίθος. Μασσαλίας. Μελετοπαθεῖν. Μορῶν. Νάννος. Νόμοι. Ὀλέκρανον. Ὀσφύς. Ὀφθαλμός. Ὡς ἔπος εἰπ. Περιουσία. Πνευματικόν. Πόθεν. Σωφροσύνη. Ταμίαι. Ἀρχή τις. Τενέδιος ξ. Τὸ μηλιακόν. Τροφή. Τριττύς. Ὑπέχει. Φαντασία. Φαιόν. φοινικίδα. Φυσικὸς λ. Ψυχή.

Ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. V. Κύρβεις. Λυκόποδες. Παράστασις. Περίπολος. Πρόεδροι. Σῖτος. Στρατεία ἐν τοῖς. Ὑπὲρ τὰ Καλλικρ.

Ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ. V. Ἐπιστήμη. ὅτι φησ.

Ἐν Διδασκαλίαις. V. Ὄνου σκιά.

Ἐν τῷ περὶ Δικαιοσύνης. V. Εὐρύβατος πον.

Ἐν τοῖς περὶ Ζώων. V. Ἀκαλήφη. Ἀλκυονίδες. Κεστρεῖς. Κεβαλία. Ψαθαρόν.

Ἐν Ἠθικοῖς. V. Ἄνθρωπος. τὸ προσηγ.

Κατηγορίαι. V. Λέτιος.

Ἐν τῇ κοινῇ τῶν Θετταλῶν πολιτείᾳ. V. Τετραρχία.

Ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ. V. Σκυτάλη.

Ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ. V. Τύραννος.

Ἐν τῇ Κυπρίων πολιτείᾳ. V. Ἄνακτες.

Magicus Antiſthenis, Ariſtoteli à qvibusdam tributus, v. Ἀντισθένης.

Ἐν τοῖς μετὰ τὰ φυσικά. V. Ἐπιστήμη, ὅτι φ.

Ἐν τῇ Μηλιέων πολιτείᾳ. V. Τῶν φιλτάτων.

Ἐν τῷ περὶ μνήμης καὶ ὕπνου καὶ καθ᾽ ὕπνον μαντικῆς. V. Μνήμη.

Ἐν τοῖς περὶ Πολιτείας. V. Ἐσχαλιάν. Πάρεδρος.

Ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ. V. Σαμίων δ.

Ἐν Συρακουσίων πολιτείᾳ. V. Καλλικύριοι.

Ἐν τοῖς Τόποις. V. Εὔνες. Εὔψυχος. Ὁμολογία. Προαίρεσις. Ταυτόν. Ὑπόληψις.
Ἐν β΄ τῶν Τοπικῶν. V. Χαλεπώταλον.
Ἐν ταῖς πρὸς Φίλιππον Ἐπιστολαῖς. V. Ὅτι ξένες.
Ἐν τοῖς φυσικοῖς. V. Εἴδησις.
Ἐν τῷ περὶ Ψυχῆς. V. Ἀγαθοῦ δαίμ.
Ariſtoxenus. V. Σκολιόν.
Arnuphis Ægyptius. V. Ἰελιανός ὁ Περγαμηνός.
Arrianus. V. Ἀλέξανδρος. Βελυτός. ἐπαινέτης. ἐπιφρασθείς. Φαύλη. ναῦς.
Artemidorus. V. Τευτάζειν.
Aſclepiades.
Ἐν τῷ ἕκτῳ βιβλίῳ τῶν Γραμματικῶν. V. Ὀρφεύς, Κροτ.
Ἐν ϛ΄ Τραγῳδουμένων. V. Ῥησίαρχος.
Alius Aſclepiades junior V. Γενέθλιος, Ἡραΐσιος.
Athenæus.
Ἐν Δειπνοσοφισαῖς. V. Ἀρισώνυμος. Ἀρχέδικος. Διοκλῆς. Ἐπιγένης. Ἐπίλυκος. Ἐπίνικος. Ἔριφος. Εὐάγγελος. Εὐθυκλῆς. Εὐσχήμος. Εὔφρων. Ἡγήμων. Ἡγήσιππος. Θεόγνητος. Καρκίνος. Λύσιππος. Μνησίμαχος. Ναΐς. Νικόστρατος. Νωγαλέον. Ξέναρχος. Ὀφελίων. Πάμφιλος. Ἕτος. Πλάτων, Ἀθ. Πολύευκτος. Ῥώμη. Σαννυρίων. Σώπατρος, Κωμ. Σώπατρος, παρ. Σωτάδης. Σώφιλος. Σώφρων, κ. Στράτις. Τελέστης. Τηλεκλείδης. Τιμόθεος Ἀθ. Τιμοκλῆς ἔτ. Φίλιππος, Κωμ. Φόρμος, Συρ. Φοινικίδης. Χαιρήμων.
Ἐν τῷ β΄ τῶν Δειπνοσ. V. Βράβηλα.
Ἐν γ΄. V. Δαμόξενος. Δεξιαράτης.
Ἐν ί. V. Διόδωρος. καὶ αὐτ.
Ἐν ιά. V. Δαμόξενος.
Ἐν ιβ΄. V. Διόδωρος. καὶ αὐτ.
Athenodorus Arati pater & alius frater. V. Ἄρατος.
Ἀττικιανοί. V. ναυκραρικά.

B.

Babrius. V. Ἀμᾶν. Ἄνωθεν. Ἆσθμα. Ἀχαιίνη. Γέρανος. Δάπτω. Ἑκάστοτε. Ἔκθορεν. Ἑταιρεία. Εὐλαί. Ἠϊών. Ἥρα. Καμειραία. Κνηκίας. Κωλώτης. Κωμῆται. Κωτίλλω. Κρίμνον. Νεβρείην. Νεβρός, Νέμεσις. Ὀνεία. Παλαμναῖος. Πανθοίνην. Πετάβρα. Πίθηκος. Πρίων. Πυῤῥίχαις. Σωράκες. Σπῆλυγξ. Σπλέον. Ταναγραῖοι. Τιτυβίζεται. Τραγχός. Φωλάδι. Φρεξότειχα. Vide etiam infra *Fabula*.
Bacchylides. εἴδωλον.
Baſilicus. V. Γέσιος.
Baſilius. V. Ἐχενηΐς. Καταδυναστεύει. Στραγότερος.
Baſilii M. laudatio funebris. V. Ἄβαρις.
Baton. V. Πυθαγόρας, Ἐφέσιος.
Bion Philoſophus. V. Ἀγκών.
Bion tragicus Æſchyli F. V. Αἰσχύλος.
Botrys. V. Δημοχάρης.
Bryſonis Achæi diſcipulus. Κράτης.

C.

Caddus, Hiſtoricus, V. Χειρίζω. (Sed ibi ſcribendũ eſt Κάνδιδος.)
Cælius Alex. Ægei F. V. Ἀλέξανδρος.
Callias. V. Ἀράχνη. Ἐλλεβορίζω. Κύκλωψιν. V. Ἀράχνη.

Calli-

Callimachus. v. Ἀ ἀ. Ἀδμωλία. Ἀλετείβανος. Ἀμιθρῆσαι. Ἀπεςώ. Ἀποβεάσμαλα. Ἀπ᾽ ὕατ@. Ἀεάχνη. Ἀσπασοί. Ἀςεια. Ἀςυρον. Γέντα. Δανά. Δεινόν. Δύη. Ἐγκυτί. Ἑκάλη. Ἐκόησεν. Ἐλελεῦ. Ἐπικλυιές. Ἐρώεις. Εὐρώς. Εἰκαία. Ἰπνια. Κατωαεισμῦας. Κολυεαία. Κολωνάων. Κόραιβ@. Κτείς. Κυκλίων. Κύφελλα. Μαεαθών. Μὴ Νωσάμβυ@. Οὐ γάρ. Ὠλήν. Πεειδέξι@. Πεειπηχύναντες. Πονηεοῖς. Πεεθμήϊον. Πρώ. Ποίη. Σέβας. Σιμωνίδης. ὅπως. Τάλις. Ψύδ@.

Ἐν τῷ πεεὶ τῶν Ἀγώνων. V. Ἀκτία.

Ἐν Βαεβαεικοῖς Νομίμοις. V. Φάσηλ@.

Ἐν Ἑκάλῃ. V. Ἀεμοῖ πυ. Αἴθ᾽ ὄφελε. Ἰμαῖον. Κωλιάς. Κωμῆται. Μύωψ. Ναίμα τό. Σῦφαε. Vide & Ἑκάλη, Ἐπαύλια.

Ἐν τοῖς Ἐπιγεάμμασιν. V. Ὑμεῖς, ἃ M.

Ἐν Ὕμνοις. V. Ἀγοεανομίας.

Ἐν Χωλιάμβοις. V. Διθυεαμβοδιδάσκαλοι.

Callimachi diſcipulus Ariſtophanes Grammaticus. v. Ἀεισοφάνης. In Callimachum ſcripſit *Aſtyages*. In ejus Epigrammata Ἀρχίβι@.

Callinicus Sophiſta. Γενέθλι@.

Calliſthenes. v. Ἀναγκαῖον. Ἀναεῆσθαι. Ἀνώγεων. Βόθυν@.

Ἐν β᾽ Περσικῶν. V. Σαεδαναπάλυς.

Calliſtratus. v. Ἀπλᾶς. Ἀπόφυλλίδα. Ἡ γλῶτλα. Ἰσοκεάτης, Ἀμύκλαι. Μέςων. Ὄρρον. Σελάχιον. Φιλόξεν@. Εὐλῆς.

ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων. V. Ἑρμαί.

Candidus Hiſtoricus. Vide ſupra *Caddus*.

Cantharus.

Θηρεῖ. V. Ἀθηναίας.

Caucaſus. v. Λήμνιον.

Cephalus Rhetor. v. Ἐπιτίμια.

Cephiſodorus.

Ἀμαζόσι. V. Ὄν@ ὕεται.

Cercops Pythagoreus. v. Ὀρφεύς.

Chæremon Philoſophus, Neronis præceptor. v. Ἀλέξανδρος Αἰγαῖος.

Chæremon.

Τερσίτῃ. V. Ὡς ὐχ ὑπάρχων.

Chamæleon.

Ἐν τῷ πεεὶ Θέσπιδος. V. Οὐδὲν πρὸς τ Δ.

Ἐν τῷ πεεὶ Σατύρων. V. Ἀπώλεσας.

Ἀείστι@ Κυκλ.

Charax hiſtoricus. v. Ὅμηρ@.

Charmides. v. Ἀδην.

Chionides.

Ἥρωσι. V. Ἀγν@.

Chryſippus. v. Κέρκωπες. Τιμωρῦντος. Χάρμ@. Θέσις. Ἀθήναι@.

Ἐν τῷ πεεὶ Καλῦ καὶ Ἡδονῆς. V. Λασαυροκάκκαβον.

Ἐν τῷ ιβ΄ τῶν φυσικῶν λόγων. V. πρόληψις.

Ἐν τῷ πεεὶ Χρησμῶν. V. Νεοτλός.

Chryſoſtomus. v. Βδελυγμία. Διαπεφώνηκεν. Καλαυγῶ.

Ἐν τῇ Ἑρμηνείᾳ τῆς πρὸς Κοεινθίυς Ἐπισολῆς. V. Λόγια.

Cineſias poëta dithyrambicus. Χαλαλιλᾶ.

Clearchus. V. Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτυς.

Ἐν τῷ πεεὶ Οἴνων. V. Νεοτλές.

Digitized by Google

Clearchus Solenſis, v. Χάρμος. Ἀθήναιος.

Clemens. v. Ζάλλω. Ἥρας ἢ δ. Παλίμβολος.

Clementis Stromatei liber. Λεόντιος μοναχός.

Clidemus. v. Ἄπεδα. Ἠπέδιζον. Πύκνη. Ὕης.

Clitarchus. v. Σαρδώνιος.

Clitodemus. v. Ἐπὶ παλλαδίῳ.

Crantor, philoſophus. v. Θέσεις. Σκίφη.

Craterus. v. Ναυτοδίκαι.

Ἐν ἐννάτῳ τῶν Ψηφισμάτων. v. Νύμφαιον.

Crates. v. Ἀλκμάν. Ἀνεβίω. Ἀψάλακτος. Γυπαρίοις. Διαβάλλειν. Διαψαλάττεσθαι. Παρουσία. Προκώνια. Σαρπηδονία.

Ἐν τῷ περὶ Ἀθήνησι Θυσιῶν. v. Εἰρεσιώνη. Κυνήειος.

Ἐν Γείτοσι. v. Τὸ διὰ ρ.

Ἥρωσι. v. Ἀθάρα.

Παιδιαῖς. v. Ἄλλο. ἕτερον.

Τόλμαις. v. Ὄνος ἐν μελ.

Crates Ariſtarchi Grammatici æmulus. v. Ἀρίσταρχος.

Crates Thebanus. v. Ἀναξαγόρας. Ἀπολλώνιος.

Cratinus. v. Ἄναλτον. Ἀνατεῖσθαι. Ἀναπίπτειν. Ἀνεπτερῦτο. Ἄνθρωπος λυπησολ. Ἄνοργοι. Ἄξιος λαβεῖν. Ἀπαλλάξας. Ἀποκνῆσθαι. Ἀπορεῖν. Βάδιζε. Βῶσον. Δραπέτης. Αἴγλη. Αἲξ οὐρανία. Ἐγκυρῆσαι. Ἐξόδιοι. Ἐπηνήκιζε. Ἐπιλησμόταιον. Εὔερον. Κλειθένους. Κοννᾶς. Λέρνη θ. Μισῆτιν. Ναξιουργής. Ὀλόφωνος. Ὦ τάν. Παιδικά. Πολύμνηστος. Πρόσισχε. Ῥύβδην. Ῥύγχος. Σφακελίζοντες. Ὕπυλα γ. Ψαμμακοσιογάργαρα. Ψύρα.

Ἐν Ἀρχιλόχοις. v. Διὸς ψῆφος.

Βουκόλοις. v. Ἀνθρακάς. Ἀνεσίαν. Ἀποκλιννύναι.

Δηλιάσι. v. Ῥαζεῖν.

Διδασκαλίαις. v. Ἀναρύπτειν.

Διονυσαλεξάνδρῳ. v. Ἀνεπάγγελτος. Ἄνησις.

Δραπέτισι. v. Ἁμαρτεῖν. Ἀνακάσασθε. Ἀποπάτημα. Κυβηλίσαι. Οἶνος ὕεται. Ὧδε.

Ἥρωσι. v. Ἀνεκάς.

Θρᾴτταις. v. Ὀκτώπουν.

Μαλθακοῖς. v. Κυλλοῦ π.

Ἐν Νεμέσει. v. Χαίρεις, κιθ.

Νόμοις. v. Ἀλώπηξ. Ἀποστοματίζειν. Χρή.

Ὀδυσσεῦσι. v. Ἄθυρμα.

Πανόπταις. v. Κηκείδιος. Παιδικά.

Πυθαγορίζούσῃ. v. Ξενοφάνης.

Πυλαίᾳ. v. Εὔερον. Τὸ παρὸν ε.

Πυλαίοις. v. Ἀμύνασθαι.

Πυτίνῃ. v. Ἀράχνη. Ἀφέλεια. Δεσμώτης. Δωδεκάκρουνον.

Σεριφίοις. v. Ἀμοργοί. (Σερίφοις.) Σταθερόν. Τελενικῆσαι.

Τροφωνίῳ. v. Αἱρεῖσθαι.

Χείρωσι. v. Οὐρανία αἴξ. Πανδελέτιος. Ῥαδάμανθυς.

Ὥραις. v. Μαρίλη. Παιδικά. Πυρρόραγης. Ταῦτα πράσσων.

Creon.

Ἐν α΄ Ῥητορικῶν. v. Ἐγκεκορδυλημένος. Νιδάριον. Φακιόλιον.

Criton.

Criton.
Ἐν Γετικοῖς. v. Ἄρτι, & δὲ τ. Βοωτίαις. Γέσοι. Δεισιδαιμονία. Ἐνεμηθῶν. Καθισάμθυ©.

Crobylus. v. Ὀψοφαγία. Τιμαχίδας. Ῥόδ.

Cteſias.
Ἐν Περίπλῳ Ἀσίας. v. Σκιάποδες.

Cyclus Epicus. v. Τόλμισία.

Cyprius Poeta. v. Οἶν© ὠνομ.

Cyrillus Magnus. Ex eo prolixus locus contra ſpadones & eunuchos adducitur. v. Σπάδων.

D.

DAduchus. v. Γενέθλι©.

Damageti Heracleotæ Epitomē ſcripſit Demoſthenes Thrax. Δημοσθ.

Damaſcius. v. Ἀγαθοεργία. Ἀγχίνοια. Ἀγχίσκοπ©. Ἄθρυπτ©. Ἄθυτυς. Ἀπέραιον. Ἀκροατής. Ἀκρόπολις. Ἀμήχανον. Ἄνθρωπ©. τὸ προσηγ. Ἀπῆγεν. Ἀπόπειρα. Ἄτλα. Ἀφέλεια. Βλακεύεται. Γελασείω. Δ'ωλύγιον. Δομῖνος. Δῶρος. Αἰδέσιος. Ἐναγής. Ἐνδόμυχος. Ἐπ' ἐλάχιστον. Ἐπιτίθησι. Ἐπιφάνιος καὶ Εὐπρ. Ἑρμαῖον. Ἔρως τὸ πρ. Εὐμοιρία. Εἴδωλον. Ἠνείχοντο Ἰδιώτης. Θοίνη. Κάρρων. Ὅσιον χώρ. Ὦτα. Παρίστασθαι. Πῖνος. Πλαδαρόν. Προσεποιήθη. Πρόσοιτο Πυργῦται. Ῥητορική. Ῥυθμικῶς Σκιὰ ὀνείρων. Στοιχεῖα. Συνήτας. Συριανός. Τάττουσα. Τεκμήριον. Τετράγων©. Φιλία. Φιλοπονία. Χαριεντίζεις. Χρηματισμός.

Εἰς τὴν φιλόσοφον ἱστορίαν. v. Γρηγόριος. Ἰφικρατίδες.

Daniel. v. Θύρας.

David. v. Ἄβυσσον. Ἁγίασμα. Ἄκανθα. Ἀκηδία. Ἀλλοτρίως. Ἄμωμος. Ἀνθομολογησόμεθα. Ἀξίωμα. Ἀπολύων. Ἀποσκορακίζει. Ἀσεβῶν. Ἀσκὸς ἐν πάχνῃ. Ἀπηνία. Ἄφρων. Βασάν. Βίβλοι Θεῦ. Βραχίων. Γαστήρ. Γραμματείας. Διαβούλιον. Διαθήκη. Διακενῆς. Διαλογή. Διεξόδυς. Διέστειλεν. Δυνάστην. Αἰών. Αἴτημα. Ἐγκάθηται. Ἔκστασις. Ἐνεκόπτον. Ἐξάπινα. Ἐπαινεῖσθε. Ἐπεστήριξαν. Ἐρημικῷ. Ἐτυρώθη. Εὐθέ©. Εὐρίζω. Εἰκών. Εἰσβολή. Ἡμέρα δυνάμεως. Ἡμέρα πον. Θεές. Δαβ. Θραῦσις. Κασσία. Καταυγεῖς. Κατάπαυσις. Κατέρραξας. Καπύθυνεν. Κέδροι. Κεχαράξομαι. Κέρας ἰσχ. Κισσῷ. Κλῆρ©. Κωτίλη. Κωφῆς. Κρίματα. Κρύφιοι. Λάκκ©. Ληνός. Λόγιαι. Λυτρωτής. Μάννα. Μετοχή. Μὴ καταπραΰνῃς. Μονογενῆ. Μονόκερως. Οἶνος. Ὀνόματα. Οὐκ ἐξελεύσῃ. Οὔ ται. ἀντί. Ὠδῖνες. Παραζηλῦ. Παραστήσομαι. Παῖδες. Περιβόλαιον. Πραότης. Προανατάξωμαι. Προσήλυτ©. Πρόσωπον. Πρωΐ. Πυκάζυσι. Πύλαι δὲ. Σελήνη. Σκότ©. Σοφός. Στέαρ. Συντέλειαι. Συστροφή. Σχονία. Τάνις. Τίς, ἀντὶ τ. Τὸ ἀντάλλαγμα. Τέρψις. Τροχὸς Δαβ. Ὕδωρ διαπ. Ὑπελάβομθυ. Ὕπν© ἐπὶ Θ. Ὑποσκε-

Ὑποσκέλισον. Ὑσσαπος. Ὑεὶ Θεῦ. Ὕψος. Ὑψῦτε. Φημί. Φώς. Φρέαρ. Χεῖρα. Χοῦς θαι. Χρῆσις. Χρίσμα. Ψεῦδος. Ψόα.

Demagoras. v. Ἀλκυονίδες.

Demetrianus Criticus & Mathematicus Ravennas. v. Ἀσπάσιος.

Demetrius. v. Ἀκή. Ἰσαῖος.

Demetrius Phalereus.

Ἐν τοῖς περὶ Νομοθεσίας. v. Παράστασις.

Ἐν γ´ Νομοθεσίας. v. Σκαφηφόροι.

Demetrius Scepſius. v. Ἀδράστεια.

Democlitus περὶ πυρσῶν. v. Κλεόξενος.

Democritus Abderita. v. Α α. ἀναγκαῖον. Ἀπολλώνιος. Εὐεστώ. Εἱμαρμένην. πένταθλος.

Περὶ τῶν ἐν Ἅδυ. v Τριτογένεια.

Democritus Hiſtoricus. v. Ἰούδας.

Demon. v. Δωδωναῖον. Ἡ δεῖ χελώνης. Ἡ φάνυ θ. Ὄνος ἄγων. Σαρδώνιος γ. φοινίκων σ.

Ἐν τῇ Ἀτθίδι. v. Τριτοπάτορες.

Ἐν τῷ περὶ Θυσιῶν. v. Προκώνια.

Demophon. v. Δορύχνιον.

Demoſthenes. v. Ἀγραφίυ. Ἀειλογία. Ἄκριτος. Ἀλαβαστοθήκας. Ἀλογία. Ἀμφισβητεῖν. Ἀμφοτερόπλυν. Ἀνασκευασάμενοι. Ἀνῆκε. Ἀνήρηκεν. Ἀντεχε. Ἀντικαταλλαττόμενος. Ἄξιον εἰρῆτ. Ἄξιον. ἐπὶ 8 δ. Ἄπαγε. Ἀπαλλάξας. Ἀπεγνωκώς. Ἀπέλθη. Ἀπετιμήσατο. Ἀπογνῦς. Ἀποκήρυκτον. Ἀποκρίθητι. Ἀπολογίζω. Ἀπομισθος. Ἀποψηφίζονται. Ἀποψηφισθέντα. Ἀπροβύλευτον. Ἄτλις. Ἀφείς. Γέρρον. Γραμματοκύφων. Γραφεύς. Δαπανᾶν. Δεῦρο. Δημοτευόμενος. Διάθεσις. Διακεχειρημένον. Διαχειροτονία. Διεγγύησιν. Διφῶν. Δοκιμασθείς. Ἐγκράτεια. Ἐξεγγύησις. Ἐξεπρέμνιζον. Ἐξόρισον. Ἐξώλης. Ἔξωμος. Ἑωλοκρασία. Ἐπαγγελία. Ἐπιτρέπειν. Ἐρανίσας. Ἵππαρχος, τύρ. Θέμενος. Θίασος. Θύραι ἱερ. Καθελών. Κακώσεως. Καταχειροτονίαι. Κλίσις. Ὀνήτωρ. Ὄνυ σκιά. Ὅρος. Ὦ μηδαμῶς. Πόα. Πώματα. Προβολάς. Πρόπεμπτα. Προπίνε. Ῥήτωρ. Σημεῖα. Συντιμηθῆναι. Τάλαντον. Τραγικὸς π. Τρέμητος. Φάσις. Φακίων. Φοινικίδα. Χάρακα. Χερνίβων. Χρῆσαι δύο.

Ἐν τῷ 8 Ἀγνίυ Κλήρυ. v. Πρόκλησις.

Ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀδελφῶν. v. Λυσίμαχος, lege ἀπλειῶν.

Ἐν τῷ κατὰ Αἰσχίνυ. v. Ἀποκρίθητι. Ἐπικράτης. Ἀθην. Ἐσπάθατο. Ἡράκλεια. Ἴσα βαίνων. Μύριοι ἐν μ. Νεῶσι. Ὅτι ξένυς. Προβαλλομένυς. Προβύλευμα. Προπύλαια. Σύγκλητος.

Ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος. v. Ἀνελεῖν. Ἀντιγραφεύς. Ἀπογραφή. Ἐξητάσθης. Ἐξορχησάμενος.

Ἐν τῷ πρὸς Ἀπατύριον. v. Ἔγγειον. Ὀφρύνιον.

Ἐν τῷ κατὰ Ἀφόβυ. v. Ἔκδοσις. Κεφαλή. Συμμορία.

Ἐν τῷ πρὸς Ἄφοβον. v. Ὑπὸ μάλης.

Ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος. v. Ἀνασείειν. Ἀνίδρυτοι. Βυλεύσεως. Γνῶσις. Ἐμφερέστατοι. Ἔνδειξις. Εἶδος. Ἕναι. Ἔνη. Θεωρίς Δημ. Ὁμῦ ἐγγύς.

Digitized by Google

ἐγγύς. Πληρωτής. Φάρμακος.

Ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. V. Ἀνδρολήψια. V. Ἄξονες. Ἀπεχοίνισε. Ἀποφεύγειν. Αἰδέσασθαι. Ἔθνος ἢ μ. Ἧεν Θεσμός. Νοθεία. Ὁδός. Ὁ κάτωθεν νόμ. Ὅτι οἱ ἁλόντες. Οὐκ ἀναχήσομαι. Πενέσαι. Σκῆψις. Φαῦλος. Δημ.

Ἐν τῇ πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ τὸ Δῆμον Ἐπιστολῇ. V. Ἐργολάβος.

Ἐν τῷ πρὸς Διόδωρον. V. Συνήθιμήθη. (Sed lege, Ἐν τῷ πρὸς Διονυσόδωρον.)

Ἐν τῷ κατὰ Διονυσοδώρου. V. Τέως.

Ἐν τῷ Ἐπιταφίῳ. V. Αἰγεῖδαι.

Ἐν τῷ περὶ Ἐπιτριηραρχήματος. V. Ἐφίερον.

Ἐν τῷ πρὸς Εὐβουλίδην. V. Γαμηλία. Δίκη. κρίσις.

Ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην Ἐφέσει. V. Πόρος.

Ἐν τῷ κατ' Εὐέργου. V. Πρὸς τῇ πυλίδι.

Ἐν τῷ κατὰ Θεοκρίνου. V. Ἐνδεκάζοντας.

Ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα. V. Ἀποικοδομεῖς. Χλιδος.

Ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος. V. Αὐταλήκυθοι. Ἰδίαν. Ἰδίαν. Λίθος. Μελίτη. Φαῦλον. τὸ ἀπλ.

Ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. V. Ἀπομάττεσθαι. Ἀποστολάς. Ἀρτεμίσιος. Βασκαίνει. Γέῤῥα. Ἐκ περιουσίας. Ἐπαιρόμενος. Ἐπιτείχισμα. Ἐπιχάρης. Εὐοῖ. Ἡγεμὼν συμμ. Ἡγήμων. Ἡρωτηελασμένος. Θεμίσων. Θεογείτων. Θεοκρίνης. Λαρυγγίζειν. Λεύκη. Λόγου τ. Μουνυχία. Μύρτις. Μυρτώνιον. Νεβρίζων. Νέων. Οἰκίσκῳ. Ὀνομάζων. Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς. Παράσημος. Παρελθεῖν. Περίαλλος. Πομπείας. Πορθμός. Πρόβαλλομένους. Σάβοι. Σιμός. Σίμυλος. Στρεπτούς. Φιάλη. (Vide etiam paulo inferius, Ἐν τῷ περὶ Στεφάνου. Eſt enim eadem oratio.)

Ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφήν. V. Πεντηκοστή.

Ἐν τῷ κατὰ Λεπτίνου. V. Αἰταπαιτῆσαι.

Ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην. V. Ὅρα δή.

Ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. V. Ἅμα. Ἀστράβη. Βιαίων. Ξυλλαβεῖν. Οἷον. Πεντηκοστή. Προβαλλομένους. Ῥυτά. Σπουδάζω. Τίμημα.

Ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. V. Ἀποπεφασμένον. Ἀττικισμός. Ἐκφυλλοφορῆσαι. Κυνέας. Ὁ κάτωθεν ν. Πωλοῦσι.

Ἐν τῷ κατὰ Νικοστράτου. V. Ἀρχαῖον.

Ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον. V. Περισοίχων.

Ἐν τῷ κατὰ Ὀλυμπιοδώρου. V. Ἀνθυπωμοσία. Ἐπεδίκασε.

Ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος β'. V. Ἀποτίμηται. Προστασία.

Ἐν τῷ περὶ Ὀνόματος. V. Πινάκια. Σεσημασμένῳ.

Ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ. V. Ἐπὶ Θρασύλλῳ. Κεγχρεών. Μαρώνεια. Παρακαταβολή.

Ἐν τῷ περὶ Παραπρεσβείας. V. Ἀστάθμητος. Ἀσυνθετώτατον. Ἄττα. Δρυμός. Ἐπικράτης. Ἀθηνᾶ. Εἰσιτήρια. Ὁρᾶτε. Πυνθάνεσθαι. Τέως. Ὑποκορίζόμενοι.

Ἐν τῷ ὑπὲρ Ῥητόρων λόγῳ. V. Ἅμα.

Ἐν τῷ περὶ τῆς Ῥοδίων ἐλευθερίας. v. Ἀρτεμισία.

Ἐν τῷ κατὰ Σπουδίου. v. Νεμεσία.

Ἐν τῷ πρὸς Σπουδίαν. v. Σκηνή.

Ἐν τῷ περὶ Στεφάνου. v. Ἄμα. Ἀναφοράν. Ἐξητάσθης. Καλαμίτης. Καταψευδομαρτυρησάμενος. Κατηγορίας. Κίναδος. εἶδ. Παραπεπτωκώς. Σύλας. Τέμμα. ἐ πτρ. φάρμακος. (Vide etiam ſupra, Ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Eſt enim eadem oratio.)

Ἐν τῷ περὶ τῶν Συμμάχων. v. Τίμημα.

Ἐν τῷ περὶ Συμμοριῶν. v. Κληροῦχοι. Κοινωνικόν. Ὁ κάτωθεν. Συμμορία. Τέως.

Ἐν τῷ περὶ Συντάξεως. v. Ὀπισθόδομος. Παρουσία.

Ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον. v. Ἀποσησάμενον. Λυκιουργίς.

Ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. v. Ἐπρόφθαλμος. Ἠών. Ἱερομηνίαι. Ναυκραρικά. Ὅσιον. Ποδοκάκκη. Προστιμήματα. Φαῦλον εἰρ. φιλέψιος.

Ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον. Ἀπηλοημένος. Ἀπόφασις.

Ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. v. Ἀγνωμόνως. Ἀρχαῖος. Ἄττα. Ἄτιμος. Βάραθρον. Δυσωποῦμαι. Ἔθνος. οὐ μ. Ἐπικηρυκεία. Ἐφορμεῖν. Ἐχῖνος. Ἡλικία. Καταβολή. Κατάγειν. τα π. Μαλκιόμενον. Μάστειρα. Μεθώνη. Μελίτη. Δημ. Μενέλαος. Μετοίκιον. Μορῶν. Ξενικόν. Ξυλλαβεῖν. Ὀκνῶ. Ὀλιγωρήσετε. Ὄνου σκιά. Παγάς. Πάραλος. Πεζέταιρος. Περὶ τῆς ἐν Δ. Περιστοιχίζεται. Πινάκια. Πολιτεία. Πολύστρατος. Προβολαί. Προπύλαια. Προτιμᾶν. Πρυτανεύοντα, Στρατηγοί. Σύμβολα. τὰς σ. Σύνταξις. ἀντὶ τ. Τέως. Τοὺς χωρίς. Ὑπάγουσι. Φύλαρχος.

Ἐν τῷ α' Φιλιππικῶν. v. Ἀποστολάς.

Ἐν ς' Φιλιππ. v. Δεκαρχίαι.

Ἐν τῷ ὑπὲρ Φορμίωνος. v. Προθεσμίας.

Demoſthenes ab Athenienſibus traditus Antipatro cum aliis oratoribus Hyperide, Himeræo, Lycurgo, Polyevcto, Ephialte, Thraſybulo, Charete, Charidemo, Diotimo, Patroclo, Caſſandro. v. Ἀντίπατρος.

Demoſtratus. v. Δημοποίητα. Χάραξ. Λέρος.

Dexippus. v. Ἀπὸ δή. Ἐπιμάλλον. Εὐθαρσῶς. Παραπολύ. Παραχρῆμα. Παλαιστύσῃ. Ῥωμαίων ἀρχή. Σεμνόν. Θησαυρῷ. v. Κωρυκαῖος.

Diagoræ athei ἀποπυργίζοντες λόγοι. v. Ἀποπυργ.

Dicæarchus.

Ἐν τῷ περὶ Μουσικῶν Ἀγώνων. v. Σκολιόν.

Didymus. v. Ἀλύειν. Ἄνδρεια. Γαμηλία. Ἐλεύθερος. Ἐξένιζεν. Θεία. Κυψελιδῶν. Λυκιουργεῖς. Ὀξυθύμια. Ὄρρον. Ὅσιον. Ὦ τάν. Παρασκήνια. Πέλανος. Περὶ τῆς ἐν Δ. Περιστοίχων. Ποδοκάκκη. Πολύστρατος. Πωλοῦσι. Προκώνια. Πρόπεμπτα. Προστασία. Τετάζειν. Τοὺς ἑταίρους. Φάρμακος.

Didymum audivit Appion. v. Ἀπίων. multa contra Jubam ſcripſit. v. Ἰόβας.

Didymus

Didymus Monachus. v. Ἀμȣ̃ς.
Dinarchus. v. Ἀγραφίȣ. Ἀνάγεσθαι. Ἀνάλγον. Ἀντέχȣ. Ἀντιβοληθέντ☉. Ἀπήχεια. Ἀπογνȣ́ς. Ἀποπεφασμένον. Ἀπεσάξαντα. Ἀπεταφ☉. Ἀρχαιρεσιάζειν. Βȣλαία. Βȣλεύσεως. Βȣλεία. Γόργυρα. Διάμετρ☉. Ἐξȣ́λης ὄν. Εὐανδεία. Θεογείτων. Κλιμάζει. Λαμπάδιον. Λογισαί. Μοχθηρός. Οἴκημα. Ὀμεϱκές. Ὀχȣ̃ον. Παλιναίρετ☉. Παραφρυκτωρεῖν. Ὑπόλογον. Ὑποφόνια. Φάσις. Χρυσοχοεῖον.
Ἐν τῷ κατὰ Ἀγασικλέȣς v. Σκαφηφόροι.
Ἐν τῇ ὑπὲρ Αἰχίνȣ Ἰσηγορία. v. Κλιμακίζει.
Ἐν τῷ κατὰ Ἀρχεςράτȣ. v. Ἀποψηφίζονται.
Ἐν τῷ κατὰ Καλλίςȣ. v. Ὑπονομεύοντ☉.
Ἐν τῷ κατὰ Λεωχάρȣς. v. Δεῦρο.
Ἐν τῷ κατὰ Λυκȣ́ργȣ. v. Καταλεύσιμον.
Ἐν τῷ κατὰ Μεναίχμȣ. v. Πραγματεία.
Ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτȣ. v. Αἰγεῖον.
Ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτȣ Ἀποφάσȣ. v. Παραγγελία.
Ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτȣ ἐκφυλλοφορηθέντ☉ Ἐνδείξει. v. Παλιναίρετ☉.
Ἐν τῷ κατὰ Πυθέȣ. v. Ἀπρότων. Καλλίας. πτερ. Καταδεδέσθαι.
Ἐν τῷ κατὰ Σπφάνȣ. v. Ὑπὸ γῆν οἰκ. Τυρρηνικῷ. v. Περίςασιν.
Ἐν τῷ κατὰ Φιλοκλέȣς. v. Πιωθάνεσθαι.
Ἐν τῷ κατὰ Φορμισίȣ. v. Ἠλινδημένον.

Dinolochus. v. Τȣ̃ς ὑπὸ ῥόπ.
Diocles.
Βάκχη. v. Κακὰ κ.
Diocles Μȣσικὰ γεγραφὼς; pater Alcidamantis Eleatæ philoſophi. v. Ἀλκιδάμας.
Diodorus. v. Ἀντικατέςησαν. Γάλα. Ἐντείνας ἑαυτόν. Ἐξακριβωθέντες. Κλίμακες. Λυσιτελές. Παιανιεύς. Στεφανόν. Σύλλας. ὄν. κ. Συνεῖχεν. Ὑπεςάς. Χαλάσαι. Χρῶμα. τȣ̃το.
Ἐν τῷ περὶ Σταθμῶν. v. Τάλαντον, ὡς Φ.
Diodotus. v. Δηλίȣ κολ.
Diogenianus. v. Ἀεισαί.
Diogenes Cynicus. v. Ἀναξιμένης, Ἀντισθένης. Ἀρίςιππ☉. εὐπάρυφα.
Diogenes Laërtius.
Περὶ Βίων Φιλοσόφων. v. Τετραλογία.
Dion. v. Δρομοκήρυκες. Ἐπιςάτις. Θηλ. Ἐσάλευον. Ἠνδρώθησαν. Μάρκ☉ Βασ. Ὑπεξέσχεν.
Ἐν Ῥωμαϊκοῖς. v. Βύας. Δοξασίας. Ἐδημάθη. Ἐδικαιώθησαν. Ἐνθυμιζόμενοι. Ἤγαλλεν. Ὡς ἐλπίπαν. Ῥαςώνη. Στάδιον.
Ἐν β' τῆς δευτέρας Συντάξεως. v. Οὐδὲ Ἡρακλ.
Dionyſius. v. Ἀγύρηνα. Ἀντιφάνης. Ἀρίςομ☉. Βασιλεύς.
Θραξί. v. Πέλανοι.
Ἐν Κτίσεσι. v. Περξιδίκη. Τελμισεῖς.
Ἐν τῇ λ' τῆς Μȣσικῆς ἱςορίας. v. Παμφίλη. Σωτηρίδας. Ἐπιδ.
Ἐν Ῥωμαϊκοῖς. v. Νέπετ☉.
Ταξιάρχαις. v. Φορμίων.
Ἐν Χρονικοῖς. v. Εὐελπίδης, τραγ.

Digitized by Google

Dionyſius Areopagita. v. Μοναχός.
Dionyſius Halicarnaſſenſis. v. Περιποιήσει. Πλεονεξία.
Dionyſii Jambi diſcipulus Ariſtophanes Grammaticus. v. Ἀριστοφ.
Dionyſius Mileſius. v. Ἀδριανός. Ἑκαταῖος.
Diophantes. v. Ἱππατία.
Dioſcorides. v. Πράσον καχ.
Ἐν τοῖς περὶ Νομίμων. v. Σκυτάλη.
Ἐν τοῖς παρ' Ὁμήρῳ Νόμοις. v. Ὅμηρος.
Diotimus.
Ἡρακλέους Ἄθλοις. v. Εὐρύβατος πον.
Diphilus. v. Καραδοκεῖ v. Νεοττόν. Πόρκος. Φιμοί.
Ἐν Ἀμάστριδι. v. Ἀθηναίας. Πολιτοκοπεῖν.
Ἐν τοῖς Εναγίσμασι. v. Ψωλόν. Πολυπράγμονι. v. Ῥαγδαίως.
Domnus Judæus. v. Γέσιος.
Duris. v. Ὦ τὸ ἱερὸν π. Πανύασις. Λυγκεύς.
Ἐν τοῖς περὶ Ἀγαθοκλέα. v. Εὐρύβατος πον.
Ἐν τῷ περὶ Ἀγώνων. v. Σελίνου ς.
Ἐν β' Λιβυκῶν. v. Λαμία.

E.

ELephantine. v. Ἀσυάναρσα.
Empedocles. v. Ἥλιος. De eodem v. ἀμύκλαι. Ἀπόλλωνος. Ἀθήναιος ejus verſus. v. ἄπνους Epigramma in Acronem. Ἄκρων.
Entæon. v. Νῆις. (Sed ibi legendum eſt, Euphorion.)
Epaphroditus. v. Νώροψ.
Ephialtes.
Ἐν Φιλιππικῷ. v. Ὁ κάτωθεν ν.
Ephorus. v. Δούλων π. Ἐπὶ τὰ Μανδραβούλου. Εὐρύβατος. πονηρός. Καινός. Κωρυκαῖος. Πεντάθαι.
Epicharmus. v. Ἀμάμυξις. Ἀναδενδράδα. Ἀνανέμειν. Ἀφ' ἱερᾶς.
Ἐν πέντε κελτῶν γ. Κένδυλον. Νῆφε. Οἶνος ὤν. Πρόχειρος. Ῥέξαι. Ῥησίαρχος. Σικελίζειν. Συβαριτικαῖς. Τὰ Ταντάλου τ. Ψύλλα. Ἀθῆναιος.
Ἀμύκῳ. v. Ἐγκομβώσασθαι. Κυδάζεται.
Ἐν Κωμασταῖς, ἢ Ἡφαίστῳ. v. Ἥρας δὲ δεσμ.
Epicurus. v. γύννις.
Ἐν τινι τῶν πρὸς Ἰδομενέα Ἐπιστολῶν. v. Πύθια.
Epicus Cyclus. v. Τελμισσία.
Epigenes Sicyonius, Tragicus v. Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον.
Epigrammata ex Anthologia edita. v. Ἀ ἀ. Ἀβρόμιος. Ἀβρός. Ἄγανον. Ἄγε δῆτα. &c. quam plurimis in locis.
Epigrammata ex Anthologia inedita. v. Ἀγοστῷ. Ἀγρέμιος. Ἀγρεῖφνα. Ἀγροτέρας. Ἀδρανές. Ἀηοσατος. Ἀήτης. Ἀθώπευτον. Ἄθυρμα. Ἀκάμαντα. Ἄκιτιν. Ἀκοστήσας. Ἀλέγοις. Ἀμπελεῶν. Ἀμυγδαλῆ. Ἀμφίδορον. Ἀμφίκλαστον. Ἀμφιλαφῆ. Ἀμφίξουν. Ἀνειρύσω. Ἀντριάσι. Ἀπάρχεσθαι. Ἀπεχράνιξε. Ἀπεμορξάμην. Ἀπέχω. Ἄρης. Ἀρίδες. Ἀρθροπέδαν. Ἀρπεδόσι. Ἀρτίδαεῖ. Ἀσεμφέα. Ἀτιμαγέλου Ἄφατοι. Ἀφελόεν. Ἀχαΐνη. Βάμβαξ.

Βάμβαξ. Βασταγμικά. Βίτιννα. Βλαύτη. Βολίς. Βοτηρικά. Βώτορες. Βωμολόγος. Βύτης. Βυφάγος. Βυφόρτων. Βυχάνδης. Βυχίλα. Βραχυφεγγίτης. Βρόμος. Βροτολοιγός. Βύσσινον. Γαλλαίω Γαμψόν. Γέλγιθες. Γενεά. Γεώλοφον. Γομφιόδοντα. Γριπεύς. Δαρετίς. Δαί. Δαιδάλεον. Δαῖτας. Δεραγχέας. Δωδεκάδωρα. Δυσηχής. Αἴλινον. Αἰπύ. Ἔβρασεν. Ἐγκονέουσα. Ἔνδυτα. Ἐνναέται. Ἐνυδροβίων. Ἔξαιτον. Ἐπεισόδιον. Ἐρατπίδαυλος. Ἐριβρύχων. Ἑρμώναξ. Ἐτήρυσις. Εὐαστήρ. Εὐδίνητα. Εἰρώταν. Εὔσπειρη. Εὐδυχθῆ. Εὔδεσθαι. Εὐσσόφυλλον. Εὔπατο Ἠνορέη. Ἤρασον. Ἧθα. Ἰαχήματα. Ἰλήκοις. Ἰνωπός. Ἰξύν. Ἴτυς. Θαλάμη. Θαλαμηπόλος. Θαλπήρια. Θεοφορία. Θέριστρον. Θεσμοτόκον. Θειλόπεδον. Θηκτόν. Θίασος. Θρίναξ. Θυώδες. Θύρσος. Κάσιον. Κατήλυσιν. Καυσία. Κεγχρίτισι Κεκρύφαλον. Κελαδοῦσιν. Κεμάς. Κημός. Κίρκον. Κνημοί. Κνῆσις. Κνίζων. Κόλον. Κόναβος. Κορυβαντείων. Κωνοφόροι. Κρανεία. Κράντορες. Κρῆναι. Κυβελείοις. Κυκῷ. Κύμβαλα. Κυνοῦχος. Κύπελλον. Λαβύρινθος. Λαγαρόν. Λάγυνος. Λαλάγημα. Λάτρις. Λαίλαψ. Λεάντειραν. Λεχώ. Λίκνον. Λιβάδα. Λικμαῖα. Λιτός. Λοξή. Λωβητῆρα. Λώπιον. Λωτός. Λυπρά. Λυσσάνιε. Μαλθακόν. Μαιμώσα. Μελάμβωλος. Μιαρόν. Μυκήσαντος. Μύξα. Μύωψ. Νάρδος. Νάρθηξ. Νεοθηγεῖ. Ξαίνειν. Ὀγδήκοντα. Οἰνοπέπαντοι.

Ὀλιγαύλαξ. Ὀλιγηρεσίη. Ὀλίγον. Ὄλπη. Ὀιωνιστός. Ὀργυιά. Ὀρεία iter. Ὀρείχαλκος. Ὁσίη. Ὠλεσίβωλος. Πάμβαξ. Πέλεκυς. Πελώριος. Πέπατο. Περόνη. Πετάλοις. Πεφορυγμένον. Πήρα. Πιήεντα. Πιληθέντα. Πιλήσεσι. Πίτυς. Ποδεῶνες. Πολυαύλακος. Πολυγλεύκης. Ποπάδες. Πρεών. Πρῆνες. Πρῶνες. Πτύγμα. Πυφύσαι. Ῥίνη. Ῥικνῆς. Ῥόμβος. Ῥῶπες. Ῥωπικά. Ῥυτῆρα. Ῥόπτρα. Σάγαρις. Σαμύθας. Σελίς. Σκέπανον. Σμήχω. Σπήλυγγες. Σπέγγος. Στέρφος. Στρεπτός. Στρόβιλος. Συγχίδα. Τὰ ἐκ δόκου. Ταυρομήκεες. Τετρανθέντα. Τηθύς. Τηλοπέτευς. Τορύνη. Τριγέρων. Τρύπανα. Τρυγοδόκη. Τύμπανον. Τύμπανος. Ὑπέριχε. Ὑποπυθμίδιον. Ὕσινος. Φαδεσίδαρον. Φάρσος. Φάσγανον. Φελλός. Φυγοδέμνιος. Φύζα. Φύρδην. Χαράδρα. Χαμαιεργά. Χεριφυρία. Χροός. Ψαφαρή. Ψαιστά. Ψάστρα. Ψῆκτρα.

Epiphanius Sophiſta. v. Ἀπολλινάριος.

Epiſtola Artaxerxis Regis Perſarum ad Hyſtanem, Helleſponti præfectum. v. Ἱπποκράτης.

Epitimides Cyrenæus. v. Ἀρίστιππος.

Eratoſthenes. v. Ἡδύς.

in libro IX. v. ῥύκου.

Scripſit de Sibylla Samia. v. Σίβυλλαι γεγόν.

Eſaias. v. Διαφανῆ.

Ethnicographus. v. Νακώνη. Νάξης.

οἱ ἐτυμολόγοι. v. νώροψ.

Evagrius. v. Μακάριος.

Eubulus. v. Ἀπόῤῥησία. Χαίρειν. Χρυσοχοεῖον.

στοχοειον. verſus de vino v. οἶ@.
Ἐν Δαμαλίᾳ. v. Ἀσκός.
Διονύσῳ v. Κωφότερος κ.
Καμπυλίωνι. v. Ανιακκάς. Μανέρως.
Περίμανως.
Euclus. ὁ Χρησιμολόγος. v. Ἃ ἆ.
Eudemus. v. Φρυνώνδας.
Ἐν τῷ περὶ Λέξεων Ῥητορικῶν. v.
Εὐγένεστερος κ.
Eudoxus Cnidius. v. Αἰσχίνης. Κρίτων.
Eudoxius. v. Αὐξέντιος.
Evetes Comicus. v. Ἐπαφρόδιτος.
Eugenator. v. Φιλάγριος.
Eugiton. v. Αἴσωπος Σ.
Eunapius. v. Ἀμείλικτον. Ἀνεστηκώς. Ἀνηρέθιζε. Ἀνῆψεν. Ἀπαγορεύειν. Ἀπεστάτει. Ἀποτραχηλίζοντες. Ἀτάσθαλα. Ἀτέκμαρτον. Βαλάντιον. Διάμετρος. Διενεγκεῖν. Διηυχενίζετο. Διοσημία. Δρᾶμα. Ἐγκύκλιον. Ἐκμελές. Ἑλλανοδίκαι. Ἐπεισόδιον. Εὐτρόπιος ὁ εὐν. Ζεῦγμα. Εἰσπομπή. Εἰσφρήσασθαι. Ἴλη. Θέσεις. Καγχάζει. Καρικὸν θ. Κατακαίνειν. Κωνσταντῖνος ὁ μ. Μακρῷ. Μεγαλοπρεπής. Μελεδωνός. Μικροῦ. Μοχθηρῶν. Μυριέλικτος. Οἰδοῦται. Οἰστῦναι. Ὀρεάκου π. Παρακινοῦντα. Παραστάται. Παιδιά. Πρόβολος. Ῥῦμα. Ῥύμη. Σιρομάστης. Σταθερόν. Στέατα. Συντεκμηράμενος. Ὑπαίθριον. Χαριεστέρους. Χρῆμα. Ψιλός.
Eunapii Sardiani Chronographia citatur in v. Ῥουφῖνος.
Eunomius. v. Ἀέτιος. Αὐξέντιος.
Euphemius Patriarcha CPol. v. Φατρία.
Euphorion tragicus Æſchyli F. v. Αἰσχύλος.
Euphorion. v. Ἀτάρμυκτον. Εὔωροι. Κάβηξ. Περιφορηθῆναι.
Ἐν Ἀπολλοδώρῳ. v. Ὁ κατωθεν ν.
Euphranor. v. Ἀπίων.
Euphronidis diſcipulus Ariſtophanes Grammaticus. v. Ἀριστοφ.
Euphronius. v. Κηρύλος. Μέσων. Παραιξορῶσιν. Διπρεφής. Διόδωρος.
Eupolis. v. Ἀδραμύττειον. Ἀθηναίων δυστ. Ἀλλὰ γάρ. Ἀναγχιππεῖν. Ἀνάρρυει. Ἀνεπίπληκτος. Ἀποκαθεύδουσιν. Βασιλεύς. Βαστάσας. Γέρρον. Ἔγκαφος. Εὖ ἔχειν τ. Ζητρεῖον. Καλάστατις. Κομμῶσθαι. Κυλλός. Μυστάχιη. Παιδικά. Πρόστοχε. Σαπρόν. Ταμίαι. Δὲ. Τορύνη. Τοῖς Ἱπποκράτους. Τώδεις. Χωλός. Ψαμμακοσιογάργαρα. Ψῶζα.
Αἶξι. v. Ἀρμογή. Τάγυρι. Χρή.
Αὐτολύκῳ. v. Ἀναφλασμοί. Ανεκάς. Φασιανοί. Φιτῦσαι.
Βάπταις. v. Ἀτρύφερος.
Δήμοις. v. Ἀγῆλαι. Ἀναβλυστωνῆσαι. Αἰμιμάχου κατ. Ἀργύρειος. Νεανισκεύεται.
Κόλαξι. v. Λαφυγμός.
Μαρικᾷ. v. Ἀμφορεαφόρους.
Μικροῦ ξ ὀβ. Ψῶζα.
Πόλεσι. v. Ἀνεώγεισαν. Ἀνήρρησεν. Ἀπλήγιος. Ἀπώμοτον.
Σφιγξί. v. Νεανισκεύεται.
Ταξιάρχαις. v. Ἀλφάνει. Ὄνος ἀκροᾶται. Ὧδε.
Χρυσογένει. v. Ἀποπάτημα. (Χρυσῷ γένει.) Ὁμιλλα. Τοῦ Διός. Ψαμμα-

ψαμμακοσιογάργαρα.
Euripides. v. Ἄγαλμα. Ἀλλήλων. Ἀλωτόν. Ἀνάπτυξις. Ἀνδραποδίζω. Ἀνειλήθυιαν. Ἀπάγε. Ἄρατο. Ἀρίστιππος. Σωκρ. Βέβηλος. Δυσπάλαιστος. Ἐγκύσαυτο. Εὐριπίδειον. Εἴση. Ἤπειρος. Ἰή. Ἰυνοί. Κερδώρτης. Λίθων χ. Λογισμός. Λόγος. Παλαιγενές. Πενθερά. Πλεῖν. πλ. Πυρρώνειοι. Ῥαχίζειν. Τρίς ἐξ. Φήμη.
Αἰγεῖ. V. Δεκατεύειν.
Αἰόλῳ. V. Κλῆρος Ἑρμ.
Ἀλκέστιδι. V. Κλέπτης. Οὐχὶ μᾶλλον.
Ἀλκμήνη. V. Ταῦτα μὲν πρὸς α.
Ἀνδρομάχη. V. Μὴ τὸ ἐμόν.
Ἀνδρομέδα. V. Ἄλοχος. Εἴση.
Ἀντιόπῃ. V. Νόσον ἔχειν.
Βάκχαις. V. Ἀργαλέον.
Βελλεροφόντῃ. V. Οἴμα. σχ.
Ἑκάβῃ. V. Χαλάσω.
Ἐρεχθεῖ. V. Ἀνάστατοι. Βοῦς ἔβδομος. Σελῆναι.
Ἱππολύτῳ. V. Νῦν δή. Σεμνόν.
Λικυμνίῳ. V. Εἴδεα. (Λυκιμνίῳ.) V. Φαῦλον.
Μελεάγρῳ. V. Νῦν δή.
Μηδείᾳ. V. Ἆ ἆ. Μεσῶ, Σεμνόν.
Οἰνεῖ. V. Ἡρακλεῖαν.
Ὀρέστῃ. V. Πέλανος.
Πειρίθῳ. V. Πόλος.
Σισύφῳ. V. Χαίρω.
Ὑψιπύλῃ. V. Δωδεκαμόχανος.
Φοίνιξ memoratur in v. ἀναγυράσιος.
Φρίξῳ. V. Τίς εἶδεν.
Eurycles vates, v. ἐγγαστρίμυθος.

* Euſebius pro Philoſtorgio,

Euſebius Rhetor, Caſilonis F. Alexandri Rhetoris frater. v. Ἀλέξανδρος.
Euſebius Pamphili. v. Ἀγαπητός.* Ἰησοῦς. Ὠριγένης, ὁ καὶ Ἀδ.
Euſtathius Sebaſtenus Macedonianæ ſectæ princeps. v. Ἀτλικός. Βασίλειος.
Euxenides Comicus. v. Ἐπίχαρμος.
Euthycles.
Ἐν Ἀταλάντῃ V. Βοῦς ἔβδομος.
Ezechiel Propheta. v. Λέβης.

F.

FAbulæ. v. Ἄδειν. Ἀκηδής. Ἄνεως. Ἄρκος. Αἰπεινή. Αἰώρα. Ἠπεδανός. Καρχαρόδους. Λάχος. Λίβυσσα ὄρνις. Αἴξ. Λόφος. Νεός. Πελειάδης. Πορφύρα. Σισύρα. Σκῶλος. Στυφελισμός. Ταυτὶ μὲν εἶπε. Φηλοῦν. Ψαφαρή.
Vide etiam ſupra *Babrius.*
Favorinus Gallus. v. Ἀδριανός.
Francis haſtæ ἄγγωνες. v. ἄγγωνες.

G.

GAlenus. v. Ἔφορος.
Ἐν τοῖς Ἁπλοῖς. V. Φαιόν.
Gloſſographi. ἄντικρυς. ὀνείατα.
Gorgiæ Leontini mentio v. Ἀντιφῶν diſcipulus Alcidamas. v. Ἀλκιδάμας.
Gregorius Nyſſenus.
Ἐν τῇ Κοσμογενείᾳ. V. Τυχαία.
Gregorius Theologus.
Ἐν τῷ εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον Ἐπιταφίῳ. V. Ἄβακις. (vid. Theologus.)

Hecatæus.

H.

Hecatæus Mileſius. v. Ἀδελφειός. Μοιχίδιον. Νῶλα.
Ἐν τοῖς περὶ Ὑπομνημάτων. v. Ἀλκυονίδες.
Hegeſander.
Hegeſias piſithanatus. v. Ἀρίςιππος.
Helicon Cyzicenus in Αἰσχίνης.
Heliconius. v. Ἀπίων. Ἀρριανός. Νικομ.
Heliodorus. v. Σπιλάδες. Τρίγλυφα.
Heliodorus Periegetes.
Περὶ τῆς Ἀθήνησιν Ἀκροπόλεως. v. Προπύλαια.
Ἐν α' περὶ Ἀκροπόλεως. v. Νίκη Ἀθ.
Heliodorus Hermiæ F. v. Αἰδεσία.
Hellanicus. v. Ἀμφίσμαλα. Ἀνδοκίδης. Ἀνεῤῥιχῶντο. Νιοσαία.
Ἐν α' Ἀτθίδος. v. Ἄρειος πάγος.
Ἐν β' Ἀτθίδος. v. Μουνυχία. Στεφανηφόρος.
Ἐν τοῖς Βαρβαρικοῖς Νόμοις. v. Ζάμολξις.
Heracleon. v. Τευτάζειν.
Heraclides Lycius. v. Νικήτης.
Heraclides Ponticus. v. Ἐμπεδότιμος. Λύσιοι τ. περὶ ἀσιχίς.
Heraclides Tarſenſis. v. Ἀμπλάκημα. Νάξης.
Heraclitus. v. Ἀγχιβατεῖν. Ἀμφισβατεῖν. Ἀναρίθμητος. Ποςῦμος Ῥωμ. Θέσις.
Heraiſcus. v. Γέσιος.
Hermippus (Berytius, Hiſtoricus.) v. Ἄβρων. Δημοσθένης Ἀθῆν. Σίβυλλα.
Ἐν β' τῶν διαπρεψάντων ἐν παιδείᾳ δούλων. v. Ἴςρος.
Hermippus (Comicus) v. Δειλοκομπήσας. Λεωτροφίδης. Ὑπαγωγεύς. Ἀθηνᾶς γοναῖς. v. Ἀνθέων. Ἡδῦ ὄς. Ἀρτοπώλισι. v. Ἀγῆλαι. Δημότους. v. Λεπτολογία. Οὐ φροντίς. Εὐρώπη. v. Ῥαζειν. Μοίρους. v. Ἴακχος. ὑμε.
Herodis Attici diſcipulus Adrianus. v. Ἀδριανός.
Herodianus. v. Ἄαπτος. Ἐυπορόνεια. Ἦμαρ. Λαρινοί. Μαζολοιχός. Παῖς. Φωριαμός. Λύπερκος.
Ἐν Ἐπιμερισμοῖς. v. Καταπροΐξεται.
Ἐν Ὁμηρικῇ Προσῳδίᾳ. v. Μεμνῆτο.
Τὴν καθόλε Herodiani in compendium miſit Ariſtodemus. v. Ἀριςόδημος.
Herodicus Perinthius. v. Ὀρφεύς.
Herodotus. v. Ἀγη. Ἀγηλατεῖν. iterum. Ἀγχέμαχος. Ἀδην. Ἀελπτέοντες. Ἀκύδ. &c.
Εἰς τ βίον Ὁμήρε. v. Χρήμη. De Herodoto vide etiam in Χοίριλος & ἑκαταῖος. Alius Herodotus Democriti frater. v. Δημόκριτος.
HerodotusOlophyxius de Nymphis & ſacrificiis. v. Ὀλόφυξις.
Heſiodus. v. Ἄγαλμα. Αἶνος. Ἀλκή. Ἀράχνη. Αὖον. Βλωμός. Δαῖτας. Διαμπερ. Δίκης. Δόμον. Αἰδώς. Ἑλεδόνη. Ἐπάχνωσε. Ἐπιάλτην. Εὐόρκης. Ζυγομαχεῖν. Ἡμίσεια. Ἴωκα. Θῆας. Θυμός. Κομιδή. Κυθέρεια. Κυνοκέφαλος. Λέχη. Μαχλοσύνη. Μελίτη. Μέτρησον. Νεῖν. Ὀνειαρ. Ὀπλή. Ὅσσα πλέον.

πλέον. Ὠραχιάσας. Πηγάδας. Πέλινοι. Πρόσφερε. Πυγοςόλος. Τένδος. Τέφρα. Τοῖς ὀρθῶς.

Ἐν γ' Καταλόγου. v. Ὑπὸ γῆν οἰκ.

Hierocles. v. Διαλέγονται. Διότι. Ἐμποδὼν. Τέμνουσι.

Ἐν ά Φιλοσοφουμένων. v. Ἐμποδὼν. Λέσχη.

Hieronymus.

Ἐν τῷ περὶ Τραγῳδοποιῶν. Ἀναγνεάσιος. Ἐγκατῳκοδόμησεν.

Hippias Sophiſta. v. Τύραννος.

Hippobotus. v. Αἵρεσις.

Hippocrates. v. Α ά. Ἄχναι. Δέρτρον. Ἐμβόλιμος. Ἥβός. Κέδματα. Ποσιπτερνίδας.

Hippodromum audivit Aſpaſius Ravennas, Sophiſta. v. Ἀσπάσιος.

Hippolytus. v. Ἄκαιρος.

Hipponax. v. Ἄῤῥεν. Βίαντος. Βούπαλος. Ἑρμίας, ὁ εὐν. Μυσάχνη. Χαραδριός. Χελιδόνων.

Homerus. v. Α ά. Ἄβιος. Ἀβληχρόν. Ἀγάλματα. Γάγγης. &c.

Ἐν Ἰλιάδι. v. Ἄκρον. è Corinno argumentum poëmatis ſui ſumſit v. Κόριννος.

Ἐν Ὀδυσσείᾳ. v. Ἄκρον. Ἄλα. Νήνακτο. Νηλιτής.

Hoſtanes. v. Ἀστρονομία.

Hyperechius. v. Λέων βασιλεύς.

Hyperides. v. Ἀγοράσαι. Ἀκμάζει. Ἀκμή. Ἀλκίμαχος. Ἀλφιτεῖς. Ἀμφισβητεῖν. Ἄνδρα. Ἀνεπόπτευτον. Ἄνετον. Ἀντέχει. Ἀρτεμίσιος. Ἀφαίρεμα. Ἀφέντες τὴν ὑπ. Ἀφεῖς. Ἀφύαι. Βάσανος. Βουλεύσεως. Διάθεσις. Ἐλευθέριος. Εὐημερήσαντος. Ζυγομαχεῖ. Θέσθαι. Θριπήδεστον. Κακώσεως. Καταχειροτονίαν. Κεραννύουσι. Κομιστικά. Κώδια. Μοιχίδιον. Ναύκληρος. Νέμειν πρ. Νικάνωρ. Νοθεία. Ὀβολοστατεῖ. Ὀξυθύμια. Ὀρθήν. Ποδοστράβη. Πωλάς. Πωλητήριον. Ρόθιον. Σύνταξις. ἀντὶ τ. Τριακάς. Ὑποστησάμενος. Φιλοτησία. Φρονηματισθῆναι. Χεῖρα.

Ἐν τῷ κατὰ Ἀντιθέτου. v. Σκεῦος.

Ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα. v. Ἀπεψηφίσατο. Ὅσιον.

Ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους. v. Μηλέβιος.

Ἐν τῷ κατὰ Δημάδου. v. Λιτὴ πόλις Μ. Ὀξυθύμια. Παρεῖαι.

Ἐν τῷ κατὰ Δημαράτου. v. Θριπηδέστατον.

Ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους. v. Ἀριστεῦος. Κατατομή. Νικάνωρ. τρεῖς. Παραγραφή. οὐ μ.

Ἐν τῷ Κυθνιακῷ. v. Θαῤῥαλέον.

Ἐν τῷ κατὰ Πασικλέους. v. Συμμορία.

Ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. v. Αὐλαία. Νεμέας. Παράβυστον. Φορβαντεῖον.

Ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. v. Ἀγορᾶς. Ἀνασυντάξας. Συμμορία.

Ἐν τῷ πρὸς Τίμανδρον. v. Παιδάριον.

I.

IAmblichus. v. Ἄβρα. Ἀκόλαστος. Ἀναγκαία. Ἀπραγμόνως. Διακωδωνίσω. Ἐμπεδότιμος. Ζηλοτυπία. Ἤδη. ἀντὶ τ. Ἥκιστα. Συμψήσας. Συχνᾶς. Τελαμών. Τελώνης. Ὑπεξέπεμψεν.

Ibycus. v. Ἀμπάκλημα. Ἰβύκειον ῥητ. Μήτοι. Σέριον. Χάος. καί.

Joannes. v. Διηγε.

Digitized by Google

Joannes Evangeliſta. v. Βηθανία.

Joannes magnæ Eccleſiæ Diaconus & Logotheta generalis. v. Ἀρτέμιος, Γενικός.

Job. v. Ἐτραχηλίασεν. Κόμη. Συντέλεια. Ψελλίον.

Jobas. v. βλήτυρι.

Ἐν β΄ φθορᾶς λέξεως. v. Σκομβρίσαι.

Jon Chius. v. Διθυραμβοδιδάσκαλοι. Ὑμεῖς, ὦ Μ. Ἀθηναῖος.

Joſephus. v. Ἀβάσκαντος. Ἄδεια. Ἀθροίζει. Ἀκρασίας. Ἀκρέτομος. Ἀλαζονεία. Ἀμφορεύς. Ἀνεπικλήτως. Ἅπαξ. Ἀπερείδομαι. Ἀποδέον. Ἀπολαβόντες. Ἀποσημήνασθαι. Ἀποστυγοῦντες. Αὐτόθεν. Ἀχθηδών. Γυμνοπαιδεία. Δεξιός. σύν. Δήφηλα. Διασκεδαννύουσι. Διεργάζεται. Δικαιοῦν. Ἐκεχειρία. Ἐμέλλησεν. Ἐμεχωνῖται. Ἐμπαροινοῦντες. Ἐνδείκνυμι. Ἐνεργάσεται. Ἐξαλλομένους. Ἐξόν. Ἐπικατέσεισε. Ἐπικλάσας. Ἐποφθαλμίσας. Ἔρρεψε. Ἐσπάραξε. Ἐσχεδίαζον. Ἐτεγγίτευε. Εὔκλεια. Ἰησοῦς. Ἰοῦστος. Ἰσχυρός. Θαλπόμενοι. Θάμνος. Θειασμοί. Καθεῖτο. Καταμηνάμενος. Καταχειρίσασθαι. Κατέδει. Κατωμαδόν. Μετέωρος. Μήδαβα. Μοῖρα. Νάκος. Νεμεσηθείς. Νένακτο. Νεφθαλῖται. Ὀρφανές. Πάμβορον. Παραβολή. Παραφυλάσσω. Παρεθέντος. Πεπιλημένη. Περιϊστάμενος. Πολεμίζειν. Προαλίσαντας. Προσειλήφεσαν. Προσκληδονιζόμενος. Ῥέθιον. σ. Ῥοῖζος. Ῥύσια. Σάγη. Σταθερόν. Στέγει. Στιβαρόν. Στρατηγιᾶν. Στύππη. Τεθεικότας. Τραχηλίζων. Ὕσπληξ. Φάκελλον. Φθῆναι. Φοινικίδα. Φυλέτης. Χαλκιδίτις. Χρῆμα. χρ. Ψυχρές.

Ἐν Ἀρχαιολογίᾳ. v. Νόμβα.

Ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τῶν Μακκαβαίων. v. Ἐθνοπαίκτου.

Iſæus. v. Ἀγεννής. Ἄγοι. Ἀειλογία. Ἀλουργοπωλική. Ἀμαζόνειον. Ἄμιπποι. Ἀναγινωσκομένου. Ἀναγκαῖον. Ἀναδικάσασθαι. Ἀντεπιτίθησι. Ἀπολαύειν. Ἀποφορᾶν. Ἀφείς. Ἀφοσιούμεθα. Βόθυνος. Βουλεύσεως. Γεννῆται. Διαγορεύων. Διαμεμετρημένη. Αἰσθέσθαι. Ἐκδικάσασθαι. Ἐκπλινθεύσας. Ἐμποδών. Ἐνεσκευασμένην. Ἐπισημαίνεσθαι. Εἰσαγγελία. Θίασος. Κατῳκοδόμησε. Κηρυκεία. Κλητῆρες. Νοθεία. Ὁμοῦ. Ὀργεῶνας. Ὅρον. Ὅσιον. Παλίνσκιος. Παρεγγύησε. Πατρώων. Προσεποιήσαντο. Τέλματα. Φασκώλιον. Φελλά. Χίλιοι. Χρῆσαι δύο. Ψευδοκλησία.

Ἐν τῷ πρὸς Ἀνσίβιον, v. Τέως. (Sed ibi ſcribendum eſt, Λυσίβιον.)

Ἐν τῷ πρὸς Ἀπολλόδωρον. v. Ἀπεργασάμενος.

Ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα. v. Διάθεσις.

Ἐν τῷ πρὸς Διοκλέους ὕβρεως. v. Καταδικασάμενος. Τελπτῆρα.

Ἐν τῷ πρὸς Δωρόθεον. v. Ἐπιτήδη. Ὁμοῦ. ἐγγύς.

Ἐν τῷ κατ᾽ Ἐλπαγόρα καὶ Δημοφάνους. v. Μετοίκιον.

Ἐν

Ἐν τῷ πρὸς Ἕρμωνα. V. Ἀνάκαιον.
Ἐν τῷ περὶ Εὐκλείδου. (leg. πρὸς Εὐκλείδην) V. Τρικέφαλος.
Ἐν τῇ ὑπὲρ Εὐμαθοῦς εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρέσει. V. Ἐμποδών.
Ἐν τῷ πρὸς Καλλικράτην. V. Ὀμοῦ. ἐγγύς.
Ἐς τῷ κατὰ Καλλιφῶντος. V. Ἐπιτρίταις.
Ἐν τῷ πρὸς Λυσίβιον. V. Ἐπίδικος. τέως.
Ἐν τῷ πρὸς Μενεκράτην. V. Περιοίκιον.
Ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Μνησαίου θυγατρός. V. Ἀπορώτατος.
πρὸς Ὀργεῶνας. V. Ὀργεῶνας.
Ἐν τῷ ὑπὲρ Πύθωνος ἀποστασίου. V. Κλητῆρες.
Ἐν τῷ πρὸς Στρατοκλέα. V. Μεῖον.
Iſidorus. V. Ἀρχηγός. Ἰωάννης Ἀντιοχ. Καταυγῶ. Σπουδή.
Iſocrates. V. Ἀγωνιᾶν. Ἀγωνιῶ. Ἀδελφειός. Ἀναιρεθείς. Ἀπαριθμησόμενος. Αὐθέντης. Διάθεσις. Διεσκαριφησάμεθα. Ἐπισημαίνεσθαι. Ἠλινδημένον. Ἤπειρον. Θεράπναι. Καινός. Πάρεργον. Συγγραφεῖς. Συνέπεσε. Φαῦλον εἰρ. Φιλεργός. Λυσίας.
Ἐν τῷ περὶ Ἀντιδόσεως. V. Ὀνήτωρ. Περίστατοι.
Ἐν τῷ Ἀρεοπαγιτικῷ. V. Ἐπιθέτους.
Ἐν τῷ Ἀρχιδάμῳ. V. Μασσαλία.
Ἐν Βουσίριδι. V. Λογισμός. Παρρησίας.
Ἐν τῷ πρὸς Εἰδοθέαν. V. Χιάζειν.
Ἐν τῷ περὶ τῆς Εἰρήνης. V. Κακῶς εἰδ. Φυλή. Ἰσ.
Ἐν Ἑλένης ἐγκωμίῳ. V. Διάθεσις.
Ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ. V. Ἀντίθεσις. Ἀπολελοιπότης.
Ἐν τῷ Πανηγυρικῷ. V. Ἀπολελοιπότης. Ἀρχαῖος. Ἐπίσταθμος. Κληροῦχοι. Κύριον σε. Παραγραφή. Παράκλησις. Πολιτεία. Πρατομένους.
Ἐν Παραινέσεσιν. V. Συλλαβεῖν.
Ἐν Τραπεζιτικῷ. V. Σκηνή.
Ἐν τῷ κατὰ τῶν Σοφιστῶν. V. Μεσεγγυοῦνται.
Iſocratis diſcipulus Androtion. V. Ἀνδροτίων.
Iſter. V. Θεός. Σοφ. Λαμπάδιος. Τριτόμηνις. Φάρμακος.
Ἐν γ´ τῶν Ἀτάκτων. V. Ταυροπόλαν.
Ἐν ταῖς Ἀττικαῖς. V. Ἀμνόν. Περιστίαρχος.
Ἐν α´ Ἀττικῶν. V. Τιτανίδα.
Ἐν τοῖς Ἐπιγραφομένοις Μελοποιοῖς. V. Φρῦνις.
Ἐν τῇ Συναγωγῇ τῶν Ἀτθίδων. V. Ἐπενεγκεῖν.
Ἐν ιβ´. τῆς Συναγωγῆς. V. Ὁμολῶιος.
Juba. Vide ſupra *Jobas*.
Julianus. V. Ἀπόνοια. Οὐδὲ γρῦ. Χρῆμα. Ψυχίδιον.

Digitized by Google

Julianus ἐν Ἐπιστολῇ. v. Ἀμφίων. Ἡρόδοτος, Λ. Μουσώνιος, Κατ.
Ἐν τοῖς Κρονίοις. v. Ἐμπεδότιμος.
Ἰουλιανὸς, ὁ Παρ.
Julianus reprehenſus v. Ἀκάκιος. Λιβάνιος.
Juliani Parabatæ Epiſtola ad Porphyrium, de inqvirenda Bibliotheca Georgii. v. Ἐπιστολή.
Julianus Chaldæus. v. Ἀρνοῦφις.
Juliani Rhetoris diſcipulus Alexander Calilonis F. v. Ἀλέξανδρος.
Julius Africanus. v. Ἰουδίθ.
Ixion.
Ἐν ταῖς Λέξεσιν. v. Λαισποδίας θαι.

L.

Lacydes. βασταχθείη.
Leagoras. v. Λίβη.
Leonidis Byzantini halievtica. v. Κικίλιος.
Libanius. v. Ἀκρασία. Βασκαίνω. Ἥκιστα. Ὀδύρομαι.
Livius. v. Λούκουλλος. Σύλλας. Κορνοῦτος.
Logothetes. (Simeon Metaphraſtes.)
Ἐν τῷ τῆς ἁγίας Θέκλης μαρτυρίῳ. v. Ἄβαξι. Ἀναίμονες. Ὑπαγορεῦσαι.
Ἐν τῷ τοῦ ἁγίου Θύρσου μαρτυρίῳ. v. Καταπέλτης.
Ἐν τῷ μαρτυρίῳ τοῦ Καλλικελάδου. v. Ἐξαπάτη.
Ἐν τῷ μαρτυρίῳ τοῦ ἁγίου Λουκιανοῦ. v. Νοθεύει.
Ἐν τῷ τοῦ ὁσίου Μαρκέλλου βίῳ. v. Ἀλκαία.
Ad hunc Logotheten etiam referenda forſan ſunt, qvæ habet Svidas, v. Ἂν ἀμφεῖν.
Longinus. v. Αἰωνοδάρος. Ἰανουάριος. Φρόντων.
Lucianus. v. Ἐπιτίμιον. Κολυμβοὺς. Ματάζων. Τί κοινὸν κ.
Μυίας ἐγκωμίῳ. v. Ἐλέφαντα.
Τίμωνι. v. Παιδοτρίβας.
Lycon. v. Ἐπίχαρμος.
Lycophron. v. Ἐκποκιῶ. Νέδων. Νηρείτης. Τὀτάζειν. Τόργος. Φλυδούμενος. Χάλυβες.
Lycurgus Lacedæmonius. v. Ἀποκαρτερήσαντα.
Lycurgus Orator. v. Ἀγραφίου. Δηλιασαί. Δοκιμασθείς. Αἰγίς. Ἑκατέμπεδος. Ἐσχάρα. Κτηματίτην. Νεώρια. Παράκλησις. Τραπεζοφόρος. Χιλιωθέντα. Ψόδης ἐγγ
Ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος. v. Μητρῷον.
Ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους. v. Μηλόβοτος.
Ἐν τῷ περὶ Διοικήσεως. v. Ἐπικράτης Ἀθην. Ὀχεῖον. Σείριον.
Ἐν τῷ περὶ τῆς Ἱερείας. v. Νίκη. Προτέλεια. Συσσημαίνεσθαι.
Ἐν τῷ περὶ τῆς Ἱερωσύνης. v. Προχαριστήρια.
Ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος. v. Ἐμποδών. Μοχθηρία. ἠχ. Ὀρκάνη.
Ἐν τῷ περὶ Μαντειῶν. v. Καυχᾶ.
Ἐν τῷ κατὰ Μενεσαίχμου. v. Προηροσίαι. Προχώνια. Πυανεψιῶν.
Ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. v. Πεπορπημένος. (Sed ibi, legendum eſt, κατὰ Λεωκράτους.)
Lycus Neapolita. v. Πύθω.
Lycus Rheginus. v. Λάριοι.

Lyſias.

Lyſias. v. Ἀδοκίμαστος. Ἀεργὸν. Ἀκμάζει. Ἀνάγεσθαι. Ἀξιῶν. Ἄξιοι. Ἀπήχεια. Ἀποκρίθηθι. Ἀπολαχεῖν. Ἀποπεφασμένον. Ἀργυρώματα. Ἀρχιτεῦσαι. Αὐθέντης. Αὐλεία θ. Ἀφανής. Δαπάνεσθαι. Δέκα. Δερμιστής. Διαδόσεις. Διῆρξα. Δικαιώσεις. Αἰδέσασθαι. Ἔγγειον. Ἐκωδωνίζοντο. Ἐλεοκόπους. Ἐμπεδοκλέους. Ἐπεσκήψατο. Ἐπιθέτους. Ἐπιορκήσαντα. Ἐπίπεμπτον. Ἐπιτρέπειν. Ἡλικία. Θεμιστεύειν. Θηλάζειν. Κάθετος. Κακώσεως. Καρκίνος. Κατάστασις. Κίος. Λαγίσκα. Λάκη ἀκτή. Μεταπόργιον. Μορίαι. Ναΐς. Νοθεία. Ὀβολοστατεῖ. Οἷος. ἀντὶ τ. Οἷος εἰ. Ὀργεῶν. Οὐσία φανερά. Παραφρυκτωρευόμενος. Πεδίκα. Περιφορεῖσθαι. Πεφασμένος. Πλειστηριάσας. Πλημμελεῖν. Πλινθεῖον. Πόα. Πολύστρατος. Πυελίδα. Σηκός. Τίμημα. Ὑπόλογον. Φάρμακος. Φάσις. Φασκώλιον. Φρυκτός. Χρηματιστής. Χρημάτων.

Ἐν τῷ πρὸς Ἀλκιβιάδην. v. Αἰσθέσθαι.

Ἐν τῷ πρὸς Ἀλκίβιον. v. Παλαιόν.

Ἐν τῷ κατὰ Ἀνδοκίδου ἀσεβείας. v. Ῥόπτρον.

Ἐν τῇ πρὸς Ἀσύβαρον Ἐπιστολῇ. v. Πώματα.

Ἐν τῷ περὶ τοῦ Βατράχου φόνου. v. Φηγύσιον.

Ἐν τῷ πρὸς Γλαύκωνα. v. Προὔκειτο.

Ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς. v. Καρποῦ δ.

Ἐν τῷ περὶ τοῦ διδομένου τοῖς ἀδυνάτοις Ὀβολοῦ v. Ἀνάπηρον.

Ἐν τῷ περὶ τῆς Ἐπιγένους διαθήκης. v. Ἀνάργυρος.

Ἐν Ἐπιστολῇ. v. Ὑπὸ μάλης. Φαῦλον εἶρ.

Ἐν τῷ κατ' Εὐθυδίκου. v. Ἀμφιδέας.

Ἐν τῷ περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσοκράτην. v. Ὕβρις. ἡ μ.

Ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα. v. Ἀπόμισθος.

Ἐν τῷ πρὸς Κλεινίαν. v. Ὑπὸ μάλης.

Ἐν τῷ πρὸς Κτησιφῶντα. v. Συγκομιδή. ἀπείπατο.

Ἐν τῷ πρὸς Νυσίβιον. v. Ἐπίδικος. (Iſæi non Lyſiæ.)

Ἐν τῷ κατὰ Λυσιθέου. v. Γωνία.

Ἐν τῇ πρὸς Μετάνειραν ἐπιστολῇ. v. Ὁμοῦ ἐγγύς.

Πρὸς τὴν Μιξιδάμου γραφήν. v. Μυσαῖος. π.

Ἐν τῷ πρὸς Ναυσίαν περὶ τοῦ τύπου. v. Λιθουργική.

Ἐν τῷ κατὰ Νικίου. v. Πτώματα εἰλ.

Ἐν τῷ πρὸς Ξενοφῶντα. v. Συγκομιδή.

Ἐν τῷ πρὸς τὸν Πολέμωνα λόγῳ. v. Ἐπὶ καλάμῃ ἀροῦν.

Ἐν τῷ κατὰ τῶν Σιτοπωλῶν. v. Ἄξιον. οἱ ῥήτ.

Ἐν τῷ πρὸς Τίμωνα. v. Ἐσχηματισμένος.

Ἐν τῷ πρὸς Τιμωνίδην. v. Διάθεσις.

Ἐν τῷ ὑπὲρ Φερενίκου. v. Οὐσία Φανερά.

Lyſimachus.

Ἐν β' Νόστων. v. Σαμαίνη. & Σαμίων ὁ δ.

M.

MAcedonius Conſul. v. Ἀγαθίας.

Magiſter Coprogenius. v. Ἀνώγεων.

Magnes. v. Λυδοί.

Digitized by Google

Ἐν Πιτ]ακίδι. v. Νῦν δή.
Malachias. v. Ἀββᾶ. Μεμυαλωμένα.
Malchus. v. Ἁμαξιτέν. Ἐπετίμα. Λέπρα. Λέων βασ. Σύνταξις. Ὑπολαβών.
Marathonius CPol. v. Ἐλεύσι@.
Marcellinus. v. Ἀπήλαυσε. Ἀπολαύειν.
Marcus Antoninus. v. Ἀκενόσπυδον. Ἀκέραιον. ἐκ τ. Ἀνακλητικόν. Εὔλυτ@. Εὐμάρεια. Ὀρθός. Πρασιανός.
Marinus. v. Ἀρχή. ἡ μέν.
Maximus. v. Συγγραφεύς.
Medius Medicus. v. Ἐρασίςρατ@.
Megaclides ἐν τοῖς περὶ Ὁμήρυ, v. Ἀθηναίας.
Melanthius. v. Γρυπαίνειν. Ἔγρυπε.
Menander Medicus. v. Λεσχίδης.
Menander Comicus. v. Ἀγέλυς. Ἀδράςεια. Ἀναπετῶ. Ἀνατρέχω. Ἀπασκαρίζειν. Ἀπέφηνεν. Ἀποσοβεῖ. Ἀρτικροτεῖσθαι. Ἀσκαλαβώτης. Ἄσχολ@. Βαθύς. Βυκόρυζαν. Δημιυργοί. Διαρτῆσαι. Ἐκκορηθείης. Ἐξαλλάξαι Ἐσχάτως. Εὐρωτιῶν. Εὐπλής. Εἰς ἀγοράν. Ἡράκλεις. Ἴσα βαίνων. Κόπ]ω. Κόρημα. Μετοίκιον. Ναὶ μὰ τὸ. Ὁμοῦ. ἐγγύς. Ὄρον. Ὄρ@. Οὐ μετόν. Πατάγημα. Παίσωμθυ. Πλύνεται. Πράγματα. Προςάτης. Σαθρωθῆναι. Σπαλίωνες. Συκοφαντεῖν. Τῶν τριῶν κ. Τρικορυσία. Ὑπάρχων. Φάσις. Φιλοσοφεῖν. ἀντὶ τ. Φρυάτ]εσθαι. Φυλή. Χλωρόν. Ψεῦσον. Vide & Λυγκεύς.
Ἐν Ἀδελφοῖς. v. Κοινὰ τὰ τ.
Ἁλιεῖ. v. Ἀντάλλαγον. Φηλῶν.
Ἀνατιθεμένῃ. v. Ἀληθέςερα. Ἀράβι@ ἄγγελ@.
Ἀνδρία. v. Νεοτ]όν.
Ἀνδρογύνῳ. v. Λάμια. Φίλι@.
Ἐν Ἀπαγ]ελλομένῳ v. Εἰς τὸ δέον.
Ἐν Ἀπίςῳ v. Ἄβρα.
Αὐλητρίδι. v. Δωδωναῖον.
Ἀφροδισίῳ. v. Ἀλήθεια. Ἀναθέσθαι.
Δαιταλεῦσι. v. Ἀπέδραν.
Δακτυλίῳ v. Ὑπηνέμια. ὡς ἡ.
Δημιυργῷ. v. Δημιυργοί.
Δὶς ἐξαπατῶντι. v. Ἀπόςα. Ζάκορος.
Δυσκόλῳ. v. Πανικῷ δ.
Ἐγχειριδίῳ v. Κωρυκαῖος.
Ἐπιτρέπυσι. v. Ματρυλλεῖον.
Ἑταίραις. v. Ἀναπετῶ.
Ἐφεσίῳ. v. Ἔνδυσ.
Ἥρωσι. v. Ἀναλυθῆναι.
Θαΐδι. v. Κίγκλος.
Θησαυρῷ. v. Κανθάρυ μ.
Κανηφόρῳ v. Ἀντάλλαγον. Ἀποκρίθητι.
Καρίνῳ. v. Ἀλύσιον.
Καταψευδομένῳ. v. Τὸν ἀφ' ἱερᾶς.
Κεκρυφάλῳ. v. Ἀβυρτάκη. Αἱρεῖν, καὶ τὸ π.
Λευκαδίᾳ. v. Ζάκορος.
Μέθῃ. v. Ἄλλο, ἕτερον.
Μεσηνίᾳ. v. Ἀράβι@ ἄγγελος. Ἴωτα. Φύλλα.
Μισυμένῳ. v. Ἀποκναίειν. Ἀπαμφιέσαντας.
Μισυμέναις. v. Λακωνικαὶ κλ.
Μισογύνῃ. v. Παράςασις.

Ναυκλήρῳ.

Ναυκλήρῳ. v. Ναξιεργής.

Ὀλυνθίᾳ. v. Φέρειν.

Ἐν τοῖς περὶ Ὁμήρου. v. Ἀθηναίας.

Ὁμοπατρίοις. v. Ἀλφάνει.

Παιδίῳ. v. Ἀπόςα. Ἀλεξιφάρμακα.

Ἐν Περινθίᾳ. v. Ἀβέλτερος. Ἀνέπαφον. Πομπείας.

Ῥαπιζομένη. v. Ἀμφορεαφόρους. Ἀνέσπακε. Μυόχοδον.

Σικυωνίῳ. v. Ἄβρα. Ἄγγαροι. Κακὴ μὲν ὁ.

Συναριςώσαις. v. Ἀγαπησμός. Αἴρειν, καὶ τό.

Συνερώσῃ. v. Ἀναπετῶ. Ὦ μέλεε.

Τίτθη. v. Αἰτήσασθαι.

Ὑδρείᾳ. v. Ἀνορωρυγμένον.

Ὑμνιδι. v. Αἰτήσασθαι. Αἰτούμενος.

Ὑποβολιμαίῳ, ἢ Ἀγροίκῳ. v. Πέμπειν.

Χαλκηδονίῳ. v. Λιτυέρσης.

Χαλκίδι. v. Πέμπτη φθ.

Χήρᾳ. v. Ἀνάδοχον.

Ψευδηρακλεῖ. v. Ἄβρα. Καρκίνου ποιήμ.

Ψοφοδεεῖ. v. Ὄνος λύρας.

Menandri Comici patruus Alexis. v. Ἄλεξις.

Menander Ariſtarchi Grammatici diſcipulus. v. Ἐρατοσθένης.

Menander Hiſtoricus. v. Ἀβέλτερος. Ἀνάπαυλον. Ἀνάριςος. Ἀνάῤῥοπον. Ἀπετάφρευον. Ἀπ' ἐχθρῶν π. Ἄτεχνον. Αἴτιος. Ἐμβριθῆ νοῦν. Ἐπιθείαζε. Ἐπιδουπῆσαι. Εὔψυχος. Θεήλατος. Θρᾶκες. Κώχ. Οὐ μέλον αὐτῷ. Πάνακτος. Περιπέτειαι. Ταγχοσδρώ. Φιλεριςῆσαι. Χάρακα.

Menecles. v. Διακόνιον. [Ubi, ἐν τῷ Γλωσσοκόμῳ.]

Ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων. v. Ἑρμαῖ. Κεραμεικός.

Menecrates Epheſius Grammaticus. v. Ἄρατος.

Menippus Cynicus. Φαιός.

Meſapii cervum vocant βρένδον. v. Βρεντήσιον.

Metagenes. v. Ξενοσκοπεῖν. Συγκόψαι.

Θουριοπέρσαις. v. Τίς τρόπος.

Michaël Syncellus encomio in Dionyſium. v. Διονύσιος.

Minucianus. v. Γενέθλιος.

Mnaſeas. v. Σάβοι. Ὑμεῖς, ὦ Μεγ.

Ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης. v. Πραξιδίκη.

Mnaſeas Patarenſis.

Ἐν τῷ Περίπλῳ. v. Πύθου χελιδ.

Mnaſeas Ariſtarchi diſcipulus. Ἐρατοσθένης.

Morſimus Tragicus. v. Ἀςυδάμας.

Moſes. v. Ἀββᾶ. Ὁσιότης.

Ἐν Δευτερονομίῳ. v. Διακόω.

Moſo

Moſo fœmina Hebræa cujus ſit σύγγραμμα ὁ παρ' Ἑβραίοις νόμος ſi fides Alexandro Polyhiſtori in libris V. de Roma. v. Ἀλέξανδρος.
Muſæus. v. Μελίτη.
Muſonius. v. ἐπεισόδιον.
Myes. v. Ἶπυς.
Mylus Comicus. v. Ἐπίχαρμος.
Myrtilus. v. Λήμνιον.
Mythologi. v. στερῆες.

N.

NAuſiphanes Democriteus. v. Ἐπίκουρος.
Neanthes. v. Ἀπόρραγας.
Nearchus. v. Ἀλέξανδρος, ὁ φιλ.
Neoclides. v. Νάννος.
Nicæna Synodus. v. Ἀρειανός.
Nicander. v. Εὐρύβατος. πον. Τετρήτηρα.
Ἐν α Αἰτωλικῶν. v. Τιτανίδα.
Εἰς τὸ Ἀντιφάρμακον. v. Δερκευνέος.
Nicander Alexandrinus.
Ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀριστοτέλους μαθητῶν. v. Αἰσχρίων.
Nicanor, qvi vitam Alexandri ſcripſit. v. Σίβυλλα Χαλδ.
Nicetas Martyr. v. Ἀθανάσιος.
Niceas Eleates. v. Ὀρφεύς.
Οἰνοποιΐα. v. Ἀμφίας.
Nicolaus Damaſcenus. v. Ὠκυή τις εἶναι. de ejus patre Antipatro & fratre Ptolemæo. v. Ἀντίπατρος.
Nicomachus Medicus. v. Ἀριστοτέλης.
Nicon Geometra & Architectus Galeni pater. v. Γαληνός.
Nicophon. v. Ὑποπίνειν.
Πανδάρεω. v. Κοιμίσαι.
Nicophron.
Ἀφροδίτης γοναῖς. v. Ἀράχνη. Σέρφος.
Nicoſtratus. v. Ἀδράστεια. Ταρραντίδιον.
Nicoteles Philoſophus Anniceridis frater. v. Ἀννίκερις.
Numenii filius Alexander Sophiſta. v. Ἀλέξανδρος.
Numenii Heracleotæ halievtica. v. Κικίλιος.
Nymphodorus. v. Αἰγίς.

O.

OLympicus ὁ ψυκάς. v. Ἀντίμαχος.
Onomacritus a qvibuſdam oracula ſcripſiſſe dicitur. v. Ὀρφεύς.
Oppianus. Κικίλιος.
Ἐν ε τῶν Ἁλιευτικῶν. v. Ἀσφάλιος.
Oraculum, Sybaritas perituros, cum homines pluris feciſſent qvàm Deos. v. ἄμοιρις. Lacedæmoniis datum διηρωνήξενοι. aliud de muro ligneo v. ἀνεῖλε. Zenoni Cittieo, optime victurum εἰ συγχρωτίζοιτο τοῖς νεκροῖς. v. Αἰγυπτία. Calondæ. v. Ἀρχίλοχος. Attalo. v. Ἄτταλος. alia Αὐγοῦστος, Βάκις. Χρησμός. Ἀρίστιππος. Κροῖσος. Διογένης. δόρυ κηρύκειον. εἰς κυνόσαργες. Ἰουλιανός. λευκόερον Μύσκελος ἐκπεσών. Ἐπαμινώνδας. εὐγενέστερος εὔθυμος. εὔλαχα. Εὐτόκιος. Φορμίων. Οἰδίπους. πάντα ὀκτώ. Ῥοδίων χρησμός. ὑμεῖς δ' ὦν Μεγαρ. Σόλων. συγχρω-

Digitized by Google

συγχρωτίζεσθαι. ταῦτά σοι. Τελεσίλλα. Τοιοῦτον. Τόνον. Τράγος, Τυραννῶ.
Origenes ad Africanum de Suſanna. v. Ἀφρικανός.
Fragmentum ex qvadam ejus Epiſtola. v. Ὠριγένης, ὁ καὶ Ἀδ. Ὠριγένης, Λεωνίδ.
Orion. v. Ἀβλεμέως. Πόρκος.
Orpheus. v. Φάνης.
Ἐν Δικτύι. v. Ἵππος Νισ. φυσικῷ. v. Τριτοπάτορες.
Fragmentum Orphei habes v. Ὀρφεύς. ὅτι.
Exegetici in Orpheum auctor. τριτοπάτορες.

P.

PAlæphatus.
Ἐν τῷ ζ. τῶν Τρωικῶν. v. Μακροκέφαλοι.
Panyaſis. v. Οἶνος ἀν. Diſcipulus ejus Antimachus Colophonius. v. Ἀντίμαχος.
Pamphilus Platonis diſcipulus. v. Ἐπίκουρος.
Pancratis Arcadis halievtica v. Κικίλιος.
Parabates Philoſophus. v. Ἀντίκειμαι.
Parmenides. v. Μακάρων νῆσοι. Ὡς λίαν. Θέσις. Anaximenes Parmenidis diſcipulus. v. Ἀναξιμένης. Empedocles. Ἐμπεδ.
Parthenii Nicæenſis Metamorphoſes. v. Νίσωρ.
Paſicles v. Κράτης.
Paulus Apoſtolus. v. Ἀγάπη. Ἀσκός. Ἐν πάχνῃ. Δόξα θεοῦ. Κεφάλαιον.
Paulus Aſtrologus. v. Ἰουστινιανός βασιλεύς.
Paulus Antiochiæ Epiſc. à qvo Paulliani. v. Μάνης.
Paulus Silentiarius. v. Ἀγαθίας.
Ἐν Ἐκφράσει τῆς ἁγίας Σοφίας. v. Ἥρων.
Pauſanias. v. Πύνδαξ. eum audivit Aſpaſius Ravennas Sophiſta. v. Ἀσπάσιος.
Perginus Mileſius. v. Ὀρφεύς.
Periander. v. Ἀμφιαρακτίζειν.
Phalaris. v. Ἀδελαιδς, σοφ.
Phanias Ereſius v. Κύρβεις. αἱ τ.
Phanodemus. v. Ἐπὶ Παλλαδίῳ.
Ἐν τῇ πέμπτῃ Ἀτθίδι. v. Παρθένοι.
Ἐν ἕκτῳ. v. Τριτοπάτορες. Χαλκεῖα.
Pherecrates. v. Ἀγορᾶς ὥραν. Ἀδωνία. Ἀλοάων. Ἀμυστί. Ἀναθύειν. Ἀναστᾶ. Ἀναψηφίσασθαι. Δήμαρχοι. Καρκίνος. Κιλίκων. Κορίαννον. Κύνα δ. Ὕαιναν. Συηνία. Τονθορύζειν. Τραύξανα. Φοβερός.
Ἀγρίοις. v. Ἀπιν. (Ἀγροῖς.) Χαῖρε κιθ.
Αὐτομέλεις. v. Ἀκαλήφη. Παστυδεί. Στραγγαλίδες.
Γραυσί. v. Ἀθηναίας. Ἀστήρ.
Δυλοδιδασκάλῳ. v. Ἀναψηφίσασθαι.
Ἰπνῷ. v. Ἀπέδραν.
Ἰσῷ. v. Ἀξιος, ὁ εὔνους.
Κοριάννοις. v. Ἀνόδοντον. Ἀνυδρεύσασθαι. (Κοριαννοῖ.) Τοῦτο τοῦτο κ. Τοσχυαμαι.
Κραπατάλοις. v. Ἀγυιαί. Ἀπεργεσαν. Ἀπαρτί. Ἀπιῤῥε. Νωτοπλῆγα

Digitized by Google

πλῆγα. Περιέῤῥων. φίλιος.
Λήροις. v. Χρή.
Μυρμηκανθρώποις. v. Ἀρᾶται.
Ἀρτίως. Αἰγίς. κατ. Πεθολωμένος.
Πετάλη. v. Αἴρειν, καὶ τὸ πρ.
Τυραννίδι. v. Ἀράχνη. Συκυᾶσι.
Pherecydes. v. Θυωρός. Της. Ἑκαταῖος.
Philænis. v. Ἀςυάνασσα. Δημοχάνης.
Philagrius.
Ἐν τῇ πρὸς Φιλήμονα Ἐπιςολῇ. v. Φιλάγριος.
Philanias. v. Θερμοπύλαι.
Phileas. v. Βόσποροι.
Philemo. v. Ἄχρολος. Εὐμηλίδες. Τριτημόριον.
Νεμομένοις. v. Ἀποςοματίζειν.
Νυκτί. v. Τηνάλλως.
Παγκρατιάςῃ. v. Προς αντὶ τοῦ α.
Πτέρυγι. v. Ἀθηναίας.
Philetærus. Comicus, Ariſtophanis Comici F. v. Ἀριςοφ.
Μελεάγρῳ. v. Ἀμπαλίνωρος.
Philetas Epheſius. v. Βάκις.
Philinus. v. Θεωρικὰ χρ.
Philippides. v. Μακρὸν π. Ψωμοκόλακες.
Philippus. v. Ἀποσιμῶσαι.
Comicus Ariſtophanis Comici F. v. Ἀριςοφ.
Philiſtus. v. Ἀποθήκην. Νώνυμνα.
Philo. v. Ἀγαλματοφορούμενος. Βίος. Δύναμις. Θεός. Φίλων. Θεραπευταί.
Ἐν τῷ εʹ ςοιχείῳ περὶ τῆς Παραδόξου ἱςορίας. Παλαίφατος, Ἄβυδ.
Ἐν τῷ τοῦ Πολιτικοῦ Βίῳ. v. Ἀβραάμ.
Philochorus. v. Ἀδύνατοι. Ἀλκυονίδες. Ἀλῶα. Ἀνεποπτεύτον. Βύχετα. Γεννηται. Ἑρμῆς, ὁ πρός. Εὐριπίδης, Μνης. Θέμιν. Κανηφόροι. Καλατομή. Λίθος. Λύκειον. Οἴηθεν. Ὁμογάλακτας. Ὀργεῶνες. Περιςοίχων. Πομπεῖα. Πρὸς τῇ πυλίδι. Σεισάχθεια. Συγγραφεῖς. Συμμορία. Τετράδι. Τριτοπάτορες. Φυλή. Χύτροι. πολ.
Ἐν βʹ Ἀτθίδος. v. Κοβαλία. Σκίρον.
Ἐν γʹ περὶ Μαντικῆς. v. Ἐγγαςρίμυθος.
Ἐν Τετραπόλει. v. Τιτανίδα.
Philocles Tragicus. v. Ἀςυδάμας.
Philolaus. v. ὑπόνοια.
Philoſtorgius. v. Ἀπολλινάριος. Βασίλειος. Φλέγων.
Philoſtratus. v. Ἀπολλώνιος Τυανεύς. Διάγειν. Ἑρμογένης. Καλάβροψ. Καταψήσας. Κατεγλωττισμένον. Κῶμος. Λεπτολογία. Πυθαγόρας. Σιμός. Σοφιςής. κομ. Ὑποτείνει. Φοιτᾷ. Φρόντων.
Ἐν τῷ βίῳ τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως. v. Κράτης.
Ἐν Βίοις τῶν Σοφιςῶν. v. Ἡρώδης. Ἰούλιος. Παυσανίας, Καισ. Ὑπέρφρων.
Philotimus Euripideus. Ejus tragœdia Ἰξίων. v. Δημήτριος.
Philoxenus. v. Ἔθυσας. Θρεττανελό. ςρεπταίγλαν.
Philoxenus Muſicus. v. Ἀντιγενίδης.
Philyllius. v. Ἅλω.
Αἰγεῖ. v. Ἀνάλφιτον.
Phocylides. v. Ἀπαιτέων. Χρῆσαι.

Phormus

Phormus Syracuſanus Comœdiæ repertor. v. Ἐπίχαρμ☉.

Photius Patriarcha. v. Ὀρμὰ contra Leontium Antiochenū, Λεόντι☉.

Phrynichus. v. Ἀθηναίας. Ἀθύρωτον. Ἄνοις. Ἀπύλωτον. Ψόθ☉.

Μονοτρόπῳ. v. Μέτων. Παρθένοι. Ὑπεραχοντίζεις.

Μύσαις. v. Καδίσκ☉.

Μύσαις. v. Τευτάζειν.

Phrynichus Comicus ut frigidus perſtringitur. v. Λύκις.

Phylarchus. v. Λευκὴ ἡμ. Τιάρα.

Phyllis Muſicus. σκολιόν.

Phyton (al. Φοίτων) v. Αἰσχίνης.

Pindarus. v. Ἀγάλματα. Ἄμαχον. Ἄναλκις. Ἀνύπαρκτον. Ἀράχνη. Βάσαν☉. Βασιλεύς. Βληχρόν. Δαμασίφρων. Αἰθήρ. Ἐπέτειον. Εἴδωλον. Εἰκός. Ἥρας δὲ δεσμ. Ἰοστέφανοι. Ἰσχύων. Θαλπνότερον. Κάτωθε. Κατωκάρα. Λυγκέως. Μεγάνορ☉. Ὦ Φήμαρε. Σχάσον. Τὸ Ἡσιόδειον. Φθόν☉. Φῶτα. Χρήματα. χρ' μ. Ἐν Διθυράμβοις. v. Παλιναίρετ☉. Ἐν Σχολῇ. v. Ἀθηναίας. (Sed ibi ſcribendum, ἐν Σκολιοῖς.

Piſander. v. Ἀγάθυρσοι.

Piſides. v. Ἀγωγόν. Ἄμματα. Ἀνεκτά. Ἀντλία. Ἀπορρῆξαι. Ἀπέσπονδον. Ἀτρόμητ☉. Ἀχειρ☉. Βάκχ☉. Βοῦσι. Γιγαντιᾶ. Δίοπτρα. Διπλόη. Δύναμις. Αἰετός. Ἔγγειον. Ἔγγυον. Ἐμβριθῆ. Ἐμπίς. Ἔναυλον. Ἐνθυσιώσας. Ἐπείκτης. Ἐπίδοσις. Ἐπιστάτης. Εὐλαβηθείς. Εἰ εὐκτικόν. Ἦν. Ἡρακλεία λίθ☉. Κανὼν π. Κατηχῶν. Κίβδηλον. Λειτουργία. Λησαί. Μαιεύεται. Μόχθ☉. Νεοσπάδα. Νεῦρα μ. Νυμφί☉. Ξένας. Ὄγκος. Οἶστρ☉. Οὐσιῶσαι. Παράβασις. Παρονομοῦσι. Πόθ☉. ἀπ. Προσώχθισα. Σταγειρίτης. Συμφορά. Σύριγξ. Σύρω. Σφύζ(ει). Ταυτότης. Τέλμα. Τελωνεῖον. Τόνον. Τρόπ☉. Τύχης συντ. Ὑπεξελεύσεις. Ὑποψία. Φθέγμα. Χρῶμα. Ψῆφ☉ μέλ. (Omnia hæc fragmenta Piſidis deprompta eſſe exiſtimamus ex poëmate ejus de bello Perſico, qvod hodie intercidit.)

Pittacus. v. Πιττάκειον.

Plato Comicus. v. Ἀναβιῶναι. Αἴσωπ☉. ὁ τῶν μ. Ἐπικράτης. Κρεὸς ἀσελγ. Μεμιλτωμένον. Πλειστηριάσας, Σπογγίλ☉. Σχοινίον. Φασιανοί.

Ἀδώνισι. V. Ἀφοδεῦσαι. Ὑπέρυπ.

Ἑλλάδι. v. Φάλαγξ. Θηλ.

Ἑορταῖς. V. Δειπνεῖν. Διϊπετέ(φης). Ὄμφαξ.

Κλεοφῶντι. v. Φιλοτιμότεραι.

Μενελάῳ. v. Τί οὐκ ἀπ.

Ξάνταις. v. Ταντάζειν.

Παιδαρίῳ. v. Παράβασις.

Πεισάνδρῳ. V. Ἀρεοπαγίτης.

Πρέσβεσι. v. Ἀπέχαζεν.

Σοφισταῖς. v. Σοφιστής. κωμ.

Ἐν Συρφακι. v. Τελέας.

Ὑπερβόλῳ. v. Εὔωρον.

Ἐν Φάωνι. v. Ἀτηρόταλον. Γλυκὺς ἀγκών.

Plato Philoſophus. v. Ἀβυλεῖν. Ἄγνος. Ἀγνωμόνως. Ἀδικία. Ἀθάνατ☉. Ἀλλ' ἦ. ἀντί. Ἀλογία. τὶ μ. Ἀμαθέστερ☉. Ἀμαθία. Ἀναθέσθαι.

θέσθαι. Ἀναπλήσας. Ἀνδραποδώδεις. Ἀνευφήμησε. Ἀντιλέγειν. Ἀντίληψις. Ἀξιῶν. Ἀπιστεῖν. Ἁπλότης. Ἀποθρέξεις. Ἀποκήρυκτον. Ἀπ' ὄνου. Ἀποῤῥηθέν. Ἆρα. Ἄῤῥατον. Ἀρυομένη. Ἀρχαῖος. Ἀρχίας. Ἄσκησις. Ἀτέχνως. Βαρβαρίζει. Βδέλλεται. Δεινῆς ἀνάγκης. Διωλύγιος. Ἐγγαστρίμυθος. Ἐγλιξάμενον. Ἐμποδών. Ἔπεχε Ἔρως. Εἱμαρμένην. Εἴξασι. Ἰδέας. Θεόδωρος Βυζ. Κάκη. Κατεύχεσθαι. Κίνησις. Λήθη. Λυόμενος. Μιαρὰ κ. Οἶνος ὤν. Ὧδε. Ὥρα. Παμπρέπιος. ὗτος. Παρμενίδης. Περὶ πόδα. Πόρκος. Προσέπαισε Πῦρ ἐπὶ π. Σοφία. Συηνία. Τέραμνον. Τομόν. Ὑπωπιάζω. Φαῦλον. Φαῦλος. εὐτ. Φαιόν. Φευκτέον. Φορά. Χθές. Χωλός. Χρυσοχοεῖον. Ψαθαρόν. Ψυχή. Vide & in Δόγματα.

Platonis epigramma. v. Ἱππίας Αθ.

Ἐν Ἀλκιβιάδῃ. v. Ὀρθρυγοκόπος.

Ἐν Γοργίᾳ. v. Διὰ μέσου. Ἐγκράτεια. Αὐγιζόμενος. Νέος ἐστί.

Πλάτων ἐν N. Τὸ παρὸν ε. Ἀρίστων.

Εὐθύφρονι. v. Χρή.

Θεαιτήτῳ. v. Ἀμβλίσκουσιν. Ἀναλαμβάνειν. Ἄνεμος. Ἀπεστοματίζειν. Ἐπιδεξιελευθέρως. Ὦ μέλεε. Ὠργασμένος. Τηνάλλως. Ὑπεκκεῖν. Ὑπηνέμια. Χρυσῆν σειρήν. Βδέλλεται.

Ἐν Ἱππίᾳ. v. Ζωμόν.

Κρατύλῳ v. Ὑπὲρ τὰ ἐσκ.

Νόμοις. v. Ἀθύρειν. Ἄπια. Ἀρύσασθαι. Ἐπιώψατο. Ἐπωβελία. Κατασκεδάζειν. Λύση. Νῦν δή. Πλάτων ἐν N. Τολμῆσαι. Τεκόν.

Ἐν δ΄. v. Ὀργεῶνες.

Ἐν ζ΄. v. Ἀναθολώσει. Δεῦρ' ἀεί.

Ἐν ια΄. v. Κίβδηλον.

Ἐν ιβ΄. v. Ψαλίδα.

Παρμενίδης. v. Ἀρίστων.

Πολιτεία. v. Δωροθεούς. Μινυρίζω. Παραστησόμεθα. Τρίτου κρ. Τροφή. Χυτρέα.

Ἐν α΄ v. Ὑμνεῖν.

Ἐν β΄. v. Ἥρας δέ. Κατατείνας. Μαρτύρονται.

Ἐν γ΄. v. Ἐρίῳ στεψ. Σπουδάζω. Τροφή.

Ἐν δ΄. v. Βλάκα. Φαῦλον.

Ἐν ε΄. v. Ἄθυμος.

Ἐν θ΄. v. Βομβοῦσιν.

Ἐν ι΄. v. Ζάλην. Πελαγειρόμενοι. Φαινόμενα. Χθονία.

Πολιτικῷ v. Ἀπέσβη. Μεταποιεῖσθαι.

Ἐν Πρωταγόρᾳ. v. Ἀδείμαντος. Πρόδικον.

Ἐν τῷ Σοφιστῇ v. Δόξα. Κηρύλος.

Συμπόσιον. v. Ἀγάθων. Ἀθήναιος.

Ἐν τῇ Σωκράτους Ἀπολογίᾳ. v. Ἀντιγραφεύς.

Ἐν Τιμαίῳ. v. Δρύοχοι. Ἐγκύρτια. Ζάλην. Ταλαντευομένην. Τευτάζειν. Φυσικός. Ἀρίστων.

Ἐν Φαίδρῳ v. Ἐξάντη. Κυψελιδῶν. Παιδικά. Σταθερόν. Τυφῶν.

Ἐν τῷ Φαίδωνι. v. Εἴδησις. Νοῦς. Ὀρτυγοκόπος. Παρουσία. Πλάτων ἐν N. Φαῦλον. Ἀρίστων.

Plotinus. v. Ἐπακτόν. Ἡδόμενος. Κόσμος.

μ⊙. τό. Ὁμοίωσις. Φυσικὸς λόγος.
Plutarchus v. Ἀναπεῖσθαι. Ἐγγώνιος. [illegible]τι⊙. Κάλλιππ⊙. Μαικήνας. [illegible]αφθα. Σιβάς. Σικχός. Σύλλας. ὄν. κ. τοῦ σελίνου. Ὑπερκύπτω.
Ἐν Παραλλήλοις. v. Δέγματα.
Poëta (Homerus) v. Ἀπομαγδαλία. Διακίδεται. Κυλλός. Πόρκ⊙. Προικός.
Poeta Cyprius. v. Οἶνος ὤν.
Polemo. v. Ἄρτος. ὁ ψ. Ἔνη παρ. Ἠλύσιον. Ἵππος Νισ. Μωρότερος. Νηφάλιος. Τελμισσεῖς.
Ἐν τοῖς πρὸς Ἀδαῖον καὶ Ἀντίγονον. v. Ἀζηνιεύς.
Polybius v. Ἀγάθυρσα. Ἀγωγή. Ἀγωνιῶ. Ἀἰοτοῦσιν. Ἀθεσίαν. Ἀκέραιος. Ἀκόλουθον. Ἀκρόπολις. Ἀλαζονεία. Ἀλκή. Ἀλογία. ἄταξ. Ἀλογιστία. Ἀναδέξασθαι. Iter. Ἀναζυγαῖς. Ἀναπείραις. Ἀνάστασις. Ἀνατάσεις. Ἄνεκτα. Ἀνεννόητον. Ἀνεπισήμαντον. Ἀνεπισταθμεύτους. Ἀνήνυτον. Ἀννίβας. Ἀνθρωπίνως. Ἀντιποιηθέντα. Ἀνυστικωτέρα. Ἀξιωμάτων. Ἀπαλγοῦντες. Ἀπαξίωσιν. Ἀπαραγγέλτως. Ἀπειλεία. Ἀπέλυσεν. Ἀπέστησεν. Iter. Ἀπηρείσατο. Ἁπλῶς. Ἀπόκλητοι. Ἀπολογούμενος. Ἀπολογισμός. Ἀποξυσροῦνται. Ἀπόστασις. Ἀποσφαλμήσας. Iter. Ἀπὸ τοῦ κρατίστου. Ἀπουρώσαντας. Ἀπροθέτως. Κρατος. Αὐλαία. Αὐτάρκεια. Αὐτοπαθῶς. Αὐτοτελής. Ἀφυής. Βάρος. Βαρυνόμενος. Βασανίζειν. Βουκάρας. Βῶλις. Γεφυρίζων. Δαψίδων. Δεδοξοποιημένον. Δεισιδαιμονία. Δημαγωγικὸς. Δημοκοπεῖν Δημοκρατία. Δημοχάρης. Διαβιασάμενος. Διάληψις. Διάρμα. Διάρσις Διαχών. Διαλαλικώτερον. Διεσκευασμένην. Διεψευσμένοι. Δικαιοδοσία. Δυεῖν. Δυσποτμότερον. Αἰνείας. Αἰρεῖ δάκτυλον. Ἐζυγοστατεῖτο. Ἐθελοιτήν. Ἐκδέχη. Ἐκκλείουσι. Ἐκλαβεῖν. Ἐκπλαγεῖς. Ἐκτινῶς. Ἐκφανεστάτας. Ἐκ χειρὸς. Ἔμφασις. Ἐναύειν. Ἐνέπεσε. Ἐνεργόν. Ἐξ ἀκεραίου. Ἔξαλλ⊙. Ἐξαίσια. Ἐξεγελθεύονται. Ἐξοδία. Ἔξειν⊙. Ἐπεσημήναμεν. Ἐπιβάθρα. Ἐπιβολή. Ἐπιγεννήματα. Ἐπικάθηται. Ἐπικεφαλαίου. Ἐπίνειον. Ἐπίπνοια. Ἐπισημήνασθαι. Ἐπίστασις. Ἐπωδὸς. Ἐργαστήριον. Ἐργαστικός. Ἐργολάβ⊙. Ἐρύκειν. Ἐσωματοποίει. Ἐσπύδαζον. Ἐσχεδίαζον. Εὐδοκιμένην. Εὐήθης. Εὐρεσιλόγ⊙. Εὐφυᾶ. Ἔφαμμα. Ἐφ᾽ ᾧ. Ζηλοτυπία. Ζώγρεια λαβ. Εἰκοβολεῖν. Ἡρμόσατο. Ἱππαφέσεων. Ἰσηγορεῖ. Θεατρίζω. Θέρεια. Θυμομαχοῦντες. Καθήκοντα. Καθικόμενοι. Καθῆλι⊙. Καταβολή. Καταχαλῶν. Κατάλυσις. Καταπορθέντων. Καταταχήσων. Καταψήσας. Κατασυνέσταλ⊙. Κατέχον. Κατοιμώξας. Καχεξία. Κεραία. Κλεόξεν⊙. Κομιδή. Κοννοῦς. Κύβος. Κυρία. Λήπεσθαι. Λιτοῖς. Μεγαλομερία. Μεθοδικῶς. Μερίτης. Μνησικακεῖν. Μοναρχία. Μύωψ. Νεαλής. Νουνέχειν. Νῶλα. Ὀρθή. Ὀρθήν. Ὁρμητήριον. Οὔριος. Οὐχ οἷον. Ὄχλου. Παλίγκυρτ⊙. Παραβόλως. Παραποδίζειν. Παρατετολμηκότες. Περικοπή. Περιπαθῶς. Περισπᾶν. Περίστασις. Περίφα-

ἐίφασις. Πλαδαρόν. Πολλὰ κενά. Πόπλιος. Πραξικοπήσας. Πρᾶξις. Προδότας. Πρόθεσις. Προσαγγελία. Προσανέχων. Πρὸς Κρῆτα. Προσπεσόντων. Πρόσιμα. Πρὸς τρόπων. Πρωργιαίτερον. Πρόχειρος. Πτελέω. Ῥαβδοῦχοι. Ῥαδιέστερον. Ῥαδιουργός. Ῥαθυμεῖν. Ῥῦμα. Σάμβυκες. Σιτομετρεῖν. Σκεῦος. Σωματοποιῆσαι. Σπουδάζω. Στακτή. Στέρξω. Στρατηγία. Συνουσία. Συντάξας. Σύνταξις. Σύστασις. Συστήσας. Τελεσιουργήσας. Τενάγη. Τέτηκα. Τληπόλεμος. Τροχάζειν. Τύχη. συντ. Ὑπερῆραν. Ὑποκρίνεσθαι. Φατέ. Φέρτρον. Φειδίας. Φυλάκια. Χάρμα. Χειρισμόν. Χόρδευς. Χορηγία. Ψυχαγωγεῖ. Ψυχομαχοῦντες.

Polyzelus.

Δημοτυνδάρεω. v. Τῶν τελῶν κακῶν.

Porphyrius. v. Ἀμμώνιος. Γοργίας. Ἐμπεδοκλῆς. Ἐντελέχεια Ἡσίοδος. Σάκας. Φερεκύδης. Ἀθην.

Ἐν τῷ περὶ τῶν ἐμπεδῶν τεχνολόγων. v. Ἀνδροκλείδης.

Ἐν Φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ. v. Ἐμπεδοκλῆς. Ὅμηρος. Σωκράτης. Σωφρ.

Poſidippus. v. Ἀντήλιος. Ἀπηλιώτης. Ἔπηλυς. Προσέκοψε.

Δημόταις. v. Νεανισκεύεται.

Poſidonius Anniceridis Philoſophi celebris diſcipulus. v. Ἀννίκερις.

Poſidonii Corinthii halievtica. v. Κικίλιος.

Praxidamas. v. Χιάζειν.

Praxillæ Adonis. v. Ἠλιθιάζω.

Praxion.

Ἐν β' Μεγαρικῶν. v. Σκίρον.

Priſcus. v. Ἀβαρις. Ἀμοιβαία. Χαλκίδις.

Procopius. v. Ἀγχίστροχοι. Ἀκμὴ καλεῖ. Ἁμαρτάδας. Ἀνάγεσθαι. Ἀναδούμενος. Ἀνάρτησις. Ἀπόνοια. Ἀπορεία. Ἀρετῶ. Ἄτακτον. Γράφων εἰς τάχος. Δάρας. Δέον. τὸ πρ. Δειμαίνει. Διήνεγκαν. Ἐγγυήσασθαι. Ἑκαστάτω. Ἐνῆγεν. Ἐν παραβύστῳ. Ἐξερρωγυῖα. Ἐπενεγκών. Ἐπεὶ οἱ. Ἐπιβύσαντες. Ἐπίδοξος. Ἐπιεικῶς. Ἐπίκωμος. Ἐπωμίς. Ἐφίππειον. Ζώγρια. Ἧξις. Θυμέλη. Κολωνός. Λορδουμένη. Λουτρόν. Μαγγανεία. Μύλη. Μυῶνες. Ὁμαλές. Ὠνίας. Ὥρα. καιρός. Παράλογον. Παρῳδούμενος. Πιστός. Ῥωχμός. Σκορπιαίνεσθαι. Σύνταξις.

Procopii Cæſareenſis hiſtoria ab Agathia continuata. v. Ἀγαθίας.

Prodicus. v. βρενθύεσθαι. ejus liber, Horæ, v. ὧραι.

Propheta. v. Κακία. διών. Πατάξει. Σινιάσαι. Τιμουλκῶν. Ὑπερήφανος. Ψυχικός.

Protagoras. v. πυθμήν.

Proxenus. v. Λαμνοί.

Pruſaënſium lingva vernacula. λεβητωνάριον.

Pſellus. v. Γηώρας. Δέρτρου. Ἡγήτορες.

PtolemæusHephæſtionis. v. ἐπαφρόδιτος.

Ptolemæus Nicolai Damaſcenia frater. v. Ἀντίπατρος.

Pytha-

Pythagoras. v. Ὀνειρόπληκτον. Ἀπολλώνιος. Ἐμπεδοκλῆς. Ἐμπεδότιμος.
Pythagoricorū ſymbolorum interpretatio. v. Ἀναξίμανδρος.
Pythagorei. v. ἀριθμοί. νοῦς.
Pythias hiſtoricus. Λεσχίδης.

R.

Rhetores. v. Μνημεῖον. Μοχθηρός. Παλαιόν. Παράστασις. Παῤῥησία. Πατρῴων. Παιδάριον. Πεδίκα. Πλεονεξία. Πολιτεία. Πρέσβις. Πρόκειτο. Ὑποτροχίζεσθαι.
Rhodioni à qvibusdam tributus Antiſthenis Magicus. v. Ἀντισθένης.
Rintho, v. Ἀγλευκές.

S.

Salluſtius. v. Ἀθηνόδωρος. Μαρκελλῖνος.
Salomon. v. Βδέλλα. Ἐκλεκτός.
Sappho. v. Ἀηδών. Ἀμάμυξις. Ἀναδενδράδα. Ῥοδώπιδος.
Scammon.
Ἐν β΄ τῶν Εὑρημάτων. v. Φοινικήϊα.
Scylax.
Ejus Περίπλους laudatur. v. Ὑπὸ γῆν οἰκ.
Seleucus.
Ἐν τῷ Ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος Ἀξόνων. v. Ὀργεῶνες.
Seleuci Tarſenſis halievtica. v. Κικίλιος.
Semus Delius, v. Πράμνιος.
Sibyllina oracula v. Αἴβυρνος. ex illis ſurrepta capita Phocylidis. v. Φωκυλίδης.
Silenus.
Ἐν β΄ τῶν περὶ Συρακουσῶν. v. Σαρδώνιος.
Simocatta. v. Ἀποκναίειν. Βομβεῖ. Γέλως πλατύς. Διώμοτος. Ἐγκύκλιος. Εἰσήρρησεν. Θρύλλος. Παραλῦσαι. Περιωπή. Περιπολῶν. Ὑπερῴη.
Simon. v. Πιττάκειον.
Ejus Ἱπποϊατρικὸν laudatur. v. Τρίλλη.
Simonides. v. Ἀμύνασθαι. Ὁπλή. Περιαγειρόμενοι. Σαρδώνιος. Συμφορά.
Ἐν Πεντάθλοις. v. Ἀλκυονίδες.
Epigramma in Acronem, Simonidi tributum. Ἄκρων.
Socrates. v. Ἀπέσω.
Ἐν Ἐκκλησιαστικῇ Ἱστορίᾳ. v. Ἀκέσιος. Κυνήειος.
Solon. v. Ἐπιμενίδης. Ἱππεύς.
Ἐν Ἄξοσι. v. Σῖτος.
Ἐν Νόμοις. v. Ἄποινα.
Sophocles. v. Ἆ ἆ. Ἀγάσματα. Ἀγνώμονες. Ἀγωνάρχαι. Ἀγχάρ. Ἀδάμαστος. &c.
Ἐν Αἴαντι Λοκρῷ. v. Σπολάς. Τοσοῦτον.
Ἐν Αἴαντι Μαστιγοφόρῳ. v. Γνώμη. παρά.
Αἰχμαλώτοις. v. Ὑπὸ παντί. (Αἰχμαλώτισι.) v. Φαῦλον.
Ἐν Ἀντιγόνῃ. v. Τάλις.
Δανάῃ. v. Πήρα.
Ἠλέκτρα. v. Αἰετὸ. Αἵμα. Ἐμασχαλίσθη. Ἐξένισε. Ἴασις. Στόμαργος. Φίλος.
Ἠριγόνη. v. Τοπάζειν.
Θησεῖ. v. Ὄμπνιον.

Ἰνάχῳ.

Ἰνάχῳ. v. Ἀράχνη.
Ἐν Ἰφιγενείᾳ. v. Πενθερά.
Ἰχνευταῖς. v. Ῥικνοῦσθαι.
Κηδαλίωνι. v. Λευκὴ σ. Ὄνου σκιά.
Κολχίσιν. v. Ἀνθυπουργῆσαι.
Κωμικοῖς. v. Πέρδικος.
Νίπτροις. v. Παρουσία. λ.
Οἰνομάῳ. v. Διέξοδοι Λήθω. λ.
Ποιμέσι. v. Θρηνεῖν. Ξανοί.
Τραχινίαις. v. Ὄγκος.
Τριπτολέμῳ. v. Ἀπεσπλίξατο. Περιβάδην. Πλίξ.
Ἐν Τρωΐλῳ. v. Ἐμασχαλίσθη.
Τυμπανισταῖς. v. Δράκαυλος.
Ἐν Τυροῖ v. Ταυροφάγον.
Ἐν Φαίδρᾳ. v. Χαλάσω.
Φιλοκτήτῃ. v. Ἄφαντον, Νάρθηκοσπαδής.
Sophoclis caſtitas. v. Ἀπολλώνιος.
Sophron. v. Ἀποκακήσαντες. Ἀποκηδήσαντες. Ξυνῆλθον. Τῇ. Ψαμμακοσιογάργαρα.
Ἀκεστρίαις. v. Κάπηλος. ἐ.
Ἀνδρείοις. v. Παλάς.
Soſibius Lacon. v. Δικηλισταί.
Soſicrates. v. Ἀμφίας.
Ἐν Κρητικοῖς. v. Αὔλων. π.
Soterichus. v. βασσαρικά.
Speuſippus.
Ἐν τῷ ιβʹ τῶν Ὁμοιοτήτων. v. Πηνίον. ζ.
Speuſippi Philoſophi poëma in Caſſandri nuptias. v. Αἰσχίνης.
Stephanus Comicus Alexidis Comici F. v. Ἄλεξις. Antiphanis F. v. Ἀντιφάνης.
Steſichorus. v. Ἀρίβαλλος. Καθελών. Κύλλαρος.
Stilpon. v. μεγαρίσαι.
Strabo. v. Ἀβυδών. Λύκυλλος.
Strattis. v. Ἀπεμυθήτω. Δυσόμοια.
Ἐν Ἀταλάνταις. v. Διφροφόροι.
Ἐν Ἀταλάντῃ. v. Σκῶρ.
Μακεδόσι. v. Τοπεῖον.
Ἐν Πολιτείᾳ. v. Οὐ λῖνον.
Ποταμοῖς. v. λῖνον λ.
Suetonius vid. infra *Tranquillus.*
Symmachus. v. Ἁμαξίς. Ἐκούσια. Θαρρελλείδης. Κνίζων. Νιτλάριον. Οἰνοπίτας.
Syncellus (Michael.) v. Διονύσιος ὁ Ἀρεοπ.
Syneſius v. ῥινολαβίς.
Syneſii Lydi Philadelphienſis filius Androclides. v. Ἀνδροκλείδης.
Syneſii frater Hierax. v. Αἰδεσία.
Syrus Scripturæ interpres. σειρῆνας.

T.

Telavgis diſcipulus Empedocles. ἐμπεδοκλῆς.
Teleclides v. Ἀνηρώτιζεν. Ἀπατῆσαι. Τὰ δ᾽ οὐ παρὰ κ. Τονθορύζειν. Τύλα.
Ἀμφικτυόσι. v. Αὐτίτῃ. Κατὰ χειρός. Σεῖσαι.
Ἡσιόδῳ. v. Οὐδαμῆ.
Πρυτάνεσι. v. Ῥαγδαίως.
Terpander. v. ὄρθιον νόμον.
Terpſion. v. Ἢ δεῖ χ.
Thagenides. v. Μὴ νόμισον.
Thalaſſius. Θεόφιλος.
Theætetus. v. Ὕδωρ δὲ π.

Ἐν

Ἐν τῷ περὶ Παροιμίας. V. Οὐδὲν πρὸς τὸ Δ.

Thebaicorum ſcriptor Anonymus. V. Καδμεία ν.

Themiſtocles interpres oraculi, ſapiens appellatur. V. ἀνεῖλε.

Theo Grammaticus. V. Ἀπίων.

Theocles. V. ἐλεγείρειν.

Theocritus. V. Ἀδύ. Ἄπιτυς. Βεμβηλα. Εὐρώς. Ἡττήθης. Κοιλιδιᾶν. Κυλοιδιόων. Σπῤῥὸν ἀντ. Τῆνα. Ψιθυρίζει.

Theodoretus. V. Ἀσκὸς ἐν πάχνῃ.

Theodorus Rhodiorum ſtrategus ἐν τοῖς ὑπομνήμασι. Πανικῷ δείματι.

Theodorus Anagnoſta.

Ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἱστορίᾳ. V. Διόδωρος μον.

Theodorus Ilienſis.

Ἐν β´ Τρωϊκῶν. V. Παλαίφατος Ἀβυδ.

Theodorus Raithi Presbyter. V. Μάνης.

Theodorus Atheus, mox Deus. V. Ἀρίστιππος.

Theodoſius cœnobiarcha. V. Ἀναστάσιος.

Theodotus (lege Theodotio) V. χνίζων.

Theologus. V. Ἀγνωμόνως. Ἀγένων. Ἄιδρις. Ἀκέω. Ἀλάπτω. Ἀντίοχος. Ἀπανθήσαντα. Ἀπαργμάτων. Ἀπήνητα. Ἀσκόλιον. Ἀστικῶς. Διανύγεια. Αἰρεῖς. Μεγαλομερία. Μελίαι. Παρακαιρός. Ὠριγένης, ὁ καὶ Ἀδ. Παράδεισος. Περίγεια. Περιδέξιος. Πηδαλιουχεῖν. Σχέσις. Φιλοτίμως. Χθές. Ψίχες. (Vide etiam ſupra *Gregorius Theologus.*)

Ἐν τῷ τί δὲ οἱ Μακκαβαῖοι. V. Ἀντίοχος.

Εἰς τὸ Συνακτήριον. V. Περίγεια.

Theophraſtus. V. Ἀρχὴ ἄνδρα. Διοσμος. Ἰσοπλής. Καταχειροτονίαν. Κύτταρος. Νάννος. Ὁλοσχοίνῳ. Ὀσφραντικόν. Παρμενίδης. Ῥίς. Θυμβογέροντες. Ὑποφόνια. Φλέων. Ψινάδες. Διαθήκη τῶν ἐξ Ἐλευσῖνος. Ὀργεώνων. Ὀργεῶνας.

Ἐν τοῖς πρώτοις Καιροῖς. V. Ἀρχὴ Σκυρία.

Ἐν τῷ περὶ Καιρῶν β´. V. Κυψελιδῶν.

Ἐν τῷ περὶ βασιλείας Κυπρίων. V. Τιάρα.

Ἐν τοῖς περὶ τῶν Νόμων. V. Ἀρδήτης. Κατὰ τὴν ἀγοράν.

Ἐν ιγ´ τῶν Νόμων. V. Ὅτι οἱ ἀλόντες. Συντομώτερον.

Ἐν ιέ Νόμων. V. Φάρμακος.

Ἐν ις´ Νόμων. V. Ἐμφρατοί.

Ἐν ζ´ φυσικῶν. V. Ἀκαλήφη. (Imo potius, φυτικῶν.)

Ἐν ζ´ περὶ φυτῶν. V. Μελίνη.

Theopompus Comicus. V. Καταπλήξ.

Ejus Drama Βατύλη. V. Νεττάριον.

Ἡδυχάρει. V. Καταχύσματα.

Θησεύς. V. Ἀβυρτάκη.

Καπηλίσι. V. Ἄττις.

Παμφίλη. V. Ῥαχίζειν.

Ἐν Σειρῆσι. V. Περίβαλα.

Theopompus Hiſtoricus. V. Ἀνεχε. Ἀνθήλιος.

Digitized by Google

Ἀνθήλιος. Αὐτοβοεί. Κιλικισμός. Λοπάς. Λύχειον. Μαύσωλος. Ὁμήρειον. Σκιραφεῖον. Σπουδάζω. Vide inprimis v. Ἔφορος.
Liber XXXI. Τὶ δῆ τό.
Ἐν τῇ Ἐπιτομῇ τῶν Ἡροδότου. v. Σπουδάζω.
Ἐν Φιλιππικοῖς. v. Βάκις. Δούλων πόλις. Κάθαρσις γυν. Λόγον ἔχειν. Πονηρόπολις. Φορμίων.
ἐν β'. v. Φρουρήσεις. Χύτροι.
Sub Theopompi nomine editus liber ab Anaximene contra Athenienſes & Lacedæmonios. in Ἀναξιμένης Ἀριστοκλέους.
Theoſebius. v. Ἐπίκτητος. Ἱεροκλῆς.
Thucydides. v. Ἄγος. Ἀδραμύττειον. Ἀδύνατα εἶναι. Ἀθήναιον. Ἀκηρυκτεί. Ἀκροτελεύτιον. Ἄλλη. &c.
Πρώτη. v. Ἀναπίπτειν. Ἀντιλογιῶν. Ἀποψυχεῖν. Ἀργυροῦν. Διαβάλλειν.
Τρίτη. v. Ἀνταπαιτῆσαι.
Τετάρτη. v. Ἀνταπαιτῆσαι.
Πέμπτη. v. Ἀγών. Ἀνανεοῦσθαι.
Ἑβδόμη. Ἀποσοματίζειν.
Thugenes vel Thugenides.
Ἐν Δικασταῖς. v. Τραχθῆναι.
Timæus. v. Ἀγαθοκλῆς. Ἀριστοτέλης. Δαιτρός. Δημοχάρης. Καλλικύριος. Κοινὰ τὰ τ. Ὦ τὸ ἱερὸν π. Σαρδώνιος. γ. Polybii de eo judicium v. Δεισιδαιμονία.
Timarchus Rhodius. v. Ἀργάς. (Sed ibi legendum, Τιμαχίδας.)
Timocles Syracuſanus. v. Ὀρφεύς.
Timocreon Rhodius.
Ejus Scolium in divitias. v. Σκολιόν.
Timon. v. Φλέδων. σκινδαψός.
Tragicorum plejas, v. Ἀλέξανδρος Αἰτωλός. Λυκόφρων. Ὅμηρος Ἀνδρομάχου. Σωσίθεος, Σωσικλῆς, Σοφοκλῆς. Φιλίσκος.
Tranqvillus. v. Ἀσσάρια.
Tribonianus. v. Ἀγαθίας.
Tuſcianus Phryx. v. Ἀκάκιος. Λιβάνιος.

V.

VArro. v. Ἐγκατέσκηψαν.
Virgilius. v. Λίβερνος.
Vita S. Euthymii. v. Ἀν ἀμφοῖν.

X.

XAnthus.
Ἐν β' τῶν Λυδιακῶν. v. Ξάνθος.
Xenagoras. κέρκωπες.
Xenarchus Comicus. v. Ῥηγῖνος.
Xenophanes. v. Ἥκιστα.
Xenophon. v. Ἀγαθά. Ἀγαθῷ τινι. Ἀγκράτος. &c.
Ἐν Ἀπομνημονεύμασιν. v. Δυσωποῦμαι. Πρόδικον.
Ἱέρωνι. v. Ἀγλευκές.
Ἐν Κύρου Ἀναβάσει. v. Ἀνώγεων. Ἐκλώπδιον. Καρπαία. Κατασκεδάζειν. Μελίνη. Δημ. Ξυήλην. Χιών.
Ἐν Κύρου Παιδείᾳ. v. Πιθανούς.
Ἐν τῇ Λακώνων πολιτείᾳ. v. Μορῶν.
Ἐν τῷ Οἰκονομικῷ. v. Ἀγλευκής.
Ἐν Συμποσίῳ. v. Σπουδάζω.

Z.

Zeno (Eleates.) θέσις. Ἐλέα.
Zeno Cittieus v. Αἰγύπτια. ἄνεις. καθῆκον. ὁρμή.
Zenodotus. v. Δαιτή.
Zenodoti diſcipulus Ariſtophanes Grammaticus v. Ἀριστοφ.
Zoili Amphipolitæ orationibus uſus Demoſthenes. v. Δημοσθένης.
Zopyrus. v. Ψιθυριστοῦ.
Zopyrus Heracleotes. v. Ὀρφεύς.
Zoroaſter. v. ἀστρονομία.

ADDENDA ET EMENDANDA QVÆDAM.

Pag. 1. *v. penult.* pro *Ejus λειμωνάριον*, lege *Moſchi.*

Pag. 16. *Lege:* Petrus Natalis &c. qvi A. C. 1370. ſcripſit, & A. 1382. Catalogum Sanctorum abſolvit, ut recte notatum in Actis Sanctorum &c. (Contra eorum vero ſententiam qvi ad A. 1470. male referunt, vide qvæ docte diſputantur in Diario Veneto, Giornale de letterati d' Italia, T. XVI. p. 456. ſeq.)

Pag. 36. *v.* 22. *lege:* Philocali - - T. VII. Act. Sanctor. Junii.

37. *v.* 6. *à fine, adde:* & p. 129. notat Launojus Romanum Martyrologium eſſe ipſiusmet Uſuardi martyrologium minutum & variatum in paucis, & auctum in pluribus.

39. Editionibus Jacobi Januenſis ſive de Viragine adde antiqviſſimas duas Pariſ. 1476. fol. & Venet. 1478. fol. per Chriſtophorum Arnoldum: deinde lege: Colon. 1480.

192. De Victorino Feltrenſi, Theodori Gazæ præceptore, adde, qvod Georgius Trapezuntius Victorinum hunc patrem & amiciſſimum ac de ſe optime meritum vocat in Epiſtola qva illi commentarium ſuum in Ciceronis orationem pro Q. Ligario dicavit. Joannes qvoqve Andreas Alerienſis Epiſcopus in Epiſtola tribus Livii decadibus à ſe editis præmiſſa altorem ſum & præceptorem vocat hunc Victorinum, & Mantuæ eum partem decadum Livii prælegentem audiviſſe teſtatur.

Ad pag. 246. adde, qvod pleraqve Theodori

Theodori Studitæ inedita latent in præſtantiſſimo Codice Bibliothecæ Paulinæ Lipſienſis, cujus notitiam nuper publicato programmate dare cœpit clariſſ. Jo. Immanuel Mullerus, Roſvino Miſnicus.

Pag. 249. *adde*: Alius Theodorus Studita junior, ad quem Germanus II. Patriarcha CPol. (A. 1240. defunctus) de azymis ſcripſit. Vide Stephanum de Altimura in panoplia adverſus Schiſma Græcorum p. 249.

Pag. 269. Severianis variis addendi:

Severianus Procos. cujus virtutes impenſe laudantur ab Apulejo in floridis.

Julius Severianus Rhetor, de qvo dixi in Bibliotheca Latina.

Severianus cujus è Damaſcio Svidas in Νόμ☉ meminit, Damaſcenus fuit atque idem de quo Svidas in Σεβηριανὸς & Photius Cod. 242.

Omitto Severianum, (Servianum aliis) qvem paullo anteqvam moreretur Hadrianus occidi juſſit nonagenarium, teſte Dione: necnon Severianum Gallum temporibus Marci Antonini cæſum omnibus cum copiis ab Othryade Perſarum duce, de quo Lucianus in Alexandro Pſeudomante T. 1, p. 764. ſq.

Pag. 337. *adde* qvod noviſſime Anaſtaſium de vitis Pontificum recenſuerunt illuſtraruntqve Romæ viri erudititiſſimi Franciſcus Blanchinus & Johannes Vignolius.

Pag. 352. Olympiodoro juniori Alexandrino qvi in Meteorologica ſcripſit, Gabriel Naudæus tribuit Paraphraſin Ethicorum Ariſtotelis, qvam ſub Andronici Rhodii nomine Daniel Heinſius vulgavit.

Ad pag. 362. adde, Jo. Philopono tributum ſcriptum de Paſchate, videtur idem qvod ſine nomine auctoris memorat Photius Cod. 115. Græci vero recentiores in duas ſynopſes contractum non dubitanit tribuere Joanni Damaſceno.

Pag. 372. Scriptoribus Photio infeſtis addendi *Franciſcus Pagi* Tomo II. breviarii de geſtis Pontificum, & *Stephanus de Altimura* in panoplia contra ſchiſma Græcorum p. 158. ſeq.

Ad pag. 363. Ad calcem Amphilochiorum in Codice Colbertino exſtare ſcriptū Photii in qvo Latinos arguit qvod nec imagines ſacras nec ſanctorum reliqvias colant, teſtatur Altimura p. 277. panopliæ jam memoratæ.

Pag. 384. pro *Anaſtaſio Sinaita*, lege *Anaſtaſio Bibliothecario*.

Pag.

Digitized by Google

Pag. 391. Præſedit in ea Aurelius (Carthaginienſis Epiſcopus & Donatianus Tel. *Ita legendum*, *non* Aurelius (Auguſtinus.)

Pag. 411. v. 4. *poſt verba*: Neutrum ſcriptum hodie exſtat, *adde*: niſi prius ſit illud Philoponi, de qvo ſupra, p. 361. Ita ſane viſum Stephano de Altimura p. 263. panopliæ contra ſchiſma Græcorum.

Pag. 418. CXLV. *Helladii* Alexandrini, Theodoſio juniore imperitante clari, cujus iterum Cod. 158. atqve apud Svidam mentio, (diverſi ab Helladio Beſantinoo de qvo infra Cod. 279.) Lexicon &c. *ita lege, & dele verba*: Helladii (ejusdem de qvo infra Cod. CLVIII. & CCLXXIX.

Ad pag. 520. Synopſis VII. Conciliorum Commeliniana incipit: Χρὴ γινώσκειν πάντα Χριστιανὸν ὅτι ἑπτά εἰσιν ἅγιαι καὶ οἰκουμενικαὶ σύνοδοι. Hœſcheliana: Χρὴ γινώσκειν πάντα Χριστιανὸν, ὅτι ἑπτὰ ἅγιαι καὶ οἰκουμενικαὶ γεγόνασι σύνοδοι. Libellus de ſex Synodis: Χρὴ γινώσκειν ὅτι ϛ΄ εἰσὶν αἱ ἅγιαι καὶ οἰκουμενικαὶ σύνοδοι. Nili de Synodis novem: ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Deniqve alia inedita ſynopſis, Photii de qva p. 365. ſeq. cujus eſt initium: ἀναγκαῖον ἐστὶ μέλλοντας.

Pag. 586. v. 3. à fine, lege: ἔτερος Μητροπολίτης Σάρδεων, ὁ ΔΟΞΑΠΑΤΡΙΣ κῦρις ΙΩΑΝΝΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ὁ διαφέρτης &c. Confer Allatium de Georgiis p. 321. & Lambecium VII. p. 258.

Pag. 598. *in Latina verſione v. 8. à fine legendum*, nos qvintam ſectamur, *ut recte etiam Clariſſ. Montfauconus ſcripſerat. Atqve ita verbum* μετερχόμεθα *accipitur p.* 597. *&* 599.

Ad pag. 635. notabis ante Andream Schottum, (licet is non meminit) XIV. centurias *proverbiorum* è Svida collectas Græce & Latine cum Hieron. Wolfii verſione edidiſſe *Hermannum Germbergium*, ſcholæ Corbachianæ prorectorem, illisqve ſubjunxiſſe centuriam verſuum onirocriticorum (Aſtrampſychi) ex eodem Svida, & Epiſtolarum ſacrarum decades qvinqve, ex aliis etiam ſcriptoribus congeſtas, Baſileæ per Sebaſtianum Henric. Petri 1583. 8.

Pag. 657. *è Svida adde*:

Amelius Apameenſis, Philoſophus, magiſter Porphyrii, æqvalis Ammonii & Origenis.

Pag. 662. Apſines Athenienſis, Sophiſta egregius, Pater Onaſimi Sophiſtæ, qvi fuit pater Apſinis.

Apſines Gadarenſis, Sophiſta, ex Pane, ut fama fert, genitus, Smyrnæ diſcipulus fuit Heraclidis Lycii, & deinde Baſilici

Digitized by Google

ſilici Nicomediæ. Athenis artem Rhetoricam profeſſus eſt imperante Maximiano, & ad Conſularem dignitatem pervenit.

Apſines Onaſimi Athenienſis Sophiſtæ F. Sophiſta, junior Apſine Gadarenſi.

Apſyrtus Pruſaënſis vel Nicomedienſis, miles, qvi ſub Imp. Conſtantino ad Iſtrum in Scythia militavit. Hic librum de eqvorum medicina ſcripſit & de iisdem brutis animantibus phyſicum alterum, aliaqve. Scripſit & Cimon Athenienſis admirabilem librum ἱπποσκοπικὸν de eqvorum inſpectione.

Pag. 669. Auſonius Sophiſta qvi Epiſtolas & alia qvædam ad Nonnum ſcripſit.

FINIS.

Digitized by Google

860

Digitized by Google

Digitized by Google

861

Digitized by Google

Digitized by Google

1973

Digitized by Google